

ہامشد، دخی سودی مرحومک کذالت
دیوان مذکور اوور شد یازش اولدی
شرح منیف کاملا درج قلمشدر

جلد اول

مطبعة عامرة د. طبع اولين عدد

49

15A

Süleyman	Uzun
Kısmet	Hasan
Yakup	
Baki	031

الحمد لله الذي اسس بنیان سعاده الارواح الانسانية * بمشاهدة انوار جلاله
اللطيف على العشق والمحبة الالهية * وجعل الانسان انسان عين الحقائق الاكوانية
* بظهيرية اسرار توحيده الذاتية * والعلوم اللدنية والمعرفة بذاته الاحدية *
واكمل مراتب الانصالات المحتوية بينه وبين الارواح الانسانية * فيوضاته الاقدسية
والخبرة الدنيوية * وظهور التجليات الذاتية الالهية والصفانية والافعالية * في مرآة
قاوب الدارين من انواره الغيبية اللاهوتية * وهو المراد من معرفة الله قال الله تعالى
(كنت كنزاً مخفياً فاحببت ان اعرف فخلقت الخلق لاعرف) وفي رواية فقبضت
قبضة من نوري فقلت لها كوني حبيبي محمداً * والصلاة والسلام عدد معاومات
الله تعالى على سيدنا محمد الذي هدانا الى اصول مفاتيح خزائن اسرار الشريعة
والطريقة التي هي عين الحقيقة عند اهل البصيرة * واعلم كشف اسرار الوصول
والانوار اليقينية الربانية بالتبعية الكالة المشار اليها بقوله تعالى (قل ان كنتم
تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله والذين آمنوا اشدد حبالة الله) في السير والعلانية *
وبين طريق دخول الجنة العاجلة المرفانية وهي المحبة والعشق الثابته الثورية الموصلة
الى اسرار الوحدة الذاتية الالهية وهي الايمان الحقيقي الخفي والانشراح النوراني *
قال عليه الصلاة والسلام (الايمان لمن لا يخبى له) ثلاث مرات وعلى آله
واجسابه نجوم الهداية لمن به الهمة العلية باحراق الكبد وافتاء الاجساد البشرية
وعلى نوابع متبعينهم الى يوم القيامة بخلاص النية * شرح الله صدورنا وقبح قلوبنا
بنور الذات المحمدية والحقبة الاحدية اللطيفة الربانية * منقوش في حق أن
نور حق نور انيسان * كاند أن محمداً * معجون ما هيلان * حق ان آتى كه ابن وأن

از روست * معزها نبت بد واشند پوست * مجاهد بادشاه اسلام خلد الله ملكه
قال الله تعالى (يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله واطيعوا الرسول واولى الامر منكم)
آيت كرمه سي سر نجه كرجه حضرت الله طاعت قلب وروح وسرايله در *
اطاعت قلب النجى حضرت الله محبت ايدوب ضيره محبت ايتمكدر * طاعت
روح طلبه اللهك غيرى به التفات ايتوب النجى كندودن كندوبى طلب ايتكدر *
اطاعت سر وجوده كندودن غيرى كورمكدر * اما حضرت رسول صلى الله
تعالى عليه وسلم طاعت قال الله تعالى (وما آتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه
فاتوهوا) آيت جلاله سي حكم نجه قلبا وقالوا بشراشره تبعيددر وجمعين است
اطاعت خليفة رسول الله ووارث حضرت حبيب الله اولوا الامر اولان امرآه
مسلمين وامته رب العالمين وظل الله في الارضين الراجع في جميع اموره الى الله والرسول
الامين المؤتمر بالعدل والاحسان على المؤمنين المتقين المنص على اهل البدع
والفاسقين والظالمين * الموصوف بصمات الخلفاء الراشدين المهديين المكرم بكرامات
والهامات اولى الابصار الربانيين الروحانيين بوصفات جليلة له باخصوص خلق
عظيم محمدى اله محمود وموصوف قطب دائرة زمان قائم مقام ملك سليمان ملجا
الفقراء وملاذ القرباء سجدته نشين شريعت حضرت حبيب كبريا محمد المصطفى
صلى الله عليه وسلم السلطان ابن السلطان السلطان الغازى محمود خان ابن السلطان
الغازى عبد الحميد خان ابن السلطان الغازى احمد خان امده الله بنصر الاتيها
والاولياء واعانه باغوث الاعظم وانقياد والاوتاد والبداية ونصره الله بالوفاة الارواح
القدسية الغيبية الحضار الملوكة تحت الاطمار ودمر اعداءه بسيف مهند من صفوف الله
ماسول وبسيف ككرار غير فرار بحب الله ورسوله ومحبه الله ورسوله (بيت)
بر فاك محمودى اى خود شيد جان * برزين هم تا ابد محمود باد * افتد بمرکز اخلاق
كرم هم بايونلرى سمرت محمد به اله * نهلى ومراج شريف شرف افزونلرى جند
من جنود الله اولان كلام اهل الله ميل ومحبت اوزره اولديغى وزمان سلطنت
خسرواته لرى فائق ازمنة اسلاف عظام ونظام اقطار بمالك عفة نيه ده الهامات
سروش غيبية اله مؤيد رأى مصيب هم بايونلردن وقرنحه مفيد * ككرامات
آز مونلردن ظهوره كلان تدابير خبيسته عالىلرى مجرد اول معدن عاطفت افتد بمرکز
دائرة اهل الهده اولدقلى دلائل قاطعه اله مدله اولديغنه بناء كلام اهل الهده
دخلى ميل ومحبتلى دركار در * بنا برين زمان هم بايونلردن بر حجر نبوته مؤيد
ور اويى مشرب بر اهل الهك كلكت حكمت آميزلى شرح وبيان اولنقى مستفهان
كورلكه زبده كن الرجال وقدة الاوتاد والابدال سلطان العرفين حضرت مولانا
جلال الدين قدس سره العزيز النعال حضرت برك خاك عتبة عالياي بهشت آسارى
اولان بوافقر الفقرا واحقر الغريا سيد محمود وهى المولى ابن سيد حسن اقدى الاشعري
القنوى بنه الله في الدارين بالقول الثابت على الشريعة النبوية والطريقة الشطار بذا
المواوى رحمة الله عليه في الدارين وعلى والديه ولين دعا لهم بالخير على الصراط السوى

اول در بای علم و حکمت و شاد عظیم اقلیم ولایت (شراب الصابرين و حشره
 علی آن فرعون و الکافرين ايله موصوف محضاً روحی الهی و الهام ربانی قوت جان
 تارقات و نور چشم عاشقان اولان کتب مشوی معنویستند و اوردان الهیه ايله
 یور دیتی بعضی بیت جامع الکلام و قلم عظیم دارند (بیت) لک و اولک و خفته
 نکل و بی ادب * سوی اوی غیر اورای طلب * یور قلمی کلات قدسیه رینه
 تبحه بوقیل البضاء و کلیل الاستطاعه صد هزار عبوب و عجز و نقصان ايله سباط
 سلیمان علیه السلام کلمه ضعیف پای ملحق کتور مسیله صحبت مرد خدایه سزاوار
 اودا یغیون بو خیر و وسایه دخی رکات صحبت اهل الله عالم ایلر ايله سفید
 روا و اقی ایدله مردان خدادان برینه محبت جله سنه محبت و برینه خدمت جله سنه
 خدمت دیر مستور قباب عزت و مستور سلسله طایفات اهل ولایت و لی پیشوا
 و نحو دریای فنا حافظ شیرازی دیک دیوان شریفه اولان اینست شریفه لک اشارات
 لطیفه لردن بجز در تناسب معنوی حاصل اولای اچون لک و لک بر محل صحیح
 ايله بقدر خویش شرح و بیانه اجناس قدسی (کل الطرق مسدوده الا فی افق
 اثر الرسول) حکمیه صراط مستقیم اولان راه محمدیه ده و دین احمدیه ده وجه
 سداد اوزره وجود ماسوی الهی ترک بدوب حقیقت حال محمدی اولان فقر نامه
 ابرشوب (اذ تم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نجه عشق و محبت ايله حرم
 حرم قدس الهیه و حطیم کعبه ازل الاشیه کاهی ده فقر فخری دوانی طلی اعلان
 و اسرار لی مع الهی بیان ایدیحی شمس الدین محمد الحافظ شیرازی روح الله روحه که
 اول اسان الغیب و ترجان الاسرار رنجه اسرار غیبیه و معانی حقیقه بی کسوه
 صورتده و لباس مجازده کوسر مشر سائر فصاحت اهل شمر لک اشعاری کبی
 جانسن کلام دکادر عوام و خواص حافظ ک دیوانی رنندن برینت تلاوت ایش
 اولسه لردماغ جانسنده حیات ابدی بخش ایدیحی رنندن روحانیه پیدا اودایی
 بین العرفا ظاهر در کچه حافظ ظاهر ابر پرک دست ارادتی طوکی بی معلوم دکادر
 (مخفی اولیه که وصلت حقه البینه برواضه لازمدر الاخری اویسلر که اناری رسول
 اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم بچر نبوتده تربیت ایدر حافظ شیرازی دخی اویسلر دند
 انکیچون ظاهر ابر پر انابت اغاشدر (ذک فضل الله بؤیه من یشاء اولیائی تحت
 قبای لا یرفهم غیری) حدیث قدسی سر نجه حق تعالی ک قباب عزتده مستور نجه
 لا بال عاشق صادق قلمی وارد که نه اناری کیمه یاش و نه کلامی کیمه فهم
 و یسان ایلندر (مشوی) آن طرف که عشق می افزود درد * بوحینه شافعی
 درسی نکرد * انرا ازله شراب عشق الهی بی نوش ایدوب ازلدن اید قدر
 مست و مستغرق انوار الهی اولندر که نه انرا کیمه بی یلونه کیمه اناری
 یاور قال الله تعالی (ان الارار یسربون من کانس کان مزاجها کافورا) آب
 جلیله می سر نجه خم اسرار وحدت جوش و سرشار اید کده حافظ دل آکا دخی
 اول شراب حلال عشق الهیه دن نوش ایتکه هم مشرب طایفه مردان خدا

اولشدر وی صافی حق جل و علان بر صفا و مست مدام قالشدر (قال علیه
 الصلوة والسلام ان الله شرابا اعد له لا یسائه اذا شربوا سکروا و اذا سکروا طابوا)
 ای تطهروا من الاثوات النفسانية و اخبائها (واذا طابوا طابوا) ای خفوا من ثقل
 الوجود (واذا طابوا طابوا) ای طاروا الی اوج المصافی و الخفائق (واذا طاروا
 طربوا) ای نشطوا (ثم قاموا هاموا) ای قاموا فی عالم المعنی و تحيروا (ثم شخصوا
 بصروا) ای ارتفعت اعینهم و ابصروا عجائب ملکوت السماء (ثم ذابوا خلصوا)
 ای ذاب و فنی وجودهم البشری و کان خالصا صافیا (ثم بلغوا وصلوا و اذا وصلوا بقوا)
 ای بلغوا الی مرتبة الوحدة و صاروا باقین بالله (واذا بقوا صاروا ملوکا فی مقعد
 صدق عند ملک مقدر و اذا وجدوا هذا بقولون قولاً لا یفهمه الا السکری)
 ای السکران الحقیقی و المستغرق فی انوار التجلی الذاتی الالهی * و بو شراب اول
 شراب معنویدر که حضرت رسول و سید و شفیع محمد المصطفی صلی الله تعالی
 علیه وسلم ايله معراجده مقام قاب قوسین ده حق جل و علا حضرت بی چشم بصیرت
 ايله مشاهده یوروب و کند و به کنسفر رموز کنوز رباقی ظهور اید کده طرف
 حقن نوردن ایدی قدح ظاهر اولدی بری شراب ايله طول و دوری سود ايله بر یوایی
 قد حدن برینی اختیار ايله دیواشارت یی رلدقده حضرت رسالت یور دیکه اخترت
 الین و اختیارات الخیر لایخار امنی ای استنرت (نذیه) ای اهل انصاف اولان
 فرزندان هنریم حضرت حافظ و حافظ کبی عاشق مست مدام کیمه لربون کبی
 شراب عشق الهی بی نوش ایدوب مظهر تجلیات و فیوضات بلا و اسطاط اولان ذوات
 عالی هنر اسرار نوحددن بر فتح باب اولوب اساطیر اضافاته حق سبحانه و تعالی
 صور مختلفه ده تجلیات متعبد و اسماء و صفات متعبد ايله ظهور اید کده (مشوی)
 از توای بی نقش باجندین صور * هم موجد هم مشبه خیره سر * بیت شریفی
 سر نجه تعیر مشکل اولوب و عوام کالهوا مدن ستری و اچ اولدیغیچون کاه
 صورت هر لده کاه صورت مجازده تعیر یوروز (مشوی) که چنان غایب و کاهی
 چنین * جز که حیرانی نباشد کاردین (مشوی) خوشتر آن باشد که سر دایران *
 گفته آید در حدیث دیگران * اول اجلدن اهل الهک مشایهاته ملحق کلات قدسیه
 اشارت اید لده اشیاء ایدوب می رحانی ايله می شیطانی و آسمانی ايله زمینی و زنیور
 عمل ايله زنیور خرائ ذاتا مشترک ظن ایدیلر بلکه مؤمن محبوب ايله کافر مبغوضی
 دخی معنی و روحا مشترک ظن ایلوب قال الله تعالی (مال هذا الرسول یا کل الطعاسم
 و یعشی فی الاسواق) دیکه اجناس ایدوب ماهون ایدی اولدیلر * ای فتای معنوی بی
 حیر کان غویلردن تمیز ایدیحی مؤمن کبس و دادر منصف و معیز وارث حقیقت
 محمدی و خلیفه تختگاه اسرار شریعت احمدی یریز و دوجهانده دستگیر من سلطان
 العارفین مولانا جلال الدین مدالله ظله الشارق و نور سر روحانیه الباری اقتدیمزک
 کلمات واردانده و سر دفتر مجذوبین و کزیده عاشقان و قلندران حقیقت بین
 حضرت حافظ شیه ازنی لسان غیب ايله یور دیتی غزلیات ملهمانده هرل صورتده
 وی و محبوب مجازی هیئتده کوریشان اسرار معنویه لک تا و لک قادر اوله من سک

باری مغ و معجبه دن و دیر و زارندن و بت و زلف و ابرو و محبوب ما هرو زدن و چشم
ولب و دندانیدن و تو نگران و اسب و استزدن و پیر و مغاندن و بونترک امثال الحقات
مشابهاتردن بین التشبه والتزیه توحید مراد اولان الفاظ بهیدلرینی مجازیه جل
ایجاب غلبه سلطان عشقه ظهور ایدن تعیراترینی مراد لری معنای مجازیه
وما وی الاهدن بعض اشیا و بعض اشخاصدر دیوانه زدن حذر ایدن که سوء
خانه به سیدر مثلا حاجی قوامدن محسن صوری و شکرده دن امیر شهر و شاهد دن
شاهد دنیا و میدن خر حرام مراد لری بدیدیک کی ز برابو تعیر منصب عارف باللهه لایق
دکار که ابن فارض عارف پیوره شد (بیت) و لو خطرت لی فی سوا النار اذنه علی خاطری
سهوا قلت بردی (مشوی) کافر من کر زبان کردست کس در نه امان
وطاعت بک نفس همان لایق بود که وسعک بتدیکی مقداری آداب اهل الله
مرعات ایدوب کلمات حیات بخش اشاریه لریه بر محمل صحیح بواب معنای
حقیقت اوزره تا و یله سعی ایدن سن (کلمه مردان خدا) من ترک ادب الباط رد
الی الباب و من ترک ادب الباب رد الی اسطبل الدواب (مشوی) از خدا خواهیم
توفیق ادب بی ادب محروم کشت از لطیف رب بی ادب تنهاده خود را داشت بد
بلکه آنش در همه آفاق رد همان همان ای اخ فی اللهم اتق الله که حضرت الله
شائرنده (لا خوف عابهم ولا هم یحزنون) پیور دینی اولیه الله و عارف بالله و عاشق
الی الله اولان عباد مکرملرینی کنندک کی محبوب و علم و معرفت خال قالب محض
و اسرار اللهدن عاری بر بشر غافل خان ایتمه سن (مشوی) بر دلت زنگار
بر زنگارها جمع شد تا کور شد اسرار و کف فسا قلبه الیه بحباب (افش شرح الله
صدره الاسلام فهو علی نور من ربه) آیت کریمه سن ملا حظته پیوره سن اول قلب
آگاه و مدد اسرار الله مفاتیح لسان لریه خزان الله دن پیمان پیور دقلری ایسات
و کلمات علوم ادنیسات اشاراترینی حظ نفس اولان حرام شرابه و محبوب مجازی به
و مال و جاه دنیا به و احسان اغنیای مرد کانه سهفلهای عوام بی ادرا کار کی
کنسو مراد نفسیه کی ترویج او فو یوب و صورت مجازیه استعمال ایدوب کندیکی
ضلالت اهلدن قلیه سن (مشوی) بس زلفش لفظهای مشوی صورت ضالیت
و هادی معنوی درنی فرمود کین قرآن زدل هادی بعض و بعض را مضل
الله الله چونکه عارف گفت می پیش عارف کی بود مدوم شی فهم تو چون
باده شیطان بود کی تراوهم می رحان بود عصمتنا الله من شرور انفسنا
و من سیئات اعمالنا و تجاوز عازات به اقدامنا و اقلامنا و شمسنا الله ببرکات روحانیه
انبیانه و اولیانه و نجاتا من مضیقات الدارین بشفاعتهم بجه و حرمة من خلقه الله
من نور ذاته و تجلی الیه بجمع اسمائه و جملة لنا رحمة مهداة و رؤفا رحیما قال الله تعالی
(انقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیهم ما عاتم حریم علیکم بالؤمنین رؤف رحیم)
اللهم اغفر لنا و اولادنا و لاخواننا المؤمنین و ارحمتنا و ابرزقنا شفاعه حبیبک محمد
الرؤف الرحیم صلی الله تعالی علیه و سلم (تمهید) استعید بالله و لقد کرمانی آدم
آیت کریمه سی عنوانیه مکرم اولان انسان اگر مک صلی تفاوت درجا تهم مراتب

و طبقاتی اوج قنبر (قسم اول) طبقه علیای و اصلان و کاملاندر (قسم ثانی)
مرتبه وسطای سالکان طریق کمال و عرفاندر (قسم ثالث) طبقه سفلی عوام
مقیمان حفره نقصاندر (واهل وصول دخی انبیاء عظام مدنصرکه ابکی طائفه در
اول شول مشایخ صوفیه که حضرت رسول علیه الصلاة والسلام کمال متابعت
و احطه سبله مرتبه وصول الی اللهی بولوب عین جمده و لجه توحیدده اتوار
تجلیات ذات خدایه بعد الاستغراق (کلینی یا حبرا) حدیث شریفی سرنبه خلقی
قلبا و قالیا بشر اشره متابعت طریقه دعوت ایچون ماذون و مأمور اولمشلدر
بو طائفه کاملان و مکملاندر و وارثان حقیقت محمدیه در (ایکچی طائفه) بعد الوصول
و الاستغراق سائر خلقک دعوت و تکبلی ایچون رجوع ساحل تفرقه الیه مأمور
اولیوب دریای جمده و بحر حیرته قالمشلدر و انلر مجذوبین الهیلدر (واهل
سلوک دخی ابکی طائفه در بر قسیمی بریدون وجه الله آیت کریمه سی سرنبه انجیق
مقصود اعلی اولان وجه الله و قرب الهی طالبلر در بر قسیمی) دخی و منکم من برید الاخره
سرنبه منتهای نفس اولان جتنی و نعم جتنی طالبلدر (انجیق طالب حق اولان دخی
ابکی طائفه در متصوفه و ملاویه در متصوفه اول جاعندر که صفات نفسانیه نک
بعضیستن خلاص بولش و بعضی احوال و اوصاف صوفیان محقه لیه موصوف
و انلرک نهاییات احوال لریه مطلع اولمشلدر لکن هنوز اذیال بقایای صفات نفسانیه
منشبت قالدقلرندن نهاییات وصال و قریت اهل کاله مختلف اولمشلدر (اما ملاویه
اول جاعندر که صدق و اخلاص قلبی محفوظت ایچون خلقتن طاعات و خیراترینی
اخفا و کتمه بذل جهد ایتمکی واجب یلورلر لکن بر دققه صوالح اعدادن و تمسک
جسم فضیل و نوافلدن برآن خالی اوارلر قاعده اخلاصه خلل کلمک ایچون مظه
ریا اولان ظهور طاعتی معصیت حد ایلیوب حذر ایدرل صوفیه الیه ملایه میباندن
فرق جذبه عنایت ازلیه صوفیه لک نظر شهودندن حجاب خاقی و انانیی رفع ایدوب
و حقندن غیری پی کورمد کلرندن اخفای اعمال الیه و ستر احوال الیه مقید دکلردر
عارضک عروشنه مبنی اظهار طامعانی مصلحت کوررلر ايسه اظهار ایدرلر اخفای
مصلحت کوررلر اخفا ایدرلر اما ملاویه میباندن خاقی کوروب ستر و اخفا الیه مقید
اولدقلرندن مخلصلدر و صوفیه (انا اخلاصناهم بخاصه) وصفیه مخلصلدر
(اما طالبان آخرت زهاد و فقر و خدام و عبادلدر) اما زهاد نور ایمان و ایتان
سبیله جلال آخرتی مشاهد و قبح و نفی دنیایی معاشیه ایدوب فانی دنیاسک زینت
و من خرقاته الثقات و رغبتدن اعراض و حقیقی باقی به رغبت کوستر مشلدر اما
زاهدلرک صوفیه لیه تخلصلری اول سبیدن که زاهد کندی حظ نفسیه مشغول
اولدقلرندن حقن محبوب اولمشلدر ز بر ایلک آخرتی و جتنی طلبی و فیها ماتشیه
الانفس آیت کریمه سی سرنبه مقام حظ نفس اولدقلرندن (اما صوفیه مشاهد
جسالت ازلی و محبت بی غرض ذات لم یزل سبیله) و هما حرامان علی اهل الله
مرتبه سن بولمشلدر (اما فقراء انلردر که بدایت تصوف اولان فقری اختیار
ابتدیکشتن اسباب و اموال دنیاسدن بر شیشه مالک اولیه و فضل و رضوان خدایی

طلبه جبع خلق ترك اتمش اوله بوقرالك تركنه سبب اوج شينك برسيدر اول
ديسالك حلال حساب و حرامی عذاب اولد بفسدن يارچاه تخفيف حساب يا خود
عقابدر ايكنجي اميد فضل و ثواب و فقر اغنيادن بشوز بيل اول جسته كيره جك
دبو مسابقت دخول جتدر او چنجي اكثار طاعت و حضور قلب ايچون طلب
جمعيت خاطر و فراغت اندر و تدر فقرالك ملاميه و سوفيه به نخلفريته سبب طالب
جنت و كند و نفساري حظني طلبنده اوللر بدير و انلر انجني طالب حق و تقرب طلب
ايد بچيلدر (اما خادم انلردر كه فرائض ادا دنصكره نوافلي عبادات او زره تقديم
ايد رك فقره صالحيك و طالبان حقك خدمت لربني اختيار ايدلر و شرع شريفده
مذموم اوليان كسب و درپوزه و بعضي فتوحات ايله اخذ و اصطلاح لربني اصطلاح حق
يلوب اجر و ثواب آخرت اميديله انلرك ما محتاج ايله لربنه صرف ايدلر و مالا و بدنا
خدمت ايدلر (اما عباد انلردر كه نيل ثواب آخرت ايچون دائم وظائف عبادات و فزون
نوافلانه هوا غلبه و ملازمت ايدلر بونلرك هر پروردنده شوا ثب حفظ نفس اولد بفسدن
نقصان پذير اولوب كمال و صلت و قربت مانع اولمشدر بواوصاف چيله از صوفيه
دخني وارد نكن شوا ثب عال و اغراضدن مبرا و معرادر زير انلر حقه حق ايچون
عبادت ايدلر اجر و ثواب غرضي ايچون ايتزل (اما منتهبه بحق صوفيان انلردر كه
صوفيان بحق لك احواله مطاع و مشتاق اولوب و انلرك اثرينه بنامه افتاده اوللر
لكن صفات نفسانيه نك تعلقاتك بقا باهي اولنق سبيله بلوغ مقصوددن
ممنوعدر (اما منتهبه مبطل صوفيان) انلردر كه كندولرني زي صوفيانده اظهار ايدلر
لكن انلرك حليه عقائدن و احوال و اعمالن عاقل و خا ايدلر (خلع ربه
الاسلام من علقه) حديث شريفي سر نجه جبل متين شرع شريفك حلقه سندن
كردني خلع ايدوب مرغ ضلالت و اباحتده كالا نعم بايده درلر و زعم باطل ايله
دبرلر كه احكام شريفه تقيد وظيفه هومدر و انلرك نظري ظاهر اشابه مقصوددر
(اما خواص و اهل حقيقتك حالي انلردن عالي و مستغندر كه خواص رسوم ظاهر
شريفه مقيد كاللدر و انلرك اهتمامي انجني مراعات حضور باطنه در دبرلر و طافه
مبطله ره باطنيه و اباحيه و فرق مناله دبرلر زيرا بونلرهم ضال و هم مضلدر
اما ذناله من شرورهم (اما منتهبه بحق عجم و بان واصل اهل سلو كند شول
بر طائفه در كه انلرك سيري هنوز صفات نفوسك قطع منازلده در و حرارت طلبك
نايشندن و جودلر قلق و اضطرابده در كه صبح كشف ذاتك بشرا تيك ظهوري
و استقرار و تمكندن اول مقام فاده كاه كاه انلرك نظر شهوديشه بوارق كشدن
بررق و بر نفعه وصل لايم و لامع اولوب اول برقك نورنك لمعائنده انلرك ظلمات
نفسانيه زي منطوي و متسوري اولغله انلرك باطنلر شيه حرارت آتش طلبدن
و اضطراب شوقدن بروح و بر آرام بر شوب منبسط اولور و قنا كه اول برق منقطع
و اول نفعه ساكن اوليچي شيه صفات نفساني ظهور و حرارت طلب و اضطراب شوق
معاودت كوستر اول سالك استر كه ملايس صفات وجوددن بالكلي منسلخ
و منخلع اولوب دخني تعب وجوددن بالكله راحت بولاق ايچون بحر فناء غرق اوله

چونكه اول حال كندونك مفاسي اولوب كاه نازل كاه زائل اولد بقتدن انك باطني
بومقامه بالكله مشتاق و منقطع اوله (اما منتهبه مبطل عجم و بان واصل انلردر كه
بحر فناء استغراق و صيحه توحيدده استهلاك دعواسن ايدلر و حر كات و سكنا تربي
هيچ كندولر نسبت ايتزل دبرلر كه بزم حر كاتن قيوك حر كاتي كي بي محرك
دكدر اكر بوني قائل اصول و آداب شريفه مراعات و حدود احكام
صوبه محافظت او زره ايسه جله صد يقا ندر و صيحه در و اكر نور ط
و انهمما كشدن و غلبه هوا و ضلالتدن مخافات شرعه خوف سز
ديني و ملت ظاهره بي و آداب شرع شريفي قايم بقتدن ايسه اول خيكت حالي
دكدر زيرا انلرك بوسوزدن مادي و ماضي و متاهلر شيه هيد و مدارد و اراده حقه
حوالت و فستلر كند و زلندن خلقك ملامت و طعني دفعدر بوطائفه به زنادفه
و ملاحظه دبرلر (اما منتهبه بحق بلايه انلردر كه نظر خلفنده تعميري و تحريبي
قايمز لروا كتر سيملي رسوم و عاداتك تحريبه و آداب مخاطبات خلقك قبودندن
اطلاق و خلاصه در و انلرك سر مابه حاللر فراغ خاطر ك وطيت قلبك غيري
دكدر و زهاد و عبادك مر اسيله رسالفر و اكثار نوا فل و طاعات انلردن كلز
و عزائم اعمالك نمك اظهار ايلز اداي فرائضك غيري به مواظبت ايلز رجوع و استكثار
اسباب دينوي انلره منسوب اولور و طيت القلبه قا نغ اولور و طلب مز يد احوال
ايلز بونلر قلندر ان حقيقت دبرلر بوطائفه عدم رباحه تندن ملايمديه مشابهدر
و بونلرك مايته فرق اولدر كه ملائقي جبع نوافل و فضائل نمك طلب ايلر لك
آني نظر خلقدن بنهان طور (اما قلندري حسد فر ائضدن طشره چيقمن و نظر
خلقدن اظهار و اخفای اعمال ايله مقيد اولز اما ز مانده قلندري اسيله موسوم اولمش
بر طائفه وارددر كه ربه اسلامي بو بشتن بر ائض و دين و شريعت محمديه صلي الله
عليه و سلمدن مبرا و اوصاف مذ كوره مسوده دن خالي و معرادر بواسم انلره
عار بندر انلره خشوبه و زبوفيه دينك زياده لاغدر (اما منتهبه مبطل بلاميه و هم
الزنادقه انلردر كه دعواي اخلاص ايدلر و فسق و فجور ك اظهار ايلر او زره مبالغه
كوسوزلر مثلا شمار اسلامدن سنت آكد اولان صفاتي فرماني كي (من لم يقص
شار به فليس منا) حديث شريفه منهي و قطعي سنت روايدن اولان يفتي كلب
قويروغي كي اوزادوب اغرضي بور و نمك كي و زعم باطل ايله دبرلر كه بزم بواظهار
قيقدن مر ادبم خلقك بزم ملامت انجيله نظر خلقدن اسقاط و كند بزي رغبت
و اعتباردن اسقاط و اصباطدر و حق تعالينك خلقك طاعتشه احتياجي بوقدر
و انلرك معصيتدن متضرر دكدر معصيت انجني خلق ايچنمكه منحصر و طاعتي
احسانده ييلورلر بوزنادقه ره فرق ضاله اباحيه دبرلر (اما منتهبه بحق زاهد انلردر كه
هتوز انلرك رغبت دنيا دن مصروف اولمش اوله و استزلر كه بالكلي دنيا دن
رغبتلرين دوند يره (اما منتهبه مبطل زاهد انلردر كه خلقك قبودل ايچون
دينانك زبني ترك ايدلر و خاطري دنيا دن جيع اسبابندن كير و طو ترلر بوجيله ايله
خلقك اراشنده جامه و مر تبه طلب ايدلر بعض حاللر مشبه اولغله كندولرني كلي

دندان اعراض البذلک ظن ایلوب ترک مال الیه همچون ازدها اولان جامی خریدار
اولساردر که (ترکوا الدینا للذینا) در بونلره دخی می آید درلر (اما متنبه بحق
بفقر) انلردر که ظاهره رسم فقر الیه مترسم و باطنی حقیقت فقری طلب اید بچدر
لکن هنوز دماغنده غنایه میل طوئد یفتدن آتش فقره کلفت الیه صبر ایدر اما فقیر
حقیق فقری کندوبه حق تعالی بدن بر نعمت و دولت یابوب تلذذ ایدر و وظائف
مقدره اوزره شکری جله نعمت اوزره تقدیم ایدر (اما متنبه بسطل بفقر) انلردر که
ظاهره رسوم فقر الیه مترسم و باطنی حقیقت فقری بخبری بی اظهار اراده درمادی
بجدر اظهار دعوی وصیت و صدق و قبول خلقدن بوطا نموده دخی مرا تبه درلر
(اما متنبه بحق بخادم) انلردر که عباد صالحین لوجه الله خدمتده قائم اولوب باطنی
استر که انلرک خدمتده مال باجاء غرض فاسد سی شایسته مشوب اولوب و بنی
هواور یا به مبدن خا اص اوله لکن حقیقت زهدده ایشد بکندن چوق وقت نور
ایمانک غلبه سی حکم به نفس محقق او اوب خدمتدن بهضبی محل استحقاقده
واقع اوور و بعضی وقت نفسک غلبه سی حکم به انک خدمتی هواور یا الیه مختلط او اوب
محبت و ثنا ایدر بله خدمتده مبالغه ایدر لکن غرض نفسانیده مقارنت سبیله محل
استحقاقده و جبر قبولده اولز بونلره دخی مخدوم درلر (اما متنبه بسطل بخادم)
انلر در که انک خدمتده نیت اخروی اربان بلکه خدمتی خلفدن منافع دنیو به به
دام ایش اوله تا که اول خدمت سبیله اوقافدن واسپادن استجلا ب رزق ایلوب
واکر خدمتی تحصیل غرضده و تبصر مرادده مؤثر کور می آتی ترک ایدر بی الیه
اولحق انک خدمتی جاه و مال و قوت همچون و محافل و مجالسدره و مفاخرت و محبت
ایچوندر حا صلی انک خدمتده نظری دائم کندو حفظ نفسی اوزره در لله دکلدر
بونلره دخی مخدوم درلر (اما متنبه بحق بهساید) انلردر که جمیع اوقاتنی عبادتده
مستغرق اولسنی استر لکن دواعی طبیعتک بقیاسی سبیله و تزکیه و تطهیر نفسده
عدم کمال سبیله اعمال و اوراد و طاعاتده هر وقت کندوبه فتور و تنویضات واقع
اولور یا خود لذت عبادت بولسد یفتدن عبادتده قیامی تکلف الیه واقع اولور
(اما متنبه بسطل بهساید) انلردر که دائما عبادتده نظری خلقک قبولده اولوب و قلبنده
ثواب آخرته ایمانی و امید اولوب و تا که طاعتده غیر بار مطلع اولد بجه اول طاعتده
قیام کویسترمیه و خلق اراننده عبادتی نهاسندن کوزل اوله اعاندا الله سبحانه
و تعالی من الریاء و السعفة المبعده من رحمة الله تعالی و بالله الصلوة و التسویق

کذا فی النفعات الخیر فی قدس سره

(تمهید) عند المشایخ الصوفیه مراتب کلبه بش مرتبه به منحصر در واکا حضرات
خمس تعبیر اولور اول حضرت غیب و معانی که حضرت ذنلدر بالجلی و الثمین الاول
بومرتبه به غیب اطلاق اشیاء کونیه تک اوله کندو تفلسفه بومرتبه به غیبی
اولد یچوندر زیرا بومرتبه به هیچ بر شینک ظهوری بوقدر و ظهور حقه جله سی
متلاشیدر کان الله ولم یکن ده شیندر بومرتبه به تعین اول درلر و عبارتده آخری حقائق
موجودات غیب هویت ذاتده اندراج و اندماج ابتدکی حبسندن شوائت ذاتیه

و حروف عالیات الیه تسبیح قلنددر بومرتبه ده حضرت مقدسه دن وری برندن
اصلا علما و عین امتاز دکلدر بومرتبه به غیب اول و تعین اول درلر (و مرتبه
ثانیده که غیب ثانی و تعین ثانیدر و حقیقه بومرتبه به اعیان ثابت درلر اگرچه
حقایق امتیاز عینیه سی یوقدر اما امتیاز علیی وارد بومرتبه ده اعیان
ثابت متکثر بالکثرة التبییه باعتبار انتفاء الوجود الخارجی انلردن معدوملدر بوضوح
علیه حقدر که حکما بومرتبه به ماهیت غیر مجعوله درلر و مشایخ صوفیه اعیان ثابت تعبیر
ایدلر پس خارجده وجودی اولد یچون حضرت شیخ فص ادربیه ده اعیان
اثباته ماضیة راحته الوجود یعنی اعیان ثابت صور علیه حقدر عدمیت اصلیه
اوزره ثابت و وجود خارجدن برشته رانجه استعمال یچوندر بیوردیلر بومرتبه
اول الیه مرتبه ثانی که مثالی شول دانه کیدر که اصل شجره در شول و قدسه که
اتی دانه فرض ایدر و پس بوحالده تعینی و تجلیسی کندو کندوبه او اور و ته صبر
و خصوصیات که بیخ و شاخ و شکوفه و برگ و ساق و میوه در دانه بی بوضوح علیه الیه
نصور قیامک امتیاز علمیه متمیز او اور اما امتیاز عینی بوقدر مجرد دانه لکی حالی
مرتبه اولدر خصوصیاتنی علمه کتورمک مرتبه ثانیدر و اعیان ثابت که حقایق
موجوداتدر ایکی وجه اوزره اعتبار اولسور بروجهی اولدر که اعیان مرابای
وجود حق و مجلای اسما و صفات اوله و بروجهی دخی اولدر که وجود حق مرآت
اعیان ثابت و اعیان مرآت ذاتده نمایان اوله اوله کی اعتبار اوزره بوجارج
و وجودده ظاهر اولان وجود حقددر که مرابای اعیان متعددده ظاهر و متجلیدر
و باعتبار اوزره ظاهرده هیچ حقدن غیری بوقدر و اعیان مستور و مخفیدر بوجوال
اوزره مشاهده اول موجدک حالددر که نور وحدت اکا غالب اوله و ایکنی اعتبار
اوزره وجودده ظاهر اولان اعیاندر وجود حق مستور و مخفیدر و بو مشاهده اول
کیمه تک حالدر که شهود خلق اکا غالب اوله پس بومرتبه به محجوبیتک مرتبه سیدر
اما کمال بواجبی مرتبه بی جامعدر که کثرت وحدته مانع او اور و وحدت کثره مانع
او اور حافظ شیرازی دخی مرابای اعیانده حق مشاهده ایدن اهل توحید دندر کلمات
قدسیه زینی مجازه حل انک حقدندر (مرتبه ثالثه) حضرات ارواحدر بومرتبه
ظهیر حقایق کونیه بسیطه مجرد در که ارواح مجرد تک قرار کاهیدر بوعالده
عالم امر و غیب و عالم علوی و عالم ملکوت درلر و بوعالم اهل ایکی قسم اوزره در
برقسی عالم اجسامه و جهامن الوجوه تعلق طومنز و بوعالده تدبیر و تصرف امتز
بوقسمه کروییون درلر و بونلرک عالته عالم جبروت دخی درلر بونلر دخی ایکی قسمدر
(برقسی عالیشان و آدمیاندن بی خبر لدر که عالم و آدمک خلق اولسندن بطرز
بوقسمه همچون درلر و برقسی دخی شهود قیومیت حقه شفته و متجبرلر و انوار
ذات الهیهده مستقرلدر اما بونلره حجاب بار کاه الوهیت و واسطه فیض ربوبیت
درلر و بونلرک ریسته روح اعظم و قلم اعلی و عقل اون درلر که حقیقت حضرت محمد
صلی الله تعالی علیه و سلندر پس بوطا نموده صف اولده اولان بوجروح اعظدر
وصف آخرنده اولان روح القدسدر که جبرائیل علیه السلامدر (و قسم آخر که عالم

اجسامه تصرف و تدبیر ایلر انلره روحانیان دیرلر بونلر دخی ایکی قسمدر بر مسمی
سموایند تصرف ایلر بونلر اهل ملکوت اعلی دیرلر و بر قسمی دخی ارضیاند تصرف
ایلر بونلر اهل ملکوت اسفل دیرلر هیچ برشی یوقدر که الک اوزرینه بیجه ملک مسلط اولید
تکیم حدیث شریفده وارد اولشدر (فیهما الذی ینده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون
(مرتبه رابعه) حضرات خیالیه در که عند المشایخ لموحیدین و الحکماء المحققین عالم ارواح
بجوده الیه عالم اجسام ماده ینتند بر عالم وارد که عالم مثال دیرلر بین المسالین
حد و فاصلدر و هر نه که بین الشیئین اوله بر زخدر باصورتی متحد اولغله تکیم صوتک
مثالی عالم مثاله دخی صو اوله و باصورتی تخالف اولغله تکیم ملک مثالی عالم
مثاله سود اوله و اخلاق مرتبه نك و اعمال صالحه نك مثالی بساطین و رباحین
و ثمار و انهار لذت لشار بین اوله و اخلاق رذیه و اعمال سیه نك مثالی عقارب و حیات
و غیاهب و ظلمات و ضلالت و غسلین اوله جملہ خالق عالم رؤیاده و حین متامده
مشاهده ایلر بعض اصفا قوت و ریاضت و مجاهده الیه بوعالمه داخل اولوب
ولایات و قالیچدن خبر و برلر که خلائق نك اعدادنده عقول و افهام جبرائدر
و ملائکه نك ایلدر بوعالمه نك ایلدر تکیم جبرائیل حضرت مریمه (فقل لها
بشرا سويا) خواستجه نك ایلدر بکی کی و حضرت یغمبر علیه السلام جبرائیل
بوعالمه دحیه الکلی شکلنده کورردی و جبع ارواح انبیا و اولیاء و سائر موتی بوعالمه
مشاهده اولنور مرآیاده و آب صافیده و سائر اجرام صیفله زده نمایان اولان
صورتلر بوعالمه در و هر کک کندویه مناسب بوعالمه بر صورتی واردر تکیم
اهل الناس حضرت ابن عباس رضی الله عنه یورلر که بنم کی بوعالمه بر ابن عباس
دخی واردر و انسان کامل بوعالمه هر نه شکل استرسه اول شکل الیه نك اولوب
دیدلگری کیسه به اول هیتله کور نور لکن ارواحک بعد مفارقة البدن و اصل
اولدقلری عالم بوعالمه مثاله مغایر در زرا مراتب تنزلات و معارج وجود دور به در
قبل نشئه الدنیو به اولان مرتبه مثالیه روح نك مرتبه سیدر و بعد رفقه ایلدن
اولان عالم مثال روحک مرتبه عروج به سیدر پس بر زخ انجوده کور دیکی صور
اعمالیه سیدر نشأت دنیو به سنده حاصل قیلدی بخلاف صور البرزخ الاول اما
بو ابکیسی مشایخ ایلدر جوهر روحانی و غیر مادی اوللر نه کا صرح به الشیخ
فی الف توحات * مرتبه خامسه بعد عالم المثال عالم اجسام و عالم ناسوتدر عالم
اجسام دخی ایکی به مقسمدر بری علوی و بری سفلیدر علویات عرش و کرسی
و سموات و ثوابت و سیاراتدر و اهل کشف متقلدر که عرش و کرسی طیبه بر
منصبری دکلدر و کون و فضا ده قابل دکلدر زرا عرش سقف جنت و سطعیدر
کرسی زمین به شندر کا ورد فی الاخبار و اما سائر سموات قابل خرق و التیامدر
و اما سفلیات بساطت عنصریات و سائر مرکبات کیدر که جسادات و نباتات
و حیواناتدر * مرتبه سادسه بوجبع مراتبی جامعدر و اول دخی حقیقت
انسان کاملدر یعنی انسان کامل اگر روحانیات و اگر جسمانیات و مفعولات
و محسوسات و مثالیات هر نه ایسه بوجهه عوالمی جامعدر زرا انسان کامل صورتا

عالم صغیر و معنی عالم کبردر و بوعالم صور تا عالم کبر و معنی عالم صغیردر کا قال علی بن ابی
طالب رضی الله عنه دواؤک فیک و ما تبصر * و دواؤک منک و ما تبصر * و انت
الکلب المین الذی * با حرقه ینظر المضر * و ترع انک جرم صغیر * و فیک انطوی
العالم الاکبر * حاصلی مراتب کلبه التیدر بشی حضرات خمس در التجیسی
مرتبه جاهده دربو الی مرتبه انسان کاملک حقیقتیدر و بمراتب و نعمیات امر
اعتباریدر مثلاً در باب عرب بحر دیرلر چون تکیم اول حقیقت مطلقه اولان بحر بلاطم
و امواجله متعین و متغیر اوله اکاموج دیرلر و جن طولی بادیه قیاسر جق اوله اکاجباب
دیرلر و چون واسطه حرارت شمس الیه هوا به متصاعد اوله اکابخار دیرلر و چون
اول بخار مرقم اوله سحاب دیرلر و بخار سحابدن تقاطر الیه مطر دیرلر و جمیع
اولدقده سبل دیرلر و بحره و اصل اولدقده بنه بحر دیرلر پس فی نفس الامر دکلدر
الاحقیقت واحددر اعتبار الیه ماء مطلق اسمی کثیره الیه مسمی اولدی بوعالمه
مقام خبرتدر که (اللهم زدنی تحرا فیک) حدیث شریفی سر نبجه بوعالمه مقام جمع
الجمع عارفینک ممتازی اود بقی مفیددر پس حق سبحانه و تعالی کند و صفات بی
پایاندن هر آدمک وجودنده بر مقدار آموذج وضع ایلدی حیات علم جمع بصرار دات
قدرت کلام و غیرها کی تا انسان قیلدن کثیره استدلال الیه لان القلیل یدل
علی الکثیردر (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیث شریفی دخی بوعالمه مشهوردر (انتم
الفقره و الله) حدیث شریفی سر نبجه متصف بصفات الله و مختلق باخلاق الله
جامع جمیع صفاتی و مراتب کثودن و خالقدن فانی فی الله و حق الیه باقی بالله سر
دفتر صوفیان محقه کامل و مکمل سالکان العارفین و غوث الواصلین و لانا جلال
الله و الدین محمد بن سلطان العالم محمد بهاء الدین مغز قرآن و وحی یزدان اولان
کتاب مشوی معنویتک ابتداسنده امتیاز حقایقک و معجزات و وطن اصلینک الم
افتراقتدن و بونشأت دنیو به ده حقیقت فنا کثودن متعذر و بقایای وجوددن
برفقا کثودن سیه همراه اولوب وصول تام ممکن اولد بقتدن عالم غیب لاهوتیه به کمال
اختیافتدن مشیرا الی نفسه بپردل منیر و دو جهاندن دستگیر حضرت مولانا قدس الله
سره الاعلی افند بمر وجود مسمودنی فی دن مسمار قیلوب یورلر که * بشنوازی
چون حکایت میکند * از جدا ییها شکایت میکند * از ایشان تا مرا ببرده اند *
از نفیرم مر دوزن نالیده اند * مستور اولیه که هر قدر حقایق مرتبه اولیدن
زیاده دور دوشه احکام مایه الامتیاز احکام مایه الاتحاد اوزره زیاده غالب
اولور بومواضعتک امثالنده دور لکدن و معجزات لکدن مراد مایه الامتیازک مایه
الاتحاد اوزره غلبه سی واقع اولد بقی سیدندر و اشکا و تحزن و تضرع دخی اندندر
بوعالمی حضرت جانی قدس الله سره السی بویکی بیت شریفک شری ذیلنده

بیان یور مشدر

- ✽ حیداروزی که پیش از روز و شب * فارغ از اندوه و آزاد از طلب *
- ✽ محمد بودیم یاشاه وجود * حکم غیبت بکلی موبود *
- ✽ بود اعیان جهان بی چند و چون * ز امتیاز علی و عیسی مصون *
- ✽ فی بلوغ علشان نقش ثبوت * فی رفیع خوان هستی خورد قوت *

فی زحی متنازی از یکدیگر * غرقه دریای وحدت سر بر سر *
 ناکهان در جنبش آمد بجز جود * جله رادر خود زخود با خود نمود *
 امتیاز علی آمد در بیان * بی نشانی رانشانها شد عیان *
 واجب و ممکن زهم ممتاز شد * رسم و آیین دوی آغاز شد *
 بعد از آن یک موج دیگر زد محیط * سوی ساحل آمد ارواح بسط *
 موج دیگر زد بدید آمد از آن * بر زخ جامع میان جسم و جان *
 پیش آن کز زمره اهل حقست * نام آن بر زخ مثال مطلق است *
 موج دیگر باز در کار آمده * جسم و جسمانی بدیدار آمده *
 جسم هم گشت طور ابد طور * تا بدو ع آخرش افتاد دور *
 نوع آخر آدم است و آدمی * کشته محروم از مقام محرمی *
 بر مراتب سر بر سر کرده عبور * پایه پایه زاصل خود افتاده دور *
 کر نکرد باز ممکن زین سفر * نیست از وی هیچکس مجبور *
 فی کس آغاز حکایت میکند * زین جدایها شکایت میکند *
 کز نیستانی که در وی هر دم * رنگ وحدت داشت با نور قدم *
 یا بدیع فرقتم بریده اند * وزن نفیرم مرد وزن نالیده اند *
 کشت مرد اسماء خلاق و دود * کان بود فاعل در اطوار وجود *
 چیست زن اعیان جله ممکنات * منفعل گشت زاسما وصفات *
 چون همه اسما و اعبازی قصور * دارد اندر رتبه انسان ظهور *
 جله رادر ضمن انسان ناله است * کای چرا هر یک زاصل خود جداست *
 شد کربیا نگریشان حب الوطن * این بود سر غیر مرد وزن *
 اللهم یا جامع الناس لیوم لا ریب فیہ اجمع بین روحنا و بین انوار ذلک القدیم
 و بین نور حبیبک الرؤف الرحیم و اجعلنا من السیدین بسی نورهم بین ابدیهم
 و بیما نهم و لا یجعلنا من المحجورین و المحجورین بجاه حبیبک محمد الذی هر حجة
 للعالمین و بحر متجیع الانبیاء و المرسلین صلوات الله علی نبیا محمد و علیه
 اجمعین اللهم اجعل فی قلوبی نورا و فی سمعی نورا و فی بصری نورا و عن یمنی نورا
 و عن شمالی نورا و امامی نورا و خلقی نورا و فوقی نورا و تحتی نورا و اجمالی نورا
 اللهم آت نفسي تقوی یهلوز کهانت خبر من زکاه و انت ولها و مولیها اللهم آتانی الدنيا
 حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار بجاه صدق رسول الله صلی الله علیه و سلم
 تقبل دعاءنا یا رحیم و یا کریم و یا لطیف و یا غفور
 (نمیدانی بیان التجلی) قال الله تعالی (فلما تجلی ربه للجبل الا بده) وقال علیه الصلوة والسلام
 ان الله خلق آدم فخیلی فیہ (وقال علیه السلام اذا تجلی الله لشیء خضع له کل شیء)
 (التجلی) عبارة عن ظهور الذات الالهیة و صفاتها و احوالها اما کما هی روح بیخون
 دخی تجلی و اردر لکن هر رسالت تجلی روح الیه تجلی الوهیتی فرق الی فرق بود که
 تجلی روح حدوث علامتیه منصف اولورته قدر وقت ظهورده صفات بشریه بی ازاله
 حاصل او اور سه دخی کندوده قوت افتابو قدر اول تجلی روحانی ذکر و طاعت

انوارک غلبه سندن حاصل اولور و انوار روحانیت نموج ایست کده ساحل قلب اوزره
 نموج ایدر اول سیدن بشرتیه محجب اولدقه نفس به طبیعتیه عودت ایدر اول
 تجلی روحدن نفس طمانیت حاصل اولور (اما تجلی ربانی بونک خلافت در که تجلی
 ربانیه فتاک فتاسی و اردرونه نفس بالکلیه) (موتوا قبل ان تموتوا) سرشته مظهر رتبه مرده
 اولوب کند و منه فنا واضعلال حاصل اولغه رانی و مرقی حقندن غیری اولد یغندن
 (بالنفس المطمئنة ارجی ال ربک راضیه مر ضیه) سرشته مظهر اولور (و تجلی
 ربانی دخی ابکی نوع اوزره در بری ذاتی و بری صفاتیدر) ذاتیه ابکی نوع اوزره در
 بری الوهیت و بری ربو بیتدر اما تجلی الوهیت رسولان و سید من و دوجهانده آمد
 و شفیعمن تاجدار (لولاک و رحمت مهاداة) (وما ارسلناک الا رحمة سر دفتر موجودات
 و منشا ظهور حقایق انوار ذات حبیب الله محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم
 اقدیم ظهور ایدن کی که تجلی الوهیت حضرت محمد علیه الصلوة والسلام
 ظهور ایدوب تا که جله وجود مسعود محمد به بی تاراجه و بردی و عوض وجود
 محمدی وجود ذات الوهیت اثبات یوردیکه (ان الذین یباهونک انما یباهون الله
 یدالله فوق ابدیهم) در بوکال سعادت انبیاء علیهم السلامدن غیری هیچ بر کسیه به
 و بر مدیله (و تجلی ربو بیت موسی علیه السلام ظهور ایدن کی که قال الله تعالی
 (فلما تجلی ربه لجبل جملة دکا و خر موسی صدقا) اگر چه کوه پاره پاره اولدی
 و موسی علیه السلام بهوش واقع اولدی و لکن ربو بیت بسلیجی و طو نیجی ابدی
 اول سیدن انوار وجودی باقی خالدی (تجلی صفات دخی ابکی نوع اوزره در جالی
 و جلالی در یونلردن هر بر لری دخی ذاتی و فعابدر) اگر صفت موجودیت الیه تجلی
 ایدر سه فضاء افتاد ظهر اولور چند حضرتنه واقع اولد یغنی کی که ما فی الوجود
 سوی الله بیور مشدر) اگر صفت واحدیت الیه تجلی ایدر سه وحدت ظاهر اولور
 ابی سید حضرتنه واقع اولد یغنی کی که ما فی جیتی سوی الله بیور مشدر) اگر
 صفت قائمیت الیه تجلی ایدر سه قیام نفس ظاهر اولور بازید حضرتنه اولد یغنی
 کی که سبانی ما اعظم شانی بیور مشدر) اگر صفت طالبیت الیه تجلی ایدر سه
 علوم لدنیه ظاهر اولور خضر علیه السلامه اولد یغنی کی که (وعلمنا من لدنا
 علما و علم آدم الاسماء کلها) کی (اگر مریدیت الیه تجلی ایدر سه اراده ظاهر اولور
 ابو عثمان خیری حضرتنه اولد یغنی کی که هو فی مرادی متذللین سنه بیور مشدر
 اگر صفت قادریت الیه تجلی ایدر سه قدرت ظاهر اولور سید الکونین و رسول
 التقلین حبیب الله صلی الله علیه و سلمه اولد یغنی کی که (و ما ریت اذ مریت و لکن الله
 رمی) و انکشت مبارکله ما هی ابکی پاره ایلی کی (اگر صفت رضا الیه تجلی
 ایدر سه فسانیت و اناتیتک رفعتی اقتضا ایدر این منصوره اولد یغنی کی که
 بنی و بینک اتی یزاجتی فارغ مجودک ابناء من البین بیور مشدر) اما صفات
 فعلی اگر صفت رازقیت الیه تجلی ایدر سه اعدا در زق ظاهر اولور مریم رضی الله
 عنها به اولد یغنی کی که (وهزی الیک یجمع الخلة تما قط علیک رطباً جنیاً)
 بیور مشدر اگر صفت خالقیت الیه تجلی ایدر سه ایجاد خلق ظاهر اولور عیسی

عليه السلام اولدني كى كه (واذ تخلق من الطين كهيئة الطير) الآية اكر
صفت جبروت ايله تجلى اندر سه غايت هينده اتوار ظاهر اولور (اكر صفت قاهریت
ايله تجلى اولور سه فناء الفنا ظاهر اولور اكر صفت عز و زمت ايله تجلى اولور سه
سعادت دارين ظاهر اولور قابضيت ايله قبض باسطيت ايله بسط ظاهر اولور اما
صفات جلال ايله مجلا اولان دوام اوزره در زير صفات جلا ليه مقام نمکندر
صفات جمال ايله مجلا اولان دوامك غیری اوزره اولور زير صفات جلا ليه مقام
نلو بندر غبذا استميد بالله ففروا الى الله اني والله تو يو الی الله آيات جليله لری
سر نجبه (وعلو الهية من الایمان سر نجبه) بیت (من ازان دم كه وضو ساختم
از چشمه عشق چار تكبير زدم يك سره بر هر چه كه هست كنه لدنيه سنجه
وجوددن وجيع ماسوی الله دن كلی منقطع اولوب جان و دل ايله جانب حقه
سفر اتمد كجده صف اولده بولوب جذبه رجائه و تجليات سبحانه و اسرار حرم
قدس يزده وصول متعسر در لكن دار حقه دخی مانع و حاجب بوقدر (والذين
جاهدوا فيما آتاهم من الله لئلا يبلغوا الى الله فلهذا لا يثبت لهم ثواب من الله
دوبوب مشايخ عظام مقرر منسوبه بي درده منقسم قتلدر سبر الى الله سبر الى الله
سبر مع الله سبر عن الله (اما سبر الى الله مرتبه نفعدن وجود حقيق جاننده اولان
سبر معنوي بدر بوسفر اول مبدأ تجليات اسما در و نهايت سفر اول وجه وحدتن
رفع حجاب كنندر اما سبر الى الله معنی صفات الله ايله متصف و اسماء الله ايله متحقق
واخلاق الله ايله مختلق وجه صفات بشریه فانی و مضاعف اولقدر و بوسفر ثاني
نهايت حضرت واحد بتدر و بوسفر ك نهايتي وجود كنند عليه دن رفع حجاب
اولوب علوم لدنيه متكشف اولقدر اما سبر مع الله بوسفر ثالث عين جمه و حضرت
احديته سال كك ترفي فلفلغير و هر مرتبه ده الله ايله اولان سبر در اكر شايسته
انثينيت بالكلية مرتفع اولر سه مقام قاب قوسين دربر و اكر بالكلية مرتفع
اولور سه مقام اوداق ديشور كه نهايت ولايتدر بوسفر ثالث نهايتي زوال
تقييدات و اضداد در ظاهر اوطان مرتبه عين الجمه محو بولقدر (اما سبر عن الله
بعد الجمع طالبينك تكبلي و مترشدنك ارشادي همچون صحوة رجوعدر بومفاهمه
بشابع الفنا و صحو بعد المحو و فرق بعد الجمع دخی در بوسفر رابع نهايتي
حقدن خلفه مع الاستقامه و العدا الرجوع ايدوب شهود الواحد في الكثرة و الكثرة
في الوحدة فبلوب تجلى الحق في الخلق و اضلال الخلق في الحق مرتبه سن كور مكدور
(قال القاشاني في اصطلاح الفرق شهود الخلق بلا حق و الجمع شهود الحق بلا خلق
و جمع الجمع شهود الخلق قائم بالحق و يسمى هذا المقام الفرق بعد الجمع انتهى) (اما بعد) معلوم
اوله كه اهل تحقيق و كبار اهل الله روي و خال و خط و ابرو و لب كی الفاظ مجازيه
و مجيبيه لری سلك نظمه چكوب حقايق و دقايق بين العارفين بر معنای لطيفه عظيمه
اشارت بيوروب اسرار طريقتي عوامدن سترانك همچون عاشق صادق كند و به اولان
تجلى جمال و جلال الهیه ايله معشوق حقيقك مياننده اولان لذاته روحانيه لری بيان
و چشم بصيرتله مظاهره مشاهده بلد كری جمال بي نشان ظاهري عيان بلددر

(شاهدي) چشم عارف هر چه بشد در جهان زوجال بي نشان بشد عيان چله عالم
مظهر ديدار بار حسن اودر روي خوبان آشكار (مثنوي) روي خال و ابرو و لب
چون عقيق كوي احق نافت از پرده رقيق (شاهدي) لك چشم اهل شهوت
هست كور اونيستد جز مضا هر زين ظهور نورزدان شدن چشم اونهاست
هر چه بشد صورتش بشد همان (مثنوي) اصطلاحا نيست مر ابدال را
كه نباشد زان خبر اقوال را على الخصوص اولوا الابصار دن اولان خواجه
حافظ شيرازي نور الله مضجعه ديوان شريفنده مجاز صورتشده لسان غيب ايله
بيان يوردني الفاظ غريبه و لغات مشكله لرتك اسرار معنويه لر نه محب
و معتقد اولان عوامك قهقي قاصر اولد بقتنه بناء انشاي عوامه اظهار و عيان
و خواص تكرار و تبيان اوراق اميديه الفاظ مجازيه لرتك معنای اشار ايه لرتي
بر مجمل صحيح ايله و رخدمت انساب ايله بقدر خوبش پناه اجتناب قلندي و طالب
حق اولان سلك راه عشق خدالك خير دعا لری رجاسيله عارفين محققينك بيان لری
وجه اوزره هرر الفاظ مشكله لرتك معنای اشار ايه لری على الانفراد بيان اولندي
تا كه عوام و خواص مردان خدایه حسن اعتقاد تام ايدوب و كوكلا ريتي انلری
انكار دن اوراق طو توب الفاظ بهيه لرتن ظاهر معنی مراد در ديمكله افترادن حذر
ايد كه كلات حيات بخش اهل الهدين مستفيد اوله كه (من بارز و اينا فقد بارزني
ومن بارزني فقد بارز الله) حسد بت شريفك و عبيد دن خوف و حذر ايد و
عصمت الله تعالى من الافتراء على اولياء الله تعالى بجه حبيب محمد صلى الله عليه وسلم
ومن اصطلاحات هذه الصلوة العلية (عشق) افراط محبته دربر (عاشق)
مقبر و مشتاق جمال و جلال الهی (معشوق) حق تعالى بس (حسن) جمعيت
(كالات) وجد جذبه تام حق (شوخی) بذات توجه ساند ظهور ايدن شيوه
الهی (شيوه) جذبه الهی (وفا) عنایت الهی (جفا) سال كك قايي معارفدن
بريشان اولفاني (جور) عروجده سبردن سالكي كبر و طومقي (ناز) قلبه فوت
و ريمك (استغنا) در كات موجود ايدن مستور اولان هيت جلالت حق (تير غز) اعمال
و عبادتي رد ايمك (مركش) مخالفت ارادت الهی و خلاف مراد سالك
(اسير) ارادتي جاري طومقي (نوانكری) حضور جميع كالات (ترك ناز)
بلا و امطه قبل السلوك ظهور ايدن جذبه الهی (تاراج) سلب اختيار سالك
(منواری) اساطت و استيلاء عشق الهی (آشنایی) تعلق روييت (غم خواری)
صفت باسطيت (مهرباني) صفت رجائيه (قامت) لياقت عبوديه (زلف)
(كيسو) و (موی) و (ابرو) و (طره) چله سي غيب هويت و صفات ذات
احديت (تاب زلف) صفات تجليات (سر مست) ظهور حالات (كان ابرو)
(طاق ابرو) اظهار مشكلات بسبب تغصير (چشم خمار) و (چشم ترك)
ظهور حالات كاييه (ماه روي) و (رخ) و (چهره) كلكون (ظهور انوار
تجليات الهی (خال) ذات الهی (خال سياه) عالم غيب (خط سبز) عالم رزخ
(برزخ) حائل و حاجز اولان شيدر (لب) كلام (لب لعل) و (لب شكرين)

فیض باطنی ولذا در روحانی (زبان شیرین) امر الهی (زبان تلخ) نهی الهی (دهان) تقدیس طریقله اولان متکلمک صفتی (زنج) ذهن و مشاهده دن حاصل اولان محل ملاحظه و محل لذات روحانیه (نافه) نعمات الهی (سبب زنج) حل اسدنی (چاه زنج) مشکلات اسرار مشاهده (موی میان) دقائق اسرار طریقت (دست) و (ساعت) و (بازو) ظهور قوه قدسیه (کوه رنج) فیض و اشارت الهی (پیام) و (هدیه) نبوت و ولایت (مجلس عشرت) لذت انسیت الهی (طرب) و (عیش) دوام لذت انس باحق تعالی (شراب) عشق الهی (خم) و (خم خانه) و (کاه) و (قدح) و (جام) و (صرافی) قلب عاشق (ساقی) مرشد (خرابات) عالم ناسوت (عشیاری) مقام محو (رندی) ماسوادن قطع نظر ایدیجی ملای (اویاش) و (لا ابالی) سالک ناپرهیز (شمع) نور الهی (ناهد) زهره بلدزی که مراد تجلی الهیدر (نقل) کشف و کرامت (صبح) و (بامداد) ظهور تجلی (شبانگاه) احواله مالک اولان (شب قدر) لقنی اتوار تجلیات (شب یلدا) الوان اتوار تجلیاتک نهاییه وصول (کافر) صاحب اعمال بافرقه یاخود بر نفس حقندن غفلندر (عید) مقام جمعدر (تورون) مقام تفرقه یا ظهور تجلی (ترسا) دقیق اولان معانی و حقیقت (ترساجید) معانی حقیقتی تفکر (سبا) فیض و تجلی یاخود و سوسه نفسدن اولان پریشانلق (مغیبه) تجلیات فاسده (دیر) عالم انسانی (کلبسا) عالم حیوانی (جوش) و (خروشن) حالای آشکاره ایتک (نماز) اجتهاد سالک (روزه) قطع تعلقات (زکوة) ترک وجود و تصفیه باطن (حج) سلوک فی طریق الله (بیابان) وقایع طریق (کعبه) مقام وحدت (خرقه) صلاحیت و سلامت (مجاهد) توجه ایل باطنی شمله لندرمک (درباختن) اعمال ماضیه لی نظردن محو ایتک (ترک) قطع اهل (رفیق) عالم بشریتدن عالم ارواحه عروج (رجعت) عالم ارواحدن عالم بشریت کتک (درون) عالم ملکوت (پرون) عالم ملک (بهار) باطنیه روحانیت ظهور ایتک (ناستان) مقام معرفت (زستان) مقام قبض (بوستان) محل مشاهده (کارزار) کشادگی و صفای درون (ترکس) عمل وقتیه فرحندن قلبه ظاهر اولان نتیجه و فرح (سرو) تفکر دن حاصل اولان علوم و استقامت (بنفشه) بر فکر در که انکله قوت ادراکیه عملیه قوی اولور (سیره) عین معرفت (ربحان) ریاضتیه غایت تصفیه دن حاصل اولان بر نور در (ابر) حجاب درون (باران) نزول فیض (نشو) ترقی (ناز) عزت بولق (سرخ) قوت سلوک (سیری) کمال مطلق (زردی) سفت تواضع (سفیدی) بک رنگی (کبودی) تقلیدی محب (چوبیار) سلوک و عبادات (آب روان) قلب سالکده اولان فرح دائمی (سبل) غایبه احوال قلب (نسیم) فیض و هدایت دائمی (نسیم سحرگاه) مقام تفرقه ده و مقام جمعه اولان علاقه و اتصالدن آگاه اواق (مطرب) آگاه ایدیجی (دف) مشوق حقیقی بی هر نفس طلبده اولق یا عاشقک عندند محبوبک اسرار و خبری افاده ایدیجی (ترانه) آیین محبت (ناله) و (زار) طلب محبوب (پای کوفتن) توحیده درلر (دست زدن)

وقتی محافظت (کنار) اسرار خدایی بولق (بوسه) کیفیت و معانی کلامی قبوله استعداد بولق (کلبه احزان) مفارقتدن حاصل اولان حالت حزن (غمگنده) مستور لقی مقامی (بام) عالماتک ادراکندن پوشیده اولان محل تجلی (شهر) وجود مطلق (کوی) مقام عبودیت (محل) صفات کالات ایل منصف اولق (آستان) اعمال و عباداته ملازمت (فریاد) ذکر خیر (فغان) احوال درونی ظاهر ایتک (رنج) و (درد) بر امرک خلاف اراده اوزده ظهوری و محبک عدم تحملدر (بیاری) و (افتادی) ظهور جلالت الهی و انفرج قلب (فقر) عدم احتیاج الی غیر الله (پیداری) ظهور فیض الهی (سعادت) خواندن ازل (شفاعت) راندن ازل نمودن باقیه من ذلك (یا کبازی) توجه خالص (حضور) عبادت خالص نتیجه سی اولان فرح دل و مقام وحدت (خواب) غفلات و غفلات عبادت سبیلله اختیارک فانی اولقلنی (حلف) مستلزم بشریت اولان شهوات و مشتهیات (ساربان) مرشد راه حقیقت (کوه) معانی (چوکان) تقدیر ازل خدای لمرزل (کوی) تقدیر حکمی تحتد مجبور و مقهور اولق (عسابت) عبادت و توجهدن حاصل اولان محبت امر خدادار (خرده کیم) عاشقندن ظهور کلان تعمیر اختیاری (آفتاب) فناء مطلق و وصلت الی الله (مادتاب) تجلی جمال و مهر و محبت (مطلع) مقام شهود الحق (مغرب الشمس) حق تعالیله استندازی و روحک جسدله استنار بدر (بصیرت) قلبه بر نور در که انکله حقایق اشیا و باطن امور ادراک اوانور تکبیر بصرله محسوسات و مبصرات ادراک اوانور (دره بیضا) و (هبا) شول ماده در که جناب حق سرور عالمی ایدن فتح ایلدی (هول) شول باطن اولان شبهه درلر که صورت ظاهر اوله (هوی) نفسک بر شبهه میل ایتسیدر (ولایت) عبدک حقه عند فناء النفس قائم اولسیدر (حریت) اغیاردن و قید ماسوادن و شهوات و هوادن آزاد اولق (حقیقت محسوسه) ذلتک نمین اول و اسماء حسنی اعتبار یله اولان مرتبه سیدر (علم الیقین) انبیا و اولیائک اراد ایلدکاری علوم و مه ارفقه حق بیک (عین الیقین) مشاهده قلبیه ایل وحدت حقیقیه بی مشاهده قلبی (حق الیقین) مقام جمع احدیتده حق مشاهده قلبی (حکمت) حقایق اشیا به و خواصنه و اوازمه و احکام و آثارنه عالم اولقدر علی معانی علیه و مقتضا سبیلله عمل قیلندر (محو) فناء وجود عبود ذات حقده (موت) ازاله هوای نفس و افشای شهوات طبعیت قیلندر (سواد الوجه فی الدارین) فناء الله حاله درلر شول حیثیتد که سالکک ظاهرا و باطنا و دنیا و آخرت و وجودی قالیه و فقر حقیقی و عدم اصلیتنه رجوع ابدوب جله وجود حق کوره انکچون اذاتم الفقر فهو الله دیمالدر (عناء) حضرت احدیتدر بومر تبه به عبا دیدکاری حقندن غیری راحدک دیده ادراکی اکا ابرمدیکندن و بصیر بصیرت آتی کورمدیکندن بومر تبه به مشاسب حضرت رسول صلی الله تعالی علیه وسلم بر اعرابی سؤال ایلدیکه (یا رسول الله این کان ربنا قبل ان یخلق الخلق فقال علیه الصلاه والسلام فی عناء ما فوقه هوا ولا تحت هوا) (محبت الهیه) ارباب دانش (میل النفس الی الشیء بکمال ادراک فیه) ایل تعریف

ایندوب بومعنی بین الحسین تحقیق ایدر پس متمدد که جناب حق محبت حق ایل
 برشته محبت ایدر کذلک عید دخی جناب حق محبت حق ایل محبت ایدر من زرا
 محبت جنسیت لازمدر پس جناب حق برشته محبت ایدر احسان نامدن کنایه
 و عیدک جناب حق محبت ایدر الطاعة والتحرز عن المعاصیدن مجاز در دیوب کنایه
 و مجاز اختیار ایشلدر اما عند المحققین بونلک معنی حق مجاز ایل تاویل
 قیلوب بو گونه تعریف ایلری کیت انکبوت او هن واضعدر اما عاشقان محبت
 کیش ماهیت محبت بو گونه تعریف و حقیقت عشق و مودتی بومنونال اوزره توصیف
 ایشلر که **الحبه** میل الجیل الحقیق الی جلاله جماعت و غصیل **یعنی** محبت جیل حقیق
 کند و جلاله میل اصیلدر و هر آن ذاتند جلال ذاتی مشاهده قیلیدر بلا توسط
 کائنات فی مقام الجمع والوحدة و یا خود مع توسط الکائنات مرایای وجودانده کند و
 جلاله اسماء وصفاتک ظهورانده و آثاره محبت قیلیدر اگر من حیث الجمع تفصیل
 محبت اواسون و یا خود علی حدی من حیث التفصیل هر مظهرک آخره محبتی اواسون
 علی کالاتفدیرین محبت قدیمک آثاریدر پس محبت حق قدیم و محبت بنده حادثدر
 (بیت) بحکم و بحیثی چه که تارست **درون** رده مکر خویش را خردارست **و**
 بحکم مقام جمک تفصیله میلدر و بحیثی چه که تارست **ام** تفصیلک چه میلدر اگر دید
 حق بین ایل مشاهده اوانه جمع مرآتیه محبت و محبوب حقدن غیری بوقدر
 (رباعی) ای حسن تو کرده جاوهار در پرد **و** صد عاشق و معشوق بدیده آورده
و ربوی تولی دل مجنون برده **و** وز شوق تو امانی غم عذرا خورده (تفه) اول
 طایفه که محبت جنسیت و مناسبت لازمدر دیرل انلر جواب اولدر که نام محبت عمره
 مناسبت بین انفسا بین پس مناسبت ذاتی بین الحق و العبد ایکی وجه اوزره در
 بر وجهی من حیث المراتب عید مظاهر نجلی وجود حقدر **و** بر وجهی دخی
 عیدک جمیع مراتب الهیه دن حظ الله سیدر یعنی اخلاق الهیه الله محقق و اوصاف
 نامشایه ایل منصف اوله سیدر پس هر کیم که اوصاف حقانیه ایل انصافی
 زیاده اوله آنک حق محبتی و آشنائی زیاده اولور (اگر سؤال اولور سنه که عارفان
 الهی و عاشقان اسرار نامتاهی محبت الهی بی شرایه نشیه ایدر پس بنده عید
 مناسبت و وجهه مشابهتند درینورس (جواب بودر که عشق و محبت شراب صوری به
 بر ایجه و جوهله مشابهت ناموسی وارد در جله مشابهتند درینورس که شرابک مقام اول
 و مستقر اصلاسی قیصر خدر بواسطه جوش و غلیان خروج و ظهور حرکت و میلان
 قائده در کذلک شراب محبت نکتهای سینه عشاقده و سیدر ای دل هر منقاد
 مستور ایکن بحکم غلبه و استیلائی سورت و اشتیاق متقاضی ظهور و مقتضی
 بروز و عبور قائده در کفایان الخمر فی الدن **و** وجهه مشابهتند بری دخی
 اولدر که شراب صوری جله اعضا به نیجه ساری ایدر کذلک محبت وجود عاشقده
 اولدر ساریدر و بر مشابهت دخی می شارب یعنی نیجه جوادو یعنی ایدر که کذلک عشق دخی
 عاشق اگر بخجل و لایم ایدر دخی جوهر دو کریم ایلرکن مستی بذل درهم و دینار
 ایدر و مست عشق ایشار و شارب جان بی قرار ایدر **و** بر مشابهت دخی بو ایکی
 مست و بی بال و لا ابالی مشربدرل وصف خوف و خشنیدن خالیدرل هر بری جان

تبیانه سونی

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي وفقني لبيان العاوم والمعارف
 لسان العرب المهذب والعجم المذهب
 والصلوة والسلام على افضل خلقه محمد
 اقصم ذوى الحسب والشرف والنسب
 وعلى آله الابرار واصحابه الاخيار وبعد
 معلوم اولكده بو اوراقك بحررى و مسطرک
 مقررى به کار تحيف اعنى سودى منصف
 ايدر که شوي به يلك کر کدر که خواجده
 حافظك اسم شر بى شمس محمد در و شايخ
 ارا منده نامى لسان القرب و ترجمان
 الاسرار در اشعار ايدارى رشك چشمه
 حيوان و نبات افكارى غيبت حور و لنددر
 مذاق صوامى لفظ منين ايل شيرين و دهان
 خواصى معنای بين ايل تاکين ايدوب
 اصحاب ظاهره و کاشفان کشف و ارباب
 باطنک روشنائى چراغ چشمى افروده
 اولوب هر واقف خنسه نسبت حاله
 موافق سوز و ناله و هر کس ايجون
 معنای لطيف و غريب پيدا ايلوب عبارت
 قلیله ایل معنای کثیره درج ایشلدر
 زحما لله روحه و نور منیر بحمه **و** تاريخ
 وفات حافظ رحمه الله
 * بسال باوصاد و ذال ايجد *
 * زرو ز هجرت بیون احد *
 * بسوی جنت اعلی روان شد *
 * فریده همدشس الدین محمد *
 * بخاک اوجون بر کدشتم *
 * نکه کردم صفا و نور مرقد *

شیرین نیدن

شیرین نیدن شیر اولوب رفع رده حیا و حشمت و دفع حجاب ناموس و دهشت قیلوب
 قید هئیدن خلاص و ذوق مستکله اختصاص بولشدر **و** بر مشابهت دخی
 تواضع و نیاز متدلکدر ز برای و محبت شارب و عاشقنی پیشگاه رفیع و سر بلند کردن
 آستان بنده لکه و مستند لکه تزیل و نیجه عزیزان جهانی اوج عزتدن حضض ذاته
 ایدر که قیلوب خور و ذلیل ایدر **و** بر مشابهت دخی افشای اسرار در تکیم شارب می
 افشای رازدرون ایدر عاشق دخی اظهار حق باقی و مواجید و ابراز اسرار بطون
 ایدر مسکک رابحه سی وجودنه غماز اولوب کبر لسی ممکن ایدر دخی کی افراط محبت
 اولان عشق دخی عاشق اختیار بی سلب ایدوب اسرار درونی و احوال
 پستنددر بی نهان ایتمی ممکن دکدر **پس** اکثر اولیاء الله معانی و حقایق
 لباس الفاظ و حروفه لباس ایدوب معقولاتی محسوسات مرتبه سته تزیل ایدرل
 نامحسوسان حواس و محجوبان حدس و قیاس اولنلر حقایق و معسائیدن بهره دار
 اولدر و اسرار معقولات و موزانی ادراک ایدر اگر مانوس طبع و مالوف نفسک
 خلافی اوزره ایراد ایلسدردی ممکن که فحش عسیر و ادراک غیر بسیر اولیدی
و بر فائده دخی بودر که اگر معانی و حقایق لباس صورت ایدر اولفنه ایدن اهل
 معنادن غیری کیسه فتنه فهم ایدر معنی اما فتن صورت محسوسه ایدر اولفنه
 نفی عام و فائده سی نام اولور و اکثر اولشدر که نیجه صورت پرستلر معانی و حقایق
 لباس صورتله ملتبس کوروب بمقتضای طبیعت اکا رغبت کماله ایلر رغبت ایدوب
 صورت واسطه سیه و اصل معنی اولشدر و لهذا بو طائفه علیه دن اکثر کبار
 گفتاردر ربانلرین بو ونیره اوزره ایراد ایدوب زلف و خال محجوبان و غنچ و دلال
 مهر و بان و می و ساقی و میخانه و یاده و کاسه و پیچنده و بی خود و مستانه و بوی ناه
 و طره نازکانه لفظ و عبارته تلفظ و تکلم قیلورلر نیجه صادق کیسدر
 بواسطه اوزره صورتدن معنایه و اصل و نیجه معوج طبع و صفات
 مشرب بواسطه دن غافل اولوب استعبد بالله کل بعمل علی
 شاکنه اسرارى ظهوره کلور **و** و اهدا حضرت
 حافظ ناظم قدس الله روحه بو دیوان شریفی
 بواسطه اوزره بیان ایدوب بیورر
 لا یا ایلها السنی ایدر کاسا و ناولها
 که عشق آسان غود اول ولی
 اقتصاد مشکها

الح

و بعد الوفاة بعض احباب سوابق حقوق
 صحبت و لوازم عهد مودت و محبت سینه
 متفرق غزلایاتی ترتیب و ترتیب ایش
 طیب الله روحه و زادنی عرف الجنة فوجه
 امین یا رب العالمین والله
 الموفق الی سبیل الرشاد
 و هو روفی بالعباد
 و هو حسی
 ۲۲
 ۲

شیرین نیدن

شیرین نیدن

۲ سوره در اول ادراک است امر مخاطب را به سال باشند دوزخ دین کند در دوزخ کلام به مضبوطی و کمال سخن
 الیه طول قدح در اما قدح کاش در اعید و ناولها ناولده امر مخاطب در معافا به باشند صون دین کند اصل کلام و ناولها
 ایله به متکلمه اتصال به ضرورت وزن ایچون یا حذف اولشدر ها ضمیر مؤنث کاسه راجع به معلوم اوله که خبرک جمع اسماء
 وآلات وصفات ثابت معنوی مستعیدر = محمول کلام = بواولد بکه ای ساقی کاسی اهل مجلسه بر بر صون الدن صکره بکسون
 زیرا اداره بر بر صون تلخیص به بواولد

صطفی الح ص علی السلام قبیلند در
 خوامی کلام کاسی سورت بکاکسون
 نوش ایله به ناول بونده سن ایچ معنایه
 اولش اولی در دینک حضرت مولا نا
 جایک بو بیتنی ایله یکی مد عایه دلیل
 عدایک بیت = صفای جام می جای
 بر دینک غم از خاطر = اذما ملتی من هم
 خا ولها و انا ولها = مدلوله و دلایله
 استقامت کمال انحراف قدر و ناوله الیه
 تناول عدم تشخیص و علی الخصوص
 که ساقیک ایچمه سی مقصود دکلدر =
 شاعرک کشد بکدر = وانا المصوم عبارتی
 بو کاشا در نکه ناول افغانه به متکلم
 تقد بر ایله بکدر دن معلوم اولشیدی
 و شاعرک فواید بو کادایلد = بیت = ترغ
 قدح المدام فالعیر بلوح = و اشعر به
 و ناولی کالک فووح = والاخر فی مصراع
 نماید مصر وفرد دینک هیچ مستقیم
 کلی انصراف در زیر الاستیاض ایچوندر
 بهی ابتدا کلامه واقع اولش ناکید
 افاده ابر اتفق تنبیه غلطی ایچون
 اولد یعنی تر رجه ایکی صیفه امر
 مخرج اولور مصراع ثانیه اصلا علاقه
 سی بو قدر = که عشق آسان نمود اول
 ولی افتاد مشکلا = که کافی هر یکن
 کسری و هاء جمله اسم حرف ما باشند
 مشترک = اسم اولی حق ذات ذوی القهره
 دلالت ایدر = کاساتک بو بیتنی کبی = بیت =
 از دست و زبان که بر آید = آن عهده
 شکرش بر آید = که حرف اولی ایکی
 شیک مابین ریاض ایچون کلور مبتدا
 الیه خبر وصفه موصوف و علقه معلول
 و خاتمه مضاف بوالدن خبری بونده حرف
 تعلیل یعنی مذکور امر صیغه دلالت
 دلندر عشق عینک کسریله انوار

تعارف الیه معرفت اشهر تر یعنی افراط مجتهد آسان فولای دین کند نمود فعل ماضی لازمه متعدی ماضیه مشترک بونده لازم
 واقع در ول حرف استدر اگر عریده لکن کی افتاد فعل ماضی در صریحه وقع کبی ایکی معنایه مستعیدر بری دوشن سقوط
 معنا سنه بریده بر شینک کینو نندن عبارت در ترکیه ده مستعیدر مثلاً بوله واقع اولدی در لک شکل چن دینکدر کوچ معنایه
 هاندی القولک غیر یکن ادات جمع در ذوی القهره استعمال شذدر = محمول بیت = بواولد بکه ای ساقی بکا باده و برز بر عشق

عشق و افراط محبت و رای عقده اولد بفتدن اولایزه بر فولای امر کوردی
 لکن بولنده نیجه عقبه لواردر که همت پیره وار شاد مر شد و شن ضمیر مخاطبدر
 ز بر اقلید عشق الیه قید عقل و قید شرع منحل اولادق ایچون ارشاد علیه الصلوة
 والسلام اقدیر = اللهم اعطنی شوق افساک من غیر ضراء مضرة ولا فتنة مضلة
 بوردشدر = بسم الله السداد و افتاده الهدی بجه سیدنا محمد المصطفی صلی الله

تعالی علیه وسلم (بیت ثانی)
 در بیوی نافه کا خبر صبر زان طریقه بکاید = زجه زاف متکینش چه خون افتاد در دلها =
 آخر رنانه قوقوسی سبیلله که صبا اول طرهدن آچه اول محبوبک مسکلی زافک
 قور بختن کوکالدر نه قان دوشدی یعنی آخر رنانه مسکلی قوقوسی سبیلله اوله
 نافه که باد صبا محبوبک اولک صبا جندن آچه و دماغ عشق قور کورب لذات رواج
 مسکله الیه معطر قینه اول محبوبک مسکلی زافک قور جندن و بوکلندن کوکالدر
 نه عظیم قان دوشد بیکه نسیمی ممکن دکلدر (مفردات) (باه) مفتوحه سبیلدر
 (بوی) رابحه طیه در (نافه) کوک مسکی مراد در هیز وحدت ایچوندر (که)
 ادات ربطدر (آخر) یا معنی یا نه ایله امری بیدر (صبا) باد صبا در (زاف) مفتوحه
 من معنایه در (ان) ذلک معنایه (طره) اولک صبا که زافدر (بکاید) کلندن
 مصدر تدن صیفه مضارعدر آچه معنایه (زاف) مکسوره عن معنایه (جهد)
 بوکام معنایه (زاف معلوم) (مک) شین معنی یا نه فاعله فارسیدر (بمع انون)
 نسیمدر (شین) معنی ضمیر غائب محبوبه را به در (چه) استعجابید عظمت
 معنایه (خون) قان معنایه (افتاد) فعل ماضی (در) ظرفیه در (دل) کوکل
 (ها) ادات جمعدر (عنای اشارتی) عاقبت ارشاد بپرو ریاضات و عاهدات کثیره الیه
 (المجاهدة تورث الشهادة) فحوا نیجه دماغ چن عشاقه آثار تجلیات صفات الهیه
 نکشفایله و ریح رحسانی و رفاض زدنای بیر مسک فروش معنوی ابصال ایچون
 سبیلدر رفع حجاب و میل کال انکافات و قطع منازل جمده مالا نهیه صهو بندن و امید
 وصلت و آزادی رؤیت اضطرار بندن قلوب عشاقه نیجه حرارت و نیجه عیان دوشد بیکه
 جگر لری خون و حالری عظیم دگر کون اولدی عشاقک حائنه عوامک ادراکی
 قاصر در زیر امور ذوقیه بی قن و قال به تمیز شکسرم لم یبق لمعرف هم ایبر کامه
 مغوض اولان امره تسلیم و انقیاددن خبری به طریق بو قدر (بیت ثالث)

در بیوی معنادر لکن کن کرت پرده کن کوید = که سنلک بخبر نیو دوزا و رسم مستطما
 یعنی اگر سکا بیر خان که میخانه ک بانه فرو شلرینک اولوسیدر = معنایه شری الیه
 آورده الیه در صبر معنادر کی شریا بویه مخافت ایدر را اولی بیر بر سنلک عارفدر که
 میخانه ک بوندن و باد نولرک منزله ک رسم و عادتدن خبر سزدگار هر کسک
 طبیعتی ولایت مشربنی زیاده یلور و هر کسک شخصی ولایتی مقادری بانه و غافل
 و در و صلاح حالنه خوش تدبیر قبولور هر حاله اکا تبعی لازمدر (مفردات)

بسم الله الرحمن الرحيم

شرح دیوان حافظ لایب محمد و عی قوی
 الحمد لله رب العالمین = والصلاة والسلام علی سیدنا محمد وآله وصحبه اجمعین = وبعد آغاز
 کردم بشرح غرلوات حافظ شیرازی قدس سره باستانه رب العالمین

در اول ایها الساقی ادر کاشا و ناولها = که عشق آسان نمود اول ولی افتاد مشکلا =
 بهی آگاه و متنبه اول ای ساقی شریا طو کاسی اهل مجلسدن مستعد اولور بر
 بر صون بده بن ملازم بزم عشاقه ده صونکه اول عشق الهی آسان کوردی
 لکن عشقه مظهر شد نصکره نیجه مشکالدر دوشدی و نیجه طور عتدن خارج غبات
 واقع اولد بیکه حلال المشکلات اولان ساقیک شریا به معنایه (مفردات) (الا)
 حرف استفتاح (با) حرف تدای (او) منادای مفرد معرفه (ها) ادات تنبیه (ساقی)
 صوابی (ادر) دوزدر دینک (کاسا) قدسی (ونا و ناولها) و ناولنها تقد برنده در
 دخی اول آسای بکاده صون دینکدر (که) تمایل ایچون و ذوی القهره کسریده
 مستعمل اولش بر ادات رابطه در (عشق) افراط مجتهد (آسان) قولای معنایه
 (نمود) ضم نون الیه نمودن مصدر تدن فعل ماضیدر کوردی معنایه (اول)
 معلوم (ولی) لکن معنایه (افتاد) افتادن مصدر تدن فعلی ماضیدر دوشدی معنایه
 (مشکل) کوکالک معنایه (ها) ذوی القهره کسریده مستعمل ادات جمعدر (معنای)
 تصوفی ای شراب عشق و محبت الهیه ک ساقی اولان بیر کامل و مرشد مکمل
 مظهر فیوضات الهی اولان قلب آکا کردن سالکین مستقیمه توجه کامل الیه
 اقتضا فیض قلبد قد بوکدای بی نوا به دخی نیم نگاه کر الیه توجه بیورب نظر
 معکزدن بری دخی معنایه و انما ک که تنبیه اطاعت تکلیف شرعیه ظاهر به اولان

عشق
 بحر نون = کشاف صاحبی ترکیب ذهاب اولدی و ان مالک بیط در دیدی مفصلات نحو ده ایکی سنگه ادله سی مسطور
 و مذکور در یا حرف تدای ای منادای مفرد معرفه در یا حرف تنبیه در افراط ای لازم الاضافة اولد یعنی چون مضائق الیه بن
 عوض کلشدر الساقی تقد بر امر قوع صفتدر ای لفظنک حقیقه منادای بودر ایکی آلت تمریف جمع اولادق ایچون
 ای لفظیه توسط ایلیوب ها الیه تنبیه ایله یار افتد صوابی دینکدر اما اصطلاحده خبر مجلسند = قدح

شرح سودی
 (الایا ایها الساقی ادر کاشا و ناولها)
 بو مصراع بریدن معنایه به ناولها به نیک تر هر جدر
 بر قطعه سنک بیت ثانی سیدر بیکاله اصل
 قطعه بویه در = انا المصوم ما عندی
 بترقی و لاریق = ادر کاشا و ناولها
 الایا ایها الساقی = پس خواجه حافظ
 قز لیک قافیه رینه موافق اولد ایچون
 ایکی مصرعه معنی تقدیم و نا خبر ایدوب
 تضمین طریقه الیه دیوانک اولده ایراد
 ایلیش بوجه شد که بعضی شعر خواجه به
 تعرض ایستاد لر در نکه اهل شیرازی
 بنور مشدر قطعه = خواجه حافظ
 راشی دیم بخواب = کفتم ای ذرفضل
 و دانش بی حساب = از چه بهی بر خود
 این شعر برید = باوجود این همه فضل
 و کمال = کفتم واقف نیستی زین مسئله
 = مال کافر هست بر مؤمن حلال =
 و کانی نشاوری بیورر قطعه = عجب
 در حیرتم از خواجه حافظ = بنوعی
 کش خرد زان عاجز آید = چه حکمت
 دید در شعر برید او = که در دیوان
 نخست از وی سراید = اگر چه مال کافر
 بر سالان = حلاست و درو قلی نشاید
 = ولی از شیر عیبی بس عظمت =
 که لایه از دهان سک رباید = الاحرف
 استعجابدر نکه آیت کریمه ده واقع در
 الا ان اولیاء الله لا خوف علیهم ولا هم

یخزونون = کشاف صاحبی ترکیب ذهاب اولدی و ان مالک بیط در دیدی مفصلات نحو ده ایکی سنگه ادله سی مسطور
 و مذکور در یا حرف تدای ای منادای مفرد معرفه در یا حرف تنبیه در افراط ای لازم الاضافة اولد یعنی چون مضائق الیه بن
 عوض کلشدر الساقی تقد بر امر قوع صفتدر ای لفظنک حقیقه منادای بودر ایکی آلت تمریف جمع اولادق ایچون
 ای لفظیه توسط ایلیوب ها الیه تنبیه ایله یار افتد صوابی دینکدر اما اصطلاحده خبر مجلسند = قدح

جانان اولده قولای کوردنی اما اخرده مشکالرواقع اولدی زیر برکسته به کورکل و پرسک ابتدا سکا انواع غلاملار کوستر صکره استغنا به با شرا عاشق بیچاره ده استغنا به تحمل ایلیوب گامیاده و گام افیونه و برشه و اسراره و قهوه به دوشردیوانه کولکی بر مقدار ارام و قرار ایلسون دیو بیوی نافه کاخر صبازان طره بکشاید ز تاب جعد مشکیش چه خون انداد در دلها یویتی بر رساله مستوفی تحقیق ایلمر مراد ایدن آند کورسون اما بونده اجالا مناسنی زالم بوی لفظی یاله اولیحق ایکی معناده مستعملدر بوی قوقو معناده

که مشهوردر بوی دخی امید ورجا معناده بونده ایکسیده جا زرد قوقو معناده اولیحق با سبیت افاده ایدر امید معناده او ایحق معیت معناده سسته در نافه مسک کو بکنده درلر اخرتده همه نشانه سی که عین بر شاکلنده یاز بلور یادن عوض یاز بلور زیر هادرسی به یا املا اواغه قابل دکلدر که صفاته موصوفی ربط ایلمدر * اخرا فظ فارسیدر تفریوتا کید افاده ایدر ایحق تعریض ایچوندر دیکلر معنای تعریض بویه مقاملرده بیان ایلمک کرک ایدی که قصد لری معلوم اولیدی * صبالقنده کون الیه کجه برابر اولد قده مطلع شمس جانبدن * بوب ایدن باده درلر اما السته شراده کوی جانان قبیلدن اسمن رجه درلر * زن ازاندن مخفقدن از من و من معناده و آن اسم اشارتدر بیده طره اندن یوقاری باش او کیدر که هر بیده اسکا ناصبه درلر صکره ناصبه تک آن اوزر نه این صاچلرده استعمال ایلمدر ذکر محمل واراده حال قیلمندر جعی طرر کاور طلائک ضعی ورائک ققیله * بکشد بکشاید فصل مضارع آچر دیکدر لازم الیه متعددی مایبشده مشترکدر بونده متعدی در اولنده حرف با استقبال ایچون اولور * زتاب زامفرده اژدن مخفقدن تک نیجه معناسی وار در اما بونده بورم و یوک معناده اوائی اولدر در جعد صفت مشهوردر شعره یعنی قبله صفت اولور شعر جعد درلر جمعد معناده زنجیر شکلنده اولان صاچده مستملدر کاه اولور که موصوفی حذف ایوب کشدنی مقامنه افامت ایدر بونده کی

(بای) مفتوحه مع معناده (بی) شراب (سجاده) معلوم (رک) بویه (با) نسیه (نون) تا کیدر ایچوندر (کی) خلاف قیاس کردن دن امر درایله معناده (کر) اگر کردن مخفف حرف شرطدر (تا) ضمیر خطا ایدر اسکا معناده (پیر) قوجه واولو (مغان) مفت جعد در مع کافره دیور (کویله) کوییدن دن مضارع درلر سره معناده (که) زبرا معناده (سسالک) بولجی مراد پیرمغان (بی) ادات فنی (خبر) معلوم (نیود) بودن دن مضارع منفیدر دکل معناده (ز) عن (را) بول (رسم) عادت (مزل) قوناق (ها) ادات جعددر (معنای اشارتی) وعلاء من لدنا علامتیریک مظهری و عاوم غیبیه مکنونه الهی بکنه منعی اولان پیر کامل اگر سکا آثار کیفیت شراب عشق الهی بایی و ملامت و منفوریت نشانه قریب مالا ملامتی بی سجاده وجود کده و شورش عشق پیرو بکنه افه سار الیه دیوامر پرور سه بوجه الیه مخالفات ایچوب لایحنا تون اوده لایم حکمجه اسرار دیک ظهور بینه اقدام و ظاهر و باطن انقیاد و تبهیت کامل الیه کالیت بین بدی اتصال پیر کال افه سارا حزامده اوله سن زبرا کامل و مکمل اولان پیر طریق سلوکده کثرت تداولندن نیجه اسرار غیبیه عارف اولمشده رطبیب الهیدر که هر رسالکینک طبعجه و هر بر سارینک منزل و معنایجه برتر بیه سنی و درارشدنی وارددر که قیاسله مشربی مدرک دکلدر همان امرینه تسلیم ن غیر طریق بوقدر (پیت رابع)

چمراد منزل جانان چه امن و عیش چون هر دم جرس فریادی دارد که بر بند محمل ایچر یعنی بکا محبو به وصالت یوانسک قوناق لرنده نه امنیت ونه دیرالت مبسراوله اولر زبرا هروقت چانه فریاد طهور و تبهیت ایدر که بوزان بکزی باغلاک جسامندن کیرو قالساک خود بخودانه کیدر ایچون و ن نیجه مه ناک نیجه قطاع طریق وارددر (مفردات) میم متکلم و حده ضمیر درو (را) ادات معناده (دیر) ظرفیه در (مزل) قوناق (جانان) حذف مضارع الیه جانان یعنی جانان جانی دیکدر (جه) استغفهام انکاری (امن) امنیت (عیش) دیرالت (چون) تعادل (هر دم) هروقت (جرس) چاک (فریاد) مدد مدد دیو چاغرفی (بی) حالیه (دارد) داریدن مضارع و طوره معناده (که) فریادی پنددر (ر) لئلا کیدر (تندید) بندیدن مضارعدر باظه یلک دیک (محمل) بولک (ها) ادات جعد و یوکدر دیکدر (معنای اشارتی) بکا واهلر اولان سالکینه سیرال الله ده قطع مناسزل اندکجه خوف و خشت زبانه اوایب با خصوص مولانا قدس سره (پیت) پیرابکرین کبی پیران سفر هشت پس بر آفت و خوف و خطر پیورمش ایکن مساوت پیرمز و عنایت رب قدر سر نیجه امین اوله لم و نیجه مخترع الیه خود بخودانه دیرالت قبله لم (فلایان مکر الله الا القوم الخاسرون) و با خصوص ماضی مرشدین و جهات ناصحین الجماعه رجه و الفرقه عذاب دیو صوت اعلا الیه تنبیه و اعلام ایدوب سلطان بالکرلدر معاوت اهل دین و منزهات اهل بقیه شرط طریض و آفات خطر دن تخلص امر صبردر

در کان

یکجی مشکیش مشک میم مضومه و شین مجمه الیه فار سیدر امامیم مکسوره و سین مجمه الیه عربیدر بافتنای نسبت افاده ایدر عربیده کی اما عربیده شده فارسیده ساکن اولور دائما و بعضی مقامده که بادنصره تون تون کاور بونده کی کیدر افاده ایدر ایحق حضرت مولانا بای قافیه رساله سنده بوندن تون تخصیص پیورمشدر بای نسی به مخصوص اولدیغیچون شین ضمیر فاعلر جانانه به راجعدر یا خود طره به چه بونده مبالغه افاده ایدر کانتایک بویبشده کی کبی (پیت چه سیالهای

فراوان و غمرهای دراز * که خلق بر سر ما بر زمین بخواد رفت (خون قاندر افتاد فعل ماضی در سابقا بیان اولمشدر سقوط معناده در بونده ظرفیت افاده ایدر داه سادک جعدر اسلوب عجم اوزره و دل لفظ مشیر کدر بوزک الیه کولکل مایبشده اما بونکه بوزک معناده در * محصول بیت * بو اولدیکه بر نافه قوقوسی سبیلده و یاز نافه امیدله انجیلین نافه که صبا اول نافه طره جانانه دن آچسدر در جانانه تک مشکلی زلفشک پیورمشدن و بوکندن و باطره تک مشکلی

جمعد تک پیورمشدن و بوکندن بوزکله مسالقه قان دوشندی قان دوشکه سبب زباده انتظار در زبرا صبالف جمعد تک تابلرک اچغده زباده اکشور و زباده اضطرابه باعث اولور حاصل کلام آهو ایکی قصه برینده آهو ی سبب درلر و برینده آهو ی مشکین دیرلر که آعنی ایکسینی برینده جمع ایلمشدر * بیت چشمت آهو ست ول آهو ی مشکین خطا * چشم خوبان دکر در غمت آهو ی سفید * پس آهو ی مشکین خطا و خشت و چینده و هندی سنانده اولور واول ملاکثرک آده سی یونلری سوری سوری صفارلر که هم تیله سیانورلر و هم مسکبله خالده اوزر لرو مسک آهو ی بلده بر کره بوخوزلرین دوشدر دوی کبی اول آهو ی بلده بر کره نافه لربن دوشدورلر حتی زمانی کلد کده نظر فلر پیدا ایدوب قرنی الشه بغلرل ایش ضایع اولیه دیو پس مشکاک حصوانده سبب آتی بازارلر که اول آهو یا حی و ان جنسی و با انسان اور کدر و حرارت کسب ایدر و یاری بریله او غفدن حرارت کسب ایدر و بولک سبیلده نافه سند بر قاج قطره قان دوشر پس تکرار الیه نافه طو بطلی اوایور که وقتی کلد کده دوشدر بوده معلوم اوله که آهودن منصل اولد قده فوقی و برمنش بعهده بعضی معالجانده تربیه ایدرلر که بوی و بر به بلدرلر که مشک هراوتی او تاندن حاصل اولر بلکه لاله و سنجبل او تاندن او اور شکله آصغنی دیش * بیت در دور لاله مستی آهو ی چشم او * مشکین غزاله بقدر نوشی آورد * وله بیت * چشمت آهو بیست مسکین روی کاکو ترا تب * لاله زاری ساختی بو غزال خوشنق سلطان * بیت دراج

دیرکن همان جعبت قلب الیه سیه پیرده ثابت اولوب خوف عذابدن و خوف اجلا دن امین اولیوب نیجه بلال الیه عصمت مولای حقه مترق اولیلدر (پیت خامس) * شت تار بک و بیم موج و کردابی چنین هائل * کجاست حال ما سبکاران ساجها * یعنی نیجه امین اوله شونک کبی خوف تک طریقه کده دکر ایچونده کجه فراکلی شدت ریح عاصفدن موج قورقوسی و دکر ایچونده صوچور باب کبی بی بارزرق قورقوسی بونک کبی هول و دهشتنده دکر کنار زنده بوی بی اولر حالنی قیجان پلور یعنی پلور داشته کلین اکثر (مفردات) تب کجه (تار بک) فراکلی (بیم) نورق (دوج) طائفه (کر داب) جعدور بک یعنی صوچور بلوب بارزرق قورقوسی اولان بر (چنین) چون الیه ایندن مر کیدر چون ادات مظهر این اسم اشاره اشارتدن قریب ایچوندر بونک کبی دیکدر (هائل) هول و خوف معناده (کج) قنده (دانند) دانیدن مضارع جمع غایبدر یلور دیک (حال) امر و شان (ما) متکلم مع الغیر ضمیر پیر بزدیکدر (سک) بیی (بار) بولک (الف الیه تون) ادات جعددر بوی بکنلر دیکدر (ساحل) دکر کناری (ه) ادات جعددر (معنای اشارتی) بو طریق عشق برره دهشت آباددر که خود بخودانه قاطعی نمکن دکلدر صدهزار ابتلاسی و بی شمار عنت و بلاسی وارددر و نیجه مه ناک و مخوفلری وارددر که ساحل نجات بولق مشکندر انکیچون استغنا نه سر معزله راهی اولان عاشک قدری هزار عباد و زهاددن عابد نیجه اولد و نکه ظلمت مقتضیات بشریت و تلاطم امواج نفسانیت که (ان النفس لامارة بالسوء) در و اتحاد غرور و ذعاب طبعیت و جبلت که باعث هجران ایدی و خسران سرمدیدر بوجهلندن تجرید و امانت عظیم الشان اولان صنفه تحمل و تفرید الیه طنائو جانی فدا و جگر قاتنی غذا و انقیاد پیرخوش ادا و اطاعت امر خدا قیاس بر سر الهی و مقبول در کاهیدر که عوام ناس حالنی ادرا کندن عاجزدر (پیت سادس)

چهمه کارم ز خود گامی بدنای کشید آخر نهان کی ماند آن رازی کز سوزاند محفلها * جمله ایشم کندی مرادم اوزره اولفندن عاقبت بی بدنامیله چکدی قیجان کیرل قاله اول بر سر که اندن مجاسلر دوزلر یعنی برکشی نفس مرادیه تجیهله رسوای اولد قدنصره عصمت دعوائک و حالنی مترائیک قانده سی بوقدر که مجله لرده سو بلشان سر کزل قانز (مفردات) (همه) جمله و جمع (کار) ایش و فعل (میم) متکلم و حده ضمیر پیر (زا) عن معناده (خود) کندی (کام) کاف هر یله مراد (با) مصدر به (با) سه شاق شیده (د) کنو (نام) اسم (با) مصدر به (کشید) چکدی فعل ماضی (آخر) عاقبت (نهان) کیرل (بی) قیجان (ماند) قائم ماندن مضارعدر (آن) اول (راز) سر (با) وحدت ایچوندر (که) رابط (زو) اندن (سازند) دوزلر سازیدن جمع مضارعدر (محفل) مجمع و مجلس (ها) ادات جمع (معنی اشارتی) بعد الانبیا انصاف ایدوب عاشق صادق اولان دیر که انبیا و اولیایه قلا و قابلا بشر اشره کال تبعیت بولمق سر بن صد شیطاندن اخبت اولان

در ل

و بوم او همه شاهین کند شکار * و آهو ی دشت او همه سنبل کند چرا * پس طره نافه به و صبا بی مشک فر و شفه که نافه کشا در تشیه ایش و بور کله قان دوشکه سبب توقع و انتظار در (بی) سجاده رنگین گن کرت پیر معان کویده * که خالک بخیر نبود ز راه و رسم منزلها) رنگنده یا نسبت تون تا کیدر ایچوندر کن لفظی کشیدن مشتدر گردیدن دکل معلوم اوله که فارسیده مصادرک آخری تون اولور و تون ماقبل تا اولور بادل اولور دانستن و خواندن کبی و دالک ماقبل یا اولورده اوزیدن کبی جمع

مشتقات اذن کلور اما اول ابکی صورت اولان مصدر دن ماضی الیه اسم مفعول کلوز انجیق بونی ضبط اندنجه جیج مشتقات
عجم قیاسی او اور هیچ رنسته سی سماعی اولز کرت کر حرف شرط را کردن محقق قدر تا ضمیر خطابدر ضمیر منصوب متصل مناسبت
اگر سکا دیکدر مغان مغان مغان جعبدر کشیده و اوده طبعی به و مطلقا کافز درلر تکد شادی دیشدر بیت مع کار شله فروغ و هرزل لاغ
پس پیر مغا ندن مراد بونارک او او سیدر کوید کوییدن دن مشتقد کفتن دن دکل بوند معلوم اوله که فعل مضارع و امر
غائب صیغه لری فارسیده مشترکدر بوند

مضارع در جمله شرطیه واقع اولشدر
جوانی تقدم اولشدر بوند جازدر
مطلقا که حرف تعلیل سالتک بولجی به
درلر بوند بزمغاندن کنایتدرایمی چینه جی
رسم وعادت منزهاها منزلدن مراد
میخاندل در محصول بیت بواو ادیکه
اگر سکا پیرمغان یعنی باده فروش سجاد
واسطی بیل آلوده ایله درسه سوزین
قبول ایله زیرا باده نوشطر بقتک سالتک
مرضی درو چینه لکرموم وعادتندن
بجهر دکادر زیرا هر کون نجه عارف
وکاملر قوندربوب کوچرمده درو رندلر
طریق خوب ضبط اولشدر و هر کسک
طبعی و شری بنی ابو الکادر و هر که
نه لافدر کوز بیلشدر پس اکا بالضروری
اتباع لازمدر که صکره ندامت چکره
زیرا خارندایمی امرنده حکمت عظیم
وارددر اول حکمت انجیق انک و امثالک
مع او میدر مراد منزل جانان چیده امن
عیش چون هر دم جرس فریاد میداد
که برشیدد مجلهها مراده بیم ضمیر
متکلم وحده در رانجه مشابه کلور
ان شاء الله تعالی هر برینی محله بیان
ایدرن بوند مفعولیت معنائی افاده ایدر
هر یده ایلی کی منزل قومقدر قیاس
منازل دیک ایدی بیت سابقه کی کی
اما ضرورت وزن انجیق مفرد ابرادادی
زیرا جانه اصل اولجیق منزل بره مخصر
دکادر باسکه برنجه منزل اولی کر کدر
که عاشق جانانه وصوله کلی بخت و آفت
چکه تاکه وصالتک قدرینی بیله ودا من
خدمته محکم تخت ایلده جانانه قیاس
بودر که جائگ جی اوله مبالغه طریقه
کو باسکه جمیع مشتق جانی درتکه
شاعر بیورر مصرع همان بننده ک
جانی دکلمن جان عالمسین یاخود
مضاف محذوف اوله اصلده جان جانان

حمله کار نفسک صورت حقه آرزوینه تبعته عاقبت رسوایی و محجو باقی
نتیجه وردی زیر ظاهر ای احکام شرعه آراسته و باطنی اطوار طریقت و انوار
حقیقه پیراسته قلنسوزین دعوی عشق و محبة الله کذب محضدر صاحبی ضل
وغوی و مطرود درگاه معوی قلنسوه دنیوی و اخروی رسوای و بدکار اولسی
محققه در اول کیمه فی الذکر الاسفل اولان متافقی طریق قدر همان ظاهر یکی اهل
شریعت و باطنی اهل طریقت و حقیقت تحسین و پسندیده قیلیدر که محبت صادقه ایله
زمره صدیقندن اوله سن آداب شرعندن برشی ترک اغلی زیرا آداب شرعه
محافظ اولیان اسرار الله محرم ولایت اولز بود دعوی کاذب هلی بود قدر حال پریشان
ایکن آفت ناشنا خلق ایله مفتی اولوب غفلت و غرور ایله عصمت دعواسی عجب
الجباید که بدراجه ظاهر اولوب بحال و محافلی خراب ایلد کد نصرکه انی کبرک
و نهسان ایدرم دیک جافقدر همان استمد باقه (قل ان کتم نجیون الله فانبهونی
بکیم الله) آیه کریمه سیه شیطنی سورة هود حدیث شریفی خوشه ملاحظه
ایجادر عهده الله من شرور انفسنا آمین (بیت سابع)

در ضروری کره می خواهی از غائب مشو حافظ معنی مانای من تهوی دع الدنیا و اهلها

حاصلی اگر بر استراحت و دار بنده سلامت دائمی استراحتک مقصود و محبوبیدن
بر آن غائب و غافل اوله ای حافظ هر نه زمان محبت ایندیکذاته ملاقات استراحتک
دنیایی ترک ایت و بالکلی دنیایی احوال و خاطر دن اخراج ایله (مفردات) (حضور)
استراحت (یا) وحدت ایچوند (کر) اگر (خواهی) استراحتک خواست
مصدرندن فعل مضارع مفرد مخاطبدر (ازاو) اندن او ضمیری مصرع ثانی
مضمونه مصرع قدر (غائب) غافل معنائیه (مشو) اوله نهی حاضر مفرد (حافظ) ای
حافظ (منی) هر نه زمان (ما) زانه (تلق) ملاقات استراحتک دیک مفرد مخاطب
(من) اول ذانه که (تهوی) سن محبت ایدرسن (دع) سن ترک ایله (الدنیا)
دنیایی (واهمها) دخی احوال و مسامحه ایله دنیایه (معنای اشرقی) حاصلی
ای سالتک الی الله اولان کیمه سه دت دار بنی ایله فوز باب و حصول مقصود ایله
استراحت و فتح باب استراحتک (و بدل الیه بیللا) فحواسنجیدگی ماسوی تاهندن انقطاع
ایدوب (ایوا الی الله و تو یوا الی الله و فوا الی الله) مقصباتجیه توجه تام الی الله
الاید کر الله قطعتن القلوب سرنجه مرآنده ذکر الله ایله اطمینان و لذات متاجات ایله
سکونت و منفرد انوار رحمان اولوب برآن و بر ساعت حدفدن غافل اوله و تحصیل
مشتهیات نفس ایله کندیکی محبوب قیله قلوب الاحرار بین انجیلی و الا شتار و المسئلة
بحسب البشریة قلبه برغبین و بر حجاب عارض اولوب لغت اناهه محبت ایدر ایدوبک
ورفع حجاب ایله انکشافی انوار تجلیات رؤیت مراد ایدر ایدوبک نفسی و مشتهیات
نفس اولان دنیایی ترک ایت و مسامحه ایت و تعلقات کونی و نفسانی لری کایا قلبدن
اخراج ایلوب مافی الدار دیار ایله سر (لا اله الا الله) ظاهر اولوب خلوتکله حرم

خاص

اوله جانلر جانی مناسبت صکره غلبه استعلا مضاف الیهی عملته اقامت ایلش اوله لریه امن عیش چه
کلمه استغفار مدر بعدد یکدر امن مصدر در امن ما من دن علم باشند عیش عینک فحمله دیرلک دیکدر حیات معنا ندامن مضاف
اولشدر عیشد امیلکله دیرلک دیکدر بقضیر امینه عیشی عطف ایدرلکن سلیقه عجمه موافق دکل اگر چه رومیلرین بعضی
قبول ایلشدر چون چونکد معنی سندر هر دم هر افضلی کل افرادی مناسبت مستملدر دم بوند وقت مناسبت دن

سیده دم و صیغدم کی اما نفسه ایامندن خالی دکادر جرس چاکدر یعنی دوارک و طائر لک بونیشده آسده قلمی فریاد مدد مدد بوجفر مدد
دور فشان افضله عطف تشیری واقع اولور فریادرس درلر مدده ایشن کشته بیلده رده و مصیبتلرده مستملدر بیت هر کدر فریادرس
روز مصیبت خواهد کور ایللم سلامت ایچون مردی کوش اما بونده بانک و او از مناسی قضین اولشدر و بوقر شد جرمی اناسه
استعاره ایاد یکنه بوده معلوم اوله که اول زمانده سفر لره کوچک وقتده جرسی چالدرلر مش هر کس منشد اولسون دیو
اما غائبان بوری چالدرلر میدارد

فارسیده می لفظی معنای حالت و بای
مفرد استقبایات افاده ایدر وگاه اولور
که بری بریک معنائیه مستملدر وگاه
اولور که هر بری مقام استمرارده واقع
اولور وگاه اولور که عینک اولته برهاز باده
ایدرلر ناکید ایچون هی رود و هی رسد
کی ودارد فعل مضارع داریدن
مشتقد داشت دن دکل سابقا بیان
اولان کی اما بونده مقصود استمراردر که
فریادی بیان ایچوند برشیددر ودرگاه
لری افعال او اولنده واقع او اورا کثری
ناکید افاده ایدر وگاه او اور که هر بری برهنا
افاده ایدر ان شاء الله تعالی محله بیان
اولور بیدندن فعل جی امر مخاطبدر
فعل ماضیک مفرد غائب صیغه سیه
مشتقد باغلات دیکدر مجلهها مجاز
جهیدر بوکلر معنائیه محصول بیت
بواو ادیکه بکا جانان قونقارنده ایدیکله
درلک نه دیردر یعنی دیردر دکل استغفار
انکاری طریقه چونکده وقت و هر نفس
جرس فریاد یعنی نایده ایدر که بوکلر بکری
بکاک و جانانه تبریک واصل اولک که
فرصت غنیمتدر شب تاریک و بیم موج
و کردایی چنین هال که داند حال ما
سبکباران ساحلها شب کیمه تاریک
وتار قرانلق مناسبت در بیم خوف موج
دکذا لغه سی کرداب چونکد مناسبت
هر بجه در دور درلر یعنی صو
چورلر سی و دوند یکی که غرق اولی
خونی او اور با وحدت و بایکبیر ایچوند
چنین مرکیدر چون ایله این دن چون بونده
ادب تشبیه در این اسم اشارتدر قریب
ایچون ترکیب سیه چونک و اوی و بانک
هر نه می حذف اولشدر در هال هولنددر
قور قومه مناسبت یکنده داند فعل مضارع
داندندن مشتق جمیع غائب صیغه سیدر

امر غائب صیغه سیه مشترکدر حال ما حال امر و شان مناسبت مازیددیکدر نحن مناسبت سبکباران سبکبارک چه در الف و نون ایل جمیع اولشدر
ذوی القوله صفت اولد ایچون تقدیر کلام مردان سبکباران دیکدر سیک یعنی خفیف و بار بونده بوکدر پس معنی بی بوکبار
دیکدر ساحلها ساحلک جمیعدر اسلوب عجم اوزره دکر کاری شاطی البحر مناسبت محصول بیت هیران ظلی و رقیب قور قوسی
و مؤید فراق کر داند فانی خونی پس بکه بویه اوله اوز قیده یاورلر بزم حالری ساحل وصالده اولوب بیم اغیار و خوف

خاص الیه اولان قلب بیت الهمده (افن شرح الله صدره للاسلام) سری نمایان
اوله و مرآت قلب مجلاده جلال حق مشاهد قلنه بسم الله یاخوان الصفا
بحرمة حمید محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا

ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما آب روی خوبی از چاه زرخندان شما
ای محبوب کوزلک آیتک ضیائی سزک پاریق بوز بکزدند رو کوزلک بوزی
صوفی سزک چکه کز فیوسنددر یعنی کوزلر نور و ضیائی و هر دایره قبولی و اضاف
و حسن ادبای سزدن الور دیکدر (مفردات) (ای) حرف ندا منادسی محذوف ای
عجوب دیکدر (فروغ) ضیا (ماه) آی (حسن) کوزلک (از) عن (روی)
بوز (رخشان) پاریق (شما) ضمیر خطاب سزد دیکدر (آب) صو (روی) بوز
(خوب) کوزل (با) مصدر به (از) عن (چاه) قوی (زرخندان) یعنی چکه ک
چقوری (شما) سز شما اتم کی ضمیر خطابدر (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی
(الله نور السموات والارض) سرنجه دنیای اولیا و انوار و اسرار تجلیاتی قلوب منشورده لند
بولری محضاتک احسانکله درو کلمه من انداعلا شروه سیه دوات معلوم اندیدلر نیل ایل
مرتبه محبوبه نائل اوللری علم ازاده و عالم غیبده ذات علیه که خاص اولان
اراده علیه ایله در کرچه وان لیس للانسان الا ما سی درلکن نه هر نه احسان اولدیه
توفیق ربانیدن یلوب قول اعتراف عجز ایله غرور دن کندی حقیقا امر لازمدر (بیت ثانی)
دری دهم دست این عرض یارب که همدستان شونده خاطر مجموع مازان بر ایشان شما
فیضان ال و بر و حاصل او اور عجاوین غرض که ال اله اولور و برره کله بزم جمیع
اولش خاطر بزم ایله سزک بر ایشان و طاعت زلف کز یعنی بز هر نه قدر جمیع خاطر اینست
سزک زلفک کور بلجید اخباری سلب ایدر و بری شایر دیکدر (مفردات) کی فیضان
استفهام انکاریدر (دهد) و بر دهمندن مضارعدر (دست) ال (این) بو
(غرض) مراد (یارب) عجب (که) یا بطه (عم) ادات مفارقت (دستان) ال
(شوند) اولور (خاطر) کوکل (مجموع) بریکش (ما) بز (زلف) فولاق او کندن
ایشان صاحبدر (بریشان) طاعت (شما) سز (معنای اشرقی) بو مرتبه محبوبیت یا کز
قواک سیه حاصل اولازو بوجع خاطر ایله توجه کامل ثابت بولر الله تعالی ک توفیق
مقارن اولد فیجید عجب نجه اولور که بعدد بر و الله بقدر در هادی و وصل حدفدن و باض
و باض قیاض مضاعفدر همان قول سینه و عصمت و غرور اولوب هر قنی مرتبه
اولور سه خوف و خشیت اوزره اولوب الامان بالله بنی ششده ضلالتده و محجو بینه
قومه و مکیا علی وجهه دوشورمه دیوروز و شب کوزلر سنیل روان ایدوب الله
توفیق و عتابی و عصمت و حاجتی طلب ایله انجیق الله رجوع ایچیدر و اراده سنی
حقن اراده سنده محو ایچیدر (بیت ثالث)

انفصاله اولیای (همه کارم ز خود گامی پیدای کشید * آخر نهان می ماندان رازی کز سازند محققان) همه احاطه افراد
 ایچوندر کل مناسبه کار بونده ایش فعل مناسبه در خود گامی خود کشیدی مناسبه گام بونده مردا مناسبه در خود گامی
 وصف ترکیبی اقسامند در کشیدی مراد دل دیکدر یا حرف مصدر پیدای یا حرف صله کشیده متعلقه در بر اهر نام اسم یا حرف
 مصدر در بدنام اصطلاحه رسوا مناسبه بدنامی رسوا باقی مناسبه کشید بونده انقلاب و تحول مناسبه فعل لازم در متعدی
 ظن ابله کلری کبی چکلای دیکدر

درم دیدار تو دار جهان برب آمده * باز کردد بار آمد جست فرمان شما

ای محبوب دوداق اوزره گلش جان سنی کورمک قصدی طوڑ کیرودون سومی
 یا خود طاشه جیف و می سزک فرمانکدر یعنی جان عزیز سکا فدا و تسلیم
 بتدم حکم و تصرف ایچون سزکدر (مفردات) (عز) قصد (دیدار) پوز
 کسورمک (نو) غیر خطاب انت مناسبه (دارد) طوڑ فعل مضارع (جان) روح
 (ر) علی مناسبه (لب) دوداق (آمده) اسم مفعول گلش مناسبه (باز) کیرود
 (کردد) دوغومی کردیدن فعل مضارع در معنای استغفاری متضد (با)
 اوکی حرف عطف در دیده افاده ایدر (ر) علی مناسبه (آید) کلسومی (چیت)
 ندر (فرمان) بوریق (شما) سز (معنای اشارتی) ای مقصود جانم مرادی تابع
 مرادک خواستجه سکا اول قدر نسایم که جمال بی نشاک مشاهده سی قصدیه
 طانی جانمی بولکه فدا ایندم سندن آلان قضا و بلا که راضیم و جیج حکم
 و فرمانکده تسلیم دیکدر (بیت رابع)

دور دار از خاک و خون دامن جور ما بگذری * گذر ندره کشته ببارند فغان شما

یعنی انکی طیرافدن و فاندن اراق طوڑ بزم اوزره بزم بیکه بیکه و فتنه که بوبولده سز
 قربانکن اولمش چوقدر یعنی بولکه قربان اولور یا نور چوقدر بزم کبی اوزره بزم
 کچوب و بزمه اوغراد فده انکی دیوشرفان اولسون (مفردات) (دور) بهیسه
 (دار) طوڑ دار بندن امر در (از) عن (خاک) طیراق (خون) فغان (دامن) انک
 دامت تقدیرنده در (چو) چون و فتنه دن مخفدر (ر) علی (ما) بزم (با) مضموم
 لانساکید (گذری) کچرسن گذر بندن مفرد مخاطبدر (که) رابطه (اندر) ظرفیه
 (این) اسماء اشارتین قریب ایچوندر گذرین مرکبدر (ره) بول (کشته) اولمش
 کاف عربیه کشتدن اسم مفعولدر (بسیار) چرق (نه) ادات جمعدر (قربان)
 اللهه تقرب ایچون بوغزلان حیواندر (شما) سز (معنای اشارتی) ای محبوب جانم
 سزک قریب ذات علیه ایچون طریق مجتبه بوقدر جان فدا ادب سعی
 و مجاهدات ایدن بزم کبی نیجه بیچاره لور و لور لایضی اجر الحسین وعد کر نیجه
 جملہ مزه کرم محضدن و کمال لطفدن فیض و بحشی پور و فده بزی اوصاف
 بشریه دن بالک ادب سربلک و اتوار فدیسه که لایق و مستعد قبل دیکدر
 (بیت خامس)

دل خرابی می کنند اما در آ که کنید * ز بهار ای دوستان جان من و جان شما

یعنی ککول خراباق ایده بور ککول طوڑی محبوس آگاه و خیر ایدک البه ای
 دوستار بزم جانم سزک جانکدر یعنی محبوبک المله ککول خراباق توجه ایده بور
 دلداره خبر بیک ای دوستار بزی و صلدن معجور ایچون دیکدر (مفردات) دل
 ککول (خراب) معمر و کندی (با) مصدر به (ی) حالیه (کنند) ایده بور کردن
 مصدرین مضارعدر (دلدار) ککول طوڑی وصف ترکیبی (و) ادات مفعول

آ که

حصوله مقید اولوب جانان مرادیه تقید ایلد بکندن بد نامتیه یعنی رسوا بلفه متقلب و مقبول اولدی حاصل کلام مقصای
 عشق و محبت جانان کو کلنی اله کنور مکر مالاف و جال و مقبول خدمتله و کمال ادب و ارکان ربانیه بلکه اقارب و ابا و متعلقان و کمال ادب
 درگاه دولت و سده سعادت مقربینی بستوبایلن ایدشوب کلنک ربانیه التزام انک لازم و واجبدر نیکدک دیکدر در اینی اغریه
 اینته ککول از پس مصراع ثانی بی بوغزیه ارسال مثل ادب پور و چن مخنی قلور شول و لکه ایدن مجملر ایدل یعنی بر سر که

جامع و محافظه سولنه قین کرل قلورالبه فالرزراکل سر جا وز الاثنین شاع نکه هلالی دیکدر * بیت بعد ازین راز هلالی
 توان ساخت نهان * کبهر خلوت از و انجمنی ساخته اند * رازدن محافل و مجامع پیدا الیکدن مقصود ایچون سولمشکدر
 (حضور) کرمی خواهی از غائب مشحافظ * منی مانلق من قهوادع الدنیا و اهلها) حضور تقبض غیثدر و سفر مضابطه
 دخی مستملدر اما بونده مراد استراحتدر یا وحدت و یا تکبر ایچوندر خواهی فعل مضارع مخاطبدر خواهیددن مشنددر اگر
 حضور د یلرک دیکدر از و ضمیری
 مصراع ثانیک مقصوده یعنی خواسته
 را جسد ذات یاری به ارجاع افکش
 خطایادر غائب مقابل حاضر در اما بونده
 غافل مراد در نکه بعضی نسخه ده
 و اقدر مشونهی حاضر در حافظ
 مناددر حرف ندایی حذف اولمشدر
 اصلکده ای حافظ دیکدر منی اسماء
 مقصود دن ایکی فعل مضارع جزم
 ایدر مشرکدر شرطله استفهام مایشده
 بونده شرط ایچوندر ما حرف زائد
 ناکید ایچوندر تانی فعل مضارع مخاطبدر
 لای باقی علم با بندن لام الفصل جرمله
 دوششدر بولنه سن دیکدر تقدیر کلام
 منی اردت ان تلقی دیکدر ناکه معنی
 مستقیم اواه اذا فتم الی الصلوة ده
 کی کبی من اسم موصولدر الذی مناسبه
 اکثر ذوی العقولده مستملدر مفعول
 بهیدر تلقی نکه ازوده اولان خبر غائب
 من انظنه راجع در اضماع قبل الذکر
 طریقه دیبتم هم تقاض سوبلدی هم
 خطا ایلدی نهو اعلم با بندن فعل مضارع
 مخاطبدر هویت الهان کبی سور سن
 دیکدر موصولک صله سیدر اصلکده
 نهو ایلدی موصوله راجع اولان خبر
 منصوب حذف اولمشدر دع الدنیا دع
 تدع دن مشق می مخاطبدر و کماله دیکدر
 مصدری ماضی مستعمل دیکدر اما
 اسم فاعلی واسم مفعول ندرله مستملدر
 الدنیا جهان دیکدر و اهلها امر
 مخاطبدر اهل اهل اهل اهل اهل اهل اهل
 اله دیکدر دع کبی ها ضمیر منصوب
 راجعدر دنیا به اخرده الف تأنیث
 اولد بندن تأنیث ضمیری راجع اولدی
 محصول بیت بولولدی که اگر حضور
 استرسن ای حافظ ایدن غافل اوله یعنی
 سوبیکنه واصل اولق استرسن دنیایی

۴۹

(آ که) خیر (کنید) ایدک فعل جمع مخاطبدر (ز بهار) البته ناکید ایچوندر
 (ای) حرف ندا (دوستان) دوستار الف و نون ادات جمعدر (جان) روح
 (من) بن یعنی بزم جانم (جان شما) سزک جانکدر (معنای اشارتی) معطی
 حقیق الله تعالی اولد بندن اول الله نیاز ثانی اولیه الاهدن استغاثت ادب در که
 ای مردان خدا شافقه طلاق الله سزک شانکدر و سزک جشکر و انای طریقه کزدر
 غلبه بشر بته کولان محبویت و انقباض الیه دخی حراب و پریشان اوله بور
 الله بزم ایچون نیاز مند اولوب دفع حجاب و مظهر اتوار تجلیات الیه قبح باب
 اولسه همت علیه پیوره سز دیکدر (بیت سادس)

کس بدور ز کست طرفی نیست از عافیت * به که نروشد مستوری بمنار شما

یعنی کیمه سزک کس کبی کوزه کک زماننده عافیتدن برفاده باغلدی یعنی عافیتدن
 کیمه قائده لندی کوزل اولان بودر که سزک مستانه لیکره مستوراق و عصمت
 ستمیل یعنی سزک نظر کده اولان کیمه درد کدن بر آن خلاص بولازیک و حسن
 اولان سزک مقربلر بکه بالوار مقدر (مفردات) (کس) کیمه مناسبه ذوی
 العقولده مستملدر (با) ظرفیه (ز) زمار (ز کس) زدن قدح دیکدر
 محبک کوزینه تشبیه اولمشدر (تا) خطایه (طرف) قائده طرف برست قائده لندکن
 کتاه در یا وحدت ایچوندر (بیت) باغلدی فعل غائب (از) من (عافیت) صحت
 و سلامت (به) بک و حسن (که) رابطه (نروشد) صامیه زفر و خن دن جمع
 غائب و منفیدر نون مفتوحه ننی ایچوندر (منسوری) پر هیر کاراق و عصمت (با)
 مصدر به (با) حرف صله (ستان) سر خوشدر (شما) سز یعنی مستملدر بیکره عصمت
 صامیکدر دیکدر (معنای اشارتی) ای محبوب جانم سزک مقضای محبت و نظر عنایت
 آکاری عاشق صادق بیچاره بی (شد البلاء علی الانبیاء ثم الاوابانم الا مثل فالانبل)
 خواستجه انواع بلایه مبتلا قیلندر و عقول عوام ادراک انجمنی نیجه حالات سیه لره
 مظهر ایچکدر طور عقولده اولنره لایق اولان بودر که اعمال ظاهر و باطنیه باقوب
 کندوبی عظمتدر در ظنیه مردان خدایه حقارت نظری اغیوب همان انلرک قلنی
 محفوظه الیه اتلردن استناد و استعانت و طلب همنه والیدر دیکدر (بیت سابع)

مخت خواب آلود ما پیدار خواهند شد مکر زانکه در دیدن آبی روی در - شام شما

بزم او یغویه بولاشمش و غفلته طالش طالعه از اویاق اولق استر مکر او پانده کرک
 اندنکه سزک ضیالی پوز بیکردن دیده اوزره آب اوردی یعنی سنی کورمک سیلری
 مهیا اولق بختک او بامیدر و حصول مقصودک بشارتدر (مفردات) (بخت)
 طالع (خواب) اویغو و اوایله یازیلور انف الیه اوفتور (آلود) بولاشق (ما) بزم
 (بیدار) اویاق (خواهد) استر (شد) اولق ماضیدر مصدر معانده (مکر)
 یعنی الظن (زانکه) ایدن که (زد) اوردی زدن فعل ماضیدر (ر) علی
 (دیده) کوز (آب) صو (روی) پوز (رخشان) بارلق و ضیال (شما) سز

۴۸

آ که

ترک اله یعنی بولنه بذل اله و خدمتده صرف اله ذکر محل اراده جال قیلنددر اموال و اسباب دنیویه مراددر بیت سابقه
 ذکر اولان کبی زیرا اسباب و صلتک اقوامی مالدر ایدن بذل نفسی یعنی شایسته خدمتدر ایدن صکر مراد ایدنورسه جانان علم
 و معرفتدر وه ایضا (ای فروغ ماه حسن از روی رخشان شما * اب روی خوی از چاه زرخشان شما) ای حرف تداشدادی
 محذوقدر ای جانان دیکدر مابعدی مقصود بالندادر فروغ انیدر ضیا معنای ماه ای معنای سینه مشرکدر بوندن جرم قر مراددر

حسن کوزلک روی پوزخشان صفت مشبهه در رخسارین مستند بلذراغی مناسه شما سزای مناسه آب روی
پوز صوفی عرض مناسه خوب کوزل با حرف مصدر درجه فیو بوند چوقور در مراد زخاندان وزخ الک محمول
پیت ای جانان کوزلک آینه خیاسی بلذراغی پوز یکز دند یعنی فلک ای کنش دن نور الدینی کی کوزلک آبی سزدن نور
وضیالور دیکدر ماهک حنه اضافی استعاره طریقه برای جانان کوزلک پوز صوفی سزک اککر قوسند یعنی چوقورند
جهیا حسن واطافت سزک زخاندان

(منای اشاری) یعنی طریق مشقه در دو بلاه و ریاضات و مجاهدات و ترک
مشتبهات نفسله ابتلا به وصوم و صلوات و اتواع عبادات و خانه قلی محافظات
و خدمت پیردلیت معارفات اولان عین و لایه مظهر و موقوف اولمز محضامبشرات
وصلات لغادر جاندر صد هزاران الله حد و شمار اولونکه باعث سلامت و کمال
ایماندر پیتا الله تعالی بالقول الثابت بحر مدحیه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم (پیت ثامن)
چو باصبا همراه بغرست از رخت کلدسته چو که بوی بشنوم از خاک بستان شما
یعنی ای محبوب بزه بولداش واکجه اولمی ایچون صبا ایله بزه بکاغدن بر دستنه
کل یوله اوله که سزک بشنوم تراندن بر قوف و بر ایچو طیه ایشیدیک و طویایلی
یعنی جلاک کلدستک رواج مسکه سندن بر ایچو طیه بولیدی (مفردات) (با)
مع مناسه (صبا) وقت مهرده اسن یل (همراه) بولداش (بفرست) یواله
فرستادن دن امر در (از) من (رخ) یکانی (نا) صبر خطاب (کل) ورد
(دسته) طوتام (هزه) لاوحده (بوکه) ادات نمی اوله که مناسه (بوی)
قوفی (با) وحدت ایچوند (بشنوم) طویایلی شایند مصدرندن مضارع تکلم
مع الفیردر (از) من (خاک) طایراق (بستان) باغ (بانتجه) شما (سز) منای اشاری
نیاز درگاه بی نیاز ایدوب در که ای مقصود جانم توجه ذات علیه ک طلبیه
و آرزوی وصلت لغادر رجائیک ایله محمدالله زی موفی قیلد قدسکر دماغ جانم
بوی معنوی ولذات روحانی بشند بر پر کمال و مرشد مکمل ایله دخی بزی موفی
قبولب لک واسطه سیله (ای لا جد نفس الرحمن من قبل الحق) سر بجه عالم غیبندن و جانب
قدسیه کدن نعمات سبحانیه ک ایله دماغ جانم بزیه بوی روحانی ورد ذره لذت
روحانی بشند بر که لذت نفسانیه لی ترک ایدوب کلی مایوی الهی در اعراض ایله
سندن و دوستر کدن بر آن جدا اولمز دیکدر (پیت ناسع)

چو عرتان باد و مرادی سابقان بزم جم کر چه جام مانشد بری بدوران شما
یعنی عرکز اوزون اواسون و مراد کز حاصل اولسون ای جم پادشاهک مجلسک
ساقیبری کر چه بزم قدح سزک زمانکرده شرابه طویایلی لکن کر مکدره اکسک
اولمی (مفردات) (عمر) مدت حیات (نان) صبر خطابک جچی (باد)
اولسون درازاد تقدیرده امر غایبدر (واو) عاطفه (مراد) مراد کز حاصل اولسون
مطوف علیه حکمتیه حاصل یاد تقدیرده در (ای) حرف ندا (ساقی)
صوابچی بوراده شراب اولمز بریجی دیکدر (انفوتون) ادات جمددر (بزم)
مجلس (جم) بر باد شاهک اسمی بعضی حضرت سلیمان علیه السلام در در
(کر چه) اگر چه حرف شرط در از وصلیه کی (جام) اناقی قدح (ما) بزم
(نشد) اولدی ماضی منی (بر) طلو (بی) شراب (با) طر فیه (دوران)
زمان (شما) سز (منای اشاری) ای الهک دوستری (اولا) صیان رضع
و بهانم رتع و عباده کعب لصب علیه السلام (فی الاحیاء خبری فوا سبجه خلق

عالم

طوثر مناسه جان روح حیوانی بر لب امده بر استعلا ایچوند علی مناسه لب بونده دوداق مناسه در آمده گلش مناسه
ماضیدن بر قیصر اسم فعل دکنتر جان بر لب عبارتده مضافدر بویته دی کی پیت بیکد و زوزی صبر کن ای جان بر لب آمده
زانکه خواهیم دوست بسایرم ترا آصفی آمدی نازایت جان لب آمده را عذر خواهی کتم امر روز که مهان دارم پس جان بر لب
آمده جمله حالیه در دینار خطا ایلدیلر باز بونده کرود دیکدر کرود فعل مضارع مقرر دیکدر دوند مناسه مقام

استقامت واقع اولش دوسوئی مناسه با حرف عاطفه صر بونده او کی بر آید بحسب الله یوقاری کلور و یوقاری کله اما بونده
جیمقدن امیر در خروج مناسه جیمسوئی دیکدر استقام طریقله فرمان بویقدن امر مناسه محمول بیت بله گلش جان
سز کورمک قصصدن طوثر کیرود و دوسوئی بوخه جیمسوئی امر یکز دیر یعنی جان سز بی سکا تسلیم ابده بی بوخه بونده
وارسوئی بیور بیکز دیر دیکدر (دور) داراز خالک و خون دامن چو بر مایکدزی کاندین ره کشته بسایراند قربان شما دور
ایرا قدر بعید مناسه دار امر عطا طیدر
داویدندن خالک طایراق دامن و دامان انکدر
ذیل مناسه انسانده و غیره مستملدر
چو حرف تعلیل چونکه دن مخفندر
بر ما اوستزه علینا مناسه بگذری
کذیدن مشتدر فعل مضارع مخاطبدر
کذشتن مصدر در بو معنایه کاندین
اوج کله دن می کیدر بری که حرف
تعلیلدر و بری اندر که ادات ظرفدر که
در بوندن مخفندر و بری این کاسم اشارتدر
فریه پس تر کیسه که دن هار سبی
و اندرله اشدن همز در حذف اولمز در
راه مخفف بولدر سبیل مناسه معلوم
اوله که فارسیده واودن و یادن و افندن
صکره که هاء اصلیه واقع اولده
بو حرفی حذف ایلتک جائز در مثلاً
طافه کوه و کوه کوه دیه و دیه و یادشده
شاه و شه درل و قس علی هذا کشته
کافک قحبه اولش دیکدر ما ضیدن
بر قسم در کشتن دن مشتدر کشتن
و کردندن مصدر در ضرورت مناسه
بوچمندندر که اتغال منازنده مستملدر
گاه اولور که دوتک مناسه مستملدر
کیدر کن دوتک ویا مو او بار کی دوتک
بسیار چوق دیکدر کسیر مناسه
بسیار کلفندگی نوله دال است لفظک
ادات جچی در بونده منی جیمشدن کشته به
مقیددر ضرورت وزن ایچون تأخیر
اولمز قربان لغنده شول شیدر که انکله
الله یقین اوله سین اما بونده الله ایچون
کس پلان قویون و غیر بسی مراد اولور
محصول بیت بزم اوستزه بکده کده
یعنی یا موزه اوغراد قدح انکی قائدن ابراق
طوت یعنی انک چکرک اکابرانه کچ زرا
بویولده که بزیقلوب یا نور چوق
کسه قربانکر او اوب یا نور یعنی عشاق
بولکده قبر یاوب یا نور مقصود جانان
شفقت ایدوب اندن می جت طلب ایلمی در

عالم عین رحمت اولان وجود مسعود کر چه آفتدن محفوظ اولوب عرنازینکر زیاده
اولسون و عصمت الهیه ده دوام ایله جمیع مراد کز حاصل اولسون کر چه اوصافی
بشریه ایله محبو بتمز سبیل صورتا جمال شریفکری کوروب بوزیکزدن فیضیاب
اولمز معلومر دکل ایمانه دوام حیاتم و وجدان نم مالا یحصی لریمز و نیل اذواق
روحانیه لریم سزک بر تو اتوار قلوب مظهر فیوضات الهیه کراله در بهر حال
شکر النعم علی النعم علیه واجب مقتضا سبجه غیا با شاکر ایله همت پرکشا کر
نیاز ایدو رز و حق شکر یکری ادا ایدو رز دیکدر (پیت عاشر)

چو ای صبا ساکنان شهر بزد ازما بکو کای سر حق ناشناسن کوی چو کان شما
یعنی ای صحرایی بزد شهرنده اکثنانره بزدن سوله که ای بزد شهریک ساکنتری
سزک حکمری بیایوب کفران نعمت ایدنرک باشی سزک چو کانکرک طویایلی اولسون باخود
طویایلی (مفردات) (ای) حرف ندا (صبا) صحرایی (با) صله (ساکنان) اکثنانره
(شهر بزد) شیرازه اوج کونک بده بر بلده در درل (از) من (ما) بزم (بکو) سوله
کشتندن امر در (که) رابطه (ای) حرف ندا مناسه ساکنان شهر بزددر (سر) باش
(حق) نعمت (نا) انی (شناس) انکی (الفونون) ادات جمددر (ناشناسان) قدر نعمت
بتایلدر دیکدر (کوی) طوب (چو کان) اوبی اگری دکنک (شما) سز (منای
اصوفی و اشرفی) ای قبل الله من دماغ جانم لیشه بوی روحانیت بریجی پر کمال
شکران نعمتد اولوب بزدان تعالی حضرتلرک باب منسوبتی و درگاه علیه سنی ملزم
اولان ذات عالیله بزدن سوله و خبر و پر که کفران نعمتد اولوب مردان خدایه
مبارزه ایدنرک و عمری غفلتد بکیرن دنیا پر سزک جله سی سزک بولکره ذرا
اواسون که العوام کاه و امدره سان کوکلم مقصودی الله و اهل الهدر و هر نه قدر
محجوب ایدو جانم قبل الهک ساکنتری اولیاه الله ایله در صنادید اهل دنیان
بیرازم دیکدر (پیت حادی عشر)

چو کر چه دورم از بساط قرب همت دور نیست بنده شاه شما بیم و ثنا خوان شما
یعنی ای ساکنان شهر بزد ای مردان خدا اگر چه سزک فی اله یقیناق دوشکندن
بعد در لکن همتکر بعد دکلر کوکلم سزک در بزم پادشاهک قولبر و ثنا کرا و قویجی
دعا جیکز (مفردات) (کر چه) اگر که (دور) بعد (یاومیم) صبر متکلم مع الفیر (از)
من (بساط) در شک (قرب) یقین (همت) ارادت (دور) بعد (نیست) دکل (بنده)
قول (همز) وحدتیه (شاه) پادشاه (یاومیم) صبر (واو) عاطفه (ثنا) دعا (خوان)
اوقویجی (شما) سز (منای اشاری) ای مردان خدا اگر چه صورناسزدن بعد لکن
المرامع من احب فوا سبجه هر بار کوکلم سز پادشاه حقیقلره در بزم سزک دعا کوی
بنددر بکرز بونده بکری نظر و همتکردن دور بیوریه سز (پیت ثانی عشر)

چو ای شه شاه بلند اختر خدا راهتی تابوسم چو کردون خالک ابوان شما
ای بوکک بلدزی پادشاهلر پادشاهی الله ایچون بزه بر همت ایت تاکه فلک کی

(دل خرابی میکند دلدارا که کتبد ز شهاب ای دوستان جان من جان شما خراب بق عمارتک ضدیدر با حرف
مصدر در میکشدی حرف حال با استمرار در کتبد کتبدن مشتق فعل مضارع در بر مصدری دخی کردن در ایدر دیکدر
خرابن ابر مناسه دلدارو صفت ترکیبی در کوکل طویجی مناسه اصلندن دارند دل ایدی پس ادات فاعل که نون و دال
و های رسمی در حذف ایدوب معنای عام تر میکشدن معنای خاص علیه به نخل ایلمیچون مضاف البهی تقدیم

ایوب دلدار دید بلر جیجا مشتاقان اولان وصف تر کینلده بو قاعده جار بدر مالدار و دزدان و سرا در دخی بو قیلدن
حاصل کلام دلدار بونک کی مقاملده جانانن صبارتد روا ادات مصولدرا که اصکا هدن مخفقدن قاعده سابعه اوزره
اکا هدن مشتقدن لازمه متعدی مایندده مشترکدر دو معنی و دوریمق مناسنه کنبد امر مخاطب جمعی درا که کنبد که
ایک یعنی طویله زینهار بونک ثبوتله بوند تا کبد ایچون البته مناسنه درگاه یاسی حذف ایوب زینهار دیرر دوستان
افله ونوله جمع اولمشدر ذوی القوادن

چارداغکک و سرا بیکک طیرافنی اویم (مفردات) (ای) حرف ندا (شهنشاه)
پادشاهلر پادشاهی (بلند) یوکک (اختر) بلدن (خدا) واجب الوجود (را)
ادات مفعول (هت) دعا (با) وحدتیه (تا) معنی حتی (با) صله (بوسم)
اویم (هم) لقارنه (چو) ادات تشبیه (کردون) فلان (خاک) طیراق
(ایوان) چارداق و کوشک (شما) سز (مهای اشارتی) بخصوص ای مقام عابده
و مرتبه سابعه اولان غوث اعظم و حالا منصرف عالم سز که سابعه مجدی ده
و خلافت اجدیده خلق عظیم اله و شفقت خلق الله اله موصوف سکر زینهار
الله ایچون برهت عالی بیورک ناک فلان امر حق اله بلا اختیار دوران ابتدیی کی
ردخی سز شاه معنویک باب سعادت ما برینه ملازم اولوب خاک بابکره بوز سوروب
و بوس ائک اله مرتبه عالی به نائل اوله و دار بند سز خلیفه الله فی الارضک
یعنی و نظر هت رکنه زمره یچیندن اولوب متفرق انوار الهیه و مظهر معرفه الله
لایذیهی اله سزلدن جدا اولوبه لم دیکدر (بیت ثالث عشر)

چو میکند حافظ دهانی بتو آمینی بکو روزی مباد امل شکر امان شما
حافظ شمعی بر دعا بدر ای محبوب سن ایش و بر آمین دی اول دعا بودریم نصیب
اوسون سزک شکر صابچی دوداغکن (مفردات) (ی) حالیه مضارعی حاله
خاص قیله (کند) ایدر (دعا) طلب (با) وحدتیه (با) زائد (متو) ایش
امر حاضر (آین) استجب دعاءنا دیکدر (بکو) سوبله (روزی) نصیب
(ما) بز (باد) اولون (امل) فر می طاش فر می دوداغه تشبیه اولمشدر
دل کی دوداق دیکدر (شکر) شین عیبه اله فار سیدر (افشان) صابچی
(شما) سز (معنای اشارتی) ای شاه ولایت اولان محبوب خدا درگاه حقن
برینه از وار قبولی ایچون برهت بیورک دعاء بو که یارب ذات پاک که خاص اولان
کلام نفه بیکک دوالی لذت روحانیت بخش ایدر اسرار نظم جلیلی بیه نصیب
اله و قلوب عارفیه فیضان بیور دینک الهام غیبیه بیکه زی مظهر اله یاخود
ای مردان خدا شایع حکم الهی اولان قلوب مخلصه لیکر دن جریان بدن علوم
لذتیه ره زی محرم قلکز اله دماغ جائزی اذواق معنویه لاله مدقوق و موفق
فلک دیکدر فتح الله قاو بنا و شرح الله صدورنا بحمد محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

چو ساقی بنسور یاده برافروز جام ما مطرب بکو که کار جهان شد بکام ما
یعنی ای ساقی نور کی صافی و خالص یاده اله بزم قدح جزئی منیا لشدر و طولدر ای
مطرب سوبله و نقبات اله زیر جهانک ایشی بزم مراد مزجه اولدی (مفردات)
(ساقی) شراب اولمشدر یچی منادا درای ساقی دیکدر (با) مع مناسنه (نور)
ضیا (یاده) شراب (بر) لئسا کید (افروز) ضیا لشدر افروختدن صیغه امر در
(جام) قدح (ما) بز (مطرب) طرب و سرور و یچی ای مطرب دیکدر (بکو)

صمیم ترکس دیدیکینه کاتبیک ترکس ردیفی قصیده سنده بو بیت شاهددر (بیت) سنده دستار و سرطابقه تاریخی در شکره است
ظرفغان و رعنا ترکس و بودیای بیصاق ترکس که چن از رخ او کشت منور کونید که دارد طبق سیم بر ازور در دیده
بصفاق زوروه سیم شش نان تنک دارد و یک طاس مزعفر نان تنک دیو بوقعه اتمکینه دیرر و هلالیک بویی بیت باجام
وقدح مزیم چن کرد چورکس هرکس که درین ذور یکف سیم وزری داشت تا صبر مخاطب طرف رانک سکونیه عریده کوز

اولد یچون جان من و جان شفافار سیده
بو او عریده کل رجل وضیمه وادی
کی مقارنت مناسنی و پررتنه که شاعرک
بویتی دلشدر (بیت ای رند جرعه
نوش تووستی بخار) ما و نشاط منی
عشق از می الت به ضیاردیدیلر و اوسکت
در ضرورت و زنجیون کشتدر تقدیر
کلام جان من جان شمسیت دیکدر یعنی
بنم جانم سزک جانکز در حاصلی کنبدی
جانکز نه لایق ایه بنم جانم افی ایلیک
محصول بیت کو کل خرا ابلور
یعنی افشای راز ایدر یور دلداری اکا
ایلیک البته ای دوستلر ز برابنم جانم همان
سزک جانکز در باخود بنم جانم سزک
جانکز اله در هر نه که بنم جانم اولورده
سزک جانکز ده اول اولور حاصل کلام
کو کل یثرار اولوب آه ایشله جهانی
یا قوب بقه یور و سز دلدار ده جهان
داخل سز بس دلداری اکا ایلیک که کوکله
مر حمت ایلسون خلاص یوله سز
زینهار لفظی ابکی وجهله تا کبد
تا بلند خرائی میکند ده اکه کزیده ده
(کس بدور ز گشت طرفی نیست از عافیت
به که تفروشد مستوری بمنان شما)
کس کسه بدور با حرف ظرف دور
و دوران عریده دیکدر اما عجم زمان
مناسنده اسم سال ایدر ز کس رومده
زین قدح دیدکلی جیچکدر کوزی
شرا اکا تشبیه ایدر لکنابه طریقه
عرب تعریب ادوب زجس دیرر برانلر
تعریبه کاف عجمی جیه ابدال ایدر
بنکه بیچ دیدکلی کی بس معهود صری
جیچکه نرس دین معناده خطا ایلشدر
(بیت ترکس اوزره برک زرد زاله لکیم
واردر ار چرا غیبه دیراش در هم
و دینار در رومده زین قدح دیدکلیته

یعنی چشم مناسنه در اما عجمه جانب و قائده معناسنه مستعملدر بونده قائده معناسنه در یاوختد و یاتیکر ایچوندر نیست بقلدی
معناسنه عاقبت بونده برهیز کارلق مناسنه در به یک دیکدر نغز و شدنی مستقلدر صغیرل دیکدر مصدری فروشدن و فروختن
کلور اون مفرده فارسیده حرف نی در مستوری با حرف مصدر مستوریدن برهیز کارلق مراد در نغز فی البصاره ایلدی بمنان
با حرف صله منان الف و ونوله جمع ایلدی ذوی المقول مرید سین الحاقی الیکله مراد چشمد و چشمی الف و ونوله جمع ایدر کشتدر
(بیت) دل شیشه و چشمان توهر گوشه
برندش مستند مبادا که بنا که شکنش
محصول بیت کسه سزک چشمک
زما تنده برهیز کار لقند قائده بقلدی
یعنی مستفید اولدی زینهار کسه که سنی
کوردی مست عشق اولدی حاصلی محام
عالی اسیر و دیوانه ایلدی دیکدر بس بکدر که
برهیز کارلق و مستور راق صاعقه لسنزک
چشمک ز کر جز و اراده کل قیلیدر
یعنی مراد کنبددر چشمه نیست مستوراق
خوب و فاع اولمشدر (بیت) بخت خواب
الودما بیدار خواهد شد مکر زانکه زد
بر دیده آبی روی رخشان شما
بخت طالع مریدر عریسی چمد در
خواب او بقو دوش مناسنه خوابیدن
مشتقدن الود اسدر او دین بولشقی
معناسنه خواب الود او بقو بولشقی دیکدر
بیدار او بانی خواهد شد خواهد دیرر معناسنه
شد فعل ماضی شدن یعنی مصدر معناسنه
زیرا ماضی مضارع معان اواسه مصدر
معناسی مراد اولور خواهد شدن معناسنه
مکر بونده کانه معناسنه در زانکه اصلده
ازانکه آن اسم اشارت که حرف تهلل
زد فعل ماضی اور دی بریده بونده
باصله معناسنه در دیده بونده کوز دیکدر
این با حرف وحدت و یاتیکر ایچون بونده
ای رویه مضاف ایلین خطا ایلدی
محصول بیت کانه بزم خواب آود
و خوابناک طالع راویا بیدر زینارک روی
رخشان بخت کوزنه صوبیدی یعنی
سزک روی رخشانکی کوزیم طالعمرک
بیدار افته با شدر زینارک مشهور در که
برکسته نک طناعی خوابده اواسه کنبدی
الده اولور اما طناعی بیدار اواسه کنبدی
را حشده اولور بس بخت خواب آود
بخت بد معناسنه در دینک بددر (باصبا
همراه بفرست از رخ کل دسته بو که

سوبله وایره (که) لتعلیل زیرا دیک (کار) ایش (جهان) دنیا (شده)
اولدی (با) مع (کام) مراد (ما) بز (معنای اشارتی) ای ساقی شراب محبت
وای مرشد مکمل عالی هت (ان الله شرابا اعدا لاولیائه اذا شربوا طابوا و اذا طابوا
طربوا و اذا طربوا عشتقوا) خبری خواستجه انوار شراب محبتله قلیزی مشور
و منشرح ایلوای مبشر فحی بیت ثانی مضمونیه تمه اینه که باعث خلقن و مقصود
اصلی اولان آثار معرفه الله بونده حاصل اولدی الله حد اولسون دیکدر

چو مادر پیاله عکس رخ بار دیده ایم ای بی خبر ز لذت شرب مدام ما
یعنی ز قدحده یارک یکانگی عکسنی و بر توینی کورد مشز ای بزم دائم ایچیان یاخود
دائم ایچدی بکر شراب لذتندن خبری اولیان ولذتی بیلان کیمه دیکدر (مفردات)
(ما) بز (در) ظرفیه (پیاله) قدح (عکس) پرتو و شعله (رخ) یکانی (یار)
حبیب (دیده ایم) کورد مشز دیده اسم مفعول ایم صبر متکلم مع الغیر (ای) حرف
ندا (بی) حرف نی (خبر) طیولان کلام و علم مناسنه (ز) من (اذت) داد
(شرب) ایچمک (مدام) دائم ایچیان شراب یاخود دائم معناسنه (ما) بز
(معنای اشارتی) ای لذت روحانیتدن خبری اولوب اعمال صوریده فلان کیمه
بز نظیه بعد التحله مقتضا سجه ماسوی الاهدن خال و شوق و محبت الله اله مال
قلبه انوار ذات الهیه صکنی مشاهده ایتدک اذا دخل الثور فی القلب الفتح و الشرح
سرداعیس بولدی دیکدر (بیت ثالث)

چو چندان بود کرشمه و ناز سهی قدان کاید بجاو سرو و صنوبر خرام ما
یعنی سرو بو بلی محبو بلرک ناز و شویه سی اول قدر اوله و اول زمانه قدر اوله که بزم
صنوبر صانثلی سرو بزم و محبوب بزم کله و بزم عرض جلال ایدر بزم محبوب بزم
جاوه سی و جمال ظهور ایدنجه غیر محبو بلر و رغبت و اعتبار قائل (مفردات)
(چندان) اول قدر (بود) اوله (کرشمه) کاف عجمیک کسر بیه ناز مرادف
شویه و جلوه معناسنه (واو) عاطفه (سهی) سینک قحبه طوغری معناسنه
(قد) بوی (الفونون) ادات جمع (که) رابطه (آید) کله (با) مصاحبت
ایچوندر (جلوه) ناز و عرض جمال (سرو) سرو اغایی مشبه بهدر (صنوبر)
چام اغایی (خرام) صانثلی (ما) بز (معنای اشارتی) قلب ماسوی الاهدن
خال و تعلقات کونیه دن و محبوب صور بلردن مقطع اولمز جذبه رحان و فیوضات
و تجلیات یزدان قلبه سروح ایتدکجه قلبه سجات جمال الله ظهور ایتد که ماسوی
الاهی احرق و انوار لاهوتیه به مستغرق قیلر دیکدر

چو هرگز نمیرد آنکه دلش زنده شد بهشوق ثبت بر جریده عالم دوام ما
یعنی قطعا اولمز اول کیمه که قلبی عشق اله زنده اولدی و حیات بوادی انکیچون
عالم دغنی اوزره بزم دوام و شام و نامز تا بدر قیامت قدر و قیامتد دخی دیکدر
(مفردات) (هرگز) قطعا (نمیرد) اولمز مضارع متغیر (آنکه) اول کیمه که

بوی بشنوم از خاکستان شما همراه بولدش بفرست امر مخاطبدر فرستندن یا کید افاده ایدر رخ بکانی بونده یوز مراد در
کلمه بر طوط کل دیکدر همزه نشانه سی بای وحدتدن عوض باز بلور بو که بو بو دلفظندن مقصود در بو که اوله که
دیکدر محصول بیت ای جان رخک کلشندن صبا اله بر دسته کل کوندر اوله که ایفک بصدیقی بستانک تراشدن
ز قو قوجک دویاندق یعنی آیفک بصدیقی بستانک تراپی همان کل قو قوسین ویر بر رخسارک کلین استنعام همان خاک

یا نیک استخوان مندر بمضایر بونی غیر نیک نزدیقی تقدیرا نیله تقدیر ایدوب یساق المذیاب حق بوکم طبعه ذره قدر استغنا منی اولان کنه بوقوله هذابی زانجا قیلندن حد ایدر (عمر تان یاد و مراد ای ساقیان بزم جم * کرچه جام مانند بری بدوران شما * عمر تان افطنده کی تا خطا بچوندر الف و نون ضیری جمع ایچوندر زرا فار سیده ضیار الف و نوله جمع اولور مثلا دکان و دلتان و دلمان دیرلر و بو ضیارک ما قبل مفتوح او فتور کاه اولور که ضرورت وزن ایچون ساکن او فتور بیت * عشق بحر از دلشان سر برزد *

﴿ ۳۴ ﴾

(دل) قلب شین محبه صغیر آنکه به راجعدر (زنده) دیری (شد) اولدی (با) مع (عشق) افراط محبت (نیت) دائم و باقی (است) ادات خبر (بر) علی (جریده) دفتر (هرزه) لفظ کسرة المضائق (عالم) ماسوی الله (دوام) بقا (ما) بز (معنای اشارتی) الهک عشق و جذباتیه حیات یولان قلب اولور و فطولوز انکیچون بزم و مظاهر عشق و معرفه الله اولان ایشالزک نامی و خبر ایلله یاد اولسی قیاسه قدر باقیدر سائر عوام و اهل صورتک نسبتا منسیا اولسی کی دکلدر

﴿ زحمکه صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زاب حرام ما ﴾

یعنی قور فرمکه برزیده ایلتمه و زیاده اولیه قیامت کوننده شیخک حلال دیویدیکی وقف انکی بزم حرام دیو ایچون صودن یعنی شیخک وقف انکیله بزم حرام شرابز برابر در (مفردات) (ترسم) قور قرم (که) رابطه (صرفه) زیاده (هرزه) لاوحده (نبرد) ایلتمز (روز) کون (باز) کبرو (خواست) طلب (نان) اکک (حلال) کپی واکلی شرعه موافق اولان شی (شیخ) صاحب مرتبه (ز) من (آب) صو (حرام) شرمک نهی ایتدیکی شی (معنای اشاری) خانقاه ایلله و نان وقف ایلله مقید اولان شیخ صوریلر لایبال اولوب وقتی شرعه او بیسان یاخود شرط واقفه مراعات بولنجان نانی اکل و بلع ایتدیلر لذات روحانندن و عشق و معرفدن محروم اولدقدنصره قیامت کوننده بزم حرام اعتقاد ایتدیکنز شراب ایلله عذابده برابر اولسه کر کدر و مظهر عشق و معرفه الله اولمسه حلال قسمه شرطدر دیکدر

﴿ ای باد اگر بگلشن احباب بکدری * زنهار عرضه ده بر بختان پیام ما ﴾

یعنی ای باد صبا اگر محبوبک کل باغچه سسته اوغرار ایشک البته حضور جانانه بزم خبر بزمی عرضه جبر و عرض ایلله خبر بیت آتینک مضمونیدر (مفردات) (ای) حرف ندا (باد) یل (اگر) حرف شرط (گلشن) کل محلی (احباب) دوستار (بکدری) اوغرار ایشک (زنهار) البته (عرضه) خبر و افاده (ده) ویر (بر) یعنی عند (جانان) محبوب (پیام) خبر (ما) بز (معنای اشارتی) ای پیر ذی همت قلب مظهر فیض الهیکزده بجلی خدا و انکشاف رواج دل یافتنده توجده کامله ایلله جانب فضاذه بزم ایچون همت و انجا پیوره سر

﴿ کونام مازباد بعدا چه میری * خود آید آنکه یادیاید ز نام ما ﴾

یعنی ای باد محبوبه سوبله بزم آدیمیری قصد ایلله خاطر بکردن نه کیده درسن کندی کلور اولکسه بزم آدیمزدن یاده کلیمه واکلیه (مفردات) (کو) سوبله (نام) آد (ما) بز (زیاد) خاطر دن (بعدا) قصدا (چه) نه (میری) ایلتمز و کیده درسن (خود) کندی (آید) کلور (آنکه) اول که (یاد) خاطر (نیاید) کلز (ز نام ما) بزم آدیمزدن (معنای اشارتی) ای پیر بزم ایچون الله نیاز ایتکه بو عالم فائیدن کدر ایدوب نامز او نو دلدن بزم بر حیات قلب بخش و احسان بیور سونکه

﴿ دارنده ﴾

بازمان سن ایش و امین دی اول دعا بود بزم نصیحت اولسون سرک شکر صاچی طو داغکز (ای صبا باسا کتان شهر مردانز مابکو * کای سر حق ناشناسان کوی چوکان شما) بعضی نسخه ده کوی میدان دوشمشدر ایکی سیده کویه مناسیر شهر بزدک سا کتلردن مراد باد شاه یزددر تعظیما جمع ایلشد و شهر یزد شیراز دن اوج کونلک بول در دیرلر و رکنا باد صوبی که منجی شیراز در شهر یزد آقر و صوبیک ایکی جانبی سکود افغانی دگلشدر شوبله که یوچیلر هیچ کشتدن زجت چکنرل و ایکی شهرک ما بین غایتله همور ایش

قیلیل و یارباق قول و مقول * محصول بیت * ای ساقی نور کی صاقی و خاص یاده ایلله بزم جامعری روشن یعنی بر ایلله ای مطرب ایلله زرا جهان ایشی یعنی احوال جهان مرا دمن چه اولدی یاخود بومضوننی ایلله یعنی مصراع ثانی مضموننی او قودیک اوله یاخود مادر ییلله یعنی ایلله دیک اوله (ما در ییله عکس رخ یار دیده ایم * ای بخیر زلفت شرب مدام ما) پیاله لامعی چلی بوش قدح دیمش اما افشارده صفرق دیمشدر مدام و مدامه جوهری شرابدر دیدی پس مدام جمع مدامه در دن مختلف سوبلیدی برده مدام دائم و ثابت معنانه کلور پس شراب مدام شرب دائم معنانه اولور * محصول بیت * بز پیاله ده یعنی نور پیالهده بارک یوزی حکمی کور و مشر ای بزم دانما ایچد بکمردن یاخود باده ایچد بکمردن بخیر کیمه بزمی مذکور طوت ایکی مصراع معنی جهنمندن تقدیم و تأخیر محمولدر (چندان بود کرشمه و ناز سهی قدام * کاید بجلوه سرو صوبر خرام ما) کرشمه کاف عجمیک کسر یله ناز افطنه مرا دفدر بعضی رو ستایی رک قح کاف عریله او قودقارینی فحشا و ظرفای عجم قبول ایلیدی سهی سبتک فحی و کسر یله لغندر طوغری معنانه اکثری سرو صفت اولور سهی قدام الف و نوله جمع اولش وصف ترکییدر طوغری فامتی محبو بر دیکدر بجلوه باحرف صله لامعی چایی جلوه صالتنی دیمشدر اما افشارده عرض جلال معنانه در صوبر خرام وصف ترکییدر صوبر جام افغانی مراد بونده سرو شکنده اولاندن مطابق دکل خرام خرام بندن مشق در صالتنی معنانه در یعنی صوبر کی صالتان سرو * محصول بیت * موزون فامتی محبو بلوک ناز و شوبه سی اول ماه دکلدر که بزم صوبر صالتنی سرو و بزم یعنی محبو بزم صالتنه و با عرض جلال ایلله یعنی بولکلجه انلره اعتبار فلز پس بونده استغمام انکاری به حکم ایلدنی انکار ایلدرز (هر کز میرد آنکه دلت زنده شد به عشق * ثبت بر جریده عالم دوام ما) نمر دقل فی استقبال اولر لایموت معنانه زنده دیری حی معنانه در ثبت بونده مصدر فاعل معنانه در جریده بردلور دفتر در که کاغذ دن پیلاره کپی در یلور ایکی جانبندن باده او فتور بو زمانده استمالی معنانه در جریده نك حاله اضافتی بیانیه در * محصول بیت * شول کده نك که کوکلی عشق و محبت جانلغزنده اولدی اول هر کز اولر پس بزم جریده عالمه دوام بقا من ثابتدر زرا بول زنده لردن ایز (ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زاب حرام ما) صرفه زیاده معنانه در اصطلاح عجمه مثلا اول زمانده النون ایلله صرف ایشک بر ایکی ایلجه زیاده و برل دی اول زیاده به صرفه دیرلر اما بونده مطلق زیاده معنانه در باحرف وحدت و هرزه حرف توسلدر باز خواست قیامت روز باز خواست بوم السؤال دیکدر قیامت کونندن تعبیر در نان حلال کتایتد

﴿ ۳۵ ﴾

دارنده بزمی کندوبه توجهدن بر آن آرمسون و انوار جلال باکال مشاهده سندن دور ایچوب بزمی محضا کر مندن رجسته مظهر ایلسون دیکدر

﴿ مستی بچشم شاهد دلبنده ماخوشت * زان روسپرده اند بستی زمام ما ﴾

یعنی بزم کوکل باغلیچی محبو بزمک فطرته مستک خوشدر اول جهنمندن بزم زمام اختیار بزمی مستک اصغر لشارد و انکیچون مستانه ایکی اختیار ایتدک دیکدر (مفردات) (مست) لایقل (یا) مصدریه (با) ظرفیه (چشم) کوز (شاهد) محبوب (دلبنده) کوکل باغلیچی (ما) بز (خوش) لطیف (است) در (زان رو) اول یوزدن (سپرده اند) اصغر لشارد (یا) صله (مست) معلوم (یا) مصدریه (زمام) بولار (ما) بز (معنای اشارتی) مشاهده انوار جلال الله ایلله و شراب عشق و عبادت الله ایلله مست و مستغرق اولق نافله دن اعمال ظاهر ایلله مشغولیدن عبادت الله قبول اولدینی ایچون هر شد کاملر بزم طریق شطری تعلیم و اراده پیور بزدخی زمام اختیار بزمی جذبات رحان جانبده تعلیم ایتدک دیکدر

﴿ بکرفت هم چولاله دلم در هوای سرو * ای مرغ بخت کی شوی آخر نورام ما ﴾

یعنی سرو قامتلی محبو بخت مجتده کوکلم لاله کی طر نوادی و جکر م قان اولدی ای بختم قوشی آخر بختان بزم رامن و طبعه اوله سن و وصلت کا مسله نه زمان مبر اوله دیکدر (مفردات) (بکرفت) طر نوادی (هم چولاله) لاله کی (دلم) کوکلم (در) ظرفیه (هوی) محبت (سرو) معلوم (ای مرغ) ای قوش (بخت) طالع (کی) بخت (شوی) اوله سن (آخر) عاقبت (نو) سن (رام) مطیع (ما) بز (معنای اشارتی) صراط مستقیمه محبت الهک تحصیل ایچون کثرت مجاهده دن جکر م خون اولدی عجباً کوکلم مقصودی حاصل اوله میکد دیو بین الخوف والرجاء اولدیم نمایاندر دیکدر

﴿ در بای اخضر فلاک و کنتی * هلال * هسند غرق نعمت حاجی قوام ما ﴾

یعنی بشل دکره بکره بن فلاک وکی به بکره بن آی و نیجم بزم حاجی قوامک نعمته مستغرق اولدیلر یعنی حاجی قوامک وجودی زمین و آسمانه نعمتدر (مفردات) (در بای) دکر (اخضر) بشل (فلاک) کوک (کنتی) کی (هلال) آی (هسند) اولدیلر (غرق) طالع (نعمت) م (حاجی قوام) سلطان اویک وز بر اعظمدر (ما) بز (معنای اشارتی) مجاهدات و طاعتدن بزدن هر نه مسادر اولدیه پیر کیسا نظر بزمک همتی بر کاتیدر زرا زمین و آسمان و حیوان و انسان خلیفه الله فی الارض اولان انسان کاملک نظری و همتی بر کاتنه فاعلدر و جله سی مردان خداک معنانه نعمته مستغرقدر

﴿ حافظ زدید دانه اشکی همی فشان * باشد که مرغ وصل کند قصه دمام ما ﴾

یعنی ای حافظ کوز کدن کوزیاشی دانه سنی دائم صاج اوله که وصل فوشی بزم دوزاغزه میل و قصد ایلله (مفردات) (حافظ) ای حافظ (زدیده) کوزدن (دانه)

شول کده نك که کوکلی عشق و محبت جانلغزنده اولدی اول هر کز اولر پس بزم جریده عالمه دوام بقا من ثابتدر زرا بول زنده لردن ایز (ترسم که صرفه نبرد روز باز خواست * نان حلال شیخ زاب حرام ما) صرفه زیاده معنانه در اصطلاح عجمه مثلا اول زمانده النون ایلله صرف ایشک بر ایکی ایلجه زیاده و برل دی اول زیاده به صرفه دیرلر اما بونده مطلق زیاده معنانه در باحرف وحدت و هرزه حرف توسلدر باز خواست قیامت روز باز خواست بوم السؤال دیکدر قیامت کونندن تعبیر در نان حلال کتایتد

توقات الهه اما سیه ما بینی کبی والعهده علی الراوی حق ناشنا سنان کفران نعمت معاشه مستعذر کوی طوب چسوان
چم وکاف صمیمه پراوزون دیکندر اویجی اگری کشش ل حصای کبی که انکاه آت اوزرنده اوزن اوینارل یعنی بر طوی
مبدا نه صلازل واول چو کاله اقی اور تادن قبار ل هر کیم فایر سه دولت انکدر * محصول بیت * ای صبا شهریزده ساکن
اولان پادشاه وایسان دولت سوله که ای ارباب دولت کفران نعمت ازلانک باشی سرک چو کا نکز پیدا تنک طوی
اولسون مصرع ثانی خوشو ملیح طریقه
واقع او اشدراصل قول قول کلیمک پیندر
یعنی (کرچه دوریم از بساط قرب و همت
دور نیست * بنده شاه شایم و ثناخوان
شما) بساط دوشن اشاده مستعذر
قرب یقینقدر همت کسرها یله و فضیله
لغندر ارادت معاشه * محصول بیت *
ای بزد ساکنی اگر چه سز دن
وجود مز و تنز ابرا قدر اما همتر اراق
دکندر یعنی کوکلر دن چقمز سر پادشاه کز
قول و سر لک دجا جکر از مرادی پادشاهی
استه صافدر (ای شاهنشاه بلند اختر خدار
همی * نابوسم همچو کردوز خان ابوان
شما) شاهنشاه شاهان شاهدن ما خوددر
اصلی شاه شاهان پادشاهان پادشاهی
دیکندر بکر یکی کبی بلند بک فقی و صلبه
لغندر اختر فارسیده بلند در اما طالع و بخت
معاشه استعالی چوقدر * اختر سیر
بجای کنده از مهر مهی که نبوده از از
انجم و افلاک انجا * خدا را خدا نکر ری را ادات
قسم و بادادان تخصیص صدر همت و با وحدت
و باتکبر ایچوندر تا حرف تعلیم بوسم
بنا کید ایچوندر بوسم با هر یله قدر مضارع
شکر و حمد صیفه سیر بونده اویم دیکدر
همچو کردوز هم حرف تا کید چو چوندن
خفف ادات تشبیه در کردوز فلک و فکلی
که ایکی نکر لکلی اولور انا طول و لا بنده
عربیه برنه استعمال ایلدکلری هب اولدر بوند
فلک مراد در ابوان و اوان همزه تک کسر یله
هر بنده بیوک صغه به دیرل اما نجم فتح
هر ایه بیوک چار داق معاشه استعمال
ایدرل * محصول بیت * ای بلند طالع پادشاه
خدا حقیمون و یا خدا ایچون همت الهه
تا کر دون کبی خاک ابوانک اویم یعنی
کردونه مشابه و یا کردون او بدوی کبی
اویم (وله ایضا) (ساقی نور پاده را فروز
جام ما * مغرب بکو که کار جهان شد بکام

جبه (اشک) کوزیلنی (همی) دائم (نشان) صایج (باشد که) اوله که (مرغ)
فوش (وصل) م (کنند) ایده (قصد) میل (دام) دوزاق (ما) (مضای اشارتی)
ای حافظ درونک ما سوسی الاهدن خالی ادوب جانب حقه توجه کامل الهه دائم
کرز لکدن فان ویش دو ککه اولیه الاهدن نظر و همت و الله تعالی ایدن قربت
و وصلت مرادی الهه کبره * وله ایضا *

صوفی بیا که آینه صافست جامرا * ناخبری صفای می لعل جامرا *
یعنی ای صوفی کل که جانک آینه سی صافیدر تا کوره سن امل در نکلی شرابک صفاسی
آینه صافی اولد ایچون شرابده صافیدر (مفردات) (صوفی) ای صوفی (بیا که)
کل که (آینه صافست) آینه سی صافیدر (جامرا) قدحک (تا) حتی (بکری)
کوره سن (صفای می) شرابک صفوتنی (امل) معروف قرمز طاش (نام) رنگ
(را) ادات مفعول (مضای اشارتی) ای اعمال صور به به مشغول اولوب تعمیر باطن
قلیان کیسه آینه قلی صافی و مجلا قلند فیه کور که قلبه صبغه الله اولان ایمان
و محبة الله صافی و خالص اولور و کمال بولور

متنا شکار کس نشود دام باز چین * کابنجا همیشه پادبندست دامرا *
یعنی متنا قوشی کیسه تک آوی اولور دو زاغکی کبر و دبو شرکه بوراده دائم بل
دوزانک الله در واثه کبره چک بلدر بلدن غیری نسته یوقدر وسیع هبادر
(مفردات) (عتنا) اسمی موجود جسمی ناموجود بر عظیم قوشدر (شکار) آو
(کس) کیسه (نشود) اولور (دام) دوزاق (باز) کبر (چین) دیو شر
(کابنجا) بوراده (همیشه) دائم (پاد) بل (بندست) الله در (دام) م (را)
ادات مفعول (مضای اشارتی) متنا کبی شریف الوجود اولان نور ایمان و محبت
ایقان اعمال صور یله و خالص و ذوق سر مجر دجله و مکر الهه کبر من و حاصل اولور
در عیش نه کوش که چون آب خور نماید * آدم بهشت روضه دار السلام را *

یعنی نقد حیاتکده و هر بروقتکده اخلاص و ذوق تحصیل سوسی الهه نصیب و قسمت
قالد قد حضرت آدم علیه السلام دار سلام جنتی ترک ابتدی (مفردات)
(در) ظرفیه (عیش) حیات و ذوق و عشرت (نقد) حاضر (کوش) جانش
کوشیدن امر در (آب خور) نصیب و قسمت (نماید) قالدی (آدم) (بهشت)
ترک ایله دی هلسیدن ماضدر (دار السلام) جنت (را) م (مضای اشارتی)
ای طالب معرفه الله اولان نقد عمری مشتهیات نفسکی ترک الهه ذوق ایمان تحصیل
صرف و سعی الهه شایخ صور بلدن حرارتکی دفع اید چک بر قالدی خلیفه الله
اولان حضرت آدم علیه السلامی کور که ذوق ایمان و کمال قرب و ایمان تحصیل
ایچون و فیها ما تشبهه الاقصی الهه موصوف اولان جنتی ترک ادوب سعی و جفا
عالمی اختیار ابتدی سن دخی خلیفه زاده سن خیر الخلف اولنه سعی الهه دیکدر
در بزم دورک دوقدح در کش و پرو * یعنی طمع مدار وصال و دوام را *

یعنی *
ما ساقی منادی بنور پاده با مع معاشه در نور آتش ضیا سنه دیرل پاده خرنورک پاده به اضافتی مشه بهک مشه اضافتی
قیلنددر صفوتدن کتایتدر بر افروز بر حرف تا کید در افروز افروزیدن مشتق فعل امر مخاطبدر افروختن
و افروزیدن لازمه متعدی ما پیشه مشتر کدر بالکنفی و بالکنفی بونده تعدیدز مطرب اسم فاعل اطرب مطرب افعال
با بنیدن موقند بر یچی معاشه * اما اصطلاحده سازنده و کویته به دیرل بکو بونده اثر در ایرله معاشه که حرف

مان و قفدن زینا اکثر شایخ خاقلارده و زایه لده اولوب وقف انکین بر ل آب حرام کتابندر خردن * محصول بیت *
قور قمرکه قیامت کوننده فضیلتی اولیه شینک حلال دیو یذیکی وقف انکینک بزم حرام دیو ایچیدر بکر شراب
اوزرنه یعنی انک ذوق وریا الهه کچندوی و بزم رندک الهه کچند بکر بر پرگاه بکه بزم رندک بکر افضل کاور زینا مرایی دکلوز
(ای یا) اگر بگلشن احباب بگذری * زهار عرضه ده بر جانان پنام * احباب و دستلر حبیبک چیدر کاشن و کلزار کاک
معاشه در احبابدن مراد جاتان و سار
احباب سدر با خود بونده مفرد مراد در یعنی
جاتانی تعظیفا جمع ایلشدر عرضه عرض
معاشه در های رسمی ادات نظدر یعنی
هر ییدن بحمیمه بر جانان اضافه عند
معاشه در یعنی جاتان فته پیام و بزم
و پیغام و پیغم خبردر * محصول بیت * ای پاد
اگر دوستلر کاشندن یعنی بجا سندن
بکر سن الیه جاتان حضور بزم خبر
مرزی عرض الهه عرض ایلیسه چکی
کلیمک بیتک معصوم سدر (کونام) ماز پاد
بمدا چه میری * خود ایدانکه پاد پاد پاد نام
ما پاد کردن انکدر عمد قصد عدا قصد
* محصول بیت * ای پاد جاتانه سوله بزم
ادیمزی قصد الهه خاطر کردن نه کیدر رسین
اولزمان خود کاور که ادم هر کر اکثر یعنی
او اورز و نام و نشان دفتر کاشندن نحو
اولیسدر (مستی) پیغم شاهد دلبد
ماخو شست * زان روسپرد اند بستی
زمام ما (مستی) ده یا حرف مصدر در
بجسته ده یا حرف طرف و یا حرف صله
در پای سببه دیدن سینی صور مق کرک
شاهد محبوب معنا سنده مستمدر دلبد
وصف ترکیدر کوکل بغلابچی معاشه
کوکل معنای اولان ذات مراد در خوش
ابو بونده بر اشق معاشه در سیرده
اند سیردن افتد اصغرانی و تسلیم ایانک
معاشه در بونده فصل ماضی جمع
غایدر حواله واحده معاشه در یعنی
با حرف صله و یا حرف مصدر زمام افتد
اوبان دیر کین معنا سنده بونده مضاف
اله محذ و قدر تقدیر کلام زمام اختیار
مالیدی عثمان اختیار دید کلری کبی *
* محصول بیت * بزم کوکلری کدویه مطلق
ایلین محبوبک چشمه مشه لک باره شق
و باقشدر اول وجه سندر که بزم زمام
اختیار عمری مستانه لکه حواله ایلشدر *

یعنی پاده مجلسنده برایکی قدح شراب ایچ و کیت یعنی دوام و بقای اولیان مجلسک
دوام و وصالت طبع طوعه وظل و خیاله الدائم (مفردات) (در بزم دور) پاده
مجلسنده (یکدو) برایکی (قدح) م (در کش) چک (برو) کیت (بستی)
تفسیر (طبع) حرص (مدار) طوعه (وصال و دوام) بقا معنا سنده (را) م
(مضای اشارتی) بو مجلس قائیده و سیرمه الزوال دیساده باعث خلیفک اولان
محبت و معرفه الاهدن نصیبک مقداری سعی الهه تحصیل ایت و کیت بوش کته
و طول امل ادوب (هلاک المسوفون) زمره سندن اوله و سیرمه الزوال وظل
و خیال دنیاه الدائم و حرص و طبع اینه که بقای یوقدر

ای دل شایب رفت و چیدی کلی زمر * بیرانه سربکن هزی تنک و نام را *
یعنی ای کوکل کجلاک و بکتاک زمانی کنیدی حال بو که عمر دن بر کل درمده فوجده افده
نام و تنک ایچون رمز تحصیل الهه (مفردات) (ای) حرف ندا (دل) کوکل
(شایب) کجلاک (رفت) کنیدی (واو) حاله (چیدی) درمده (کلی) بر کل
(زمر) عمر دن (بیرانه) قوجه لقه (سربکن) باش ایت و تحصیل ایت (هزی)
بر معرفت (تنک) عار (نام) آد (را) ادات مفعولدر (مضای اشارتی) تحسیر ایلارانه
دیر که ای کوکل کجلاکده عمری هوا و هوس یله بکروب دماغ جانکده ریخ زچندن
و ذوق ایمانندن و معرفت یزدادن بر اثر تحصیل ایتدک باری پیرلک و قشقه مابوس
اولوب کسب معرفه الله ایه سعادت ثانی تحصیل ایچون سعی و غیرت الهه دیکدر

رازدرون پرده زندان مست برس * کین حال نیست صوفی عالی مقام را *
یعنی پرده ایچنده کی سری لایالی پاده نوش مستلر دن صور که بو حال عالی مقام
صوفی و زاهد ایچون یوقدر (مفردات) (راز) سر (درون) ایچری (برده)
حجاب (ز) من (زندان) لایالی قور قوسزلر (مست) لایقل (برس) صور (که)
رابطه (ان) بو (حال) کیفیت (نیست) یوق (صوفی) معرض عن الدنيا کارا هاد
(عال) یوکک (مقام) مرتبه (را) م (مضای اشارتی) حق تعالی تک اسرار
غیبه ربی و حکم مکتونه لینی لایخافون اوبه لام سرک مظهری مست و مستغرق
عشق الهی اولانردن صور که کشف حجاب و قطع منازل ایه کشف و کرامت
فیکده اولان صوفی و زاهد لده بو حالت سنه یوقدر

ما را بر آستان تو بس حق خدمت * ای خواجه یاز بین بترجم غلام را *
یعنی بزم سنک ایشکده چوق حق خدمت و ارادری افتدی قولکه رحمت نظر یله
ینه نظر یله (مفردات) (ما) بز (را) م (برم) (آستان) ایشک (نو) سن (بس)
چوق (حق خدمت) م (است) واردر (ای خواجه) ای افتدی (باز) ینه
(ین) نظر یله (بترجم) رحله (غلام را) قولکه (مضای اشارتی) یارب سنک
توفیقکده صراط مستقیمکده نیمه صیقل ایتدک امکمی ضایع قله عالم ارواحندن
بو آنه قدر لایحی بره بلا عوض نعمت و کرم بخش ایتدک ینه کره که بزم نظر

یعنی اول مستانه چشم اولدینی ایچون بزمست لکی اختیار ایلدک (حافظ زبده) دانه اشکی همی نشان * باشد که مرغ وصل
کند قصد دام ما (اشک کوزیانی) یا حرف تنکبر و وحدت ایچون دکل بعضیلر دیدیکی کبی همی تا کید ایچوندر نشان امر مخاطب
فشانیدن صایق نشان معاشه مرغ مطلق طیر معاشه در اضافته تحصیل کسب ایدر * مثلا نالوجه مرغ خانکی دیرل
قصد دام بعضی نسیجه ده قصد پرشته میل دام دوشمندن دام طوز اقدر * محصول بیت * ای حافظ کوزندن اشک یعنی کوزیانی

ذاته سنی ضایع اوله که وصل مرغی بر طوزا غمره میل ایلیمه یعنی آتله اوله که جانان کوزک یاشینی کوزوب سکارخم ایلیمه
 بیت فشان سر شک نیاز آصفی زلاله چه سود * بدانه رام کن آن طایر هما یوزرا * بیت حافظده التفات واردر مخاطبدن متکلمه
 (دریای اخضر فک و کشتی هلال * هستد ظرف نعمت حاجی قوام ما) اخضر یشبیل کشتی کی ذریای اخضر مشبه به
 فک مشبه در * دریا اخضره و اخضر فکله مضایق اولمشدر * اضافت پیایه قیلندن مذکور تشبیه اخضر دریاه صفت اولدینی
 تقدیر چه در اما فکله صفت اولمشدر دریا

مشبه به فک اخضر مشبه اولور لکن
 قلبه محمولدر علی کل حال اضافت
 پیایه در کشتی هلاله بوقیلندن
 قوام فتح قافله و کسر الیه انتدر تنکه
 امام روزنی لید عامر تنک قصیده سی که
 متعلقا تنک بریسدر تنک شرحنده
 دیشدر * قوام الشی و قوامه بالکسر
 والفتح ما بقوم به الشی والکسر افصح
 حاجی قوام السیدین حسن سلطان حسن
 السلطانک وانک اوغلو سلطان شیخ
 اویسک وزیر اعظمی ابدی تنکه خواجه
 حافظ انک وفاتی نارینه بیور مشدر
 * بیت * سرور اهل عجم شمع انجمن *
 صاحب قران حاجی قوام الدین حسن *
 زیر انجمن صاحب مبارتی اکثری وزیر دره
 اسماعیل ایدر * خصوصاً صاحب
 قرانه اضافتی مذکور مدحی مؤیدر
 بوندن اول وزیر اعظم قوام اکبر
 ابدی که حافظ انک وفاتی نارینه
 اعظم قوام دیشدر تنکه تعبیر ایدر * بیت *
 اعظم قوام دولت و دین انکه بر درش *
 اریهر خاک کوس بودی فک سجود *
 بوندن مسکرمه حاجی قوام الدین حسن
 اونیل وزیر اعظمی منصبی سور مشدر
 * تنکه ایکسینک نارینه بوندن مهور مدر
 * و بوحاجی قوام خواجه ایچون بر مدرسه
 بنیاد ایشدر * و خواجه نیجه بیار
 تدریس و تذکیر مشغول اولمشدر در *
 و تعبیر کشفک نیجه متاع برینه حاشیه
 تعلق ایشدر * و سکاکی به ده جابجا
 حاشیه سی واردر * محصول بیت * بشل
 فک دریای و هلالی کشتی سی به سی
 افلاک و نجوم برم حاجی قوام تنکه
 غرقدر حاصل کلام بوحاجی سعادتنک
 ولی نعمت اولدیننه مبالغه طریقیه
 اعترافدر * و له ایضا (سوفی بیا که آینه
 صاقبت جام را * تابشگری صفای می اهل فام را) صوفی اسم منسوبد صوفی چون بوکنه درز بوطافه اکثری یوک اسبابی
 کیدکلندن بوکه نسبت ادب صوفی دیدلر حرف ندا حذف اولمشدر * بیافدل امر مخاطبدر آیدندن قاعده کاید در که رتبه تنک
 اولنده همره اولسنه آمدن و افازیدن واسا بیدن کی ادات حال و یا استقبال و یا حرف نفی و نفی اولنه داخل اوله همره پیایه
 متغلب او اور مثلاً پایند و نیاید کی و قس علیه ساره فام تنک دورلو معنایه لعل فام لعل رنگی دیشدر معلوم اوله که شعرا عادتنددر

اولوق

یعنی اگر چه یو یاده بی ایچوب مست اولوب جامه بی چاک ادوب هر یان وریان اولوق
 عاقلر قشده بدنا ملقدر لکن برناموس و عاری استبر (فردات) (کرچه) (کرچه)
 (بد) کو تو (نام) اسم (یا) مصدریه (است) ادات خبر (نزد) عند (خافلان)
 عاقلر جمدر (ما) بز (می خواهیم) استغیری زائد (تنک) عار (نام) ناموس
 (معنای اشارتی) کرچه حفا و عرا تا اشد و اغیر ضرورت ملازمه ده اهل تجرید

ذرات و مرای صوفیله یعنی صوفیله شکله اولان سالوسله تعریض ایدر * اما اهل مشرب صوفیله دخل ایلر زرا ایلر
 کندی حالیه نقد اولوب کسه نک طنز و طعنه نقد ایلر پس * محصول بیت * ای صوفی کل که جامک آینه سی صافدر
 مقصود صفت یاده در جام دکل تامل رنگی میک صفا سی کوره سن یعنی سیر ایله که نه حالت ویر (منقضا شکار کس نژود
 دام بازیچین * کایجا همیشه باد بدستت دام را * عنقا صحاح جوهریده بر اولو قوشدر و وجود الاسم معدوم ایلیم * حاصل
 کلام عنقافک ظهورنده اختلاف ایلدیلر

اولوق مرتبه عقلمه مستحسن دکلدر لکن امور دین و راه عقلمه اولقلقه برنا موس
 و عار و حجت جاهلیه بی ایستوب لایخافون لومه لام سمته کششدر
 * یاده درده چند ازین باد غرور * خاک بر سر نفس ناخر جام را *
 یعنی ای ساقی یاده ویرالبته نیجه بر غرور بلندن مغرور اوله لم طبرانی عاقبتی
 خیر سر نفسک باشنه اولسون (فردات) (یاده) م (ده) ویر (در) لا ایدر
 (چند) نیجه (ازین) بوندن (یاد) بل (غرور) غفات (خاک) طبراق (برسر
 نفس) نفسک باشی اوزره (ناخر جام) عاقبتی خیر اولیان (را) م (معنای اشارتی)
 ای پر فرح بخش مقتضای طبع کریمکز دن بزه بر فیض محبت و لذت روحانیت
 احسان ابدک که نیجه بر باد غرور و غفلت ایله و قید عمارت صورت ایله و نیجه نفس
 بدخواه ایله عمر نازنینی هبابه ویر لم تا که غلبه عشق ایله عاقبت اندیش اولیان
 نفس اماره با سولک طبراق باشنه اولوب مغلوب سلطان عشق اولسون دیشدر
 * دود آه سینه سوزان من * سوخت این افسرد کان خام را *
 یعنی بنم یانچی سینه مک آهی نوتوتی بوخام طوکشدری باقدی والعوام کالهام
 اولان اولوب عاقول حسیه برافدی (فردات) (دود) نوتور (آه) م (سینه)
 کوکس (سوزان) یانچی (من) بن (سوخت) باقدی (این) بو (افسرد کان)
 طوکشدر (خاک) م (معنای اشارتی) سوزش نار عشق ایله ذلیان قلب سوزانندن
 آه پردرد و سبیلان باران بلای چشم عاشق دردمند ظهور ایدنجه آثار نفسانیده
 منطبع القاب اولان کوردلار و خام طبع قلوب ذوق ایمان طایمان مافکار کندی
 آینه برزنگارلنده حقیقت عدم وصولرندن عاشق الله اولنلره عداوتلرندن آتشلر
 باندیلر و غمیلر بویاندیلر دیشدر
 * محرم را زدل شیدای خود * کس نمی بینم زخاص وعام را *
 یعنی کندی دل کوکک سرینه محرم کسه کوره مبورم خواص و عوامدن اخفا می
 کوچ و اظهاری کوچ برامدر (فردات) (محرم راز) سرداش (دل شیدای)
 دل کوکل (خود) کندی (کس) کسینه (نمی بینم) کوره م مضارع منفیدر
 (زخاص) خواصدن (وعام) عوامدن (را) م (معنای اشارتی) اخص
 الخواصدن اولوب الهک عشق و معرفته خاص اولان ذات عایرک قلوب ظاهر
 فیض الهی و محرم علوم لدنیه و اسرار نامت هبلرینه جوهر کیماب اولوب جوابیس
 القلوب اولان عارف بالله او تارک غیری واقف اوله من دیشدر
 * بادلای مرا خاطر خوش ت * کزدم یکبار رد آزار را *
 یعنی بنم بر کوکل دکلدر یعنی محبوبه خاطر خوششدر که کوکلندن براوغوردن
 راحت ایلندی و سلب ادوب بی انجیق کندی ایله سا کن قلشدر (فردات)
 (با) یعنی مع (دلارام) وصف ترکیبی کوکل دکلدر یعنی و راحتلدر یعنی دیشدر
 (با) وحدت ایچوندر (مرا) یکا خاص (را) لخصیص (خاطر) طبع (خوش)

نماید * آدم بهشت روضه دار السلام را (حبش لفته دیر لکدر حیات معنانه اما بونده ذوق و مشرب معنانه در که حرف
 تعلیل نقد بونده حاضر معنانه در کوش * امر مخاطبدر کوشدندن دور شک و جالشحق معنانه ایچور صوادی یعنی
 صوابیجه چک بر بهشت یاه مکوره حرف تا کیددر هشت هانک کسرله فعل ماضی صالویردی یعنی ترک ایلدی مصدری
 هشت و هیدن کلور * روضه لغتده چندر اما بونده یعنی مراد در دار السلام دار اودر بیت معنانه سلام چتک ایدر جنت

اولی دیکدر روضه نك دار السلامه اضافی چایه در * محصول بیت * حاضران و بریدی ذوق و صفایه سنی الله مستقبه ناظر
اوله زرا حضرت آدمك جسته نصی قالدی ترك ایدوب دنیا اوینه کلدی یعنی زمان استقبه ملافت اولدیفیچون جتندن
اخراج اولندی * بیت غم نامده خوردن * بندهم رنجده میدارد * همان بهنر که با فردا کذارم کاز فدارا (در بریم دوریکد و قدح
در کش و برو * یعنی طمع مدار وصال دوام را * بزم دور کتابدر باده مجلسندن در کش در تا کید ایچوندر کش امر مخاطبدر
کتیدندن چك یعنی ایچ پروکت دیکدر

۴۰

کوزل (است) ادات خبر (که) رابطه (یکبار) براوغوردن و دفعه (رد) ایلندی
فصل ماضی (آرام) راحت (را) م (معنای اشارتی) بنم قلم (الایذکر الله
نظمین القلوب) خو انجده بحمد الله انجیق الهك عون و معنای یله کندی ذکر
و فکر یله و عشق و معرفت یله و ساکن اولوب تعلقات کونیندن فارغ البال
و هوائك فیه دن خارج مظهر انوار قدسیه الهیه ایلد خوش حال اولدی دیکدر

نکرده دیکر بسرو اندر چن * هر که دید آن سرو سیم اندام را *

یعنی خبری بردخی باغ و بسته اند اولان سرو بویلی محبوبله باقر هر کیمه که اول
سرو بویلی و کوش بدلی محبوبی کوردی ایسه زربا بویله محبوبی کورن خبر
باقر (مفردات) (نکرده) باقر (دیکر) دخی (با) صله (سرو) م (اندر)
للترفیذ (چن) باغ (هر که) هر کیمه (دید) کوردی (آن) اول (سرو) م
(سیم) کوش (اندام) بدن (را) م (معنای اشارتی) عارفین و عاشقین
چشمیده پیور دقلری افواقی روحانیت و مشاهده قلده قاری انوار قدسیه احدیت
برلذائتی نهایتدر که * و بنسون التیم اذا راو * سرنجده محبوب جهان
چشمه جبر است بلکه حوری و غمان باغ جنسان نظر زدن ساقط و لاشی
مشابه سنده در دیکدر

صبر کن حافظ بسختی روز و شب * نایابی منتهای کام را *

یعنی صبر ایلد ای حافظ قایتقه و شدنله کیمه و کوندز تا که نهایت مرادی بوله سن
و مقصود اصلیکه نائل اوله سن (مفردات) (صبر) م (کن) ایلد (حافظ) ای حافظ
(با) مع (روز و شب) م (تا) حتی (با) صله (بانی) بوله سن بانشندن مضارع
مفرد مخاطب (منها) انها به (کام) مراد (را) م (معنای اشارتی) کرچه
اشد البلاء علی الانبیاء ثم الاولیاء الخ حکمتیه بو طریق معرفت و عشفده
و استغراقی انوار مشاهده جلال حقده و بویقا یله و فتای مطلقده انواع بلا
و اصناف جفا اوزم محبت الله اولدیفیچون توجه اشد کجه هر بر بلا و محنت تحمل
بلکه بلایه صفا ایدر سگ نهایت مرتبه به واصل اولور سن دیکدر (وله ایضا)

دل پرورد زدم صاحب دلان خدا را * دردا کدر از نهان خواهد شد آشکارا *

یعنی کورکم المذن کیمه بوری اصحاب قلوب الله ایچون زه همت ایلد ای واه که
کیر لوسر آشکار اولد کر کدر (مفردات) (دل) کوکل (عی) حالیه (رود)
کیده بورر فتنه دن فعل مضارع (ز) من (دست) ال (میم) صبر متکلم و حده
(صاحب) م (دلان) قلبسدر (خدا) واجب الوجود (را) ادات مفصول
(دردا) ای واه (که) م (راز) م (پنهان) کیرلی (خواهد) استرخواستندن
مضارع (شد) اولدی (خواهد شد) یعنی اوله کر کدر (آشکارا) م
(معنای اشارتی) کورکم تعلق ماسوا سبیل افکار فاسده راه زمام اختیاری المذن
الوب ماخلق له اولان کسب معرفه اللهدن بینی دور و توجه الی اللهسن * عبود

ایده بود *

اختیارلر یذر و سر جانانه کی کشته افشا ایلر بلکه راز جانانی جانلرنده و جانلرینی دللرنده کم ایدرلر پس راز درون پرده
افشا ایلک انلرک حالی دکل دیکر اولور (مارا بر آستان تو بس حق خدمت * ای خواجه باز بین بترجم غلام را) ماراده کی
را تخصیص افاده ایدر بزم معنایه بس چوق معنایه در بسیار کی باز بوله برده تا کید افاده ایدر انجیق بونده باز لفظنه کیر
معنای و برنار ایلر سنی و کیر سنی و اودنی و اوکونی فکر ایلرلر مش بعضی نسخه رده خدمت برینه نیت واقع اولش حق بودر که

استاد و خواجه و ترجم و غلام افضلرینه خدمت انسدن * محصول بیت * بزم منك استاد کده چوق حق خدمتوار در ای خواجه
غلامکه ترجم ایلد نظر ایلد خواجه بوند افندی دیکدر که جا اندن عبارت اوله و احتمالدر که خواجه قوام الدین حسن اوله و باقوام
اکبر اوله سابقا ذکر اولان کی که وزیر له خواجه درل * حافظ مرید جام هست ای صبا پرو * و زبده بند کی برسان شیخ
جام را * بنده کی رگه نك که اخرنده هاه رسنی اوله آکا یای مصدق ویا الف و نون جعه لاحق اوله هاه رسیمی کاف عجمی به
تسبدل ایدوب بند کی و بنده کن درل

۴۱

شیخ جامدن مراد بوند مقصود شیخ
احدناقی حضرت تبریدر که حضرت مولانا
جامیله بر شهر دندر که جام درل ننگه
حضرت مولانا جامی پیورر قطعه وادم
جام و رشتنه قلم * جرعه جام شیخ
الاسلامیت * زن سبب در جریده
اشهار * بدو معنی تخلص جامیت *
یونلمجی بیلیر بومه مده چوق عنایات
سویا شلدر و هر رده که شعری عجم شیخ
جام درل مراد شیخ احدناقی حضرت تبریدر
و قصه سی تفصیلی ایلد نجات انسد
مذکور و مسطوردر که اول کتاب مستطابک
چله ایچا ینددر * محصول بیت * حافظ
طاب جام میدرای صبا وار بنده دن
اظهار بنده کی ایلد شیخ احد جام
حضرت تبریدر که توجهله ممکن ایسه
زه پاده پیدا ایلسون اول معهود زمانده
کشدوبه پیدا ایلدی کی (وله ایضا)
(سابقا بر خبر و درده جام را * خاك
بر سر کن غم ایام را) سابقا اخرنده الف
حرف ندا در که فار سبده و تر کیده
مستعملدر بر خبر بونده تا کید افاده ایدر
خیر امر مخاطبدر خبریدن مصدرندن
فالق یعنی ایاق اوزره طور خاستن ده
مصدردر بومعنا به درده در حرف تا کید
درده امر مخاطبدر ده بدندن و پردیکدر
دادند مصدردر بومعنا به جام راز ادات
مفعولدر * محصول بیت * ای سانی
فالق دخی جامی ویر وای سانی ایام
غنمک باشنه طبراق ایلد یعنی ایچوب هست
اوله لم و غیر ایامی نیسانسبا فراموش ایدلم
کانه که خاك التند مدفوندر (سافری
بر کف نه تازر * بر کشم این دلق ازرق
قام را) سافرقده ح نه فعل امر مفرد
مخاطبدر نه بدندن قو دیکدر تا حرف
تعلیل ز بریم متکلم مصدردر یعنی ز بریم

ایده بوری ارباب قلوب الله ایچون یوم تبلی السمرار دن مقدم واحسرتنا
واندامانیدن اول جمع خاطر ایلد توجه الی اللهی تحصیلر ایچون بر همت بیورک
دیکدر و مردان خدامن استعداددر

چو کشتی نشکنایم ای باد شرطه بر خیز * باشد که باز بینم انبار آشنارا *

یعنی کیمی اوتور مشلر دزای موفق بل قاتی واس اوله که اول آشنای ازل
اولان یاری بردخی کورم لم (مفردات) (کشتی) کی (نشند) اوتور مش
(کان) ادات جمع (باویم) صبر متکلم مع الفیر (ای) م (باد) م (شرطه)
موافق (بر خیز) فالتی (باشد که) اوله که (باز) کبر (یشیم) کورم لم (آن)
اول (یا) م (آشنا) باش (را) م (معنای اشارتی) مثل شر یعنی کشت سفینه
نوح) حدیث شریفی خواججه شریعت مطهره ده نقصان اوله الله مقام علینده
صمود دن قالدی ای همت پیور و توفیق خدای فی نظرسن بنش که بردخی عالم
ارواحده آشنا اولدیفم ارواح قدسیه انبیا و اولیای مشاهد ایدوب انزلر معینده
اوله لم دیکدر

چو دروزه مهر کردون افسانه است و افزون * نیکی بجای یاران فرصت شمار یارا *

یعنی فلکک اون کون مقداری اولان محبتی مثل المثلدر و مکرو حله در ای دوست
مؤمنین اولان یارانه ایلیکی و احسانی فرصت صای (مفردات) (ده) اون (روز)
کون (هه) مقدار معنایه (مهر) محبت (کردون) فلک (افسانه) مثل
و حکایت (افزون) مکرو حله (نیکی) ایلک (بجای) زاند (یاران) محبت
(فرصت) غنیمت (شمار) صای (یارا) ای یار (الف) ندا ایچوندر بوظل و خیال
و سریمه الزوال دنیات محبتی و فلکک برفاق کون مرادک اوزره دو معنی راهب
واهو و مکرو حله در و بی حاصلدر * الدنيا ساعة فاجعلها طاعة * معنایه
بو بهره خبر التماسدن اولوب مؤمنین و مؤمنانه احسانی غنیمت یل و فرصت لری
فوت ایچوب عبادات و طاعتله تکمیل نقصان ایتکه سنی ایلد دیکدر

چو در حلقه کل و مل خوش خواند دروش بلبل * هات الصبوح هه ایا ایلد کارا *

کل و شراب مجلسنده دون کیمه بلبل خوش اوقودی صباح ایچیلن شرابی
کتورک ای سرخوشلر سزلده کلک یعنی کل و شراب مجلسنده دون کیمه بلبل
خوش اوقودی و کوزل سو یادیکه صباح ایچیلن شرابی کتورک وای شرابک
سرخوشلری سزلده کلک جمع اولک دیشدر (مفردات) (در) للظرفیه (حلقه)
اداره و اجتماع (همزه) للتوصل (کل) م (مل) شراب (خوش) کوزل (خواند)
اوقودی فعل ماضی (دوش) دون کیمه (بلبل) م (هات) کتور ها تو کتورک
احماء افعالنددر (الصبوح) صباح ایچیلن شراب (هیاوا) کلک اسماء افعالنددر
(یا) حرف ندا (ای) نئا کید (ها) تنیه (سکارا) سرخوشلر سکرانک جعیدر
(معنای اشارتی) جلوسا الله فی الارض اولوب کل کی مشام جانه بوی رحان

۴۲

اوستندن دیکدر * کشم فعل مضارع متکلم و حده چکم دیکدر * دانی خرقه ازرق کوک قام رنگ یعنی کوک رنگ را ادات
مفعول * محصول بیت * ای سانی سافری اوچیمه قو یعنی اله ورتا کوک رنگی خرقه بی اوزرمدن چکه یم یعنی هست اولوب
خرقه بی چک ایدوب سیاه یم * بو بیت تعریضدر * شیخ حسن ازرق پوشه و قوابله که انلرلر هم کوک جامدل کیرلر ننگه
محلده بیان اولسه کرک ان شاء الله تعالی و هر رده که ازرق جامه ویا ازرق لباس ذکر ایدر انلر تعریض مراد در * بیت غلام

همت از نرد عاقبت سوزم * نه ان گروه که اندک لباس و دل سپهند (کریه بدنامیست نزد عاقلان * مایمی خواهیم تنگ و نام را *
محصول بیت * ای ساقی اگر چه باده ایچوب مست اولوب جامه بی چاک ابدوب بیانه احمق عاقلتر فتنه بدنا ملقذر بزنام و ناموس
ونک و عار استرزوز را بر مخمور رند مرید لری از تنگه تحصیل کاروان شاه الله تعالی (باده درده چند ازین باد غرور * خاک بر سر
نفس نافر جام ربابه غرور اضافتی یا نه در نافر جام و بد فرجام عاقبتی را من اصلاحه قایل اولین ننه را تخمبص ایچوندر * محصول
بیت * ای ساقی باده و رایت نیمه بر تو غفلت

۴۲

بخشد بر یچی و قابوب طالبینه محبت و معرفت و ریچی مظهر اسماء الله دن اولان
راهل بقین کوزل خبر و بر دیکه نشسته خبر به سی و آثار حیلہ سی روز محشرده ظاهر
اوله جق محبت الهی تحصیل ایدنه و الجماعه رجعه خواججه زمهره بخینه داخل
اولک و قلبا اثر کاه معیت و جعبت قلبک دیمکدر

چو آینه سکندر جام میست بکر * تار تو عرضه دارد احوال ملک دارا *
اسکندر آینه جهان نمایی شراب قدحیدر باق تا که سنگ اوزر بکه دارا پادشاهک
ملکک احوالی عرض طونه واقده ایدوب سکا کوستره (مفردات) (آینه)
م (سکندر) پادشاه مشهور (جام) قدح (می) شراب (است) ادات خبر
بکر (باقی) (تا) انتها ایچوندر (رتو) سنگ اوزر بکه (عرض) اعلام (دارد)
طونه مضارع (احوال) م (ملک) م (دارا) مشهور پادشاه (معنای اشارتی)
حکیم اسکندر یونانی کبی معدن حکمت الهی اولان پادشاه روحک آینه جهان
نمایی قلب صافیدر اگا نظر ابله تا که عدوی اسکندر اولان دارانک ملکی احوالی
وانواع حیلہ و مکرری آینه جهان نماده ظاهر اولوب اسکندر دارانک اوزر بکه
غالب اولدینی کبی سن دخی اعدایی عدو اولوب بخش شیطانه ن اخبت اولان
نفک موشکافی اصحاب رسول الله صلی الله تعالی علیه وسلمی مقبر فلان حیلہ
و مکرری آینه اصرار حق اولان قلب صافیده کورر سن وانکه میر ایدر سن زیرا
نکار ماسوا ابله محجوب اولان قلب اهل حیلہ نفسانیه دن خلاص بوله مز دیمکدر

چو ای صاحب کرامت شکرانه سلامت * روزی تفتندی کن درویش بی نوارا *
ای کرامت واحسان صاحبی جمیع آفادن سلامتک شکرانه سپیون بر کون بی نوا
درویشی تجسس ابت و حسن نظر ابله (مفردات) (ای صاحب کرامت) م
(شکرانه) ماه تخصیص و همزه توشل ایچون کلشدر سلامتک شکرانه سپیون
دیمکدر (روزی) بر کون باوحدت ایچوندر (تفتد) تجسس (یا) بر ای وحدت
(کن) قیل (درویش) فقیر (بی نوا) غدا سن (معنای اشارتی) ای واقف
اسرار الهی وای کاشف اسرار انوار فو ضات جلال اینا هی اولان صاحب
کرامت آفات غوائل نفسانیه دن و اوصاف بشریه دن سلامت بولدینک نعمت
عظمتک شکرانه سپیون باب سعادتک بکرک ملازمی فقیر و محتاج غدا ی روحانیت
اولان درویش بی نوا بی حسن نظر نده و همت جان بخشیدن دور ایچوب
آنا فانا تجسس و تفحص بیوروب عطشی غدا ی روحانیتله مقام عالی به ایصال
ایده سن دیمکدر

چو آرایش دو کیتی تفسیر این دو حرفست * یادوستان ناطف بادشخان مدارا *
یعنی ایکی جهاتک راحتی شو ایکی مصراع ثانیته کلان ایکی حرف کبی قایل
الانظ کلامک تفسیر و مضموننده در که دوستلره ناطف دشمنانه مدارا ایچوندر
(مفردات) (آرایش) آسایشیدن مصدر نندن به اسم مصدر در کلک و احتیاجک

مناسنه

کوکل دکنسیر یچی یعنی راحلق و ریچی مناسنه الی حذف ایدوب ارمیدن درلر باوحدت نوعیه در مراده را تخصیص
ایچوندر بیکاره بر او غورده دفعه مناسنه ارام قرار ورا ادات مفعول * محصول بیت * برد لارام ابله بنم خاطر خوشدر یعنی ای
در که کوکلندن بر او غور دن قرار ورا حسی ایلنی مراد بوندن جاتاق یا خود پیر بدر یعنی شیخ محمود اولق وار (تکرر دیگر
بسر و اندر چن * هر که بد آن سوسیم اندام را * تکرر فعل نفی مستقبل نظر ایلز ذکر بندن دیگر بونده دخی معنا سند در

بسر و باحرق صله دیگر بونده کردینده دیگر کرک سیم اندام سیم کش اندام شکل و سیما مناسنه در سیم اندام و سیم سیما
بر منایه در * محصول بیت * دخی چنده سرور نظر ایلز هر که اول کش سیما و سرور کوردی یعنی انسان کوزلی کورن بردخی
خوب تازاشیده نظر ایلز دیمکدر (صبر کن حافظ بعضی روز و شب * نایابی منتهای کام را) بعضی ده با جاز در که مع
مناسنه اوله یا خود حرف صله تا حرف تعلیل یابی یا بیدندن یا حرف تأکید یابی فعل مضارع مخاطب منتهای
نهایت و غایت کام راده را تخصیص
ایچوندر * محصول بیت * ای حافظ کبی
کوندوز شد تله صبر ابله تا که مرادی
بوله سن زیرا الصبر مقساح الفرجدر
(وله ایضا) دل میر و دزد ستم صاحب
دلان خدارا در دا که رازنه نهان خواهد
ش- آشکارا) میرود رو بندن ذل حال
میادات حال درد لان منادی حرف ندا
حذف اولشدر خدارا ایکی مصراع
صرف اولق قایلدر اوله صرف اولیچق
را تخصیص افاده ایدر ثانی به صرف
اولیچق قسم ایچون اولور دردا الف
حرف نده در هر پیده واولا واحد ترا
کبی حیفا دیمکدر خواهد شد اولسردر
مناسنه خواهد شدن تقدیرنده اشکارا
واشکاره و اشکار بر منایه در کرکی فالسیر
مناسنه * محصول بیت * ای صاحب
دلر کوکام الدن کیده یور الله یچون
بر چاره ابله بو تقدیر چه مصراع ثانی
حکم تعلیله اولور یعنی زیرا که رازنه نهان
اشکاره اولسردر یا خود بونده مناسنه بوله
اوله ای صاحب دلر کوکام الدن کیده
یور الله حقیچون حیفا که رازنه نهان
اشکاره اولسردر علی کل حال صاحب
دلر دن استناد در که وصلنه بر چاره
ایده (کشی نشنکا نیم ای باد شرطه
بر خیر * باشد که باز بد نیم انبار اشارا)
کشی نشنکا کشتی آشنه کجی در
یعنی کبکی اوتور مش طایفه ای باد
شرطه یا ندرده اولان اختلرده بولاند اما
استناده کبی به موافق بل در نعمت الله ده
موافق دیش انجق بی ایا مش بر خیر
قانی یعنی ظاهر اول باز بونده جازدر که
کرو مناسنه اوله و جازدر که بعض
تأکید افاده ابله بیتم فعل مضارع نفس
مشکام مع غیره در کوره و مناسنه بیندندن
مشق اشا ایکی معنایه کاور بری تلاش

۴۳

مناسنه (دو) ایکی (کیتی) جهان (تفسیر) بیان (این) بو (حرف) قلیل
اللفظ کثیر المعنی (است) ادات خبر (یا) مع (دوستان) دوستلر (نطف) (دوستان)
یوشقاق (یا) مع (دشمنان) دشمنلر (مدارا) ضرر و دینه اوله جق برده تعرض
ابله کلام ابله (معنای اشارتی) ایکی عالمه مقام مقدمه صدقه غدا ی روحانیتله
اطمینان قلب و سکونت مع ارب ابله راحت ابدی و دولت سرمدی بواق و فراغت
قلب زائل اولق ارباب سلوکک صادقلر بله ناطف و تعاون ایدوب عدوی جانک
اولان عوام طریقتن حذر و حین ملاقاته (و انا خاطهم الجاهلون قالوا سلاما) ابله
عل و مدارا ایچوندر در دیمکدر

چو در کوی نیک نامی مارا گذرنداند * کرونمی پستی تغییر کن قضا را *
یعنی ابو آد بلق محله سنه زنجید و بول و برمدیلر اگر ای اهل صورت بوحالت
ملاحتی بکنز ایک اللهک فضاحتی بوز و تغییر ایت تعلیق بالمحسندر (مفردات)
(در) فی (کوی) محله (نیک) نپو (نام) آد و اسم (یا) مصدریه (ما) ز
(را) م (گذر) بکجد (نداندند) و برمدیلر ماضی و جمع (کرون) م (نمی پستی)
بکنز ایک مضارع مفیدر (تغیر کن) بوز و تبدیل ایت (فضا) تقدیر الهی
(معنای اشارتی) ای عوام ناس عاغین و مجذوبین غلبه جذبات رحایه ابله
بلا اختیار دور ورقص کبی حالات سنیه ل ظهور ایدر کده طرر نغده اولنر
قیاس ایدوب طعن و توبیخ ایدوب خود بیتک ابله غرور ایتک اگر سن تحسین
ایچوب طعن ایدر ایک قضاء الهیه به هدم رضادر و حالات اولیای انکاردر
اعوذ بالله

چو آن تلخ وش که صوفی ام الحیاثش خواند * اشهی لنا واحلی من قبله العذارا *
اول آبی کبی اولان شراب که صوفی اکام الحیاثات او قودی لیکن بزنازه و باکره
قرزی او بکدن شهوتی و طائیلدر (مفردات) (آن) ذلک (تلخ) آبی (وش)
ادات تشبیه (که) م (صوفی) م (ام الحیاثات) خیشکانه سی (شین) صبر
(خواند) او قودی فعل ماضیدر (اشهی) زیاد شهوتی (واحدی) زیاد طائی
(من) م (قبله) او بک (عذارا) جمع عذری علی وزن فعلی (معنای اشارتی)
ماده خضر و موسی علیهما السلام کبی عوامک فهمندن خارج بلکه صوفیلاک
دعواسن الدن اهل صورنلر اذواق روحانیتدن و اسرار معرفتدن خبری اولد بفتدن
نشسته عشق الهیه بی و حالات جذبات رحمانیه بی شائنده ام الحیاثات بیور بلان
نشسته شراب حرام کبی منکر ظان ایدوب غلبه عشق ابله مست و مستغرق عشق
الهی اولان ذات عایرک اهل نفسک باکره قرزی بوس ایچی ذوقندن برز اولان
حالات سنیه لبی شکر ظان ایلری امر عجیدر که من لم یذق لم یعرف

چو هنگام تک دخی در عیش کوش و مستی * کین کیمایی هستی قارون کند کدارا *
یعنی ان طاراتی وقتنده حبشی و عشرنه و مستلکه چالش که بوواراتی کیمایی فقیری

و بری صوده یوز کچ بونده ایهام طریقه ذکر اولسدر * محصول بیت * کیمی اوتور مش کسه ل زای باد موافق قانی یعنی پنا
اولوب اس اوله که بردخی کوره و اول اشا یاری یعنی تلاش یاری یا یوز کچ یاری بونده کشتی نشنکا کندن بالکر کندی
مراد اوله و جمع صیغه منی مقام مفردده اجرا ابله نحن نقص کبی و مقصود کیمی اوتور مش دیمکدر تنک دلت یعنی کوکل
طاراتی اوله زیرا کیده اولفد و علی الخصوص که کیمی اوتورده زاده اضطراب و ملالت و سامت ضروریدر و باد شرطه دن

مراد جائه موافق صاحب دالر بیت اولده ذکر ایلد یکی کی پش * محصول بیت * ای حاله موافق یاران صاحب دلال کوکک. زیاده ملاکت وسایعی وارد بر جاره ایلک اوله که یارک مبارک جلال باکائی مشاهده ایدوب بدن بواسطه طرب و کوکل طارلقی کیده ز پرا * خواجه حضرت نوری بزد شهرت نری بر حرکت ایلد مشر تنکیم محفده بیان اولده کرک ان شاء الله تعالی بزدک بولنده ابدی دریا یوفدر قرادن کیدرل نشکان پرینه شکستگان دین بیتک مناسه کسرو رمش (ده روزه مهر کردون افسانه است واقسون * نیکی بجای یاران

فازون ایلر (مفردات) (هنگام) وقت (تک) طار (دست) ال (با) مصدریه (در) م (عیش) معیشت (کوش) چالش کوشیدن امر در (مست) مغلوب العقل (این) بو (کییا) م (هستی) واراق (فازون) م (کند) م (کدا) م (را) م (مغنی اشارتی) خانه قلبه فیوضات الهیه تک سنجایله منشرح الصدر اولوب مشاهده انوار جلال لایزاله عیش وعشرت و شراب لدنیه ایلد مست و مستغرق اولوق دولت فقر وقتده در و تعلقات کونیه دن فراغت زمانده در بودولت فقر و فراغت قلب برکیا و کبریت اجر در که فقیر فازون مال دنیا ایلد غنی اولد یغنی کی بر غنای منوی بولور که پادشاهان جهان کند و به محتاج اولور دیکدر

خو سرکش مشو که چون شمع از غیرت بسوزد * دلبر که در کف و مومت سنک خارا * یعنی سرکش و معاند اوله که سنی شمع کی غیرتدن باقر شول دایره که آوجنده قاره و محکم طاش موم کی اریجیدر (مفردات) (سرکش) باش چکیکی (مشو) اوله (که) م (چون شمع) نشان چیره کی (از) م غیرت (حیت) (تا) خطاب (بسوزد) باقر (دلبر) کوکل ایلچی (که) م (در) فی (کف) (آوج) (او) ضمیر (موم) بال مومی (سنک) طاش (خارا) قاره طاش (معنای اشارتی) اوامر عالیله الهیه به مخالفتدن وعدم اطاعتدن حذر اوزره اول که سروسا لوکنده شریعت مطهره فی ارا ایدوب نقصان اوزره سالک اولنری (النقص مامون) حدیث شریفی خواججه جمیع مکونات قبضه قدرتده متلاشی اولان حق سبحانه و تعالی ک غیرتی هلاک منوی ایلد هلاک ایدوب حصول مقصود ایلد فوز باب اوله مز ل دیکدر

خو خوبان پارسی کو بخشند کان عمرند * سانی بشارتی ده پیران بار سارا * یعنی فارسی سولیمی محبوبلر عمر بخشلی لردای سانی عاید وزاهد فوجده مرده و متعلق ویر که فارسی کوره ملازم اولسونلر (مفردات) (خوبان) محبوبلر (پارسی کو) فارسی سولیمی (بخشنده) بخش ایلچی (کان) ادات جمع (عمرند) ادات جمع ماقبله مر بو طدر بخشند کانتند عمر دیکدر (سانی) م (بشارت) (دشلق) (ده) ویر (پیران) فوجده ز (بارسا) عاید (را) م (معنای اشارتی) محبوبان خدا اولوب اکثر یا معارف لدنیه بی واسرار حق فارسی لسان اوزره تکلم بیرون عارف بالله کلمات قدسیه ربی صدق و اخلاص وجهی اوزره استماع حیات ابدی بخش ایدیمیدر ای علم الطیر اولان خود بخودانه عاید او شوره مرده ویر که حیات ابدی و نجات سرمدی عارف بالله کلمات قدسیه ربی استماع ائمه ملازمده در دیکدر

خو حافظ بخود نبوشید این خرقه می آلود * ای شیخ پاک دامن معذور دار مارا * یعنی حافظ کندی اختیار ایلد کیدی بو شرابه بولاشق خرقه بی ای اتکی پاک شیخ

مفرد مقام جمع ده مستمدر هیوا قرینه سبله اما بعض نموده ها تو دوشمدر پس تاوایله احتیاج بوقدر بعض نموده فات دوشمدر اول تقدیر جه هیوا بر نه یالده هیوا دوشمدر یالده اولیحق حاضر ایلک و یالده اولجده اولک یعنی متبه اولک دیکدر هات و هیوا اولجده الصبح لفظا منصوب مفعولیه اولور اما فات اولجده لفظا مرفوع فاعلی اولور الصبح صباح وقتده ایچیلن شرابک و عبوق کیجه اولنده ایچیلن شرابک اسیدر سبکاری سکرانک جمی در سنک قهبله استعجال

اکثر در معاری وزنی اوزره اماضم سبله ده جاز در سرخو شلرد بکدر * محصول بیت * باده وکل خلفه سند، یعنی محسند ایلوا و قودی دون کیجه بلبل که کتورک حاضر ایلک صبا وقتده ایچیلن شرابی ای باده نوشلر سکاری دن مراد باده نوشلردر مست مناسه اولان سر خوشلرد کلدن زرا مست مناسه سر خوشلر بنسند کدا کته قادر دکلردر یاخود منضباح وقتده ایچیلن شراب فوت اولدی یعنی زمانی فوت اولدی اولک و متبه اولک ای باده نوشلر (آینه سکندر جام میست بنکر * تار تو عرضه دراد احوال ملک دارا) آینه سکندر و جام کیتی نمافصلری مشهور و مفصلدر بونده ذکر لری مناسب دکل حاصل کلام دارا اسکندر ک باباسیدر دارا وفات ایدنجده داراب نام اوغلی نخته کیدی واسکندر انگاه تخت تراشه باطلدی یعنی بابامک ملکک نصفی و پردیدی داراب ابدی اطاعت ایلدی پس اسکندر هر باری که اوسته عسکر چکوب جنگ مراد ایدند یسه جام جهان نما داراب ایلده ایدی اسکندر وک هر حالنی انده شاهده ایدوب هر مکر و حیله سنی دفع ایدری واسکندر ابدی ائک بر حالنه مطلع دکل ایدی که اکا کوره ندیر و انصرف ایدیدی پس باننده اولان حکما به دیدیکه بر جاره ایلک که بزد ائک مملکتنه و احوالنه مطاع اوله لم پس اسکندریه ده بر میل اوزرله بر آینه وضع ایلدیلر که اقالیم سبله بی ائدن سر ایدرل ایدی پس خواجده نک آینه سکندر دیدیکی بو آینه در جام میست دیدیکده جام عالم نمایه رمز واردر ملک میچ ضعی ولامک سکونله مملکت و بادشاهلق و کسر میله اموال و اسباب مناسه در محصول بیت * آینه سکندر باده قدحدر یعنی آینه اولان خاصه بونده وازدر هر نه اسزومک سکا کوستر ایددی نظر ایلد سکا دارا مملکت احوالی هر ض ایلده قالیه پس دارا مملکتک احوالی عرض ایلده نیجه خراب اولمدر * دین بتک مرادینی خراب ایلمدر * ای صاحب کرامت شکرانه سلامت * روزی تفقدی کن درویش بی نوارا) کرامت مصدر در ایلک مناسه صاحب کرامت احسان و کرم صاحبیدر سلامت بلا بادن خالی

بزی معذور طوط (مفردات) (حافظ) م (بخود) کندی (نبوشید) کیدی (این) بو (خرقه) لباس (می) شراب (آلود) بولاشق (ای شیخ پاک) م (دامن) ائک (معذور) اختیار سر (دار) طوط (مارا) بزی (معنای اشارتی) (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن) مقتضای سنج حافظک حرکات و سکنات جله تقلبات خدا ایلد اولوب کندی اختیار ایلد کلدن ای شیخ صوری کندی کی عیدن پاک کوروب ملا میومک کندی معذور اولد یغنی حالانلر ظهورنده انصاف ایدوب سن دخی انلری معذور طوط و حقارت نظرنی ترک ایدوب انلرک نظر و همت اکسیرانه ربی جانکه منت یلوب کسب سعادت و تحصیل نجات ایلد دیکدر (وله ایضا)

خو رونق عهد شبابست ذکر بنارا * می رسد مرده کل بلبل خوش الحانرا * یعنی تازه لک زمانتک کوزلکی وارد بر نه بستانک که خوش آواز اولان بلبله کلاک مرده می بنشور (مفردات) (رونق) بوز کوزلکی (عهد) زمان (شباب) تازه لک (است) ادات خبر (ذکر) دخی و بنه (ستان) م (را) م (می رسد) ایریشور (مرده) بشارت (کل و بلبل) م (خوش) م (الحان) آواز (را) م (معنای اشارتی) استعید بالله (الا بد کر الله تطمئن القلوب) سر نیجه لایلا و نهارد ذکر کثیره مداوم اولان سالک الی اللهک قلبی با غنده لذت مناجاتک و آثار فیوضاتک ظهوری تقرب الی اللهک بشر اسیدر همان سالک لایق اولان سعی و استقامتده دوام ایتکدر دیکدر

خو ای صبا کر بچوانان جن بازرسی * خدمت ما برسان سرو وکل ویر بخارا * یعنی ای پاد صبا اگر بچمنک بکنلرینه کیرو ایریشور ایلک برم سرو وکل ویر بخانه خدمت و بختی ایریشور و خبر ویر (مفردات) (ای صبا) م (کر) اکر (با) مصاحبت ایچوندن (جوانان) بکنلر (چن) باغچه (باز) کیرو (رسی) فعل مخاطب ایریشور ایلک (خدمت) م (ما) ز (برسان) ایریشور امر متعددر (سرو وکل ویر بخان) م (معنای اشارتی) ای دامن مایه معادتک گرفته اولدیم بیر فیض رسام لذت روحانیله اولقدر عطشایمکه سرک همت دریا مثالکردن ماعداد روضه اسرار توحیدک قتالیکه سرو کی عال مقام وکل کی مرتبه مجبوجنده ویر بخان کی دماغ سالکینه روح رحان یشدر یچی ذات عالیله برم مجتبی خد منی افاده ایلد برم ایچون جلب همت و کسب کمال صون و نصرت نیا زیر در که راه حقه دوام سعی و استقامت اعانه منوطدر دیکدر

خو کرچین جلوه کسد منجده باده فروش * خاک روب درم بخانه اتم مژ کارا * یعنی باده صابجی کافر چو جی اکر بونجیلن شیوه ایلد حرکت ایدر سه کیر بکلر می بخانه قیوسنک طراغنی سیور یچی سیور که ایدیم (مفردات) (کر) اکر (چین) بونجیلن (جلوه) م (کند) ابد (منجده) منغ کافر پیچیدوری (باده) م (فروش) صابجی فروختدن امر در باده به ترکیب ایلد صفت مشبه اولمدر خاک روبده

اولقدر یعنی امور دنیادن هیچ برجه نه مضطرب اولمقدر شکرانه ده هار سعی تخصیص افاده ایدر یعنی سلامت شکرانه سیچون شکرانه شول صدقه در که برکسه بن حقیقت شکرک حقدن کله مز م بوا که جبر اولسون دیو ویر نقدی ارامق ویر کسه نک حال خاطر بی بوقلق یاو حیدت و باتکیر ایچوندن نوا بونده دوزن یعنی انتظام حال مناسه در محصول بیت * ای احسان و کرم صاحبی جمیع آفادن سلام اولد بتک شکرانه سیچون بر کون درویش بی نوابی تجسس و تفحص

ایله صاحب کرامتین مراد جانا اندر درویش بی نوادین مقصود عاشق پیچاز در با صاحب کرامتین مراد قوام الدین
 نخستین و درویش بی نوادین مقصود کندی خواجه اوله (اسایش دو کیتی تقسیم این دو حرفت * یادوستان تالطف بادشمان
 مدارا) اسایش اسم مصدر در اسایدن دیکلش واستراحت معنای اسم مصدر در اسودن معنای اسم مصدر به
 مصدری فرق اندکی کیتی جهان تالطف برایشه یومشلقی یعنی ملائمت کوسر مکدر * محصول بیت * ایکی مالک را حتی
 و حضوری بویکی حرفت تفسیرید

ایکی حرف دیدیکی مصراع ناندیک
 معنوی ندر بر کلامک لفظی از معنای
 جوق اوله ایکی حرف در بر قلت الفاظه
 کوره یعنی دوستار به ملائمت و دشمنار به
 مدارا بویکی جمله ایله عامل اولان دنیاده
 هیچ الم چکمز * در کوی نیکنای مارا
 گذرندا دند * کراویکی پسندی تغییر کن
 قضاوا * نیکنای نیک نام اودلی وصف
 تر کچی افسانند در با حرف مصدر در
 گذر اسم بر کجید معنای نمی پسندی
 فعل نئی حال با حرف خطاب قضا حکم
 وصفت و قدرت معنای مستمدر
 بوئده صفت و قدرت زدانی مراد در
 حکم الله * معنای اوله جازرا ادا
 مقصود * محصول بیت * آدا بلیکی
 جمله شدن بزه بکجید و برمد بلر یعنی بزی
 اوله سعاددن بارمیدر که ادمر ابلکله
 مشهور اوله اگر سن بگنن این الهک
 حکم و صنع از لیبی تغییر ایله یعنی بی
 سعاددن ایله * آن تلخ * و ش که صوفی
 ام التیابش خواند * اشتهی لنا و احلی من
 قله العذارا (تلخ ایچی در مر معنای و ش
 ادات تشبیه در کبی معنای تلخ * و شدن
 مراد باده در ام التیابش شرابک کیتی
 در ام انایه در بر خیابان خینک جعیدر
 مراد معنای شین تلخ * و ش را جعدر
 اشتهی شهنشک تفضیلی در لذت در دیکدر
 احلی اسم تفضیل در حلو دن اشتهی
 معنای قبله بوسه به در بر او بیکه دیمز
 پس او بیکه در بر دینلر جمله مصدری
 فرق ایله بار او بیکه تقبیل در بر عذار
 اهدارک جعی در قرا و غلار معنای
 راک قبح و کسر یله لغتدر * اما بوئده
 راک قبی لازدر و بابوئده الف صور
 نده یازلی کرک که اسلوب عجمه موافق
 اولهز براجم اخر اسماده و حرفه الف یا
 شکامه یازلسه ای الف یازر لموسی

ایک کیدر طبراق سپور بی دیکدر (در) قیو (معنای) شراب اوی (کم) ایدم
 (مژگان) کرک (را) م (معنای اشارتی) اگر قیاب عزت حقه مستور اطاف سال
 خدای محبت رسان و حیات بخشان اولان نازنین حق یونچلین بزه همت و صون
 و نصرت سپور و نظر کل الجواهر یلر به بزی یشاققر زسه شکرانه کر بکلمی
 قبولی طبراقنه سپور که ایدوب ایشکر به بوزم سوریم و ملازم اولهیم دیکدر
 ای که برمه کیتی از غیره اراجوکان * مضطرب حال مکدر ان من سرگردان را *
 یعنی ای آوی اوزره مشرب خالصدن چوکان چکبی ذات بن سرگردانی مضطرب
 حال ایته (مفردات) ای حرف ندا (که) کیمه (بر) علی (مه) آبی (کشی) چکر سن (از)
 من (منبر) م (سارا) خالص و ساء (چوکان) م (مضطرب حال) حال پریشان (مگردان)
 ایته (من) بن (سرگردان) یاتی دونچی (را) م (معنای اشارتی) ای صوری
 و معنوی آفتاب و ماهتاب طالع ضیابخش ایکن کسوف و خسوف ایله نورنی محو
 ایدوب برده ظلمتد قویان خالق بیخونم حییک محمد الصلواتی صلی الله تعالی علیه
 وسلم عشقه بزی نور ایمانمزدن آرمه و دفترا شفیقا و محجوینده * قلوب بزه قبضه
 قد رنک عاجز و پریشانلر بی مضطرب الحمال ایته دیکدر و کیتی هر نه مرتبه
 اولورسه مکرر الهم ن آمین اولوب حانه فرور اوله * مله درودام خسوفی
 و خشیت اوزره اوللیدر

ترسم این قوم که بر درد کشان می خندند در سر کار خرابات کنند با بزارا

یعنی قور قورم بوقوم که شرابک در نوسنی چکله کور را ایمانلر بی فسق و فساد اوینک
 ایلی اوجنده ایدر و دنیاسدن ایمانمزدن کیدر (مفردات) (ترسم) قور قورم (این)
 بو (قوم که) (بر) علی (درد) طورتو (کشان) چکبیلر (می خندند) کورلر (در) فی
 (سر) اوج (کار) ایش (خرابات) فسق و فساد اوی (کنید) ایدر (ایمرا) ایمانی
 (معنای اشارتی) شوی قوم اوزره سوء خاتمه خسوفی وارد که اشعت و اضر حفتا
 حراتا شهوات نفسانیه لری بی ترک ایدوب سلامت ایمانی ایچون و تحصیل رضاء الله
 ایچون و باعث خلعتی اولان محبت و معرفتی کسب ایچون ریاضات شاقه و مجاهدات
 که به ایله مرارت عشق و محبتی نوش ایدن و خلیفه الله فی الارض اولوب داعی
 الی الله لی ایله اهدای خلقه سعی و کوشش ایدن مردان خدایک در سعادت بلر به
 حلقه بکوش بند اولان ارباب سعادت خنده و استهزا ایدن سفها و عشقبات
 بو اکدانوب مفرور اولدینی نعمت و شراب مراب دار خرایدن (الله یسهری) بهم
 و عدهم فی طغیانهم (یعنی) فحوا نجه ایمانمزدن کیدر فهم اولور همان الله و رسوله
 و اولوا الامر اطاعت اوزره اوللیدر دیکدر

یارمردان خدایاش که در کشتی نوح هستنای که با بی نخر طوفانرا

یعنی مردان خدا به باز اول که نوح علیه السلام کبکند خای وارد که طوفانی

بر صوبه
 مکبر اوله کسره بی قصه به تبدیل ایدر بانی الله قاب ایلمکچون تناسکی
 پس عذارا الله یزله و فی غلط فی الکنا بتدر دین غلبه ایدلی * محصول بیت * اول ایچی کی یعنی شراب که صوق اکا
 ام التیابش دیدی بزه لذت و طبعی رقدر قرا و غلار بوسه شدن یعنی او به شدن بوشک شرابلی اوزره معنای بودر
 ایلمکچون معنای که صوق دن مراد حضرت محمد صلی الله تعالی علیه وسلم و خیر * ام التیابش دین انلدر پس کتک فاعلی

حضرت در و مقبول یعنی ام التیابش دیدی بزه قرا و غلار بوسه شدن الذ و احلی در دیک اولور حاصلی هر قول لذت بذر
 بوقولی ده لذت بذر (هنگام تنگ دستی در عیش کوش و مستی * کین کیمای هستی قارون کند کدارا) هنگام وقتدر
 تنگ دستی تنگ دست الی دار والی بوقفه مفلس معنای در با حرف مصدر مستی ده با حرف مصدر کین که حرف علت این
 اشارتدر عیش و مستی به علی سبیل البذل کیمای با قری و تیوری و غیره معنیاتی بعضی حیلر ایله التونه و دندر مکه
 درلر اندر که بوقفه حیلر درلر و بوکا
 مداومت ایدلره اصحاب حیلر درلر حاصلی
 مشهور الاسم معدوم الحسندر عفا کبی
 * بیت کیمای که بوقفه مرده و رنج * ایله
 اندر خرابه یافته کنج * هستی و ازلق با حرف
 مصدر قارون حضرت موسی اقرار با شدن
 بر انداز کسبه اعش تقبیل در قصه سی
 مسطور و مذکور در کدا یوخسه و دلجی
 به درلر * محصول بیت * ال طارقی و قنده
 باده نوشلفه و مستلکه سبی ایله ذرا
 بو ازلق کیمای کدای قارون ایله یعنی
 کیتی مست او ایچون پادشاه عالم اولور
 هر نه دگلو فقیر ایسه ده (سرکش مشو که
 چون شمع از غیرت بسوزد * دلبر که
 در کف او مو مست سنگ خارا * سرکش
 بحسب لفت باش چکبی دیکدر و اصطلاحده
 اونکه در معاند معنای و صفت ترکیبدر
 اصلنده * کشنده سرایدی مشونبی
 مخا طبردر شویدن اوله دیکدر که حرف
 تعاضیل چون نشویه ایچوندر غیرت
 ناخطاب معنای بسوزده مفید در بسوزدت
 تقد برنده بسوزد فعل مستقبل در ابر
 فاعلی سنگ خارا قره طلس خارده درلر
 * محصول بیت * دلبر دام اول سرکش
 اولدز براسنی شمع کبی باقوب یادرو شول
 دلبر که انده و اوجنده قره طلس بال مومیدز
 یعنی دلبرک اولغه تسلیم و انقاد کرکدر
 زیرا عناد و سرکشک برو دته سبیدر
 وصال چانه ایسه ملائمت و ملاطف
 لازمدر نا که عاشق کوکلنه کبره * خوبان
 پارسی کو بخشند کان عمره * ساقی
 بشارتی ده * پیران پارسارا * پارسی
 و فارسی بر معنای به لغتدر بابه فاک
 مایشته تبادل وارد سیدر و سفید کبی
 پارسی کو وصف ترکیبدر پارسی * و ایچی
 معنای اصلنده کوبنده پارسی ایدی
 بخشند کان جمع بخشند در بخشیدن

بر صوبه المزموه ساینز (مفردات) (یار) مصاحب (مردان خدا) رجال الله (باش)
 اول باشیدن دن امر در (که) م (در) فی (کشتی) کبی (نوح) م (هست) وارد
 (خای) طبراقه منسوب آدم دیمک یا نهیه در (با بی) بر صوبه (نخره) آلم
 (طوفانرا) طوفانی (معنای اشارتی) مردان خدایک صورته نظر ایدوب معنای ن
 غافل اولوب کتد که کبی بشرطن ایته و انلره مخالفت سینه کتده * سان صحیلری
 برکاتندن ختم اولق ایچون انلره صدق و اخلاص ایله یار و مصاحب اول و مطیع
 و متفاد اول تا که سعادت دارین ایله فوز یاب اوله سن ذرا حضرت نوح علیه
 السلام کبکند حضرت نوحه مصاحب و امر به مطیع اولان کنیلرک نظر ده
 طوفان بلا لاشی مثابه سنده اولدینی کبی سفینه شریعت مجده ده در صورتا سنک
 کبی بشر و خای مردان خدا وارد که اواقسم علی الله لایه حدیثک مظهر بدر
 اگر عالم بلا ایله مالا مال اوله یشه اتلر لاخوف علیهم و لاهم یحزنون و صفیه ممتاز
 و معصوملر در دیکدر

هر که خواب که این منزل مشی خاکست کوجه حاجت که رافلاک کشتی ایا ترا

هر کیمک او بقوری شو بر آوج طبراق منزل ایدر کادی نه حاجت که افلاک اوزره
 قصر و چارداقی چکسن (مفردات) (هر که) هر کیمه ایچون (خوابکه) او بقوری
 (این) بو (منزل) قوناق (مشی) بر آوج (خاکست) طبراقدر (کو) دی (چه
 حاجت که) م (بر) علی (افلاک) کوکلر (کشتی) چکسن (ایوان) قصر و چارداقی
 (را) م (معنای اشارتی) ای دون همت اولان اهل صورت عاقبت یرک بر آوج
 طبراق ایدیکن پلور کن مردان خدایه یار اولوب و انلرک نصیحت قبول ایچوب
 بوقدر دنیایه باقی کبی کوکل بفسار سن قارون کبی مال جمع اینهک شهاد کبی
 جنت یابیک و فرعون کبی نکر بلق دعواسی اینسک به آخر یرک طبراقدر آخری
 براضوب بوقدر طغیان ایتمک حاجت بوقدر

رواز خانه کردون بدر و نان مطاب کین سید کاسه در آخر یکشد همرا را

فلکک اوندن طشره کیت اکسک استه که بوقره کاسه اخرد و عاقبت مسافر بی
 ده (رو اولدیر) (مفردات) (برو) کیت (از) من (خانه) او (کردون) فلک (بدر) طشره
 (واو) عاطفه (نان) م (مطلب) استه (که) م (ای) بو (سید) خانه (کاسه)
 جناسی (در) فی (آخر) عاقبت (بکشد) اولدیر (همسان) مسافر (معنای
 اشارتی) بومیر و مرزعه آخرت اولان خانه فلکده * همان سعی و غیرت ایدوب
 بشریتی ملکیت تبدیل ایدوب باعث خلقتک اولان نور معرفت الهی تحصیل
 ضیعت ایله محبت حیوانیه به رنان کسبته راضی اوله و رزق تحصیل عمری
 قصر ایته که رزق مقسوم البته سنی بولور استیج یا الله کل نفس ذائمه الموت
 آبسنی ملاحظه ایله آخرت و ایدوب باه جضک جاهی اونومک که دینسک کیمه به
 وفاسی بوقدر

مشتدر بمشلقی دیکدر اسم فاعل جمع غائب صیغه سیدر عمره لفظند نون و دال ادات جعدر معنی جهندن بخشند کاه
 مفیددر مسافر منادی بشارتی بشارت باک کسره مرده و مشتلفدر یا وحدت و یا تنکیر ایچوندر بعضی نسخه ده به
 بشارت دوشش پارسا یا بدر را ادات مقبول * محصول بیت * فارسی سوبایی کورلر عربشاییلر در یعنی جانه جان قارل
 ای حقایق طبعوزا هذ پیرله مشتلق و بر کاسه و نلر خدمت شریفتر به ملازمت ایدوب رزق افزا کلمه تارین ایشیدوب

دین افزا ایلدی اولیه اولسه جو جان دیردی جیمی صاده قاب ایلکه احتیاج اولردی مضطرب بولمه فخرک دیکلد
مکران نهی محضا طبر کردانیدن بولمه ایهام طریقه ذکر اولشدن زیر کشش و کردیدن دو تکدر سابقا ذکر
ایلد یکن کچی بری برحاندن برحاله دوعک اتصلا و محول معانیه صبروت معنای بوندن مأخوذدر یعنی یو وارلنق بریده
طوب کی دوعک یعنی یو لائق تد حرج و نه هده معناسنه بریده مولوی کی دوعک معناسنه در پس معنای قریبی اولمق
و بعدی یو وارلنق در سر کردان کردان

﴿ ۵۰ ﴾

محبوب بلر دیکدر (شوخی) مقبول (شیرین) کوزل (کار) ایش (شهر)
م (آشوب) فته (چنان) انجیل (بردند) ایلدی (صبر) م (ازدل) قابدن
(زکان) قرو بلر (خوان) سفره (بغما) فایضی (معنای اشارتی) استعجاب (زین
للتاس حب الشهوات من النساء والبنین والقنطیر المقنطرة من الذهب والفضة الخ
آیت کریمه سی فواصحه غلبه نفس اماره بالسوء سبیله یوقدر مشبهات نفسیه
میل و محبت و یونلر کی مبتلا اولدین فته ره فایضی و رغبت ایلک ایلک متون و غفلت ایل
محبوب اوایوب مایه سعادت اولان جمعیت قلب و خضوع و خشوع و توجه کاله
ولذات مناجات کبی مناع دلم جنود هوایه و عساکر محبت مشبهات نفسیه به
و ماسوایه بغمایه و یردم سر مایه عمری هابه و یردم ای وایلا و یا حمر تادی بکدر

﴿ زشتی نام نام ما جمال بار مستقیمت ﴾

﴿ بک و بوی و خال و خط چه حاجت روی زیبارا ﴾

بزم نایض اولان عشقه زدن بارک جمال مستقیمت زرا حسنه نقصانی اولیان
روی زیباره رنگ و قوی و یک و خط عارضیه ایلک حسن و برمه حاجت یوقدر
(مفردات) (ز) من (شوق) فراط محبت (نا) انی (عشاء) م (جمال بار)
م (مستقیمت) محتاج دیکدر (با) ملا یست ایچوند (رک) بویه (بوی) فوقو
(خال) یک (خط) راستی و سرمه (چده) نه (روی) یوز (زیبا) کوزل (را)
م (معنای اشارتی) بزم حضور قلب ایلک اولیان نایض عمار بزم غنی من العالیین
اولان ذات بیچون خدا مستقیمت حسنه نقصانی اولیان محبوب زور عارضیه
محتاج اولدین کی انکچون حظیه قدسک طایوس خرامانی محبوب خدا ایکن
(ما عبدناک حق عبادتک یا عبد) جور شددر بویه او نه اعصاب هوا مبودی
اولان نایض اعمال ناقصه ایلک غرور لری اید من یخ او اور دیکدر

﴿ حدیث از مطرب وی کوراز دهر کتر جو ﴾

﴿ که کس نکشود و نکشاید بحکمت این ماسارا ﴾

کلامی مطربدن و شرابدن سوله و زمانک و دنیاک سرنی آراسته که کیمه علم و حکمت
ایله بومعسانی و بوامر معانی آجودی و آجز رمر مکتومدر (مفردات) (حدیث)
سوز (از) م (مطرب) جانیچی (می) م (کسو) سوله (راز) سر (دهر) زمان
(کتر) زیاده اکک (جو) استه (که) م (کس) کیمه (بکشد) آجودی (ونکشاید)
آجوز (یا) م (حکمت) علم (این) بومعنا معنای کسیرلو اولوب نامله محتاج
اولان یتدر تعبیه کی (را) م (معنای اشارتی) ای سالک راه یقین همساره قلبی
ولسانکی محافظ اوایوب و شیطان جریده بول و یرموب نقصانده قالیه سن همان
قلبکده الهی تفکر ایدوب لسانکده اهل الله اولان ذاتاری و عشق و محبة الهی جالب
اولان کلماتی تکلم ایدوب حوائث طالع ن قطع نظراید وب قلبکی و لسانکی
کف اید سن زرا جله شوقان عالم حکمت اوزره درالک حکمت غیبیه سی

﴿ عقاله ﴾

ما فیلند بر مصدر و خوفدر تقدیر کلام صرف کنند و یاتلف کنند در اعمارا را اادات مفعولدر م حصول بیت شول
قوم که باده خوشلر کلوب انلری محضر لسه الورل فور قرم ایمانی جهانه ارزو سنده و کوشنده تلف ایلک
بعضی فیلند سرکاره مضاف اولشدن پس معنی قور قرم ایمانی جهانه ایشنگ هوا و هوسنده صرف ایلک رد بکدر
این خرابات ایشی باشند صرف ایدر ایمانی دین باشند خطایلی (یارمردان خدایش که در کشتی نوح هست خاک

که با آنی نخر دطوفازا) یار بوند مصاحب معناسنه در باش باشندن امر محضا طبردر که حرف تعلیل کشتی باده
اصلیه ایلک کی درخاک ده باده وحدت ایچوندر نسبت ایچون دینلر فکر سن سویلد یار که رابطه صفت بایی ده با حرف
وحدت مراد بر قطره سودر بر ایچم سو دین صندی سویلدی نخر دنی مستقبل لغتده صلتون المزامایوده الزبانی اعتبار
ایلد بکدر طوفان چوقی سو و چوقی بنور اادات مفعول م حصول بیت خدا اولرینه بولداش اول زرا حضرت
توحک کیشنده بر طبراق وارد بر صنی

﴿ ۵۱ ﴾

عقاله و عقاله ادرا لئا و لئورد کادر احری اولان کشتی مایعینده ماخلق اهنه مشغول
اولقدر دیکدر

﴿ من از آن حسن روز افزون که یوسف داشت دانستم ﴾

﴿ که عشق از یرده عصمت برون آردن ایشارا ﴾

بن اول عمر کونی از ترجیحی حسدن که یوسف علیه السلام طودی و آند و اربادی
یلد که عشق حفظ یرده سندن طشره کتوره زلیخایی (مفردات) (من) بن (ازان)
آدن (حسن) م (روز افزون) کون از ترجیحی (یوسف) علیه السلام (داشت)
طودی ماضی (دانستم) یلدم (که) م (عشق) م (از) م (رد) حجاب (عصمت)
حفظ (رون) طشره (آرد) کتوره (زلیخا) زوجة عن زمصر (را) م (معنای اشارتی)
اول اهل الله اولان ذاتر مایه یوسف علیه السلام مرتبه محبوبینده م ظاهر
انوار جمال الله اولفله بر مایه و بر جلالدر که نظر کی مایه طالب صلوق یرده
نفساید لری بی در یرده ایدوب کشف حجاب ایلک بر آند زاهدک خود بخودانه یوز یلده
واصل اولدین مرتبه بر آند جذبه و عشق ایلک قطع ایدوب مرتبه ظهور
کنور و سندن ارشاده نور در دیکدر

﴿ بدیم گفتی و خر ستم عقاله نکو گفتی ﴾ جواب تلخ می زید لب اهل شکر خارا ﴾

بکا کنو و برامزدیدک فایض سنی عفوایند و ن ایدیدک زرا آجی جواب شکر
چیکجی اهل رنگلی دوا فیه یاقیشور (مفردات) (بد) کتو (م) ضمیر (گفتی) دیدک
(خر ستم) فایض عقاله الله سنی عفوایسون (نکو) ابو (گفتی) دیدک (جواب)
م (تلخ) آجی (می زید) یاقیشور (ب) م (اهل) معروف فریزی طاش (شکر خا)
شکر چیکجی (را) م (معنای اشارتی) ای اهل الله اولان هادی سبیل نفس بد
خواهی مشتهایندن منع یوروب حتی سویلد کجه الحق مرمو ججه نفس کنو
طن ایدوب متقبض اولور اما بن راضی الله سندن راضی اولسون سوزک حقدر
زرا سن منع حکمت الهی من و محل الهام ربانی سن آجی و طاعتی سناک
شکر چیکجی کوزل لسانکده هر نه صساد را اولور صده لایق درو محضاید و نصدر
و عین نفعدر دیکدر

﴿ نصیحت کوش کن جانا که از جان دوست تر داری ﴾ جوانان سعادت مند پیردانا را ﴾

نصیحتی اینست ای جان که جاندن زیاده دوست طسوزل سعادتلی یکنلر عالم بیک
نصیحتی (مفردات) (نصیحت) اوکت (کوش کن) ایش (جانا) ای جان (که) م
(از جان) جاندن (دوست) م (تر) زیاده (دارند) طسوزلر (جوانان) یکنلر
(سعادت) م (مند) نصیه (ند) م (یر) شیخ (دانا) عالم (را) م (معنای اشارتی)
ای روح انسانیه خطابه صالح اولان مؤمن متیقن بیک آجی و طاعتی نصیحتی
قبول ایت و جانکه منت یلکه متقبض اولوب مطرود باب اولیه سن زرا یرداناک
نصیحتی جندنه زیاده سوکی طوئقی علامت سعادت در نفعه او یوب قبول ایچوب

دیر سیه کاسه سفله و خسیس معناسنه مستملدر و برملکته درلر که قوامین دیرلر دین زیاده سفلی فاجشدر بولمه سیه کاسه
زیاده خوب واقع اولشدن فلک خدوسنده م حصول بیت م طشره کیت خانه کردوندن نان طلب ایلک یا خدو خانه کردن
کیت آدن نان استه زرا بوقوقی اولدر بی ماقبت قوتقین اولدر نیه درک فلکدن و فلوایوب مال و مثال و دولت و منصبه
ایجاد ایلک بیت کیتی که اولش عدم و آخرش فناست م در حق او کان ثبات و یفا خطاست م یوبینه قناعت و استغنا به
کردون سیه کاسه فونی اولدر بی به

تحریر و وار بیت * گرد ستم افتد کعبه فغان آفتی * کعبه بالائی هم در کعبه استغنا فتم (ما، گنهای من مستد مصران
توشد * که انست که پرود کانی زندارا * ماه گنهای بدن مراد حضرت یوسف نبی در علیه السلام بونده گندی جانانه استعاره
ایلمدی یا نسبت ایچوندر مستد لفته اسم مکندر استناد یعنی طبله حق و اما بونده تخت مراد دران و ازان ادات تخصیص اورد
مثلا آن تو و ازان تواضافله سنکی دیکر برده کاه بونده وقت مناسنه در منصبه تخت دیرل پس بومضارک بونده فی الجمله
مناسبتی وارد پرود با بحکم استلکدر

﴿ ۵۲ ﴾

اینچنک علامت طرد و شفاوتد در بندر

﴿ غزل کفنی و در سفتی - او خوش بخوان حافظ * که رفتم تو افتاد فلک عقدت بار * ﴾

غزل سو بیدک و اینچودادک کل کوزلجه او قوحافه که سنک نظمک اوزره فلک
صداچه اولکر دوکئی (مفردات) (غزل) منظوم کلامسدن روزن اوزره بخت کلام
وایجاد (کفنی) سو بیدک (در) اینچو (مفتی) دلدک (پسا) کل (خوش) کوزل
(بخوان) او قوای حافظ (که) م (نظم) کلام موزون (تو) سن (افشاند) صداچه
(فلک) م (عقد) دوک (زبا) اولکر (معنای اشارتی) ای حافظ غزل شکند
اسرار طریقی بسان ایندک عومدن سترایچون اینچودل کبی زجت چکند کل به
دندک اوله خبر الناسدن اولوب رضاه الله ایچون و منفعت سالکین و صادقین ایچون
خوشبه تقریر کلام و تبلیغ احکام اله تا که فاطر السموات والارض عقدت بار کسی
خزان رجسته بخت و فضیلت مکتوبه ل بنی سنک نظم و پسا ک اجر و مرزده
فیضان اید که لایضیع اجر الحسیندر

﴿ سبأ باطاف بکوان غزال عذرا * که سر بکوه و بیان تودا ده مارا * ﴾

ای باد صبا اطف اله سو به اول کوزل جبران بایرینه که باشمزی طاعه و صحرا به
سن و برمشن زم (مفردات) (صدا) م (باطف) اعافه (کوه) سو به (آن) اول
(غزال) جبران باور پسی (زعنا) کوزل (را) م (که) م (سر) باش (کوه) طاعه
(سبأ) صحرا به (تو) سن (داده) و برمش سن (مارا) زری (معنای اشارتی) ای
مشام جان سالکینه بوی مشک روحانیت رعنا ایشدر بی و سبأ حق اولان
بر کامل اول حضرت خدای بی نیازه زم ایچون نوزابت که (و تذل الیه نبیلا)
نظم جلالت مقتضای عذات عن الانام المذوب تحصیل رضاه الله و تکریم نفوس
ایچون محضایه الهک توفیق به اختیار ایندک طاعه اورد و صحر ارد و زی غوائل
نفسانه دن موصوم قیلون دیکدر

﴿ شکر فروش که عرش دراز باد چرا * فغانی نکند طوطی شکر خارا * ﴾

شکر صانی که عری اوزن اولون نیچون نجس انجی شکر چیکنجی طوطی بی حکمت
نه در (مفردات) (شکر فروش) ذکر صانی (که) م (عرش دراز باد) جمله مضمونه (عر)
مدت حیات (ش) صبر (دراز) اوزون (باد) اولون (چرا) نیچون فغان نجس
(نکند) انجی (طوطی) م (شکر خا شکر چیکنجی) (را) م (معنای اشارتی) لذا نکلت
قدسیه جانغرا و همت حیات بخش مانند صبی اله دماغ جان طالیته افواقی
روحانیت رسان اولان طیب الهی شربت وصالک نشه وخته ری طوطی
شکر خا زله نیچون نجس بیوروب دوا و احسان غذا اینچو دیو نیچو اینه که
اندر سانیکنک استعداده کوره دوا و هضم کوره احسان غذا ایدر ایلرده بخل
بو قدر همان تحصیل استعداده سعی ایدن دیکدر

﴿ چو با حجب نشینی و باده بیانی * بیاد دارم باده بیارا * ﴾

﴿ چونکه ﴾

ایدوب تناسل ایلمدی پس انلرک اولادنه حقیقه ترک شیرازی دیمک صیحدر تشبیه سزا استعاره سزا ادا شد اوزد
ایدی اوردیدن مشتدر کتور دیکدر پس بعضی مواضعه واری سذ فی ایدوب مضار صده واهی ده
و اسم فاعله مارا را تخصیص ایچوندر هندویش هند و هند ملکته تولد ایلین آدمیلرده منجدر اما هند تو طون
ایدوب هندی الاصل اولینا و سار ایشا به مثلا تیور و قلیقه و ضیری به هندی دیرل هندو دیرل معلوم اوله که

هر گاه که که اخرنده و او یا و یا الف اولسه حالت اضافتده بر یا اثبات الیک فاعله در بویش پایش و پایش کی نشین صیبر
غالب تر که راجعدر بخشم فعل مضارع متکلم و خنده در بخشیدن بنشلی معنایه سمرقند و بخارا ایکی شهرک
اسمیدر که آدمی ترکد پس بونده اول مناسبتله ذکر اولشدر اادات مقبولدر محصول بیت * اگر اول شیراز شهریک
عجوبی یزم کو کیزی اله کتور سه یعنی بزه رعایت اوزره اولور سه انک خال هندوسته سمرقند و بخارا بی بشلم هندو
لفظی هندی معنایه ذکر تجویز ایدر

﴿ ۵۳ ﴾

چونکه محبو به اوتوروب باده اولجه سن و اینچو سن خاطرده طوت یل او بلجی
عجبرای (مفردات) (جو) چونکه (باحیب) محبو به (اشینی) اوتور سن (باده)
شراب (پیشانی) اولجه سن (بیاد) خاطرده (دار) طوت (بحسان) مجلر (باده) یل
(پیشا) او بلجی (را) م (معنای اشارتی) ای جلسا الله فی الارض اولوب قربت
حضرت بولان ذات عالیله اوقات مناجاتکرده بورا قرینک سر کر دانلری و عمر لری
به و برمش عجباتلری دخی خاطر بیکره کتوروب راه حقه استقامت و تحصیل کمال
استعداد اله قربت کاهه بولامز ایچون همت پیوره سز دیکدر

﴿ غرور حسن اجازت مکرند ادا ی کل * که برشی نکنی عند ایب شیدارا * ﴾

حسنک غروری مکراند و برمدی ای کل که رسوایلی اینتر سن دلی بیلدن (مفردات)
(غرور) کندوبی بکنک (حسن) م (تا) خطایه (اجازت) اذن (مکر) م (نداد)
و برمدی (ای کل) م (که) م (برش) صور مق (تا) وحدتیه (نکنی) اینتر سن
(عندایب) بیل (شیدا) دلی (را) م (معنای اشارتی) ای محبو یان خدا سز که
معاشر اولیا الله سز محبت و شفقت خلقی الله شانکر در البسه الله بونده دلی دیوانه
اولش طالبین ذاکرینه حسن نظر بکروهت پر کشاکش ثابت و محققدر مکر که مقام
استغراق و وجای دهشت آبادی مع الله ده اوله سز دیکدر

﴿ بختی واطف توان کرد صبد اهل نظر * به بند و دام سبید مرغ دانارا * ﴾

خانی حسن اله واطف اله اهل نظری صید اینت ممکن اوورز براند و دام ایله
طوته مزل بلجی قوشی (مفردات) (با) مع (خلق واطف) م (توان) ممکن (ارد)
ایتنک مصدر معنایه (صید) آو (اهل نظر) م (به بند) باغ ایله (دام) م (نکیرند)
طوتلر (مرغ) قوش (دانا) بلجی (را) م (معنای اشارتی) کیمیا نظر اولان اهل
هملردن اخذ همت انجسق انلره حسن ارادت و تواضع و مکت و اضع و مروت
و کمال نسلیت کبی اخلاقی حیده لره اوورز براند اخلاق اولان رحمت حقندن
عرومدر مرغ دانا ام اله گرفته اولدین کبی مردان خدادخی بد اخلاق ایله
صبد اولمز دیکدر

﴿ نندام ازجه سبب بوی آشنایی نیست * سهی قدان سبه چشم و ماه سیمارا * ﴾

بیزنه سبدن آشنایی فوقی بو قدر سرو بو بلور و فغان کوزلر و آوی بوزلر
(مفردات) (ندام) بیزنه (زجه) ندن (سبب) م (بوی) فسوق (آشنایی) باش (با)
مصدویه (نیست) بوی (سهی) سرو (فسدان) بولر (سبد) م (چشم) کوزل (ماه)
آی (سیمارا) بوزل (را) م (معنای اشارتی) اگر دیرک که عصمت حقه راه خداده
مستقیم و عالم غیبه چشم بصیرتی کشاده و نور حقه مظهر شله (فهره علی نور من
ربه) سر نجه سیمای قلبی مستغرق انوار الهی اولان ذات عالیله در دولت بخشنده
نیجه حسن اخلاق ایله و کمال ممکنه تسلیم اولش مرید صادقانه نیجه بیلار
آشنایی و روبر و مقبولینه واصل ایستادلر در در سبک اول دخی به مریدک

﴿ ۱۴ ﴾

﴿ دل ﴾

بر طاشقه در که قره کوزلی و قره قاشلی سبه چرده اوورل و جله سی سازنده و کوشیده اولورل بر سببه بزاوج یل مقداری
اختلاط ایلدک توفاد شهرند ناهل انلشدی ضربی تخلص ایدر شاعر ایدی اولو و او اصلیه ایله قریبی کوزلی جی لولیان کلور
دین بلز شوش بونده اسحق قالی مطبوع معنایه در شیرینکار شیرین طناو دیکدر کار کافی عجبیه اادات فاعلدر بی معنایه
بیکار و بیخاکار کی شهر آشوب و صف ترکیبی در شهری قرش مورش ایدیمی یعنی دلو ردیمی شیرینکار لفظی دخی شهر آشوب

لفظی کی وصف ترکیبی درین افزایندی ترکان خوان بعمار * ترکان رنگ جمیدر ایکی معنایه تحملی وازد بریسی مذکور تالار
صفی که شیرزنده وطن المثلدر بریسیه شرقک اثرای که خلفه عباسیه اناری استخدام ایدردی تنه که توانیخ حلقه مذکور
و مسطور در پس بونده ترکان کدیان معنایه درین ترکی و کدایی باز می زراخوان بعمایه کبرن اقو باو زور مندر در تنکه سور
همایونده مشاهده اولکدی کدیان خود
بر یولک بی دست و پا طایفه در

قصورنددر یا خود مرعون بالوقتدر یوخه انله ذبیت بختل اقبیح سوء ظانددر
همان مرید تکبیل نقصان ابدوب صدقده ثابت اولمدر دیمکدر

چو جراین قدر نتوان گفت در جلال تو عیب که رنگ مهر و وفا یست روی زیبارا
بودن غیری دیک اولر سبک جلالکده عیب که محبت و وفارنگی بوقدر کوزل
یوز اولرده (مفردات) (جن) غیر (ان) بو (قدر) مقدار (توان) مکرر (دکل) (گفت)
سویک (در جلال تو) سبک جلالکده (عیب) م (رنگ) لون (مهر) محبت (وفا) م
(نیت) بوق (روی) یوز (زیب) کوزل (را) م (معنای اشارتی) محبوبان خدا
اولان زجال الهه سوء ظان ابله بر عیب نیت ابتک سبب سوء خانه در نیت
اولر انله انجیق مریدر نیت محبت و وفایستونی اظهار ایتدیور بودخی (با خدا)
دیوانه باش و یا محرم بالادب اشارتجه آداب مشایخه عدم مراعاتد همسان صحت
و تسلیم و نیاز و بوجو شدن غیر طریقه بوقدر دیمکدر

چو بشکره صحت اصحاب و آتش بی نیت * بیاد دارغریبان دشت و صحرا را
شکر نیت و اصحاب صحتی و نیت آتشی ایچون خاطرده طوط چولرک و صحرا را
غر یسیرینی (مفردات) (بشکر) شکر ایچون (صحت اصحاب) م (آتش) م (با)
صدر به (نیت) طالع (بیاد) خاطرده (دار) طوط (غریب) غریب (دشت)
اووه (صحرا) م (را) م (معنای اشارتی) همان طریقی آداب مشایخ طریقت
بودر که عصمت حظه اواد بکر نیت عظم شکر ایچون وارواح قدسی ابله صحتگر
ایچون و نیت سعادت قراکز بار اولسی ایچون بزوطن اصایسی اولان عالم علویدن
جسد او شمش و سیاهان هواده نفس و شیطانه مبتلا اولمش غریبای خاطر جای
فیوضات الهیکردن اداخته بی و در بوب حسن نظر بکردن دورایتجه سز دیو
نیزده اولمدر دیمکدر

چو در آسمان چه عجب که ز کفایت حافظ * سماع زهره رقص آورد مسجدا را
آسمان عجب دکل که حافظت حکمت آمیز کلامدن زهره سماعی رفصه کتوره
مسجدا (مفردات) (در) فی (آسمان) م (چه عجب) عجب دکل (کر) اگر ز کفایت
حافظ حافظت کلامدن (سماع) نغمه (زهره) معروف بلند (رفصه) حرکت
موزونه (آورد) کتوره (مسجدا) عیبی روح الهی علیه السلام (معنای اشارتی)
حافظت و حافظه مثالی مظهر فیض الهی اولان ذوات عالیله الهامات و بایه ابله
تکامل و در قدری کلام قدسیه زینت تاثیراندن سکان آسمان و معانی عارفان
متأثر اولمدر دیمکدر مانند روح الله ارواح قدسیه دخی ذوق بخش اولوب حالات
لطیفه ابله متأثر اولمدری عجب دکل در همان مشایخ کبارک صحت ابله مقیم اولمدری
جانه مت و مایه سعادتن بظایر دیمکدر

چو دوش از منجه سوس میخانه آمد پیرما * جیت باران طریقت بعد ازین تدبیر ما
دوش ایچو معجزدن میخانه جانیه کاسی زم پیرمدر باران طریقت بوندنصکره
زیرمدر (مفردات) (دوش) دوش (از) من (مسجد) م (سوی) جانب (میخانه) م

حضنی خداداد در عارضی اسباب حسنه محتاج دکلدر * حدیث از مطرب می
کوزرازد هرگز چو * که کس نکشود و نکشاید بحکمت این معمارا * حدیث بونده سوز مشایخه در مطرب کوهله
سرور و جوو و برنر سازنده و کونده کی کوا مر مخاطبدر کویندن سویله دیمکدر جوو یسندن ایسته دیمکدر
کاکسک و کزده کی تر فضیل معنایی افاده ایدر که اولسور که کم و کسر لفظی کلیا ترک معنایه استعمال ایدر مثلا

کم کوکم جو هیچ سویله هیچ استمه معنایه نشانجیق در دیمکدر و نکشاید کشودن و نکشاید کشودن و نکشاید کشودن
نقی ما منی و ثانی مضارع که آجیدی و آجی دیمکدر بحکمت یا سبیت و یا صاحب ایچوندر مضائق محذوفدر بعلم حکمت
دیمکدر زیاده در دن مراد یعنی افلاک و عتساصردن بحث انک وظیفه سیدر * محصول بیت * سوزی * مطرب و یاده دن
سویله و اسرار افلاک عتساصری کلیا ترک ابله زیراکه بو معنایی علم حکمتله نه آجیدی و نه آجیدر در کوهلک سربینه
انجیق الله مطلع در (من ازان حسن
روزافزون که بوسف داشت دانستم که
عشق از پرده عصمت برون اردن انجیقا
روزافزون کوندن کوهله یاده و زرقنده
اولان اشیاده استعمال ایدر در عصمت
حفظ و حیوانات مناسبت مستعدار
برون آرد طایفه چیه بار یعنی اخراج
ایله ز انجیقا زانک فحشی و لامک
کمریله کوزل دیمکدر صفتد ایمی
راپاسر * محصول بیت * بن اول کوندن
کوهله از یاد و تر قیده اولان حسندن که
بوسفک و ارا بدی بلدم که عشق و محبت
ز انجیقا با کاک و پر هر کار افر بره سندن
چهار اسر در ذرا جانانک حسنی زیاده
اند کجه عتساک قرار و صبری اکسای پس
رسوای عالم اولمدر ضرور بدر (بدم
کفتی و خر ستم عتساک الله بیکو کفتی
جواب تلخی زید لب امل شکر خارا *
خر ستمه قانع و راضی مناسبت در عتساک الله
الله تعالی بلائی سندن دفع ایلون دیمکدر
تلخی آجی میریده فعل حال زیدندن مستعدار
بارشور دیمکدر بونده مقام استفهام
واقم اولمش شکر خارا وصف ترکیبدر
شکر چینیجی دیمکدر خایندن مستعدار
* محصول بیت * بکار امر سوز سویلدک
وین سویلدیک که راضی ای سویلدک
الله تعالی سندن جمعیاتی دفع ایلون
لکن آجی جواب بر اشور می شکر چینیجی
لعل کی قرمزی لبه بو ذکر اولان معنی
استفهام انگاری اوله ای تقدیر چه در
اما اخبار اولمدر معنی سویله اولور که بکا
برامن دیدک یعنی سن بد حسن دیدک
بنده بد سن دیدک راضی با خود بسکا
بد سوز سویلدک بنده بد سوز سویلدک
راضی الله تعالی سندن بلائی دفع
ایله ای دیدک زبراجواب تلخی بر اشور
قرمزی لبه یعنی سنک بد دیدک
غیر سنک دیدک بکندن بکالبد کاسی
زیراسن شکر گفتار من آجی سوزده

(آمد) کاسی (پیرما) بزم پیرم (جیت) ندر (باران طریقت) م (بعد ازین) بوندنصکره
(تدبیر) رای و اختیار (ما) یز (معنای اشارتی) بر عالم ظلمت بشر بنده رفع حساب
و قطع منزل و مآب ایچون (حسنت الارسیات القربین) فحوا سنجیه بعض
عب دندن و طسائف نوافلی ترک ایدوب دائره ملائکه و توجه کامله الی الله ده
مراتب و ناقد بصیر (ارنا الاشیاء کما هی) ستمه کشیدرو عوامدن سستحال ایتشددر
(طبعوا الله و اطعوا الرسول واولی الامر منکم) سرنجه نیت کامله ایچون بزم
دخی اختیار ملامت امر لازمدرای ارباب سلوک دیمکدر

چو در خرابات معان بایم منزل شوی * این چنین رفعت در عهد ازل تقدیر ما
مفلاک میخانه سنده پیرایله قوتاداش اولمده عهد ازلده بزم تقدیرمز بونجین کشیددر
(مفردات) (در) فی (خرابات) میخانه (معان) کافور (بایم) پیرایله (هم)
ادات مقارنت (منزل) قوتانی (شوم) اولمده (این چنین) بونجین (رفعت)
کشیددر (در) م (عهد) زمان (ازل) م (تقدیر ما) م (معنای اشارتی) (ادبیا
سجین المؤمن و جنة الکافر) مقضایجه اطاعت و نیت ابله بو عالم کون و فساد ده
پیرایله هر حالده و هر مرتبه ده برابر اولوب بر آن حضورندن دور و نظرندن مجبور
اولمده که عهد ازلده تقدیر خدا بویله رسیده اولمدر در نیت شرط طریقتدیمکدر

چو مامریدان رو بسوی کعبه چون آرم جور * رو بسوی خانه خجاردارد پیرما
بزم پیرمدر یوزی کعبه جانیه نجه کتوره لم چونکه یوزی شراب صانعیلر اوی جانیه
طسونه و کتوره بزم پیرم (مفردات) (ما) یز (میریان) مریدر (رو) یوز (سوی
جانب) کعبه (م) (چون) اماله ابله کیف معنایه (آرم) کوره لم (چون) و قیده
(روی) یوز (ما) مع (سوی) م (خانه) او (خجارد) شراب صانعی (دارد) طونه
(پیرما) م (معنای اشارتی) المریدین بدی الشیخ کلامت بین بدی القفال فحوا سنجیه
شیخ ظاهر دن کجوب کوفیان عشق و محبت جانیه قدم با عتساکه مریده اشارت
علیه را اولمدری مرید دخی کسب کیفیات جذبات رحمان ایچون ملامت اختصار
ابدوب اوم لاندن فی پروا رعاشی شیدا اولمدر دیمکدر

چو عقل اگر پلسه که کوهل سنک زلفت بندد * نجه خوشد در عافال دیوانه اولوردی
بزم زنجیرمزدن ایچون (مفردات) (عقل) م (کر) ان (دادند) یلده که (در)
فی (شد) باغ (زلف) م (چون) اماله ابله نجه (خوشد) خوشدر (عافلان) عافال
(دیوانه) م (کردن) اولور ابدی (ز) من (بی) لاملیل (زنجیر) م (ما) م (معنای
اشارتی) و رای عتساکه اولان کیفیات عشق و آثار جذبات اولان اسنادن و حاکمیت
و حلاوت درون اهل خرابات رشوقی اگر طور عتساکه اولان اهل صورت و زاهدان
بی حیت چشیده ابدوب بسیدی کردن اولمدر بی زنجیر محبه قید ایدوب صورت
برستای ترک ابله متفور خلق اولوب داشت و اغیر دل دیوانه اولور دی دیمکدر

سندن طلی کاور (نصیحت کوش کن جانا که از جان دوستدارند * جوانان سعادت مند بند پیردا تارا * کوش کن امر مخاطبدر
کینندن نصیحت ایش دیمکدر سعادت مند ادات فستدری معنایه سعادت سعادتنی د انشدن دانشلی کی داناصفت مشبهه در
دانیدن بیلکن دیمکدر جانا ناف حرق نذا در * محصول بیت * نصیحت ایش ای بیم جام زیراجندن سولکی رق طوئدر
یسعادتنی جوانر پیر مالک نصیحتی (غرل کفتی و در سفتی یا و خوش بخوان حافظ * که برانظم تو افشاند فلک صند زیارا *
سندن طلی کاور (نصیحت کوش کن جانا که از جان دوستدارند * جوانان سعادت مند بند پیردا تارا * کوش کن امر مخاطبدر
کینندن نصیحت ایش دیمکدر سعادت مند ادات فستدری معنایه سعادت سعادتنی د انشدن دانشلی کی داناصفت مشبهه در
دانیدن بیلکن دیمکدر جانا ناف حرق نذا در * محصول بیت * نصیحت ایش ای بیم جام زیراجندن سولکی رق طوئدر
یسعادتنی جوانر پیر مالک نصیحتی (غرل کفتی و در سفتی یا و خوش بخوان حافظ * که برانظم تو افشاند فلک صند زیارا *

عزل بش پندن اسك اولر اما بوقار بى كىسى طه و نو كىسى اون بر و كىسى اون اوچدن بوقار بى اولر ديدى در سقى در دلدك بر و ده استعمال ايدر زك غايته مقبول و مطبوع سوز سويله خوش بخوان خواجه حافظ غايته خوش خوان امش انكيون بيا خوش خوان ديدى عقد هيك كسره و طافك سكونيله عورتلر بوننه طافد قارى بوغه درلر زيا اولكر بيلد زينه درلر عقد ثريا اضافت بيايه در ثرياي شرا بوغه تشبيه ايدر * محصول بيت * عزل سويلدك و در دلدك يعنى غايته ايو سويلدك كل ايدى ايوچه او قو يعنى و عزلى سويله كاتور

اي حافظ تا كه سنك نظم كه فلك عقد

ثرياي نثار ايله يعنى فلك زياده حظندن عقد ثرياي بوغرلك ايلسا فتنن جا زه و بر (وله ايضا) صبا اطف بكون غزال رعتارا * كه سربكوه و سبابان توداده مارا صبا منادى حرف ندا مجذوفدر اطف بو شناق ملايت معانسته غزال آهويه در رشامنه سده يعنى كيك بوزافى شرا محبو بلرى و محبو بلرى اكا تشبيه ايدر اطف نظره و حسن التفات رعتا شمول كله درلر كه رجاني قزل و رجاني صارى اوله حاصل كلام اول كله صفت اولور (بيت) عشق و خو بى رنگ رنگ آمدرا اى باغبان * حسب حال ماورعتانان كل رعتا بست * (بيت) بى رخت در شفق و مهر نيسند چه عجب * اصنى را كه سربك كل رعتا بست * مهود كاه رعتايد كلرى كال پاشا او غللك بو پيشدن زياده معلوم اولور (بيت) ايكي سندن بر كل رعتا كور ووردى كوزه * لاله رخسار كاه جمع اوله رخ زردم بنم * رعتا بو بله رده نازنين معنسته در كه قولى مقوله ربط ايلد سدر سر معنى

جهت شدن مارا افغانسته مقيد در داد افغانده همزه خطاب ايجوندر بين خطابه قابل دكل امش زيا اول بونده همزه يوقدر بلكه اول عين بتر شكلده يازيلان همزه لك نشانه سدر همزه دن يدي يازيلور ثانيا همزه فارسيده خطاب ايجون كلز يادر كلان هاه رسيدن صكره يازيلور اول نشانه يازيلور اما همزه ده تلسلف اولكور

* محصول بيت * اى صبا طه اول غزال رعتا سويله كه بزم باشرى طافه و صحرايه سن و برمش سن يعنى بزي فرهاد و بختون ايلش سن شعرا صبا ايله مكاله ايدر كه

* باد بر زاف تو آمد شد جهان بر من سياه *
* نيست از سوداي زاف بيش از بن توفير ما *

بل

يك شمر در زير ايجان عالي جنادر مقامه انجق صبا و شمال واصل اوله يلور (شكر فروش كه عرش در از باد چرا * هفتدى نكند طوطى * شكر خارا) شكر فروش و صف تركيد و شكر صانجى معانسته در كه عرش در از باد جله معترضه دعائيه در كه بدیده اكا حشو ملج درلر چرا اصلده چه ايدى جيم بجميك كسره صكره راي تخصيص ايله تركيب ايدوب جراد زل جيك كسره و فقيهه ايجون معانسته * محصول بيت * شكر فروش كه عرى اوزون اوله ايجون طوطى * شكر خاك حالى و خاطر بى يوقلر شكر فروشدن مراد

ايجان ايدرو طوطى شكر خادن مراد كند بديعى جانان كه اغرندن شكر راغرىم كى طوطى * ايله يعنى شاعر فصيح و باغ ايله ايجون مقيد اولر (جوبا حبيب نشيني و با ده پيماني * بيا دار مجبان باد پيمارا) باده پيماني فعل مضارع مخاطبدر باده اوله سن يعنى ايجو سن زيا مجلده ايله تقسيم اولور بيا و مسفر تركيدريل اولجيجى بى فائده بلبوب بور بده دورل تركيدريل قوان ديد كلرى كى ياد ايجو عشقندن دور اولان مجلر دينن تشا قص سو يادى باده پيمارا باده پيمارا وصف تركيدريل دينن اكلتور كه باده پيمارا بيا بى صبارت وصف

تر كى اكلش اوله اكر بويله اكلد سده بلكش اكلش * محصول بيت * چونكه سن جانانه هم نشين اولوب باده نوش اوله سن و صبل جاناندين مجبور و محروم مجبرى ياد كه طوطى بديعى جانان خدمتده مجلده انلرى تذكر ايله باشد كه كيفيت باده ايله خاطر شس بفسندن ميل و انجذاب پيسدا او اوب بولرلك حالى تفقد ايله جو حبيب نشيني بديعى خطاب عام در هر كم كه حبيبه هم نشين اواسه (غور و حسن اجازت مكر ناداي كل * كدر سنى نكنى عندليب شدارا) غور و افتده غفله در الدافى بودند ناشى اولد ايجون الدافيه ضرور درلر مكر بونده كاه معانسته در نكهم آصنى لك بو پيشده و افقد * مادرا امشب بسى دود ركمى ديدم مكر * حسن روز افزون خويان دارد اورا در شكست * برش اسم مصدر در صورت دكدر ضرور معنسته دين بيلدى شيد ادبانه عندليب بلبلدر * محصول بيت * كوزلك ضرورى اجازت و برسد بى اى كل عندليب شيدانك حالى تفقد ايلرسن يعنى اى جانان كوزلك مانعى اولدى كه عشاق بيجار لره التفات ايدوب خاطر لر بى صور من سن (محسن خاق توان كرد صيد اهل نظر * به بسد و دام نكبرند مرغ دا نارا * بعضى نه خنده بلطف و خلق دوشد سدر بزو نسخه اختيار ابلدك توان كرد توان كردن معانسته در * محصول بيت * محبوب مقررده بسد ايدوب بيورراى جانان اهل نظر عاشقتر حسن خافله صيد اولور يعنى تدب مملوك اولور مصرع ثاني مقام تمام ايلد در يعنى بونلر مرغ زيرك در كه آغله و طوزاغله طولر بس بونلر مدارا و بونلره حسن التفات ضرور يدر

۵۷

يل سنك زلفك اوزره كلدى بنم اوزرعه جهان سياه اولدى سنك زلفك سودا سندن بوندن زياده بنم وافر كمز و فز بوفدر (مفردات) (باد) (ر) عسلى (زلف) م (تو) سن (آمد) كلدى (شد) اولدى (جهان) م (برمن) بنم اوزرعه (سياه) م (نيست) بوق (از) من (سودا) محبت (زلف) م (بش) زياده (ازين) بوندن (و فخر) و فرزند زياده لك معانسته (ما) م (معناى اشارتى) اين عربيك (لا تتركوا الباطل فى طوره فانه من شوائبه) قولجده انا راطف و جمال و ظهورات قهر و جلال جملده مقتضيات تجليات افعال الله اولفين سالكك نيمه مدت سعى و كوششده قطع منازل و زرق حاصل ايتوب حساب و انقباضدن صدم مخلصى فخر عزائم بارى ذوالجلال لندر همسان عجب و غرورى ترك ايدوب محبوسله حصر نياز در كاه بى نياز ايندن غير طريق يوقدر همسان روز و شب بين الخوف والرجا حضرت الله نيازده اولميد رد يكدر

خبر آماز كردون بكنر حافظ خوش * رحم كن بر جان خود بر هر كن از تير ما *

بزم آهمن اوقى فلكدن بكنر حافظ ساكت اول كندى جانكه رحم ايله بزم اوقومزدن حذرو بره ايله (مفردات) (نيل) اوق (آه ما) م (ز) م (كردون) فلك (بكنرد) كبر (حافظ) م (خوش) ساكت اول (رحم) مرحت (كن) ايله (رجان) م (خود) كندى (بره كن) حذرايت (ز تير ما) م (معناى اشارتى) اى حافظ كچه حنى نه اى سكا شدى برفوت قدسيه بشش اينش كه آهك و كلامك (اواقدم صلى الله لاره) مرتبه سنده اولوب فلكه ناثير ايد رلكن اللهك عظمت و كبريا سندن وسطوت جلالندن خوف اوزره اولوب حالا اولان عصمتكه مغرور و جلا اكه مسرور اوله ساكت و ابسم اولكه (العظمة) از لارى والكبرياء و دافى فن نازعنى فيهمها قدغه فى النار) خواستجه باهم و امشالى ملاحظه ايدوب چنانكه مرحت ايله تبركى باب حقدن آلفندن حذرايه زيا ايدى لك و بشرا بانه اولاردن غصير بلك عصمت عاقبتنه قطع يوقدر ديكدر * وله ايضا *

* ملازمان سلطان كدر سندان دعا را * كه بشكر بادشاهى زلف مران كدارا * سلطانك ملازم لر بيه و مقر بلر بيه كيم ايرشدر بر بودعاى كه بادشاهلى شكرى ايجون نظردن سورمه كداني (مفردات) (با) لاله لابه (ملازمه) مغرب (سلطان) م (كه) كيم (رساند) ايرشدر بر (اين) بو (دعا) العجا (را) م (كه) م (با) لاله لابه (شكر) م (بادشاهى) بادشاهلى (زلف مران) نظردر (مران) سورمه (كدارا) فغبرى (معناى اشارتى) سلطان حقيقى خداى ايلرل حضرت بركت در كاه عزتت مقرر بلى امش الله لادن به استداد بيوروب دير كه دركاه حق مقرر بلر بيه بونيه زيمى كيم ايرشدر كه كندور بركت تحت سلاسته شاهان معنوى اولملى نعمتت شكرانه سنده بركداى بى نوالى نظرو هم بركندن دورا بونلر كه دام نفس و شيطان كه گرفته اولمشرو هم سعادت بشارت بركت محتاج لرى بى الله ايجون بزم همت ايتو نلر ديكدر

۱۵

(ندام از چه سبب رنگ اشنا بى نيست * سهى قدان سبه چشم ما سيارا) رنگ بونده نصيب و نشان معانسته در بعضى نسخه ده رنگ بريته بوى دوشد در سهى قدان صفتدر مو صوفى محذوف قيلندندر اصل كلام دابران سهى قدان ايدى سهى قدان الف و نوله جمع اولشدر ذوى العقولدن اولد ايجون طوغرى قانتلى ل ديكدر مصرع ثانيا سده ترا كى برى بريته * مضاف اولندر * محصول بيت * سيلم نه سيدن آى يوزلى قره كوزل طوغرى قانتلى مجبولرلك بزمه آشنا اق

نشانه سی بچون یوقدر جاتانه نك استغنا سندن شكاستدر كانه خواجه به التفاتی بوغش وجمع صیغه سین ایراد
 الملك تعظیبا در (جن این قدر تنوان گفت در جهالت نوعیب * که وضع مهر و وفا نیست روی زیارا * جن غیری
 معنا سنه در تنوان گفت گفتن تقدیرنده در وضع بوند * فاندر مهر بوند * محبتدر زیبا اصلنده زیبا یت ایدی ضرورت
 وز بچون باونای خطای اوتغندر * محصول بیت * بو مقدار دن غیری سنك حسن وچا لكده عیب دبعك اولز که
 سنك روی زیبا سنك محبت و وفا فانوی

﴿ زرقب دیوسرت بخدای خود بتم * مکر آن شهاب ثاقب مددی کند خدارا ﴾

شیطان سیرتلی رقییدن کنیدی خدایه تاله ایدرم مکر اول شیطانه آیلان نورل
 آتش پاره سی برمد ایدره الله ایچون (مفردات) (ز) م (رقیب) (کوزجی) (دیو)
 شیطان (سیرت) (اخلاق) (بخدای خود) کنیدی خدایه (بتم) تاله ایدرم واکرم
 (مکر) (اومرم) (آن) اول (شهاب) (شله لی آتش) (ثاقب) (ضیالورین) (سنه
 (مدد) (امداد) (نشمك) (یا) (لاوحده) (کند) (اید) (خدایا) (الله ایچون) (معنای
 (اشاری) (اعدای عدو اولان نفس اماره) (بالسوء) (اندن) (شیطان) (سیرت) (عوام
 طریقت شرنیدن دائم حضرت الله تاله و نیاز ایدرم یسند فتنه لاندن امین اولم
 مکر قلبره نور یقین بخش ایدیمی و آتش همت شعله دار ایل قلع فتنه نفس خام
 وقع حله * صحت عوام کالهوام قیابچی و قلب سالکدن علاقه * ماسوایی باقوب
 باند بر بچی ذوات عالی * مسالره الله ایچون برمداد و بر نظر و همت ایدر دیکدر

﴿ چه فایده نیست حاکمانا که باشند مودی * رخ همچو ماه تابان قدس و دلبارا ﴾

نه قیامتدرای جان که عاشقلمه کوسنزدك ضیالور بچی آی کی بکافی و کوکل
 قایمچی سروقندی (مفردات) (چه) نه (قیامت) م (است) (ادات خبر) (جان)
 الف ندایه (که) م (عاشقان) م (مودی) (کوسنزدك) (رخ) (بکافی) (هم) (للمتزنه
 (چر) (ادات) (نشیبه) (ماء) آی (تابان) (ضیال) (قد) (بوی) (سرو) م (دلبارا)
 کوکل قایمچی (را) م (معنای اشارتی) (اذا مات الانسان قامت قیامت) (م)
 فوا صبحیه همت پیر ایله قلوب عاشقانه (مافی الدار دیار) (اولوب اوصافی بشر بدن
 کلی مسلخ اولمچی نجلی) (انوار جمال الهی) و آثار استقامت اولان جذاب قلوب
 اسرار نامشاهی ظهور ایدمچك سر عاشقه بر عظیم قیامتدر که وصفی قابل دیکدر
 بونك کی دولت مشاهده به هر کس نایل دیکدر

﴿ دل عاشق ناله می جو عذر و فروزی * دل و جان فدای روبرو بنا عذار مارا ﴾

عاشقلمه کوکلنی باقر سین شول وقتکه بکافی ضیالور سن کوکل و جان سنك
 بوزو که فدا اولسون بزه بکافی کوسنتر (مفردات) (دل) (کوکل) (عاشقان) م
 (بوزوی) (باقر سین) (چو) (چون) (وقتیه دن محققدر) (عذار) (بکافی) (بر) (مقیم
 (فروزی) (شعله لندرسین) (دل و جان) م (فدا) (شول بدلمر که کشتی انکله
 کنیدی خلاص ایدر (روی) (بوز) (نا) (خطایه) (بنا) (کوسنتر) (عذار) (بکافی
 (مارا) م (معنای اشارتی) (الغشق ناری فی القلوب یحرق سوی المحبوب) (ای
 محسوب حقیقی سنك نار و نور ایله مو صوف هم بسوزدهم بسوز اولان انوار
 قدسیه * لاهوتیه کاک (فنی شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه) (ظهیری
 اولان دل عاشقانه پیدا اولمچی عاشق بیچاره (فلا تجلی به لیل جملة دكا و خر
 موسی صفا) (سرنجه عدم نموده مرتبه) (هلاکده احراق اولسی محققدر اما اول
 مش هده انوار تجلی) (جمال الله لذته صدهن ار جان و دل فدا اولقی بیکدر دیکدر

﴿ همه ﴾

سازنده لیلیدر و سازنده لیلی اکاشیات ایدره کاشلردر * بیت * جو زهره وقت صوح از افق بسازد چشك * زمانه
 تیر کند ناله مرا آهنگ (وله ایض) (دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما * چیست یا ران طریقت بعد ازین تدیرما) (دوش
 دون کیچه و مسجددن مراد مکهدر و دوشیدن مراد زمان سا بقدر حقیقی مراد دیکسدر زرا بوغزك اوج بینی شیخ
 صمصان یعنی عبد الرزاق یعنی قصه سنه تلخج در که انك قصه سنه بزرگ بر گاب سو بختشدر و فار سیده شیخ عطار

حضر تری رجه الله علیه منطلق الطیر ده بونك احوال بیان ایچون بر مفصل حکایت کتور مشدر که اول کتابک
 آندن مطول حکایه سی یوقدر اولی بودر * شیخ صنهان بود بیر محترم * با مرید چار صداندر حرم * خواجه نك بوغزلدن غیری
 نیجه غزیده دخی بو قصه به تلخیصی کلور ان شاه الله تعالی بس بونده ردیف واقع اولان مائظلمی مذکور شیخک مریدری
 جانتدندر * محصول بیت * مرید ز اغزنیدن دون کیچه بزم بیر من مکه دن قیصری شهر یت کلدی کا فر ایلنده
 ایکن میخانه دن مراد بودری طریقت

﴿ همه شب درین امیدم که نسیم صبحگاهی * پیام آشنایان بخاورد آشنارا ﴾

بتون کیچه بو امید دهیم که صباح وقتی بلی آشنال خبری ایلده اوخسته به آشنای
 (مفردات) (همه) (شب) (کیچه) (در) (فی) (ان) (و) (امید) (رجال) (میر) (صبر) (مکالم
 (که) م (صبح) م (گاه) (وقت) (به) (مع) (پیام) (خبر) (آشنایان) (آشنار) (بخوازد)
 اوخسته به نواختدن مضارعدر (آشنارا) (آشنای) (معنای اشارتی) (اذات
 محتاجات دماغ چاندوده دیده قبلان عاشقان ساهر الیالی) (وبالاحجار هم یستغفرون)
 ایله موصوف طایبان مقام عالی همه شب بو امید ده اولمبدر که فیاض مطلق
 حضر نك درگاه عزتده سهرگاه بخش واحسان بیورد بخی فیض کا مله ایله بزه
 فیض واحسان بیوروب ری دخی استغراق انوار جمال الله ایله والهین و نصیر نك
 دولته منعم علیه اولان آشنایان درگاه عزتده آشنای و ملکی فاسق دولته شرفیاب
 و فرحنا نك ایلله دیکدر

﴿ منزه سیاهت از کرد بخون ما اشارت * نظری کن ای عزیزم که چه گونه کشت مارا ﴾

سنك سیاه کر بکک اگر بزم قائمه اشارت ایدیه ای عزیزم بر نظر ایت که نه گونه قتل
 ایتدی ری (مفردات) (منزه) (کر بک) (همزه) (لنوسل) (سیاه) م (تا) (خطایه
 (ار) (ان) (کرد) (ابتدیه) (بخون ما) (بزم قائمه) (اشارت) م (نظری) (بر نظر
 (کن) (ایله) (ای عزیزم) م (چه گونه) (نهدرو) (کشت) (اولدردی) (مارا)
 ری (معنای اشارتی) (ای ارحم الراحمین اولان عزیزم سنك تجلیات صفات فخر
 و جلالک و سمات قابضتک تجلیستده) (انه لیغان علی قلبی فاستغفر الله کل یوم سبعین
 مره) (خبری اشارتیه قلوب عاشقان بی چاره ره و حجاب ظلماتی ظهور ایدوب
 رخشان انوار جمال الله مانع اولمچی چکری خون اولوب جانی هدف تبر لاولا و اخله
 روز و شب آه و این و فر یاد و فتن و بکا حزن ایله مرتبه هلاک و اربوب انلری
 محل مرحت ایتددر ذات بیچونک حرمتیه بزرگ ماند کان چکر سوز انلری نظر
 و چنگدن دور ایتوب کشف حجاب ایله مرتبه مشاهده مبططاً ثابت قدم
 ایلله دیکدر

﴿ بخدا که جرعه ده تو به عاشق سحر خیز * که دعای صبحگاهی اثری کشت مارا ﴾

الله حقیقون بر جرعه و بر سن سحر قایمچی عاشقه که صباح وقتی دعای برار اید
 سزه (مفردات) (یا) (للقسم) (خدا) (واجب) (الوجود) (جرعه) (قطره) (همزه)
 (لاوحده) (ده) (وبر) (تو) (سن) (یا) (للملا بیه) (عاشق) م (سحر خیز) (وقت
 سهرده قایمچی (دعا) م (صبحگاه) (صباح) وقتی (اثر) (تأثیر) (یا) (لاوحده) (کند)
 اید (شماری) سزه (معنای اشارتی) (ای واهب العطا یا اولان خدای لم یزل ذات
 واجب الوجودک حرمتیه عاشق نیاز مند درگاه عالی سحر خیز بکه شرب
 لا یزالکدن بر جرعه احسان ایت که وقت سهرده حصول مرادات ایچون ایتدبکی
 دعای قبول و تأثیر به باعث ایله زرا عشق محبت ایل اولان دعا سریع الاجابه و ده

صورت اورز دی کوکل مقید اولان زنجیره کیر میچون (مرغ در اصد جعبت بدام افتاده بود * زلف بکشد دی از دست
 مابشر نجیرما) مرغ در اده رانخصیص ایچوندر مرغ دل و صید جعبت اضافتری پیایه در * محصول بیت * کرکل مرغینک
 جعبت حال و خاطری شکاری طو زاغنه دوشش ایدی یعنی جعبت حاله مالک ایدی سن زلفکی آچسک از دن جعبت حال
 و شکازی کنیدی حاصلی مادامکی زلف مجسمه کره کره ایدی دلزک قرا ری و فرادگاهی خوش ایدی سن که زلفکی آچسک
 جیماد دیوانه اولورزدی یعنی دیوانه لکه

و پایشان ایلدک قرار و قرار کاھی طاغدی (روی خوبت ایتی از لطف بر ما کشف کرد * زان سبب جن لطف و خوبی نیست در
تفسیر ما) * محصول بیت * سنک روی خوبک بزه لطفدن و لطفادن بر آیت یعنی بر علامت قبح و کشف ایدی اول
سیدین بزم تفسیر من ده لطف و خوب لطفدن غیری نیست یوقدر حاصلی کور دیکر لطف و احساند اول جهندن بزم
هر سوزمن لطیف و حسندر (بادل سنگیت ایا هیچ در کبردشی * اه انشبار و سوز سبب شیکرما) سنگینه یا نسبت و نون تا کید

﴿ ٦٠ ﴾

لا یردد و غفلت ایله اولان دعامر دود باب عزت در دیکدر

﴿ زفریب چشم جادودل دردمند خون شد * زفریب او بندش و غلط مکن نگارا ﴾

جادو چشمک الدامه شدن درد مند کوکل فان اولدی انک الدامه شدن فکر ایله
و غلط اتمه ای محبوب (مفردات) (ز) من (فرب) (الدامق) (جادو) - هصار
(دل) (کوکل) (درد مند) (دردل) (خون) (فان) (شد) (اولدی) (ز) من (فرب)
الدامق (او) هو (بندش) (فکر ایله) (غلط) (یا کلنی) (مکن) (نکرا)
ای محبوب (معنای اشارتی) سحر جادویه شبیه بیان سحر حلالیله و نظر رحمت
حکیم ذوالجلالیله تا خبر و اجابت دعای عاشقین دخی مدش العقول اولغله دل
درد مند عاشق خون اولور اما مقتضیات حکمت الهیه بی فکر ایدوب حرام اولان
سوزن بالله جانیده کتک غلطدر ای محبوب جانم و راه حقه اخوان همان غفلتدن
و سوزن بالله دن کنندوی حفظ ایدوب حضرت الهیه حسن ظن اوزر
اولیدر دیکدر

﴿ دل دردمند حافظ که ز عجز است برخون * چه شود اگر زمانی برسد وصل بارا ﴾

حافظک درد دل کوکلی که سنک هجر کدن برخوندر نه اوله اگر بزمان ایش و صله
ای یار (مفردات) (دل) م (درد مند) (دردل) (مند) (ادات) (سببه) (ز) من (هجر)
آریاق (تو) سن (است) (ادات) (خبر) (پر) (طولو) (خون) (فان) (چه) (نه) (شود)
اوله (اگر) (ان) (زمان) م (با) (وحدیه) (برسد) (بش) (وصل) (بار) م
(الف) (لنداه) (معنای اشارتی) حافظ درد مندک قلبی (قلوب الاحرار بین الجلی
والاستار) (موجبه) وقت استار ده آثار غفلت کور برب غفلتدن برخون اولمندر
(الدنيا ساعة فاجدها طاعة) سر نجه ای محبوب حقیقی مدت حیات حافظی
دائم وصات ذنبه ل ایله تجلی ذنبه که مغرور قلبک و هجر استار دن حفظ
ایسک دریای کره که نه نقصان کلور بزی مدت عمر عیزده سنک حضور که رآن
آرمه دیکدر

﴿ صلاح کار کجا * من خراب کجا * بین تفاوت کز یکجاست تا کجا ﴾

صلاح کار زده بن خراب زده کور بولک تفاوتی زده نوبه د کدر (مفردات) (صلاح)
شره موافقت (کار) (ایش) (کجا) زده اسم مکان (من) (بن) (خراب) م (کجا) م
(بین) (کور) (تفاوت) (زیاده) (نقصان) (ره) (بول) (که) م (ز) من (کجا) م (است)
ادات خبر (تا) (الانها) (با) (لاصاحبه) (کجا) م (معنای اشارتی) حافظ شیرازی
قدس سره حضرت نری بوفرل حکمت آمیزده سالک الی الله اوللرک قطع منازل
ایتدیکه محو و فانی زیاده اولوب عجب و غروری ترک ایتدی امر لازم اولدیفنه
نیه پیوروب دبر که قلبا و قابلا کاری مقبول حق اولوب ججع حالد شرعه
موافقتله راه استقامتده اولی زده بزاوصاف بشریتله آوده اولش حال خراب زده
کور که اوصاف بشریتله الوده اولان ایله کمال قدسیتده اولی پندده مضافه بیده

﴿ واردر ﴾

خاموش و خاموش و خوش و خوش بر معنائیه
پری برندن مخفدر * محصول بیت * تجرید طریقه بیه روی حافظ بزم آهمنک اوقی فلکدن کچر بزی فریاد و فغانه رنجیده
ایلله ایسم اول کندو جانکه رحم ایدوب تیر من دن بره ایله یوخسه سنی فغانه ویر (وله ایضه) (علا زمان سلطان که رسد این
دعارا * که بشکر پادشاهی ز نظر مران کدارا * اولکی که دن مراد اسندر کیم مضامنه و ایکنجی دن مراد حرف بیان دن
سلطنتدن مراد جاناندر و ملازماندن مقصود مصاحبه در و مداد و مطلوب مصراع ثانیکن مضمونیدر * محصول بیت *

جانانک مصاحبه جلیله بود دعا و محتاجی کیم اصال ایدر که بادشاهاق یعنی کوزلک شکرانه سیحون بن عاشق مسکینی نظر دن
سورمه به (زرقب دیو سیرت بخدای خود پناهیم * مکران شهاب ثاقب مددی کند خدارا) دیوانست عجمده شیطانه درل
سیرت خلقه و خویه درل پناهیم فعل مضارع مشکلم و حده صغرم دیکدر مکرمنی ایچوندر لیت معانیه اوله که دیکدر شهاب
شینک کسریله فلک جانیده کور * نوده بالکلان آتش باره سیدر که بیلین که اکا یلدز دوشدی درل ثاقب بالکلجی و باقیصی
معنا سنه در شهاب ثاقب بالکلجی
﴿ ٦١ ﴾

واردر دهوی عصمت و اظهار قدسیت آثار عجب و غروردر وقت الله دن خوف
لازمدر دیکدر

﴿ چه نسبت برندی صلاح و تقوی را * سماع و عطف کجا نغمه رباب کجا ﴾

نه نسبتی واردر رند لکک صلاح و تقویه و عطف دکلک زده نغمه رباب زده (مفردات)
(چه) نه (نسبت) (برار قیاق) (است) (ادات) (خبر) (برندی) (بالصاحبه) (رند)
عیسار و ملامیه (با) (صدربه) (صلاح) و (تقوی) م (را) م (سماع) (دیکلک)
(وعطف) م (کجا) م (نغمه) (ایری) (رباب) (آلت) (لهودن) (کانه) در (کجا) م
(معنای اشارتی) نه هفتا نغمه پیور که رند لکک و عیسار افک صلاح
و تقویه برار لکی اولر سماع و عطف ایله سماع نغمه رباب مساوی اولدیفنی کبی صورتا
طوند بفرزند و عیسار لقمه دخی جبل و اعراض نفسانیه دن خلاص خود بخودانه
مکن اولوب ارشاد پیر و صفوت ضمیمه محتاجدر دیکدر

﴿ دل ز صومعه بگرفت و خرقة سالوس * کجاست پیرمغان و شراب ناب کجا ﴾

کوکلم صومعه دن طوندی و بگرفت دخی ربا خرقة سندن بگرفتدی پیرمغان زده
در دخی شراب صافی زده در (مفردات) (دل) (کوکلم) (ز) من (صومعه)
عبادخانه (بگرفت) (طوندی) (واو) (عاطفه) (خرقة) م (سالوس) ربا (کجاست)
قنده در (پیرمغان) (کافر لک پیری) (شراب) م (نام) (صافی) (کجا) م (معنای
اشارتی) نظر عاشقانه مسجد و مینا نه یکسان ایکن معبد معینه ده قرار ایدوب
و خرقة مشهوره صوفیه ایله اشارت بلبان اولی بودخی منتهای نفس اولوب
شرک بالله اولدیفن کور کور نعت ایدوب حیلله نفسدن عاجز فالدیفن ایچون
ارشاد پیر مظهر علوم غیبیه ربانیه به و باعث اخلاص اولان شراب عشق الهی به
اشد احتیاج ایله محتاج قنده در که بزی مرتبه روحانیتده اولان صفوت و اخلاصه
اوشد پیر ل دیکدر

﴿ بشد که یاد خوشش با در روزگار وصال * خود آن کرشمه بگرفت و آن عتاب کجا ﴾

کندی زمان وصال انگلی خوش اولسون اول ناز قنده کندی اول عتاب قنده
(مفردات) (بشد) (کندی) (رفت) (معنا سنه) (یاد) (خاخره) (شورک) (خوش)
کوزل (ش) (ضیم) (یاد) (اولسون) (روزگار) (زمان) (وصال) م (خود) (کندی)
(آن) (اول) (کرشمه) (ناز) (کجا) (قنده) (رفت) (کندی) (و آن) (دخی) (اول)
(عتاب) (جلال) (کجا) م (معنای اشارتی) عالم ارواحده مجمع انبیاء اولیده و صلات
اتوار قدسیده لاهوتیه زمانی کندی اتی خاطر کتوروب بنه وطن اصلی به و صلات
ایچون سعی خوشدر تفکر ایتلیدر که ارواح اوزره فیضان ایدن الطاف مالانها به
و بی غرض شیوه آثار جلال الله زده به کندی و دماغ جانلر چشیده فیلبنی لذت
خطاب مستطاب ذات کبریا و عظمت و جلال الله زده به کندی حب الوطن من الانامدر
دیکدر

﴿ ٦٢ ﴾

﴿ ٦٣ ﴾

نیت مشبهه در نایدندن پارلیا معنائیه دلر با وصف ترکیبدر کوکل قایمچی معنائیه راده قحقه و صند ده جاز در
* محصول بیت * ای جانان نه قیامتدر که عاشقاره کوسرکد یعنی ماه تابان کی رخی و سروکی کوکل قایمچی قدی (همه شب
درین ایسم که نسیم صبحگاهی * به پیام آشیان بنواز داشتارا) صبحگاهیه یا نسبت ایچوندر صباح و قته منسوب دیکدر
پیام خبر بنواز فعل استقبال نواز زدنن اوخسه به دیکدر * محصول بیت * بنون کجه یواید ده ایدمکه صباح وقتک

خوش قوفی بی آشنای خبریله آشنای اوخته به یعنی وصلت خبرین کنوروب عشاقی سرور ایله آشنایان مراد جاناندر
 تعظیما جمع ایشاند مراد کنندیدر (مره سیاهت ار کرد بخون ماسارت زفریب او بندیش و غلط مکن تکارا) یعنی
 سنگ سیاه کر بک اگر بزم قانع اشارت ایله ایستادن فکر ایله غلط ایله ایستادن * محصول بیت * سیاه کر بک بزم قانع
 دو ککه اگر سکا مکر و جیله اندوب فریب و پردیسه مکرینه الداعه و فریبیدن غافل اولد که بزی اولدرر سک صکره
 بشیمان اولور سن ذرا بزم کی عاشق
 دخی الکه کبر من (زفریب چشم جادو
 دل دردمند خون شد * نظری کن
 ای عزیزم که چه گونه کشت مارا)
 فریب اسعد الدامق مناسنه الدامق
 دکل درد متدرد اغریدر وجع مناسنه
 متد نسبت ایچوندرل مناسنه نظریده
 باوحدت یانیکبر افاده ایدر * محصول
 بیت * سنگ جادو کوزک الدامق سندن
 دردل یورلکان اولدی جان عزیزم نظر
 الیه که بزی نیجه دلدی ایدی و صلتک
 شربیه بزی یکیدن احیا الیه (خدا که
 جرعه ده تو به شاقی سحر خیز * که
 دمای صبحا هی اثری کشد شیارا)
 جرعه یاه وحدت سحر خیز وصف
 ترکیب در معجزه مناسنه در دعای
 صبحا هی بیانیه در و با حرف نسبت
 اثریده باوحدت یانیکبر ایچوندر * محصول
 بیت * خدا ایچون که شاقی سحر خیز
 و صلتک یا حسنه باده سندن بر جرعه
 و برتا که صباح وقتند ایلدوی دعالتک
 سزه اثری اوله ذرا دعالت قبولفته سحر
 وقتندن اشرف وقت اولز (دل دردمند
 حافظ که زهر است پر خون * چه
 شود اگر زمانی برسد بوصول یارا)
 دردمند مضاعف حافظه که ربط صفت
 ایشاندر زمانی باوحدت ایچوندر نکارا
 و یارا افکارنده الف حرف ندادر وقافیه
 ری همولدر ساقا ذکر اولشان کی
 تجزیه و ترکیب الیه حاصلدر * محصول
 بیت * حافظک دردل یورکی که سنگ
 فراتندن طوبی و دل قاندرنه اولور ای
 یار اگر بر زمان دردمند دل و صلتکه
 ابر شوب تازه حیات و خوندن نجات
 بولور سه برسد فاعلی دلدر حافظدکدر
 بهضیالطن ایلدیکی کی ذرا پر خون
 اولان دلدر حافظدکدر (وله ایضا)

زروی دوست دل دشمن چه در یاد * چراغ مرده کجا شمع آفتاب کجا *
 دوست یوزندن دشمنانک کوکلی نه بولور سیوغش چراغ زده کونش شمع زده
 (مفردات) (ز) م (روی) م (دوست) محبوب (دل) م (دشمنان) دشمن (چه) نه
 (در یاد) بوله (چراغ) م (مرده) سیوغش (کجا) فنده (شمع) چراغ (آفتاب)
 کونش (کجا) م (معنای اشارتی) (الفی شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور
 من ربه کن قافیه) تفسیر نیجه حب دنیا و علاقه ماسوا سبیل کسب اعمال
 قبیحه اندوب (کلا بل ران علی فلو بهم ما کانوا یکبون) سر نیجه زنگار
 بر زنگار بن برین قلبی اوزره جمع اولغله قاسی و کوردل اولغله عدوی خدا
 اولوب وطن اصلیده مشاهده ابتدکی رؤیت جمال الله بن محبوب و مقهور
 قاورل همان دارینده مشاهده جمال الله لایق اولغله آینه قلبی کدورات
 ماسوادن بالکایدن اولوا الابصار زدر که قلبی چراسی الیاذ بالله منطی اولوب اعی
 القلوب اولغله انوار آفتاب معرفه الله قلبنده رخشان اولانلر بدکدر دیکدر
 چو کمل پیش ما خاک آستان شمس * کجا روی برما ازین جنب کجا *
 چونکه بزم کوز بزم سرمه سی سزک ابشیکزک طیرا غیسدر نره به کیده لم یسور
 بو طرفدن نره به کیده لم (مفردات) (چو) چونکه (کمل) سرمه (پیش)
 کورمک یوراده بصیر مناسنه (ما) بز (خاک طبرقی) آستان (ابشک) شمس *
 (است) م (کجا) فنده (روی) کیده لم (برما) یور (ازین) وندن (جنب)
 اولک اطرافنده دیر (کجا) م (معنای اشارتی) چونکه بصیر بصیرک عما و جاسدن
 خلاصی و زنگار ماسوادن نجات و صفوی ریاضات و مجاهدات و سعی غربت الیه
 کمل ملازمت خاک آستان در کاه حضرت خدایه مکمل و دوام خدمت و اخلاص
 علی الیه اولغله ای واهب العطا وای کاشف الکرب و المعسا سنگ باب رحمتی
 فبوب فنده کیده لم سنگ جنب کبریا کدن غیری واره حق و بزی دولت مصادقه
 ابر کوره چک کیده بوقدر که (لا اله الا الله و لا اله الا الله) دیکدر
 مین توسب زخمتانکه چاه در راهست * کجا همی روی ای دل بدین جنب کجا *
 کورمه اکل الماسیکه فبویولده در دام فنده کیدرسن ای کوکل بوجله الیه فنده یعنی
 المانی کوروب حرص و جله الیه کیده که بولکه دوشوب هلاک اوله حق قیو واردر
 (مفردات) (بین) کورمه (سبب) الما (زخمتان) اکاک و چکه (که) م
 (چاه) قیو (در) فی (راه) بول (است) ادات خبر (کجا) فنده (همی) دام
 (روی) کیدرسن (ای دل) م (بدین) بالاصحابه یان تغیرنده در (شباب) جله
 (کجا) م (معنای اشارتی) ای طالب اخلاص عی قلبدن خلاص و درگاه حقه اختصاص
 بولاق استرایت خلق الیه ذات خدایه نسبت اولان زینت دنیا به و مقتضیات نفس
 و هوا به کوکل و یروب الداعه کان الهم فی الدسم درونی عله سم درو تحصیل بولنده
 نیجه چاه هلاک واردر که حب دنیا الیه سر خوش اولوب شرمه عدم مراعات الیه حصواته

(صلاح کار بجا و من خراب کجا * بین تفاوت ره کز بکاست تا بکجا) صلاح بارار اصلاح کار بارار ایش منشی لازمی
 عمل صالح در خراب یککین سر خوش یعنی مست مناسنه بو مطلق مصراع تا نیسنگ قافیه سی عیوب غیر مقلبه
 دندر اوقو دغه یا ساکن اوقسوب اما کاشیده بکایه املا اولوق لازمدر * محصول بیت * بارار ایش فنده وین مست فنده
 یعنی هیچ مناسبت بو قدر مصراع ثانی بونی بیان اندوب دیر که کوز ایدی بولک تفاوتی نه دن نه به دیکدر یعنی طریق

عجله طریق زهد مایشده نسیانی وار دیکدر (چه نسبت برندی صلاح و تقوی را * سماغ و عطف کجا و نغمه ربایه
 کجا) * محصول بیت * اولک مشغون نایند اندوب دیر کینه نسیتی واردر باده نوشلغله صلاح و تقوی و عطف استماع
 ایلک فنده کانه دکل فنده الضمان لا یجتمه فی قیاسدندر سابقا ذکر اولغش ایدی ککه عجز باشکند یا زملان الفک
 ماقبلن مکسور ایدر الفایه دونسون ایچون موسی و عیسی و تقوی کی (دل ز صومعه بگرفت و خرقة سالوس *
 نکاست دبر مغان و شراب و ناب کجا)
 صومعه اصلنده نصاری متبعی در
 یعنی عبادخانه سی صکره مطلقا عبادخانه
 به اطلاق ایلدیله بگرفت دستندی یعنی
 ایگرندی مناسنه * بیت * زدنای زود
 خسرو یزولب همی کوبد * دلم بگرفت
 در غربت نمائی وطن دارم * سالوس
 اصطلاحده ربایه دیر اما قیاس مرانی
 مناسنه اولوق ایدی یعنی اسم فاعل
 جاسوس و ناظر کی خرقة سالوس
 ربایه خرقة سی دیکدر دیر کینه که عجز
 کلبه ایدر * بیت * کرکل نبود نصب
 ماخار بست * ورنور نمائی رسد نار
 بست * کر خرقة و خاتمه و بنی نبود
 ناقوس و کلبه و نار بست ناب خاص
 و صافی مناسنه * محصول بیت * کوکلم
 صومعه دن و یا خرقة سندن ایگرندی
 فنده در دیر مغان یعنی مجنانه و صافی
 شراب فنده در حاصلی زرق وریادن
 او صاندم طریق عشق ورندی به سلوک
 ایلک استرم (بسد که یاد خوشش باد
 روز کار وصال * خودان کرشمه کجا
 رفت وان عتاب کجا) بشد کندی رفت
 مناسنه دریاد ذکر در اکتی مناسنه
 خوش شده شین صبر احتیاط قبل الذکر
 طریقله روز کار وصاله راجعدر مناسنه
 جهتن باده مقصد در یادش خود باد
 تقدیرنده در کرشمه اصلنده کوزدن
 و قاشدن صادر اولان حرکات و زونه
 دیر ایدر مطلق ناز و شوبه مناسنه
 استمال ایلدیله عتاب از ارفه دیر
 عتیده دیر * محصول بیت * روزکار
 وصال کندی یادی خوش اولسون
 یعنی ذکر خبر اولسون اول روزکار ده
 جانانه لک موزون حرکاتی و مقبول
 و مطبوع شوبه لری نه به کندی و اول
 محبوبانه عتاب و خطابی فنده واردری

عجله ایته که ان السمع نقصان شرع الیه حاصل اولان لذت دنیا عین هلاکدر دیکدر
 قرار و صبری حافظ طمع مدارای دوست * قرار چیست و صوری کجا و خواب کجا *
 قرار و صبری حافظدن طمع طومعه ای دوست قرارندر صابرلک فنده و او فو قنده
 (مفردات) (قرار) ثبات (صبر) م (حافظ) م (طمع) ایدر (مدار) طومعه
 (ای دوست) م (قرار) م (چیت) ندر (صبر) صبر الیدی (یا) مصدریه
 (کجا) فنده (خواب) اوجو (کجا) م (معنای اشارتی) استعجز بالله (الا بد کر الله
 تطیق القلوب) خواستجه حافظک قلبک اطمینان و سکون ایچون سنکله در سندن
 احتیاط و تقاض وقتند حافظ ایچون صبر و قرار ایدی اولز ای محبوب چاه که
 عاشق ایچون محو شدن افتراق وقتند صبر و قرار و او فو راحت خوابتاز اولان همان
 عاشقک حال مشوقند نیاز در دیکدر * وله ایضا *
 ما بر فیم و توداتی و دل غمخوارما * بخت بدتا بکجایی برد آیشخورما *
 بز کدکسن یلورسن دخی بزم غم بچی کوکلز یلور ککوت بخت زده دکل ایلور بزم
 صواد بزی (مفردات) (ما) بز (بر فیم) کدک (تو) سن (دانی) یلورسن (واو)
 عاطفه (دل) کوکل (غمخوار) غم بچی (ما) بز (بخت) طالع (بد) کتو (نا)
 دکل (کجا) نره به (می برد) ایته مضارعدر (آیشخور) صواد (معنای اشارتی)
 ای خالق بیجویم مقتضیات حکمتکجه بز عالم ارواحدن عالم اشباحه کدکسن سن حالزه
 عالمین و افتراق عالم اصایدن ایچون غمخوار اولان فلیند دخی یاور لکن عاقبت
 حالزیه منجر اده حق و قرار کاه من مصادمی یا شقا و می معلوم دکدر همان
 روز و شب الیه نیازده و رجای سلامت انجیامده اولمیدر دیکدر
 از نثار من چون زلف تودر ز کبرم * قدی کز توسلامی رساند برما *
 کرک صا چوستندن سنگ زافت کی التوند طومع بقدمیکه سندن بر سلام ایشوره
 بزم باغزه (مفردات) (از) من (نثار) صیچی (من) کرک (چون) مثل (زلف) م
 (تو) سن (در) فی (زلف) التون (کبرم) طومع (قدی) بر قدم (که) م (از)
 من (تو) م (سلام) رساند (بر شوبه) (ر) عند (ما) بز (معنای اشارتی)
 بر صاحب قدم و اهل کرم سنگ چایب عزتکدن بزه عاقبت سلا متلکدن بر خیر افاده
 (ایدرمه خا کینه یوزدروب زلف زدن کی کوزم یا شیله فد من مزین اندوب
 اظهار سرت ایدرم دیکدر
 بدتا آمده ام هم بد عادت برآر * که دقا با تو قرین بادو خدا باورما *
 دعا به کلشم هم دعا به الی قاندر که وفاسکافرن اولسون و خدایزیم یارد مجین اولسون
 (مفردات) (با) لیس صا حبه (دعا) م (آمده ام) کلشم (هم) دخی (بدتا)
 دعا به (دست) م (ر) علی (آر) کسور (که) م (وقا) کرم (باتو) سکا
 (قرین) م (باد) اولسون (خدا) م (یارد) یارد مجی (ما) بز (معنای اشارتی)
 ای مجیب بی نیازم در کاه که دعا و نیازه کلشم و هر بار الیم دعا به قاندر مغه توفیق الیه
 که دیه ام ای تقسیم سکا عهده و قافرن اولسون و عون خدا بزم الیه اولسون که

روزکار وصالده جانان الیه اولان احوالی تذکر اندوب تقصای چکر اهل فرسک برینک که کتوبه حسن ظنی قابلدر
 بر کون یا ننه واردم کوردم که بویتی یازمش و یاد خوشنده دالک الله کمره قوش کشتونک معنای اوزره و معنایده
 یاد خوشی اولسون دیمش دعا کوی دیمش که بو تر کیده معناده قاسد در بلکه یادک دالی ساکن اولوب شین صبر یاد
 لفظنه مقصد اولوق کرک ذرا معنای بادی خبر اولسون دیکدر حریف زیاده تهورندن وجهلندن مبادره ایلوب المیاذ بالله

کفری قبول ایلام بونی قبول ایلام دیدی چونکه بوقصه اکابر ناسیدن بریستک یاتنده ایدی که بو شخصه زیاده حسن اعتقادی وار ایدی واعیان خلقدن بعض کسه وار ایدی کفرینی یوز شه اوردم اما خطا ایلدک دیدم و بو تحقیقندن ال یومنا هذا نادیم که کفرینه سبب اولدم دیو غرابت بونده در که بو حریف ایلدیکم تحقیقده نامل ایلدوب چکر شه کار ایلمش ابرته سی دعا کوید حین ملاقاتده دیدیکه سزک دید کفر صحیحدر اما بنم دید کده صحیحدر بنده ایهام طریقله اشد مکه سزک دید کفر هر کز صحیح

﴿ ٦٤ ﴾

اولی احتمال می یوقدر می ادم کفری قبول
بدرم دیدوی ایدی اما مرادی تظن
ایده میوب مدطلی اوزره مصر اوادی
(زروی دوست دل دشمنان چه دریابد
* چراغ مرد بجاشمع آفتاب بجاء * دربابدرب
بیدندن مشتقد اکتی معناسنه معلوم
اوله کبافتن ویایدن مطلقا بولاق معناسنه
دراولنه در افقزی داخل اولسه اکتی
معناسنه کلور افعال قلوب کی چراغ
شمک قنبله سننه بانی آتش باره سیدر
هر ییده سراج دیرلر مرده آتش جسته
استعمال اولسه صوتش معناسنه در
شمع لغت عربیده * یک کسریله بال
مومنه دیرلر اما محم * یک سکونیه استعمال
ایدر * محصول بیت * دوستک یوزندن
دشمنک کوکلی نه اکثر بعضی اندن نور
وصفا کسب ایلز * مصراع ثانی بی
ارسال مثل ایوب یورر مومک صوتش
آلتی قنده کونشک شعی قنده یعنی
صوتش موم کونشدن نور و ضیا کسب
ایلد بکی کی دشمنک افرده کوکلی
روی جاناندن نور و ضیا کسب ایلز (جو
کحل یش ماخال آستان شمس * بجا
رویم بفر ما ازیب جناب بجا) کحل
سرمه دیرلر یش اسم مصدر در بیتندن
کورش دیمکدر بهر معناسنه آستان
واستانه اشک در جناب لغت عربیده
اوله حیاتی و حولیسی فناء الیت معناسنه
مکتوب بارده جناب عزت آب بو معنایه در
* محصول بیت * چونکه بزم بصرمزک
سرمه سی سزک اشکک طبرافیه در یورک
قنده کیده لم بو اولک اوکته قنده یعنی
کورمزی آجک بو آستانه بی کوردک اولجه
دک بونی بکلر زبوندن غیری یره وارمز
(مین بسبب زنجندان کجا در راهت
* کجا همی روی ای دل بدن شتاب کجا)

فنده یعنی حتی سکر عکله تدارک اوژره کیت چوقره دوشیمه سنکه محبوس ابد فالورسن زیر او کالار حسیته سیدر شکه زلف
زنجیر یدر اکا دوشن دخی چقمز پس کرفزار اولمق استر سن اول جانباره الفات ایلله (قرار و صبر زحافظ طمع
مدارای دوست = قرار چیست صبری کدام و خواب کجاست) طمع مدار طمع طومعه یعنی ایلله دیمکدر قرار چیست
قرارندراستفهام انکار یدر صبری صبور قبول یعنی فاعلدر یا مصدریه در وحدت ایچون دیین بوخصوصه نقره
ایله شدور زرا کنددن شمری روز کسه

دعوت کدنام فتنی کدنام ایله کجام استفهام
انکار بدردر * محصول بیت * ای جانان
حافظدن قرار و صبر و خواب طمع ایله
قرار ندر صابرک فتنی دروایو فتنه در
یمنی عاشقده یونلر بولنر نابا بدر (وله
ایضا) مابرفتم توداقی و دل غمخور ما
* بحث بد تا یکجای بردا بشخو و رما
غمخور و غمخور غم بجی معناسنه
وصف ترکیبدر خواریدن و خواریدن
مشقندر آبشخور و آبخور صواد معناسنه
در یعنی صولحق برما بوله برده نصیب
معناسنه در * محصول بیت * بزکندک
سن یلورسن و بزم غم بجی کوکلر بمعنی
اشته سن اشته کوکلر ابیکوکلر نلر سکر
اباک برکندک اندن الله امر ادق را هر
طالع مز به دیک ایله صواد مر بمعنی
نصیحت بمعنی سندن مفارقت بحث بدندرد
کور، ام طالع ناساز کار و اوافق مر
نصیحت مر قسه به دیک ایله رخواجه حافظه
حضر نلری شهر زده ار تعالی پیوردیفنده
جا نانه ارسال - ووردی غرادر
دائیک دفعولی مصراع نابدر دین ناداناق
ابدوب یعنی بوزمش اوی خراب اولسون
(زئار زده چون زلف نور زر کیریم *
قدی کز توسلامی برساند برما) شمار
صاحبدر دو کتلمده و غیرده صاحب قدری
ایله و انوندر کیریم فعل مضارع متکام
مع غیر کیریدن مشقندر زر گرفت فیلقده
استعمال ایدرل بار قده دکل بعضی لفظ
ایادیکی کبی قدم اصل افنده ایاضک طبایدرد
اما عجم ایافده استعمال ایدرل یاو - عدت
ایچوندو سلا مید، یا تکبر ایچون اولوق
اولی در * محصول بیت * شمار مز مد یعنی
کور صاحب سندن سنک زلفک کبی اتونله
قبیلان بویاغی که سندن بزم سلام ایرشدره
عادتدر که اطفالک زلفن اتون تالر ایله

— *Chlorophyll *a** (mg g⁻¹ dry weight) = 12.72 (OD₆₈₀)^{0.78} (R² = 0.99) (Eq. 1)

نستند زطلا بالذی التویدراده شدیده ضرورت و زنجیر اندر اما شهرها و شک و واک قبحه لیه کو ندن اچه در
مگر سابق ایامه برپادشاه کش امش کوندن اچه کسدرپوب اوزرینه سکدشاهی اوروب کندی عاکنده پورو درمیش
انگیون حضرت شیخ که درد یارغیش بهیج نستاند پورو مشدربس بوندن مردن مراد اتون معنایی اولوب تبار مردن
مراد سرورندن زیاده فان اغایم دیکدردن کسه کستاک بوینلر بک معنایه واصل اولمشد سرورندن اغایم
اما فان اغایم محنت و مصیبتنه استعمال

خسیر و خف حسن زلالکدن روشن صمیمی اولیه ردی قبحن بلای چاه بایله اسیر
اولور دی و پرده عصمتدن طشره اولوب پسند زنجیره ستانه دایر اولور ایلیکه
شبه عشق بودردیکدر

چو بوی کل رخاست کو بی ای بری اندر چن * بلبلان مستندو کو بایده ماروت را *
کل فوقی قانقدی صانع که ای محبوب باغ و چنند * بلبلار مستلردو کو بند * در
ساحر کوز ایچون (مفردات) (بوی) فوقی (کل) م (رخاست) قانقدی (کوی)
صانع (ای) م (بری) محبوب (اندر) فی (چن) باغ (بلبلان) م (مستند) مستلر
(کوی) کو بنددن مرخدر در زنه مناسنه (دیده) کوز (ماروت را) مراد صفت
مک که ساحر دیکدر (معنای اشارتی) کو باروضه دل عاشقانه بر اثر فیض یزدان
و بر بوی کل ریج رحمان عنایت سبحان ایله مشام جان عاشقانه بند کده بلبلان باغ
مرغان اولان عاشقان مست و بخود اولوب مددش افعول اولان آثار نظر رحمانه
محبور و سرگردان بلا اختیار مسلمات اسماء الهی بیان و مبتلای هجران اولنله
راه وصلتی کو بیان اولور دیکدر

چو می کشد جو رو چناهان ز هجران ای صنم * اطف فرماییند حافظ ماروت را *
چکر سنک جو رو جفا ای هجران ای محبوب اطف پیور نا کوره بزم حافظ سنک
یوز بکی (مفردات) (می کشد) چکر (جو رو جفا) م (ها) ادات جمع (تا) خطابه
(ز هجران) م (ای) م (صنم) محبوب (اطف) م (فرما) پیور (تا) حتی (بیند)
کوره (حافظ) م (ما) م (رو) یوز (نا خطابه) (را) م (معنای اشارتی) ای محبوب
حقیقی استرو انقباضک رفعی ایچون راه بجاده ده حافظ آنچه جو رو جفا کندی
(بجاده تورث الله هدا) سر بجه اطف و عنایت پیور و مشاهد انوار جلاله
بزی سرور ایله دیکدر

چو تاجات عاشقانه از ازل بوسل خود صلا *
چو جان و دل افتاده اند از زلف و حات در بلا *

ای محبوب جلالک عاشقانه کندی وصلته صلا آورد قدیر و جان و کوکل دوشمشلرد
زاف و خالکدن بلاه (مفردات) (تا) معنی مدت (جالات) جالاک (عاشقانه)
عاشقانه (زد) آوردی (با) نامصاحبه (وصل) م (خود) کندی (صلا) تداد و هوت
(جان و دل) م (افتاده) دوشمش (اند) ادات جمع (ان) م (زاف و خال) م (تا)
خطابه (در) فی (بلا) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک جلال باکات
عاشقانه وصلته دعوت اید کدیر و تجلی ذاتک و تجلی صفاتک مظهر برین امیدندن ایچون
جان و کوکل بلای عشقه گرفتار و آرزوی وصلت جلال ایله افتاده و ناچار بمحتاج کرم
کرد کار اولمشلرد دیکدر

چو آنچه جان عاشقانه از دست هجرت می کشد * کسی ندیده در جهان جز تشنگان کر بلا *
اول اشتیاق و تمطش که عاشقانه حاتی سنک فرقتک اندن چکر کیمه کورمش

چو جهلید *

الدرمق رکادر بلکه سندن اربوب اراق دوشر مکدر ز پرا کوردیکه سنگه اتحاد من فوق الحددر پس رشکندن تحمل اید میوب
یو پسانه ایله ارامن * فراق دوشردی حضرت خواجه جانانه سنه یو پتله ایلدوی سفر دن اعتبار ادوب پیور بنم
ایلدوک سفر اضطرار بدر بوخه که اختیار ایله جانان اربوب کتر یو پتک معضاضه استفهامه ارتکاب ایلنل ضرورت
ضرورت ارتکاب ایلنلرد (کر همه خلق جهان بر من و تو حیف کشد * یکشد از همه انصافی منم داوریما) حقیق ظلم معنایه

یکشد لفظ مشترکدر فعل مضارع امر غائب پیشینه انصافی منم اضافه انصافی معنایه در یعنی ظالمین ایلدوی ظلم
حیفن الق و او عطف ایله یازانر معنای بلد کندن فاعله یازد یلر داوور حاکم * محصول بیت * اگر جمیع جهان خلق
بکا و سکا ظلم ایلدرسه جمیع ظلم حقیقی چکر بزم حاکم یعنی اقه یا خود چیچندن ظلمک حقیقی چکون بزم حاکم بوتقد برجه
دعا اولور (روز باشد که بساید بسلامت بزم * ای خوش آن روز که آید بسلاهی بر ما) روز اصلنده روزی ایدی باوحدت
ایچو ندر ضرورت و زنجیر یا دوشمشلرد

جهانده کر بلا صومرزندن غیری (مفردات) (ایچه) اول نشد که (جان عاشقان
از دست) م (هجر) آری بلای (تا) خطابه (می کشد) چکر (کس) کیمه (دیده)
کورمش (در جهان) جهانده (جن) غیر (نشد) صومرز (کان) ادات جمع (کر بلا)
حضرت حسین رضی الله عنه افتدیرک صومرز شهید اولد قاری محلیر (معنای
اشارتی) عاشق * ادا قلمک مشوقه آرزو و اشتیاقدن و تمطش و الم افتراقدن
چکر کلرینی صومرز و هاردردو بلای ایله شهید اولان شهیداء دشت کر بلادن
غیری کیمه بلز که من لم یبق لم یعرف دیکدر

چو ترک من کر میکندرندی و منی جان من * ترک مستوری و زهدت کرد باید اولای *

بنم محبوب اگر زدنک و مستک ایدر سه بنم جانم سکا منور لکی وزهدی ترک ایغک
کرک اول (مفردات) (ترک) محبوب (من) بن (کر) اگر (میکندر) ایدر سه (رند)
لابال (ست) م (یار) مصدریه (جان من) بنم جانم (ترک) م (مستوری) سترحال
ایغک (زهد) ست صلاح (تا) خطابه (کرد) ایغک (اید) کرک (اولا) م (معنای
اشارتی) همان عاشقه لازم اولان اراده سنی محبوبک اراده سنده محو اعلیدر
ای بنم جانم اگر محبوب غلبه عشق ایله لالایی مست و خراب اولکی استرسه اتی
اختیار ایدوب صورت زهد و صلاحی ترک اعلیدر که (کل ماجاه من المحسوب
محبوب دیکدر

چو وقت حبش و موسم شادی و هنگام شراب *
چو پنج روزا بام فرصت را غنیت دان هسلا *

حبش وقتی و سرور موسمی و شراب زمانی بش کون فرصت کونلرینی غنیت پیل
اکاه اول (مفردات) (حبش) معیشت (موسم) زمان (شادی) سرور (هنگام) زمان
(شراب) م (پنج) بش (روز) کون (ایام) کونلر (فرصت) م (را) م (غنیت) م
(دن) پیل (هلا) آگاه اول (معنای اشارتی) الدنیا ساعة فاجعلها طاعه خبری
فخواجند محمل فیوضات الهی اولان قلبی تعلقات ماسودن پاک ایدوب فرصتی
غنیت یلوب یو عرفالده کسب سعادت ایدیه ایچون جمیع اوقا نکی رضا الله
تخصیله و عشق و محبت و نور معرفله دینک تکمیلنه صرف ایدوب و فکری ضایع
ایچوب سرور ایدی بوله من و دار بند شرفیاب اوله سن دیکدر

چو حافظا کر پای یوس شاه دست می دهد * یافتی در هر دو عالم ریت عز و علا *

ای حافظ اگر شکاشه باغن او بک ال و بر سه بولدک هر اکی عالمده عز و علا
مرتبه سنی (مفردات) (ای حافظ) م (کر) اگر (پای) م (یوس) او بک (شاه) م (دست)
م (تا) خطابه (می دهد) و بر سه (یافتی) بولدک (در هر دو عالم) هر اکی عالمده
(ریت) مرتبه (عز و علا) م (معنای اشارتی) ای حافظا اگر جناب کبریا تاملی
حضرت قریت تحصیل ایدر ایک مرتبه قدر قلیل ایدیه حد و ثوابه که ایکی جهانده
مرتبه عالی سنک ایچوندر همان اصلاح حال ایله و نوافل اعمال ایله تحصیل قریت خداده

باشد بونده اخبار ایچون اولوق و انشا ایچون
اولوق جائزدر بزم منم مکلم معناجهندن
بسیار لفظنه مفیددر بیا بدم تقد برنده
بعض نسخهده یارم واقع اولمش را ایله
ایکسیده جائزدر ای خوش ای حرف
ندا مناداسی محذوفدر ای یاران خوش
تقد برنده در * محصول بیت * ان شاکه
برکون اولور که کنه یار بکاسلامه کلور
یا خود که عجب برکون اولامیکه بار بکا
سلامتله کله با کرو سلامتله کله ای یاران
خوش اول کون که سلام و پرده رک بنم
یا نه کله یعنی نه مبارک کوندن اول کون که
السلام علیک دیو بانه کله حاصل کلام
بن سفر دن کلم جانانه سلام ایله قبولدن
ایچو کله عادت سابقه سی اوزره (هر که
کویدسفر دور ندارد حافظ * کور رازی
سفر سر نبرد از سرما) حضرت خواجه
نک متافنده یازد شد که خواجه بزد
شهر دن غیری تمام عمر نده بر پرده وارمشلرد
اول ایله اوج کونک بولدر ایچو پس
بوینده اگا اشارت ایدوب پیور کو
درازی کواصر مخاطبدر خطاب عام قیبتندن
درازی دیبا مصدر در سر نبرد باش ایلنل
چیفارمز دیکدر و جدا زدر که سر بونده
سودا وارزو معنایه اوله * محصول بیت *
هر کسه که دیرسه حافظک اوزاق سفری
یوقدر یعنی اوزاق سفره وار من سن
اکا سو بوله سفر اوزاقلنی بزم باشندن
باش چیفار من یعنی آخرت سفری که بی
نهایت سفر در هیچ فکر مدن و خیالمندن
کتر دیکدر پس کو یا که هر کون سفردهم
یا خود سفر اوزاقلنی هوا می باشندن
کتر ندارد بر سه نداری یازانر سیاقی
و سابق بیت متفطن اولمشلرد ندر ایدیه
معنای استفهام اعتبار ایدنلر منم بر دایم
(وله ایضا) لطف باشد که نبوشی از کدا

هاروت را * تا بکام دل نیند دینه ماروت را) غزل سابق اگر چه اکثر دیوانلرده نایا بدر املاتی خواجه به نسبت ایلک ممکن در
برایکی جهندن برایی متافنده بزد وارد یعنی تفصیله مواقندر بریده بوکه حافظک روشنه و رسته مناسبتدر اما
یو غزل خواجه به نسبت ایلک غایبه مشکدر زیر اول بوکم دیوانلرده غایبه کیم یابدر * نایا بوکم بش بیتل غزلده اوج
بیک قافیه سی مکرر کلک فی الجمله رشیدی او لا ندن صادر اولر فضلائین مثل هذا الفضل نالسا کدا ذوی العفولدن ایکی

مستند و کوبادیده ماروت را) مصراع اولده کوباییش مستند کوی قوشش باله اما بزبوسختی اختیار اندک ایکی کوبایاله تجبیس تام اولغیچسون دیده ماروت ماروت بونده ساحر معانه درکه ماروتک صقیدر * محصول بیت * ای بری کوبیا که چندین قوسی پیدا اولدی که بلبلر چشم ساحر که مست اولوب کوبنده لک ایدرلر کوبایومون اولان بلبلر سنک ماروت کوز که مست اولمشلر در دین ترکیب بیت مطایق سوبله مستدر و مصراع ثانیه کوبایلدی کوی بازان

چونکه خواجه نک بعض دیواننده بولندی حالته کوره شرح ابلک ضروری اولدی نبوشی پوشیدن اورنگ و کیمک بونده اورنگ معانه نکی مستندلر اورنگ سن دیمکدر کدا هادن مراد عشا قدر روت اصلنده روت ایدی زیرا بیان اولمش ابدیکه هر لفظک که اخیری حروف هتک بری اوله حالت اضافنده برایشات ایدرلر بونده ضرورت وزنجیون سساق اولمشلر یوزک دیمکدر تا حرف تحلیل کام مراد بیکام دل کوکل مراد بیکه دیمکدر * محصول بیت * لطف اولوراکر کدا اردن یوزکی اورنگ سن بی کرله من سن تا که کوکل مراد بیکه کوزمن یوزینی کوره بونده هاروت و ماروتکه ایکی ملکدر دیار با باده برجا هده اقلردن اصیابوب تاقیا منه دکه معذبلر در اناری ابهام ایدر (چچوهارویم دایم در بلای عشق زار * کاشکی هرگز ندیدی دیده ماروت را) * محصول بیت * هاروت کی دایم بلای عشقه زار ایزکاشکی کوزمن یوزی کورمیدی که مبتلا اولی لازم کلیدی (کی شدی هاروت در چاه زنجانات اسیر * کرکفتی شمه از حسن تو ماروت را) کی شدی کی بونده سخن معانه در شنبده با حکایت حال ماضی ایچسون کاشدر معلوم اوله که فعل ماضیک اولته می و یا اخر نه بای مفرد داخل اولده حکایت حال ماضی معناسنی افاده ایدر مثلاً می شد کیدر دی می آمد کور دی شدی وادی دخی یوبله در نکفتی ده با حکایت حال ماضی * محصول بیت * هاروت سخن چاه زنجاناتکه اسیر اولوردی اگر سنک حسکندن ماروته برشمه دیمیدی یعنی غمزاتی ابلدیکچون جزاسن بولدی پس هر غماز جزاسن بولور (جوی کل رخاست کوبایای پری اندر چن * بلبلان

اولسن عمر نازنینی هبایه و هوا به صرف ایتمه سن دیمکدر

(حرف الباء اوله ایضا)

(کفتم ای سلطان خوبان رحم کن بر این غریب * کفتم در دیال دل ره کم کند مسکین غریب)

دیدم ای کوزلر بادشاهی رحم ایت بو غریب اوزره دیدی کوکل اردنده یولی یوزور مسکین غریب (مفردات) (کفتم) دیدم (ای سلطان) م (خوبان) کوزلر (رحم) مرحت (کن) ایله (بر) نیلی (این) بو (غریب) م (کفتم) دیدی (در) فی (دنیال) (قورق و آرد معانه) (دل) کوکل (ره) یول (کم) تورمک (کند) ایدر (مسکین غریب) م (معنای اشارتی) حضرت مولانا قدس الله سره الاهلی پیور * الروح من نور عرش الله مبدأها * و ترية الارض اصل الجسم والبدن * قد الف الملك الجبار بينهما * لصلحا لقبول الهدى والحنن * الروح في غربة والجسم في وطن * فارحم غریبا کشیا نازح الوطن * فحواسیحه بوعالم تاسوته عهد وميثاق روحانی قبول و اظهار ایچون مبتلا اولان روح انسانی به عالم لاهوته غمانی وصلت و غریبتدن وطن اصلسته رحلت ایچون ارحم الراحمین اولان واجب الوجودک رحمت سابقه سده ایله قصد نیاز درگاه خدا ایدوب ای سلطان خوبان بو غریب معجزه رحمت واده کی افاضه ایله وطن اصلسته و عذبت معنویه کده مقصد صدقه واصل ایله دیدکده جواب حضرت بود که ای قابل فیض رحمت اولان قلب طمائی عالم علوی به و وطن اصلی به وصول قلبی ماس وادن تجرید و توجیه کامل الی الله وهران قلب حاضر و آگاه ایله غریب مسکین مرآقب اولمیله در (نجلی * حق ناگاه آید امار بدل آگاه آید) دیمکدر

(کفتم مکرر زمانی کفتم معذوم دار * خانه پروردی چه ناب آرد غم چندین غریب)

دیدم اکام کچمه بر زمان دیدی بنی معذور طوت اوده بسلطان نازنین نه طاقت کنوره بوقد غریب غمته (مفردات) (کفتم) دیدم (اش) اکا (مکدر) (کچمه) (زمانی) بر زمان (کفتم) دیدی (معذوم) بنی معذور (دار) طوت (خانه پرورد) اوده بسلطنش (چه) نه (ناب) طاقت (آرد) کنوره (غم) م (چندین) بوقدر (غریب) م (معنای اشارتی) حضرت واهب العطا بایه نیازده دیدم چونکه مسکا قربت و مقام دایمید وصلت قلب آگاه ایله در کر مکه بنی ران تو جه ذابته کدن و نجلی * جاکدن دور ایتمه جوابه پیور دیکه ای پیچاره نیم حکمتی ادرا کدن عقولر قاعردین بر خادرمکه هر بر شخصه هر بر آند برنجلم وارد بوخانه عالده هر بر فوایی بر صفایه مظهرینه تر به ایدوب مقامه واصل قیلم سابقه ولا حقه لیک علی بکاخصوص صدر همان سن و طبعه عبادت کدن نقصان ایچوب بکا توجه و نیاز کده ثابت اولدیمکدر

(خفته در سجای شاهای نازنینی راجه غم * کر زخار و خار سازد پست و بالین غریب)

بادشاهاق شجاسته بانمش و او بومش نازنینه نه غم اگر دیکدن و طاشدن دوزه دوشکی و با صدیقی غریب (مفردات) (خفته) بانمش و او بومش (در) فی (سجای) بر جانوردر که در بسنی کورک ایدرلر (شاهی) شاهلی (نازنین) نازل محبوب

ها ایله جمع ابلک شاذ در پس بو غزل حافظه استاد ابلکده و هن ضعف وار مکر که استنداء جائده یعنی مبتدی ایکن سوبلش اوله بعض کسه اول زمانده المش اوله مکره بعض دیوانه الحاق ایلده اما یوبنده نک ظنی بود که بو غزل تبریزی حافظ شاهانه اوله که بو برخریف امش طراغی حافظ تخلص ایدر مش شام شریفده بر مقدار غزان کوزدم که اکثر غزلیک قافیه لری یوبله فاسد ایدی اگر چه جهالتدن یوبله قافیه لری جمع ابلکی هتعد ایلر مش حاصل کلام

خط فاحش ابلشدر (یکشد جور و جفا هایت زهیران ای صنم * لطف فرما تا بیند حافظ ماروت را) جفا هایت لفظشده تایی خطاب معنی جهندن هجرانه مقید در هجرات تقدیرده * محصول بیت * ای صنم هجرانکدن جور و جفا چکر ایمدی لطف یسور تا رزم حافظن رویکی کوره بو غزلده روت را لفظی ردیف و ما قبلشده الف حرف روی واقع اولمش و اوج یتده مالفظی که بز معانه در مکرر اولوب تکرار قافیه عیب فاحش اولدیفیچون بو غزلی خواجه حافظه تسنیده کال تردده متردد ایز شکم ساهده

ذکر اولندی (وله ایضا) (تاجات حاشقار ایز یوصل خود صلا * جان و دل افتاده اند از زلف و خالت در بلا) تا ایتده غایت ایچوندر من معانه سده زد معنی جهندن صلا به مقید در صلا زد تقدیرده در بعض الفاظ وار فارسیده کزد صبار یله مستملدر که ترکیبه اتی زدک معانه سیه قابل تعبیر دیکدر مثلاً بوسه زد کی که او پدی دیمکدر * بیت * اسنین مالید و دامن برزدان بی باکست * وای جان من که افتادم ز بار غم زدست * زلف و خالت مضایف محذوفدر از سبب زلف و خالت دیمکدر بلا و باوی و بلیه و بلوه بر منایه در اصلشده سفر زچندن ضعیف اولمش دوه ده استمال ایدر لدی صکره مطایق زچنده و مشتمله استمال ایلدیلر * محصول بیت * سنک جاک کدو و صندله عاشقانه صلا و برلدن بری جانله کوکل زلف و خالت سبندن بلایه دوششار در یعنی سنک حنک هر کسی کند و به عاشق ایده ایدر و جانله دلزدانه خال و دامن زلف کدن اضطرار ایدو شدی زیرا مرادک وصله صلا ایلکدن گرفتار ایلکدر (انچه جان عاشقان از دست هجرت می کشد * کس ندیده در جهان جز نشنکان کر بلا) جان روح حیوانیده و روان انسانیده مستملدر گاه اولور که جاتی روان مقامده استمال ایدر نشنکان کاف هجره رسمی بدلی بان یلوب ساقا ذکر اولمشدر کر بلا حضرت امام حسین شهید اولدینی صحرانک استمیر که الان مرقد شریفی اته در * محصول بیت * اول سنک که عشاقت جائی سنک براق التدن چکر اول سنه بی کسه جهاند کورمشدر کر بلا صومزلدن غیری که حضرت امام ایله یله ایدی و انلر اول حضرتلش کسینه ایدی (رکمن کر

(را) (چشم) (غم) (کر) (کر) (ز) (م) (خار) (دیکن) (خارا) (طاش) (سازد) (دوزه) (پست) (دوشک) (بالین) (با صدق) (غریب) م (معنای اشارتی) عصمت حقه معصوم و مأمون محبوب ازل اولان شاه حقیقه غم بوقدر لکن عاقبت حالی نید منجر اولدجنی معلوم اولبان عبد پیچاره و غریب آواره و پر باره دوشکینی دیکن و با صدیقی طشاش ایدوب آج و صوسز و کچمه (او بفرسن انواع ریاضات و مجاهدات ایله کوزلدن قالی باشلر دو کوب درگاه حقه دائم نیازده اولمایدر امیدر که در بای رحمت الهیه جوش ایدوب مظهر احسان اولور دیمکدر

(ای که در زنجیر زلفت جای چندین آشناست)

(خوش خند از خال مشکین برخ رنگین غریب)

ای محبوب سنک زلفک زنجیرنده در یونجه آشنایک بری خوش دوشدی اول مشکلی بک رنگلی بکا ق اوزده (مفردات) (ای) حرف ندا منادی (که) در که محبوبدن صبارتدر (در) فی (زنجیر) م (زلف) م (نا) خطایسه (جای) بر (چندین) بوقدر (آشنا) بلش (خوش) کوزل (افتاد) دوشدی (آن) اول (خال) بک (مشکین) مشکلی (بر) علی (رخ) بکا ق (رنگین) رنگلی (غریب) عجیب (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق بوقدر آشنای حضرتک کر چه زنجیر محبتکله مقید و تجلیات صفاتکله اسیر لرد لکن میانه لنده قلوب منشر حذرده اسرار غیبیه لک متکشف اولد قد صکره تجلیات ذابته لیکه مظهریت عجب خوش دوشمشدر که هر تبه محبوب بندر هر بر شخصه میسر دیکدر محضا فضل الهیدر دیمکدر

(می نماید عکسی در رنگ روی مهوش)

(همچو رنگ ارغوان رصفه نسرين غریب)

کور بنور شراب عکسی سنک آی کی یوزک رنگنده ارغوان چیچکی کی آق کل یوزی اوزره غریب عجب (مفردات) (می نماید) کور بنور (عکس) (رنگ) (می) شراب ((در) م (رنگ) م (روی) م (مهوش) آی کی (نا) خطایسه (همچو رنگ) بیراق کی (ارغوان) بر فریزی چیچکدر (بر) علی (صفحه) یوز (نسرین) بیاض کل (غریب) عجب (معنای اشارتی) لایه معنی ارضی و لایه معنی قلب عبیدی المؤمن اتقی (حدیث شریفی سر نیجه سنک نجلی * جدلیکه محل اولان آینه قلوب عاشقانه نتیجه عشق و محبتک اولان اوار قدسیه لاهوتیه لک دخی بر اصف عجیدر که تلبیه المذکور بالمحسوس لطافنده بیاض کل اوزرده ارغوان چیچکی کی لطیف و عجیدر دیمکدر

(پس غریب افتاده است آن مور خط کر درخت)

(کر چه نبود در نگارستان خط مشکین غریب)

چوق غریب دوشمشدر اول قرنیجه خط بکا غلک چوره سده اگر چه نگارخانه

یکشد رندی و مستی جان من * ترک مستوری و زهدت کرد باید اوله) ترک آفتندن مضایف محذوفدر یعنی محبوب ترک من یا خود ترک مجبوره استعاره اوله رند باده نوش یا مصدر به در جان من منادی حرف نداسی محذوفدر ای جان من کندی جائنه خطاب ایدوب ذاتی مراد ایدر * محصول بیت * اگر نیم محبوب ترک یا مجبور باده نوشاق و مستلک ایلده چک اولور سه ای نیم روح یعنی ای حافظ زاهد اتی و صوفیانی اولدن ترک ابلک کر کدر یعنی جانانه مکی می نوش و باده

برست اوله اكا اتياع ضروري او اوب زهندي و تقواري ترك اليك كرك (وقت قش و موسم شادي و هنگام شراب
 پنج روز ايام فرصت را غنيت دان (هلا) هلا حرف تنبيه و تا كيد در عيش عييك قهقهه در لك يعني حيات معاشه در موسم
 سينك كسر له زمان متعبد ن تعمير در وقت و موسم و هنگام و پنج روزي بر پيشه جمع ايلك لطافت دن خالي دكلدر
 * محصول بيت * ذوق و صفا و شادابي و زما نيدر يعني فصل بهار در اوسدي بش كون مقداري ايام فرصتي
 غنيت ييل يعني بهار زماني تير بگر فرصتي

۷۰

چينيد. خطه شكين اولز غريب (مفردات) (بس) چوق (غريب) م (افتاده
 است) (دوششدر (آن) اول (مور) فرجه (خط) م (كرد) چوره (رخ)
 بكاق (تا) خطايه (كچه) اگرچه (نبود) اولز (در) م (نكلستن) چينيد
 انواع نقوش كندنده تصوير اولسان خانه در (خط) م (مشكين غريب) م
 (معنای اشارتي) اي صانع ازل وای مبدع ام يزل سستك صنع عجبكندرك
 بوخط مشابه سنده نكته صفا اولان وجود اندي في عالم كبرا اولان قلب منشرح
 مظهر انوار لاهوتيه به دازه ورده ظلماني قلوب ظاهري زينت احسن تعويم ايله
 مزین و باطنی استیلا بالله (ولقد كرنا في آدم) سرجه زبور انوار تجليات الهي
 وشوه انواع اسرار غيبه مالايشاهي ايله محسن و نظرائس و جن و ملائكه دن
 مستور علوم مكتوف الهيه به مخزن بر نقش بد بعدر كه نكار خانه عالمه خاني
 عالم ادراك كن دن حاجز بر امر اعجوبه در وفودت باهره در كه عبادت عتول ناس
 قاصره در ديكدر

دكتم اي شام غريبان طره شب رنگ تو در بحر كاغان حذر كن كرنالدين غريب
 ديدم اي دلبر غريبانك اخشاي سينك كچه رنگلي زانكدر سحر وقتلنه حذر ايله
 اگر نه ايدر سه يوز غريب (مفردات) (كتم) ديدم (اي) حرف ندا منادي محذوف
 دابر ديكدر (شام) (اخشام (غريبان) غريبان (طره) زلف (شب) كچه (رنگ)
 م (تو) م (در) في (سحر) سحر وقتلري (حذر كن) حذر ايله (كر) اگر
 (بنالند) ابكر سه (اين) بو (غريب) م (معنای اشارتي) ديدم اي حكيم
 ورجان ورجيم محسوب حقيقي بوينده تاجري و عاجري بو قدر قيودات جسماني
 و بو قدر انقادات قاني ايله مقيد و مكدر و مبالا قلوب و آينه قلبي زنگار ماسوا
 ايله محبوب ايند كنه صكره بنده بيماره بنده توفيقه در كه في نياز به بوز سوروب
 انواع مجاهدات ايله روز و شب تركيه نفس و تصفيه قلب ايله باعث خلقت اولان
 معرفه الهی و انكشاف انبساط ايله دل آكاهي تحصيل ايندم دير كن بنده نجلي
 قابضيت شب رنگ ايله عنایت بيوروب مستور ايله بوزريك سحرده اولان ناله سني
 قول ايدوب در كاهكدر دور ايله ديكدر

دكتم اي شام غريبان طره شب رنگ تو در بحر كاغان حذر كن كرنالدين غريب

دور نبود كراشيد خسته و غمگين غريب

دلبر ديدی ای حافظ آشیان در مقام حیرت درل بعید دکلدر اگر اوتوره خسته و غمی
 (غريب) (مفردات) (كتم) ديدی (حافظ) م (آشیان) باشلار (در مقام) م
 (حیرت) حیرت درل (دور) بعید (نبود) اوليه (كر) اگر (نشيد) اوتوره
 (خسته) م (غمگين) غمی (غريب) م (معنای اشارتي) عاشق درد مندك
 سوال و نياز رنگ جوانده محبوب ديديكه اي حافظ يقين و معرفه بنم در كاهه
 آشنا اولتلر بنم تجليات حكمت آميزنده منير ل در (انا عند النكسة قلوبهم)

حدیثیه

اوبانلر بويه اوله كلشدر دنبال بوئده ارزو معاشه عجمده استعمالد و كم كند بوئده ادبسرلك ايله معاشه استعمالدر يعني
 بن مسكين بكا سوز سويلك ادبسرلكدر دين كه عند بات سويلش (كفتش مگذر زماني كفت معذورم يدار خانه پروردي
 چه تلب آردم چدين غريب) مگذر كذر بدندن مشتق نهی مخاطبدر كچه ديكدر كذشت دين يكش سويلش زمانده يا وحشت
 ايجودر يدار امر مخاطبدر دار بدندن طوت معاشه خانه پروردي بسلكر خانه پروردي دالله و دالسر شول كنه به

دبرلر كه ايجوده بويه و طلسره بيقوب يگاه زله اختلاط الخمش اوله بادشا زاده و بگزاده و سابر ارباب دولت اولادي كني
 تركيده اناسي قرتنده ياتور ديكدر كني سايه پرورده بويه در * بيت * در عرق مسكين لياي شاد زهر كرم من * بود چون كل
 سايه پرور طافت كرم انداشت * محضول بيت * جاتانه ديدم كه اگان بر زمان كچمه جاتان ديدی اي معذور طوت رخانه
 پرورد بو قدر غرييك غنه تقدر طافت كتورر استفهام انكاري كتورر هنر ديكدر يعني كچمه ديكدر مراد كز عشا في
 غزده اظهار غم ايلسونلدر بر ايله اكا

۷۱

حدیثیه همان شده كندی اراده سني ترك ايدوب بنم امر به امشال و حكمت
 ظهورات تجلياته كل و لال حزين و غمگين و مراقب همان در كاهه ملازم
 اوله ديكدر

میدمد صبح و كله بست صحاب الصبح الصبح يا اصحاب

شديكي خالده باورر صبح و برده باغلدی بواوت صباح شرابی صباح شرابی
 ياران (مفردات) (می) حالیه (دمد) باورر دمیدن دن مضار عذر (صبح)
 م (كاه) كسر كاف عری و تشديد لام ايله برده (بست) باغلدی (صحاب) بواوت
 (الصبح) صباح شرابی (يا اصحاب) م (معنای اشارتي) بن فلق صبح كني
 قبله افشراح بركات صفوت و اخلاص اولان نور حقنه افتتاح بولند قده برده
 غفلت و كد و رات بشريت غين و عارض اولجه سالكه لازم اولان باعث جلب عشق
 و محبت و كاشف برده غفلت اعمال صالحه و در كاه حذر رجوع و استغفار و مردان
 خدادان استعانت مبادر و مشغول اولقدر ديكدر

میچك زله بر رخ لاله المدام المدام يا احباب

شديكي خالده طاهر لاله لك بكافي اوزره چه شراب دائمی شراب دائمی يا احباب
 (مفردات) (می) حالیه (چك) چكیدن مضاعف طاهره معاشه (زله) جد (ر)
 علی (رخ) بكافي (لاله) م (المدام) دائم ايجان شراب (يا احباب) م (معنای اشارتي)
 برده بشريت محبوب ايكن كشف حجاب ايجون مجاهده و سعي آكاري ارفيض الهي
 بنده كده دوام و حصول مرام ايجون استعانت و نياز باب حضرته اوليدر ديكدر

می در ناز چن نسیم بهشت بس بنوشید دائمی ناب

شديكي خالده اسر چندن جنت كوزل بلي بويه اوچه ايجك دائمی صافي شرابی
 (مفردات) (می) حالیه (وزد) اسر وزیدن مضاعف (از) من (چن)
 روضه (نسیم) ريح لطيف صبا (بهشت) جنت (بس) امدي فاء جزايه
 معاشه (بنوشید) ايجك (دائمی) م (می) شراب (ناب) صافي (معنای اشارتي)
 محضا كرم و لطف بزدان ايله جنت عرفاندر ريح رجحان و روز كار توفيق و احسان
 اسخه منوبات اغراض نفسانده دن خالص عشق و محبت ايله و اخلاص قلب ايله
 اعمال صالحه به مبادرت و سعي ايلك ديكدر

نخت زمر دزدت كل بچمن راح چون لعل آتشین در باب

زمر دخت قور مشدر كل چنه آتسه منسوب لعل كني شرابی اكاه (مفردات)
 (نخت) م (زمر) بريشل جوهر در (زده) اورمش (است) در (كل) م (با)
 قی (چن) بانچه (راح) شراب (لعل) برقر مزی جوهر در (آتشین) آتسه
 منسوب (در باب) كاه ديكدر (معنای اشارتي) خلوص قلب ايله مریه محبوبيت
 كس ايند كده باغ دلده سالك بر شاه تخت نشين اولشدر كه زمر دكی چشم
 افشاي اعداي كور ايدوب جذبات عشق آتشین ايله اكاه كه ماسواي احراق

محممل دكلر زراخانه پرور انظار بكا به
 طافت كتورر هنر كه عرض همومي استماع
 ايله يله خانه پرورد اولدر كه براولك جاعني
 بسيله دن و بر نازين غرييك بو قدر غنه
 نه طافت كتورر دين خطا باليدلر (خسته
 بر صحاب شاهي نازيني راجه غم * كرز
 خار و خار سازد بستر و بالين غريب)
 خفته افط مشر كدر يانش و او پش
 معاشه صحاب كل يعني خاكستر رنگنده
 رح و اولدر كه كور كنده سنجاب دبرلر كه
 عجم شاهلری قيش وقتنده اي دوشنوب
 اور شورل دعا كوي بو قصدي خسته رده
 و بعض قصايدده كور دكدر سعادتلو
 بادشاهك حرم خاصنه خدمت ايللردن
 استفسار ايلده كد بادشاه حضر ايلری قشبن
 سوز و باوشق و باخير كور كدر نسته
 اور تونوب دوشوري بوق بدبهر شاهي ده
 يا حرف نسبتدر حرف معذور ديلر غلط
 ايلدي نازيني را نازانده فخر معاشه
 و با حرف نسبت و نون تا كبد نسبت ايجودر
 نازلي معاشه را اذات معذور چه غم استفهام
 انكار ريدر خار دكن خارده قره
 طاشه دبرلر بستر دوشك بالين باصدق لف
 نشر مرتب طر بيله ذكر اولشدر سازد
 سازيدندن فعل مضارع مفرد غائب
 صيغه سيدر * محصول بيت * بادشاهانه
 سنجاب او زرنده يانوب او پش نازانده
 نه غم اگر دكدر دوشك و قره طاشدن
 يا صدق ايدنور سه مر در غريب يعني
 جانا نكه ذوق و صفاده و رفاهيته اوله
 و عشاق بي نوا و وي چاره كه درد و بلا
 و غم والده اوله اول بونلر ك حالتي نه ييلور
 هر كشي چكديكين ييلور انجق (اي كدر
 زنجير زلفت جان چندن آشناس *
 خوش فتادن خال مشكين بر رخ رنگين
 غريب اي حرف ندا منادي محذوف
 چندن كه خبر به معاشه در مشكين و رنگينه يانوب و نون تا كبد ايجودر غريب خوش افطنه مقيد در خوش
 غريب واقع اولدي ديكدر * محصول بيت * اي جانان كه بو قدر آشناتك جاني زنجير زلفكده در رخ رنگينك اوزره اول
 مشكين خال نه عجب كوزل واقع اولش غريب بوئده عجب معاشه در غريب لفظي رنگين لفظنه مصروف اولوق دخی
 جاز در دين غريب سوز سويلش (بس) غريب افتاده است آن مور خط كردش * كچه نبود در نكارشان خط

متشکک غریب (پس بونده زیاده مناسبه در مؤثر قریحه مور خطیدن مراد تشبیه طریقه تازه ظهور اولین عقل در گرد اطراف مناسبه در نگارستان و نگار خانه چیده برخایه نک اسبدر که مانی نام نقاش پیدا بشود و کندونک استخراج ایلدبکی نقوش غریبه بی انده نقش ایلسوب و اندن غیری هراستاد که بر نقش غیر مکرر استخراج ایلشدر انده نقش اولوب پس بر نقوش غریبه برخانه در که کتابلده مذکور و مسطور در * محصول بیت * زیاده عجیب واقع اولش اول قریحه کی خط رنگی رخک اطرافنده اگر چه

۷۲

ایمکدر دیمکدر

در چنین موسمی عجیب باشد که باند می کند بنشاب

بولک کی بر موسمه عجیب اوله که قیامه ل میخانه بی عجله ایله (مفردات) (در چنین) بولک کی (موسم) (وقت) (یا) وحدتیه (عجیب) م (باشد) اوله (که) م (بیتند) باغله یل (میکده) میخانه (یا) للاحصیه (شباب) عجله (معنای اشارتی) (وقت) انکشفده سالک بر شاه شرفیاب ایکن قاب فیض بخشیده تعقیب انقباض امر عجیب در دیمکدر

در میخانه بسته اندر که افتخار بافتخ الابواب

میخانه قیوسی باغشدر در بسته سن فتح ایله بافتخ الابواب (مفردات) (در) قیو میخانه (م) بسته اند (باغشدر در) (در) دخی و بند (افتخ) سن اچ (یا مفتخ الابواب) ای قیو ل آچیچی (معنای اشارتی) همان دفع انقباض و جاب انوار فیوضات فیاض ایچون سالک مر تاض مفتخ الابواب اولان حضرت الله به نیاز مند اولمشدر دیمکدر

لب لعل ترا حقیقی نک هست بر جان وسینه کی کباب

سنگ لعل لک ایچون طوز واکک حق واردر سینه لری کباب اولش جانلر اوزده (مفردات) (اب) (دوداق) (اهل) م (ترا) سنک ایچون (حقوق) م (نک) طوز (هست) واردر (ر) علی (جان) م (سینه) کوکس (ها) ادات جمع (کباب) بخش و بر بان ات (معنای اشارتی) دخی سالک نیازنده شکرا و احترام دیه که ای کرم بی نیاز و عطی فی عوض (وان نمودوا نعم الله لانحصوها) خواستجه انفسی و آفاقی بزه احسانک لایحه صادر باخصوص ریاضات و مجاهدات ایله راه رضا کده بذل وجود ایدوب جگری یاقی و سینه سی بر بان اولش قوللر بکک ارواح قدسیه لینه معنده اولان خطابات و احسانک بی نهاییه در دیمکدر

حافظا غم بخور که شاهد بخت عاقبت بر کند زجهره نقاب

ای حافظ غم به که بخت محبوبی عاقبت بوزدن چکر نقابی (مفردات) (حافظ) ای حافظ (غم) م (بخور) به (که) م (شاهد) محبوب (بخت) طالع (عاقبت) م (بر کشد) چکر (زجهره) بوزدن (نقاب) برده (معنای اشارتی) ای حافظ کر چه جمع هر تبه ده الهمدن خوف اوزره اولمشدر (لکن سبقت رحمتی علی غضبی) حدیث قدسی و وعد کرم انبسی مقتضایه ارحم الراحمین اولان الهمدن قطع امیدده ایچوب سنی و طلبده اولکه محض کر مندن رزی عباد مکرین ایچنه ادخال ایدوب اثرک بوزی صوبی بر کانه جلالندن عجب هرتی رفع ایدوب بزد دخی جلال مشاهده سن میسر ایدوب ایدران شاه الله دیمکدر (وله ایضا)

صبح دولت می دمد کوچام همچون آفتاب فرصتی زین به کجا باشد به جام شراب دوات صباحی شمدیکی حالده باور رهائی کونش کی قدح بوندن یک بر فرصت

زوده

که اخریده میم اولوب اکا یا نسبی داخل اولی اولسه ایکی طریقه در برینی سایر الفاظ کی کاه بالکر یا ادخال ایدول و کاه نوله تا کید ایدول غمین و غمین کی و بر سیده یاله نوندن اول بر کاف عجمیه توسط ایدول غمین و غمین کی پس * محصول بیت * جانان حافظنک مذکور کلاتن ایشدیمک دیدی ای حافظ آشنار مقام حیرتده در پس سنک کی غریب میسار و غشیاک اوتور سده دیمکدر یعنی قدیمی ایشا اولان عشاق و صانع و سبیل و دزد به یولسوب حیرتده قلیچی

من که مر در غریب و یکانه غمین و غمین و مر یض اوتور تی عجیب دیمکدر (وله ایضا) می دمد صبح و کله بست صاحب * الصبح الصبح یا اصحاب * می دمد فعل حال دیمکدرن مشتدر بل اسمک و آدم اوفور مک و نباتات بتک و بر سینه پیدا و ظاهر اولقدر بوند معنای اخیر مراد در کله کاف هر بیتک کسریله و لامک قعیله و تشبیه جی کال کاور یعنی برده صاحب بو اوت الصبح فعل محذوفک مفعولش تقدیر کلام اتونی الصبح دیمکدر صباح باده سنی و رزک معنایه صبحی ایلکه زیاده حرصی اولدیمکدرن صبح افطنی تکرار کنوردی اصحاب صاحبک به دیمکدر باران دیمکدر * محصول بیت * صباح ظاهر اولیور و صبا باده برده بقلدی یعنی سنبلی هوا اولدی ایصدی ای باران باده کتورک ایچنه لم زرا باده نوشدر قشده بوللی کونده که بولودی بو کسک اوله و غمور اولی احسانی اولیه ایچی معتبر در دلی الخوصه صکه چنده اوله نکه مقامات حریریتک یگری دردنجی مقامده بو کا اشارت ایلشدر و شراح بو وجه اوزره شرح ایلشدر پس صباح شرابی ایچک دین بیتک معنای بلدی (میچکد زاله بر رخ لاله * المدام المدام یا اصحاب) میچکد فعل حالدر چکبکدن طالع معنایه زاله بونده چه معنایه در مدام شرابدر اصحاب حبیبک جی دوستلر دیمکدر * محصول بیت * لاله نک رخی اوزرینه چه ظالمیور ای دوستلر باده کتورک ایچنه لم تکرار نا کید ایچوند * بیت * ساقه کی کپی می وزد زچن نسیم بهشت * پس بنوشید دایمی ناب * می وزد فعل حال در بل اسمک معنایه بهشت پانک قعیله و کسریله لغتدر جنت معنایه پس هر بیده فاه جواب معنایه در ناب بونده خالص معنایه در * محصول بیت * چنده جنتک خوش قوقلی بی اسه بور ایدی دایمی خالص ایچک ای باران بوینده بنوشید لفظی قرینه ایدوب ایکی بیت سابقه ایچک دیوب اصحاب و احبابه متکلمی ادخال ایلامک اطوار کلامدن کال غفلتندر (تخت زمرد دست کل بحین * راح چون اهل آتشین در باب * زمرد بونده وز نیچون میم ساکن و را محقق اوتور اشد زانک و میچک

۷۳

زده اولور و شراب قدح (مفردات) (صبح) م (دولت) م (می) حالیه (دمد) بلور (کو) قتی (جام) م (همچون آفتاب) کونش کی (فرصت) م (یا) وحدت (به) یک (کجا) قشده (باشد) اولور (بده) ویر (جام) م (شراب) م (معنای اشارتی) فیاضده بخل بوقدر (لایذیع اجر الحنین) خواستجه هر کس سنی و استعداده کوره فیض و احسان ایدر لکن آفتاب کی قلب صافی هائی وزه ده و بعد التصغیه تحلیه ایچون بوندن یک فرصت بوقدر ای فیاضم بو عالمه بکا برجام محبت بخش ایله یعنی قابل فیض و مستعد الوار تجلی بر قلب آگاه احسان ایله دیمکدر

خانه بی آشوب و ساقی بار مطرب نکته کر

موسم عبست و دور ساغر و عهد شباب

خانه تشویش سز ساقی بار موافق مطرب نکته سوبلیجی هیش وقتی قدح دوری کجلاک زمانیدر (مفردات) (خانه) او (تشویش) فکر فاسده (ساقی) م (زار) م (مطرب) کوینده (نکته کو) نکته سوبلیجی (موسم) (وقت) (هیش) در لک (دور) زمان (ساغر) قدح (عهد) زمان (شباب) کجلاک (معنای اشارتی) توفیق و ضایع ربانیه ایله علائق ماسودن قلب صافی و بلا واسطه فیض و تجلیات الهی و بیبر کاهلدن ارشاد دقایق اسرار ربانی اولمشده اذواق روحانیت و دین حق اوزره قایده تحویات و مشاهدات انوار جمال الله ایله انواع لطافت و طراوت حاصل اولور دیمکدر

از بی تفریح طبع و زبور حسن و طرب خوش بود ترکیب زین جام با اهل مذاب

طبعی آجوب فرحندر مقدر ایچون و حسن و شاداق زینندن ایچون التون قدح ازاش لعل ایله ترکیب خوشدر (مفردات) (از) من (بی) لام علت معنایه (تفریح) آجلاق و فرح (طبع) م (زبور) زینت (حسن) م (طرب) شاداق و سرور (خوش) م (بود) اولور (ترکیب) م (زین) لثرتی (جام) م (لعل) معروف فرمزی طاس (مذاب) اریش (معنای اشارتی) قلبه انکشاف و روحه انجلا ایچون و تحلیه حسن قلب و تحصیل سرور و طرب ایچون ریاضات و مجاهدات ایله انون کی وجودی ایدوب و صبار ایدوب جکر قاتندن و ایش جشمی خون آلود اسمک ایله محبوب حقیقتک جمال پاکان مشاهده به تحصیل بصر بصیرت انک زیاده خوشدر دیمکدر

شاهد و مطرب بدست افشان وستان پای کوب

غمزه ساقی چو چشم می برستان مست خواب

محبوب و خواننده ال سلکی وستانه لایق قافچی سافینک غمزه می برستان کوزی کی اوفو مستی (مفردات) (شاهد) محبوب (مطرب) چالقی (با) لایله (دست) م (افشان) سلکی مستان مستار (پای کوب) کوفتندن

۷۴

۱۹

ضیه لری ایله و راک تشبیه به در بریشل جوهر در حقیقه جوق خواص بازارل جله دن حیات و عفار ب یعنی بیلا نلر و عفر بار اول جوهری کتورندن قیازل و بیلان اول جوهری کور سده کوری کور اولور اصبان تاسدن پردولتو نقل ایدر که بریه جقدن امده کیدردم بولک کنارده بریلان یا نور کوردم ناگاه باشین فالدریوب بکا بقدر بقی کی ار فسی اوزرینه کلدی نه اولدی بو کا دیمکد یا امده قضا تندن بر اهل علم قاضی و ارادی ایشیدی بوز نکده می طاش ندر دید مکه

زهر در دینیکه اتی کورد و کندن هلاک اولدی دیدمکه بونک سرینی بکا اکت پس اول قاضی زهر دیکه خواصتی
بیان ایلدی اول زماندن برو هیچ یافندن زهری اکت ایلد دیدی راح شراب آتشی آتشد منسوب یعنی قرمز لطفه
صفدر آتش الیه وصف ایلدی زیر اقرمز سی سار رنگیدن معتبر در و راح الیه ده همرنگدر * محصول بیت * کل چنده
زهر دخت قور مشدر یعنی یروزی بشل چن قابله شددر ایدی قرمز لکی شراب تدارک الیه یاده نوشادر قنده بهار
فصلنده شرب خرسار فصولدن مرغودر

۷۴

دوکت معنایسته (غیر) کوز اوی (ساق) م (چو) مثل (چشم) م (می)
م (پرستان) طایپیلر (مت) م (خواب) اوی (معنای اشارتی) وقناکه
بصر بصیرت کشاد اوایوب مشاهده انوار تجلیات الهیه حاصل اولد قنده بلا اختیار
(فلان) لی دبه لیل جهله دکا و خر موسی صفا) سری ظاهر اوایوب سطوت
تجلیات الهیه به عدم عملارندن عاشقین سماع الیه رقصان و عارفین مقام اشتراقه
مخیر و سرگردان اولور دیکدر

خلوت خاصست و جای امن و زهنگاه انس

هر که این صحت یابد اید اوصد قح باب

خلوت خاصدر و امن برادر و امنیت شلکی برادر هر که بوی صحتی بوله اوکیسه
بوز قح باب بوله (مفردات) (خلوت) م (خاصست) خاصدر (جای) محل
(امن) سلامت (زمت) شنگ (گاه) محل (انس) صحت (هر که) کیکه
(این) بوی (صحت) م (یابد) بوله (یابد) م (او) ضمیر (صد) بوز (قح)
آچنانی (باب) قیو (معنای اشارتی) کر چه عاشقین بلا اختیار رقصان و عارفین
مخیر و سرگردان و لکن بحال حقیقتده الله الیه خاسوت و صحت و رحیل
نفسانیه دن جای سلامت و فرح امنیت آثار برادر هر که بوی صحت خاص و بو آثار
نجاتی بوی بوندی ایسه اسرار الهیه دن نیمه باب کند و بوی قح اولدی دیکدر

از خیالی اطفی مشاطه چالاک طبع در ضمیر کل خوش میکند بهمان کلاب

شرابک لطافتی خیالندن چایک اولان طبع مشاطه سی کل پیرایه ایچنده کل صوبی
خوش کبر (مفردات) (از) م (خیال) م (اطف) لطافت (می) م (مشاطه)
کلبانک بوزین دوزین زلفی طرایبی (چالاک) چایک (طبع) طبیعت (در) (فی) ضمیر
ایچ (برک) براق (کل) م (خوش) م (می) کند (بدر) بهمان م (کلاب)
کل صوبی (معنای اشارتی) برکات انس حق و نعمات فیاض مطلق الیه کند و بوی
قح باب اوایوب واقف اسرار اولان انسان کامل نشئه شراب محبه الیه حاصل
اولان اسرار خیال آدنی کل پیرایه ایچنده کل صوبی کبر اندیکی کبی خانه قلبیه
کبر ایوب ضمیرده اولاتی عوامه اظهار ایتر دیکدر

تا شد آن ده شتری درهای حافظ را کنون میرسد مردم بکوش زهره کلبانک ربان

حق اول آی مشرق اولدی حافظک ایچولرینه شتری ایریشور هرفس زهره کلبانک قولاغنه
رباب آوازی (مفردات) (نا) حق (شد) اولدی (آن) اول (مد) آی (مشرقی)
معلوم یلدز (در) ایچو (ها) ادات جمع (حافظ) م (را) ایچون (کنون) شمعی
(میرسد) ایریشور (هردم) هرفس (با) للملاسه (کوش) م (زهره) معروف
یلدز (کلبانک) آواز (رباب) کانه دیدکری آلت لهو (معنای اشارتی) اشار
غیرله اسرار خدای عوامه اظهار ایچوب خالصا لوجه الله قلب بنایع الحکمنده
مکثون اولان حکم الهیه اسان اوزده جاری اولد قنده (ان الله اشتری من المؤمنین)

الایه

مخصوصدر یوز * محصول بیت * ای حافظ غم بیه که طالعک الزمکره محبوب چهره شدن نقابی چکوب سکا یوز
کوسر یعنی طالعک مراد و بر زرا هر صردن صکره بر سر وارد دیکدر و له رحم روحه (صبح دولت می دمد کوجام
هیچون آفتاب * فرصتی زین به کجا باشد به جام شراب) کو قی دیکدر هر یسده این کبی استغفار خطای عام طریق
اوزده * محصول بیت * دولت صباحی ظاهر اولیوز قی آفتاب کبی روشن جام ذکر محل واراده حال قیلنددر یعنی یانه پس

یوندن مناسب فرصت قنده اولور جام شرابی و بر بوغزل شاه شجاع نخندد جلاوس ایلدیکی زمانده دغشدر زرا اول زیاده عیاش
یاده نوش پادشاه ایدی و اتک زمانده کسه یاده نوشاری ایچیدوب برنسته دیمزدی بوغزلده اول زمانده دلشدن * دردور
پادشاه خطایخش جرم بوش * خواجه قراپه کن شد و مفتی یاله نوش (خانه بی نشویش و ساقی یار و مطرب بنده کوی *
موسم عیشت و دور ساغر و عهد شایب * نشویش تقصیل یابندن * صدر در تخیط معنایسته در یعنی قرش مورس اول مسق
ناله لطیفه بنده کوی و صفت رکیدر لطیفه

۷۵

الایه سر نیجه مقبول در گاه حق اولوب (ایسه یصد الکلام الطیب والعمل الصالح
رفعه) حکمیه الهیه واصل اولد یعنی ایچون زهره مثال ارباب مقامات عالیه عتدنه
دخی مقبولدر دیکدر

زباغ وصل تو یابد راضی رضوان آب زتاب هجر تودارد شرار دوزخ تاب

سنگ وصلک باغندن یولور رضوانک جتی صوبی سنگ هجر حرارتندن طونار جهنگ
قفلجی حرارتی (مفردات) (ز) من (باغ) م (وصل) م (تو) سن (یابد)
یولور (ریاض) باغدر (رضوان) جنت آمری (آب) صو (تاب) حرارت (هجر) م
(تو) م (دارد) طونار (شرار) قفلج (دوزخ) جهنم (تاب) حرارت (معنای
اشارتی) ای وهاب جیل بی علت سنگ وصات و قرینک و آثار جلاک نتیجه سی
انهم و طراوت جنت ای قهار ذواتقام سنگ بهسد و هجرک و آثار جلاک نتیجه سی
عذاب و حرارت لهب دوزخدر که نار فرقت نار حرقتدن اشددر دیکدر

بحسن عارض وقتو زده اندیشه بهشت و طوی طوی لهر و حسن مآب

سنگ یکاغکه و قدیکه ایلندلر صغنی جنت و طوی اغایی سعادت انلر ایچوندر
و کوزل رجوع برادر (مفردات) (با) للملاسه (حسن) م (عارض) یکافی
(قد) بوی (تو) م (برده اند) ایلندلر (بناه) صغنی (بهشت) جنت (طوی)
جنتده برافاجدر (طوی) سعادت (لهم) انلر ایچوندر (حسن مآب) کوزل رجوع
ری (معنای اشارتی) (النجی ظهیری البک) حدیث شریفی سر نیجه جنت و طوی
سنگ ذات چایک و صفات جلاک صفتدقاری ایچون جای نعم لایصی (وفها
ماشتهبه الاقص و نال الاعین) اولوب مفر اهل سعادت و مرجع حسن و طراوت
اولندلر دیکدر

چو چشم من همه شب جو یار باغ بهشت

خیال ز کس مت تو یابد اندر خواب

بنم کوزم کبی جهله کیجه جنت باغک ابرماغی سنگ مت کوز بک خبالتی کوردر
او قوده (مفردات) (چو) مثل (چشم) کوز (من) بن (همه) جهله (شب)
کیجه (جو یار) ابرماغی (باغ) م (بهشت) جنت (خیال) م (زکس)
کوز (مت) م (تو) من (بشد) کوردر (اندر) فی (خواب) اویقو (معنای
اشارتی) (خاطر ال آثار رحه الله کیف بحی الارض بهد موقها) سر نیجه محضا
حیات فلینر ایچون آثار نظر رحه الله و نشئه تجلی جلال الله اولان اشد چشم کبی
جوی جنت دخی نظر حق الیه رحه لامباد جاریدر دیکدر

بهار شرح جلال توداده در هر فصل بهشت ذکر جیل تو کرده در هر باب

بهار سنگ جلاک شرحی و بر مشدر هر فصل جنت سنگ ذکر جلاک ایلندلر هر باب
(مفردات) (بهار) وقت ربیع (شرح) تفصیل (جبال) م (تو) م (داده)
و برمش (در) فی (هر فصل) هر وقتده (بهشت) جنت (ذکر جیل) کوزل

کو معنایسته عهد بوند زمان معنایسته در
شباب بونده بکنکدر * محصول بیت *
خانه نشویش سن یعنی انتظام حال اوزده
ساقی ای یار مطرب ایسه لطیفه بی
عیش و عشرت زمانی و ساغر دوری
یعنی وقتی و بکنک ایا ایدر حاصل کلام
جیمع اسباب عشرت آماده و حاضر
هیچ بر جهندن قورقو یوق (از بی تفریح
طبع و زیور حسن طرب * خوش بود
ترکیب زرین جام بال مذهب * تفریح
طبع مصدرک معنایسته و حسن طرب
بیانه در زیورک اضافتده بویله در ترکیب
زرین جامده مصدرک معنایسته اضافتدر
زرین جام و صفت رکیدر یعنی اقسامنددر
زیور زینت معنایسته در مذهب اسم
معنایسته افعال یابندن ارعش معنایسته
لعل مذهب ارعش لعل شرابدن کنایندر
حسن طرب کوزل شلکدر * محصول
بیت * طبعه فرح و کوزل شلکی زینت
و بر کیچون ارعش اماله الون قدح ترکیبی
خوشدر یعنی الون قدحدن قزل یاده
ایچمک طبعه فرح و صفا و کوزل شلکه
زینت و بر (شاهد و مطرب بدست
افشان و بدست بای کوب * غمزده ساقی
زچشم می پریشان برده خواب * بدست
افشان با حرف زاید دست افشان و صف
رکیدر افشانیدن ال قرصیمی یعنی
اوی او جه قعیمی بای کوبده و صف
ترکیدر رقاصه در غمزده هر یسده ها
سر کوزله اشارته دیرلر اما عجم هایل ناز
و شوبوده استعمال ایدر لری پرستان الف
و نوله جمع اولندلر ذوی العقولدن
اولد یعنی چون وصف ترکیبدر میه طایبی
دیکدر اصطلاحده یاده به ملازمت
ایدلرده استعمال ایدر * محصول بیت *
شاهد و مطرب ال قرصیمه لایسه

رقص ایدر ساقیک ناز و شوبوده سیده یاده نوشلر کوزندن اویقو بی الش حاصل کلام بوییت یاده بجلتک غایت صفایستی توصیف
ایدر (خلوت خاصست و جای امن و زهنگاه انس * هر که این صحت یابد اید اوصد قح باب) زهنگاه گاه اسم مکندر نمازگاه
وسیع انگاه کبی زمت شاذلی دیکدر پس زهنگاه شاذلی برادر انس همزه کب خیمه اوکر یعنی غمگسار و حشت مقابلی حاصل
کلام کشیک خویله خویشتن * محصول بیت * مجلس خلوت خاصدر اغیار دن کسه بوقدر جای امندر عسی و دازوفه

یعنی صوابی قورقویی بو قدر دوشنلر هم مشرب و سرور و شادان و ریزه هر کسه که بوجیستی بواب داخل اولور سه اول کسه
بوز قح باب بولور (از خیال لطیف ای مشاطه چالاک طبع * در صغیر یک کل خوش بکند نهان کلاب) از خیال خندان
بوند مراد نخیل و تنگ در اطف لغده بوم شلق اما بوند احسان و کرمدر مشاطه ماشطه تک مبالغه سیدر دوز کجی خاتون
دیکدر زراعت مط میک ضعی و شیک سکونیه طراغه دیرل و دوز کجی لک ایلی اکثر طراغه اولد یغیون مشاطه دیدار

چالاک و جسط و چالک معنا سته در
طبع اصطلاحه حده شول شیدر که مبدأ
حرکت یعنی علت حرکت اوله کر کسه
حرکتند شعوری و وقوی اوله حیوان کی
کر کسه اولیه افلاک کی بعضی قنده
صغیر اسمدر کرل وصفی معنانه جعی
صغیر کاور بک بوند هر نسته یک پراغدر
خوش بوند ای معنانه در بوند مشاطه
چالاک و چالاک طبعه مضای اولشدر
اضافت بیانیه طریقه یعنی طبع که مشاطه
چالاکدر و جع اشباه عاملر باده تک
اطفی و کر منی نخیل ایلد کدن کلابی
کل پراغی ایچنده کوزل اضممار ایلدی
خواجده تک بویتی حکمدار اولور اولشدر که
انلرک جع افعالی طبعه اسناد ایلر مثلا
نیانده و حیوانانده نقدیه و نیمه و نولید
مثلی طبعیه اسناد ایلر که انک ایدی
قلندر ذاهب الصودر در بس * محصول
بیت * طبع چالاک که تربیت و ترتیب اشباه
مشاطه به مشاهددر یک عجایب کفایتی
و قراب حالانی نخیل و تفکر ایلدی
و کوردیکه بو کفیات و حالات کلابه
بوق بس کلابی بک کلد اضممار ایلدی
بو هر نیکه که آنسره اور نیمه بر فطره
کلاب و برمن * بیت * یارازان می کلرک
مشکبوچای * شرار رشک و حسد در دل
کلاب انداز * بس چالاک طبع وصف
تر کوبدر وصف مشاطه در دین خطای
فاحش ایلدی چالاک طبع مشاطه باده
یعنی که نیانلک مری سیدر دین اخش
خطا ایلدی (ناشدان نه مشتری درهای
حافظ را بجان * می رسد هر دم بکوش
زهر کلینک رباب) نالبدنه غایت ایچوندر
مذ * مشاسنه * محصول بیت * اول مه
حافظلک اشعاریه چاله مشتری اولدن
تیزکا هر مجلدن انک اشعار ری او قور
اولدی بر هر نیکه که هر نفس زهره تک

وصف (نو) م (کرده) بخش (در) فی (هر باب) هر قبو (معنای اشارتی) آثار
رحمة الهی و نشئه نبی جلال الهی کور که وقت بهارده روی زمینه سحاب
نم لایحسان بسط ادب و هدم انسان و خبوا نه بی دریاغ کرم و احسان ایچندر
بهشت دخی (وفیهما ما تشبهه الانفس) نعم الله ایله مشکون او اوب هر بایله آثار
جلال الهی و رحمت بی نه سابه الهی بیان ایچندر دیکدر

بسوخت این دل و جام بکام دن رسید * بکام اگر رسیدی نریختی خواب
یادی بو کوکلم و جام کوکل مراده ایرمدی اگر مراده ایرمدی دو کزدی قانی صو
(مفردات) (بسوخت) بادی فعل ماضیدر (این) بو (دل) کوکل (جام) م
(کام) مراد (دل) م (رسید) ایرمدی (کام) م (اگر) حرف شرط (رسیدی)
ایردی (نریختی) دو کزدی (خواب) قانی صو (معنای اشارتی) اطف
بماده اولان اللهک دنیاده و آخرتده بی دریغ و بی علت عبادنه احساندن امید
ایدر مکه بونده کینه سنک دخی روضه قلبی ازهار مرفقا الله و امار اسرار الله
ایله هر بن قیله هنوز مراد حاصل اولدینی ایچون دینه رسدن قانی باشدر
دو کرم دیکدر

لب و دهان ترا ای بسا حقو تک * که هست بر جگر ریش و سبتهای کباب
سنک لک و اغرک ایچون ای محبوب چوق طوز حقیقه واردر یاره لی جگر اوزره
ودخی کباب سینلر اوزره (مفردات) (اب) دوداق (دهان) اغر (ترا) سنک
ایچون (ای) م (بسا) چوق (حقوق) م (تمک) طوز (که) م (هست)
واردر (بر) علی (جگر) م (ریش) یاره (سینه) صدر (ها) اذات جع
(کباب) پشمش ات (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک علوم مکنونه کدن
زه خبر و پرو راه حقه توفیق یوردنک نعتک شکرندن عاجز با خصوص کوزی
باشلی بغری باشلی و جگری آنشلی راه عشق و محبتده تحصیل مرفقا الله و تیل وصلت
الی الله طلبنده اولدیمز نم اجل القدرک شکرندن عجز بر بطریق الاولدر دیکدر

کایان میر که بدور نوعا شقان مستند * خبر نداری از احوال زاهدان خراب
طن ابله که سنک زمانکده عاشقار مستاردر خبرک بوق خراب زاهدان احوالندن
(مفردات) (کایان) ظن (میر) ابله (بدور تو) باللابه دور زمان (تو) من
(عاشقان) عاشقار (مستند) مستندر در (خبر) م (نداری) طوع و من (از) من
(احوال) م (زاهدان) زاهدلر (خراب) م (معنای اشارتی) ای عاشق
ذات الله اولان صادق ظن ابله که بلا علت معرفت ذات الله طالبنده اولان ایله
نعمتی اوچندن طسالب الله اولان مساویدر اوله دکلیدر که (هل یستوی الذین
یعاون والذین لا یعاون) اللهک غیری بی طلبده اولاک حال خرابدر دیکدر

مراد و ریت شدیقین که جوهر امل * بیدمی شود از آفتاب کلاب
بکاسنک لک دورنده یقین اولدیکه لعل جوهری ظاهر اولور عالم ضیالدر ایچی

آفتاب بخت باغچه ری مراد در ذکر حال و اراده محمل فیلنددر رضوان راتک کسریله و رضوان ضعیله و مر ضات تمیک
قحبه و راتک سکونیه و رضوان معنایه مصدر لدر اما بوند بخت قوجوسی مراد در آب دن مراد بوند یوز صوبدر آب و معنانه
تاب ایچی برده یله ایچق معنانه در هر ها تک قحی و جیمک سکونیه مصدر در اریاق معنانه شرار آتش قفلجی
دوزخ جهنم * محصول بیت * سنک و صلاک باغدن یعنی سنکله مواصله و ملاقادن جتار و نوق و صفا و آب و یاور حاصلی
سنده بر هر نیکه طاعت و صفا و اوار در که

آفتابین (مفردات) (مراد) بنم ایچون (با) م (دور) زمان (لب) م (نا) خطایه
(شد) اولدی (یقین) م (جوهر) م (امل) م (بدید) ظاهر (می شود) او اوب
(از) من (آفتاب) کونش (عالم) م (تاب) ضیا (معنای اشارتی) بی طالب صادق
ایله قلیده هدایت و فیوضات انهدی ایله بکا معلوم اولدیکه (عالم الهی من الاعیان) یله
(کاخجاره اواشد قسوة) ایلان قلب (اغی شرح الله صدره للاسلام فهو صی نور
من ربه) اولسی تور السموات والارض اولان اللهک نور ذاتی سیه نور اولسیه در
و هر شخصه استعدادیچه کرمدن روحضا اطف و احساندر دیکدر

بهشت روی تو حافظ غریبی بحر بلاست * که فوت می شود اینک یابی در باب
سنک بوزک عشقیه حافظ بلاد کرینه غرق اولد که فوت اولور شد بیک کل
بر ایش (مفردات) (بهشت) باللابه (عشق) م (روی تو حافظ) م (غرق) م
طالمش (بحر) دکر (بلا) م (است) اذات خبر (که) م (فوت) ضایع (می شود) او اوب
(سنک) شد بیک (با) کل (یکی) بر (در باب) ایش (معنای اشارتی) ای
معطی حقیقی حافظ هنوز مبتلا اولدینی بلای نغدن محاص بولیوب و نور ذاتیه که
کال استعداد ایله مستند اولدینی ایچون فوت و ضیاع خوفدن سندن عون
و عصمت طلبنده در صولک دنده سن بخش بارب دیکدر

ایچان خواجده حق قدیم عهد درست * که مونس دم صبحم دعای دولت آت
خواجده تک جانی حقیقون و حسن قدیم حقیقون و بشون و صحیح عهده حقیقونک
دم صباح و قنک مونس سنک دعای دولتکدر (مفردات) (با) قسیمه (جایز) م
خواجده اسناد (حق) م (قدیم) زل (عهد) م (درست) صحیح (مونس) صاحب
(صبح) وقت صباح (م) خبر تکلم (دعای دولت) م (آت) سنکدر (معنای
اشارتی) عده راجد الله اولسونکه خواجده عالم و خلاصه نوع بنی آدم صلی الله
علیه وسلم حقیقون و نور محمدیه دن مأخوذ بشله عالم ارواحده بد قدرت الهیه ایله
مرئی لغم حقیقون و شایسته لذت خطاب مستطاب الست بر بکم ایله عهد
بسنک حقیقونکه بناید الله تعالی ذکر و دعا و مناجات درگاه کبریا وقت اسعاده
مونس جمد ریدکدر

سرشک من کز طوفان نوح دست ببرد زلوح سته نیاربت نقش مهر نوشت
بنم کوزم باشیکه طوفان نوح دن ال ایلدی یعنی طوفان نوحه غلاب اولدی سته
اوچندن قادر اولدی سنک محبت بوفه (مفردات) (سرشک) کوز یاشی (من) بن
(که) م (ز) من (طوفان نوح) م (دست) م (برد) ایلدی بردن ماضیدر
(ز) م (لوح) نخته (سینه) سکوکس (نیاربت) قادر اولدی ماضیدر
(مهر) محبت (نو) م (نشت) ماضیدر مصدر معنانه یومق دیکدر (معنای
اشارتی) ذکر و دعا و مناجات خدا مونس جام اولدینی ایچون آرزوی رؤیت
جلال الله الیه بنون عزم کوز یاشیکه کذران ایدوب لوح دلد نقش محبت الهی اوله

کوزر یعنی بنون کجه چشم سنک خیالی بنم دوشندن کتدی کی هر بهشتکده دوشندن کتدی کتدی ر جنت
باغک ارماعی دین مصراع اول ثانی به مرهون اولد یعنی تظن ابله ش (بهار شرح جمال توداده در هر فصل *
بهشت ذکر جیل تو کرده در هر باب (شرح و فصل و ذکر باب مراعات نظایدر و جمال و جیل صفت اشفاق * محصول
بیت * بهار حسن و محبت جهنم هر فصلده سنک جمالک شرحی و برش یعنی کوز لککی بیان ایلشدر ر جنت دخی

هر یابد سبک ذکر جفاک باشد بر معنی سبک الطاف مالانهای کی نگیرد رده و نیجه جهتن آتش در هر باب بونده ابهام
طریقیه واقع اولمش در راجحک فوری مکرر (بسوختن دل و جانم بکام دل نرسید * بکام اگر رسیدی ز پختی خواب)
* رسیدی و ز پختی بازی حکایت حال ماضی در * محصل بیت * بنم بو نور کم یابندی و جانم مراد بنده ابرشیدی اگر جانم
مراد بنده ابرشیدی بو رک فانی صول و یزدی بعضی نسخه ده بو بیت بویه واقع در سوختن این دل خام و کام
دل نرسید * بکام اگر رسیدی ز پختی

ثابت قلمش در که زوای ممکن دیگر در دیگر

برهمنه الله بوصفك اوكلى صفتون ال كه صفتاق اليه دكر روز ييك تنونه
(مفردات) (يا) زائده (كن) اليه (معامله) (النفقات (هزینه) و حديته (وين) (يو) (دل)
م (شكسته) فرمش (بخر) ال خري بندن امر در (كه) م (شكسته) م (ي) بام صدر به
(ارزد) دكر اروز بندن مضار صدر (يا) لاياله (صد) يوز (هزار) ييك (درست)
تون (معناي اشارتي) (اعتمد المتكسرة) قانو بهم) سر نيجه نقش شجده الله كندوده
ثابت اولوب اشنوق جمال الله اليه شكسته اولان قلب منظور حفر بونك كبي قابي
الله الحق الهوي بولقدرو بونك كبي قلب بوزيك غافل قلدين بكر دره دكر

این خرابی ایله علامت ایله که عشق مرشدی بنی خرابانه حواله ابتدای اولکی
 اونه (مفردات) (علامت) رسوایان (میم) ضمیر منکام (یا) للباسه (خراب)
 م (یا) مصدریه (مکن) ایله نهی حاضر (مرشد عشق) م (حوالت) صحرانی
 (میم) م (یا) م (خرابات) و براناق (کرد) ابتدای (روز) م (نخست) اول (معدای
 اشارتی) (رب اشعث اغبر او اقسام علی الله لایر) آثار بنجه نظر حق ایله معوراولان
 قباب صاحبک ظاهری خرابیه که قسام از، (و هـ) احرامان علی اهل الله
 سر بنجه الثفات و عمارت صورتی کندوردن محو اشد در کدر

صدقه چاش که کوش طوفه نفـ کدن که یلانن فاره یوزل اواندی اولکی صبح
کاذب (فردانه) (یا) لاجلابه (صدق) طوغری (کوش) چالشی (خرشید) کوش
(رابند) طوفه زایدندن مضارعدر (ز) (ب) نفی) (ا) خطـایه (دروغ) یلان
(سید) فاره (روی) یوز (کشت) اواندی ماضیدر (صبح) م (نحست) اول (معنای
ناشارتی) ای طلب انوار جمال الله اولان تحصیل صدقه سعی ابنت که ظهری
خراب و باطنی نور حق الیه معذور و منشرح اولق آثار صدق در زیر انمیرطـ اهریله
دهوای محبت کند: یوز قرانیدرد نکدر

﴿چولاف عشق زدی سرپا ز چاک و جنت﴾

ای کو کل طمع کسمه دوست ک نهی بنسز اطفندن چونکه عشق دعواسنی اور دک
چاک باشکی او بنات (مفردان) (دلا) ای کو کل اف حرف ند (طعم) م (بر)
کسمه بر بندن نهی در (اطف) احسان (فی) نفی (نهایت) حد (دوست) م (جو)
چون وقته دن مخفقد (لاف) دعوی (زدی) اور دک مفرد مخاطب (سر) م (پساز
و بنات (چاک و جست) تجله و بلاتا خبر (معنای ایشارقی استعذایه) (والذین جاءوا
فیتالهدینهم سبک) کر منجه قیودات بشر به دن خلاصه سخی بلغ ایل ای

بویله نكهم كه پنج درلر بدد ظاهر ديمكدر عجم بای عجميله ورويلار عريميله اوقورلر عالم تاب وصف تركيدد و آقا به صفتدر عالمه ضيا و بریبي معنائسه * محصول يات بكا ستك لك دورنده يقين اولاد يكه لعل كوهري عالمه ضيا و برن آفتابدن ظاهر اولور يعنى سلك بوزك كوفشيددر كه لبلك قزرمسى اندددر زيرا كه شعرا اى لعله تشبيه ايددر لعل ايددر نكي كفتددر الور شويله حكاييت اولئور كه لعل معدندين چتجه پياض جعفر مش پس بونى نازه مانلي جكره پاتوروب كفتسه فورلر و بويله

فیر و روایت گوید سنان اهل شود در مقام صبر و اری شود و این بخون جگر شود (نقاب باز کشانای این جناب کنی ازین نقاب چه
بر بسته بغیر جناب) نقاب بوز او و رقیسی باز بونده تا کید ایچون در تانها غایت الی مناسبت در کی بونده و من بید متی مناسبت در
ناکی خنده و دیکدر حجاب لغده رده اصطلاحده او تنق مناسبت در بر بسته بونده حرف تا کید در بغیر حجاب بونده احتجاب
مناسبت در یعنی حجاب ایچنده اولی و محصور لیت و نفا یکی ایچیمه به دل بو حجابی ایدرس یعنی بوز یکم رده چکر من یاخود او تانور سن
بوقایدن حجابدن فیری نه بعلش من

كوكام الهك نهانسن املقندن قطع اميد ابقه چونكه محبت دعواسن ايتك فوري الله
بونه ماشكي و جانكي فدا ايتك كه فيضنده بيل بوقدر ديمك ر

اولدم سنك الكدن طاغ وصحرادوسى حالا اينترسن مرحله زنجير قوشاغنى كوشك
(يفر دات) (شده) اولدم (زدييت نو) سنك الكدر (شيدا) دلو (كوه) طاغ (دشك)
صحرا (هنوز) حالا (ئى كنى) اينترسن (بترجم) بالاحلابه ترجم مرحل (نمساقي)
قوشاق (سارله) زنجير (سنت) كوشك (معناي اشبارنى) اگرچه غلبه عشق و محبة
الله اليه مغلوب الغسل اولوب كوه وصحراده مخبروسر كردان دلى ديوانه اولدم
لكن جدا الله بنه مغلوب القلوب اولان الله رحمت واسعه سندن قيو دشمرى يى
سندن مغل قلوب سارله محبت صداقه ده بنى ثابت قيتك دورديكدر

حضرت سلیمان علیه السلام وزیر آصف مذکور علیه اگر قاضی ارادت می دیر که
خواجده یعنی حضرت سلیمان خاتم سلطنتی ضایع ابتدی که و ارادت می (مفردات)
(با) مع (علم) م (آصف) وزیر سلیمان علیه السلام (ار) اگر (دل) قلب (تجویم)
ارادت (کویند) دیر (خواجده) فندی (خاتم) م (چ) بر پادشاه اسمی (باو) ضایع
(کرد) ابتدی (باز) گبرو (نجهست) ارادت می (مثنی اشراق) اگر عبارات و اشارات
مضطرب اولان آدمی حبيب سلطنت ابتدی و باعث سعادت مردمی اولان قلب
منسرحی طلب انك اهل یقین اولان دیر که خواجده سبب سلطنت اولان
خامی شورش و طاب طریق بنی انك شرک طاب صادق عوارادت ابله عصمت - قه
نقو بصدرك المصوم من عصمه الله دنگدر

اینجمله حافظ دخی دایرزدن حفظ وحساب استمه باغک نه کناهی اولور چون
 بواغاج بتدی (مفردات) (برنج) نهی در اینجمله دینک (ز) دن (دایران) محبو بلو
 (حفاظ) حساب (مجوی) استمه (کنا) م (باغ) م (چسه) نه (باشد) اولور (چو)
 چونکه (ای) بو (درخت) افاج (زمت) بتدی (معنای اشارتی) ای حافظ
 بو محبتات صورت بدن و بو محبوبان عالم فاییدن عصمت و شصت طلب ایتمه ز بر اعدا
 الله بونک اوزر به جار پدر که اهل صورت نمندان دور درو عصمت الله دن بهجور در
 عصمت الله نمات آهین

بنم کوژم نظر کا ہی چار داغی مٹ یوہ اکبر کرم کو ستر واشہ اغہ کل کہ اوسہ
اوکدہ (مفردات) (رواقی) چار داق (منظر) محل نظر (چشم) کوژ (من) بن (آشایہ)
یوہ (نق) من (است) ادات خیر (کرم) احساار (عنا) کو ستر نمودن دن امر د
(فرد) اشغہ (آ) کل آیدن دن امر در (کہ) م (خانہ) او (خانہ) (ت) م (منہ) ای

او پس انده دیشدرکه «طالعی بود» (بیت) زمسیم برف زمین شد چوقلزم سیماب ■ سیاو کشتی دریای امل را دریاب ■ بوقصد،
خواجہ طالع مشائیه سیدرکه الهی یتمن مجبا وز در پس معلوم اولدیکه ناسختر تصرف ایدوب بر مطامع و مقض
پیدا ایدوب خواجہ به امتاد المثل ازیرا توارد اولق احتمالی یوقی اگرچه حافظ سلمان معاصر وی ابدی وارازندہ تردد و محبت
و ارامش تنکم خواجہ نک بو بیت دین انگنور (بیت) شہنشاہ فضلایاد شاہ ملک سخن ■ جمال مات و دین خواجہ

جهان سلطان *وله في حرف التاء رجم الله روحه (بجان خواجه وحق قدیم و عهد درست * که مونس تم صبح دعاي دولت تست * بجان با حرف قسم خواجه دن مراد قوام الدين عهد بوند قول وقرار معناسنه در عريده وثاق وموق دير وعده ده دير درست طوغری ديمکدر مونس بونده مصاحب ويار معناسنه در دم بونده وقت معناسنه در صبحم وسپيده دم کي دعاي دولت مصدرک ممولکند اضافتي فيلکند ندرست توله است افظندن مر کبر زکيه توتک وای واستک التي دوشمدر * محصول بیت * خواجه نک جانی

اشارتي (نعالي الله الملك الحق المين) وصفه جهات ومکاتين متره اولان رب ذوالجلال دلم ملوخته نظرم محل سوحات تجلی * ذاتک اولان قلبه در که قلب المؤمن عرش الله در محضاکرم وعتباتکله وفوضات تجلیات ذاتکله خانه قلبم روشن ایت که خانه سنکدر ديمکدر

زلف وخال وخط ازماخان ر بودی دل * اضيفهای عجب زردم و دانه تست * زلف وخال وخط الله عارفان فایک کولکني عجب اظفار سنک دوزاخ و دانه ک التده در (مفردات) (با) للمصاحبه (زلف) م (خال) ک (خط) مقال اوبی (از) م (عارفان) عارفان (ر بودی) فایک ر بون دن مفرد محاطيدر (دن) م (اطف) م (هـ) ادات جمع (عجب) عجب (زیر) اشاغی (دام) دوزاق (دانه) م (تست) سنکدر (معنای اشارتي) ای معطی * بلاعات اولان الله تجلی * ذات و افعال وصفات ايله عارفان کولکني جانب قدسیکه جذب ایتکلک عجب اظفار در که قیودات محبتله ضروری غداي انداز روحانیت و پروپ مستعکرم لایحی اولملری به سنک توفیقه در ديمکدر

دلت بوصول کل ای بلبل هر خوش باد * که در چن همه کابنک عاشقانه تست * سنک کولک کل وصاله ای مهر بلبل خوش اوسون که باغچه ده جله سنک عاشقانه آواز کدر (مفردات) (دل) کول (تی) من (با) للملابسه (وصل کل) م (ای بلبل) م (مهر) قیل صبح (خوش) لطیف (باد) اوسون امر غایدر (در) فی (چن) چار (هـ) جله (کلبانک) آواز (عاشقانه) هالیاقت ایچوندر (تست) م (معنای اشارتي) ای روضه محبتله سوزدل ايله روز و شب با خصوص وقت مهر دوام ذکر الله محضا توفیق و عتایت ربانی اولوب جالب لذت روحانی و بابت وصال الی الله الفی اولدیفی معقد اولان بلبل مهر خیر عاشق ابد وصال ايله خوش دل اولکه که بوحال عین کره در ديمکدر

علاج ضعیف دل مایل حوات کن * که آن فرح باقوت در خزانه تست * زم کو کلز ضعیف دل مایل حوات کن * که آن فرح باقوت در خزانه تست * (مفردات) (علاج) درمان (ضعیف دل) م (با) للملابسه (لب) م (حوالات) تفویض (کن) ايله (که) م (آن) اول (فرح) فرح ویر یچی (باقوت) معروف فرمزی جوهر (در) فی (خزانه) م (عزیز) لتوسل (تو) سن (است) ادات خبر (معنای اشارتي) ای عاشق ذاکر مراض قوت قلب و لذت روحانیت انجیق کلام الله کال تجلیت ايله در هر بحالی کند کون کور موب همان اعتراف عجز ايله امور بکی الله تفویض ایدوب بونجه انواع کرم فرح بخش سنک خزانه احسانکه در ای رجانه ديه سن وجهه بی حقدن بيله سن ديمکدر

بیت مقصرم از دوات ملازمت * ولی خلاص جان خاک آستانه تست * تن ايله قصورده م سنک ملازمتک دوتسکدن اکن جانک زنده سی سنک ایشک

اوله که کتابلرد یازد قنری بود که حضرت نوح علیه السلام رجب آنک اوتچی کونی کی به بنوب محرم آنک اوتچی کونی که عایشا التي ای اولور بس ابدی طوفان نوح عظمتله لوح سینته مدن سنک محبتک نقش بونجه قادر دکلر بوییت صنعت غلوا ايله واقع اولمدر و مخاطبی باجانی اوله و باقوام اوله (بکن معالیه وین دل شکسته بحر * که باشکستی ارزد بصد هزار درست) بحر خاک فقیله و کسریله فعل امر مخاطب صاتون ال ديمکدر شکستی یا حری مصدر

فیر قلک ديمکدر ارزد قل مضارع ارزیدن بهایه د کلک معناسنه درست بونده ایهام طریقيله واقع اواش زرا درست ایکی معناسنه مستملدر بری شکسته مقابلی صاعلم بریده التون معناسنه التونه قصر ایلین تقصیر ایلدی * محصول بیت * بر معالیه ايله بوقری کولکی صاتون ال زرا فیر قلکله یو زیک بتون کواکه ذکر یعنی عشق درد و غیله متأثر اولوب جامد حکمنده اولان یوزیک طماش کبی کواکه ذکر یا خود یوزیک التون ذکر حاصلی حسن معالیه ايله بنم عشق و محبتله بیمار کولکی اله کتوروب

تسلی ايله که سکاکنجه فواید ظهور ایلدی (ملا مین بخراي مکن که مرشد عشق * حوائتم بخرايات کرد روز نخست) ملامت مصدر در انوم کبی لام یلوم دن ازا رلق و فائق معناسنه در خراي خراب سر خوش با حرف مصدر سر خوشلق ديمکدر مرشد عشق

مرشد طوغری یول قولوز لکینه دیول عشقه مضایق اواشدر اضافت بیانه طریقيله مرشد عشق خدادر دین بلدی حوائت واحالت همزنگ کسر بيله رکبه بی برایش اوزرینه دیککه درل خرايات بیانه نخست اول ديمکدر روز نخست روزازل معناسنه در

محصول بیت * بی خرابی و سر خوشلق حبیبله ازارله زرا عشق پیری و مرشدی بی روز ازله معناسنه به حواله ایلدی یعنی بنم رسوای و خرابای اوادبهم کندی اختیار مله دکلر * بیت * حافظ بخود نوبش داین خرقه می آورد * ای شیخ پاکدامن مذهب دار مارا (بصدق گوش که خور شد زاید از نفست * که از دروغ سب روی کشت صبح نخست) صدق

صا د ک کسر بيله مصدر در کر چک معناسنه در باسی حرف صله در زاید بانک قحطیه فیل مضارع ارزیدن (مفردات) (چه جای من) م (بلفرد) سور چر (سپهر) فلک (شعله) حله (باز) اوتیسیچی (ازین حیل) م (ایبانه) طه رجی (بهانه تست) م (معنای اشارتي) ای رحان رحیم کرچه رجکندن قضع امید ایتم لکن مکر کننده امین دکلر که فلکی وفلاک کبی عجایب و اسرار ملکوتی جامع نیجه اولدیک قدمن راه مستقیم سور چدر ووب ظلت کفر ایچره قویوب راه ضلالتله ایلاد ايله خدمران ایلدی قالیق دخی حکمنکدر ديمکدر

مرود محلات اکنون فلک رقص آرد * که شعر حافظ شیرین سخن ترانه تست * سنک مجلسک ایریسی شدی فلکی رقصه کتور طاتاو سوزلی حافظک شعری سنک ایر کدر (مفردات) (مرود) ایری (مجلس) م (ت) خطایه (اکون) شمسی (فلک) م (رقص) وزله حرکت (آرد) کتور (که شعر حافظ شیرین سخن) م (ترانه) ایری و لغمه (تست) م (معنای اشارتي) شدی سنک فیض

چولاف عشق زدی سر یاز چاک و جنت * بر بانک ضمیمه فقی مخاطبدر یازیدن نیاز اخر مخاطبدر یازیدن اونی معناسنه چاک جیم عجميله و با عجمینک ضمیمه و جنت جیم عجمینک ضمیمه و جنتک عطف تفسیر در چرک و تبر معناسنه * محصول بیت * ای کولک دوستک نهایت سزا طعندن طبعی کسه چونکه عشق و محبت لافتی اوردک بولنده چاک باشکی اویناد یعنی فدایا زرا معنای عشق و محبت جانه و باشد بقما مقدر حاصلی سن همان طریق عشقه کامل اول دوست شدن الفانی

کبر (شدم) زدمت توشیدای کوه و دشت هنوز * نمی کنی بترجم فطابق سله ست) فطابق و منطقه نونک و میک کبره زله
قوشی نهانسته در سله زنجیر در ست کوشک دیکدر فطانک سله به اضافتی بیانه در * محصول بیت * سنگ انکدن کوه و صحرا
دیوانه سی یعنی فرهاد و بخون اولدم و حال بود که دخی ترجمه جفا زنجیری ست یعنی کوشک ایلزین حاصلی هر قدر که عشق
یولنده سرگشته و سرگردان و وال و حیران اولدم مسد هیچ بکا مرحله التفات ایلدک (زبان مورد بر آصف دراز گشت
و رواست * که خواجه خام چم یاده کرد
و بار نچست) زبان زانک قشعی و ضعیله
لغندر مور و مورچه فرنجید در آصف
این برخیا حضرت سلیمان علیه السلام
وزیری ایدی و بویستده خواجه دن
مراد اولدر حضرت سلیمان دکلدر
بعضی لفظ ایلدی کی دراز گشت اوزادی
معناسته در رواست جایزدرد دیکدر که حرف
تعلیل خام چم بونده خاتم من مراد مهر
سلیمان دیکدر و مراد دکنسیدلر بدر
مهر سلیمان دیکدر نسته که بریده به
دیکدر (بیت) خام چم را ایشارده به
خاتم کاسم اعظم کرداز و کونله دست
اهر من علی کل حال خواجه ننگ سوزندن
فهم اولور که چم حضرت سلیمان اوله
واله عتد الله یاهو کردیدزدی ضایع ایلدی
معناسته در باز بونده تا کید ایچوندر
نچست نفی ما صیدر جسته نندن ارا می
دیکدر * محصول بیت * آصف بن
برخیاه مورک دلی اوزادی یعنی فرنجید
اکاز زبان در ازاق ایلدی و رواذرا کا
ایلدی دل اوزونلخی زرا خواجه یعنی
آصف مهر سلیمان بتردی و ارا می
حاصلی مهرک ضایع اولدین بیادی
و بلقیسه ده اعلام ایلدی اما تفحص به
تقد ایلدی پس مور اکاهتاب و خطاب
ایدوب دیدی سن ارایوب بولسته قادر ایکن
اهمال ایلدک معلوم اوله که حضرت
سلیمانک خاتمی دیوه الدروب به بولسی
قصه سی مطول قصه در ذکر بو محله
مناسب دکلدر (مرئج حافظ و از دلبران
حفاظ مجوی * کناه باغ چه باشد چو این
کیاه نرس) حافظ و محافظه معناه
باشندن مصدر در بونده رعایت و صیانت
مراد در معنای لازمه سی وقادر کیاه
نازه باش اوتد دیر * محصول بیت * ای
حافظ دایر لک جور و جفا سندن ایکنه

واحسانکله دل سوزانده سوز و ظهور ایدن اسرار حکیمه ری لسانک طرز
شمرده بیانک نا ثیراتی دخی محضاتک کرم واحسانکدر دیکدر
* و له ایضا *

دل سر پرده نچست اوست * دیده آینه دار طلعت اوست *
کوکل انک محبتک ایچ حویله سیدر کوزانک بوزنک آینه داریدر (مفردات)
(دل) م (سر پرده) ایچ حویله (محبت) م (اوست) انکدر (دیده) م
(آینه دار) آینه طویلی (طلعت) جمال (اوست) م (معنای اشارتی)
نوریتا بانعمه و ترغیباً للتبیر جد اولسون اول الهه که قاب الهک اسرار محبت
محلدر و مظهر درو بصر مظاهر ظاهر مشاهده ایله عین اعتبار به هر ایشارده
جمال حق عینددر دیکدر

من که سرد دنیا ورم بدو کون * کردم زربار منت اوست *
بن که باش ایندر منم ایکی جهان به بونم انک منق بوی الله در (مفردات) (من که)
م (سر) م (دردنا ورم) ایندر منم (بدو کون) م (کردم) بونم (زربار) شغی
(بار) بولک (منت) نعت (اوست) م (معنای اشارتی) بصر و بصیرتاً نظیر
ایچق الهک احسانه اولجه جبع ماسوی الله دن مستغنی همان الهک نم لایحه
سنت محتاجیم خبر احتیاجم بوقدر دیکدر

تو وطوبی و ما و قات بار * فکر هر کش بقدر همت اوست *
ای زاهد سن جنت و طوبی ایله سن بقاءت بار ایله یز هر کش فکر ای انک همتی
قدر در (مفردات) (تو) م (واد) م (طوبی) م (ما و قات بار) م (فکر
هر کش) م (قدر) مفدار (همت) طالب (اوست) م (معنای اشارتی) حظوظ
نفسانیه دن خلاص بولیان زاهدک غیر احتیاجی اولدین ایچون فکری ماسته به
الانفس اولان جنت و ما فیهادر و مجابده در (و هما حرمان علی اهل الله)
اولان همت عالی صاحبی عاشق صفا دقت فکری همان الهه در وقدری
عابدر دیکدر

من که باشم دران حرم که صبا * پرده دار حرم اوست *
بن کیم اولم اول حرمده که صبا بلی انک عزت حرمک پرده داریدر (مفردات)
(من) م (که) کیم (باشم) اولم (دران) م (حرم) حوی (صبا) م (پرده
دار) پرده طریقی (حرم) ایچ حوی (حرم) عزت (اوست) م (معنای
اشارتی) کال تقدسه عظمت شان صاحبی اولان ذات بارینک معرفت کنه ذاتی
سند ملائکه مقربین و ارواح قدسین مخیر و سرگردان اولجه بن عاجز و بیچاره ننگ
نیل وصالی عسیر در اما طلبده اولدینم نعم عظمای بکا کافیدر دیکدر

کر من آلوده دامن چه زبان * همه عالم کواه عصمت اوست *
* اگر *

واندر دن رعایت و وفا اومه مصراع ثانی بی نوکا مثل ایوب در باغک کنایه ندر چونکه انده بونیات بتدی یعنی الله تعالی که
ایتری متکار و جفا کار خلق ایلدی و قادر و دلوازا اولدیه ل انزلک صوحی و کنایه بو خصوصه بوق * بیت * بارها گفته ام
و بار دیگر میگویم * که من داشته این ره بخودی پویم * و له زحم روحه (رواق منظر چشم من آشیانه نسته * کرم بما و فرو داکه
خانه خانه نسته) رواق رانک کسریله و روق رانک قشعی و اوک سکونیه اصلنده اولک اوکنده حیانتک طوائفه دیور اما

نصابت صیسان لغتده رواق ایوان دیکدر و شاهی منظومه سنده بیوک چاردق ایوان دیکدر پس معلوم اولدیکه رواق
بیوک چاردق اوله رواقک راستی عجم مفتوح او قور منظر مکاندر نظر ایلده چک بر بیده سیرانکه معنا زنده استعمال ایلدی و رواقک
منظره و منظرک چشمه اضافتی بیتددر اشیانه و اشیان قوش یوه سیدر فرود آفرود بحسب لغت ایشغه دیکدر و الف محدودله امر
مخاطبدر کل دیکدر آیدندن بونده فرو دیله ترکیب اولوب قون دیکدر ایشغه کل دیکدر دیکدر به ضیالطن ایلدی کی
کرم غما غما نونک قشعی و ضعی جازدر
نمایندن نمودندن دکل ظن اولان کی
* محصول بیت * بنم کوزم منظر و رواق
سنگ آشیانکدر یعنی مکان و قرار کاهکدر
ایندی کرم کوه ستر و قونکه خانه خانه
کدر یعنی کوزم سندن غیره نظر ایلز
وسندن غیری قبول ایلز پس سنگ ایوانک
وسندک اولمشدر غیری به کینه دیکدر
(بلطف خال و خط از عارفان ربودی
دل * اطفه های عجب زردام دانه نسته)
اکثر نسته ده بلطف خال واقع اولمش
و به ضیاسته یزاف و خال اطف خاله
مضاف اولمشدر * محصول بیت * خال
و خط اطفا قلیه عارفانک و عاشقنک
کوکلرینی قیدک عجب اطفیقلر وارد ستنک
دام ودانه کشته یعنی عارفانک و عاشقنک
صید ایلکه اول نازک خالی دانه و اول
اطیف خطی دام ایلش سن (دل بوصل
کل ای بابل شهر خوش باد * که هر چن
همه کلبانک عاشقانه نسته) خوش
لفظی دات لفظیه مصر و قدر دات
خوش باد دیکدر بلیلی آهسته در * محصول
بیت * ای شهر بلیلی کوکاک کل وصلیه
خوش اولسون یعنی شاد اولسون حاصلی
سکا و دل کل مهیا اولسون زیرا چنده
جبع عاشقانه اصوات و ترنات سندر
هیچ سندن غیری که ننگ بویه سوز
ننگ و درد ناک و مؤثرالری بوقدر و کسه
سنگ اواز کن غیری اواز قوای طوعن
حاصلی غیر یلرک اصواتی گانه هیچ نسته
دکلدر صوتکه نسته (علاج ضعف
دل مایل حوالت کن * که آن مفرح باقوت
در خزانه نسته) خزانه خا عجمه مکسوره
ایله خزینه معناسته در جعی خزان کاور
* محصول بیت * یزم کوکازک ضعفک
علاج و در ما نبی لکه حواله ایله یعنی
کوکازک چاره سنی لیکله ایله زربا قوت

اگر بن ایکی بولشش و ملوث ایسم نه زبان چه عالم انک عصمتک شهادیدر
(مفردات) (کرمن) م (آلوده) ملوث (دامن) انک (میم) ضمیر متکلم (چه
زبان) م (همه) جمله (عالم) م (کواه) شاهد (عصمت) محفوظیت (اوست)
م (معنای اشارتی) هرته قدر کمال نده و حجاب بشیر بتد محجوب ایسم بی تکلف
ولا قیاس استداد اتصال روحانی نهاد جاعده اولدجه قدوسیتله تقابصدن منزه
اولان ذات باری و صلتی نمناسته دایم دیکدر

دور بخون گذشت و نوت ماست * هر کسی پنج روز نوبت اوست *
مجنونک زمانی یکدی نوبت زمر هر کیمیه بش کون انک نوبتدر (مفردات)
(دور) زمان (مجنون) م (گذشت) یکدی (نوبت) م (ماست) زمر
(هر کسی) م (پنج) (روز) م (نوبت اوست) م (معنای اشارتی) عشق
و محبت ایله مجنون فریت الهیه کسب ایدوب بو عالدن کنده شعی نوبت زمر
بومتاهی اولان سرما به عمری هسابه و ربوب طاعت و اخلاص ایله باعث فریت
اولان تحصیل عشق و محبت بلا تأخیر سعی و مسادرت کر کدر دیکدر

ملکت عاشقی و کج طرب * هر چه دارم ز عین دوات اوست *
عاشقک ملکتی و شاناقی بو جاعی هرمن وار ایله انک دواتی برکتدندر (مفردات)
(ملکت) ملکت (عاشقی) یامصدربه (کج) بوجق (طرب) سرور (هر چه
دارم) م (عین) برکت (دوات اوست) م (معنای اشارتی) عاشق حق ارایوب
قید ماسوا در آزاد اواقی شاه عالم اولدندن بکدر و کوشه فراغتده غم دینان خلاص
اولوب انسیت حق ایله اواقی سرور ایددر که محضاً کرشدن خسدا یلمزل
زکدا لری به نصیب انمشدر دیکدر

من و دل گرفتار شدم چه شد * غرض اندر میان سلامت اوست *
بن دخی کو کل اگر فدا اولدق ایسه نه اولدی یعنی نه زبان اولدی غرض
و مقصود اوره ده انک سلامتدر (مفردات) (من و دل) م (گرفتار شدم) اگر صرف
و نحو اولدق ایسه (چه شد) م (غرض) مقصود (اندر میان سلامت اوست) م
(معنای اشارتی) لکن بوانسیت حق و مشاهده جمال مطلق نصیب اولوب حجاب
بشریتدن سلامت بولاق ایچق نفی و قلی و روحی راه حقیقه فدا ایدوب نعم
و ضرر دن قلی فارغ قیاق ایلله حاصل اولور دیکدر

خی خاش مباد منظر چشم * زنکه این کوشه خاص خاوت اوست *
انک خبالتسز اولسون کوزک نظری آیدنکه بو کوشه انک خاوت خاصیدر
(مفردات) (بی) نفی (خیال) فکر جمال (ش) ضمیر (مباد) اولسون (منظر)
نظر روی (چشم) م (زنکه) انک (این) م (کوشه) بوجق (خاص)
الح م (معنای اشارتی) ای عاشق صادق غیرت ایت که ما زاغ البصر و ماطنی
حکمید بصر و بصیرتی غیره نظردن حفظ ایدوب هر ایشارده نظر اعتباراله مشاهده
علاج و در ما نبی لکه حواله ایلله یعنی
کوکازک چاره سنی لیکله ایلله زربا قوت

جوهرندن حاصل اولان اول مفرح معجون منک خزینه شاهانه که مخصوص صدر و سندن غیری که ده بولمز (بقی مقصرم از
دوات ملازمت * ولی خلاصه جان خاک استانه نسته) تفصیردن مراد عجزدر خلاصه جان اضافتی بیانه در خلاصه
صافی و خالص معناسته در خلاصه جان دلدرین بلمش * محصول بیت * سنگ در دولکه ملازمت ایلک عزت و سعادتن
کرچه لبار و ضعیف تنه مقصود عجز و لجان خالص و پاک سنگ اشکک تر ایددر یعنی سار عشاقی کی آستان سعادت مایه

بقعه زرا که آنک سینه می جانانک محبتی خیزد سید یعنی ظاهرا فقیر ایست باطنش عشق و محبت جانانه علو در وله رحم روحه (سر ارادت ما و استبان حضرت دوست * که هر چه بر سر می رود ارادت اوست) ارادت دینک مراد بودند و استبان و اوستش و اوقوت و صلاه و شرب و واوده معیت معنای افاده ایدر حضرت و محضر بر سینه نک یانه و یقینه دیر کنگه بحضرت فلان و محضره دیر که حرف تعلیل می رود کیدر و واقع او اور مناسبه در * محصول بیت * بزم

۸۸

ارادتن پاشی و حضرت دوستک استانی

علیه السلام کندم کون اولان عارض ذات روح پر فوخ محمدیه ده نشسته دانه عشق و محبتی مشا هده قیلدقده و اول محبت باعث افسانه و اول عشق شرتاج سبب وصات کاله الی الله بوعالم ابتلا ده انواع بلالره ابتلا الیه حصول ثواب اولدینی یقینا ظاهر اولدقده اول بهشت (و فیهما ما تشبهه الانفس و تلذ الاصلین) دن یوز جو یروب محبت الله راه شهوتی قطع ایستیه شجره محبتدن و درخت بلا و محبتدن تناول یوروب عشاقه راد بلا و گرفتاری و بیجاری و ابتلا اقرب طرق وصلت الی الله اولدینی تعلیم بوبلا و کر به عالمه تشریف بیور مشردر دیکدر

دایم عزم سفر کرد خدارا یاران * چه کنم بادل مجروح که مرهم با اوست * دایم سفره عزم ابتدی الله ایچون یاران بکا عون ابدک نیلیم باره لی کوکل ابله که مرهم انکله در (مفردات) (دلیرم) (عزم) (قصد) (سفر) م (کرد) ابتدی (خدارا) الله ایچون (یاران) م (چه کنم) نیلیم (بادل مجروح) باره لی کوکل ابله (مرهم) م (با اوست) م (معنای اشارتی) ای صفوت قلب ابله و اخلاص تام ابله الله و رسول الله تعریف نام قیلان نازنین خدارا الله ایچون بزه عون ابدک که جمیع انبیا و اولیائک و طالین مشفقینک در دینک در معانی اولان حبیب الله جدا ده بزم دخی محبوب و مطلوب یزد یونام صورتدن لقاء الله عزم سفر بیور مشردر نیجه ایده م یو باره لی کوکل ابله در دیمز در معانی اولدور عصر نه کلدک شمدی رؤیت قدر غزنی اول کان کرم سزل وارثا سکر کرم ابدک اول حبیب الله مظهر عزم ایچون بزه شفاعت بیور سزد دیکدر

روی خوبست و کمال و عز و دامن پاک * لاجرم هست پاکان دو عالم با اوست * بوزی کوزا در و کالی کوزا در و معرفتی کوزا در و انکی پاک در شبهه سزایکی جهان پاکارنک هستی انکله در (مفردات) (روی) (بوز) (خوب) (کوزل) (است) در (کال) م (هست) معرفت (دامن) (پاک) م (لاجرم) شبهه سز (هست) مساوت (پاکان) پاکار (دو عالم) ایکی جهان (با اوست) م (معنای اشارتی) اول حبیب الله کرم و احسان و شفاعت عظماسن نیجه طاب ایتم که انوار آفتاب جلال عالی محبتدر و دینک کالی انکله در و معرفت الله ک حصول انکله در و عصمت خدا انکله در یو یله اولیجه شبهه یوقدر که انبیا و اولیائک و ملائکه کرامت کرم و هناری انکله در یله در که اول معدن شفت و مرحمت اولان حبیب الله مقبولی جله سنک مقبولدر مر دودی مر دودلدر دیکدر

با که این نکته توان گفت که آن شکن دل * کشت مارا و دم عیسی مریم با اوست *

بواسراری کچه سونک ممکن که اول طایفه منسوب کوکاو بزی قتل ابلدی حال بو که عیسی ابن مریم نفسی انکله در (مفردات) (با که) کیمه (این نکته) بواسراری (توان) ممکن (گفت) سونک (شکن) طایفه منسوب (دل) کوکل

کشت *

کارخانه خاک سیبوست * سیوکش وصف ترکیدر سبب دوستی یعنی دستی طایفه دیر کلباسند سوزده وصف ترکیدر رند باقیچی دیکدر و بس و اودا صکره ایچق معنای در بسا چوق دیکدر بسیار معنای در سرا الف میانه افاده ایدر بفضیل حرف ندادر دیکدر کلام ای نه چوق باشا دیکدر کارخانه بحسب افاده ایش اوی اصلده خانه کار ایدی ترکیب اضافی ایدی صکره تقدیم و تأخیر ترکیب مزجی ایدوب معنی خانه لدم استعمال ایلد یار که انده چوق کسه برایشه

مشغول اولسه دولکرز و دروز یار و ساراهل حرفت کی * محصول بیت * نورندری یاقوب و یاندر یوب واضطراب و برنجی دیرد یاده نوش و میخوره همان بن دکلم بلکه چوق کلد یوکار خانه ده سبب طیرا غیبه در یعنی بواسکی دنیاسد رنده عشق و محبت الود و والفته بن دکلم بلکه عارین یعنی سلف یوکار خانه ده عشق و محبت کیدوب کله لی ترای بوی عشق و محبت علودر (مکر نوشانه زدی زلف صبر افشارا * که باد غایبه سبک * و خاک غایبه بوست) مکر بونده کوکا یعنی کانه معنای غایبه صبر افشارا

۸۹

(کشت) قتل ابتدی (مارا) بزی و احواله (دم عیسی) عیسی نفسی (مریم) م (با اوست) م (معنای اشارتی) زمر ذب الله من سخطه و سخط رسوله کرچه حضرت رسول صلی الله علیه و سلم رجه للعالمین در اولادینه و الدینک شفتدن زباده اینه رؤف و رحیم در و عیسی وارمرده بی احیا ایدوب هلاک متوبین خلاص ایدیدر آه شومرینی هلاک ابتدی که امتدن اینکن شریعت مظهره سنه مخالفات و عدم اقتیساد سبیلله بنم اتم دکلد رد یوب حضوردن رد و شفاعت عظماسندن بحریم قلبی زیاده مشکل امر در همان غروری ترک ایدوب شریعت محمدیه ده ثابت قدم اولدیر عصمت الله من غضبه و غضب رسوله

حافظ از معتمد است کرامی دارش * زانکه بخشایس بش روح مکرم با اوست * حافظ معتمد در دندری محترم طوط اندن که چوق ارواح مقدسه ک احسانی انکله در (مفردات) (حافظ) م (از) م (معتمدان) تصدیق ایدیدر (است) در (کرامی) محترم (دار) طوط (سن) صبر غایب (زانکه) اندن که (بخشایش) احسان (اس) چوق (روح) جان (مکرم) مقدس (با اوست) م (معنای اشارتی) یار رسول الله حافظ سنک حق رسالتکی تصدیق ایدیدر رضیف و بیچاره امتکدر سن اتی محترم و اهل سعادت ایلوب اتی رد ایتم زرا ارواح قدسیه سنک بیچاره امتکدر بکاک اهل سعادت اولیله مسرورلد ر کرم طبعاری مقتضای اهل شفاعت اولمعالیه محزونلدر حضرت الله عشقه ز بیچاره امتکدر یکی بحسب البشریه قصور یز سبیلله امتکدن جعفر میوب الله دشمنلری مسرور ایدوب دوستلری محزون ایتمد سن دیکدر

وله ایضا *

دارم امید عاطفی از جناب دوست * کردم جنابتی و امیدم به اوست *

شفقت امیدن طورتم دوست جانتدن جنایت ایدم حالو که امیدم نک عفو نه در (مفردات) (دارم) طوئارم (امید) میل (عاطفت) شفقت و مرحمت (ز) م (جناب) حضرت و ذات (دوست) م (زده) ایدم (جنایت) قصور (و او) حالیه (امیدم) میل (به اوست) نک عفو نه در (معنای اشارتی) کرچه بحسب البشریه قصور ایتمد م لکن جناب حضرت الله رحمت واسعه مدن امیدم کیم (انا عند ظن عبدي بی) فعوا نیجه امیدم الله ک عفو و کر نه در دیکدر

ایتم که بکدر در سحر جرم من که او * کرچه پری و شست و لیکن فرشته خوست * بیلورم که کچر بنم کندهم او جندن اگرچه پری کیدر و لیکن هلاک خوبلور (مفردات) (ایتم) بیلورم (بکدر) کچر (ز) م (سر) اوج (جرم) کنه (من) بن (که) م (او) صبر (کرچه) اگرچه (پری) جن (و ش) ش (است) در (و لیکن) م (فرشته) ملک (خو) اخلاق (است) در (معنای اشارتی) (لا تغفلوا من رجه الله) و عد کر نیجه یقینا بیلورم که حضورند بیون اکوب یا وارد نیجه ثواب رحیم در اگرچه ذوابلا در اما جالی جلال اوزره غالب بر غفار الذنوب در همان رحمت واسعه مدن

۲۳

ل *

معنای دو تانار اصطلاح بجمدن غافل ایش (زبان ناطقه در وصف شوق اولالست * چسه حای کلک بریده زبان بیهده سکوست) زبان ناطقه یعنی قوت ناطقه و زنجیر قوت حذف اولدی اضافه بیاید در و بالابه مجازا شوق بونده اشتیاق معنای در لال دلسره دیر کلک بجمدن کاف هرینک کسری و لامک سکونله مسرور اما روبر کاف بجمدن کسریه استعمال ایدر بیهده کو وصف ترکیدر زاده و باطل سوبلیجی * محصول بیت * قوت ناطقه

دل اول جانك اشتياقي وصف ايله دلستر دريغی عاجز در كه حقیقه وصف ايله منقذ قالدی دل كسك زائد و باطل
 سولجی قلم حاصلی ناطقه كه سی وزنده در شوق جانك وصفه لك ولال اولجه قلم كه جادادند اوله و مذکور ایکی ایل
 صفتله موصوف اوله حقیقه وصف ايله یلوری (رخ تودر دلم آمد مراد خواهم یافت) چرا كه حال نكودر فضای
 قال نكوست (رخ تودر دلم در بونده بای صله معنسه در) محصول بیت * سنك رخت خیل بنم
 قوت مخیله گای ان شاء الله تعالی مراد

امید کسب و بین الخوف والرجا طلب فیض اوزره نالان و کر بان اولیددر دمکدر

چندان کریمت که هر کس که برکذشت
 در اشك ماچو دیدر وان گفت کین چه جوست

اودکلو اخلادم که هر کیمه که کیدی بزم کوز بمن یا شنده چون افر کوردی دیدی بونه
 ارمقدر (مفردات) (چندان) اودکلو (کریمت) اخلادم (هر کس که) هر کیمه که
 (رکذشت) کچدی (در) فی (اشك) کوز یاشی (ما) بز (چو) وقته (دید) کوردی
 (روان) قر (گفت) دیدی (این) بو (چه) نه (جوست) ارمقدر (معنای اشارتی)
 راه توبه ده و طریق عشق و محبت و اودکلو دل سوزان ایل آه و زار و کر به بی بیار
 ایدم که کوزم باشك چربانی کورنه رحمت کلوب و حله مرحمت ایدوب شفقه
 بویارمانی کبی کوز یاشی نه عجب درد ایله حاصلدر دیو بورکار اجسی و محل مرحمت
 اولدم عاقبت رجته ایدم دیمکدر

سرهاجو کوی در سر کوی تو باختم
 واقف اندکی که چه کویت وین چه کویت

باشلری طوب کبی سنك محله ك باشد او بنادق بر کیمه واقف اولدی که نه محله در
 و بونه طو پدر (مفردات) (سرها) باشلر (چو) نل (کوی) طوب (در) فی (سر)
 باش (کوی) محله (تو) سن (باختم) ارینادق (واقف) بیخی (شد) اولمیدی
 (کوی) ر کیمه (چه) نه (کوی) محله (است) در (وین) بو (چه) نه (کوی)
 طوب (است) در (معنای اشارتی) نیجه مدت سنك رضك بولنده ریاضات
 و محاهدات ایل آج و صومر کیمه اوبغوسوز و نفسی ججع مشته باشند قطع ایل
 راه محبت و کوی و صفتند جانی باشی فضا ایدم لیکن بوحالات سینه و بوو صلت
 الهیه اسرار قلبی امور معنوی اولمیدی ایچون بی تکلف و بی قیاس اوله رق
 روحك اللهك وصاتی حائنه وفد اولان جان و باشه کیمه واقف اولمیدی دیمکدر

خو بی گفت و کوی زلف تودر اهی کشد
 بازاف دلکش تو کراری گفت و کویت

سوز سوز و کلاجه سوز سنك زلفك دلم کوی چکر سنك کوی چکی زلفك ایل کیمه سوز
 و کلاجه فکری واردر (مفردات) (ن) انی (گفت و کوی) سوز و کلاجه (زلف) م (تو) سز
 (دل) کوی (هی) دلم (کش) چکر (با) مع (زلف) م (دلکش) کوی چکی
 (تو) سن (کرا) کیم (رای) فکر (کوت و کو) م (است) در (معنای اشارتی) یارب
 ملك و انسان عبداله ریسی بنده اولان اسرار قلبه و احوال روح و نیت و اوقف اولسونکه
 گفت و شنید سوز سنك جذاب قلوب اولان صفات ذاتیه لك تجلیات آثار پدر سنك
 تجلیات صفات ذاتیه لك آثار و معنوی و ادواتی روحانیه و کوفکر ایل امور
 ذوقیه کیمه لك یله چکی و تمیز و تطایر ایلد چکی شی دکلدر دیمکدر

چو هیبت آن دهان که بنیم ازو شان موبست ان میان و ندانم که آن چه جوست

هیچدر

اولسوق مشهور در نفدر بیاض اولسه اصلی در دیشلر اب خندان خندان صفت مشبهه در کو لکن دیمکدر اگر
 بوندن مراد متبسم شکل ایلده مسلم والا مبالغه ایله کلک بیو بدن محدود در مکر که خندان لینی اکا ملازم اولنه اثبات
 ایلد ز دل خرم شاد کوی بیستی شن معنائه * محصول بیت * اول قره یغز که طالسك لذتی و ذوقی انکله در کوز می
 اولنو کوز و کولکن دوداق و شن کوی انکله در یعنی خندان و متبسم لب خرم دلدگر به روو عکین دل دکلدر (کرچه)

شیرین دهان پادشاه اندولی * اولسلیان زمانست که ختم باوست (شعر محلیب بختك دهاننی نکیه و خاتمه و بوز که
 تشبیه ایدر ز را دهانده خرد لك و مد دور لك متبردر (د) دهان تشك شیرینش مکر مهر سلیمانست * که نقش ختم
 لعش جهان زیر نکیه دارد * دهانه خود شیرینك لازم اولد بیچون مذکور لی شیرینك کله جمع ایدر * محصول بیت *
 کرچه شیرین دهان پادشاه در اما اول جانل سلیمان زماندر که ختم انکدر یعنی هر بر محبوب اوزبشده پادشاهدر اما بزم جانان
 باش - روز بر خاتم حسن و جمال انکله در

هیچدر اول اغز که اندن نشان کورم فیلدر اول بل تلزم که اونه قیلدر (مفردات)
 (هیبت) بوق مشاهه سنده در (آن) ول (دهان) اغز (بنیم) کورمزم (ازو) اندن (نشان)
 علامت (موی) قیل (است) ندر (آر) ول (میان) بل (ندیم) بيلم (آر) اول (چد)
 نه (است) در (معنای اشارتی) صوت و حرفدن مزه اولان کلام ربانی و آثار تجلیات
 بی نشانی و وحی دل و الهامات سبحانی حواس ظاهره ابله مدرك اولمیدی ایچون
 نظر عوامده بوق مشاهه سنده در اول عاشق ایله مشوق میاندده اولان اتصال و تعلقات
 و ادواتی روحانیه قیل کبی بر امر دقتدر که عقول بشر ادر اکنندن عاجز در دیمکدر

خو عربست نازلف تو بوی شنیده ام * زان بوی در مشام دل من هنوز بوست

بر عذر تاسك زافلان بر قوقود و عشم اول قفودن بنم کوکام دماغنده هنوز قفو
 واردر (مفردات) (عز) مدت حیات (با) وحدتیه (است) در (نا) حتی (ز) من
 زانف م (تو) سن (بوی) قفو (با) و - دتیه (شنیده ام) دو عشم (زان) اندن
 (بوی) قفو (در) فی (مشام) دماغ (دل) کوکل (من) بن (هوز) شندی (بوی)
 م (است) م (معنای اشارتی) یارب عالم روحانیه سنك عطای از ایلدك مقتضای
 تجلیات صفاتك آثارندن بوعالم صورتده مدت حیاتده بر ذوق روحانی ورنشده
 ربح رجسائی بوازمکه حالیا اول بوی رجسالك و آثار تجلیات سبحانك اثری دماغ
 جاننده باقیدر بحمد الله دیمکدر

خو دارم عجب زلفش خیالات که چون گذشت
 خو از دیدم که دهر مش کارشست و شوست

نیم ایدرم سنك خیالات نقشندن که نیجه کیدی کوزمندن که هر نفس اول کوزك ایشی
 بو - قی وار بقدر (مفردات) (دارم) طو دارم (عجب) نجب (ز) من (نفس)
 صورت (خیال) فکر (تو) سن (چون) نیجه (گذشت) کیدی (از دیدم)
 کوزدن (اد) بنم (دیمدم) هر نفس (ش) ضمیر (کار) ایش (شد و شوست)
 بومق وار بقدر (معنای اشارتی) نجب ایدرم که رفت قلب و کرید چشم قلبی
 ماسوی الله دن طهره باعث لیکن بوا آثار تجلیات و انوار ذات و مشاهدات ایچون
 حساب قبضه استسار اولوب کبر و تجلیات و مشاهدات ایچون باقی طور مزم
 بوتبدلات و اتویات بر امر عجبدر که عدول ادر اکنده عاجز در دیمکدر

خو حافظ بدست حال پریشان توونی * بر نو زلف دوست برت بشت نكوست

ای حافظ سنك پریشان حالك کونودر و ان دوست زانی قفوسی اوزر بر بشتان
 ایودر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (بدست) کونودر (حالی پریشان) م (تو)
 سن (دل) و لیکن (بر) علی (بوی) قفو (زلف دوست) م (دیشانی) پریشان
 (با) مصدر په (تا) خطابه (نکوست) ایودر (معنای اشارتی) ای حافظ
 بوتلویات و تبدلات مقتضیات تجلیات کرچه صور ناطور علقده ناخوش کورینور امارا
 عشقه قبض و بسط استار و تجلیات حله خوشتر مادام که بولده سین یاردن کلان

حاصلی ختم محاسبیدر که حسن
 اطافت بوند ختم اولدر (خال مشکین
 که بران عارض کشدم کوانست * سران
 دانه که شد و رهن ادم بااوست) کشدم
 کون بفسدای اکلیدر * محصول بیت *
 مشکین خال که اول جانك عارض کشدم
 کونی اوزرنددر اد سنك یونی اوران
 دانه لك سری اول خالده در یعنی حضرت
 آد سنك جشدن خروجنه سبب اولان
 بفسدای دانه سنك سری رخ کشدم کونده
 اولان خالده در هر که که اول خالی کوروب طبع
 ایدر سه حضور و صفای و احسنه و داع ایدر
 (دلبزم عزم سفر کرد خدارا یاران *
 چه کنم بادل مجروح که مرحم بااوست *
 خدارا را تخصیص افاده ایدر * محصول
 بیت * دایر سفر بنیتی ایلدی الله ایچون
 بکار در مان ایلان ای یاران نیجه ایدین
 دل مجروح نه چاره ایلدین که مرهم
 اول دایره در ربهی کوکل لك فراقده
 تحمل ایلد مبوب اضطر اباید بر چاره
 ایلان که کوکل بر قدر اسکونت و فرار
 بواسون (روی خوبست و کال هیز
 و دامن پاک * لاجرم همت باکان دوعالم
 بااوست) روی خوب بانك سکونیه خوب
 روم مشائنه در کال هیز مصدر در فاعل
 مشائنه در کال هیزدیکه ردامن پاک
 باک دامن معنائه در حاصلی بومصراعك
 افسانده تصرف ایلنجیجه حل صحیح
 اولمز لاجرم لایذ ولا محاله معنائه در
 یعنی محقق و مقرر دیکه رهم هاتك
 کسری و تقبیله اقتدر قصد و ارادت
 معنائه پاکادن مراد اوایسا و انبیا
 و ملانکه در * محصول بیت * سفره عزم
 ایلین د ابر خوب رودر و کمال هیزدر
 و پاک دامن ر پس البته ایکی عالمك
 باکار سنك هنی انکله در یعنی بوقدر
 محسبات که انده واردر لازمدر که جمیع
 انبیا و ملائکه اکاهمت ایلدر (با که این نکته توان گفت که ان سنکین دل * کشت مار اودم عیبی * مریم بااوست)
 اکت بونده کتق معنائه در ز را توان مضارع معنائه در وقاعده مقرر در که ماضی مضارع معنائه در مقارن اولسه مصدریت
 معنائی افاده ایدر * محصول بیت * بونکته بی کیمه دیمک در که اول طاش یور کویزی هلاک ایلدی حال بو که
 حضرت عیسی تقسینه با لکدر یعنی حضرت عیسی تقسینه خاصه بوا یکه احیای موقی ایدر ایدی و جانان اول نفسیه

مالک ایکن بری هلاک ایلدی پس بونی که دیمک اولور که برمنافض مصلحتدر جانانه کندی و استغنا مستند شکیندر حافظ از مقتدا نست کرامی دارش * ز که بخشایش پس روح (مکرم بالوقت) مقتدا ندن مراد بودند محباندر ز بر تعیر روزمره رنده عاشقه مقتدا در زکری کادت کسرله وضیله لغتدر سن یز و محترم معنسه * کلستان جامه که به را که می (پوشند) * اونه از کرم بیله نای شد * باغریزی نشست روزی چند * لا جرم همیچر او کرامی شد * دارش امر محاطبدر داریدن طوط دیمکدر شین صبر حافظه

راجعه در بخشایش اسم مصدر در بخشایدن اسیر کشی ترجم معنانه در روح مکرم انبیا و اولیا ارواحند مستعلا در * محصول بیت * ای جانان حافظ محب و معتقد در دنیای عزیز طوط زیرا چوق انبیا و اولیا ارواحی انکله در یعنی حافظ پاک و پاک دامن احباند در اکرام عزت و حرمت ایلد زیرا چوق ارواح طیبه مک اکاهمی معین وظه بر در حاصلی اهل الله دندر ساراجبا و اخلاصه اتی قیاس ایلد و در جم الله روحه (دارم امید عاطفیتی از جناب دوست * کردم جنبایتی و امیدم بهنو اوست) * عاطفه تی و جنبایتی ده بار وحدت و تکبیر ایچون اولوق جائز بر بنده قصه اید تلوتقیر ایدیلر عاطفت شفقت قاضی وزنی اوزر بنده مصدر در جناب حولی و اولی اطراف جنسایت کنه * محصول بیت * دوست حضور ندن مرحمت امیدم وار بار مرحمت امیدم وار نگاه ایلادم ولی امیدم هفویته در انک یعنی دوستند امید مرحمت و شفقتی قطع ایلیم زیرا کرم الشان عالی جنباید و اگر چه کنه هم وار ولی غفران و هفویته امیدم وارم زیرا حق و هفویته در (دائم که بکند ز سر جرم من که او * کرچه بری وشت و ایکن فرشته خوست) جرم و جریمه کنه بری و ش بری جنبه درلر و ش ادات تشبیه در پس بری و ش دیانه طبیعت نفرت ایلر اما جن کبی دینسه نفرت ایلر ز برابری جنبه دید کاری خلق یاننده مشهور دکادر * محصول بیت * بلور مکه بنم کنه هم اوچندن یعنی جهندن کچر ز بر جانان کرچه بری کیدر اما مالک خویلدیر بو پتده تا کید الدح عایشه الذم صنعتی وارزیرا که کرچه بری وشت که دینی اتی گوزل لکله توصیف ایلدی

صکره و ایکن دیدی ابشیدن ظن ایلر که بونی ذم اید یسر در فرشته خوست دیمک بر مدخله دخی مدح ایدوب اولکی مدحی تا کید ایلادی کنه هم و جرم باشند و هوسندن کچر دینلر حق ادا ایلدیلر (چندان کریمیم که هر کس که برکذشت در اشک ماچوید روان گفت کین چه جوست) چندان اولقدر برکذشت بر حرف تاکید در در اشک مادر بودند از معنانه در مالطی اشک مناسب واقع اولشدر اشک برکذشته مفید در روان صفت مشبه در مشترک لفظدر اتق و بور مک

چکشته چاه زندان توام کز هر طرف * صد هزارش کردن جان ز بر طوفی غیبت ستم چکه کاک قیوستم مقوام که هر طرفدن اکا یوز بیک جان بونی چکه کت چنبری طرفه سی التمه در (مفردات) (اشنه) (قتول) (جناه) (قبو) (زنجبار) چکه (تو) (من) (ام) (بن) (از) (من) (هر طرف) (م) (صد) (یوز) (هزار) (یک) (ش) ضمیر غائب (کردن) (یون) (جان) (م) (زیر) (الت) (طوق) (طوقه) (غقب) چکه التمه صارقن ات (است) در (معنای اشارتی) ای بار خدا دل آگاهده ستم اسرار تو چیدک و انوار ذات و چیدک ظهور و استیلا ایتد که ستم کرم و احسانکله طور عقل واراده یشر به بی ثبات و رطل متنی اولوب مقام جبرته (موتوا قبل

آن

تیننده آفتان و بور کن معنانه مثلا آیه یعنی ضویه صفت اولسه آفتان معنانه در اما سر و و غیری به صفت اولسه بور کن یعنی صالغان معنانه در کین اصلنده که این ایدی ترکیب اولقله کین اولدی جویله و یاسر مستعلا در اما اضافت حالتده مالک اباقی لازمدر * محصول بیت * اولقدر اغلاق جانان عشقندن که هر که که بزم کوزمن یاشندن کچوب یعنی آفتان کوردی ایسه حیرت ایدوب دیدی که بونه ابر مقدر یعنی عشق جانانده اولقدر که کر به و بکال و بر دیکه سیلاب و جویبار پیدا اولوب روان اولدیکه کورن و بوجویدن کین دیدیکه بونه جوی در (سر ماچو کوی بر سر کوی تو باختم * واقف نشد کسی که چه کویست و بن چه کویست) کوی بودند طوب معنانه در سر کوی محله اویجی و سوغاق باشی باختم مستعلا در اویجی باشی یعنی فدا ایلدک * محصول بیت * ستم محله ک اوجده باشلرمزنی طوب کبی اویجی باشی هیچ کسه واقع و مطلع اولدی که بو طوب نه طوبدر و بو محله نه محله در یعنی جانان عشقنه جانلر و باشلر فدا ایلدک اما کسه بطدی بوجان و باش فدا ایلدک و کت عشقنه در حاصلی عشق جانانی دلده جان کبی صغر از اغیاردن (بی کف و کوی زلف تو دل را می کشد * بازلف دلکش تو کاروی گفت و کویست) کف و کوی بوده عداد اسماء در اول جهندن بی داخل اولقله صالح اولشدر ز برابی جوامده داخل او اور مشفقانه داخل اولز معنایی دیه قومه یعنی سوز ساو دیمکدر همی کشدی حال ایچوندر و هتا کید ایچوندر اما بودند مراد استمرار در دلکش وصف تر کیدر و کوکل چکیچی دیمکدر ایکی معنایه بری کوکل ایچی و بر بسی کوکل چکیچی یعنی جرو جذب ایدیمی کرامر کیدر که ایلدرادن که اسدر من معنانه ذات ذوی القوه دلالت ایدر را حرف تخصیصدر کرا کیمک دیمکدر که دین حق معنایی بلدی روی بودند وجه در جهت معنانه نه وجهی وار دیرنه اصلی وار دیمکدر برده * محصول بیت * ستم زلفک دل کف و کویست یعنی دلکش و بهانه سز چکر الور پس ستم کوکل ایچی زلفک کف و کویه کیم

ان نموتوا) ستمک ظهورله نیجه مشکلات اسرار مشاهده پیدا اولدیکه هر طرفدن بو مشکلات حلتد نیجه جانلر یسون بو کوب بواسطه رخنه مک و جنبه انوار محبطه مک آلتنده مخیر و سرگردان قالمشدر در دیمکدر

شهرسوارمن که مه آینه دار روی اوست * تاج خورشید بکشد خاک نعل مر کبست * بنم اتلی و بنیجی شاهم که آی انک یوز شک آینه دار بدر بوجه کونشک تاجی انک مر کبک نعلی طبر اغیدر (مفردات) (شهرسوار) اتلی و بنیجی شاه (من) (بن) (مه) آی (آینه دار) آینه طونچی (روی) (یوز) (او) ضمیر (است) در (تاج) پادشاه باشد اولان کسوه (خرشید) (کونش) (بلند) (بوجه) (ش) ضمیر (خاک) طبراق (نعل) آت نالی (مرکب) (پیک) (است) در (معنای اشارتی) عاشق و عارف نیجه مخیر و سرگردان اولسون که مقام تلونده ابن الوقت اولوب روح اعظمندن استغاضه نور قلبی مستعد و قابل اولان عاشق مانند ماهتاب و قنی محافظ اولوب بر خطه توجهندن قلوب شهبان نغسانه ایلد محبت اولسه ماه قلبی ظلمات و قسوده قلوب و نیجه مجنده به محتاج او اور و مقام نمکینه ابو الوقت اولان عارف بالله مانند آفتاب دخی عصمته مغرور اولوب خوف اجلال و عظمت کبر یاده تاج سر دواشیرینی و روی مذات و محویت و عبودیت ایلرینی خاک درگاه خداده مالیده و سوده و نالیده و فرسوده قلوب اظهار اللجن البشری (ماعدت ناک و ماهر فکاک) نغمه سن اور مشلر در دیمکدر

عکس خوی بر عارضش بین کاغذ کرم و در هوای این عرق ناهست هر روزش تبست * تر کسینی انک یکلفی اوزره کور که چاک کیدیمی کونش بوزک هوا سنده ناکه واردر اکا هر کون سنده در (مفردات) (عکس) (تر) (خوی) (زر) (علی) (عارض) بکاف (ش) ضمیر (بین) (که) کور که (آفتاب) (کونش) (کرم) (رو) چاک کیدیمی (در) (فی) (هوی) (میل و محبت) (این) (بو) (عرق) (زا) (تا) مادام (هست) واردر (هر روز) هر کون (ش) ضمیر (تب) (سته) (است) در (معنای اشارتی) عارف قلبنده اولان اثر فیض ربانی و نشانه تجلیات رحانی بی کور که تاب معرفته آفتان اولان عارف بالله مانند آفتاب مادام عالم وجود ده اولدجه اول عارف روز و شب اول اثر فیضک هوی و میلنده عظمت و کبرای ذوالجلالندن اول مرتبه خست و زره ده درلر باخصوص ما موبنددن ماعدا عارف بالله عرفانلرینه مغرور اولوب سوغاتده دن دخی ستم طومش کبی دایم دره شور در دیمکدر

من نخواهم کرد ترک اهل یار و جام می * زاهدان مذکور داردم که اینم مذهبت * بن بارک لعل کبی دود افشک و شراب قد حنک ترکی استم ای زاهدلرینی مذکور طونک که بنم مذهبی بودر (مفردات) (من) (ن) (نخواهم) (کردن) (ترک) (ایتم) کر کدر (لعل) (دوداقدن) (کتابه) در (یار) (م) (جام) (قدح) (می) (شراب) (زاهدان)

وجهی وار یعنی زلفک دل دیواته بی کف و کویست کشدی حالتده مک دور کن الدینی تقدیر چه بس ستم کوکل چکیچی زلفک کیمک مجالی وار کف و کوی ایلکه بو تقدیر چه باصله معنایی افاده ایدر (عمر یست تا زلف تو بوی شنیده ام * زان بوی در مشام دل من هنوز یوست) عمر یست بای وحدته بر زمان و بر مدت دیمکدر بونی با وحدت ایچوندر مشام عکز یعنی بور نده قوی الان عضو هنوز الان معنانه در * محصول بیت * ستم زلفکدن بر قوی اشیدلر نبرو

برزما نذر واول زلفکدن اشتدیکم فوقیدن کوکلم مشاشده الان فوق وار ایشی زلفکک بوی بر حریه مؤثر که نیجه زماندن پرو قوقنی دویشم والان کوکلم مشاشندن الدیم قوقن بوند شنیده بوییده مناسنه در یعنی حاشه سمعی حاشه شم مقامنده استعمال ایلدی دلارنده بواسعمال چوقدر (ع) بوی بنفشه بشنو و زلف نگار کر (هیجست آن دهان که نیشم ازوشان * مویست آن میان وندام که آنچه مویست) هیجست آن دهان دهانی هیجکله وصف ایلدی زیر دهانک خرده سی معتبر در

کوچکلیکی معتبر اولد بفتدن در که شرما جوهر فرد وجزه لایجری نقطه موهوم دیور و بعضینی کلیا بوق ایلدی شویله که نام و نشان قو مدی تنک کالی بیور * بیت * وصف دهن تنک تو بسیار شنیدیم * رفیق بی نام و نشان هیچ ندیدیم * مویست آن میان میانه مو اطلاق ایلدی زیر میان بقدر آنچه اواسه معتبر در * بیت * میان یاز چو مویست نقش من دارد * خیالی بین که ازونازی همی بارد * محصول بیت * چا ناک دهانی هیجدر که اندن نام و نشان کورم میانیه مویدر اما نام که اول نه مودر دهان و میانی صبوخی بریشده خوب جسع ابلش * بیت * میان موی بوداز کاکل صبر فشان او * دهان هم بک سرمو باشد از موی میان او (دارم عجب ز نقش خیانت که چون رفت * از دیده ام که دبدبش کار شست وشو ست) معناده شین صبری کاره مصروفدر شست شستدن وشو ست شویبدندن مشقدر شستن بومق وشویدن ارمق بونده لازم مناسنه در پس شست وشو بونجه ارئه مناسنه اسلدر در * محصول بیت * سناک خیالک نشندن عجب طوزم که نیجه کندی کوزدن که دایما اینی بونه وارئه در یعنی عشق اضطرابندن بوقدر کره و بکا که ایدرم و کوزدن که بوقدر ارمقرا فرنجب ایدرم سناک خیالک نشندن که کوزدن نیجه بونب وارنوب کتیه بعضی نخنده خیالش واقع اوامش صبر شیده چا ناک خیالی دنگ اولور (حافظ بدست حال پریشان نوی * بر بوی زلف دوست پریشانیت نکوست) بوی بونده ابکی معنایه اولق ممکن در قوقو و امید پس قوقی به قصه ناک قصیدر * محصول بیت *

زاهد (معذور) عذر لغش (دارید) طوئک (ام) بی (که اینم) بویکا (مذهبیت) مذهبدر (معنای اشارتی) ای زاهدان کور دل و ناپا یان تاراشیده سبل ظاهر بین اولوب لثاند روحانیدن طامعه مشکزه هرنه قدر خوفناک و دهشت آباد ایدده بن بوخوزر اولان راه عشق و لذائذ وحی دل و الهام ربانی طرفتی ترک بیک استیم مذهب * عشق انجی - حق جان قدا ایگدر همنان بولزدن خبر دار دکلستر اعمال ظاهر به مشغول اولک و بزی معذور طوئک و بزه طامن ایگک که من لم ینق لم یعرف دیگدر

اول کیمه که اوقی بنم کوکلم اوزره کوزالتدن اورر حافظک چانک غذای انک دوداقالتدن کوله سنده در (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (ناولک) اوقی (بر) علی (دل) کوکل (من) بن (زر) ال (چشم) کوز (میرند) اورر مضار عدر (قوت) غذا (جان حافظ) م (ش) صبر (در) فی (خنده) کوکلم (همره) (توسل) ز (اشارتی) اب (دوداق) است (در) معنای اشارتی (اول عظمت و جلال صاحبی الله که بنم آتش عشقه بویارلی کوکلم اوزره درد اشتبا فنی رنظر خفی احاطیله قورمشدر حافظک چانک غذای انجی اول الهک به نیجی * چال ابله نیجی بیوروب قلب حافظی منشرح و منتقم قیله سنده در دیگدر

آب حیوانش ز منقار بلاغت میکید * زاغ کلک من نامبر دجه عالی مشربست * آب حیات انک بلاغتی بورتندن طامع ملربنم قام فارغه سی الله آدی حقیچون نه عالی مشربدر (مفردات) (آب حیات) م (ش) صبر (ز) من (منقار) بیورون (بلاغت) فصاحت (میکید) طامع مضار عدر (زاغ) فارغه (کلک) قلم (من) بن (با) قسیمه (نام) آد (ایزد) الله (چه) نه (عالی) م (مشرب) طایعت (است) در (معنای اشارتی) بوقلم حکمتک جریانه برده اولان اسامندن شمدی فصاحتله آب حیات کی قلبله حیات و بریجی بوقدر اسرار الهی و معارف نامتاهی نلهوری الله حقیچون عجب عالی مشرب بلکنددر و علو همتنددر اگر بنا میردده با سبیه اولورسه الله اسخه مداومت سبیه در دیگدر

ای حافظ سناک پریشان و نا مضبوط حالک برامز در اما چا ناک زانی امیدیه یا قوقنی سبیه پریشانک ایدر یعنی اگر چه فراق پریشانفله حالک بدر اما وصال جمعی امیدیه پریشانک ایدر فراقک پایانی وصالدر (و له ایضا) (آن شب قدری که کوپند اهل خلوت امتیست * یارب این تأثیر دولت از کدامین کوکست) قدریده یا وحدت و یانگیر ایچونددر وحدته قصیر ایدنار تقصیر ایدلر خلوت و خلا معسدر در در خلا بخلو یعنی نصر یا بدن امشب اصلنده این ایدی شب ده و روز ده و سالیله

فون میجه قلب اولور زو ما یارب بونک کی مقامده عجا مناسنه در تنکم سابقا ذکر اولندی کدهایت کددام قتی یانست تون تا کید نسبت ایچونددر و بهضیله دیکر کددام و کدامین اقتدر نسبت ملحوظ دکلدر و الله تعالی اعلم کوکب یلدزددر * محصول بیت * اول قدر کیچمه سی که اهل خلوت ذکر ایدر ل بویکجه در عجا بود دولت تا تیری قتی کوکبه منسوبدر یا خود قتی کوکبدنر کانه که خسوا جده بر کیجه وصلت میسر اولش ایش پس طالعیک تأثیرندن عجب ایدوب بیورر یارب بوسه اادت عظمای نه یلدزک تأثیردر که بودولتی هرگز طالعیدن

بالجذبه اولان بن مست و مستغرق عشق الهییدن فرض و واجیدن ماعدا درجه جنت زیاده قیله جق نوافل اعساله تقید طلب ایغه که فیاض بی علت اولان حق تعالی بزی عالم ارواحده جانی نوریک مستغرق قیله آنوده و مشغول فی شتدر دیگدر

چشم هانم - که وضو ساختم از چشمه عشق چهار تکیر زدم یکسر بهر چه که هست * بن هم اول ساعت که آیدست ادم عشق چشمه سندن درت تکیر اوردم براو غوردن هر نشنه اوزره که واردر (مفردات) (من) بن (هانم) اوساعت (وضو) آیدست (ساختم دوزدم) (از) من (چشمه عشق) م (چار) درت (تکیر) الله اکبر دیک (زدم) اوردم ماضیدر (یکسر) براو غوردن (بر) علی (هر چه که) هر نشنه که (هست) واردر (معنای اشارتی) (العشق) نارفی القلوب تحرق سوی المحبوب (سر نبجه اول وقت که مظهر عشق الهی اولدم) کل شی هالت (الاوجهه) حکمجه قلم حدث ماسودن طهارت بواب انوار ذات الهیه به استراقه جله موجوداتی میت و معدوم فرض ایدوب (کان الله ولم یکن معه شی) سرینه واصل اولمشدر دیگدر

خو می بده ناد همت آکهی از سر قضا * که بروی که شمش عاشق و بروی که هست * شراب و بر تانکا خبر دارلق و بریم قضا الله سرندن که کیمک بوزینه عاشق اوادم دخی کیمک ققوسی اوزره مست اولدم (مفردات) (می) شراب (بده) ویر امر در (تا) حتی (دهم) ویرم (تا) خطایه (آکهی) خبر دارلق (با) مصدربه (از) من (سر) م (قضا) قدر (با) الالبسه (که) کیم (شدم) اولدم ماضیدر (عاشق) م (بر) علی (بوی) ققو (که) کیم (مست) م (معنای اشارتی) ای معاشر عشاقی تحریک سلسله جتون عشق قلبک که سمره غلبات عشق و غایبان شوق و قنده تقدیر ازل و احسان و هاب لریزل بی کیمک جائه عاشق قیله و کیمک ققو سبیه مست و حیران ایشی سزی خبر دار ایدیم بوی بحث تقدیر برسر محبوب از لیدر که حالت محموده اظهار می ممکن دکلدر مستان خدایک بیایله ظاهر در دیگدر

یگر کوه کست از کر مور اینجا * نا امید از در رحمت مشوای باده پرست * بیوک طامعک انکنده اولان کوچکک طامع اکسدر فارنجبه نک فوشاغندن بومعاده رحمت قیوسندن امید سز اوله ای شرابه طامیجی (مفردات) (کر) بیوک طامع انکنده اولان کوچکک طامع (کوه) کاف عربله طامع (کم) اکک (است) در (از) من (کر) فوشاق (مور) فارنجبه (ان) بو (جا) محل (نا) فنی (امید) مقصود (از) من (در) قیو (رحمت) م (منو) اولمه (ای) ندا (باده) شراب (پرست) طامیجی (معنای اشارتی) بولم کایده اولان تقدیر ازل بر عقلی متخیر قلیجی محلد که جبل راسخ کبی مأمونین اولان انبیا عظامک دامن شریعت طوئوت مرتبه ولایت قدم بسان اولیاء کرام خشت قهر خداده عصات

اما عجم انسانک اکک الله بومر میجه کوره درلر که ترک اکاشفق دیر که اول کوزلرک محسناننددر امدی طوق قیغ بدیدی غیغک دکر می الکیدر * محصول بیت * سناک اکک چوقر بن هلائی و کشته سیم که هر جاتیدن بوز یک جان بویجی انک غیغی چنبرک التنده در یعنی جاتانه غیغ بر می تید حسن و اطافت و بر مشدر که هر کورن اکا اسیر و مبتلا اولور (شهسوار من که به آینه دار روی اوست * تاج خورشید بلندش خالک فعل می کست) بعضی نخنده ده فعل بسم می کست دوشمش شهسوار اتلی

پادشاه آینه دار اکثر ماضیه استعجال ابدل و شول کسه که برآینه آینه الیز * و کز درویش به متوز آینه بی الله الوب نشان آینه
برایجه و بارقاج مغر و ورکا ده آینه دار و اینده کردان دربر مصرع ثانیه محفل الصدفین صفتی وار یعنی تاج خاگ اوله و یاخاک
تاج اوله * محصول بیت * بنم شهسوارم که هانک آینه دار یعنی خدمته ملازم در بند خورشیدک تاجی انک اسی نمیشک
طراحی بلند خورشیدک تاجیدر بودند مرادی جانی استعجال مدر یعنی بر مر تبده عالی جنا بدر که آی خدمتکاری
و کنش سبسی در (عکس خوی

و جرمیندن احقر واذلدر که عاقبتده انیاذ بالله نیجه ولی سوء خفته ایله و نیجه کافر
و قاسق حسن خاتم ایله ختم اویشلدر همسان درگاه حقه جرم و عصیان سبیه
اللهک رجعتدن ایند کسب و عبادت و ولایتله مغرور اولوب بین الموف وارجا
نسایم قضیه الله اوزره اولیدر دیمکدر

خیز آن ترکس مستانه که چشمش مرصاد زیر این طارم فیروزه کسی خوش نه نشست
اول مستانه کوزدن غیری که اکا کوز ابر مسون و دیکون بو بیرون فلک قبه سی
النده بر کیمیه خوش اوتوردی (مفردات) (یا) للالبسه (جز) غیر (آن)
اول (ترکس) کوزک مشبه بهی (مستانه) مسته منسوب (چشم) کوز (ش)
ضمیر (مرصاد) ابر مسون (زیر) تحت (این) بو (طارم) قبه و فلک (فیروزه)
پیروزه دیدکاری ماوی طاش (کس) کیمیه (یا) وحدتیه (خوش) کوزل (نه)
نقی (نشست) اوتوردی (معنای اشارتی) اول نظری کیمیا اولان معصومیندن
غیری که اکا اصابت هین اولسون بو کوز قبه نك الله قهر حقندن امین اولمش
و راحته ایرمش و کیمیه بو قدر لذت دنیا و شهوات نفسله الدانوب قهر حق
اونونم قافل کاری دیکدر دیمکدر

چو جان فدای دهن باد که در باغ نظر * چن آرای جهان خوشتر ازین غنچه نیست
جان سنک اغریکه فدا اولسون که نظر باغنده جهان باغنی بزه میچی بودند زیاده
خوش غنچه بغلدی (مفردات) (جان) م (فدا) اعطای (دهن) اغز (نا)
خطایه (باد) اولسون (در) فی (باغ نظر) م (چن آرای جهان) جهان
باغنی بزه میچی (خوش) کوزل (تر) زیاده (ازین) بودند (غنچه) م (نبت)
بغلدی (معنای اشارتی) ای تقدیر و قضایه و اسرار خدادان خبر ورن ناصح
سنک کلامکه جان فدا اولسون که بو عبرت عالنده منصرف حقی اولان الله بوقباب
مرتبه مسنور قیاد یعنی محبوب از لیلدرن و معصوم ایدلردن زیاده خوش حالی و رفرد خلق
ایندی سابقه سنی اینله لایق اولان بر حالته مغرور اولوب اعتراف عجز ایله و محو وجود
و عمل محمود ایله درگاه حقه زار و نیاز اوزره اوله دیمکدر

حافظ از دولت عشق تو سلیمان شد * یعنی از وصل تو اش هست اکنون باد بدست
حافظ سنک عشق دولتدن بر سلیمان اولدی یعنی سنک وصلکدن انک الله شمدی
بل واردر (مفردات) (حافظ) م (از) من (دوات عشق) م (نو) سن
(سلیمان) م (یا) وحدتیه (ش) اولدی ماضیدر (یعنی) تفسیر (از) من
(وصل) وضات (اش) ضمیر (هست) واردر (کنون) شمدی (باد) بل
(یا) ظرفیه (دست) ال (معنای اشارتی) بحمد الله باری محو وجود ایله سنک
عشق دولتدن حافظ و خلق سلی فی اولدی یعنی سنک وصلکدن بر کانتدن نفس هوا سنی الله

و یونکله معنادم بکا بودند کیمیک خلی مشکدر * مصراع) خلی مشکدر کشتی ترک ایملک معنادینی (اندران
جوکب که بر پشت صبا بندد زین * سلیمان چون برانم من که مودم مر کبت) موکب میملک قشقی و کافک کسرله
بونده اتلی بلوکیدر پشت ارقه زین اگر پشت صبا به انگیز بقصدن غرض صبا به سوار اولمقدرد چون برانم راندن
سوزمکدر بونده دیز کین دیز کینه چایوب بور مکدن کینا بتدر یعنی هم عنان اولمق مور قریحه مو کدن مراد بونده پشکدن

الوب

محصول بیت * شول اتیلر ایچنده که صبا بی اگر کز سوار اولورلین حضرت سلیمان هم حسان اوله یلورم
که پیشک قریحه دریغی حسن و جمال صاحبی که کوزل لکله غیر موجودی موجود ایملک قادر لر دین انلرک اراستنده
جانانله همسان اوله یلورمیم که الله قریحه دکلی سرمایم بو قدر بعض نسخه ده چون برینه کی واقع اولمش خن مناسنه
بس کی برانم لفظی جی قریب معنا سنی سلیمان خن یوقاری کام دین کسه هم ترکیده خطا ایلمش هم معناده بو غزلده
ایکی بیتده قافیه مکرر کلدی بس لایق
بو آیدیکه بیتک بری مطاک احیرنده
یازلمی آیدیکه عیسو بدن عد اولنیدی
(آب حیوانش زلفار بالاغت می چکد *
زاغ کاک من بنامیر دجه عالی مشربست *
آب حیوان آب حیات دیمکدر حیوانش
شین ضمیر زاغ کاکه راجعه در اضمار قبل
الذکر طریقله متعار قوش بورنی فلک
بورنی یعنی اوجنی اکا تشبیه ایدرل میچکد
فل مضارع طامع دیمکدر چکیدندن
مشتق زاغ قرغه کاک قلم سیاه الله قرغه به
تشبیه ایلمش ربنا میر دکه تحسیندر
بارک الله دیمکدر بنامیر ابی لفظندن
مر کدر و بنام لفظنده اولان باقم ایچوندر
الله ایدی حیوان دیمکدر دین کسه هم
ترکیب دیدیکنده خطا ایلمش هم معناده
محصول بیت * بنم قلم زاغی بارک الله
نه عالی مشربدر که متعار بلاغندن آب
حیوان طامع غرض کند بشک بلاغنی
توصیفه ر قلد اسنادی مجاریدر متعارک
بلاغنه اضافتی استعاره طریقله در
بنامیر داکر بحالره ده تحسین
معنایسنه در (انکه ناولک بدل من زیر
چشمی میرند * قوت جان حافظش
در خنده زیر لبست) ناولک قوش اوقی
یعنی زبورک اوقی قوشدن اتلده حیوان
قوش اوقی دیر زیر چشمی یا تکیه بر
ایچوندر زیر چشم کوز اتلندن یعنی نهایی
قوت جان غدا ی روح دیمکدر در خنده
زیراب کولسک به بی تسم ایملک
محصول بیت * اولجا نانکه بورکه کوز
اتلندن غمز اوقی اورر حافظ جانک از بی
انک دوداق اتلنده تسم ایلمش در یعنی
حافظه نهایی نظر صالوب کولسی
روح حیات و پرز (وله رجه الله) مطلب
طاعت و بیان و صلاح ازمن دست *
کبه بیانه کشی شهره شلم روزالست *

الوب دیو واذرها مانند اولان نغشته منصرف اولوب (قداحل شیطانی) دوات
بولنددر دیمکدر یاخود اللهک غیری محو کلی اولفته فقر نامه بنشوب (اذنم الفقر
فهو الله) سرینه واصل اولنددر دیمکدر * اوله ایضا *
خزاهدظ هر پست از حال ما آگاه نیست * هر چه گوید در حق ما جای هیچ آگاه نیست *
ظاهر طایبی زاهد زم حالزدن خبردارد که هر نه دیوسه بزم حقزده هیچ آگاه
بری دیکدر (مفردات) (زاهد) مرض عن الدنيا (ظاهر پرست) ظاهر طایبی
(ان) من (حال) م (ما) ز (آگاه) خبردار (نبت) دکل (هر چه) هر نه (گوید) دبه
مضارع در حق ما بزم حقزده (جای) بر (هیچ) قطعا (آگاه) کر به کورمک
(نبت) دکل (معنای اشارتی) اعمال ظاهر ایله مفید اولوب دنیادن اعراض ایدن
زاهد کر چه ابرارند در اما احوال درونه واذنم روحانیه دل پر خونه آشتا اولمیشندن
برکه طریق شطاره ارباب عشق زم حالزدن خبردارد که بزم حقزده هر نه قدر
خوش یا ناخوش کلام سو یلر سه اتی کر به کورمک (المره حدو لما جهر) در
و ناخنده لکنددر دیمکدر

در طریقت هر چه پیش سالک آید خبر اوست * بر صراط مستقیم ای دل کسی گمراه نیست
طریقته هر نه که سالک او کته کلور اکا خبر در صراط مستقیم اوزره ای کولکل
بر کیمیه از غین دکلدر (مفردات) (در) فی (طریق) سلوک بولی (هر چه) هر نه
(پیش) اولک (سالک) م (آید) کاه (خبر اوست) اکا خبر در (بر) علی (صراط) بولی
(مستقیم) طریقی (ای دل) ای کولکل (کس) کیمیه (یا) وحدتیه (کراه) از غین
(نبت) دکل (معنای اشارتی) سلوک طریق اهل الله ده نشئه عشق و محبتدن
و نیجه روحانیت و معرفدن و رای عقده هر نه در لو حال سالک ظاهر ایدر سه
انک حقتده خبر در مادم شربعت مظهر به طهرا باطن رعبات اوزره استقامنده
اولد قیحه صراط مستقیم از غین بر کیمیه بو قدر که مراد الله اولد قیحه (یدل الله
سیناهم حسنات) زمره سندن در دیمکدر

چو تاجه بازی رخ نماید بدی خواهیم راند * عرصه شطرنج زند از اجمال شاه نیست
عجب نه او یون بوز کورتر بر پیداق سورمک استر زندر شطرنجی بساطنده شاهه
بمال بو قدر (مفردات) (تا) عجب (چه) نه (بازی) او یون (رخ) بوز (نماید) کوسر
(بدی) شطرنج طهرا شربعت دینور (یا) وحدتیه (خواهیم) استر زنگام مع الفیر
(راند) سورمک ماضی مصدر معناده (عرصه) بساط (شطرنج) م (زند) لایالی
انف و نون ادات جمدر (بجول) طاقت (شاه) شطرنجک بر طاشیک استیدر (نبت)
بوق (معنای اشارتی) راه استقامنده و طریق طاعتده تقرب تایی تحصیل ابد نیجه
راز نوافل اعماله جدوسعی ابدیم زیرا اول سلوکده معرفتک شهود تام ایله اولان
حالات سیدر نه بحال بو قدر که مغربین اهل الله اراده و اختیار لر بی محو اولوب

طالب نهی مخاطبدر طالبیدن مشتق طلب ایله دیمکدر طالب لفظ عربی که عجم نصرف ایله یعنی مصدر
وماضی و مضارع و امر و نهی صیغه لر نه چکه اکا معمول در طلبیدن و طرزدن کبی طاعت اصلنده اتقیاد معنایسنه در
مکره عبادتده استعمال ایدلر بیان قول و قرار در صلاح صدق ساد در دست انبیرک بیانه کش وصف ترکیبدر بیانه چکیچی
معنای لازمی بیانه شهرت و شهره مصدر در قیامتد اما شهرت بونده معمول معنایسنه در * رباعی * اگر شهره شوی
طالب نهی مخاطبدر طالبیدن مشتق طلب ایله دیمکدر طالب لفظ عربی که عجم نصرف ایله یعنی مصدر
وماضی و مضارع و امر و نهی صیغه لر نه چکه اکا معمول در طلبیدن و طرزدن کبی طاعت اصلنده اتقیاد معنایسنه در
مکره عبادتده استعمال ایدلر بیان قول و قرار در صلاح صدق ساد در دست انبیرک بیانه کش وصف ترکیبدر بیانه چکیچی
معنای لازمی بیانه شهرت و شهره مصدر در قیامتد اما شهرت بونده معمول معنایسنه در * رباعی * اگر شهره شوی

الوب

بشهر شریفی و کوشه نشین شوی * به زان نپودر که خضر و البانی * کسی نشاند ترا تو کس نشانی *
 * استاده هرزه است نهادم ایچوندر است * فعل ماضی نفس متکلم وحیده در ایستادن پس فعل در افعال ناقصه دن اما ماضی
 مستعملدر انجیق است دیکم دیکم روزالست دن مراد الله تعالی ارواحه البیت بر یکم دید یکی کوندور بور
 مطول بخندر بخلی * تفسیر در بوده مراد روز ازلدن کنایندر * محصول بیت * بخند طاعت و عبادت و عهد و پیمان و عمل
 صالح طالب ایله ز بران روز ازلده باده
 نوشخانه مشهور اولدم یعنی زهاد و عباد
 لایق اولان اعمالی بدنن طالب ایله ای
 اهل ظاهرین رند باده نوش پس اولدم
 بدنن سگ مطلوب کس حصوله کلز (من
 همان دم که وضو ساختم از چشمت عشق
 چار تکبیر زدم یکباره بر هر چه که هست * چار
 تکبیر زدم میت غازی درت تکبیر له اولور
 پس بر نشسته انک کلبازی لازم اولسه اکا
 چار تکبیر زدم دیرل یعنی بن اندن یکدم
 * محصول بیت * بن اولدم که عشق
 چشمه سندن ابدست الدم امور دنیا ک
 جبهه بر او غور دن چار تکبیر اوردم یعنی
 بن که عاشق اولدم جانان محبتدن غیری
 هر نه که رنگ تعاقب قبول ایلر انلردن کلیا
 یکدم (می بده نادیمت اکهی از سر قضا
 * که بروی که شدم عاشق و بر روی که
 مست) آکهی یا حرف مصدر قضادن
 مراد حکم الهی در * محصول بیت * می
 ویر که سکا سر قضا و قدردن خیر
 ویر که کیک روینه عاشق اولدم و کیک
 بوینه مست اولدم یعنی باده ویر که
 مست اولوب بی اختیار راز نهانی فاش
 ابدوب عشق و عاشقانی و کچه عاشق
 اولدیم و کیک بوینه مست اولدیم
 بر سر سولهیم زرباده بر جوهر در که
 ابته اوکلده اولانی اظهار ایدر تکبیر
 مشهور در آفاق ایله فکر ابلدیکنی
 سر خوشی ایله سو یلدر در (کر کوه کست
 از کر مور ایچسا * نا امید از در رحمت
 مشوای باده پرست) کر کوه طایغ بلی تم
 اکسک کر مور کر بوینه بل معنایه در
 ایچسادیکنی یعنی باب عشقه در رحمت
 اضافت یا پیسدر * محصول بیت *
 طایغ بلی اکسک یعنی ضعیف رکدر قرینجه
 بدنن مراد بونده یعنی عشق بوکنی
 کوتومده ای جانانک عشق باده سن نوش

جانب حقندن هر نه کاورسه اکا جان و دل ایله راضی اولمشدر در * کدر

چیسیت این صف بلند ساده بسیار نقش ازین معانیچند اندر جهان آکا نیست *
 نه در بوجوق نقشی ساده بلند سقف بومعاندن هیچ بر عالم جهانه خبردار دکلدر
 (مفردات) (چیسیت) نه در (این) بو (سقف) طام (بلند) بو کسک (بسیار) چوق
 (نقش) م (زین) بوندن (معنا) کیزل امر (هیچ) قطعا (دانا) عالم (در) م
 (جهان) دنیا (آکا) خبردار (نیت) دکل (معنای اشارتی) بوشقوق
 و خروندن سالم و بوقدر صنایع غریبه و حکم عجیبی جامع صفوی مخیر فیلیکی ذلک
 دوار برهما و بر کبریا آینه حکمت نماد که جهانه بر عالم و عارف بونده مثال اولان
 صنع خدادن بر فلک دوار که جهانه کنه اسرارندن خبردار اولمچین قلبی عرش
 الرحمن اولان مفر بین اهل اللهک حالات و وارداتنه نیجه بحالی اولسون و نیجه اکا
 تقلید اینسون (رحم الله امر) اعرف قدره ولم تعد طوره) دیکدر

(این چه استغناست یارب وین چه قادر حاکم * کین همه زخم نهان هست و بحال آه نیست)

بونه عجب استغناست و نه عجب قادر حاکم که بود کاکو کبر او زخم وارد در و آه بحال بوقدر
 (مفردات) (ین) (بو) (چه) نه (استغنا) اظهار غنا (است) در (یارب) عجب (وین)
 بو (چه) نه (قادر حاکم) م (است) در (این) بو (چه) (زخم) باره (نهان) کبر لو
 (هست) وارد در (بحال) قدرت (آه) م (نیت) بوق (معنای اشارتی) (وان
 لیس للانسان الاماسی) مقتضای زاهدک زهدی و عابدک عبادتی و عارفک
 عرفای و ولینک ولایتی نفی جسه قولک کنیده در حق تعالی نفع و ضرر دن
 مزهد غنی عن العالمیندر بو بر استغناست عجب در دخی عجبکه عبادت و معرفت ایچون
 خلق ایندیکی عبد عاجز نه غفلت لبانی کیدر بوب کبر اوجه نفس و شیطانتک تسلط به
 خانه قلبی خراب ایدوب باعث قهر و غضب خد اولان قسوت قلب و سل
 ایمانه سبب اولور بوقدر و غفلت و ظلمات دل و اراکین عبد عاجز آخرتی و الهی
 اونودوب بر کره آکا اوایب آه بنم عالم نیجه اولور بوب شغل دنیا ایله عمری
 هبابه و رمسی بر مقتضای قدرت و حکمتدر که عقل ادراکنده عاجز در همان الله
 عظیم الشان جله مزه توفیق و تبارک کرم ایله آمین بحال سید المرسلین

صاحب دیوان ما کو بائید حساب * کاندیرین طفری نشان حسیه الله نیست *

کو بازم صاحب دیوان حساب یلور که بوطفره جسیه الله نشانی بوقدر
 (مفردات) (صاحب دیوان) خلیفه الله فی الارض (ما) بز (حکویا) صانکه
 (بمیداند) بطری استفاده تقریری (حساب) م (اندرین) بو (طفری) راندر بائید
 چکیلان طوره (نشان) علامت (حسیه الله) الله ایچون (نیت) بوق (معنای
 اشارتی) و غفلت قلب منبیه آخرتده حضور رب العالمینده محاسبه منی او تومعه

مظهر *

ایمین عاشق در رحمت جا ناندن نا امید اوله یعنی بار کران عشق جانانه بطیغار محفل دکل ایکن ای باده محبت جانانی
 نوش ایندن سن تحمل ایله و مر حمت و شیفقت جا ناندن نا امید اوله البته زور محبت سنی جانانه واصل ایدر بجز آن
 تو کس معنانه که چشمش می رساد * ز بران طایم فیروزه کسی خوش نشیست * بجز یا حرف زانده شین غیر زکده راجع
 دیر که چشمت کنا پندر چشمش می رساد می رساد نهی غایبدر رسیده اندن ایشدر ملک معنایه بونده دطامر اد در و امر کون

دکسون مقامنده استعمال ایدر بونده * حشو ملج واقع اولش طایم رانک قبی و حمله اشدر درم اوینه دیر که کوچر
 اولور قوروب ایچنده اوتور در طاری جادافه تفسیر ایلمین یوقارودن پرواز ایش فیروزه پیروزه دن و بیدر جوهر چشمتدن
 لاچورد رنگی بر طاشک اسیدر بونده طایم فیروزدن مراد فلکدر تشبیه طریقه * محصول بیت * اول جانانک مستانه
 چشمتدن غیری که اکا یاوز کوز دکسون بوقلک سیر و نه رنگ البتده حضور و رفاهیت کچه اوتور مدنی کانه یعنی چشم
 جانان هراش که ایشدر عشاق کوکلن
 ۹۹ *

مظهر قهر خدای اولاندر نیجه * حال بی کندوری بیلر اما خلیفه الله فی الارض
 اولان مردان خدا بیلر می دنیاد * دکل بلکه قیامتده اوله حق محاسبه رینی
 دخی اللهک یلدر منبیه یلور باخصوص اهل غفلتک جبهه و سیالنده اثر سجود
 نشان حسیه الله اولیه نیجه بیلسونلر یلورلر دیکدر

(هر که خواهد کویا و هر چه خواهد کویا * کبر و ناز و حاجب و در بان درین در کانه نیست)

هر کیم بودر که خدایه کلک ایسترسوله کسون و هر نه مراد ایسترسوله ایسترسون
 زرا بودر که خدایه کبر و ناز و نیجه و قیوچی بوقدر (مفردات) (هر که) هر کیم
 (خواهد) ایستنه مضارعدر (کویا) سوله کسون امر غایبدر (هر چه) (هر نه) (خواهد)
 دیله (کویا) سوله ایسترسون امر غایبدر (کبر و ناز) م (حاجب) نیجه (در بان)
 قیوچی (نیت) بوق (معنای اشارتی) ای شفقت خلق الله ایله موصوف اولان
 باجمیع بو غفلتک نیجه سی هلاک ایدی اولدیغنی یلور بوبه و انالله الله رجوع مراد
 ایدن عاصیله ای بیچاره کناهکدن قورقور که حقه اخلاصه و امید ایله کل و هر نه
 دیلرسک اللهیدن ایسته که الله تواب و رحیمدر (ان الله یغفر الذنوب جمیعاً) هو الغفور
 الرحیم) پیور مشدر زرا اللهک عبادتی اللهک در کاهندن کبر و ناز ایله رد ایدر نیجه
 و قیوچی بوقدر صاقلن عباد الهی اللهک رجشندن نا امیدوما بوس ایچم سن دیکدر

(هر چه هست از قامت ناسازی اندام ماست * و نه تشریف تو بر بالای کس کوتاه نیست)

هر نه نقصان و قباحته وارد بزم دوزنسر و باقیشمنز قاهر در بومخسه شک
 خلعتک کچه نک بوینه قصه دکلدر (مفردات) (هر چه) هر نه (مست) وارد
 (از) من (قامت) بوی (ناساز) دوزنسر (بی اندام) باقیشمنز (ما) بز (است)
 در (ورنه) بومخسه (تشریف) خلعت (تو) من (بالا) بوی (کس) کچه (کوتاه)
 قصه (نیت) دکل (معنای اشارتی) ای غفار الذنوب اولان ریم بوقدر نقصان
 و قباح و غفلت ظلمت و قنیر نعمت جله بزم کسب بدیدر بومخسه حاشاکه سن
 و حساب و رزقک عطا واحسانی قولرک استمداده کوره نقصان دکلدر صدقه
 درگاهکه کلان محروم اولر دیکدر

در درجه بانه رفیق حال یک رنگن بود * خود فروشار باکوی می فروشان راه نیست *

میخانه قیوسی اوزره کتیک و نکیرک ایشدر کتیدنی صاندر ایچون شراب صاندر
 محله سه بول بوقدر (مفردات) (بر) علی (در) قیو (میخانه) م (رفیق) کتیک
 (یک) بر (رنگ) بویه الف تون ادات جمددر (بود) در (خود) کندی (فروشان)
 صاندر (را) ایچون (با) للملابسه (کوی) محله (می) شراب (فروشان) م
 (راه) بول (نیت) بوق (معنای اشارتی) لکن درگاه حقه و عشق و محبت بولنه کتیک
 قلبی ماسوزان تجرید ایدوب کسرت ذکر الله ایله اطمینان قلب تحصیل ایدوب
 امر حقه تسلیم و انقیاد ایله الله بوبانی صفت الله به بویانلر ایچوندر شریعت

مظهر *

الذمه یلدن غیری نسنه بوق یعنی وصا یکدن کلیا محرومدر (وله رحم روحه) (زا هد ظواهر برست از حال ما آکا نیست *
 هر چه کویدر حق ماجای هیچ اکراه نیست * بظا هر برست اهل طساره دیرلر اکراه بونده اسیرکراه معنایه در والا معنا
 صحیح اولر زرا معنیدر * محصول بیت * اهل طساره زاهد بزم حالزدن آکا دکل بزم حقمنده هر نه سو یلرسه هیچ اکراه
 پری بوقدر یعنی زاهد طارقلرک ضدی و تقیضی در ازلر نیجه و غایت و مساویدن خالی دکلدر پس خواهجه پیور که بزم

حکمت و هیأت مذهبی اوزره کروی الشکلن یومعاند جهانده بر عالم آگاه دکلدر یعنی افلاک و نجوم حقیقته هیچ کس آگاه دکلدر حاصلی بوقدر یتک یلدر مخلوق اولی که نه اشورو نه اسکر و نه چور و نه قور و نه معساک حقیقته الله تعالی یلور انجیق (این چه استغناست یا رب این چه قادر حکمتست کین همه زخم نهان هست و مجال آه نیست) بعضی نسخه ده این چه قادر حکمتست واقع اولشدر یا رب بونده عجاا معاسنه در قادر حکمت قادر بر حکمت معاسنه در یعنی حکمت مقرریدر * محصول بیت *

سالمکه واقع اولورسه عاقبتنه نظر اید نتیجه انک خیر اوسیدر زیرا اکا اول حق جانبدن تربیه و ارشاد در بوبیت عدم اگر اهر حکم تعلیل در (ناچه بازی رخ نماید بدقی خواهم راند * عرصه شطرنج رندازا مجال شاه نیست) تابونده آیاه معاسنه در تعجب ایچون بازی او بوند بونده بازی ورخ و بدقی و عرصه و شطرنج و شاه ذکر مرعات نظار صفتیدر عرصه اصطلاحه شطرنج رینه درل بهی بساط شطرنج در شاک که مرله در اصلنده اما قیام شله مشهوردر بونده شاهین مراد کشت لفظیدر که شاهی او بنامه ایچون دیر که اگر چه خلق نامزکش درل اما اصلی نایله در تنک حضرت مولاناچای پیور (بیت) بکشت و کار جهان دل مبد کاخر کار * زکشت مات شود شاه عرصه شطرنج * و تنکم مولانا آصفی پیور (بیت) ضعیف لب کشت و باده کرچه زکشت * میان عرصه کرزان بود شه شطرنج * محصول بیت * عجاا نه او یون بوز کوسر هله بر بدقی سورمک استر ز براندل شطرنجیک میدانده کشت دیمکه مجال بوقدر یعنی آیاه صورت بوز کوسر هله عاشق اولوب بر مقدار یانوب یا قانی استر ز را عاشق رنداک عشق میدانده دفعه و صله مجال بوقدر آتش عشقه بخته او اب صاف و پاک اولمجه مصراع اولک معناسی بیانده ناله او یون بوز کوسر سه بدقی سورمک کرک دین کسه لفظنه مطابق معنی و بر مشدر (چیت ابن سلف بلند ساده * بسیار نقش * زین معاسهچ دانادر جهان آگاه نیست * سقف عریده طوانه درل ساده بی نقش دیمکدر بسیار نقش بر نقش دیمکدر صنعت مطابق قبیلنددر که مطابقه تضاد ده دیر معما افنده

محمدیه به تابع اویوب هوای نغمت زمیته طریق حقه اولیناره محبه الله لذتی طمانینه بول بوقدر دیمکدر

بند پیر خراباتم که اطافش دانست * و نه لطف شیخ وزاهد کا هست و کا نیست *

خرابات پیرنک بنده سیم زیرا انک اطاف دانستد ر یو خسه شیخ وزاهد کا لانی کا و اردر کا بوقدر (مفردات) (خرابات) بختاه (بنده) تول (هریز) و حدیبه (میم) ضمیر نکام وحده (که) زیرا (لطف) کرم (شبن) ضمیر (دام) م (است) در (ورنه) یو خسه (لطف) م (شیخ وزاهد) م (کا) وقت (هست) و اردر (کا) م (بیت) بوق (معنای اشارتی) عشق و محبت معنی و خانه سی اولان متصرف القلوب و صاحب التکین پیروشن ضمیرک بنده سیم زیرا انک قبضی دانستد صاحب تالون اولان شیخ وزاهد ک قبضی کامی و ارکاهی بوق انارک طاللی مراقبه و پرور شده و تربیه و کرم کوسر شده دوم اولز دیمکدر

حافظ اکر صدر اوزره اوتوریه عالی همت لکندر شرابک طور نبی چکن عاشق مال و منصب قیدند دکلدر (مفردات) (حافظ) م (ار) اگر (بر) علی (صدر) م (نشیند) اوتوریه (ز) من (عالی) بوجه (همت) م (با) مصدریه (است) در (عاشق) م (دردی کش) طور تو چکی (اندر) فی (مال) م (جده) منصب (نیت) دکل (معنای اشارتی) حافظ مال و منصب و علم و فضل ایل صدر نشین اویوب فقر و خرابیاتک طرفی اختیار ایچی فقر محمدیه ایل و صلت کامله الی الله تحصیل همت عالی لکنددر زیرا الله در دینی و راه عشق و محبت بلا سنی اختیار ایدن عاشق صادق مال و منصب قیدند دکلدر دیمکدر

وله ایضا *

آن پیک نامور که رسید از دیار دوست * آورد حرز جان بخت مشکبار دوست *

اول نامی سابعکه دوست دیارندن ارشادی دوستک مک باغدر بری خطیله جان جانانی کنوردی (مفردات) (آن) اول (پیک) معانی (نامور) لانی (ور) ادات نسید (رسید) ارشادی (از) من (دیار) مذکرت (دوست) حبیب (آورد) کنوردی ماضیدر (حرز) حائل (جان) روح (با) لایلاسه (خط) یازی (مشکبار) مشک باغدر بری (دوست) م (معنای اشارتی) قبل خاق الخاقین اول ازنده محبوبیت ایل نامدار اولان رسول اکرم و حبیب محترم صلی الله علیه و سلم بر ظلت بشریتد هلاکه فریب اولش طاحی پیچاره لک نجای ایچون (وداعیا الی الله بازده و سر اجامیرا) اوله رق جانب قدس الهیدن مؤید کاسوب بتشدی و جانمزی هلاکدن خلاص ایل حیات ابدی و بری کتاب الهی و نیمه احادیث یوسی من الهی یز جان حرزی کنوردی و راه هدایت پیوردی

خوش مید هد نشان ز جمال و جلال یار * تا در طلب شود دل امید وارد وست *

اول *

لفظ مشترکدر اسم مفعول و اسم زمان و مکان و مصدر معنی مایشده اما اصطلاحده مذکور اولان معاسم مکان معاندن مأخوذ در بونده نمرنی لازم دکل مراد ایدن معما کنایه کور سون داناصفت مشبهه در عریده علم معاسنه * محصول بیت * نه دن بور نقش ساده یوخه سقف بر نقش دبدیکی حقیقه کواکله من بن اولد بقد و ساد دبدیکی کوندز نجوم کور خوب ساده و ش مرئی اولد بیدر و سقف پیوردی اهل شرح مذهبی اوزره مسطح اولد بقت اشارتد والا اهل

اول نامداریک لطیف و طوغری نشان و بر یارک جمال و جلالندن نادوسته امید او اولان کوکل طلبده اوله (مفردات) (خوش) لطیف (میدهد) و بر مضار صدر (نشان) خبر (ز) من (جمال) اطف (جلال) قهر (یار) حق (تا) حتی (در طلب) م (شود) اوله (دل) کوکل (امیدوار) امیدلو (دوست) م (معنای اشارتی) اول امته رؤف رحیم و شیر نذر اولان رسول امین صلی الله علیه و سلم الله تعالی دین امیدلو اولان قولنا امید اولسون ایچون تبلیغ احکام وقتده لطف و اینت ایله اللهک جمال و جلال لنی و ثواب و عقابنی خلق عظیمی مقتضای عجزه کوزل خبر و بر مشدر دیمکدر

دل دادهش عجزه و نجلت همی بر * زین نقد قلب خویشکه کردم نثار دوست *

انک متواضع اول نامداریکه کوکل و ردم و دایم نجات ایلورم بکشدی قلب نقد مدنکه دوسته نثار ایلدم (مفردات) (دل) کوکل (دادم) و ردم (یا) لایلاسه (مزده) متولق (نجلت) اوتانق (همی) دایم (برم) ایلورم (زین) بوندن (نقد) سر مایه (قلب) بکمز و نقصان (خویش) کندی (کردم) ایلدم (نثار) صرف (دوست) م (معنای اشارتی) بحمد الله بدخی اللهک وحدانیتد و رسول علیه السلام حق رسالتد تصدیق و اقرار ایلدم لکن دایم الله ایچون ایشلدیم نفس غرضیه مغشوش اولان کد بک قلب و نقصان علمدن نجات چکوب الله تعالی دین حیا ایدن مک حقه لایق قصور سز بر علم بوقدر دیمکدر

شکر خدا که از مدد بخت کار ساز * بر حسب آرزوست همه کار بار دوست *

خدایه شکر اولسونکه ایش دوزخی بختک مدد و معا و تنیدن دوستک جمله ایشی و کوی آرزو و مراد معنضاسی اوزره در (مفردات) (شکر خدا) م (از) م (مدد) یارد م (بخت) دولت (کار ساز) ایش دوزخی (بر) علی (حسب) مقتضا (آرزو) مراد (است) در (عمد) جمله (کار بار) ایش کوچ (دوست) م (معنای اشارتی) خدایه شکر اولسونکه اللهک توفیق و هدایت آتاری سعادت اماره لیتک بنده ظهور ایچیکه الله تعالی لیک خلق و ایجاد ایلد قلبا و قابلا مراد و مقصودیمز اولان جانب حقه توجه تام و مشغولیت علم و معرفت ایل تذل الی الله والانقطاع عن الانامک حصولد دیمکدر

سیر سپهر و دور قررا چه اختیار * در کردشند بر حسب اختیار دوست *

فلکک سیرنه و آیک دورنه نه اختیار و ار اختیار بوقدر جمله دوستک اختیاری مقتضای عجزه و نجلت درل (مفردات) (سیر) بورومک (سپهر) فلک (دور) دوستک (قررا) آی (را) ادات تخصیص (چه) نه (اختیار) ارادت (در) فی

۲۶ *

وزیر اعظم مراددر (هر که خواهد کویا و هر چه خواهد کوبکو * کبر و نیاز حاجب و دربان درین درگاه نیست) کو ایک مقامدیه خطاب عامدر بعضیلر دبدیلر بوبیت وزیر ثانی که قوام الدین حسن ایدی اول زمانده انک خصوصتد دینلدر * محصول بیت * وزیر ثانی وزیر اعظم کی دکل بلکه هر کم کلک استرسه دی کلسون و هر نه که سوبک استرسه دی سوبلسون قوجیک بوقوده استغناسی و تکبری اولز یعنی بر کسه میرد و منع بوقدر هر کم استرسه کیر و هر نه سوبلرسه سوبلر بوباده

حکمت و هیأت مذهبی اوزره کروی الشکلن یومعاند جهانده بر عالم آگاه دکلدر یعنی افلاک و نجوم حقیقته هیچ کس آگاه دکلدر حاصلی بوقدر یتک یلدر مخلوق اولی که نه اشورو نه اسکر و نه چور و نه قور و نه معساک حقیقته الله تعالی یلور انجیق (این چه استغناست یا رب این چه قادر حکمتست کین همه زخم نهان هست و مجال آه نیست) بعضی نسخه ده این چه قادر حکمتست واقع اولشدر یا رب بونده عجاا معاسنه در قادر حکمت قادر بر حکمت معاسنه در یعنی حکمت مقرریدر * محصول بیت *

عجاا بونه استغنا در و حکمتد قدر ندر که بوقدر کرنی یاره وار آه ایلکه مجال بوق یعنی جانانه نک حکمتد قدرنی واستغناسی عجب قدر ندر واستغنا در که شافلر دلریشه بوقدر زخم اورلر و آه ایلکه مجاللری بوق حاصلی جانانه نک وضعی و حرکتی حکمانه در که متباین اشیانک جمعه قادر در (صاحب دیوان ما کوی نمی داند حساب * کیندر بن طفران نشان حبه الله نیست) صاحب دیوان وزیر اعظمدرده استغنا بال اولور و عجزده نظام الملک نام روزیر اعظم کاشدر که بغدادده نظامیه مدرسه سی انکدر انکده لقی بعضی نوار بختده صاحب دیواندر نمی داند حساب یعنی حشری بملز صاف الیه محذوفدر کیندر بن که عدم علمه هلندر طغرا لفظ فارسیدر براندرده و احکامده یازد قلری نشانددر عریسی توفیقدهر بوزکر جزء و اراده کل قبیلنددر یعنی یازیلان مراد احکامک بر جز ندر اما حقیقه دیوانلرده وزیر اجرا ایلدکلری احکامدر بوند طغرا ذکر حبه الله ایچوندر که احکامک یوقارو کناندرده یازلر رومده سلاطین سالانه دورنده یازیلان احکامده کور مشر حسبیه بازار انجیق لله لفظنی یازمنر نشان بونده ایهام طری بغله ذکر اولشدر برام طغرایه هم سلامنه دیرر حسبیه ده بوله در یعنی شکل کتابت که احکام کناندرنده یازلر هم معنای مراددر * محصول بیت * بزم وزیر اعظمن کویا که حساب حشره عالم دکل یعنی حشر اجساد و حساب عذابه قائل دکلر برابوطراده اجر ایلدیکی احکامده حسبیه نشانی بوق حاصلی اجرا ایلدیکی احکام عدالت اوزره دکل شرعه و قانونه اویعن ظاهر بونده قوام الدیندن غیری

وزیر اعظم مراددر (هر که خواهد کویا و هر چه خواهد کوبکو * کبر و نیاز حاجب و دربان درین درگاه نیست) کو ایک مقامدیه خطاب عامدر بعضیلر دبدیلر بوبیت وزیر ثانی که قوام الدین حسن ایدی اول زمانده انک خصوصتد دینلدر * محصول بیت * وزیر ثانی وزیر اعظم کی دکل بلکه هر کم کلک استرسه دی کلسون و هر نه که سوبک استرسه دی سوبلسون قوجیک بوقوده استغناسی و تکبری اولز یعنی بر کسه میرد و منع بوقدر هر کم استرسه کیر و هر نه سوبلرسه سوبلر بوباده

۲۷ *

وزیر اعظم مراددر (هر که خواهد کویا و هر چه خواهد کوبکو * کبر و نیاز حاجب و دربان درین درگاه نیست) کو ایک مقامدیه خطاب عامدر بعضیلر دبدیلر بوبیت وزیر ثانی که قوام الدین حسن ایدی اول زمانده انک خصوصتد دینلدر * محصول بیت * وزیر ثانی وزیر اعظم کی دکل بلکه هر کم کلک استرسه دی کلسون و هر نه که سوبک استرسه دی سوبلسون قوجیک بوقوده استغناسی و تکبری اولز یعنی بر کسه میرد و منع بوقدر هر کم استرسه کیر و هر نه سوبلرسه سوبلر بوباده

کسی به ظلم اولی حاجب و در بان قیچی به درز یکی لفظی مراد برینده جمع الملکه خوشیخ دیز ناله حاجب مایند و اوصاف
 اراد انداز معنای بندن آگاه دکلر ایش (هرچه هست از قامت ناسازی اندام ماست * ورنه تشریف نور بالایی کسی کوتاه
 نیست) ملا لاری حکایت ایدر بیکه بر کون خواجده به قوام الدین حسن رخامت کیدرز و بوخلت خواجده قدینه کوتاه
 کاور مکر خواجده حضرت تریک فدو بالایی حد اعتدال دین مجبور ایش پس قوام الدین لطیفه طریقه خواجده به تشریف
 ماکوناهی کرد دیکچک خواجده بویی
 بالبداهه سویلر ناساز اویمز دیکدر
 بی اندام با قشق سر بالایی بوی یعنی قده
 دیرل * محصول بیت * هر نه قصود که
 واریزم اندام سر ناساز قد من دندر
 والاسنک خلعت کده قائمه کوتاه دکل
 یعنی سنک احسانک هر کسه کال
 اوزره در قصور و نقصان موهوب
 لده در انجیق (بردر مضانه رفتن کار
 یکنکان بود * خود فرو شاترا بکوی
 میروشان راه نیست) یکنکان یکنکان
 جعبدر ظاهری باطنه او بان کسه یعنی
 مرای اولیانه دیرل خود فروشان وصف
 ترکیبدر فرو شیدن مشفق کشیدن
 صانعبلر * محصول بیت * بخانه فیوسنه
 وارمق ساده دل بی ربا عاشق فلر ایشدر
 مرای خود فرو شله میخانه جبار
 محله سنه بول بو قدر یعنی بی ربا عاشق
 صادق و اصل اولدینی مقامه مرای
 زاهدلر و عابدلر و اصل اولر دیکدر
 (بند) پیر خراباتم که افسوس دامت * ورنه
 لطف شیخ و زاهد کاه هست گاه نیست
 که حرف نعلیل در * محصول بیت * پیر
 بخانه نک قوام که لطف و احسان دانددر
 یوخسه شیخ و زاهدک اطفی کاه و اروکاه
 بو قدر یعنی پیر خراباتم که افسوس دامت
 وارسلر سنی برایکی جانه پادشاه عالم ایدر
 اما شیخ و زاهدک لطفی و فیضی دائمی
 دکل بلکه ارادت الهیه به موقوفدر
 مستفیض اولور سه افاضه ایدر لر و الا لزل
 حافظ اربصر نشتند زعال مشربست
 * عاشق دردی کش ایدر بندمال و جا
 نیست) اربصر نشتند یعنی منصب
 فضاوتدر پس و سائر مناصب علمای قبول
 ایلر سه عالی همت لکنددر دردی کش
 وصف ترکیبدر در دیکچکی یعنی ایچکی
 دردی یا مشدده اله عریدر شرابک
 پلخته دیرل یارم عجم استعمالدر تنگم آصفی بوزر * بیت * ریخت در دمی و محتسب زدر گذشت * رسیده بود بلایی ولی
 خیر گذشت * بوینده ابهام اطراف واردر دردی کش ذکر محل و اراده حال قیلتنددر زیر پایلی ایلجلر اوزرنده اولاندرا ایلجلر
 * محصول بیت * حافظ اگر صدره او تور من به یعنی بر منصب قبول ایلر سه همت لکنددر زرا عاشق پادشاه مال و منصب
 قیلتند دکلر حافظ اگر صدر اوزره او تور من سه عالی همت لکنددر دینار مقصود دینی بیلمشدر (وله ایضا) (آن یک

(کردش) دویمک (بر) علی (حسب) مقتضا (اختیار) م (دوست) م (معنای
 اشارتی) جله عنایت حقه اولدین کور که اجرام علویه دن اولان فاک و قمر
 بلا اختیار مؤثر حقیقی اولان الله خلق و اراده سببه دور و حرکت ابدیه درل
 بالجله جمیع مکوناته اولان ظهورات نظر اهل حقیقتده جله مؤثر حقیقی اولان
 الله کدر وقتنا الله الی لغاه دیکدر

اگر فتنه بی هرا یکی جهانی بری برینه اوره بز کوز چراسبله و دوست یوایک
 انتظار به بز (مفردات) (ار) اگر (باد) بل (فته) غایتشلق (هر) جله
 (دو جهان) ابی عالم (را) ادات مغول (بهم) بری برینه (زند) اوره (ما)
 بز (چراغ چشم) کوز چراسی (ره) بول انتظار کوزنک (دوست) م (معنای
 اشارتی) چون مؤثر حقیقی و محول الاحوال جناب الله اولجه فرضا ابی جهان
 فارشوب فسیاه وارسه بنه قلیم نور السموات والارض اولان الله الیه دروانک
 فیض و احسانی بولنده در که لا محجوب الا الله دیکدر

کل الجواهری بن آرای نسیم صبح * زان خالک نیکبخت که شدر هکذار دوست
 جواهر سورمه بی بکا کنور ای صبا بی اول کوزل بختلو طبرافند که دوستک
 یکید بولی اولدی (مفردات) (نکل) سورمه (جواهر) م (یا) نسیمه (بن)
 بکا (آر) کنسور (ای) حرف ندا (نسیم) بل (صبح) م (زان خالک) اول
 طبرافند (نیکبخت) ابو بختلو (شد) اولدی (رهکذار) یکید بولی (دوست)
 م (معنای اشارتی) ای چراغ چشم بصیرت وای نور دل اهل حقیقت اولان خدا
 عز وجل مظهر فیض و تجلیساک اولان انبیا و اولیای نیکبختنه بخش ایندی یک
 اسرار لدیه دن بزه ده احسان ایدوب دوستک بوزندن بزه فیض یشدر بوب قلیم
 پرده لی کشاد اولقله نور جلالک مشاهده سنه استمداد بخش الیه دیکدر

مایم و آستانه عشق و سر نیاز * تا خواب خوش کرا بود اندر کنار دوست
 عشق ایشکله و نیاز اوجله قناعت ایدجی بز زجب دوستک قوجا فنده کوزل
 اوغو کیک ایچون اولور (مفردات) (مایم) بز (واو) یعنی مع (آستانه) ایشک
 (همزه) زاند (عشق) م (سر) اوج (نیاز) دجا (تا) عجب (خواب) اوغو
 (خوش) کوزل (کرا) کیک ایچون (بود) اوور (اندر) فی (کنار) قوجاق
 (دوست) م (معنای اشارتی) یارب بحمد الله سنک توفیقک الیه هرذل و حقارتله
 آسان عشق و محبتکده نیاز اوجده بز که عجب انوار جفاک استغراقنده ایلر
 قلاب بولتی و وصالت لقاه الله اوزره اولتی نیجه میسر اولور دیو و کیک نصیبدر
 دیو هزار احتیاج الیه تمنی اوزره زمین بزی بر مراد الیه بالله دیکدر

دشمن بقصد حافظ اگر دم زند چه باک * منت خدا را که نیم شرمسار دوست
 دشمن حافظک قصدنه اگر نفس اوره نه قور قورخت خدایه که دوستک محجوبی دکم

مفردات

بخت در دمی و محتسب زدر گذشت * رسیده بود بلایی ولی
 خیر گذشت * بوینده ابهام اطراف واردر دردی کش ذکر محل و اراده حال قیلتنددر زیر پایلی ایلجلر اوزرنده اولاندرا ایلجلر
 * محصول بیت * حافظ اگر صدره او تور من به یعنی بر منصب قبول ایلر سه همت لکنددر زرا عاشق پادشاه مال و منصب
 قیلتند دکلر حافظ اگر صدر اوزره او تور من سه عالی همت لکنددر دینار مقصود دینی بیلمشدر (وله ایضا) (آن یک

نامه بر که رسید از دیار دوست * اوورد حرزجان زخمت مشکبار دوست (بعض نسخه ده ناموز دوشمش یک معروفدر رومده
 شاطر دیدکلر یدر نامه بر نامه مکتوبه دیرل نامه بر وصف ترکیبدر مکتوب ایچکی معنایه در ا صلنده برنده نامه ایددی که
 رابط صفت بالموصوفدر دیار لفظ هر یدر دارک جی اولر دیکدر تأیید معنوی قیلتنددر اما بویه مقالمدر ملکک معنایه
 مستملدر ذکر حال و اراده محل قیلتنددر اوورد بونده و او عطف مقنوح او قنوب آوردک همزه سی وصل اولسق کر کدر که
 موزون اوله و بوجه رسید جله سنه
 معطوفدر پس آن یک مبتدا و بیت دنی
 خبری اوله کرک وای اراد ایلین و اراد
 ایدوب معنای عطفی دعای ایلین مراده
 واصل اولمشدر حرزجان بوزدر که او غلجقارک
 قولار سنه و یونلر سنه بغلر یعنی خلق
 جائل دیکدر (ع) (حرزجان نه نام
 دلیرما * جان جانی دیکدر جانا نه نک
 مکتوبه نطقیا حرزجان دیکدر مشکبار
 وصف ترکیبدر مشکبار یغدر یچی بار بدن
 مستقدر خطه مشکبار اسنادی مجا زیدر

(مفردات) (دشمن) م (با) الا بیه (قصد) نیت (حافظ) م (اگر) م (دم)
 نفس (زند) اوره مضارعدر (چه) نه (باک) خوف (منت) شکر (خدای) م
 (را) ادات مغول (نیم) دکم (شرمسار) محجوب و اوتانجیق (دوست) م
 (معنای اشارتی) مقام استغراق انوار جمال الله قلب مشاهده حق الیه سکونت
 بولقدده (قد اسم شیطانی) آناری سری ظاهر اولجه بعتابه الله مکر و تصرف
 شیطانتدن حافظه خوف بو قدر صد هزار خدایه شکر اولسونکه اول وقت حکم
 عقل فتا بولوب تصرف ایشیق الله منحصر اولمشدر عبد محو و تلاشی اولدی ایچون
 محجوبیت دخی ملوبدر
 * وله ایضا *

چو مر جایی یک مشتاقان بد پخام دوست * تا کنم جان از سر رغبت فدای نام دوست
 خوش کلدک ای مشتاقک ساعسی دوست خبرینی و رحنی رغبت اوجندن دوستک
 نامه جانی فدا ایدم (مفردات) (مر جیا) (خوش کلدک) (یک) ساعی
 (مشتاقان) مشتاقلر (بد) ویر (پخام) خبر (دوست) م (تا) حنی (کنم)
 ایدم (از) من (سر) اوج (رغبت) (فدا) بخش (نام) اسم (دوست)
 م (معنای اشارتی) ای رسول اکرم و نبی محترم صلی الله علیه وسلم یزد در مانده رک
 ارشاد و اهداسی ایچون بشرا و نذر را جانب حفسدن خوش کلدک بوردن الله
 مشتاقترنه امر و نهی حفسدن خبر و یرناکه شوق و محبت الیه اوامر الله و مقتضیات
 نیلیات اسماء و صفات الله جانی فدا ایدم بم و راه سدا کیده بم زیرا اماره عشق
 و محبت صادق اطاعت کلیددر دیکدر

چو واله و شیدا است دایم همجو بلبل در قفس * طوطی طبع ز عشق سکر و بادام دوست
 قفسده اولان بلبل کی دایم مخبر و دیوانه در طبع طوطیسی دوستک شکر و بادامی
 عشقندن (مفردات) (واله) مخبر (شیدا) دلی (است) در (دایم) م (همجو
 بلبل) بلبل کی (در) فی (قفس) م (طوطی) بر قفسدر (طبع) ذهن (دم)
 ضمیر منکام وحده (ز) من (عشق) م (سکر) م (بادام دوست) م (معنای اشارتی)
 بحمد الله تجلی ذات و صفات الهی عشقندن غذاب اولان روح طوطیسی قفس
 ننده دایم مخبر و سر کردان مانند دیوانکندر و امر و فرمان خدایه مشتاق
 بی با ایدر دیکدر

چو زلف او دامت و خالش دانه آن دام و من * بر امید دانه افتادم اندر دام دوست
 آنک زانی دوزا قدر و یکی اول دوزا غنث دانه سیدر و نندنی بردانه امید اوزره
 دوستک دوزا فتنه دوشدم (مفردات) (زلف او) آنک زانی (دامت) دوزا قدر
 (خال) یک (شین) ضمیر (دانه) چه (همزه) نوسل (آن) اول (دام) دوزاق
 (من) بن (ر) علی (امید) آرزو (دانه) م (همزه) وحدیه (افتادم) دوشدم
 (اندر) فی (دام دوست) م (معنای اشارتی) مظهر اسماء و صفات الله اولان

جهت چاهه سیاهلقد * محصول بیت *
 اول مکتوب ایچکی یک که دوست
 دیارندن کلدی ایشدی دخی دوستک
 شک یاغدر یچی خطندن جان جانی
 کتوردی (خوش مید هد نشان جمال
 و جلال یار * خوش میکند حکایت عن
 و وقار دوست) بعض نسخه ده مصراع
 نای بویه واقع اولمشدر * نادر طلب شود
 دل امید وار دوست * عز خلافی دلدر و وقار
 حلو و زانیت معنایه در * محصول بیت *
 اول یک نامه بر دوستک جمال و جلال
 نشانی خوب و بر دوستک عز و وقار یعنی
 کوزل حکایت ایلر یعنی دوستک او صاف
 حیده سنی اعلااد ایلر و مذکور مصراعک
 معنای بویه اوور که دوستک اوصاف
 جملنی خوب ادا ایدر تا که دوشته ابدی
 کوکل طلبنده اوله یعنی جانا نک اوصاف
 کانی ذکر ایلدن غرضی عشاقه رغبت
 و بروب و صله طالب ایلکدر (دل دادمش
 بژده و نجلت همی برم * زین نقد کم
 عیار که کردم تار دوست) بعض نسخه ده
 زین نقد خویش واقع اولمش شین ضمیر
 بیکه راجعدر ژده * مشتاقدر با حرف صله در
 نجلت اوتانق کما کسک ناقص معنایه در
 عیار عینک کسریله مصدر در * فاعله
 یا بشدن یعنی مکاتیل و موازینک خفت

و فتنی المی که ترکیه اکا داره دیکله امیر اولور * محصول بیت * اول یک مشتاق دیو کوکل و بر دم حال بو که اوتانورم
 بو عیار کک تقدن که دوسته تار ایلدم (شکر خدا که از مدد بخت کار ساز * بر حسب آرزوست همه کار و بار دوست) شکر
 الله مضافدر مضاف مصدرالی مقصوده کار ساز وصف ترکیبدر سازیدن ایش دوز یچی معنایه حسب مقدار معنایه در
 ضرورت و نیچون سین ساکن قلنددر کار و بار کار ایش بار آجاع قیلتنددر ایش کوچ دیکدر * محصول بیت * شکر الله که

موافق طالع مددندن آرزو من مقدار دوستی که دوست خدایه استند الله تعالی
میسر ایلدی (سیر سهر و دور خرجه اختیار) در کرد شد بر حسب اختیار دوست (سهر فلکدر کردش اسم مصدر در
دویش مناسبت حسب سینه قعیله بوده اصل اویره کلشدر خواجه دور قری سیر سهره عطفشدن بو انکودر که فرکه
سهر کی مستقل سیزی و دوری اوله سهرک سیردن قطع نظر اما اوله دکل بلکه ترک باشه فاکتی وارد بر کورین فلک شخنده
یعنی فلک کشنده که قرانک ایچنده

﴿ ۱۰۴ ﴾

صفحه موجودات کونیه ده ظاهر اولان ذات واجب الوجوده وصلت بلا کیف
حصو لیچون بو کون ظلالیده هزار اشلال الیه بنه امر خدایه امتثالیدن بر آن ابرام
زیرا ترک اوامر الله ممکن دکلدر دیکدر

﴿ سر زمستی بر نکیر د تا بصبح روز حشر ﴾
﴿ هر که چون من درازل یک جرعه خورد از جام دوست ﴾

قیامت کونک صباخانه دکل مستلکدن باشی قالدر من هر کیچه بنم کی ازلده دوستک
جامشدن بر جرعه ایچدی (مفردات) (سر) باش (ز) من (مست) م (یا)
مصدریه (بر) بوقادو (نکیرد) طوعن (تا) حتی (بصبح) م (روز حشر)
قیامت کونی (هر که) هر کیم (چون من) بنم کی (در) فی (ازل) م (یک) بر
(جرعه) یو دم (خورد) ایچدی (از) م (جام) قدح (دوست) م (معنای
اشارتی) احیان ثابته ده و طالع ازلده مظهر عنایه الله اولان عارف بالله بو عالم ابتلاده
دخی مست و مستغرق عشق الهی اولوب و بر آن حکم خدایه نقصان کنور محبوب
لقاء الله واصل او لیجه دکل ظاهر بینی و باطنی حفظ اوزده اولسی علامت صدق
و قیامدر دیکدر

﴿ من نکوم شمه از شرح شوق خود ازان ﴾
﴿ درد سرباشد نمودن پیش ازی ابرام دوست ﴾

بن کندی شوق سر خندن اول سیدن بر شمه دیمزم زیرا دوسته بوندن زیاده ابرام
کوسترهک باش اغریسی اوله (مفردات) (من) بن (نکوم) دیمزم (شمه) ذره
(همزه) وحدتیسه (از) من (شرح) تفصیل (شوق) محبت (خود) کندی
(ازان) اول سیدن (درد سر) باش اغریسی (باشد) اوله (نمودن) کوسترهک
(پیش) زیاده (زین) بوندن (ابرام) نجیبر (دوست) م (معنای اشارتی)
بو عالمده کتب معرفه الله الیه بر آن حقندن جدا اولوق مقصود اولجه بن بوندن
زیاده کشف اسرار ایده م و نحن قسماده ربکم قضا و تعین ایندی کی کرم واحسانه
تسلیم و راضیم حضور محبوبه عاشق مرده نک بوندن زیاده اظهار اراده سی عدم
تسلیت و باعث محجو بوندن دیکدر

﴿ میل من سوی وصال و قصد اوسوی فراق ﴾
﴿ ترک کام خود کر قتم تار آید کام دوست ﴾

بنم میل وصال جانبته انک قصدی فراق جانبته کندی مرادک ترکینی طوتم
نادوستک مرادی حاصل اوله (مفردات) (میل) دیلاک و آرزو (من) بن (سوی)
جانب (قصد) نیت (سوی) م (فراق) م (ترک) م (کام) مراد (خود)
کندی (کر قتم) طوتم متکلم وحده در (تا) حتی (بر آید) حاصل اوله (کام)
م (دوست) م (معنای اشارتی) چونکه بنم دایم نجلی و انکشاف استمر اما اراده
غالب حق انقباض و استتاری مقتضی اوله چاره کندی اراده می اراده حقه

﴿ محو ﴾

صفتدی دوستک باعالی اولدیغیچون رهگذار یکید یعنی کچه چک بر * محصول بیت * ای نسیم صبح بکا بر کل الجواهر
کنور اول سعاد تلو خاکندن که دوستک کیمید بری اولدی یعنی دوستک باعالی اولقه دولت و سعادت کسب ایلین تراوی
کوز منزه قوتیا ایده لم (ماییم و آستانه یاروسر نیاز) تا خواب خوش کرا بود اندر کنار دوست (واو) نشه معهود
واو در سیر نیاز اضافت بساتیه در نیاز لغتیده عرض احتیاج مناسبت در پس میر نیازدن مراد همان نیاز در خواب

بونده او بنحو مناسبت ضکاربان یعنی عند مناسبت در * محصول بیت * برزو آستانه یاره عرض احتیاج ایلک عجب
دوستک قشده طالتو او بنحو کیمه میسر اولور یعنی بر آستانه یاره خلوص خاطرله وصفای طوتمله نیازله ملازمده بر آکا
دوستک احتیاجی اولوب طالتی طالتی او بنحو کیمه نصیب اوله (دشمن بقصد حافظا) کردم زند چه بالک * منت خدا برا که
نیم شر مسار دوست (دم زند نفس اویر یعنی تکلم ایلله * محصول بیت * دشمن حافظ قصدینه یعنی حقه سوز سوز یارسه نه
بالک من دیکدر منت الله که دوستک

﴿ ۱۰۵ ﴾

محسودوب جانب حقندن کونک چله سنی خسیر محض یلوب هر وجه الیه
قضاء الله راضیم دیکدر

(کرده دستم کشم در دیده همچون توتیا خالک راهی کان مشرف کردن اقدام دوست

اگر بکا میسر اولور سه سورمه کی کوزیمه چکه یم شول بر یول طبر اغنیکه
اول طبعق دوستک قدمه لرندن مشرف اوله (مفردات) (کر) اگر (دهد) و بره
دهیدن مضارعدر (دست) ال (ام) بکا (کشم) چکم مضارع متکلمدر
(در) فی (دیده) کوز (همچون) مثل (توتیا) سورمه (خالک) م (راه) م
(یا) وحدتیسه (آن) اول (مشرف) مقبول (کردد) اوله مضارعدر (از)
من (اقدام) جمع قسم ایاقدر (دوست) م (معنای اشارتی) بوجلی دانی خود
بخودانه حاصل اولور اگر آثار قدیم رسول الله صده ثابت و مشرف اولان پروارث
محمدیه نک فیض و ارشادی میسر اویرسه دیده بصیرتم انک حسن نظریله و تعین
کامله سوله انجلا یولوب انکشاف و تجلی دایمید اولم محققدر دیکدر

﴿ حافظ اندر درد او میسوزی در مان بساز زانکه درمانی ندارد دردی آرام دوست ﴾

ای حافظ انک دردنده بان و درمانسز دوزل و کین اول سیدنکه دوستک آرامسز
دردی در درمان طوعن (مفردات) (حافظ) ای حافظ (اندر) فی (درد) م (او)
غیر (میسوز) بان امر حاضر در (بی) حرف نفی (درمان) علاج (بساز) دوزل
ساز بندن امر در (زانکه) اول سیدنکه (درمان) م (یا) وحدتیسه (ناراد)
طوعن مضارع متفیدر (درد) م (بی) م (آرام) دولتم و قرار انک (دوست) م
(معنای اشارتی) ای حافظ بوزاه حقه درد خدا و شوق لقاء عین درماندر همان
عشق و درد الهی الیه یاتوب بودرده الیهک غیریدن درمان ایسته که بودرد و صلات
جسال الیهدن غیری و محضات و فیق خدا دن غیری درمان طوتمز و ساکن اولور

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ صبا اگر کذری اخذت بکشور دوست یار نفعه از کبوی مهر دوست ﴾

ای صبا اگر دوستک ملکته بر او فراق دوشمرسه دوستک عنبرلی زلفندن بر راجحه
طیبه کنور (مفردات) (ص) مهر بلی (اگر) حرف شرط (کذری) راو فراق
(اخذت) دوشمرسه (ت) مکا (یا) لایلا یسه (کشور) ملکته (دوست) م (یار)
کنور (نفعه) راجحه طیبه (همزه) وحدتیسه (از) من (کبوی) زلف (مهر) عنبرلی
(دوست) م (معنای اشارتی) بی بی آگاه و سوله در کا وقتل مع الیهده حاصل
اولان نشه فیض الیهدن حسن همتکله بزه برنجلی صفات رواج مسکینه مسندن
برفض بشدر که بزه دل آگاه الیه دایم طالب الله اولم

﴿ بچنان او که بشکرانه جان برافشتم اگر بوی من آری پیامی از بردوست ﴾

انک بقاسی حقیرنکه جانمی شکرانه به تشار ایدم اگر دوستک قندن بنم طرفه

﴿ دل ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

شر مساری دکل یعنی دوستک مقبولی
اولدیغندن صکره دشمن هر نه سوزارسه
سویاسون * بیت * اگر یارم بینه یار اولورسه
* نه غم عالم قواغیار اولور سه * بو غزاده
واقع اولان دوست خدادر دین خدای
بنده مش (وله ایضا) (مر حبا ای پیک
مشافان بده پیغام دوست * تا کم جان
از سر رغبته فدای نام دوست) * پیک
مشافانن صبا مراد اولوق و یا خود
یک جانان رغبته میل مناسبت در فدای
نام مصدرک مفعولنه اضافتی قیلتسندر
* محصول بیت * ای مشافان عاشق
پیک مر حبا دوستک خبرین و بر نارغبته
جهتسندن دوستک نمانده جانمی فدا
ایلیه یم یعنی مبارک نانی استماع ایدنجه
بی اختیار نام شریفه جان و دل نثار
ایده یم (واله و شیدا ست دایم همچو
بلبل در قفس * طو طی * طبعم ز عشق
شکر و بادام دوست) (راله حیران شیدا
دبوانه قفس لغتیده صادر فنده یاز بلو
دواون مجده سه بن الیه ده صاد الیه ده
یازار قوش حبس ایلدکری قفس شکری
ایده و دهانه استماره ایدرل بادامدن مراد
چشم در شرا چشمی بادامه تشبیه ایدرل
* محصول بیت * قفسده بلبل کی
دایم واله و شیدا در طبعم طو طبیسی
دوستک شکر و بادامدن یعنی دوستک
اب و دهان و چشندن طوطیک غداسی
شکر و بادام اولدیغیچون بونلری طوطیه
جمع ایلدی بو پیسنده مصرع اول
مصرع ثانی به مر هو ندر (زلف او
دامست و خاش دانه ان دام و من *
برامیددانه افشاده آم در دام دوست)
من لفظی مصرع ثانی به مر هو ندر
* محصول بیت * اول جانانک زانی دوزا قدر
و خالی دانه سوزا قدر و بن بردانه امیدله

دوستک دوز فتنه دوششم (سر زمستی بر نکیر د تا بصبح روز حشر * هر که چون من درازل یک جرعه خورد از جام دوست)
بر نکیر قالدر من تا نتهای غایت ایچوندن بضحیح باه خرق صله صبح مضاف اولمش روزه و روز حشره جرعه قدح و غیری
تاک دیتسده ایچمکدن قلان شربت و یا شرایدر * محصول بیت * باشی مستلکدن حشر کونک صباخانه دکل قالدر من
هر کیمه که ازاده دوستک جامشدن بنم کی بر جرعه ایچدی یعنی اول کیمسه نک که وجودی ازلده عشق و محبت شرایله

شربت اولدی اول کیمسه خنجر کونشک صباخده دك شراب عشقه مست اولور (من نکتتم شمه از شرح شوق خود از آن) درد سر باشد نمودن پیش ازین ابرام دوست (شمه لغتده فوق معناسنه اما بونده مراد بر جزو بند ابرام لغتده برنسته بی محکم الیکدر اما بونده مراد تکلیفدر * محصول بیت * بن کندو شوقم شرحندن جانانه رشمه سو یلدم زیرا که دوسته شدن کبرو ابرام باش اغریبدر یعنی اظهار محبت کافیدر شوق و اشتیاق جانانه ابرام و تکلیف مالا باطافدر زیرا بویه اوضاعدن محاسب چندی زیاده

﴿ ۱۰۶ ﴾

رخبر کتوره سن (مفردات) (با) (مفتوحه قسمیه (جان) مراد ذات (او) ضمیر غائب (با) (لایلا بیه (شکرانه) ده اولان ها نسیده در (جان) (روح) (بر) زانده (افشام) (نار ایدم) (اگر) حرف شرط (با) (لایلا بیه (سوی) (طرف) (من) (ن) (آری) (کتوره سن) مضارع مفرد مخاطبدر (بیام) (خبر) (یا) (وحدیه (از) (من) (بر) (دوست) (م) (معنای اشارتی) ای پیروشن ضمیر اگر نفعه الهیدن و فوض رحمانیدن قلب پریشانیه بر اثر ویرانیت روحانیه احلی من السكر سزک حسن همتکرله بنشورسه بقای ذات خدا حیچون جائی بونمت اچلاک شکرانه سنه فدا ایدرم دیگدر

﴿ وکر چنانچه دران حضرت نباشد بار ﴾ برای دیده یا ورغباری از درد دوست ﴿ واکر انجیلین که اول حضرتده سکا اجازت اولیه باری کوزم ایچون دوستک قپوسندن برغبار کتور (مفردات) (وکر) (م) (چنان) (انجیلین) (در) (فی) (آن) (اول) (حضرت) حضور (تا) خطایسه (نباشد) اولیسه (بار) اجازت (برای) ایچون (دیده) کوز (بیاور) کتور (غبار) (توز) (یا) (وحدیه (از) (من) (در) (قبو) (دوست) (م) (معنای اشارتی) اگر عدم استمداد بیزدن مظهر فیض خدا اولمزه اذن اولیسه باری تحصیل بصیرت واستعداد فیض حضرت ایچون راه سمعدن داروی ارشاد ونصیحت پیوروب کرم طبعکرله بزی قابل معرفت ووصلت فیله سز دیگدر

﴿ من کدا وحنای وصل او هیهات ﴾ مکر بخواب بینم خیال منظر دوست ﴿ بن فقیر وانک وصلتی تمنای بهسید در مکر دوشده کورم دوستک بوزی خیالی (مفردات) (من) (بن) (کدا) (فقیر) (تمنا) (طلب) (وصل) (وصلت) (او) (ضمیر) (هیهات) (بهسید اولدی) (مکر) (م) (با) (طرفیه) (خواب) (دوش) (با) (زانده) (بینم) (کورم) (خیال) (م) (منظر) محل نظر که بوز در (دوست) (م) (معنای اشارتی) کر چه من دظراب ووجود آلوده وینساک وصل جلال الهی یوقدر حجاب بشریننه نمی اچلاککم امر بهید در مکر بوظلب وآرزوی رؤیت جنان الله قلب پریشانمندن مقطع اولوب همت مردان خدا ایله امید وخیال وصال ایله توجه جانب جناب حقه دائم اولدم باری دیگدر

﴿ دل صنوبریم همچو بیدرزانت ﴾ زحمت قند بالای چون صنوبر دوست ﴿ بنم صنوبره منسوب قلبم سکود اغاجی کی دتره بچیدر دوستک صنوبر کی بلند قدینک حسرتندن (مفردات) (دل) (قلب) (صنوبر) (چام اغاجی) (قوزاغی) (میم) (ضمیر متکلم) (همچو) مثل (بید) سکود اغاجی (رزان) دتره یچی صفت مشبهه در (است) (در) (ز) (من) (حسرت) (جمال) (قد) (بوی) (بالا) (بوکک) (چون) مثل (صنوبر) چام اغاجی (دوست) (م) (معنای اشارتی) یارب بنم خوف قطیعه دن ومرتبه عالی اولان دوات استقامت باعث وصال ایله موفق اولوب حسرت ایدرم فالور میکه وعدم رؤیه جلال الله ایله آتش فرقتده فالور میکه دیو آلام واکدار

﴿ بشمار ﴾

و مضاری و سائر مشتقاقی مستعمل دکل * محصول بیت * ای صبا اگر دوست مملکت کدوک دوشترده یعنی او غرور سک دویشتک عنبرل کیسو سندن رفوق کتور صبا خطیب انگچوند که نشر نضات ایلیان صبادر اول حرکت ایلسیجه بوی کیسوی جنان دماغری مظهر انز (بجنان او که بشکرانه جان بر افشام * اگر بسوی من آری بیای از بر دوست) بیجان با حرف قسم بشکرانه بشکرانه یا بشکرانه ایچوند افشام بر حرف تا کید افشام فصل مضارع منفی متکلم وجده سز بر رفت

معاشنه در یعنی غنم * محصول بیت * دوستک جانق حیچون که شکرانه یا بشکرانه ایچون جان شاد ایدرم اگر دوست یاندن بنم طرفه بر خبر کتور سنک بواج بیت متوالیا صبا به مکانه در (وکر چنان که در آن حضرت نباشد بار) برای دیده یا ورغباری از درد دوست (واو حرف عطف کر اگر چنانکه بونده شوله که معاشنه در وکر انجیلین که دین بکاش ادا ایلدر آن بونده با صله معاشنه در حضرت بقین وحولی معاشنه در ناخطاب ایچون باد بونده اجازت معاشنه در شکم بونده * بیت * توداده باد هر خسی

﴿ ۱۰۷ ﴾

بشمار دن قلب بجمع سکود اغاجی کی دائم دتره دیگدر

﴿ اگر چه دوست بچیری می خرد مارا ﴾ مالی نفروشم موی از سر دوست ﴿ اگر چه دوست رفتنه به بزی المزه واعتبار اغترسه اما بونده دوستک باشندن بر موی بنون عالمه صائیز (مفردات) (اگر چه) (ان کان برنده در (دوست) (م) (با) (لایلا بیه (چیز) (نشه) (با) (وحدیه (نمی خرد) المزه مضارع صدر (مارا) (زی) (با) (لایلا بیه (عالم) (ماسوی الله) (نفروشم) صائیز (موی) (قل) (با) (وحدیه (از) (م) (سر) (باش) (دوست) (م) (معنای اشارتی) اگر چه کثرت عصیان سببیه هر تقدیر عندالله نقصان ایسمه درون دلم مطاوی وجام مقصودی انجی الله تعالی اولد بیچون اللهک برنجلی صفاتی و بر ذره احسانتی بزن عالمه دشمن و برخطه حضور باریده جناب حقه فوجهمی و برشمه لذت طاعتی بون عالمی و برسرل صاعم و ویرم دیگدر

﴿ چه باشد ار شود از بدغم داش آزاد ﴾ چه هست حافظه سکین غلام وچا کر دوست ﴿ اگر حافظک کوکلی غم قیدندن خلاص اولسه نه او اور عجب دکادر چونکه مسکین حافظ دوستک غلامی و بنده فرمانیدر (مفردات) (چه باشد) نه او اور (ار) (اگر) (شود) (اولسه) مضارع صدر (از) (من) (بند) (قید) (غم) (م) (دل) (قلب) (ش) (ضمیر غائب) (آزاد) (سلامت) (جو) (چونکه) (هست) (در) (حافظ) (م) (مسکین) (فقیر) (غلام) (م) (چا کر) (قول) (دوست) (م) (معنای اشارتی) بر قول که عنایت حقه قلبا و قالبا بنده فرمان حق اولسه و حافظ کی کندوده اغیاد کلی و توجه الی الله دائمی بوانسه انک قلبی غم ماسوی اللهدن سلامت اولسی عجب دکادر بامرنا الله التوجه الیه بکایتا آمین ﴿ و له ایضا ﴾

﴿ بیا که قصه امل سخت ست بنا دست ﴾ بیا راده که بنیاد عمر بر بادست ﴿ کل که طول امل کو شکینک نمی زیاده ضمه فدر واستخار سز در باده کتور و شرابی ایچکه عمرک نمی بل اوزده در (مفردات) (بیا که) کل که (قصر) (کوشک) (امل) کئی کندوبه اوزون عمر تقدیر اتمک (سخت) (زیاده) (سست) (ضیف) (بنیاد) عمل (است) (در) (بیا) (کتور) (باده) (شراب) (بنیاد) (م) (عر) (م) (بر) (علی) (باده) بل (است) (در) (معنای اشارتی) ای مؤمن متیقن کل بویشانسز اولان عمره الساتوب بوکوی یازین قویوب عله قسویف ابته که (ملاک السوفون) همان محبت و عشق تحصیلده اولکه عمر سز بع الزوالدر و بل کی یکچیدر دیگدر

﴿ غلام همت آتم که زرخ کبود ﴾ زهرچه رنگ تعاق پذیرد آزادست ﴿ اول کیمسه نک همتک غلامی که کوک فلک الله هر نسته دنکه تعاق رنگی قبول ایدر اتدن آزاد در (مفردات) (غلام) (م) (همت) (طلب) (آن) (اول) (میم) (ضمیر) (متکلم) (زر) (اشا غی) (ز) (من) (هر چه) (رنگ) (م) (تعاق) (با) (پشتی) (پذیرد) قبول ایله مضارع صدر (آزاد) (سلامت) (است) (در) (معنای اشارتی)

من مرده از غیرت بسی * بیکار میرد هر کسی * بیچاره جوی بارها بویشته اولکی باد اجازت معاشنه در برای دیده ادات آغیل در دیده ایچون دیگدر * محصول بیت * واکر شوله که جانانک یانه و با حواسنه سکا اجازت اولیسه کوزه توتیا او ایچون دوستک قپوسندن برغبار کتور (من کدا وحنای وصل او هیهات * مکر بخواب بینم خیال منظر دوست) من کدامن کدابه مضاف او اشدر بای بطنیله تننا و تقهضا و غیر بار یعنی تفعل و تفاعل یانک ناقصدن مصدر لشت همین الله یایی مفتوح ایدر لام الله لاری الله قلب او ایچون آرزو معاشنه در هیهات اصلنده فتح اوزره منی در اما بویه برارده ساکن اوقدور معنایی بعد در مبسر دکادر دیک ایله نفس بر این بعد مویاش خواب بونده دوشدر منظر بونک کی برارده یوز در زیرا اول انساندن انرا کل اولدر بی منظر اولش اولور بونده نظر کا دیگدک ش بهه دن خالی دکل * محصول بیت * بن کدا و فقیر وانک وصلتی آرزو و طلب ابناک بهسید در که هیچ مناسبتی یوقدر مکر دوشده کورم منظر خیالی یعنی وصلتی منی ایلمک بنم حنم و مقصد ارم دکل دوشده خیال روینی کورم منی ایلم زیرا دوشده کور بین خیالدر و اول هر که مبسر در (دل صنوبریم همچو بیدرزانت * زحمت قند و بالای چون صنوبر دوست) صنوبری ده یا نسبت ایچوند دلیدن مراد بونده یور کدر که انی صنوبر قوزاغنه تشبیه ایشلدر بید سکود اغاجینه دیرلرزان صفت مشبهه در لر زیندن در کن معاشنه سکوده دتره منکی صفت ایدرل هر دله

محاسن ازرا تعقیقه درین پراقتی در اغاجی دکل قد و بالا عطف نفیری قیانددر بوی و بوی معاشنه قدی بالا مضاف انوب بالا به بلغم معنایی و برنار ترکیبده و صناد خطا ایشلر صنوبر بوسنو بردن درخت صنوبر کندی مراد در که درخت چاک بر نوعیدر که محبوز فاشنی اکا تشبیه ایدر * محصول بیت * بنم صنوبری قلم سکود کی در کدر دوستک صنوبر کی قنابلانی حسرتندن یعنی دوستک صنوبر کی موزون فاشنی آکوب حسرتندن یورم سکود کی دتر (اگر چه دوست بچیری

نمی خرد مارا * بمالی فروشیم موی از سر دوست * بچیزی باو خدایت و با تکیه ای چون نمی خرد خردند صانون المزمالی
 با تکیه ای چون فروشیم نفی مستقبل نمی خرد المزموده باو خدایت ایدر * محصول بیت * اگر چه دوست بزی هیچ نشه به
 المزمایزد دوستك باشند بر قلی دنیا به صانور یعنی دوست بزی هیچ صانور بزانك بر قلی بتون دنیا به صانور (چه باشد از
 شود از بدغم دلش آزاد * چو هست حافظ مسکین غلام و جا کر دوست) چه باشد از اولور دیکدر یعنی نه لازم کلور ارا کردن
 محقق دلش شین ضمیر مصراع ناید
 ما فظه راجد راضا قبل المذکر
 طریقه غلام و جا کر بوند عطف
 تفسیر واقع اولش قول وقو للقبی
 معنای بیت * محصول بیت * نه اولور یعنی
 نه لازم کاور اگر کوکاو غم قیدند آزاد
 وفارغ اولور سه چونکه مسکین حافظ
 سنك قولك وقو للقبی یعنی سکا
 مخصوص قولردن اولی یعنی کوکاو
 قیدغم کرکز زرا سن عالی جناب سین
 قوللر کده سکا او یعنی کرک حاصلی
 سارک قوللردن ضمیر اولی کرک غم
 چکمه سده (وله ایضا) بیاکه قصر امل
 سخت ست دنیا دست * بیار باده که
 بنیاد عمر بر بادست (بیا خطاب صامد
 و مصراع ثانی به مرهوندر قصر امل
 اضافتی بیاید در قصر کوشت در اما
 امل امید سخت لغتده قتی معنایه ایا بوند
 زیاده معنایه در ست کوشت بنیاد
 بنا معنایه و عمل معنایه * محصول بیت *
 کلی که قصر امید باده کوشت بنیاد بیدر
 ایامدی باده کتور که عمر بنیاد دی باد
 اوزره در یعنی طول املره دوشوب
 زمان استقبالی فکر ایدوب المک تشویشه
 دوشك بی فائده در زیر اعمر اعتماد بوقدر
 پس باده کتور تقدی یعنی حاضری
 خوش کوره لم که عالمده خلود و بقا
 بوقدر * بیت * بودی خوش کوره لم
 خبرتیا * بودی ارمیدی قالدی بیدر
 (غلام همت آیم که زیر چرخ کبود *
 زهر چسه رنگ املق پذیرد آزاد دست)
 غلام بوند فوادر همت هالم کسرله
 وقهرله لغتدر قصد معنایه کبود کرک
 بویه رنگ املق اضافتی بیاید در پذیرد
 فصل مضارع بیدر پذیرد قبول ایلر
 معنایه آزاد قول مقابلی حرم معنایه در
 * محصول بیت * اولکسك همتك
 قولیم که بو کوک فلکك الله تعلق رنگی قبول ایلین شیندن آزاد در یعنی هر نسنه که اکا تعلق قابلدن امورد نیویه دن ایلین
 قورلش اوله بن اتم بده سیم بوغزل خواجه تك بلند غزلرنددر و بو بیت اهل عرفان ارانسته ضرب مثل چکمه در (چه
 کویت که بمخانه دوش ست خراب * سروش عالم غیم چه مرده هادا دست) ست خراب اضافله بچکین سرخوشه درلر
 پس خرابی سنه صطف ایدلر زائد ایللر سروش فرشته در غیم مصدر مفعولیه مضای اوللدر مردها جمع مرده در مشتق

بو کوک قبهك الله عالی همت شول کیمه در که تعلقات ماساودن قلبی پاک
 ایدوب حق تاملیدن غیری به میل و محبت انجیمه و جناب حق رضا سنك غیری بوله
 کیمه دیکدر

چو چه کویت که بمخانه دوش ست و خراب * سروش عالم غیم چه مرده هادا دست

نه دیم سکا که بمخانه ده دون کیمه ست و خراب ایکن عالم غیمک ملکی بکانه مرده
 و مرشددر (مفردات) (چه) نه (کوم) دیم (یا) طرفیه (مخانه) م (دوش)
 دون کیمه (ست و خراب) م (سروش) ملک (عالم غیم) جانب حق (میم)
 منکلم (چه) نه (مرده) بشارت (ها) ادات جمع (داد) و برمش (است) در
 (معنای اشارتی) بو تحصیل عشق و محبت الهی ری اولان عالم ظلمایده ست
 محبه الله اولد یغم حالده جانب حقن ملک ملهم و صاحب رسالت علیه افضل
 التحیه سائیل (من احب لقاء الله احب لقاءه) مثالی نیمه مرده و مرشددر
 ذبلده کلان پیلرده بونی ناطقدر و تفسیر در دیکدر

که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین * نشین تونه این کجی بخت آبادست

که ای عالی نظری سدره ده اوتوری شاهباز سنك مملک بو بخت ایچون معمور
 او اش بوجاقی دکلدر (مفردات) (ای) حرف ندا (بلند) عالی (نظر) م (شاهباز)
 شاهین (سدره نشین) سدره ده اوتور بچی (نشین) اوتوراق و مکان (نوش)
 (نه) فی (این) بو (کنج) بوجاقی (بخت) کدر (آباد) معمور (است) در
 (معنای اشارتی) مقول قول ای اکرم بخاوقات اولوب نظری عالی اولان انسان
 سنك مقامك اعلا علیین و نظر کاهک عند ملک مقتدر جلال الهی بودار بخت
 اولان دنیا سنك برك دکلدر زرا فایدر دیکدر

ترا ز کشره عرش مبرند صفر * ندانت کدر بن دامک چه افتادست

عالم قدس ساکنتری سچون عرش بدندن صفاتی اوردر بوله دیو که بیلر مکه
 بودوزاق برنده سکا نه واقع اوللدر (مفردات) (ترا) سچون (ز) من (کشره)
 بدن (عرش) م (مبرند) اوردر مضارع در (صفر) (ندانت) بیلر (تا)
 خطاییه (درین دامک) بودوزاق برنده (چه) نه (افتادست) واقع اوللدر
 (معنای اشارتی) ای انسان سچون ارواح قدسه جانب عرشدن بلا حرف
 ولا ترکیب لسان حال ایلر ندا ایدر که سن انس حقه لایق عالم یا فیک بر طائر
 قدسی سن سکا نه اولد بکه بوغالی اولان کون و فساد بوقدر تعلق و محبت
 ایتش سن دولت ایدین کندیکی دور ایتش سن بو معبره به نظر انجوب جانب حقه
 توجه اید سن دیکدر

نصیحتی کنت یاد کبر و در عمل آر * که این حدیث زیر طریقه یقیم یادست

سکا بر نصیحت ایدیم خاطر ده طوط و آنک ایلر ایلر زرا بوسوز طریقه یقیم بیدن

دیکدر * محصول بیت * نه دین سکا که بمخانه ده دون کیمه بچکین سرخوش ایکن عالم غیمک
 (که ای بلند نظر شاهباز سدره نشین * نشین تونه این کجی بخت آبادست) که رابطه در مرده ری بیان ایدر که
 بو بیتل بیت آتی اولسه کرک ای حرف ندا عناداسی شاهباز در ضروره و زنجیر صفتدر که بلند نظر در تأخیر اوللدر
 تقدیر کلام ای شاهباز بلند نظر در عالی نظر دیکدر سدره نشین وصف ترکیبدر سدره دن مراد سدره المتهاد در که
 مقام حضرت جبریل امیندر عایده
 السلام نشین تونک قهرله و کسرله
 لغتدر اوتور بچی بر در و قوشلرک و سار
 حیوانک کیمه ایلر باقی ایدندر کاری بر در
 بخت آباد خراب آباد کی جاقه افاده
 ایدر بجایز یعنی بخت و خرابه عمارت
 اولان بر در حاصلی صفاتی بخت و خرابدن
 تعبیردر کانه که فاعلی بخت و خراب اوله

بنم خاطر مدد در (مفردات) (نصیحت) اوکت (کنم) ایدم (تا) خطاییه (یاد)
 خاطر (کبر) طوط (در) فی (عمل) م (آر) کتور (که این) زیر ابو (حدیث)
 کلام (ز) من (پیر) شیخ (طریقت) سلوک (میم) منکلم (یاد) خاطر (است) در
 (معنای اشارتی) سکا بر نصیحت ایدیم بو نصیحتی قنبکده حفظ ایلر و عمل ایلر
 زرا بو نصیحتی بن روارث نبی پیر طریقتدن اخذ ایدیم هر کیم اهل اللهک نصیحتی
 دکلیوب قبول انجیمه و عمل انجیمه علامت خدایدر دیکدر

بمجرد سنی عهد از جهان ست نهاد * که این عجوز عروس هزار دامادست

اصلی و علی کاوشك فانی جهاندن عهد بتولکی و بقا ایسته زرا بو عجزه دنیا
 یک کو بکونک کلیددر و هیچ برینه وفاسی بوقدر (مفردات) (عجزه) ایسته (درست)
 جون (یا) مصدر به (عهد) قول و قرار (ز) من (جهان) دنیا (ست) کاوشك
 (نهاد) اصل تژاد مناسبت (این) بو (عجزه) قوجه عورت (عروس) کاین
 هزار (یک) داماد (کویکو) (است) در (معنای اشارتی) نصیحت بودر که ای
 طالس آخرت بو فانی و هالمک دنیا کیمه هیچ بر کیمه به وفاسی بوقدر باقی دکلدر
 بوقدر انبیا و اولیا کلوب همان الله ایلر قریب کاهله تحصیل ایدوب (کل نفس
 ذائقة الموت) غو استجد هیچ بریسی بخلد قائمدر لکن بو عجزه دنیا اکنندوی
 دنیا اهلنه ترین ایلر کوزل کوسزوب طول امل ایلر چوق کیمه بی هلاک ایتلدر
 صافن بوله فساد دنیا به الداموب کندیکی هلاک ایتیمه سن دیکدر

غم جهان مخور و بند من مبراز باد * که این لطیفه عشقم زهر روی یادست

جهانک غمی نیمه و بنم نصیحتی خاطر دن ایلته و چفرمه زرا بو عشق اطیغده سی
 بر پول کیدیچی اهل ساو کدن بنم خاطر مدد در (مفردات) (غم جهان) م (مخور)
 نیمه (بند) نصیحت (من) بن (میر) ایلته (از) من (یاد) خاطر (که) زرا (این)
 بو (لطیفه) م (عشق) م (میم) ضمیر منکلم (از) من (زهر روی) بول کیدیچی (یا)
 وحدتیه (یاد) خاطر (است) در (معنای اشارتی) بر نصیحت دخی بودر که چله
 امور کده تقدیر خدایه تسلیم اول دنیا ک و وارینه بو غمه غم چکمه که (من آمن
 بالقدر امن من الکدر) همان قلبکی بر آن الله توجهدن ابرمبوب نفحات و فیوضات
 در بانییه مظهر یشه مستعد و معرض و مراقب اوله سن بو پند عاشقانه سالك
 الی اللهک غیر بدن منصور دکلدر دیکدر

رضا بداده بد و زجین کره بکشی * که بر من و تودر اختیار نکشادست

و برلشه رضا و پروالتکدن دوکی آج زرا بنم سنك اوزدیمز اختیار قبوسی
 اجملشددر (مفردات) (رضا) م (یا) للملابسه (داده) و برلش (بد) و بر (ز)
 من (جین) الین (کره) دوکم (بکشی) آج (که) زرا (بر) علی (من و تو)
 م (در) قبو (اختیار) اراده (نکشاده) اجملش (است) در (معنای اشارتی)
 دخی نصیحت انفسی و اخلاقی حق تعالی هر نه در لو نعمت بخش ایتدیه قسمت خدایه

* کاین حدیث زیر طریقه یقیم یادست (نصیحتی باو حدیث ایچوندر یاد کیرد اذیقت مشترکدر اکتی و از برلک معنایه بونده از برلک معنایه در
 زرا کیر یا دلفظیه قید اولنه از بر معنایه در اما کردن لفظیه مقید اولسه اکتی معنایه در در عمل در حرف صله و در عمل آر
 آزارم مخاطبدر ایدندن مضارع آر کاور که حرف تعلیل این حدیث دیدیکی اشارتدر سوبلک سوزده یادست یاد
 بونده ده از بر معنایه در * محصول بیت * سروش عالم غیمک سوزی تمام اولد یسه خواجه کندی کلامه ایتدا
 ختم اولدی (نصیحتی کنت یاد کبر و در عمل آر

ایندوب بیورر سکار نصبت ابدیم از به و عله کنور که بونصبت طریقت پسرندن از رنده در یعنی از رندم و عله کنور قدیم
سند و از به و عله کنور اول نصبت بویتدر (مجدورستی) عهد از جهان سست نهاد که این مجوز عروس هزار
دامادست (مجنوئی) بخاطر نهاد خلقت و طریقت مجوز تاسر مریدر اما عجم تالیله استعمال ایدرلر قوجه قاری
دینکدر عروس مریدر کردک اولدن اول ار ککده و دیشیده مشرکدر کردک اولدقدنصر کنه عرس دیرلر عینک
کسری و رانک سکونله و کویکی به

راضی اولوب همان شکرینی ادایه سی ایدوب برادر او متعاض اولیه سن و عهد
عاجزلر فقریکی اظهار ابله شک و اد او اوب حفظ تفک نقصانی ایچون یوز
اکتیه سنکه فاعل مختار خدادار اکتی یوز ابله رزق زیاده اولماز همان الله توکل
تام و نیاز اوزره اولمایدر دینکدر

نشان عهد وفایت در تبسم کل * بنال بلبل بی دل که جای فریادست

کاک کواه سند عهد و وفاتسانی بوقدر تاله ابله ای عاشق بلبلکه فریادک بریدر
(مفردات) (نشان) علامت (عهد) قول و قرار (وفا) برینه کنورمک (نیت)
بوق (در) (تبسم) کولک (کل) م (بنال) تاله ابله امر در (بلبل) م (بی دل)
عاشق (جای) (فریاد) (فغان) (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق بوقدر نقصان
و عصیانکه حیل حق و امهال فیض مطلق سنی مغرور فسونکه حق و ممالیک
رجح و اسده سی متعاضی و عد کریمی سنک حکمده مجزوم و مقطوع دکدر
همان قهر و جلال حقندن خوف اوزره اولوب درگاه حقده یوزک برزه سوزوب
بیون اکنن غیری چاره بوقدر زرا بوحال و بوعالم کریمه و فریاد بریدر دینکدر

حسد چه می بری ای سست نظم برحافظ * قبول خاطر و اطف سخن خدادادست

ای کاوشن نظمی حافظ اوزره نه حسد ایلترک خاطرک مقبول اولسنی و سوزک
لطیف اولسنی خدا و برمشدر (مفردات) (حسد) م (چه) نه (بی) زائد (بری)
ایلترک (سست) کارشک (نظم) شمر (بر) علی (حافظ) م (قبول) مقبول
(خاطر) طبع (اطف) م (سخن) سوز (خدا) م (داده) و برمش
(است) در (معنای اشارتی) ای مجرد اصطلاح و فصاحت نظم ترتیب ابدن
سنک نظمکده حلاوت و جان اولمیفندن بوحا فظک نظمی اوزره حسد ایتمه که
حافظک کلامده اولان حلاوت و روحانیت الله ابله انستی و دل آگاه ابله فریتی
آکاری محضا الهام ربانیه اولدیفندنر انکیچون هر فصاحت و بلاغت اهلسک
کلامده لذت روحانیت بوقدر دینکدر

وله ابضا

تاسر زلف تودر دست نسیم افتادست * دل سودا زده از غصه دینم افتادست

تا که سنک زلفک اوجی نسیم البینه دوشدر سودا اور یچی کوکل غدن ایکی پاره
اولمشدر (مفردات) (نا) حسنی (سر) اوج (زلف) م (تو) سن (دست) ال
(نسیم) بھر یلی (افتاد) دوشش (است) در (دل) کوکل (سودا) محبت (زده)
اور یچی (از) من (غصه) غم (دو) ایکی (نیم) یارم (افتادست) م (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی سنک صفات جلال و جلال قهاریت و لطیفیت و قابضیت
و باسطیت تجلیات متغیرات اترین اظهار ایتدیکچون دائم شوق و محبت بلا استار
نجلی دائمی طلب ایدن کوکل دخی بین التجلی و الاستار که غم کاه سرور ابله ایکی
پاره اولمشدر دینکدر

چشم

که برمن و تودر اختیار نکشادست (رضنا الف مقصوره ابله مصدر در علم یابندن و الف محدود ابله اسم در داده بوند
اسم مقول در و برمش معنایستده امر بخاطر دیندن و بر دینکدر یا تأکید ایچوندر جین الیک ایکی جانی نشین سی
جینستان کاور ایکی جانی ایکی زلفک باشه و از بجه کره لغت دو کیه بود و کومه دیرلر الین و قاش بورشد و مقدر استعمال
اولوز تنگیم آصنی دیشدر بیت در جین چین و دز ابرو کره افکند هتوز * میل چین از مران ترک خطای نشین ابله

قاش بورشد مقدره چین استعمال اولوز تنگیم آصنی پتور مشدر (بیت) نازد ز سر چین د و ابر و شد خوی من
رسید * فته راسر کرده اینک فته جوی من رسید * محصول بیت * وریشته رضا و پردخی الیندن بورشنی اج زرا
بنه سنک اوزرکه اختیار قوی ایچا مشدر یعنی الله تعالی و پردیکه قانع و راضی اول دخی دنیا فساوتیه قاشکی
والکی جائه زرا زمام اختیاری بنم و سنک الکه و رمد یلر اختیار اللهکدر هر نه که از لده تغیر ایلد یسه اول اوزر
غم و غصه سنک فائده سی بوقدر حاصل
کلام بو بیت تمام پنددر کلبانه (نشان)
عهد و وفایتست در تبسم کل * بنال

(چشم جادوی تو خود عین سواد سهرست این قدر هست که این نسخه سقیم افتادست)

سنک جاد و چشمک کندوسی سهر مسوده سنک عیندر لکن بوقدر وار که بونسخه
یعنی چشم جاد و سقیم دوشدر (مفردات) (چشم) کوز (جادو) سهار
(تو) سن (خود) کندی (عین) مثل (سواد) مسوده یعنی قاره بازی (سهر)
م (است) در (این قدر) بوقدر (هست) وار (این) بو (نسخه) م (سقیم)
ضعیف (افتادست) دوشمشدر (معنای اشارتی) ناسک فحشی ایچون تأثیرات
ذات خدا ساحرک سحری کبی مؤثر در دیش لکن مقصود و اعتقاد حافظ بودکدر
حاشاشم حاشا مؤثر حقنی هو اللهدر ساحرک سهری بنفسه مؤثر در دینک کفر در
کتابت سحرده دخی اولان تأثیرات بنه خدادندر مراد جمیع تأثیرات اسباب مسبب
الاسباب اولان ذات خدادندر لکن بوقدر وار که اراده حق غالب اولدیفچون
و مؤثر ایچون اولدیفچون اسباب صوری خلاف مراد عبد اوزره نتیجه
و پروب مراد اللهدن غیری حاصل اولمشدر

در خم زلف تو آن خال سیه دانی چیست * قطعه دوده کدر حلقه جیم افتادست

سنک زلفک بوکنده اول سیاه بک نه در باورمسن بر مرکب نقطه سیدر که جیم
حلقه سند واقع اولمشدر (مفردات) (در) فی (خم) بوکام (زلف) م (تو) سن
(آن) اول (خال) بک (سیه) قاره (دانی) باورمسن (چیت) نه در (نقطه)
م (هرزه) و حدیثیه (دوده) مرکب (در) فی (حلقه) چوره (جیم) م (افتادست)
واقع اولمشدر (معنای اشارتی) حلقه جیم دروننده اولان نقطه سنک جیم نقطه سی
اولدیفنی تعین و ابراز قیلهی کبی وحدت ذات خدایی (ایمنی و اوفتم وجه الله)
سرنجه همه مکونات مظاهر اسم الله دخی تعین و پیدا قیله اهل شهودک نظرند
مظاهره ظاهر ذات واجب الوجود دن غیری بوقدر دینکدر

زلف مشکین تودر گلشن فردوس عذار * چیت طاوس کدر باغ نسیم افتادست

سنک سیاه زلفک گلشن فردوسه بکره بن بکا فکده نه در طاوسکه جنت باغده
واقع اولمشدر (مفردات) (زلف) م (مشکین) مسکه منو بکه سیاهدر (تو) سن
(در) فی (گلشن) کل بری (فردوس) جنت (عذار) بکاف (چیت) تدر (طاوس)
م (در) م (باغ نسیم) جنت (افتاد) دوشش (است) در (معنای اشارتی) طاوس
بهشتک خرام و جلوه سی جنتک حسن و لطافتی و صفا بخش اولان ذاتی معرف
اولدیفنی کبی حکمت بی نهایتی عقول ابله مدرک اولیان آثار تجلیات اسماء و صفات
الله دخی احسن الخالقین اولان ذات خدایی و وصلت انوار جمال الله بولان عارف
باللهدهی ادوات روحانیتی و انس حق ابله اولان جلوه و حسن ادا بی خدوش
مرفدر دینکدر

دل من از هوس بوی تو ای مونس جان * خاک راهیست که در پای نسیم افتادست

بنم کوکلم سنک رایحه طویه ک محبتدن ای جان مونس بریول تو زدر که صابانک

بلبل عاشق که جای فریادست * تبسم
کلمه سکر تبسم کادن مراد غنچه ایکن
کل اولوب اجلسیدر بنال امر بخاطر
نالیدن بلبل عاشق بلبل مضافدر
صفتی که حرف تمیلدر جای محل معنایستدر
محصول بیت * کلک تبسمده یعنی
اجلسنده عهد و وفا علامتی بوقدر ابدی
ای عاشق بلبل ایکه که فریاد و فغان
بریدر یعنی کل که سنک معشوقه کدر
و عهد و وفا صاحبی دکل بلکه سریع
از و الدر عمری بش اتی کوندر پس
بومقدار وصالک اردنجه بریلاق فراف
و هجران کاور ابدی ایکه که محبدر
(حسد چه می بری ای سست نظم بر
حافظ * قبول خاطر و اطف سخن
خدادادست) حسد برکستک نعمتک
زوالن ایستکدر قبول خاطر قبول خاطر
اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر یعنی
خاطر برسنه قبول ایلک اطف سخنده
اولددر یعنی سوز لطیف اولق خدا
داد تگری و برکسنه دیرلر سوز
انی کوسر که برکده شعرا دن حافظه
حسد ایدر مش که نظمی ایچون اوله نفس
امرده نظمی ایچون لازم دکل
نهایی خواجه نظمتنه نسبت زبون اوله
زرا خواجه نک اکثری نظمی طبقه
صلیاده در پس خواجه بونظمه محدود
اولق ضرور بدر زرا الفاضل محسوددر
ایمدی * محصول بیت * ای نظمی زبون
حافظک نظمتنه حسد ایدر سن نظمی ابو
اولد کندیک جرم و جانی بوقدر بلکه
سوز لطیف اولق و خاطر اتی قبول
ایک اللهک و برکسدر یعنی هر ایکی
الله و بر بکاده و پردی دیر (وله ابضا)

و خه الله (تاسر زلف تودر دست نسیم افتادست * دل سودا زده از غصه دینم افتادست) نا ابتدا غایت ایچون منده معنایستدر نسیم
خوش قو قلی بل سودا زده درت مرانک بریدر که طبعته غالب اولد قدحونه ایرشد بر پس سودا اور مش دینک
مجازدر سودا اولدقدن کایه در دینم ایکی یارم دینکدر ضرورت قافیه ایچون بوکا ارتکاب ایلشدر و الا هزار پاره و صدبار
بریدر زرا زلف نسیم الله دوشجه هر بر قلی بری برندن اری دوشبه کرک و عاشقک ذلی غیرشدن هزار پاره اولور دینم افتاده

بوند و وقوع معاشه در * محصول بیت * سنگ مر زلفك نسیم الف دوشلی سوزا زده کوکل رشکدن ایکی پاره اولشدر یعنی
نسیم سنگ زلفك ال اوزوب پریشان و بر اکنده ایله لی دیوانه کوکل رشك وحسودقا وندن پاره پاره اولشدر افتادست
اصلنده افتاده است در زیرا است اسم داخل اولور فله داخل اولور حاصلی دواخل استدر (چشم جادوی تو خود
عین سواد سحرست * این قدر هست که این نسخه معقیم افتادست) جادو سحر ایچی معاره معاشه در سواد
سحر سواد مقابل یاضدر بونده مسوده
معنا سینه اسدر یعنی بر سحر مسوده
سیدر که انواع سحر بوند تسوید اولشدر
معقیم ایکی معاده مستعملدر بری بسیار
معنا سینه برده بکشد معاشه بوند
ایهام طریقله واقع اولش زیرا چشمه
نسبت بیمار مناسبدر مسوده به نسبت
بکشد معنایی مناسبدر سوادده هم
چشمه هم سحره مناسبدر عینه ترادف
طریقله چشم مناسب و معنا جهندن
که بر معنایی ذات شیدر سواد سحره
مناسبدر پس * محصول بیت * سنگ
سحاره کورک بینه سحر مسوده سیدر
یعنی هر سحر که واردانده تسوید اولوب
ثابتدر اما بوقدر وار که بوسوده معقیم
واقع اولش یعنی چشمه ک نسخه سحر در
اما صحیح دکل سقیمدر چشمه نسبت جادو
و عین و سواد و سحر و سقیم مراعات
تظیر قیلنددر حاصلی چشمک سحر
و سیدر در درخ زلف نوا خال سیه
دانی چیست * نقطه دوده که در حلقه جیم
افتادست) خم بولکه در لخال بکه
دود هر که بویتد سوال و جواب صنعتی
واردانی چیست سوالدر و مصراع نانی
جوابدر خواجه بویتد تشبیه خاص
المشدر * محصول بیت * سنگ زلفك بولکده
اول سیه بک ندر بوسوالدر در کب
نقطه سیدر که جیم حلقه سته دوششدر
جوابدر یعنی جانا ک خم زلفند واقع
اولان خال جیمک دائره سنده اولان
نقطه به بکر زلف مشکین نودر گلشن
فردوس عذار * چیست طلوس که در باغ
نصیم افتادست * فردوس بوستان
و جسته بر باغچه ک ادیدر بوند مراد
جستدر گلشن فردوسه و فردوس جسته
مضافدر اضافت بیانیه طریقله یعنی
عذار که گلشن فردوسدر عذار بوند

اباغنه دوششدر (مفردات) (دل) (کوکل) (من) (بن) (از) (من) (هوس) (محبت) (بوی)
کوزل زایچه (تو) (سن) (مونس) (بولداش) (جان) (روح) (خاک) (طیراق) (راه) (بول
(با) (وحدتیه) (است) (در) (در) (فی) (بای) (ایلی) (نسیم) (باد صبا) (افتادست) (م) (معنای
اشارتی) (ای) (روح) (سنگ) (انس) (و ذکرک ایله اطمینان بولان رجایم بمحمدالله سنگ
عونکله دماغ جاتم ریج رجانه ابروب سنگ عشق و محبتدن جله اهل حق
خاکبانی اولدم سنگ رشك بولاق ایچون نیجه اهل هم تر قیوسنده خوار و ذلیل
اولدم دیگدر

همچو کردان تن خاکی نتواند برخاست * از سر کوی توزان رو که عظیم افتادست *

بو خاکی و حقیر وجود تو کی سنگ سر کو بکدن قائمغه قادر دکلدر اول سیدر که
محکم دوششدر (مفردات) (همچو) (مثل) (کرد) (توز) (این) (بو) (تن) (وجود) (خاکی)
طیراغه منسوب (تسوید) (قادر دکل) (بر) (بوقاری) (خاصیت) (قائم) (از) (من
(سر) (باش) (کوی) (محله) (تو) (سن) (زان رو) (اول سیدر) (عظیم) (محکم
(افتادست) (م) (معنای اشارتی) (بمحمدالله سنگ راه محبتکه بو خاکی وجودم
ایاقلر اتند چکنش نوز کی ذلیل و اواقدر ضعیف و نحیف محل مرحت اولدی که
یزدن قائمغه حق حالی قائمدی زیرا زاده بک دوششدر که مرده صد ساله به
دوششدر بینه محی منمن یارب دیگدر

سایه سرو تو بر قائم ای عیسی دم * عکس روحیت که بر عظم رمیم افتادست *

سنگ سروک سایه سی بنم جسم اوزره ای عیسی نفساوشول روحک عکسی
و اثریدر که چوروش کک اوزره دوششدر (مفردات) (سایه) (کولکه) (سرو) (م
(تو) (سن) (بر) (صلی) (قاب) (جسم) (رمیم) (ضمیر متکلم) (عیسی) (م) (دم) (نفس
(عکس) (اثر) (روح) (م) (با) (وحدتیه) (است) (در) (بر) (م) (عظم) (کک) (رمیم)
چوروش (افتاد) (دوشش) (است) (در) (معنای اشارتی) (ای چوروش ککلی
احباب ایچی رم بوقالب وجود مده اولان آثار محبت و قلعه اولان اشتیاق و نلر مودت
جمله سن حیات بخش مرده صد ساله اولان محبتک آثار فیض و معاشه بیدر دیگدر

آنکه جز کعبه مقامش ندانید * بر در میکه دیم که معقیم افتادست *

اول کعبه که انک معانی کعبه دن غیری دکلدی سنگ لک شوفندن کورد مکه میخانه
قبوسی اوزره معقیم دوششدر (مفردات) (آنکه) (او کعبه) (که) (جز) (غیری) (کعبه) (م
(مقام) (م) (شین) (ضمیر) (نید) (اولمیدی نبوددن محفندر (از) (من) (یاد) (ذکر) (اب
دوداق (تا) (ضمیر خطاب) (بر) (م) (در) (قیو) (میکه) (میخانه) (دیم) (کورد) (معقیم)
ثابت (افتادست) (م) (معنای اشارتی) (ای مقلب القلوب اولان فیاض مطلق

صوفی *

صقال بتن ردر طلوس مفروق فروشدر شامته مشهور نصمدن بوند جنت مراد دز بویتد سوال و جواب صنعتی
وار مصراع اول چیست ایله سوالدر طلوس مایعده جوابدر * محصول بیت * سنگ مسکلی زلفك فردوس گلشنی کی
عذار که ندر بوسوالدر جنت باغده واقع اولان طلوسدر بو جوابدر زلف مشکینی طلوسه و عذارینی گلشن فردوسه
و باغ جسته تشبیه ایله (دل من از هوس بوی تو ای جان * خاک را هست که در پای نسیم افتادست)

از هوس از غریبه من اجله معاشه در هوسک بو به اضافتی مصدرک معنونه اضافتی قیلندرز و هوسک جاهه اضافتی
اسم فاعلک معنونه اضافتی قیلندرز مونس بونده اکلجه در پای نسیم تشبیه با انبائی استاره طریقله در * محصول بیت *
بنم دام سنگ بویک هوسنی ایچون اکلجه سی بر بول طیراغیدر که باغ نسیم ایاغنه دوششدر یعنی ای جان اکلجه سی
بنم کوکام سنگ بویک آرزوستدن بر بول ترانده بکر که یاد نسیم ای بر نفس برده قرار ایستدر من دلی خا کراعه تشبیه واکا خاک
راهی استاره هرگز ایستدش و کورلش
دکلدر وجهت جامعه ده معلوم دکلدر
امادک یعنی دل عاشقک زیاده بقرار لغتی
پایان الملک ایچون خاک راهه که مراد بقاردر
تشبیه ایله (همچو کرد این تن خاکی
نتواند برخاست * از سر کوی توزان رو که
عظیم افتادست) * محصول بیت * بون
خاکی نوز کی قائمغه قادر دکل یعنی
نوز قائمدی کی بوقالمن حاصل کلام
سنگ سر کو بکدن بو خاک کی نقیل تن
قائمغه قادر دکل اول جهندن که
محکم دوششدر بو عظیمی محکم برینه
استمال ایله قافیه ضرورتندن
از سر کوی توزان بر خاست افطنه
مقیمدر (سایه سرو تو بر قائم
ای عیسی دم * عکس روحیت که بر عظم
رمیم افتادست) * سرودن بونده مراد
قامت جاناندر قائمدر مراد وجود
خواجهدر * مریدر فار عیسی کالبددر
لامک و بانک فقهه لایله عظم کوکدن
استخوان معاشه رمیم چوروش بوسیده
معاشه در * محصول بیت * سنگ فامک
کولکسی بنم وجودم اوزره ای عیسی
نفسی بر روحک عکسدر که چوروش
کوک اوزره دوششدر خواجه کندیک
وجود شریفی چوروش کو که وچانانک
قامتک سایه سی روحک عکسده تشبیه
ایله دی و بو تشبیه دن لازمدر که
وجوه دجانان روح اوله و حضرت
عیسی ذی کبر ایله ایکی احباب مونی
ایله یکجوند و حضرت عیسانک
ای روح الله در بویت خواجده نازک
ایستدندر (آنکه جز کعبه مقامش
ندانید * بر در میکه دیم که معقیم
افتادست) آنکه اصلنده آنکس که ایلی
جز غیر معاشه ندیدن محفندر بوق

صوفی اعمال ظاهره (له) عر کچور من ایکن ولدت عشق طامعش ایکن محضا
کر مکدن شراب عشقک نوش ایدوب انشراح صدر ایله نور ایمانه ولدت ایمانه
وصلتی ایچون پیر کمال قیوسنده کورد مکه بند و معقیم اولشدر دیگدر

حافظ دل شده باغیت ای جان عزیز * اتحادیست که در عهد قدیم افتادست *

کوکلی گلش عاشق حافظک سنگ غمزه ای عزیز جان بر اتحاد و دوستلی
وارد که روز ازاده واقع اولشدر (مفردات) (حافظ) (م) (دل) (کوکل) (شده) (گلش
(را) (ادات مفعول) (با) (مع) (غم) (م) (تا) (خطایه) (ای جان عزیز) (م) (اتحاد)
رک (با) (وحدتیه) (است) (در) (در) (فی) (عهد) (قول و قرار) (قدیم) (ازل
(افتادست) (واقع اولشدر) (معنای اشارتی) (ای عزیز و لطیف اولان رمیم بوسنگ
کرفتار عشقک اولان حافظ سنگ عون و عتابکله (است بر بکم) (کوننده سنگله
اولان عهد و پیمانی اوزره اولوب بوالاش دینایه الداعیوب دام سنگ غمزه که
بار اولشدر بر آن سنگ عشقکدن ابرابور دکلدر دیگدر * و له ایضا *

کل در روی در کف و معشوقه بکامست * شاهان جهانم بچین روز غلامت *

کل سینه مده و شراب المده و معشوقه مراد بجه در جهان پادشاهلری بو بچین
کونده بنم غلامدر (مفردات) (کل) (ورد) (در) (فی) (بر) (سینه) (می) (شراب
(در) (فی) (کف) (ید) (معشوقه) (م) (با) (لایله) (به) (کام) (مراد) (است) (در
(شاهان) (پادشاهلر) (جهان) (دنیا) (میم) (متکلم) (بچین) (بونچان) (روز) (کون
(غلام) (بنده) (است) (در) (معنای اشارتی) (بمحمدالله نور حلقه صدرم منشرح
و قلبم عشق خدا الله منفتح و رمیم قریت ذاتیله بن بچاره سن مانوس قیلندرز
مادام ربک انیله مانوس اولدیمجه جهان پادشاهلری بنم غلامدر و حکم
و تصرف صوری و معنوی نافذدر دیگدر

کوشمعیارید درین جمع که اشب * در مجلس ماماه رخ بار غماست *

سویله بوجه شمع کتور مسونلر زرا بو کجده بزم مجلسیده بارک ماه کی بکاغی نوری
تسامدر و کافیدر (مفردات) (شمع) (چیره) (کوه) (یارید) (سویله) (کتور) (مسونلر) (نهی
غایدر (در) (فی) (این) (بو) (جمع) (مجلس) (که) (ذرا) (اشب) (بو کجده) (در
(مجلس) (م) (ماء) (آبی) (رخ) (بکاغی) (یار) (م) (تمام) (کافی) (است) (در
(معنای اشارتی) (بو عالم ظلمتیده و تاریک بشریه ده کثرت بجاعده ایله قایی مجتمه
و نور حلقه منفتح و منصفه اولان اووالا ابصارک شعوع صور باره احتیاجی بوقدر
ذرا بر تو نور جمال الله کندوله کافیدر و باقیدر دیگدر

در مذهب مایاده خلالت و لیکن * بی روی تو ای سرو کل اتمام حرامست *

بزم مذهبیده بانه خلالت لیکن ای کل کی اغیغ بدنی سرو بولی محبوب سنگ
بوز کسرت و جلکسز حرامدر (مفردات) (در) (فی) (مذهب) (طریق) (ما) (بز) (باده)
شراب (خلالت) (م) (است) (در) (لیکن) (بی) (نی) (روی) (بوز) (تو) (سن

ایلی و دکل ایلی معاشه میکه میخانه در کعبه پریشان مکانندن عیاردر مشایخه غمزه میکه دیرل میخانه
میخانه شمع نه معاشه در * محصول بیت * اول کعبه که معنایی کعبه دن غیری دکل ایلی سنگ لک ذکرندن کورد مکه
میخانه قیوسنده معقیم دوششدر یعنی شول کعبه که کال صلاح و زهدندن اوقات و ساعاتی هرگاه مسجددر و عبادت
خانه زده بگری شیدی کورد مکه سنگ لک ذکرندن میخانه قیوسنده معقیم و مجاور دوششدر از یادلبت

مصراع ثانی به مروهون و مصروف و در می آید لیک ذکر کرده جهت جامع فراتر از کیفیت دکل (حافظ دلشده را با نیت ای جان عزیز) انجا دیست که در عهد قدیم اقتداست) دلشده بحسب لغت کوکلی کشش دیگر اما استعلاسه جانی معنایست در زرا حقیقت کوکلی جانان الله در کنشی تصرف شده دکل را اضافت معنایست در دلشده لیک دیگر بعضی نسخه ده دلشده برینه کم شده واقع اولشدر یعنی طریق محبت کندی ناپیدا الیش دیگر عهد قدیم مراد عهد الست بریکم در

محصول بیت: ای جان عزیز حافظ کم

(ای) حرف ندا (سرو) قامت (کل اندام) کل بدنی (حرامست) م (معنای اشارتی) طریق عشقه کرچه عشق و محبت حلال و لکن ای ذاتی قنابصدن مژه اوایوب عباد بیچاره (یعنی صراط مستقیم) اهدا ایندینم سنک جلالک عشقشدن غیربسی حرامدر زیرا مذهب عشقه ماسوی الهه محبت حرامدر دیگر

در مجلس ماعطر میامیز که جان را * هر دم سر زلف تو خوشبوی مشامت *
 بزم مجلس زده عطر قار شده زیرا جاک دماغه هر نفس سنک زلفک اوچندن کوزل رایحه طیبه واردر (مفردات) (در) فی (مجلس) م (ما) بز (عطر) کوزل رایحه (میامیز) فارشدرمه آفتق دن نهیدر (که) زیرا (جان را) جان ایچون (هر دم) هر نفس (ز) من (سر) اوج (زلف) م (تو) سن (خوش) کوزل (بوی) فوقو (شام) دماغ (است) در (معنای اشارتی) بز که عشاق حقیقارز بزم مجلس زده عطر صوری و دنیا و آخرت اولان لاذنفسانیه بی کتوروب ذکر ایچمه نرا بزم مشام جانم آثار نیجلیات صفات الله اولان ریج رجانه خوشبوی و معطر اولوب اناره اسلاحتیاج جز بوقدر که (و) حرامان علی اعل الله) دینشدر

کوشم همه بر قولی و نغمه چنکست * چشم همه بر اول تو و کردش جامت *
 قولاشم جله نایک سرزی و چنک نغمه سی اوزره در کوزم جله سنک دوداغک و شراب قد سنک دوداغک اوزره در (مفردات) (کوش) قولاق (هم) منکام و حده (همه) جله (بر) علی (قول) سرز (فی) م (نغمه) الحان (چنک) بکا شیار الله کی نغمه که ناوردن غلامدر (است) در (چشم) کوزم (همه) م (بر) علی (اهل) دواقی (تو) سن (کردش) دودک (جام) قدح (است) در (معنای اشارتی) بوراه عشقه کوش تم شد پیر کاهل اله و کوش جام نغمه صور حیات بخش مرد کان آساقبض و هم مردان خدا اله بر و کوزم اوزم کلام ربانی و نغمات سبحانی و لاذنک شراب محبت الهی انتظار نده (و) بتل الیه تنیلا) امرک محکومیکه (لا محوب الا الله) دینشدر

از چاشنی قند مگو هیچ وز شکر * زارو که مرا از لب شیرین تو کامست *
 قند و شکر لذتدن هیچ سوبله اول سیده نکه بنم مرادم سنک شیرین لیکنددر (مفردات) (از) من (چاشنی) لذت (قند) سوزاش شکر (مکو) سوبله (هیچ) ابدی (ز) م (شکر) سوزلنک شکر (زارو که) اول سیدنکه (مرا) بنچون (از) م (لب) دوداق (شیرین) طابلی (تو) سن (کام) کاف عربیله مراد (است) در (معنای اشارتی) بزم استدن لذت خطاب الهیدن دماغ جاننده لذت روحانی باقی فلان عاشق مست ازلیه طارضی اولان لاذنک جمعانیدن قطعا سوبله زیرا عاشق مرادی دل پر شرخه سنده انجیق اول لذت خطاب خدای فی علسی و جراتیه بولقد اول لذت بر لذتدر که حقیقه (و) بنون النعم اذراوه) دینشدر

حلالدر اما ای کل اندام سرو سنک روزیکسر حرامدر یعنی مذهب عشاقه هر آبی جا ناله طابلیذر اما جانانم شکر ایسه زهر قاتلدر (در مجلس ماعطر میامیز که جان را * هر دم سر زلف تو خوشبوی مشامت) در مجلس دریا صله معنایست در عطر فوقه دیرل عطار بونک مباله ایله اسم فاعلی در میامیز فعل فیهی مفرد مخاطبدر ظاهرشدر ده دیگر که حرف تعلیل جانرا مصراع ثانی به مروهون خوشبوی وصف ترکیبی افساننددر مشام نکرده قوقی الان عضو در که اکا حاسه شم دیرل

شده نك سنك غمكه بر انجادی واردر که عهد قدیمه واقعدر یعنی سنك غمك چك اكازاده مقدر در کندي اختیاریله دکلدر (وله رخی عنه) (کل دربر) و می بر کف و مشوقه بکامست * سلطان جهانم بنچین روز غلامست بر) مصراع اولده اوج قیده یله هم منکام مقدر در یعنی کل در برو می بر کف و مشوقه بکام قیدر یله بر یونده عتد معنایست در کف آیه در مشوقه ده ها علامت نقلدر یعنی عربیدن جمعی به تفکات نشا تندر تصرفات اجسام دندر که مشوق مراد در جهاتم لفظنک میی جاندر که غلامه قید اوله و جاندر که روزه قید اوله بنچین با حرف صله اولق جانر و ظرف اولق جانر * محصول بیت *
 کل با نغمه و باده المده و مشوقه مراد مجده در جهان پادشاهی بویه کونده قولدر یا خود جهان پادشاهی بویه کونده قولدر یعنی کاستانده مشوق ملاقه باده ایچک جهان سلطنتدن بوقارو بر ذوقدر (کوشم میارید درین جم که امشب * در مجلس ماماه رخ دوست تمامست * کو خطاب عامدر ایشیده نه میارید نهی جم محضا طبر آریندن درین در یونده با صله معنایست در که حرف تعلیل امشب ام اصلنده این ابدی نون میه تبدیل اولشدر ماه رخه اضافی اولشدر اضافت بیانیه طریقله تمام بونده کافی معنایست در * محصول بیت * ای فلان سن دی بو بجمه شمع کنور مک که بزم مجلس زده دوستک آبی یوزی بدر در یعنی بزم مجلس زده انک یوزی ما هنک ضباسی کافی در شمع احتیاج بوقدر (در مذهب ماباد حلالست ولیکن * بی روی تو ای سرو کل اندام حرامست) کل اندام و صف ترکیبی افساننددر * محصول بیت * بزم مذهب زده باده

محصول بیت * بزم مجلس زده عطر آبرلق المده زیرا جاک هر دم سنک زلفک اوچندن دماغی معطر و منشای خوشبودر یعنی ای جانان بزم مجلس زده عطر و عطر کتوروب عطارلق المده زیرا سنک زلفک و کتوروب منشای هر دم و هر ساعت معطر و خوشبودر عطر آبرلق احتیاج بوقدر (کوشم همه بر قولی و نغمه چنکست * چشم همه بر اول تو و کردش جامت) همه بونده همیشه و دائم معنایست در دکل دیلر خطا ایلد بر قول فی دن مراد یا نك تندر نغمه چنکدن مراد آواز چنکدر کردش اسم مصدر در دوش معنایست بونده

تا کج غمت در دل ویرانه مقیمت * پیوسته مرا کج خرابات مقامست *
 مادامکه سنک غمت خزینه سی ویرانه قلمده مقیم وثابت اولدخچه دائم بنچون میخانه بوجاغی مقامدر (مفردات) (تا) مصدریه مادام معنایست (کج) خزینه (در) فی (دل) قلمب (ویرانه) م (مقیم) ثابت (است) م (پیوسته) دائم (مرا) بنچون (کج) بوجاغی (خرابات) میخانه (مقام) مکان (است) در (معنای اشارتی) مادام عاشق قلب منکدر نغمه خزینه ابدی رجاندن عطا می عض اولان درد الهی ثابت اولدخچه بوقاق و خراب عالم هر کوشه سی کندیوه دام لقا و بهشت آساقم دلکش اولشدر که دود و غم محبوب حقیقی مایه شادی * دوجهاندر دیگر

از نك چه کوی که مرا نام زنتکت * و ز نام چه برسی که مرا نك زناست *
 طاردن نه سوبلر سین که بکا نام عار و غیرتندر و دخی نامدن نه صورار سنکه بکعار نامدن در (مفردات) (از) من (نك) عار (چه) نه (کوی) سوبلر سین (که) زیرا (مرا) بکا (نام) آد (ز) م (نك) غیرت (است) در (وز) م (نام) م (چه) نه (برسی) صورار سین (که مرا) م (زناست) آد دندر (معنای اشارتی) راه عشقه عاشق صادق نامداردن (النار و لا الهار) دین کافر لک دین حقه اولان عازندن نه سوبلر سنکه (لا بخافون لومة لائم) و صفیله موصوف و نامدار اولماری انک کی غیرت جاهلیه دن تجاوز آیه در و عاشق صادق حب و نسب جهندن اولان نامندن نه صورار سنکه (فلا انساب بینهم یومث و لا یفساد لون) سر نجه بو معکوس و قلبر ناک اولان نام و حسب و نسب صوریدن عار ابدوب همان نظرن سابقه ده اولان علم ازلی به قصر ایچشدر دیگر

مجنور و سرکشه و زدم و نظر باز * وانکس که چرمانیست در این شهر کدامست *
 شراب ایچیی و مخمر و لا بالیر و نظر ایچیی بصیرت اهلیر و اول کیمسه که بزم کبی دکل یوشهر ده قنقی در (مفردات) (مجنور) شراب ایچیی (سرکشه) مخمر (زند) لا بال (ایم) منکام مع الفیر (نظر باز) نظر ایچیی (انکس) اول کیمسه (چون) مثل (ما) بز (نیست) دکل (در) فی (این) بو (شهر) م (کدام) قنقی (است) در (معنای اشارتی) کرچه کرم حق آیه مظهر عشق الهی بز و مشاهد نور حقه مخمر و خلقدن لا بالیر و ارباب بصیرت لکن (ماعرقلک حق معرفتک) شوه سنجیه کنه و حقیقت الهیه فی و علم ازلی ربانی بی ادرا کده عاجز اولان بر ن دکل بلکه یوشهر ده معرفه الهیه اولان انبیا و اولیاده عجز بشریه ده اولدق بوقدر

با نغمه عیب مگوید که اویر * پیوسته چومن در طلب عیب مدامست *
 محضه بنم عیبی دیک زرا اول دخی دایما بنم کبی شراب ذوق و عشرتی طابنده در (مفردات) (با) لا لایسه (محسوب) صوباشی (هم) صبر منکام (عیب) م

مطلق دور معنایست در * محصول بیت *
 قولم دایما فی آواز یله چنک آواز یته در یعنی همیشه بونلری استماع ایچدهیم چشم ده دایما سنک لیکه و دور جامه در یعنی همیشه بونلره ناظرم حاصلی دایما ذوق و صفایه در می (از چاشنی) قند مگو هیچ وز شکر * زان رو که مرا بال شیرین تو کامست (چاشنی) مایه اصله آیه المندر داد معنایست قند عریده شکر در یونده شکرده تشدید ضرورت وز نیچوندر * محصول بیت * ای جانان قدوشکر لذتدن هیچ اکه اول جهندنکه بنم مرادم سنک طابلی لیکه در یعنی قند و شکر اکندن مراد بی انگاه الدامق ایسه بن انگاه الدامق نرا مقصودم سنک شیرین دودا قنقه در کاهله لب جهنده تشاب و ار (تا کج غمت در دل ویرانه مقیمت * همواره مرا کج خرابات مقامست) ناانده غایت و باوقیت ایچوندر کجک غمه اضافتی بیانیه در همواره افنده دوز و طوغری معنایست اما بونک کبی بر زده همیشه معنایست در کج کافک ضعی و نونک سکونیه بوجاغی معنایست در * محصول بیت * ای جانان سنک غمک خزینه سی بنم خراب کو کله مقیم وثابت اولدین بامادامکه تاندر همیشه میخانه بوجاغی بنم مقامدر یعنی سکا عاشق اولوب غمکه دوشلی اکانه مد اکدن تخفیف غمچون همیشه میخانه به ملازم مقیم و قسم ذکرند صنت اشتقاق واردر (از نك چه کوی که مرا نام زنتکت * و ز نام چه برسی که مرا نك زناست) نك غیرت و عار معنایست در * محصول بیت * نك غیرت نه سوبلر سن یعنی بکاشنی نه اگر سن بنم آدم نیکنددر دخی آمدن نه سوال ایدر سن که بنم آد دن عار و ناموسم وار یعنی نامدار اولقدن عار ایدر که نام نکه مرادی اوله پس معنایست او اور نیکدن نه سوبلر سن که بنم عارم نیکندر یعنی نیکدن عار ایدرم (مجنور و سرکشه و زدم و نظر باز * وانکس که چرمانیست در این شهر کدامست) نظر باز هر کور دیکنی سون کسمیه دیرلرند اما سوادن طارغ و نظر باز خدای هر یرده حاضر کسور ندر دین کیمسه رند لک و نظر یا زلف معنایست سن یلزمش رند هر چندی به مرتبه دیرلر سرکشه واه و حیران معنایست در کدام قنقی دیگر * محصول بیت * باده نوش از و سرکشه

وسرکردان ورنه و نظر باز اول کیسه که زم کی دگلدر و شهرده فنی کیسه در یعنی دیناده هر هوا که وارد بر پاک مرتکب و شهر که برانده بر مذکور هوا که کید مرتکب اولیان مقصودی شهر ینک فقهه تهر یضدر نه آنکه کند و هواله مرتکب اوله زیرا کند و اهل الله دن بر وجود شریف ایش حاشا که اناردن مخالف شرع برایش صادر اوله (با محسنیم عیب مگوید که اونیز پیوسته چومادر طلب شرب مدامت) محسنیم ده میم معاده عید مقیدر عیم تقدیرده در نیز حرف صطفر

(مگوید) سو ینک نهی حاضر جمع (که) زیرا (اونیز) اول دخی (پیوسته) دائم (چو) مثل (من) بن (در) فی (طلب) م (عیش) عشرت (مدام) م (است) در (معنای اشارتی) عجز بشریه می متصرف القلوب اولان پیر کاسله و عارف مکمله اظهار حاجت یوقدر که درگاه حقه نهایت اولد یعنی ایچون اول دخی فیض الهی امداده و ستوحات انوار تجلیات شهادتیه بنم کی احتیاج بشریتله شراب محبت لایزال طابنده در دیمکدر

حافظ منشین بی می و عاشوق زمانی کایام کل و یاسمن و عید صیامت ای حافظ بر زمان شرابسر و مشوقسر و طور موزیرا کل و یاسمن و اورج برای کونلریدر (مفردات) (حافظ) م (منشین) اوطوره (بی) ننی (می) شراب (ممشوق) م (زمان) م (یا) وحدتیه (که) زیرا (ایام) کونلر (کل) م (یاسمن) بیاض چچک (عید صیام) اورج برای (است) م (معنای اشارتی) ای حافظ درگاه حق بی نهایت اولجه بوعالم ناسوت جای تحصیلر همان بر زمان فرصتی فوت ایغوب روضه قلبکه مشوق حقیقی به شوق و محبتله و توجه دائله و صوم سوا به ملازمتله کل و یاسمن کی ازهار فیوضات الهیه شکفته اولاق ایله دم آخره قدر سعی ادوب عید وصال جسال الله ابره سن و همان بو محبت صادقه ایله لقنه الله و صوله سعی ایله سن

باغ چراچد حاجت سرو و صنوبرست شمشاد سایه پرور ما از که کثرت بنم باغک سرو و صنوبر نه احتیاجی وارد بر زم سایه ده بسلمش سرو عر کیدن زیاده اککدر (مفردات) (باغ) روضه (مرا) بنم (چه) نه (حاجت) احتیاج (سرو) سرو اغابی (صنوبر) جام اغابی (است) در (شمشاد) سرو اغابی (سایه پرور) کولکه ده بسلمش (ما) پر (از که) کیدن (کنز) زیاده اکک (است) در (معنای اشارتی) زم واردات الهیه ایله مزین اولان روضه قلبک محسنات صوری به باخود تریه اهل صورت نه احتیاجی وار که بحمد الله زم سرو کی دائم بلا واسطه تریه حق ایله سبز دار اولان دل مظهر فیض الهی باخود سرو کی ظل اللهیه تریه اولفله راه حقه و جره ایله مستقیم اولان پیر دلبر بر کیدن نقصاندر دگلدر و عصمت حقه معصومدر دیمکدر

ای نازنین پسر توجه مذهب گرفته کت خون ماحلا لتراز شیر مادرست ای نازی و لدسن نه مذهب طوئش سنکه سکا بر قانرا تا که سودندن حلال اولشدر (مفردات) (ای نازنین) ای نازل (پسر) واد (نو) سن (چه) نه (مذهب) طریق (گرفته) طوئش سن (که) زیرا (خون) فان (ما) ز (حلالتر) زیاده حلال (از) من (شیر) سود (مادر) انا (است) در (معنای اشارتی) ای ولد قلب باخود ای فنای معنوی اولان پیر سن نه عجب طریقه سنکه سنک حصولک بانک بوز کدن اولان فیض ربانیت و مجاهدات ایله قانکی انا که سودندن زیاده

پس بونده جانه نسبت که دیشدر و الاچه بری ایدی محصول بیت بنم کوکام باغک سرو و صنوبر نه احتیاجی واری یعنی احتیاجی یوق برم سایه ده بسلمش شمشاد من بی جاتن کیدن اککدر یعنی کیدن قالور حاصلی برم جاتن سرو و صنوبرن اصلا در پس اول وار ایکن سرو و صنوبره کیم بقار خواجک جانان خصوصنده از که کثرت دبدیکنده خیلی کلاک وار اما بویه دیسه (شمشاد سایه پرور از هر دو به کثرت افضل ایدی اگرچه ایکی طریقه یله قافیه ایطیای جلی یعنی شایگان

نوزده هنوز ده شرب مدام ایهمام طریقه واقع اولش یعنی ایکی معنای وار بری شرب دائم و بری شرب یاده محصول بیت بنم عیم محسنیه سوینک زیرا اول دخی زم کی شرب مدام طابنده در یعنی محبتله بر حاللی بر دیمکدر حاصل کلام قریبا شدن اول شرع شریفه متعلق اولان احوالی محسنیه اجرا ایدردی مثلا شارب خمر و تارک الصلوی و زنا صاحب بر بی و شاهد زوری هب محسوب ضبط ایدردی اول چهندندر که شهر باده نوشلر ایله محسنیه اشتهارلنده جمع ایدرلر بوده معلوم اوله که محسنیه از همد و امید و اورج عبادن ایدرلر دی پس خواجه پیردر که زم عیبری محسنیه غمز ایکن لازم دکل زیرا اولده بو عیبه متصفدر بونده شرب مدام برینه عیش نهان کتور و ب معنای اکانبیت سوینان قافیه ده خطا ایلدی (حافظ منشین بی می و عاشوق زمانی کایام کل و یاسمن و عید صیامت) محصول بیت ای حافظ بر زمان می و مشوقسر و طور موزیرا کل و یاسمن و اورج برای کونلریدر (مفردات) (حافظ) م (منشین) اوطوره (بی) ننی (می) شراب (ممشوق) م (زمان) م (یا) وحدتیه (که) زیرا (ایام) کونلر (کل) م (یاسمن) بیاض چچک (عید صیام) اورج برای (است) م (معنای اشارتی) ای حافظ درگاه حق بی نهایت اولجه بوعالم ناسوت جای تحصیلر همان بر زمان فرصتی فوت ایغوب روضه قلبکه مشوق حقیقی به شوق و محبتله و توجه دائله و صوم سوا به ملازمتله کل و یاسمن کی ازهار فیوضات الهیه شکفته اولاق ایله دم آخره قدر سعی ادوب عید وصال جسال الله ابره سن و همان بو محبت صادقه ایله لقنه الله و صوله سعی ایله سن

قیلندند که اصکبروا عظم غیوب قافیه دندن باغ و صنوبر و صنوبر شمشاد و سایه جمنده صحت مراعات نظیر وار (ای نازنین پسر توجه مذهب گرفته کت خون ماحلا لتراز شیر مادرست) نازنین یاسبت و ایکی نون ناکید افاده ایدر زیاده نازی دیمکدر کت که حرفی تعلیل تصحیر خطاب ترکبیه هاه رسمی ساقط اولشدر کا فقه و کسر با زرد شیر سود مادر آه محصول بیت ای نازی پسر سن نه مذهب طوئش سن که بر قانرا تا که سودندن حلال رکدر یعنی عشاقلک قانی سکا نه جهتن انا که

حلال و مبذول قیلد قیبه حاصل اولور و مقصود اله کبرم

چون نقش غم زدور بیینی شراب خواه تشخیص کرده ایم و مداوا مقررست وقتا که زمانه دن غم نقش کوره سین شراب ایسته تشخیص ایتمش و اگاه مشر که شراب ایله درده دوا نابندر (مفردات) (چون) وقتا که (نقش) صورت (غم) کدر (ز) م (دور) زمان (بیینی) کوره سین (شراب) م (خواه) ایسته امر حاضر در (تشخیص) شخصیه ینک واکلی (کرده ایم) ایتمش (مداوا) علاج (مقرر) ثابت (است) در (معنای اشارتی) حصول ولد قلب و انجلا فوضات قلوب پیران حقیقت هر بار روز و شب قلبی کدورات ماسودان آتش عشته فطهر ایدوب و مراقب اولفله ثابت در دیمکدر

از آستان پیرمغان سرچرا کشیم دوات در آن سرا و کشایش درین درست پیرمغانک ایشکندن نیچون باش چکه لم و نیچون اعراض ایده لم ز براد ولت ایدی اول اوده در وقتوحات معنوی بوقبده در (مفردات) (از) من (آستان) ایشک (پیرمغان) شیخ ساراسرار (سر) باش (چرا) نیچون (کشیم) چکه لم (دوات) م (دران) ایده (سرا) او (کشایش) آچقلق (درین) بونده (در) قیو (است) در (معنای اشارتی) لکن ولد قلب و فیوضات الهیه و مشاهدات انوار جمال ربانی حصولی پیرمغانک و منبع اسرارک و واسطه محتاجدر و انوارک حریم ارشاد جانی شلری آستانه بوز سور کله در زرا دوات ایدی و فووحات معنوی واسطه پیرایه و انوارک آستانه علیه لرین قطعه بر آسا بکله کله حاصل اولور دیمکدر

در راه ماشکسته دلی جعفرندوبس بازار خود فروشی ازان راه دیگرست برم طریقه مرده انجق قلبی قبرقانی و عاجزک الور اول سیدن کند بی صانعی و کبر بازاری غیری بولدر (مفردات) (در) فی (راه) بول (ما) پر (شکسته) قیرلش (دل) قلب (یا) مصدر به (میخند) الور (بس) انجق (بازار) چارشو (خود فروش) کند بی صانعی و متکبر (یا) مصدر به (ازان) اول سیدن (راه) بول (دبکر) غیر (است) در (معنای اشارتی) پیر کامل بوزدن فیوضات الهیه به نائل اولتی کلب کی غلق ایله و هر کی سورنک ایله و عجز و بیچاره لک ایله محل مرحمت اولتی ایله در زرا تکبر و عجب و غرور بولی ضلالت و محرومیت بولی اولسد یقندن طریق حق خلا قدر خود ینک ایله بودولته ایرن بوقدر دیمکدر

دی وعده داد و صل و در سر شراب داشت امر و نازچه کوید و بازش چه در سرست دون بکا و صالنی وعده و یردی و باشند شراب طوئیکه مست ایدی بو کون عجب نه دیرو کیرواتک باشند نه واردر (مفردات) (دی) دون (وعده) اقرار (داد) و یردی ماضیدر (وصل) بکا و صالنی (در) فی (سر) م (شراب) م (داشت) طوئدی ماضیدر (امروز) بو کون (تا) عجب (چه) نه (کوید) دیه مضار عدر (باز) کیرواتک (صنوبر) (چه) نه (در) فی (سر) باش (است) در (معنای اشارتی)

سودندن حلال رکدر (چون نقش غم زدور بیینی شراب خواه تشخیص کرده ایم و مداوا مقررست) نقش غم مجازدر زرا غنده صورت و شکل اولر اضافت بیانیدر مداوا مفسا عله بایندن مصدر در غم تاسر استعمال ایدر مدارا کی بونده علاج و دوام ایدر محصول بیت چونکه ایرا فدن غم صورتی کوره سین شراب ایسته علاج ایچون بر تشخیص ایتمش بومرسته شرابین علاج مقرر در یعنی شراب صابون غمدر هر باری بر بردن طاری اواسه انا که علاجی شراب ایدر (از آستان پیرمغان سرچرا کشیم) دوات درین سرا و کشایش درین درست کشا بشدن قبح باب مراددر محصول بیت آستان پیرمغان نیچون باش چکه یعنی نیچون اعراض و اعتبارض ایدرم دوات بواوده و فتح باب بوقبده در یعنی پیرمغانک اشکی ترک ایدوب نوبه واره بر زرا هر که مراد اولور سه بونده حاصلدر که فیا صندر و هر کسه فیض استعدادینه کوره بلکه برابر واصلدر (در راه ماشکسته دلی جعفرندوبس) بازار خود فروشی ازان سوی دیگرست شکسته دلی ده یا مصدر به درو بس لفظی و اوله مستعمل اولجه انجق معناسنه در و اوسنر اولجه بزم معناسنه کلور میخند صیاتون الور ل خود فروش وصف ترکیبدر فروشیدن صائق معناسنه خود فروش کنندین صابنی دیمکدر ازان سوی دیگرست سوی جانب و دیگر غیری اول غیری چابنددر از بونده من ابتدا نیه معناسنه در من اجله ظن ایدوب معناسنی اول سیدن دین کیسه سوطن ایلدی بعض نسخه ده ازان راه دیگرست اول غیری بولندر دیمکدر مفادی بر در

محصول بیت برم طریقه مرده ککول صغلقن الور انجق خود فروشلق بازاری غیری چابنددر باخود غیری طریقه یعنی طریق عشق و محبتده افتاده لک و بستا و یوقلق متعبردر خود ینک خود بسندک و خود فروشلق مدعی و مرایی طریقه قدر که طریق عشقک تمام تعضیدر (دی وعده داد و صل و در سر شراب داشت) امروز نازچه کوید و بازش چه در سرست دی دون دیمکدر محصول بیت شراب باشند ایکن دون بکا وعده وصل و یردی

مايه محشني خدمت درویشا نیت (روضه مبتدا خلوت خبر اوله بالمر بالعکس اوله خلد جنتسدر برین بر فارسیده علی معاشنه درویشا نیت تون تا کید بو جدرک جنت دیمکدر فردوس اعلی مناسبه مايه بونده سرمايه معاشنه در محشني سرورزی اسم مفعول صیغه سنی اوزره هیتلک واولوق دیمکدر دیش اما صحاح جوهریده اسم فاعل وزنی اوزره کنورمش ومعنای خجالت ایله تفسیر ایش بونده مصرع اول کی مبتدا خبر ایکی طریقله در خدمت مصدر در مفعول مضاف اولمشدر

محصول بیت * فردوس اعلی باغچه سی

درویشا نیت خلوت باغچه سیدر عظمت و هیئت سرمايه سی درویشا نیت خد مندر وبالعکس یعنی درویشا نیت خلوتی همان خلد برین در ذوق وصف مخصوصه که اکمالک وقادر اولان همان جنت قادر در وانلره خدمت ایلک سرمايه عزت وسعادت در درویشا نیت مراد بونده اهل الله در (کنج عزت که طلسمات صحایب دارد فتح آن در نظر رحمت درویشا نیت) کنج عزت که عزت خلقدن کس یلوب بر بوجای اختیار ایلکه دیرل اضافت یسایه در طلسمات طلسم جمیدر ذوی العتولک غیری اولد یغیون الف و تایلله جمع اولدی نظر رحمت اضافت مصدر ال الفاعل قیلنددر * محصول بیت *

عزات کنج که عجایب طلسمی وارالک فقی درویشا نیت رحمتی نظر نده در یعنی واصلین که برکسته به رحمتله نظر ایله ل عزت اختیار ایلک اکا ضروری اولور زبهرات اختیار ایلنجه مراد لینه واصل اولور (آنچه پیشش بنهد تاج کسیر خورشید * کبریا بیست که در حشمت درویشا نیت) اکثر نسخه ده آنچه برینه آنکه واقع اولمش اما فقیر بونده بی اختیار ایلدیکه مقامه بونما سیدر تکبر یو کلنک کبریا عظمت یعنی اولوق حشمت صحاحده حاکم کسریله اسمدر استعیاضه مناسبه اصمعی حشمت کسریله غضبدر اما حاکم فحیله هیچ برسی امرض المدی و سرور حشمتی هیئتله بیان ایلدی اما معلوم دکل که نه دن اخذ ایلدی و حاکم حرکته هیچ تعرض ایلدی لکن خلق استعمالده حشمت فتح حالله عظمتدر * محصول بیت * اول نسه که الک اوکنده خورشید تاج تکبری قور یعنی ترک ایدر بر عظمتدر که درویشا نیت

اول نسه که کونش الک اوکنده کبریا کنجی قور یعنی تواضع ایدر بر عظمتدر که درویشا نیت عالی قدرنده در (مفردات) (آنکه) اول نسه که (پیش) اولک (ش) ضمیر (بنهد) قور مضارعدر (تاج) م (تکبر) کبر (خورشید) کونش (کسیر یا) عظمت (یا) وحدتیه (است) در (در) فی (حشمت) علوقدر (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) نور محمدی به واصل اولوب آفتاب منورین بهره یل اولان درویشا نیت حقیقی علویات وسفلیاته منصرف اولدیفندن نور باطنیک عظمت و کبریا سی هندنده بو آفتاب صوری عدم مشابه سنده اولوب عرض احتیاج ایله تواضع و مسکته درویشا نیت مستفاد در دیمکدر

چو قصر فردوس که رضوانش بدر بانی رفت منظری از جن زهت درویشا نیت جنت کوشکی که رضوان الک قوجیلنجه کند و قوجویی اولدی درویشا نیت سرور و بهجتی باغچه سندن برنجدر (مفردات) (قصر) کوشک (فردوس) جنت (رضوان) جنت بگویی (ش) ضمیر (در بان) قیوسی (رفت) کنندی (منظره) (نجره) (از) من (چن) باغچه (زهت) سرور و بهجت (معنای اشارتی) نسخه صفرای عالم کبری اولان درویشا نیت حقیقیک مظهر تجلیات انوار ربانی اولان قلب واسعه سی و دل منشرح سنده نسبت رضوان در بانی اولد یعنی سکر جنت بنجره سنگ حسابی اولیان خانه دن برنجدر مشابه سنده در دیمکدر

چو آنچه زرمشود از پرتو آن قلب سیاه کبریا بیست که در حشمت درویشا نیت اول نسه که سیاه قاب الک حکمندن التون اولور بر کبیادر که درویشا نیت صحتدر (مفردات) (آنچه) اول نسه که (زر) التون (میشود) اولور مضارعدر (از) م (پرتو) عکس (قلب) م (سیاه) م (کبریا) اکسیر (یا) وحدتیه (است) در (در) فی (حشمت) مصاحبت (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) قلبی نور حقیقی ایله منشرح اولان درویشا نیت حقیقیک مصاحبتی و محاسنی برکاتندن زینکار ماسوا ایله (کالحجاره) اواشد قسوة) اولان قلب سیاه زرخالص کی براق و نورانی و ذی قدر عالی اولوب پرتو و انعکاس نور اینه به بر نور اولور دیمکدر

چو از کران نابکران لشکر ظلمت ولی از ازل تا ابد فرصت درویشا نیت کیناردن کنارک ظلم صبر بدر یعنی ظلم اولور بر دلکن ازلدن ابد دکل فرصت درویشا نیت (مفردات) (از) م (کران) کنار فتح کاف ایله در (تا) الا نتهسه (یا) المالبسه (کران) م (لشکر) م (ظلم) م (است) در (ولی) آکن (از ازل) ازلدن

چو تا کیناردن کنارک ظلم صبر بدر یعنی ظلم اولور بر دلکن ازلدن ابد دکل فرصت درویشا نیت (مفردات) (از) م (کران) کنار فتح کاف ایله در (تا) الا نتهسه (یا) المالبسه (کران) م (لشکر) م (ظلم) م (است) در (ولی) آکن (از ازل) ازلدن

کوشکی که رضوان الک قوجیلنجه واریدی ایلدی اول کوشک و نظر کاھدر درویشا نیت زهت چنجه چن زهت اضافتی یسایه در یعنی جنت درویشا نیت سرور و ذوق و صفا سندن برنجدر (آنچه) زرمشود از پرتو آن قلب سیاه کبریا بیست که در حشمت درویشا نیت مصرع اولد محشمت الضد بن صفتی وار قلب سیاه بونده ایکی معنایه در برسی اولدر که اتونده و آنچه ده استعمال ایدرل برسیده قره کوکل معاشنه که اکادل تیر دیرل که جلای نظری مر شده فیصلی اولیه صحت بونده ملازمت و مصاحبتدن

عبارتدر * محصول بیت * اول نسه که قره قلب بفر کی وقور شون کی الکاثر وضاسندن صافی وخالص التون اولور بر کبیادر که درویشا نیت ملازمت و مصاحبتدر یعنی اهل الله مصاحب اولان تقدیر نافض وایه ایسه ده فاضل وکامل اولور (از کران تا کران لشکر ظلمت ولی از ازل تا ابد فرصت درویشا نیت) کران و کرانه فتح صاف عریسه کتار معاشنه که ترکیه اکا قران دیرل * محصول بیت * دنیا ک بر اوچندن بر اوچنه دکل ظلم مسکدر یعنی تمام دنیای ظلم طومشدر ازلدن ابد دکل اما فرصت و نصرت درویشا نیت هر یه که توجه ایدرل اورا بی فتح ایدرل (دواتی راکه نباشد غم از آسب زوال * بی تکلف بشنو دولت درویشا نیت) آسب بان باشی کلا کدر آسب زواله اضافتی یا نبه در * محصول بیت * ردولک که زوال رحمتی اولیه یعنی زوالدن مصون و محفوظ اوله زحمتسز ایش که اول دولت درویشا نیت دولتدر (خسروان قبله حاجات و دعا اندولی * سبیش بندگی حضرت دور پشانت * خسروان خسروک جمیدر و خسرو معرب کسرا در که جی اکاسره کاور حاصلی عجم پادشاهلر بنه کسری دیرل اگرچه کسری هر من نوشین روان او غلبدر اما تغلب طریقله سار عجم پادشاهلر بنه اطلاق ایدرل تنکیم روم پادشاهلر بنه قیصر و چین ماجین پادشاهلر بنه فقه و نور و هند پادشاهلر بنه زای دیرل * محصول بیت * پادشاهلر حاجات و دعا قبله سیدر یعنی هر کس انلره عرض حاجات ایدوب دعا ایدرل و یوکل سبی درویشا نیت حضور زنده بند اولمشدر (ای توانگر فروش این همه

(تا) م (با) م (ابد) م (فرصت) رخصت (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) اگر دنیا باشند باشد جله ظلم ایله و خساد ایله مالامال اولسه ازلده مقبول درگاه حق اولان درویشا نیت حقیقی بر آن قلبه کدورات ماسوادن برذر غبار کتور میوب تجلیات انوار الهیدن و مشاهده جمال لازالیدن دیساده و آخرتده بر آن منقذ اولساقی ایله فرصتیا یدر ودوات ایدی انکسر دیمکدر

چو دولتی راکه نباشد غم از آسب زوال بی تکلف بشنو دولت درویشا نیت ردولک که زوال طومشندن اکا غم اولیه تکلفسز و شکسز ایش که درویشا نیت دولتدر (مفردات) (دوات) م (با) وحدتیه (را) اللخصیص (نباشد) اولیه (غم) م (از) م (آسب) طومشنتی (زوال) کتک (بی) نکی (تکلف) بونده شکدر (بشنو) ایش (دوات) م (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) بو مظهر انوار توحید ایله و صلات الی الله دولته و تجلی دائمی سلطنته نائل اولان مقبول ازل و درویشا نیت حق معصوم بر دوات ابدیه نالندر که شاهان جهان دولتی کی اکا خوف زوال یوقدر و موجب حرمان اولدیفنی ایچون زوال بشک غمی اولدیفنی بی شک و بی ریسدر دیمکدر

چو خسروان قبله حاجات جهانندولی سبیش بندگی حضرت درویشا نیت پادشاهلر جهان حاجتربک قبله لیدر لکن الک سبی درویشا نیت حضرتک قوللوغیدر (مفردات) (خسروان) پادشاهلر (قبله) م (حاجات) م (جهان) م (اند) ادات (خسیر) ولی سب (ش) ضمیر (بندگی) کاف عجمیه قولاتی (حضرت) ادات تعظیم (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) بو جهان پادشاهلری الهی بلایوب توکلی و اعتقادی درست اولیان عوام نامک قبله حاجاتی و مراد دیسار لیک حصول بانی اولوب دنیا دولتی و سلطنتی کندولده ثبات بولسک سبی درویشا نیت حقیقی اولان انبیا و اولیانک طریقته و خدمتده قولاتی و اطاعت ایلرله درنه وقت انلره اطاعتدن خروج ایدرعه دولتی زائل اولور دیمکدر

چو ای توانگر فروش این همه نخوت که ترا سرور زدر کشف همت درویشا نیت ای غنی درویشا نیت بود کاکبر صامه زیرا سنک باشک والتونک درویشا نیت حق و دعای حفظنده در (مفردات) (ای) حرف ندا (توانگر) غنی (مفروض) صامه (این) بو (همه) جله (نخوت) کبر (که) زبرا (ترا) سنک (مر) بان (زر) التون (در) فی (کنف) حفظ (همت) دعا (درویشا نیت) م (معنای اشارتی) ای دیلما ایله غنا عن این غافل مال و دنیا که مغرور اولوب و آخرتی اونودوب کل یوقدر الله دوستلر بنه کبر و غرور اینه زیرا سنک باشک والتونک سلامتی و دنیا و جیاتی انبیا و اولیانکدن ایچویوب حسن نظر زنده و اطاعت و اعتقاد ایله دعای حفظنده اولماک ایله درویشا نیت سبب هلا کدردیمکدر

چو کیناردن کنارک ظلم صبر بدر یعنی ظلم اولور بر دلکن ازلدن ابد دکل فرصت درویشا نیت

نخوت که ترا * سرور زدر کشف همت درویشا نیت ای حرف ندای عام توانگر قدرت و قوت صاحبی معاشنه در اما بونم غنی و مالدار مقصود در کرات فاعلدر ترکیده بی معاشنه کاردن مخفقدر سنکا روسنکر و چقا کار و چقا کر کی نخوت تکبر و عظمت معاشنه کشف صفنا جقه دیرل * محصول بیت * ای غنی و مالدار کیسه یوقدر تکبر و تعظم صامه زیرا سنک باشک و مالک و مالکک درویشا نیت همتی صفنا جفته در یعنی انلرک همتی برکته در جمیع مال و مالکک

شویله که انزلک هتار بی سندن صرف ایسه رجه سی تلف اولور (آج قارون که فرو میرود از قهر هنوز * خوانده باشی که هم از غیرت درویشا نست) کج یعنی مال فرو میرود اصلند باغی و دانی معنایه در امانده اشعه کیدر معنایه در از قهر یعنی از قهر خدای هنوز دخی دیکدر باشی فعل مضارع مخاطبدر باشید ندن خوانده باشی او قوش سن اوله و یا او قوش سن * محصول بیت * قارون مالی که الهک قهرندن آلان باتوب کتبه در تفسیر زده و تار بخورده او قوش سن اوله که درویشلرک غیرتند ندر بونده درویشلرک مراد فقرادر که قارونه لاتفرح ان الله لا یحب الفرحین * درویشلرک مراد حضرت موسی در دین بیتن مقصودی بطای (روی مقصود که شاهان بدعا میطلبند * مظهرش آینه طلعت درویشا نست) ردی مقصود اضافتی پیایه در آینه طائنده اوله در مظهرش اسم کاکندر ظاهر و پیدا اولجی رشیدین صبر و روی مقصود راجع در طلعتدن بونده بوز مراد در * محصول بیت * مقصود یوزی که بادشاهلانی دعا ایله طلب ایدر لایق مظهری یعنی ظاهر و پیدا اولجی بری فقرانک بوزی آینه سیدر یعنی اهل الهک مبارک بوزی کور مک همان مقصود بوزی کور مکدر (من غلام نظر آصف همد کورا * صورت خواجکی و سیرت درویشا نست) آصف همد بوندن مراد زمانتک وزیراعظمی در که قوام الدین حیدر کورا اصلنده کوراورا ایدی ترکیله ها رسیده من اولشدر معنای که انک دیکدر رانخصص افاده ایدر خواجکی آخرنده ها رسمی اولان لفظه ادات جمع و یا ادات مصدر داخل اولی اوله های کاف عجمی به تبدل ایدر لخواجکان و خواجکی و بتدکان و بتدی در سیرت خاق و خوی معنایه در * محصول بیت * بن زمانه وزیراعظمک قوام که انک صورتی خواجکان و سیرتی درویشانه در یعنی ظاهری اکابرانه و باطنی فقیرانه در بعضی نسخه ده مصراع اول بویه واقع اولش بنده آصف همد که درین سلطنتش بوسلطننه و عظمتد دیکدر (حافظ آراب حیات ابدی مبطلی * منبش خاک در خلوت درویشا نست) ارا کردن مخفدر * محصول بیت * ای حافظ اگر قودی اولی آینی ایسترایسک یعنی ابدی دیری اولوب اولمک ایسترایسک منعی یعنی اول آیک ظهور ایدوب چیدد یعنی درویشلرک خلوتتک قیوسنک طبرای غیر یعنی ابدی حیات ایسترایسک درویشلرک قیوسی ترانه لازم ایله (حافظ ایجاب ادب باش که سلطان ملک * همه از بتدی حضرت درویشا نست) * محصول بیت * ای حافظ بونده یعنی درویشلرک آستانه سنده ابدله اول که ملکیت پادشاهلانی

قارونک خزیننه سی که الهک قهرندن حالا اشغی کیدر قرآن عظیمه او قوش سنکه اول دخی درویشلرک غیرتندن در (مفردات) (آج) خزیننه (قارون) م (فرو) اشغی (میرود) کیدر (از) من (قهر) غضب (هنوز) شدی (خوانده) او قوش (باشی) اوله سن (هم) دخی (از) من (غیرت) م (درویشا نست) م (معنای اشارتی) الله و رسول علیه السلام اطاعت ایتوب دنیا ماله مفرو و اولی سبیل قهر الهی به مظهر اولوب حضرت موسی علیه السلام افتدیمک مبارک قلبی ایختدیمک چون حضرت موسی افتدیمک غیرتندن مالیه و کوشک و سراپه الله تعالی ارضه خشف بیور دخی قرآن عظیم الشانه مذکور در قهر الهی بدن حالا یرک الله اشغی اسفل مافلیه اینوب کتبه در انبیا و اولیا به عداوت الله عداوتدر دیکدر

روی مقصود که شاهان بدعا میطلبند * مظهرش آینه طلعت درویشا نست * مقصود بوزیکه بادشاهلانی دعا ایله طلب ایدر لایق مقصودک ظاهر و حاصل اوله جنی درویشلرک طاعتی آینه سیدر (مفردات) (روی) بوز (مقصود) م (شاهان) بادشاهلر (با) لاملابه (دعا) م (می) زائد (طلبند) طلب ایدر مضارعدر (مظهر) ظهور بری (ش) ضمیر (آینه) م (طلعت) ظهور (درویشا نست) م (معنای اشارتی) دنیا پادشاهلرک دنیا و دنیا وادعا ایله طلب ایدر ککری مقصود لیک حصولی بری درویشلرک آینه فایک انله توجه انجمله دروا الله دوسترینی اینجنوب انله محبت ایتلرله در بوخه هلاک اولور دیکدر

من غلام نظر آصف همد کورا * صورت خواجکی و سیرت درویشا نست * بن زمانه آصفک نظر ینک قولیم که انکیون افتدیمک صورتی و درویشلر سیرتی وارد (مفردات) (من) بن (غلام) قول (نظر) م (آصف) سلمان پیغمبر علیه السلام و زیری (عهد) زمان (که) زیرا (او) ضمیر (را) تخصیصه (صورت) م (خواجک) افتدی (با) مصدر به (سیرت) معنی (درویشا نست) م (معنای اشارتی) بن قباب عزیمه منور صورتی خلق ایله معنای اله ایله اولان الله دوستلرک کلبندن یند لری یم وجهه سنک نظرو هتارین نیاز ایدرم باخصوص زمانه مرده خلیفه الله اولان غوث اعظمک نظر و هتارینک قولیم الله تعالیدن دیرم بن عاصی و محتاج قولی ایکی جهنده دوستلرک آبرسون و سیرلک شانهنر بیجا سید المرسلین صلی الله علیه و سلم

حافظ آراب حیات ابدی می خواهی * منبش خاک در خلوت درویشا نست * ای حافظ اگر حیات ابدی صوبن ایسترایسک اول حیات ابدی صوبنک جیفه جنی بر درویشلرک خلوتی قیوسنک طیراشیدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (ار) اگر (آب) صر (حیات) دیرلک (ابدی) دائم (می) زائد (خواهی) ایسترایسک (منبع) صوچقه جق بر (ش) ضمیر (خاک) ظریق (در) قبو (خلوت) تنهاتی

درویشا نست * ای حافظ اگر قودی اولی آینی ایسترایسک یعنی ابدی دیری اولوب اولمک ایسترایسک منعی یعنی اول آیک ظهور ایدوب چیدد یعنی درویشلرک خلوتتک قیوسنک طبرای غیر یعنی ابدی حیات ایسترایسک درویشلرک قیوسی ترانه لازم ایله (حافظ ایجاب ادب باش که سلطان ملک * همه از بتدی حضرت درویشا نست) * محصول بیت * ای حافظ بونده یعنی درویشلرک آستانه سنده ابدله اول که ملکیت پادشاهلانی

جعبادرویشلرک حضور یندند اوله قنددر یعنی دنیا سلطنتی فقرایه محبت و مودت ایلکندنر حاصلی یاد شاهلر اهل الهک دعایه محتاجلر در (و له ایضا) (درد یرمغان آمد یارم قدسی در دست * مست از می و میخواران از تر کس مست) درباه صله معنایه در یارفتند یولدا شد درلر جانانه یارید ککری مجازادر و قدسی با حرف وحدت قدسی میدادر و در دست خبری و بوجه آمدنک فاعلندن حالددر مست از میده اندن حالددر اذاف طریقله و میخواران و او عطفو بوجه حالیه معطوفدر ماقبلنده کی جمله حالیه به ترکسندن مراد چشمدر تشبیه کنیه طریقله * محصول بیت * یارم مغان کلیساسته کلدی و بر قدح یاده الله مستانه کلدی و یاده بر ستر انک چشم مستندن مست کلدی یعنی جاتان بر قدح یاده الله الوب مستانه کلدی و یاده نوش مصاحباری انک مستانه جشندن مست کلدی بار (در نعل سهند اوشکل مه نوید است * وز قد بلند او بالای صنوبر پست * نعل شترکدر آن نعلنه و باشنه درلر سهند تحفه حسامیده دیشدر انک بوزی خنک و فولانی سهند قوله آینه سهند دیشدر اما صحاح فرسده دوری آینه دیشدر شکل مه نو جانانک آتی نعلنی ماه نوه تشبیه مشهور درست الحقی دیکدر اما بونده الحقی مراد دکلدر بلکه ذلیل و حقیر معنایه در * محصول بیت * جانانک سندی نعلنه هلال شکلی ظاهر و باهر در وانک بلند قدندن صنوبر فاضی الحقی و دیندر بوینه حکایت حال ماضی معنایه و یرمک ظاهر مخافندر (آخر بچه کویم هست از خود خبرم چون نیست * وز هر چه کویم نیست با و نظرم چون هست) آخر ادات تأکید و تقریر در بچه کویم با حرف سبب نه سببه ونه وجهله دیکدر وز هر چه و او حرف عطفدر ما بعدینی بجه لفظنه عطف ایدر مصراع ثانی بی و او عاطفه سز ایراد ایابک قات تا ملیدندر * محصول بیت * نه سببه ونه وجهله کندومدن خبرم وار دیه یلوروم چونکه کندومدن خبرم بوق یعنی من عرف نفسه دعواسن نه وجهله ایلرم چونکه بند بوحال بوق و دخی نیچون اکا نظرم بوق دیرم چونکه اکا نظرم وار یعنی جانانه نظرم بوق نیجه دیه یلورم چونکه کوزم و کولکم اکا نظرم در (شمع دل دمسازان بندهست چوا و برخاست

(درویشا نست) م (معنای اشارتی) حاصلی ای حافظ استعذ بالله (ومن یطاع الله و الرسول فاولئک مع الذین انعم الله علیهم من البین و الصدیقین و الشهداء و الصالحین) خواستجه حیات ابدی و سعادت سرمدی انبیا و اولیانک اطاعت و محبت ایله قبولی طیراشنه یوز سوروب انلر دن استداد ایتد ده در دیکدر

وله ایضا

درد یرمغان آمد یارم قدسی در دست * مست از می و میخواران از تر کس مست * یارم آمده بر قدح ایله کافرک کلیساسته کلدی کندوسی شرابدن مست و شراب ایختلر انک ترکس کبی مست کوزندن مست اولدینی حاله (مفردات) (در) فی (دیر) کلیسا (مغان) کافر (آمد) کلدی (یارم) بنم یارم (قدح) م (با) وحدتیه (دست) ال (مست) سرخوش (می) شراب (میخواران) شراب ایختدیمک در (از) من (ترکس) جچیک (مست) م (ش) ضمیر (مست) م (معنای اشارتی) (الدنيا) سجن المؤمن و جنة الکافر خواستجه رسولرسیدیمز یاریمز حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و سلم رجه للعالمین اوله رق شرابی طریق و حقیقی بیان ایدر الله کتاب الله و دماغ جان عاشقانه شراب محبت بخش ایدر کلام الله ایله جانب حقندن بشیرا و نذیرا و داعیای الهی بوجت کافر اولان دنیا به کلدی کندی (لی مع الله وقت) شرابله مست و شر یعنی قبول ابدن مؤمن شراب محبت رسول الله ایله مست اوله رق کلدی وارث محمدی و واصل انوار احمدی اولان مرشد کامل دخی بویه در دیکدر

در نعل سهند اوشکل مه نوید * وز قد بلند او بالای صنوبر پست * انک باغرا آنک نعلنه یکی آی شکلی ظاهر در وانک بلند قدندن جام اغاجنک بوی ایلندر (مفردات) (در) فی (نعل) م (سهند) یاغز و قوله آن (او) ضمیر (شکل) صورت (مه) آی (نو) یکی (پیدا) ظاهر (وز) م (قد) بوی (بلند) نوکک (او) ضمیر (بالا) بوی (صنوبر) جام اغاجی (پست) الحقی (معنای اشارتی) (اول ما زاغ البصر) سلطان اولان محبوب خسدانک اسب نازی روح مظهره سی نورندن سموات و ارض اهالیسند و جسد و نورانیت پیداد رو قدر عالیه عند الله جمله دن برتر در و ایدر دیکدر

(آخر بچه کویم هست از خود خبرم چون نیست * از هر چه کویم نیست با و نظرم چون هست) آخر اول نور الهی به نه وجهله وار دیم چون کندومدن خبرم بوق نه دن ایچون بوق دیم چونکه اکا نظرم واردر (مفردات) (آخر) ادات تعریف (بجه) نه وجهله (کویم) دیم (هست) وار (از) م (خود) کندی (خبر) م (دیم) ضمیر (چون) زیرا (نیست) م (از) م (بهر چه) نه ایچون (کویم) دیم (نیست) م (با او) اکا (نظرم چون) م (هست) وار (معنای اشارتی) بواقه نورندن اولان نور محمدی روح کبی بر امر بدر که علی الله و اللهی اولانه مخصوصدر مشاهده

* واقفان نظر یازان برخاست چوا و بنشست) دمساز موافق صاحب معنایه در هم آواز دین بکلدی بنشست بوندی دیکدر زیرا بولفظ آتشداستعمال اولسه سوبنک معنایه در واقفان همزه ایله وحد فله لغتدر نظر باز کور دیکنی سونه دیرلر برخاست قالدی یعنی پیدا و ظاهر اولدی معنایه در * محصول بیت * مصاحبارک کولکلی شمع سوندی اوجانان بچلندن قاتوب کیکک استجه یعنی بچلنده کلوب قرار ایلیجه هر بریسی روی جاتندن کولکله بر شمع او یار میشدی جانان

قاله و ب کید فیه بوشهک سویشی لازم کلوز ز برا وجودی زونک هکنندن ایدی زونی که غائب اولدی حکس اکا بجهتله غائب اولور دخی جانان اوطور و ب قرار اید فیه نظر نازل مشوق اولوب دوست دوست دیو فریاد و فغانه باشله یار حاصلی کلوب اوطور فیه مشوق وصال درونلرته پیدا اولوب هوو دیمکه باشله یار بویتده مصرع ثانی بی و او عاطفه سز ایراد ایلین قصور ایلش و بویتک ایکی مصرعده صفت تضاد وار (کرغایه خوشبو شد در کسوی او بچید و روسه کانکشت در ابروی او بپوست) غایه تک تحقیق سر ارا دت

اهلنه متحصرا امر لطیف اولد یغیچون و تعبیری عبار به صیغ ذوق روحانی اولد یغیچون اغرای کوچ نکاری کوچ انک ایچون نور حقه و سترق اونتر کندولرند و اولوب نظر نده اولان نور حق عوامه امیر و تفر بر امر عبیر اولد یغیچون یان ایشدر دیمکدر

شمع دل دمسازان بنشست چو او رخاست و افغان ز نظر بازان رخاست چو او بنشست
مصاحبه کز کولی چراسی سویشدی اول نور محمدی که بر قلبدن فالقدی کندی دخی نظری آتی غاشقار دن فغان فالقدی چونکه اول نور قلبدن اوطوردی (مفردات) (شمع) چراغ (دل) قلب (دمسازان) مصاحبه (بنشست) اوطوردی یعنی سویشدی (او) ضمیر (رخاست) (افغان) فریاد (ز) من (نظر بازان) نظری آتی غاشقار یعنی عاشق (رخاست) م (او) ضمیر (بنشست) اوطوردی (معنای اشارتی) اول نور محمدی با خود مظهر نور محمدی اولان شیخ کامل محبتی اهل سلو کدن وار باب محبتدن برینک قلبدن بر آن طریان غفلت ایل زائل اولسه قلبی چراسی سوینوب ظلمت و انقباضده فالور و اگر قلب عاشق نظر باز اول نور نبلی ایلده عاشق بچاره عدم نمکدن جبل قلبی پاره پاره اولوب موسای عقلی کال نمکدن فریاد و فغان ایله عاله افشا اولور

کرغایه خوشبو شد در کسوی او بچید و روسه کانکشت در ابروی او بپوست

اگر مسک کوزل قوقچی اولدیه انک زلفنه دولاشدی اگر راستی سورمه یای چکچی اولدیه انک فاشسته منصل اولدی (مفردات) (کر) اگر (غایه) مسک (خوشبو) کوزل قوقچی وصف ترکیدر (شد) اولدی (در) فی (کبسو) زلف (او) ضمیر (بچید) طولاشدی (ور) و اگر (وسمه) راستی (کانکشت) یای چکچی وصف ترکیدر (کشت) اولدی (در) فی (ابرو) فاش (او) ضمیر (بپوست) منصل اولدی (معنای اشارتی) حاصلی قسب عرته و ستور اولوب مسک کبی آثار جبهه لری مشام جانلری مضر قیلان علوم لدی ار یانک کالاتی و راستی کبی آداب شرعیه ایله واحکام ظاهره شرعیه ایله ظواهر خلقی مزین قیلان علوم ظاهره اصحابک حاصلاتی جله نور محمدی و اهل یغیه تعلقی و اتصال ایلدر وجهه محضات صوری و معنوی اندندر

بازای که باز آید عمر شده حافظ هر چند که ناید باز تیری که بشد ازشت

کبر و کل ای مطلوب که حافظ کتمش عمری کبر و کله هر تقد را کر چه رجوع اتمز شول بر اوق که یانک گزندن کندی (مفردات) (باز) کبرو (آی) کل (آید) گاه (عمر) م (شده) کتمش (هر چند) هر تقد (ناید) کلز (باز) کبرو (تیر) اوق (یا) وحدتیه (بشد) کندی (از) من (شست) اوق کز یی و یایده طور دینی بر (معنای اشارتی) ای عالم ارواحده اولان آشنای قدیم بزو عالم مجاهد سزین جدا دوشدک کر مکله بته کبرو کل که تاز جان بولم و جباله کین عمر کچممش کبی اوله کر چه یانندن اتیلان اوق کبرو دومر لکن نور محمدی به

قبضه دن چیشان اوق کرو دو نمز شده یعنی کین غمدونک محالدر اما سنک رجوعک سبیلله تازه حیات بولور دیمکدر هست اقلی که واقعدر برینک فایده سنده معمول طریقیه در باقیسی اصل اوزره در

وصلت ایله لقاء الله واصل اولان کیمهک ارواح ایله اشباح بیتده اولان حیاتی ندیم مثابه سنده درو هیچ پرده لشمش کیدر دیمکدر

خواب آن تر کس فغان تویی چیری نیست * تاب آن زلف پریشان تویی چیری نیست
سنک اول فتنه بر اغیجی کوز و کلک اوتقوسی رششیز دکل سنک پریشان زلفنک بولکی رششیز دکل و بوشه دکل بر حکمتی واردر (مفردات) (خواب) اوتقو (آن) اول (تر کس) کوز (فغان) فتنه ایدیچی (تو) سن (بی) نفی (چیری) نسته (یا) وحدتیه (نیست) دکل (تاب) بولکلم (آن) اول (زلف) م (پریشان) طاشقی (تو) سن (بی) نفی (چیری) شئی (یا) وحدتیه (نیست) م (معنای اشارتی) ای پر موی وای مظهر نور محمدی سنک ایکی جهاتدن کوز و بوب بوسورت عالمی خرابه وره مکملک بر فاده سز دکلدر که دائم لقاء الله و باعث وصلت الی الله درو سنک انواع آثار تجلیات صفات الهیه ایله کور و شوب راه مجاهده ده هر بر مریده استعدادی وجه اوزره مقلونا ترسه پیوروب هر برینی پردر اوار شاد پیور دیمکدر بر حکمتیز دکلدر عوامک فهمندن خارج بر سره مقلدر دیمکدر

ازلبت شبروان بود که من میگفتم * این شکر کردیمکدر ان تویی چیری نیست

سنک دوداغکدن سودا فچی ایدی که بن دیدم بوشکر سنک طوز او فک بانشده بر ششیز دکل و قولاینه دکل (مفردات) (از) من (اب) دوداق (تا) خطایه (شر) سود (روان) آتیچی (بود) ایدی (من) بن (میگفتم) دیدم (ابن) بو (شکر) م (کرد) اطراف (نمکدن) طوزانی (تو) سن (بی) نفی (چیری) نسته (یا) وحدتیه (نیست) دکل (معنای اشارتی) ای طفل ممدوی خدای لم یزل اولان پیر سنک اسان در بار کدن جاری اولان علم و حکمت شایع بستان غیب الهییدن قبضان ایله جاریدر بن دیرم که سنک کبی نوع بشردن بونک کبی عقل ادا اکنندن عاجز و شکر دن الذ قلمات قدسیه و غدای روحانیه بر حکمتیز دکلدر محضات سنک کال قریبکدن در

چشمه آب حیات دهانت اما * بر لبش چاه زنجندان تویی چیری نیست

سنک دهانت آب حیات چشمه سیدر اما اول دهانت کلارنده سنک چکلک قیوسی نسته سز دکل (مفردات) (چشمه) م (آب حیات) م (ست) در (دهان) آغز (تا) خطایه (اما) لکن (بر) علی (اب) دوداق (ش) ضمیر (چاه) قبو (زنجندان) چکه (تو) سن (بی) چیری نیست م (معنای اشارتی) ای شیخ دستگیر سنک قم صدف وارک چشمه آب حیاتدر که سالکینده شفقت و مرحله پیور دینک قطع در جاتدن و نیل کر اما تندن و مشاهده جمال الله باعث رفع حجابدن جان عاشقانه حیات ایدی بخش ایدر اما یاننده بوجه هر اتب عالیک حصول ریاضات و مجاهدات منتقلرته تحمل ایله اولور پیور دیمکدر حکمتیز دکلدر که (المجاهد تورت

(خواب آن تر کس فغان تویی چیری نیست * تاب آن زلف پریشان تویی چیری نیست) خواب اوینو و دوشدر بونده اوینو مراددر فغان مبالله ایله فتنه بی دیمکدر تاب بونده بونکدر * محصول بیت * ای جانان سنک اول فتنه بی کوز و کلک اوتقوسی طر ضسز دکلدر ایلله بر سبی واردر یعنی تغافلدن صابرکدر که عاشقانه التفات ایدوب پوزرینه بیا یا یم دیمکدر و سنک اول پریشان زلفنک بولکی دخی بر غرض سز دکلدر بلکه عشاق دلاری صید ایللمکچون فلاندر (ازلبت شبروان بود که من میگفتم) کین شکر کردیمکدر ان تویی چیری نیست (روان صفت مشبهه در رویدندن افغان معنایه میگفتم اولدیه می حکایت حال ماضی معنایه افاده ایدر سو یلدرم دیمکدر کین شکر که قوی مقوله ربط ایدر اکثر نسخه ده که افغانی بوقدر اما اولای حکم لزومه در شکر کردن مراد لیدر و نمکدن مراد دهاندر * محصول بیت * سنک لیکدن هنوز سود افاردی یعنی طفل ایدک که بن سو یلدرم بوشکر سنک طوز لنگ اطر افنده بر علتیز دکلدر یعنی عشاقی بونکله کند و مکه میل ایدر مکچو و در (چشمه آب حیات است دهانت اما * بر لبش چاه زنجندان تویی چیری نیست * چشمه بونده بکار معنایه در بر لبش بر بونده ظرفیت افاده ایدر اب لفظ مشترکدر دوداق ایله کنشار مایشده لب دریا کبی لب کنشار معنا سنده در شین ضمیر دهانه رایجدر * محصول بیت * دهانت آب حیات بکار لیدر اما کنشارده چاه زنجندان بر سبب سز دکلدر بلکه دهانت آب حیاتیه میل ایلین اکا دو شوب موند محبوس فالغیچوندر

(جان درازی تو با داسکه یقین میدام * در کان نلوك مژگان تویی چیرنی نیست) استعماله درازانی عمره صرف
ایدر لجانہ صرفی مشهور دکلدر عرك اوزون اوسون دیرل جاك اوزون اولسون دیمزل درازیده باحرف مصدر در
بادا دات دعا نیه در خیره و شمرده
استعمالدر البقی حسب فی ایدوب یادده
دیرل نلوك مژگان اضافی یسانیه در
محصول بیت * سنك جان وعرك
اوزونلقی اوسونكه كرجكدن بیلورم كه
سنك نلوك مژگانك یكده اولقی بی غرض
دکلدر یعنی الله تعالی سكا حیسالہ عمر
طویل مبسر ایله اگرچه یقین بیلورم كه
نلوك مژگانك كان ابروده حاضر اولقی
قولاینه دکلدر بلکه بن ناتوانی هلاك
ایلك ایچوندر (مبتلا بی بغم و محنت
واندوه و فراق * ای دل این ناله وافغان
تویی چیرنی نیست) اندوه غصه دیکدر
محصول بیت * غم و محنت و فراق
غصه سنه مبتلا سبب ای کوکل سنك
بوناله وافغانك هلسر دکلدر یعنی
عاشق سن و موقتضای عشق فریاد و فغان
وانیندر (دوش با دازمر سر کویس
بگاستان بگذاشت * ای کل این چاك کریان
تویی چیرنی نیست) دوش دون کجه
چاك برنج و رتی معناسنه در * محصول
بیت * دون کجه بادانك سر کویندن
کاشنه اوغرا دی ای کل بوسنك چاك
کر یسانك قولاینه دکلدر بلکه بادن
انك خبرین المش سبب و شوقدن چاك
کر یان ابلش سین (درد عشق كرجه
دل از خاقی نهان میدارد * حافظ این
دیده کر یان تویی چیرنی نیست) درد عشق
مقدم مفعولدر نهان می دارد و دل
فاصلیدر کر یان صفت مشبهه در اخلاق
دیکدر * محصول بیت * کوکل عشق
دردینی اگرچه خلقدن کرزای حافظ
سنك بودیده کرانك قولاینه دکلدر یعنی
درد عشق کوکل اگرچه کرز اما کوزیاشی
اظهار و ابراز ایدر بس عاشق اولدیك
اندر معلومدر بعضی نسخه ده این دیده
کر یان برینه این سینه نالان واقع اولشدر (وله رحه الله روحه) (رو بکار خودای واعظ این چه فریادست * مرا افتاد دل از تراچه افتادست)

۱۲۶

الشاهد (دینشدر)

جان درازی تو با داسکه یقین میدام * در کان نلوك مژگان تویی چیرنی نیست *
سكجان وعراز و نلقی اولسون كه شبهه سز یلورم یاده سنك كرجكر اوقی برسته
سز دكل و حكمتسز دكل (مفردات) (جان) م (دراز) اوزون (یا) مصدریه (بادا)
اوسون امر غائب (یقین) شبهه سز (میدام) یلورم (در) ق (كان) بای
(نلوك) اوق (مژگان) كرجكر (تو) سن (بی چیرنی نیست) م (معنای اشارتی)
ای پیر روشن ضمیر حق سبحانه و تعالی سنك عربی زبانه انسون و فیض هنكر
اوزن برده دایم اولسونكه شبهه سز یلورم آج و صوسز و كجدرده او یقوسز
كوشه عزانده ریاضات و مجاهدات بر سلاح منویدر كه اعدای عدو اولان نلوك
اصلاح و تبدیلی بونلرله در بونلرله سنك امر ك حكمتسز دکلدر زیرا نفس
و شیطانك هلاك و قتله سلاح انجیق بونلدر دیکدر

مبتلا بی بغم و محنت و فراق * ای دل این ناله وافغان تویی چیرنی نیست *
فراق غم و محنت و غصه سنه مبتلا سبب ای کوکل سنك بوناله وافغانك برسته سز
وسبب سز دكل (مفردات) (مبتلا) كرفشار (یا) خطایه (یا) للملابسه (غم
و محنت) م (اندوه) غصه (فراق) آریایی (ای) ندا (این) بو (ناله) فریاد
(افغان) فغان ایلك (تو) سن (بی چیرنی نیست) م (معنای اشارتی) پیر آگاهك
شوقته خبر جان بخشیدن بیلدی كه وطن اصلیه مزدن جفا دوشوب بوعالم ابتلاده
بوقدر اهدا انده گرفتار زیننه بونفس و شیطان و سائر اعدا لدن خلاص ایله
وسلامت ایمانله وطن اصلیه و ارواح قدسیه ایچنه وصولان ایچون نیجه محنت
و مشقت ایله ونیجه غم و غصه ایله دایم درگاه حقیه بوز سوروب فریاد و فغان
انكلكك ای کوکل فاده سز دکلدر كه دریای رحمت الهیك جوشنه سیدرد دیکدر
دوش با دازمر سر کویس بگاستان بگذاشت * ای کل این چاك کریان تویی چیرنی نیست *

دون کجه بادانك محله سی باشندن کاشنه اوغرا دی ای کل بوسنك یقینی برتمك
برسته سز و حكمتسز دكل (مفردات) (دوش) دون کجه (باد) بل (از) من
(سر) باش (کوی) محله (ش) ضمیر (یا) للملابسه (گاستان) م (بگذاشت)
اوغرا دی (این) بو (چاك) براتی (کر یان) باقه (تو) سن (بی چیرنی نیست) م
(معنای اشارتی) ریاضت و محنت کش اولان درد الهی به دوش اولان عاشق صادق
مدن اسرار اولان گاستان قلبه محبوب ازل جانندن توفیق به تجلی و قبوضات ربیع
رحماتی اسدیکی و ظهور اشیدیکی ایچون ای کل کی نازك عاشق سنك بوچاك
کر یاله حالکی افتا ابتدیكك بوش بره دکلدر تجلی الهی به عدم محملدندر

درد عشق ارچه دل از خاقی نهان میدارد * حافظ این سینه نالان تویی چیرنی نیست *
عشق دردنی اگرچه کوکل خلقدن کبر لوطو برای حافظ بوسنك ناله ایدیکی سینهك
برسته سز دكل (مفردات) (درد) م (عشق) م (ارچه) دكل (دل) کوکل (ز) من

خلق

کر یان برینه این سینه نالان واقع اولشدر (وله رحه الله روحه) (رو بکار خودای واعظ این چه فریادست * مرا افتاد دل از تراچه افتادست)

۱۲۷

(خلق) م (نهان) کبر لوطو (میدارد) طوتر (حافظ) م (این) بو (سینه) کوکس
(نالان) ایدیکی (تو) سن (بی) نلقی (چیرنی) سینه (یا) وحدتییه (نیست)
دكل (معنای اشارتی) عاشق بیچاره درد عشق خدای ربی و سینه مدن حذر خانه قلبیه
کبر لوطو تهیم دیراما ای حافظ داغ آتش عشقه سوزان اولوب مر جل کی چوش
و خروشه سینه نالانك ایدکنسی بوشنه دکلدر كه راجحه سنك کی آثار عشق کبر لوطوب
درد درون عاشق غمناز اولشدر دیکدر
وله ایضا *

رو بکار خودای واعظ این چه فریادست * مرا افتاد دل از تراچه افتادست *
کند وایشكه کیت ای واعظ بونه فریاد در نیم بواندن کوکام دوشدی سنك نهك دوشمندر
ونهك ضایع اولشدر (مفردات) (رو) کیت (یا) للملابسه (کار) ایش (خود)
کندی (ای) حرف ندا (واعظ) م (این) بو (چه) نه (فریاد) جافرقی (است)
در (مرا) نیم (افتاد) دوشدی ماضیدر (دل) کوکل (از) من (ره) بول
(ترا) سنك (چه) نه (افتادست) دوشمندر (معنای اشارتی) ای راه عشق
الهی ده هزار روز و شب ریاضات و مجاهدات ایله درد عشق خیزدار اولوب
اسیر نفس اماره بالسؤالك ایله (انامرون الناس بالبر و تسون انفسكم) مرتبه سنه فالان
واعظ غافل (عظ نفسك ثم عظ الناس) وارهمان کندی ایشك اولان معرفه الهی
کسب ایله دینیکی دنیا به صانع ایچون بوش بره نه فریاد ایدر سین والله بوانه جان
فدا ایدوب درد الهیله کجه کوندریشان عاشق صادق نبیون طمن ایدر سین
حالی بطوب و کلام حکمت آمیزی منشایهاتدن اولدیقندن آگاه مدیفك ایچون
جاهلانیه نبیون زبان دراز لقی ایله کینی تکبر و کینی تضایل ایدر سین اگر اهل الله
طغندن فراغت ایترا ییش ایمانسر کیدر سن نیم برآن قلم دیمدن غافل اولسون
ایچون آه و فریاد ایله دلی دیوانه اولدیم انکیچوندر سن نه درده اوغرا دکلله الله
دوستلرینه طمن ایدر سین دیکدر

میان او که خدا آفریده است از هیچ * دقیقه ایست که هیچ آفریده نکشادست *
انك یلنده كه خدا انی بوقدن خلق ایشدر بر دقیقه واردر كه هیچ بر مخلوق انی
اچامشدر (مفردات) (میان) یل (او) ضمیر (خدا) م (آفریده) خلق
ایتمش (است) در (از) من (هیچ) بوقی (دقیقه) آن (یا) وحدتییه (است)
در (هیچ) ابدی (آفریده) مخلوق (نکشاده) اچامش (است) م (معنای
اشارتی) الله تعالیك عدمدن وجوده کتوردیکی مخلوقات اراسنه باخصوص
اکرم مخلوقات اولان انسان میانه سنه کند و سندن اساطره وجهی اوزره تعبیری
مشکل و عارف بالله دن غیری اثرن کور غمش و تلمش بر دقیقه و برآن و برآور
مجمدی وار در که اهل غفلت اولان واعظ دكل بلکه جیع مخلوق ایچنده اول آن
و دقیقه ایله تعبیر اولان نور محمدی بی بر کیمه کنه و حقیقه کشفه قادر دکلدر دیکدر

بر و باحرف ناکیددر روامر مخاطب
مرا نیم دیکدر صریحه معناسنه
رهدن مراد طریق بی غمدر افتادست
واقع معناسنه در * محصول بیت *
ای واعظ سکند و ایشیکه کیت
بونه فریاد در یعنی بکا نصیحت ایدوب
اوسنوه چیرنی بیچوندر نیم کسوکم
بولدن دوشدی یعنی نظام و انتظامدن
دوشن نیم کوکدر سکانه واقع اولشدر
یعنی ای ملامت ایدوب نیرسن سکا نیم
عاشق اولوب رسوا اولدیغمدن نه زبان
وسکا بوندن نه اولدی (میان او که
خدا آفریده است از هیچ * دقیقه ایست که
هیچ فریده نکشادست) میان به و اورنا به
دیرل اما بوانده مراد بلدر دقیقه
درجهك التمس حصه سندن بر حصه سنه
دیرل اما بوانده مسئله مشکله دن عبارتدر
آفریده دن بونده مخلوق مراد در
نکشادست انی ماضی مفرد غائب اچامش
دیکدر * محصول بیت * انك یلی که
الله تعالی انی بوقدن بارمدر برمشکل
مسئله در که مخلوقدن بر مخلوق انی فتح
ایلمشدر میانه باریکلك معتبر اولدیچون
گاه مویه نشیه ایدرل و گاه اورنادن بوقی
ایدرل تنکم دهاته خورده لك معتبر
اولدیچون گاه ذره به نشیه ایدرل گاه
معدوم ایدرل

(کسای کوی نواز هشت خلد مستغنیست * اسیر بند نواز هر دو عالم آزادست) کسای بونده فقیر و مغلس
 معاشه در دلجی معاشه سینه دگر آزاد حر معاشه در * محصول بیت * سنگ محاکم فقیری سکر جستن مستغیر سنگ

بندک اسیری یعنی زلفک اسیری یکی
 عاقله آزاد و فارغدر (اگر چه هستی
 عشقم خراب کردی * اساس هستی من زان
 خراب آبادست) هستی ده با حرف مصدر در
 اساس عمل و بنیاد آباد معرور و روشن و شلکدر
 * محصول بیت * اگر چه عشق سر خوشلخی
 بنی خراب ابلدی اما بنم وجودم بنیادی
 اول خرابدن * مورد در یعنی ششک
 خرابی اولی حقیقتده * مورد اولقدر
 فاقهم (دلا منال زیب دد وجود بار که
 بار * ترانصیب همین کرده است و این
 دادست) مثال نهی حاضر در نالیدن
 پیداد ظلمد ز برای حرف ساپدر و داد
 عدلدر پس عدلی طلب اید بجه ظلم
 او اور که بار هر هوند مصرع ثانی به
 این دادست بونده کی داد ایکی مشابه
 اوانی جایزری عدل معاشه ویری
 داده دن هاء رسمی حذف اولوب داد
 قائمدر ویرایش معاشه ویری دکل
 ز بر اادات خبر که است لفظیدر آینه
 مخصوص صدر فعله داخل اولر * محصول
 بیت * ای کوکل بارک جور و ظلمدن
 ایکندر ز برای بارک بونی نصیب ابلندر
 انجق بوايه یاردن محض عدلدر یا خود
 سکا بونی نصیب ابلندر و بونی ویرمدر
 دیک اوله یعنی پارسگاهرنه که وردیه
 اگر عدل واکر ظلم اول محض عطیه در
 واحساندر اندن شکایت جازد کدر داد
 لفظنی بونده ویرم معاشه شخصص
 ایا این ظلم ابلش (بکام نازساند مرا ابلش
 چون نای * نصیحت همه عالم بکوش
 من یادست) کام بونده ابهام طریقیه
 واقع اولش که معنای قریبی مراد
 و معنی بیدی دماغدر ایها مدن غافل
 اوئلر خواهه نک قصدی بتلیدلر رساند
 قبل نای استغیردر رسانیدن و توفیق
 ایچوندر معنای مادامکه ابرشدر به
 دیمکدر چون نای سحر حلال طریقیه واقع اولشدر یعنی ماقبله و ما بعد نه صرف ابلک فایلدلر * محصول بیت *
 مادامکه جانان بی نای کی سکا مه ابرشدر به جبع عالم نصیحتی قولاعده بلدر یعنی وصلت جانان میسر اولمجه

بکاشق بونده نصیح و بند مؤثر اولر (روفسانه بخوان وفون مدد حافظه کزین فسانه وافسون هر ابسی یادست)
 فسانه افسانه دن محققدر سا بقایان اولشدر که ترکید اول ندر که دیمکده تعبیر اولنور هر بجه سحر و امطرور درل
 جعی اساطیر کاور فسون دخی افسوندن محققدر حله و مکر معاشه و اول نسنه به درل که بعضی کیسه (خواص دیو افور
 و افور حاصلی اوقومق و افور مکر مدد بیدی انکیچوندر هر بجه افسونه رفیه درل رانک خنی و فافک سکو زله
 کزین که حرف تعلیل ازین از اینندن
 محققدر ترکیبه که دن هاء رسمی و ازیندن
 ایکی همره کتشدلر حاصلی بونده زین
 تشبیه معاشه مستغیردر تندر که کاستنده
 ازین به باره عابد فریبی تشبیه مقامده
 واقع اولشدر و و حیدر بی عروشدن (ع)
 بشردهدن زین پسر که به بودز جورعین *
 ازین پسر دبد یکی بونک کی اوغلان
 دیمکدر * محصول بیت * پوری ای
 حافظ زائد حکایه را او فومده و کوز
 یاغلیچلیق و رفیه ایدوب افورمه یعنی
 کرک اولین ابلشدر هر نکب اوله زرا
 بونک کی افسانه وافسون بنم خاطرده
 چوقدر ازین دن تشبیه معاشه
 مستغیر اولد یعنی بتلیدلر بونک کی ایا اتم
 معاشین مخاف اکارل (وله رحم الله روحه)
 (اهل سیراب بخون نشنه اب بار منست
 * وزی بدن اودادن جان کارمنست)
 لعل برمین جو هرک اسیدر سیراب
 لغتده صوبه قانمش معاشه در مجازا
 طراوتدن و لطافتدن عبارتدر بخون
 تشنه فانه صوصامش زیاده قزلاندن
 عبارتدر و بی و او حرف عطف بی ادات
 تعلیلدر ادات تعلیده تحلی واری یعنی
 کورمکدن سکره او صغیری جاز که جانانه
 راجع اوله و جاز که لیه اوله * محصول
 بیت * فانه صوصانازه و طری اهل بنم
 یارمک لیدر و بارک لینی کورمک ایچون
 و باجانی کورمکیچون و باجانی کورمکدن
 و یا لینی کورمکدن سکره جان ورمک بنم
 کارمدل لعل ذکر ایدوب لب و خون
 ذکر جرمده مناسبت اعتباریه در
 ولله جان ذکر کنایت طریقیه در که
 جانله لبدن کنایت ایدرل (شرم از آن
 چشم سیه بادش و مژگان دراز * هر که
 دل بردن اودید و در انکار منست)

هرار مشقت ابله صابر قدر او بقوسن بجه رنفسکه زحمت ویرم دیو بکا نصیح
 ابله بل کی قولاعده کاور بکیر بویه نصیحتی د کلم زرا حظوظ نفسانیه مک
 کابیه عاشقه حرامدر ناک لیه اتصال کی بی تکلف و بی قیاس و بلا انجاد و لا حلول
 جانم حقه اتصال و قربیت کامله ابله لقاه الله و صلت زمانه دیک غیچون قرار
 اوقدر دیمکدر

پروفسانه بخوان وفون مدد حافظ * کزین فسانه وافسون هر ابسی یادست *
 پوری بکافصه اوقومد وافسون افورمدای حافظ زرا بوفصه وافسوندن بنم خاطرده
 چوقدر (مفردات) (پرو پوری (فسانه) قصه (بخوان) نوقومده (فسون) سحر
 د عایی (مدد) افورمه (حافظ) م (که) زرا (افسانه) م (افسون) م (مرا)
 بنم (بسی) چوق (یاد) خاطر (است) در (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت
 الهک توفیق و عنایتی اونیودوب دعوی ابله قیل و قال اتمه و سحر کی فصاحت
 و بلاغت ابله کلامکه مغرور اوله همان الله دن آداب ره توفیق طلب ابله و بر آن
 حقدن غافل اوله بوقیل و قالدن خاطره کلان چوقدر اما حالک اولمد قیچیه قانک
 فانه سی بوقدر دیمکدر
 * وله ایضا *

اهل سیراب بخون نشنه اب بار منست * وزی بدن اودادن جان کارمنست *
 فانه صوصامش نازک اهل بنم یارمک دوداغیدر و آتی کورمکدن ایچون جان ورمک
 بنم ابلشدر (مفردات) (اهل) قیتلو بر قرمزی طاش (سیراب) نازک و لطیف (با)
 اللابیه (خون) قان (تشنه) صوصز (اب) دوداق (من) بن (است) در
 (ز) م (بی) لام علت معاشه در (بدن) کورمک (او) ضمیر (دادن) ورمک (جان)
 م (کار) ایش (من) بن (است) در (معنای اشارتی) حضرت الله ابله قول
 اراننده وسیله اولان شیخ کامل بنم محبوبدر که بزم الله بر قدم اقدم و صلت ایچون
 اسرار طریقتدن اگر اما بجه لطیف کلام ابله بولما ره بالسؤنفک اهلاک وافسانه
 غایت حر یصد زرافنده الله لفاک و جدر که بقا بهد القنادر بونک کی حال
 همت و کان شفت شیخ فیض بخشک جلال و بینه جان ورمک بنم کارمدردیمکدر

شرم از آن چشم سیه بادش و مژگان دراز * هر که دل بردن اودید و در انکار منست *
 محبوسک سیه کوزدن و اوزون کر پکندن اکاشرم اولسون و اوانسون هر کی که
 اتم کوکل ایلتنی کوردی و بی انکاردر (مفردات) (شرم) حیا (از) م (آن)
 اول (چشم) کوز (سیه) م (یاد) اولسون امر غائب (ش) ضمیر (مژگان) کر پکار
 (دراز) اوزون (هر که) هر کیسه (دل) کوکل (بدن) ایلتمک (او) ضمیر (دید)
 کوردی (در) فی (انکار منست) م (معنای اشارتی) هر کی که می یدک قلبده
 منصرف اولان شیخ کاهک نظرو همت عالیسی ابله مریدمه حاصل وظه اهر اولان
 حالات منیه لری انکار ایدر حیا ایتون زرا الهک مظهر اسراری اولان محبوس

بارنده ضمیر غائب اضممار قبل الذکر طریقیه مصرع نایده که لفظنه راجعدر * محصول بیت * اوچشم سیاهدن
 و مژگان درازدن اوانسون اول کیسه که اول جاناک کوکل المستی و ایلتنی کوردی بنم انکار مدد در یعنی بنم سو دا و جنونه
 و رسوا بلغمه انکار ایدن شرمده اولسون زرا اول چشم و مژگان ابله هر کیسه که توجه ایدر سه اتی اسیر کند عشق ایدر
 بعد دیوانه ک ضروریدر و بعضی انکار من دن غرضی عشقی انکاردر یعنی سن عاشق دکلن درل و اکل وجهه (ساربان

رخت بدروازه میرگان سرکوی * شاهان ایت که سر منزل دلدار منست (ساربان دوه بی رخت خانه اتوابی وغیر بدن دروازه کوچه بند یعنی محله قبولی که کیمه قبا نور اوزیدن امین اولنجیون سرکوی بوکا قرینه در و بوقیه دروازه درگیری انجیوندر که وازده بازده آچی معناسنه در واول قبولی وکوندر آچی طور دیچیون هاه تحصیله بو قبویه اسم اولدی بجه ودرسته کی دروازه بونده شهر سوفا غیدر دین مذکور منادن غافل ایمش میر نهی مخاطب ایلمه دیکندر

شاه راه اولویول زیر شاه اولویه

خدایک نظر یله ورتوانوار آیتله قلیله مرید ده ظاهر اولان حالات جله خدادندر

ساربان رخت بدروازه میرگان سرکوی * شاهان ایت که سر منزل دلدار منست

ای دوه بی متاعی شهر سوفا غتایلمه که اول محله بانی بر اولویولدر که بنم دلدارمک سرمیزایدرو قوناقی اوجیدر (مفردات) (ساربان) دوه بی (رخت) (متاع) (با) له لایسه (دروازه) (شهر سوفا غتایلمه) (میر) (ایلمه نهی) (آن) (اول) (سرکوی) محله بانی (شاهراه) (اولویول) (با) (وحدتیه) (است) (در) (دالدار) (کوکل) طونچی (وصف) (رکیدر) (من) (بن) (است) (در) (معنای اشارتی) (ای سالک آخرت) وای قاند نفس سرکش با محنت مظهر تجلیات ربانی اولان شهر قلیله متاع قلیل اولان دنیای کتورمه زیرا اول نور حقه متغی اولان قلب بر منزل واسه درویر جای دهشت آباددر که محبوب حقیدن غیرتک محلی و جای قراری دکلدر که (قلب مؤمن) (قی عرش الله) در دیکندر

ساربان رخت بدروازه میرگان سرکوی * شاهان ایت که سر منزل دلدار منست

کندی طالع کویم که بوفت فطنته اول کوکالرمسا ایچی سرمست محبوبک عشق بنم مشریدر (مفردات) (بنده) (قول) (طالع) (بخت) (خویش) (کندی) (که) (زیرا) (درین) (م) (فقط) (قات) (فتا) (م) (عشق) (م) (آن) (اول) (لولی) فته جو و یغماسی کوزل (سرمست) (مستغنی) (خردار) (مستری) (من) (بن) (است) (در) (معنای اشارتی) (کندی) (بخت) (سعادت) (شمارم) (ایچون) (الله) (حد) (و ثنار) ایدرم که قلبی هرش الله اولوب نظری کیمیا اولان قانی فی الله و بانی بالله مرشد کاملر که فقط وقلی زمانده (ان الله اشتری من المؤمنین انفسهم) الخ سر بجه مقاب القلوب و غنی عن العالمین اولان محبوب بی نظیرک عشق بنم مشریدر محبت ایله انس دائمیه هدایت و بر مشردر دیکندر

طبله * عطر کل و درج عیر افشان * فیض یک شمه زبوی خوش عطار منست

کل باغی طبله سی واک عیر صاحبی حقه سی بنم عطارمک کوزل قوقوسندن برشته تک اثریدر (مفردات) (طبله) (م) (عطر) (باغ) (کل) (م) (درج) (حقه) (عیر) (عبر) (افشان) (صاحبی) (ش) (ضمیر) (فیض) (اکثر) (یک) (بر) (شمه) (زهر) (مس) (بوی) قوقو (خوش) (م) (عطار) (عطر و یریحی) (من) (م) (است) (م) (معنای اشارتی) حاصلی معدن رواج نجات ریح رحمان و مخزن قوایم فیوضات عیر افشان کاملر و مکمل اولان عارفانده هر نفسدر مالا نهاسیه ارفیض الهی و کرامات نامتساهی واریسه جله سی و هبه الهی و خدایک در بانی کر منه نظر ایله بر ذره نسبتده در معنی و مانع انجی الله در بر مرتبه ده غروره مساع یوقدر دیکندر

باغبان همچو نسیم زدر خویش مران * کاب کلزار تو از اشک چو کلزار منست

ای باغ صاحبی بنی صیالی کی کندی قو کدن سورمه زیرا مشک کل باغی کلک صوبی بنم نار چیمکی کی قرمز کوزم باشنددر (مفردات) (باغبان) (باغ) (صاحبی)

حقیقه و صند و قه درل عیر افشان وصف ترکییدر افشاندن عیر صاحبی درج صفت مضافدر و شبنم ضمیر کلک راجعدر فیض لنته ابرق طاشوب ایکی کلزار بنی قبله درل اما اصطلاحیه ابلک کلک درل شمه خوش قوقویه درل بوی صفت مضاف اولشدر اضافت بیانیه طریقه و صفتله موصوفک عطاره اضافتی بمعنی اللامدر * محصول بیت * کل عطری طبله سی که کل کندی مراد در و درج عیر افشانی که به کندی مراد در بر جزئی فیض در بنم عطارمک بمعنی جانا ملک کوزل قوقوسندن یعنی

کل اول کوزل قوقوی بنم جانا غدن استفاضه واستفا ده ایلمه راحا صلی کلام کله اولان قوقو جانا ملک کوزل قوقوسندن برشته و ذره در (باغبان) همچو نسیم زدر باغ مران * کاب کلزار تو از اشک چو کلزار منست (باغبان) بان فارسیه اادات فاعلدر چی معناسنه در بان و شتر بان قوقوی و دوه بی معناسنه پس باغبان باغچی یعنی باغچه بی دیکندر نسیم لفظنده متکلم ضمیری مران لفظنده معنی در مرانم تقدیر بنی سورمه دیکندر کاب که حرف تعلیل کلزار و کاشن کلک معناسنه در کلزار انار چیمکی

(همچو) اادات تشبیه (نسیم) صیالی (میم) ضمیر (ز) م (در) قبول (خویش) کندی (مران) سورمه (که) زیرا (آب) (صو) (کلزار) (کل) (بغچه) (سی) (نو) (من) (از) (من) (اشک) (کوز) (بانی) (چو) (مثل) (کلزار) (نار) (چیمکی) (من) (م) (است) (م) (معنای اشارتی) (ای) (روضه) (قلوبی) (انوار) (ایمان) (و کرامات) (و برهان) (ایله) (من) (بن) (قلبی) (خالق) (پیچونم) (لاترغ) (قلوب) (بده) (اذ) (هدیتنا) (و هب لنا) (من) (لذتک) (رحه) (الک) (انت) (الوهاب) (سقطی) (بلاعت) (سنن) (و غفور) (رحیم) (سنن) (بجسب) (البشریه) (قصود) (عزیز) (ایچون) (محضاکر) (مکله) (اولان) (عظاسار) (یکی) (کیروا) (لیردن) (آلوب) (ضالین) (و مضروب) (علیهم) (لکی) (بزی) (قبو کدن) (سوروب) (ردانجه) (بزی) (منعم) (علیهم) (اولان) (انبا) (اولیا) (لرکله) (حشر) (ایله) (زیرا) (سنگ) (کر مکله) (بخش) (واحد) (سنان) (عبد) (بک) (محل) (ایمان) (اولان) (کلزار) (فلجری) (بنده) (سن) (رجنکی) (جالب) (رفت) (قلبه) (با هت) (کوزل) (عزیز) (قانی) (باشلر) (افتخه) (توفیق) (ایندک) (انا عند منکره) (القلوب) (لاجلی) (وعد) (کرمکده) (بزی) (ثابت) (قدم) (ایله) بارب دیکندر

شربت قند و کلاب از لب بارم فرمود * ترکس او که طیب دل بیزار منست

بارک لبندن بکا کلاب ایله مطیب شکر شربتی پیوردی انک چشمی که بنم خسته کوکاک طیبدر (مفردات) (شربت) (م) (قند) (شکر) (و) (مع) (کلاب) (کل) (صوبی) (از) (م) (اب) (دوداقی) (بار) (م) (میم) (بکا) (ضمیر) (متکلم) (فرمود) (پیوردی) (ترکس) (چشم) (او) (ضمیر) (طیب) (م) (دل) (کوکل) (بیکار) (خسته) (منست) (م) (معنای اشارتی) (حضرت) (الله) (حسن) (ظنم) (بودر) (که) (بوعبد) (عاجز) (بنده) (نظر) (رجنک) (آثار) (ندر) (که) (پیر کامل) (سائندن) (دماغ) (جانی) (مطیب) (قلبی) (اسدانه) (روحانیتدن) (شراب) (عشق) (الهی) (کلامی) (پیوردی) (و) (ز) (خبر) (وردی) (بو) (خبر) (بنم) (خسته) (کوکل) (طیبدر) (کلام) (اهل) (الله) (جند) (من) (جنود) (الله) (دینار) (در) (محضا) (عطای) (ر) (بانی) (در) (دیکندر)

آنکه در طرز غزل نکته حافظ آموخت * یار شربین سخن نادره آفتار منست

اول کیمه که غزل اسلوبنده حافظک نکته سنی او کردی بنم نادره آفتار اولان شربین سوزل یارمدر (مفردات) (آنکه) (اول) (کیمه) (که) (در) (ق) (طرز) (اسلوب) (غزل) (کلام) (منظوم) (نکته) (اسرار) (واشارات) (حافظ) (م) (آموخت) (او) (کردی) (ماضیدر) (یار) (م) (شربین) (طانی) (سخن) (سوز) (نادره) (ایشیدادک) (آفتار) (کلام) (منست) (م) (معنای اشارتی) (بولسان) (غیدن) (تعظیم) (خدا) (ایله) (قلبه) (سنوات) (ایدن) (اسرار) (توحیدی) (ونکته) (عرفانی) (عوامدن) (سوز) (ایچون) (حافظ) (غزل) (صورتده) (نظم) (ایله) (بیان) (ایندکده) (حافظک) (کلامدن) (مرادی) (اولان) (نکت) (و اسرار) (واشارات) (مضوی) (ایله) (تعالی) (یلور) (و معدن) (اسرار) (الله) (اولشدر) (یلور) (عوام) (کا) (عوام) (مسار) (شرا) (کلامی) (کی) (بر غزل) (و) (کلام) (مجزی) (طنز) (ایدر) (اول) (ایسه) (جمله) (لسان) (غیب) (و آداب) (سلو کدر) (اهله) (معلومدر) (دیکندر)

وله ایضا

عربجه جلتار درلر لا مک تشبیه یله

محصول بیت * ای باغبان بنی نسیم کی باغک قیوسندن سورمه یعنی نسیم باغک قیوسنده قرار ایلیوب بکر کیدر

ایندی بنی اولیه ایلمه کبروب باغکده سیر و کما شا ایدوب بر برده قرار ایدیم

زیرا سنک کلزار کلک بوزی صوبی بنم کلزار کی اولان کوزم باشنددر یعنی سنک باغک بنم کوزم باشیله صوار یلور

(شربت قند و کلاب از لب بارم فرمود * ترکس او که طیب دل بیزار منست) قند شکر فرمود فعل ماضی فاعل ترکس قنده کلابک و بک ترکسک بیزاره مناسبتی کلی و مشهور و مستفاد اما کلابله لبک مناسبتی خنیدر مکرر لایکی حینده

محصول بیت * بارک لبندن بکا کلابی شکر پیوردی انک ترکس کی چشمی بنم خسته کوکاک طیبدر (آنکه در طرز غزل نکته حافظ آموخت * یار شربین سخن نادره آفتار منست) طرز اسلوب معناسنه در شربین سخن و وصف ترکییدر مضافدر نادره آفتاره بوده صفت بعد صفتیدر یارک طریقی اضافته ها علامت نقلدر یعنی هر ییدن عجمی به نقلک نشانیدر نادره آفتاردن مراد اولدر که هر سو بلیدکی هیچ کندی بنم غیری کیمه سو بلیک قادر اولیده آفتار اصلنده وصف ترکییدر آرنده آفتار ایدی گفت قول معناسنه اسمدر پس آفتار سوز کتور بی معناسنه اسم فیلمندر رفتار و دیدار و داد آری کرکسو یلمش اولسون کر که اولسون سخن کی پس کفتار سوزک سو یلمشده در بر دین بو تحقیدن آکا دکاش * محصول بیت

اول که غزل سو بلیک اسلوبنده حافظک نکته او کردی بنم طانی سوزلی نادره سو بلیکی یارمدر یوینده غایتدن مخاطبه التفات واردر (وله حق الله عنه) (روز) (کار بست) (که) (سودای) (شان) (دین) (منست) * غم این کار نشاط دل غمکن منست (روز) (کار بست) (یا) (وحدت) (ایچون) (ندر) (دین) (یونده) (عادت) (مناسنه) (در) (نشاط) (نوک) (قهیله) (مصدر) (در) (علم) (بایندن) (اما) (نوک) (کسر) (یله) (ناشطک) (چیمیدر) * محصول بیت * بر نیجه زماندر که محبوبلر سودا سی بنم عاتقندر بمعنی خیلی زماندر که عشق جوانان بنم پیشه مدر بو محبوبلر سودا سی ایشک غمی بنم غمی کوکاک سو نیچیدر بمعنی مجبئی غمی بونلر که مجنون دلک سرور و وجودر

روزگار است که سودای بتان دین منست * غم این کار نه ط دل نمکین منست *

رزم اندر که محبوب برك سودای بنم دیندر بواشك غمی بنم غمی کوكك سرور در
(مفردات) (روزگار) زمان (یا) وحده (است) در (سودا) محبت (شان)
جمع بت محبوب (دین) مقصود (من) بن (است) در (غم) م (این) بو (کار)
ایش (نشاط) سرور (دل) قلب (نمکین) غمی (منست) م (معنای اشارتی) ابتداء
سودا که راه حقه ارشاد بجز اینچون بر زمان راهبر اولان مرشد کا ملر و محبوب خدا
اولتر بنم مقصودم ایدی و طلب یولده ایدم لکن کمال اشتیاقدن الله دوستر بنه
ایره مدد دیو غم چکد کچه غم دیشا و زنگار ما سوا فایدن بخوا و اوپ محبوب خدای
محبوبه قلم نشاط و سرور بواوردی که الله ایچون اولان غم عین سرور در دیکدر

دیدن اهل ترا دیده جان بین باید * وین کجا مرتبه چشم جهان بین منست *

سنگ اطیفا و دوداغی کورمه جان کور یچی کوز کرك بور ویت فنده بنم جهان
کور یچی کوز کرك مرتبه سیدر (مفردات) (دیدن) کورمک (اهل) دوداغ
(ترا) سنگ (دیده) کوز (جان بسین) جان کور یچی (باید) کرك (وین)
بو (کجا) فنده (مرتبه) مقام (چشم) کوز (جهان بین) جهان کور یچی
(منست) م (معنای اشارتی) یو قباب عزتده مستور اولان محبوب خدایک جلال
معنوی جان بخشار بن کویوب و کلام حکمت آبر بن استماع ایچکه باخود انوار
جمال الهی بی مشاهده ایدوب وحی دل اولان فیض بلا واسطه به ایشکه جان
کور یچی بصیرت قلب کرکدر یوخه بو بصر جسمانیله امر رب اولان روحك
اسرار بنی رؤیت قدرت یوقدر دیکدر

یار من باش که زیب فلک و زینت دهر * از ره روی تو واشك چو پروین منست *

بنم محبوب و بارم اول که فلکک زینتی سنگ آبی کبی نور پوز کدن و بنم او اکر بلدزی
کبی کوزم باشندندر (مفردات) (یار) م (من) بن (باش) اول (که) زیرا
(زیب) زینت (فلک) کوز (زینت) م (دهر) زمان (از) من (سه) آبی
(روی) پوز (نو) سن (اشك) کوز باشی (چو) کبی (پروین) اولکر (منست) م
(معنای اشارتی) ای محبوب خدا وای انوار هدا سنن بزه بارو عین اول که بو عالم
کونک بقاسمی و منوار منک زینت و دوام انتظاری سنگ کبی آفتاب حقیقتک انوار قدسیه سی
مظهری ماهتابک نوریه و بنم کبی درد عشقه کوز زدن او اکر بلدزینک کفری
کبی کفرت بکا ابله کوز باشلری دوکن طالب حقك وجود به در

نامر ا عشق تو تعالیم سخن گفتن داد * خلق را و در ز بان مدحت و تحسین منست *

سنگ عشقک بکاسوز تعلیمی و بر ایدنیری خلقک لسانک وردی بنم مدح و تحسیندر
(مفردات) (تا) ابتدا (مرا) بکا (عشق) م (نو) سن (تعلیم) او کر تک (سخن)
سوز (گفتن) سوز (داد) و وردی (خلق) مخلوق (را) ادات (مفعول) (ورد)
ذکر (زبان) دل (مدح) نسا (تحسین) یکتمک (منست) م (معنای اشارتی)

دیدن اهل ترا دیده جان بین باید * وین کجا مرتبه چشم جهان بین منست *

دیدن مصدر در صاف اولشدر مفعوله
مفعول لملدر و املدن مراد ایدرتشیه
طریقیه جان بین وصف ترکیبدر جان
کور یچی معنایه باید فعل مضارع بایدندن
کرك اولی معنایه وین و ایدندن محققدر
جهان بین وصف ترکیبدر جهان کور یچی
معنایه * محصول بیت * سنگ لعل لک
کورمه که جان کور یچی کوز کرك بو ایدمه
بنم جهان کور یچی کوز کرك فنده مرتبه سیدر
بنی سنگ لک جاند رانی کورمه مالک
کوز کرك حاصلی ارواح * مشاهده سینه
قادر عین کرك بنم چشم ایسه اجسمی
کورر انجیق پس سنگ جان کبی لعلک
کورمک مرتبه سی دکل شعرا بینده
لبه جان اطلاقی مشهور در روح بخش
اولد بیچون (یار من) باش که زیب فلک
و زینت دهر * از ره روی تو واشك چو پروین

منست * زیب زینتد دهر زمان

محصول بیت * بکایار اول که فلکک

و زمانک زیب و زینتی سنگ آبی کبی
پوز کدن و بنم اولکر کبی کوزم باشندندر
یعنی ابیکرک مناسبتی و ارعالمه زین و برنده
لف و نشر مرتبه ره روی زیب فلک
مصرفدر واشك پروین زینت دهر
(نامر ا عشق تو تعالیم سخن گفتن داد *
خلق را و در ز بان مدحت و تحسین منست)
تا ابتدا غایت ایچوندر مندمعناسته مدحت
سنگ کسریله و دالک سکونیه و حانک
فخیمه نسا و حسن معنایه در * محصول
بیت * اول وقتدنبرو که سنگ عشقک بکا
سوز سوزک تعلیمی و وردی یعنی بکا ادای
کلامه استاذ اولدی خلقک ورد زبانی
بنی مدح ایدوب بکا تحسین ایلکدر

ای یار حقیقی سخن بزه فیض و احسانه اسرار عشق و کلمات اسان اهل الهی تعلیم
ایدنبر و استعداد فطریه مز منقضا سنجیده لسانمزدن جاری اولان حکم الهیه بی
استماع ایدن خلق عالم بزه مدح و تحسیندر در لکن (و ماریت اذرمیت و لکن الله رمی)
سر سنجیده بزدن ظاهر اولان کلمات بزه سزک فیضکرا در دیکدر

دوات فقر خدایا بن ارزاقی دار * کین کرامت سبب خست و نمکین منست *

ای واجب الوجود اولان الله فقر دولتی بکا لایق طوت زیرا بو کرامت بنم عظامت
و ثبات و قدرمک سیدر (مفردات) (دوات) (نصب) فقر (م) خدایا (ای خدا) (بن)
بکا (ارزاقی) لایق (دار) طوت (که) زیرا (این) بو (کرامت) م (سبب) م (خست)
عظمت (نمکین) ثبات و قدرت (معنای اشارتی) (اذنم الفقر فقه والله) حدیث
شریفی سر سنجیده ای و اهاب العطا یا کر مکله بن قولک صفات ذابک انصافیه دوستریکه
بخش ایدنیک فقر نام دولتی لایق طوت و بود و لای احسان ایت زیرا بنم حقیقتده
اگر بنم و منصب دولتم و راه مستقیمه ثبات و اذینم و اعتداده معنوی بار و زره غایتیم
و قدرمک جله سی بو فقر نام دولته ابرمک ابله در بسرنا الله بجهه حیده الذی قال
(الفقر فخری) صلی الله علیه و سلم

واعظ شهنشاس این عظمت کو فروش * زانکه مزلکه سلطان دل مسکین منست *

صوباشنک دوستی اولان واعظه سوبله بو عظمتی صامسون اندن ایچونکه بنم
مسکین کوکلم سلطان ازلک مزلکه بیدر و قوناق یریدر (مفردات) (واعظه) م (شهنش)
صوباشی (شناس) اکتی بوند و وصف ترکیبدر صوباشی دوستی دیکدر (این)
بو (عظمت) م (کو فروش) سوبله صامسون نمی غایتدر (زانکه) اندنکه
(مزلکه) قوناق یری (سلطان) م (دل) قاب (مسکین) فقر (منست) م (معنای
اشارتی) عوام پرست او اوپ امر اقبولنده دینی دنسایه دکیشوب جلب دنسایه
ایچون وزین صورت ایچون ملکی و مذکب ارتکاب ایدن علماء صوریه بار و واعظان
مفروشته سوبله فقر نامدایر شوب صورتا فقر معنایه حقله غنی اولان محبوب
خدایه عظمت صامسون زیرا انک قلبی عرش الله در الهدن غیری انک فنده او او
معبود یوقدر صوباشی دکل بلکه دنیا پادشاهلری انلرک عندنده لاشی مثابه سنده دراما
علماء ظواهر قلبلری کور اولد یفتندن رزاق عالی اونودوب کند بلری کبی عبد عاجزری
رزاق یلوب معبود انخاذا لایلدر دیکدر

یارب این کعبه مقصود تماشا که کیست * که مغلان طریقت کل نسرین منست *

عجب بو مقصود کعبه سی کیمک سیران یریدر که اول کعبه تک یوایتک مغلان دیکتی
بنم بیاض ماورد کلد (مفردات) (یارب) عجب (این) بو (کعبه) م (مقصود)
م (تماشا که) سیران یری (کیست) کیمکدر (مغلان) جالی دیکتی (طریق) م
(ش) ضمیر (کل نسرین) بیاض کل (منست) م (معنای اشارتی) عجب بو عظمت
واجلال صاحبی و تعجلی انوار جمال با کمال مالکی رزاق ذوالجلال فتنی یقین اهل

محصول بیت * یارب اول مراد کعبه سی کیمک تماشا کاهیدر که بولک مغلان دکنی بکا کل ونسرتیندر یعنی عجا اول جانان
کیمک عرض جمال ایلر که انک رفقا و اغیار بکا کل و کلشدر حاصلی اول جانانکه کعبه مقصوددر عجا کیمک مطیع نظردر و کیمک
تماشا کاهی انجیلین کعبه مقصود که انک فراق و هجران مغلانلری و یا غوم و هموم مغلانلری بکا کل ونسرتیندر یعنی بنم کل
ونسرتیندر کل نسرینه اضافیه ده جائزدر جیمک اعتباریه ده

(بدولت فقر خدایا بن ارزاقی دار * کین کرامت سبب خست و نمکین منست) ارزاقی لایق معنایه در کین که حرف
تعلیل نمکین قدرت معنایه * محصول بیت * یارب فقر دولتی بکا لایق طوت یعنی لایق ایله زیرا بو فقر کرامتی بنم جاه و جلال
و عظمت سیدر بونده مراد فقر حقیقتدر که حضرت صدر نبوت انگاه فقر ایشدر نه فقر ضرور بیدر که افلاس بی فنده در
زمانه مفلسلری کبی که بولسد قلردن
افلاس چکرل ایددی خواجه پیور که
یارب بکا انیسوا و اولیا اختیار ایلدکاری
فقری ارزاقی پیور که بنم خست سبب اول
فقردر (واعظه شهنشاس این عظمت
کو فروش * زانکه مزلکه سلطان
دل مسکین منست) شهنشاس و صوباشی
شهنشاس و وصف ترکیبی واعظه
صفتدر صوباشی بی بیاهی واعظه یعنی
صوباشیه آشتی ایدوب اکا واریچی
معنایه کوامر مخاطب خطاب
عامدر مفروش نهی مخاطبدر زانکه ادات
تعلیل لاجل معنایه سینه مزلکه اسم
مکاندر نمازگاه و سیرانکه کبی * محصول
بیت * شهنشاس واعظه بکا
بو او اولتی صامسون زیرا بنم مسکین
پادشاه مزلدر که شهنشاس بر قوایدرونی
واعظه شهنشاس آشتی ایدوب پادشاه
اشناس بونده مراد واعظه غیر مطع
در که اکا بر قبول بینه ملازمت ایلر بلکه
مجلسدر نه بعضی اصحابک نقل ایدر نا که
اصحاب بجمعه خوش کلوب بونی داخل
محاسن حد ابله ز و صاحب یاران دیو
تعظیم و تعجیل ایدل اعدو بالله من شرور
انفسا و من صیانت اعمالنا پس خواجه
حضرتلری بونلره حسن نعر بعض طریقیه
ارسال خبر ایلر که زانکه ناسله اختلاطدن
مفرو اوله که بز اشرف ناسله مختلطان
بینده سلطاندن مراد خلاق ایشدر که
قلب المؤمن بیت الله اعتباریه کندینک
دلنده در مزلکه سلطان دیکله اکا
اشارتدر (یارب آن کعبه مقصود تماشا که
کیست * که مغلان طریقت کل نسرین
منست) کعبه مقصود اعضائی پانیه در
که رابط صفت بالوصف و قدر مغلان
براوزون دیکتی اناجدر مکله بولارنده اولور
نسرین نسرین جیمکی یعنی کل نسرین

اولان اولوا الا بصاره مشاهد در که اول محبوب جانم اولان ذات بارینک صراط مستقیمه هرنه قدر زجت و مشقت و بلا چکله و سه جبهه بکا کل کی خوشتر که (کل ماجاه من المحبوب محبوب در دوستک بولنده چکیلان جفا مایه شادی و دوام انصاف و دیکدر

از که در یاکری آموخت خیال تو مکر و همنایش شده این اشک چو پروین منست
ستک خیالک بوز کجایکی کیدن او کردی مکر یعنی وارایسه بو بنم اولکر یلدری کی کوزم باشی اکادلیل اولمشدر (مفردات) (از که) کیدن (در یاکر) بوز کجایک بامصربه (آموخت) او کردی ماضیدر (خیال) بوند و نظر خلعدن کیرلی رجال الله (نو) سن (مکر) وارایسه (رهنما) دایل (ش) ضمیر (شده) اولمش (جو) مثل (پروین) اولکر (منست) م (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک قسب هرنه خلعدن مستور قیلدینک عارف بالله در بای حقیقی و اسرار معرفتی کیدن او کردی و نه طریق ابله و اصل اوادی وارایسه سبب عظمایی درگاه حقه اخلاص قلب ابله رحمت حق جالب و در بای رحمت خدای جوشه باعث کزت بکا و انکسار فلیدر سنک کرم و اطمینان و وعده کده خلف منصور اولمش بختن ای رحیم و غفور اولان اللهم سکا حسن ظنن بودر که (اناعتد منکمره القلوب) سنک وعد کریمکدر دیکدر

حافظ از حشمت پرویز در کافه بخوان که لبش جرعه کش خسرو شیرین منست
ای حافظ پرویز که عظمتدن غیری قصه او قومه زرا اول پرویز که لبش جرعه کش خسرو شیرین منست
خسرو منک جرعه سنی چکچیدر (مفردات) (حافظ) م (از) من (حشمت) عظمت (پرویز) شیرینک عاشقی اولان خسرو در (دکر) غیر (قصه) م (بخوان) او قومه و وصف ایتمه (که) زرا (اب) م (ش) ضمیر (جرعه) قطر (جرعه کش) جرعه چکچی (خسرو) بر عاشقک اسیدر (شیرین) مشوقه سنک اسیدر (منست) م (معنای اشارتی) معرفه الله و اصل اولان عاشق حقیقیه نسبت (المجاز فطره الحقیقه) دیشلان عشق مجازی اهلی هرنه قدر مجاز صافه سی حقیقه مؤدی اولق ابله عالی مرتبه ایسه ده مجاز علقه سی پرده اولدینچون عاشق حقیقی به نسبت مرتبه دوند رو عاشق حقیقینک نظر و همشه محساجد ر الله بس باقی هوس دیکدر

وله ایضا

منم که گوشه میخانه خانقاه منست دعا ی پیرمغان ورد صبحکاه منست
بن اول کیسه م که میخانه بوجاشی بنم تکیه در بنم صباح وقتک وردی پیرمغانک دعا سیدر (مفردات) (منم) بنم (گوشه) بوجاشی (میخانه) م (خانقاه) اهل تصوف ایچون پایلان تکیه (منست) م (دعا) م (پیرمغان) مرشد (ورد) ذکر (صبحکاه) صباح وقتی (منست) م (معنای اشارتی) بن اول کیسه م که جلساء الله اولسوب شراب عشق الهیله مستانه اولتیرک مجلسی و صحبتی بنم جای

قرارمدر

معینر صبحکاه گاه ادات ظرفدر زمانه و مکانه شاملدر صبحکاه وضع وقتی دیکدر * محصول بیت * بن اول کسم که میخانه گوشه سی بنم خانقاه مدر جا زدر که گوشه مبتدا اوله و خانقاه خبر اوله یا هر بالعکس اوله محتمل الضدین طریق اوزره پیرمغانه دعا ایلك بنم صباح وقتدر و در مدر بومصرا عیده اولکی کی ایکی وجهه محتملدر

(کرم ترانه چنک صبح نیست و چنک نوا می منم صبحگاه عذرخواه منست) کرم منم صبحگاه عذرخواه منست
صبحگاه فرسوده و بیکی به در بر دیدی و دوبیتی نعماتدن بر تو عذر ایا بوزمانده ترانه نین تن تن دیکدر بر چنکی صباح وقتدر شخصص ایلدی ز براس از چنک آوازی اول زمانه زیاده مؤثر اولور تکیم ظاهر پرور (بیت) چون زهره وقت صبح از افق بسازد چنک * زمانه نیر کند ناله مرا آهنگ * صبح بوند مجازا صباح وقتدر دیشدر والا صبح صباح وقتدر شراب ایچمه درل تکیم غریب بونک عکسجه در نوا می آواز دورن

قرارمدر و اطمینان قلم و بنام انلرک اولدینی محله در و صبا حده و انشاء شده ذکر اساتم و توجه قلم بونک کی سعادت مجلسه و بوضیحه بری ارشاد ایدن پیرگاه له دعا در که (من لم یشر الناس لم یشر الله) دیشدر
از که ترانه چنک صبح نیست چه باک نوا می منم صبحگاه عذرخواه منست
اگر بکا وقت صبا حده چنانسان چنک نعمه سی بوق ایسه نه غم سحر وقتدر بنم ناله و انیم بنم عذرمد دیکچیدر (مفردات) (کر) اگر (بیم) ضمیر (ترانه) ابری و انیمه (چنک) نافر که بکناشیلر او فورددیکی نفیر در هر ییمی نافر در در صبر و مناسنه (صبح) وقت صباح (نیت) م (چه باک) نه غم (نوا) نعمه (من) بن (صبحگاه) صبر وقتدر (عذرخواه) عذر دیکچی (منست) م (معنای اشارتی) اگر موثرا ایچسا ایدچی صبح محشرده اسرافیل علیه السلام نفخ صدوری آوازی کی انوار تجلیات الهیه ابله قلم منقح و منقح اولق ابله حیات جاودانی بولنده حالاهت پیران حقیقت اولدینسه ده غیرتینی چکیم زرا ریم کرمندن کجیه زبانی آگاه ایدوب وقت سحر کرده عفو و مغفرت سبب اولان استغفار ابله و ناله انین ابله بکا در کا هند یوز سوردیروب لذت متاجاتی بکک توفیق ایتمی عین حیات ایدیدر یسرنا الله بکره آمین

ز یاد شاه و کدا فارغم بحمد الله کدای خاک در دوست بادشاه منست
بادشاهدن و کدادن فارغم الحمد لله دوستک فیوسنک طهرانی کدای بنم بادشاه مدر (مفردات) (از) من (بادشاه) اغنیا (کدا) فقیر و سائل (فارغ) آزاد (بیم) ضمیر (بحمد الله) م (کدا) م (خاک) طهرانی (در) قیو (دوست) م (بادشاه منست) م (معنای اشارتی) بولند محبت دماغ جامع کاه لی بو عالم فانیاتک بادشاهندن و کدا سندن الحمد لله قلم فارغدر و اطمینان قلم الهیله و الهی اولنار ابله در انکچون باب حقی ملازم اولوب ذل و حقارتله روز و شب درگاه حقه یوز سوردن فقیر فی الله بنم بادشاه مدر که صورت قدری ترک ایدوب لب معنایی اختیار ایتشد دیکدر

غرض ز مسجد و میخانه ام وصال شماست جز این خیال ندارم خدا کواه منست
مسجد و میخانه دن غرضم سزک وصال کزدر بو فکر و خیالدن غیری بی طوتم خدا بنم شاهد مدر (مفردات) (غرض) مقصود (از) من (مسجد و میخانه) م (ام) بکا (وصال) م (شما) سز (است) در (جز) غیر (این) بو (خیال) فکر (ندارم) طوتم (خدا) م (کواه) شاهد (منست) م (معنای اشارتی) ای عالم السرو الخفیات اولان ریم بو عبادات و انقیاد صوریدن و عشق و محبت و صدق درویندن مقصودم ایچق سنک و صلکدر بوندن غیری ذکر و مقصودم اولدینچه ریم عالم و شاهد در دیکدر

مرا کدای تو بودن ز سلطنت خوشتر که دل جو و جفای تو عز و جاه منست
سنک کدایک اولق بکا سلطنتدن زیاده خوشدر زرا سنک جو و جفاک خورانی

غرضم سزک وصال کزدر بوندن غیری خیال و فکرم بو قدر الله مالی شاهد مدر یعنی هر یر که وارسم فکرمد و خیالمد سکا واصل اولمقدر (بیت) که معکف دیرم و که ساکن مسجد یعنی که ترا میطلبم خانه میخانه (مرا کدای تو بودن ز سلطنت بهتر) که دل جو و جفای تو عز و جاه منست (دل ذلک خبیله ذلت و حقارت معنانه جاه منصب * محصول بیت * بکا سنک کدایک اولق سلطنتدن بکدر زرا سنک جفاک ذلت و حقارتی عزت و حرمتدر بکا یعنی سنک جفاک بکاهین وفاد

بنم مزوجاهمدر (مفردات) (مرا) بکا (کدا) دینگی (نو) سن (بودن) اولق
(ز) م (سلطنت) م (خوش) م (ز) زباده (که) زرا (ذل) خوراق (جوروجفا)
م (نو) م (عن) م (جاء) منصب (منست) م (معنای اشارتی) ای بنم غنی
عن العالمین اولان صمد هر اذل وحقارتله سنک قیوکل دینجیسی اولوب قص
من التار اولان فقری اختیارینک بکا عالمه سلطان اولقدن بکدر ز راستک رضا
بولنده ریاضات و مجاهدات مشقربله انواع مدنی ارتکاب اینک بنم صیب عزت
ابدیعدرو منصب سرمدیدر زرا دنیا الله دوستلرینه ضیق دشمنلرینه
وامعسدر دینکدر

از آن زمان که برین آستان نهادهم روی فراموشد خورشید تکیه کاه منست

اول زماندن که بواشک اوزره یوز قوم کونشک نختی اوستی بنم محل استنا دمدر
ومقامدر (مفردات) (از آن) اندن (زمان) م (بر) علی (این) بو (آستان)
ایشک (نهادم) قوم (روی) یوز (فران) اعلی و اوست (منست) تخت (خرشید)
کونش (تکیه) طبایق (کاه) محل (منست) م (معنای اشارتی) اول زماندن که
(توبوا الی الله) غواصیجه ماسودن قطع علاقه ایدوب الله توجه نام ایله و صدق
واخلاص ایله وذل وحقارتله درکاه حقه یوزسوزوب مسکت اختیار ایداندرو
(من تواضع رفعه الله) سرنجبه قدر ومرتبه م سماء رابعه دن یوقارودر که بحمدالله
توجه قلب دایم جناب خدایه در که (قدر المرء بقدر همته) دینلشد

مکر بنیج اجل خیمه برکنم ورنی رمیدن اذدر دولت نه رسم وراه منست

مکراجل قلیجه وجود جادری قوپارم یوخسه دولت قبوسندن نفرت اینک بنم
صادت و طریقه دکلدر (مفردات) (مکر) بلکه (یا) للملابسة (تیغ) قلیج (اجل)
م (خیمه) جادر (برکنم) قوپارم (ورنه) یوخسه (رمیدن) اورکک (از)
م (در) قیو (دوات) م (نه) نفی (رسم) عادت (راه) بول (منست) م (معنای
اشارتی) اهو ذب الله (واعبد ربک حتی باتیک الیقین) فجو اسجبه بمعنا بة الله
تمالی بود روح بلندن کیدوب وجود خیمه سی اجل سیمی ایله خراب اولنجبه
حضرت الله رجوعدن وعبادت و طاعتدن برآن جدا اولم زرا باب رحمت
الهدین یاس و ثور و کسلان عبادت بنم کی اهل ایمانک طریق و عادت دکلدر همان
مونه قدر الله حسن ظن ایله قولاق لازمدر دینکدر

کناه اگرچه نبود اختیار ما حافظ تودر طریق ادب کوش و کوکناه منست

کناه اگرچه بزم اختیار یزدکل ایدی ای حافظ سن ادب طریقه چالش و دی که
کناه بندر (مفردات) (کناه) م (اگرچه) م (نیود) دکل ایدی (اختیار)
اراده و قبول (ما) یز (حافظ) م (تو) سن (در) فی (طریق) بول (ادب)
م (کوش) چالش (کو) سوبله (کناه) م (منست) م (معنای اشارتی) اگرچه
بحسب البشریه عدم اطاعتله وارنکاب معاصیله کنهاده واقع اولدقه اول

کناهی

(از آن زمان که برین آستان نهادهم روی فراموشد خورشید تکیه کاه منست)
از آن زمان از ابتدای غایت ایچوند فراموشد
بونده اوست معناسنه در مستند اسم مکاندر
طیانه جق بر معناسنه بونده مقام و قرارگاه
هر اذدر یعنی فلک رابعه که فلک شمسدر
خورشید کونش بالکر خورده شیده کونشدر
تکیه زدن طبع قدر تکیه کاه
طیانه جق بر دینکدر * محصول بیت *
اول زماندن بری که آستان جانانه یوز
قوم بنم مقام و تکیه کاه یعنی قرار
گاهم فلک شمسدر یوقار بیدر حاصلی کال
عزت و رفعت بنشدم (مکر بنیج اجل
خیمه برکنم ورنی * رمیدن اذدر
دولت نه رسم وراه منست) تیغ اجل
اضافتی بیاید در خیمه جادر تقدیر کلام
خیمه وجود من در برکنم قوپارم جادری
قالدزمده بوافظی استعمال ایدرل تکیه
عرب قلع لفظی مثلا قلع الخیمه دیرل
زمیدن اورککدر * محصول بیت * مکر
اجل قلیجه وجودم خیمه سن قالدرم
یوخسه دولت قبوسندن اورکک قلیج
بنم عادت و طریقه دکلدر یعنی مکر اولم که
جانان قبوسنی ترک ایدم زرا دولت
بوقبوه و سفادت بویاده در (کناه
اگرچه نبود اختیار ما حافظ * تودر طریق
ادب کوش و کوکناه منست) * محصول
بیت * وفاسر کوزل سومک کنهادر اما
بوکنهاده بنم اختیارم یوقدر یعنی دلبر
سومه ده بی اختیارم ای حافظ سن طریق
ادب سیمی ایله و دی کناه بندر یعنی دی که
بن و فاسر جانانی اختیارله مسودم
حاصلی یوخسه صد اختیار جزئی
المسده در غرض بوندن اختیاری کلیا
سلب ایلماکدر تا که مذهب
جبر لازم کلیه (وله رحمه الله روحه

کنهاهی رضای قبول ایله اختیار اینک بلکه نفرت ویشی نالی ایله ایشلک غفار الذنوب
اولانیم سن زی کر مکه عفوایله ای حافظ سنده شیطا نک (عنا اغویتی) دینجی
کی بی ادبک ایدوب کنهاهی خدایه نسبت ایله اما حضرت آدم علیه السلام
کی (رب ظلمنا انفسنا) دینک ایله کنهاهی نفک که نسبت اینکله آداب رعایت ایله ناکه
حضرت آدم کی رحمت واسعه به نازل اوله سین

وله ایضا

شکفته شدکل چرا و کشت بلبل مست صلاهی سرخوشی ای صوفیان باده پرست
قرمزی کل آجاش اولدی یعنی آجلدی و بلبل انک رابعه سببه مست اولدی ای
شرابه طبعی صوفی سرخوشی صلا سیدر که سرخوشله صلا اولسون (مفردات)
(شکفته) آجاش (شد) اولدی (کل) م (چرا) قرمزی (کشت) اولدی
(بلبل) م (منست) سرخوش (صلا) کلک دینک (سرخوش) م (با) مصدریه
(ای) حرف ندا (صوفیان) صوفیله (باده) شراب (پرست) طایق (معنای
اشارتی) ای طالب معرفت الله اولان فرداش بحمدالله ریاضات و مجاهدات ایله
منظر رحمان اولان قلب لطیف متق و منشرح اولوب ذاکر الله اولان دل نالانم
مشاهده جمال الله ایله مست و مستغرق اولدی ای شراب عشق الهی ایله ترکیه
نفس و تخایه باطن ایدن صوفیان محقه ز باب فیوضات مفتوح و معاین اینک کلک
سزده انوار جمال الله استراقه سعی ایدک که فیاضده بخل یوقدر دینکدر

(اساس توبه که در محکمی جوسنک نمود * بین که جام زجاجی چه طر قدش شکست)
توبه نک عملی و ابتداسی محکمی طاش کی کورندی کور کهانی بر صرچه قدح نه
عجب صدی و کسر ایددی (مفردات) (اساس) نکل (توبه) م (در) فی (محکم)
قوی (جو) نکل (منک) طاش (نمود) کورندی (بین) کور (جام) قدح
(زجاج) صرچه (یا) وحدتی (چه) نه (طرفه) عجب (اش) ضمیر (شکست)
قیردی و صدی (معنای اشارتی) یوشویه عشق و اسرار معرفت و استغراق انوار
احدیت و رای عقلده اولدینی ایچون ذوق روحانیت چشیده ایمان زاهد خشک
بوطور عشق انکار ده و سر عوامده محکم طاش کی ثابت ایکن کور که آینه بولا
کی کندویه صفوت قاب حاصل اولجه و ذوق روحانی بولجه انکار قوی
نیجه محو و کسر اولدی که قیاسه کلن دینکدر

بیار باده که دربار کاه استقا * چه پاسبان و چه سلطان چه هوشیار و چه مست
شراب کتور ایچیلیم که مستغنی عن العالمین اولان الله در کاهنده نه قوی نه سلطان
نه عقلی نه سرخوش جله برابر در (مفردات) (بیار) کتور (باده) شراب (که)
زرا (بار کاه) اجازت بری بونده حضور معنوی مراد در (استغنا) استغنا (چه)
نه (پاسبان) قیو بیکیمی (چه سلطان) م (چه هوشیار) عقلی (چه) م
(منست) سرخوش (معنای اشارتی) ای اسرار عشق منکر اولان زاهد خشک

دل

۳۵

(شکفته شدکل چرا و کشت بلبل مست صلاهی سرخوشی ای صوفیان باده پرست)

دینکدر کله صفندر اگر چه دؤن دکلدر
نه معنوی نه لفظی نه حقیقی و بلبل مست
اولدینی فریاد و فغاندن بی اختیار
اولدیندر صلاهی سرخوشیدن مراد
سرخوشله یعنی باده نوشله دعوتدر
صوفیانه ندا و خطاب استهزاء در مراد
صورنا صوفی کیچوب حقیقه صوفی
اولیاندر والا صوفی حقیقی به کیسه نک
سوزی یوق * محصول بیت * قرمزی
کل آجلدی و بلبل فریاد و فغانه یا شدی
ایندی باده نوشانه صلا در ای باده نوش
صوفیله هیش و عشرت زمانیدر (اساس
توبه که در محکمی جوسنک نمود *
بین که جام زجاجی چه طر قدش شکست)
عرب صرچه به دیرل با حرف نسبتدر
طرقد عجب دینکدر شکست بونده مذهبدر
قیردی دینکدر * محصول بیت * توبه
بنیادی که استکا مده طاش کی محکم
ایندی نظر ایله که صرچه قدح آتی
نه عجب قیردی یعنی بر قدحی آتی بوزدی
(بیار باده که دربار کاه استقا *
پاسبان و چه سلطان و چه هوشیار چه مست)
بار کاه بار بونده اجازتدر و کاه ظرف
مکان اجازت بری دینکدر بکر و پاشالار
و بادشاهلر آستانه رینه دخول قیوچیلر
اجازتنه موقوف اولدینیچون بار کاه دیرل
پاسبان مر کبدر پاسله باندن پاس
پاسبندن مستقر و قرووق معناسنه و بان
ادات فاعلدر بی معناسنه معنای ترکیبی
قور بیکیمی دینکدر حافظ معناسنه هوشیارده
مر کبدر هوشله یاردن هوش قیوچیلر
اوسدر یعنی عقل و یار بولداش پس معنای
ترکیبی عقلی یار دینکدر اوصلی معناسنه
اما اگر آینه استعمال ایدر پس * محصول
بیت * باده کتور که جانانک بار کاه
استغنا سنده بادشاه و کدا و مست و آتیق

برابر در زرا جله سی اکا طالبدر پس استغناسی جله سنده برابر در یعنی غننده جمیع عشاقی بر در هیچ برینه احتیاجی

یوقدر (ازین رباط دو در چون ضرورت راجل * رواق وطاق میشت چه سر بلند وچه نیست) رباط رانک
کسر یله اولی اوطه لیدر کار وان سرای دینار اصابت ایلدی لر رباط دو در دن مراد دینار که بر قبو سندن کلوز
و بر قبو سندن چغیر کیدر سن یعنی
برقبوسی حیانه و برقبوسی عمامه آجیساور
رجل اسدر رحلت معاشه رواق رانک
کسر یله او او کندن طوانه در ل وطاق
کره چاردق دین تادی سر بلند سر یونک
کبی بر لده مقمدر همان بلند دیمکدر
* محصول بیت * چونکه بو ایکی قبول
خانه دن انتقال ورحلت لازمدر ایددی
میش طاق ورواق یا اعلی امش یا ادنی
امش هپ بر دین یعنی اوام مقرر اولد قدنصر
دنیاده باکا برانه کچمش سین یا فقیرانه
هیچ تفاوت یوق میشته طاق ورواق
ایاتی مجازدر حاصلی یوعالم قانیده اعلی
دیرلک ایلانده ادنی دیرلک ایلانده اوور
پس هر نیجه قابل ایسه کچمک کرک
(مقام حبش میسر می شود بی رنج *
بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست)
مقام حبش اضافتی بیانیه در بلی اسلوب
عرب اوزره او فووق کر کدر که بلا ایله
تجسس تام اوله بحکم بلا اضافتیده بیانیه در
عهد الست دن مراد الله تعالی ذراری به
یعنی ذرات آدمه الست بر بکم دیدیکی
زماندر که تفسیر لده مفصل یازاشدر *
محصول بیت * دنیا دیرلکی زجت
ور نیجه در زجت میسر اولز زیر اهد
الستی بلا ایله بفلسلدر یعنی ازاده آدم
اوغلا لریه بلا و مشقت حکم اولمشدر
اول تفسیر اولز البه باشلردن کچسه
کر کدر (بهست و نیست مر نیجان
ضیمبر و خوش دل باش * که نیست نیست
سر انجام هر کال که هست * ضیمبر دن
مراد خاطر در سر انجامده انجیامده
عاقبت دیر * محصول بیت * وارله بوقله
خاطر که انجیامده و خوش دل اول یعنی
کوکلی خوش طوت زیر اهر کال که
دنیاده واردر انک عاقبتی یوققدر حاصلی
هر کالک نهایی زوالدر پس بنم فلام
وار فلام یوق دیمکله کوکله تشویش ویرمه

عبادت صوریکه مغرور اولوب عجب و غرور ایتمه که سنک و بنم کبی عاجزلک
عبادتدن مستغنی اولان الاهک در کاهنده اعلی و ادنی عابد و عاشق جله برابر در
کیمسه نلک عبادتده محتاج دکلدر و عیالک موجب جنت دکلدر عبادت و معرفتد توفیق
محض الاهک کر منددر بویه اولجه ضروری ترک ایدوب علو همت ایله همان الاهدن
عشق ذاتینی طلبده اول که (علو الهمة من الايمان) دینلشد

(ازین رباط دو در چون ضرورت راجل * رواق وطاق میشت چه سر بلند وچه نیست)

بو ایکی قبول کار وان سر ایدن چونکه رحلت ضروردر میشتنک چار داغی
و کیری یوکسک اواش نه فرق وار الحق اواش نه فرق وار (مفردات) (ازین)
بوندن (رباط) کار وان سرای (دو) ایکی (در) قبو (چون) چونکه (ضرورت)
ضروردر (رحیل) کوچک (رواق) چاردق (طاق) کر (میشت)
دیرلک (چه) نه (سر بلند) یوکسک (چه) م (پست) الحق (معنای اشارتی)
ای زاهد بو ایکی قبول فانی دنیادن (کل من علیه افان) خوا نیجه هر کس ضروری
آخرته کوچسه کرک ایکی کوناک بر مسافر خانه در کیمسه به باقی دکلدر مانکه
و وسعت میاشته که مغرور اوله دنیا محل قرار اولوب ضروری هر کس رحلت
ایده جک اولجه کرک فقر ایله کچ کرک غنائیه کچ هیچ فرقی یوقدر دیمکدر

* مقام حبش میسر می شود بی رنج * بلی بحکم بلا بسته اند عهد الست *

سرور و حضور مقامی رنج و مشقت میسر اولز بلی ونم عهد الستی بلی حکمه
باشلدر در (مفردات) (مقام) م (حبش) سرور (میسر) نصیب (نمی شود)
اولز (ی) ننی (رنج) مشقت (بلی) نهم (یا) للابسه (حکم) فصل بین الشیخین
(بلی) کرچه ادات تصدیقدر لکن بیهوده بلادن محنت و مشقت مراد در
(بسته اند) باشلدر در (عهد) قول و قرار (الست) الست بر بکم ده اولان سؤالدر
(معنای اشارتی) الله تعالیک (ان لایقین مغزا) کلامیه اشار الیه اولان دار
آخرته کی مقام سرور یا خود دنیاده معرفت الله الیه حاصل انوار حضوره ریاضات
و عبادات مشقتی اولقمیزین وصول میسر دکلدر بلی بو کلام صادقدر زیر امری
حققی اولان الله عهد الستده صادق الیه کاذبک بینی فرق ایتمک محنت و بلائی
فصل ایدیمی حاکم عدل قلملدر هر کیمکه بوعالم ابتلایه کلد که حضرت الاهک
امریته امثال و نهیندن اجتناب مشقته تحمل ایدرسه صادق و مقبولدر و وفاداردر
نحمل ایترسه کاذب و غداردر دیمکدر

(بهست و نیست مر نیجان ضیمبر و خوش دل باش * که نیست نیست سر انجام هر کال که هست)

واره و بوعه خاطر یکی انجیامده خوش دل اول قلبکه کدر کنوره زیرا هر کال که
وارد عاقبتی یوققدر (مفردات) (یا) للابسه (هست) وار (نیست)
یوق (مر نیجان) انجیامده نهی حاندردر (ضیمبر) خاطر (خوش) سرور (دل)

قلب

(شکوه آصفی واسب باد و منطق طیر * یاد رفت و از وخواجه هیچ طرفه نیست) شکوه هیت آصفی یاسی حرف
نسبت اسب باد یعنی حضرت سلیمان پیغمبر بخشی یل کتورردی استدیکی یره منطق طیر یعنی حضرت سلیمان جیسع
وحوش و طيورک دین اکبردی خواجه دن جایز در که آصف مراد اوله که عجم خواجه بی زبیرده استعمال ایدر و جایز
در که حضرت سلیمان اوله واکا خواجه اطلاق مجاز اوله طرفه اصطلاح عجمه فائده معنایست در * محصول بیت *

۱۳۹

آصف بن برخیاک عظمی و هیتی و یل
آتیکه تخت سلیمانی کتورردی و قوش
دانی یلک هپ بونلر یله کیتدی یعنی هپ
مشور اولدی و آصف بونلر نسبت
واضا فنیله و یا حضرت سلیمان بونلر
مالک اولغه هیچ فائده بنمادی یعنی دنیاده
باقی قالیسوب فانی اولدی (بیال و پر
مر وازره که تیر بر تانی * هوا گرفت زمانی
ولی شک نیست) بال و پر بونده عطف
تغیری واقع اولغه قناتدر اما غنده بال قنات
و پر قنات و بالکدر باندن اعم در تیر بر تانی
یا حرف نسبت بر تان و بر تان با الیه و واوله
لغدر منزل اوقته دیرلر هوا گرفت یعنی
هوا به آغدی زمانیده با وحدت ایچو ندر
بخاک نشست بونک کبی بر لده طیراغه
باندی دیمکدر مثلاً تا بر نشست دیرلر
بلکه دکل باندی دیمکدر برده و یونک کبی
بر لده نشست مذکور معنای بیانیه بونده
دراو درلو معال ویر دیرلر و بونده باله
قورق معنای ویرن خیلی تیر ایش
* محصول بیت * فسادله و یالکله
بولدن چیمه یعنی قدرت و قوت دنیایله
بولدن یعنی طریق مستقیم و حیدر اعدا لدن

بال و پر سیله بولدن چیمه زیرا اوزاغه انالله منسوب اولان فوق بر زمان هوا طوری
و یوقاری کندی لکن صکره طیراغه او طوری (مفردات) (یا) سبیه (بان) قوش
قنا دیک چلکی (پر) قنات (مرو) کیمه (از) من (ده) یول (که) زیرا (تیر)
اوق (بر تان) اوزاغه اوق آقق (یا) سبیه (هوا) یوقاری (گرفت) طوندی
ماضیدر (زمان) م (یا) وحدتیه (ول) لکن (یا) للابسه (خالک) م (نیست)
او طوری ماضیدر (معنای اشارتی) ای مؤمن متیقن دنیا دولتک بقای اولوب
سلطنت سلیمان علیه السلام دخی فائده ایچیک بودنیانک مال و دولتده مغرور اولوب
طول امل الیه صراط مستقیم چیمه من زیرا یو طول امل و مال و دولت سبیه بر زمان
هوی و هوس الیه سلطنت و در سن دنیا یوزیکه کولر اما عاقبت قهر کبر سن علملر
و عبادلر قلوب آخرت دواندن محروم و بیخیا اولور سن دیمکدر

وزبان کلک تو حافظ چه شکر آن گوید * که گفته سخنش می رند دست بدست *
ای حافظ سنک قلک لسانی اول نه متک شکر فی نیجه سوبلر و نیجه ادا به قادر در که
کفته اند این مثل در جهان * سخن گفته سیمت و نا گفته زر) که بونده مقول ایله قول ربط ایشدر * محصول بیت *

ای حافظ سنک قلک زبانی انک نه شکرینی سوبلر یعنی اول حالت و اول معالک که قلک سوبلش سوزینی الدن الی انور
یعنی فلک اوچندن چیمه ن الفاظ در بارک و معنای کوعر دارک که الدن اله کزدیرلر شکرانه سنی زبان فایده ادا ایلده یا اور

(وله ايضا) زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست * پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی در دست (آشفته قرش مورش مناسبت در خوی و اور سمبله در در عرق مناسبت خوی کرده در لبش دیکدر خندان اب طودافعی کولکن یعنی متبسم پیرهن چاک کولمکی رتق و غزل خوان وصف ترکیدر غزل افوقیجی دیکدر یوایکی بنده طوطو ز صفت بعضی احوال متعاطف و بعضی احوال متزافه در آمد لغظتک فاعلکدن و عرب لسانت غیره بوجایز در مطلقا (ترکش

۱۴۰

هریده جوولش افسوس کشان * نیشب دوش بیالین من آمد بنشت * ترکش هریده جوی ترکش مبتدا و عریده جوی خبری ترکش چشمین کنایت در هریده لغتد به خوبله دیر اما اصطلاحه سرخوش صواشته دیر هریده جوی وصف ترکیدر صواشچی مناسبت افسوس الفله و الف سر ظلم و حیف مناسبت مستملدر مثلا حیف و دریغ دیکچک پرده افسوس دیر صبحا فرسده بویه بیان ابلدی اما وسیله المقاصده قحج و تمسخر و طنز و طعن مناسبت در دیدی و الهم عند الله تعالی کنایه الف و ون صفتدر یعنی صفت مشبهه علامتدر روان و خندان و سوزان و گریان کبی افسوس کشان حیفایی اولدینی حالد و یا تمسخر اولدینی حالد نیشب کچه یاریسی دوش دون کچه بالین بصد قدر * محصول بیت * زلفی آشفته اولدینی حالد و در لاش و متبسم و مستانه و پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی الله و لپی افسوس کشان اواد یعنی حالده یعنی بوصفتر الله متصف اولدینی حالده نصف الیلده یا صدیقم اوچنه کلدی اوطوردی ترکش هریده جویک مناسبتی الگ چشمی جنک و غوغا طلب ایدیکیدر دین کچه عندی سولش پیرهن چاک یعنی سینه سی آچق دین کشنده آچق بویه مش (سرفرا کوش من آورد با و از حزن * کنست که ای عاشق دیرینه من خوابت هست) بهمن نسخه ده دیرینه رینه شوریده و بهضیتند بهیاره و بهضیتند دیوانه دوشمش اما یاغزده بولسان نسختد نک اکثرده دیوینه واقع اولدینی چون بونی اختیار ایلدک فرا کوش فرا بونده پای صله مناسبت حزن بونده ملایم و اینجه مناسبت در

اول فلک سوزنک آشفته سنی الدن الله ایلرور (مفردات) (زبان) دل (کلک) قلم (نو) سن (حافظ) م (چه) نه (شکر) ثنا (آن) اول (کوبد) سوبار (که) زیر (کنده) سولش (سخن) سوز (ش) غیر (می برند) ایلرور (دست بدست) الدن الله (معنای اشارتی) ای حافظ جانب حقن قلبه فیض اولولسان ضییدن بوقدر معارف و اسرار الهی بیانه اللهک قدرت و پرو و الدن الله بوقدر اعشار بولسی نعمتک شکر فی ادایه نیجه قادر سن دیکدر

وله ايضا

(زلف آشفته و خوی کرده و خندان لب و مست * پیرهن چاک و غزل خوان و صراحی در دست) زلف پریشان و در لاش و دوداغی کولمکی و مست کولمکی و غزل افوقیجی و انده بیونی اوژون شراب قدسی (مفردات) (زلف) م (آشفته) پریشان (خوی کرده) در لاش (خندان) کولمکی (لب) دوداغی (مست) م (پیرهن) کولمک (غزل) ایات و انده (غزل خوان) غزل افوقیجی (صراحی) بیونی اوژون شراب قدسی (در) م (دست) ال (معنای اشارتی) بوقدر و غزل و غنماده حافظ شیرازی کچه رده فیوضات الهی و بخشایش ربانی و تجلیات کثرت و وفرت اشارت پرور که تجلیات صفات الهی و آثار اتوار ذاتی و نعمات ربانی و انجلاء استغناء جلالت صمدانی و انکشاف جلال ذاتی و دعوت احسان در کاه طالع و شراب عشق لا یزال بوجه دولت سهر ایلدیر دیکدر

ترکش هریده جوی و لبش افسوس کشان * نیشب دوش بیالین من آمد بنشت

اول محبوسک چشمی غوغا طلب ایدیکچی و انک دوداغی سخریه ایدیکچی محبوب دون کچه نصف الیلده بنم با صدیقمه و بشام اوچنه کلدی اوطوردی (مفردات) (ترکش) زربن قدح دیدکاری چیکدر چشم محبوبه استعاره اولدیر (عریده) جنک و غوغا هریده جوی جنک ایدیکچی (لب) دوداغی (شیر) غیر (افسوس کشان) سخریه ای ایدیکچی (نیشب) نصف الیل (دوش) دون کچه (بالا) (بالین) یا صدق (من) بن (آمد) کلدی (بنشت) اوطوردی (معنای اشارتی) منظر رحمان و محل اتوار امان اولان قلب عاشق تعلقات ماسوا دن پاک ایدیکچی نظر سبحانی و آینه قلبی منجلی قلبی کشفات اسرارنا متشاهی و اتوار جلال شاهنشاهی المبر بضیک القلب المنجلی حاصلی امثال کرامات مذکور دن ما لایمحصی کرامات ساهر الدیالی اولان عاشق بنده بخشایش ربانیدر (و نحن اقرب الیه من حل انورید) یورجیجی الله تعالی کرمتدن بونده بهیاره سنه دخی جیم لیلده بیدار اولوب در کاه عابنده صدهزار ذل و حقارتک مناجائده و نیازده اولوق الله بر کچه نصف الیلده بن قولنی دخی یو کرملره مظهر امتدر الحمد لله علی توفیقک انه لا یضع اجر المحسنین

سرفرا کوش من آورد با و از حزن * گفتای عاشق بهیاره من خوابت هست

اول محسوب باشی بنم قولاغنه اشغی و فین کتوردی و حزن و زم آواز الیه دیدی اول محبوس باشی بنم قولاغنه کتوردی و آواز زله دیدیکه ای بنم اسکی عاشقم او بخوک وارد و یا بخوکی وار جانان مذکور اوصافه کلوب باشی بنم قولاغنه کتوردی و آواز زله دیدیکه ای بنم اسکی عاشقم او بخوک وارد و یا بخوکی وار

ای

وار یعنی بنم اوصافه باشک اوچنه کلم دخی اوچور مسن قاتی کتور دیکم باده بی نوش ایدوب احوال دنیایی فراموش ایدم دیدی دیکدر (عارفی را که چنین باده شبیکر دهند * کافر عشق بود که نبود باده پرست) عارفی را با حرف وحدت ورا ادات مغول شبیکر تحقیق * دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما غزلانده یکمدر حاصلی باده شبیکر کچه ایچین باده در تکیم ناله شبیکر و راه شبیکر کچه الیه اولان ناله و سفر در یس شبیکر اولدیر که کچه نک احیاسنه سبب اوله و سحر و قنده دخی شبیکر دیر ایدوب بونده باده

۱۴۱

ای بنم بهیاره عاشقم اوخوکی وار (مفردات) (سر) باش (فرا) اشغی (کوش) قولاق (من) بن (آورد) کتوردی (با) مع (آواز) صوت (حزن) بوشق (گفت) دیدی (عاشق) م (بهیاره) طاجز (من) بن (خواب) اوبغو (تا) خصایسه (هست) واری استفسام مقدور (معنای اشارتی) قال الله تعالی (تجافتو بهیم من المضاجع) الخ سر نیجه عارف بالله قولنی (ما لانی اهر من قره اعین) و (مالا صیر رأی و لا اذن سمع و لا خطر علی قلب بشر) اولان جمال شریفی مشاهده سببه مجازات اتک ایچون کچه رده بیدار ایدوب کل نوم علی الحب حرام دیو کوش جان عارفانه الهام بیوردقده بوقوله دخی کرمتدن ای عاشق بهیاره هم جسمانی استرین و هم اوفوقیجی اوچور سن دیو مقام فریده بزه دخی نوی حرام قیلدیر دیکدر

عارفی را که چنین باده شبیکر دهند * کافر عشق بود که نشود باده پرست

بر عارفه که بونجیلن کچه طوطی و احیای ایاز به سبب باده و بره اول عارف منکر عشق اولور اگر باده پرست او ارسه (مفردات) (عارف) م (یا) وحدتیه (را) ادات مغول (چین) بونجیلن (باده) شراب (شبیکر) کچه طوطی (دهند) و بره (کافر) منکر (عشق) م (بود) اولور (کر) کر (نشود) اولیه (باده پرست) شرابه طایبی (معنای اشارتی) اگر عارفه بیه لیلله لذات مناجات و عشق و محبت کچه اولان لذات عبادات مانند لذت جنات و فیهی و بره اول عارف دخی کچه ده موفق اولدینی عشق و محبت و عبادات و طاعتک او زینه دوام ایچوب بنده حظوظ نفسا نه به بولدت روحانی بی دکنر سه کفران نعمت ایش اولور دیکدر

بروای زاهد پردرد کشان خرد، مکبر * که ندادند جز آن نخفه به روز است

بوری کیت ای زاهد شرابک طور نیستی چیکچیلر او زره عیب و نقصان طومه زرا است کوننده بزه بوهیده دن غیری و برمدیلر (مفردات) (پرو) کیت (ای) ندا (زاهد) م (بر) علی (درد) طورتی (کشان) چیکچی (خرد) عیب (مکبر) طومه (که) زرا (ندادند) و برمدیلر (چن) غیر (این) بو (نخفه) عیب (ما) بزه (روز است) م (معنای اشارتی) ای علم و معرفت و عبادت و کرامت صابیحی و خود بیزک الیه غیرده عیب و نقصان کورجیجی زاهد ظاهر پرست کچیکدر افرغ و سن کوندر آج و صوم سزدرد و بلای عشق جان و دادن چیکچی عاشق بهیاره به کیت عجب و غرور الیه عیب نسبت ایته زرا روز استده بزه بودولت عشقدن غیری بی و برمدیلر بزه بر قسمنده راضی بزه حظ نفسانیه ایچیکر دیکدر

آنجیه اور یخت به بیانه مانوشیدیم * اگر از خیر بهشت و کراز باده مست

اول نسته که او بزم اولچیکزه دو کدی ایچیکدک اگر جنت شرابندن و از مست باده دن مجاز و حقیقت جهه ستر راضی ز (مفردات) (آنجه) اول نسته که (ریخت) دو کدی

دل

۳۶

باده نوشاره طعن و دخل الیه زرا بزه روز زاده بوندن غیری نخفه و برمدیلر یعنی باده نوشلق بزه روز استدن مقدر در بزم اختیار مزله دکل ایدوب بوقدر بجه محل طمع اولر (آنجه) اور یخت به بیانه مانوشیدیم * اگر از خیر بهشت و کراز باده مست) بوییت عارفی را بختدن مقدم یازلق کرک ایدیکه تمام مناسبت اولیدی * محصول بیت * اول نسته بی که اول کچه جانان بزم بیانه مزه دو کدی بزیچیکدک اگر جنت شرابی و اگر باده قنبل یعنی اگر مبساح و اگر غیر مبساح جانانه تخلفت

شیکر دیدی اول کچه جانانی کتوردی بکی باده در کافر عجم فاک قحیلله اوقور تکیم عارضی رائک و خاتمی ناک قحیلله اوقور کافر بونده کفر مصدر دنددر کافک قحیلله اورنک مناسبت هست که معنای لازمیسی انکاردر کفر مصدر دندن کافک ضمیمه دکلدر * محصول بیت * بر عارفه که مذکور جانان کتور دیکدی کبی باده شبیکری و بره شرک حقه قدر اول عارف اگر باده پرست و بهیاره اولر سه یعنی بر عارفه که جانان ایچ دیو باده صونه اگر ایچوب هر ایچ ایدر سه اول عارف و عاشق دکل بلکه منکر عشق و عرفاندر (اولانک کالانعام) داخدا در معلوم اوله کچه خواجه به دخل ایلرور که عارف دید کدن صکره جانان اتندن باده الوب ایچامک نیجه راست کاور زرا مقتضای عرفان جانانه هر خصوص صیده استیجیلر پس جواب و برمدیلر که باده پرست اولده کافر عشق اولور دی بویسه باده پرستدر پس کافر عشق دکلدر (بروای زاهد و پردرد کشان خرد، مکبر * که ندادند جز آن نخفه به روز است) خطاب در دکشله خرد کیم اولان زاهد در یعنی زاهد خشکه که که مشالب ناله مفید در زاهد پاک که دکل کلدی نخسبیه تقید ایلوب غیره مفید اولیه درد کش و صفت ترکیدر شرابک بومه سن چیکچی دیکدر ذکر محل و اراده حال قیامتدر زبرد در ایچاخر او سننده اولادیر ایچان خرد مکبر دن مراد درد کشله دخل ایاه دیکدر خرد کیم خافک اوراسنه بوراسنه دخل ایدنه دیر که حرف نعلبدر روز است دن مراد ازل از اسر که قضا و قدر در * محصول بیت * واری زاهد خشک

ایند که هر نه که صورتیست اینچند اصطلاحه باده مست باده قنات دیکندر پس مست ایدیمی باده ذین بواسطه لاجی
 بنامش (خنده جام می وزان کره کبر نکر ای بستانوبه که چون توبه حافظ بشکست) خنده جامدن مراد باده ایله
 پر اولد قده بر اق اولسیدر وشوق ویرمه سیدر زرا قدح که مجلسد یورده باشلیه باده نوشاره ذوق وشوق
 و سرور کاکه باشلر زلف کره کیردن مراد زلف محمد در غایتی مر غو بد یعنی باش ایکن اوور ز صکره آچر و طاردر پس زنجیر
 شکن کوسرر اگر چه کره دوکده ده
 ۱۱۲

ماضیدر (با) ظرفید (بیانه) اولجک (ما) بز (نوشیدیم) ایچدک (اگر) م
 (از) م (خر) شراب (بهشت) جنت (کر) م (از) م (باده) شراب (مست) م (معنای
 اشاری) عاشق معشوقه مرده سیدر قلب القلوب اولان محبوب ازلیزک اراده سی
 عندته بزم اراده مر و ملاشیدر پیانه قلمزه عشق حقیقیدن و عشق مجازی
 مدار حقیقیدن هر نفسی احسان ایدر سه نوش ایدر زوراضی یز مراد انجیق
 اناکدر دیکندر

خنده جام می وزان کره کبر نکر ای بستانوبه که چون توبه حافظ بشکست
 شراب قدح کولسی و محبوبک دوک طویتی زانی ای عاشق چوق توبه بی
 که حافظک توبه سی کی قبری (مفردات) (خنده) کولک (جام) قدح (می)
 شراب (زلف) م (کره کبر) دوک طویتی (نکار) محبوب (ای) ندا (با)
 چوق (توبه) م (چون) نل (توبه حافظ) م (بشکست) قبری ماضیدر (معنای
 اشاری) نیجه اراده حقه تسلیم اولیده لم که الله تعالیک ظهورات تجلیاتی
 و مقتضای حکمت اسرار مکتومه صفتی صراط عشاقی فسخ ایدوب کنندی دلم
 ازایی حکمی اظهار ایدر در بوله اولجه بیچاره عاقله و بعد عاجز تسلیمدن قبری به
 چاره یوقدر و هر حاله مرادی مراد محبوبدر دیکندر

وله ایضاً ۱
 زانوش هزار دل یکی ناره و بیست راه هزار چاره کراز چار سو بیست
 انک زانی یک کولکی بر تل ایل باغدی یک چاره ایدیمچیک بوانی درت طرفدن
 باغدی (مفردات) (زلف) م (ش) ضمیر (هزار) یک (دل) کولک (نار)
 نل (مو) قیل (بیست) باغدی (راه) بول (هزار) م (چاره کر) چاره ایدیمی (از) م
 (چار سو) درت طرف (بیست) باغدی (معنای اشاری) اول معنی بلا عات
 اولان اللهک لطیف و توفیق و هدایت صفات جلیه زی آثارندن برجده رجحان
 ایل نیجه یک قلب عشاقی قد عشقه بند ایدوب علاقه ماسودان خلاص و منقطع
 قیادی و هزار علم و عقل ذوقون ایل قلی فرق باران مدقق علم صور بیری اسیر
 عشق ایدوب چالی نورینه مخیر و سرگردان ایدوب عقلاری بوانی باغدی و حکم
 عشقه اسیر ایدوب بیایکن اونو بریدی دیکندر

ناهر کی بیوی نسبی دهند جاز بکشود نافع و درآر زو بیست
 هر یکیمه بر راجحه طیه امید به جان ویرملری ایچون بر نافع آجیدی و آرزو قوسنی
 باغدی (مفردات) (تا) لاتعلیل (هر کس) جله ناس (با) وحدتیه (با)
 للملاسه (بوی) امید (نسب) راجحه طیه (با) وحدتیه (دهند) ویرل (جان)
 م (بکشود) آجیدی (نافه) کولک مسکی (همزه) وحدتیه (در) قیو (آرزو)
 مرادات نفس (بیست) باغدی (معنای اشاری) (از) ایام دهرم نفحات الا
 قترضوالها) حدیث شریفه هر بر عاشقک دماغ جانته نفحات انستدن در وایج

میکه
 فوق دینسه ده جازدر نسبیده با وحدت ایچوندر و نسیم ریحیدن تجرید اولشدر همان بوی مناسنه در بکشود با حرف
 ناکید کشود قل ماضی نافع مسک کوبه کیدر با وحدت و بانسیر ایچوندر آرزو لفته برنسته بی اولسک اما بونده مراد
 مناسنه در یعنی کیسه به مرادین ویرمدی * محصول بیت * ناهر برکسته بر کوزل فوق امیدیه جان ویر و دیو نافع زلفی
 جوزدی و کیسه به مرادین ویرمدی یعنی یانه یا قلشیدر و رب قو قلمدی (شیدا از آن شدم که نکارم چوما نو * ابرو

دیر اما دوکلی زانک عالی یوقدر پس
 دوک طویتی زلف دیکنده نظر وار
 واور ولی زلفکده صفه سی یوقدر مکر
 قلبدان ایل اوره ای حرف ندا مناسی
 محذوف تقدیر کلام ای باران بسا بیار
 معناسنه بلکه اصلده پس ایدی الف
 مبالغه ایچون کلشدر زباده جوق
 معناسنه چون ادات تشیه در * محصول
 بیت * جام میک خنده سی یعنی صفاسی
 و نکارک مجده زانی ای باران حافظک توبه سی
 کی نیجه نیجه توبه قهر مشیدر یعنی
 بر مجلسده که جام باده دور ایل و زلف
 مجده صاحبی نکار حاضر اوله اساس
 توبه اگر بولاد دنده اولور سه پاره پاره
 اولور علی المصروع که توبه صاحبی
 خوش طبع اوله (وله رحم الله روحه)
 (زافش هزار دل یکی تار و بیست *
 راه هزار چاره کراز چار سو بیست)
 یک بانک فیه و کسر لفتدر معناسی
 بر در اما یکی یاله معناسی بر بسی دیکندر
 وگاه اولور که یکیده یک کی بره نیایه
 کاور بونده ده اوبله در تار فادر موی
 یاله و یاسر صاحبدر چاره کر چاره سی
 معناسنه یعنی چاره ایدیمی چار سو موی
 یاله و یاسر لفتدر اما بو فراسده یاسر
 واقع اولشدر جبع ایسته چار سو درت
 جانب دیکندر * محصول بیت * جانک
 زانی یک کولکی صاحبچیک بر قلبله
 یافیدی و یک چاره کرک درت جائیدن
 راهنی بقادی یعنی هیچ رجائیدن چاره به
 امکان قومدی و انک زانی یک کولکی
 بر تل ایل بغلیدی دین تارله موی فرق
 ایلر ایش (ناهر کی بیوی نسبی
 دهند جان * بکشود نافع و درآر و بیست)
 تا حرف تملیل کیده با وحدت ایچوندر
 بوی بونده امید معناسنه اولق ملاعدر

نمود جلوه کری کرد و بیست) شیدا دیوانه دیرل از آن از من اجله معناسنه در آن اسم اشارتدر معناسی الک ایچون
 دیکندر که حرف تعلیل نکار رومده زن زیایه اطلاق ایدر اما عجم محبوبه جلوه کر جلوه سی یعنی عرض جمال
 ایلیمی با حرف مصدر رز و بیست دن مراد نستر در بوده معلوم اولسونکس آبی باشلر دینه دیوانه لک جنونی ارتق
 عا دندر پس یو بیست اول معنی اوزره دینلشدر * محصول بیت * انکیچون دیوانه اولد مکده نکارم ماه نو کی هلال
 ابرو سین کوسریدی و عرض جمال ایلدی
 ۱۱۳

میکه بوی رجحان و برجذبه احسان و کرم کشاده ایدی که آرزوی شوقله نفسانی
 قبولی باغدی دوکلی حظوظات نفسانیه دن منقطع ایدی ناکه مشا هده
 جمال الله شوقله جانلر بی غذا ایدوب ذات پاکنه واصل اوله ز زرا الله یونه جان
 ویر نک جزاسی الله در و جمال الله در

شیدا از آن شدم که نکارم چوما نو * ابرو نموده و جلوه کری کرد و بیست
 اول سیدن دیوانه اولدم که محبوب یکی آبی قاشی کوسریدی و جلوه ایدیمچیک
 ایلدی و یوزنی باغدی (مفردات) (شیدا) دیوانه (آن) اول سیدن (شدم)
 اولدم (نکارم) محبوب (جو) نل (ماه) آبی (نو) یکی (ابرو) قاش (نمود)
 کوسریدی (جلوه کر) جلوه ایدیمی (با) مصدر به (کرد) ایلدی (رو) یوز
 (بیست) م (معنای اشاری) (قلوب الاحرار بین النجسی والاسنار) خواستجه
 حق سبانه و تعالی محضا کر شدن گاه انوار ذاتیه سی امشدن رله نور افاضه سیله
 ادواق روحانیت کا نجسی ایل خاند قلی براتوار هویت قیلر گاه حساب بشریتله
 انوار قدسیه سین ستر و تقباض ایل شرف زباده قیابوب بی کال اشتیاق ایل دل
 و دیوانه ایدر

ساقی بچندونک می اندر یاله ریخت * این نقشها نکر که چه خوش در کدو بیست
 ساقی درلو درلو شرابی یاله به دوکدی یونقشلی کور که قیافه نه لطیف باغدی
 (مفردات) (ساقی) م (بچند) نیجه (رنک) اون (می) شراب (اندر) فی
 (یاله) قدح (ریخت) دوکدی ماضیدر (ان) بو (نقشها) نقشلر (نکر)
 کور (خوش) لطیف (در) فی (کدو) قیاسی (بیست) م (معنای اشاری)
 ساقی شراب لایزالی اولان الله عشاقک قلبی قدح جذبه و عشقندن و فیض و بسط
 و شوقندن و کونا کون اسرار و ذوقندن و سیدر ازاده دوکوب بی بوعالده بخاشش
 از ابسی افاضه ایدوب ظهوره کتوره شد و یونقش و شئونل کرم دیانی بی کور که
 عاشقک سرینه نقاش ازل نه کوزل باز شددر دیکندر

یارب چه جرم کرد صراحی که خون خم * باقمه های قلقلش اندر کلو بیست
 عجب نه کناه ایشلیدی بیونی اوزون قدح که کولک قانی قلقل نغمه لبله نلک بوغازنی
 باغدی (مفردات) (یارب) عجب (چه) نه (جرم) کناه (کرد) ایلدی (صراحی)
 بیونی اوزون قدح (خون) فان (خم) کوب (با) مع (نغمه) ایلان واری (ها)
 ادات جمع (قلقل) لاق لاق دیمک (ش) ضمیر (اندر) فی (کلو) بوغاز (بیست) م
 (معنای اشاری) مقام قانونده حجاب بشریتدن منسلخ اولیوب اظهار وجود ایدن
 طالب عشق الهی عجب نه کناه ایشلیدی که جکر قانیله قلبده حاصل اولان شراب
 محبت مکتوم اولیوب مسک کی آثاری عوام ناسه ظاهر اولوب شورش عشقه
 کشف اسرار ایشلیدیچون جان بوغازی غذای روحانی اولان انوار معرفه الله دن
 باغلمدر غالباً قصوری کشف اسرار ایشلیدیچوندر دیکندر

و مستر اولدی یعنی گاه اظهار و گاه
 اخلا ایلد یکچون دیوانه اولدم نکیم
 بر یلر دیوانه ل کوزینه کندیلر بی بوله
 ایدریش (ساقی بچندونک می اندر یاله
 ریخت * این نقشها نکر که چه خوش
 در کدو بیست) رنک بویه وحله و بیان
 یکیمی و نصیب پس برنده بچندونک
 دیدیکی نیجه درلو شراب دیمک اوله
 یا خود شرابی نیجه حبله ایل بوده معلوم
 اوله که شراب قیاسنک اوزرینه نیجه
 اشکال چنک عاقلدر مثلاً سروکی
 وکی کی واول قیافه چانه دیرل پس
 بونده این نقشها دیدیکی ابکی طریقه
 واقع اولش بی اول قیافه اولان نقشلر
 وری انواع خردن قیافه بفلد یعنی
 رنکر در که پیاله ده ظاهر اولور معنای
 حقیقیسی بودر و اول ایها ماضیدر این
 اسم اشارتدر کدوده واقع اولان
 نقوشدر که پیاله ده ظاهر در پس
 * محصول بیت * ساقی باده بی پیاله به نیجه
 رنگه دوکدی یعنی نیجه رنگلی باده بی
 و با نیجه صنعته پیاله بی طولدردی ایدی
 سیر ایل کدو ده باده یعنی نقوش
 غریبه در که پیاله ده ظاهر اولدی
 (یارب چه غمزه کرد صراحی که خون خم
 * باقمه های قلقلش اندر کلو بیست)
 بعض نسخه ده غمزه برینه جرم واقع
 اولش و نغمه ها برینه نغمه ها دوشمش غمزه
 کوزله اشاره دیرل اما بونده نقاشندن
 عبارتدر صراحی عربی صراحی در
 نای مشده ایل و نا ایل اما عجم ناسن یاه
 مخففه ایل استمال ایدر لظروف خردندر
 یاله کی خم کوب نغمه نغمه نک جعبدر
 نغمه کلام خنی به دیرل یعنی با نیجه
 اولان سوز دیرل نغمه عربیده ککرندن
 چقان صوته دیرل اما عجم جعفر مد استعمال
 ایدر قلقل صراحیین و باقیاقندن و بار آخری طر قایدن برنسته دوکولر کن چقان صوته دیرل ابهام طریقه ذکر اولور کانه که
 ایکی قل لفظندن مر کیدر که امر در حال بقول دن کلوده کافک فنی وضی افندر بو غمزه دیرل بیست بونده لازمدر بقا لندی یعنی
 مشقه اولدی * محصول بیت * عجبانه نفاق و بانه جرم ایلدی صراحی که کولک قانی قلقل نغمه لبله و یانه لبله بوغازنده دوکندی که
 کلامه و تکلمه قادر دکل یعنی انجیق قایل دیمکه مالک ارفعه دکل حاصلی برا کسکک ایشلدر که خون خم یعنی شراب بوغازنده

طوردی آدمک طعام و یا شراب طور دینی کی قلقل دیکندن غیر کلامه مجالی بوددر (مطرب چه برده ساخت که در حلقه سماع * بر اهل وجد و حال در های وهو بیست * بعض نسخه ده حلقه برین برده دوشمش و بهضینه حالت مطرب شوق و سرور و برن کیمسه در چه تعجبی متضمن استغمام ایچوندر برده دن بود، مراد نغمات برده لیدر عراق اصنهان و جاز کی حلقه لامک سکونیده انسان دانه سنده و قحده سبله غیر سنده مستعذر سماع حلقه نسخه سبله اولجه دور مراد در دینی صوفیای سماعی

مطرب چه برده ساخت که در برده سماع * بر اهل وجد و حال در های وهو بیست * مطرب نه عجب برده دوزدی و نه کونه مقام جالادی که سماع برده سنده اهل وجد و اهل حال اوزره های وهو قیوسی باغلادی (مفردات) (چه) نه (برده) مقام (ساخت) دوزدی (در) فی (برده) م (سماع) نغمه و ایلان (بر) علی (اهل) م (وجد) جذبه (حال) م (در) قیو (های وهو) اظهار حال (بیست) م (معنای اشارتی) عجب مرشد متصرف القلوب نه کونه همت پیور دیکه مشتاق جمال الله اولان طالب حق بابل کی عشقه آه و فریاد ایدوب برده بشریتدن خلاص ایچون روز و شب ذکر و فکر الله و فریاد و فغان ایله های وهو بله سواهی عالم اولش ایکن (من عرف الله کل لسانه) حکمجه قطره سی در یاب واصل اولوب مست و مستغرق مشاهده انوار جمال الله اولقی ایله تواجد واضطرابدن و های وهو دن متضمن اولشدر که همت پیرا کسیردر دیکدر

اگتم که حسن چهره اورا صفت کنم * اوروی خود نمود در کفت و گویت * دیدم و قصد ایندم که آنک یوزنک حسنی و صف ایدم اول محبوب کریدن کنیدی یوزن کوسزدی قبل و قال قیوسی باغلادی (مفردات) (کفتم) دیدم (حسن) کوزنک (چهره) یوز (اورا) آنک (صفت) و صف (کنم) ایدم (او) اول (روی) یوز (خود) کنیدی (نمود) کوسزدی (کفت و گو) قبل و قال (بیست) باغلادی (معنای اشارتی) بعد المشاهده اسرار انوار جمال الله لطافتی کشف و اظهار ایدم دیدم (فلما تجلی ربه للجبیل جهله دکا و خر موسی صفا) سری ظهور ایدوب جبل وجود پاره پاره اولوب موسای عقل متحیر اولقی ایله قبل و قاله و کشف اسرار مجالی فالمدی دیکدر

حافظ هر آنکه عشق نورزید و وصل خواست * احرام طواف کیمه دل بی وضو بیست * ای حافظ هر اول کیمسه که عشقه اوزنمدی و سی اتجندی و وصل دبلدی کوکل کیمسه سی طوافنک احرامی ایدستمن باغلادی (مفردات) (حافظ) م (هر آنکه) هر اول کیمسه که (عشق) م (نورزید) اوزنمدی ماضیدر (وصل) و صل (خواست) دبلدی ماضیدر (احرام) بیاض یوزنک (طوف) طواف (کیمه) م (دل) فل (بی) ننی (وضو) بیست (بیست) باغلادی (معنای اشارتی) حاصلی (وان ایس الانسان الاماسی) سرمنجه و صل مشاهده انوار جمال الله سعه منوطدر سی و مجاهده سز و صل ایستن ایدستمن کیمه طوافنک احرامی کیک کی ممکن دکلدر باخصوص کوکل کیمسه سی طرافی احرای که انوار الهی بیت الله اولان قلبی انحاطه و اسرار تجلیات ربانی قلبه قرار داده اولقی نجه مدت سی و مجاهده ایله تلذذات نفسانی بی کلبا کند بیکه حرام مرته سنده قلوب قلی ماسوی الله دن تطهیر ایله وضو متو بسز ممکن دکلدر دیکدر

چیدندن دردی و دوشردی معناسند کفت و کوسوز صا و معناسند در * محصول بیت * دانا سیر ایلدی و کور دیکه بوفلک حقه بازی هر کس ایله بر نوع حبله بازا و عیارات ایلر و هر کسی دنیا من خرفانیه فریغه ایدوب مفرور و غافل ایدر پس هنگامه سنی طاغندی و سوز صا و قیو سنی باغلادی بی نیجملات و تعلقات دنیایی ترک ایدوب اکا مضاف و متعلق اولان مصاحبت و کفت و کو ابوابی سدواکا منوط احوال قبل و قال کلایر دابلدی

حافظ هر آنکه عشق نورزید و وصل خواست * احرام طواف کیمه دل بی وضو بیست * نورزید لون حرف ننی و زیدن فصل ماضی چالشق و اوزنک طوف و طواف مصدر لر در برنسته نک اطرافنی طولشقی کیمه دل اضافنی بیانیسه در * محصول بیت * ای حافظ هر شول کیمسه که عاشق اولقسنزین وصله طالب و عشقنک من و غومنی چککسزین وصله راضی اولادی کوکل کیمه سنی طواف ایلکیمون احرای ابدست سز بطلدی یعنی کوکل که بیت الله در آتی نایاک زیارت ایلکمه نیت ایلک کیدر عشق در دینی چککسزین و صلت جائانه طالب اولقندر (وله حق عنه) خدا چو صورت ابروی دلکشای توبست * کشادکار من اندر کرشمه ای توبست دلکشای وصف ترکیدر کوکل آجچی معناسند کشاداسمدر قمع باب معنا سنده کرشمه ای کرشمه نک جهمیدر کاف بحجبتک و رانک کسریله و شینک سکونیه ناز و شوه معناسند اما بونده کوزله و قاشله اشارت مراد در اصل وضعه ده کوزله و قاشله اشاره درل * محصول بیت * الله تعالی که سنک دلکشای و کلک صورتنی بطلدی بی معوس خلق ایدوب نقش ایلدی بنم ایستک قمع بانی سنک کرشمه ریکه متعلق دبلدی یعنی ابروریکه معوس خلق ایدوب نقش ایلکدن مرادی خدا نک بنم کارمک کشایشی انزک اشارت و انتفا اند متعلق قیامدر همان که بنده جاننده نظر و التفات اولدی هر کاری قمع باب یواور والا فلا (مر اوسروچن را بنحک راه نشاند * زمانه ناقص ترکین قیای توبست) بهی

خدا چو صورت ابروی دلکشای توبست * کشادکار من اندر کرشمه ای توبست * خدای تعالی چونکه سنک کوکل آجچی فاشک صورتنی باغلادی بنم ایتم آجقلفنی سنک ناز و شوه لر کده باغلادی (مفردات) (خدا) م (چو) و قشا (صورت) م (ابرو) فاش (دلکشای) کوکل آجچی (نو) سن (بیست) باغلادی (کشاد) آجقنق (کار) ایش (من) بن (اندر) فی (کرشمه) کوز اوجبله نظر و ناز و شوه (ها) ادات جمع (توبست) م (معنای اشارتی) ای پیر دلبر وقتا که خدای تعالی سنک محبوب اولان قلبی منفتح و منفتح قلبی نور حقندن مستفید اولان صورت و معنای مانند هلال خلافتله مستدار شده باغلادی و بنم کی طالب حق قلوبلری قمعنی و کشادی امرنی سنک کوز اوجبله نظر شفقنکه و همتکه باغلادی طالبک و صلت الی اللهی سنک نظر و همتکله در دیکدر

مر اوسروچن را بنحک راه نشاند * زمانه ناقص ترکین قیای توبست * این و باغک سرونی یول طبرافنده دیکدی زمانه تاسک ترکس نقشی قشنگک قصصی باغلادی (مفردات) (مرا) بی (سرو) م (چمن) باغ (را) ادات مفهول (با) لایلا به (خاک) طبرانی (راه) بول (نشاند) دیکدی (زمانه) م (نا) حتی (ترکس) جیجک (باونون) نسبه در (فبا) قشنان (توبست) م (معنای اشارتی) بایر سنده خبری لباس اولان لباس قوی نیجه سی لباس باطنی اولان قبا و خدامت اسرار متوهذو بایه حق تعالی سنی خلیفه خاص الخاص قبلدنبور و بنده ناچیر کی و نیجه باغ عالمه علله و زهد و تقوی ایله باخود مال و جاه ایله تفاخر و ناز ایدن اهل صورتلری راه عشقه سنک نظر کیمیا وارک خاک مذ لنده قو یوب (عطل ذلی ذل البهود) دیدر مشدرو پیوی باغلی عبد ذلیل انجشدر دیکدر

زکار ماودل غنچه صد کره بکشود * نسیم صبح چودل در بی هوای توبست * زم ایشردن و غنچه نک کوکلندن یوزدوم آجیدی صبحک کوزل بی چونکه کوکلنی سنک محبت آرقه سنده باغلادی (مفردات) (ز) من (کار) ایش (ما) بز (دل) قاب (غنچه) م (صد) یوز (کره) دوکم (بکشود) آجیدی (نسیم) کوزل بل (صبح) م (چو) چونکه (دل) کوکل (در) فی (بی) آرقه (هوا) محبت (توبست) م (معنای اشارتی) ای مرشد هادی الهیک فضل و فیض واحدانی ایله سنده آثار محبه الله ظهوره کلجه بزم دل محبوبز انقباض واضطرار بدن و نیجه صقیات راه عشقه غنچه کی دور لش عاشق مضطرب و سرگردانلردن سنک همت علیه کله کشف حجاب و قمع انقباض واضطراب اولشدر و مجاهده سی مشاهده ایلر مشدرو دیکدر

مر ایند تو دوران چرخ راضی کرده * ولی چه سود که سر رشته در رضای توبست * بنی سنک قید و باغک فلکک دورانی راضی ایلدی اما نه فاند که ایلکک اوججفی سنک رضا کده باغلادی (مفردات) (مرا) بی (با) لایلا به (بند) باغ (نو) سن

ایلمش ایدم اوراده بکاز یاده روشن اولدی نیجه ایدیکی و نیجه کیلوب قوشاندنی و مذکور قیای ترکینک کند و به مخصوص قوشانی اولور که کند نک ایچندن کیر طمان او چقوری کی که به او چلری کینک قلبدان و کینک ایلکله اشلور اما بز کور دکر او چلری خاص اوطه او غلارنک دستالری کی صافی التوله ایشلمش ایدی و اوکنده کوبکی اوزرنده باب بصی صارقوب طورردی مکر عادت بو قوشاقده بو ایلمش بو قوشاقده قصب دیرل که اول قبایک زبنی انکله در و بو قیای ترکسه

ثبت ابدوب ترکسین دیدگری انکیچوند که بقای کره اولور ترکس بیرا قاری کی و یوقیا عادتاً سیاض مقالی جنسند
اولور و یوقیا بوزمانده کلیا معجور و متروکدر مکر ممالک کفارده خلافرت و مجار جسنده ترکسین قبا ایله قصبک
معاری حقیقتله معلوم اولدی پس • محصول بیت • بنی و سرو چنی خاک راهه دیکدی یعنی بی اختیار ابدوب
حیرته قودی زمانه سنک ترکسی قبالک قصبینی بند ایدلی حاصلی زمانه بواشی ایلله لی بزی مجنوس نلر کی یول ترانسه
او طور ندی یا خود بنم و مرغ چنک که

(دوران) دونک (چرخ) فلک (راضی) م (کرد) ایلدی (ولی) اما (چمدود)
نه فاند (سر) اوج (رشته) ایلک (در) قی (رضیا) م (توبست) م (معنای
اشارتی) ای پیرروشن خیر محمد الله مسبب الاسباب اولوب یوقیا عظمی مدور
و منور اولان الله بن ینوایی سن شاه معنویک زبردستنده (کمالیت بین بدی القبال) بنده
فرمان ابدوب امریکه راضی قلمندرامانه فاند اراده من کندی ایزده دکلدر بنه
اراده منی سنک رضا که وسکانسایت کلبه به باغشدر دیکدر

چو ناهه بدلی مسکین من کره ممکن • جو عهد بلسر زلف کره کشای توبست •
کولک مسکی کی بنم مسکین کولکله دوکم برافه چونکه کولکام سنک دوکم آجیچی
زلفک اوجله عهد باغلدی (مفردات) (چو) مثل (ناهه) کولک (بر) علی (دل)
کولک (مسکین) فقیر (من) بن (کره) دوکم (مفکن) برافه افکنندن دنه پدیر
(چو) چونکه (عهد) قول و قرار (با) مع (سر) اوج (زلف) م (کره کشا)
دوکم آجیچی (توبست) م (معنای اشارتی) باقیع القلوب (لاتزع) قلوبنا بعد
اذهدینتا بزی راه عشقه دوشوروب و وسیله اولان پیر کالک رضاشه اراده منی
باغلوب و روزالنده ر یو بیک پلدیروب بی عهد و پیمانه عبودیت و عجز و احتیاج
اقرار ایندر مکه بلاعت محض کر مکن یوقدر عنایت و توفیق و هدایت کرم ابتدا کدن
صکره ابتدیک کرم و احسانی انیزدن اوب غلبیزی بنه محبوب ابدوب بزی شدن
ایر مه الله امان الله الامان الله مدد الله شدن غیری • موجودیم یوقدر بر الله

چو تو خود حیات دکر بودی ای زمان وصال • خطا نکر که دل امید در وفای توبست •
سن کندک باشه بر حیات ابدکی ای وصال زمانی خطایی کور که کولک سنک وفا که
امید باغلدی (مفردات) (تو) سن (خود) کندی (حیات) درلک (دیکر) باشه
(بودی) ابدکی (ای زمان) م (وصال) وصال (خطا) م (نکر) کور (دل) کولک
(امید) آرزو (در) قی (وفا) کرم (توبست) م (معنای اشارتی) ای مکونانی بلا
علت عدمن وجوده کنور یچی الله عالم ارواحده بلا استعداد و الاستحقاق ارواح
قدسه ارا سنده بزحمت کدالریکه اتوار ذات مشاهده سن و غذای روح و سرمایه
سعادت جانم اولان لذت خطاب الیه بر یکم نواسن بخش و احسان ایله لسان ایله
نمیرا و نیز باشه بر حیات وصال و یرمش ابدک سن عالم السر و الخفیات سن کولک
خطاسینی کور که نیجه عصیان ایله آلوده ایکن سن ارحم الراحمینک رحمت واسمه
شدن کر مکه حسن ظن ایله • منقاد معطی از پلدیروب بنه سنک اثناء جلال باکالک
و وصات ذات بی مشاکت امیدنه در حقیقت محمد مصطفی عشقه بزی سن کر مکن
نا امید ایتمه بالله

چو ز دست جو تو که تم ز شهر خواهم رفت • بنجته گفت که حافظ برو که پای توبست •
محبوبه دیدم سنک الکن شهر دن کتبت • سرم محبوبم کوله رک دیدی که ای حافظ
کیت سنک ایغکی کیم باغلدی (مفردات) (ز) من (دست) ال (تو) سن

چو کتم •
• محصول بیت • دوران فلک بنی سنک قید که وجبکه راضی ایلدی امانه فاند غایت کاری و نهایت امری سنک رضا که
باغلدی یعنی فلکک رضا سنک و بنم رضایک فاند سی یوق سن راضی اولنجیکه حاصلی بنی بند و قید ایلکه سن
راضی اولور سن مراد حاصل اولور والا بنم و چرخک رضا سنک اعتباری یوقدر بوخسه سر رشته یعنی اختیار بتم الله
اولسه هرگز بند کدن خلاص اولقی ایستردم (چو ناهه بدلی مسکین من کره ممکن • که عهد با سر زلف کره کشای توبست)

ناهه سنک کو بکنه در ز اولده غنچه کی دوکم شکسته اولدیغیچون ذکر ایشدر کره ممکن دیکدر غرض تنک دل ایلله دیکدر کره
حرف تعلیلدر کره ممکن عبارته سر زلف زلفک اوجی دیکدر کره کشای وصف تر کیدر دوکم آجیچی معنایه سر زلفه
کره کشای استنادی مجازادری بر اولش زلف اوجندن آچلور و او رلشک اوجی دوکلور • محصول بیت • بنم دل
مکنه ناهه کی کره برافه یعنی بنی ناهه کی تنک دل و خونین جگر ایلله زیر دلم سنک کره کشا سر زلفه عهد و قول و قرار
بفادی که ایلک قید و بندنه اوله داغما

(تو خود حیات دکر بودی ای نسیم وصال
• خطا نکر که دل امید در وفای توبست)
بعضی نسخه ده زمان وصال دو شش
خود بویه برارده تا کید اقاد ایدر انجیق
حیات دکر اضافتی لایمدر غیر تنک حیات
دیکدر نسیم وصال اضافتی بیانیسه در
خط سافظی مقدم مغولدر نکر که امر
عزیم صیفه سیدر نکر پندن بنمق
منا سته تقدیر کلام خطا نکر ابدی
ضرورت و زنجیر راحذف اولمشدر
دل مبتدایت خبری امید مقدم مغولدر
بسنک در وفاده دریا صله معناسندر

• محصول بیت • ای وصال نسیم سن
غیر تنک حیات و روحی ایش سین یعنی
غیر تنک محب و بی و جانانی ایش سن خطایی
کور که کولک سنک وفا که امید بیلدی یعنی
کولک بیایر که سن غیری به حیات افزا و صفا
بخشی ایش سن سنک وفا که امید بغلوب
سکا طمع ایلدی و خطا واقع اولدی
(ز دست جو تو که تم ز شهر خواهم رفت
• بنجته گفت که حافظ برو که پای توبست)

ز دست جو جو جووه دست ایشات ایلدی
استعاره طریقه خنده کوله نک اسیدر که
اسم استعاره مدرعیده من کیم کیمد کدر
• محصول بیت • چانه دیکمکه سنک
جو و جفک المندن شهر دن کیدمچم
جانان دخی خنده ایلله دیکمکه ای حافظ
ایاغک کیم بیلدی وار کیت یعنی سن کیده
مید چکک • ماومدر بکا بهو ده استغنا
صامحه ایدی کوریم کیده پلور میسین
دیکدر (وله رضی عنه) (درین زمانه
رفیق که خالی از خلاست • صراحی می ناب
و سفینه غزاست) رفیقیده با وحدت
ایچوندر صرا حیده ده یا ینه وحدت
ایچوندر خلل برایشده فساد بولنده در
ناب خالص معنایه در سفینه لغت عرییده

چو نه من ز بی علی در جهان ملوم و بس • ملالت عله یز علی بی علت •
جهانده علسر لکدن همان بن ملول دکام علماک ملاقی هم علسر علدنر
(مفردات) (نه) نفی (من) بن (بی) نفی (عل) م (یا) مصدریه (در) قی (جهان)
م (ملول) محزون (بیم) ضعیف (بس) انجیق (ملالت) حزن (علما) جمع عالم
(هم) دخی (ز) من (عل) م (بی) نفی (علت) م (معنای اشارتی) بوعشق
ابدی و باعث رؤیت جلال الله و سبب قربت و انس حضرت در دیکدر

کیدر اما اصطلاح عجمه بر جنس مجموعه در که اوزر بنه آچلور • محصول بیت • بوزمانه ده خالیدن و ضرردن خالی بر بولداش
بر صراحی شراب صافی و غزل مجموعه سیدر یعنی غزل دیوانیدر (جریده رو که صکره کاه عافیت تنکست • پیاله
کیم که عمره یز بی بدست) جریده بونده علایق و عوایدن بری معناسنه در کدر کاه کیدر بری عافیت الله تعالی قولدن
بلا بی دفع ایلکه درل اما اصطلاح ده برهیز کارانه و تقوایه دیور • محصول بیت • مجرد کره که عافیت کیددی طاردر یعنی

زهد و تقوی طریق تجرید اقتضا ایدر آرایش دنیا ایله یو بوله کیدلن سیاه طوط یعنی باده نوش ایله که عمر عزیز بی بد اندر حاصلی برکته کند که نصیره دخی اله کبریا ایدی عیش و نوشله کجسک کرک (نه من زنی علی درجهان ملول و بس * ملالت علامه زلم بی علامت * محصول بیت * جهاند علامه لکدن همان بن ملول و مضطرب دکلم انجیق علامه نکده ملائی علامه علمندر یعنی قلت علمدن غم و غصه ایم علامه دخی قات

۱۴۸

و محبت نتیجه امانت شریعت و انقیاد تکالیف حضرت احدیت در وفق شریعت مجدی اوزره علی اولیوب آداب شرعدن برادی ترک ایدن اسرار الله محرم اولیوب عاقبت ندامت و خسران ایله علامه صبور یارکی قنوت قلب و حب دنیا سینه عللری ایله عللری اولد بندن حاصلاری ملالندردیمکدر

چشم عقل درین رهگذار پر آشوب جهان و کار جهان بی ثبات و بی علامت عقل کوزله نظریات که بوضوفا و فته ایله پراولش کچید بولند جهسان و جهانتک ابلی ثبات و محلسد در (مفردات) (با) مع (چشم) (کوز) (عقل) (م) (در) (فی) (این) بو (رهگذار) (کچید بولی) (پر) (طواو) (آشوب) (اضطراب و فتنه) (جهان) (دنیا) (کار) (ایش) (جهان) (م) (بی) (فی) (ثبات) (دوام) (بی) (فی) (محل) (م) (است) (م) (معنای اشارتی) بوعالمک سستوی غفلتد ر بوحسب نظر عبرت و چشم بصیرتله نظر اولتسه بوقته و وضوفا ایله طواو و پراولش کلان کیر قوتان کوچر کچید بولند جهان و جهانتک ابلی بی ثبات و محلسد ر اوهام و خیالاتد و بوسریه الزوال دنیا به محبت عاقبت خسران و ندامتد ر دیمکدر

دل امید فراوان بوصول روی توداشت ولی اجل بر عمر رهن املست کوکام سنک ذاتک وصلته و افزایش طوئدی اما اجل عمر بولند امیدک بولان اور بیدر (مفردات) (دل) (کوکل) (میم) (ضمیر) (امید) (آرزو) (فراوان) (بول) (وافر) (با) (لاملاسه) (وصل) (وصات) (روی) (ذات) (تو) (سن) (داشت) (طوئدی) (ولی) اما (اجل) (م) (با) (ظرفیه) (ره) (بول) (عمر) (م) (رهن) (بول) (اور) (می) (امل) امید (است) (در) (معنای اشارتی) ای معبود بالحق اولانریم بیلدیمکه بوظل و خیال اولان و فاسد دنیا بی ثباتد کوکام من باقی لازتک وصلت اتوار ذاتیه سنه و افزایش طوئدی لکن اجل عمر بولند امیدک بولان اور بیدر بوعرفیلده ذبوجای تحصیلده بزه توفیق رفیق ایدوب حیدک محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم حرمته بزی اتوار ذاتیه که واصل قیابو نایمده یاریم دیمکدر

بکبر طره مد چهره و قصه مخوان که سعد و نحس ز تأثیر زهره و زحلست بر آبی یوز او محبوبک اوک صاحبی طوط و قصه اوقومه که سعد زهره تک تأثیرندن و نحس زحلک تأثیرندن در دیو (مفردات) (بکیر) (طوط) (طره) (اوک) (صاحب) (مه) (آی) (چهره) (یوز) (قصه) (م) (مخوان) (اوقومه) (که سعد و نحس) (م) (ز) (من) (تأثیر) (م) (زهره) (بلدز) (زحل) (بر بلدز) (است) (م) (معنای اشارتی) ای طالب حق و صلح حق اولان الا بظهور اتوار الهی مرشد کاکام ارشاد دله و شهنشده اولان اوصاف مجدی ایله متصف اولوب اعتقاد بیک دخی درست قیلتله که عطی و مانع و مؤثر حقیقی هو الله در اسعاد و اشقا نه الهیکدر اهل نجوم اعتقاد باطل ایله تأثیری نجومه نسبت ایدکری کی بخاوی مؤثر بیلدین

بند

طوط یعنی برمه پیکره تعلق ایدوب اتی کوکل اکله نجه سی ایله و نجو مدن بحث ایدوب قصه پرداز اولد که سعد و نحس طام زهره و زحلک تأثیرندن یعنی بو محلتک سکافانده سی یوقدر زرا مؤثر حقیقی الله در بولنک تأثیری اولد یعنی تقدیرچه الله تعالی امریله در ماه و زهره و مشتری و سعد و نحس جفتده مراعات نظم و صحتی وار

صاحبیون مضطرب حال و شکسته بالدر خواجه کندی بو حکمه ادخال ایلکدن مرادی علامه ترک عمل سببه تر بصد (بچشم عقل درین رهگذار پر آشوب جهسان و کار جهان بی ثبات و بی محبت چشم عقلد بپاه صله دره صراع ثانی به مقید در رهگذار بول اوضافی پر آشوب بر غلبه وضوفا و فته در بی محل بی اعتبار مناسبه در محصول بیت * بوضوفا سی چوق کچید عاقل و عارف کوزینه جهانه متعلق جمیع امور ثبات و اعتبار سزد یعنی عبرت کوزیه بسلک دنیا و ما فیها هیچ نسنه دکدر زرافانی و سرایع الزوالدر) دلم امید فراوان بوصول روی توداشت ولی اجل بر عمر رهن املست فراوان چوق مناسبه بوصلده با حرف صله برده کی با طر فایچو در رهن وصف ترکیبدر بول اور می مناسبه امل امید مناسبه در محصول بیت * کوکام سنک رویک وصله چوق امید طوئدی یا طوئدی یعنی چوق امید وار ایدی یاور در امر طر بقده اجل امل حرا بیدر یعنی کوکام سنک وصالک چوق امید لئوردی اما اجل امید لری اخلا ایدوب وجود و برهن یعنی امل صاحبی اولدر عکله امل لغو اولور (بکیر طره) مه چهره و قصه مخوان که سعد و نحس ز تأثیر زهره و زحلست * چهره جیم عجمک کسری و هانک سکونیه بوز مناسبه در کک حرف بیان قصه بی بیسان ایدر سعه سیاره دن ایکسنه سعدان و ایکسنه نحسان دیر مشتری و زهره سعدان مشتری سعدا کبر و زهره سعدا صر و زحل و مرغ نحسان زحل نحس اکبر و مرغ نحس اصغر

محصول بیت * برمه پیکرک طره سین

(بچ دیور نخو هندیافت هشارش * چنین که حافظ ماست باده ازست) دوردن مراد بولند زماندر هشاروه صفت تضاد در هشارش لفظنده شین ضمیر اخبار قبل الذکر طر قیله حافظ لفظنه راجعدر * محصول بیت * بچ بر زمانده اتی آتی بولسا مشارد زرا که بزم حافظ ماست باده ازل مستیدر یعنی حافظک باده عشق کیدی ذاتیدر عارضی دکدر که کاه کاه و کاه کیده پس حافظ همیشه مستیدر باده ازلی زوریه حاصلی سکر عشق ایله سکران اولتده صحو طاری اولنر داغاسکران بورر (وله ایضا) (مارا زخیال توجه محتاج پروای شرابست * خم کوسر خود کبر که خیمانه خرابست) خیال شراب ذکر شاعرانه مذهبده اول جهنددر که خیال جانان کله کده عاشق کیفیت عشقه متکیف اولوب مست اولور پروا لفته فراغت معناسنه در تکیم دقیقیتک بویشده ظاهر در (بیت) ابوسه دان که از کیتی برور بسته شد بر ما * مظهر آنکه شمشیرش ببرد از دشمنان پروا * و امیر می برور (بیت) قر ز قضا شمشیر زنت تا این * زحل ز پیکر بیکان زنت نابروا * پس پروای شراب دیدی خیال جانان فارغ اولوب شرابله تقید معناسنه در کو خطاب عامدر سر خود کبر باشین قیدین کورد بیک برده استمال ایدر زخه سر خود کبر دیمکده لطف ادا وار زرا امل شرابی کو بلرده صافلور و کوپ افزاینده بر دگری کریم فو یوب افزاینی بر در اوقای با حلقه محکم صوار که قیاس دیکر چینه طاشوب طلسمه دو کیم تکیم آصنی برور (بیت) بستم بوی شراب آصنی که بر سر خاکت * حکیم در مثل نهاد خشت سرخ * پس خواجده سر خود کبر دیمکدن مرادی باشکدن اول کر پیچی کیدرمه طور سین زرا زخیال جانان فارغ اولوب سکا تقید ایلنر خیمانه خراب دیمکدن مرادی یعنی بر ایچیکدن فراغت ایلدک اس خیمانه خانی قاسوب خراب اولمسی لازمدر * محصول بیت * سنک خیالک سیریه بر شراب ایچیکدن فارغ اوداق یعنی خیالک وار ایکن اندن فارغ اولوب شراب ایچیکه مقید اولنر بزم میسر دکدر ایدر زخه دی باشک محکم طوط که خیمانه خرابدر که بزدن اکا کیده وارهن (کرخبر بهشت بریزد که بی دوست * هر شریت عذیم که دهی عین عذابست)

۱۴۹

یته الهک عطاسیه شیخ پرواسطه در (انک لانهی من احیت و لکن الله یهدی من یشه) آیت کریمه سین ابوجه فکر ایدمن دیمکدر

بچ دیور نخو هندیافت هشارش * چنین که حافظ ماست باده ازست

اصلا بر دورده حافظی عاقل بولسا ل کرک یعنی بوله من ز شویله که بزم حافظ ازلی شرابک مستیدر (مفردات) (با) (ظرفیه) (بچ) (اصلا) (دور) (زمان) (نخو) (اند) (استقر) (یافت) (بولق) (هشیا) (عافل) (ش) (ضمیر) (چین) (شویله) (حافظ) (م) (ما) (یز) (مست) (م) (باده) (شراب) (ازل) (م) (است) (در) (معنای اشارتی) بجمده امت عمرندن بروقت حافظی عقل معاش حکمنده صحو دار بوله من زرا بزم حافظ (قبل من قبل فی الازل) سر نجه خطاب است بر یکم شراب عشق الهیه ازلیله اذنیله مست و مستغرق اولندر انک انسی دائم الله ایله در ماسوا فکرده دکدر دیمکدر

وله ایضا

مار از خیال توجه پروای شرابست خم کوسر خود کبر که خیمانه خرابست

بزه سنک خیالکدن نه شراب قیغوسی واردر کوه دی کندی باشکی طوط زرا خیمانه خرابدر (مفردات) (ما) (یز) (را) (ادات) (مفعول) (خیال) (فکر) (تو) (سن) (چه) (نه) (پروای) (قغور) (شراب) (م) (است) (در) (خم) (کوب) (کو) (سویله) (سر) (باش) (خود) (کندی) (کبر) (طوط) (که) (زرا) (خیمانه) (مخانه) (خراب) (م) (است) (در) (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک جالک نورینه مستغرق اولد فدنصر بزم ایچون شراب بینه و اعمال ظاهره و تو فلاته نه حاجت واردر زرا الله تعالی لیک ذاتی نوریه مستغرق اولانک وجود بشریه سی خراب اولوب اول مرتبه ده اولان فیودات ظاهره و اسباب صوره به حاجت ملوب اولور سن اکادیکدی مع الله و فتندر سن همان کندی قلب هانکی طوط و محل تجلی اولان قای مراقب اول دیمکدر

کرخبر بهشت بریزد که بی دوست * هر شریت عذیم که دهی عین عذابست

اگر جنت شرابی ایدسه ده دوکک زرا دوستن هر اید شربت که بکا و بررسین عین عذابدر (مفردات) (کر) (کرچه) (خر) (شراب) (بهشت) (جنت) (است) (در) (بریزد) (دوکک) (که) (زرا) (بی) (فی) (دوست) (م) (هر شریت) (م) (عذب) (طانی) (میم) (ضمیر) (متکلم) (که) (م) (دهی) (و بررسین) (عین) (کندی) (عذابست) (م) (معنای اشارتی) (و یذنون النعم اذار او) (خو) (نجه) (جنت) (عرفانده) (است) (مشاهده) (جمال) (الهی) (رؤیت) (اید) (لیدن) (و دیر) (که) (جنت) (شرایده) (اولور) (سه) (دوکک) (لازم) (دکدر) (زرا) (دوستن) (بکا) (هره) (دراو) (حفظ) (نفسایه) (دن) (شریت) (و فتنده) (و بررسه) (عین) (عذابدر) (و فیهما) (مانشیه) (الانفس) (اولان) (جنت) (عاشق) (دیدار) (خدایه) (حرامدر) (دیمکدر)

۲۸

ل

هر شریت عذیم که دهی عین عذابست * عذب لذیذ معناسنه در عذبه عذاب مایشتده صفت اشتقاقی عین عذب و عذاب مایشتده شبتان خیال واردر زیر عذبه و عذابه عین وار * محصول بیت * اگر جنت شرابی ایدسه ده دوکک که دوستن هر طانی شربت که بکا و بررسین عین عذابدر یعنی بر محلسده که دوست اولیه انده جنت شرایده حاضر اولور سه بیانه دوکک زرا انفس هر طانی شربت که بکا صو ز سن سم هلاهل وزهر و زفومدر

(افسوس که شد دلبر و در دیده کریان * تحریر خیال خط اوتقش بر آبت) افسوس دروغ و حیف معاشنه شد بوند
رفت معاشنه در در دیده کریان مصرع ثانی به می هوند تحریر رفت عریده تقوید در یعنی طوغر نمی اما اصطلاح
بازنق معاشنه در * محصول بیت * حیف که جانتان کشیدی حال بو که دیده کریانده انک خطی خیالک کتابتی صو
اوزره نقبدر یعنی کینه کدن صکره انک خطی دیده کریانده شکل انک صو اوزره نقش چمکدر حاصلی دیده
کریان منبع آید پس انک اوزرینه
تحریر آب اوزره تحریر در اصل یثک
نکته سی بونده در یعنی خطک خیالی
کوزده تصویر انک نه فائده کشیدی
کوز قرشونده اولنجه باخصوص که
صو اوزره خط امر محالدر (بیدار
شویای دیده که این نتوان بود * زین
میل دما دم که درین منزل خوابست)
دیده لغتده بک در اما بولک کپی برزده
کوز مراد در چشم معاشنه اگر چه
لهمان نظر اولنه بیکه ده تحملی وار این
همه انک کسرله امین معاشنه سیل
دما دم سیل معاشنه فیدر که اراسی بک
کسین منزل خوابدن مراد عین یعنی چشم
در که حقیقتده او بخو کا نازل اولور
محصول بیت * ای دیده پیدار اول
غافل اوله که این اولی اولر یعنی امن
و فراغت اوزره اولی جائز دکلدر بوسول
متعافیه دن که بو منزل خواب اولان
کوزده در یعنی کوز مر دی کوزک آج
غافل اوله بو ابکی کوز مدن متوالیا
طاشوب افان سیلادن مبادا که سنی
طوبار لبوب کنوره (مشوقه عیان
میکدرد بر تو و لیکن * اغیار همی بیند
از آن بسته نقابت) مشوقه هم رسمی
علامت نقل در عرصه ده کی کپی عیان
کسرله مفاعله بایندن مصدر در معاشنه
معاشنه عینک فکیله استعمال غاطدر
میکدرد فعل مضارع بکر معاشنه اغیار
غیرک جمعیدر اما اکثر شعرا قیله ده
استعمال ایدر همی بیند همی ده می ادات
حالدر وها حرف تاکید کوزدر دیکدر
نقاب یوزاور بسته دیر اولی زمانده دیار
عجمک محبو بلری نقابله و کاکل و کسولرینی
یوزری اوزره اندر بوب پوشیده و کزرمش
اما فزایش او باش لنته الله علیه
و علی اعوانهم و علی انصارهم ظهور

افسوس که شد دلبر و در دیده کریان * تحریر خیال خط اوتقش بر آبت

حیفکه دلبر کشیدی و اغلی کوزده انک خطک خیال تحریری صو اوزره نقش
(مفردات) (افسوس که) حیفکه (شد) کشیدی (دلبر) م (در) م (دیده) کوز
(کریان) اغلی (تحریر) یازی (خیال) م (خط) صقال باشی (او) ضمیر
(نقش) م (بر) علی (آب) صو (است) در (معنای اشارتی) حضرت علی
رضی الله عنه (لاعبدر بالمره) کله قدسیه سی سر بجه کر چه عاشق صادق
بصیرتله جمال الهی مشاهده نمکندر لکن بو نشئت دنیا ده کاه نجلی کاه استار
رضین اولد بچون عاشق بیچاره وقت استارده حیفکه دلبرم کشیدی دیوب دام
اولیا اولان خیالات عکس مهر و یان بستان خدا و نقوش اسرار جمال محبوب
فی همتا ایله تارفت نجلی و دیدار قدر دیده کریان و سینه سوزان ایله فریاد و فغانی
بر آسمان اولور که فرقت حرفندن اشددر دیکدر

بیدار شویای دیده که این نتوان بود * زین سیل دما دم که درین منزل خوابست
اویانق اول ای کوز مکه زیرا امین اولی ممکن دکل بودام جریانی اولان سیدل نکه
بو او بقومز اندر (مفردات) (بیدار) اویانق (شو) اول (ای) ندا (دیده) کوز
(این) قورقوسمز (نتوان) ممکن دکل (بود) اویانق (ز) من (این) بو (سیل) م
(دما دم) دما (در) فی (این) بو (منزل) فوناق (خواب) او غو (است) در
(معنای اشارتی) ای عشق جمال الله اولان عاشق مبتلا کر چه آثار مجاهده مشاهده در
لکن بو خواب صفات منزل اولان دنیاده ما ویندن ماعداله بر مرتبه ده مکر لاهدن
این اولی ممکن دکلدر ای کوزم دما اویانق اول قهر جلالت خدادن و عظمت
کیرادن خوف ایله هر مرتبه ده عجز بشریله محو شده اوله سن ضرور ایتیه سن دیکدر
مشوقه عیان می گذرد بر تو و لیکن * اغیار همی بیند از آن بسته نقابت

مشوقه انک اوزر بکه عیان و آشکاره بکر لکن اغیار کوزر اول سیدن نقاب
باغشدر (مفردات) (مشوقه) محبوه (عیان) ظاهر (میکدرد) کچر (ر) علی
(نو) سن (لیکن) م (اغیار) بیکانه (همی) دما (بیند) کوزر (از آن)
اول سیدن (بسته) باغش (نقاب) پرده (است) در (معنای اشارتی) (و نحن اقرب
الیه من جبل الورد) حکمجه محبوب بوجه مظاهره ظاهر در و حقدن آشکاره
بر نسته بوقدر لکن کوز سزله نهاندر ای سالک سکا دخی عیاندر لکن سن حجاب
بشریله محبوب اولد اینکچون مستی حرم قدسده لایق کوز میوب بیکانه کوزر
اول سیدن غش بک برده دن بر پرده سنکچون کشف اولمشدر که کوزر سن دیکدر

کل رخ رنگین تو نا اصف عرق دید * در آتش رشک از غم دل غرق کلابیت
کل رشک رنگی بکاغذ اوزره در نا اصف غم کوردی کوکل غمندن کوی وحسد
آتشده کلابه غرقدر (مفردات) (کل) م (ر) علی (رخ) بکافی (رنگین)
رنگی (نو) سن (تا) حتی (لطاف) اطافت (عرق) در (دید) کوردی (در)

فی

و خروج ایده لی بو قانون مجبور و ترو ککدر پس خواجه تک بسته نقاب پیور دینی کندیلرشک زمانه نسبتدر
محصول بیت * مشوقه سنک بانکدن آشکاره بکر اما اغیار کوزر اندن یعنی انکچون متعبد یعنی نقاب دار در حاصلی
چنانک سکا استغنیای یوق و سندن اعراض الیوب نقاب بغلر اما رقیبیدن احزان ایدوب ستر صورت ایلیمکچون نقاب
بغلر (کل رخ رنگین تو نا اصف عرق دید * در آتش رشک از غم دل غرق کلابیت) کل مبتدا غرق کلاب خبری

دید فعل ماضی فاعلی ضمیر مستتر اجددر کله و معقول به صریحی لطف عرقدر و غیر صریحی رخ رنگین نا ابداء غایت
ایچوند زمانده منده معاشنه در آتش رشک معقول فیه سیدر عرق و از غم دل معقول به غیر صریحیدر عرقک
رنگین صفت نسبه سیدر رشک آتش رشکه اضافتی لامیه اولی جائز رشکه آتش استماره سببه و با اضافت پستانیه
اوله غم دل اضافتی لامیه در عرقک کلابه اضافتی یعنی فیدر * محصول بیت * جانا نه خطاب ایدوب پیور کل سنک
رخ رنگینک اوزرده عرقک لطافت

۱۵۱

فی (آتش) م (رشک) کوی وحسد (از) من (غم) کدر (غرق) طامس
(کلاب) کل صوی (است) در (معنای اشارتی) ای یار حقینی محبویت
مقامده اولان اهل مشاهده بعد رفع الحجاب سن صانع بیوقوف ذات علیه سنده
لطافت شؤنات غیبیه لی کوردی مایه شادی اولان کوکل غمندن آتش غیرتده
لاموجود الا الله سر و حقیقتده واصل اولوب مقام فاده حیاسندن محو و متلاشی
اولمشدر و انوار ذات الهیه به مستغرق اولمشدر دیکدر

در کج دماغ مطلب جای نصیحت * کین جره بر از زمزمه چک ور بابیت
بنم دماغ بوجاغنده نصیحت ری طاب ایتیه زیر بو جره چنک ور باب صداسندن
طولودر (مفردات) (در) فی (کج) بوجاق (دماغ) فوه سامعه (مجم) ضمیر
(مطلب) طاب ایتیه (جای) بر (نصیحت) م (که) زیرا (این) بو (جره)
خانه (بر) طولو (از) من (زمزمه) صدا (چنک) بر نوع سن (رباب) کانه
(است) در (معنای اشارتی) ای اسرار درویند و احوال بو قانون خد بردار
اولیان واعظ صوری مرتبه عین الیقینده دماغ جائی الهامات بانیله پراواش
مشاهده اهله رجایانایب اولان نصیحت کار ایدر ظن ایتیه زیرا بنم دماغ جانم
حرک عشق اولان مرشد کلاک جنود الله اولان کلام حکمت آمیز زیله طولودر
سنک نصیحت حاجت بوقدر دیکدر

راه توجه راهیست که از غایت تعظیم * دریای محیط فلکش عین سرابست
سنک بولک نه عجب بر بولدر که غایت عظمتدن فلکک در بای محیطی انک عین
سرایسدر (مفردات) (راه) بول (تو) سن (چه) عجب (راه) بول (با)
و حدیه (است) در (از) من (غایت) نهایت (تعظیم) اولو لای (دریا) دکر
(محیط) احاطه اید بچی (فلک) م (ش) ضمیر (عین) ذات (سراب)
جوراقلی بر که ایراقدن صو کوزر (معنای اشارتی) ای دوست سنک (هذا صراطی
مستقیم) پیور دیفک صراط مستقیمک نه عجب بر بولدر که انک استفا شده حیثک
سلطان انبیا صلی الله علیه و سلم (شینی سوره هود) پیور مشدر اول بولک عظمتدن
وعظمتی اول قدر در که فلکک در بای محیطی اکانت بر سر ایدر الاهک توفیقده
محتاجدر

سیرت درودشت بیانا کذاریم * دست از سر آبی که جهان جله سرابست
دره و تیه و صحرا بشلدر کل تا که کچور میه لم الیزی بر صو طرفندن زیرا جهان
جله سرابدر (مفردات) (سیر) بشل (است) در (در) دره و تیه (دشت) صحرا
(یا) کلی (تا) حتی (نکذاریم) کچور میه لم (دست) ال (از) من (سر) طرف
(آب) صو (یا) وحدیه (که) زیرا (جهان) م (جله) م (سراب) اسیده
صو کپی کورینان شی (است) در (معنای اشارتی) بورا استقامتده ارض الله واسعه

وصفا سن کوردی حسد آتشده کوکل
غمندن کلابه غرقدر یعنی رشکدن
وحسدندن بونده بر آتش پیدار اولور که
انک حرار تندن کلابه مستغرقدر یعنی
کلابه کله در بدر کله آتش رشک
حرار تندن حاصل اولور کل و رنگین
و عرق و آتش و کلاب جمعی مرعات
نظیر قیلنددر (در کج دماغ مطلب
جای نصیحت * کین جره بر از زمزمه
چنک ور بابیت) کج بوجاقد
عامدر ایجری بوجاغده و طشره بوجاغده اما
بغیرله ایجری بوجاغده اطلاق اولور دماغ
بینی به دیر و بینی طوران بره ام الدماغ
دیرز کین که حرف تعابیل جره دن مراد
بونده کج دماغدر مطلب فعل نهی
مخاطب طلبیدن معولدر طرازدن کپی
طلب ایلده دیکدر زمزمه آوازه تحفه
شاهدی * زمزمه آوازه شله فرح زنی
رباب کانه * یعنی آفاق * محصول بیت *
بنم یا سنک بیند یعنی بوجاغنده نصیحتده
بر طاب ایله زیرا بوجره یعنی کج دماغ
چنک ور باب زمزمه سندن طلو در
یعنی بن نصیحت پذیرد کل و بندن وایشی
ایسته زبرد دماغ چنک ور باب آرازیه
معتاد در بوندن حظایر حاصلی دماغده
نصیحت صریحی بر یوقر بر انواع سازل
آواز زدن طو بطلسودر (راه توجه
راهیست که از غایت تعظیم * دریای
محیط فلکش عین سرابست) چه استفهام
نهی که حرفی بیان تعجبی بایندر تعظیمدن
مراد عظمتدر دریای محیط فلکک
دریا صفتده مضافدر و دریای محیطک
فلکک اضافتی مشبه بهک مشبهه
اضافتدر فلکک شده شین ضمیر راهه
راجعه در معنی جهتدن سرابه مقیددر
دریای محیط کره ارضی احاطه ایلان

دریا در فلکی اکا تشبیه ایدر احاطه ده و عظمتده عین بونده ابکی معنی افاده ایدر بی ذات معناسنی بریده تشبیه
طریقله چشمه معناسنی سراب اصحیح زمانده شور و برده نصف النهار ده ایراقدن صو کپی کورینن هیئته دیر *
محصول بیت * سنک عشق طریق نه عجب اولو طر بقدر که کال عظمتدن دریای محیط فلکک معنی فلک اعظم اکانت
سراب بیکار بندر یا خود نقش سرابدر حاصلی سنک عشق بول بر عظیم بولدر که افلاک عناصر اکا کوزر عدم

وزره جگر آید * چه وقت مدرسه و بحث کشف کشف است (دفتر اشعار در مراد فزل دیوانی در بعضی نسخه ده صحرای به
 ایشان دوشمن و بحث برینه درس دوشمن کشف بونده ایهام طریقه واقع اوش ز راه کشف کشف حاشیه سی اولان کشفه
 تحملی واروهم معنای لغویست که آنچه در اما و او عاقله ایه ذکر اولسته نه که بعضی نسخه ده اوله در حاشیه کشفه مخصوص
 اولور انجیق * محصول بیت * چونکه بهار زمانه در وکل دخی بویه در ایدی رغرل دیوانی طالب ایه و صحرای و بستان
 بولین طوط یعنی اول جانبی عزم ایه مدرسه

﴿ ۱۵۴ ﴾

مدرسه فقهی دون مست ایدی و قوی و یردی بویه دیو که شراب حرام در لکن
 اوقاف مانندن یکدر (مفردات) (فقه) عالم (مدرسه) م (دی) دون (مست)
 سرخوش (بود) ایدی (فتوی) م (داد) و یردی (ی) شراب (حرام) م (ولی)
 لکن (به) یک (ز) م (مال) م (اوقاف) و قفل (است) در (معنای اشارتی) ای
 طالب حق لقمه کی دخی حلال است و حق عیددن زیاده حذر ایه زیرا علم و تد ریس
 ایچون مدرسه بی ملازم اولان عالم بالسته بر فقه خطاسن خبر و یردی که شراب
 حرام ایکن عذاب جهنم و وقف مانندن اهورن در بر مال اوقافده حق عید و اورد
 حق عید زیاده مشکدر که (شرط اوقاف کنص الشارع) در انکیچون وقف لقمه ایچون
 تکه بکاپنر (کالعام بل هم اضل) اولن در در یکدر

﴿ بدر و صاف ترا حکم نیست دم در کش * که هر چه ساقی * ما کرد عین الطافت ﴾

در و صافه سنک ایچون حکم یوقدر خاموش اول زرا بزم ساقی هرنه که ایلدی عین
 الطافت (مفردات) (درد) شراب طوریسی (صاف) م (ترا) سنک ایچون (حکم)
 قدرت (نیست) یوق (دم) نفس (در کش) چک (که) زرا (هر چه) هرنه
 (ساقی) شراب و یردی (ما) بز (کرد) ایلدی (عین) ذات (الطاف) لطف
 (است) در (معنای اشارتی) ای طالب حق کنیدی عبادات و مجامعات که
 نظر ایه عجب و غرور اید و بکیمه ک عینه و نقصانته نظر اینه زیرا (بصل من بشاء
 و یهدی من یشاء) الله در اسباب و اشقسان سنک الکه بر حکم یوقدر ناسک
 نقصانندن کف لسان ایدوب هرن کنیدی حالکی مراف اولکه حکم ازل هرنه که
 ایشلر عین الطافت ظلم منصور دکلر استمداد فطر یلری حکمجه جله ظهورات
 شئونک حکمتدر دیکدر

﴿ حدیث مدعیان همکاران * عمان حکایت زرد و زو بوریا بافت ﴾

مدعیان سوزی و عین اهل انک یعنی اهل الله خیالی همان التون دیکچی ایه حصر
 اور یچی حکایتدر (مفردات) (حدیث) کلام (مدعی) دعوی ایدیچی الف
 و نون ادات جمع (خیال) فکر (همکاران) عه مقارن اولنر (همان) انجیق (حکایت)
 م (زردوز) التون دیکچی (بوریا باف) حصیر و یردی (است) در (معنای
 اشارتی) ای طالب حق کنده که اولیان حالی بنده و اردد بود دعوی ایدن طریقی
 منافقن اوله زرا کنده اولیان اظهار ایدن مدعیلر قالی ایه ظاهری
 باطنه موافق اولان اهل الله حالی بر دکلر و قدری برابر دکلر همان التونلی
 حریر طوقیان ایه حصیر طقیانک حالی کچی قدر جهنم بینهماده بویه فرق
 وارد حاصلی مدعی مرود در دیکدر

﴿ خوش حافظ و این نکته های چون ز سرخ * نگاه دار که قلاب شهر صرافست ﴾

خاموش اول ای حافظ یوقرمی التون کچی نکته لری صافه زرا شهرک قلابتی
 صرافدر (مفردات) (خوش) سکوت (حافظ) م (این) بو (نکته) سر (ها)

﴿ ادات ﴾

کشیدندن در کش چک دیکدر ایچ معنای تر کیده ده چکمک ایچمک معنایست مدرسه نکر شاعر پیورر * ع * می نای بدل
 مایخیل ایچم * الطاف لطفک جمعدر لقمه یومشق معنایست اما اصطلاح حد ایاک معنایست در بعضی نسخه ده دم دو
 کش واقعدر یعنی سوله ساکت اول دیکدر زرا دم نفسدر و کش امر در چک دیکدر پس نفس چک دیکد سوله
 دیکدر * محصول بیت * خواجه بر مخاطب نجر بنایدوب پیورر باده در دینه و صافسته سنک حکمک یکم یعنی بکا صافی و یرک

باده درد آمیز و یرک دیک سنک وظیفک دکل زرا بو مصلحت ساقیک کار بدر و بزم ساقی عاقلدر هرنه ایشلر معنای
 لطف کند یکدر حاصلی باده مجلسک ادبی ساقی بر عادل کیمه اولنر و وجع امور مجلس اکا معوض اولنر پس اول
 کیمه که مجلسه حاکم اولن هرنه کیم حکم ایدر کیمه منع ایده من ایدی خواجه پیورر بزم ساقی یعنی
 ساقی ازل هرنه ایشلر عین الطافت در دین مراد دنیا کدور ایدر و صافدن مراد دنیا ذوق و صفا سیدر خوا چه
 حضرتلری کلام جامع ابرار ایدوب پیورر

﴿ ۱۵۵ ﴾

ادات جمع (چون) مثل (زرد) التون (سرخ) قرمزی (نگاه) حفظ (دار)
 طسوت (که) زرا (قلاب) قلیزن (شهر) م (صراف) فیوچی (است) در
 (معنای اشارتی) ای حافظ بو امر طریقی عواملردن کتم ایه ساکت اول
 و بوخالص التون کچی شوائب نفسانیه دن عاری اولان معارف اهل اللهی جاتک
 ایچنسد حفظ ایه و حالکه شکر ایه زرا شهر شایع حکم اولان قلوبک متصرفی
 اولان الله جملہ صورت ظاهره انسانی التون بالذری کچی احسن تفویم اوزره
 خلق ابتدی لکن قابولری (کعادن الذهب والفضة والحدید وغیر) متفاوت قلوب
 احوال قابولری کیرلدی صورتی انسان ایچی حیوان اولانه آب حیاتی لایق
 کور مدعیکدر

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ اگر باطاف بخوانی مزید الطافت * و کر بهر برانی درون ماصفت ﴾

اگر طافه بزنی حضور یککه اوقوبه سن اطفاسک زیاده در و اگر قهر ایه بزنی
 حضور کدن سوره سن بزم در و مین صافدر (مفردات) (اگر) حرف شرط (با)
 مع (اطف) کرم (با) رائد (خوانی) اوقوبه سن (مزید) زیاده (الطاف)
 اطفار (است) در (و کر) حرف شرط (با) مع (قهر) غضب (با) زائد (رانی)
 سوره سن (درون) ایچ (ما) بز (صاف) خالص (است) در (معنای اشارتی)
 ای طالب حق معلوم اولسونکه عاشق صادق اولانه (کل ما جاء من المحبوب محبوب)
 سر نجه امر بو العبددر که اطفک و فھرک عاشقیدر و اراده عاشق اراده مشوقده
 محودر انکیچون حافظ شیرازی ای محبوب حقیقی اگر اطف ایه معالیه ایدر ایا سنک
 لطفه که نهایت یوقدر کرم سنکدر و اگر قهر ایه معالیه پیورر ایا سنک قضا که راضی بز
 و حکمکه تسلیم بینه سنک کر مکله خلوص قلبه بر آن سنک تو جهنم کدن جدا
 اولنر دیو پیورر مشلر

﴿ بنامه وصف تو کردن نه حد امکانست * چرا که حسن تو بیرون ز حد اوصفت ﴾

مکتوب ایه سنک وصفی ایاک حد امکانست دکلر رنجو که سنک حسنک حد
 اوصافدن طشره در (مفردات) (با) مع (نامه) مکتوب (وصف) م (تو) من
 (کردن) ایاک (نه) نقی (حد) تعریف (امکان) ممکن اولن (است) در (چرا)
 نیچون (حسن) م (تو) من (بیرون) طشره (ز) من (حد) تعریف و نهایت
 (اوصاف) و صفا (است) در (معنای اشارتی) ای کلمات و کرمه در یال مرکب
 اوایب یازمی ممکن اولسد در یال دو کتوب کندینک کات و کرمه نهایت اولیوب (اصف
 بجا) اولان کریم و رحیم سنک احسنکی و عظمت و کبریا و قدر نک و صفی یازوب
 و بیان ایچنده قولر عاجز در زرا سنک حسن اوصافکه و احسان ذات با ککه
 نهایت یوقدر دیکدر

﴿ بچشم عشق توان دید روی شاهدا * که نور دیده خوبان ز قاف تا قافست ﴾

شادا حرف نماند و قدر نکتها اسلوب عجم اوزره ذوی العقول غیری اولد نیچون هاله جمع اولنلدر نکته لغت هر یسد
 بر چوق اوجیه بره اوره اوره برنشان پیدا ایلکدر بو معنی اکثر فکر و تحیر و قنلرله اولور که انسان بر نسته به دوشنور
 و بی شعور برایش ایشار نکته اصلنده مصدر در نکت شکت یعنی نصربانندن کدره کچی صکره قلوبده مؤثر اولان کلام
 لطیفه اطلاق ایلدی یلر ز سابقا بیان اولنلدر بکه زرا عاقلر کشته و اتونه قریشه ایه تخصیص کب ایدر مثلاً ز سرخ

و در ملازمه خالص آنون مراد او و بر سر خواجه نك ز سرخ دیدی خالص التوتندر نگاه داشتن و دارنده و بونلرك مشتاقانه مستعمل اولسه حفظ و صیانت مناسبه در امار کردن و نیکه له و بونلرك مشتاقانه مستعمل اولسه باقی یعنی نظر املك مناسبه در که حرف تعلیل قلاب مبالغه ايله اسم فاعل در قلب زن مناسبه مرافقه مبالغه ايله اسم فاعل در یعنی التوتی آنچه به و یا آنچه بی التوتی بوز بیدر * محصول بیت * ای حافظ اسم اول و بونلرك التوتی بکرر اشعار که اولان نکتہ نری حفظ ايله و کیسه به

اشاعت ايله زراشهر لقلای صرافدر یعنی سست نظم و بد اشعار مدعی شاعر پرزور برینه بکشد در سلك خالص التوتی کبی اشعار یکی سر قه ایدر و کند یک اول نامی بوط و ناموزون تر یقانی برینه بکورد (وله ایضا) (اگر بلطف بخوانی مزید الطافست * و کر بهر برانی درون ماصافست) بوزن اولیکی غزله نظیر واقع اوامش و اکثر دواوینده بولندی اما به ضمیمه بولند و بچگون واسلوب نظمی خواجه نظمك اسلوبه موافق اولد بچگون کتابت اولندی بخوانی فعل مضارع مخاطب در فعل شرط واقع اوامشدر مزید مصدر میسر زاد بریدن زیاد معنایه الطاف لطف چه بدر ایدر بکورد بکورد برانی فعل مضارع مخاطبدر را بیدندن سورمك معنایه معطوف قدر شرطه اولایه صافی بونده به صافی مناسبه در * محصول بیت * اگر بزی اطافه کنی جایکه دهوت ایدر ایدر سلك زیاد اطافدر و اگر قهر له بانگدن سوردر ایدر دروغز یعنی خاطر مز صافدر یعنی منفصل و مناز اولوز حاصل کلام سندن هر نه که حقمرده صادر اولورده اگر اطاف و اگر قهر مقبول و مرغوبدر هیچ بوجهله کوکزد مکر اولور دیکدر (بنامه وصف تو کردن نه خدا مکانست * چرا که وصف تو بیرون ز حد اوصافست) اگر بنامه بر بنه بخامه واقع اولسه اولی و آخری ایدر که استعماله موافق اولور دی بنامه ده کی بامه مناسبه اوله و باظرفیت مناسبه وصف و اوصافك حالدر وصف موصوفك چرا که مقام تعلیل و واقع اولمش زیرا که مناسبه وصف توده اضافت مصدر رك معنایه اضافتی قیاسدندر اوصاف وصفك چه در اگر اوصاف بدلی و صاف

بزم محبو بونلرك بونی عشق کوز به کورمك مکتدر زیر محبو بونلرك کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسده (چشم) کوز (عشق) م (توان) مکن (دید) کورمك (روی) بوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زیرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب (ز) من (قاف) قاف طاشی (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کند و ده نهابت اولیان ذات وصفات رب العالمین وصفند خلق عالم عاجز او آنچه بونلرك کی محبوب حقیقیک جمال باقانی مشاهده انجی بصیرت قلبه در بصره رؤیت ممکن دکلد رانچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایك دید بصیرت نری نوری اطراف عالی احاطه انجند در بکدر

بزم محبو بونلرك بونی عشق کوز به کورمك مکتدر زیر محبو بونلرك کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسده (چشم) کوز (عشق) م (توان) مکن (دید) کورمك (روی) بوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زیرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب (ز) من (قاف) قاف طاشی (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کند و ده نهابت اولیان ذات وصفات رب العالمین وصفند خلق عالم عاجز او آنچه بونلرك کی محبوب حقیقیک جمال باقانی مشاهده انجی بصیرت قلبه در بصره رؤیت ممکن دکلد رانچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایك دید بصیرت نری نوری اطراف عالی احاطه انجند در بکدر

بزم محبو بونلرك بونی عشق کوز به کورمك مکتدر زیر محبو بونلرك کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسده (چشم) کوز (عشق) م (توان) مکن (دید) کورمك (روی) بوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زیرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب (ز) من (قاف) قاف طاشی (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کند و ده نهابت اولیان ذات وصفات رب العالمین وصفند خلق عالم عاجز او آنچه بونلرك کی محبوب حقیقیک جمال باقانی مشاهده انجی بصیرت قلبه در بصره رؤیت ممکن دکلد رانچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایك دید بصیرت نری نوری اطراف عالی احاطه انجند در بکدر

واقع اولسه زیاد خوب اولور دی زیر اوصاف عبارتند مناسب اولور دی * محصول بیت * نامه ايله یا نامه ده سلك وصفك یعنی سنی و صف املك حد امکان دکل یعنی سلك اوصافك دائره امكانه صغر زیر استی وصف املك حد اوصافدن بیروندر حاصلی سنده اولقدر جمال و کمال واردر که و صاف اوصافده عاجزدر (بچشم عشق توان دیدر وی شاهدما * که نور صورت خوبان ز قاف تا قافست) بچشم عشق یعنی بچشم خدا بین شاهد بونده دلبر مناسبه در که حرف تعلیل

نور تارك ضیاسنه در بر صورت یعنی روی خوبان ز قاف تا قافست یعنی تمام عالی احاطه ایشد ز * محصول بیت * جانانك روینی عشق کوز به کورمك اولور زیرا خوبانك روی نوری فافدن قافده ك جهانی طومشدر اما هر کس کورمك بلکه چشم خدا بیشه مالک اولان کورمك انجی تنکیم حضرت مولا ناجای بیورر (بیت) جهان مرآت حسن شاهد ماست * فشا هود وجهه فی کل ذرات * (زمخسف رخ دلدار آیتی بر خوان * که آن بیان مقامات کشف کشف است) * محصول بیت * اضافتی بیانیته در ورخك

(مثال) م (کز نیم) اختیار ایدرم (روان) جان (در) فی (اعراف) جنت ايله جهنم پیشده اولان حبسخانه (است) در (معنای اشارتی) ای بونلرك جان فدا ایدن عباد مخلصینه اتادن و اتا دن ارحم اولوب (یا این آدم استعاضتكم فم تلمیعی) بیورن رحیم و کریم رحیمین جنت معرفت الهمده سلك خاص بده لیکه جمالک نعمتی غذای روحاری ایچون طعام محضر درو من لوازم بشره احتیاجدن منز بری نظیر سن اول مرتبه عرفانه و غذای روحانی به عدم وصلندن ایچون اعراف اهلی کی اولد سلك که روحانیت و کاه نفسانیت بین الماء والنعین کاه ذوق معرفتده کاه حبس بشریه کاه غذای روحانیتده کاه غذای نفسانیتده * فالوب تجلی دائمیده اولد بغم ایچون خبرتده بیدر

بزم محبو بونلرك بونی عشق کوز به کورمك مکتدر زیر محبو بونلرك کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسده (چشم) کوز (عشق) م (توان) مکن (دید) کورمك (روی) بوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زیرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب (ز) من (قاف) قاف طاشی (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کند و ده نهابت اولیان ذات وصفات رب العالمین وصفند خلق عالم عاجز او آنچه بونلرك کی محبوب حقیقیک جمال باقانی مشاهده انجی بصیرت قلبه در بصره رؤیت ممکن دکلد رانچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایك دید بصیرت نری نوری اطراف عالی احاطه انجند در بکدر

وله ایضا

بزم محبو بونلرك بونی عشق کوز به کورمك مکتدر زیر محبو بونلرك کوزی نوری فافدن قافدر (مفردات) (با) للملا بسده (چشم) کوز (عشق) م (توان) مکن (دید) کورمك (روی) بوز (شاهد) محبوب (ما) بز (که) زیرا (نور) م (دیده) کوز (خوبان) محبوب (ز) من (قاف) قاف طاشی (تا) انتباه (قاف) م (است) در (معنای اشارتی) کند و ده نهابت اولیان ذات وصفات رب العالمین وصفند خلق عالم عاجز او آنچه بونلرك کی محبوب حقیقیک جمال باقانی مشاهده انجی بصیرت قلبه در بصره رؤیت ممکن دکلد رانچون اولو الابصار اولان محبوبان خدایك دید بصیرت نری نوری اطراف عالی احاطه انجند در بکدر

مبادا که بشاکه شکندش * محصول بیت * ای بار سنگدل بزمه سرو کی سرکش سین یا خود سر و سرکش کی سین اما اطراف و کشفدن مبالغه کوزل سلك رویکه ناظر در یعنی بزمه سرو سرکش کی استغنا اوزر سین اما اطرافدن نه کوزل سلك رویکه ناظر در حاصلی بزدن معرض و سارر مبال سین رویکی مراد چه سیراندر سین و تماشاند بر سین (ترا که مایه خلد ست نزل و هسانیت * ازین مثال کز نیم روان در اعراضت) ترا خیر منصوب

مفصل مناسبت سکا دیکدر که رابطه میان مایه طاهر لای و اصل مناسبت در خلد جنت زل فونان کیمسه به چکن پیک
 عمارت کرده کی کی زن مؤخر مبتدا مایه مقدم خبر هتسا یکدش یعنی مانند مطو قدر مایه به ازین مقام تشبیه استعمال
 اولدور تنکیم سابقا بیان اولندی ایدی (ع) ازین ده باره عابد فریسی * بونک کی برده باره دیکدر وحید تبریزی (بیت)
 بشر دهد ازین بشر که به بود زحور * عین ایکی مصرعده ده بونک کی دیکدر تنکیم مولانا آصفی پیور (بیت) دست آزرده
 مبادا شود اضیاء مکش * ورنه میخوام

۱۵۸

چو جاننا بحاجتی که ترا هست با خدای * کاخر دی پیرس که مارا چه حاجت
 ای جان شول بر حاجت حق چونکه سنک خدایه وارد آخر یردم سؤال الیه که
 بزم حاجتم در (مفردات) (جاننا) ای جان (الف) ندایه (با) ضمیمه (حاجت)
 مقصود (با) وحدتیه (ترا) تنکیمون (هست) وارد (باخدا) خدایه (آخر)
 عاقبت (دم) نفس (یا) وحدتیه (با) زند (پرس) سؤال الیه (مارا) بزم
 (چه) نه (حاجت) م (است) در (معنای اشارتی) ای بشر بشدن مسلخ
 اولوب قابل فیض الهی روح مجرد و مقدس اولان پیردایر خدادن مقصود اولان
 نور الهی حقیمون بر نفس بود ویش فی نوا و بریشان حالدن و بو محتاج
 در دوتنکز فقیر فی نوادن بر سؤال ابدوب خلق عظیم متضای شفقت و مرحمت
 الیه بر نظر و بر حسن همت الیه دیکدر

چو ارباب حاجتم و زبان سؤال نیست * در حضرت کرم محتاجه حاجت
 حاجت صاحبی بر سؤال دلی بونی کریم حضورنده معنی و طبعه حاجت
 (مفردات) (ارباب) صاحب (حاجت) م (ایم) متکلم مع الف (زبان) دبل
 (سؤال) م (نیست) بونی (در) فی (حضرت) حضور (کرم) م (محتاج) طلب
 (چه) نه (حاجت) م (است) در (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض
 اولوب جوایس قلوب اولان پیردوشن ضمیمه (انسان المال انطق من لسان المفال) در
 سن کرم الطبع اولان ذات محترمک در دوات کشا سنک محتاجی بر لسا نه سؤال
 حاجت و طلب مقصود حاجت یوقدر نه حسن همت و نظر عنایت سنکدر
 دیکدر

(محتاج چنک نیست کرت قصد خون ماست * چون رخت از آن تست نه اچه حاجت)
 چنکه احتیاج یوقدر اگر سنک بزم قاعز قصدک وار ایسه چونکه متاع سنک ملککدر
 یغایه نه حاجت وار در (مفردات) (محتاج) احتیاج (چنک) صولش (نیست)
 بونی (کر) اگر (ت) تنکیمون (قصد) نیت (خون) فان (ما) یز (است) در
 (چون) زیرا (رخت) متاع (از) من (آن) نصیب و ملک (تو) سن (است) در
 (با) للالبسة (ینما) تجاوز نک الیه قاعی (چه) نه (حاجت) م (معنای
 اشارتی) ای پیر شفیقم سنک نظر عنایتک بر کانه اراده می اراده کده محو ابدوب
 کال تسلیمینده کالیت بین بدی الف سال جامی ونخی بولکه فدا ابدم هر نه کونه
 امر و فرمانک اوور سه مطیع قطعا اعتراض یوقدر ظاهرا و باطنا اقلیم وجودم
 سنک ملککدر سنک نفس عیسی واریکه اطاعت و انقیاد طوعیدر کرها اولغه
 حاجت یوقدر دیکدر

چو جام جهان محاسن صبر منیر دوست * اظهار احتیاج خود آنجاچه حاجت
 جهان کوستریمی قدحدر دوستک نورانی قلبی انده کندی احتیاجی اظهار

نه

همان تکمیل وزن ایچون کنورمش انجی خطای خا * محمده نک ضمیمه و طاء مسمله نک تشبیه قرینج قوشیدر
 * محمول بیت * عدو که شمرنده حافظک الفاظی و کلامی و کلاتی قصد ایدر یعنی بنم شرم حافظک شری کیدر
 الفاظده و ادا ده و ظرافتده و زانکنده در ایدی عدو نک شمرده حافظه او یکنمی همای قوشیده قرینج قوشی قصه سیدر که
 قرینج همایه دیر که سن بلند پرواز ایسک بن نیز یرم سن بر کونده الیفک مغزی بن بر ساعته اکو دم ایدی خواجه پیور که

قدوی ست نظم دخی نیز سولر و چوق سولر اما سولدیکی هب تر یقادر کیمسه نه او قور ونه یازر (وله رحه الله) خلوت
 کرده راجتا شایه حاجت * چون کوی دوست هست یغیر اچه حاجت * خلوت یا لکراتی کرده لازمه مستندی
 ما بینده مشترکدر یونده تعدیلر خلوت مقدم مفعول ایدر او رندلش یعنی اختیار ایش مناسبت را ادات تخصیصدر بتا شا
 حاجت شطدر * محصول بیت * بالکراتی اختیار ایدر نک محاسبه نه احتیاجی واردر جانان محله سی واریکن صحرا به وار مق
 نه حاجت خلوتدن مراد کوی چناندر (جاننا)

۱۵۹

نماجندر (مفردات) (جام) قدح (جهان نما) جهان کوستریمی (است) در
 (ضمیمه) قلب (متر) نوری (دوست) م (اظهار) م (احتیاج) م (خود)
 کندی (آنجا) انده (چه حاجت) م (معنای اشارتی) اول منصف بصفات الله
 اولان باردلوازم و پیردایریم افتدیک خانه تجلی ربانی اولان قلب شریفی اسکندرک
 جام جهان نمایی کی (لایق طبعه شی) سرشته مظهر اولددر بوده وای
 تسلیت امرنده دخی صدق درویمی اظهار حاجت یوقدر دیکدر

چو آن شد که بار منت ملاح بردی * کوهر چودست داد بدر باچه حاجت
 اول کیتدیکه طالعیک منی یو کتی چکر دم کوهر چونکه ال و یردی واله کیردی
 دریاه نه حاجت واردر (مفردات) (آن) اول (شد) کیتدی (بار) بونک
 (شت) احسان (ملاح) طائف (ردی) اولتوردم و چکر دم (کوهر) جوهر (چو)
 چونکه (دست) ال (داد) و یردی (با) ظرفیه (دریا) دکر (چه حاجت) م
 (معنای اشارتی) فروخت ایچون علم تحصیل ابدوب دریای علوم طاعریه به
 غرض اولوب قنون شتابه آشنا اولان علمای رسمیه لک منت یو کین شمس و زکبرو
 جکریم و انلردن ظن ایدیکم طریق ارشادی طلب ایزم محمد اله که عالم کندی ایچون
 خلق او تان وارث کوهر محمدی و واصل انوار احدی دل عالم و خلاصه بی آدم صدق
 کونده کوهر ناباب اولان مر شد کاله توفیق ربانیه موفق اولوب بزه ال و یردی
 (بدا الله فوق ایدیم) مظهر در علمه منجربین اهل رسوم حاجت یوقدر دیکدر

چو ای عاشق کدا چولب روح بخش بار * میداندت وظیفه تقاضاچه حاجت
 ای فقیر عاشق چونکه بارک رو حیثش ایدیمی دوداغی سنک وظیفه کی یلور تقاضا
 والحساح و ایرام نه حاجت (مفردات) (ای) حرف ندا (عاشق) م (کدا)
 فقیر (چو) چونکه (اب) دوداق (روح بخش) روح و یریمی (با) م (میداند)
 یلور (ت) سنک (وظیفه) غذا (تقاضا) ابرام (چه حاجت) م (معنای
 اشارتی) ای فقیر و محتاج اولان عاشق حصول مقصود ایچون طیب الهی پیر
 مشونک در کاغنده تجرل اتمه که (الامور) مروه نه باوقانها در انلرک نفس
 اکبر لری همت و فیض حیات بخش قلب منبر لری طابک استعدادنه کوره در سنک
 روحکک تحصیل مقدار غدا کی یلور ل تجرل الالحساح و ایرام حاجت
 یوقدر دیکدر

چو ای مدعی برو که مرآتو کار نیست * احباب حاضرند با عداچه حاجت
 ای دعوی ایدیمی کیتکه بنم سنکله ایشم یوقدر دوستلر حاضرلدر دشمنه نه
 حاجت واردر (مفردات) (ای) حرف ندا (مدعی) دعوی ایدیمی (برو)
 کیت (مر) بنم (بانو) سنکله (کار) ایش (نیست) بونی (احباب) دوستلر
 (حاضرند) حاضرلدر (با عدا) دشمنه (چه حاجت) م (معنای اشارتی)
 ای اسرار عشقندن خبردار اولوب قوری دعوی الیه اهل سلوک دین اهل صورت

بحاجتی که ترا هست با خدای * کاخر دی
 پیرس که مارا چه حاجت (جاننا) مادی
 الف حرف ندا بحاجتی با حرف سبب
 یا وحدت ایچوندر که رابط صفت تراست
 دیکدر یا خدای با حرف صله با مفرد
 مناسبت در آخر ادات نا کیدر دی دم
 نفس یا وحدت ایچون پیرس امر مخاطبدر
 با حرف نا کیدر مارا بزم دیکدر محصول
 بیت * ای جانان بر حاجت ایچون که سنک
 خدای به وار بر نفس سؤال الیه که بزم
 حاجتمدر یعنی سنک خدادن بر ایدیک
 واردر اول امید حاصل اولم ایچون بزم
 احتیاج جفرندن مؤال الیه حاصلی سن که
 بزم حاجتمدر حاصل الیه سن فاضی الحاجات
 دخی سنک حاجتی قضا ایدر (ارباب
 حاجتمدر و بان سؤال نیست * در حضرت
 کرم محتاجه حاجت) ارباب یک چه دیر
 هر نشنه نک صاحبیه رب دیر و ذات
 باری به ده اسددر غیره اطلاق جابر دکل
 مکر اضافه سؤال دانگ و مسورق
 حضرت یقینله و خانه نک حیاسته دیر
 کریم جو مرده دیرلر نمنا نقل یا بندن
 مصدر در نافصدن فعل یا نک مصدر نک
 عین الغافی عرب مکسور او قور و عجم
 مفتوح مختار سندی آرزو ایدر محصول
 بیت * حاجت صاحبی پیر و دینله که
 دینلر یوقدر یعنی دینله که قدر تر یوقدر
 حاصلی دینله که دینلر وار من مصرع
 نانی مقام تعلیمدر در بر کریمک حضورنده
 رفته معنی الیه که احتیاج بونی یعنی عرض
 حاجت ایدکسزین کریم اظهار کرم
 ایدر (محتاج قصه نیست کرت قصه جان
 ماست * چون رخت از آن تست یغیراچه
 حاجت) (قصه حکایت مناسبت در
 محتاج مضافر قصه و قصه جان و جان
 مایه اضافت معنی اللام جبهه رخت اسباب
 و متاع از آن تست از آن لفظی و آن لفظی اضافت
 دیچیک برده استعمال ایدر * محصول بیت *
 یلد کندن قاله مصرع نانی بونی اولکی به ضرب
 مئل شکلی ایدوب دیر چونکه اسباب و متاع سنکدر
 یغما به نه حاجت یعنی بزم چاکره میل ایدیک
 کیتده بعض حکایات و تأویلات ارتکاب کندی مالک
 و اسبابکی یغما طریقله اخذ ایلک کیدر زرا جان

و دل ستندر اکا قصد ابد بک حیده نه تردد کرک همسان حکمک اجرا ایل جان اوسنه (جام جهان نداشت صبر منیر دوست * اظهار احتیاج خود اینجا چه حاجت) جام گفته صرجه قد حدرا ما بونده اضافله تخصص کتب ایشدر جهان نما وصف ترکیبدر تمایبیدن که لازمه تعدی ماینداده مشترکدر بونده تعدیدر جهان کو ستریحی دیکدر کتی نماده عالم نماده دیرل شول بر مشهور قدح در که سلاطین ملوک ماضیه توارثا اکا مالک اولور دی و عالمک عدلی وظلی و نظام و انتظامی ایدن سیر ایدر دی

صبر بونده کوکل مناسنه در منیر اسم فاعلر اناز بیدر دن یعنی افعال یا بنک اجوفندن صفندر صبر مضافدر دونه صبرده فاعلدر جهان نساک و یا و آخر مبتدا و جام جهان نماده مقدم خبر اظهار مضافدر احتیاجه و احتیاج خود حافظنه و خود و اور سخیله بونده کنندی مناسنه اینجا ظرف مکان آده دیکدر * محصول بیت * دوست نورانی کوکلی جام جهان نماد یعنی جهنتک پیداو پنهانی کنوده کوستر پس بویه اولیجی کتی کنندیکن احتیاجی اظهار ادوب عرض ایلکه احتیاج بوق یعنی تحصیل حاصلدر (آن شد که بار منت ملاح بردی * کوهر چودست داددر یا چه حاجت) آن اسم اشارندر بعیده مشارالیهی محذوف آن حال شد تقدیرنده بار بونده بولک مناسنه منت مصدر در من دن مناوخته نصیر باشند بونده من توبیخی مراد در که اشع من در بار منت اضافتی بیانه در و منتک ملاحه اضافتی مصدر رک فاعله اضافتی قیلنددر یعنی اللام ملاح و کشتیان کبیجی دیکدر بردی پردیدن مشقدر فعل ماضی نفس متکلم و حده صیغه سیدر آخرندکی با علامت حکایتدر یعنی فعل ماضیک آخریسه لاحق اولور حکایت حال ماضی قصد اولور ملایم فنی و کردی کبیجی صیغه ماضیه داخل اولوب بونهابی افاده ایدر سابقا ذکر اولشیدی کوهر کاف عجمیک فحیه معناسی مشهور و کاه اولور که جم عریله تعریب ادوب جوهر دیرل چودست دادچو تعلیل ایچوندر چونکه مناسنه دست دادال و بردی یعنی مالک اولدی دیکدر بدریا با حرف صله در یادن مضاف محذوفدر تقدیر کلام بر جت واضطرار بدریا

و عوام طریقت بنم سنکه ایشم بوقدر طالب صادق اهل هوادن حذری واجددر (تعاونوا علی البر و اتقوا) سرنجه چکری یانق طالب صادقرویار مین و موافقار وار ایلکن سلوکه مانع اولان اعدایه حاجت بوقدر دیکدر

حافظ تو ختم کن که هنر خود صیان شود * با مدعی نزاع و محاکمه حاجت * ای حافظ سن سوزی ختم ایل که کنندی مرفک عیان اوله مدعی به نزاع و بحث وجداله نه حاجت وارددر (مفردات) (حافظ) م (نو) سن (ختم) تمام (کن) ایل (هنر) معرفت (خود) کنندی (عیان) ظاهر (شود) اوله (یا) للابسه (مدعی) دروننده اولیانی اظهار ایدجی (نزاع) غوغا (محاکمه) حکایه اشک و بحث وجدال ایتک (چه حاجت) م (معنای اشارتی) ای حافظ کرچه (العاشر اذا سکت هاک) اما (من عرف الله کل اساه) صومنددر همان سکونه ملازمت ادوب شده اولان معرفه الهیک ظهورنه سعی ایل مد علیه نزاع و بحث وجداله و اظهار حق ایچون کلامه حاجت بوقدر دیکدر

ح * صحن بستان ذوق بخش و صحبت باران خوشست * وقت کل خوش باد کروی وقت بخورن خوشست * باغ و باغچه اراسی ذوق و صفای باغشاید و بارانک صحبتی خوشدر کاک وقتی خوش اولسونکه کاک وقتند مجوزلک وقتی خوشدر (مفردات) (صحن) اوورنه سی (بستان) باغ و باغچه (ذوق بخش) صفا و بریحی (صحبت) م (باران) م (خوش) م (است) در (وقت) م (کل) م (خوش) م (باد) اولسون (که) زرا (ازوی) ایدن (وقت) م (بخورن) شراب ایچیلر (خوشست) م (معنای اشارتی) تجلیات ربانیه ایل و ازهار ادرار الهیه ایل بعدالخطابه محلی اولان قلب عاشق و صحبت مردان خدا خوش کرم اللهدر مقام محبوتنده نیلی داغیده اولان پیرروشن صبرک هر وقتی خوش اولسونکه ایتک خوش وقتند عاشقار زیاد فیض الهی یتشور و حال خوشدر عاشقارک وقتی خوشدر دیکدر

ح * از صبا هر دم مشام جان ما خوش میشود * آری آری طبیب انفاس هواداران خوشست * باد صبا دن هر نفس بزم جائز دماغی خوش مظهر اولور بلی بلی عاشقارک طبیب انفاسی خوشدر (مفردات) (از) من (صبا) باد صبا (هر دم) هر نفس (مشام) دماغ (جان) م (ما) بزم (خوش) م (میشود) اولور (آری آری) بلی بلی (طبیب) اطفیف (انفاس) نفسار (هوادران) محبت طویچیلر (خوشست) خوشدر (معنای اشارتی) اول بین الحق و البید و اسطه اولوب فیض یتشدر یچی پیر کاک نظر و عمتدن و عطر ریج رحان قلبدن هر نفس بزم جائز دماغی مظهر در و فیض ایدر بلی بلی هر نه قدر منکر و مدعی انکار ایدر رسده بعون الله تعالی و باذنه قصدیق ایدرم که عاشق صادقارک انفاس طیبهری مؤثر در و خوشدر دیکدر

ح * ناکشوده

جانان که کوینه کلوب کیدوب ملاحک منی بوکلی چککه باعث ایدی ال و پردی شمدنکرو محلیه ملازمت ادوب پاسبانک منی بوکین چککدن فور تانق (ای عاشق کدا چولب روح بخش یار * میدانت وظیفه تقاضاچه حاجت * کدا بونده بوخل مناسنه در روح بخش وصف ترکیبدر بخشیدن روح بفشلیجی مناسنه میدانت تامعی جهتدن وظیفه مقید در تقاضا تفاعل باشند مصدر در عرب تفعل یانق کی بونکده ناقصدن عین الفعلی مکسور او فور صیانف لیا اما عجم عین الفعلی مفتوح او فور یارینی الله قلب ایتک ایچون تفعل و تفاعل و تفعل باشند دخی ناقصک

ح * ناکشوده کل نقاب آهنگ رحلت ساز کرد * ناله کن بلبل که کلبانک دله کاران خوشست * کل نقابی آچامش کوچک دوزنی قصدنی ایدی ناله ایل ای بلبل که کوکلی بحر و حارک فریادی خوشدر (مفردات) (ناکشوده) آچامش (کل) م (نقاب) برده (آهنگ) قصد (رحلت) کوچ (ساز) دوزن (کرد) ایدی (ناله) فریاد (کن) ایل (بلبل) م (کلبانک) آواز (دلفکاران) کوکلی بحر و حار (خوشست) م (معنای اشارتی) اکثر نالی اهل دنیا اولوب منکر اهل الله اولدقربچون نازنین خدا اولان اهل الله دخی عیون عوامدن کنندورینی کیرلیوب قباب عزنده مستور اولندر و بواسطه ایل رحلت قصدین ایتشدر ای ذاکر حق اولان طالب صادق اگر سن کند و لریته وصات الهیه و سله اولان محبوب خدا ره ملاقات ایترا بیک روز شب دل بحر وحله در کاه حقه یوز سوروب فریاد و فغان ایل الهیه نیاز و زره اولکه بلبل کی وقت سحرده دیده کرباله فریاد ادوب الهیه نیاز ایتک عند الله خوشدر دیکدر

ح * مرغ شجنوان را بشارت باد کاندرا عشق * دوست را با الله شریای پداران خوشست * کبیجه او قویو بی قوشه مرده اولسونکه عشق بونده دوست ایچون او باقلرک کبیجهری ناله ایل اولق خوشدر (مفردات) (مرغ) قوش (شجنوان) کبیجه او قویو بی (را) ادات مفعول (بشارت) مرده (باد) اولسون (که) زیرا (اندر) فی (راه) بول (عشق) م (دوست را) م (با) مع (ناله) فریاد (شب) کبیجه (ها) ادات جمع (بیداران) او باقلر (خوشست) م (معنای اشارتی) کبیجه ز اوراد و اذکار و تلاوت قرآن ایل اذت مناسجاتی بولوب آه و این و فریاد و فغان ایل احیاء لیلی ایدن طالب صادقه مرده اولسونکه عشق یولنده الله ایچون اذت مناجات ایل کبیجه مرده در کاه حقه یوز سوروب کربان و بران فریاد و فغان ایل اولق محضاتوفیق حقد و عندالله خوشدر دیکدر

ح * از زبان سوسن آزاده ام آمد بکوش * کاندری در کهن کار سبکباران خوشست * آزاده سوسنک زیانندن بنم کوشه کلدی که یواسکی کلبساده بوی یینی اولرک ایشی خوشدر (مفردات) (از) من (زبان) دل (سوسن) صوصم جیجی (آزاده) فارغ (ام) بنم (آمد) کلدی (یا) للابسه (کوش) قولانی (اندر) فی (این) بو (دیر) کلبسا (کهن) اسکی (کار) ایش (سبکباران) بوی یتتیر (خوشست) م (معنای اشارتی) سوسن کی ماسودن تجرید و تفرید ایل فارغ القلب اولوب لذات روحانیه به واصل اولان بر مرد خداک لساندن ایشدمکه بوسجین مؤمن اولان دنیای دنیه ده (هلاک لالهون و نجا الخفافون) سرنجه تعانی ماسودن منقطع اولرک حال خوشدر دیکدر

ح * نیست در بازار عالم خوش دل و زانکه هست * شب و رندی و خوشبانی عیاران خوشست * بازار عالمه کوکل خوشلخی بوقدر واکر اندنکه وار در یعنی اگر وار ایل عیارلک

عشق و محبت ایلر اما دعوا سنده کاذبدر پس مدعی انکیچون دیرل نزاع اقتصد بر قسنه بی چکشدر مکرر زبانه فاعله اکثر مشارکت بین الاثنین ایچون کاور اما بونده مراد چکشدر محاکمه فاعله باشند مصدر در عجم بومصدری ناسر استعمال ایدر مدارا کی محاکمه مشترکدر حکایتله مشابیهت ماینداده * محصول بیت * ای حافظ سن سوزی ختم ایل یعنی تطویل کلام ایل هزائنه ظاهر اولور هر قنده ایلسه پس مدعی ایل نزاع وجدال و مکالمه نه احتیاج یعنی

ح * ناکشوده

مدخله بحث وجدالی امر زائد در سنگ فضلك و كالك كون كی روشندر كیمه به پوشیده دكلدر مدعی نه درسه دیسون
(وله رجه الله) (صحن بستان ذوق بخش و صحت یاران خوش است * وقت کل خوش باد و کزوی وقت میخواران
خوشت) (صحن الدارواك اورنه سی اما پونده بستان اورنه سی دیکدر ذوق بخش وصف ترکیبدر بخشیدن ذوق
بفشیلی صحت مصدر در صحت یعنی علم یا پندن صادق صحنی و حاك سكوتیه مصاحبت مناسه مضافدر بارانه
و صحتك بارانه اضافتی مصدرك فاعله
و یا مفعوله اضافتی قیادتدر وقت کل
خوش باد یعنی زمان کل خوش اولسون
حاصلی كلك حالی خوش اولسون ذکر
محل واراده حال قیادتدر ترکیبده ده
وقتی خوش در حالی خوش دیکدر
کروی که حرف تعلیل ازمن و عن معانسته در
وی صبر مرفوع منفصل در میخواران
میخوارك جمیدر میخوار وصف
ترکیبدر خواریدندن لفظ مشترکدر
بیچکه ایچمک مایندده پونده ایچمک
معنایسته در * محصول بیت * صحن
بستان ذوق و صفا بفشیلی در باراك
صحنی ده خوشدر كلك وقتی وحالی
خوش اولسون زیرا انك قدوسیله
میخوارك وقتی وحالی بودر یعنی کل بهار
زماننده کاور اول فصلده ایسه باده
زیاده ایچاور تکیم خواجه پیورمشر
(بیت) نکویست که سه سال می پرستی کن
* سه ماه می خورونه پارسای باش *
خارفلر پیور مشار که سه ماه پیور دینی
فصل بهادر پس میخوارك وقتی وحالی
کل فصلنده خوش اولق لازمدر که
ایچکی زیاده رفته اولور پس گاه خبر دعا
لازمدر (از صبا هر دم مشام جان ما خوش
میشود * آری آری طیب انفس
هوادران خوشست) صالنده کونیه
کجه برابر اوادینی وقت شرفدن اسن
یله درلرم پونده ایهام طریقه واقعدر
ظاهرا وقت مناسه در اما شاعرک
مرادی نفسدر مشام کزده ذوق
الان پیر شامی چانه استاد اصغاره
طریقه در آری تا کیدافظی قیادتدر
طیب اقتده پاك در خیشك مقابلی اما
اکثر و بیح طیبه ده استعمال اولور
انفس نفسك جمیدر نوک و فاك
فقه لریله هوادران هوادارك جمیدر

﴿ ۱۶۲ ﴾

لا ابالی لك و خوش اولوجلیق شو سی خوشدر (مفردات) (نیمت) (یوق) (در)
فی (بازار) چارشو (عام) ماسوی الله (خوش دل) کوکلی خوش اولق (ور)
اگر (زانکه) اندک (هست) واردر (شبه) ناز و جلوه (رند) لا ابالی (یا)
مصدر به (خوش باش) خوش اولوجی (یا) مصدر به (هیاران) پرده الله
کیرلن مستور (خوشت) م (معنای اشارتی) دخی اول مرد آزاده دیدیکه
بو بازار عالمده شغل دنیا یله و تعلق ماسوی یله اولنلردن بر کوکلی خوش اولوب
آلام و اکدار دن خلاص یله راحت بولان بو قدر اگر وارایسه (لا تخافون لومة
الأم) سر بجه امر دیدنه صلابتی اولوب خلقدن لا ابالی وحالی عوام ناسدن ستر یله
خاونکاه حقه انس حق و ذکر خدا یله مانوس اولنلرده واردر (تا جایس
من ذکر کنی) فوا حجه دایم ذکر و انس حقه اولنلرک حالی خوشدر دیکدر

حافظ ترك جهان که حق طریق خوش دلست * ناینداری که احوال جهانداران خوشست

ای حافظ جهانك تركی سوبك و ترك ابك خوش دل لك طریقیدر حتی ظن
ایتمه سن که جهان طویچی غنیرك احوال خوشدر یعنی خوش دكلدر (مفردات)
(حافظا) ای حافظ (ترك) م (جهان) دنیا (کنت) سوبك (طریق) بول
(خوش دل) کوکلی خوش اولق (یا) مصدر به (ست) در (تا) حتی (پنداری)
ظن ایتمه سن (احوال) حال (جهانداران) جهان طویچیلر (خوشت) م
(معنای اشارتی) ای حافظ انس حقه کوکلی خوش اولنلرک طریق دنیایی
ترك ایچکدر زیر الله و صلت ایکی خطوبایله در بری نفسی ترك و بری دنیایی تركدر
حتی ظن ایتمه سنکه دنیا یله و نعمتیه متم اولان اغیارك بلكه دنیا پادشاهلریك
احوالی خوشدر خوش دكلدر دنیا و آخرت آلام و اکداردن خالی دكلدر دیکدر

﴿ وله ايضا ﴾

﴿ یارب این شمع دل افروز کاش نه کبیت * جان ماسوخت برسد که جانانه کبیت ﴾
عجا بو کوکل شعله لندر یچی و نورلندر یچی شمع کیمک دولخانه سندر بزم
جائز ی باقدی سوال ایدک که کیمک جانانه سندر (مفردات) (بارب) (عجا) (این)
بو (شمع) (چیر) (دل افروز) کوکل شعله لندر یچی (ز) من (کاشانه) دولخانه
(کبیت) کیمکدر (جان) م (ما) ز (سوخت) باقدی (پرسید) سوال ایدک (جانانه)
محبوب (کبیت) کیمکدر (معنای اشارتی) عجا آن یله تمیر اولنوب قلبی رهشن
قلبی اولان نور محمدی قنی سادات اهك دولت خانه سی اولان قلبدن آلور که
اول نور محمدی آرزوسیه بزم جائز یاندی سوال ایدک که اول محبوب اکرم و اول
مطلوب انجم کیمک حظ و نصیبدر و بودوات کیمه میسر در متعنا الله خور حیه
صلی الله تعالی علیه و سلم

﴿ حایا خانه رانداز دل و دین منست * ناهم آغوش که می باشد و همچنان کبیت ﴾
شمدی اول دلبر بزم کوکلم و دینم خانه سنی یوقاری آییچیدر یعنی خراب اید یچیدر

﴿ عجب ﴾

ذوی العقولدن اولدنیچون الف ونوله جم اولشدر و هوادر وصف ترکیبدر داریدندن طو محق مناسه یعنی مالک اولق
مالدار کبی صاحب مال مناسه ایدی هوادر دیکدر بختدر یعنی صاحب بخت پس فلان فلاک هوادر ایدر دیرلر
یعنی بخت طو ترجیحی و دوستیدر دیکدر * محصول بیت * صبا دن هر نفس بزم جائزک دماغی خوشبو اولور یعنی انفس
طیبه سندن مطر اوور مصراع ثانی بی بوکا علیل ایدوب پیورر بیلی بیلی هوادرلرک نفساری قوفوسی ابو اولور صبا نه نسبت

هوادرلرک غایبه خوب واقع اولش حاصلی احب بک نفسلرک طبیی ایود ر صبا ایسه هوادر و معبددر که یز قیل کوه
جاناندن بلکه نفس جاناندن اخبار ایصال ایدر پس انک نفسی طیب اولق کرک که ایکی معنایسته یله هوادر در (تا کشوده
کل نقاب آهنگ رحلت ساز کرد * ناله کن بلبل که فریاد دافکاران خوشست) ناکشوده کشوده لازمده معنای مایندده
مشرکدر پونده معنای کل فاعلی و تعلق مفعولی نادات سلب ناکشوده آجق سزین آهنگ پونده قصد مناسه در
نولات اسمددر ارحال معنایسته یعنی کوچک

﴿ ۱۶۳ ﴾

عجب کیمک قوجا غنه مقارن اوله و کیمک خانه سنده قریبدر (مفردات) (حایا)
شمدی (خانه) بیت (رانداز) یوقاری آییچی (دل) کوکل (دین) م (من) بن
(است) در (تا) عجب (آغوش) فوجاق (که) کیم (باشد) اوله (ایکی
همر) مقارنت معنایسته در (خانه) م (کبیت) کیمکدر (معنای اشارتی)
محمد الله شمدی اول نور محمدی آرزوسیه و سوز و گداز ریاضات و مجاهدات یله
خانه قائم تعلقات ماسوادن و مشتهیات قسانیه دن منقطع اولوب و اعتقاد باطله زدن
خال بلاغاید و لا استدلال انوار یقین یله مالی اولشدر عجب اول اضافات و انباتدن
مجرد اولان نور کیمک سینه سن روشن قیادتدر و کیمک خانه قلبنه پرنو صافله
منفرد انوار اولشدر یارب نور فاك عشقند بزی اول نور واصل قبل آمین

﴿ باده لعل لبش کرب من دور مباد * راح روح که پیانه ده پیانه کبیت ﴾

انک امل دوداغك شرابی بزم دوداغدن دور اولسون کیمک روحك شرابیدر
و کیمک پیانه شنه عهد و برمشدر یعنی کیمکده همقدح اولمه پیمان و برمشدر (مفردات)
(باده) شراب (اهل) قمر می چوهر (اب) دوداق (من) ضمیر (ز) من
(اب) م (من) بن (دور) بعد (مباد) او - ون (راح) شراب (روح) جان
(که) کیمک (پیانه ده) عهد و برمیچی (پیانه) اولنك (کبیت) کیمکدر (معنای
اشارتی) اول مطامع نورك کلمات جان بخش و دلکشاری و اذکار جریله لری اسامدن
دور و منقطع اولسونکه (الا بذكر الله قطب القلب) عجب انک کلمات لدنیه سی
اسرارینه واصل اولوب انک شراب عشق و محبتی کیمک روحنه لذت بخش اولشدر
و کیمک عهد ازبستی محکم قطبدر و کیمک قلبی شایع حکمت لدنیه شنه پیانه و محل
اولشدر نور محمدی نور حقد و غیر ظن ایچیدن دیکدر

﴿ باده هر کش افسونی و معلوم نشد * که دل نازک او مانل افسانه کبیت ﴾

هر کیمه اکا رافزون و پر وانی اسانچد طلب ایدر لیکن معلوم اولدیکه انک
نازك کوکلی کیمک افسانه شنه مانلدر (مفردات) (می) زائد (دهد) و پر
(هر کس) هر کیمه (من) ضمیر (افسون) حکایه و کلام (معلوم) م (نشد)
اولدی (دل) کوکل (نازك) لطیف (او) ضمیر (مانل) میل ایدمیچی (افسانه)
مثل وقصه (کبیت) کیمکدر (معنای اشارتی) اول محبوب خدای و اول انوار
هدای ترک و کرد و هر بی و هنری و غیره جله طلب معرفت اسانچد طلب و نمیددر
لکن معلوم اولدیکه اول نازك محبوب و صلی کیمه میسر در و کیمک اعمال
واذکاری مقبولدر ایچق طاب صادق لایق اولان حسن ظن یله نلده او اقدر
دیکدر

﴿ یارب آتشه وش و مایه رخ و زهره چین * در کشتی که و کوهر بیکدانه کبیت ﴾

عجا اول زهره آئینی و آی بکا قلی شاهانه دایر کیمک صد فندده واقع اولان
بردر کتسیدر و کیمک نظیر سز جوهر فرددر (مفردات) (بارب) (عجا) (آن) اول

ساز کرد دوزدی و قورشدی کن
امر میخاطبدر که حرف تعلیل دافکاران
الف ونوله جم اولش دافکار کوکلی
مجرور زیرا افکار هره نك ثبوتیه
و سقوط طیبه و کاف عجمیه مجروح
مناسه در * محصول بیت * کل
نصاب آجق سزین ارحال قصد بدینی
یعنی کوچک قصد بدینی مهیا ایددی
حاصلی کل مطبق اولق سزین هنوز
غنیه ایکن دیو شرر پس ای بلبل ناله
ایله که کوکلی مجروح عاشقك فریاد
و فغانی خوشدر یعنی مؤثر و سوزناکدر
زیرا جانانندن مهاجر و معارف اولور
آهنگ و ساز و ناله و فریاد جمعی مراعات
نظیر قیادتدر (مرغ شخوارا اشارت
باد کاندرا عشتی * دوست را با ناله
شبهای پیدا ران خوشست * شخوار
وصف تر کیدر خوانیدندن کجه
اوقویچی که بلبلدن کنایه در اشارت
پاك که مرله مشتاق مناسه دردوست را
را ادات تخصیصدر دوستك دیکدر
پیدا ران جمع پیداردر او یاقلر دیکدر
* محصول بیت * مرغ شخواره ششانی
او اسونکه عشق پونده یعنی طریق
مودت و محبتده جانانک کیمکدره او یانی
اولان عاشقك فریاد و ناله سیه ذوقی
وار یعنی پیدارك ناله شبکیر یله خوشدر
زیرا اهل در دك ناله شبکیری مؤثر
و سوزناکدر (از زبان سوسن آزاده ام
آمد بکرس * کاندین دیر کهن کار
سبکباران خوشست) زبان سوسن
پونده زباندن مراد سوسنک پیرا غیدر
تشیبه طریقه و سوسنی و سروی
آزاده اغیله وصف ایدر زیرا بونلر
جمع زمانده تازه او اوب یشامده در ساز
درختلر و نباتات کبی کاه بارك و کاه بی برک

اولرل حاصلی دست خزان و دی تجاوزندن و نه بدیدندن آزاده درل و میوه و حاصل صاحبی دکلدر که بونلر صبا دن
و چوب آغق لازم کله پس هر جهندن آزاده ز در تکیم خواجه پیور کار سبکباران خوشست ایدی * محصول بیت * سوسن
آزاده نك زبانندن قولانغ کلدی که بواسی دبرده یعنی دنیا ده یعنی بوکلیك ایشی ابو در یعنی تعلق دنیان مجرد اولان
کاری خوشدر تکیم سرو و سوسن بار و حاصل تعلقتدن سالم اولدنیچون دایم ناز و زدر (نیمت) در بازار عالم

خوشدلی و زانکه هست * شیوه زندگی و خوشبختی و غباران خوشست * بازار عالم اضافتی بیاید در خوشدلی خوش دل
گوگلته غم و غصه کنور مین کیسه به دیر یا حرف مصدر در ورا کر دن مخففدر زان دخی ازاندن که خوشدلی بیان ایچون
کشددر شیوه افته ایوایش ایشلکه و کندینی کوزل کوسرکه دیر رند باده نوشدر باحرف مصدر خوشبختی و وصف
ترکیبدر باشیدن ایو حاله بکینوب غم و غصه جکینه دیر عباراتک تشدید له افته فرسده و اسوده مستعاده یعنی شوکه

(شاه و ش) شاه کی (ماه) آی (رخ) بکاف (زهره) بلدز (جین) این (در)
انجسو (یگا) بردانه در بکت صدقه واقع اولان رانجسو (که) کیمک (کوهر)
جوهر (یکدانه) بردانه (کبت) م (معنای اشارتی) عجب اول نور ذات الهی
جهه سنده ظاهر چال شریفی کورن هدایت بواجبی سید الکونین (اول ماخلق الله
الدرة البيضاء و اول ماخلق الله الجوهر الفرد) اوصافله موصوف اوله رقی صدق
کونده بکتا واقع اولان جوهر فرد و نور حق کیمک صدق سنده و کیمک حقه
قلبنده مکتوم اولشدر یارب حیک عشقه زری اول نوردن محروم ایتمه الله
مددالله سندن مدد اللهم مدد

دوات صحبت آن شمع سعادت پرتو * باز پرسید خدارا که به پروانه کیمک
اول سعادت پرتو او شمع صحبت دولتی کبرو صورتک الله ایچونکه کیمک پروانه
سیدر (مفردات) (دوات) م (صحبت) م (آن) اول (شمع) جبره (سعادت)
م (پرتو) عکس (باز) کبرو (پرسید) صورتک (خدایا) ایچون (با) للابده
(پروانه) م (کبت) م (معنای اشارتی) اول نور حقه مظهری و سعادت
شمع انور بکت صحبت دولتی ای اهل یقین اولان مردان خدا الله ایچون اول
صدر رسالندن سؤال ایدک ویزه خبر ویرکه فتنی آنش عشقه جانی فدا ایدن
وداع پروانه کبی اطراف شمع سعادت دوران ایدن پروانه سوخته نکدر و اول شمع فتنی پروانه
ایچوندر دیکدر

کتم آرازدل دیوانه حافظی تو * زراب خنده زان گفت که دیوانه کیمک
محبوبه دیم آ حافظک دیوانه گوگلندن سنسز عجب حال نیجه اولور دوداق
الشدن کوله رک دیدیکه کیمک دیوانه سیدر (مفردات) (کتم) (دیم) (آه)
م (از) من (دل) م (دیوانه) دل (حافظ) م (ی تو) سنسز (زر) (الت) (خنده)
زنان (کولت) اوریمی (کفت) دیدی (دیوانه کبت) کیمک دیوانه سیدر (معنای
اشارتی) اول محض انور خدا اولان محبوبه دیم آ حافظک دیوانه کولگی سندن
جدا او اورسه حال نیجه او اورید کده اول رؤف رحیم اولان محبوب شفت واطفله
تسم اید رک دیدیکه فکر ایدک اول دیوانه کیمک دیوانه سیدر (المر مع من احب)
سر نیجه کشتی کیمی سور سه انکه حشر او اور و محبوب وفادار زنجیر محبت کیمک
بویته ط قدیسه ایتمه دیوانه سندن کیمک حاشا دیوانه سن محروم ایتک شاندن
دکدر دیکدر

اگر چه عرض هنریش یاری ادیست * زبان خوش ولیکن دهان پرازعریست
بارک اوکنده معرفت عرض ایتک اگر چه انیسر نکدر لسان سکوتده دولکی آغز
عریله طولودر (مفردات) (اگر چه) (عرض) (ظهار) (هنر) معرفت (پیش)
اوک (یار) م (بی) (نسی) (ادب) م (با) مصدریه (امت) (در زبان) دل

خوش

اول ظن ایلمه سن که دنیا دارلک یعنی اهل دنیاک احوال و اطواری بودر حاصلی دنیا به برکنه قدر آرق توغل ایلمه دردی
و بلاسی آرق او اورا هیچ ایلمه هیچ اولور دیکدر (وله ایضا) (یارب آن شمع دلفروز زکاشانه کیمک * جان ماسوخت
پرسید که جاناته کیمک) یارب اصلنده یارب درباه مشدده ک کسریله یا حرف نداری منادی مضایق الی یاه التکلم در
اصطناده زری ایدی یابی حذف ایدوب یابی تخفیف و تسکین ایلدیلر یارب اولدی عجباً معنای آن لفظندن قنجدی یاه

نقل ایتکه مشوح او نور شمع عریته شیک قحی و میک کسریله در می ساکن او قومق عجم تصرفا تندزدن میداندک
یعنی مشوح او قومق کی دلفروز وصف تر کیدر افروزیدنن همزه ک نیوتیه و سقوط طبله لغتدز بودند و صلا ساقط اولشدر
بحسب اللغة معنای کول بالکندر یعنی کولک شوق و یروب روشن قلیچی معنای کاشانه قش اوینه دیر نا بخانه
معنای جان ماسوخت چله سنک رابطی محذوف نقدر کلام که جان ماسوخت در وزنجیر حذف اولشدر پس یو چله
شمع دلفروز صفت او اور یا خود چله

(خوش) ساکت (ولیکن) م (دهان) (نفر) (طولو) (عری) مراد علم و معرفت
(است) (در) (معنای اشارتی) ای زنجیر عشقه گرفتار اولوب معرفه الله واصل
اولان عارف (معرفه الله کل لسانه) سر نیجه و دخی (و هو مکتوم ایما کتم) حکم نیجه
عاشق عارفه لایق اولان هر نه قدر فزون شایه علم و معرفتی دخی واریده ددائما
حضور رب العالمینده نور حقه استغراق الیه محو و مناسی سکوت ملازمتده اولوب
تا که بر اید خوان اوله ز را حضورده اظهار فضل فی ادب کدر دیکدر

پری نهفته رخ و دیودر کرشده حسن * بسوخت عقل زحیرت که این چه یو العجبت
محبوب بکشتن کبر لاش و شیطان حسن و جلوه عرض ایتکه حیرتن عقل باندیکه
یونه زیاده امر عجبدر (مفردات) (پری) (چندک) محبوی (نهفته) (کبر لاش) (رخ)
بکاف (دیو) شیطان (کرشمه) ناز و جلوه (حسن) م (بسوخت) باندی (عقل) م
(ز) من (حیرت) م (این) یو (بوالعجب) زیاده عجب (با) مصدریه (است) در
(معنای اشارتی) یو عالم ابتلا بر ظلم عجب و برهمه ای غریبدر که عقول بشر
ادراکنده عاجزدر که اول محبوب حقیقی زیاده ظهورندن کبر او در (لاندک) (البصائر)
در و اول عدو مین اولان شیطان عاقبتی ایدی خسران اولان دنیا ایچون ز غافلاری
تسویف و اغرار الیه من بن اعمال و حسن افعالدر حالیکه معرفه الله ابله مامور
و باعث خلقت انسان انجق معرفه الله در یو امر عجبده عارف حیرتده یو عبقده دن
کذر انجیق الهک عون و توفیقته محتاجدر مشایخ مزور الیه پیران حقیقلرده
یونک کیدر دیکدر

سبب میرس که چرخ از چه سفته پرور شد * که کام بخشی او را بهانه بی سببست
سبب صورمه که فلک نه دن اسفل نامی بسلیخی اولدی و مرادین و بر عیدر زرا
فلک مراد و بر عیدلکته بهانه سبب سزاکدر (مفردات) (سبب) م (میرس)
صورمه (چرخ) فلک (از چه) ندن (سفته پرور) اسفل ناس بسلیخی (شد) اولدی
(که) زرا (کام بخش) مراد و بر عیدی (اورا) (ایچون) (بهانه) علت
(بی سبب) سبب سزاکدر (معنای اشارتی) یو سبب و من و جنت کافر اولان عالم کون
و فسادده چیغه دنیاک ظنای اولان کلابره و اسفل وارذل ناس اولان بی شرم و روی
بی آبره فلک رعایت ایدوب حال و جاه ابله صورده متعم و متوسع فتاده سنیدن
صورمه زرا فلک اهل دنیا به و فرومایه اولان اسفل ناسه مرادین و یروب
و مساعده ایتمه علت سبب سزاکدر بلکه باعث مقت و غضب اناهدر که (یادنیسا
ضیق علی اولیائی و توفیقی علی اعدائی) بیور مشدر

درین چن کل یخار کس نیجید آری * چراغ مصطفوی باشرار یو العجبت
یو باغ عالمه کیمه دیکسز کل دیرمدی بی حضرت مصطفی علیه السلام منسوب
اولان چراغ ابولهبه منسوب اولان آنشله بیله در (مفردات) (در) فی (این) یو
(چن) (باغ) (کل) م (بی خار) دیکسز (کس) کیمه (نیجید) درمدی (آری)

دل

۴۲

عبارتدر یعنی قسطنی ایتک و یا ایتک قوینده یاتور دیکدر تکیم بیت سببده کیمک فرزندی دیناشدی پس * محصول
بیت * اول شمع دلفروز حالیا بنم دل و دیک اوینی خراب ایدیمیدر عجباً کیمکله محضوب و همیتر در و کیمکله همینه در
حاصلی بنی خراب و یاب ایلدی آبا کیمی معمر ایلیوب احیالار (باده اصل لبش کزلب من دور باد * راح روح که
و بیانه کیمک) باده ک لعله اضافتی مشبهک مشبه به اضافتی قیلبندر و یا عکسجه و املک له اضافتی مشبهک مشبه به

اضافه در حاصلی بیاید در و بونگ کی بر رده افسانگ قزل رنگلی مراد در غیری ذل کرباب من دور باد بونگ کی جله
معترضه زه علم بدیده حشوملیج درل یعنی مدتی مشر اولان جله معترضه زه که مافکنده و ما بعد بنه هیچ وجهه
تعلق اولید پس باد و مبتدا و راجح روح خبری راجح بونده شراب معترضه در اما روحدن کیسه خبر و پرمندی حتی یغیر من
دخی بوقدر نباهت صاحبی ایکن شکیم این کال بیورر (یت) رازینی فنده طوبر هر غیبی ملک * درل که سرروسی نی دخی
بنامی * که بوند * اسمر من استغفامیه

معناسته روحك مضاف الیهی واقع
اولشد در پند و وصف ترکیب ر عهد
واقار و ریخی معناسته مضاف اولشد
بیانه به و بونزاده ر دبق واقع اولان
کیت لفظ لند می که اسمر استغفام
ایچون است افطنه معارضه هارمی
یاه تبدیل اولشد در پور مطرده فاعده
در ضبط ابلک کرک * محصول بیت *
اول جانلک لعل کی باد ای نیم دوداغدن
ایراغ اولسون کیک روحك راجحدر
یعنی کیت جانلک جان قنار و کیت بیانه
پسندده در یعنی کیکله همدن اولده
پیمان و پرشد ر بونته مصراع ثانیک
مضرونی خصوصنده خواجه به اعتراض
ایشلرد که جانانی اینداله دوشورده شدردو
(میدهدر کسش افسونی و معلوم نند
* که دل نازک اومائل افسانه کیت)
میدهدر بر رفل مضارع مفرد غایبدر
هر کسش شین ضمیر شمع دلفروزه راجحدر
افسونی افسون حبله و مکر و اوقویوب
اوفورجک یعنی رقیه یا وحدت و بتکبر
معلوم نشد جله سی حاله در که حرف
پسندده معلوم نشدی پیمان ایدر نازک
ظریف و تر دیکدر دله صفدر افسانه
بونده افز و اسطوره معناسته در یعنی
ترکیده اول ندر که دیکله تعبیر اولنور
مانلک افسانه به اضافتی اسم فاعلک
معنونه اضافتی قبلندندر * محصول بیت
اول شمع دلفروزه هر کس افسون وحله
ونکر ورقه و پر یعنی هر کیمه کند و به
هیل ایندر که می ایلر اما معلوم اولدی
که الک نازک و ترکوکلی کیک افسانه سنه
ورقیه سنه مانلدر حاصلی هر کس اتی
کند و به تخصیص ایلمکچون نیجه قصه
وحکایه اوقوراما معلوم اولد یکه کیک
قصه سنه مانلدر (یارب آن شاه و ش ماه

بلی (چراغ) م (مصطفوی) مصطفایه منسوب (با) مع (شرار) آتش باره سی
(بواهب) ابواهبه (با) نسیب (ست) در (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء ثم
الاولیاء) الخ اولد بیچون بو باغ عالمده دیکسزکل اولد یعنی کبی هر برینیک
و هر برولیک کوه وجودنده اولان معادک ظهوری ایچون کونک اور بیچی برودوسی
وارد در که (اکل فرعون موسی) دلی کی مصطفی علیه السلام چراغی دخی ابواهبک
آتشله و عدا و تبه در و انلده اولان معادن اسرارک ظهوری عدولینک شدت
محبوبه و غلظت عداوتلرله در دیکدر

چرخ به نیم جو شرم طاق خانقاه و رواقی * هر که مصطبه ایوان و پای خم طنبیت *
تکیه نک کرینی و چارداغنی یارم ار به به آلم زرا بنم ایچون میخانه نک صفه سی
بازلانی و کوب دیبی بو رازلنی وارد در (مفردات) (با) لاملایه (نیم) یارم (جو)
ار به (نفرم) آلم (طی) کر (خانقاه) تکیه (رواق) چارداغ (مرا) بنم ایچون
(که) زرا (مصطبه) صوفه (ایوان) بازلی (پای) اطاق و دب (خم) کوب
(طنبی) اوکی آچیق بازای که بو رازلی دینور (است) در (معنای اشارتی)
بودات ولایه و بو عشق و محبت و حظوظات نفسله و اوقافدن اولان شهید لی اتمه ر
ایله ابرلر ایچون عاشق صادق اولانلردر که (تغیراتشکل لاجل الاکل) ایند مشایخ
صورینک و عوام درویشانک نان اوقاف فی بیک ایچون بکد کیری تکیه نک صفای
و مفرح خانه و محاربی یارم ار به به آلم کاشکه بن الاله اوله عده بکآج و صومرز فقرار
محلی اولان و برانه روعش و محبت بخش ایدیمی شیخ کا لک دیوار کسولکه سی
کافدر دیکدر

چرخ چال دخترز تو چشم ماست مکر * که در نقاب زجایی و رده عجبیت *
اوزم چو غشی قزینک جمال بزم کوزیمز نور یدر مکر که صرجه بلور نقابنده و اوزم
برده سنه در پرده و فنده حاله معاند (مفردات) (جمال) م (دختر) قیز (رز)
اوزم چو غشی (نور) م (چشم) کسوز (ما) بزا (است) در (مکر) نه والا (در) فی
(نقاب) پرده (زجاج) صرجه (با) نسبیله (پرده) عجب (عجب) باش اوزم
(است) در (معنای اشارتی) بوراه عده و برانه اختیار ایوب ریاضات و مجاهدات ایله
سایه پرده بوقدر ذل و عسارت اختیار بتمز جمال محبوبی فی پرده مشاهده
ایتمه مزایچوندر ز راجال محبوب بزم کوزیمز نور یدر و مطلب اعلام در مکر که جمال
محبوب پرده بشیرتله و نقاب آیدنه قاب بحالک محب و نیله مستور او اور سنه اول
وقت فریاد و فغانمز بر آسمندر دیکدر

چرخ دوا ی در خود کنون از آن مفرح جوی * که در صراحی چینی و شیشه حلیت *
کند و درلک دواسنی شمعدی اول فرح و ریخی شرابن ایسنه که چینی صراحیده
وحلی شیشه ده در (مفردات) (دوا) شفا (درد) م (خود) کندو (اکتورن)
شمعدی (از آن) اندن (مفرح) فرح و ریخی (جوی) ایسنه (در) فی (صراحی)

چرخ بیونی *
زخ زهره جبین * در بکنای که و کو هر یکدانه کیت) شاه و ش ادات تشیه شاه کی دیکدر جبین الیدر زهره البلی
دیکدر یعنی براق البلی در افنده دالک ضعی و رانک تشید یله انجو دیکدر در بکنایشول انجو به دیر که برصد فنده بردانه اوله عاداتا
اول آیری اوله کلشدر اول جهندن معتبر در که اسمر من استغفامیه معترضه کوه یکدانه در بکنای معترضه بلکه الک عطف
تفسیر بدر * محصول بیت * عجب اول زهره البلی آی یوزلی پادشاه کی شمع دلفروز کیک در بکنای و کیک کوه یکدانه سیدر

نمی کیک فرزند پدر و کیک جگر کوشه سیدر (دولت صحبت آن شمع سعادت پرتو * باز پرمید خدارا که به پروانه
کیت) دولت صحبت دولت مضادر صحبت بای بطیله صحبت صدادک ضحیه بوند مصاحبت معناسته در سعادت
پرتو ضیا و اثر باز بوند تاکید ایچوندر انجیق پرمید امر محاسبدر خدارا اذات تخصیص الله ایچون دیکدر به پروانه
کیت پروانه بوند خط همایون معناسته در که یاد شاهلردن برکنده به برصطندن اوتوری حقیقار و خطی طشرده صاحبته
ایصال ایدنه پروانه دیرلر که سلاطین

بیونی اوزن شراب قدسی (شیشه) م (چینی) چین * نکته منسوب (حلی) حلیه
منسوب (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق صادق حجاب اولان هوای نفس
در دینک و امراض قلب اولان اخلاق ریه نک و علت قوی اولان پرده بشیرتک
دواسنی اول چین قدسی کی صافی و فریاد و غلبه ان ایدیمی و حجاب شیشه سی کی
محلا و محلا قلب صافیده بولوب ماشقه فرح و ریخی شراب عشقندن طلب ایله که
(العشق تارقی القلوب تحرق ماسوی المنسوب) فحواستجه امراض معنویه لک دواسنی
انجیق عشته در دیکدر

چرخ هزار عقل و ادب داشت من ای خواجه * کنون که مست و خرابم سلاهی بی ادبیت *
بوندن اول بیک عقل و ادب طوتم من ای خد واجه شدیدی که مست و خرابم
ادبیزلکه صلا در (مفردات) (هزار) بیک (عقل) م (ادب) م (داشتم) طوتم
(من) بن (ای خواجه) م (کنون) شدیدی (مست) م (خراب) م (مهم) غمیر
(صلا) کلک (بی) ننی (ادب) م (است) در (معنای اشارتی) عشقندن غیری
امراض نفسانیه دوا اولد یعنی کور که بوندن اول هزار علوم عقلیه و آداب رسیه
تحصیل ایندم بو علوم ظاهر نک کلیسی اسباب کسیدن اولوب و غلظت و بدبتم
زیاده ایدوب امراض نفسانیه مد بر شفا بولدم بحمد الله که شدیدی در دل دواسنی
و قلوبلر شفا سی عشق و محبتله مست و خراب اوادم و علت نفسانیه دن فورنلدم
و یول بولدم (ادبی ربی فاحسن تأدیبی) سرینه ایردم ای اهل عشق اولانلر
بو آداب صوری فی ترک ایندیکجه آداب معنوی حاصل اولان ایچون بونلر بلک
صلا در دیکدر

چرخ یاری که چو حافظ مدام استظهار * بکر به سهری و نیاز نیسیبت *
شراب کتور که حافظ کی دایم بنم استدام * هر وقتک کر به سنه و نصف الیلاک
نیسازنه در (مفردات) (یار) کتور (ی) شراب (حافظ) م (جو) میل (مدام)
دایم (مهم) ضمیر (استظهار) اعتماد (با) لاملایه (کر به) آغلی (سهری)
سهره منسوب (نیساز) رجا (نیم) یارم (شب) کیمه (با) نسبیله (است) در
(معنای اشارتی) ای سناک طریقت وای پیراه حقیقت یزه دوا ی در دنفاتی
و باعث قرب رجا فی اولان شراب عشق کتور و بزه بخش ایت که طریق شفا
درا بقیده حافظ کی بنم دایم اعتماد و الله حسن ظنم درد عشته وقت سحرده
آه و سوزو کر به ایدوب و نصف اللیلده لذت مناسجات ایله درگاه بی نیسازه نیازله یوز
سورمه که در یو کرم محضا توفیقدر و حسن ظنی محکم قلیچدر دیکدر

چرخ و له ایضا *
چرخ خوشتر ز عیش و صحبت و باغ و بهار جیست * ساقی کجاست کوب استظهار جیست *
عیش و صحبتدن و باغ و بهاردن زیاده خوش نه در ساقی فنده در سوله انتظاره
سبب نه در (مفردات) (خوش) کوزل (تر) زیاده (ز) من (عیش) جیست (صحبت)

یار شد عرض هزار دوب پیورر * علم هریدن بهره دارم اگر چه متدح کلم عربی فی تخصیص ایلد بکندن اکلنور که
کند یار شه نسبت دیلاری هزار اولیه (پری نهفته رخ و دیودر کرشمه حسن * بسوخت عقل ز حیرت که این چه
پوالجیست * پری نهفته رخ خواجه نک جاتانی بر قاج کون طشره چقوب کور نمز و کوشه خانه ده و اوطور منی اختیار ایلر
رقیب نادان ایسه کلوب خواجه نک قرشوسته رغما کیند بی ظاهروم میان ایلر پس خواجه اول جالک و صغیرده
هریدن طوطی طوردر خواجه ظرافتله

بویستی یسور کرشمه بونده ناز معنایند که شمع حسن کوزلک نازنده دیمکدر بنوخت عقل ز جوت بنوخت بونده فعل لازم در علقه باقی استادی مجاز در بوالعجب بویادی بنوخت ریا بدیمکدر پدر معنایست عرب بر معاده مبالغه قصد ایله یاله تبریدر ایله مبالغه املا ابوالقاسد وام الخبائث دیرل کویا که فساد و خبائث بونلردن تولد ایدر عجمه باحرف مصدر در * محصول بیت * پری رخی کرشمه یعنی کورن دیرل کویا که فساد و خبائث بونلردن تولد ایدر عجمه باحرف مصدر در عقل جبرندن باندی که بونه بو الجبالدر

معاصبت (باغ) م (بهار) م (جست) نه در (ساقی) شراب و برنجی (کجاست) فنده در (سبب) م (انتظار) کوزلک (جست) نه در (معنای اشارتی) بویادی تحصیل و مزاجه قرینت اهل دلد اندس حضرت و عشق و محبت معشقتن و برکات صحبت مردان حقیقتن و روضه دل آگاهنده حاصل اولان اسرار لدیده مکتوبه علم و معرفتدن و بنوخت قاب عارفه عالم غیبدن فیوض الله رسیده اولان اتوار و بیت و ازهار احببتن زیاده خوش نه وارد لکن بوکره نائل اولقی مرشد کالک نظر کجیا وارلینه محتاجدر وسی و طلب لازمدر کندی کلور دیوانه نظرانه در معجزه بنی همت قاصره دندر دیمکدر

مژه هروقت خوش که دست دهنده بنیم شمار کس را و قوف نهست که انجام کار چیست هر خوش و فکله ال و بره و بهر اوله غنیت صای کیمه ایچون بیک بو قدر کیمه بیتان که ایشک صوی نه در (مفردات) (هر) جمله (وقت) م (خوش) اضیف (دست) ال (دهد) و بره (مقیم) غنیت و نعمت (شمار) صای (کس را) کیمه ایچون (وقوف) علم (نیست) بوق (انجام) صوک (کار) ایش (جست) نه در (معنای اشارتی) ای علوه مت صاحب طالع صادق (هلاک السوفون) سرنجیه سعی و طایفه نویف ایچوب صحت و فراغت و امنیت و قوت و شبایت صکی اوقات طایفه زینبیر اولد فنده فرصتی غنیت صای (و ماندی نفس مازانکب غدا) خواسته کیمه بیلر که انجام کار نه در بوقدم اقدم عمر من ری هبابه و بره یوب الله یوانه جد و سهله جانکی بذل ایدوب جائانه ابره سن و فرصتی قوت ایله سن دیمکدر

مژه پیوند عربسته بو بیت هوش دار غمغور و رخو بش باش غم روزگار چیست عمر کندی و سبب اتصال رفیق ایله باغلتن در عقل طوط کندی غمکی بیچی اول زمان و روزگار غمی نه در (مفردات) (پیوند) بنده و سبب اتصال (عمر) مدت حیات (بسته) با غلتش (با) مع (موی) قیل (با) وحدتیه (است) در (هوش) عقل (دار) طوط (غمغور) غم بیچی (خوش) کندی (باش) اول (غم) کدر (روزگار) زمان (جست) نه در (معنای اشارتی) ای صادق فرداش عقلی باشکه جم ایله بو عمر بفساسی بو قدر عمر رفیق ایله باغلتن و اولدی بقیلدر نفسک و عیال و اولاد و امور و مبتک و بود و نایود دنیایک شغلی والی و کدری ایله (شغلتا اموالک) دین بحجوب بلر کی دنیاغله نیجه برما خلق لهک اولان معرفت اللهدن محروم اولور من بو فرصت السدن کتدن کندی غمکده اول اصلی اولیان و فائده و بر میان دنیا غمی نه در هروقتکی آخروقت یلوب سیدن کسله و حیات ابدی طلبنده اول دیمکدر

مژه معنی آب زندگی و روضه ارم جز ظرف جویبار و می خوشکوار چیست آب حیات و جنت باغچه سنگ معنایی و حقیقی ارمق کنارشک و خوش سکیمی شرابک غیری نه در (مفردات) (معنی) حقیقت (آب) صو (زندگی) دیرلک

روضه مژه و شادی بهمند کج و مار یور دیغک اصلی بودر که برمالی که دفته ایدر لرق ق یلدن صکره اول دفته بی برادر تصرف ایدر دیرل و العهده علی الزوی تنکیم آصنی بر تشیه خامده بیور (بیت) غم نودر دل یچیده دود آرد * جومار کج که کجینه را نکه دارد * دیوان آصفیه بخیل بی نظیر بیت چوقدر اما بویست سردار زندنر حاصلی کلام اشیا اضدا دیله متبندر بس هر برابونک بر ارماضدی اولور مثلاً حضرت ابراهیم کرد و موسایک فرعون و حضرت محمد مصطفایک ایکی ضدی ظهور ایلدی

یعنی مبالغه ایله عجب که شیطان ملک و پری ایشی ایشرا حاصلی پری کسی جلوه نازده در (سبب) بیس که چرخ از جه سفله پرورشد * که کام بخشی اورا بهانه بی سببست * سفله پرور و دون پرور وصف ترکیبدر باحق بسیجی دیمکدر کام بخشی * کام بخشنده و وصف ترکیبدر مراد بخش کسی مراد بغشلی معنایست یا حرف مصدر در * محصول بیت * سبب صور مد که فلک ندن ایلقی بسیجی اولدی یعنی ادائی بی صریز ایلدی ابوری و عن برلری ذایل ایلدی وایلر زیراتک مراد به شایسته بهانه سبب سزاندی یعنی دنی بی ریه ایلمکه سبب لازم دکل همان دنی و سفله اواق ترید سسته کافدر (بیت) فلک جردم نادان دهد زمام مراد * تو اهل فضل و دانش همین کنه ایت بس (درین جن کل بی خار کس نیچد آردی * چراغ مصطفوی باشرار ابی له نیست) درین چندین مراد دنیادر کل بی خار کس نیچد کل یعنی نقیض سز شی نیچد نفی مستقیدر آری الف مدوده ایله نم اود دیمکدر چراغ مومک فشیله سسته یان آتشه دیرل مصطفوی مصطفایک اسم منسوبدر یعنی مصطفایک شرف اسلامی و نبوت نوری شرار آتش قلمی بی اب ایلدن محققدر بوا بودن اولدی یعنی کبی ایشک برینه ابوده جائدر لهیست لهب آتش بالکند دیرل باحرف نسبتدر مصطفوی دهی کبی * محصول بیت * دنیاچنده کیمسه دکل سز کل دوشر مدی البته کل فنده واریسه برمار مقرر در وقته شاداق واریسه غم عقیقه در تنکیم کستاده بیور (بیت) جور دشمن چه کند کر نکشد طالب دوست * کج و مار و کل و خار و غم و شادی بهمند کج و مار یور دیغک اصلی بودر که برمالی که دفته ایدر لرق ق یلدن صکره اول دفته بی برادر تصرف ایدر دیرل و العهده علی الزوی تنکیم آصنی بر تشیه خامده بیور (بیت) غم نودر دل یچیده دود آرد * جومار کج که کجینه را نکه دارد * دیوان آصفیه بخیل بی نظیر بیت چوقدر اما بویست سردار زندنر حاصلی کلام اشیا اضدا دیله متبندر بس هر برابونک بر ارماضدی اولور مثلاً حضرت ابراهیم کرد و موسایک فرعون و حضرت محمد مصطفایک ایکی ضدی ظهور ایلدی

پری ابو جهل و پری ابولهب بن خواجه بیور هر شیک دنیا ده برضدی وار تنکیم حضرت محمد کوزلک نازنده شرار ابولهب ضد ابدی شرار دن مراد اذاجفا و شرر ابولهب رس اتدن حضرت منادی ابدی کا و بیکا حضرت رنجیده ایدر دی ابدی خواجه بیور دنیا ده دائما ذوق و صفالولر بلکه هر سونجک عقیقه بر محنت والی اولور زیر دنیا بویوجه اوزره عطاو قدر و خلقی تغییر ایلمکه قادرد کل (به نیم جو نخرم طاق و خاتنه و رباط * مرا که مصطبه ایوان و پای خام طلیست) به نیم باحرف مقابله نیم بارم نصف

معنایست جو اربه نخرم فعل نفی مستقبل خریدن صائون آلم دیمکدر طاق کر خاتنه صوفیلر نیکه سی رباط رانک کسرله اول و طله لی جمی رباطات کلور مصطبه جمیع نسخه ده صادیله در امام مطرزی مقامات حریرینک اوتوزنجی مقامینک شرحنده سنله یازر بوهارکله که المصطبه خان الغریبونی لجمال المصطبه الماکین حول المسجد الواحد المصطبه اما انت حسا میده مصطبه جایگاه غربا دیمص صادیله ایوان همزینک کسرله در اصلنده اما نیم فکله اوقور و یوک جارداده و شاه نشیندر استعمال ایدر تنکیم شاهی لغتنده دیمکدر * چارده و رواق دی هم دخی ایوان * و تحفه حسا میده * یوک جاردادر ایوان دیمص طلیسته اختلاف ایلدیله به ضایلر دیمکدر که باسی حرف استبر و به ضایلر اصلدر یای نسبی دینلر دیمکدر طایله یعنی چادر ایله قور لان نلندر چادر و چکره و فر و کبی و پای اصلیه ایله دینلر دیدیلر که اوکی آجیق اودر که باغلرده و باغجلر ده یازن کوی کلکک ایچون یاپارلر اما خواجه ک کلا مشدن اکلان بودر که کندیلر شیک المکتبه مخصوص مقبول خانه اوله زیر مقام مدحده واقع اولش پای خمدن مراد بوند کوب دیندر * محصول بیت * بارم اریه صائون آلم خانقاهک و ربانک کرینی یعنی یانمده بونلر هیچ نسته دکل بکا که مصطبه ایواندر یعنی ایوان مرتبه شده در کوب دینی خان طلیستدر یعنی طلیس حکمنده در حاصلی بکا که مصطبه و ایوان و پای خم طلیستدر خانقاهک و مدرسهک و رباطک کرینی هیچه آلم دیمکدر یعنی انلردن و بونلردن مستغنی و فارغ یانده محتمل المضربین صحتی واردر (جمال

روضه (ارم) جنت (جز) غیر (طرف) کار (جویبار) ارماق (می) شراب (خوشکوار) خوش سکیمی (جست) نه در (معنای اشارتی) ای مخلص یو ادش آب حیات ابدی و جنت معرفت سرمدینک معنایی و حقیقی موهبه الهی اولان علوم لدنی بخشنده حیات ابدی و قابله الهیک انسی و ذکرله اطلشان و ریجی و قلی الهیک غیریدن قطع ابدیجی عشق شرابک غیری نه در آب حیات ایله روضه جنتدن مراد علوم لدنی و سرودنه و عشق و معرفه واصل اولمدر دیمکدر مژده مستور و مسترد و چارلیک قبیله اند * مادل بشو که دهم اختیار چیست

صالح و طالع هر ایکسی چونکه برقیله دندر بز کیمک عشره و روشد کوکل و بره لم اختیار نه در (مفردات) (مستور) صالح (مست) فاسق (مردو) هر ایکسی (جو) زیر (ک) بر (قبیله) م (اند) ادات جمع (ما) بز (دل) کوکل (با) للملا بسنه (عشو) روش و عمل (که) کیمک (دهم) و بره لم (اختیار) اراده (جست) نه در (معنای اشارتی) ای طالب آگاه اهل معرفت و واصل سرودنه اولان ذات عالیه عند تده صالح و فاسق اهل کفر و اهل ایمانک متصرفی بر در که (بضل من یشاء و یرید من یشاء) سرنجیه جمله اشیا مظاهر اسماء الالهیه بره کوره آفت اولان اهل فنا نظرند جمله حکمتدر با خود دیرل که عاشق ایله معشوق بر در آثار سر توحید بودر بویله اولجه مقام عرفانده بز کیمک حالتیه نظر ایله یلور اراده و اختیارند در (قل کل من عند الله) سرنجیه جمله ظهورات استعداد فطریه انسان معضاضجه ظاهر اولان الهیک مشیت ازبده سنندر دیمکدر مژده راز درون پرده چه داند فلک خوش * ای مرغی نزاع تو بارده دار چیست

پرده نک ایچنده اولان سری فلک نه یلور ساکت اول ای مدعی سنک پرده دار ایله نزاعک نه در (مفردات) (راز) سر (درون) ایچ (پرده) حجاب (چه) نه (داند) یلور (فلک) م (خوش) ساکت اول (ای) حرف ندا (مدعی) بلان دعوی ایدجی (نزاع) غوغا (تو) سن (با) مع (پرده دار) پرده طسویجی (جست) نه در (معنای اشارتی) ای فرداش (و نلنده علم الکتاب) سرنجیه اسرار درون پرده عزق و مقتضای علوم ازلیتی بیکده (ماعر فک حق معرفتک با معرفت) دیک ایله علوشان صاحبی انبیا و اولیا اعتراف یچر بیورنجیه حسن همان نحو و فاضلن اولوب و راه پرده ده اولان اسرار الهمدن خاموش اول (لا بل عما بقول) سرنجیه لال اول ای قال و قیل ایله دعوی کا ذب ایدن انبیا و اولیا سر حقه اعتراف یچر ایدنجیه سن دخی پرده صاحبیه معارضه ایچوب قضاسته رضا ایله سر توحیده واصل اوله کور یوخسه بوزاع نه در عدم تسلیمدن و عذای قنبدنر دیمکدر

مژه سهو و خطای بنده کرش نیست اعتبار معنی عفو و رحمت آمر زکار چیست اگر خدایک قولک سهو و خطاسته اعتباری و عفو و رحمتی یوق ایسه غفارک دختروز نور چشم ماست مکر * که در نقاب زجاجی و پرده غیبست (دختر روز شرابدن کتایندر اصمه قزی دیمکدر اصلی اصمه دن متولد اولد یعنی نور چشمدن مراد بوند مر دم دیده در زیر نوری وضایی اول کورر مکر کا نه معنایست در زجاج زانک ضیله لفته صرچه به دیرل فاروره معنایست و باحرف انبیدر اما کفار اصطلاحده رطوبات هیندن بر رطوبتک امید زو معنی یا نه قیله هم شرابدن کتایندر و هم کوز پرده لاندن بر پرده نک اسپدر معلوم اوله که الله تعالی

کوزی زدی برده ایل اوج رطوبتدن خلق ایلشدر اولکینسی پرده صلیبه اندنصره مشیه اندن شبکیه اندن صکره رطوبت
زجاجیه اندن جلیبه اندنصره پرده عنکبوتیه اندنصره رطوبت بیضیه اندنصره پرده عنیه اندن قرینه اندن ملخصه
حاکک کسریله تنکیم نظم ایلشدر (قطعه) کرد آفرین کار اعمال باطاف خویش * چشم بهفت پرده و سه آب منقسم *
صلب و مشیه شبکه زجاجی و پس جلید * پس عنکبوت و پس قرن و ملحم * پس خواجه یونینده بر رطوبتیه
پرده به اشارت ایدوب باده بی مردم
چشمی حکمشده اجرا ایلدی که باده کاه
پرده عنیه در یعنی صقل دن اول و کاه
رطوبت زجاجیه ده در جمله کلد کده
محصول بیت * دختر ز جالی یعنی
شراب جالی کویا که بزم کوز عینک
نور بدر که زجاجی نقابده و نهی پرده در
یعنی کاه شبیه اینجده محفوظ و کاه عنب
اینجده مستورد حاصلی شرابی بوابی
حالتده کوزه تشبیه ایدر اول یکی حالتده
نهایتی پرده در دن بریه و رطوبت بدن
برینک ذکر بلا اکتفا ایلدی (دوای درد
خود اکتون از آن مفرج جوی * که در
صراحی چینی و شیشه حلیست
دوا در مان صریحه علاج دیر در درد
آخریدر خود کندی اکتون شمدی
جوی امر محتاط ایدر چو پیدندن ایسته
دیکدر خطاب عامدر که حرف را بط
صفت بالو صوفدر چینی یا حرف نسبت
و شیشه حلیست حلیه منسوب بشده
دیکدر سلاطین صفا نیدن اول حلیدن
اهلی شیشه رچقدردی اصلده طرسودن
پیدا اولوب حلیه کلوردی و حلیدن عاله
متشر او اوردی تنکیم شیخ سمدی
حضرتاری کاستنده اولده هود بازگان
بر کیمه شیخی جزیره کشیده کشدی
اوطلسنده ایلته کرک و صبا حده دریشان
سویله دن شیخی او یومما سه کرک انده
در که و پولاده سمدی بحلب و آکینه
حلی بی بو دید کلری فرنگدن شیشه
چشمز اول ایش اما بوزمانده معشر
فرکی صراحی سدر * محصول بیت *
کندی در دیکه دوا بی اول مفرحندن
طلب ایل که چینی صراحیده در و شیشه
حلیبه در یعنی باده که کندی زماننده
بوابی ظرفده اولسی معتبر ایش (هزار
و عقل ادب دانشمن من ای خواجه

عفو و رحمتک معنای نه در (مفردات) (سهو) (اونو عقی) (خطا) (تلفیه
ایش (بشده) قول (کر) (اگر) (ش) ضمیر (نیت) (یوق) (اعتبار) (نظر رحت
(معنی) حاصل (عفو) باغشلیق (رحمت) (م) (آمر زکار) (یار نچی) (چیت)
نه در (معنای اشارتی) اگر چه اضلال نفس و شیطانه غفلت دوشوب عمای
قلب سبیلده سهو و خطا بجایله محجوب اولد کسه بر قدم اقدم تدار کده اولوب تواب
رحیم اولان اللهک رحت واسعه سندن عفو و مغفرتله کاهی حلیه انکشاف حقیقت
طلبنده اولوب خطا و مصیبتدن ایچون نالیده اولیه سن که حق سبحانه و تعالی
(یاموسی انی اذا جازیت المحسن یا حسنه و نعمت المسی یا حسنه نه فاین جودی
و کرمی) حدیثی سرخیه اگر عبدک سهو و خطا سنی صفوی و رحتی اولده غفار
تمالیک (فاین جودی و کرمی) وعد کر عتک معنای نه در دیکدر

چو زاهد شراب کوز و حافظ پیاله خواست * تادریانه خواسته کرد کار چیت *
زاهد شراب کوزی و حافظ شراب قدحی ایدندی عجب اور تاده حق تعالیک
دیلکی و مرادی نه در (مفردات) (زاهد) (اهل عبادت) (شراب کوز) (جنت
شرابی (حافظ) (م) (پیاله) (قدح) (خواست) (دیلکی) (نا) (عجب) (در) (فی) (میانه)
اورنه (خواستنه) (دیفش) (کرد کار) (حق تعالی) (چیت) (ند در) (معنای
اشارتی) (عفو الهی من الايمان) حکمیجه کر چه زاهد ماتنهیه الانفس اولان
جنتک نعمت و شراب لذیذی ایستراکن حافظ بلالزه مشید و یاعث دیدار و رؤیت
اولان عشق و محبتی ایستر عجب اورنه ده اللهک دیلکی نه در کیمه بیلز همان عبده
لایق اولان حسن ظن ایل جان فدا ایتکدر واراده سنی محو ایتکدر دیکدر

چو ده ایضا *
چو ماهم این هفته شد از شهر و بچشم سالیست *
چو حال هجران توجه دانی که چه مشکل حالیت *

یم آی کبی محبوبم بوفته شهر دن کیندی و نیم کوزیمه بریلشدر آریلق حالتی
سن نه یلور سن که نه مشکل حالدر (مفردات) (ماه) (آی) (میم) (ضمیر) (این)
بو (هفته) (م) (شد) (کیندی) (از) (من) (شهر) (م) (با) (للابه) (چشم) (کوز
(میم) (ضمیر) (سال) (یل) (است) (در) (حان) (م) (هجران) (آریلق) (تو) (من
(چه) (نه) (دانی) (یلور سن) (چه) (نه) (مشکل) (کوج) (حال) (م) (است) (در
(معنای اشارتی) استار نچلی انوار خدا بی کون خانه نچلی و شهر منوی اولان
قاب مقبرمدن مشکف اولدی وقت استنار اواندر انقاض و ردیکه نظر مده
برمنه مقداری الم عظیمدر ای حال دروندن خبردار اولمان اهل صورت بو آتش
هجران نه مشکل حال اولد یعنی سن نه یلور سین عاشقه آتش فرقت آتش خرقندن
اشد در دیکدر

چو مردم دیده زلف قارخ و در رخ او عکس خود دید و کان برد که مشکین خالیت *

چو کوزمک *
کونکه مست خرام صلا بی ادبیت (خواجه بونده عزت او و حرمتلو مناسنه مست خرام اضافله یککین سرخوشدر
صلایه مضاف اولشدر بی ادبی به اضافت مصدر ال مقوله مناسنه ادبیز لکه صلا یعنی عواما ادبی ترک صلا زیرا مست
و خراب اولشندن هر نه ادبیز لکه که دیرسک کلور * محصول بیت * ای عزیز بوندن اول عقل وادیم وار ایدی بتم
اما شمدی که یککین سرخوشم ادبیز لکه صلا یعنی هر نه ترک ادب وار بوندن کلور زیرا لایعقل (بیاری که چو حافظ مدام

استظهار * بکریه سهری نیاز نیم شیت * بیاری خطاب عامدر که حرف تعلیل چو حافظ چو حرف تشبیه مدام مدام
دام مناسنه در استظهار استعمال بایندن مصدر در برشتی آرقه ایدلک باحرف صه کر به اغلتهک اسیدر خنده کوله تک اسبی
اولد یعنی کبی سهری بی نییدر نیاز عرض حاجت نیم شی یا نییدر * محصول بیت * یاده کنور که دایم نیم ارقه لیدیم
سحر و خنده اغلته در و نصف ایلده عرض حاجت در یعنی یاده ایچدیکم شوایکی حاله کوره در و بوابی مناسنه
استظهار له در یو خسه بولردن غیری
الله لایق علم یو قدر که اکا طایر و ب
بواشه ارتکاب ایدم (وله ایضا) (خوشتر
صیش و صحت باغ و بهار چیت *
ساقی کجاست کوسب انتظار چیت) (خوشتر
خوشتر خوش بونده ابو مناسنه در
وتر تفصیل ایچسون در عیش عینک
فتحه درک مناسنه در اما بچم ذوق
وصفده استعمال ایدر صحت مصاحبت
مناسنه در باغ رومده باغچه دیدار کینه
بچم باغ در در بهار طوفانده چیت ده
چه تک هار رومیسی یاه قلب اولشدر
کیت افطنده اولد یعنی کبی کجا فنده
دیکدر کو خطاب عام انتظار فلتقدیر
محصول بیت * باغ و بهار ده صحت
و عیش ایله دن بکرک در ساقی فنده در
سویله انتظاره صبت ندر یعنی و فصلده
عیش و عشرتی ناخبرک اصلی ندر (هر
وقت خوش که دست دهد مقنم شمار
کس را و قوف نیست که انجام کار
چیت) (وقت خوش اضافتی و موصوفک
صفته اضافتی قیلندندر که رابط صفت
دست دهد ال و رزم مناسنه در مقنم
اسم فلولدر افتعال بایندن غنیمت مناسنه
شمار بونده امر مخاطبدر صای دیکدر
کس را و قوف نیست کس کیمده دیکدر
راخص صیس ایچوندر و قوف مصدر در
دخول وزنی اوزره علم مناسنه که حرف
بیان عدم و قوف بیان ایدر انجام کار
ایشک صوی یعنی آخری * محصول
بیت * هر ای وقت که ال و برانی غنیمت
بیل زرا کیمه عالم دکل که ایشک
آخری و عاقبتی ندر یعنی هر زمان و هر
ساعت که ذوق و صفا ایلد و هر و ایدرانی
الهدن بر نعمت حساب ایلد یعنی فردا تک
حالت ناظر اوله زیرا کیمده ایشک
صو کبی یعنی اونه تک حالت و واقف دکل که

کوزمک چکی انک یکاغشک اطه فندن انک یکاغشده کند و عکسی کوردی وطن
ابتدیکه بر سیاه یکدر محک منسوب (مفردات) (مردم) (یک) (دیده) (کوز
(ز) (من) (لطف) (لطافت) (رخ) (یکای) (او) (ضمیر) (در) (فی) (رخ) (م) (او) (م
(عکس) (پتو) (خود) (کندی) (دید) (کوردی) (یکان) (ظن) (برده) (ایلمندی
(مشکین) (مشک منسوب یعنی سیاه) (خال) (یک) (با) (وحدتیه) (است) (در) (معنای
اشارتی) حضرت عمر رضی الله عنه (رأی قلی ر بی قال من انت قلت انت)
کلامی سرخیه انوار نچلی جمال اللهک اطراف فندن دیده بصیرت کشاد اولوب
زیده عالم و نقطه وحدت اولان ذات و اوزوم استغراق انوار جمال اللهده کشدی
عکسی کوردی وطن ایستدیکه اتحاد و حلول قبول ایچسان ذات الهی در مقام
استقرار فنده (سبحانی ما اعظم شأنی) دعواسی آنش ایچنده قیرزان نیورک دهواسی
کیدر دیکدر

چو میچکد شیر و نوزال هم چون ذکرش * کر چه در شیوه کری هر مرزاش قناییت *
انک شکر کبی لذیذ دوداغندن هنوز سود طامار اگر چه شیوه و ناز ایدر ایچیکده
انک هر کر یکی بر قنایندر (مفردات) (میچکد) (طامار) (شیر) (سود) (هنوز)
شمدی (از) (من) (لب) (دوداق) (همچون) (شر) (شکر) (م) (اش) (ضمیر) (کر چه)
اگر چه (در) (فی) (شیوه) (کر) (ناز ایدر) (هر) (جمله) (مره) (کرک) (اش) (انک
(قتال) (قل ایدر) (با) (وحدتیه) (است) (در) (معنای اشارتی) (حال) (استقرار فنده
نجات الهی و فیوضات بی واسطه نامشاهی ولد قلبه فائض اولد بچه قلب عارف
عدم تحملدن تشبیه جاننده آغاز ایدوب نور سیده بحبیبک بایندن هنوز سود طامار
تعبیرله و فرت تجلیات بلا واسطه بی بیان ایتکدر کر چه هر بر نیچای انک ناز و وظهورنده
نیجه محویت و افشای بشریت وارد رینه ظهورات بلا اخبار حقدندر دیکدر

چو ای که انکشت نمایی بکرم در همه شهر * وه که در کار غریبان عجت اهل بیت *
ای شول کیمه که جمله شهر لده کرم ایلد سن مشهور سن و مشرب بالبنان سن
وه که غریبارک ایشده سنک عجب اعمالک وارد در (مفردات) (ای) (حرف نه) (که)
کیمه (انکشت نما) مشهور (یا) خطایبه (یا) لاملایبه (کرم) (م) (در) (فی
(همد) (جمله) (شهر) (م) (وه) (که) (حیفکه) (در) (فی) (کار) (ایش) (غریبان)
غریبار (عجب) (عجب) (نا) (خطایبه) (اعمال) (مساحه) (با) (وحدتیه) (است) (در
(معنای اشارتی) (لا محجوب الا الله ولا مقصود الا الله) سرخیه ضروری و معنوی
جسمانی و روحانی انس و جن و املاک استمد ادبجه کرم و احسان ایلد ای ذات
بیچون اولان الله جمله تک مولایسین آه و آه حیفکه بوتلهقات ماسودان تجرید ایلد
وطن اصلینده ارواح قدسیده مقام (عند ملک مقدر) (طالبی غریبارک ایشده
نه عجب) (یادنیاضتی علی اولیاتی و توسی علی اهداتی) شیوه سله انلی اشد
اللاتیر نه هدف ایدر سن و نیایی باشلر نه طار ایدر سن و وصلت ذاتک کرمنده

نیجه کلور و نیجه بکر (بیت) غم نا آمده خور دن بقدیم رنجبه میدارد * همان بهتر که با فردا کذارم کار فردا را (پسوند
بسته بمو بیست هوش دار * غمخوار خویش باش غم راز کار چیت) پیوند اولشلیق بمو بیست باحرف مصاحبت
و باحرف وحدت هوشدار هوش اوص یعنی عقل دار امری مخاطبدر دار بندن عتلاک او بار دیکدر پرده استعمال ایدر
یعنی دتلاک جمع ایلد دیکدر غمخوار وصف ترکیبدر غم بی مناسنه خویش و اورنیمسه بونده کندی دیکدر باش

نیجه کلور و نیجه بکر (بیت) غم نا آمده خور دن بقدیم رنجبه میدارد * همان بهتر که با فردا کذارم کار فردا را (پسوند
بسته بمو بیست هوش دار * غمخوار خویش باش غم راز کار چیت) پیوند اولشلیق بمو بیست باحرف مصاحبت
و باحرف وحدت هوشدار هوش اوص یعنی عقل دار امری مخاطبدر دار بندن عتلاک او بار دیکدر پرده استعمال ایدر
یعنی دتلاک جمع ایلد دیکدر غمخوار وصف ترکیبدر غم بی مناسنه خویش و اورنیمسه بونده کندی دیکدر باش

امر مخاطب و یا بشنیدن اول دیکدر هم روز کار اضافتی لامیه دریای بطنی تقدیرند * محصول بیت * ایام عمرک پیوندی و اتصال بر قبیل ایله باغیدر یعنی عرده دوام و ثبات یوقدر سریع الزوال در عقلی او یار یعنی جمع اله کنندی نفسک غنیمت بیجیبی اول روز کارک و زمانک غنی ندر حاصلی ایام و اوقات و ازمنه ضمن یک که فلان آبی کسوف یا فلان آبی خسوف یا فلان ییل خط و یا فلان ییل رخص او اور دیو غم چکمک عقلمن دکل (معنی آب زندگی و روضه ارم * جز طرف جو یا روی خو شکوار چیست) زندگی معلوم

۱۷۲

استغنا کو ستر سن (آیین عشق همین است) دیکدر

بعد ازینم نبود شایه در جوهر فرد * که دهان تو بدین نگه خوش استدلالیت *
 بوند نصکر، بکا جوهر فردک و جو دنده شک اولیه ز براسک دهانک بونکته به خوش پراستدالدر (مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (ام) بکا (بود) اولیه (شایه) شک (در) فی (جوهر فرد) حکما نک انکارا بدوب متکلمینک قائل اولد قلری جز لا یجیزادر که انفسی قابل دیکدر (که) زیرا (دهان) اغز (تو) سن (بدین) بو (نکنه) وجه (خوش) م (استدلال) بخت (یا) وحدتیه (است) در (معنای اشارتی) بحمدالله کرم الهی بدن انشراح صدر ایله بقین حاصل اولد قد نصکره نور محمدی انقسام و تجزی قبول ایمان نور خدادن اولد بخت و نور محمدی به واصل اولان الله واصل اولد بخت ذره قدرشک و شبهه م قالیدی زیرا تجلیات انوار ذات الهینک قلبه فیض ایله اشیا نک کاهی علیه مرفی و متکشف اولسی عارف اهل بقیه استدلال فویدر و بخت جلیدر دیکدر

چو مرده دادند که رما کزری خواهی کرد * نیت خیر مکر دان که مبارک فالیت *
 مشتاق ویر دبلر که بزم اوزریمز اوغرا می ایلک ایتر سن اوغرا شک کرک خبر نینکی دوندر مه زیرا بر مبارک فالدر (مفردات) (مرده) مشتاق می (دادند) ویر دبلر (برما) بزم اوزریمز (کدزی) اوغرا می (خواهی) ایتر سن (کرد) ایلک (نیت) قصد (خیر) م (مکر دان) دوندره (که) زیرا (مبارک) قونلو (فال) خبره علامت طومقی (یا) وحدتیه (است) در (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین وارث محمدی اولانر مثلاً دبلر که انا عند ظن عبدي و انا معه اذا ذکری) حدیث قدسی سنده کی وعد کریمجه زاللهی طلبده اولد قیقه الله بزمه در بو خبر صادقی خبره علامت و فال طوموق بارب سکا حسن ظن ایله دائم شدن سنی طاسبده یز (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) بو تعالیم پیورینک دعا مرده سن زی ثابت ایله و ابکی جهاند.

زی جلال نورندن آرمه یاریم دیکدر
 کوه اندوه فراقت بچه حیلت بکشد حافظ خسته که از ناله غش چون نالیت *
 سنک فراقک غصه سنک طافنی نه حبله ایله چکر خسته حافظ که ناله دن انک ننی قلم ایچنده اولان برنل کیدر (مفردات) (کوه) طاف (اندوه) غصه (فراق) آبر یاقی (نا) خطایسه (یا) نملایسه (چه) نه (حیلت) حبله (بکشد) چکر (حافظ خسته) م (از) من (ناله) فریاد (تن) وجود (ش) ضمیر (چون) مثل (نال) قلم ایچنده اولان اینجه تل (یا) وحدتیه (است) در (معنای اشارتی) بارب یوقدر لذات مناجات و یوقدر انوار تجلیات کر مکد نصکره زی محجو یندن فیله که راه عشقه ناله و فریاد ایله تل کی ضعیف و تحیف اواش خسته و محتاج در رجک اولان حافظک بعد الوصله افتراق طافنی نیجه چکون و نیجه تحمل

ایسون

منفرق و متشعبد بزرگو کلزی کیمک شیوه سنه ویره لم اختیار ندر یعنی جانب مختار قفسیدر حضرت خواجه نک بو بیتی صورت استقاده واقع اولشدر (رازدرون پرده چه داند فلک خوش * ای مدعی نزاع تو با پرده دار چیست) راز کرلی ایش درون ایچ معاشه برنسته نک ایچروسی چه داند یسلور یعنی بیل خوش امر مخاطب در مدعی بوند عالم کیشوب چاهلانه وضع ایلانلدر و بضمیر دبلر که مدعی بوند اول کیمسه در که کشدوب عارف و مو حیدر اما

ایندوب حوادث عالمی افلا که و نیجومه استاد ایدوب صگاه شکر و گاه شکایت اظهار ایدوب غم چکر نزاع چکمهکدر پرده دار لکنده پرده طویجیدر اما اصطلاحده قیو بی به درلر فلک پرده دار لک استادی مجازا در ذرا فلک پرده در پرده دار حقیقه الله در صگاه افلاکی صفتلیوب حفظ ایلان اولدر * محصول بیت * پرده ایچنده یعنی اردنده کرلی ایشی فلک نه یسلور سوس ایسم اول ای مدعی سنک پرده دار یله نزاعک ندر یعنی احوال و اطوار و حوادث روز کاری افلا که اضافت

۱۷۳

ایسون (اهدنا الصراط المستقیم صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین آمین)

وله ایضا

اگر چه باده فرح بخش و باد کایرست * یانک چک مخوری که محسوب تبرست *
 اگر چه باده فرح و بریجی و باد کل الیجدر شرابی چک آواز یله ایچمه که محسوب ککیندر (مفردات) (اگر چه) م (باده) شراب (فرح بخش) فرح و بریجی (باد) یل (ککین) کل الی (است) در (با) نملایسه (یانک) آواز (مخور) ایچمه (می) شراب (که) زیرا (محسوب) سو باشی (تبر) ککین (است) در (معنای اشارتی) کرچه بو عالم ناسوت و اعث تحت صیل اسرار لاهوت و عاشق می لایه عشق و بخت فرح و بریجیدر لکن هوای نفس عاشقک نیجه مدت ریاضات و هزار مشقت ایله تحصیل ایندیکی اذواق روحانی بر خفته بر دخر بفتکلی قنایه و پردی کی عاشق بیچاره نک امکنی ضایع ایدر همان پروانه کی جانکی آتش عشقه باقوب آواز کی اظهار ایتمه بلبل کی فریاد ایلر سوای اولیه بو خسته (ادعوار بکم انصرع و خفیه) سرندن بهره باب اوله مرز سن باد که نیجه حنفی دلالة ورنلر مظهر غضب الله اولمشدر دیکدر

صراحی وحر بی کرت بخت افتد * بهمن نوش که ایام شنه انکبرست *

بوغازی اوزون شراب قدسی و برعشرت صاحبی اگر سنک نیجه که دوشمرده عقل و تدارک ایله نوش ایله زیرا زمانه فتنه فو بار یجیدر (مفردات) (صراحی) م (حریف) صاحب (کر) اگر (ن) سنک (یا) نملایسه (چک) نیجه و دست (افتد) دوشمرده (با) نملایسه (نوش) ایچ (که) زیرا (ایام) زمانه (فتنه انکبر) فتنه فو بار یجی (است) در (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اگر کوزل یکی کر بان و دل سوزانکی آتش عشقه غلبان ایندیجی ضروری سلطان عشقک مغلوبی او اور ایلک یسه طور عقلمن و طور شرع مدن طشره جیمه یوب (الله اعلمنی شوق افسانک من غیر ضراء مضرة ولا فتنه مضلة) حدیث شریفه ملازم اولکه فی زمانه اکثر عوام و اخفاء مشایخ ذوی الاحترام اولد فیجیون غلبه عشقه چوق کیمده فتنه و ضلالت و واقع اولشدر ویرمه و ن دین دخی ایله کبر رسیده بنه آداب شرع مدن طشره اولیه سن دیکدر

در آستین مرقع بیاله پنهان کن * که همیچو چشم صراحی زمانه خور زست *

بعل بکده قدسی پنهان ایله ز راز زمانه صراحی نک کوزی کی قان دو کیجیدر (مفردات) (در) فی (آستین) یک (مرقع) یه لی (بیاله) قدح (پنهان) کیرلی (کن) ایله (که) زیرا (همیچو) مثل (چشم) کوز (صراحی) قدح (زمانه) م (خور زب) قان دو کیجی (است) در (معنای اشارتی) حاصلی ریاضات و مجاهدات ایله باره باره اواش وجود ضیفک ایچنده قلب متکسر پرده سی التئنه (ان سعد القیور وانا اغیر منه) الخ حدیثیه عروس اسرار عشق پنهان ایله ز راز زمانه نک عوام

ل

۱۷۴

(زاهد شراب کوثر و حافظ بیاله خواست * نادر میانه خواسته کرد کار چیست) زاهد و حافظ خواست افطنده تناسع ایدیلر پس بریسه عمل ایندوب بریسته اعتماد ایدر زنا بونده عجا معاشه در میانه صرید و وسط معاشه در سینک قنیه یعنی بر شینک ایکی اورطه سی خواسته بوند مطلوب معاشه در کردار فعال معاشه در کردن کافک قنیه پروردگار پروردن اولد بیتی کی خواسته ک کرد کاره اضافتی اسم مفعولک فاعلک اضافتی قیلند ندر * محصول بیت * زاهد کوثر شراب بن او در که یوقدر اند * کناه *

و حافظ بیالهی ایستدی ذکر محول و اراده حال قیلتند یعنی عشق و محبت شرابی عجایب ابیسنک را سنده خدایک مطلوبی ندر
یعنی زاهدک مطلوبی پذیرد قبولی یوحسد هاشمکمیدر (وله ایضا) ماهم این هفته شد از شهر و مجسمه سالیست * حال
هجیران توجه دانی که چه مشکل حایست (ماهم ماه بودند جا ناندن کشایندر ذکر مشبه به و اراده مشبه قیلتند ندر شد
بونده رفت معاشنه در سالیست یا حرف و حد ندر حال هجیران جواب سؤال مقدر در که کانه که سائل خواجه به اعتراض
ایلد که بی کون بر میل و مقداری بجه

﴿ ۱۷۴ ﴾

اولور جواب و پرر که فراغت و هجرانک
برگونی بلد که بر ساحتی بر بلبله درد کل که
یدی کوئی بوئی چکن بیلور انجیق
بو جهتسد ندر که توجه دانی بیور
• محصول بیت • جانام بو هفتد شهر دن
کیندی لیکن بنم کوزده بر بیلدر زبرا
هجرانک حالی بوبله درس هجرانک حالی
نه بیاور سن که نه مشکل حالدر شکیم
شاعر بیور (ع) بکار بلبله کاور کرچد
سکادون کیدر • یعنی سوبلد کم سوزک
معنائی هجرانک بلیات وشد ابدی چکن
بیاور سن که چکماش اوله سن نه مشکل
حال اولد یعنی نه بیاور سن ماه و هفته
و شهر و سال ذکر می مراعات نظیر قیلند ندر
روز افطنی ده ذکر ایله اکل اووردی
(مردم دیده زاطف رخ او در رخ او
• عکس خود دید و یگان برد که مشکین
خالیست) مردم افط مشترک در اول جهتدن
دیده به اضافت ابدی کوز بیکی دیکدر
به ضمه فتنده لفظان مژده فاند زاس
اضافت بیایه او اور اطف بوئده اطف
معناسته در رخ یکا قدر گاه او اور که بوز
معناسته مستعملدر خود کندی دیکدر
یکان برد یکان بردن سزمکدر یکان برد سزدی
دیکدر مشکین یانبت و نون نا کید
ایچ و ندر خال بلک • محصول بیت •
کوز بیکی اول جانانک رخنت اضافت
وزا آتدن آنک رخنده یعنی جانانک رخنده
کندی نظیرنی کوردی و مشکین خال ظن
ایلدی یعنی جانانک آینه رو بنده مردم
دیده کندی عکسنی کور و بر رختمه بر مشکین
خال سزدی اول عکسی (میچکد شیر
هنوز از لب همچون شکرش • کرچه در
شبهه کری هر ره اش قتالیست) میچکد
فصل حالدر بکندن طاهر دیکدر شیر
سود هنوز آن معناسته همچون تشبه

وصف ترکیب از نمایندگان بر مقله کوستر بلخی معنای بکریم یا مع معنای در و با ظرف ایچون و و واد ادات نخستین
و تقابله در عین تاضیر خطاب اهما ایست یا ادات تکبیر * محصول بیت * ای اول جاتا نکند جج شهره کرده بر مقله
کوستر بلخین یعنی کزله مشهور رسن واه که غریب از ایشانند عجب اهلک وار حاصلی هر کس احسان و لطف اوزره
سن اما غریب اهل اوزره سن کانه که خواهد غریب اندر (بعد از این نبود شاید در جوهر فرد * که دهان تو بر آن نکته
خوش است لا ایست) از این اصلند

امل صاحبك مرادني فرشته قويجي معكوس فللك دورندن وسريعه الزوال
اولان فاني وملعون ديسانك واركي كورغستند اطيع معبته يم صاعه بوشراب
كوبي كبي اولان جيفه ديسانك شراب صافي كورونني طورق تازيشقلى رمردار
آب مكدور در (نعيمها نعم وشرابها شراب) در (ودار من لاداره ومال من لاماله)
در حاصلي دردوختنمزدوق بودردعكر

ثوبتہ وسقوطیہ طاغدر جبل عینلند اندوہ دیتی واولک ثوبتہ وسقوطیہ غصہ من
نالہ ایکلدی نال قلم ایچندہ کی میاض تارہ درلر نالیست یاتیکر ایچوندہ محصول بیت
وفتہ حافظ جیکر کہ نالہ دن آتک بتی نال کبی ضعیفدر یعنی طاغدر جہ ہجران یوکنہ نیچہ
نال کبی ضعیف وخیفدر (ولہ ایضا) (اگر چہ بادہ فرح بخش وباد کلیر ست . . .)

فرح بخش و صفات کیهان در بخشیدن فرح بخش و صفات کیهان در بخشیدن فرح بخش و صفات کیهان در بخشیدن
ایمانی که بحسب الفتح جیوگ الی مناسبت در اما اصطلاحاً حده جیوگ دو کیمی دیکدر بخور نهی مخاطبدر بونده ایجه
معناست در می فرشته سبله محسوب ترست محسوب شدن ترهک اصلی بود که عجمده اول بفرقه ضاله یعنی قزلباش ملهون خروج
اینگسز بن جیغا نهی منکری محسوب ترست مثلاً تارک صلوق و شارب خری وزانی و بالجه اهل فنی متکلمان من ایلیان محسوب
ایمیش و محسوب اورع و ازهد علمای دن
۱۷۶

(یا) مصدریه (است) در (معنای اشارتی) ای قرداش و راه عشقه هم در
اولان سرداش اگر عنایت حقه طرف حقندن آثار تجلیات صفات الهی دن دماغ
جانه بر ریج رجحان بشورسه و لذات روحانیه دن بر ذره دوست فوقوسی اله کیره
اول یرده و اول زمانه نافه آهودن اولان مسک تاتاره بلکه روایح نهم چنان
پرازه ساره (وفیهما ماتنتهیه الانفس) اولان هشتیم شت پرکاره عاشق اغباری
و نظری یوقدر که لذت نفسانیه ک لذت روحانی قتده نه قدری وارد رونه دم
اوره ق بریدر دوست فوقوسی غیری عاشقه لاشدر دیکدر

در بیار باده که رنگین کنیم جامه زرق که دست جام غرویم و نام هشبار است
کتور شرابیکه ریافتناتی رنگی ایدم و شراب ابله بویابه لم زیرا بر ضرور قدحک
سر خوشی ز حالبو که عقالی نای و اردر (مفردات) (پار) کتور (باده) شراب
(رنگین) (رنگی) (کنیم) ایدم (جانه) طون و قفان (زرق) (زرق) (که) (که) (که)
(مست) (سر خوش) (جام) (قدح) (غرور) (کبر و عجب) (ایم) (ضمیر) (نام) (اسم)
(هشبار) (عقالی) (یا) (مصدریه) (است) در (معنای اشارتی) ای برغواده
معین اولان بار غار الهک اولیاری ایچون حاضر و همیسا قیادینی شراب عشق
انهمی بی کتور و شراب عشقه مضغه قلم اصلاح ابله بوجا و وجودی اعمال
ظاهره لک انار دیو سمد باطنیه لری ازنی ظم و ماوت و خام ایتمشدر (الذاب
مضغه اذا صلت صلی الجسد کله) بخ سر نجه شراب عشقه اصلاح قلب و لیدجه
اعمال ظاهره ربو سمد و دن خلاص کن دیکدر بوجیمیز برده اولدنی اعمال ظاهره به
مفرور اولوب احوال قلبدن قافل اولدنی و دن و غفلت سر خوشی ایکن کندیمیزی
صفالی ظن ابتدیکر دیکدر

در خیال زلف تو بخت نه کار خا مانست که زیر سله رفت طریق صیاریت
سنگ زلف خیسالتی بشورمک خاملر ایشی دیکدر زیر زنجیر الت کیمتک عیارلق
طریقیدر (مفردات) (خیال) (م) (زلف) (م) (نو) (سن) (بخت) (بشورمک) (نه)
نقی (کار) (ایش) (خامان) (خاملر) (است) در (که) (زیر) (زیر) (الت) (اشاغی)
(سلسله) (زنجیر) (رفت) (کیمتک) (طریق) (بول) (عبار) (لا ابالی) (یا) (مصدریه)
(است) در (معنای اشارتی) ای اسرار تجلیسته قربان اولدیم مولام (فلا نیجلی
ربه الجبل جله دکا) آیتی سر نجه عظیم طاغری باره باره ایدوب با قوب محوایدن
انوار تجلیکی و اسرار عشقی خانه قلیده حفظ ایدوب حوام ناسه اظهار ایتمک
انوار تجلیکی به فصحت قلبت هاضمه سی تحمل ایدن بخت ل کاریدر قسوت قلب
ایله اعمال ظاهره به مفرور اولان غافل و مرانی خام سر خوشلر کاری دیکدر
زیر زنجیر عشق مجنونه گرفتار اولتی طریق شطارد لا ابالی اولان مجنونیک یولدر
عقل معاش اهتک کاری دیکدر

در اطمینان است نهانی که عشق از آن خبر ده که نام آن نه اب لیل و خط زنگار است

کبرنی

ایمانه کونددر بلهق نوش دیکدر غرضی یعنی باشکده ایکن بچلیدن قالی بوخسه طوطیلور سین (در آستین مرقع پالنهان کن
که هیچو چشم صراحی زمانه خو ترست) آستین یک مرقع باره باره عیالی خرقه که بعضی هندیلر کیر بونده مراد مطلقاً صوفی
خرقه سیدر بونکله صوفیانه تعریف ایدر چشم صراحی دن مراد آغز یرده باده آندن دو کور خوریز و صف تر کیدر ریزیدن
قان دو کیمی دیکدر محصول بیت خرقه یک یکنده پیلانی کیرنه کیمسه کورسون زیر صراحی کوزی کی زمانه قان دو کیمی

حاصلی ایچدی بکیمی طویله که صوفیاری بد نام و رسوای ایدر سین مراد مرانی صوفیانه تعریف ایدر (زنگ باده
بشوریم خرقه در اشک که موسم و روع و روز کار بره صفت) بشوریم بونده امر متکلم مع غیره در یو یالم دیکدر
ورع و بره صوفیانه تعریف ایدر محصول بیت باده رنگندن یعنی لکه سندن خرقه لر می کوز باشی ایچنده
یو یالم یعنی سلفه ایدر بکیم باده و شوقله بشیمان اولوب توبه ایدوب اولد ریاش دو که لم که خرقه لرده اولان شراب
لکدری هب آرسون پاک اولسون زبرا

ورع موسمی و بره زمانیدر بونده مرانی
صوفیانه تعریف ایدر بونکله دلسادک
سلطنتی زمانه دیکدر که خرقه و ستر
مناهی به بره صوفیانه باغ ایش ایدر که
سوزن طویله ای انواع عفوینله قیل
ایدری (سپهر) رشده پرو نیست خون
افشان که ریزه اش سر کسری و تاج
پرو زست (سپهر) سیک و باد عجمیک
کمره لیله فلکدر رشده بحر استعلا
شده رفته مناسبت بر ترکیب ایل مرتفع
دیکدر پرو نیست پروین با عجمیک
فتیحله الکه درل با حرف و حدیث خون
افشان وصف تر کیدر افشانیدن قان
صاچچی بعضی آشفته خون بالادوشش
بالایدن سوزمک مناسبت ملا بو غورد
سوزمک کی اس خون بالافان سوزیچی
معناست معنای لازمی قان دو کیمدر
ریزه اش ریزه دو کندی مثلاً سنگ ریزه
درل طاش دو کندی ریزه اما بونده
الکدن بکیم ناسد در ریزه دبدیکی شعرا
فلکی نجومه غریبه تشبیه ایش لردر
اما الکده تشبیهی مشهور دیکدر
شین ضمیر پروینه راجه در ریزه ک
آخرد هاء رسمی اولدنی چون هاء
مجنله ابله توسط ایدر کسرید کاف
عربانیک کسری و قحی جا زدر وانی
عرب مفتوح و عجم مکور او قور خمر و
افشانیدن مرید عجم بادشاهلر رشده
خمر و درل روم بادشاهلر رشده فیصر
وچین بادشاهلر رشده قفقور و هند
بادشاهلر رشده رای دیدکاری کی ایدر
کسریدن مراد هر مری بنوشین رومک
اوغلیدر که اسمی پرویزد اگرچه ظهرا
تطغ تغایر اقتضا ایدر و جا زدر که اول
نسلک هر بری اوله و جا زدر که نوشین
روان کندی مراد اوله محصول بیت

کبرنی بر اطمینان وارد که عشق ندن قافار که اول اطمینان ک نامی غیر مرزی لب
و زنگاری خط دیکدر (مفردات) (اطمینان) (حالت) (یا) (وحدیه) (است) در
(نهانی) (کبرنی) (عشق) (م) (ازان) (اندن) (خبرد) (قافار) (نام) (اسم) (آن)
اول (نه) (نقی) (لب) (دوداق) (امل) (نیمزی) (خط) (م) (زنگاری) (مانی) (است)
در (معنای اشارتی) آن ابله غیر اولدور بر اطمینان رباتی وارد که اول نور محمدی
عشق الهی اول فخر کائنات علیه افضل النبیات اولان حبیب الله افندیم ک سرایت
مطهر مسند کال تبت ابله حاصل اولدور لکی اول اطمینان رباتی و اول نور محمدی بی
کاهی صلیه رؤیت طوق بشردن خارج اولدنی چون عالم خلقی انک وصفنده
عاجز قاندر بنور محمدی ذات محمدیه بر امر ویدر که سائر بشرک محاسنی کی
لب لعل و خط زنگار ایله تعبیری ممکن دیکدر همان اطمینان رباتی و عالمی الله
مفوضدر انکیچون شمل شریفنده دخی اختلاف واقع اولددر دیکدر

در قلندران حقیقت به نیم جرنجند قیای اطلس آن کس که از هزار است
حقیقت قلندری یارم ارپه به المزل اول کیمه کت قفسانیکه معرفتدن عاریدر
(مفردات) (قلندران) (مجرد) (حقیقت) (م) (یا) (نام) (نیم) (بارم)
(جو) (ارپه) (نخرند) (المزل) (قبا) (فتسار) (اطلس) (حریر) (آن) (اون) (کس)
کیمه (از) (من) (عز) (معرفت) (عاری) (چیلای) (است) در (معنای اشارتی)
نجرید و تقرید ابله نور محمدی به واصل اولان قلندران حقیقت عینده زاهدک
لباس تقوی اعتدالیه ذوق روحانیتسز نور معرفت الله ابراهیم اطمینان کی
لطیف اعمال ظاهره لری یارم ارپه مفیداری قدری یوقدر بر جانسز جسددر
وقلی نور معرفت اللهندن عاری رخا حیدر دیکدر

در جمال شخص نه چشم و زلف و عارض خال هزار نکته درین کاروبار دلدار است
شخصک جمال چشم و زلف و عارض و خال دیکدر بوجوبلق ایشده و کوجنده
یک نکته وارد (مفردات) (جمال) (کوزلک) (شخص) (ذات انسان) (نه) (نی)
(چشم) (کوز) (است) در (زلف) (م) (عارض) (یکای) (خال) (ن) (هزار) (یک) (نکته)
اسرار (دین) (بونده) (کاروبار) (ایش) (کوج) (دلدار) (محبوب) (یا) (مصدریه)
(است) در (معنای اشارتی) (الله) (جیل) (بجب) (الجمال) (سر نجه) (جمال انسان) (کالی)
محسنت صوری اولان الا کوز زلف مجسمه آل یکای و سیاه یک بونرله دیکدر
بوجال معنوی ایدی ابله محبوب خدا اولی تحصیل معرفت الله و استغراق انوار
محمدی ابله و بوندن ماعدا الهک خدمتده آینه قلبد هر اسرار الهی مشاهده
زینبیه عروس قلب مرین و محلی اولفله در (ان الله لا یظلالی صور کم بل ینظر
الی قلوبکم)

در باستان تو مشکل توان رسید آری عروج فلک سروری بشوار است

کبرنی

مر قمع فلک قان صاچچی بر الکدر که دو کندی کسری یک کله سی و بره یک تاجیدر یعنی فلک کار و عاظم سلاطینی
اسرکزی پرو اولد بر اسافل و اصاغر خودنه اعتبار حاصلی هلاک ایدر که کبر قاورنه صغیر (مجوی عیش خوش
از دور و از کون سپهر که صاف این سرخ جله در دآمین است) و از کون و بازی کون زای عریله باشی اشاغی یعنی
ترسته صافی شرابک اوسته درل صافی معناست و دردی یاله و یاسز اتنه درل در دآمین وصف تر کیدر آیدر بندن صاف

مقابل یعنی در دله فارشی حاصلی باشی اشافه اولیک ذردامبر اولی ضروریدر ذردی اسسقه مانلدن
 * محصول بیت * فلک ترسته دورندن کوزل درلک ایسته یعنی فلکده حضور وصفایه کجمنکی طلب ایله ذریا بکوب
 باشک صافسی در دامبر در یعنی صفا و ذوق بلا و محله قار شندر فلکی باشی اشغه بر کوبه تشبیه ایلدی حاصلی طالعده
 صفا کدر سز و بال بلا سز وکل دکنسز اولن ذریا هر شکندی باشندن منک اولاز (عراق و فارس کرفتی بشر خوش
 حافظ * پسا که نوبت بغداد و وقت

منک ایستکه بشککه قادر اولی مشکدر بلی سرورلک فلکی اوزره جیفی
 صوبته و زجنله در (مفردات) (با) (للا) (آستان) (ایشک) (تو) (سن
 (مشکل) (کوج) (توان) (قادر اولی) (رسید) (بشک) (آری) (بلی) (عروج) (جیفی
 (بر) (علی) (فلک) (م) (سرور) (لولو) (با) (مصدریه) (آ) (مع) (دشوار) (کوج
 (با) (مصدریه) (است) (در) (معنی اشارتی) ای حضرت شان صاحبی قدوس بی
 نظیر اولان اللهم بوجوبیت مرتبه سی اولان مقام عالی به سنک عنایت آرایه که
 و توفیق واحسان امزیک اولتسزین بشککه قدرت مشکدر بلی (المجاهدة تورث
 الشهادة) سرنجه مقصد صدق و مرتبه بوجوبیت اولان عالی سلطنت نیل و عروج
 رباضات و مجاهدات و اعمال شاقه صوبتی و کوج چلکینی اختیار و تحمل ایتمکه
 وعد کرم (لا ینخلف الميعاد) وارد اما سنک علم ازیلک و قدرت حکمتک بری منجبر
 و لال و سر کردانی بحال ایتمشدر چله سنیان و ایدوب ایلان سنسین بر اللهم
 کرم سنک بر موصود کرم سنک بر محبوب کرم سنک

چو سحر کر شمه صافش بخوابی دیدم * زهی مرآت خوابی که در بیدار است
 سحر و قی اول محبوبک وصلت ایچون کوز اوجله بکافظرتی اوفوده کوردم تحسین
 عالم رؤیاده اولان مرتبه له که اویا نفاقدن بکدر (مفردات) (سحر) (وقت سحر
 (کرشمه) (کوز اوجله باقی) (وصل) (وصلت) (ش) (ضمیر) (با) (خرفیه) (خواب)
 دوش (می) زائد (دیدم) (کوردم) (زهی) (نحیث) (مراتب) (مرتبه) (خواب)
 رؤیا (با) (وحدیه) (به) (یک) (ز) (من) (بیدار) (اویا باقی) (با) (مصدریه) (است) (در
 (معنی اشارتی) بحمدالله (نحسبهم ایضا و هم رفود) سرنجه بود و نایود
 دیادن و سود و زیان تلفات ماساودن فارغ قبله وقت سحرده متوجه ایکن بر نظر
 رحمت الهی و برآر وصلت شاهنشاهی فیوضات بلا واسطه غیر متناهی کوردمکه
 بو خواب معنویه اولان قطع مراتب عالی به صد هزار تحسین اولسونکه (جذبه
 من جنات الرحمن توازی عمل الثقلین) حکمتجه زندهک بیدارم ظنله خواب
 خلقت ایله ایتمیکی بیک یلاق عبادتندن فارغ قلب اولوب جذبه رحمت ابره نک
 بر نفسی و بر لحظه سی بکدر زیر سالت بالذنبه نک ایستدای زاهد غافلک
 انتهایسدر دیکدر

چو جفای دوست بغایت رسیدی ز رسم * که انتهای جفا ابتدای بیر اوست
 دوستک جفای غایت ابرشدی و قور قرم زیرا جفانک انتهای بیر اوستک ابتدایسدر
 (مفردات) (جفا) (م) (دوست) (م) (با) (للا) (بسته) (غایت) (نهایت) (رسید)
 ابرشدی (می) زائد (رسم) (قرم) (که) (زیرا) (انتها) (نهایت) (جفا) (م
 (ابتداء) (م) (بیرازی) (مراضی) (است) (در) (معنی اشارتی) بحمدالله راه
 جذبه و عشق الهیه (اشد البلاء علی الابرار ثم الاولاء الخ) سرنجه انفسی و آفاق
 دوستک بلا و جفای غایت بنسبی رابطه عدویه نک (لبس) (صادق) (فی دعواه
 من لم یلذذ عند ضرب و لاذ) کلای مقتضای بلایای حق محبوب جانم و باعث

لذت

طوره جانان ظهور ایدر نانه منسوب ناهه لک تنفسه نه محلد یعنی اول مقامه اول تنفس ایلمکه لایق دکل حاصلی بوی
 ناهه به اعتبار بوقدر (بیار باده که رنگین کنیم جامه زرق * که مست جام غروریم و نام هشیار است) بعضی نسخهده
 زرق یرینه داق واقع اولش خرقه مناسبه صوفیه تعریضدر زرق اضافتی لامیه در استعاره طریقه که حرف

تیر زست) عراقدن مراد بونده عراق
 عجم در که اصفهاندر و فارسدن مراد
 شیراز در * محصول بیت * ای حافظ
 عراق و فارسی کوزل شمرله تمخیر ایلدک
 کل که بغدادی تمخیر نوییدر و تبریزی
 فتح ایلک و قیدر عراق و فارس و بغداد
 و تبریزی جمعی مرادات نظیر قیاسند ندر
 حاصلی تمام عالی لطیف شعر کله مسخر
 ایلور سین دیکدر (وله ایضا) (شال
 بلبل اگر بانست سریار است * که مادی
 عاشق و زاریم و کار مازار است) (بال
 امر مخاطبدر بلبل منادی حرف ندا
 محذوفدر یا منت یا صاحب ایچوندر
 تا خطاب سر بونده سودا و هوا و محبت
 مناسبه در بار است یار یولداش و یاحرف
 مصدر که امره علندر زاریم زار ذلیل
 و حقیر عاشقه صفتدر و معضای الیه در
 اضافت بیانیه ایله و کار ماواو حالیه در
 زار است زاریدنن ایلمک در زاری
 ایلمدی دیکدر معام اوله که زارله زاری
 لفظلری مابین اکثر اهل فرس یکجندلر
 فرق ایان حق مرغ زارله مرغزار مابین
 تشخیص ایلمک قصد ایلدکلری برده خطا
 ایلدیلر * محصول بیت * ای بلبل اگر بنم له
 یاراق و بولداشلق هواسی وار ایسه
 ایلمکه و فریاد ایله زیرا زانیکیز بیله عاشق
 زار و ذلیل و ایشز ایلمکدر یعنی سن کله
 عاشق و بن جانانه عاشق عاشقک ایسه
 حال فریاد و فغاندر پس اگر بکایار ایلمک
 بیله فریاد و فغان ایله لم (در آن زمینکه
 نسبی و زدن طره دوست * چه جای دم
 زدن ناههای تاتار است) و زدن فعل
 مضارع و زیدن یعنی بل اسر دیکدر
 دم زدن لغتده صولو و قدر اما اصطلاحده
 تنفس و تکلم ایلمکدر ناههای ناهه لک
 جعیدر مسک کو بکی دیکدر تاتار است

تعلیل ایکی ردیه جام غرور اضافتی بیانیه در مستک جام غرور تر کیشده اضافتی لامیه در هشیار است هشیار
 هوشیار دن محققدر آتق دیکدر یاحرف نسبت * محصول بیت * خطاب طام طریقیله باده کتور که ریا خرقه سنی
 رنگبده لم زیرا غرور باده سنک مستی از اما آدمن هشیار منسوبیدر یعنی زست غرور اولوب آدم من هشیار اولتی ریا
 خرقه سندن ناشیدر ایلمدی بو خرقه بی باده ایله رنگبک کرک که بو ایکی صفتک ازاله سنه سبب اوله (خیال زلف
 تو بختی نه کار خاما نیت * که زیر سله

اذت ایتم اولظه بکا دخی اماره بچو بیت کورندی لکن مامونیت غیری اولیایه
 عصمت مقطوع اولدی بچون اللهک قهر و غضبندن ورد یا بن قور فرمکه بوقدر
 لذت بلانک و انواع جفانک نهایی اعراض و بیراره ابتدا اولوری که دیو خوف
 عاقبت دایم (ربنا لا ترغ قلوبنا بعد اذ عبدنا و هب لنا من ادنک رجدا انک انت
 الوهاب) دعا سنه بم اللهم یث قلبی علی دینک آمین

چو دلش ناله میاز و ختم کن حافظ * که رستکاری جاوید در کم آزار است
 انک قلبی ناله ایله اینجمنه سوزک ختم ایله ای حافظ زیرا ابدی خلا صاتی و سلامت
 کیمسه بی اینجمنه مکده در (مفردات) (دل) (کوکل) (ش) (ضمیر) (با) (للا) (بسته
 (ناله) (فریاد) (میا زار) اینجمنه (ختم) (تمام) (کن) (ایله) (حافظ) (م) (که) (زیرا
 (رستکاری) (ایشی) (قور و تعلق) و خلاصاتی (جاوید) (ابدی) (در) (فی) (کم) (آز
 (آزاری) (اینجمنه کاک) (است) (در) (معنی اشارتی) ای حافظ جذبه رحمت ایله واصل
 اودینک مقام استراق انوار ربانیده و داره معرفت حقیقه (من عرف الله کل
 لسانه) حکمتجه کالیت محو و ملاحی اوله جی ایکن ناله و فریاد ایله اظهار وجود
 ایدوب نقصانه رجوع ایتمه (نعوذ بالله من الخور بهسد الکور) ای من نقصان
 بعد الزیاده سرنجه نقصانه رجوع ایتمدن حق و حقایق اولان اونیاه پیشینان راضی
 اولنر و اینجمنه اظهار وجود ایچوب محوینده ثابت اولنر زیرا سلامت ابدی کم
 آزارلقده و اینجمنه مکده در معنای الله بتمام الجمیع الدائم آمین

وله ایضا

چو عبرتدان مکن ای زاهد با کبر سرشت * که کنه دگران بر تو نخواهند نوشت
 ز ندلی تعیب ایتمه ای باک طبعی زاهد را غیر و لک کناهی سنث اوزریکه باز مدهل
 کرک (مفردات) (عیب) (نقصان) (رندان) (لا اله الا الله) (مکن) (ای) (زاهد) (م
 (با کبر) (طاهر) (سرشت) (طبیعت) (که) (زیرا) (کناهی) (م) (دگرام) (غیر و لک
 (بر) (علی) (تو) (من) (نخواهند) (دبزل) (نوشت) (باز من) (معنای اشارتی)
 ای زاهد طاهر سرشت وای تلویضاتی نظافت زعم ایدن صورت پرست (رب
 اشد اغبر او اقم علی الله لایره) سرنجه الله در دله ظاهرینی خراب ایدوب نظر
 خلقتن لایالی و مظهر (لا یخافون لومة لائم) اولان عاشق صادق حائنی بطیوب
 کنهکار زعمله رند لری تعیب ایتمه حقیقه کنه اولسه دخی (ولا تر و ازره و زر
 اخری) غوا بنججه غیرک کناهی سنک اوزریکه باز منر همان من کنیدی هییکه
 مراقب اول دیکدر

چو من اگر نیکو کردم تو خود را بش * هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت
 بن اگر ایوم و اگر کوتوم من کیت کنده ایچون اول هر ر کیمه اتی بچیر عاقبت
 کار که اکی (مفردات) (من) (بن) (اگر) (کرک) (نیکم) (ایوم) (و کر) (و کرک
 (بد) (کوتوم) (تو) (سن) (رو) (کیت) (خود را) (کنده) (ایچون) (باش) (اول) (هر کسی)

رفیق طریق عیار است) خامان خامک
 جعیدر ناخنه مناسبه زبانت مناسبه
 سلسله زنجیر عیار است عیار مبالغه
 ایله اسم فاعلدر هر شکک عیارن الجی
 یعنی مصرعیه مصدریه در * محصول
 بیت * سنک زلفک خیالی بشره ک
 یعنی زلفکه کرفشار اولتی تحسین ایلک
 خاملر و ناخنه ل ایشی دکل زیرا زنجیره
 کرفشار اولوب زنجیر الله یور مک
 عیارلر ایشیدر یولر واحقلر ایشی دکلدر
 زیرا بون و احق و هام اولور کشدوی
 و رطبه به دوشور من بهضیلر دیکدر که
 عیارلرک باشقه طریق واردر مشایخ طریق
 کچی پس اول طریقه و سلسله به عیار
 اولوب فننده ماهر اولبان داخل اولاز
 (لطیفه ایست نهائی که عشق ازو خیرد
 * که نام آن اباعل و خط زنگار است)
 لطیفه بر موصوف محذوفک صفتدر
 تقدیر کلام حالت لطیفه نهائی کرلی بختی
 مناسبه که رابط صفت خیر دلننده
 خالقار دیکدر خبریدنن اما بونده پیدا
 و ظاهر اولور دیکدر که رابط صفت
 بعد صفت لب اهل قرمز دوداق تشبیه
 طریقیله خط زنگار است ناز صفتی
 شعرا کله خط بعضی بازی به و کاه ناز
 سبزه به تشبیه ایدر که رنگده سبزه به
 قر پسدر زنگار بده یا نسبت ایچوندر
 * محصول بیت * بر کرلی حالت لطیفه
 در که عشق ایدن ظاهر اولور که شیرین
 لطیفه ک ادی قرمز دوداق و خط سبز
 دکلدر یعنی عاشق کوکلی قابوب جذب
 ایلان خط و خال و لب اهل دکلدر بلکه
 آن دیدکلری حالدر که اسباب جمندن
 هویدا اولور تکبیر شاعر بیور * بیت
 دلبرده مراد آن اولور و اندام دکلدر
 * کیفیت او اور می ده غرض جام دکلدر

بعض نسخهده از و خیرد یرشه ازان خیرد دوشمندر پس ایکی مصرعده بیله آن لفظی ایراد ایلکده ایهام طریقه لطیفه
 وار قدر (جال شخص نه چشم و زلف و عارض و خال * هزار نکته درین کار و بار و بار دلدار است) (بوییت بیت
 صاتی میشدر در این در ظرف ایچون این اسم اشارت کار و بار دلداریه اشارت اولتی جاز و مذکور اسباب حسنه اولتی
 جاز کار و بار ایش کوچ مناسبه استعمال ایدر حاصل یار ایاع تیلکند در دلدار است دلدار وصف ترکیبدر داریدنن کوکل

طوبی می باشد اما اصطلاحاً که کل اله کتوری یعنی خا طره زعایت الیجی می باشد مستعمل در با حرف مصدر
 * محصول بیت * کوزلاک بجای یعنی کوزلاک مذکور اسبابه دکلر بلکه بودلداراق کارنده یعنی خاطر رعایتند یک نکته
 واری یعنی رعایت خاطر انواع وجهه اولور که عاشق قلبی جذب ایابان اولور یا خود بواسطه حسنه دلداراق ایثی کوکل
 اله کتور مک پیک درلودر و جاز در که کار و بار دادره مضای اولیوب موقوف او فونه و حاصل معنی بو کار و بارده
 دلداراق هزار نکته در یعنی کار و بار عشق

هر یک که (آن) اتی (درود) بیچر (عاقبت نهایی) (کار) ایش (کشت)
 اکسی (معنی اشارتی) (طوبی ان شقه عیه عن عیوب الناس) حکمیه
 بن کرک ایو اوله یم کرک کوتواوله یم بنم علامه دن سکا قع و ضرر یو قدر سن همان
 کندی نمک ایچون سی الیه و کندی هیکه مشغول اول (الدنیا مزعزعة الآخرة) ر
 (ان خیر الخیر وان شر الشر) هر کس نه اگر سه عاقبت اتی بیچر کرکدر همان
 خیر تحببک سبی عاقل کار بدر دیگر

چون نامیدم مکن از سابقه اطف ازل تو پس رده چه دانکه که خوبست و که زشت
 اطف ازل سابقه شدن بی مایوس الله پرده آورنده سن نه یلور سکه کیم لطیفند ر
 و کیم قیچدر (مفردات) (نامید) امید سز و مایوس (میم) (عیم) (مکن) الله
 (از) (من) (سابقه) (عینان ثابته) (اطف) م (ازل) (عائله) (تو) (سن) (پس)
 رد (چه) نه (دانی) یا ورسین (که) کیم (خوب) اطف (که) کیم (زشت)
 فیج (معنی اشارتی) (الله) (سبقت رحمتی علی غرضی) کلامی سر نیجه اطف
 بماده اولان الله اطف ازل سی مقتضای رحمت سابقه شدن ای زاهد خشک
 بزی نایب دانه و سوه ظن بالله ایدوب بزی مایوسیت جانته سوق اید که (ولایس
 من روح الله الا لایوم الکافرون) زم اللهم حسن ظن کا ملز وارد و راه پرده
 علم از اید سن نه یا ورسین که لطیف کیم قیچ کیم سید کیم شفی کیم در سن همان
 الله قولنده اولوب خلفه اید و کو نودر دیو محب و تنکر اوله دیگر

همه کس طالب بارند چه هشیار و چه مست همه جا خاند عشقت چه مسجد چه کنش
 جله کیسه بار طالب بر عقلی نه ست نه جله بر بوزی عشق خانه سیدر
 مسجد نه کلبانه (مفردات) (همه) (جله) (کس) (کیسه) (طالب بار) (اند) (ادات
 جمع) (همه) (هشیار) (عقلی) (چه) (مست) (مسخوش) (همه) (جله) (جا) (محل) (خانه)
 او (عشق) م (است) در (چه) نه (مسجد) م (چه) نه (کنش) (کلب) (معنی اشارتی)
 است بذا لله (فاذا ذکر الوافی انک دعوا الله فخصصین) الخ آیت کریمه سی سر نیجه
 کافر و مسلمان عاقل و مسرخوش (همان عاقل و مسرخوش جله طالب حقد لکن
 شهوت نفسانی سبیله اولور بی بزمشدر و بر کیسه نک عاقبتی نه به مجر اوله جفی
 معلوم دکلر نیجه کافر ایمانله کیدوب و نیجه علم نمود بالله بلا ایمان کیتدر
 ای زاهد زهد و تقوا که مغرور اوله که غرور بب هلا کدر بن مسجدده یم سیدم
 کافر کلبانه و فاسق و فحاشه جله شقیدر دبه انجام کاری فکر الیه درونی الله
 عشق و در دله اوله جله مسجد و کلبا عشق خانه سیدر و نیجه ملا موت
 کندور بی کلبانه و فحاشه ده کبر لشار در و تفک مشتهای اولان مقاملری
 ترک اختیاردر دیگر

چون نه من از خلوت تقوی بردا خندم و بس پدرم نیز بهشت ابد از دست بهشت
 تقوی خلوتندن همان بن طشره دوشدم پدرم دخی باقی جنتی لندن قودی (مفردات)

هر کس که مقدوری دکلر حاصلی سنک استانکه ارشک سرورک فلکینه عروج و اسمان سعادته صعود در (مهر
 کرشمه و صلاش بخواب میدیدم * زهی مراتب خوابی که به زیدار است) کرشمه لغتده کوزله و قاشله اشارته دیر
 کرشمه نک و صله اضافتی مصدرک معنوله اضافتدر و با قاعله شین صیر جاناته راجعدر بخواب باخرف ایچوندر خواب بونده
 دوشدر میدیدم بی ماضی اولنده حکایت حال افاده ایدر زهی ادات محسیندر و گاه فعل ایچب معنایه مستعملدر زهد

یا سزاوایی بویه در مراتب خوابی اضافتی لامیه در و یاسی وحدت ایچوندر که رابط صفت بیداری بیدار صفت مشبهه در
 بظان معنایه او باقی دیکدر یا مصدریه در * محصول بیت * سحر وقتنده دوشده جاناتک وصلنه اشارت و یا وصلنه اشارتی
 کوردم نه خوشدر بدوشک مرتبه زی که یکدر او یا نقلتندن یعنی بدوشکه آنده و صاله اشارت اوله اول او یا نقلتندن
 یکدر سکه آنده و صاله ایما و اشارت اوله حاصلی و صلت صفا و پر دوشده آید (جفای دوست بقایت رسدوی رسم *
 که انشاء جفا ابتدای بیرار است) جفای

(نه) (فی) (من) (بن) (از) (من) (خلوت) م (تقوی) م (بدر) طشره (افتادم)
 دوشدم نه افتادم تقدیرنده در (بس) (انجق) (پدرم) (بایام) (نیز) (دخی) (بهشت)
 جنت (ابد) باقی (از) (من) (دست) ال (بهشت) قودی ماضیدر (معنی اشارتی)
 عا و منصب تعلیم اسباب کبر و مشتهای نفس اولدنی کبی ملازمت جوامع و مساجد
 دخی بهض کیسه به سبب عجب و مشتهای نفس اولی خوختدن ارباب مجاهده
 با خصوص ملایون مجتله ر و خانه درد و بلاری اختیار اختیاردر زرا مشتهای
 نشی ترک اختیار ایما و اشارت اوله حاکم حاکم قدس سره پیور که بوخاوت
 کوشه سنی و تقوی او بی انجق بالکزی بن ترک افتادم پدرم آدم عاید السلام دخی
 (وفیها ما تشبهه الانفس) اولان جنتی ترک آید و بودرد و بلا و مشقت و ابتلا
 خانه سنی اختیار ابدی زیرا ملائکه تک نائل اوله مدینی فیض عشقه نائل اولق
 محنت و بلا الیه در دیگر

چون سر تسلیم من و خشت در میکدها مدعی کر نکند فهم سخن کوسرو خشت
 بنم تسلیم باشی معنایه ترک قیوسی کر نیجه یله در اگر مدعی سوز اکز سه باشد
 کر نیجه دی یعنی کر نیج باشد که دی (مفردات) (سر) (بش) (تسلیم) م (من) بن
 (واو) مع (خشت) کر نیج (در) قیو (میکده) مجتده (ها) ادات جمع (مدعی)
 دعوای کاذب اهلی (کر) اگر (نکد) ایتمه (فهم) اقلق (سخن) سوز (کو)
 سوله (سر) باش (خشت) کر نیج (معنی اشارتی) بونفس بدخواهک مشتهای
 ترک ایدوب تحمل درد و محنت و بلا الیه فیض عشقه نائل اولق خود بخود دانه اولیوب
 مرشد کمالک ارشادی و اعانه سه محتاج اولجهد پیرک ایشکی کر نیجه باش قویوب
 امرینه کالیت بین بدی انفسال تسلیم کلی اولدم اگر مدعی بو اسرار دن فهم
 ایچوب نه سیدن اول سلطانله قول و قربان اولدیم اکلوب بزه طعن الله اعانت
 قیدنده اولور سه اکا سوله هر فنی طاش قتی ایسه باشی اور سون بزم بونک کبی
 رحمت قیوسندن رجوعن بوقدر دیگر

چون باغ فردوس اضیفست ولیکن زنهار تا غنیت شری سایه یدوب کشت
 فردوس باغی لطیفدر ولیکن قطعاً تا غنیت صایه سن سکود کولکه سنی و اکین
 کشار بی (مفردات) (باغ) م (فردوس) جنت (لطیف) کوزل (است) در
 (ولیکن) استدرک (زنهار) قطعاً (تا) حتی (غنیت) فرصت (شری) صایه سن
 (سایه) کولکه (ید) سکود (اب) کنار (کشت) اکین (معنی اشارتی)
 کر چه جنت فردوس و تعلیمی خصوصنده موهود اولان رؤیه جلال الله نعمتی اجل
 نعمتدر و زیاده لطیفدر لکن فضا معلو مک اولسونکه بودوات ابدیه و نعمت
 سرمدیه و اصل اولق سایه ید کبی باش آغریندن و اغراض نفسانیه دن سلامت
 و نسل اکین کناری کبی دلکش و انشراح صدر و ریجی بر مایه سعادت و نلل الله
 فی العالم اولان پیر فیض بخشک و جنت عرفانه واصل فلیجی بر کامل انوار رخک

سرشت * که کنه می در کران بر تو نخواستند نوشت بعضی نسخه ده که گاهی دگری واقع اولش اما رندان چمنه در کران
 مناسب اولدنیچون بوی اختیار ایدک عیبک رندانه اضافتی مصدرک معنوله اضافتی قیلند ندر مکن نهی مخ طبلدر
 ایله دیکدر پاکیزه سرشت پاکیزه و پاک بر معنایه در آری دیکدر طاهر معنایه سرشت خلقت معنایه پاکیزه
 سرشت وصف ترکیبدر زاهدی پاکیزه سرشته وصف تعریف طریقه در مراد عکسدر یعنی مهمل سرشت زیرا

وژد ره عیب ایلر خواجه ایسه کند بی ادعا ورنه زدن عدا ایلر که خرف علندر دکران دالک کسریله وکاف عجبیک فحیه
 دکرک جیدر غیر دیکدر دیکرده دیلر بایله نخواهند نوشت نخواهند فی مستغیر خواهدن دین دیله من (دیکدر نوشت فعل ماضیدر
 مضارع معارف اولغه مصدر معنای وریلور نخواهند نوشت یاز مسرلدر دیکدر * محصول بیت * ای پاک بارا دلشلی
 زاهد رند ره یعنی پاده نوشلره عیب ایلر ز را غیر یلرک کناهی سنک اوزر بیکه یاز مسرلر تنکیم بو معنی منصو صدر قوله
 تعالی ولاتر وزیر وزیر اخری (من اگر
 تنکیم وکر بدتو برو خود را باش * هر کسی
 ان درود عاقبت کار که کشت) تو برو خود
 را باش بروده یا تا کید ایچوند وروا سر
 مخاطبدر کیت دیکدر خود را باش تقدیر
 کلام خو در مشغول باش ضرورت
 وزیچون حذف اولشدر کندی مصلحت
 مشغول اول دیکدر باش امر مخاطبدر
 باشیدن اول دیکدر کسی یا وحدت
 ایچوند درود دالک کسری وراک
 وواو ک فحیه ز بایله فعل مضارع در
 درو بدندن بغدادی و آریه بچمک مناسنه
 کشت بونده کاف عربیک کسری
 وشتیک سکوتیه فعل ماضیدر کشتن دن
 اکدی دیکدر اصلنده لفظ مشترکدر
 ایلر فعل ما پیشده اسم اولنجه ایکی
 معناده مستعیدر بریسی اکین مناسنه
 تنکیم حضرت مولانا جایی پیور (بیت)
 یافت چشم از من خلل تادر نوختم هر دست
 * خانه ویران شد ز باران کر چه خرم
 کشت کشت * بریده ناله مناسنه
 تنکیم آصنی پیور (بیت) خرختم مهر
 قابل کشت دایم نبود * روبر زقطره
 های عرق آب ودانه داد * کاره کشتک
 جمنده ترادف شکل وار زرا کارده
 کشت مناسنه کار که سبب مولانا
 جاییک برینده ذکر اولشدری (بیت)
 بکشت کار جهان دل میند کاخر کار
 ز کشت مات شود شاه عرصه شطرنج
 * اما بونده یعنی خواجه تک بیننده ترادف
 طریقیه واقع اولماش بلکه بونده کار
 امر مناسنه در عاقبت الامر دیکدر
 * محصول بیت * زاهد خطاب ایدوب
 پیور که بن اگر ابووا کر برامزم یعنی اگر
 صالح واکر طالح سن نه استرسین
 بشدن وار کتو هر کس اکیکین بجر
 حاصلی هر کس کندی عیاله جزا لور

سایه عنایته محتاجدر انکچون سایه پیدی ولب کشتی غنیت صای دیمشدر معنای الله
 بیکات نظر هم واسرار هم آمین

در عمل تنکیم مکن زانکه دران روزازل توجه دانی قلم صنع بنامت چه نوشت

عل اوزره اعتماد ایلر اندن که اول ازل کوتنده سن ته یلور سن صنع فلی سنک
 نامکه نه یازدی (مفردات) (بر) علی (عمل) م (تنکیم) (اعتقاد) (مکن) (ایله
 (زانکه) اندن که (در) فی (آن) اول (روز) کون (ازل) م (تو) سن (چه) نه
 (دای) یلور سن (قلم) م (با) للباسیه (نام) اسم (تا) خطاسیه (چه) نه
 (نوشت) یازدی (معنای اشارتی) ای سالک عکله اعتماد ایدوب وعبا دتکه ضرور
 اولوب سایه اولیاء الاهدن امتاع ایتمه نازنین خدایک نظری و هبتی شقی بی سعید
 ایدر دور و دوری الهه قریب ایدر سن نه یلور سن ازلده صنع خدایک سنک استی
 سعید می یازدی یوخسه شقی می یازدی ابلیس و یلم بن باعورا عمارندن نه فائده
 بوالدر همان عل وعبادتکی اسباب کیر ایچوب و ضرور اولوب مر دان خدایه
 تسایم اوله سن دیکدر

حافظا روز اجل که بکف آری جای بیکسراز کوی خرابات برنت به بهشت

ای حافظ اجل کوی اگر وجام اله کنوره سن خرابات محله سندن سنی براو غوردن
 جته ایلنور (مفردات) (حافظا) م (روز) کون (اجل) اوام (کر) اگر
 (با) للباسیه (کف) ال (آری) کنوره سن (جام) قدح (با) وحدتیه (یکسر)
 براو غوردن (از) من (کوی) محله (خرابات) بیخانه (رند) ایلنور (تا)
 خطاسیه (با) ظرفیه (بهشت) جنت (معنای اشارتی) ای حافظ (تو) کون
 کانهشون (سر نیجه اگر نظر اهل الله ایلر واصل اولد بک عشق و محبت الهیه
 و باعث فقر تام اولان جندیه رحان ایلر آخر دیکده محبت ایستیک لقا الهه
 واصل اولور ایستک واسترقاق عشق ایلر الهه جان و بر ایستک شهید عشق اولور
 ایستک (ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله اموالاً بل احياء عند ربهم يرزقون)
 الخ سر نیجه بو خراب دنیان کو نیجه بلا حساب روحکی جته ایلنور دیکدر

در نهادت همه اینست زهی تنک نهادت و سرشنت همه اینست زهی خوب سرشت

اگر سنک طبعیک جله بویسه عجب کوزل طبعی و اگر سنک خلقک و مشربک
 بویسه عجب لطیف خافتدر (مفردات) (کر) اگر (نهاد) طبعیت (تا) خطاسیه
 (همه) جله (این) بو (است) در (زهی) عجب (نیک) ابو و کوزل (نهاد) م
 (ور) و اگر (سرشت) خلقت و طبعیت نهساد و سرشت برهمنیه در (همه) جله
 (این) بو (است) در (زهی نیک) م (خوب) لطیف (سرشت) م (معنای
 اشارتی) ای حافظ اگر طبعک و مشربک دایم سیف ریاضات و مجاهدات ایلر شهید
 عشق اولقی ایسه و عنایت ازلیه حق ایلر خافتک دخی دایم (کل یعمل علی شکله)
 سر نیجه راه عشقه جان فدا ایستک و اقامه الهه محبت و عشق ایلر و صلت شو قنده

ایستک

پس یزم صالح و طالح اولدیغم زدن سکا نه فائده واره زبان تو برو خود را باش ترکینک معنای یوری کند بیکچون اول ایستکه
 مشغول اول دیلر اصابت ایلدیله (تا امیدم مکن از سابقه لطف ازل توجه دانی که پس پرده که خویش و که زشت)
 تا امیدم مکن بنی مایوس ایلر از سابقه لطف ازل سابقه صفتدر رحمت سابقه دیکدر لطف ازل تقدیر کلام
 لطف ازل خدا در دو مشهور حدیث شریفک مضمونه اشوتدر کا قال الله تعالی فی الحدیث القدسی انی انا الله بسجیت

رحمتی علی غصتی توجه دانی سن نه یلور سن استغما انکار یلر یعنی یلور سن دیکدر که پس پرده کیده بونده معنای
 استغما ایستدر پس بونده آرد مناسنه در پرده اردنده دیکدر عالم غیبین آمیز در پس پرده و غیب دیدن کز پرده کوره در
 والا خدایه نسبت پرده و غیب اولملازا کا اضافیه هیچ کز یوقدر هب اشکاره در ایکی پرده که لفظی من استغما مبه
 مناسنه خوب و زشت جعی تضاد قیلتدر خوب مر حوم و مغفور و زشت مر دود و مطرود معنای در بنی خدافتده
 مقبول کیم و مر دود کیمدر سن نه
 یلور سن دیکدر * محصول بیت *
 ای زاهد الالهک ازلی اطفک رحمت
 سابقه سندن بنی نا امید و مایوس ایلر
 زیرا سن نه یلور سن که الله تعالی
 قنده مقبول کیم و مر دود کیمدر چار
 در که بزدلکدن توبه سببیه مقبول
 و سن غرور زهد له مر دود اوله سن
 (همه) کس طالب یارند چه هشیار چه
 مست * همه جانانه عشقه مست چه معبود
 چه کشت محصول بیت * هر کیمه
 بارک طایبدر آبی نه سرخوش نه هر خانه
 عشقه مست چه کابسانه هر عاقل
 و لایه قیل بارک طایبدر یعنی صالح و طالح
 اولدرک جله می طایبدر و معبود و کابسانک
 خانه عبادتدر هر گوشه سی معبود
 و درود حاصلی دین اسلام سار دین
 کبی دکل که صلوة و عبادت بر بره مخصوص
 اوله و غیر پرده جائز اولیه بلکه هر یک
 ظاهر اوله عبادتیه قابلدر معبود اولون
 میخانه اولون تنکیم شری پیور (بیت)
 که تنکف درم و که ساکن معبود
 یعنی که رام بطایم خانه بخانه (ودخی
 شاعر پیور (بیت) هر جا که درم چال
 نومی بینم) ای دوست ازان سبب شدم
 هر جایی (نه من از خلوت تقوی بدر
 افتادم و بس * بدرم نیز بهشت اید
 از دست بهشت) بعض نسخه ده خلوت
 برینه خانه و بعض نسخه ده پرده و دوشش
 خلوت تقوی اضافتی بیایه در و بس
 و او داصکره بس انجیق مناسنه در بهشت
 اید بهشته بایک قصبی و کسری جائز
 جنت دیکدر بهشت با حرف تا کید الله
 داخل اولان باه مفرده مکور او فسرور
 انجیق صلیو بریدی دیکدر یعنی ترک ایلدی
 بدردن مراد حضرت آدمدر که جنتی
 براغوب بو عالم سه فلی به دوشیدی

ایستک عجب کوزل طبعی و عجب لطیف خافتدر محضا الالهک تو فقیدر و قفا الله
 لحظه اقامه

وله ایضا

در کون که می وزد از بوستان نسیم بهشت من و شراب فرح بخش و بار و سرشت
 شندی که بوستاندن جنت نسیمی اسرین فرح و بریجی شراب ایلر و حوری طبعی
 محبوب ایلر نه سعادتدر (مفردات) (کون) شندی (می) زاند (وزد) اسر
 (بوستان) باغ و باغچه (نسیم) صبا یلی (بهشت) جنت (من) بن (واو)
 مع (شراب) م (فرح بخش) فرح و بریجی (واو) مع (یار) محبوب (حور) م
 (سرشت) طبعیت (معنای اشارتی) شمدیکه عالم غیبین نبلی ربایله دماغ جانیه
 جنت معرفه الالهک ربیع رحمانی و اثر فیض بزدانی بنده (لی مع الله وقت لایه
 فیسه ملک مقرب ولایتی مرسل) سر نیجه فرح ابدی بخش ایدیمی عشق الهی
 و معرفت نامشاهی و لطیف اولان الالهک عون و عنایتی بکله در اول وقت غنی
 عن الالهیم دیکدر

در کدا چرا زنده لاف سلطنت امروز که خیمه سایه ابرست و زمکه لب کنت

فقیرو کون نیچون سلطنت لافنی اورمید که بولوت کولیکه سی چادریدر و اکین
 کناری مجلس عشری بریدر (مفردات) (کدا) قفسر (چرا) نیچون (زند)
 اورمه (لاف) دعوی (سلطنت) شاهلی (امروز) بو کون (که) زرا (خیمه)
 چادر (سایه) کولیکه (ابر) بولوت (زمکه) عشرت مجلسی (لب) کناری
 (کنت) اکین (معنای اشارتی) فقیرو جان اولوب سرلی مع الهه واصل اولان
 کدا غنی عن العالمیم دیو نیچون سلطنت معنوی دعواسن اتسون بو کون (حور
 مفصولات فی الخیام) اولان عروس اسرار معرفه الله قلیبتک لم یضیعن انس قبلهم
 ولا جبار سر نیجه حافظی و نامری ظلاله فی العالم اولان پیورده دار غیبر جلد
 الاهدن اولغه اول وقت کنیدک الله ایلر انبیت بری چشم بصیرت ناظر جل الله
 ایلر قاب هاتم پراز هاتر اسرار معرفه الله دیکدر

در چمن حکایت ارد بهشت میگوید نه عاقبت که نسیم خرد و نقد بهشت

باغ و باغچه اورنه باز آیتک حکایتی سوبلر عاقل دکلدر اول کیمسه که ویر سی بی
 صاتون الدی و نقدی ترک ایلدی (مفردات) (چمن) باغ (حکایت) قصه
 (ارد بهشت) اورنه باز آیی (میگوید) سوبلر (نه) دکل (عاقل) م (است) در
 (نسیم) ویر سی (خرد) صاتون الدی (نقد) حاضر (بهشت) ترک ایلدی
 (معنای اشارتی) ان الله جنة عاجله من دخلها لا یشتاق الی جنة آجله قالوا
 وما هی یارسول الله قال معرفه الله (حدیث شریفی سر نیجه معن اسرار و فائده
 ابرار اولان حضرت حبیب الله و وارثان رسول الله بو عالمه تحصیل کالات معرفه الله
 ایلر رؤیه جلال الله چشم بصیرله ممکندر دیو خبر و بر مشلر ایکن جد و سعی ایلر

* محصول بیت * خلوت و تقوای طشره همان بن دوشدم یعنی صلاح و تقوای صکره رند پاده نوش همان بن دکام بلکه
 حضرت آدم دخی بر عصیان میبایه جنت ابدی بی الدن صلیو بریدی یعنی ترک ایلدی (سر تسایم من و زشت در میکدها
 مدعی کر نکند فهم سخن کومرو خشت) سر تسایم مراد کال تسلیه باش قومقدر خشت بونده کر بچدر و اومیت
 معنای افاده ایدر تنکیم سابقا بیان اولدی در میکدها میخانه ر قیوسی مدعییدن مراد بونده خصمدر مرو خشت بونده

خشت کز پنج معشایه در * محصول بیت * نیم تسلیم باشی میخانه ر قیوسنک کریمینی بصنق ایدوب نصلائق اندن
ابرار حاصلی باده ذوقی فلک و بریم اگر مدعی بوسوزک معناسنی فهم الخ سنا اکادی باشک کریمه اور نکیم رومده
باشین طاشه اورسون یلدیکندن قالسون دیر (باغ فردوس لطیفست ولیکن زنهار * تاغیت شیری سایه یدوب
کشت) فردوس جشده بر باغی که اسیدر پس باق فردوسه اضافتی بیانیسه در تاغیت تابوده تنیه ایچوندر غنیت
بونده فرصت مقاصده مستعذر شیری
﴿ ۱۸۴ ﴾

فول مضارع مخاطبدر سایه کولکه ید
سکود اغایج لب بونده کنار معناسنده
کشت بونده اکن معناسنده * محصول
بیت * جنت باغی سی خوب وایضه
اما زنهار البیه فرصت سایه سن اکن
کنارنده و سکود کولکه سنده او توروب
صحت ایلمکی یعنی دنیا ذوقی فوت ایله
عقباده الله کریمدر حاصلی بونقدی
اول نسته ایچون ترک ایله دیکدر (در عمل
تکبه مکن زانکه دران روزازل * توجه
دانی قلم صنع بنامت چه نوشت)
تکبه کردن طایفه تکبیه مکن طایفه
دیکدر دران روزازل ان اسم اشارت
بونده معصوم در روزازل دیکدر قلم
صنع تقدیری قلم کاتب صنع بنامت باحرف
صله نوشت فعل ماضی * محصول

بیت * عیله که اعتماد ایله انکیچون کیم
روز ازاده قلم کاتب صنع نه یلور سین
ادیکی نه یازدی یعنی سعادتمنی اشقیادنی
یازدی کیم نه یلور حاصلی اعتماد فضل
الله در کثرت عله دکل (حافظا روز
اجل کر یکف اری جای * یکسر از کوی
خرابات برنت به بهشت) روز اجلدن
مراد روزان طاع حیاتدر یکسر برکردن
بر او غوردرن دیکدر برنت باور وادال
مفتوحه ایله و تاه خطابه فعل مضارع
مخاطبدر به هاء رسمیه حرف صله در
ورسی سن اولوب بهشت تاه اولاندن
قاعده اما نسخه ل بویه بونفین نسخه
تابع اولوب هاء رسمیه یازادی * محصول
بیت * ای حافظ اگر آخر کونده آوچکه
برجام کتورر سناک میخانه محله سنده
سفی بر او غوردرن جسته باغزل یعنی عذاب
قبر اولقسنزین وسؤال منکر و نکر سن
طوغری جسته کیدر سین دیکدر طاب
الجانسه بلا عمل ذنب حدیث شریفه
موافق دکل بومعناری خصوصاً بونقدی اول
نسته ایچون ترک ایله دیک خطا اولدینی کتب معتبره ده مسطوردر من قال
لا تترك التقى بالسيه كفر اذا في الخلاصة الفتاوى (کر نهادت همه اینست زهی نیک نهاد * و سرشت همه اینست
زهی خوب سرشت) (بوییت) و بر عمل تکبیه مکن یعنی اکثر نسخه ده یوقدر اما بعضی سنده موجود اولدینیچون تنیه قائده
ایچون شرح اولیسی نهادت نهاد و سرشت خلافت معناسنده در یعنی لفظان مراد قائد تنکیم شاهدهی منظره سنده

﴿ ۱۸۵ ﴾

همان کسندی حالکه مشغول اول کیمه ک عینه نظرائه که سن اهل تمیز
دکلسن دیکدر
﴿ ۱۸۶ ﴾

﴿ ۱۸۷ ﴾

ایراد اینش * طبعه طبعدر آدمک نهادت سرشت * ایکسند یله تا خطاب ایچوندر همه اینست ایکی برده پشه حمام بوانسته
معناسنده * محصول بیت * اگر سناک طبعک تمام بویسه نه ابوطبعیت نه کوزل طبیعت اولوروا کر خلتک تمام بویسه نه کوزل
خلعت اولورایکی برده اینست یوردینی یوغراده مجموع ایلمک مضبوطه اشارتدر یعنی ایات سابقه مذکور اولان حقایق و دقایق
اگر کندی حالک ایسه سعادت سناک دیکدر بونده شاعر حافظ نام برخطا طب تجرید ایدوب اکا خطاب ایله (وله ایضا)
(کنون که مید مدان بوسن سنان نسیم
بهشت * من شراب فرح بخش و بار
حور سرشت) کنون اکتوندن محققدر
شدهی دیکدر که حرف بیان میدمد فعل
حال دیدندن بونده بل اسمک معناسنده
بوسن واوله فاسیدرو واورسهر پیدر
نسیم خوش قوقلی بل بهشت باک فحشی
و کسری ایله جنت دیکدر فرح بخش
وصف تر کیدر بخشیدندن فرح
بخشیدینی یعنی سوندریمی حور سرشت
وصف ترکیب اقامه دیکدر حور سرشته
احورک و حوراک چه بدر اما بجم مفرد
مقامند استمال ایدوب جسته حوران دیرل
* بیت * حوران به شیرادوزخ بود اعراف
* از دوز خیسان برس که اعراف
بهشت * سرشت اسندر رادلش یعنی
خلاق معناسنده حورا باراداشلی دیکدر
بوندهی ایکی واوه میت معناسنی افاده
ایدر که سابقا مکرر بیان اولاندن
* محصول بیت * تنیه که بوسن سنان
جنتک خوش قوقلی بل اسر یعنی بهار
ایام سندر که بوسن سنان طانی قوقلی
یلور اسریم شراب فرح بخشله و بار
حور سرشته حاصلی بهاری بار یله باده
نوشته یکوررم یعنی باده باردرد صاحبم
بونلردن متسارق اولم دیکدر (کما چرا
زندان لاف سادات امروز * کدایه سایه
برست و برکه اب کشت * کدا بونده
فقر معناسنده حرف تعلیل
خیه جادر بعض نسخه ده چتر واقع
اولش فی الواقع سلطنت افطنه چتر
خیمدن اسندر سایه کولکه ابر بوات
زمکه بزم مجلس که کاهدن محققدر
ظرف مکان معناسنده اب کشت اکن
کدیری * محصول بیت * کدا بوکون
نیچون سلطنت یعنی پادشاهان لانی
ودعوا سنی ایله که بوات کولکه سی

حافظک چنان سندن قدم دروغ طوطه وایضه صافقه که اگر چه کاهد غرقدر
اکن جسته کیدر (مفردات) (قدم) (باق) (دروغ) (صافقی) (مدار) (طوطه) (از)
من (جناسه) میت (حافظ) م (که) (زیرا) (کرچه) (اگر چه) (غرق) (باقی) (منشی
(کند) م (است) در (سیرود) کیدر (با) (لایله) (بهشت) (جنت) (منشی
اشارتی) نی زاهد بو حافظ معناسنده ده کوب دینده و صفت خانه لنده بوانوردن
بر جزی اشاره ایله فاسقه در دیوب جناسه م اوزره نازی ترک ایله وقدم دروغ ایدوب
خود یناک ایدوب کیمه الهک رحمت واسعه سندن خبردارد کلن یوز یلاق کافری
ایسنله و معرفله ختم ایدن الله بو بیچاره حافظندن بکر ظن ایله بنم اللههم حسن
ظنم بود که شرفی ایمان رکاسته غفور رحیم اولدینیچون حافظک جمله کندی
بکر الهک کرم رحمتیه حافظ جسته کیدر الله کرمدن حافظنی نبین و صدفین
وشهدت الیه جوارق رشده یار ایدر بر سرنا الله بجمایه حبیه صلی الله علیه وسلم
﴿ ۱۸۸ ﴾

﴿ ۱۸۹ ﴾

﴿ ۱۹۰ ﴾

﴿ ۱۹۱ ﴾

بوغری دید که بو آیینش مالک غایت حسن و بهجت و رونق زمانی در نیت و نیت معاشه در حاضر و نقد مقابل استعمال اولور * محصول بیت * چن ارد بهشت آیتن خبر و بر یسی بهارک اورطه آیدر درز را چنک تمام حرکتی بو آید در ابدی عارف دکلر اول کیمه که نسبی صا تون آله و نقدی ترک ایلیه یعنی جنت امیده به بویه زمانه دنیا ذوقی ترک ایلیه دیکدر (بمی عبارت دل کن که این جهانی خراب * بر آن سرست که از خاک ما بسازد خشت) عبارت مصدر در عمر یا بدن یعنی نصر

هر روزی جو عالم فایده مقصودری یواند سنی و مجاهد و عبادت و طاعت و عشق و محبت قنندن الله بولنه بردانه انکر سه (ومن بعمل مثقال ذره خیراره) دوتنه نازل اوله من و یومز دعه آخرت اولان و جود خرمندن بردانه آری به دخی فایده قادر اوله من انک حاصلی خیر اندر دیکدر

تو نویسیج و مصلو زهد و ورع * من و بخانه و ناقوس و پنخانه سن تسبیح و سجاده و زهد و ورع بولی الله سن بن میخانه و ناقوس و پنخانه و کابسا بولی الله (م (فردات) (تو) سن (واو) مع (تسبیح) م (مصلو) سجاده (ره) بول (زهد) ترک دنیا (ورع) تقوی (من) بن (میخانه) م (ناقوس) کلبا چای (دیر) پنخانه (کشت) کلبا (معنای اشارتی) ای زاهد اختیار عباد و ابرار مر تاض و شطرسالک با بلند بهشته اولان تقوا و کور که سن ثواب و جنت ایچون آسایج و مجاهد و زهد و ورع یوان طومش سن بزرگ عشاق و مجذوبین مشاهده جان الله ایچون میخانه عشق خدا و مرشد آگاه و نما و مجلس محبوبان جان فرا و محفل جلایه الله کاشه ان اشارتی عروس اسرار بی متوال یوان طومش زهد دیکدر

چنم زمی مکن ای صوفی صافی که حکم در ازل طینت مارا بمی ناب سرشت ای خاص صوفی بنی شرابدن منع ایله که حکم لم یزل ازاده بزم جادور بمی صافی شراب ایله یوغوردی (مفردات) (منع) م (مهم) غنیر (از) من (می) شراب (مکن) ایله (ای صوفی) م (صافی) خالص (حکیم) حق تعالی (در) فی (ازل) م (طینت) جاور (ما) بز (را) ادات (مقول) (با) مع (می) شراب (ناب) صافی (سرشت) یوغوردی (معنای اشارتی) ای خاص صوفی مالک فوض بلا واسطه سن و مشاهده جمال بی مثاله باعث اولان عشق الهی دن ذوق باری انکار طریقه بزی منع ایله زبر احکیم ازل اولان الله تمن قننده بزم طینت فطرت روحانی فی صافی شراب ایله یوغوردی و بزه ازاده عشق و محبت مایه سن بخش ایندی (من لم یذوق لم یعرف)

صوفی صافی بهشتی نبودن آله که جوم خرقة درمیک هادر کرو باد نهشت خالی ذهن صوفی اهل جنت اولان ان که بنم کبی خرقة میخانه لده شرابه رهن قومدی (مفردات) (صوفی) م (صافی) خالی ذهن (بهشتی) جنتانک (نیود) اولماز (زانکه) ان که (جو) شل (من) بن (خرقه) عباد (در) فی (میکه) میخانه (عبادات جمع) (در) فی (کرو) رهن (باده) شراب (نهشت) قومدی (معنای اشارتی) (الا ایمان لمن لا یحبه له) الخ حدیث شریفی سر نیجه صوفی مادام که تحصیل عشق و محبت اولوب حب دنیا ایله و شغل ماسوا ایله بسون عمری مشغول قیاب غفلت قلبه شهوت نفسک اسیری اولد قیجه جوار قدس الهی اولان جنته منسوب و اهل جنت اولماز بزم کبی خرقة وجودتی راه

عشقده

اوله سن پس کیمه به طعن و تشنیع جائز دکلر (قدم در یغ مدار از جنازه حافظه که کرچه غرق کاهست میرود بهشت) قدمدن بونده مراد ایقدر مدار نهی مخاطبدر در یغ طومنه دیکدر جنازه جیک فقهله میتدر عامه قنده اما صحیح و سر بر دیول که جرف نهیل غرق کناهست تقدیری غرق بحر کاهست میرود فدل حالدر رو بدن بال فعل

کیده یورم دیکدر بهشت با حرف ضله * محصول بیت * حافظک جنازه سندن یعنی جنازه سنه وارنده قدمک در یغ طومنه ای زاهد زرا اگرچه کنده کزین غر بقدر اما جسته کیدر بو بیت خواجندن تقال طریقه واقع اولش حکایت شوبله روایت اولور که خواجه نک برنگری وارایش که حال حیا شده خواجه به طعن و تشنیع ایدر مش حضرت خواجه و فالت ایلیجه جنازه سنه وارنده بمنج اولور و غیر بلریده واریدن منع ایدر مش خواجه نک احیاسندن بر یسی مکر اول مجلسده حاضر بولنوب ایتمش که

عشقده ریاضات و مجاهدات ایله شراب عشق الهی فی نوش اینک ایچون افشا ایتمکجه و قید وجودی ترک ایتمکجه دیکدر

لذت از عیش بهشت و آب حورش نیود هر که اودامن دادار خود از دست بهشت جنت عیشندن و جوری لبندن اول کیمه به لذت و نصیب اولماز هر اول کیمه که کند و بجوینک انکی البدن قودی (مفردات) (لذت) م (ز) من (عیش) معیشت و سرور (بهشت) جنت (اب) دوداق (حور) حور (ش) ضمیر (نیود) اولماز (هر که) هر کیمه (او) اول (دامن) انک (ندار) توکل طونجی (خود) کندی (از) من (دست) ال (بهشت) قودی (معنای اشارتی) جنت عرفان معیشتی اولان لذت روحانیدن و متعلق باخلاق الله اولان مستوران قیاب عزت و عارفان اهل بصیرت صحتی بر کاتندن بر لذت و بر حلا و نصیب اولماز شول کیمه له که الهیک رضایی بونده عبادات و طماعانه جد و سعی اولیمه و امر الهی به اطاعتی ترک ایدوب وجودتی حق بولنه افشا ایتمکجه (مجاهد تورت المشاهده)

حافظا اطف حق ار با تو ثابت دارد عجبش فارغ زغم دوزخ و ایمن ز بهشت

ای حافظ اگر حفاطی سکا عتبات طوته جهنم غمندن فارغ و جندن امین اول (مفردات) (حافظا) ای حافظ (اضف) حق م (ار) اگر (بانو) سکا (عتبات) احسان (دارد) طوته (باش) اول (فارغ) آزاده (ز) من (غم) کدر (دوزخ) جهنم (ایمن) خلاص (ز) من (بهشت) جنت (معنای اشارتی) ای حافظ صراط مستقیمه عبادات و مجاهدات صادق ل بر کانه اگر لالهک تنبیتی سکا یار اولوب تجلی انوار فایده سنه سنی مظهر ایدر سه دوزخ فراقی غمندن فارغ اول و جنت مشتهیات نفسدن خلاص اول که (و) ساحرمان علی اهل الله در همان مقصود مشاهده جمال الله در دیکدر

وله ایضا

چای نیم سحر آرام که یار کجاست منزل آن مه عاشق کش عیار کجاست

ای سحر بی بارک آرام و فرا ایدر جک بری قنده در اول عاشق اولدر بمی عیار آلم منزل قنده در (مفردات) (ای) حرف ندا (نیم) اطف بی (سحر) وقت سحر (آرام) قرار (که) محل (بار) م (کجاست) قنده در (منزل) قوناقی (آن) اول (مد) آی (عاشق کش) عاشق اولدر بمی عیار (لابالی) کجاست قنده در (معنای اشارتی) ای دماغ جالبوی عطر ازهر رامرارر جانی بنسدر بمی شیخ شفیقم مکان وجهندن میزه اولان محبوب حقیقی انوار تجلیتک ظهوری خلی قنده در چال نورنی حیات بی شمار و پرده استار انده کبر ملک اله عاشقی (موتوا قبل ان تموتوا) سریند گرفتار ایدن نور السموات والارض اولان اللهک ذات یحییی مشاهده سی قنده در دیکدر

خواجسته نک دعوائی بو ایدر یکسه بنم دیوانم هر نه تینه فتح و کشف اولور سه حسب حال واقع اولور کلک دیوانی آچدم کورمانه کلاور دیوانی آچنجه الهام امریله بو بیت کلاور پس اول منکر تو به ایدوب حاضر جاعته خالقوب مرانده حاضر اولمشله (وله ایضا) (روای زاهد دعوت مکنم سوی بهشت که خدا در ازل از اهل بهشت سرشت) ای زاهد خطاب عام در مکنم نهی مخاطبدر که حرف تعالیل سرشت انی ماضی مقصود خلق ایلدی دیکدر * محصول بیت * واری زاهدانی جنت جابنه دعوت ایلد زرا ازنده الله تعالی بنی اهل جنتدن برانندی حاصلی بنم جنته وارم مشیت الهیه متعاندن (یک جواز خرم نهستی نتواند برداشت * هر که در گوی فساد دره حق دانه نکشت) جوار به هدیند مراد وجود در برداشت بونده صدر مناسنه در زرا مضارعه مفسار در هر که بونده اسدر هر بدنه من مناسنه نکشتانی ماضی اکدی دیکدر * محصول بیت * واری خرمندن بر آریه حاصل فالدر من هر کیمه که طریق کوی فاده الله بواند دانه اکدی یعنی دنیا به کلوب حبسه الله برایش اینلین وجوده کلبه دن اکا برار به مقداری فایده حاصل اولماز زرا الدنیا من رصه الاخرة (تو و آنج و مصلو و زهد و صلاح * من و میخانه و ناقوس و در کشت) بو بیتده زهد و ورع و درله کشت ماینده واقع اولان و اول عطف ایچوندر ساری معیت مناسنه در ناقوس کلبا لده بر تیوردن نخند در که اسارل و زمان جمعی اعلام ایچون چالال مصلادن مراد سجاده در زرا انر سجاده به مصلو دیرلدر و کشت عطف تفسیردر

* محصول بیت * زاهد خطاب ایدوب پیور تسبیح و سجاده و طریق زهد و ورع سنک میخانه و ناقوس و طریق در و کشت بنم یعنی اول سکا بو بکا حاصلی غرور زهد و تقوی سنک صورت فسقه عبادت حق بزم (بیت) وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سپر * ذکر تسبیح ملک در حلقه زار داشت (متم از می مکن ای صوفی صافی که حکم * در ازل طینت مارا بمی ناب سرشت) منم مصدرک مفعولیه اضافتی قیلند ندر صوفی صافی صوفی صوفی و صف

استهزا طریقه در زرا دانی صوفی بی تحقیر و دائما حکیمان مراد الله تعالی در طین طین با حقد ز طینت در مراد ما ده
وجود انسانند که الله تعالی خیر طینت آدم پیور مش ناب صافی و خالص معنانه در سرشت قبل ماضی یوغوردی دیگر
محصول بیت ای صوفی صافی بی میدان مع ایله زرا خالق اشیا ازله بزم بالجغمزی صافی و خالص یاده یوغوردی
یعنی بزم شارب خیر اولد یغیر از لیدر عارض و تقلیدی دکلدر که سنک سوزکله بمنوع اوله یز (صوفی صافی بهشتی
نیوده هر که چون خرقه در میگرد هادر

شب تارست وروادی این در پیش آتش طور کجاست و معدیدار کجاست

کجاست قرا کور و وادی این بول او کده در طور آتشی قنده دیدار موعدهی قنده در
(مفردات) (شب) (کجاست) (تارا) (تارا) (است) در (ره) بول (وادی) این (طور)
ماده قریب پردرک استیدر که اند موسی علیه السلام شجره عنابدن نور تجلی
الهی آتش صورتده کورینوب مبدأ رسالت و منشا مکلفه حضرت اولمندر (در)
فی (پیش) اولد (آتش) م (طور) جبل مشاجات موسی علیه السلام (کجاست)
قنده (موعده) (معدیدار) (کجاست) (کجاست) (کجاست) (کجاست) (کجاست)
اشارتی ان الانسان فی خمس سرچینه یوغریب انسان خلقت بشریتده شواغل
ماسوی ایل و حبیبان نقابده ایله بحول و مبتلا در حالو که عاشقده مشاهده
انوار تجلی ایله فیض بلا واسطه به و انس گاهله حقیقه ایله نین نفعات ربانی بی
وسیلله واصل اوله بی وادی این مقام احسن بول یلروده در که قدس در و تعاقبات
بشریه دن کجاستان بومقامه واصل اولمندر بوجیل وجودی قیامه و بریحی و محبوب
غیری بی باقیقی آتش عشق الهی قنده آتش عشق الهیله افشای وجودی
ایتمانه و قیودات ماسودان مجرد اولمسانه دید ارجمال الله و عده سی بری
قنده در دیگر

هر که آمد بجهان نقش خرابی دارد در خرابات میرسد که هشیار کجاست

هر که که جهانه کلدی خرابی نقش طونار صورماک که مبخانه ده آقی و عقالی
قنده در (مفردات) (هر که) هر که که (آمد) کلدی (با) (اللا) (جهان)
(نقش) (صورت) (خراب) (با) (مصدر) (درد) (طونار) (در) (فی)
(خرابات) (مبخانه) (میرسد) (صورماک) (هشیار) (عقالی) (واقی) (کجاست)
قنده در (معنای اشارتی) اگر سنک اولان کشی راه عشقه مشاهده جلال الله
ایچون نفسی فدا ایچوب جذبات رحمانه ایله طوعا و تعلقات بشریه دن منسلخ
اولمدرسه بی حاصل اوله رفی کره یو عالیدن کذر ایدر و عاقبتده نادم اولور زیرا
هر که که بوجهانه کلدی خرابی نقش طونار بوفانی دنیا بر میخانه در که محبیه
سرخوش اولور سکران مونه فدا یلار ز برا غفلت سرخوشی شراب سرخوشیدن
اشد در دیگر

هر سر روی مرآتو هزاران کارست ما کجاییم و ملامت کر یکار کجاست

بنم هر برقل اوچنک سنکله نیجه یک ایشی واردر بزقنده بز و محبت ایشنده اولمیان
ملا مت ایدیمی قنده در (مفردات) (هر) (جمله) (سر) (اوج) (موی) (فیل)
(مرا) (بنم) (باتو) (سنکله) (هزاران) (نیجه) (یک) (کار) (ایش) (است) (واردر)
(ما) (بز) (کجاییم) (قنده) (بز) (ملا مت) (کر) (ملا مت) (ایدیمی) (یکار) (ایشنده)
(کجاست) (قنده) (در) (معنای اشارتی) ای نقاش ازل بحمد الله که او حذر و حزن سکه

عشق

قنده در یعنی عاشق دلیلی جا ناک منزلی و خاله سی قنده در (شب تارست وروادی این در پیش آتش طور کجاست
معدیدار کجاست ناز بونده قارائلی وادی راه این بر معین در نک استیدر که حضرت موسی به الله انده تجلی الیه
طور هر طایفه در لر جیل کبی اما بونده طور موسی مراد در که تجلی انده واقعدر حضرت موسی قوم فرستودن فرار
ایدوب مدین جاننه وار دی که حضرت شعیب پیغمبر علیه السلام در انده شعیب پیغمبر بر روایتده سکر زیل و پروایتده اون پینل

چو بانلق ایلدی و شعیب پیغمبر بوخده مت مقابل قریشک بزینی نکاحله اکا ویدی و حضرت موسی بقصد زمان صله رخم
ارزوستی ایدوب وطن اصلیه که مصر در خاتونیه توجه ایلدی حکمت الهی خاتونی بونده اول کجیه بوری طوندی که
حاله خاتونیک امر استنددر و کجیه صفوق ایدی آتشته محتاج اولدیلر و حضرت موسی طور طافی جاننشد نظر ایلدی
و بر آتش کوردی مکر الهی نور تجلیسی ایش موسی اتی آتش صانوب خاتونه استیدیکه سز بونده طورک بی واروب آتش
کتوره بن دیو اول جاننشد خوجه اولور

عشق و محبتی و استعداد فطریه مودتی محضا کر مکله ازله نقش پیور دین ایچون
بو عالم قایده دخی قلوبا و قابسا هر بر سر مو بیزک سنک محبتکله نیجه یک ایشی واردر
وسنک انوار محبتکله متفرق در حب الشی بیعی و بصم اولد یغیردن خوب
حقیقتیک محبت صادقه سی بونقش صورتی و بوعوامی اولان رسوم و عادات خراب
ایند لیکن الله عاشقاری هدف تیرملات عوام و اشرار اما محبت ایشنده اولمیان عوام
کا هوام قنده در ویز قنده (لا یغفر الله الا ذل) و مایه الا فخر من در دیگر

آن کست اهل بشارت که اشرار داند نکتههاست بسی محرم اسرار کجاست

اهل بشارت اول کیمده در که اشارت یله چوق نکته لروار در اما محرم اسرار
قنده در (مفردات) (آن) (اول) (کس) (کیمده) (است) (در) (اهل) (م) (بشارت)
زده (اشارت) (م) (داند) (یله) (نکتهها) (سرل) (هست) (واردر) (محرم) (اهل)
(اسرار) (م) (کجاست) (قنده) (در) (معنای اشارتی) راه حقه بونقش صورتی
عشق خراب ایدوب محو وجود بشریت ایله فانی فی الله باقی بالله مرتبه سنه استعداد
ایل جنت عرفانه دخوله لایق اولمدر (سلام علیکم طینت فادخواه خالیدن)
بشارت اهل اولان اول کیمده در که معرفه الله سبیلله اشرار استیده ربانیه بی
یله و کتدوبه فیوضات ربانی بلا واسطه بخش اوله الهی دوستلرینه اسراری
چوقدر اما سی بی شمار ایل محرم اسرار قنده در نادر در معنای الله باسرا

عقل دیوانه شد آن سلسله مشکین کو دل زما گوشه گرفتار روی دلدار کجاست

عقل دیوانه اولدی اول مسکلی زنجیر قتی کوکل بزدن گوشه طوندی و فراغت
ابتدی دلدارک ابروسی قنده در (مفردات) (عقل) (م) (دیوانه) (دل) (شد)
اولدی (آن) (اول) (سلسله) (زنجیر) (مشکین) (مسکلی) (کو) (قتی) (دل)
کوکل (زما) (بزدن) (گوشه) (بر طرف) (گرفت) (طوندی) (ابرو) (قش) (دندار)
محبوب (کجاست) (قنده) (در) (معنای اشارتی) لایم ایمان المره حق بقوا واته
بجنون سرچینه بحمد الله نشد اسرار معرفه الله ظهور ایدیمک قیودات ظاهری
محو ایدوب عقل معاش حکمی ازله ایشنده در هزار رخ رحان ایله مطرب اولان
زنجیر محبت و فلی دام الهی ربط ایدر جنت جذبات انس حضرت فنی زرده در که
محبت از بنی جالدر بوانسته خاند تجلی اولان کوکل اوصاف بشریه دن فراغت
ایدوب انوار قدسیه الهی جاننشد حصر نظر ایددی و توجه الی الله گوشه سین
طوندی نخلیات صفات محبوب حقیقی قنده در ایدن غیری کرکام مقصودی
یوقدر دیگر

باده و مطرب و کل جمله هیاست ولی عیش بی بارهها نشود یار کجاست

شراب و مطرب و کل جمله حاضر در لکن یار سز عیش و عشرت حاضر اولور
یار قنده در (مفردات) (باده) (شراب) (مطرب) (محرك) (عشق) (اولان) (جایی) (کل)
ورد مراد محبوب (جمله) (م) (دهیا) (حاضر) (است) (در) (ولی) (لکن) (عیش)

۴۸

۴۹

یاده نوش ایدوب سکران اولمق لازم اولدینی کبی مصراع نانی بی تباهل عارف طریقهله ارسال مثل ایدوب پیور
در خرابات پیرسیده شار حار پیرسید برین میرسد یازمشار اما عیج برنجه ده میله بولدی و کور مدک (انکست اهل
بشارت که اشارت داند نکتههاست بسی محرم اسرار کجاست) کجاست انکست مقدم خبر اهل بشارت مؤخر
مبتدا که اشارت داند که حرق رابط صفت اشارت مقدم مفعولیدر داند و بوجهله فعلیه صفتیدر کسک نکتههاست نکته نک

چشمه در کلام دقیقه در بر یعنی اینکه سوز و بی چوقاق دیکدر بعض نسخه ده بنی بر بنه ولی واقع اولش محرم اسرار سرداش دیکدر کجاست مسئله تا ادات خبر در کجاست فته در * محصول بیت * مشتلف اهلی و لایق اولد که در من و اشارتله مصاحبت ایلمکه مالک اوله یعنی جانانک وصالی مژده سنه اول کیسه اهلدر که رموز عشق یله عشق نکته نری چوقدر محرم اسرار فته در یعنی عشق دقایق خرده سی چوقدر اما اسرار عشقه محرم قتی که انکله محاکا و مکمله ایلمه وز

﴿ ۱۹۰ ﴾

(هر سر موی می آید تو هزاران کار است * ما کجایم و ملامت کجایم کجاست) سر موی قبل اوجی دیکدر ملامت کجاست از اوجی بیکار کجاست بیکار ایش سر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب سنکله بنم هر قیامک اوجنک یک ایشی وار در یعنی سکایک نهانی وار اوله اولیچن بر فته یوز ایش سر کوچسز ملامت کجاست در حاصلی بزم سکایک در او پیوند و علاقه وار وانک ذره دکلای علاقه سی یوقی یعنی علاقه و پیوندی یوقدر سکا دیکدر (عقل دیوانه شدن سلسله * مشکین کو * دل زما گوشه گرفت ابروی دلدار کجاست) سلسله لغته زنجیر دیرل شمر زانی و کسوی زنجیره تشبیه ایدرل مشکینه انکچون صفندی کوفتی زما گوشه گرفت یعنی بزدن اعراض ایدوب بر گوشه اخبار ایلدی ابروی دادر کجاست یعنی دله بخار و کزیده گوشه ابروی دادر در فته در که کوردم دل ایدم بیدر * محصول بیت * عقل دیوانه اواندی جانانک مشکین سلسله زانی قتی که آنکله بنده ایدم بیدر که بر فساد ایلمه کوکلده بزدن بر گوشه طوتمی یعنی فراغت ایلدی ابروی دادر فته در یوقله یالام ایدم بیدر (باد و طرب و کل جمله مهیا ست ولی * حبش بی یار مهیا نشود یار کجاست * مهیا اسم مفعولدر حاضر نشدن دیکدر بعض نسخه ده مصراع نا نیده مهیا بریه مهتا واقع اولش یاردن بدل نوله هضم مهتاسنه طعام و شراب سگمک فارسیده کوارد برل بو تقدیر جبه حبش افطی بی ریا افطنه اضافله اوفغنی کرک * محصول بیت * اسباب مجلس چیه حاضر و مهیا در اما در لک یار سز مهیا اولز یار فته در که حبش انکله مکمل اوله یا خسود یار سز دیرلک بزم سکر فته در یار که حبش انکله

معشیت و عشرت (بی) نئی (یار) م (مهیا) حاضر (نشود) اولان (یار) م (کجاست) فته در (معنای اشارتی) بوم رفوب تعبیر اولان دنیای مرزعه آخرت شراب عشق الهی و مرشد راه باد شاهی و محبوب بی نظیر شهنشاهی جمله حاضر در لکن محبوب حقیقی اولان اللهک توفیق و هدایتی اولغسزین حصول ممکن دکلدر و مهیا اولان توفیق یار فته در همان ارحم الراحمین اولان اللهدن توفیق طلبنده اولمیدر دیکدر

﴿ حافظ از یاد خزان در چمن دهر مرغ * فکر معقول بر ماکل بی خار کجاست ﴾

ای حافظ جهان باغده خزان یلیدن اینجمنه حافظانه فکر پیور یکر سز کل فته در (مفردات) حافظ (م (از) من (یاد) یل (خزان) کوز (در) قی (چمن) باغ (دهر) زمان (مرغ) اینجمنه (فکر) معقول (یفر ما) پیور (کل) ورد (بی) نئی (خار) دیکر (کجاست) فته در (معنای اشارتی) (والذین جاءدوا فینا لنهیدنهم سلبا) سر نجه هدایت و توفیق مجاهده به منوط اولیچم ای حافظ یاد خزان کبی نفسی ما اوفات و مشتهاسندن قطع ایدیمی ریاضات و مجاهدات زجته اینجمنه که بو عالم دنیا بجا ایدم بر پدر (والمجاهد تورث المشاهده) در بر فکر معقول پیور که بو جفا عاقلنده دیکسز کل فته در جفا سز صفاندر در دیکدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ خنخی که ابروی شوخ نو در کان انداخت * قصد خون من زارنا توان انداخت ﴾

شول بر یونگی که سنک مطبوع فاشک کاتنه آندی بن ضعیف نالانک قانی قصدینه و هلاکی قصدینه آندی (مفردات) (خنم) بوکام (یا) وحدیه (ابرو) فاش (شوخ) مطبوع و موزون (تو) من (در) قی (یار) پای (انداخت) آندی (یا) للالبسة (قصد) نیت (خون) قان (من) بن (زار) نالان (ناتوان) ضعیف (انداخت) آندی (معنای اشارتی) ای اندیا و اولیا زینی تیراشد بلا به هف ایدیمی ذوالجلال ریاضات و مجاهدات و انواع بلیاته گرفتار ایدیکلک عاشق دل بر خونک اطف و کر مکه اراده علیه که کاتنه تیرانوار تجلیات صفات ذاتیه که الیه جگر بن پاره پاره وسنه سین پریاره ایدوب درد عشقک بلنی بوکوب پروادی خبره آید یکه بن و نیم امثال ضعیف و نالانک هلاکی قصدینه آندی اما شهید تیر بلای عشق خدا (احیاء عشر بهم برز قون فرحین بما آتاهم الله من فضله) مظهر در غذای شهید عشق نور خدادار مژد فدای جانی جلال الله در دیکدر

﴿ شراب خورده و خوی کرده می شدی بچمن ﴾

﴿ که آب روی تو آتش در ارغوان انداخت ﴾

شراب ایچمش و تراش باغه قچن کیندک که سنک یوز و کلک آب لطیف ارغوانه آتش آندی (مفردات) (شراب) م (خورده) ایچمش (خوی) در (کرده) آتش

﴿ کی ﴾

مهتا و کوارد اوله (دلم از صومعه و خلوت شینخت ملول * یار تر ساجده کو خانه خجاست) * محصول بیت * کوکلم صومعه دن و خلوت شینختن ایدر کبی یار تر ساجده قنی خانه خجاست در خجاست مبالغه الیه اسم فاعلدر خجاستی (حافظ از یاد خزان در چمن دهر مرغ * فکر معقول بر ماکل بی خار کجاست) یاد خزان مراد فراق و هجراندر و چمن دهر دن مراد دنیاد کل بختار دکنسز کل دیکدر * محصول بیت * ای حافظ دنیا چشمنده فراقدن اینجمنه معقول فکر پیور دکنسز

کل فته در یعنی وصال اردنجه فراق واقع او لوز سه اینجمنه و بر اکل دکنسز و کچ از دکنسز و شادابی غمز اولز بیت * جور دشمن چه کند کر نکشد طالب دوست * کچ و مار و کل و خار و غم شادی بهمنده (وله ایضا) (خنخی که ابروی شوخ تو در کان انداخت * قصد خون من زارنا توان انداخت * خنم بوکام یا حرف و حجت که رابط صفت شوخ و ندم مقبول و مطبوع معناسه در مصراع ثانی تابع اضافات قیلنددر که قصد خونه و خون منه و من زار زار نا توانه مضاعفرتک زاره اضافتی و زار نا توانه

﴿ ۱۹۱ ﴾

(کی) قچن (شدی) کیندک (بچمن) باغه (آب) صو (روی) یوز (تو) سن (آتش) م (در) قی (ارغوان) بر قمری جچیکدر (انداخت) آندی (معنای اشارتی) عاشق بی دل یوز لار دن اول وقت تحمل و تلذذ ایدر که کرم وجود کدن شراب زلال عشقی و نشئه معارف لدیه کی افاضه ایدرک قچن که اول درد ناکل روضه قلبه تجلیات انوار ذاتکله تشریف ایدرک و عرض جالکله دل و رانه سن آباد ایدرک که (فلانجلی ربه للجلجله دکا) سری ظاهرا و اوب سنک معرفه انوار ذاتک دل پر خون عا شفه بر آتش آندی که کیندوی مستغرق دریای لذت جمال ایددی دیکدر

(یک کرشمه که ترکس بخود فروشی کرد * فریب چشم تو صد فته در جهان انداخت)

ترکس که خود فرو شافله بر شیوه ایددی اول شیوه سبیلله سنک چشمک الدامسی جهانه یوز فته آندی (مفردات) (با از آمد) کرشمه (شیوه) ترکس (صاری جچیک) با) مع (خود فروش) کدینی صنیعی (یا) صدر به (کرد) ایددی (فریب) الدامی (چشم) کوز (تو) سن (صد) یوز (فته) م (در جهان) م (انداخت) آندی (معنای اشارتی) وادی عشق پرد هشت آباددر که محو شدن غیر به نجات ممکن دکلدر انده غرور و عجب الحسادی منجدر کورمز مبین شیخ صنعانی کبی هزار ریاضات و مجاهدات الیه نجه یلار معرفه الله بولنده ترکس کبی رنگ زرد و بی بوکلمش بر پیر اهل درد ایدر بر کره کیندوی عجب الیه قدوه اصحاب کوروب خود فرو شتی الیه بر شیوه ایددی ای عظمت و کبریا صاحبی اولان الله سنک غیر تک اتی بدی یل کا فر ایددی سنک نظر عنا شکله اولان کرانه آلا نوب بر کره بی ادبک ایددی اول سیدن جلال کبریا که جهانه یوز فته آندی وائی عاشانه

﴿ و برنگا ایددی دیکدر ﴾

﴿ ز شرم آنکه بروی تو نبش کردند * سمن بدست صبا خاک در دهان انداخت ﴾

انک بخالشدن که سمنی سنک یوزیکه نسبت ایددیلر سمن صبا الیه اغریته طبراق آندی (مفردات) (ز) من (شرم) بخالت و حیا (آنکه) انک که (یا) للالبسة (روی) یوز (تو) سن (نسبت) تشبیه (کردند) ایددیلر (سمن) بیاض کل (با) مع (دست) ال (صبا) سحر بی (خاک) طبراق (در) قی (دهان) افز (انداخت) آندی (معنای اشارتی) آداب معرفه الله الیه موفق اولان عارفین مؤید من صد الله اواد قلرندن طالبین صادقی ترغیبا تمیری قال الیه ممکن اولیان اسرار عشق و شئونات انوار معرفه الهی تفهیم ایچون تشبیه الله قول بالحدوس طریقه اول الطراف رایتی بی کل ریاضت و آفتاب و در با کبی شرایله تمیر و تفهیم ایدر اللهک عظمت جلال خوفندن و تشبیهاتک بخالشدن قوری تشبیه جابته رجوع المحبوب سمن کبی صافی دل اولان عارف پیر کمالک ارشادندن دماغ

اضافتی بیانه حاصلی موصوفک صفته اضافتی قیلنددر * محصول بیت * بر خنم که سنک شوخ فشک کانه آندی یعنی مقوس شکل ایلدی حقیقته ایلان الله در جانه و ابرویه اسناد مجازا در بن زارنا توانک قانی قصدینه صالیدی یعنی ابرورک بای شکانه صالیدک حاصلی قوراش پای صبور رنده اولدینی اذن غرک اوفین آتوب بنی هلاک ایلکسدر (شراب خورده و خور کرده می شدی بچمن * که آب روی تو آتش در ارغوان انداخت) خورده لفظنده هه رسمی به هه ترتیب دیرل معنای شراب ایچوب و خوی ذرعرق معناسه کرده ده کی هاده هه ترتیدر در ایچوب دیکدر کبی بن دیکدر شدی بونده رفتی معناسه فعل ماضی مفرد بخاطر بچمن یا حرف صمله که حرف اعلیل اب روی عرض معناسه در * محصول بیت * شراب ایچوب و در ایچوب بن وار دک چنه که سنک یوزک صوری یعنی صفوق و ایدافتی ارغوانه آتش بر اقدی یعنی ارغوانک فر مز یسی ککوبا که انک روی سنک غیر تسدندر (یک کرشمه که ترکس بخود فروشی کرد) فریب چشم تو صد فته در جهان انداخت * یک یا حرف سبب کرشمه ناز که رابط صفت بخود فروشی یا حرف مصاحبت مجازا خود کندی معناسه در فروشی فروشدندن وصف ترکییدر یا حرف مصدر بخود فروشی کیندینی صاتیق الیه دیکدر بونده غرور مراد در فریب اسمد الدامه معناسه * محصول بیت * بر ناز سبیلله که ترکس خود فرو شافله یعنی یوز غرورله ایلادی اول سبیلله سنک چشمک فر بن و مکرری ترکسه ته صبا جهانه یوز فته

صالیدی یعنی بن وار ایدر کرشمه سنک نه وظیفه کدر دیو عالی فته الیه بر ایلدی (ز شرم آنکه بروی تو نبش کردند * سمن بدست صبا خاک در دهان انداخت) ز شرم زاز لفظندن مخففدر ابتدای غایت ایچونددر شرم اسمد او تانکه معناسه آن اسم اشارت که حرف بیان روی یا حرف صله نسبتدن مراد تشبیه در و شین خبر سمنه راجعدر ضمائر قبل الذکر طریقه سمن آق کل خاک در دهان انداخت ترکیده طبراق اغریته دیرل تشبیه و تبری مقامنده یعنی حاشا بوکا لایق دکل دیکدر برده مستلدر * محصول بیت *

اول او نامه دن که سنگ زوینده انی تشبیه ایلدیر من صبا الیه اغرنه طیراق آندی یعنی حاشا نه لایم بن که بنی انک روینده تشبیه ایلنه ردبو تنزه و تیری ایلدی (بیرمکه چن دوش مست بگذشتیم چو از دهان توام غنچه در کان انداخت) بزم مجلس برمکه مجلس بری چنه اضافتی سیاه در دوش دون کجه دیمکدر چو ادا ت لعل از دهان توام از من مناسنه حرف در دهانک توام لفظه و توفلفظک ميم منکله اضافتی لایم در غنچه مبداء و انداخت خبری * محصول بیت * دون کجه مناسنه چن برمکه هفت
 او فرما دم غنچه منک دهانکدن بنی

۱۹۲

جائنده اولان قوت قدسیه میله اغرنه طیراق آندی که اعتراف غنچه الیه محویت بولند
 کندی دیمکدر

غنچه طره مقبول خود کره می زد * صبا حکایت زلف تو در میان انداخت *
 بنفشه کند و نونک اورش اولک صا چنسه دوکم اوردی صبا سنک زلفک حکایتی
 اورتابه آندی (مفردات) (بنفشه) (طره) اولک صاچ (مقبول) و ریش
 (خود) کندی (کره) دوکم (می) زانده (زد) اوردی (صبا) م (حکایت)
 م (زلف) م (تو) سن (در) فی (میان) اورنه (انداخت) آندی
 (مناسی اشارتی) بخوف عظمت اجلا لدن درگاه حقه بیون اکوب نیازمند
 اولان عاشق صادق دخی کندونک منتهی اولان صفات بشریه سنی محو ایدوب
 ارزوی نفس الیه حل اولمق ایچون دوکم اوردی شول وقت که سنک صفات قهر
 و جلال فی نهایتک خبر بنی بیر آکا، اورتابه آندی و بی آکا، ابتدای دیمکدر

من ازورع می و مطرب ندید می زین پیش * هوای منچیکام باین و آن انداخت *
 بن ورع و تقوا وادن بوندن اول شراب و مطرب کورمدم ایدی منچیکام محبتی
 بنی بو که و آ که آندی (مفردات) (من) بن (از) من (ورع) نقوی (می)
 شراب (مطرب) چانچی (ندیدی) کورمدم ایدی (با) زمان ماضیدن حکایت در
 (زین) بوندن (پیش) اولک (هوای) محبت (من) کافر (پیچ) باوری (کان)
 ادا ت جمع (ميم) منکام وحده (با) للملابسه (ابن) بو (آن) اول (انداخت)
 آندی (مناسی اشارتی) بن اعمال ظاهره ره شعله اولان وزع و تقوا وادن
 بوجذبات رحایه به ارمین دن اول اسرار عشق و ذلله عشفه اولان عقبات هاله ده
 احتیاج مرشد کالی کورمدم ایدی محمد الله قباب عزیمه منور اولان اطفال
 نازنین خدا لر محبت بنی بو عشفه و آستان مرشد آندی و لذت عشق و ارشاد پیر
 الیه حاصل فیوضات میندن خبر دار ایدم دیمکدر

کنون باب می اهل خرقه می شویم * نصیبه ازل ازخو دمی توان انداخت *
 شادی لعل رنگی شراب صویله خرقه مزی یورز ازنده نصیب اولان نسنه بی
 کندی دن آتی ممکن دیکدر (مفردات) (کنون) شادی (با) مع (آب) و
 (می) شراب (لعل) معروف قرمزی طاش (خرقه) م (می) زانده (شویم)
 یورز (نصیبه) حظ (ازل) م (از) من (خود) کندی (تون) نفی (می)
 زانده (توان) ممکن (انداخت) آتی ماضی مصدر مناسنه در (مناسی اشارتی)
 (و تبدل الیه تبیلا) سرنجبه شادی طاهر و باطن عشق الهی به استراق الیه
 خرقه و جود من شراب ناب عشفه تلویضات نفسانیه دن یور و پاک ایدرز
 زرا اعمال طاهره نک ریا و منعه دن خلاصی و حله نفعدن نجاتی ایچون عشفه در
 و یوتجلیات عشفه طور وجودی پاره پاره ایدوب آتش عشفه اوصاف بشریه
 و نفسانیه محو و تلاشی اولمق بزم نصیب از لیز در بونصیب از لیزی کندی بوندن

۱۹۳

رنگ الفت بود * زمانه طرح محبت نه این زمان انداخت (نقشدن مراد صورت و رنگ بر کیمسه نك خوبيله اشقی یعنی انس بغلق رنگ الفت اضافتی بیانیه در طرح بونده بنیاد یعنی عمل و بارسم و قانون مناسنه در * محصول بیت * ایکی عالمک صورتی بوغیک ارواح اراسنده اشقاق و الفت و دوستی و ارادتی زمانه محبت بنیادینی و یا قاعده سنی همان یوزمان صالمدی یعنی عاشق و معشوق مایبند اولان علاقه محبت از لیزدر که ارواح مایبند واقع اولشدر (خراب

خط عذار توام نعلالی الله * چه کلاک بود که این نقش دلستان انداخت * خراب خطه و عذار تویه و تو ميم منکله مضاف اولشدر تابع اضافته الله تعالی عبارتی تیری و تنزه و کلاک تعجب مقاصد استعمال ایدر لسان و صفا ترکیبدر مستنید ندن المی مناسنه دلستان کوکل الجی مناسنه دیو یعنی مقبول و مطبوع دیمکدر * محصول بیت * سنک عذارک خطنک خرابی یعنی عاشق و دیوانه سیم عجبانه نام ایدیکه بو کوکل الجی نقشی صالمدی یعنی یازدی که بویه مقبول و مطبوع صدر (مکر کشایش حافظ در بن خرابی بود * که بخشش از لاش در می مناسنه انداخت) مکر کا نه مناسنه در کشایش فتح باب خرابیدن مراد منکدر که حرف نه لیل بخشش اسم مصدر در بخشیدن از لاش حافظه راجعدر در می مناسنه مضاف مقدر در در شرب می مناسنه دیمکدر * محصول بیت * کو یا با حفظ فتح بابی بو منک و خرابا فاده ایش که الالهک قدیمی احسانی فی معان باده سنه براندی یعنی باده نوشنده دوشردی حاشا لی کندی دن دکل باده نوش اولدی یعنی بلکه حکم از لیزدر که اوزرینه جابر در جهان بکام من اکنون شود که دور زمان * مرایند کی * خواجه جهسان انداخت) * محصول بیت * خواجه جهسان مراد قوام الدین حسدر * خواجه انک رعایتند اعتراف ایدوب پورر که جهان بنم مراد محبه شعی اولور که دور زمان بنی اصف عهدک قول لافنده صدای و راقی یعنی انک ملازمتی مسر ایلدی (وله ابضا) (بکوی میکده هر سالکی که ره دانست * در دگرزدن اندیشه تبه دانست) بعضی نسخده مصراع اول بویه واقعه در بکوی باده فروشان کدی که ره دانست در دگر

۱۹۳

آتی ممکن دیکدر

من نبود رنگ دو عالم که نقش الفت بود * زمانه طرح محبت نه این زمان انداخت *
 ایکی عالم رنگی بوق ایدی آشتاق نقشی و ارادتی زمانه محبت بنیادینی تمای
 یوزمان آندی (مفردات) نبود (بوق ایدی) رنگ (لون و تر) دو عالم (ایکی عالم) نقش (صورت) الفت (آشتاق) بود (و ارادتی) زمانه (طرح) بنوغل
 و رسم (محبت) م (نه) نفی (ابن) بو (زمان) (انداخت) نه انداخت مقدر بونده در
 آندی (مناسی اشارتی) ای زاهد احوال پیل که (کنت کثر) احتیاج فاحشیت ان اعرف
 فحشفت الخلق لاعرف (حدیث قدسیه سرنجبه بوحادث و مخلوق اولان دنیا
 و آخرت وجود پذیر اولان علم ازل خدا ده بوجو بان خدا نك اشفاق نقشی و ارادتی
 خالق زمان اولان الله محبوبان زلف لفظه بو محبت بر سنی یوزمان آندی که (قبل من قبل فی الازل)

بیرمکه چن دوش مست بگذشتیم * چو از دهان توام غنچه در کان انداخت *
 باغچه نك شراب مجلسی برینه دون کجه مست اوغرامد چونکه سنک اغرنه غنچه
 بنی کانه آندی و شبهه به براقدی (مفردات) (با) ظرفیه (برمکه) عشرت بری
 (چن) باغچه (دوش) دون کجه (مست) م (بگذشتیم) اوغرامد (چو) چونکه
 (از) من (دهان) اغرن (تو) سن (ام) بنی (در) فی (کان) شبهه (انداخت)
 آندی (مناسی اشارتی) کرچه محبت محبوبان از لیزدر لکن مراد خاق بیچون ایله
 اعیان دن عالم ارواحه شراب محبت از لیزه مست اولمق اوغرامد یا خود داره نور محمدیده
 جنو دجند اولان ارواح قدسیه میاتندن لذت شراب خطاب الیه بر بکم نشسته سیه
 مست اولمق بوم رقب اولان عالم اولاده جاساده و محبوبان درگاه عارف
 بالله لیز مکانه اوغرامد (ان الله خلق آدم علی صورته) سرنجبه مظهر امرار وحدت
 و غنچه انوار حدیث اولان خلفا و عرفا و جناسل مراد احیا ایدینی عیسی نفس
 اولد قلزم بنی شبهه به آندیلر که خدا نباشد جدا نباشد دمی اوردم و او او را
 و سرینه ایدم محمد الله دیمکدر

مکر کشایش حافظ در بن خرابی بود * که بخشش از لاش در می مناسنه انداخت *
 مکر کا خطنک اچقلقی و فتح بابی بو خرابا فاده ایدی زرا ازل بخششی آتی مغالوک
 شرابنه آندی (مفردات) (مکر) بیلدم که (کشایش) اچقلقی (حافظ) م (در) فی
 (ابن) بو (خرابی) خرابلق (بود) ایدی (که) زرا (بخشش) احسان (ازل)
 م (ش) ضمیر (در) فی (می) شراب (مناسن) کافر (انداخت) آندی (مناسی اشارتی)
 ولا یخفون لومه لام سرنجبه بیلدم که بوجا فظک جانب فیض رحسانه
 فتح بابی منظر خلی خراب ایدوب صوره و سیره وارث انبیا اولان عارف بالله
 تبعیتند در زرا الالهک اصف از لیزی حافظی پیران طریقتک و عارفان حقه نك
 عشق و محبتی جابنه آندی انکه محبت الله محبتد دیمکدر

۱۹۴

۱۹۵

طاشوب وادینک ایکی جانبی قلمده درل * محصول بیت * میخانه آستانه سنه هر کیمه بول بولادی باده قدحک فیضدن اسرار اهل خانقاه می یلیدی یعنی باده کیفتیله اهل حال اولور شو به که اهل کشف اولور که اکسانسه مخنی فالز (زمانه افسر رندی نداد جز بکسی * که سر فرازی عالم در بن کله دانست) افسر تاج فرازی یاه مصدر به ایله وصف ترکیبدر فرازیدن اصلی افرازی بوندن کثرت استعمال ایچون همزه حذف اولمشدر فرازباشی بوجه عالی جناب و بلند مرتبه

اولان اکا بردن کتابتدر * محصولیت * زمانه زندگ ناچنی یعنی سلطنتی بر کیمسه دن غیری به و برمدی آنچنین کیمسه که عالمک دیوات و رفتنی بوکلا هده بیلدی حاصلی زندگی پادشاهلی بیان کیمسه به و برمدی زمانه زندگ ناچنی هر کیمسه به و برمدی (و رای طاعت دیوانگان زما مطلب * که شیخ مذهب ما عاقلی کند دانست) و رای بوده غیر مناسبه در طاعتک دیوانگانه اضافتی مصدریت فاعله اضافه مضافدر مضافله بامصدریه در * محصولیت * دیوانه ملک طاعتدن غیری طاعتی بزدن

۱۹۵

چو جهان بکلم من اکنون شود که دور زمانه مرا به بندگی خواجه جهان انداخت

شعری جهان بنم مرادله اولور ز بر زمانه دوری بنی خواجه جهانک قولفته آندی (مفردات) (جهان) م (با) مع (کلم) مراد (من) بن (اکنون) شعری (شود) اولور (که) ز بر (دور) دوغک (زمان) م (مرا) بنی (با) للملابسه (بندی) قولتی (خواجه جهان) خواجه عالم حبیب اکرم صلی الله علیه و سلمدر (انداخت) آندی (معنای اشارتی) بحمد الله شعری مرادم حاصلدر که نتیجه مدت سعی و طلب صادق بر کانه مکور انابلی والنهار اولان الله بوضیف و نا توان قوانی خواجه عالم و حبیب اکرم محمد المصطفی صلی الله علیه و سلمک قولفته آندی و طاعت و انقیاد به حبیبک عشق و محبت دوش ووردی که (الم) مع (من) أحب (پیر و لشکر)

چو بکوی میکده هر سالکی که ره دانست * دری در زدن اندیشه تبه دانست

میخانه محله سنه هر بر سالک که بول بیلدی بر غیری قیو قافانی اندیشه فاسد و فکر نامه قول بیلدی (مفردات) (با) للملابسه (کری) محله (میکده) میخانه (هر سالک) م (با) وحدتیه (ره) بول (دانست) بیلدی (در) قیو (با) وحدتیه (در) غیر (زدن) قانق (اندیشه) فکر (تبه) فاسد و ضایع (دانست) م (معنای اشارتی) جلساء الله اولان عارفین و عاشقینک هر بر سالک آخرت که صحبتلری بر کانه بول بوادی و انارک حقیقت حالی بیلدی الاهک و حبیب الاهک قیو سندن غیری قیو به عرض احتیاج انجمنکی فکرم فاسد و علامت خذلان بیلدی دیمکدر

چو بر آستانه میخانه هر که بافت رهی * ز فوض جام می اسرار خافه دانست

میخانه ایکی اوزره هر کیم که بر بول بوادی شراب فذخک فیضندن خافهت سرلرینی بیلدی (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشک (میخانه) م (هر که) هر کیم که (بافت) بوادی (ره) بول (با) وحدتیه (ز) من (فیض) سری آشکاره ایشک (جام) قدح (می) شراب (اسرار) سرلر (خافه) اهل تصوف ایچون بنا اوئشان تکید (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) توفیق ربانیه هر کیم که راه عشقه فیض عشق بخشید یعنی شیخ کلامک ایشک بر بول بوادی و نظر هشته مظهر اولدی اول پیرک مظهر تجلیات ربانی اولان آینه قلب مجلا سنک کشف اسرارندن ریاضات و مجاهدات اله کوشه عبادت تشرین اولان اهل تصوف اسرار بیلدی و مردان خذلانک سرینه ایدی دیمکدر

چو زمانه افسردی نداد جز یکی * که سرفرازی عالم درین کله دانست

زمانه زندگ ناچنی شول بر کیمسه نک غیری به و برمدی که عالمک سرفرازی بوکلا هده بیلدی (مفردات) (زمانه) م (افسر) ناچ (زند) عیار و لایالی (با) مصدریه

نماد

اورد یعنی ایچدیکنی نه محسوب و شهنه پادشاه یله بیلدی سابقا ذکر اولمشیدی که اول زما ندره عجم دیارنده ناهنی منکرات محتسب اولور مش اول جهندن شخصه الله محسبی بر رده ذکر ایلدی حاصلی حافظک ججع کرل احوانی اعیان ناس بلد یکنندن غیری پادشاه یله بیلدی بوندن معلوم اولور که خواجه سلاطین عهد یله اختلاط ایدر مش (بلند مرتبه شاهی که نه رواقی سپهر * نمونه زخم طاقی پار که دانست) بلند مرتبه وصف ترکیبدر مقدم صفتدر شاهک معلوم اوله

کوکلم جانله یعنی جان و یرمک شیلیه امان دیلدی باخود کوکلم کندی جانسه امان دیلدی زرا اول کوکلی قره بی زخم ترکک شیهه منی وقتی بیلدیکه امان و یرمکدر پس ترک طلب امان ایلدی (زجور کوکب طالع مخر کهان چشم * چنان کرست کو ناهید دیموه دانست) طالعیدن مراد بخت و دولدر که کوکب اکا اضافتی صحیح اوله مخر کهان الف و توله جع اولسی شدوذا در زرا ذوی العقولک غیر در مخر و قنارنده دیمکدر چنان کرست صبارتی مبالغه بی مفید در ناهید سبه سیاره دن اشاعتدن بورقاری

۱۹۵

او چنی فالکک بادی بیدر که کاغز نهمه دیرل تنکیم افلاک ترتیله هر بی اسامه سنی نظم ایشلر (یت) قرست و عطارد وزهره شمس و مریخ و مشتری و زحل و قمر سیجه اسماسی بیت * کوکاب مه و نیرو ناهید دان * چو خورشید و بهرام و برجس و کوان * محصولیت * نغم بلند بیزیک جورندن اوقات سحرده کوزم انجمن اغلر بیکه زهره بادی کوردی و آی بیلدی یعنی کریمه و بکام متا صردن تجاوز ایدوب اجرام علویه به یعنی افلاک و نجوم و اصل اولدی خواجه بو بیتده نحوست طالعیدن شکوی ایدر (خوش آن نظر کلب جام و روی ساقی را * هلال یکشبه و ماه چاره دانست) اب افظ مشترکدر دوداغ و کناره دیرل بونده ایکی زهره بیلد مساع واره لاجامک دوداغی و کناری دیک جائز و بیت هلی سبیل الشنبه اف و نشر مرتب طریقی اوزره ذکر اولاش یکشبه بر کیمسه لک دیمکدر

چو و رای طاعت دیوانگان زما مطلب * که شیخ مذهب ما عاقلی کند دانست

دیوانه ملک طاعتک و راستی بزدن طلب ایتمه زرا بزم مذهبه شیعنی عاقلی کنده بیلدی (مفردات) (ورا) خلفا (طاعت) م (دیوانگان) دیوانه (ز) من (ما) بزم (مذهب) طلب ایتمه (که) زرا (شیخ) م (مذهب) طریق (ما) بزم (عاقل) م (با) مصدریه (که) م (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق جذبات رحمانیه ایلد مجذوبین اولان عشقک طاعتک و راستی بزدن سؤال ایتمه که انار شریعت و طریقت احکامیه تماما عامل اولدقدن صکره کرم الهی اله اسان ایلد نمیری ممکن اولسان بر اسرار حقیقه و بر ذوق روحانیه نال اولدی که عقل و عاش اهل انی ادراکده عاجز در اول اسرار و ذوق ذوقیتدر انی ادراک موجود ایلد (موتو اقبل ان موتوا) سرینه مظهر بند نصرکه قانی فی الله باقی بالله اولنره مخصوصدر انکیچون بزم مذهبه شیعنی عقل و دانش مرتبه سنده قافله

چو هر آنکه رازد و عالم ز خط ساغر خواند * رموز جام جم از نقش خاک ره دانست

هر اول کیمکه ایکی عالمک سرینی شراب قدحندن او قودی جم یاد شاهن قدحی سرلرینی بولک طبراضی نقشندن بیلدی (مفردات) (هر آنکه) هر اول کیمکه (راز) سر (دو عالم) ایکی عالم (ز) من (خط) باری (ساغر) شراب قدحی (خواند) او قودی (رموز) سرلر (جام) قدح (جم) بر پادشاه اسمی (از) من (نقش) م (خاک) طبراق (ره) بول (دانست) بیلدی (معنای اشارتی) هر کیمکه ریاضات و مجاهدات اله آینه قلبی زنکار ماسوادن پاک ابدوب بعد الخلیه ایکی عالمک سرینی محل فوضات انوار تجلیات و منبع علوم لدنیه و حکمیات اولان آینه قاب مجلی و محلا سی خطوط فل رحمانیه سندن او قودی و استغای قلبدن بهره دار اولدی جام جم سلطان حقیقینک اسرار غیبیه ربی راه حقه خالک اله یکنان اولان انسان کلامک نال اولدی یعنی نقوش اسرار اندیه زند بیلدی و بر تو انوار الهی قلوب عارفان کندی و عکس و مجلی اولدی زرا قلبی پاک و مجلا اولیان اسرار اولادن مجروددر دیمکدر

چو دلم ترکس ساقی امان نخواست بجان * چرا که شیوه آن ترک دل سیه دانست

اورد یعنی ایچدیکنی نه محسوب و شهنه پادشاه یله بیلدی سابقا ذکر اولمشیدی که اول زما ندره عجم دیارنده ناهنی منکرات محتسب اولور مش اول جهندن شخصه الله محسبی بر رده ذکر ایلدی حاصلی حافظک ججع کرل احوانی اعیان ناس بلد یکنندن غیری پادشاه یله بیلدی بوندن معلوم اولور که خواجه سلاطین عهد یله اختلاط ایدر مش (بلند مرتبه شاهی که نه رواقی سپهر * نمونه زخم طاقی پار که دانست) بلند مرتبه وصف ترکیبدر مقدم صفتدر شاهک معلوم اوله

بیت * حافظ قصه سنی و کریمه ساغر

که هر بدلتن غیر بدیهه تقدیم صفت علی الموصوف جائز در شاهیده یا وحدت ایچوندر و شاهیت سابقه مذکور
 یاد شده دن بدلتن که حرف ربط صفت بعد صفت در شاهک و یتک اخترده کی دانست فاعل افعال قلوبدن و فاعلی ضمیر مستتر
 شاه را جمع در و مفعول اولی نه رواق سهر در و ایکنجی مفعول محو نه زخم طاق یار که در و فعل ماضی فاعلی و ایکی مفعول
 صفتدر شاهک * محصول یت * مذکور پادشاه بر بلند مرتبه ای که طغوز فلک ابوانی کنده یار گاهی کر یک خندن
 بر اورنک ییلدی یعنی آکچیدن و یکا خندن
 زیر که نفسنده اکلی و یکا شد در فلک
 دخی بویه در حاصل کلام مذکور پادشاه
 بر شاه بلند مرتبه در که بوضفله متصفدر
 (وله ایضا) (سینه ام ز آتش دل در غم
 جانانه بسوخت * آتشی بود در بن خانه
 که کاشانه بسوخت) * مصراع نایندی
 بسوخت لازمه متعدی اولی جائز اما
 مصراع اوله لازمدر ایچنی کاشانه فاش
 اوی * محصول یت * جانان غنمه کوکل
 آتشندن سینه سوزانم باندی ز برابو خانه
 بر آتش واریادی که کاشانه بی یافدی
 یا خود کاشانه اول آتشندن باندی خانه
 دن مراد دلدر و کاشانه دن مراد سینه
 (تم از واسطه دوری دایر یکا خت
 * جام ا ز آتش مهر رخ جانانه بسوخت)
 واسطه سیدر بونده دوریده یا مصدره
 در ابرای قلی دیکدر یکا خت با حرف
 تا کید کداخت فعل ماضیدر غایت اریدی
 دیکدر مهر ایکی مشابه کلور ایکنده
 بونده تحملی وار محبت و کونش کداخت
 و سوخت لازمه متعدی مایند، مشترک
 لفظه لر در اما بونده اکسیده لازمدر
 * محصول یت * تم دایر که اراقاقی
 سبیلله اریدی جانانه جانانک محبتک
 آتشندن باندی یا خود بوزی کونشی آتشندن
 باندی مهر کونش مناسنه او انچه رخه
 اضافی بیانه اولور اما محبت مناسنه
 او انچه آتشک مهر، اضافی بیانه اولور
 و مهر رخه اضافی مصدرک مفعول
 اضافی قبیلنددر (هر که زنجیر سر زاف
 بری روی دید * دل سودا زده اش بر من
 دیوانه بسوخت) هر که که اسد هر پیده
 من مناسنه یعنی کیم زنجیر کسر زافه
 اضافی مشبه بهک مشبه اضافی
 قبیلنددر حاصلی بیانه در و سر کزافه
 اضافی لایحه در بری روی

کوکل ساقینک چشندن جانته امان ایستدی نیچون زیر که اول سیه دل ترک
 شیوه سنی ییلدی (مفردات) (دل) (کوکلی) (میم) (ضیم) (ز) (من) (ترکس) مراد چشم
 (ساقی) (ام) (امان) (نجات) (نخواست) (استدی) (بجان) (جانته) (چرا) (نیچور) (که) (زیرا)
 (شو) (جلوه) (آن) (اول) (رک) (محبوب) (دل) (قاب) (سیه) (قاره) (دانست) (ییلدی)
 (معنای اشارتی) (اول ساقی) کوکراسرار وحدت اولان جناب کبریا نک نظر
 عتایدن کوکل جانته ام دنیا ایله بلکه نعم جتنه فوز و نجات ایستدی که و هما
 حرمان علی اهل الاهد ر نیچون دیر ایسک ز بر ذات بحق ضیب القیده انوار
 لاهوتیه سیه مستور اولان محبوب حقیقتک غیرتی کوکل ییلدی که لذت روحانی
 لذت نفسیه ایله جعی ممکن دیکدر

چون جور کوکب طالع سحر که ان چشم چنان کر است که ناهید بدیده دانست
 طالع کوکبک چورندن سحر وقتارنده کورنم انجیلین آغلدی که زهره کوردی و ماه
 ییلدی (مفردات) (ز) (من) (چور) (جفا) (کوکب) (یادر) (طالع) (طلوع) (ایچنی
 ریخت) (سحر که ان) (سحر و قناری) (چشم) (کورنم) (چنان) (انجیلین) (کر است)
 آغلدی (ناهید) (زهره) (یادری) (دید) (کوردی) (مه) (آی) (دانست) (ییلدی)
 (معنای اشارتی) (طلوع کوکب) سعادندن اولان نور ایمانک قلبه دخولله آثار صدق
 درون و مجاهده صادق بر کشتن سحر وقتارند چشم شویله آغلدی که پرو کوک
 اهلی جله ییلدی نور ایمان قلبه داخل اولدقه جالب عشق الهیدر و عشق مانده
 مسک رایحه طبعیه سی ضروری شاهدر دیکدر

چون خوش آن نظر که لب جام و روی ساقی را هلال بکشیه و ما مجارده دانست
 تحسین اول نظره که قدحک لبی و ساقینک یوز بنی رکبیه لک هلال و اون درت
 کبیه لک آی ییلدی (مفردات) (خوش) (کوزن) (آن) (اول) (نظر) (م) (اب)
 دوداق و کنار (جام) (قدح) (روی) (یوز) (ساقی) (سوار یچی) (را) (ادات) (مفعول)
 (هلال) (یکی) (بکشیه) (رکبیه) (لک) (ماه) (آی) (چار) (درت) (ده) (اون)
 (دانست) (ییلدی) (معنای اشارتی) تحسین شول نظر اهل بصیرت که طالع
 صادق محل عشق الهی اولان قلبی کنارنده هنوزید را و لاش هلال کی ظهور
 ایدن نور ایمانی ولده نیجلی رحمتی و مرشد ساقی شراب وحدتک خانه نیجلی رحمان
 اولان قابک بدر نام اولان انوار یقین لاهوتیه سنی ییلدی و مشاهده استدی که می یدایله
 مرشد میانده بین السماء و السمک فرق فارق واردر بو تمیز محض آثار یقیندر دیکدر
 حدیث حافظ و ساغر کشید نش پنهان چه جای محبت و شهنه یاد شد دانست
 حافظ سوزنی و آنک کبرلی شراب قدحی چککلانی نه محبت و نه صوبانی
 ریذر پادشاه ییلدی (مفردات) (حدیث) (سوز) (حافظ) (م) (ساغر) (قدح) (کبر)
 (کشیدن) (چککلک) (ش) (ضمیر) (پنهان) (کبرلی) (چه) (نه) (جای) (بر) (محبت)
 والی (شهنه) (صوبانی) (پادشاه) (م) (دانست) (ییلدی) (معنای اشارتی)

حافظ سوزنی و آنک کبرلی شراب قدحی چککلانی نه محبت و نه صوبانی
 ریذر پادشاه ییلدی (مفردات) (حدیث) (سوز) (حافظ) (م) (ساغر) (قدح) (کبر)
 (کشیدن) (چککلک) (ش) (ضمیر) (پنهان) (کبرلی) (چه) (نه) (جای) (بر) (محبت)
 والی (شهنه) (صوبانی) (پادشاه) (م) (دانست) (ییلدی) (معنای اشارتی)

شرابدر حقه خانه اضافیه استعاره طریقه در مذکور کبی آتش خفته اداسندن مراد قمری شرابدر * محصول یت *
 بنم خرقه زهدی باده ایلتدی یعنی باده ایچمک سیه زهدی ترک ایلم و عقل خانه سینه باده سرخ باقدی یعنی باده ایچمک سیه
 عقل کیدوب مست و لایعقل اولدم دیکدر (چون باده دلم از تو به که کردم بشکست * هیچ باده جگر بی می و میخانه بسوخت) لامعی
 چلی منظومه سینه پناه پوش قدح دیکدر اما ساز زلفدره پناه شراب قدحی دیش بشکست فصل ماضیدر لازمه متعدی *

الاشق

حافظ سوزنی و آنک کبرلی شراب قدحی چککلانی نه محبت و نه صوبانی
 ریذر پادشاه ییلدی (مفردات) (حدیث) (سوز) (حافظ) (م) (ساغر) (قدح) (کبر)
 (کشیدن) (چککلک) (ش) (ضمیر) (پنهان) (کبرلی) (چه) (نه) (جای) (بر) (محبت)
 والی (شهنه) (صوبانی) (پادشاه) (م) (دانست) (ییلدی) (معنای اشارتی)

صفتدر (سوز دل بین که زبیس آتش اشکم دل شمع * دوش بر من ز سر هر چو پروانه بسوخت) سوز دل سوزانمدر بانه و یا فله
 معنانه که حرف بیان پس جوق آتش اشکم آتشندن بونده مراد حرارتدر اشک اضافی مجازادر دل شمع مصراع ثانی بهر هوند ز
 دوش دون کیمه سر مهر سر بونده جهت مناسنه در مهر محبت مناسنه در پروانه لفظ مشترکدر ایکی معنی مایند، بری کلک
 و بری پوش اوغلاتی که روم ایلمده اکافو اوغلاتی دیر * محصول یت * کوکل یانغینی کور که کوزم باشک جوق آتشندن
 یعنی زیاده حرارتندن شمع دل یعنی
 قینه سی دون کیمه بنم اوزریمه محبت
 جهندن پروانه کبی باندی حاصلی بودر
 که خواجه خطاب عام طریقه بیوردر که
 یورکک یانغینی کور که اول یانغندن اشک
 زیاده حرارت حاصل ایلمدن شمع دل
 بکارجم ایلمدن دون کیمه محبت
 اوجندن بنم اوزریمه پروانه کبی باندی
 یعنی پروانه نک شانی کندن شمع آتشنه
 اوزوب یانغندر ایلمدی شمع دایره پروانه
 کبی بی آجوب باندی اشمارده دل شمع که
 دیر قینه مراد در نه ساقی بهر برده
 ابهام طریقه ذکر اولور (آتش نایان
 نه غریبت کد لوز منشد * چون من
 ازخو بش رفتم دل بیگانه بسوخت)
 غریب بونده عجب مناسنه دلسوز
 وصف ترکیدر سوزیدن کوکلی
 یانغین منشد من بن دیکدر و تون و دال
 استک جمیدر مفردی مست کلور چون
 بونده تعلیل ایچوندر چونکه مناسنه
 خویش بونده کندی معنانه در اما
 خصم ایها مندن خالی دکل ز برابیکانه به
 مقارندر * محصول یت * آشتال بنم
 ایچون دلسوز یعنی کوکلی یانغین اولداینی
 عجب و غریب دیکدر چر که بن کندی من
 کیندم یعنی کندی من یکدم بیگانه نک
 کوکلی بیگاندی بهر چونکه بن بیچود
 و یغراق اولدم یارک کوکلی بکارجم ایدوب
 باندی حاصلی بنم یوحالی کوروب اشک
 کوکلی رحم ایدوب یانغینی غریب دکل
 غرایت بیگانه لک کوکلی بنم ایچون
 یانمدر در (خرقه زهد مراد آب خراوات
 بورد * خانه عقل مرا آتش خفته
 بسوخت) زهد خرقه اضافی استعاره
 طریقه در زرا زهدک خرقه سی اولور
 زاهدک اولور حاصلی اضافی بیانه در
 یعنی زهد خرقه سی آب خراوات مراد

(الاشق اوسکت هلاک) سرنجیه حافظک عاشقانه اسرار عشدن اولان کلامی
 و مجمل نیجی الهی اولان قاب واسعه شمع کبر انمی امر لازم اولان فیوضات
 اسرار عشقی و جذبات آتش سوزنی غلبه سلطان عشقه که ان الملوك اذاد خالوا
 قریه افندوها) سرنجیه اظهار ایدوب ضبطه قادر اولدم نیچون عوام و خواص
 و شاه و کدایک خلق عالم ییلدی غریه الله الیه اولان ظاهر و راتده عاشق
 مذوردر دیکدر

چون بلند مرتبه شاهی کده رواق سهر * نمونه زخم طاق یار که دانست
 عالی مرتبه ل بر شاهدر که فلک طغوز چارداغنی انک دیوانخانه شک کبری اکر یستندن
 برجشانی ییلدی (مفردات) (بلند) (عالی) (مرتبه) (م) (شاه) (م) (با) (وحدتیه
 (نه) (طغوز) (رواق) (چارداغنی) (سهر) (فلک) (نمونه) (جاشنی) (ز) (من) (خیم)
 اگری (طاق) (کر) (بار که) (دیوانخانه) (اجازت) (بری) (دانست) (ییلدی) (مناسی
 اشارتی) (اول بنی عشق و محبت و اسرار معرفته داعی و هادی اولان شاه حقیقی
 عظمت شان صاحبی برعالی شاهدر که طغوز فلک بوقدر اجرام عظیمه دن ابرکن
 اوشهک خانه تجلیسی اولان عارفک قنبه ذببت اولانه بر صحرای عظیمه بر حلقه
 صغیر کیدر یونسخه صغری عالم کبری اولان عارفک قلبی دخی قدرت الهی به نسبت
 برزدر انکیچون نه فلک و عارف قدرت خدایه نسبت کشتوسنی بوقدر برزدر ییلدی

چون سینه ام ز قش دل در غم جانانه بسوخت * آتشی بود در بن خانه که کاشانه بسوخت
 بنم سینه م کوکل آتشندن جانانه نک غندن باندی بوخانه ده بر آتش واریادی که
 کاشانه دخی باندی (مفردات) (سینه) (کوکس) (ام) (بنم) (ز) (من) (آتش) (م) (دل)
 کوکل (در) (فی) (غم) (م) (جانانه) (محبوب) (بسوخت) (باندی) (آتش) (م) (با)
 وحدتیه (بود) (واریادی) (در) (فی) (ان) (بو) (خانه) (او) (کاشانه) (شاهنشین
 و صحبت بری (بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بن
 التجلی والاعتبار) سرنجیه محبوب حقیقتدن محبوبیت غنمه قلبه اولان آتش
 اشتیاقدن صدر منشرح باندی بوخانه قلبه بر آتش حاصل اولدی که یار ایله انسیت محلی
 اولان شاهنشین دخی باندی یعنی بو آتش افترق آتش احقر اقدن اشد اولوب آلام
 انقباض بنم ملک اراده اولان جسم و جاتم باندی و خرا بهراقدی دیکدر

چون تم از واسطه دوری دلبر کداخت * جام از آتش مهر رخ جانانه بسوخت
 تم دلبرک اراقاقی سیتدن اریدی جاتم محبوسک یکاضی محبتی آتشندن باندی
 (مفردات) (تم) (وجودم) (از) (من) (واسطه) (سبب) (دوری) (اراقاقی) (دلبر) (م)
 (کداخت) (اریدی) (جاتم) (م) (از) (من) (آتش) (م) (مهر) (محبت) (رخ) (بکاف)
 (جانانه) (محبوب) (بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) تم اول دلبر حقیقتک اعتبار
 تجلیسی سیتدن اریدی و جاتم محبوب حقیقتک انکشاف انوار ذنبه سی محبتی

شرابدر حقه خانه اضافیه استعاره طریقه در مذکور کبی آتش خفته اداسندن مراد قمری شرابدر * محصول یت *
 بنم خرقه زهدی باده ایلتدی یعنی باده ایچمک سیه زهدی ترک ایلم و عقل خانه سینه باده سرخ باقدی یعنی باده ایچمک سیه
 عقل کیدوب مست و لایعقل اولدم دیکدر (چون باده دلم از تو به که کردم بشکست * هیچ باده جگر بی می و میخانه بسوخت) لامعی
 چلی منظومه سینه پناه پوش قدح دیکدر اما ساز زلفدره پناه شراب قدحی دیش بشکست فصل ماضیدر لازمه متعدی *

الاشق

شرابدر حقه خانه اضافیه استعاره طریقه در مذکور کبی آتش خفته اداسندن مراد قمری شرابدر * محصول یت *
 بنم خرقه زهدی باده ایلتدی یعنی باده ایچمک سیه زهدی ترک ایلم و عقل خانه سینه باده سرخ باقدی یعنی باده ایچمک سیه
 عقل کیدوب مست و لایعقل اولدم دیکدر (چون باده دلم از تو به که کردم بشکست * هیچ باده جگر بی می و میخانه بسوخت) لامعی
 چلی منظومه سینه پناه پوش قدح دیکدر اما ساز زلفدره پناه شراب قدحی دیش بشکست فصل ماضیدر لازمه متعدی *

ما یستند مشترک اما بودند لازم ربا ده شرابك فاینا مشنه در بر * محصول بیت * ایلدیکم توبه دن کوکلم پیاله
کی صدی یعنی فاینا تادم اولدم جکرمد پیاده کی می و میخانه سز باندی یعنی می و میخانه فراقنده و آرزو شده
جکرمد باده کی فاینادی و پشندی باده به نسبت فاینا می و میخانه سز باندی دکل فایده ورد بق ضرورت شدن سوخت
لفظی اختیار اولمشدر بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقعدر همچولا جکرمد بی می و میخانه بسوخت سوخت
لفظنه لاله و لاله به پیاله غایت مناسبدر

بویه او ایچق فایده تکرار اولما زدی
(ماجرایم کن و باز که مرا مردم چشم *
خرقه از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت)
ماجرایم کن خواجده جانانه خطاب
ایدوب پیور ما جرای ترک ایله یعنی
مفارت و مهاجرتی ترک ایله کل و یا
ارامزد جاری اولان احوال پروت
و خوشونی ترک ایله کل یعنی کچندن کچ
مضی ماهضی دیگدر سابقا بیان اودیکم
بویه محارده ترک کایدن عبارتد و باز
بولک کی برده ناکید ایچون کاور کبر
مناسنه اولوق لازم دکل مرایم دیگدر
مردم چشم مردم بودند بیکدر تقدیر
کلام مردم چشم من در مرا مردم
چشم مصراع ثانی به مرهوندر خرقه
اصلند پاره در مثلاً بزبارسی و چوقه
پادوسی کی صکره فقرات عبادن فراجیه
زنده استعمال ایلدیر کرکه عالی اواسون
کرکه اولسون اما بودند اوی چون جبه
مناسنه در که از سر بدر آوردن کافیه در زیر
اوی آجیق لباس باشند چیمزار قدن چیه
از سر بدر آوردن مراد باشند چیه از قدر
بشکرانه با حرف سبب شکرانه مراد
اصول ایچون نماز قیاتی و یا افیه و بر مک
و باقریان کمدر اصطلاحلرند اکا
شکرانه در بر زده اوم اوله که انعام یاده نولشدر
اداننددر که ایکی دوستک اراده
بر شکر آب واقع اولسه بعده صلح ایلدیر
صلحه طالب اولان فتنه سی ایسه پیراهن
چیمزاروب مصالحه شکرانه شهباقر خواجده
حضرتلری بوقصه به تسلیح ایدوب
پیور ماجرایم کن نهایی عادتلی
کو ملک یاقتدر اما بودند خرقه ذکر
ایلدی زیرا فقرات اکثری کو ملک
بولوب مذکور جبه کی کبر و با ضرورت
و زنجیون پیراهن برینه خرقه دیش

اوله و یا مجازا پیراهنه خرقه دیش اوله و یک باشند خرقه چیمزاروب باقی سیباعتندن کتابدر کویا که اصلند
آق ایش و جیه اروپ یافته قرارش استماره طریق بیکه خرقه اثبات ایدوب یاقدی * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب
پیور ماجرایم ترک ایله و کل که بنم کوزمک مردمی خرقه سینی باشند چیمزاروب یاقدی یعنی صلح ایلدک شدن کبر و کچندن کچ
مضی ماهضی من بعد مصافات اوزره اوله لم اکچن احوال که کدر و بر (ترک افسانه بکو حافظ می نوش دی * که تخفیم

آتشندن باندی بوقض واستار جمال بار می دل دیوانه ابدی دیگدر
هر که زنجیر سوزانف بر روی دید * دل سودا زده اش برمن دیوانه بسوخت *
هر کیم بر بری بوزلنک زنجیر بکنه بن زانی اوجنی کوردی الک سودا اور یچی
کوکلی بن دیوانه اوزره باندی (مفردات) (هر که) (هر کیم) (زنجیر) (م) (سر)
اوج (زاف) (م) (پری) (محبوب) (دوی) (بوز) (یا) (وحدتیه) (دید) (کوردی) (دل)
کوکلی (سودا زده) (مختار) (ش) (ضیم) (بر) (علی) (من) (بن) (دیوانه) (مجنون)
(بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) (هر کیم) بویه برلندر که ایلدیر اولان محبوب
حقیقیک تجلیات صفات ازلیه سی آتاری مشاهده ابدی و داغ آتش اشتیاق
چانه بندی مبتلا حای و در دل در دل حای بیلدیکچون بن دیوانه اوزره الک
سودا مشتاق کوکلی شفت و مر جندن باندی دیگدر
سوز دل بین کدیس آتش اشکم دل شمع * دوش برمن از سر هر چو پروانه بسوخت *
قلب حرارتی کور که کوزم بانی آتشی کزندن شمع کوکلی دون کچیه بنم اوزره
مجت اوجندن پروانه کی باندی (مفردات) (سوز) (حرارت) (دل) (قلب) (بین)
کور (ز) (من) (بس) (چوق) (اشک) (کوز) بانی (میم) (ضیم) (دل) (قلب) (شمع) (موم)
(دوش) (دون) کچیه (بر) (علی) (من) (بن) (ر) (من) (مهر) (مجت) (چو) (دل)
(پروانه) (م) (بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) محضاکرم الهی اولان قلبده
اللهک آتش عشق حرارتی نهظیم دولندر کور که (اغتنوا الرفقه فان عندهانزل
الرحمة) خبری سرنجه شیمه رفت اولان کوزم بانشک حرارت عشقه کزنت
انصباندن نور السموات والارض اولان اللهک محبتی آتاری انوار تجلیات ذاتیه
ربانیدن بوم قیامت لی اولان ظلمت عالم ناسونده چراغ جانم شویله شمه دار
اولدی که بن مسکین اوزره شمع معنوی و نور الهی شجره سبز دلکش موسی علیه
السلام کی اولوب وجود آتش کی باندی دیگدر
آشنایی نه غریبت که دلسوز نیست * چون از من خوبش رقتم دل بیکانه بسوخت *
بر آشنای که بکا کوکلی بانی اولسی عجب دکلدر چونکه بن کند و مد ن کیندم بکا
بیکانه کوکلی دخی باندی (مفردات) (آشت) (پاش) (یا) (وحدتیه) (نه) (نی) (غریب)
عجب (است) (در) (دلسوز) کوکلی بانی (من) (بن) (است) (در) (چون) (چونکه)
(من) (بن) (از) (م) (خوابش) کندی (برقتم) (کیندم) (دل) (کوکلی) (یکانه) (یاد)
(بسوخت) (باندی) (معنای اشارتی) اول آشنای حقیقی ازل اولان رحمان
لم یزلینک بر انسان مکر می استمداد فطره من مقتض سنجه معارف و اسرار لدنیه منه
مظهر ایدوب و انوار ذاتیه منه متفرق ایت عجب دکلدر زیرا بنش اللهک
توفیقیه وجود بشریه می میجوایند م و کثرت ریاضت و مجاهدات بر یشتانکی ایله
بر محل مرجع اولدم که آشنا دکل بکا بیکانه کوکلی دخی باندی یاخود بر مرزیه
محو اولدم که بنده اولان بیکانه قلب باندی و آشنا قلب بر بنده کلدی دیگدر

خرقه

خرقه زهد مرا آب خرابات ببرد * خانه عقل مرا آتش خجخانه بسوخت *
بنم زهدم خرقه سنی میخانه ک صوتی ایلدی بنم عقل او بانی شراب کو پش اوی
آتشی یاقدی (مفردات) (خرقه) (م) (زهد) (م) (مرا) (بنم) (آب) (صو) (خرابات)
میخانه (ببرد) (ایلدی) (خانه) (او) (عقل) (م) (مرا) (بنم) (آتش) (م) (خجخانه)
شراب کو پش اوی (بسوخت) (یاقدی) (معنای اشارتی) اول قدر تجلیات ربانی
و جذبات رحای آگاه و آشت اولان قلب اوزره فیضان ایلدیکه لباس تقوی اولان
اعمال ظاهره و ادویه بنده طافت قومدی و اول شراب عشق الهی حرارتی و آتشی
بنم عقل معاشم خانه سنی یاقدی که انجیق حاکم عشق محکومیه واراده حقل
زبونیم دیگدر
چون پیاله دلم از توبه که کردم بشکست * همچو باده جکرمد بی می و میخانه بسوخت *
شول توبه دن که ایدم کوکلم افی قدح کی فیردی شراب سز و پیانده سز جکرمد
باده کی باندی (مفردات) (چون) (مثل) (پیاله) (قدح) (دلم) (کوکلم) (از) (من)
(توبه) (رجوع) (کردم) (ایندم) (بشکست) (فیردی) (همچو) (مثل) (باده) (شرابک)
بنخته سنده دیرل (جکرمد) (م) (نی) (نی) (شراب) (پیانده) (اولحک) (بسوخت)
باندی (معنای اشارتی) عقل معاش طورنده لذت عشق الهی و اذوق روحانیدن
بی بهره و محبوب اولدیفندن اطوار مسخسه عشقندن توبه و رجوع بوان
طوغمشد و قضا که سلطان عشق قرین قید داخل اولدیکه اطوار عقل معاش
فاسد اولدی و توبه می فیردی شدی بر آن عشق شهنشاه سز و قلب آگاه سز
نحلم اولدیفندن می و پیانه سز جکرمد شراب بنخته سی کی باندی وقت افترا فده
قادر و باندی دیگدر
ماجرایم کن و باز که مرا مردم چشم * خرقه از سر بدر آورد و بشکرانه بسوخت *
ما جرایم ازیت و کبر و کل زرا بنم کوزم بکی خرقه سنی باشند چیه لردی
و بشکرانه یاقدی (مفردات) (ماجرایم) (کشمش) (حسودات) (م) (آزعه) (مدن)
کتابه در (کن) (ایله) (باز) (کبر) (آ) (کل) (مرا) (بنمچون) (مردم) (چشم) (کوزم)
بکی (خرقه) (م) (از) (من) (سر) (پاش) (در) (طشره) (آورد) (کندودی) (بشکرانه)
شکر ایچون (بسوخت) (یاقدی) (معنای اشارتی) ای عقل معاش صاحبی اهل
صورت عاشق متفرق انوار الهی اولانه حوادث دهر دن سوبله الله رجوع ایت
همان اللهدن سوبله زرا بنم بصیرت قلم جانب حقه کشاد اولوب خرقه وجود
و حظوظ عوائق بشریه بی کلی ترک ایله دماغ جائده لذت حقانی بوادم (العشق)
بارنی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سرنجه شکرانه جوله ماسوایی آتش درونم
یاقدی زیرا تجلیات صوری یاقدی لباس عزت ابدی بی کیم ممکن
دکلدر دیگدر
ترک افسانه بکو حافظ دی نوش دی * که تخفیم شب و شمع یا فسانه بسوخت *
مستغنی باقی بیلدی و سار هب قانی دانستک فاعلی دلدر باقی بودند سار مفتست در آنکچون سار له تفسیر ایلدک
تقدیر کلام باقی هب قانی بیلدی باقی راهه قانی دانست دیگدر (سنگ و کل را کند ازین نظر اعل و عقیق * هر که قدر نفس باد
یعنی دانست) بین مبارک مناسنه در اهل ستنکه نسبت و عقیق کله نسبت ذکر اولمشدر زیرا عقیق دنیان چینه قدح بال موی
یکی ملایم چیمزار صکره بعض ملایه ایله فینادرل که بویه قوام بغیر نصیر طوسی جوهر نامه سنده پیور شددر که عقیقه منبرک

شب و شمع یا فسانه بسوخت) ترک افسانه بکو نک جناسی افسانه بی ترک ایلدم دی که حرف تعلیل تخفیم فعل نفی ماضی
متکلم مع غیره او بومدی دیگدر * محصول بیت * ای حافظ افسانه ک ترکی سوبله یعنی افسانه بی ترک ایلدم دی حاصلی
افسانه ترک ایلدیکدر و بر نفس یاده ایچ زیر کچیه او بومدی و شمع افسانه ایلدیکدی و شمع و اوی حاله افاده ایدر یعنی
حال بوی که شمع افسانه ایلدیکدی حاصلی باطل برده باندی (وله ایضا) (عارف از بر توی دانهائی دانست) کوهر هر کس ازین
اهل توانی دانست) بعض نسخه ده
عارف برینه صوفی واقع اواش بر آوایی
عجبیک و تانک فخیله ضباه مناسنه در
ورنشدنک اثرینه دیرل لادن مرادی
تشییه طریقله بی در * محصول بیت *
عارف میک ضیا و صفتندن کزل رازی
بیلدی یعنی می اشده صدالدی و عقیق اولان
احوال انک اشعه سندن ظاهر و هویدا
اولدی نکیم مضی اولان اشیاک شندندر
مرنی اولیان اشیاکی ارا ت ایلک می
کزل اشیاکی کوستردی یکی کی هر کک
کوهر دن دخی بوی املدن تیلکه قادر سن
زرا شهو در که شراب هر کک کوهر دن
اظهار ایدر دیرل بو مطامه خواجده
غیبدن خطابه انفات ایلدی و مصراع
ثانی بی حکم ضرب مثله ابراد ایلدی
(قدر مجموع کل مرغ سهر داند و بس *
کنه هر کورق خوانده معانی دانست)
بجموعه کل اضافتی بیایددر و مرغ سهر
لایحه در ادنی ملا به ایل و بس انجیق
دیگدر سابقا بیان اولمشدر که واقع
اود بخی برده حصر افاده ایدر که حرف
تعلیل حصر در و رفته با وحدت ایچوندر
معنای ایهام طریقله واقعدر معنای
چند و علم معانی به دیرل * محصول بیت *
کل چیمده سنک قدر بی بلبل یا لور انجیق
غیری مرغ بیلز زرا هر کیمه کبر و روق
لوفودی معنای بی بلور دکلدر بس
هر مرغ که فریاد و فغانه مفسد کک
قدر بن یاورد کاد حاصلی هر نسته نک
اهلی وار ایلدی معشوق قدر بی بنه
عاشق یا لور غیری نه یا لور (عرضه) کردم
دو جهان بر دل کار افتاده * مجاز عشق
توباقی همه قانی دانست) کار افتاده
باشنه ایش دو شمش مجرب کیمسه ده
استعمال ایدرل * محصول بیت *
دل مجربه ایکی طالی عرض ایلدم سنک
مستغنی باقی بیلدی و سار هب قانی دانستک فاعلی دلدر باقی بودند سار مفتست در آنکچون سار له تفسیر ایلدک
تقدیر کلام باقی هب قانی بیلدی باقی راهه قانی دانست دیگدر (سنگ و کل را کند ازین نظر اعل و عقیق * هر که قدر نفس باد
یعنی دانست) بین مبارک مناسنه در اهل ستنکه نسبت و عقیق کله نسبت ذکر اولمشدر زیرا عقیق دنیان چینه قدح بال موی
یکی ملایم چیمزار صکره بعض ملایه ایله فینادرل که بویه قوام بغیر نصیر طوسی جوهر نامه سنده پیور شددر که عقیقه منبرک

معدنی کیمه بطا مشدر ایکسیده در با کاراده دوشیریلوز و بعض مقایله له تریه اندر که بوضوئه کبرل نفس بادیمانی بوجارله تلخی ایدر مشهور حدیث شریفه که حضرت پیغمبر بیور مشدر (ای لاجد نفس الرحمن من قبل الین) بوحیث شریف او بیس فرانتیک نیجه بیل سکره کالجبه کنه اشارت بیور مشدر عانی الف بای فینیک ریستند عوضیدر ز را عرییده یاه نسبت مشدد در شاهک نسبتده ده شای دیر الف مدوده الیه اعلال عیله بال ساقط اولوب تیوخله او قنور عیان وشام دیرل نفس باد اضافتی بیانید در محصول بیت طاش

و طبراقی عن الفال له اهل وعقیق الیهر کیمه که نفس بادیمانی قدرین یلدی یعنی بوحیث شریف اشارت بیور دینی معنای قدرینی یلدی حاصلی او بیس قرائی حضرت تریه محبت یلدی باخوده مطلقا اولیا قدرین یلدی هر کیمه که اهل الله محبت ایدوب انلر قدرین بیلوب وانلر کیمه که مالک اولدی سنک و ثرائی اهل وعقیق ابلسه غرب دکل (آن شدا کنون که ایشا هوام اندیشم * محاسب نیز درین عیش نهانی دانست) بعض نسخده افسوس هوام واقعدر و بنقد عیش بریندازد و مشدر از اسم اشارت در مقدار اعتبار شد بونده رفت معنای در مجوزا افسوس طعن تشنیع و تسخیر معنای در ایشا ابک جمیدر اوظلار دیکدر اندیشم فعل مضارع منکام و حده در اندیشدن قیوم میسالات معنای محاسب معنای اودانست شجری و عیش نهانی خبرک معلول و ذرائین ترکیبده کی این اشارت در عدم اندیشه به پس معنی بویه اوور که محاسبه ایشا هوامدن و یا افسوس هوامدن عدم اندیشه ده عیش نهانی یلدی یعنی خلقتدن عدم مبالاده عیش نهانی یلدی یا اسم اشارت عیش نهانی به راجع اوله و بوجه ظریفه دانستک مفعول فیهی اوله و مفعول به محذوف اوله یعنی مر اللفظی بیس محصول بیت * خواجه بیور که اول اعتبار کیندی که ایشا هوامدن و یا افسوس هوامدن پروا چکم و قیرم یعنی قیرم دیکدر مصراع ثانی اوله حکم تعلیلده واقعدر ز را محاسب دخی بومد کورده عیش نهانی یعنی کزلی ذوق و صفای یلدی دیکدر یاخود محاسب دخی بی بوحیث نهانیده یلدی محاسبی شخصیت اصلی بویکم انلر دهاهی مکررات محسبلردر

ای حافظ افسانه ترکی سوله و بر نفس شراب انجیز را کیمه او بومدنی و چراغ بوش بره باندی (مفردات) (ترک) (افسانه) قصه و حکایه (بگو) سوله (حافظ) (م) (ی) شراب (نوش) (ایچ) (دی) و نفس (که) ز را (تخفیم) او بومدنی (شب) کیمه (شمع) چراغ (افسانه) بوش بره (بسوخت) باندی (معنای اشارتی) (الدنيا ساعة فاجعلها طاعة) سرچمه ای حافظ قصه خوانلنی و قبل و قالی ترک ابلیه همان عشق الهی به مشغول اول کرچه کیمه را او بومدنی اما حسانت الابرار سنک تقریبین اولان مصارف صوریلره و نوافل اعماله شفا عرم جیراسی نسبتله که نه بوش بره باندی ول مع الله وقت لذندن محبوب اولدی دیکدر

عارف از برنوی رازنهانی دانست * کوه هر کس ازین اهل توانی دانست عارف بالله شرابک هکندن کبرنی سر یلدی هر کس جوهر ذاتی بواحدن بلکه قادر سن (مفردات) (عارف) (م) (از) (من) (رتو) عکس (ی) شراب (راز) (سر) نهانی (کبرنی) (دانست) یلدی (کوه) (جوهر) (هر کس) هر کیمه (زین) بوندن (اصل) قمری نفیس طاش (توانی) قادر سن (دانست) سنک (معنای اشارتی) عارف بالله اولانک قلبه شراب عشق الهی معکس اولوب بصیرت قلبی کثاد ایشا عارف بالله الهک محرم امراری اولوب کبرنی سرلرین یلدی طساب صدق سمدخی بوضوئه اولان الهک عشق و نکته بویانور ابک بومالی معیار ابلیه هر کسک جوهر ذاتی بلکه قادر اوور سن دیکدر

قدر بجموعه کل مرغ سر داند بس * کند هر کورق خوانده معانی دانست کل بجموعه سنک قدر کی انجی بلبل بیاور را هر کیمه بورق او قودی معانی یلدی (مفردات) (قدر) (قیمت) (بجموعه) دفتر عشاق (کل) (م) (مرغ) (قوش) (سحر) (داند) (بیاور) (بس) (انجی) (که) (زیرا) (نه) (نی) (هر که) (هر کیم) (او) (اول) (ورق) (پراق) (یا) و حدیثه (خواند) او قودی (معانی) (مشار) (دانست) ندانست برده یلدی (معنای اشارتی) محاسن صوری و محاسن معنوی بی جامع دماغ جانی رواج مسکینه انوار مجیدیه به واصل اهل معنی اولان عارف بالله سنک قیمتی انجی مجروده مناجات اندنی بولان طساب صیادق بیلور بوحده هر بر تعمیر باطن ایتوب مجرد علم ظاهر له فالان علم اهل رسوم معنای و اهل معنای یلدی بر اهر علم او قویان معنادن خبردار اولدی دیکدر

عرضه کردم دو جهان بر دل کار افتاده * بجز از عشق تو باقی همه فانی دانست باشه ایش دوشمش قلبه ایکی جهانی مرض ایدم سنک باقی عشقکدن غیری بی جله فانی یلدی (مفردات) (عرضه) تکلیف (کردم) (ایدم) (دو جهان) (ایکی) جهانی (بر) (ملی) (دل) (کوکل) (کار) (ایش) (افتاده) دوشمش (یا) للملابسه (جن) (غیر) (از) (من) (عشق) (م) (تو) (سن) (باقی) (دام) (همه) (جمله) (فانی) (م)

نیکم سابقان اولدی ایدی (ای کاز دفتر عقل آیت عشق آموزی * رسم این نکته تحقیق نهانی دانست * بعض نسخه ده نهانی برین نهانی واقعدر نتوانی معنای ای حرف ندامتدای عام محذوف ای انکس که تقدیر نه در که حرف رابط صفت دفتر عقل اضافتی بیانیه در آیت عشق اضافتی بیانیه در آموزی فعل مضارع مجتاط بالفعل او کره تر سن دیکدر رسم فعل مضارع منکام و حده متعلقدر نهانی به * محصول بیت * ای اول کیمه که عقل دفتر نهانی عشق

ای او کره نور سید معنی عقلمه مر تیه عشقه واصل اولق دیرلر سن حاصلی اده عقیقه و برهین تعلیه الیه عشق در سین او کره نور سن فور قرم که بونکته عشق تحقیقه بلکه قادر اولیه سن ز را عقل و عشق امتداد دندر ابدی حقیقه او کره نی سیدر نفس او کره نی دکل (می یاور که تازد بکل باغ جهان * هر که غارتگری باد خزان دانست) ناز فخر معنا سن تازد فخر ایلر دیکدر باغ جهان اضافتی بیانیه در غارتگری غارت بقما کردات فاعلدر یاه حرف مصدر یاه خزان اضافتی لایحه در خزانیه ده بانسبت

(دانست) یلدی (معنای اشارتی) نتیجه عشق الهی اولان فیوضات بلا واسطه به و تحلیلات انوار ساطعه به مظهر شله لذت روحانیه مستغرق اولان قلبه ایکی جهانی مرض ایدم و هما حرمان علی اهل الله دیوب صد هزار حد اولون دم سنک باقی اولان عشقکدن غیری بی فانی یلدی سنک جلالک لذتکدن غیری بی باوی قلبی دیکدر

سنک کل را کند ازین نظر وعقیق * هر که قدر نفس بادیمانی دانست نظری رکا تشدن طشی و چاوری اهل وعقیق ایدر هر کیم که بنده منسوب اولان ریح نفسک قدرنی یلدی (مفردات) (سنک) (طاش) (کل) (چامور) (را) اذات مفعول (کند) ابد (از) (من) (برکت) (نظر) (م) (اهل) (وعقیق) قیمتی ط شلر (هر که) هر کیم که (قدر) قیمت (نفس) (م) (باد) (ریح) (عین) او بیس الفریک شهری (یا) ندیده (دانست) یلدی (معنای اشارتی) رسول و سید من محمد اصفی صلی الله تعالی علیه وسلم حضرت نوری (ای لاجد نفس الرحمن من قبل الین) کلام در بار یله او بیس الفری حضرت نوری بوزندن سر نوحیده واصل اولوب فیوضات بلا واسطه به نائل اولان اهل الهک حائلی بیان بیور مشدر انلر اسماء الله فی الارض و هر کیم بونفس و حانی بولان و مظهر انوار تحلیلات جهانی اولان بولنی و اذات حرمت و تعظیم الیه قدرنی یلدی اولولیک نظر مبارکی اول طساب هر نه قدر کالجره او اشد قوه بی قدر ایدم ده اتی دل وعقیق کی مقبول درگاه ایدر دیکدر

آن شدا کنون که ز افسوس عوام اندیشم * محاسب نیز درین عیش نهانی دانست اول کیندی شمدی که عوامک طعن و تسخیردن فکر و خوف ایدرم محاسب دخی بونده اولان عیش نهانی بی یلدی (مفردات) (آن) (اول) (شد) (کیندی) (اکنون) (شمدی) (ز) (من) (افسوس) (طعن) و تسخیر (عوام) (م) (اندیشم) فکر و خوف ایدرم (محاسب) (صوبانی) (نیز) (دخی) (درین) بونده (عیش) (عیش) (نهانی) (کبرنی) (دانست) یلدی (معنای اشارتی) محمد الله اهل الهک نظری بر کاندن الهک عشق ذاتیه سن مستغرق اولوب عوامک طعن خوفی و مدخی محبتی شمدی تشدن زائل اولدی بوضوئه ملکنی و بران ایدوب دل ملکنی همور ایدم و خرابانلقده اولان عیش معنوی بی و انس حضرت رب غنی بی آثار پندیده زندن محاسب دخی یلدی و اهل الله بنده و افکنده اولوب نظر هنلرندن فیضیاب اولدی دیکدر

ای که از دفتر عقل آیت عشق آموزی * رسم این نکته تحقیق نهانی دانست ای عقل معش دفتر عشق آیت او کره نی کیمه فور قرم بونکته عشق تحقیق الیه بیلک الیه بیلک سن (مفردات) (ای که) (ای کیمه که) (از) (من) (دفتر) (عقل) (م) (آیت عشق) (سرار خدا) (آموزی) (او کره نی) (ایستردن) (رسم)

اکسیر احرا ایدر (وله ایضا) (حسن) باتفاق ملاحظت جهان گرفت * آری باتفاق جهان می توان گرفت (حسن کوزلک ملاحظت اقتصد طوز لیلک در اما لیت معنای مستملدر اتفاق ملاحت معنای اولمشدر آری اود دیکدر هر پیده تم معنای * محصول بیت * سنک کوزلکک ملاحظت اتفاقه جهانی طوئدی یعنی خلق عالمی فریفته ایلدی اود اتفاقه جهانی طوئق اولور (ایشای راز خلوتیان خواست کرد شمع * شکر خدا که سر داند در زبان

انجوند * محصول بیت * می کنور که باغ جهانک کایله فخر ایلر هر کیمه که باد خزانک بغما جلیقین یلدی یعنی دنسناک اموال و اسبابیله فخر ایلر عاقبتک فناء و زوالی بیل کیمه (دلبر آسایش مامصلحت وقت ندید * ورنه از جانب مادل نکرانی دانست) آسایش اسم مصدر درد کشش یعنی حضور معنایست ورنه واکرنه دن محققدر عرییده والا معنایست دلگرائی وصف ترکیبدر الف و نون زیاده سیه مبالغه توجهله انتظاره دیر * محصول بیت * دایر بزم حضور و صفای و فک مصلحت معنایست کورمدی یعنی آسایش را خیزی تا خبر ایلدی بوحده بزم جانز دن سکوکا انتظار و انجذاب و میانی یلدی یعنی بزم و صله طساب و راغب او اسد انجیزی یلدی اما و فک حاله مناسب و موافق کورمدی اول جهتدن ناخبر ایلدی و ایشا سال اندی حافظان کوه منقوده که از طبع انکشت * اثر بیت آصف ثانی دانست) کوه منظوم مدد مرادش سر برانکشت فعل ماضی مفرد غائب قو یاردی دیکدر اما بونده طبعه من اخراج ایدوب اظهار ایلدی معنایست در آصف نالیدن مراد قوام الدین حسن در که خواجه نک مر بی سید رو بونه بونه هر رده که آصف ثانی و یا آصف ذکر ایدم مراد قوام الدین حسن در خواجه بونده صنعت تجرید رعایت ایدوب کندی غائب برین قودی * محصول بیت * حافظ او منظوم کوهی یعنی اشعاری که طبعه قو یاردی یعنی اخراج و اظهار ایلدی آصف نالینک تربیده زندن یلدی یعنی قوام الدین تربیده بویه کوه نظامه مالک اوادی ز را اصحاب دولتک نظری کیبادر طبراعه نظر ایدر

کرفت (افشا افعال باشند مصدر دز فاش ايلك خلوتيات خلوتيك جعبدن خلوتہ منسوب ديمکدر خواست کرد ماضی ماضی به مقارن اولسه ايلکچيستن معنای مصدری مراد در خواست کردن تقدیرند فاعلی شمدر شکر خدا مصدرک معنای اضافه ای قبیلند ندرکه حرف بیان سرداش شین ضمیر شمه راجعدر در زبان گرفت گرفت بودند ایلندی معنای سینه در پر نشسته به آتش اولشقی کبی • محصول بیت • شمع اهل خلوتک سربینی افشا ايلك ایلندی اللهه شکر که دلنک سربینی زبانته

یعنی فتنه سینه اولندی حاصلی شمع دلنده خلوتی برحقنیده نا رخصدیدا اولوب رازلرینی فاش ايلك ایلندی اللهه شکر که دلنک سری یعنی آتش حسد زبانته اولندی یعنی فتنه سینه که نطقه مالک اولدی پس افشای راز اید مدی زبان فتنه ده با آن آتش مراد در شکر اللهه که گویندک سربینی دلنده طوتدی دین خطا ایلندی (میخواست کل که دم زند از رنگ و بوی دوست * از غیر آتش صبا نفس اندر دهان گرفت) بعضی نسخه ده از غیرت صبا نفس در دهان گرفت واقعدر اما ایکی نسخه مآلی بر در میخواست حکایت حال ماضیدر دم زند دم دن مراد نفس یعنی تکلمدر تکلم ایلده دیمکدر شین ضمیرکله راجعدر نفس اندر دهان گرفت سوزینی اغزند طوتدی یعنی سو بلندی • محصول بیت • کل ایستدیکه دوستک رنگ و بو بدن نطق ایلده یعنی رنگ و بویده دوسته قهریه اید اما صباغیرتدن نفسی اغزند طوتدی یعنی سو بلندی حاصلی رنگ و بوی باره او یکنه مدی دیمکدر اغزینی اچدر مدی دینلسه وجهی وار یعنی غصیه شکندن چقار مدی جائزدرکه گرفت بودند فعل لازم اوله حاصلی صباک غیر شدن نفسی اغزند طوتدی یعنی اغزن اچوب نطقه مالک اولدی (زین آتش نهفته که در سینه منست •

خور شید سفله است که در آسمان گرفت (نهفته کزلی که حرف رابط صفتدر ایکی مصراعده یله خور شید مبتدا شعله است خبریدر در اسماعلدر یاه صله مناسنه گرفت بودند اولندی دیمکدر سفله کز اولان کبی • محصول بیت • بو کزلی آشدن که یم سینه مددر

فور قزم (این ابو) نکته (اسرار عشق) (تحقیق) کنه و حقیقتیه (ندان) تلمسین (دانست) تلمک (معنای اشارتی) ای عقل معاش صاحبی یوانس معنوی واسرار عشق لدنی ریاضات و مجاهداته وجودنی الله یولد افشا ایلدن عاشق صادقلمه اللهک عطا سیدر وامور ذوقیه دندر بحر دقیل وقال الله غرور اولان عقل معاش اهلنک عاقللمه ویریلان اسرار اللهیه ره عقل قاصرلی واصل اولر و حقیقت حاللرینی یله من (من لم یذق لم یعرف)

خومی پیاور که نازد بکل باغ جهان * هر که غار تگری باد خزان دانست شراب کنور زیرا جهان باغک کلیله ناز و فخر ابر هر کیم که خزانه مذوب اولان بادک بقمه جیلغن ییادی (مفردات) (می) شراب (پیاور) کنور (نسازد) نار لغز و فخر اغز (بکل) کل ایلده (باغ) م (جهان) م (هر که) هر کیم که (غارتگر) یغماسی (با) مصدریه (باد) بل (خزان) کوز (با) نسبه (دانست) یادی (معنای اشارتی) چونکه اللهک عاشقاری اللهک اسرارینه محرم اولیغی ای عاشق منده دائم اللهک عشق شرابی نوش ایلده شانه لایح الاقلین اوقون متاع دنیایه دل و برده و زیننه الدائم هر کیم که الله تعالی کندینده عقل معاد و توفیق ارشاد و بردی دنیا ملکنه مغرور اولدی و باد خزان کبی باد اجل عمر باغی سر بهما یغما اید چکن یادی و نام آخرت اچون عمل قبلی و اللهک عشقنه نازل اولدی دیمکدر

دلبر آسایش ماصلمت وقت ندید * ورنه از جانب مادل نگرانی دانست محبوب بزم راحتیزی شمیدی وقت مصلحت کور مدی بوخسه بز جازیدن اولان کوکل انتظارنی ییادی (مفردات) (دایر) محبوب (آسایش) راحت (ما) بز (مصلحت) (لایق و مناسب) وقت م (تبدیل) کور مدی (ورنه) بوخسه (از) من (جانب) طرف (ما) بز (دل نگرانی) کوکل انتظارنی (دانست) ییادی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق محبوب حقیق اولان اللهینه کندی توفیقیه فایزک کندی انتظار و اشتیاقی ییلور و مجارینه نه اینسز کرملر قیلور لکی (لراحة فی الدنیا) سرنجیه بو عالم ابتلاده (اشد البلاء علی الاشیاء) الخ اولنجیه اللهه عاشق اولنر البته بلالره گرفتاردر هزار عبادت ایلده نازل اولنیه جی دولت عظمال و مرآت عالیه بلالره واصل اولنر بیچون اللهک عاشق صادقلمه بلالردن نلذذ ایدوب جائلرینه منت والهدن اولو نعمت ییلشاردر دیمکدر

حافظ این کوهر منظوم که از طبع انکجنت * اثر بیت آصف ثانی دانست حافظ بو منظوم کوهری که طبعندن قوباردی و ظهوره کنوردی آصف ثانیکنک تربیتک اثری ییادی (مفردات) (حافظ) م (این) بو (کوهر) م (منظوم) دیزلمش (از) من (طبع) ذهن (انکجنت) قوباردی (اثر) نیجیه (ترتیب) م (آصف) ساین صله السلامک وز یرنک امجد (ثانی) ایکنجی (دانست) ییادی (معنای اشارتی)

حافظ

طوتدی یعنی طوتوب اورنا به کنوردی حاصلی خلقندن کلیا عزالت ایلسوب حضور ده ایدم عاقبت دوران بی نقطه دانه کبی اورنا به یعنی خلق ارسته طوتوب کنوردی بر کاریدو روان ونطقه و میان مر اعات نظیر صفتدر (ان روز شوق ساغری خرمم بسوخت * کاش زعکس عارض ساقی دران گرفت) کاش که حرف رابط صفت عارض مریده رانک کسریله در اما عجم قبح را ایلده استعمال ایدر کافر و خاتمه بویله در حافظ بیتک شرخنده اوچنی پسله ایلده سبله تحقیق ایلشمز بودند گرفت اولندی و تأثیر ایلدی دیمکدر • محصول بیت • باد ساغر بیتک شوقی بنم وجودم خرمی اول کون باقدی و یاندردی که ساقیکنک عارضی عکسک آتشی اول میسده تأثیر ایدوب اکا اولندی شربک قز مسی کانه که ساقیک عارضی عکسکندر که خواجه نک وجود خرمی باقدی بوتک کیلر اداغانی اولور تحقیق اولر شرانک دعاو یستنددر بودند گرفت لفظی طوتدی دینر خطا ایلدی (خواهم شدن بکوی مغان آستین فشان * زین فتنها که دامن اخر زمان گرفت) شدن رفتن مناسنه کوی فغان مضانه ل آستین یک آستین فشان وصف تر کیبدر فشانیدن صبحق و سلکک تجردن کینددر یعنی صائی صائی بورمه در لرفتها فتنهک جعبدر معام اوله که هر کله نک اخرده هاد رسمی اوله لاله و زاله و غصیه و خواجه کبی هالیه اولدنی حینده ادا جم اول هانک بر شیه باز یلور کندینک هاسی باز لردام اخر زمان اخر بودند سکون را ایلده اوقدور ضرورت وز نیچون اخر زمانه دامن اضافنی استعاره طریقه در اضافت یایله در زرادمان اخر کنددر • محصول بیت • کوی مضانه بکم سلکک کیدبسمز بوقند لرنکه اخر زمان انکی طوتدی حاصلی اخر زمانه واقع اولان فتنل دن فور تله نیچون کوی مضانه صائی صائی وار یسرم مرادی خوش حال و مرقد البال کیدرم (می خور که هر که آخر کار جهال بدید * از غم سبک بر آمد و رطل کران گرفت) می خوری مقدم مفعولیدر خورک که امر مخاطبدر که حرف تعابیل آخر کار ایشک صومی سبک لغته ییشد اما بوتک کبی بر زده فوری یعنی تیر مضانه رطل رانک قنچی

حافظ الهامات ربانیه بوقدر اسرار توحیدی و حالات اهل الهی کوهر منظوم کبی علی فیض الهی وینایع حکم مادیتهای اولان طبعندن ظهوره کنوردی بوجه ظه-ورانی وارث توحیدی و واصل اسرار احدی اولان پیر کاملک تربیه معنوی آثاری و اماره نظر کیلوار لی ییادی نفس ناچر مختزعانی یادی دیمکدر

وله ایضا

حسنات باغی ملاحظ جهان گرفت * آری باغی جهان می توان گرفت سنک حسنت ملاحظ جهان طوتدی بلی اغنای ایلده جهانی طوتدی دیمکدر (مفردات) (حسنات) سنک حسنت (باغی) اغنای ایلده (ملاحظ) لطافت (جهان) م (گرفت) طوتدی (آری) بلی (با) لملایسه (اغنای) رنک (جهان) م (می) زائد (نوا) ممکن (گرفت) طوتدی ماضی مصدر • مناسنه در (معنای اشارتی) ای انوار تجلیات الهیه نک مظهری اولان پیر کامل و عارف واصل سنک ملاحظ معنویهک و تصرفات جیلک جهانی طوتدی که بقی عالم فانی دنیا ده طرف بالله اولان اولیاء اللهک وجود معبودیله اولدنی اغنای بلی تصدیق و اعتقاد ایدر مکمل و لیک ولایه قدم باصوب جهانه متصرف اولوسی ظاهره و باطن حضرت حبیب الله صلی الله علیه وسلم افتدیمز کال تبهیت و جیح امورنده سنک پیغمبریه اطاعت و افتا و اتفاقله دیمکدر حضرت پیغمبر تبهیت و ولایت و تصرف ممکن دگدر ر ظهور ایدن عارف عاده سی جله ایستدر اچدر دیمکدر

خوشای راز خلوتیان خواست کرد شمع * شکر خدا که سرداش در زبان گرفت شمع خلوتی لمرک سربینی افشا ایلک ایستدی خدایه شکر اولسون که قابیک سربینی اسانده طوتدی (مفردات) (افشا) اظهار (راز) سر (خلوتیان) عزالت (خواست) ایستدی (کرد) ایلک ماضی مصدر • مناسنه در (شمع) موم (شکر) ثناء (خدا) م (سر) م (دل) قلب (ش) ضمیر (در) فی (زبان) لسان (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) اول ساوکه • طالب مجاهد فینک انجلاسی سبیلده بعضی اسرار دین کندینده منکشف اولفله عدم تحلدن اسرار اولیاء الله عوام نسه اظهار ایلک ایستدی لکن اللهه شکر اولسون که (من عرف الله کل لسانه) سرنجیه معرفه الله غلبه سبله قلبیه ظهور ایدن ابراری اظهار ایلکه دبی طوتدی تقریر و بیان قادر اولدی زیرا اسرار اولیاء الهی کتم امر لازمدر کشف اسرار ایلک سوه خاتمه سیدر دیمکدر

بخواست کل که دم زند از رنگ و بوی دوست * از غیرتش صباغش اندر دهان گرفت کل ایستدی که دوستک رنگ و بو بدن نفس او ره غیر شدن صباغش اغزند طوتدی (مفردات) (میخواست) دیدی (کل) م (دم) نفس (زند) اور (از) من (رنگ) لون و نقش (بوی) قوقو (دوست) م (از) من (غیرت) م (ش) ضمیر (صبا) صبر بلی (نفس) م (اندر) فی (دهان) اغز (گرفت) طوتدی

و کسریله و طبا نک سکونیه نصف بطمان مناسنه در لغته اما بوتک کبی بر زده یوک قد حدر کران بودند کاف عجمینک کسریله آخر مناسنه در سبک تقیضی رطل کرانله وصف البسی طویلیانی اعتباریله در یعنی یارم بطمان طولی آخر قدحی اله الدی • محصول بیت • می ایچ زیرا هر کیمسه که جهانک صولک ایشنی کوردی غمن فوری چه مدی وز رطل کران طوتدی یعنی هر کیمسه که دنیا نک سریع الزوال وفاقی بعضی اولدنی کوردی و یایله علی الفور غم

دنیا بدین جغدی و عیش و نوشه میسر او اوب آفر قد حبل الله الی (برک کل بخون شقایق نوشته اند) کانکس که پخته شد می چون ارغوان گرفت (شقایق لاله به در پر پخته لفظیله باده ایهام ایدر زیا باده نکر برادی پخته در می چون ارغوان گرفت عبارتته مضایق اولشد ارغوان کی می دیکدر * محصول بیت * برک کل اوزرینه شقایق خویله یاز مشاردن که اول کیمسه که پخته اولدی ارغوان کی قزل باده طوتدی یعنی ایچدی خواجه ادعایدر که برک کلان قرار دینی ذاتندن دکلدر بلکه اوزرینه

(معنای اشارتی) مقام محبوبیتده اولان عارف بالله (دخی سلطان عشق غلبه سیه مقام استغراقده کند بلکه حضرت منصور که انا الحق و حضرت بایزید که (سبحانی ما اعظم شأنی ولا اله الا انا فاعبدونی) کلامی کی دعوی الوهیت صورتی بلا اختیار کند بلندن ظهور ایتک الله یو دخی اسرار توحیدی کشفدر انکچون غیر الله فیوضات بلا واسطه و تجلیات انوار ساطعه ایلد صحو کتوروب نفسلارینی افرارنده طوتدی و هر روزی مقام استغراقده اولان حاله (استغفار ایچدی دیکدر

چو زین آتش نهفته که در سینه منست * خورشید شعله ایت که در آسمان گرفت چو کبریا آتش که بنم سینه من در کونش بر شعله در که آسمانه طوتدی و ظهور ایتدی (مفردات) (زین) بوندن (آتش) م (نهفته) کبریا (در) فی (سینه) کوکس (من) بن (است) در (خورشید) کونش (شعله) ضیا (با) وحدتیه (است) در (در) فی (آسمان) کوک (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) خزینه اسرار الله اولان فایده مخفی آتش عشق الهیک انوار لامسه می صورتیه و منی عالیه شویله احاطه ایتدی که جمیع مظاهر و نمایان اولدی و اشیا کاهی علیه منکشف اولدی قلبیه مخفی اولان انوار آتش عشق الهی به نسبت سماده ظاهر اولان خورشید ریشه بلکه بر ذره نسبت طوتدی دیکدر

چو آورده بر کار چو پرکاری شدم * دوران چو نقطه عاقبت در میان گرفت چو کار کی گذارده سلامت اولدم دوران نقطه کی عاقبت بنی اورناده طوتدی (مفردات) (آورده) سلامت (بر) فی (کنار) م (چو) مثل (بر کار) بر کل دیدکاری آلت (می) زانده (شدم) اولدم (دوران) زمان (چو) مثل (نقطه) م (عاقبت) آخر الامر (ام) بنی (در) فی (میان) اورنه (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) بوعشق الهیه و اسرار حکم نامتناهی به واصل اولمندن اول مقام عزتده بر کار کی گذار سلامتده اولدم ایدی و فنا که ید قدرت الهیدن شراب عشق الهی نوش ایدیمک آتش عشق درونم شده سی آشکاره اولوب نفسدر کبر لیمه منک کی آثار جمیل ظاهر اولدله عاقبت بنی عشق الهی نقطه کی خالق اراسته افشا ایتدی عشق باز لاله نام عاشقانم عالی طوتدی دیکدر (آن روز شوق ساغری خرمم یوخت * کانکس زعکس عارض - فی دران گرفت)

می ساغرینک شوق نیم خرمی اول کون باقدی که ساقینک یکلغی عکسدرن اول ساغرده آتش طوتدی (مفردات) (آن) اول (روز) کون (شوق) م (ساغر) قرح (می) شراب (خرم) م (ام) ضمیر (بسوخت) باقدی (آتش) م (زین) عکس (بر تو) عارض (یکلغی) ساقی (م) دران (اند) (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) شراب عشق الهیک محلی اولان قابله ساغرینک شوق و آرزوی اول وقت خرم و وجودی آتش عشقه باقدی که

چو ساقی * بیان او فساد وارنده و او سر زده لغتدر بجمام بر دینی کند و بی جام باده اوردی یعنی باده ایچمه که باشلدی کران کنار مناسبه در ترکیه قیرک دیور * محصول بیت * فرصته نظر ایلد چونکه عالمه فتمه دوشدی حافظ جام باده به اوردی و غمدن کنار طوتدی یعنی جام باده به مشغول اولوب غمدن قور نلدی (وله ایضا) (ساقی) بیا که بار زرخ رده بر گرفت * کار چراغ خلوتیان بازدر گرفت * ساقی میادی ادات ندامتدوف بر گرفت خالدر دی دیکدر خلوتیان خلوتینک جعبدر بازدر گرفت کینه اولشدی یعنی

شقایق قایله مصراع ثانیه مضمونی یازمش - لردن اندن قرارر مضمون بودر که اول کیمسه که پخته رای و مجرب روز کار اولدی قرمزی باده بی نوش ایلدی یعنی الذاذ واق باده نوشاق ذو قیدر پس پخته رای بودنی ترک ایلد که کرک (می ده بجمام زر که صوح صوبیان * چون پادشاه بنیغ زرافشان جهان گرفت * صبح ط.ک و قنده شراب ایچمه که دیور ط.ک و قنده ایچسان شرابه دیور دین عندی سوبیش زرافشان جهان گرفت زرافشان وصف ترکیدر افشا ایتدن سلک و صیغی اکثر کاغده استعمال اولور قایچه استعمالیه و دکل مکر که غلافی زرافشان اوله * محصول بیت * باده ایچ لئون قدحله که صباح و قنده صبح ایدنلک صبحی پادشاه کی التون سباش قلیله جهانی طوتدی یعنی کیمینی وجود مالی احاطه ایلدی یا خود صبح ایدنلک صبحی عالی التونلی قلیله روشن ایلدی یعنی وجودی عالیه نور و ضیاء و یردی بویت دیوانلرده بولادی اما شارحان یاز مشاعر پس اهل رواق و کورلادی (حافظ چو آب لطف زانم تو میچک * حاسد چه گونه نکه تواند بران گرفت) آب لطف اضافتی بیایدر میچک فعل مضارع چکیدندن طاملا مق مناسبه * محصول بیت * ای حافظ چونکه سنک نظم کنن آب لطف طاملا یعنی نظرتک لطف و ایدارد حاسد بوجله اوزرینه نکه طوتدی قادر در یعنی دخل و طعن ایلکه قادر دکلدر بعضی نسخهده مخلص یعنی بویه و اقمدر (فرستنکر که فتمه چودر عالم او فتمه * حافظ بجمام میرد و ازغم کران گرفت * فرصت انکرک مقدم مضمون ایدر که حرف

طوتدی * محصول بیت * ای ساقی کل که یار رختدن برده و حجابی فالدردی و کیدردی کینه اهل خلوتک چراغی ایشی بالکنبدی یعنی چراغی روشن اولدی یعنی اهل خلوتک چراغی سویتشدی کینه او بارلدی حاصلی جاناتک رویینی چراغ تشریه ایدر و رویینی اورتوب برده ایچمه چکمنی چراغک سویتشده و پرده بی فالدر بروب یوزینی صکوسر دیکنی کرو چراغک یا کلننه تشریه ایدر (رشمع سر گرفته دکر جهره بر فروخت * وین پیر سال خورده جوانی ز سر گرفت) شمع سر گرفته

ساقی شراب وحدت اولان حضرت حبیب الله انوار جمالی پرتودن اول آینه قلبه بر آتش تجلی ویر انوار محمدی ظهور ایتدی و حکمی ظاهر و باطنم طوتدی دیکدر

چو خواهم شدن بکوی جهان آستین فشان * زین فتمه که دامن اخر زمان گرفت چو مغل محله سیه یک سبکه رک کیمیک ایتدم بوفتمه (دن که آخر زمان انکنی طوتدی (مفردات) (خواهم) ایتدم (شدن) کیمیک (با) ظرفیه (کوی) محله (معان) کافر (آستین) یک (افشان) سبکه رک (زین) بوندن (فتمه) تهل (دامن) انک (آخر زمان) م (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) اللهم انی اصدوبک من فتنة آخر الزمان خبری سرنجه آخر زمانک اتکین طو نان و امت جهل و فساد مبتلا اولدقه حاصل اولان فتمه (دن خلاص بولاق ایچون عوام ناسدن حانی سیر ایدیمی مر شد کاملر مجلسلرینه یک سبکه رک و موقی اولدیمه سرور ایدرک کینسم کر کدر که صوری و معنوی فتمه (دن خلاص و انوار تجلیات ایلد رفت و مناص انجیق نظری کیمیا اولان مر شد کاملرک صحنی بر کانددر دیکدر

چو می خور که هر که آخر کار جهان بید * ازغم سبک برآمدور طل کران گرفت چو شراب ایچ زراهر کیم که کار جهلک عاقبتی کوردی غمدن یانی کلدی و آغر رطل طوتدی (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (که) ذیر (هر که) هر کیم (آخر) عاقبت (کار) ایش (جهان) م (بید) کوردی (از) من (غم) کدر (سبک) یینی (بر) زانده (آمد) کلدی (رطل) بطمان (کران) اغر (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) ای طاب حق همان الله ک عشق و محبتدن بران منقطع اوله و عشق ایل طاعات و عبادات و لذات مناسجانه دئم اول زراهر بر عاقل کیمه که جهلک عاقبت کاری فتورد و عذما اولدغن کوردی و یلادی عاقبت حیدر ملاحظه سیه دنیا غمدن فارغ اولدی و ریاضات و مجاهدات ایل اعمال شاقه ره ملازم اولدی و عبادات و طاعات ایل عشق و محبت بولان طوتدی دیکدر

چو بر یک کل بخون شقایق نوشته اند * کانکس که پخته شد می چون ارغوان گرفت کل بیرغی اوزره لاله کوهی قایله یاز مشاردن که اول کیمسه که سلو کده پخته اولدی ارغوان کی قرمزی شراب طوتدی (مفردات) (بر) عذنی (برک) براق (کل) ورد (با) الالبه (شقایق) لاله کوهی (نوشته اند) یاز مشاردن (انکس) که اول کیمسه که (پخته) بشکین و کامل (شد) اولدی (می) شراب (چون) مثل (ارغوان) بر قرمزی چیدکدر (گرفت) طوتدی (معنای اشارتی) سبزه بالله (سیاهم فی وجههم من اثر السجود) آبتی سرنجه کثرت عبادات و طاعت عالیه محبویت مرتبه سین کسب ایدن عاشق صادقک جهه سمادتری و سیما سبذتری اوزره

و بوجه صفتی در عشوه ک تقوادهق دهر هر کار لغه در زره رفت یعنی تقوی فالقدی کندی و ان اطف کرد دوست یعنی مبالغه ایلد لطف ایلدی که دشمن حذر گرفت دشمندن مر ادر فیدر * محصول بیت * عشق اولدشوه و جلوه بی و یردی که تقوی بولدن فالقدی کندی یعنی عشقه بر حالت و کیفیت وارد عاشقی زهد خشکن سالم ایلد و معنی به قوی و یرمکی اونو تدیر باده و بحالت و کیفیت و بر دوست دخی اول لطف و احسانی ایلدیکه رفیق قورقدی که دوست بزی کند و به تخصیص ایلد و ایدن تمام اعراض ایلد یا خود یلر

اول چلو و عشوه بی آبلدیکه اهل خوابی نمودن و معنی بی قنودن اوصاف اندی یعنی یونله یارک عشق بر حالت و کیفیت و پردیکه بالکلیه انری متاد خستندن قالدروب تعلق و عشق طبیعتی و پردی (زنهار ازین عبارت شیرین دلفریب * کوئی که بسته تو سخن در شکر گرفت) زنهار و زنهاریا به و یاسر اقتدر بونده امان معناسنه در دلفریب وصف تر کیبدر فریبندن اکول الدایچی دیکدر کویا که بسته تو برنسخه کویا بولدی سارنده کوی بیایله بولسمی یادن الف مشامیدز اگرچه نادر در بسته دن مراد

بر لطافت و طراوت و بر آن اسرار احدیت باز مشاعر و ظاهر قیاس در که شقایق لاله سی نمائک قوروش اعضاسنه شفا اولدیغی کی انارک سیای صلاح برینه محبت الیه نظر ابدن هر حاله هدایت بولوب امر اض قلبه سه شفا و صحت اولندر انکیچون شول کیمیه که پنجه و عاقل و کامل اولدی نام عشق و محبت الیه کوزلندن فان یاش دو کورک طاعات و عبادات بولن طوئدی و سجده رحان اوزره دوام الیه قرینت کامله تحصیل ایدی دیکدر

چون می ده بجمار زر که صبح صبحیان * چون بادشه به تیغ زرافشان جهان گرفت *
 انون قدح الیه شراب و بر زرا صباح و فتنه شراب ایچیکیلرک صباح شرابی جهانی طوئدی پادشاه زر افشان تیغه جهانی طوئدی بقی کی (مفردات) (می) شراب (ده) ویر (با) لاملاسه (جام) قدح (زر) انون (که) زرا (صبح) صباح ایچیلن شراب (صبحیان) صباح و فتنه شراب ایچیلر (چون) مثل (پادشاه) م (با) لاملاسه (تیغ) فلج (زر) انون (افشان) صاچچی (جهان) م (گرفت) طوئدی (معنای اشارتی) (واذا انتهى الی وقت الصبح بقول المکادی ایها المشتاقون قو، او تو صوا و صلوا و نهجدوا) خبری سر نجه ای وارث محمدی اولان شیخ شفیق انون کی صافی و محل فیض الهی اولان قلب شریفک توجهی الیه بزه بر شراب عشق الهی بخش ایت که زمره و بالاسحر هم استغفرون دن اولوب سحر زده لذت مشاجات الیه اللهک عشقنه مستغرق اولان عارفان اوله لم زرا سحر خیر اوانلرک انارک جبهه زی و فتنه عشق و محبتی جهانی طوئدی و بجه غافلری آگاه ایدی پادشاه غیور زر افشان فلج الیه جهانی طوئدی کی بویتدن واجه لئی للنبین اما ماسرئی نمی وار در برنا الله بکره آمین

چون حافظ جوآب اطف زانظم تو میبکد * حامد چکونه نکتہ تواند بران گرفت *
 ای حافظ چونکه سنک افظمکدن آب حیات طاملر حامد انک اوزره نکتہ طومغه نیجه قادر در (مفردات) (حافظ) ای حافظ (جو) چونکه (آب اطف) آب حیات (ز) من (نظم) م (تو) سن (میبکد) طاملر (حامد) م (چکونه) نه کونه (نکتہ) عیب (تواند) قادر در (بران) انک اوزره (گرفت) طومغی ماضی مصدر معناسنه در (معنای اشارتی) لسان غیب اولان حافظک واردات الهیه الیه نظم و اشماردن طاب حق قلبه حیات ابدی بخش ایدر علم و معرفت و اسرار موحید آب حیات کی ظهور ایدر بو خزان رحمتن الهام ربانیه ظهور ایدن اسرار الله حاسد و متکرر منافق نیجه طمن و تبیر ایدر که (من اهان و بروی من عادی لی و لیسافقه بارزنی بالمحاربه) الخ حدیث شریفی مقتضای نسخه اولیاء الله طمن ایدن اللهک دشمنیدر و سوه خاتم به سید و دیکدر

فرصت نکر که فتنه چود عالم افتاد * حافظ بجمامی زد و از غم کران گرفت *
 فرصت کوزت غافل اوله زرا عالمه چونکه فتنه دوشدی حافظ کندوسنی جام میه

اوردی

ایشک اردین طوئدی یعنی حسن فروشنی ترک ایدوب غیری کاره مباشر اولدی زرا سن کلکه بضاعه و سرمایه سی بی اعتبار اولوب کساده دوشدی * محصول بیت * هر سر و بوی محبوب که آیه و کونته حسن صا تر دیر یعنی حسن جهتندن تفوق ایدردی چونکه سن کلک کوزلک صا بیلکی ترک ایدوب غیری ایشه مباشر اولدیر زرا سن اولدیغک برده انلرک حسته رونق و رواج ورو ایش قالدی بی کار دکر کرفشک معنای یعنی دعوا دین فراغت ایلدیر

دهانیدر زرا شرا دهانی بسته نشیه ایدر در شکر گرفت شکر ایچنده طوئدی یعنی شکرله قلدی دیکدر شکر گرفت دیرل * محصول بیت * امان سنک اکول الدایچی طانی الفاظ و عبارتکدن کانه که سنک دهانک سوزنی سکره قلدی و با تور دی یعنی سنک تکامکده بر داد و لذت وار در که ایشیدن بی اختیار سکا فرشته و آشفته و الفقه اولور کویا که سوزنی شکره طالد پروب چیدار سن جائز در که بو مخاطبه جانانه اوله و جائز در که تجرید طریقه خواجه کند و به خطاب ایلله یعنی نظمکده بر داد و بر لذت وار در که مرتبه سحرده در که استماع ایلله بی مغایب عقل ایلر امدی امان بو سحر دن (بارغی) که خاطر ماخذه کرده بود * عیسی دی خدا بر ستاد و بر گرفت) بار بونده یو کدر غمینه یا وحدت ایچوندر که رابط صفت خاطر ما مقدم مقبولیدر خسته کرده بودک و بوجه صفتد غم خسته کرده بود مجروح ایمان ایدی بر ستاد با حرف تا کید فرستاد فعل ماضی غائب کک و کدر دی دیکدر بر گرفت فعل ماضی قالدردی دیکدر * محصول بیت * بر غم یوکی که بزم خاطر مزای مجروح ایشیدی یعنی بزی محکم اینجمنش ایدی الله بر عیسی نفسلی بر جان طیبی ار سال ایلدی و اول غی قالدردی و کیدردی یعنی جانان فرافله خاطر من مفوم و مفهوم ایدی الله تعالی بزه بر جانان ار سال ایلدیکه اول غم یوکارینی کلبا قالدردی (هر سرو قد که بزه و خور حسن بفروخت * چون تودر آمدی بی کار دکر گرفت) خور و اور سبله کونته دیرل می فروخت صا تر دی حکایت حال ماضیدر بی کار دکر گرفت غیری

دین عندی سولش (زین قصه هفت کیندا فلاک بر صد است * کونه نظر بین که معنی مختصر گرفت) زین ازین دن مختصر قصه دن مراد حکایت عشق و محبتد کیندا کاف عجبک صیله قبه در امر بیدوب چنیده در بر بعض نسخه ده افلاک برنه کردون و اقدرد صدا با قویه در بر کونه نظر ناقص نظر مناسنه معنی مختصر گرفت برنسن ازین جزی اعتبار ایلدیه مختصر داشت دیرل بونده سوزده و اقدرد یعنی عشق قصه سنی جزی و قلیل حد ایلدی دیکدر * محصول بیت * عشق و محبت حکایه سنن بدی فلاک قبه سی بر صد ادر اما

اوردی و غدن کنار طوئدی (مفردات) (فرصت) م (نکر) کوزت (که) زرا (فتنه) م (جو) چونکه (در) ق (عالم) دنیا (افتاد) دوشدی (حافظ) م (با) لاملاسه (جام) قدح (می) شراب (زد) اوردی (از) من (غم) م (کران) کنار (گرفت) طوئدی (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان طالب الوقت سیف طامع مصداقجه هر و فقی غنیت یلوب و فقی ضایع اینه همان عبادات و طاعات و عشق و محبت تحصیلده اولکه آخر زمان خلقی فتنه چودر علامه الافلاس الانیناس بالناس خلقی طالندن عزات ایت که کدورات ماسودان خلاص اوله سن زرا هر بر کدر تعلدن حاصلدر انکیچون حافظ تعلدن انطاع الیه دائم عمرنی عشق و محبتله و طاعات و عبادتله مشغول قلدی غم ماسودان خلاص اولدی و کنار طوئدی دیکدر

چون صافی بیسا که بارز رخ برده بر گرفت * کار چراغ خاویسان باز در گرفت *
 صافی کل که بار یوزندن برده بی رفع ایلدی خلوتیله چراغی ایشینی کبرو طوئدی (مفردات) (صافی) م (بی) کل (بار) م (ز) من (رخ) بکلی (برده) نقاب (بر) بوغاری (گرفت) طوئدی (کار) ایش (چراغ) م (خاویسان) خلوت اهلاری (باز) کبرو (در) زائد (گرفت) طوئدی (معنای اشارتی) ای صافی شراب عشق الهی اولان پیرد لایم کل که سنک یوز کدن بزه فتح باب او اب نور بصیرتله جمال حق مشاهده ایدم و پرده بشریت رفع اولوب انوار ذات الهیه به مستغرق اولدم خلوتیله احباء لیل ایچون صبا حه قدر با فقهاری چراغه حاجت قالدی نور الهیک ضیا سبله کیمیه م و کوند زم برابر اولدی اول چراغ صوری کبرو قالدی

چون آن شمع سر گرفته در چهار بر فروخت * وین پیرسانلورده جوانی زمر گرفت *
 اول عشاقندن فراغت ایش دلبر کبرو عرض جمال ایدی یو باشلی قوجه جوانلغی باشند طوئدی یعنی کیم اولدی (مفردات) (آن) اول (شمع) دلبر (سر) باش (گرفته) طومغش (دکر) کبرو (بر) زائد (فروخت) شده لندی (وین) بو (پیر) قوجه (سئلورده) باشلو (جوان) بیکت (یا) مصدر به (ز) من (سر) باش (گرفت) طوئدی (معنای اشارتی) اول مستغنی عن العالمین اولان محسوب حقیقی سالک خاقل هوای نفسنه گرفتار ایکن فلا بال بیور مش ایدی و کندوبی فیوضات انوار جمال الهی محجوب ایشدی و قنا که سالک هوای نفسی با مال ابدی و ریاضات و مجاهدات الیه جانب حق صدق و اخلاص الیه توجه کامل تحصیل ایدی (وان عدم عدنا) آیت کریمه سی سر نجه اول طالب صادق جلالندن برده بی رفع ایدوب عرض جمال ابدی جمال الله مشاهده سند نصرکه هر نه قدر ار ذل عمرده باشلی قوجه اولور سه دخی جنت عرفانه داخل او اب و جوان معنوی اولور که جرد مرد سر نجه حیات ابدی یو اب لافتی الاعلی

قاصر نظری کور که بو خصوصه سوزی مختصر طوئدی یعنی قلیل اعتبار ایلدی حاصلی احوال عشق و محبتی بیان جزی صانور (حافظ تو این دعا که آموختی که یار * آموزد کرد شعر را و بر گرفت) حافظ منادی حرف ندا محذوف که بونده اسدر کیم معنای آموختی فعل مضارع مفرد مخاطب بونده لازم و اقدرد یار مصراع ثانی به مره وندر آموزد و نمود حائل معناسنه استعمال ایدر بر گرفت التوتله قلدی دیکدر معهود قصه در که حائل انون ظروف ایچنده وضع ایدر بعض نسخه ده بر بر شیه زبر و اقدرد از بر معناسنه که انلر زبر لفظی اوج برده استعمال ایدر اوست معناسنه و از بر حرکت قصیده زبر دیرل پس * محصول بیت * ای حافظ بودعایی سن کچیدن او کردک که یار سنک شعر بی حائل ایدوب التوتله قلدی و با حائل ایدوب از بر لدی یعنی سنک شعر کده بر خاصه وار در ککه بار بلند پرواز و مستغنی ایکن یو قدر تعظیم و تکریم ایدر (وله ایضا) رحمه الله (بلی) برک کلی خوش رنگ در مقام داشت * و اندران برک نوا خوش ناله های زار داشت) بلیدیه یا وحدت ایچوندر برک کاف عجبیه بونده پیرا فسد یعنی نباتات جنتک بیرانی کلیده کی با وحدت ایچوندر و برک کله اضافتی لامیه در خوش رنگ کله صفتد کوزل رنگلی دیکدر متعار قوش بورنه دیرل اصلنده اسم آتدر نقردن که بر معنای بجهتله و بار غیری آله او بقدر و اندران و او حرف عطف متضمن در معنای حالیتی اندر حرف ظرف آن اسم اشارتد مایه بندده برک و نوا به اندرانک هر سی و اوله وصل ذکر اوله بر کدن آنده نعت مراد در معنای التوا مینی محکدر ناله ناله جمیدر و ایدلر دیکدر آخرند هاء رمعی اولان کله هاله ترکیب اولسه یعنی ادات جمع اولان لاله و غنیه ها و زاله ها کی هاء رمعی کتا بدن ساقط او لور غنات اولغیه زار لغتده ذیل

حافظه توان دماز که آموختی که یار * نمویذ کردش ترا و بزرگرفت *

ای حافظ بودی سنی کیدن او کردند که یار سنی شری نمویذ و حائل ایلدی
والتونه قابلدی (مفردات) م (حافظ) م (تو) سن (این) بو (دعا) م (ز) من
(که) کیم (آموختی) او کردند (یار) محبوب (نمویذ) حائل (کرد) ایلدی
(شهر) کلام منظوم (بزر) التونه (گرفت) قابلدی (معنای اشاری) ای حافظ
بوسان غیب اولان هر برکات قدسید الهام ربانیک نیجه اذات مناجاتی و نیجه
دعا و نیاس و اسرار بی غایبی جامع رفوضات بلا واسطه آثار بدریونی کیدن
او کردند مکر الله طرفدن الهاما ندر پوخه کلفت اصطلاحات و عبارات ایلله
جمع اولش امر دکلدر انکی چون ذوی القول اولوب معنادن خبردار اولان اهل سعادت
سنت اسرار الهی جامع حیات قلب بخش ایدیمی کلامکی حائل کی دائم کندوده
حفظ ایدوب والتونه قابلدی که اعتقاد قلب خالص ایلله اکا اعتبار و هر بر
پیشدن بر معنای تصوفی اخذ ایدوب کندوبه مرشد کامل یلشدر
وله ایضا *

چو بدلی برلکای خوش رنگ در مقام داشت * و اندران برلک و نوا خوش ناهای زار داشت *

بر بلبل خوش رنگاو برکل پیراغنی پورنده طوئدی اول غدای روحانیده و اول نعمت
وصلنده زاروناله طوئدی (مفردات) (بابل) م (یا) وحدتیه (برلک) برلک
(کل) م (یا) وحدتیه (خوش) م (رنگ) اوز (در) فی (مقار) فوش پورنی
(داشت) طوئدی (اندران) اندر (برلک) از بقی وغدا (توا) فتح و ضم ایلله لغتد نعمت
ورفا هیت (خوش) م (نالها) ناله (زار) فریاد (داشت) طوئدی (معنای اشاری)
(فاذ کرونی از کریم) آیت کریمه سی سر نیجه رذاکر صادقی صبغة الله اولان ذوق ایمان
و حقیقت ایقان بخش ایدیمی اسماء الله دن محض افرین کله توحیده بالقضه جلالة
روز و شب توکل ایلدی قلبی لسانته موافق اوله رقی (فاذ کرواله ذکر اثیرا) حکم نیجه
ذکر الله ایلله رطب اللسان اولوب لذت و صلت و نشئه فریت بولدی حالو که
ذکر ایلله غدای روحانیت و نعمت و صلت بولده قبه آه و زاری وناله و فریادی عالی
طوئدی دیکدر

چو آفتش در عین وصل این ناله و فریاد چیست * گفت مارا شیوه عشق در این کار داشت *

اول بلبله دیدم که عین وصلنده وناله و فریاد نه در بلبل لسان حال ایلله بگیددی
ممشوقک شیوه می بزیو ایشده طوئدی (مفردات) (کتم) دیدم (ش) ضمیر
(در) فی (عین وصل) تمام و صلت (این) بو (ناله و فریاد) م (چیت) نه در
(گفت) دیدی (مارا) بزم ایچون (شیوه) جلوه (ممشوق) م (در) فی (این)
(بو) کار (ایش) داشت (طوئدی) (معنای اشاری) اول ذاکرواصله دیدم که

عین وصلنده وناله و فریاد نه در جوابنده دیدی که ممشوق حقیقت شیوه می
بزی بوایشده طوئدی یعنی هر کیمک الله قریب زبانه اوله بلایه ایتی و درد
و محنت استلاسی زیاده اولور که (عاشقاراسه علامت ای پسر) آه پردرد رنگ
زرد و چشم تر) و مقام وصلنده قلبک جوش و این و فریاد و فغانک زیاده لکین
کور که (عن عائشه خات کات رسول الله صلی الله علیه وسلم بعدنا و نحدثه فاذا
حضرت الصلاة فکانه لم یفرسا ولم یفرقه اغتالا بعظمه الله و کال یصلی و فی قلبه
از یزکاز یزالمجل) یعنی بولک قینار کی قیناردی و قلبک ایلکبسی و فریادی
ایشیدلر ایدی دیکدر

چو بارا کر نشست بامانیت جای اعتراض * با دشا کامران بود از کدایان عار داشت *

بارا کر بزمه اونور من سه اعتراض پری دکلدر مراد سورجی و مسنقی باد شاه
ایلی کمالدن عار طوئدی (مفردات) (بارا کر) م (نشست) اونور من سه (باما)
بزمه (نیت) دکل (جایی) پر (اعتراض) مقابله (بادشاه) م (کامران) مراد
سورجی (بود) ایدی (از) من (کدایان) فقیر (عار) غیرت (داشت)
طوئدی (معنای اشاری) ای ذاکر کرچه الله و صلت و قربت انجیق ذکر الله ایلله در زبیرا
جیم انبیا و اولیاء الله و صلتی ذکر ایلله بولدی لکن بووصاتی عنک و راستدینی
تکلیف و بی قیاس بر اتصال معنویدر حلول و اتحاد طریق اوز دکلدر بوحوال
و اتحاد اوز و صلت او لامسی اعتراض پری دکلدر (لا یعلم الله الا الله لافی الدنیا
ولافی الآخرة) اولان رب الاربابه بر قطره متین خلق اولان کثیف ترابک مناسبتی
یوقدر حق سبحانه و تعالی فعل ل لما یزید باد شاه حقیقیدر نه غنی عن العالمین در
(والله هو الغنی و اتهم الفقراء) سر نیجه کدالون کمال استند سنی اظهار دیور مشدر

چو درمی کبر نیاز و ناز ما با حسن دوست * خرم آن کر نازنین بخت بر خوردار داشت *

بزم نازنین بزم دوست حسننه تاثیر افرین شاد و مسعد کنداول کیمه در که نازینلردن
فائده لجمی بخت طوئدی (مفردات) (درمی کبر) تاثیر افرین (نیاز و ناز) م (ما)
بر (با) املا بسه (حسن) م (دوست) م (خرم) شاد (آنکه) اول کیمه که
(از) من (نازنینان) نازینلر (بخت) دولت (بر خوردار) فائده لجمی (داشت)
طوئدی (معنای اشاری) صفت استغناء الهی کور که بزم عبادات و طاعاتدن
اکا بر فائده یوق و قبا خنردن بر زبان یوق همان خیر و مشرف و ملک نفی
و ضرری کندوبه راجعدر لکن سعادتلی اول کیمه در که کندونک عجز و احتیاجی
اعتراف ایدوب و غرور ایچون نازنین خدا اولان اولیاء الله دن فائده لجمی بخت طوئدی
و ملک انبیا و اولیا به کندی دیکدر

چو خیر تابر کلک آن نقاش جان افشان کنیم * کین همه نقش عجب در کردش پر کار داشت *

قانع نا اول نقاش ازل اولان الهک قلته جان نثار ایده لم که بوجه نقاش عجبی
و صنع غریبی بر کار کی اولان فلکک دروند طوئدی (مفردات) (خیر) قانع

دوست بزم هیچ التفات ایلدی ایلدی سعادتلی او اندر که نازینلردن بر خوردار یعنی نصیبی طالع اوله یعنی کوزلردن
فائده لی بختی اوله حاصلی کوزلردن حفظ و ذوق ایتمش سناره لی اوله (خیر تابر کلک آن نقاش جان افشان کنیم * کین
همه نقش عجب در کردش پر کار داشت) خیر خطاب عام قانع دیکدر کلک عجمدن ایکی کاف عربی ایلله مسعودر اما ر و ام
کاف اولی عجمی او قورلر حاصلی ایلکبسیه کاف مکسور او قور جان افشان و وصف تر کیددر افشانیدن ملکک
وصافق معنانه و جازدر که وصف

ترکیبی اولوب افشان اسم اولدنه مناسنه
و جان کنیم افشانک مقدمه اوله
جانی افشان ایده لم دیک اوله وجه ثانی
اصحدر زبیرا وجه اول خود را افغانی
تقدیر ایلکه محتاجدر خود را جان افشان
کنیم دیک اولور کین کاف حرف تمایل
این اسم اشارتد رهه نقش صبارنه
کردش اسم مصدر در کردیدن دوش
مناسنه بر کار ترکیبه برکل دیکلری
آلندر * محصول بیت * خیر یعنی قانع
تا اول نقاشک قلته کندیمز جان افشان
ایده لم و یا جانی افشان ایده لم که دور
بر کارده بوقدر نقوش عجبیه سی وار در
یعنی افلاک و منا صری کر وی الشکل
یعنی مدور یارندی و ایچون فریده عجبای
مخلوقات خلق ایلدی دیکدر
(کرم مرید راه عشق فکر بدنامی
مکن * شیخ صمدان خرقه رهن
خانه خسار داشت) مرید راهه و راه
عشقه و عشق پای خطابه مضامیر
و مرید راهه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه
اضافتی فیلنددر شیخ صمدان عبدالرزاق
یعنی در که (دوش از مسجد سوی میخانه
آمد پیر ما) غزلنده تفصیلی بکشم خرقه
فقرا کیدیمی فراجه به درلر رهن طوئدی درلر
خوار و با الله ایلله اسم فاعلدر خبر صبحی
مناسنه در * محصول بیت * اگر
عشقک بولنه طالب ایستد ناماق فکر بی
ایله یعنی عاشق بدناماند ر ایدی
عشق بولنه سلوک ایلکه طالب و راغب
ایستد ناماق فکر بی ترک ایلله مصراع ثانی
حکم تعلیلده واقعدر تقدیر کلام زبیرا
شیخ صمدان بولله عظیم الشان مرشد
ایک قیصریه شهری کافر اننده ایکن
بر کافر قزینه عاشق اولوب خیر برلشده
چو باناق ایلوب قزله شرب خیر ایلوب

همچو بناماق فکرینی ایلدی حاصلی قز
شیخدن خیر طلب ایلدی شیخ ایسه افر ناسدن ایدی هیچ بر نسته به مالک دکل
ایلی واردی بر خوار خرقه سنی بر مقدار شریه رهن ایلدی و کثوردی قزله ایچدی پس خواجه ملک خرقه رهن خانه خوار
یوردا بی مذکور شیخ صمدان قصه سنه تلخیصدر تنکیم آصفی بیور (بیت) ز صمدان خرقه پوشی در خرابان مغان آمد *
نیانیت این که خواهد ساخت و سازاده هورش * (وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سیر * ذکر آسیح ملک در حلقه *)

زنان داشت) آن اسم اشارت در مذکور شیخ شبرین قلندر و دید یکی انگیزه در که خرقه سنی شرابه زهن ایدوب هریان
قالدی اطوار جمع طور در احوال مناسبه سیردن مراد سلو کدر یعنی احوال سلو کده زنان نصار لک علامات کفر دن بر علامت در
که قوشا قلندر بند ایدوب قوشا قلندر اشافه صار قدرل حاسلی کر مکه موقوف در حلقه زنان دید یکی انگیزه در که زنان بر نیجه
حلقه اولور نسیمده حلقه در انگیزه در زنان داشت دیدی * محصول بیت * اول شیرین قلندر یعنی
شیخ صنعان حضرت لریک وقتی وحالی
خوشد که ملک ذکر و نسیمده زنان حلقه

(نا) حتی (بر) علی (کاک) قز (آن) اول (نقاش) نقش اور یچی (جان) م
(افشار) (نار) (کنیم) ایدم (این) بو (همه) جمله (نقش) م (عجب)
غریب (در) فی (کردش) دونک (برکار) پر کل (داشت) طوندی (منهای
اشارتی) ای سالک متیق فانی و آقا. اول نقاش اول اولان اللهك عشقه عشق
اولان قلندر با خود ارقام و نقوش عاقل منشا و باغی اولان (اول ماخلق الله الف) ایل
نیمه اولان نور محمدی به جان ندر ایدم که ایکی جهانده سعادتمند انک ارشاد به واکا
نیمه درو بو نجه فلکده و و فلکده بو نشان نقوش عجیبه و صنایع غریبه بلکه عرش
و کرسی (اولک اولک لسا خلقت الافلاک) شایسته اولان قلم حقیق و نور محمدی دن
وجود کلندر با خصوص برکار کی اوزد بزم دوار اولان فلک قلم واسطه سیه بوقدر
عجایب ماکوتی طوندی چون بو به اولنجه طریق محمدی دن طشره پیغمق عین
صلوات در دیگر

کر مرید راه عشق ذکر به نامی مکن شیخ صنعان خرقه رهن خانه بخار داشت
اگر عشق بوانک مریدی ایدک بدنامی فکر بن اینه شیخ صنعان عشق مجازی به
شیخانی خرقه سنی می فروشک خانه سده رهن طوندی (مفردات) (کر) اگر
(مرید) طالب (راه) پول (عشق) م (فکر) م (بد) کسوتو (نام) اسم
(مکر) اینه (شیخ صنعان) مشهور بر بخند (خرقه) عبا (رهن) م (خانه) او
(بخار) می فروش (داشت) طوندی (منهای اشارتی) ای طالب حق چونکه
عشق احدیه به و طریق محمدی به طالب ایدک (ولایتها فون اومه لایم) آیت
کریمه می سرین ملا حظه ایدوب خلقك طمشتن خوف اینه فقر و فاقه ایل
اصحاب رسول الله بوان طوئوب صال اختیار ایل آج و موسر و کیه او موسر
راه عشقه بالا اختیار ایل نهها ک ذمندن حذرا نه زرا عشق بولک ملامتدن
فچین مقصوده ابره من شیخ صنعانی کور که دختر ترسایه کفر اولوب انک وصلتی
ایچون بوقدر مرید بدن و حج و عبادتدن بلکه دین و ایمانندن کجوب بدی سده
خیز بر کوندی بوقدر مریدك طمشتن و خلقك عالمك اوم و ذمندن پروا ایچوب
محبوب مجازی بی بوانده خرقه صباد قی میخاندید بلکه کلیای ترسایه رهن
طوندی و به سجد ایدی لیکن عاقبت به ایمانه کلوب معادیت بولدی عشق
مجازی بولی بوانجه عشق حقیق بوانده لا ینک اومندن حذر نقصن سلو کدر

وقت آن شیرین قلندر خوش که در اطوار سیر * ذکر و نسیمده ملک در حلقه زنان داشت
اول شیرین قلندر وقتی خوش که سیر و سلو ک اطوارند ملک ذکر و نسیمده
زنان حلقه سنده طوندی (مفردات) (وقت) م (آن) اول (شیرین) لطیف
(قلندر) لایالی (حوش) م (در) فی (اطوار) اسلوب (سیر) بوریك (ذکر
و نسیمده ملک) م (در) فی (حلقه) دائره (زنان) نصار لک بلارینه باغلقد قاری
سبه ایدر (داشت) طوندی (منهای اشارتی) قلندر ان حقیق اولوب نظر

خقلدن

ایلمش بر بی اولدر که زیر بام قصر دیش زیر قصر کر ایدی زیر انهار بام قصرک اشته جاری د کدر قصرک التده
جا ریدر و گایا بو کیم انهار جنتک تختده جار بدر دیش حال آنکه جنتک ایچنده جار بدر التده دکل بعضی جواب
و بر مشر که بولک کیلر مساحات شمریه دندر ضرر و بر من سوال ثانی یده بویه جواب ممکنه بو غزل ترکیب آیت کریمه دن
مقتضی اوله بعضی قصر قله اصلده جنت تجری تحتها الانهار ایدی ضرورت و زنجیر ثوبی اسقاط ایلش بعضی مفسرین

رمضاف تقدیر المدی تحت اشجارها دیگر معلوم اوله که فرقان شریفک جیسع مواضعه من تحتها سور الاسوره برانک آخرتده
جمع قرائک انصافله تحتها در من سزالا این کثیر حضرت لری بونده ده من جاره ایل او قور (وله رحم الله روحه) (دید یک
بار جز سر جور و ستم نداشت * شکست

خقلدن لایالی و کدولری ملامت خرقه می التده سزایش درونی الله عشقه مالی
اولش بلکه عوام کسوتده کیمه (حالی نظر بویه اولان اول لطیف قلندرک حالی
زاده خوش که سیر و سلو کنده ذکر و نسیمده ملک کی خالص و ربو سده دن
واغراض نفسانیه دن عایددر (اولی تحت قبا بی لایر فهم غیری) سر نیجه کان
حالی نصارایه مخصوص رسیده اید حلقه سنده مشور طوندی و کندوی بی باع
ملامت اولان زنان ایل کبر لیدی دیگر

(چشم حافظ زبام قشرا آن حوری سرشت شیدو جنت تجری تحتها الانهار داشت)
حافظک کوزی اول حوری سرشت محبوبك قصری طامک التده در اوله
قصر که جنت تجری تحتها الانهار شیده سنی طوندی (مفردات) (چشم) کوز
(حافظ) م (زیر) اشقی (بام) طام (قصیر) کوشک (آن) اول (حوری
سرشت) حوری طیمت (شیوه) جاو (جنت) باغچه (تجری) افر (تحتها)
جنتک التده (انهار) ایرماقلر (داشت) طوندی (منهای اشارتی) حافظک
نظر ارحم الراحمین و لطیف بعباده اولان اللهك خانه تجایی عرش الله اولان
فلک تخته و اب اسرار اخلاصه در که (من اخلاص الله از این صبا حاضر
سایع الحکمه من قلبه علی اسائه) خبری سر نیجه روحه قلب بر حدی فقر ندر که
آب حیات علوم و معرفت و شراب ناب عشق و اسرار احدیت انهار جنت معرفت
شیده من طوندی (وان فی ایام دهر کم تفحات الا فرضوا لها) سرین نمایان
ایندی دیگر

دیدی که بار جز سر جور و ستم نداشت * شکست عهد و از غم ما هیچ غم نداشت
کوردکی که بار جز و ظلم هوسندن غیری طوندی عهدی و بزم غمزدن
هیچ غم طوندی (مفردات) (دیدی که) کوردکی که (بار) م (جز) غیر
(سر) هوس (جور) م (ستم) ظلم (نداشت) طوندی (شکست) قیدی
(عهد) قولی (از) من (غم) م (ما) یز (هیچ) قطعه (غم) م (نداشت)
طوندی (منهای اشارتی) کوردکی ای محرم اسرار الله اولان روح عزیز
حق سبحانه و تعالی یز بار ایدوب و بزمی کت و سیه مبتلا قیلدینی قسم حقدن عدول
ایدوب هوا سته تبعیت ایتمکله یزی حقدن محبوب ایدوب جور و ظلم هوسندن
غیری بی طوندی والله ایل اولان عهد و پیمانی صدی و بزم بو غر بت عالمده
مجبوریت وجدال قلم غمزدن هیچ غم طوندی بوقش اصدای عدودر صافق
مکرندن این اوله دیگر

بارب مکرش ارچه دل چون کوزیم * افکندو کشت و عزت صید حرم نداشت
بارب سن اتی و آخذه ایله اگر چه بنم کوز کی کو کلی دوشوردی و قیل ایلدی
و حرم صیدنه عزت طوندی (مفردات) (بارب) ای ریم (مکر) مؤاخذه اینه
(ش) غمبار راجع (ارچه) اگر چه (دل) کوکل (چون) نمل (کوز)
حرم یوردینی بو حرم در نشیبه طریقه

خقلدن

کو کرجین (میم) ضمیر منکلم (افکند) دوشوردی (کشف) قتل ابلدی (عزت) حرمت (صید) آو (حرم) مکرمه (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) ای بنم اطفاف بباده اولان ریم اگر چه بزه یار ایدوب ویزی کند و سوله مبتلا قیلدینک نفس ظلوم و جهول اولوب هواسته تبعیت سبیله قطع مراتب اله اعلائی علین و وطن اصلی جائزه کبوتر کی بران ایدیمی و بال همین کشادله اعلی مقامه طبران ایدیمی دل درد مدیمی مرتبه سندن دوشور د بده ده بلکه غفلته دوشور مکله مرتبه هلا که ابلندی و حرم انس الهی و اسرار نامتناهی اولان قلب صیدنه (ونفخت فیه من روحی) اضافتله مکرم قیلدینک مظهر انوار تجلی اولان روح مکرمه عزت طومندی لکن ای ارحم الراحمین اولان ریم سن اول بیچاره نفسی جلیقی مقتضای سوله مؤاخذه انجسه حینک محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم عشقته اتی عصمتله روحه تابع قیل و عفو و کر مکله هدایتده ثابت قیل (ربنا لاتزع قلوبنا بعد اذ هدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب)

برمن جفا ز بخت من آمد و کر نه یار * حاشا که رسم اطفاف و طریق کرم نداشت *

بنم اوزریمه جفا بنم بختمدن کلدی بوخه یار حاشا که اطفاف رسمنی و کرم طریقنی طومندی یعنی طومناقی انجندی طومندی (مفردات) (ر) علی (من) بن (جفا) م (ز) من (بخت) طماع (من) بن (آمد) کلدی (وکر نه) بوخه (یار) م (حاشا) ادات تنزیه (رسم) اسلوب (لطف) م (طریق) م (کرم) م (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) بوآکم و اکدار دنیا و موجب مفاقه اولان بوغفلت و شغل ماسوی اوزریمه واقع اولان بوقدر فساد و جفا جلهمی بونفس بد کلامک متهاسته تبعیتدن و کسب بد من دندر بوخه فیاضده بختل بوقدر حاشا که اطفاف و کرم اولان الله عبادنه اطفاف رسمنی و طریق کرمی طومندی (وان تمدوا لعمه الله لانه صومها) نعم لایحیی دن بحر و میله نفس اوزره جفا نشده کندیمز دندر (ربنا ظلمنا انفسنا و ان لم تغفر لنا و ترجنا لنكونن من الخاسرين ربنا اغفر لی ووالدی و لعمومنین)

با این همه هر آنکه نه خواری کشید از او * هر جا که رفت هیچ کس محترم نداشت *

بوجه اله یعنی بوجه نقصان به هر اول کیمسه که اندن خورانی چکمدی هر نه بره که کیندی هیچ کیمسه اتی محترم طومندی (مفردات) (با این همه) بوجه اله (هر آنکه) هر اول کیمسه که (نه) نفی (خواری) خورانی (کشید) چکمدی (از او) اندن (هر جا که) هر نه بره که (رفت) کیندی (هیچ کس) هیچ کیمسه (ش) ضمیر (محترم) حرمنلو (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) الهک ست رحمتی و کرم و احساننی کور که قوالدن بوقدر تقیه تبعیتله الهیه عامی اولوب و بوقدر یوز قره قلری کسب اغش ایکن بر آن رزقنی کسبیب الله تعالی جائیدن بر خورانی چکمدی و نمک و کافرک رزقنی و روب بر کون آج و صومرز قومندی لکن

الله تعالی (ولقد کرمانینی آدم) ناجله مکرم قشش ایکن نفسه تبعیت سبیله اول عامی و فاجری انساندن و ملکنده هیچ کیمسه محترم طومندی مکرم ملک قائده و ربوب کندی بی قدر و بی حرمت ایتدی دیمکدر

ساقی یار باده و بامدی بکو * انکار مامکن که چنین جام جم نداشت *

ای ساقی باده بی کتور و مدعی به سوله بزی انکار ابله بو نیلین جای جم طومندی (مفردات) (ساقی) م (پسار) کتور (باده) شراب (با) لایلا بده (مدعی) دعوی ایدیمی (بکو) سوله (انکار) م (ما) بزی (مکن) ابله (که) ذرا (چنین) بو نیلین (جام) قدح (جم) بر پادشاه (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) ای طالب حق اولان فرداش انسانک عتدالله قدری عالی اولوب و محترم اولقلنی شراب عشق الهیدن نوش ایتکله هدایت بو اوب و غیر برلری طریق حقه ارشاد ایتکله در انکچون پیور که ای الهک عشق شرابی بخش ایدیمی مرشد شفیقم بزه شراب عشق الهی کتور و راه عشقک بلار به تحمل ایدوب و ذوق ایمان طومندی مجرد اعمال ظاهره لاله محبت دعوا سن ایدن مدعی به سوله حقیقت ایمانه و اصل اولوب مقتضای عشق الهی صورتی خراب ده مناسنده صدق باب اولان عشاقه انکار ایتکونه بو شراب عشق الهیک جم کیمی پادشاهان صورتی قدح نیله طومندی یعنی پادشاهان جهان بدر کاکارندن لذت شراب عشق الهی بی طمانندی و هوای نفسی ترک ایدوب الله بولنه کیندی دیمکدر

هر راهرو که ره بحریم درش نبرد * مسکین برید وادی وره در حرم نداشت *

هر سالک که اتک قیوسی حریمه بول ابلندی مسکین وادی بی قطع ابلدی حریمه بول طومندی (مفردات) (هر) جله (راهرو) سالک (ره) بول (با) لایلا بده (حریم) حولی (در) قیو (ش) ضمیر (نبرد) ابلندی (مسکین) فقیه (برید) قطع ابلدی (وادی) دره (ره) بول (در) فی (حرم) ایچ حولی (نداشت) طومندی (معنای اشارتی) اهل نفس اولان عوام ناس دکل بلکه راه عشقک سالکی استقامتی اولدیمچون حریم قدس الهی به بول ابلندی همان بیایان هواده قابوب کیمه مقصوده بول بولدی اما آنش عشق الهی اله خانه تجلی اولان قایلندن ماسوایی احراق ایدن عاشق مسکین صدق و استقامتی بر کایتله کرچه نجه وادی و حبساقی و مراتب سطحاتی قطع ابلدی لکن فنای کلیده اولوب کندی و آثار بشریت منقطع اولدیمچون تلوتندن خلاص اولوب مقام نمکینده و مرتبه حق البقین ده اولان حرم اند بول طومندی و عارف بالله مرتبه سینه بتدی

حافظ بیر نو کوی فصاحت که مدعی * همیشه هنر بود و خبر نیز هم نداشت *

حافظ سن فصاحت طوبینی ابلت که مدعی هیچ آنک هنری بوق ایدی و هنردن دخی هم خبر طومندی (مفردات) (حافظ) م (بیر) ابلت (نو) سن (کوی) طوب (فصاحت) م (مدعی) قوری دعوی اهلی (همیش) هیچ اکا (هنر) اوله حاصلی سوز عبیدن خاص و بانه

(ساقی یار باده و بامدی بکو * انکار

مامکن که چنین جام جم نداشت) بعض نسخه ده مختصبت برینه مدعی واقعدر انکارک ما به اضافتی مصدره مفعولته اضافتیدر که حرف تعلیل جام ندا شتک مقدم مفعولیدر جم مبتدا نداشت خبری مختصصول بیت * ای ساقی باده کتور و مدعی به و مختصبت سوله بزه انکار ابله که بو نیلین جای جم طومندی یعنی بول به جای چک بو طوبدی حاصلی بزی مالک اولدیمز باده به جم مالک او لدامش ایدی (هر راهرو که ره بحریم درش نبرد * مسکین برید وادی وره در حرم نداشت) راهرو وصف ترکیبیدر و روندن بول کیدی دیمکدر مراد سالک راه عشق در حرم اول ره مقدم مفعولیدر نبردک پرید فعل ماضی مفرد غایب فاعلی متخذه منتر راجعدر مسکینه که عبارتدر راه رودن وادی وره حرمدن مراد مکه حرمدن * محصول بیت * هر عاشق سالک که جانانک قیوسی حریمه بول ابلندی یعنی قیوسنه واصل اولدی مسکین راهرو قطع وادی حرم ابلدی اما حریمه بول طومندی یعنی حریمه واصل اولدی حاصلی سبی بانج ایدوب در حرم جانانه واصل اولیان عاشق قطع بیایان ایدوب مکیده واصل اولیان حاجی کیندر (حافظ بیر نو کوی فصاحت که مدعی * همیشه هنر بود و خبر نیز هم نداشت) بیر فعل امر مخاطبدر بریدندن دیمکدر کوی فصاحت اضافتی بیایددر کوی طوبدر که صریحه کیده دربر فصاحتی حقیقتک بیتک ایستین معانی کتابلرینه مراجعت ایلسون که آنده فصاحتی اوجه تقدیم ایلر و هر قسمی علی حده اتریف خاصله اتریف ایلر ظاهر بودر که یونده فصاحت فی الکلام مراد اوله حاصلی سوز عبیدن خاص و بانه

(معنای اشارتی) یارب کرم و عنائتکله بزی حال حیسانم دن نیجه مدت دولت وصلنکه نازل ایدوب انوار تجلیات ذاتکله مظهریته اخواق روحانیت بخش ایله تا که ام رفوب اولان مزجه آخرتد مراتب عرفانی تکمیل ایدوب عمر مدید جلال نوریه بزی شرفیاب ایله کرچه آخر نفسده اولان وصلت و تجلی دخی خوشدراماعر آخر اولدفندنصرکه نه فائده دوستک قریب و تجلیسنده که رنجبور عشق اولان عاشقک تننده جاندن بر نفس قائمشدر نیجه مدت صفای روحانیت و تجلی قریب بولان کی دکلدر بر نفس اولان ذوقله مدت مدیده اولان ذوقک فرقی ظاهر در دیکلدر

در هجر تو کر چشم مرا آب نماید * کو خون جگر ریز که معذور نمایدست *

سنگ فراقکده که بدن اگر بنم چشمک آبی قابله چشمه دی جگر فاقنی دو کون که معذور قائمشدر (مفردات) (در فی) (هجر) فراق (تو) سن (کر) اگر (چشم) کوز (مرا) بنم (آب) سو (نماید) قابله (کو) سو به (خون) فان (جگر) م (ریز) دوک (که) زرا (معذور) عذر نفس (نمایدست) قائمشدر (معنای اشارتی) یارب کر مکدن راه وصلنکه در دشتکده کر فشار ایندیک بو عبد بیچاره ک سنگ فراقکده اغلادن اگر چشمک آبی قابله یارب چشمه دی و مکت ویر جگر فاقنی دو کون زرا معذور قائمشدر یعنی الم هجرانله منکسر القلب اولان عاشق صادق علامتی رقت قلب ایله کوز بانی و درون آتشیدر مرتبه عشقه عاشق صادق کر به واقفان اوزره اولسه دعوائ عشقه صادق دکلدر و معذور ده دکلدر زرا جود العین علامت خذلاندر و اماره بهدیت و غفلت و هجراندر دیکلدر

صبرست مرا چاره هجران توایکن * چون صبر توان کرد که معذور نمایدست *

سنگ فراقکده چاره بکا صبر در لکن صبر ایلمک نیجه ممکندر که قدرت قائمشدر (مفردات) (صبرست) صبردر (مرا) بکا (چاره) علاج (هجران) فراق (تو) سن (لیکن) استدر الک (چون) نیجه (صبر) م (توان) ممکن (کرد) ایلمک (که) زرا (معذور) قدرت (نمایدست) قائمشدر (معنای اشارتی) یارب جلال نوریک عاشق بو عبد بیچاره که حالت انقباض و استسار ده سنگ فراقک در دینه چاره صبردر اما عاشق مشتاقه سن نعم الما هدو ک جالی نورینه بعد المشاهده صبر ایلمک نیجه ممکندر که عاشقه بعدالنج افراق زهر بلا ترا باندرا انکیچون عاشقک افراق صبره قدرتی قائمشدر (نمود بالله من الحور بعد الکور) ای من نقصان بعد الزیاده و من الافراق بعد الجمع دعاسنه مداومدر دیکلدر

حافظ زخم و کر به نپرداخت بخنده * ماتم زده را دایه سور نمایدست *

حافظ غم و کر به بدن خنده به مشغول اولدی یاسو آدمه دو کون قبوسی قائمشدر (مفردات) (حافظ) م (غم) م (کر به) اغلانی (نپرداخت) دوزلیدی (با) للایسه (خنده) کولک (ماتم) یاس (زده) اوروچی (را) ادات معقول (دایه) سبب و قیغو (سور) دو کون (نمایدست) قائمشدر (معنای اشارتی) حافظ فیض

مریضه در پر * محصول بیت * شمدنصرکه نه فائده جانان قدم رنجبه قیلور سه زرا مریضک تننده جاندن رفق و اثر قائمشدر یعنی اولمشدر یعنی بن که اولدم شمدنصرکه جانانک کاه سندن نه فائده (در هجر تو کر چشم مرا آب نماید * کو خون جگر ریز که معذور نمایدست * معذور مصدر در اسم معقول وزنی اوزره مبسور یسر و معذور معر معنایه اولدیخی کی محصول بیت * سنگ فراقکده اگر بنم کوزک سووی یعنی باشی فالنر سه خطاب عام طریقله دیر که جگر فان دوک که عذر قائمشدر یعنی جگر فان دوککه معذور بودر دوکک لازمدر (صبرست مرا چاره هجران توایکن * چون صبر توان کرد که معذور نمایدست) صبرمقدم خبر چاره هجران مؤخر مبتدا چون و اوک اماله سله نیجه دیکلدر کیف معناسنه معذور معقول وزنی اوزرینه مصدر در * محصول بیت * سنگ هجرانکک چاره سی بکا صبردر اما نیجه صبر ایلمک اولور که معذور یعنی قدرت قائمشدر حاصلی هجران چاره صبردر اما صبر بحال قائمشدر (حافظ زخم و کر به نپرداخت بخنده * ماتم زده را دایه سور نمایدست) نپرداخت مقید اولدی ماتم زده یاسلی کیسه به دیرر دایه باعث سور دو کون بونده شلال مراد در * محصول بیت * حافظ غدن و اغله دن کولکه و یا کولکه مقید اولدی زرا یاسلی کیسه به یعنی حافظنه شلال باهنی قائمشدر یعنی حافظ غم و غصه دن ماتم زده حکمنده در ماتم زده ایسه شلالک باعث اولز مصرع ثانی حکم تعلیلده در مصرع اوله نسبت (وله رحم روحه)

ربایله الهک درد عشقه کر فشار اوله لی اشتیاق مشاهده انوار جمال الله ایچون غم و کر به دن بو سجن دنیا ده حظوظات نفسی ویرمکه کولکه مشغول اولدی زرا مجبوری افتراقله یاسلو اولان آدمه باعث سرور اولان دو کون قبوسی قائمشدر و کندوده (فلیضحکوا قلیلا ولیکوا کثیرا) مری غمبایان اولمشدر دیکلدر

در زکریه مردم چشم نشسته در خونت * عین که در طلبت حال مردمان چونت *

اغله دن کوزم بیکی فان ایچنده اونورمشدر کور که سنگ طلبکده آدمک حال نیچده در (مفردات) (ز) من (کر به) اغلانی (مردم) کوزم بیکی (چشم) کوز (نشسته) اونور مش (د) فی (خون) فان (است) در (بین) کور (در) فی (طلب) م (تا) خطایه (حال) م (مردمان) آدمک (چون) نته (است) در (معنای اشارتی) یارب کر مکه بزی راه عشقه دوشور دیکلده بی نهاییه اولان کرم واحسانکله انوار تجلی ذاتک مشاهده سنده بزی بر دوام ایله زرا حالت انقباضه کنت بکادن کوزم بیکی فان ایچنده اونور مشدر و خو نه غرق اولمشدر یارب مشتاق جلالک اولان درمانده لریکه کرم ورجنکله نظریور صکه سنگ افتاده لک اولان آدمکک سنگ طلبک بونده حال نیجه در کر مکه انلری محبوب ایدوب نقصانه دوشورمه و راه مستقیمدن طشره چیقاروب بزی شاشمره دیکلدر

پسا دمل تو بی چشم مست میکونت * زجام غم می لعلی که معذورم خونت *

سنگ بک ذکرله می رنگلی مست کوز کسر غم قدخندن شول قرمزی شرابی که ایچرم قاندر (مفردات) (با) للایسه (یاد) ذکر (امل) بدن کنا به در (تو) سن (بی) فی (چشم) کوز (مست) م (میکن) شراب رنگلی (تا) خطایه (ز) من (جام) قدح (می) شراب (املی) امله منسوب یعنی قرمزی (معذورم) ایچرم (خون) فان (است) در (معنای اشارتی) یارب استبداله (ولایا من مکر الله الا القوم الخاسرون) کلام شریفک ذکر و فکرله سنگ اوزریمز نظر رجک اولماسی خوفندن غم و غصه محلی اولان قابم قدخندن کرچه شراب عشق و محبتک نوش امتکده بم و محضا عنایت و توفیقکله بنده عبادت و عشق و محبت بولنده بم اما سنگ مکک و هذا بک خوفندن جکرم خوندن و نیجه بهلولانلری عاقبلرنده برعکس استکمالک المنسندن حالم ذکر کوندر دیکلدر

ز مشرق سر کوی آفتاب طلعت تو * اگر طلوع کند طالع هما یونست *

سر کویک مشرقندن سنگ آفتابه بکر طلعتک اگر طلوع ایده طامم مبارکدر (مفردات) (ز) من (مشرق) م (سر) باش (کوی) محله (آفتاب) کونش (طلعت) ظهور (تو) سن (طلوع) ظهور (کند) ایده (طامم) بختم (همایون) مبارک (است) در (معنای اشارتی) (رأس الحکمة بخفة الله) خبری سر نیجه بخوف مکر و عذاب و بواند بیه هجرالم واضطراب ای رب رحیم بو عبد ناجیر و مبتلا کدن شول وقت قدر منقطع اولز که عمر باشا چنوب آخر اقسا که

(ذکر به مردم چشم نشسته در خونت * عین که در طلبت حال مردمان چونت) کر به اسندر اغله معناسنه مردم چشم کوز بیکیدر حال مردمان مردمان ابهام طریقله واقع اولش اول سیده الف و نوله جمع اولمشدر والا همان بک مراد اولسه الف و نوله جعی شاذ اولور دی * محصول بیت * اغله دن کوزم مردمی فانه اونور مشدر یعنی فانه غرق اولمشدر کور که سنی طاب ایله دن مردملرک حال نیجه در حاصلی سکا طالب اولان چوق فان بو غمی کرک که وصول ال ویر (بیاد لعل تو چشم مست میکونت * زجام غم می لعلی که معذورم خونت) بهضی نخنده بیاد لعل تو چشم مست میکونت و افاده جام غم اضافتی پانیه در املیده با وحدت و یا تنکیر ایچوندر که حرفی رابط صفت * محصول بیت * سنگ لب اداک یادله دخی می کی چشم مستک یادله غم پساله سندن قرمزی شراب که ایچرم قاندر و یا قرمزی شراب که ایچرم قاندر (ز مشرق سر کوی آفتاب طلعت تو * اگر طلوع کند طالع هما یونست) مشرقک سره اضافتی پسانیه در و سرک کوبه اضافتی لامیه در سر باش و اوج یعنی رنسته نک اوجی و فایق آفتابک طلعه اضافه اضافتی لامیه در آفتاب مبتدا وجهله شرطیه خبری همایون مبارک * محصول بیت * سر کویک مشرقندن سنگ طلعتک آفتابی اگر طلوع ایدرسه ستارم مبارکدر حاصلی محلاک اوجنده آفتاب طلعتک کور رسم بختم اختری همایوندر دیکلدر

وصلت وقتی کلد کده ستك آثار رحمتك وكرم عنايتك ظهور ابدوب ونظر رحمتك
 بزي عصمتك قلوب هدايت وتوفيقك ايله وعطا واحسانك بزه بخش ايتديك
 سوکلی ایمان اوزره بزي ثابت قدم ابدوب حسن خاتم ايله وسلامت ايمانله (نورهم
 یسعی بین ابدیهم ویا معانهم) آیت کریمه سی سر نبجه روحی منم علیهم اولان
 اتیا واولا ارواح مقدسه لی زمره سده داخل قتلعه اتواع کریمه وانوار جلاله
 مستغرق قیله رقی بزی لیساکه واصل قیلجه به قدر بخوف بزدن منقطع دکلدر
 اگر ریم کریمکه بواحد ایلر بزه ظهور ابدوبه طالع همایوندر وختیم مبارک وسعادتم
 افزوندر یارب حبیبك محمد الصلطنی عشقته بزی ایمانمزدن آیمه وجمال باکالک
 مشاهده سیه بزی مسرور ايله آمین بجاء سید المرسلین

حکایت اب شیرین کلام فرهادست * شکنج طره ایلی مقام بخونست *
 شیرین ای حکایتی فرهادك کلامدر لیلک طره سی یعنی زانی بوکلی بخونك
 مقامدر (مفردات) (حکایت) م (اب) دوداق (شیرین) فرهادك معشوقه سی
 (کلام) سوز (فرهاد) م (است) در (شکنج) بوکلم (طره) اولک صاحب (مقام)
 قرار کا، (بخون وایلی) عاشق و معشوقه (است) در (معنای اشارتی) استعید
 بالله (بعیهم وبعیونه) آیت کریمه سی سر نبجه الهسه حسن ظنم بودر که بومونه
 قدر مقامدی اولان خوف الله وطاعت وعبادت ايله اولان شوق انشاء الله محضا
 اللهم عنايتي واثار محبة الله در (فاذکرونی اذکرکم) نظم جلیلی سر نبجه الهه
 رحمتله یاد ایتسی نشسته سیدر کورمز مبین فطره حقیقت اولان عشق مجازیده
 فرهاد معشوقه سی اولان شیرین بولنه جان فدا ایتدی بکچون شیرین دخی عاشق
 اولان فرهادك کلامنی دائم اسانده حکایه ابدوب عاشقنی محبتله یاد ایتسده در
 وخنوت قلی دائم لیلک زانی بوکلنده قرار ابدوب لیلادن غیری بی فراموش
 ایتدی بکچون لیلی دخی بخوننی دائم شغفله ذکر ایتسده در بر کیمه نک که لسانی اللهک
 ذکر کنده وقلبی اللهک نجلی صفاتی فکر کنده اوله اول کیمسه بی الله تعالی جمیع
 بخاوندن امین ابدوب رجسته مظهر ایمانده ایشابه یوقدر دیکدر

در دلم بچو که قدرت همچو سرو دلجو است * محض بکو که کلام لطیف و موزونست *
 ای محبوب کوکلی آره ونسلی ور زرا ستك قدک سرو کی کوکل ارا بچیدر سوز
 سوله زرا ستك کلامک لطیف و موزوندر (مفردات) (دلم) کوکلی (بچو)
 طلب ايله (که) زرا (قد) بوی (تا) خطابه (همچو) مثل (سرو) سرواغاجی
 (دلجو) کوکل ارایلی (است) در (حضن) سوز (بکو) سوله (که) زرا (کلام)
 م (تا) خطابه (لطیف) م (موزون) یا قشقی (است) در (معنای اشارتی)
 استعید بالله (فاستقم کما امرت) آیت سر نبجه یارب ستك تقایصدن منزله اولان
 ذلک چونکه طالب حقندن راه مستقیمه استقامت طلبنده در بنه سن کریمکه
 یارب قلبی آگاه ایت وحقه اتباع دبا طلبدن اجتناب ايله قلبی اصلاح ایت که

(اذا صلیت صلح الجسد کله) یارب کریمکه دائم قلبه ملک واسطه سیه بایلا واسطه
 خیر القسا ابدوب قلبی وساموس شیطنتید دن حفظ ابدوب بزی طریق مستقیمدن
 جعفرمه که ستك قلبه الهامک لطیف و موزوندر

زردور باده بچان راحتی رسان ساقی * که رنج خاطر از جور دور کردو نیت *
 شرابک دورندن جان بر راحت ایشدر ای ساقی زرا خاطر مسک رنجی فلکک
 دوری جسدوندر (مفردات) (ز) من (دور) دورک (باده) شراب (با)
 لاملایسه (جان) م (راحت) م (با) وحدتیه (رسان) ایشدر (ساقی) م
 (که) زرا (رنج) زحمت (خاطر) طبع (میب) غمیه (از) من (جور) ظلم (دور)
 دورک (کردون) فلک (است) در (معنای اشارتی) ای دور قیامت قدر هر بر
 دورده کل طالبین صادقانه جلال نوری مشاهده سیه بقین واطمینان قلب
 حزن بخش ابدی وهاب بی صلت وساقی شراب عشق و معرفت اولان الله
 بود قدر تکله ایجاد بیوردیده ک بنده ناچیز بر قصور بک جان بی درمانده دخی
 محضا لطیف واحسانک دور باده نشدند بر راحت واطمینان قلب بر خشت
 بشدر زرا حوادث و تعافات جور دور فلکدن خاطر رنجی زیاده نماند که
 (عاشق ناری القلوب محرق ماسوی نجوب) ستك تجلیات ذانیه ک فرح
 بخش قلوبدر

ازان زمان که چشم رفت و دور من * کار دامن من همچو رود چچو نیت *
 اول زماندن که عز یز محب ویم چشمندن کشیدی بنم انکم کناری جیسون جانی
 کیدر (مفردات) (از) من (آر) اول (زمان) م (ز) من (چشم) کوز (میب)
 غمیه (رفت) کشیدی (رود) محبوب (عزیز) م (کنار) م (دامن) نک (من)
 بن (همچو) مثل (رود) جای وایرمانی (است) در (معنای اشارتی) عام
 حالودن عالم سفلی به نزول ابدوب باز جانم کنده جسم ايله ورده بشریله مقید
 اولوب محبوب حقیقندن محبوب اولدیم زماندن بری احسناق آتش افتراقدن
 جگرم بر خون اولوب کوزیمک باشی جیچون ابرماغی کبی انکم کنارندن پر یوزینه
 دائم سیلان ایتسده در

چه گونه شاد شود اندرون غمگینم * باختر که از اختیار بیرونست *
 نیجه شاد اولور بنم غمی دورنم اختیار ايله که اختیاردن طشره در یعنی اختیار
 ایتد دکلدر (مفردات) (چه گونه) نیجه (شاد) م (شود) اوله (اندرون)
 کوکل (غمگین) غمی (میب) غمیه (با) لاملایسه (اختیار) م (که) زرا
 (از) من (اختیار) م (بیرون) طشره (است) در (معنای اشارتی) بولم افتراقله
 وغم اشتیاق ايله کوکل غمگین و منکسر اولسی اختیاری دکلدر محض اکرم الهی
 اولان مقتضای عشق و محبت لازمال ضروری و بی اختیار بدر نبجه شاد اولسونکه
 عشق خراباقلر سور و معورری ویران ایدر

محصول بیت * بنم غمی کولم اختیار به نیجه شاد اولور که اختیاردن طشره در یعنی اختیاری ایتد دکل (زینفودی
 طالب یار میکند حافظ * چومقلی که طلبکار کج فارو نیت) بخود ی بخود لایه قل معنای ویا حرف مصدر در
 طلب یار طلبک باره اضافتی مصدرک معنای اضافتی مصدرک مقلس شول کیمسه در که آنچه والتون صاحبی ایکن

(زردور باده بچان راحتی رسان ساقی * که رنج خاطر از جور دور کردو نیت *
 خاطر از رنج دور کردو نیت) زردور باده
 تقدیر کلام زردور بچاس باده در باده بچاسک
 دورندن بچان یا حرف صله را حتی ده
 باتشکر رسان امر بخاطر در رساندن
 ایشدر دیکدر ساقی منادی که حرف
 تمایل رنج زحمت صکر دون فلک
 محصول بیت * ای ساقی باده
 دورندن جائزه راحت ایشدر یعنی رنج
 سیه صیون زرا جور دور کردو نیت
 خاطرک رنجی والی وار پس باده صونکه
 کفیه رنج والمندن خلاص بولام (ازان
 زمانکه زچشم رفت رود درین *
 کنار دامن من همچو رود چچو نیت)
 بهمن نخسته ده ز چشم رفت یار عزیز
 واقعه در چک پیچیده رود بونده بسر
 معنا سدر خراسان دی اوزره اوشق
 مناسبه رود دره اوق اعتبار ايله چنده
 مناسبه وسازی اوق اعتبار ايله چکه
 مناسبه کنار دامن اکثر نخسته ده ایتد
 واقعه در و بهضیسنده کنار ودان
 عطفله در رود چچون رود بونده دره در
 جیچون خراسانله سر قند مایینده
 بر یوک دره نک اسمیدر که آکار بسته
 ماوراء النهر دور * محصول بیت * اول
 زماندن بری که المندن بسر عز بر کشیدی
 بنم انکم کناری ویا بنم انکم ویا بنم
 جیچون ابرماغی کیدر یعنی کثرت
 کریمه و بکادن اطرافم ابرمقلر ودر یار
 اولدی (چه گونه شاد شود اندرون
 غمگینم * باختر که از اختیار بیرونست)
 اندرونه درونده ایچری معنایسته در
 بونده قلب مراددر غمگین کافی ویا نون
 نسبت معنای افاده ایدر باختر شاد
 شونده متعلقدر که حرف تعلیل بیرون
 بایله ویا سزلقندر طشره دیکدر

متر خرجفته محتاج اوله ز برافلس فاك فحقى ولامك سكونيه متره در ر جمع فلى افلس وجمع كثرى فلو س كلوز طلبكار كار ادات فاعلدر كا. اوور كه انى حذف ايدوب كردرر سكر وحقا كر كى فارون حضرت موسى عليه السلام اقر باسندن بر كيمسه در كه كثر مالاه مشهور در * محصول بيت * حافظ بخود لغدن ياره طالب بر مفلس كى كه كنج فارونه طلبكار در بعضى حافظ كى كدا ياره طالب اولوق بر مفلس مال فارونه طالب اولوق كيدر (وله رحم روحه) (مردم دیده عاجز برخت ناظر نيست *)

✽ ز بخودى طالب يار ميكند حافظ ✽ چو مفلسى كه طلبكار كنج فارونست ✽

حافظ بخود لغدن يار طالب ايلرشول بر مفلس كى كه كنج فارونى طلب ايديجي در (مفردات) (ز) من (بخود) (كنديسز) (يا) مصدر به (طلب) م (يار) م (مى كند) (يار) (حافظ) م (چو) مثل (مفلس) مالى اوليان كيمه (يا) وحدتيه (كه) رابطه (طلبكار) طلب ايديجى (فارون) م (است) در (معناى اشارتى) حافظ بي خود لغدن و تخليه باطن ايتديكدر درد عشق ايله يار طالب ايلر يوخسه (خفتنا اوانلا) دييان يار طالب ايتك دولتن محروم يار طالب شول بر مفلس كيدر كه فارونك خزينه سنى طلب ايديجي در ماسولدن قطع علاقه ايله ثابت اوليان اسرار توحيد بارحقى بي طالب اوله من آنچون (اذا تم الفقر فهو الله) پوراشدر ✽ وله ايضا ✽

✽ مردم دیده عاجز برخت ناظر نيست ✽ دل سر كشته ماضير اذا كرتيست ✽

بزم كوز بزم بكي ستك رختك غبرى به نظرايديجى دكلدر بزم عشقه مخبر اولوش كوكلر ستك غبرى بي ذكر ايديجى دكلدر (مفردات) (مردم) بىك (ديده) كوز (ما) ب (يا) ناملاسه (رخ) يكاى (ناظر) نظرايديجى (نيست) دكل (دل) كوكل (سر كشته) (مخبر) (ما) ب (يا) ستك (ذاكر) ذكر ايديجى (نيست) دكل (معناى اشارتى) اى محبوب حقيقى دلم باقى اولان الله ظاهر اباطن بزم چشمرك خلاصه نظرى ستك ذات با آنك غبرى به دكلدر و بزم ستك عشق ذانكه وانوار قد سبه كده مخبر كوكلر ذكرى وفكرى ستك غبرى دكلدر

✽ اشكم احرام طواف حرمتى بندد ✽ كچه از خون دل ريش دمي طاهر نيست ✽

بزم كوز بىك باشى ستك حرمك طوافك احرامى باغلا كچه مجروح كوكل فائسندن بر نفس بك دكلدر (مفردات) (اشك) كوز باشى (ميم) ضمير (احرام) جده يصاص بزم بوزنك (طواف) م (حرم) كچه (تا) خطايه (مى) زانده بندد باغلا (كچه) (اگرچه) (از) من (خون) فن (دل) كوكل (ریش) مجروح (دم) فن (يا) وحدتيه (طاهر) م (نيست) م (معناى اشارتى) يارب دلم ستك ذكر وفكر كده اولوب داغ بچككه مجروح اولان كوكلم مقتضاي بشريدن هرنه قدر بك دكله ده بمحمد الله (قد شفهها حيا) آيت كريمه سى سر بجه رجت بعض اولان كوزم باشى سيده حرم انس واسرارك اولان دل سر كشته مى ستك عشق وحيثك حاجيك طواف احرامى كى احاطه ايتدر

✽ عاشق مفلس اگر قلب دلت كردنثار ✽ مكش عيب كه بر نقد وان قادر نيست ✽

مفلس عاشق اگر سكافلب قلبى نثار ايتديه اتى تعيب ايله زير نقد روانه قادر دكلدر (مفردات) (عاشق) م (مفلس) مالى اوليان كيمه (اكر) حرف شرط (قلب) بچكمز (دل) قلب (كرد) ايتديه (نثار) بذل (مكن) ايله (عيب) تعيب (كه) ذيرا (ر) على (نقد روان) بچكمز مقبول اقيه (قادر) م (نيست) دكلدر (معناى اشارتى)

✽ يارب ✽

ياره من التو ز واجبه كه بچكمه بريده. بورك معناسنه ايمدى بونده قلب اولكى معناه در امد الله مرادف اوله بنى جهندن دله ذكرى تناسب طريقه در شين ضمير عاشقه راجع در نقد روان اضافنده بيابنه در روان بونده ايهام طريقه ذكر اولشدر بر معناسى رايج يعنى بكر التون واجبه بر معناسى روح انساندر * محصول بيت * عاشق مفلس اگر سكا اى جانان الجنى كوكلى نثار ايتديه اك عيب ايله زير جان نخدين ويارايچ نقد قادر دكلدر (السخنى عا ملك) در

يارب ستك صكر مكن آتش عشته ستك غبرى بي قلبدن احراق ايدوب علاقه ماسواى دن مقطع اولان عاشق اكر نقصان وعيوب بدن خالى اوليان كوكلى ستك راه محبت كده بذل ايتديه من رجت واسمه لك مقتضايه لك عيب ونقصانى طرفند نظرايله زيرا (ما عبتناك حق عبادتك) سر بجه بشردر سكا لايق عبادته قادر دكلدر من اتى قصور يله قبول ايله

✽ عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد ✽ هر كرادر طلبت همت او قاصر نيست ✽

عاقبت ستك اول سرو كى بالا ديكه الى ايريشور هر كچك كه ستك طلبكده همتى قاصر دكلدر (مفردات) (عاقبت) نهايت (دست) ال (بدان) اول (سرو) م (بلكه) بوىك (تا) خطايه (برسد) ايريشور (هر كرا) هر كچك (در) في (طلب) م (تا) خطايه (همت) نياز و غيبت (قاصر) نقص (نيست) دكلدر (معناى اشارتى) يارب ستك (لا يضيع اجر المحسنين) نظم جليلك سر بجه وآيت انجيلدن اولان (فاطمينى نيجدى) قول بد يك حكيمچه عاشق صادق نقد برده بشريسته نقصان پذيرايه ده ستك بي تكليف وى قياس اولان وصلت ذاتيه مى طلبده همتى قاصر اولد قچه عاقبت ستك كال نقد سده علوشان صاحبي اولان ذات بچونكه الى ايريشور و ستك محققدر ايك ستك عبادته احسانه استعداد بخش ايكه محتاجدر

✽ از روان بخشى عيسى ز نيم پيش تودم ✽ زانكه در روح فراي چولبت ماهر نيست ✽

عيسى عليه السلام جان بخش ايتسندن ستك حضور كده سو يلزم اندن كه روح زياده ايديجى ليكه ستك لك كى ماهر دكلدر (مفردات) (از) من (روان) بخش (جان) بخش ايديجى (يا) مصدر به (عيسى) م (زيم) اورم (پيش) اولك (نق) من (دم) نفس (زانكه) آدن كه (در) في (روح فزا) روح زياده ايديجى (يا) مصدر به (چو) مثل (لب) دوداقى (تا) خطايه (ماهر) كامل (نيست) دكلدر (معناى اشارتى) يارب حضرت عيسى عليه السلام ستك اذنگه مرده احيا ايتى جابته نظرايتم واتى فكر ايتم انجق نظرم و نيازم سكا در زيرا استعداد كلى وحيات ايدى بخش ايتكده ستك اراده عليهك وصفات جايك كى ماهر و كامل دكلدر نفس عيسى عليه السلام اولان استعداد دنى ستك اذن شريفكده در و امر كاهدر ديكدر

✽ من كه در آتش سوداي تو آهي ز نيم ✽ كى توان كفت كه برداغ دلم صابر نيست ✽

بن كه ستك سوداك آتشنده برآه اورمزم فين ديكه مكندر كه كوكلم داغ اووره صابر دكلدر (مفردات) (من كه) بن كه (در) في (آتش) م (سودا) محبت (تو) حسن (آهي) برآه (ز نيم) اورمزم (مى) فين (توان) مكن (كفت) ديكه ماضى مصدر معناسه (بر) على (داغ) م (دلم) كوكلم (صابر) صبرايديجى (نيست) دكلدر (معناى اشارتى) (يارب) جيج مظاهره ظاهر سنين وجله

✽ عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد ✽ هر كرادر طلبت همت او قاصر نيست ✽

عاقبت ستك اول سرو كى بالا ديكه الى ايريشور هر كچك كه ستك طلبكده همتى قاصر دكلدر (مفردات) (عاقبت) نهايت (دست) ال (بدان) اول (سرو) م (بلكه) بوىك (تا) خطايه (برسد) ايريشور (هر كرا) هر كچك (در) في (طلب) م (تا) خطايه (همت) نياز و غيبت (قاصر) نقص (نيست) دكلدر (معناى اشارتى) يارب ستك (لا يضيع اجر المحسنين) نظم جليلك سر بجه وآيت انجيلدن اولان (فاطمينى نيجدى) قول بد يك حكيمچه عاشق صادق نقد برده بشريسته نقصان پذيرايه ده ستك بي تكليف وى قياس اولان وصلت ذاتيه مى طلبده همتى قاصر اولد قچه عاقبت ستك كال نقد سده علوشان صاحبي اولان ذات بچونكه الى ايريشور و ستك محققدر ايك ستك عبادته احسانه استعداد بخش ايكه محتاجدر

✽ عاقبت دست بدان سرو بلندت برسد ✽ هر كرادر طلبت همت او قاصر نيست ✽

عاقبت ستك اول سرو كى بالا ديكه الى ايريشور هر كچك كه ستك طلبكده همتى قاصر دكلدر (مفردات) (عاقبت) نهايت (دست) ال (بدان) اول (سرو) م (بلكه) بوىك (تا) خطايه (برسد) ايريشور (هر كرا) هر كچك (در) في (طلب) م (تا) خطايه (همت) نياز و غيبت (قاصر) نقص (نيست) دكلدر (معناى اشارتى) يارب ستك (لا يضيع اجر المحسنين) نظم جليلك سر بجه وآيت انجيلدن اولان (فاطمينى نيجدى) قول بد يك حكيمچه عاشق صادق نقد برده بشريسته نقصان پذيرايه ده ستك بي تكليف وى قياس اولان وصلت ذاتيه مى طلبده همتى قاصر اولد قچه عاقبت ستك كال نقد سده علوشان صاحبي اولان ذات بچونكه الى ايريشور و ستك محققدر ايك ستك عبادته احسانه استعداد بخش ايكه محتاجدر

نصرفه مالك ايمش

(عشق) م (دهی) ویره سن (خوش دمی) خوش نفس لک (با) مصدریه (بود)
 او اور (در) فی (کار) ایش (خیر) م (حاجت) م (استخاره) م (نیست) م
 (معنای اشارتی) هر نه زمان قریه قلبک ملوک عشق الهی داخل اولسد نفس
 و شیطانت و عقل معاشک حکمتی افساد ایدر اول وقت انجیق خیر محضدر نفسانی
 میدر یا خود روحانی میدر دیو نامل و استخاره به حاجت یوقدر بود دولت عشق
 توفیق ربایدنر متعالی بجلایات توفیق

از چشم خود پیرس که مارا که میکشد جاننا کنه طالع و جرم ستاره نیست
 کندی چشمکدن صور که بزی کیم او اور ای جان طالع کنه طالع و ستاره تک
 جرمی یوقدر (مفردات) (از) من (چشم) کوز (خود) کندی (پیرس)
 سؤل ایت (مارا) بزی (که) کیم (می کشد) او اور (جاننا) ای جان (کنه)
 م (طالع) بخت (جرم) قصور (ستاره) یلدن (نیست) م (معنای اشارتی)
 ای واحد لا یزال وای قهار تعالی منک ذات یومک عالم وداندر که بزم موت
 اختیارله (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهرتله معرفت اسرار توحید که استعداد
 و مشاهده انوار جمال الاله دل آبد اولنر محضا سنک توفیق و هفتکله در یوخسه
 همه عالم سنک سطوت قهر و جلال دستنده هانک و ملاشیدر ای جانک جانی
 سنک افتاب تنابکه طالع و ستاره حجاب ورده اواق ممکن دکلدر

رویش چشم پالک توان دید چون هلال هر دیده جای جلوه آرمه پاره نیست
 انک یوزنی هلال کی پالک کوز ایل کورمک ممکن هر کوز اول ماه پاره نک جلوه سی
 یری دکلدر (مفردات) (روی) یوز (ش) ضمیر (با) الملبسه (چشم) کوز
 (پالک) م (توان) ممکن (دید) کورمک (چون) مثل (هلال) م (هر دیده)
 هر کوز (جای) محل (جلوه) ظهور (آن) اول (ماه پاره) آی پار چه سی
 (نیست) م (معنای اشارتی) اول (لاندک که الابصار و هویدرک الابصار) اولان
 اللهک انوار جمال ذات یحیونی مشاهده زنگار ماسوادن پالک اولش بصیرت قلب
 ایل ممکن در یوخسه هر کوز ایل انوار تجلیات جمال الهی مشاهده ممکن دکلدر
 فرصت شمر طریقه رندی که این نشان چون راه کنج بر همه کس آشکار نیست

ای پالک باز عاشق لالایانک یوانی فرصت صای زرا یونشان دینه یولی کی هر کیمه
 او زده آشکاره دکلدر (مفردات) (فرصت) غنیمت (شمر) صای (طریقه)
 یولی (رند) لا ایل (با) مصدریه (که) زرا (این) بو (نشان) علامت
 (چون) مثل (راه) یولی (کنج) دینه (بر) علی (همه) جلوه (کس) کیمه
 (آشکاره) م (نیست) دکل (معنای اشارتی) ای راه حقده صفوت قلب ایل
 ونظر پالک ایل (ولایتخافون لومه لایم) سرنک مظهری اولان عاشق صادق پورتلک
 یولی غنیمت صای زرا بواسطه مشی بر علامت سعادت که دینه یولی کی
 کیر لودر هر کیمه به آشکاره و نصیب دکلدر شکری واجبدر

(از چشم خود پیرس که مارا که میکشد جاننا کنه طالع و جرم ستاره نیست) ای کجی که
 اسعد کیم معنای طالع و ستاره عطف
 تفسیر بدر جرم جیمک ضعی و رانک سکونیه
 صوح معنای * محصول بیت * کندی
 کوز کدن صور که بزی کیم اولدور یعنی
 بزی هلاک ایلان کوز کدر طالع کنه طالع
 و ستاره نک جرمی یوقدر شکایت سنک
 چشمکدنر طالع و ستاره دن دکلدر
 (او را بچشم پالک توان دید چون هلال)
 هر دیده جای جلوه آن ماه پاره نیست
 او را ده کی او جانانه را بدهد دیدن
 معنای در بوند چشم معنای در
 جلوه لامی چلی منظومه سنده
 جلوه صالقتدر دیش * محصول بیت *
 اول جانانی چشم پالک کورمک او لور
 هلال کی هر دیده اول ماه پاره نک جلوه
 کاهی یعنی جای جلوه سی دکلدر حاصلی
 جسم لطیف الی کورمک چشم لطیف
 کر کدر (فرصت شمر طریقه رندی که
 این نشان * چون راه کنج بر همه کس
 آشکاره نیست) شمر امر بخاطر شمر بددن
 طریقه لفظنده هار معنی علامت نقل در
 هر صه و معشوقه کی * محصول بیت *
 رندلک طریقه سنی فرصت صای زرا
 بوندلک نشانی راه کنج کی هر کس روشن
 و واضح دکلدر یعنی بوی بر سعادتنر
 هر کس میسر اولد دینه کجی

(نه گرفت در توحید حافظ بهیچ روی * حیران آن دلم که کم از سنک خار نه نیست) نه گرفت تأثیر ایلدی در تو
 در به صله معنای روی بونده وجه و طریق معنای در هیچ وجه و طریق دیکدر حیران آن لفظنه مضاعف اولشدر
 لام معنای که حرف تعلیل خار بونده قره طاشدر * محصول بیت * حافظک کریمه سی سکا هیچ وجهه تأثیر ایلدی
 اول دکل حیرانیم زیر سنک خار دن اکسک اولوب یعنی قیافه و پیکار قره طاشدن فالن دینک حیرانیم
 (وله رحم الله روحه) (ساقیا آمدن صید)

نه گرفت در توحید حافظ بهیچ روی * حیران آن دلم که کم از سنک خار نه نیست
 حافظک کریمه سی بوجه ایل سکا تأثیر ایلدی اول قلبک حیرانیم که سنک خارادن اکسک
 دکلدر (مفردات) (نه گرفت) تأثیر ایلدی (در) فی (تو) سن (کریمه) ایلدی
 (حفظ) م (ر) علی (هیچ) قطعاً (روی) وجه (حیران) م (آن) اول (دل)
 قلب (میم) ضمیر (کم) اکسک (از) من (سنک خار) قیاسطاشی (نیست)
 دکل (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولوب رحمت واسعه سی عالی محیط
 اولان فیاض مطلق حاشا که سنک فیض احسانکده بخل وامسک متصور دکلدر
 حافظک بوجه ایل مرادی حاصل اولوب تجلی داغیدن محبوب اولسی به کندی
 قصور دکلدر (کالحجاره او اشد قسوه) اولان قلب النده متعبر و سرگردام که قیاسطاشدن
 اکسک دکلدر یارب سنک تجلی دلم او زده مشاهده جمالک دولت سنک
 توفیق کس ارمک ممکن دکلدر حیدک محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم ذات پاک که
 بجلا قیلیدنک انوار قدسیه سی حرمتنه بزه توفیق بار ایدوب سعادت دارن ایل
 شر فیاب ایل آمین بجهاد طه و بس

ساقیا آمدن صید مبارک باد * وان مواهید که کردی مروا از یاد
 ای ساقی برامک کلی سکا مبارک اولسون اول وعده ل که ایلدک خاطر کدن
 کیتسون (مفردات) (ساقی) شراب و ریجی (الف) ندا سیه (آمدن) کلک
 (عید) برام (مبارک) قوتلو (باد) اولسون (تا) خطایه (آن) اول (مواهید)
 وعده ل (کردی) ایلدک (مروا) کیتسون (از یاد) خاطر کدن (تا) خطایه
 (معنای اشارتی) ای عالم قدسیده مظهر فیوضات سبحانی و منبع لذات خطایات
 کائنات ربانی اولان روح اعظم انسانی و فائض اسرار لدنیات رحمتی به عصمت الله
 ایل بوعالم ناسونده رفع حجاب نفسانیه عبد وصال مشاهده جمال اللهک کلی
 سکا مبارک اولسون لکن بر مرینه ده غرور بقیوب عالم السده الله ایل اولان مواهید
 عهد و میثاق خاطر کدن کیتسون تا که عهدی وفاده ثابت اوله سن

در شکتم که در این مدت ایام فراق بر کرفتی زحرفان دل و دل میداد
 نجهده یم که بوفراق ایامی مدتده حریر فراق کولک قالدردک و سکا کولک وردی
 (مفردات) (در) فی (شکتم) نجهده یم (در) فی (این) بو (مدت) زمان
 (ایام) کولدر (فراق) آیراق (بر) یوقاری (کرفتی) طوتلک (ز) من (حرفان)
 مصاحبر (دل) قلب (دل) م (میداد) وردی (ت) سکا (معنای اشارتی)
 ای روح انسانی سن امر رب اولوب وطن اصلیکدن وارواح مقرر سه ایچندن
 مفارقت ایدوب بوعالم ابتلا و غربت بلاد نفس و شیطان و هوا ایل و تعلقات
 ماسوی ایل مبتلا ایکن واسراک و رای عقله اولدیفندن سنک حالکده نجهده یم که
 یوایم فراق مدتده به اللهک کریمه یوقدر مصاحبردن قطع نظرله کولکلی

مبارک باد * و آن مواهید که کردی
 مروا از یاد * ساقیا آمدن صید
 حرف ندا آمدن صید اضافتی مصدرک
 فاعله اضافتی قیلدندر برامک کلمه کلی
 دیکدر بادت باد امر غایبدر بوندن
 پالک قیاسطاش و ناخطاب معنی جهتمده
 مبارک مقیددر مبارکات یاد تقدیرده
 مواهید جمع وعوددر اسم مفعول و وعده
 اولش مروا دهمی غایبدر رو بوندن
 معلوم اوله که علامت امر غایب و همی
 غایب دال استغبات ماقبلده بر الف زاده
 لکیدر بونده کی کبی ملامتکده مکشاد
 ایلسون بکشد مکشاد آچسون بسوزاد
 بسوزاد باق - سون دیکدر بس مروا
 کیتسون دیکدر باد بونده خاطر معنای در
 * محصول بیت * ای ساقی برامک کلی
 سکا مبارک اولسون دخی اول وعوددر که
 ایلدک خاطر کدن کیتسون بسوزانی
 کو ستر که ساقی عید شریفه نصکره
 وعده عید صحبت ایش ایش تنبیه
 ایلر که اول وعده بی فراموش ایلیددیو
 (در شکتم که در این مدت ایام فراق
 بر کرفتی زحرفان دل و دل میداد)
 در شکتم در حرف طرف شکست شاک
 و کافک کسر لیل و ضمه زیله وفاتک
 سکونیه لفظ مشترکدر تعجب معنای در
 نجهده یم دیکدر مدت زمان ایامه اضافتی
 عام الی الخاص قیلدندر وایامک فرافه
 لامیه در بر کرفتی زحرفان دل حریر فراق
 کولک قالدردک یعنی چکدک الدک و دل
 میداد می حرف فعل ماضی اولسه
 داخل اولسه حکایت حال ماضی قصد
 اولدور اما بونده معنای تأکید افاده ایدر
 انجیق ناخطاب افاده ایدر واولنده
 و احوالیت یعنی حال بو که کولک و پردی
 یعنی حرفان کولک قالدردک قبول
 ایلدی دیکدر * محصول بیت * یعنی ای ساقی
 حریر فراق دیکه ای دختر زه دیکه ای دختر
 حریر فراق کولک قالدردک کولکلی المله کولکلی قبول ایلدی یعنی اوج آی مقداری
 محنتی اولوب حریر فراق دیدار کو سترمدک نجهده یم که دالک بوکا نجهده متعجل اولدی بوییتی بیت اولدن مقدم بازنده معلوم
 اولدیکه بواپساک مقصود یعنی بتلیدر

خوش صفتی در صفت پیر کز همان حضرت یعقوب پیغمبر علیه السلام در مصراع ثانی پیر کز صفت کز
قولیدر توان گفت گفتی معنای در * محصول بیت * خواجه پیور بر کوزل سوز ایستیم که حضرت یعقوب علیه السلام دیدی یارک
فراقی اول حالتی ایست که دیکه ممکن اوله یعنی یارک فراقی برایش ایست که قابل تغییر کل (حدیث هول قیامت که گفت واعظ شهر * کتابت
که از روز کار هجران گفت) هول قورق که رابط صفت حدیث هول قیامت اولکی کنتک بقول قولیدر معنا جهندن اگر چه صورت
ایستاده کلام در کتابت خبری که

﴿ ۲۳۰ ﴾

وایست صفت صفت من الحزن فهو کظم (سریته آغاز پیور شد حضرت یعقوب علیه
السلام پیور دینی فراق بر فراق در که شرح و بیانی ممکن دکل در عصمت الله منه
بحرمة حبیب محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ حدیث هول قیامت که گفت واعظ شهر * کتابت که از روز کار هجران گفت ﴾
قیامت هیئت سوزی که شهرک واعظی دیدی بر کتاب در که فراقک زمانند
سویادی (مفردات) (حدیث) (سوز) (هول) (هیت) (قیامت) (م) (گفت)
دیدی (واعظ شهر) (م) (کتابت) (اشارت) (یا) (وحدیث) (است) (در) (از) (من)
(روزگار) (زمان) (گفت) دیدی (معنای اشارتی) جامع الکلم اولان حضرت
قرآند (فی يوم کان مقداره خیرین نصف سنه) آیت کریمه سیه وسائر آیات
واخبر زایله یوم قیامتک هول وشدند شهرک واعظک خسرو پر دیکر بیک
اسراری بود که ایام فراقک هر بر کوفی (یکوم کان مقداره خیرین الف سنه)
بوعلمده وبقاعلمده اولان فراقک الی یوم که قیاس الله دیکه اشارت پیور شد
﴿ نشان یار سفر کرده از که رسم باز * که هر چه گفت برید صبار بر نشان گفت ﴾

سفرایش یارک نشانی کبر و کین در صورم زیرا صبا یکی هر نه دیدی اینه پزیشان
دیدی (مفردات) (نشان) (علامت) (یار) (م) (سفر) (م) (کرد) (انتش) (از که)
کین (رسم) (صورم) (باز) (کبر و کین) (که) (زیرا) (هر چه) (هر نه) (گفت) دیدی
(برید) (پیک) (صبا) (م) (پزیشان) (م) (گفت) دیدی (معنای اشارتی)
بوصورت عالمند گذار ابدوب (لاند که الا بصار و هو یدرک الا بصار) حساب
عظمیه کمال ظهورند خفای اوله عقول ادراکند عاجز اولان بی نشان
بار حقیقتک نشانی کبر و کین صورم بیکم کدن و کور کدن ذات بچونی میراد
اولو الا بصار اولان پیران حقیقت دخی کند ورنه نجلی کونا کون اواد بچون خبری
متفق دکل در خبر پزیشان خصوص بوسورده ارامی عین افتراقدر (الجز
عن درک الادراک اداک)

﴿ غم کهن می سازد و دفع کنید * که تخم خوش دل اینست و پیردهقان گفت ﴾
اسکی غمی اسکی شراب الیه دفع ایلکز زرا خوش دلاک تخمی بودردخی
انجیلک پیری دیدی (مفردات) (غم) (کدر) (کهن) (اسکی) (یا) (للملابسه) (می)
شراب (سازد و دفع) بیلش اسکی دیکدر (دفع) (منع) (کنید) (ایلکز) (که) (زیرا)
(تخم) (م) (خوش دل) (اطافت قلب) (یا) (مصدر به) (ایست) (بودر) (پیر) (اختیار)
(دهقان) (انجی) (گفت) دیدی (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولان
غافلین و محجوبین بیک یا شده اولوب نیجه اردن کبر و قلان دنیای عجز و مکاره
عینه تک اطافت غمندن نیجات ایسترسه کرباغت خلقت نور محمدی وصفات
قدیمه الله صمدی اولان عشق و محبت الهیه الیه موصوف اولوب مصا و انت عشق
الهیه الیه دنیا غمین ازله ایدک (العشق ناری القلوب تحرق ماسوی المحبوب)

﴿ زیرا ﴾

دفع غم ایلک کرک زرا خوش دل که وصفای خاطره مبد و باعث بودر پیردهقان بویه دیدی دفع غمی کهن شراب
حسواله ایلدی زرا کهنه شک سورت و حبه سی زیاده اولور

(فغان که آن مه نامهربان دشمن دوست * بیک صحبت یاران خود چه آسان گفت) نامهربانده ناداننی و سلبدن
مهر یونده محبت معنای در بان ادات فاعلمده و باغبان و در بان کپی باغبی و قورچی دیکدر ریونده ده محبتی یعنی
اهل محبت دیکدر دشمن دوست وصف ترکیبی اقتضای دشمن سویی معنای بیک صحبت با حرف تا کیدر
ترک آسان گفت مقصد مفعولیدر یعنی اول نامهربان یارک صحبتی ترک ایلد م دیش و آسان و بی پروا دیش پس
خواجه بودند تقابلی چکر که نیچون

﴿ ۲۳۱ ﴾

زیرا زمین قلبه نظر و همنه معرفه الله حصاننی بخش ابدوب منصرف القلوب اولان
مرشد کامل خوش دلاک تخمی و باعثی بوی محبت الله در دیدی خبری صادق
﴿ فغان که آن مه نامهربان دشمن دوست * بیک صحبت یاران خود چه آسان گفت ﴾

فغان که اول دشمن دوستی محبتی آتی کندی یارانش صحبتک ترک کنی نه عجب آسان
ایلدی (مفردات) (فغان) (فریاد) (مه) (آی) (نامهربان) (محبت) (دشمن) (م)
(دوست) (م) (با) (زاند) (ترک) (م) (صحبت) (م) (یاران) (م) (خود) (کندی)
(چه) (عجب) (آسان) (م) (گفت) (کرده معنای ایلدی دیکدر) (معنای اشارتی)
استعجیل الله (صی ان کرهوا شبا و هو خیر لکم) سر نه آه و فریاد و رای هقله
نه عجب سر در که استعداد فطری و محبوبیت از لیلی حکمجه عاشقین صادقین
ملائکة قدسیدر دن بر تو عالی اولماری ایچون انواع بلال الیه متراج اولان در دوشقه
کرفتار اولماری کآن بر بدرای اولش عالی محبوب کال استغنا شدند کندی یارانی
صحبتی محبتی لکندن و دوشقه نامهرمدن ستر ایچون دشمن معامله سی کوسر دیکندن
سهولته ترک ایتمش کیدر صورتا لکن حقیقتده دو ستر نه ابتلا لطافتد تنکیم
(اشد البلاء علی الانبیاء) پیور شد

﴿ من و مقام رضا بعد ازین و شکر رقیب * که دل بدر تو خو کرد و ترک درمان گفت ﴾
بوند انصره بن رضا مقام الیه و شکر رقیب الیه هم زیرا کوکل سنک دردی خوی
ایلدی و درمانی ترک ایلدی (مفردات) (من) (بن) (و) (مع) (مقام) (مرتب) (رضا) (م)
(بعد ازین) (بوند انصره) (واو) (مع) (شکر) (م) (رقیب) (کوزی) (که) (زیرا)
(دل) (کوکل) (با) (للملابسه) (درد) (م) (تو) (سن) (خو) (خوی) (کرد) (ایلدی)
(ترک) (م) (درمان) (علاج) (گفت) ایلدی (کرده معنای اشارتی) (اشد البلاء
علی الانبیاء) سرنی بیلد کدنصره بندخی نفس و شیطان الیه اولدیم ابتلا و جانب
حقدن کآن درد و بلا یه رانی اولوب ای محبوب انجی چون کلوکام سنک مایه
سعادت اولان درد و بلا کی معناد ابدوب راه عتکده اولان دردک درمانی ترک ایلدی

﴿ کره بیاد من کر چه بر مراد وزد * که این سخن بثل باد باسلیمان گفت ﴾
بله دو کم اورمه و اعتماد انچه ککر چه هر ادک اوزره اسر سه زیرا بوسوزی
مثل الیه باد سلیمان دیدی (مفردات) (کره) (دو کم) (بیاد) (بله) (من) (اورده)
(کر چه) (اکر چه) (بر) (علی) (مراد) (م) (وزد) (اسه) (که) (زیرا) (این) (بو) (سخن)
سوز (مثل) (مثل الیه) (باد) (بل) (با) (للملابسه) (سلیمان) (م) (گفت) دیدی (معنای اشارتی)
ای عاشق صادق سر برع الزوال اولان دنیا به و عمر همی السحاب اولان عمر و دولت بی بقایه
اعتماد انچه هر نه قدر مرادک اوزره اولور سه ده زیرا بوسوزی باد سلیمان علیه
السلامه دیدی باسلیمان (غدوها شهر و رواها شهر) اولان تخمی حق تعالی
بکا کتور عتکده اشارت بودر که دنیا ملکته اعتماد عتکده سلطنتک کی عظیم
اولور سه ده یته بل کی سر برع الزوالدر بقای اولیانه کوکل و برمه من دیشدر

بویه بلا فکر و رویه یارانی ترک ایلد م دیدی اما آسان
و بی پروا دیدی حاصلی قیامت
هذابی دیدکری یارک فراق عذابیدر
(نشان یار سفر کرده از که رسم باز *
که هر چه گفت برید صبار بر نشان
گفت) سفر کرده سفرایش از که که
بونده اسمدر کیم معنای باز تا کید
افاده ایدر که حرف تعلیل برید صبا
اضافتی یتیه در برید هر پیده ایچمی به
ذکر اما شمر ای عجم بیک معنای
استعمال ایدر * محصول بیت * سفر
ایست یعنی سفر و کتش یارک نشانی
و خبری کیدن صورم بر صبا یکی هر نه
که دیدی بر پزیشان دیدی یعنی برید صبا
پزیشان کور خبر نه اعتماد اولور دیکدر
(غم کهن می سال خورده دفع کنید * که
تخم خوش دل اینست و پیردهقان گفت)
غم کهن اسکی غم کهنک کافی مضموم
دائما اما هاسی مضموم و مفتوح اوقتی
جایز در مکر که قافیه ده واقع اوله اول
تقدیر چه بریده مخصوص او اور مثلاً
سوسن و روشن قافیه سنده ها مفتوح
اوقتی و رین و کن قافیه سنده مضموم
سهند بویه در مثلاً سوسن و روشن
قافیه سنده سین مفتوح و مضموم
سال خورده سابقاً یکم شد که
پشامشدن تعبیر اما بوند اسکی
شراب مراد در خوشدلی یا حرف
مصدر تخم بونده کثایت رسیدن دهقان
آنجی مراد تعریبی و انصراف و عدم
انصراف تفصیل محتاجد را ما بوحلی
دکل * محصول بیت * اسکی شراب
دفع غم ایلک کرک زرا خوش دل که وصفای خاطره مبد و باعث بودر پیردهقان بویه دیدی دفع غمی کهن شراب
حسواله ایلدی زرا کهنه شک سورت و حبه سی زیاده اولور

غ چن بلبل نوحاسته تازه اجلش کل نازکم کن نازی کایسارک ایله دیکد و بسی چوق
لازمدره محصول بیت صبح وقتی بلبل تازه اجلش کله دیدی نازی ترک ایله که

100

سبیل اضافتی یا نیه درمی آشفته آشفته درمک و قرش مورش ارباق حاصلی نسیم ه
ایلوب صگاه بری برینه فارشوب و کاه ارباور یوحا نشدن اشفت لفظ
چنده بهار یلی کل الله سرورک نشدن یعنی یاشدن اول جاناك عارض و قاضی ار
هوادن زلفا سبیل نسیم محرم بدن قرش مورش اولوردی

1

(گفتم ای مستند چم جهان بخت کو * گفت افسوس که آن دولت بیدار بخت) مراد مستند چمن است سابقه مذکور و دستور
اولان گلستاندر و چمنیدن مراد کادر که جعب شکوفه نک ساطا نیدر تکیم یورر (بخت) افسر سلطان کل پیدا شد از طرف
چمن * مقدس بارب مبارک باد بر سر و سخن * و تکیم یورر (بخت) تخت زمی دزدست کل بچمن * راه چون لعل آتشین در یارب *
و جام جهان بین دن مراد کل مطبقدر که قدح بکرز و جهان بین وصف ترکیبدر جهان کوری مناسه و جامه جهان
بینک و صفی اثبات ایالت مجازدر جهانی

کورمکه سبب اولدیفیچون زیر احقیقت
جهانی کورن اکا ناظر اولدر پس
مراد جهان بیندن جهان نماد تکیم
اکثر استمال بوله در کواکبات استقامت
فنی مناسه گفت فعل ماضی ضمیر فاعل
تجذبه مستر کتابدر گلستاند افسوس
در بغ و حیف مناسه در که حرف تعلیل
افسوسه هائدر وما بهدی تله مقبول
قولدر دولت بیدار او یا نای دولت یعنی
دوات غالب و بخت بیدار ده دیر یعنی
طالع مساعده مناسه بخت فعل ماضی
بحسب لغت او بودی دیکدر اما مراد
زائل اولدی و کتیدی دیکدر دولت
بیدار دن مراد ایام ورد او لوب سریم
الزوال اولدیفندن * محصول بیت *
دون کیمه شاه شجاعسک باغ ارم نام
یا فیه سنک گلستانده اعلاف هوان که
نسیم مهر بدن زلف سفل بر بشار و اشته
اولوردی گلستانه دیم ای کل بادشاهنک
فنی چم جهان بینک فنی یعنی کل فنی
گلستان دیدی حیف و در بغ اول و دولت
بیدار او بودی یعنی زائل اولدی کتیدی
(حزن عشق نه انست که آید بزبان * سابقی ده کوتاه کن این گفت و شفت *
عشق سوزی اول نسته دکلر که زبانه کاه ای ساقی شراب و بر و سولگی و ایشکی
قبصه ایله (مفردات) (سوز) (عشق) م (نه) فنی (آنت که) اودر که
(آید) کاه (زبان) دله (ساقی) ای ساقی (می) شراب (ده) ور (کوتاه)
قبصه (کی) ایله (این) و (گفت) سولک (شفت) ایشک (معنای اشارتی)
ای طاب حق سخن اسرار عشق و کلمات قدسیه عارف بالله جله ذوقیاتندر
زبانه تمیزی ممکن دکلر ای شراب عشق الهینک ساقی بیهم بکا محبوم جانک
لذت عشقیه مست و مستغرق اولی ایچون شراب عشق بخش ایله و محبوم کلانک
شیرینی سو بلوب و ایشکی بدن قطع و کوتاه ایله که (من عرف الله کل لسانه)
اشک حافظ خرد و صبر بدر انداخت * چه کند سوز غم عشق نیارست نهفت *
حافظک کوزی باشی عقلی و صبری در بابه آندی نیلسون عشق غمک حرارتی
کبر لکه قادر اولدی (مفردات) (اشک) (کوز) باشی (حافظ) م (خرد) عقل
(صبر) م (با) ط فیه (دریا) دکن (انداخت) آندی (چه کند) نیلسون

سوز

و صبر بدر یا انداخت * چه کند سوز غم عشق نیارست نهفت) نیا رست فعل فنی ماضی قادر اولدی نهفت یعنی مصدر
مناسه کز لک دیکدر * محصول بیت * حافظک کوزی باشی عقل و صبری در بابه آندی یعنی بودند اول عقل و صبر
قویله بکا و کریه سنی ضبط ایدردی و کوزدن باش چقار می دی اما شندی کریه و بکا سنی غالب اولوب اشکی طغیان
ایدوب خرد و صبری مغلوب اولدی اشک در بابه آندی پیور دینی کثرت کریه دن کتا بیدر گانه که اشک در یاد

خرد و صبری غرق اولدی مصراع ثانی می مذکور حکم تعلیلده ایراد ایدوب پیورر نیلسون عشقک
غمک حرارتی کز لکه قادر اولدی پس اول جهندندر کثرت کریه سنی (وله عنی غم) (دل و دینم شد و دایر سلامت
برخاست * گفت بامانشین کز تو سلامت

۲۳۵

(سوز) حرارت (غم) م (عشق) م (نیارست) قادر اولدی (نهفت) کبر لک
(معنای اشارتی) آرزوی لقا محبوب ایله حافظک کوزی باشی و جگری آتشی عقل
مباشنی و صبر و قرارنی در بای عشقه غرق ایشی و اختیارنی محو ایدی کرچه
اسرار عشق ستر لازمدر اما نیلسون حرارت غم عشق اراده سنی محو ایدوب
کبر لک که قادر اولدی

دل و دینم شد و دایر سلامت برخاست * گفت بامانشین کز تو سلامت برخاست *
قلب و دینم کتیدی و دلبر ملائمه قانقدی و دلبر بکا دیدی که زله اوتورمه زراستندن
سلامت قانقدی (مفردات) (دل) (قلب) (دین) م (میم) ضمیر (شد) کتیدی
(دلبر) م (با) اللابسه (ملا مت) اوم و تو بیخ (بر) زائد (خاست) قانقدی
(گفت) دیدی (باما) بزله (منشین) اوتورمه (که) زرا (ز) من (نو) سن
(سلامت) م (بر) زائد (خاست) قانقدی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق
راه عشق بر نازک راه در که (ما زاغ البصر و ما طغی) سر بجه بر نفس ماسوا به
نظر و محبت اهل همت عندند باعث ردت و سبب فرقت و مجبور بندر که بروقت
کوکم ماسوا به میل ایدوب حب سوی ایله کوکم و دینم که اطاعت و انقیادم زما می الدن
کتیدی اول وقت دلبر غیور بکا اوم ایدوب دیدی که ای کذاب ایکی محبت بر قلبه
جمع اولر بزله اوتورمه و محبت دعواسنی ترک ایله که سندن سلامت قلب قانقدی
کتیدی (الامن انی الله بقلب سلیم) سری منهدم اولدی

کیمی ایشک که بوفنا مجلسه بر نفس خوش اوتور دی که محبت آخرند ندامتله
قانقدی بلکه جله ندامتله قانقدی (مفردات) (که) کیم (شایدی) ایشک
(در) فی (این) بو (زم) مجلس (دم) نفس (با) وحدتییه (خوش) م
(بنشست) اوتور می (نه) فنی (آخر) عاقبت (محبت) م (با) اللابسه
(ندامت) پیشانی (بر) زائد (خاست) قانقدی (معنای اشارتی) ای عاشق
بوفانی اولان دارم محبت ماسوا به اولان اهل دیادن کیمی ایشک که بوفانی
عالیه بر نفس راحت بواستی و خوش عمر بکوردی که آخر عمرند هی واه دنیایی
بوشه چیکنه دم الله اطاعت و انقیاد ایله معرفه الله تحصیل انهدم ده رک حاله
پشیمان اولدی و ندامت جکیم کیمی کوردک اهل دنیا و آخرت ندامتدر

شمع اگر زان رخ خندان بزبان لاف زد * پیش عشاق نوشها غرامت برخاست *
شمع اگر اول کولبی یوزدن دل ایله لاف اوردیسه سنک عشاقک او کند کیمه اود که
قانقدی (مفردات) (شمع) چهره (زان) نندن (رخ خندان) کولبی یوز (زبان)
دل ایله (لاف) دهوی (با) وحدتییه (زد) اوردی (پیش) اول (عشق) م
(نو) سن (شها) کیمه (با) اللابسه (غرامت) اودک (برخاست) قانقدی
(معنای اشارتی) اهل دنیا دکل زهد و صلاحه و افوار علم و معرفه دعوا ایدوب
انوار ذات الهییدن خبردار اولیان اهل صورت دخی حاله ندامت ایدوب بوعالم

غرامتیچون اباقی او زره دیکلوب طوردی حاصلی صبا حه دک اباقی او زره دیکلوب طور دینی سنک عشاقک او کند
ایلدیکی کتا خلقدن اعتذار ایچون که هم یا نوب یا قیور و هم کوز بایشین دوکر

(در چن باد بهاری ز کنار کل و سرو * بهو اداری از عارض و قامت رخاست) بهار بد بهار بد با حرف نیت بهو اداری بد با سبیت افاده ایدر هوا نار و صفت ترکیب در محبت معنای در * محصول بیت * محبتیله قافدی یعنی پیدا اولوب جانان جانبد اسدی کلدی بل قافدی دیلر اسدی معنای تر کیده ده استمالدر حاصلی عارض هوا سبیل کلی وقامت هوا سبیل سروی ترک ایلدی دیکدر لاف و نشر مرتب طریقه (بیت بکذشتی و از خاوتیان ملکوت * بخاشای تو آشوب قیامت

برخاست (خلو تیان خلوتیشک جعی خلوتی منسو بلر دیکدر ملانکه مقامند عالم ملکوت دیلر پس خلوتیان ملکوتین مراد ملانکه در اشوب قار بشه قافه و فتنه به دیلر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر سن مست چکدک و ملانکه دن سنک تماشک سبیل فتنه قیامت قافدی یعنی پیدا اولدی حاصلی سنک ستانه لکک بشردن کیوب ملکر فتنه واشوب صالدی (پیش رفتار تو پا بر گرفت از خجیات * سرو سرکش که بنافذ و قامت رخاست) رفتار و صفت ترکیبدر ار بدندن بیار و دیدار کبی رفت و بیم و دید آتور بیجی معنای رفت بونده اسمدر بیورر معنای سنه بس معنی سنک بیورر و بشک او کنده دیکر او اور بر گرفت قادر مدی خجیات مصدر در اوتاق معنای سرکش و صفت ترکیبدر باش چکبی معنای یعنی کیمیه به باش اکر و متفاد اولر بنافذ و قد و قامت

یابونده معیت معنای افاده ایدر قد و قامت نازانقی دیکدر رخاست بونده طووردی معنای در * محصول بیت * سنک بیورر و بشک قنده و باو کنده و تاند بندن ایاضن قادر مدی سرکش سرو که قد و قامت نازانقی قافدی یعنی سرو سرکش فقر افقه طووردی سنک رفتار کاتانده ایاضن قادر و رفتار مالا مال اولدی بختیدن و جبریدن (حافظ این خرقه بندگان مکر جان بیری * کانش از خرقه سالوس و کرامت رخاست) این خرقه در مرادی یا خرقه سبیلر خرقه فقرای د بالیه کیناره تعریضدر مکر بوند باشد که معنای در اوله که جان قورره سبیل دیکدر کانش ده که حرف تعلیل خرقدی آغسه علسندر سالوس و جاموس وزنی اوزره

استدر جاسوس و جاموس وزنی اوزره * محصول بیت * ای حافظ بو کیدیکر یا خرقه سنی کیدر اوله که آتش دوزخدن جان قورره سبیلر یاو کرامت خرقه سندن آتش ظاهر اولدی یعنی یا الیه خرقه کیوب کرامت صائیلر سوای عالم اولدی پس سن یوصفی کیدر سنده واریه رسوای عالم اولیه سبیل خرقه سالوس و کرامتدن آتش قاتمنی رسوای اوامدن کینایندر (وله رحم روحه)

ملتمه سنک مظهر انوار تجلیاتک اولان عاشق صادق فکر حضورند اعتبار ایدوب نیازده اولدیار

در چن باد بهاری ز کنار کل و سرو * بهو اداری از عارض و قامت رخاست

چنده بهاری کل و سرو ک کنار دین اول عارض و قامت هوا دار لقیله و محبتیله قافدی (فردات) (در) فی (چن) (یاد) بل (بهسار) م (با) نسیه (ز) من (کنار) م (کل) م (سرو) م (با) (لالا بسد) هوا دار (محبت ایدجی) (یا) (مصدر به) (آن) اول (عارض) (یکانی) (قامت) بوی (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) انوار ذات الهیه به وصلت ایچون روضه محبتده پاده بهساری کبی داغما جاب حقه توجهده اولان عاشق درخی مرتبه محبو بوند و راه استقامنده ثابت اولان عارف بالله لک سینه نشر حله لری کنار دین ایستداد الیه اول تجلیات ذاتیه و صفاتیله محبتیله قافدی و راه طالبه ثابت اولدی

مست چکدک و ملکوت خلوتیلرندن سنک تماشک لایله فتنه و قامت قافدی (فردات) (مست) م (بکذشتی) کچدک (از) من (خلوتیان ملکوت) عالم ملکوتی نظر خافندن مستور اولان ملکر (با) (لالا بسد) (تماشک) (سپران) (نو) سن (آشوب) (فتنه) (قیامت) م (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) استبذ بالله (فلا تجلی ربه للجلیل چله دکا و خر موسی صفا) سر نیجه سنک تجلیات ذاتیه ک ملانکه کرو و بونی مختبر و سرگردان ایدوب مشاهده انوار جلاله مضطرب الحال اولوب باشلرینه قیامت قویدی ضعیف بشر نیجه مختبر اولسونکه سنک تجلیک طافلر تحمل ایچوب پاره پاره اولمدر

پیش رفتار تو پا بر گرفت از خجیات * سرو سرکش که بنافذ و قامت رخاست

سنک بیورر و بشک او کنده ایاضن قادر مدی اوتاقمندن باش چکبی سرو که قد و قامت نازانقی قافدی (فردات) (پیش) اول (رفتار) بیورریش (نو) من (با) ایاضن (بر) یوقارو (نکرفت) طووردی (از) من (خجیات) اوتاقم (سرو) م (سرکش) باش چکبی (بنافذ) نازانقی (قد و قامت) بوی (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) یارب سن بر فاعل مختار سنکه سنک تجلی افعالک وحکم ارادت لازا ک و عظمت جلالک دخی کرک ملانک و کرک اتیسا و اوایا و کرک عوام و انقباضه سنی مختبر و سرگردان ایدوب حیاتدن بر مرتبه اعتراف عجز ابتدیلر که ذاتلرینی و میرا تیلرینی فتاده و شباهت ناچیزده قبلدیلر لکن عوام خفت سبیل سرکشک ایدوب کبر و ریا الیه کذبیلرینی ورطه هلاکده خیالدر که (من تکبر وضعه الله)

حافظ این خرقه بندگان مکر جان بیری * کانش از خرقه سالوس و کرامت رخاست

ای حافظ بو خرقه بی آت که مکر جان قورناره سبیلر آتش ریا و کرامت خرمندن قافدی (فردات) (حافظ) م (این) بو (خرقه) م (بنفاداز) آت (مکر) بلکه (جان) م (بیری) ایلمه سبیل و قور ناز سبیل (که) زرا (آتش) م (از)

من (خرمن) م (سالوس) دیا (کرامت) م (برخاست) قافدی (معنای اشارتی) ای حافظ اللهک عظمت و اجلاتی و قهر و جلالتی فکر ایدوب بو کبر و ریا و کرامات واستقا لیا سبیل صورت پرستکی و اظهار وجودی ترک الیه همان افشای وجود الیه محو بسده اولکه بوجله جگر لری خون ایدجی آتش گرفت و کرک آتش حرقت جله سی ربا دین و کرامت صائق و کبر و اتانیت الیه و اراق ایتمک خرمندن قافدی

وله ایضا

روی تو کس ندید هزارت رفیب هست * در غنچه هنوز و صدت مندلایب هست

سنک بوزی کیمسه کور مدی ویک رفیق و اردر غنچه لقمه سبیل هنوز و بوز بلک و اردر (فردات) (روی) بوز (نو) سن (کس) کیمسه (ندید) کور مدی (هزار) بیک (تا) خطایه (رفیب) (کوزجی) (هست) و اردر (در) فی (غنچه) م (هرز) خطایه (هنوز) شمدی (صدد) بوز (تا) خطایه (مندلایب) بلل (هست) و اردر (معنای اشارتی) ای نظیر و منسل اولیوب (واحد لاشریک له اولان اللهم لا اله الا الله لا فی الدنیا ولا فی الاخره و الهی عن درک الادراک) ادراک سرل نیجه رفیب القیده اولان ذات بیخونک معرفتیله امر بیورر و ایمان بالغیب نعمتی کرم ایدوب (و افند کر مناسنی آدم) تا جلیله مکر م قلوب (هذا صراطی مستقیم) آیت جلیله سبیل وصلت ذاتیه که بول کو ستروب بوعا جز و بیچاره و غریب و آواره و محتاج کرک اولان کدای بی نوای درمانده قوللریکه (فاستقم کما امرت) (والله معکم ایما کنتم) الله اطفی بعباده (لا تقنطوا من رحمة الله) و عدل الیه امید وار ایدر که نصکره بوند قدر نکه احسن صو رنده خلقی ایدوب بو عالم غریبده ذات شریفک برده عزتند مستور ایدوب بو غریب انسانی نفس و شیطان و هزار رفیب رهنان الیه میلایندک هنوز غنچه کبی ظهور و تجلیده دکا سبیل لکن جلالک مشاهده سی آرزو سبیل نیجه بوز هند لب کبی کیمسه ل صبا حه دک آه و فریاد ایدر عاشقارک و اردر که جانلرین بولکه فدا اینتشلر در واحدانکه مرا قبلدر

کر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست * چون من درین دیار هزارت غریب هست

اگر سنک محله که کادم ایسه اول دکا و غریب دکا در بنم کبی بودیارده سنک بیک غریب و اردر (فردات) (کر) اکر (آمدم) کادم ایسه (با) (لالا بسد) (کوی) محله (نو) من (چندان) اول دکا و (غریب) م (نیست) دکا (چون) مثل (من) بن (درین) بو (دیار) شهر (هزار) بیک (تا) خطایه (غریب) م (هست) و اردر (معنای اشارتی) یارب لذت خطایکله و مشاهده انوار جلالک شرفیاب ایندییک و وطن اصلیز دن حکمت جلیله ک مقتضای سیلا و مشقت خانه سی دیار غریبده کام ایسه وطن اصلیزین و مشاهده جک آرزو ایدر هزار غریبک و اردر بو قدر غریب یار ایچنده برسی بنم کبی غریب دکا در عون و عسایتنکه احتیاج جله دن زیاده در

روی تو کس ندید هزارت رفیب هست * در غنچه هنوز و صدت مندلایب هست

سنک بوزی کیمسه کور مدی ویک رفیق و اردر غنچه لقمه سبیل هنوز و بوز بلک و اردر (فردات) (روی) بوز (نو) سن (کس) کیمسه (ندید) کور مدی (هزار) بیک (تا) خطایه (رفیب) (کوزجی) (هست) و اردر (در) فی (غنچه) م (هرز) خطایه (هنوز) شمدی (صدد) بوز (تا) خطایه (مندلایب) بلل (هست) و اردر (معنای اشارتی) ای نظیر و منسل اولیوب (واحد لاشریک له اولان اللهم لا اله الا الله لا فی الدنیا ولا فی الاخره و الهی عن درک الادراک) ادراک سرل نیجه رفیب القیده اولان ذات بیخونک معرفتیله امر بیورر و ایمان بالغیب نعمتی کرم ایدوب (و افند کر مناسنی آدم) تا جلیله مکر م قلوب (هذا صراطی مستقیم) آیت جلیله سبیل وصلت ذاتیه که بول کو ستروب بوعا جز و بیچاره و غریب و آواره و محتاج کرک اولان کدای بی نوای درمانده قوللریکه (فاستقم کما امرت) (والله معکم ایما کنتم) الله اطفی بعباده (لا تقنطوا من رحمة الله) و عدل الیه امید وار ایدر که نصکره بوند قدر نکه احسن صو رنده خلقی ایدوب بو عالم غریبده ذات شریفک برده عزتند مستور ایدوب بو غریب انسانی نفس و شیطان و هزار رفیب رهنان الیه میلایندک هنوز غنچه کبی ظهور و تجلیده دکا سبیل لکن جلالک مشاهده سی آرزو سبیل نیجه بوز هند لب کبی کیمسه ل صبا حه دک آه و فریاد ایدر عاشقارک و اردر که جانلرین بولکه فدا اینتشلر در واحدانکه مرا قبلدر

(روی تو کس ندید هزارت رفیب هست * در غنچه هنوز و صدت مندلایب هست) هرارت تاسی معنی جهشندن رفیبه مقید در و صدت تاسی مندلایب * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر سنک روی کیمسه کور مدی حال بو که بیک رفیق و اردر غنچه ده سین هنوز یعنی دخی برده ایچنده سین حال بو که بوز هند لبک و اردر حاصلی خانه دن طاهر جیفه امش انک قو بونده سین لکن عالم تمام مبالا کدار اخرتده اولان لفظده هنوز وحدت ایچون و خطاب ایچون و مصدریت ایچون او اور غنچه افطنده مصدریت ظاهر در دین کیمسه مکر خطا ایش زرا معنی بانکدر هنوز دکا دکل شکیم سابقا بیان اوامشدر تا یا غنچه ده مصدریت ظاهر در دین کیمه خطا در که اند با خطاب ایچو و در و هرزه بختایه یانی مافلتیه ایصال ایچو سندن (کر آمدم بکوی تو چندان غریب نیست) چون من درین دیار فراوان غریب هست (فراوان چوق دیکدر * محصول بیت * اکر سنک محله که کادم ایسه اوافدر عجیب دکا در مصراع ثانی حکم نه لیلده در زرا بنم کبی بو دیارده چوق غریب و اردر حاصلی بنم سنک محله که کادم غریب دکا در زرا غریب مقامیدر غریب ایسه غریبه مائل در که غریب الی الغریب میل دیار دن مراد بونده کوی جاناندز (هر چند دورم از تو که دور

از تو کس مباد * لیکن امید وصل تویم من قریب هست * دور از تو کس مباد جله دعا به حشو معراج در
 محصول بیت * هر قدر که سندن ابراه اسم کینه اراق اولسون اما سنک و صلاک امیدی بقدر یعنی من قریب
 واصل اولیق امیددی وارد در حاصلی ظاهرا سندن بیدم اما وصل امیددی قریب در (در عشق خانقده و خرابات
 فرق نیست * هر جا که هست بر توی روی حبیب هست) * محصول بیت * طریق عشقده خانقاهه میخانه مایته
 فرق بوقدر هر بزرگه وارد انده دوستک بوزی بر توی وارد یعنی اگر صومعه زاهد و اگر دیر راهبر چچنده خدا
 حاضر در و انار جال و جلال منکشف
 و مجلید (اینجا که کار صومعه را جلو
 میدهند * نافوس دیر راهب و نام صلیب
 هست) کار صومعه دن مراد اصناف
 عبادات و نافوس کلیسا رده بر توی
 نخه در که اوقات صلواته چارلز وقت
 مدانی پسان ایچون دیر کایا و نافوسک
 دیره اضافتی لامید در دیر کده راهبه
 اضافتی بویله راهب کشش چچی رهبان
 کلور رانک منی و هانک سکو نیله صلیب
 کافر کور دیککی خاچدر که یلخه قلیچ
 شکنده در چچی صلب کلور صادق
 ولانک منیر یله و صلیبان علی وزن رهبان
 دخی کلور * محصول بیت * اول
 رده که صومعه ایستنه یعنی عبادت
 جلوه یعنی حسن و جمال و پرور راهب
 دیرک تا قوسی و نام صلیبی انده وارد
 حاصل کلام خلاق عالمه جمیع اشیا امید
 اوزره در و هر رده حاضر در و جمیع ادیان
 و ملانده معبود در (که معکف دیرم و که
 ساکن مسجد * یعنی که ترا به طاعت
 بخانه (بیت) در صومعه و مدرسه
 و دیرو گشت (ترانه دوزخند و جویای
 بهشت * حاصلی صومعه زاهد و دیر
 راهب حقیقت و مجزایی مثلا زماندر
 تکیم خواجه پیور (بیت) در کار
 خانه عشق از کفرنا کر بزم * آنش
 اگر بسوز دکر بواهب نباشد * حاصلی
 اشیا اضداد دله متیندر پس ضدان یله
 کرک که متین اوله روز و شب کبی (عاشق
 که شد که یار یحاش نظر نکرد * ای
 خواجه درد نیست و کر نه طیب هست)
 اولکی که اسعد کریم مناسبه ایکیجیسی
 حرف ربط درما به مدینی ماقبله ربط
 ایدر ای خواجه خطاب عامدر ای عزیز
 دیکدر درد افتده اغری به دیرل صکره
 بعضی بلیبل ده استعمال ایلد یار

در چند دورم از تو که دور از تو کس مباد * لیکن امید وصل توام من قریب هست *
 ندکلو که ابراهم سندن که کینه سندن اراق اولسون اما سنک و صلاک امیدی بکا
 من قریب وارد (مفردات) (هر چند) ندکلو (دویم) ابراهم (از تو) سندن (دور)
 اراق (ز تو) سندن (کس) کینه (مباد اولسون) (لیکن) م (امید) رجا (وصل
 تو) سنک و صلاک (ام) بکا (عن قریب) غین زمانده (هست) (وارد) (معنای اشارتی)
 یارب ذات شریفک کال تقد سده بزم وجود ذلیل و ناجیه من کال تدنیه صورتا بهدیت
 کورسقر اما قوله تعالی (ونحن اقرب الیه من جبل الورد بد) (فانی قریب اجب
 دعوه الداع اذا دعانی) آیات عظمای سرمنجه معنی و حقیقه سن بزه زدن بقیه من
 معنی یوزندن هیچ بر کینه سندن اراق اولسونکه بعد معنوی الهیاذ بالله می دود بندر
 لکن رحمت واسعه کدن امیدم بود که بزی معجور ایقوب عن قریب بزی محض
 کر مکه و رجنگه ذات پاکه واصلین فیقله کدر حبیب حر متنه بزی نا امید
 ایقوب دنیا و آخرت رجنگه واصل یایده سن
 در عشق خانقاه و خرابات فرق نیست * هر جا که هست بر توی حبیب هست *
 عشقده خانقاه الهی میخانه ک فرق بوقدر هر بزرگه وارد رجیبک ذاتی اثری
 وارد (مفردات) (در) فی (عشق) م (خانقا) تکیه (خرابات) میخانه
 (فرق) م (نیست) بوق (هر جا که) هر که (هست) وارد (بر تو) از و عکس
 (روی) ذات (حبیب) م (هست) وار در (معنای اشارتی) حضرت الالهک
 رحمت و کریمه مظهر تجلیات اولان عاشق صادق مسجد الهی میخانه ک فرق
 بوقدر ز راهر قننی محله حبیب حقیقی اولان الالهک نوار تجلیسی انده وارد
 اول محل عاشقه کبه در
 اینجا که کار صومعه را جلو میدهند * نافوس دیر و راهب و نام صلیب هست *
 اول رده که صومعه ایستنه جلو و پرور انده کایا جای و کشش و خاج آدی
 وارد (مفردات) (اینجا که) اول رده که (کار) ایش (صومعه) عبادت توی
 (را) ادات مفعول (جلسو) زینت (میدهند) و پرور (نافوس) بیسوک چاک
 (دیر) کلیسا (راهب) کنیش (نام) اسم (صلیب) خاج و بت (هست)
 وارد (معنای اشارتی) اول بر محل که آند جامع و مسجد اولان عبادت و طاعت
 اولان و حضرت الله الهی اولان ناز و نیاز کینه مانع اولیه اول محله کرک کای
 جای اولسون و کرک کنیش اولسون و کرک خاج و بت اولسون اول محله کینه
 عاشقه کبه دن فرق بوقدر لکن کبه ده و مسجد اولوب عبادات و طاعت عاشره
 و ناز و نیاز کینه مانع بونورسه اول محل عاشقه مانند کنیاسدر بلکه دوزخ پر عذابدر
 عشق که شد که یار یحاش نظر نکرد * ای خواجه درد نیست و کر نه طیب هست *
 ایم عاشق اولدیکه یار انک حاله نظر الیدی ای افندی وای کشی سنده درد بوقدر
 و لا درده طیب وارد (مفردات) (عاشق) م (که) کیم (شد که) اولدیکه

محصول بیت * خواجه استفهام انگاری طریق بهر کریم عاشق اولدیکه یار انک حاله نظر الیدی یعنی البت یار کر چکدن عاشقه
 انفسات ایلر اما ای عزیز در دوقدر و الاطیب وارد یعنی جانا ن طیبیدر اهل دردی و عشقی یلور یلیچک علاج
 ایلر حاصلی مشکل اهل درد اولقدر و الا درمان مقرر در (بیت) زینت ماست کینه و رنه خاطر لیلی * یکر بادیه جرس
 و جوی مجنونست (بیت) عاشقان هر چند متناقض جلال دلبرند * دلبران رعا شقان ازما شقان عاشق ترست *

(یار) م (بحالش) انک حاله (نظر) م (نکرد) الیدی (ای خواجه) ای کشی
 (درد) م (نیست) بوقدر (و کر نه) والا (طیب) م (هست) وارد (معنای
 اشارتی) هر آند و هر مکانه و بیج عبادات و درد جذبات الهیات الهی راه عشق
 حقه ریاضات و مجاهدات مشقته حول اولان عاشق صادق (لایضع اجر
 المحسن) اولان الله وعد کریمی مغضا سنجیه حاله نظر رجنگه نظر ایتمک اولر
 البت نظر ایدر و در دینه و صلیبه دوال ایدر ای خواجه درد بوقد یوحسه طیب
 حقیقی حاضر و ناظر در و عباد صالحیه ناصر در دیکدر
 فریاد حافظان همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست *
 حافظک بوجه فریادی آخر عبث بره دکلدر هم بر غریب قصه و بر عجب سوز
 وارد (مفردات) (فریاد) فغان (حافظ) م (این) بو (همه) جله (آخر)
 عاقبت (یا) للالبسه (هرزه) عبث (نیست) دکل (هم) ادات مقارنه (قصه
 غریب) م (حدیث) سوز (یا) وحدتیه (عجیب) م (هست) وارد (معنای
 اشارتی) حافظک بود در الهی روز و شب فریاد و فغانی خود بخودانه دکلدر محض و فقی
 ربانیه رباعث و صاند و هم بر اسرار غریبه الهیه و بر خطایات واهب الیها یایله
 علوم لدنیه عجبیه ربانیه عایه و سبیتدر دیکدر
 بدام زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش بغمزه که بکش سزای خویشنت *
 سنک زلفک دامنه کوکل کنیدی اختیارله مبتلا اولمشدر غزه الهی اولدر زرا بوکا
 کنیدی لایقیدر (مفردات) (یا) للملابسه (دام) طوزاق (زلف) م (تو) سن
 (دل) کوکل (مبتلا) گرفتار (خویشنت) کنیدی (است) در (بکش) اولدر
 (یا) للملابسه (غزه) کوز فقی (که) زرا (این) بو (اش) اکا (سزا) لایق
 (خویشنت) کنیدی (است) در (معنای اشارتی) یارب سنک اسرار تجلیات
 صفات کینه سنک توفیقک کوکل کنیدی اختیارله مبتلا اولمشدر یارب من
 کر مکه اتی (متوافقین ان عمو نوا) سرینه مظهر قیل زرا کوکل بعد الفضا
 روح مقدسه باقی اولنک سببی و لایق بودر دیکدر
 کرت زدمت زریایم مراد خاطر ما * بدست باش که خبری بجای خویشنت *
 اگر سنک الکدن بزم خاطر عزم مرادی کلورسه قیر اولکده کنیدی برنده و محکده
 بر خیردر (مفردات) (کر) اگر (ت) سنک (زدمت) الکدن (بر آید) کلورسه
 (مراد) م (خاطر) کوکل (ما) بز (بدست باش) تیر اول (که) زری (خبری)
 بر خیر (بجا) برنده (خویشنت) کنیدی (است) در (معنای اشارتی) یارب محض
 اطف و عاشره کله کوکل مرادی اولان انیت کامله یی و تجلیات انوار جلالی بخش
 واحسان الهی و عاشره مساعد قوت اولدن بر قدم اقدم کرم اینکه سرمایه سعادت
 اولان نازک عمر ما و شایله هبایه کتون بونوره اولان عطا و کرمت بر محکده
 کر مکر که کنیدی نظر بوقدر یارب حبیب محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم
 فریاد حافظ این همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست *
 حافظک بوجه فریادی آخر عبث بره دکلدر هم بر غریب قصه و بر عجب سوز
 وارد (مفردات) (فریاد) فغان (حافظ) م (این) بو (همه) جله (آخر)
 عاقبت (یا) للالبسه (هرزه) عبث (نیست) دکل (هم) ادات مقارنه (قصه
 غریب) م (حدیث) سوز (یا) وحدتیه (عجیب) م (هست) وارد (معنای
 اشارتی) حافظک بود در الهی روز و شب فریاد و فغانی خود بخودانه دکلدر محض و فقی
 ربانیه رباعث و صاند و هم بر اسرار غریبه الهیه و بر خطایات واهب الیها یایله
 علوم لدنیه عجبیه ربانیه عایه و سبیتدر دیکدر
 بدام زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش بغمزه که بکش سزای خویشنت *
 سنک زلفک دامنه کوکل کنیدی اختیارله مبتلا اولمشدر غزه الهی اولدر زرا بوکا
 کنیدی لایقیدر (مفردات) (یا) للملابسه (دام) طوزاق (زلف) م (تو) سن
 (دل) کوکل (مبتلا) گرفتار (خویشنت) کنیدی (است) در (بکش) اولدر
 (یا) للملابسه (غزه) کوز فقی (که) زرا (این) بو (اش) اکا (سزا) لایق
 (خویشنت) کنیدی (است) در (معنای اشارتی) یارب سنک اسرار تجلیات
 صفات کینه سنک توفیقک کوکل کنیدی اختیارله مبتلا اولمشدر یارب من
 کر مکه اتی (متوافقین ان عمو نوا) سرینه مظهر قیل زرا کوکل بعد الفضا
 روح مقدسه باقی اولنک سببی و لایق بودر دیکدر
 کرت زدمت زریایم مراد خاطر ما * بدست باش که خبری بجای خویشنت *
 اگر سنک الکدن بزم خاطر عزم مرادی کلورسه قیر اولکده کنیدی برنده و محکده
 بر خیردر (مفردات) (کر) اگر (ت) سنک (زدمت) الکدن (بر آید) کلورسه
 (مراد) م (خاطر) کوکل (ما) بز (بدست باش) تیر اول (که) زری (خبری)
 بر خیر (بجا) برنده (خویشنت) کنیدی (است) در (معنای اشارتی) یارب محض
 اطف و عاشره کله کوکل مرادی اولان انیت کامله یی و تجلیات انوار جلالی بخش
 واحسان الهی و عاشره مساعد قوت اولدن بر قدم اقدم کرم اینکه سرمایه سعادت
 اولان نازک عمر ما و شایله هبایه کتون بونوره اولان عطا و کرمت بر محکده
 کر مکر که کنیدی نظر بوقدر یارب حبیب محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم

محصول بیت * خواجه استفهام انگاری طریق بهر کریم عاشق اولدیکه یار انک حاله نظر الیدی یعنی البت یار کر چکدن عاشقه
 انفسات ایلر اما ای عزیز در دوقدر و الاطیب وارد یعنی جانا ن طیبیدر اهل دردی و عشقی یلور یلیچک علاج
 ایلر حاصلی مشکل اهل درد اولقدر و الا درمان مقرر در (بیت) زینت ماست کینه و رنه خاطر لیلی * یکر بادیه جرس
 و جوی مجنونست (بیت) عاشقان هر چند متناقض جلال دلبرند * دلبران رعا شقان ازما شقان عاشق ترست *

(فریاد حافظ این همه آخر بهرزه نیست * هم قصه غریب و وحدتی عجیب هست)
 عجب هست (این همه بوقدر و دوکلی
 دیکدر اخراجات تا کید در تکیم اولکی
 غزلده بیان اولمشدر بهرزه با حرف زاند
 تا کید افاده ایدر هرزه انجینی فاده زاند
 سوز دیر هم ادات تا کید قصه غریب
 وحدتی عجیب تر کبیری تو صبیقدر
 و یاری وحدت ایچوندر * محصول بیت *
 حافظک عشق جاننده ایلدیکه فریاد
 و فغان عبث بره دکلدر بر غریب و بر عجب
 حدیث یعنی حافظ عشق جاننده دکه
 نسندهن بو دکل فریاد و فغان ایلر کنه
 راولو ایش ظهیر ایلمشدر که اتی نالان
 و کر یان ایلشدر (وله رضی عنه) (بدام
 زلف تودل مبتلای خویشنت * بکش
 بغمزه که اورا سزای خویشنت)
 مبتلای خویشنت اضافتی لامیه در
 کنه سنک مبتلا لایقیدر یعنی کنیدی کنیدی
 مبتلا ایلشدر سزای خویشنت کنیده
 لایقیدر * محصول بیت * سنک زلفک
 طوزاغنه کوکل کنیدی مبتلا ایلشدر
 ابتلا سینه غیری کینه سبب اولمشدر
 ایدی غز که اتی هلاک الهی که کنیده
 لایقیدر که بچون بویله مشکل طوزاغنه
 کنیدی گرفتار ایلدی کینه جبر
 ایلکسزین (کرت زدمت براند مراد
 خاطر ما * بدست باش که خبری بجای
 خویشنت) مصراع ناینتک اولنده
 نسخه (مختلفدر اما بزب نسخه بی اختیار
 ایلدک و اکل وجهه بدست باش نیز اول
 دیکدر رخسره کی با وحدت ایچوندر
 * محصول بیت * اگر سنک الکدن کلورسه
 کوکل مراد یعنی حاصل ایلک تیر اول که
 کنیدی برنده بر خیردر یعنی محکده بر خیردر
 (بجا) ای بت شیرین من که همچون
 شمع * شبان تیره مراد فضای خویشنت)

بجانت با حرف تخصیص و یا فخریت شیرین اضافتی بیانیست در و بونک مشه اضافتی لایحه در که حرف بیان شبان
 شک جمیدر شد و ذاتیر فرا کو معنایه شبان تیر اضافتی بیانیست در قسای خویشنت اضافتی مصدرک مفعول
 اضافتیدر * محمول بیت * سنک جانکچون ای بنم طانی بنم یعنی ای بنم محمول که شمع کی فرا کو کچه رده
 کند بی افنا ایلک مراد مدر (چورای عشق زدی باتو کتم ای بلبل * مکن که آن کل خود رو برای خویشنت
 رأی لفظ مشرکدر فکر معنایه اولسی مشهور در هند بادشاهه ده رأی دیرل تنکیم بیان اولندی رابک مشقه اضافتی
 مصدرک مفعول اضافتیدر باتو یا حرف

﴿ ۲۴۰ ﴾

عشقه رز عمر آخر اولدن دل آکا. کر مبله مفعول در کا. ابله آمین بلجیب السائلین
 ﴿ بجانت ای بنم شیرین من که هجور شمع * شبان تیر مراد قسای خویشنت ﴾
 باقی لایزال اولان سنک ذات پاکک حقیقون ای بنم شیرین محمول شمع کی فرا کو کچه
 رده مراد کندی افنا انگدر (مفردات) (با) (فسیه) (جان) (ذات) (تا) خطایه
 (ای) (ندا) (بت) (محبوب) (شیرین) (لطیف) (من) (بن) (همچون) (مثل) (شمع)
 موم (شبان) کچدر (تیر) فرا کو (مراد) (مقصود) (خدا) (خویشنت)
 کندی (است) (در) (معنای اشارتی) ای بنم (لطیف) (بسیار) (اولان) (محبوب)
 حقیق سنک ذات پاکک حقیقون راه رضا کده مراد دل آکا هله ولدت مناجاته
 عمر آخر اولجه قراقلق کچه ری احیا ایدوب نابصباح سنک آتش مشقه شمع
 کی باتوب وجود ناچربی بولکه افنا ایلک ایسترم سن توفیق رفتی ابله بارم دیکدر
 ﴿ چورای عشق زدی باتو کتم ای بلبل * مکن که آن کل خود رو برای خویشنت ﴾
 چونکه عشق رأیی آوردن سکا دیم ای بلبل کاه عاشق اولق فکری ایله زرا
 اول کل خود رو کندی رأیله در (مفردات) (چو) (چونکه) (رأی) (فکر) (عشق)
 م (زدی) (آوردن) (باتو) (سکا) (کتم) (دیدم) (ای بلبل) م (مکن) (ایله
 (آن) (اول) (کل) م (خود) (کندی) (رو) (رسیدن) (امرد) (خودرو) (کندی)
 بنی دیکدر صفت مشبهه در (با) مع (رأی) (تدبیر) (خویشنت) (کندی) (است)
 در (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقک کل جانی مشاهده آرزو سیله کچه
 صباحه دل فریاد و فغان ایدن بلبل چونکه عشق حقیق رأین آوردن سکا دیم و تابه
 ایدر که خود بخود دانه کاه عاشق اوانی فکری ایله همان کندی اراده کی محو
 ایدوب توفیقی طالب ایله زرا وجودی ذنندن اولان واجب الوجود قوائه هرنه
 احسان ایدر سه کندی اراده علیه سی و حکمت جالبه سی مقضا - بنجه ایدر همان
 کند که اولان ظهوراتی حقدن یابوب کند کن بنطه سن وغروره دوشیمه سن
 دیکدر

﴿ بشک چین و چکل نیست حسن کل محتاج * که نافه اش زیند قبی خویشنت ﴾
 کاک حسن چین و چکل مشکند محتاج دیکدر زرا کاک نافه لی کندی قیاسی
 بندند (مفردات) (با) (لایحه) (مشک) م (چین) (مشکی) چوقی برالکاک
 آیدر (چکل) (محبوبی) چوق شهرک اسمدر (نیست) (دکل) (حسن) م (کل) م
 (محتاج) م (که) (زرا) (نافه) (کوک) (مشکی) (ها) (ادات) (جمع) (ش) (خبر) (کاه
 راجع (ز) (من) (بشد) (دوکه) (قبا) (فغان) (خویشنت) (کندی) (است) (در
 (معنای اشارتی) ای بلبل کل معنوی اول محبوب حقیق (والله غنی و انتم الفقراء)
 سر بنجه غنیدر قولک سک و غیر کی عباداته و محبوب چکل کی کراماته محتاج
 دیکدر زرا کل معنوی اولان الهک عبادینه ویر چکی عطای فوایح مسکبه ری
 عنایت معنوی به سنده اولان ام الکلبه مکتومدر انبیا و اولاده اولان معجزات و کرامات

﴿ جمله ﴾

استعماله اول کلبه واقع اولدینی ملککه علم اولشد در که حرف تعلیل نافه اش نافه مسک کو بکنه دیرل وها ادات
 جمیدر ووشین خبر بوی کاه راجعدر بوند کاک رواج طیه سنده نافه لی استعاره ایلدی بند قبا بند یا غدر اوی
 آجیق فغان عجم فغان ربی صول قولتی التده اولان باغ بند قبادن مراد اول با غردر * محصول بیت * آکاک لطیف
 و فرح بخش فوقوسی چین و چکل مشکند محتاج دکل زرا لطیف نافه کی فوقولی کندی قفتانک ایلکند در بی
 یا غنیدر کاه بند قبا ایت ایلک استعاره طریقه در قبادن مراد چیکدر و بنددن

﴿ ۲۴۱ ﴾

جمله سی حضرت الهک موهبه و احسان پدر هرنه مرثیه ده اولد قول الله
 محتاج در زرا جمله عالم سکند و به محتاجدر اول بر کیمه به محتاج
 دیکدر دیکدر

﴿ مرو بخانه از باب بی مروت دهر * که کج عافیت در سرای خویشنت ﴾
 زمانه نک مرو و تسز از باب دولتر سنک خانه سنده کیمه زرا عافیت خزینه سی
 کندی سرایکده در (مفردات) (مرو) (کتد) (با) (لایحه) (خانه) (او) (ارباب)
 صاحبسار (بی) (نی) (مروت) (احسان) (دهر) (زمان) (که) (زرا) (کج)
 خزینه (عافیت) (صحت) (حضور) (تا) (خطایه) (در) (نی) (سرای) (او
 (خویشنت) (کندی) (است) (در) (معنای اشارتی) ای عقل معاد صاحب اولان
 عاشق حقیقده معطی و مانع انجیق واحد الصمد اولان الله اولوب جمله عالم
 کندی به محتاج اولجه جمله مراد انکی قاضی الحاجات اولان الهه ایدر ساقن
 عبد عاجز محتاجه عرض حاجت ایتده با خصوص دینی بقصایه و برن زمانک
 مرو و تسز از باب مناصبر سنک خانه سنده کیمه استعبد بالله (ومن بق الله بعمیل له
 مخرجا و رزقه من حیث لا یحسب) و سکا انکی عافیه عافیت و حضور کندی
 خانه قلبکده اولان قناعت کز لا یغنی و حضرت الهه اعتماد تام ایله نعمت اخلاص
 بی هتاده در دیکدر

﴿ بسوخت حافظ و در شرط عشق و جانیزی * هنوز بر سر عهد و وفای خویشنت ﴾
 حافظ یاندی حالیکه عشق و جانسازنی شرطند ه هنوز کندی عهد و وفای
 هوسی اوزره در (مفردات) (بسوخت) (یاندی) (حافظ) م (در) (ق) (شرط)
 ماخوفف علیه الشی (جانسازنی) (جان او) (سایه) (هنوز) (شمدی) (بر) (لی
 (سر) (هوس) (عهد) (قول و قرار) (وفا) (قول برینه کتورک) (خویشنت) (کندی
 (است) (در) (معنای اشارتی) (ان رجلا قال رسول الله علیه السلام انی احبک
 فقال استعد للفقرو قال احب الله تعالى فقال استعد للبلايا) - حدیث
 شریقی سر بنجه بوراه عشق دهشت آباده شرط عشق اولان وفای عهد ازل
 و عن قنرو بلا یای لم یزل آتشته نحمده و نار مشقت ریاضات و مجاهدات ایله راه
 حقه جان فدا ایتک ایله نحمده حافظ یاندی شرط وصلت اولان بلا ی
 مشقندن انجیموب هنوز سکندونک عهد و وفای هوسی اوزره در دیکدر
 ﴿ وله ایضا ﴾

﴿ حال دل باتو کتم هوسست * خبر دل شغفتم هوسست ﴾
 سکا کو کلک حالی دیکه هوسم واردر شدن کو کلک خبری ایشتمکه هوسم واردر
 (مفردات) (حال) م (دل) (کوک) (باتو) (سکا) (کتم) (دیکدکده) (هوس)
 محبت (است) (واردر) (خبر) م (دل) (کوک) (شغفتم) (ایشتمکده) (هوس)
 محبت (است) (واردر) (معنای اشارتی) (قال عرضی الله عنه رأی قلبی ربی

﴿ ۲۴۲ ﴾

زافکده قرار ایلدی سکا ایو یلوب شدن آنک احوال و اخبار ربی ایشتمکه هوسم واردر

مراد بر ریله متصل و متمزج اولشد ز
 حاصلی بر کیمه که فتنه کامل و ماهر
 اولسه اول فتنه غیر بدین استقامه به
 محتاج دکل بو قصه دن حصه در
 (مرو بخانه از باب بی مروت دهر * که کج
 عافیت در سرای خویشنت) مرو و تسز
 نهی مخاطبدر ارباب جمع رب اصحاب
 معنایه که حرف تعلیل کج بوجای
 عافیت ایدر الله تعالی قولدن بر بلا ی
 دفع ایلک کج عافیت اضافتی بیانیست در
 * محصول بیت * دهرک یعنی زمانک
 مرو و تسز اهل دولتن او بنه کیمه زرا
 سکا عافیت بوجای کندی سرایکده دن
 یا خود سنک عافیت بوجای کندی
 سرایکده در حاصلی کندی اولک بوجا غنده
 توکل و قناعت کیمک زمانک مقادیر
 بلز مرو و تسز ارباب دولته وارده دن
 اولی و آخری در (بسوخت حافظ و در شرط
 عشق جانیزی * هنوز بر سر عهد و وفای
 خویشنت) جانسازنی جانساز وصف
 ترکیبدر جان او بنادینی معنایه و بای
 صدر به در سر عهد سر بونده مقصد
 تأکید نافه ایدر عهد قول و قرار معنایه
 وفای عهد عطف تفسیری قبیلند در
 * محصول بیت * حافظ یاندی حال بو که
 عشق و جانسازنی شرطند اولان اولکی
 عهد و وفای اوزره در یعنی فانی اولدی
 و جانانی مشقده و مجتهد کندی عهدی
 وفای اوزره در حاصلی جانندن یکدی
 جانان کیمدی (وله ایضا) (حال دل باتو
 کتم هوسست * خبر دل شغفتم هوسست)
 کتم و شغفتم و غیر زرا آخر غزله وار بنجه
 صدر در دفا له مضاق * محصول بیت
 * کو کلک حالی سکا سولکده هوسم واردر
 کو کلک خبری شدن ایشتمکه هوسم واردر
 حاصلی کو کلک شدن کید و ب سنک دام

(حیفست طاری چو تو در خاکدان غم * زنجیا با شیان وفا میفرست) طاری بریدن مراد بودند * قوشیدن خاکدان چو پاک خاکدان غم اضافتی بیاید در با شیان با حرف صله آشیان بود آشیان و اضافتی ده بیاید در * محصول بیت * خواجه هد هد صبا به خطاب ایدوب بیورر سنگ کبی بر مرغ غم چو پاککنده اولقی حیفند یعنی دنیا که غم من به لیکدر انده سنگ کبی طاری بلند پر از حیفند پس بودند سنی آشیان و فایه

۲۴۴

عنه السلام کتاب کریمی الله هد هد ی بقیسه ارسالی طرف حقدن ارسال رسل علیهم السلام تشبیهه ممکنر

حیفست طاری چو تو در خاکدان غم * زنجیا با شیان وفا میفرست

حیفدر سنجین بر طاری غم چو پاککنده اولقی بورادن سنی وفا آشیانه کوندورم (مفردات) (حیف) یازق (است) در (طاری) قوش (با) وحدتینه (جو) مثل (نو) سن (در) فی (خاکدان) طبر قاق و چپک (غم) م (زنجیا) بورادن (با) للملابسه (آشیان) قوش بووه سی (وفا) م (میفرستم) کوندورم (ت) سنی (معنای اشارتی) یته حق تعالی جانندن بیورر حیفدر ای فیض لدنم سنگ کبی بر طاری معنوم حاشا که وسارس شیطانیه ایله وشواغل نفسانیه ایله ملوث و کدورات ماسوا ایله غم چو پاک ای اولان قلوب قاسیه غافلانه نازل اولقی اولان قلوب غافلان فیوضات حقدن بیورر بر سنی جانب قدس بیورر ازاده اولان عهد و میثاقه وفا ایدن کیمه نك آشیان وفا اولان قاب آگاهنه کوندورم یز بویکی یت (بجایه) اسرار فی یساندر باقی ایات (بجوته) اسرار یز

در راه عشق مر حله قرب و بعد نیست * می یت عیان و دعا میفرست

عشق بولنده قرب و بعد مر حله سی یوقدر سنی عیان کورم و سکا دعا کوندورم (مفردات) (در) فی (راه) یول (عشق) (مر حله) منزل وقوناق (قرب و بعد) م (نیست) یوقدر (می) زانده (بیم) کورم (ت) سنی (عبان) ظاهر (دعا) م (میفرستم) کوندورم (ت) سکا (معنای اشارتی) یارب سنگ ذات شریفه نسبت قرب و بعد متصور اولدنی کی نظر کاهک اولان اووا الابصارک دل آگاهنه نسبت دخی منزل و مر حله بودند قرب و بعد یوقدر و انکیچون جیع مظاهره سن ظاهری عیان کورم و شکرانه سکا ثنا و دعا کوندورم

هر صبح وشام قافله از دعای خیر * در صحبت شمال و صبا میفرست

هر صبح و هر اشام خبر دعای بر قافله باد شمال و باد صبا مقارنیه سکا کوندورم (مفردات) (هر) جهه (صبح) م (شام) اخشام (قافله) کاروان (همین) وحدتینه (از) من (دعا) م (خبر) م (در) فی (صحبت) مقارن (شمال) بفتح الشین قطب شمال جانندن اسن بل (صبا) شرق جانندن اسن بل (میفرستم) کوندورم سکا (معنای اشارتی) (الجهاده تورث المشاهده) سر نجه یارب سنگ فیض و توفیقکله و قطب زمان اولان پیران حقیقارک همت و انفسانی طیه لری بر کاتیه صباح و اخشام سکا خبر دعای بر قافله کوندورم یعنی سنگ نجلی دانک و مشاهده جلال لایزال امیدیه روز و شب ریاضات و مجاهدات و عبادات و طاعات ایله رضاک طلبیده می محمدالله دیکدر

ای غائب از نظر که شدی * حشین دل * میگویم دعا و ثنا میفرست

ای نظردن غائب اولان یارب قلبک صاحبی اوارک سکا دعا درم و سکا ثنا کوندورم

مفردات

صفتدر شدی فعل ماضی مفرد مخاطبدر حشین دل هم اداان مقارن هم خبر و همخانه و همفره کی حشینک دله اضافتی اسم فاعلک مفعولته اضافته قریب بر معنادر * محصول بیت * ای نظردن غائب جانان که دله مقارن و صاحب اولدک سکا دعا ایدرم لیل و نههار و سکا ثنا ارسال ایدرم مرادی خواجه نك ظاهرا و باطنادعا و ثنا که مشغولم ظاهرا از بانه مشافهه و باطنائانه و مکتوب ایله

(تا اشکر غمت نکند ملک دل خراب * جان عزیز خود بنوا میفرست) تا حرف تعلیل ملک حشک غمی و لامک سکونیه بودند ملکک معنایسته دل بودند کوکل معنایسته در اصل ترکیب ملک دلم در ضرورت و زنجیون و مصراع ثانیه اسم ظاهر و ضمیر متکلم قریب سنجون هم حذف اولدی خود بودند کندی معنایسته بنوا با بودند معیت افاده ایدر و نوا بودند برک و ساز و ازی معنایسته در اصل ترکیب بر اسم نوادر * محصول بیت * تا کیم سنگ غمک عسکری یت ملک ملککی خراب ایله دیو کندی جان عزیز صکر غم ازق دیو کوندورم چاردر که بنوا ملک بای حرف زانده اوله (نامطربان زشوق منت اکهی دهند * قول و غزل بساز و نوا میفرست) تا حرف تعلیل مطربان مطربک جعیدر بودند سازنده و کوکوندورم مراددر شوق و اشتیاق شک برشته به چکلبسته در بر یعنی زیاده مائل اولسته در بر منت تا ضمیر خطاب الهی ده یا حرف مصدر در دهند فعل مضارع جمع غائب قول و غزل هر ری علم الفاعلک بر نوعیدر تنکیم بودند عارفه و ماو مدر بساز با مع معنایسته و ساز بودند دوزن معنایسته در و مطلق چالنی اثریسته ساز در بر نوا نفسانیدن بر فیهک اسعیدر حاصلی نغمه اصفهان که اصول از بهمه نك بر بیدرائک فرعی واردر بریمی حسینی و بریمی نوادر و بعض اهل نغمه بودند برده اصطلاح ایدر و الاضافه فی الاصطلاح نوا لفظ مشترکدر چالنی التلذذ بر الوده نوا دیر اما بو زمانه بو الوت همجور و متزکدر و بالجه بودند نوا ایهام طریقه واقعدر * محصول بیت * مطربلر یت شوقدن سنی آگاه ایله کیچون قول و غزل تصنیف ایدوب ساز و نوا ایله سکا کوندورم بو مقامده قول و غزل و ساز و نوا یتیلن خیلی تصرف ایاتن التفات اولمسون حاصلی خواجدهک مرادی بودر که اشعاری مقسامات و نغمات طریقه سکا ارسال ایدر که انکیچوندر که مطربلر دشتدک زمانه یت سکا اولان شوق و اشتیاقم یله سین (ساقی یا که هاتف غیمم بزمه گفت * بادر دصبر کن که دوا میفرست) هاتف بولک کبی پر لده غمیدن کلان آواز دیر که صاحبی کورنیمه بزمه مضاف محذو فدر بطریقی بزمه دیکدر * محصول بیت * ای ساقی کل که هاتف

۲۴۵

(مفردات) (ای غائب) م (از) من (نظر) م (شدی) اولدک (همشین) صاحب (دل) کوکل (میگویم) دیرم (ت) سکا (ثنا) جسد (میفرستم) کوندورم (ت) سکا (معنای اشارتی) استعجیل الله (لاذرکک الابصار) وهو یدرک الابصار) سر نجه ای نظر عوا مدن غائب و بصیرت قلب صاحبی عارف بلهک قلبده معاین و مشاهدوچلیس و انیس اولان درم بو کریم عظمای بزه بخش ایستدیکچون و نبات و دوام حالز ایچون سکا دعا و بولرم و بو عطای بی همنا که دانسا حد و ثنا ایلمر و ثنای ایچق سکا کوندورم دیکدر

تا اشکر غمت نکند ملک دل خراب * جان عزیز خود بنوا میفرست

سنگ غمک لشکری کوکل ملککی خراب ایچون کندی عزیز جانی سکا نوا ایله کوندورم (مفردات) (تا) تعلیل ایچوندر (لشکر) عسکر (غم) م (تا) خطایه (نکند) ایچمه (ملک) م (دل) کوکل (خراب) م (جان) م (عزیز) م (خود) کندی (با) للملابسه (نوا) رهن واره غسان و صدا و نغمه (میفرستم) کوندورم (ت) سکا (معنای اشارتی) یارب سنگ درد عشقک و غم شوقک نخت کاه انک و عرش ذات بیچو ک اولان کوکلم ملککی خراب ایچون ایچون سکا نجلیا نکه عدم نمحلندن جبل موسی علیه السلام کبی باره باره اولقی ایچون کندی عزیز جانی بزدن نغمه اوله رق فریاد و فغان ایله و نغمه و الحان ایله سکا کوندورم و سکا فدا ایدرم زیر انغمات و فرج ذلدر دیکدر

تا مطربان زشوق منت آکهی دهند * قول و غزل بساز و نوا میفرست

مطربلر یت شوقدن آگاهلق و یرمک ایچون ساز و نوا ایله سکا قول و غزل کوندورم (مفردات) (تا) لالتیل (مطربان) سرور و بریچیلر (ز) من (شوق) آرزو (من) بن (ت) سکا (آکهی) خبردارق (دهند) و یره ز (قول) کلام معارف (غزل) ایات اطمانف (با) للملابسه (ساز) چالنی و دوزن (نوا) نغمه (میفرستم) کوندورم (ت) سکا (معنای اشارتی) یارب کرچه سنگ درد عشقک جوهر عزیز خرنه دله مکتوم اولسی اولادر اما غلبه سلطان عشق زمام اختیارم المدن آلوب ضروری مانتد سک ضبطنه قادر اوله دیوب اظهار حال ایدرم لکن یته وقت ظهورده یتیم بو که وجد و سماع مجملنده حاضر اولان مطربلر و مصاحبلر یت سکا شوق و درد مدن آکا هاق رشهادت و یرلری ایچون یوقدر ساز و چک و چغانه و یوقدر نغمه عاشقانه ل ایله سکا کلات حکمت آبر و غزلیات شوق و معرفت انکیچون کوندورم و یت ایچق سنگ رضاک ایچون اظهار ایدرم دیکدر

ساقی یا که هاتف غیمم بزمه گفت * بادر دصبر کن که دوا میفرست

ای ساقی کل که هاتف غیب بکا بشارته دیدی درده صبر ایله که سکا دوا کوندورم (مفردات) (ساقی) صوابیجی (یا که) کل که (هاتف) صبحه ایچیجی (غیب) م (اد) بکا (بزمه) بشارته (گفت) دیدی (بادر) درده (صبر) م (کن) ایله

مفردات

غیب بکا مشتعلی طریقه دله دیدی در دله صبر ایله که سکا دوا کوندورم و یا درده صبر ایله با حرف طریق اولدینی تقدیرجه (در روی خود تفرج صبح خدا بکن * کایتیه خدای نوا میفرست) تفرجک صبحه اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی تقدیر و صبحک خدایه مصدرک فاعله که حرف تعلیل خدای نوا وصف ترکیبدر خدای کوسره چک آینه دیکدر بودند صمدن مراد صمدن و عذر یعنی اللهک مخلوقیدر * محصول بیت * کندی

رویکده الهك صنعتی قریح ایله که سکا خدای کوسنزه چک آینه کوندریم جا زدر که بویات هاتف مرده سنک
تعمسی اوله حاصلی سکا ییله قلی کوندریم پس اکا روی برکائی مقابل ایله ونظر صال که انده صنع خدای بیلکه نور خدای مشاهده
ایله سن تکیم واقعدر (یت) ای نور خدادر نظر از روی نو مارا * یکذار که در روی تو بزم خدارا (حافظ سرود مجلس
ما ذکر خبر تست * تجیل کن که اسب وقبا میفرست (سرود ابره دیل ذکر خبر خیری ذکر قباوی ایچی قفتند ز
* محصول بیت * خواجه تیر بد طریقله

﴿ ۲۴۶ ﴾

بیورای حافظ بزم مجلسک سرودی
ستی خیری اکندر تیر اول ایدی که سکا
اسب ایله قفتان کوندریم کل مجلسی
مشرف ایله بوند قبا دن مراد بنورانی
اولاق وارزیرا اکا برادره دن برکیم بی
مجلسنه دعوت ایلسه براله بر بنورانی
کوند رر علی الخصوص که کون
یغور لی اوله (وله رحروحه) (ای غائب
از نظر بخدا میسارمت * جام بسوختی
وبدل دوست دارمت) ای حرف ندا
منادی سی محذوف تقدیر کلام ای جانان
غائب از نظر در بخدا با حرف صله می
ادات حال سبارمت فعل مضارع ميم
ضمیر مرفوع متصل فاعلی وناخبر منصوب
متصل مفعولی مؤدی کله شد یکساده
اصولم سنی دیمکه ریسوختی با حرف
ناکید سوختی فعل ماضی مفرد مخاطبدر
یا ضمیر مخاطب فاعلی یا قدک دیمکه ر
وبدل واو حرف حال و با حرف ظرف وبا
معیت دارمت وجه سابق اوزر فصل
مضارع ميم ضمیر مرفوع متصل فاعلی
وناخبر منصوب متصل مفعولی بواحرابی
تکرار ایلدن غرض خاطر زده کال
انتفا شله منتفش اولسون که آخر غزله دک
اکثری یوقانیه ده بوله واقع اولشد

﴿ دوام (مفرست) کوندریم (معنای اشارتی) ای آب حیات معنویه صومر
کوکلی صوابی ساقی * کور فو ضات الهی کل که شد نصکره فرح بزم
ایچوندری زرافه هاتف غیب و محبوب معنوی بی ریب دل درد مند مشتاقه الهامه
بشارت و یروب دیدیکه ای عاشق درده شقه صبر ایله سکا دوا کوندریم (لا یضیع
اجر المحسنین) خواستجه در دلی دواسر قومزم دیمکه ر

﴿ در روی خود تفرج صنع خدایکن * کآینه خدای نما میفرست
کندی بوزگده صنع خدای تفرج ایله که سکا خدای تعالی بی کوسنزه یی آینه
کوندریم (مفردات) (در) فی (روی) بوز (خود) کنسیدی (تفرج) سیران
(صنع) صنعت (خدا) م (بکن) ایله (آینه) م (خدای نما) خدا کوسنزه یی
صفت مشبهه در (میفرست) کوندریم (معنای اشارتی) وینه هاتف غیب
الهاله بیور دیکه ای حافظ کنسیدی ذانکه اولان صنع خدای تفرج ایله که
سن نسخه صفرای عالم کبر سن یر و کو که صغین تجلیات انوار جلال الله سنده در
چشم بصیرنه دائم مشاهده جلال الله ایلک ایچون سکا جلال الهی کوسنزه یی آینه
محلا کوندریم وارض وسمان واسع دل آگاه و یرم دیمکه ر

﴿ حافظ سرود مجلس ما ذکر خبر است * تجیل کن اسب وقبا میفرست
ای حافظ بزم مجلسک نغمه سی سنک ذکر خبر کدر استحال اینکه سکا آت وقتان
کوندریم (مفردات) (حافظ) م (سرود) نغمه (مجلس) م (ما) بز (ذکر
خبر است) سنک ذکر خبر کدر (تجیل) عجله (کن) ایله (اسب) آت (قبا)
قفتان (میفرست) سکا کوندریم (معنای اشارتی) (غاذ کروی اذکر کم)
سرنجه ای حافظ سن که بزم ذکر و توجه مرده ثابت اودخ بزمه سنی رجتمزله
ذکر ایدرز لقمه وصله عجله اینکه سکا اسب وقبا کوندریم یعنی سنی اسب کرمانه
سوار ایدوب (ولباس التقوی ذلک خیر) پیسوردیم خلعت وصلته سنی
شریاب ایدرم دیمکه ر

﴿ ای غائب از نظر بخدای سبارمت * جام بسوختی و بدل دوست دارمت
ای نظردن غائب سنی خدایه اصبرم جامی یافدک و کوکل ایله سنی دوست طوئرم
(مفردات) (ای غائب) م (از) من (نظر) م (یا) للباله (خدا) م (می)
زاند (سبارم) اصبرم (ت) سنی (جام) جامی (یا) زاند (سوختی) یافدک
(بدل) کوکل ایله (دوست) م (دارم) طوئرم (ت) سنی (معنای اشارتی)
(ای لا تدر که الابصار وهو بذرک الابصار) اولوب نظردن غائب اولان الله
(انوذک منک والجا ظهري ایلک) سرنجه جله امور بی سکا تقویمن ایلرم
محمد الله جامی آتش عشقه یافدک انگیو (لا محبب الا الله) دیوب ایچی سنی
دوست طوئرم شدن غیری دوستم یوقدر دیمکه ر

﴿ نادامن کفن نکشم زیر پای خاک * یاورمکن که دست زدامن بدارمت
﴿ مادامکه

کفن اتکنی چکنجه یعنی اولنجه ایشانه که الم انککدن چکم خا صلی اولنجه عشقی ترک ابازم دیمکه ر
(محراب ابروان بنما صحر کھی * دست دعا برآرم و در گردن آرمت) محرابک ابروانه اضافتی مشبهه بهک مشبهه
اضافتی حاصلی اضافتی بیانیسه در ابروان ابرونک بیچندر خلاف قیاس اوزرینه بنما امر مخاطبدر تاحرف تعلیل
صحر کھی که کا هدن مخفندر و با حرف وحدت دست دعا دمایه دست اثباتی استعاره طریقله در اضافت بیانیسه در
برآرم بر حرف استعلا صریحه علی کبی
آرم فعل مضارع نفیس متکلم وحده صیغه
سیدر ایدندن کد حرف مخفندر
آوردندن در کردن در حرف صله در
باشماست آرمت مذکور آوردندن معهود
مضارع * محصول بیت * بکا ابروزک
محرابی یعنی ابروزک کوسنزه تا کیم صحر
وقتی دعائی فالدریم یعنی دعایه ال فالدریم
سکا دعا ایدوب ایکی قولری بونکه
حائل ایدم عین کمال ابرشبهه یعنی سکا
برامن کوز دیکه مقصود سکا برامن کوز
دکمکچون ایکی الم فالدریم دعا ایدوب
کردنکه حائل یریشه انقدر (کر ایدم
شدن سوی هاروت بابلی * صد گونه
جادوی بکم تیارمت) باید فعل مضارع
مفرد فاعلر بایدندن کرک اولوق معنائه
میم بونده ضمیر منصوب متصل مفعولی
معنائه اماشده ناظر در شدم تقدیرنده
و شدن رفتن معنائه فاعلر بایدک
هاروت بابلی هاروتک ایلله اضافتی ادنی
ملا بیه ایلله ایدم محبوس اولدیفیچوندر
با حرف نسبت بابل یقداده حله اراشده
بربرک امیدر اصانده بر حصارلی یرینو
شهر ایش اما بوزمان شویله مدرس
و منطرحس اولشدر که حصاردن و دیاردن
اثر ما ظاهر دکلدر و مضیله دیدار که
هاروت و ماروت هندستان دیارنده اولدن
بندادد یارنده اولان تکادر والهم عندالله
جادو یدیه بای تانیه مصدر به در بکنم
با حرف استقبال آتم فعل مضارع متکلم
وحده تاحرف تعلیل سبارمت با حرف
استقبال یارمتک یاسی هم دن مبدلدر
اصلنده آرمت در معلوم اوله که رکه تک
اولنده همه اواسه اکا یاه استقبال و یاسم
ناهی و باتون نافیه داخل اولسه هر یایه
مبدل اولوق مقرر در مثلاً باید و باید کبی
* محصول بیت * هاروت بابلی جاننه

﴿ ۲۴۷ ﴾

مادامکه کفک اتکنی فیک ابائی الله چکم و اولنجه اعتقاد ایلله که سنک
انککدن ال چکم یعنی چکم و سنی ترک ایتم (مفردات) (نا) مادام (دامن)
اک (کفن) م (نکشم) چکم (زیر) اشقی (بای) ابائی (خالک) طبراق مراد
قبردر (باور) تصدیق (مکن) ایتم (دست) ال (ز) من (دامن) اک (دارم)
طوئم (ت) سنک (معنای اشارتی) ای کوزل الله (واعدبرک حتی یاتیک الیقین)
سرنجه سنک توفیق و عسایتکه اولوب قبره کیرمد بجه سن عالم السر و لطیفیات
سن که سنک عشق و محبتکدن ال چکم و محبتی ترک ایتم دیمکه ر

﴿ محراب ابروان بنما صحر کھی * دست دعا برآرم و در گردن آرمت
فاخلرک محرابی کوسنزه تا صحر وقتی دعا الی فالدریم سنک کردنکه کنورم
(مفردات) (محراب) م (ابروان) فاخر (ب) کوسنزه (نا) حتی (صحر کھی)
صحر وقتی (دست) ال (دعا) م (بر) یوقاری (آرم) کنورم (در) فی (کردن)
پون (آرم) کنورم (ت) سنک (معنای اشارتی) یارب تجلیات صفا تنکی زه
کوسنزه ناوقت صحر زده لذت مناجاته سکا عایه ال فالدریم تضرع و نیاز ایلله
سنک قریب کامه که واصل اولدم سن بزم زدن یقین سنکه (ونحن اقرب ایلله
من جبل الورد) شاهد مدر دیمکه ر

﴿ کر ایدم شدن سوی هاروت بابلی * صد گونه جادوی بکم تیارمت
اگر بابل چاهنده محبوس اولان هاروت جاننه بکا کینت اولور سه بوزدر لو جادوواق
ایدم تاسنی کنورم (مفردات) (کر) اگر (باید) کرک اوله (ام) بکا (شدن) کینتک
(سوی) جانب (هاروت) ملک (بابل) شهر (یا) نییه (صد) بوز (گونه)
دراو (جادو) ساحر (یا) مصدریه (بکم) ایدم (نا) حتی (یارم) کنورم (ت)
سنی (معنای اشارتی) یارب کر مکدن بزی فریت ذانکه واصل قیلوب بهد
جمع الجمع قهر یا ناسک اهدا و ارشادی ایچون حتی باطلدن و مجزه بی صحر دن تیر
ایچون هاروت و ماروت بابلی کبی اگر بزی خلقه ارسال ایتم او اورسه استعذ بالله
(وما یسان من احد حتی یقولا انما نحن فتنة فلا تکفر) سرنجه بلوب سنک عون
و عصمتکله بوزدرلو صحر حلال ایدمکه حتی باطلدن غیر ایلله قولریکی ارشاد ایدوب
سکا واصل قیلرم لکن حضرت جبرائیل و میکائیل کبی سنک بزی مبتلا قیلکدن سکا
صقنورم و بواتلا خوقندن کوزر منن جکر قانی بر بوزر شه باقدیرم یارب جمع
امور بزمه جبرائیل و میکائیل علیهما السلامی ابتلا دن حفظ ایدمکه کبی حییک
محمد المصطفی عشقه و بیچاره (یده) ابتلا دن حفظ ایدمکه سن دیمکه ر

﴿ یارم ده از کرم رخود تابسوز دل * در پای دم بدم کهر از دیدم یارمت
بکا اجازت و زکرم مکدن کندی کندیمه تا کوکل حرارتله دمبم چشمندن
سنک پایکه کهر یاقدیرم (مفردات) (بار) اجازت (ام) بکا (ده) ویر (از کرم)
کرمدن (رخود) کنسیدی کندیمه (نا) حتی (بسوز دل) کوکل حرارتله (در)

﴿ بکا کینت لازم اولور سه بوز درلو جادوواق ایلرم تا که سنی کنورم حاصلی هر نه وجهه که ممکن و میسر در سنی کنورمکه سنی
ایدرم مثلاً صحر که علی کفر و ضلالتدر هیچ بر وجهه کنورده من سیم بالضروره انکاده و کنورمکه سنی ایدرم مطلع غریک
شیر خنده ذکر اولشیدی که نامه یرشه ارسال یور دقلری غریلدر پس دعاوی اکا مبتیدر حاصلی جانا ناله بعد جسمانی
واقع اولقین مبالغه ایلله عرض اشتیاقی ایلر (یارمده) از کرم رخود تابسوز دل * در بات دمبم کهر از دیدم یارمت) بار بونده
* محصول بیت * هاروت بابلی جاننه

﴿ بکا کینت لازم اولور سه بوز درلو جادوواق ایلرم تا که سنی کنورم حاصلی هر نه وجهه که ممکن و میسر در سنی کنورمکه سنی
ایدرم مثلاً صحر که علی کفر و ضلالتدر هیچ بر وجهه کنورده من سیم بالضروره انکاده و کنورمکه سنی ایدرم مطلع غریک
شیر خنده ذکر اولشیدی که نامه یرشه ارسال یور دقلری غریلدر پس دعاوی اکا مبتیدر حاصلی جانا ناله بعد جسمانی
واقع اولقین مبالغه ایلله عرض اشتیاقی ایلر (یارمده) از کرم رخود تابسوز دل * در بات دمبم کهر از دیدم یارمت) بار بونده

اجازت مناسبه تنگم مولانا جای بیور (پت) توداده بار هر خسی من مرده * از غمرت بسی بیکار میرد هر کسی * بیچاره جای بارها اولکی بار اجازت مناسبه منم خبر معنی جهتنده ده صیفه سنه مقیددر یعنی مقولیدر ضرورت ورنه چون قدیم قلمشدر اصل کلام باردهم درده امر مخاطب صیفه سیدر بکا اجازت ویرد بکدر بر خود بر بوند قلمشدر مضاف اولشدر خود بعض نسخه ده نسوی دود واقعه در ایکسک معنایی پردر تأملیل ایچوندر حتی مناسبه پت اصلی پانتایدی

﴿ ۲۴۸ ﴾

فی (بای) اباق (دبدم) نفس بنفس (کهر) جوهر (از) من (دیده) کوز (بارم) یاغدریم (ت) سنک (معنای اشارتی) استبدیابه (انا خلقناه من نطفه امشاج بتلیه) آیت کریمه سنده حضرت ابی بکر الصدیق و عمر الفاروق اختلادن ایچون بکا ایتد کاری کی کر مکدن بکا ده اجازت ویرانلری بنده کنیدی کنیده حرارت قلب ایلد بکا ایدیم سنک ارض واسهک اوزره دبدم کوز لرمدن جواهر دانه سی کی باشلر یاغدریم پنا که کر مکدن انلری حفظ ایتد بکک کی بزیده حفظ ایدیم سن دیگدر

﴿ صد جوی آب بسته ام از دیده در کنار ﴾ بر بوی تخم مهر که در دل بکارم ﴿ بوز اوماق صوبی کوزمدن فوجا غمه یاغلمم محبت تخمینی سنک کولکله اکلک ابدی اوزره (مفردات) (صد) بوز (جوی) ابرماق (آب) (سو) بسته یاغلمم (ام) (ن) (از) من (دیده) کوز (در) فی (کنار) فوجاق (ی) علی (بوی) امید (تخم) م (مهر) محبت (در) فی (دل) قلب (بکارم) (اکه) م (ت) سنک (معنای اشارتی) یارب (اما عندنا لکسره قلوبهم) حدیث قدسیک سر بنجه لا یخلف الیماد او اد بکچون بنه سنک توفیق وعنا بککه سنک بزدر راضی اولوب ویزه محبت ایتکاکلک ایچون وابلار دن زه سلامت ویرمککک ایچون روز وشب کوزلم باشی فوجا غمه سیل روان اولشدر بویت بعض نسخه ده بویه در

﴿ می کریم و مرادم ازین اشک سیل بار ﴾ تخم محبت که در دل بکارم ﴿ اغلرم و مرادم بوسیل یاغدریمچی کوزباشندن محبت تخمیکه سنک قلبکه اکم (مفردات) (می) زائد (کریم) اغلرم (مراد) م (ام) بنم (از) من (این) بو (اشک) کوز باشی (سیل بار) سیل یاغدریمچی (تخم محبت) م (است) در (در) فی (دل) قلب (بکارم) (اکه) م (ت) سنک (معنای اشارتی) یعنی بو کثرت بکادن مرادم بزی عصمه قلوب ویزدن راضی اولوب ویزه محبت ایتکاکلکدر دیگدر

﴿ خونم بر بخت وزغم هجرم خلاص داد ﴾ منت پذیر غمره خنجر کذارم مت ﴿ قائمی دو کدی و فراق غمندن بکا خلاص ویردی سنک خنجر کذار اولان غمره کل مننی قبول ایدیم (مفردات) (خونم) قائمی (بر بخت) دو کدی (ز) من (غم) م (هجر) فراق (ام) بکا (خلاص) بجات (داد) ویردی (منت پذیر) منت قبول ایدیمچی (غمره) کر پک (خنجر کذار) خنجر صوفیچی (ام) بن (ت) سنک (معنای اشارتی) بجه دانه یارب سنک توفیقکله راه عشقه ده بوقدر راضیات و مجاهدات افنای وجود ایلد قائمی دو کدی وینی محو و فنا سنده ایتدی لکن بنی قم هیراندن خلاص ایدوب نشئه وصلک اولان انوار تجلیاته واصل قلبدی شمدی شکر و شام یارب سنک خنجر کی درویمه تأثیر ایدن توفیق وعنا بککه در ﴿ خواهم که پیش میرمت ای بی وفا طیب ﴾ بیچاره باز پرس که در انتظارم ﴿ دیلم که سنک او ککده اولم ای وفاسز طیب خسته کی کبرو صور که سنک

﴿ انتظار ﴾

قملاری غمره به توجها در تراز طریقه وزغم و او عطف بونده مقنوع اوفقی کرکوزنه خلل کلیه منت پذیر وصف ترکیبدر منت قبول ایدیمچی مناسبه مضاف اولشدر غمره به و غمره کوزدن و فاشندن صادر اولان حرکه ذرر انا بول کی یرده عشوه و ناز مناسبه در مضاف اولشدر خنجر کذاره که وصف ترکیبدر کذاریدن مناسبه خنجر کی یردی دیگدریم منکام معنی جهتندن منت پذیر مقیددر پس بونده اعتراض طریقه واقعه در خنجر کذار بهادر اوصافنددر وانه خنجر

ضرورت ورنه چون باساقط اولش دبدم انهام طریقه ذکر اولشدر بارمت فعل مضارع باریدنندن مشتق بونده متعدی واقع اولش یاغدریم دیگدر بو بنده ابکی بارزد البیر علی الصدر طریقه واقع اولش ﴿ محصول بیت ﴾ کرم واطفکدن بکا کنیدی یا نکه اجازت ویرنا کوکل حرارتیله یاغکه دبدم کوزدن کهر یاغدریم یعنی یاغه دوشوب کوز باشی دوکم (صد جوی آب بسته ام از دیده در کنار) بر بوی تخم مهر که در دل بکارم (بسته ام یعنی بند ایلیم کنار یان مناسبه در بوی امید ورجادر مهر بونده محبت مناسبه بکارم فعل مضارع کاریدنندن اکلک مناسبه وکاشتن وکشتن کاف صرینک رکسریله وکاریدن ویرزیدن هب بر معنایه در یعنی ره تخم صاچق تخم مهر اضافتی بیانه در ﴿ محصول بیت ﴾ یاغده کوزباشندن بوز صواب راغی بند ایلیم سنک کولکله محبت تخمینی اکلک امیدیه حاصلی اطراف اخلافتدن کولار و دیار اولدی اول امیدیه که سن کوروب رحم ایلوب بکا مائل اوله سین بعض نسخه ده بو بیت بویه واقع اولش (میکریم مرادم ازین اشک سیل بار) تخم محبت که در دل بکارم (سیل بار وصف ترکیبدر باریدنندن یاغدریم متعدی مناسبه سیل یاغدریمچی مناسبه کثرت بکادن کنایدر تخم محبت اضافتی بیانه در ﴿ محصول بیت ﴾ اغلرم اما مرادم بوسیل یاغدریمچی کوزمک باشندن محبت تخمیدر که کولکله اکم حاصلی کثرت بکادن مقصودم کولکله محبت دوشوب کندومه مائل ایلکدر (خونم بر بخت وزغم هجرم خلاص داد) منت پذیر غمره خنجر کذارم (بر بخت و داد

معنی جهتندن مضاف الیه سدر خنجر کذارک ﴿ محصول بیت ﴾ قائمی دو کدی و هیران غمندن بکا خلاص ویردی یعنی بنی هیران غمندن قورزدی بو جهتن سنک خنجر کذار غمره کل منت پذیریم یعنی منویم حاصلی بنی قتل ادوب هیران اشدن قورزدی بنی چاغمه منت یلورم و بو خنجر کذار ویزه کذار ذالیه در بهادر لقدن کنایسدر (خواهم که پیش میرمت ای بی وفا طیب) بیچاره باز پرس که در انتظارم (خواهم فعل مضارع منکام و حده که حرف بیان میرمت فعل مضارع و حده مبع خنجر

﴿ ۲۴۹ ﴾

انتظار کدهم (مفردات) (خواهم) دیلم (پیش) اولک (میرم) اولم (ت) سنک (ای بی وفا) وفاسز (طیب) م (بیمار) خسته (باز) کبرو (پرس) صور (در انتظارم) کوزمکدهم (ت) سنی (معنای اشارتی) یارب سن غنی من العالین سن زینک در کاهکک مجنا جبری بز دیلم که سنک راه عشقه جان فدا ایتکاه قائی فی الله باقی بالله دواننه نائل اولم کرم وعنا بک ایدوب بو خسته عشقه نگر رحمت ایلد بر نظر ایتکه دایم سنک رحمتک انتظار کدهم دیگدر

﴿ حافظ شراب و شاهد ورنی نه وضع تست ﴾ فی الجمله می کنی و فرو میکذارم ﴿ ای حافظ شراب و محبوب ورنک سنک وضع وحدک دکلدر حاصل کلام بونلری اختیار ایلدیم سنی ترک ایدرم (مفردات) (حافظ) م (شراب) م (شاهد) محبوب (رند) لا ابالی (یا) مصدریه (نه) نفی (وضع) حد (تو) سن (است) در (فی الجمله) حاصل کلام (میکنی) ایدرم سن (فرو) اشقی (میکذارم) ترک ایدرم (ت) سنی (معنای اشارتی) ای حافظ شراب عشق الهی و محبوب حقیق ومرتبه (لا یخافون لومة لائم) دولته ایدم سنک حدک دکلدر حاصل کلام بونلری ایستر ایتک سنی ترک ایدرم وینی محو و فنا ایدرم زرا (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه ابرمان ووجود بشریه سنی محو و فنا ایتک بولک کی دوات عظما به نائل اوله مز دیگدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ یارب سبی ساز که یارم بسلامت ﴾ باز آید و برهاندیم از چنک ملامت ﴿ یارب سبب ایلد که یارم بسلامت کبرو کله بنی ملامت بنجه سندن خلاص ایدم (مفردات) (یارب سبب) م (یا) وحدیه (ساز) ایلد (یارم) یارم (سلامت) بسلامت (باز) کبرو (آید) کله (برهاند) قورتره (ام) بنی (از) من (چنک) بنجه (سلامت) رسوایی (معنای اشارتی) یارب کر مکله بر سبب خلق ایلد که ازاده بری خلق ایدوب او زویمه رش ایتد بکک تجلیات انوار نائیک بزم بار قدیمز و مصاحب جائزدر جاعت ازاده یاری اولان انوار تجلیکی بوعلا بنه بزه بخش ایلد که سلامت کبرو کله ویزی (انجل فیها من یفسد فیها ویسفک الاماء) ملا متدن خلاص ایدم و مظهر انوار تجلیاتک اولان انسان اکرم مخلوقات اولد یعنی ظاهر اوله و عباد مکرملک کر مکله دایم اوله

﴿ خاک ره آن یار سفر کرده یارید ﴾ ناچشم جهان بین گمش جی اقامت ﴿ اول سفر ایلش یارک بولی طبرانی کنورک ناچشم کور بچی کوزیمی اکلک افاتی بری ایدم (مفردات) (خاک) طبرانی (ره) بول (آن) اول (یار) م (سفر کرده) سفر ایتش (یسارید) کنورک (نا) حتی (چشم) کوز (جهان بین) جهان کور بچی (کنم) ایدم (ش) ضمیر (جای) محل (اقامت) ثبات (معنای اشارتی) ای پیران طریقت اولان مردان خدا حضرت الله عشقه سزدخی همت پیورک که اول بار قدیمز اولان انوار تجلی ربانی بوعالم بشریه ده بزدن

﴿ ۲۵۰ ﴾

﴿ دل ﴾

مقید اولزم و سنی دائره اعتباردن اسقاط ایدرم بونده میکنی دمنسکره کلن و او زائد در دین و او استدراک معنایی افاده ایلد کین بلمش (وله ایضا رحم الله روحه) (یارب سبی ساز که یارم بسلامت) باز آید و برهاندیم از چنک ملامت (سبی ده یا وحدت ایچوندر ساز امر مخاطبدر ساز یدندن ایلد دیگدر که حرف تعلیل بسلامت با مع مناسبه در بار بونده کبرو معنایه برهاندیم فعل مضارع غائب ضمیر فاعلی تخمده مستر باره و ایچوندر ویم ضمیر منصوب متصل مقول یعنی قورتره

دیکدر * محصول بیت * یارب بر سبب ایل که یازم سلامت کیو کله وینی ملامت بجه سندن قور تر یعنی ائک جهرا نندن بی
 ثاب و طاق او اوب بی اختیار نندن بعضی اوضاع قریبه صادر اولور که خالق او منه سبب اولور ایمنی یارب
 بر سبب ایل که یازم کله وینی خلقک ملامتندن قور تر (خالک ره ان بار سفر کرده یارید * تا چشم جهان بین گمش جای اقامت)
 سفر کرده سفر ایش یعنی سفره گمش تا حرف تعلیل حتی معنایسته جهان بین وصف تر کییدر پندیدن جهان
 کور یچی دیکدر جای اقامت طورا جق
 ۲۵۰

سفر ایدوب محنتی اولشدر کر مکز ایل اندن بر وائر کثورتا که جهان کور یچی
 کوز یچی انوار الهیه ایل محلی ایدوب ما سوی الله نظر دن خلاص اولیم
 و آرایش دیسندن قطع نظر ایدیم دیکدر

فریاد که از عشق جهنم راه بستند * آن خال و خط و زلف و رخ و عارض و قامت *
 فریاد که الی طرفدن بنم بولی باغلدیلر بوالی استند که اول خال خط زلف و رخ
 عارض قامت در (مفردات) (فریاد) آه و فغان (از) (من) (شش) (ال) (جهت)
 طرف (ام) (بنم) (را) (بول) (بستند) باغلدیلر (آر) (اول) (خال) (خط) (فغان)
 (زلف) (کا کل) (رخ) (بکاف) (عارض) (بوزک اطراف) (قامت) (قد و بوی
 (معنای اشارتی) استند باقه (زین للناس حب الشهوات من النساء والبنین
 واطناطیر المفطره من الذهب والفضة والخليل السومة والاذهام والحرث ذلت متاع
 الحیاة الدنیا واهل حشره حسن المآب) آیت کریمه سی سر ترجمه حضرت رب العالمین
 ابتلاء قولارینه بو متاع دنیا اولان اشیاء مذکوره لری هر بن قلبی و نفوس
 عبادی بونله مائل قلبی آه و فریاد که ای اللهم بنده سندن امداد که بوجبت
 مشتهیات و مرادات نفوس سکا وارن بویچی جهات سندن باغلدیلر ای رحمن
 رحیم اللهم بوظلم نفوسک مشتهیاتی ائندن خلاص اولوق ایچق بد سنک توفیق
 و عنایتکله و دوستلر بک نظر همینه در

امروز که در دست توام مرغی کن * فردا که شوم خاک چسوداشکندامت *
 بو کون که سنک الکدهم بر مرحت ایل یارن که خاک اولم پشیمان اولوب آشک
 فائده سی نه (مفردات) (امروز) بو کون (در) (فی) (دست) (ال) (تو) سن
 (ام) (بن) (مرحت) (با) (وحدتیه) (کن) ایل (فردا) یارین (شوم) اولم
 (خاک) (طریق) (جه) نه (مود) فائده (اشک) (کوز بانی) (ندامت) (پشیمانی
 (معنای اشارتی) ای رحمتی غضبی سابق اولان انهم بین حاکم مطلق سن دایم
 حکم و قضا و اسماء و اشقاب سنک بد قدر نکرده در کر کله بره اطفکله معاده ایدوب
 زری رحمتکله مظهر ایل ای کوزل اللهم بر سنک عاجز و محتاج قولار بکن زری
 نفس و شیطان ائند زبون ایدوب یارین میدان محشرده زری اشلکه که یارین ندانله
 اغلغده فائده یوقدر یارب زری بد قدر تکله خالق ایشدک حیثک عشقنه زری
 فناء و برمه دیکدر

ای آنکه بتقریر و بیان دم زنی از عشق * مایه تونداریم سخن خیر و سلامت *
 ای شول کیمسه که تقریر و بیان ایل عشقندن دم اوررسک بر سنکله سوز طوموز
 خیر و سلامت (مفردات) (ای) (ندا) (آن) (که) (کیمسه) (بتقریر و بیان)
 (دم) (نفس) (زنی) اوررسن (از عشق) عشقندن (ما) (ز) (بانو) سنکله
 (نداریم) (طوموز) (سخن) سوز (خیر و سلامت) (م) (معنای اشارتی) ای
 ذات بیجوقی نقایصندن مزه اولان زیم سن کر مکه (بجهت و بجهت) آیت جلیله سیه

ایله عشقندن سوز سوز یلرسین یعنی عشق
 قیل و قاله بیان ایدر سین یزم سنکله سوز من یوق واریت خیر و سلامت زری عشق حالدر تاله صیفمن حاصلی
 عشق صرف اوجید و تصوف قدر که حالدر قالی دیکدر (بیت) (تصوف) ترک و قیل و قاله دیر * همان وجد و صیاح و حاله دیر *
 پس ایمنی یزم سنکله سوز من یوق زری بر عشق حال ایدش ازوسن قیل و قال پس از مرده مسافه ایدیم واری سنکله سوز یلشمن

بو اکرام مخلوقا کدن قیلدیفک بیچاره انسانه محبت از لیه کدن و عشق لم یز لیکدن
 تقریر و بیان ایل خبر و بودک بر عاجزل درگاه علیه ک محتاج لری یز سنک لا یبذل اولان
 حکمتکله سوز من یوقدر لکن (رحمتی و سمت کل شی) سوز دینک ایچون ایچق
 رحمت واسعه کدن امید ایل یز سندن دارینه خیر و سلامت و سعادت سرمد نیاز
 و طلب ائنده یز نور پاک حضرت محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه و سلم مشته
 زری و مراد ایل

درویش مکن تاله ز شمشیر احیا * کین طافه از کشته شائند غرامت *
 ای درویش احباتک شمشیرندن تاله ائنه زری بو طافه فان بهایی مقتولدن اولور
 (مفردات) (درویش) ای فقیر (مکن) ائنه (تاله) فغان (ز) (من) (شمشیر)
 ذلیج (احبا) دوستلر (که) زری (این) بو (طافه) (جاعت) (از) (من) (کشته) (مقتول)
 (ستاند) (اولور) (غرامت) دبت و فان بهایی (معنای اشارتی) ای راه حقه
 ثابت قیدم اولان درویش کرچه رحمت واسعه صاحبی الهک فیضنده بخل یوقدر
 بقدر همت و استعداد هر کس مرادی بخش ایدیم بکدر لکن وسائل و صلت
 حضرت الله اولان وارثان پیغمبری مشایخ عظامه شعیب و اولی عالی هم تکر
 جفتانسه کجیل و اطاعت شرطدر ای عاشق صادق مرشدلرک ریاضات و مجاهداتی
 شمشیرندن تاله ائنه زری بونلر خلفاء الهی در مقتولدن دبت اولور که غمی الله بونله
 فدا ایدیم کجانی اولور الله واصل قیلارلر و بعد الفنا بقایا الله ایرشدر اولور

خرقه به آتش اور زری * افیک فانی بو کلی امامت محرابی کوشه خنی فیر و خراب *
 ایلر (مفردات) (در) (فی) (خرقه) (لباس) (زن) اور (آتش) (م) (که) زری
 (خم) (بو کلام) (ارو) (قاش) (ساقی) (م) (بر) (زاند) (بشکند) (قیر) (کوشه)
 بوجانی (محراب) (م) (آفات) (م) (معنای اشارتی) ای درویش اگر بکنکله میلک
 واریسه و حیات جاودان ایشزایک اسکی خرقه بی آتش اور که مشایخ اطاعتند
 وجود بکی افشا ایل و ائله مخالفت ایدوب قاعلریکی اکله و استکبار ایدوب قلبلری
 شفیق فله زری مرشدک قلبک انقباض و انکساری عشک کبر و غرورک امامتی
 محرابی هر روز دن خراب ایدر و سنی (ابی و احکبر و کان من الکافرن) رتبه منه
 تنزیل ایدر

حاشا که من از جور و جفای تو سالم * بیداد اطفیان همه اطفست و کرامت *
 حاشا کین سنک جور و جفا کدن تاله ایدم اطفیلرک ظلی جله اطفدر و کرامتدر
 (مفردات) (حاشا) ادات استننا (من) (بن) (از) (من) (جور و جفا) (م) (تو) (من)
 (پایام) تاله ایدم استنای انکار یدر ائیم دیکدر (بیداد) ظلم (اطفیان) (اطفیلر)
 (همه) (جمله) (اطف) (م) (اعت) (در) (کرامت) (کرم) (معنای اشارتی) ای یدم
 و مرشدم حاشا که بن سنک جور و جفا کدن که محضایم نفهم ایچون امر و فرمان

حاشا که من از جور و جفای تو سالم * بیداد اطفیان همه اطفست و کرامت *

(درویش مکن تاله ز شمشیر احیا * کین طافه از کشته شائند غرامت)
 درویش منادی حرف نداسی محذوفدر
 احبا حبیبک جیدر دوستلر معنایسته کین که
 حرف علت این اسم اشارتدر طافه به
 عبارتدر احبادن بونله غرامتدن مراد
 فان بهادر * محصول بیت * ای درویش
 دوستلر قیلچندن تاله و فریاد و فغان
 ایلد زری بو احبادید کجری طافه مقتولدن
 دبت اولور یعنی عاشق لری قتل ایدر
 و قولر یوردی دیو مقتولدن دبت اولور
 (در خرقه زن آتش که خم ابروی ساقی
 برمی شکند کوشه محراب امامت)
 در خرقه در راه صله میاستند در بری
 شکند بر حرف ناکیدی شکند قل مضارع
 ضمیر فاعلی تحتیه منضم ابرو به راجعدر
 معنای قیر یعنی شکست ایدر * محصول
 بیت * خواجه بیت سابقه مذکور اولان
 درویش خطاب ایدوب یورر خرقه به
 آتش اور که ساقیک خم ابروی امامت
 محرابک کوشه سنی بقار و خراب ایلر
 حاصلی ساقیک خم ابروی تمام عالی
 کندینه جل ایدر یوب را کم و ساجد
 ایلدی شکر و زهد و تقوی مدو فانی
 ابی اوادی محراب امامت کیم باش اگر
 ساقیک کوشه ابروی واریکن که اول
 کوشه محرابی یفر یعنی هر منه کمر
 و بر که کیمسه اکا توجه ایلر (حاشا که
 من از جور و جفای تو سالم * بی داد اطفیان
 همه اطفست و کرامت) بی دادی ادات ملیدر
 و داد عده له دیر بی داد ظلم دیکدر
 بونله کرامت مصدر در کرم معنایسته
 * محصول بیت * خواجه جانه خطاب
 ایدوب حاشا که بن سنک جور و جفا کدن
 اکلیوب شکایت ایدم مصرع
 ثانی حکم تعلیلده واقعدر زری اطفیلرک
 ظلی هب لطف و احساندر حاصلی کل
 فعل من الاطفیف لطف

(کوته نگین بحث سر زلف تو حافظ) پیوسته شدن این سلسله تا روز قیامت (کوته کوتاهدن مختصر قاعده سابقه اوزره پیوسته اولشق سلسله زنجیر زانی زنجیره تشبیه ایدر تائاته غایت ایچوندر ای مناسنه در) محصول بیت (حافظ سنک سر زلفک بحیثی کوتاه ایتر یعنی حکایت و بیاننده تفصیل ایتر حاصلی یور بطول قصه در که بونی مختصر ایتر زرا بو سلسله متصلدر قیامت کوتاه دك یعنی تسلسله حد و غایت قیامتدر که حضرت مولانا جامی سیور (بیت) هرگز حدیث زلف تو کوته نمی شود. این گفت و گوی

﴿ ۲۵۲ ﴾

یور دینک ریاضات و محاسن هدایت ناله ایتم و جان و دادن امر که اطاعت ایدرم که (کل ما جاء من المحبوب محبوب) و لطیفارک جمله قهر ری عین لطفدر و به بعضی کرمد و برز سبب سعادت و باعث و صلواتدر

﴿ کوته نگین بحث سر زلف تو حافظ ﴾ پیوسته شدن این سلسله تا روز قیامت
سنک زلفک اوچینک بحیثی حافظ قصه ایتر بوسله و بو بحث قیامت کوتاه دك سلسل و متصل اولدی (مفردات) (کوته) قصه (نگین) ایتر (بحث) م (سر) اوج (زلف) م (ن) سن (حافظ) م (پیوسته) متصل (شد) اولدی (این) بو (سلسله) زنجیر (تا) دك (روز قیامت) م (معنای اشاری) بارب سنک تجلیات صفا نکه ظهور ایدن اسرار لدیده ک بحیثی حافظ قصه اغزه پیاندر منقطع اولز زرا بو بحث اسرار الله یساق قیامت دین عارف بالله اسانده جار بدر

﴿ زان باردن تو از شر است شکایت ﴾ کرنگه دان عشق خوش بشو این حکایت
اول کوکل اوخشاچی یاردن بر شکر و واردر شکایتله اگر عشق نکه سن بیلی ایسک بو حکایتی خوشجه دکه (مفردات) (ز) م (آن اول (بار) م (دانواز) کوکل اوخشاچی (بیم) ضمیر (شکر) م (با) اوجده تیه (است) در (با) مع (شکایت) م (کر) اگر (نگین دان) سر بیلی (عشق) م (یا) نسبه (خوش) اظیف (بشنو) دکه (این) بو (حکایت) قصه (معنای اشاری) اول کوکل هدایت و توفیق و بر مکه مظهر انوار تجلی قیامی الهمه شکر و واردر (وار الله مشکلی) سرجه بتلا اوادیم غمی بد کار ایدن شکایت ایله که نفع صلاحی دخی حضرت الهک توفیقنه محتاجدر اسرار عشق بیلی ایسک بو حکایتی خوشجه دکه

﴿ بی مزد و خدمت هر خدمتی که کردم ﴾ بارب ماد کسر ایچوندر بی عنایت
ایچوندر و تیسر اولدی هر بر خدمت که ایدم بار بی کیمه نك عنا ایچوندر بخدوی اولدون (مفردات) بی (نی) (مزد) اجرت (بود) اولدی (مت) احسان (هر) جمله (خدمت) م (با) وحدیه (کردم) ایدم (بارب) ای (دیج) (مباد) اواسون (کس را) کیمه نك (مخدوم) خدمت ایدم بی (بی) نی (عنایت) کرم (معنای اشاری) نفس اندن نیجه شکوی ایتم که هولی نفس ایچون هر بر خدمت و عمل که ایدم جمله بی هیانه کیدوب عندالله راجر و احسانه لایق اولدم یارم سندن دلمر که کیمه نك خدمت ایدم بی عنایت اولسون و جمله غزه سنک رضا که موافق علی توفیق و عنایت ایله که حفظ نفس ایچون اولقه یهوده امکار بر ضایع اولسون

﴿ زان رندان کشته اب را آبی نمیدهد کس ﴾ کو بی ولی شناسان رفتن ازین ولایت
دودا غی صوسر زنده کیمه بر ایچم صو و برمن دیرسن که ولی اکیچیلر بولاییدن

﴿ کیندیلر ﴾

یونده آیدن مراد باده اوله ولی شناسان وصف ترکییدر ولی شناسک جی ولی بیلی مناسنه ازین ولایت بولاییدن مراد ملک شیراز در یونده رندان مراد اولیاد مجازا (محصول بیت) کشته اب رندان کیمه بر ایچم صو و یار قیاح باده و برمن کا و ولی بیلیار بو ملکندن کیندیلر یعنی مقادیر ناسی بللار بو ملکند قالدی سیور لدی

﴿ ۲۵۳ ﴾

کیندیلر (مفردات) (رندان) (لایا یلر) (نشته) صوسر (لب) دوداق (را) ادات معقول (آب) سو (یا) وحدیه (میخده) و برمن (کس) کیمه (کو بی) دیرسن (ولی) اولیه (شناسان) اکیچیلر (رفتند) کیندیلر (از) من (این) بو (ولایت) شهر (معنای اشاری) (ولا یخافون لومه لام) سرجه مظهر اولان جمال الله مشائی صوسر زنده هدایت اولان الله دن غیری کیمه بر ایچم صو و بر مکه قادر دکلدر ایچق هدایت الله قدر بو خصوصه سن کای حیرنگدن جهان بر اولیا ایکی اولیا اکیچیلر جمله جهاندن کیندیلر دیرسن و (انک لانه دی من احیت) مترنده منعب و سرگردان او اویرسن

﴿ در زلف چون کندش ای دل میج کانیجا سرها بریده بینی جرم و بی جنایت ﴾ ای کوکل انک کند کی زلفه طولشمه زرا انده جرم و بیجنایتش باشلر کیش کوررسن (مفردات) (در) فی (زلف) م (چون) مثل (کنند) م (ش) ضمیر (ای دل) ای کوکل (میج) طولشمه (که) زرا (انیجا) انده (سرها) باشلر (بریده) کیش (بینی) کوررسن (بی جرم) جرم صر (بی جنایت) قصورسن (معنای اشاری) توفیق و هدایت ایچق الله نه ایدن اولقه ای کوکل الله تعالی ک تجلیات صفات جاذبه سنه مظهریت بولیده بی ادب طولشمه زرا اول راه جذبات و محبت استقامت اوزره اولوب بی ادب حرکتده اولادن چوقی کیمه مجذوب ایتر اولوب صورتای جرم و جنایت مناده بر جنایت اولوب تلف اولمشدر و بی بهره قالددر

﴿ چشمت بغزه مارا خون خوردوی پسندی ﴾ جاتاروا نبشد خور زرا حایت
سنک کوزک غمزه ایله برز قلمری ایچدی و سن بکنور سن ای جان قان دو کچی به حایت روا اولماز (مفردات) (چشم) کوز (تو) س (بغزه) کوز اوجه (مارا) برز (خون) فار (خورد) ایچدی (بی پسندی) کیندک (یا) خطاسیه (جانا) ای جان الف ندایه (روا) لایق (نباشد) اولیه (خور ز) قان دو کچی (را) ادات معقول (حایت) حفظ (معنای اشاری) بارب سنک علم و نظر کده اولوب بی کیندوسیه مبتلا قیادیفک نفس اماره با سوه هر یوزدن برز قلمری ایچدی و بی هلاک دوشبردی ای جانک بخانی اولان المهم کرچه برده انک کی تسلیم نفسی حفظ و اکا تبیت لایق دکلدر لکن یونفس اندن خلاص دخی سنک توفیق و هدایت کده در بارب حیک نشته هر مرتبه بری نفس الله ز یون ایچوب عصمه فیه سن

﴿ در این شب سیاهم کم کشت راه مقصود ﴾ ز کوشه پروان آ ای کوک هدایت
بو قرانی کیمه ده مقصود م بولی ضایع اولدی بر کوشدن طشره کل و طالع ایت ای هدایت بلدی (مفردات) (دن) فی (این) بو (شعب) کیمه (سیاه) م (میم) ضمیر (کم) باوی و ضایع (کشت) اولدی (راه) بولی (مقصود) م (از) من (کوشه) و جان (غزه) وحدیه (برون) طشره (آ) کل (ای) حرف ندا

﴿ ل ﴾

﴿ ۲۵۴ ﴾

﴿ منی سنک ایلد کیچون (درین شب سیاهم کم کشت راه مقصود) ﴾ از کوشه پروان آ ای کوک هدایت
مراد هجران قران کیمه سیدر مقصود دن مراد وصالدر کوک هدایتدن مراد جانا اندر (محصول بیت) بو قرانک قران کیمه سنده راه وصال نایدی اولدی ای هدایت کوکی اولان جانان بر کوشه دن طشره چقی تا که راه مقصود بدید اولوب وصال حاصل اوله هدایت مطلوبه واصل اولان بوله دلالت ایلمه دیر

(در زلف چون کندش ای دل میج کانیجا سرها بریده بینی جرم و بی جنایت) در زلف در حرف صله معاشه کند افرق دیر ترکیبی مستعمل دکل فارسی مستعملر میج فعل نهی میخا طبرر پیچیدن کانیجا که حرف اعلیل انجا انده یعنی کند کی زلفه بریده بانک نهی و زانک کسر یله اسم معقولدر کیش معاشه جرم کاه جنایت عطف تفسیردر (محصول بیت) اول جانا نك کند کی زلفه دولتمه ای کوکل زرا اول زلفه نگاهسنر و بیجنایتش کیش باشلر کوررسن یعنی اکا دوله شان جان و باشند کیمه کرک (چشمش بغزه مارا خون خورد) پیچندی (جاتاروا نباشد خور زرا حایت) سیاقا ذکر اولدی که غزه کوزدن و قاشدن صادر اولان حرکت و شیوه دیرل ماراده رانخصص افاده ایدر برز دیمکدر خورد و فصل ماضی مشر کدر نیک و ایچمک مایند و او حرف حال میسندی فعل مضارع مجسما طبرر با حرف خطاب بکنور سین یعنی لایق کوررسن جانا نساد ای اخرده کی الف حرف ندا در روا جاز مناسنه خور ز وصف ترکییدر بر زدن قان دو کچی دیمکدر را حرف صله حایت مصدر در حی یعنی دن یعنی ضارب بضرر باندن دمی بری کی رنشد فور و قی مثلا باغ و چار فور و قی کی اسم فاعلی حای و اسم مفعولی نجی کاور محبه ادرنه دیرل محفوظه و مصونه مناسنه (محصول بیت) سنک چشمک غزه استهسانیه برز قلمری ایچدی سنده لایق کوررسن ای جان خور زری یعنی قانی حایت جاز دکلدر چشمک غزه او قار به قانی دو کدی و سن لایق کوررسن ایچدی چشم خور زری ای جان حایت جاز دکل خواجه کی وجود شریفک

(از هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود)

زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت (کوکب) بدلت (هدایت) م (معنای اشارتی) بوظلت بشنیده ده نفس بدخواهم
الذین حقه طوغری واران بولم بتدی وضایع اولدی ای هدایت بلد زنی اولان
مرشد کمال الله عشقه بو عاجزو بپیاره نک بوظلت بشریه دن خلاصی ایچون
برکوشه دن کل وطلوح الیه وخلق عظیمک مقتضای شجعت خلقی الله ابدوب
بودوشکون فوله دستگیر اولکه الله هدن واللهی اولان مردان خدادن غیری
کیده چک بریمز بوقدر

از هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

۲۵۱

هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

هر طرف که رفتم جز وحشتم نیفزود زنده ساز ازین بیابان وین راهی نه دایت
یعنی وحشت از تنگی امان بویا بایادن و بونهایتی بولدن یعنی هجران و باعشق
بیابانی اولقدرد که گزدم بکا وحشتدن غیری نسته حاصل اولدی ایهدی امان
فراق بیابانیدن واک نهایتی بولدن و باعشق بیابانیدن واک نهایتی بولدن
(این راه را نهایت صورت می توان بست) کش صد هزار منزل پشت در
بدایت (این راه دیدی راه عشق و محبت و بیایت سابقه مذکور اولان
راه فراق کش که حرفا تعلیل شین ضعیف راه را چقدر پشت پیش ارتق
زیاده معنای هدایت اولدر نهایت مقابلی * محصول بیت * بواره عشق نهایتی
صورت بغنی اولان یعنی بوکا نهایت تعیین الیک اولان زیر بونک اول قوناغده
بوزیک منزلدن زیاده در حاصلی طریق عشقه حد و غایت و برک اولان زرا
بونک اول بوزیک منزلدن زیاده در نا آخری نه اولی در بعض نسخه ده می
توان برینه بکا توان دوششدر (ای آفتاب خوابان میوشد اندرونم * بکساعت
بکجهان در سایه حاجت) بعض نسخه ده خوابان برینه خوبی دوشش یاه مصرع
ایله کوزلک دیکدر میوشد فصل حال جوشیدن قنار معنای که هر بجه فور
و علی در اندرونم اندرون ایچ معنای بونده مراد بوزک و جکر در میم مشکله
اضافتی لامه در یکساعت می معنی جهندن بکجهان صبرته مقیددر بکجهان امر
معنای صکره الف و نون کسکه معنی اولدی صفتدر می بکجه صفتی معنای در * محصول بیت * ای کوزلک آفتابی
بورکم و جکر حرارت عشقندن قنار بر ساعت بی جایشک و عنایت کولکه شده صفتدر یعنی آسوده حال ایله سایه حاجت
اضافتی بیایه در

هر چند روی از دوزخ تمام جور از حیب خوشتر از منی رعایت هر چند هر چه دگر
عرض تسلیم فعل نفی استعجال تائیددن دوتدریم دیکدر مصرع ثانی حکم تعلیل در * محصول بیت * هرند کلی که بوزم
صوبی ابلتد یعنی عرض ضایع ابلتد بوزمی قبولدن دوتدریم یعنی آستان سعادت کی ترک ایلیم زرا حیددن جور و جفا خوشتر
دشمن رعایتندن زرا کل فعل من الملیح ملح (عشق رسد خبر یاد کرد خود بیان حافظ * قرآن زرا بخوانی در چارده روایت)
بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقدر هر هفت سبع خوانی در چارده روایت و بعضی نسخه قرآن سبعه خوانی در چارده روایت
عشق تاسی معنی جهشتده فریاده مقدر در * ۲۵۰ *

ای (تور السموات والارض) اولوب آفتاب محبوبان اولان اللهم بحمد الله سنک
توفیقکله شوق لقا و مشاهده جاک آرزوسیه درونم آتش عشقندن جوش ایدر
حیدک محمد الصطقی عشقه بوسر ساعت اولان عالم فانیده بزی سایه عنایتکده
صفتدر بوب کرم و عصمتکله بزه معراج روحانی بخشیه جاک مشاهده سنه توفیق
و عنایت ایده سن

هر چند روی از دوزخ تمام جور از حیب خوشتر از منی رعایت
هر نه قدر بوزم صوبی دو کرسک سنک قبولدن بوز جور بزم محبوبدن جفا زیاده
خوشدرمد عینک حجابندن (مفردات) (هر چند) هر قدر (رد) ابلتد بیه
(آیم) بوزم صوبی (روی) بوز (از) من (در) قیر (تا) خطایه (تسام)
بو کرمز و جور بزم (جور) جفا (از) من (حیب) محبوب (خوشتر) زیاده
خوش (از) من (مدعی) دشمن (حجاب) حفظ (معنای اشارتی) بارب
هر نه قدر سنک عشق مقتضای اولان درد و بلایه و بوزیک جور و جفا بیه
میتا قیلک بیه سنک کرمک سنک قبولدن بوزم زرا سنک کبی کرم
و رحیم محبوبدن کلان جفا نفس و شیطان و سوء اقران مدعیان و دشمنان بی
و فارق حسیه و حفظندن بکا خوشدر زرا قضا بیه رضا و بلایه صبر کرم و نامقدر
و انبای اعدا خسران و ندامتدر

هر هفت رسد خبر یاد کرد خود بیان حافظ قرآن زرا بخوانی در چارده روایت
عشق سنک فریادیکه ابریشور اگر سنک کندک حافظ کی قرآن عظیمی اون درت
روایت اوزره اوقویه سن (مفردات) (عشق) م (تا) خطایه (رسد)
ابریشور (فریاد) امداده (در) اگر (خود) کندک (بیان) کی ادات تشبیهدر
(زبر) از بردن (بخوانی) اوقویه سن (چار) درت (ده) اون (روایت) م
(معنای اشارتی) بارب سنک درگاهدن نیمه بوم و نم که هر بار سنک عشق
زرا جزد درماده که فریادیه ابریشور و رومندن غیری فریاد رسم بوقدر و سنک
عشق شول کیمه زک دخی فریاده ابریشور که حافظ کی قرآن عظیم الشانی
حواس خجسته ظاهره و خجسته باطنیه و چارارکاتی بشر اشره انوار حقه مستغرق
اوله رقی تلاوت ایدر بیه باخود الفاظ و معانی سی حفظ الیه و مقتضای احکام
قرآن الیه علی ایتمکله تلاوت ایدر سه و الاحکام قرآندن دور اولان الله هدن دوردر

هر چند روی از دوزخ تمام جور از حیب خوشتر از منی رعایت
هر نه قدر بوزم صوبی دو کرسک سنک قبولدن بوز جور بزم محبوبدن جفا زیاده
خوشدرمد عینک حجابندن (مفردات) (هر چند) هر قدر (رد) ابلتد بیه
(آیم) بوزم صوبی (روی) بوز (از) من (در) قیر (تا) خطایه (تسام)
بو کرمز و جور بزم (جور) جفا (از) من (حیب) محبوب (خوشتر) زیاده
خوش (از) من (مدعی) دشمن (حجاب) حفظ (معنای اشارتی) بارب
هر نه قدر سنک عشق مقتضای اولان درد و بلایه و بوزیک جور و جفا بیه
میتا قیلک بیه سنک کرمک سنک قبولدن بوزم زرا سنک کبی کرم
و رحیم محبوبدن کلان جفا نفس و شیطان و سوء اقران مدعیان و دشمنان بی
و فارق حسیه و حفظندن بکا خوشدر زرا قضا بیه رضا و بلایه صبر کرم و نامقدر
و انبای اعدا خسران و ندامتدر

هر هفت رسد خبر یاد کرد خود بیان حافظ قرآن زرا بخوانی در چارده روایت
عشق سنک فریادیکه ابریشور اگر سنک کندک حافظ کی قرآن عظیمی اون درت
روایت اوزره اوقویه سن (مفردات) (عشق) م (تا) خطایه (رسد)
ابریشور (فریاد) امداده (در) اگر (خود) کندک (بیان) کی ادات تشبیهدر
(زبر) از بردن (بخوانی) اوقویه سن (چار) درت (ده) اون (روایت) م
(معنای اشارتی) بارب سنک درگاهدن نیمه بوم و نم که هر بار سنک عشق
زرا جزد درماده که فریادیه ابریشور و رومندن غیری فریاد رسم بوقدر و سنک
عشق شول کیمه زک دخی فریاده ابریشور که حافظ کی قرآن عظیم الشانی
حواس خجسته ظاهره و خجسته باطنیه و چارارکاتی بشر اشره انوار حقه مستغرق
اوله رقی تلاوت ایدر بیه باخود الفاظ و معانی سی حفظ الیه و مقتضای احکام
قرآن الیه علی ایتمکله تلاوت ایدر سه و الاحکام قرآندن دور اولان الله هدن دوردر

هر چند روی از دوزخ تمام جور از حیب خوشتر از منی رعایت هر چند هر چه دگر
عرض تسلیم فعل نفی استعجال تائیددن دوتدریم دیکدر مصرع ثانی حکم تعلیل در * محصول بیت * هرند کلی که بوزم
صوبی ابلتد یعنی عرض ضایع ابلتد بوزمی قبولدن دوتدریم یعنی آستان سعادت کی ترک ایلیم زرا حیددن جور و جفا خوشتر
دشمن رعایتندن زرا کل فعل من الملیح ملح (عشق رسد خبر یاد کرد خود بیان حافظ * قرآن زرا بخوانی در چارده روایت)
بعض نسخه ده مصرع ثانی بویه واقدر هر هفت سبع خوانی در چارده روایت و بعضی نسخه قرآن سبعه خوانی در چارده روایت
عشق تاسی معنی جهشتده فریاده مقدر در * ۲۵۰ *

بفریادت تقدیر بیه بیان ادات تشبیه در زرا ز بردن بخنددر برتنه بی
ز بردن اوقویه قدر زرا مکرر اوقویه بوب حرق ابتدا اخذ ایلک و بر اقلتی سنه معنایه
الوب سینه دن اوقویه دیک لفظده و معنایه خطا ایلکدر در چارده روایت
معنایه اوله که شایخ فرائد بدیدر تکیم بیور مشلدر * قطعه * استاذ فرائد بشر
بج و دو بیه * بوغر و علا و نافع و ابن کثیر * پس جزء و ابن عامر و جاسم دن *
زین جمله کسانی شرفه و هفت بکر * و هر رشیک ابکی راویسی وار بوند غصلی
تطویه مؤدی اوادر مراد ایدن کتب فرآنده کورسون * محصول بیت *
نسخه اول سنک فریاد که عشق ایشور اگر خود حافظ کی قرآن شریفی اون
درت روایتده از بر اوقور سنک بیه وصول الی الله عشقه اولور فرائد سینه بی
اون درت روایتله از اوقومغه اولان والا بواسطه اوزره قرآن شریفی اوقوالدر
اولیاه الله اولی کرکیدی هر هفت سبع بدی سبع دیکدر سبک ضعی و یانک
سکونیه بدیدن برنکیم غن سکر دینری و عشر اوندن ری دیکدر بونک اصلی
بودر که حجاج ظالم زمانده قرآن شریفی بدی حصه تفهیم ایلدیلر اول حصه
اسباع دیدیلر و کرو اوتوز فیه تفهیم ایلدیلر و اول افسانه اجرا دیدیلر
خواجه نک هفت سبع بیور دینی تمام مصحف شریفدن کنایتد بعضی تمام
مصحف شریفی اون درت روایت اوزره اوقور سنکده وصول الی الله سبب
عشق و محبتدر مجرد قرائت رعایت دیکدر (وله رحم الله روحه) (مدام
مست میدارد نسیم جمد کسویت خرام میکند هر دم فریب چشم جادو بیت
مدام لفظ مشترک در دوام معنایه دایم بی مست طور دیک اولور یاده معنایه اولجه شراب بی مست طور دیکدر امداد مقصود
اولکدر ایکی دیکدر جمد قور جقددر نسیم سابقا بیان اولدیدی کیمو صاج بلوکنه دیرلر فریب امداد معنایه
چشم جادو اضافتی بیایه در * محصول بیت * سنک کیمو جعددنک نسیم بی دایم مست طور یعنی کیمو کلک طانی قوقی
هر زمان بی امرک طور و چشم جادو کک فریبی بی دایم خراب ایلر مدام و مست و خراب مراعات نظیر قیاسدر

(پس از چندین شکلیابی شی بارب توان دیدن که شمع دیده افروزیم در محراب ابرویت) شکلیابی صورت مناسبت بلی نایب حرف
مصدر در صورتی که در توان دیدن ممکن است کورم که بیان امکان شمع دیده اضافی بیایه در افروزیم فعل مضارع تکلم
مع غیره افروزیدن یا تدریج معنای یعنی روشن ایا که محراب ابرویت تاخیر محاسب و محراب ابرو اضافی بیایه در یعنی
مشبه به یک شمع اضافی در * محصول بیت * بو قدر صابر لقد انصره * عجب بر کجه کورم که ممکن است در دیده شمع
سنگ محرابه مشابه ابرو در کده ضیالند پره

(جادو) سحر باز (نا) خطایه (معنای اشارتی) بارب کر مکه سنگ تجلیات
صفات مکتوزه لک بی دایم مست طو تار و سنگ نظر احسان فیوضاتک تاثیراتی
بی مردم خراب ایدر ماسوا دین بلکه وجود بشر بدن قطع ادب و انوار ذاتیه کده
مستغرق ایدر و جود روحانی بی ریاضات و مجاهدات ایلله میت سحرک
صکری قیلار

(پس از چندین شکلیابی شی بارب توان دیدن که شمع دیده افروزیم در محراب ابرویت)
بو قدر صابر لقد انصره عجب بر کجه کورم که ممکن است در دیده شمع شعله لند پره و
سنگ فاشک محرابند (مفردات) (پس) صکره (از) من (چندین) و قدر
(شکلیابی) صبارک (شی) بر کجه (بارب) عجب (توان) ممکن میدر (دیدن)
کورم (شمع) چراغ (دیده) کوز (افروزیم) شعله لند پره و (در) فی
(محراب) م (ابو) قاش (نا) خطایه (معنای اشارتی) بارب عون
و عنایت که اولان بو قدر ریاضات و مجاهدات و بو قدر درد و محنت صبر
و تحمل نصکره عجب سنگ جمال شریفی کورم که میسر او در میکه دیو کوزم
چرا سنی و قایم سو بدانی و جام چشمک نظر طریقتی بشر اشره سنگ جانب
قدس که و کجه دیدار و محراب آنکه متوجه قلم بارب نور محمدی شفته یزی انوار
جمالک مشاهده سیه شرفیاب ایدر سن

(سواد لوح پیش را عز بر بهره آن دارم که جارا نسخه باشد ز نقش خال هندو بیت)
کوزم یک یکنی اندن اوتری عز و طو تر مکه سنگ سیاه بکک نقشند جان بر نسخه
اوله (مفردات) (سواد) سیاه (لوح) نسخه (پیش) کورم (را)
ادات مفعول معنی کورم که نسخه سی قره سنی به فی کوز یکنی (عز) م (از) من
(بهر آن) انگیزم (دارم) موزم (که) زرا (جارا) جان ایچون (نسخه) م (همزه)
و حدیثیه (باشد) اوله (ز) من (نقش) م (خال) بک (هندو) سیاه (نا) خطایه
(معنای اشارتی) بصیرت سو بدانی یعنی قلب کوزینی انگیزم عز و طو تر مکه
محراب مرتبه بلکه غیب القییده اولان انوار ذاتیه الهیه و مشاهده جمال لا هویه
انجیق بصیرت قلب ایلله مشاهده (رای قلبی رنی) بوکا مشاهده (لاتدر) که
الابصار) اولان بصیرت صوری کا و خر بصیرت به مشیز که رملونا قدس سره
(بیت) آدمی دیدست و باقی بو سنت دیده آن دیدست که دیده دوست

(اگر خواهی که جاویدان جهان بیکسر بیاری) سبارا کو که بر دارد زمانی برقع از رویت
اگر ایسترایک که ابدی بالتمام جهانی بزه من صبا به دیکه یوز کدن بر زمان پرده بی
خالدیرسون (مفردات) (اگر خواهی که) اگر ایسترایک که (جاویدان) ابدی
(جهان) م (یکسر) بالتمام (بیاری) بزه من (صبا) سحر بلی (را) ادات مفعول
(کو که) دی که (بر دارد) خالدیرسون امر غایب (زمانی) بر زمان (برقع) یوز پرده سی
(از) من (روی) یوز (نا) خطایه (معنای اشارتی) ای طالب انوار جمال الله

اگر

و ضیله یوز اورنسته درل * محصول بیت * اگر ایسترسن جهانی ابدی را و گردن بزه بوب مزین ایلله من صبا به سوبله که
بر زمان یوز کدن برقی قادر اکا تمام عالم یوز کدن مزین و منور اوله زیر او یک نور محض در هر که زده که اشعه سی دوشر سه
اورانی منور و مزین ایدر

(و کر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی * یفشان تا فرور بزه هزاران جان زهر موت) براندازی بر حرف تا کید اندازی
فعل مضارع مخاطب بر اندازی دیدن انسان و برافه سین یفشان با حرف تا کید یفشان یا هرزه دن مغلیه فعل امر مخاطب
افشا دیدن سلاک دیکدر سلکن دیکر دکدر تا حرف تعلیل فرو افتده اشغه مناسبت در اما بونک کی بر زده تا کید
افاده ایدر انجیق ریزد فعل مضارع مفر دغا بندر ریزیدن بونده دو کله دیکدر یفشانک مفعولی مصدر زلف
و یا کسو و یا کا کلدن حاصلی اقسام
مودن برنسته و ریزد فاعلی هزاران
جاندر فتامل * محصول بیت * واکر
ایسترسن که رسم وقانون فتابی جهاندر
آیوب کیده سین یعنی قانون فتابی
دفع ایلد سین زلفکی و کسو کی سلاک
نا هر بر کلدن بجه یک جان دو کله
یعنی ارواح مجرده خود فنا طاری اولر
حالی اجسام و اشباح خالدرن مر فوع
اولور و صافی اراض فالور ارواح خود باقی
ایدیدر فانی اولر پس عالم در رسم فنا فالور
(من و باد صبا مسکین دوسر کر دان
بصا صل * من از افزون چشت
مست و او از وی کسویت) من مبتد
وصبا مفعول و مصراع ثانی خبری
مسکین بونده مشیز واقع اولدر من ایلله
صبا پیشده منه صفت او انچه مسکین
صفت مشبه در صبا به صفت او انچه
با نسبت و نون تا کید له مسکه مفعول
اولور مسکلی دیکدر سر کر دان بحسب
لفت باشی چکن نکندر اما اصطلاحه
مضمر معنای در من و صبا به صفت بعد
صفت روی حاصله اضافی بیایه در
افسون سحر و حیل * محصول بیت *
بن مسکین و باد صبا مسکین ایکی
حاصل سر کر دان از بن سحر چشمکدن
مستم و صبا بوی کسو کدن مستدر
مسکین کده شریک اولدر من کسوی
منه لیکده ده شریک از بن و مسکین
باد صبا ایکی حاصل سر کر دان از بدین
مصراع اول ثانی به مر هون او ادیفی
اکلامش (زهی) همت که حافظ راست
کردنی و از عقی * نیاید هیچ در چشمش
بجز خاک سر کویت (زهی) زانک قحقی
و کسریله کافه تحسین و تعجب در که رابط
صفت حافظ راست را ادات تخصیص
وسین و تادات خبر حافظ کدر دیکدر

اگر ایسترایک که ابدی بالتمام جهانی و آخری بتمام انوار ذات الهیه ایلله بزه سین
و بصیرت ایلله ذات الهیه فی مشاهده ایلله ملک یند فیض و احسان صاحبی
الهی تبار ایدوب دبه سنگ ای معطی فی علت اولان اللهم مظاهر اسماء شریفک
اولان پرده مصنوعاتی بر زمان جمالکدن رفع ادب و بی تجلیات ذاتیه که مظهر بند
نابت و دایم ایلله سین (المجاهد تورت مشاهده) سر بجه انفسی و آفاق رفع حجاب ایلله
مشاهده جمال الله ایچون جد و سعی بلخ ادب و فانی فی الله و باقی بالله مرتبه سین
بوله سین و فنا خوفندن قورنوله سین

(و کر رسم فنا خواهی که از عالم براندازی * یفشان تا فرور بزه هزاران جان زهر موت)
واکر ایسترایک که خالدرن قار سنی فالدره سین سلکن تا کید سلاک هر موب کدن بجه یک
جار آشفه دو کله (مفردات) (و کر) م (رسم) صورت (فنا) م (خواهی)
دیرسک (عالم) م (ر) یوقاری (اندازی) آه سن (یشان) سلکن (نا) حق (فرو)
اشافی (ریزد) دو کله (هزاران) بجه یک (جان) روح (ز) من (بوی) فیل (نا)
خطایه (معنای اشارتی) ای طالب دیدار خدا اگر او اودن قور نوایم در ایستک و جسمانی
و روحانی عالم وجوددن رسم فتابی رفع ادب و فانی فی الله و باقی بالله اولم دیرسک
جسم و جانکی آنش مشقه کسب ادب هر بر فکک دیده بجه یک جا کده
واریسه بجه سنی الله یوانه خدا ایلله سین و بجز بدو تفرید ایلله غای لا زالی بولوب
دو جهنده تجلی انوار جمال الله ده مست و حیران اوله سین

(من و باد صبا مسکین دوسر کر دان بصا صل * من از افزون چشت مست و او از وی کسویت)
بن و مسکین باد صبا ایکی بی حاصل سر کر دان بن سنگ چشمک افسوندن مست
و او زانک را بجه مستدر (مفردات) (من) بن (باد صبا) سحر بلی (مسکین)
م (دو) ایکی (سر کر دان) مضمر (بصا صل) حاصل سر (من) بن (از) من
(افسون) دکاب (چشم) کوز (نا) خطایه (مست) م (او) اول (ز) من (بوی) رایحه
(کسو) زلف (نا) خطایه (معنای اشارتی) بارب سنگ باب امام ملک محتاجی
و مضمر و سر کردنی بالکر بن دکام (وان من شی الا یسبح بحمده) سر بجه بلکه جله
جادات دخی سنی ذکر و تقدیس ایلله اطفالک ایدنده سر کر داندر شمدی بن مسکین
و جاداددن اولان باد صبا مسکین ایکی ز دخی بی حاصل سر کر دانز باب اطفالک
امداد و احسانک طلبنده مست و حیران نکرن استمد ادمده اولان مظهر بند نظرا
انوار ذاتک طالی و منیم و باد صبا دخی استمد ادتجه آثار تجلیات صفاتک اولان
نشو و نم طالی و مستدر

(زهی همت که حافظ راست کردنی و از عقی * نیاید هیچ در چشمش بجز خاک سر کویت)
حافظ ایچون عجب همت وارد که دنیادن و عقایدن هیچ کوزنه کلر سنگ محله لاشانک
طیر غندن غیری (مفردات) (زهی) عجب (همت) م (را) ادات مفعول (ست) در
(از دنی) م (از) من (عقی) آخرت (نیاید) کلر (میچ) قطعاً (در) فی (چشم) کوز
(ش) مضمر (بجز) غیری (خاک) طیراق (سر) باش (کوی) محله (نا) خطایه

دل

70

کز که تحسین همت علندر وزای مفرده ابتدا ایچوندر من معنای دنی و عقی عریده دنیا الله یاز بلور و الفله او فتور
اما عقی یاله یاز بلور و الفله او فتور اما عجم یاله یاز و یاله او فتور موسی و عقی و یحیی و غیر یلیده بوقیلندن کردنی و از عقی
مصراع ثانی به مر هوندر * محصول بیت * عجب همت که حافظ کدر یعنی حافظک همتی به عجب همتدر که دنیا دن و آخرندن
سنگ محاک او بی طیر غندن غیر یعنی کوزنه کلر یعنی کوزنه کورم حاصل سنگ سر کویت خاکنی کوزنه تو نیاید (وله رضی عنه)

(الله الله که در یکدیگر باز است * زان رو که مرا برادر که اوروی نیاز است) منت مصدر در من عن دن یعنی نصر
 یا بدن بر مصدریده من در نامر حاصلی مضاعف در معلوم اوله که منت ایکی قصه بر روی تو یعنی و بر روی تنی
 تو یعنی اولدر که بر یکدیگر به بر ایک ایله سین صکره اول ابدا بیک ایکی باشند فافه سین یعنی بن سکا فلان ایکی
 ایلمد دینه سین بو منت عذمو مدر عقل و شرع را نصله منهی در * قوله تعالی لا تطاولوا صدقا تکم بالی والا ذی *
 تنی یعنی اولدر که بر یکدیگر به بر ایک ایله سین صکره اول ابدا بیک ایکی باشند فافه سین یعنی بن سکا فلان ایکی
 ۲۵۸

(معنای اشارتی) حافظك عجب كوزل هستی واردر که بایم هیچ نظر نده دنیا دن
 و عبا دن ستك و ستك مبدن اسرارك اولان انبیا و اولیاك غیری بر مقصودی بوقدر که
 و هـا حرامان علی اهل الله دینشدر * و هـا ایضا *

﴿الله که در یکدیگر باز است * زان رو که مرا برادر اوروی نیاز است﴾
 شکر الهه که میخانه قبوسی آچقندر اول میدان که بکا انك قبوسی اوزره نیاز بوزی
 واردر (مفردات) (ال) حرف تعریف (مت) شکر (الله) ایچسوند (در)
 قبو (میکده) میخانه (باز) آچق (است) در (زان رو) اول بوزدن (مرا)
 بکا (ز) علی (در) قبو (او) انك (روی) بوز (نیاز) مناجات (است) در
 (معنای اشارتی) حضرت الهه جد و نثار اواسونکه توبه قبو سی و عشق
 الهی و فیض ناشاهی قبوسی آچقندر هیچ بر طالب و محتاجه منع بوقدر جد و شکر
 اول میدان که بزم جله حصول مراد اتم ایچون بوزره اوروب نضرع و نیاز
 ایله حکم قبو ایچق اول الله قبوسیدر که هر کس استعداده کوره دنیا و آخرت
 مراد بپی صدقته کوره اول قبودن بولشدر

﴿ختم هـا هم در جوش و خروشند زمستی * و آن می که در انجاست حقیقت نه مجاز است﴾
 جله کویلر جوش و خروشده در مستلکدن و اول شراب که انده در حقیقتدر مجاز
 دکلدر (مفردات) (ختم) کوب (ها) ادا جم (همه) جله (در) (ف) جوش
 فایق (خروش) طاشق (ز) من (مستی) مستلک (آن) اول (می) شراب
 (در) (ف) انجاست (اوراده) (است) در (حقیقت) م (نه) (ف) مجاز م (است)
 در (معنای اشارتی) الله تعالیك عشق آتشله قلی جوش ایدوب تجلیات در
 الهامیه عدم تحملیدن کشف اسرار ایدنلر مسبت واستقر افلرنددر اول شرابکه
 الله عشقندن جوش ایدنلرک قلبده در و اول شراب الهلک اولیا قولری ایچون
 حاضر لدینی شراب حقیقتدر شراب مجازی دکلدر زرا شراب حقیقت آثاری محو
 و عجز در شراب مجازی آثاری ضرور و کبر در

﴿ازوی همه مستی و خروشت و تکبر * و زما همه بیجاری و عجز و نیاز است﴾
 جله مستلک و خروشتق و تکبر اول شراب مجازی بیدر وجه بیچاره لک و عجز و نیاز
 بزم شراب حقیقتدر (مفردات) (ازوی) ایدن (همه) جله (مستی) مستلک
 (خروشتق) طاشق (است) در (تکبر) کبر (ز) من (ما) بز (همه) جله
 (بیجاری) چاره سزک (عجز) م (نیاز) نضرع (است) در (معنای اشارتی)
 بو شراب مجازی آثاری جله مست ضرور و اظهار فضل و تکبر در و بزدن
 ظهور ایدن شراب حقیقتک آثاری جله بیچاره لک و عجز و نیاز در بو شراب
 حقیقتک بوندن ماعدنجه آثاری و اسراری دخی واردر که عوام فهمندن
 عاجز در و اهله معلومدر

﴿رازی که بر خلق نکفیم و نکویم * بادوست بگویم که او محرم راز است﴾

﴿شرل﴾

جوش و خروشته درل و آن می و او حرف حال میدان مراد عشق و محبتدر که حرف رابط صفت * محصول بیت * عشق
 و محبت مستلکدن عشاق جانان جیجا جوش و خروشته درل و اول می که انلرده در یعنی اول عشق و محبت که
 انلرده در حقیقت در مجازی دکلدر حاصلی انلرده اولان کیفیت باده حقیقت کیقیدر باده مجازی کیفیت دکلدر (ازوی همه مستی
 و خروشت و تکبر * و زما همه بیجاری و عجز و نیاز است) وی خبر کتابتدر جانان * محصول بیت * اول بیانلیدن

صادر اولان هب مستلک و خروشت و تکبر در و بزدن صادر اولان هب بیچاره لکدر و عجز و نیاز در یعنی اول جانان استغنا
 و تکبر در ظهور کانی و بزدن تنزل
 و نا مراد لقدر زرا اکالایق اول و بزه
 لایق بودر (رازی که بر خلق نکفیم
 نکویم * بادوست بگویم که او محرم
 راز است) رازی ده یا حرف وحدت
 که حرف رابط صفت بر خلق بر قف یعنی
 عند معنایه مضاف اولشدر خلقه بای
 بطشله بادوست با حرف صله بگویم فعل
 مستقبل و با فعل امر مشکم مع غیره که حرف
 تهلل * محصول بیت * بر رازی
 که خلق فتنده سولمک و سولر زرا اول رازی
 دوسته سولر و با سوله بالمز و با
 دوست محرم رازدر حاصلی هیچ کیمیه
 سولمک بزم رازی دوسته سولر
 (شرح شکن زلف ختم اندر خیم جانان *
 کوته نتوان کرد که این قصه دراز است)
 شکن و شکنج بومک دیکدر مثلا فاشلرده
 بو ککدن حاصل اولان بو کم پری کبی
 خیم بو کری واکری و بکم معنایه در
 * محصول بیت * جانانک بوری و بوکی
 چوقی زلفک شکن و شکنجک شرحی
 قصه فنیق اولر زرا بو اوزون قصه در
 زیاده تا و بوله محتاجدر دراز و کوتاه
 تضاد قیلنددر (بار دل مجنون و خیم
 طره لیلی * رخساره محمود و کف پای
 اناز است) بار بوند بو کدر که کنایندر
 مجنون و بویکی و او مقارنت ایچونددر عطف
 ایچون دکلدر رنکیم شیخ سعد بیک
 بولنده اوله * دست مجنون و دامن لیلی *
 روی محمود و خاکبای اناز * محصول بیت *
 مجنونك اضطراب خاطر ی خیم طره
 لیلیله در و سلطان محمودک بوزی انازک
 طایله در یعنی اول ایکیسی متلازماندر
 بو ایکی شی متلازمان اولدینی کبی یعنی
 مجنون که عاشقدر اکالیدن بلا و مشقت
 لازمدر و محمود اگر چه پادشاه و اناز
 بنده سیدر اما مقتضای عشق اولدر که
 معشوقی نازده عاشق نیازده اوله

شول بر سر که خلق عندک دیمک و دبیر دوسته دیرز که اول دوست سرک
 محرمدر (مفردات) (راز) سر (یا) وحدتیه (بر) عند (خلق) م (نکفیم)
 دیمک (نکویم) دبیرز (بادوست) دوسته (بگویم) دیرز (او) اول (محرم)
 اهل (راز) سر (است) در (معنای اشارتی) و سلانی علوماشتی فعل اخذ علی
 کتسائه و علم خیرتی فیه و علم امرتی ببلیده (حدیث مرابجه می سر بجه شراب
 عشق الهیه حقیقتک آثاری بر سر دخی واردر که اکا و رنه معنویه محمدیه لواصل
 اولور ای خافه دیمک و دبیرز ای محرم اسرار اولان دوسته سولر عوامه بیان
 ایچر زرا اول علم معلوم لدینه مکتونه دندر و اظهار می ممکن دکلدر

﴿شرح شکن زلف خیم اندر خیم جانان * کوته نتوان کرد که این قصه دراز است﴾
 جانانک بولکم بولکم ایچنده اولان زلفی بولکی شبر حتی قصد ایلیک ممکن دکل زرا
 بوقصه درازدر (مفردات) (شرح) تفصیل (شکن) بولکم (زلف) م
 (خیم) بولکم و قورچق (اندر) فی (خیم) مثله (جانان) محبوب کوته (قصه
 (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایلیک (این) بو (قصه) حکایت (دراز) اوزون
 (است) در (معنای اشارتی) بو عوام لدینه مکتونه تجلیات صفات علوم الهیه
 آثاردندر الله تعالیك صفات ذاتیه سی ذات لبعونی کبی برده ایچنده برده برده
 ایچنده برده بوزیک برده ایچنده در بونک کبی علم مکتوی محبوب اولان عوام ناسه
 شرح و بیان ممکن دکلدر زرا و رای عقیده اولدیندن اختصار و اشارتله تفهیمی
 ممکن دکل و تفصیلا بیانی دخی طوق بشرده دکل بر اسرار لدینه در که محبوب
 خدال قلبده مودوع و مکتوزدر

﴿بار دل مجنون و خیم طره لیلی * رخساره محمود و کف پای اناز است﴾

مجنونک کولکی بوی لیلانک اولک صابجی بولکله در سلطان محمودک بکافی و آبیه سی
 مجنونی انازک باغی طیبانه در (مفردات) (بار) بولک (دل) کولک (مجنون)
 م (خیم) بولکم (طره) اولک صابج (لیلی) م (رخساره) بکافی (محمود) سلطان
 محمود غزنوی (کف) آب (پای) اناز (سلطان محمودک وزیری و محبوبدر
 (است) در (معنای اشارتی) استیذ بالله (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها
 وجعلوا اعزها اذلة) سر بجه سلطان عشق الهی جنود تجلیات صفات
 ربانیه و ظهورات اسرار لدینه رجائیه اله بر قلبه متصرف اولد قده اوصاحب
 قلب علقی و ادراکنی و اوصاف جلیاتنی بفسایه و ربوب ماقبلی مجنون عربان ایدر
 و سلطانری قول ادوب ایاقر الله خاکله یکسان ایدر عشق مجنونک قلی شهرینی
 لیلانک زنجیر زلفی سودا سله یقمایه و ربوب عربان و ربان طاغره دوشور دیک کبی
 و سلطان محمود پادشاه ایکن مجنونی انازک ایاقی التون لکن ایچنده الهه بو ربوب
 طیبانه بوزینی سوروب قولی قربانی اولدینی کبی و کیمیه و کوندر نظرندن
 کیدر مدیکی کبی

(بر دوخته ام دیده چو باز از همه عالم * نادیده من پر رخ زیبای تو باز است) بر دوخته بر حرف تا کید دوخته دیگرش یعنی یومش باز بونده طوغاندر تا ابتداء ثابت ایچوندر زیبا باراشقی دیکدر باز بونده آچق معنایست در * محصول بیت * تمام عالمدن کوزی طوغان کی دیکشم یعنی یومشم اول وقتدن بریکه کوزم سنک زیبا بوز که آچقدر یعنی سنی کوروب سولی دنیا کوزمه کورغز اولدی ز پرا مقضای عشق بودر (در کعبه کوی توهر آنکس که در آید * از قبله ابروی تو در عین نماز است) در حرف

چرخه ام دیده چو باز از همه عالم * نادیده من پر رخ زیبای تو باز است
طوغان کی دوکلی مالیدن کوزی دیکشم تا که بنم کوزم سنک لطیف بکافک
اوزره آچاشدر (مفردات) (بر دوخته ام) دیکشم (دیده) کوز (چو) خل
(باز) طوغان (از) من (همه) چله (عالم) م (تا) حق (دیده) کوز (من)
بن (بر) علی (رخ) یکای (زیبا) لطیف (تو) سن (باز) آچاش (است) در
(معنای اشارتی) یارب محضاکر مکه سنک سلطان عشق تخت فلیده ساکن
اوله لی کوکام کوزینی شاهین کی جیج ماسوی الله دن باخادم تا که بنم کوزم
سنک لطیف جسا لکدن غیری به باقسون و دایم نظرم سنک جسا لکه نظر
ایندون ایچون

در کعبه کوی توهر آنکس که در آید * از قبله ابروی تو در عین نماز است
هر کیم که سنک کوک کعبه سنک ایچنه کله سنک ابروک قبله سندن عین نمازده در
(مفردات) (در) (فی) (کعبه) م (کوی) محله (تو) سن (هر آنکس که) هر
کیسه که (در آید) کله (از) من (قبله) م (ابرو) فاش (در) (فی) (عین) ذات
(نماز) م (است) در (معنای اشارتی) (ایختاواوا) قم وجه الله سرجه
برعاشقه یارب سنک کعبه وصالک نازل اولدی اول کیسه کله نظری دایم سنک
ذات بیجو نکه و چشمی سنک جسا لک بی مثا لکه ناظر اولد قبه اول کیسه عین
نمازده در و معراج صلوۃ دایمه مشاهده جسا لک الله الیه جان کداز ایچده در

ای مجلسیان سوز دل حافظ مسکین * از شمع پیرسید که در سوز و کداز است
ای مجلسیده اولتر مسکین حافظ کواکلی حرارتی شمعدن صوریکز که اول شمع
باعتده واریمکده در (مفردات) (ای مجلسیان) مجلسیده اولتر (سوز) حرارت
(دل) کوکل (حافظ) م (مسکین) فقیر (از) من (شمع) موم (پیرسید) صورت
(در) (فی) (سوز) باق (کداز) اربک (است) در (معنای اشارتی) ای
جاسا الله اولان مارغان و عاشقان حافظ آتش عشق الهیله اولان قلبی
حرارتی بنه شمع کی الهیله در دو عشق آتشله یارب و یارب در دناک اولان باقاردن
سؤال ابدک که عشق اهلک حالی بنه عشق اهل یلور * وله ایضا *

چو حاصل کار که کون و مکان این همه نیست * باده پیش آر که اسباب جهان این همه نیست
کون و مکان دکانک حاصلی بوجه بوقدر شرابی ایلر و کتور که اسباب جهان
بوجه بوقدر (مفردات) (حاصل) نتیجه (کار) دکان (کون و مکان) عالم
فانی (این) بو (همه) چله (نیت) بوق (باده) شراب (پیش) ایلور (آر)
کتور (که) زیبا (اسباب) سبیل (جهان) دنیا (این) بو (همه) چله
(نیت) بوق (معنای اشارتی) ای سالک بو عالم فانیک حاصلی هیچ و بقا سی
بوقدر باعث خلقت اولان معرفه الهیله کتور که اسباب جهان چله فایدر
بر کیسه به وفا سی بوقدر

از دل

صله در آید کبره دیکدر در واسطه سبیل
کله دیکد دیکدر بعضیلر دیدیکی کی
کعبه ک کوی اضافتی بیانیسه در قبله
ابرویه بویه در و عینک نماز و اضافتی
فی معنایست در نماز ایچده در نماز ایچده
دیک اوور * محصول بیت * سنک کعبه
کویکه که هر کیسه که داخل اولدی
سنک ابروک قبله سندن نماز ایچده در
حاصلی عشا قه کویک کعبه و ابرورک
قبله و بحر ابد رس کویکه داخل اولان
همان کعبه به داخلدر و ابرورک به توجه
ابلین همان قبله به توجه ایشدر (ای
مجلسیان سوز دل حافظ مسکین * از شمع
پیرسید که در سوز و کداز است) ای
حرف نیا منادی محذوفدر تقدیر کلام
ای باران مجلسیان صفتیدر بارانک
و مجلسینک چهیدر پای نیله سوز دل
هر هو ندر مصراع ثانی به و مقدم
مفعولیدر پیرسید عبارتک که حرف بیان
یا حرف تعلیل سوز اسندر سوز بدندن
و کداز اسندر کداز بدندن یا ننه واریم
دیکدر * محصول بیت * ای مجلسیه
منسوب یاران حافظ مسکینک بودی
یا نعتی شمعدن صورتک که سوز و کدازده در
یعنی اهل در د یلور اهل در د ک حالی
(وله ایضا) (حاصل کار) که کون
و مکان این همه نیست * باده پیش آر که
اسباب جهان این همه نیست) کار که
کار کاهدن محققدر ایش ایشلن بره دیر
کار خاله معنایست کون و مکان مراد
جهانند ر این همه نیست روز می
تعبیرلنده هیچ نیست دیکدر دیکدر
* محصول بیت * دنیا کار خاله سنک
حاصلی و محصولی هیچ نیست دیکدر
ایندی باده کتور که اسباب و امانه
دنیا هیچ نیست دیکدر یعنی دنیا
و منافیه اعتماد و اعتباره لایق دیکدر

از دل و جان شرف صحبت جانان غرضت * همه آست و کر نه دل و جان این همه نیست
دل و جان غرض جانان صحبتی شرفیدر چله اول شرف صحبتدر بوخسه دل
و جان بوجه بوقدر (مفردات) (از) بن (دل) کوکل (جان) م (شرف)
عزت (صحبت) م (جانان) محبوب (غرض) مقصود (است) در (همه) چله
(آست) اوور (و کر نه) بوخسه (دل) کوکل (جان) م (این) بو (همه)
چله (نیت) بوقدر (معنای اشارتی) بو عالمه اکرم مخلوقات اولان انسانده
حق سبحانه و تعالی قلب و روح خلق ایچکده باعث حکمت انجینی معرفه الله ابله
شر فیاض اولمدر (و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) سرجه همان انجینی
مقصود و حکمت معرفه الله ابله شرف صحبت محبوب حقیقی بوقدر بوخسه معرفه الله
بولیان قلب و اتوار تجلیاته واصل اولیان روح بونلردخی چله سی فایدر بقا سی بوقدر
چو دولت آست که بی خون دل آید بکدره و نه باسی و عمل باغ جانان این همه نیست *

دولت اولدر که کوکل قان اولفسرین قوجاغه کله * بوخسه سبی و عمر ابله باغ
جانان بوجه بوقدر (مفردات) (دولت) م (آست) اوور (بی) فنی (خون)
قان (دل) کوکل (آید) کله (بکدر) قوجاغه (ورنه) بوخسه (باسی)
سبیل (عل) م (باغ) م (جانان) جمع جنت (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) دولت ابدی اوور که مشقسن محض و هو به الهیه اولان
مظهر انوار تجلیاندر بوخسه سبی و عمل ابله زوضه جنسانه دخول بوقدر ز پرا عمل
موجب جنت دیکدر دخول همان فضل الهی ابله در

منت سدره و طوبی باز بی سایه مکش * که چو خوش بنکری ای سرور و ان این همه نیست
سایه دن اوتری سدره و طوبی کله مننی چکمه ز پرا چونکه امان نظر ابد سمن
ای سرور و ان بوجه بوقدر (مفردات) (منت) مراد جل و بار (سدره) مقام
چیرایل (طوبی) سدره در بر شجر در (ز) من (بی) تعلیلیه (سایه) کواکه (مکش)
چکمه (که) ز پرا (چو) چونکه (خوش) لطیف (بنکری) نظر ابد سمن
(ای سرور و ان) ای عسایر ایدچی سرو (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) سنک ما زاغ البصر سلطانک طفلسن دون همت اوور
مشتهای نفس اولان سدره و طوبی سایه سی مننی چکمه و حظ نفس ایچون عمل
ایچک ز پرا (کل شیء هالك الا وجهه) سرجه ذات بار بدن غیری به میل ایتک هبادر
امعان نظر ایتک برشی که هالکدر اکا محبت بوقدر و اهل الله حرامدر

چو پنج روزی که در این مرحله مهلت داری * خوش بیاسی زمانی که زمان این همه نیست
پیش کون که بومر حله ده مهلت طوتار سمن پر زمان خوش دیکان ز پرا بوجه
زمان بوقدر (مفردات) (پنج) بش (روز) کون (یا) حدیثیه (در) (فی) (این)
بو (مرحله) قوناق (مهلت) رخصت (داری) طوتار سمن (خوش) م (بیاسی)
دیکان (زمان) م (یا) حدیثیه (که) ز پرا (زمان) م (این) بو (همه) چله

از دل

از دل

دیکدر راحت معنایست * محصول بیت * بش کونک بومر حله و مرحله و مهلت عمرک و ارامی و آسوده اول پر زمان
ز پرا زمان دیو اعتبار ایدک هیچ نیست دیکدر یعنی عمره و زمانه اعتماد بوقدر پس بر تاج کونله دنیا سن حضور ایدوب
صفاسور ز پرا زمان عمره اعتبار بوقدر

(از دل و جان شرف صحبت جانان غرضت * همه آست و کر نه دل و جان این همه نیست)
* محصول بیت * دل و جان غرض جانان صحبتی شرفیدر چله اول شرف صحبتدر بوخسه دل
و جان بوجه بوقدر (مفردات) (از) بن (دل) کوکل (جان) م (شرف)
عزت (صحبت) م (جانان) محبوب (غرض) مقصود (است) در (همه) چله
(آست) اوور (و کر نه) بوخسه (دل) کوکل (جان) م (این) بو (همه)
چله (نیت) بوقدر (معنای اشارتی) بو عالمه اکرم مخلوقات اولان انسانده
حق سبحانه و تعالی قلب و روح خلق ایچکده باعث حکمت انجینی معرفه الله ابله
شر فیاض اولمدر (و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) سرجه همان انجینی
مقصود و حکمت معرفه الله ابله شرف صحبت محبوب حقیقی بوقدر بوخسه معرفه الله
بولیان قلب و اتوار تجلیاته واصل اولیان روح بونلردخی چله سی فایدر بقا سی بوقدر
چو دولت آست که بی خون دل آید بکدره و نه باسی و عمل باغ جانان این همه نیست *

دولت اولدر که کوکل قان اولفسرین قوجاغه کله * بوخسه سبی و عمر ابله باغ
جانان بوجه بوقدر (مفردات) (دولت) م (آست) اوور (بی) فنی (خون)
قان (دل) کوکل (آید) کله (بکدر) قوجاغه (ورنه) بوخسه (باسی)
سبیل (عل) م (باغ) م (جانان) جمع جنت (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) دولت ابدی اوور که مشقسن محض و هو به الهیه اولان
مظهر انوار تجلیاندر بوخسه سبی و عمل ابله زوضه جنسانه دخول بوقدر ز پرا عمل
موجب جنت دیکدر دخول همان فضل الهی ابله در

منت سدره و طوبی باز بی سایه مکش * که چو خوش بنکری ای سرور و ان این همه نیست
سایه دن اوتری سدره و طوبی کله مننی چکمه ز پرا چونکه امان نظر ابد سمن
ای سرور و ان بوجه بوقدر (مفردات) (منت) مراد جل و بار (سدره) مقام
چیرایل (طوبی) سدره در بر شجر در (ز) من (بی) تعلیلیه (سایه) کواکه (مکش)
چکمه (که) ز پرا (چو) چونکه (خوش) لطیف (بنکری) نظر ابد سمن
(ای سرور و ان) ای عسایر ایدچی سرو (این) بو (همه) چله (نیت) بوقدر
(معنای اشارتی) سنک ما زاغ البصر سلطانک طفلسن دون همت اوور
مشتهای نفس اولان سدره و طوبی سایه سی مننی چکمه و حظ نفس ایچون عمل
ایچک ز پرا (کل شیء هالك الا وجهه) سرجه ذات بار بدن غیری به میل ایتک هبادر
امعان نظر ایتک برشی که هالکدر اکا محبت بوقدر و اهل الله حرامدر

چو پنج روزی که در این مرحله مهلت داری * خوش بیاسی زمانی که زمان این همه نیست
پیش کون که بومر حله ده مهلت طوتار سمن پر زمان خوش دیکان ز پرا بوجه
زمان بوقدر (مفردات) (پنج) بش (روز) کون (یا) حدیثیه (در) (فی) (این)
بو (مرحله) قوناق (مهلت) رخصت (داری) طوتار سمن (خوش) م (بیاسی)
دیکان (زمان) م (یا) حدیثیه (که) ز پرا (زمان) م (این) بو (همه) چله

دیکدر راحت معنایست * محصول بیت * بش کونک بومر حله و مرحله و مهلت عمرک و ارامی و آسوده اول پر زمان
ز پرا زمان دیو اعتبار ایدک هیچ نیست دیکدر یعنی عمره و زمانه اعتماد بوقدر پس بر تاج کونله دنیا سن حضور ایدوب
صفاسور ز پرا زمان عمره اعتبار بوقدر

(بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی * فرصتی دان که زلب تابدهان این همه نیست) لب کذا مرعنه در بحر اضافتی لامیه درو بحر ک
فنا به اضافتی بیانه بحر فنادن مراد بوجهها ندر که کل فنا دگر نه طالب کبر هیچ کینه قلاز فرصتیده با تکرار بچو در و حدت
ایچون دکادر که حرف تعلیل * محصول بیت * بحر فنا دگر نه منتظر ای ساقی یعنی بحر فنا کثرتیده خارج دن هلاک و لغد
مشرق منتظر و متوقف احسانگر ای ساقی ز تمام باب صومعه فرصت بیل زیر فرصت سرع الزوال در گذار که (الفرصت سیف)
یعنی فرصت بر کین قلیدر بیدن دهانه
دک هیچ نسته اولدیغی کبی زمان فرصتیده
هیچ نسته دکادر (از تهنگ مکن اندیشه
و چون کل خوش باش * زانکه تمکین
جهان گذران این همه نیست) تهنگ
مصدر در تفل بایندن پرده نک بر تاسه
در بر فدل لازمدر تلا نسی متعبد بدهنگ
دیگر پرده بر ندی د بجهنگ پرده تهنگ
پونده عرض پرده سی بر تاسه دن کنایندر
که معنای لازمی سر و بال قدر تمکین قدرت
معنا سته گذران صفت مشبهه در
گذریدن تمکین معناسه * محصول
بیت * تهنگدن یعنی عرضنگ پرده سی
بر تاسه دن اندیشه ایله یعنی قیرمه و کل
کبی خوش اول یعنی کل غنچه پرده سته
ایکن مسطور و مصون ایدی غنچه نک
پرده سی بر تلوپ طشره چقدی و عزیز
و مقبول اولدی ایدی نک پرده صحنی
هنگ ایستدن قیرمه صکر محترم و مکرم
اوله سن زراعا شفتی ناهوسله جمع اولماز
پس صغله پرده ناموسی مهتوک اولمندن
اندیشه ایله زراجهان گذران قدرت
وقوت و برمی * هیچ نسته دکادر (زاهد
ایمن مشوا بازی غیرت زنهار * که ره
از صومعه ناد بر مفسان این همه نیست)
زاهد منادی حرف نه محذوف ایمن هر نه نک
کسری و بان سکونی و میک کسریله
ایمن معناسه مشوئی مخاطبدر شویدن
اوله دیمکدر بازی او یون معناسه در
* محصول بیت * ای زاهد زنهار بازی
غیرتدن ایمن اوله یعنی الله ک غیرتدن
و مکرم ایمن اوله حاصلی عبادتکه معروف
اوله زرا صومعه دن در مغانه دک اولان
طریق و مسافه هیچ نسته دکادر یعنی
ارازنده تفاوت زیاده معتبر دکادر زیرا
ایکبسی معبود در و ایکبسنده یه خاق
اشیایه در عبادت اگر چه ظاهر اری

(نیت) یوقدر (معنای اشارتی) بوسریمة الزوال اولان فانی دنیاده بش
کونک عراولان منزله مهلت والکده فرصت واریکن باقی اوله حق الله ک ذکر
و معرفت و انسیله بر زمان خوش حال اوزره اول عمری ماسوی شغلی واضطرایله
فتایه و یرمه زیرا بوزمان دخی فانیدر مافاتی یوقدر

✽ بر لب بحر فنا منتظریم ای ساقی * فرصتی دان که زلب تابدهان این همه نیست ✽
فنا در ریاضی کثرتیده منتظر ای ساقی بر فرصت بیل که بایندن دهانه دک بوجه
یوقدر (مفردات) (بر) علی (لب) کنار (بحر) در یا (فنا) م (منتظریم)
کوزه دجیر (ای ساقی) م (فرصت) م (یا) وحدتیه (دان) بیل (که) زیرا
(از) من (اب) دوداقی (تا) انتهاییه (بدهان) افزه (این) بو (همه) جله
(نیت) یوقدر (معنای اشارتی) ای ساقی یوقدر فکالت کنارنده آخرته کوچکه
نوبت کوزه دبر که (کل نفس ذائقة الموت) بوانسته عطا شانی اولان بر بشان
قلبی در بای رحمت الهییدن آب حیات معرفه الله ابله فرصتی غنیمت یلسوب
بر قدم اقدم صوار که بر دخی بو عمره کبرمن و بر فانی دنیا طاموچن زیرا ابتداسندن
انتهاسته دک بودنیا فانیدر هیچ پرده سته بیا یوقدر

✽ از تهنگ مکن اندیشه و چون کل خوش باش * زانکه تمکین جهان گذران این همه نیست ✽
پرده بر تاسه دن اندیشه ایله و کل کبی خوش اول اندن که کجی جهانک ثباتی و قراری
بوجه یوقدر (مفردات) (از) من (تهنگ) بر نمی (مکن) ایته (اندیشه)
فکر (چون) مثل (کل) م (خوش) م (باش) اول (زانکه) آندن که (تمکین) قرار
(جهان گذران) کجی جهان (این) بو (همه) جله (نیت) یوقدر (معنای
اشارتی) ای سالت حضرت الله ک سعت رحمته اعتقاد و رجاء (بوم تلی
السرار) ده پرده اسرارک بر نیاب و رسومی اولی جاتیجی تفکر ایته همان ماخلق
لهنگ اولان تحصیل معرفه الله ده انبساط قلبه و تجلیات انوار حق ابله کل کبی
آچلوب خوش حال اولنه سعی ابله زیرا بوسریمة الزوال اولان جهالک
هیچ ثباتی و قراری یوقدر بوسریمة الذا نوب مکر الله دن امین اولسق حیا قدر
✽ زاهد ایمن مشوا بازی غیرت زنهار * که ره از صومعه ناد بر مغان این همه نیست ✽

ای زاهد امین اولسه غیرت او یونندن صافن زیرا بول صومعه دن کلیسای
مغانه دک بوجه یوقدر یعنی بد مافه یوقدر (مفردات) (زاهد) ای زاهد
(ایمن) خوفی ترک اجتنک (مشو) اوله (از) من (بازی) او یون (غیرت) م
(زنهار) صافن (که) زیرا (ره) بول (از) من (صومعه) عبادت خانه (دیر)
کلیسا (مغان) جمع کافر دیمکدر (این) بو (همه) جله (نیت) یوقدر
(معنای اشارتی) ای زاهد (ماغرک بربک لکرم) سرنجی عبادات و طاعتکه
وزهد و تقوی که مغرور اولوب مکر الله دن امین اوله و خوف الهی ترک ایدوب

✽ صافن ✽

بحر ایه و یری صحنه متوجه در ویمکدر که زاهد ضرور زهد و زبانه جهنم و راهب قبول اسلامه جسته واره حاصلی عبادت
خاصه نک شرقی مکینه در مکانه دکادر مکر که حرمین شریفین اوله اقلده ده کذلک خلوص طوبیت شرطدن و اقلده بر زمان
معبود مشرکین ایدی صکر معبود بالحق که الله در معبد مسلمین ایلدی پس ذات واجب الوجوده نسبت دیر و صومعه عبادت
مکوره برادر نه صومعه ده عبادت معبد و کلیسا ده زیرا ایکبسنده خالق اولدر

(در دمندی من سوخته زار و زار * ظاهر حاجت تقریر و بیان این همه نیست) در دمندی دردناغریز و جمع معناسه مند فار سیده
ادلت نسیندر در دل دیمکدر دولت مند دولتی و سعادت سند سعادت تلی دیمکدر و بای اول حرق مصدر و ثانی اضافتی چون نکندر
منه مضاعفیه اضافتی لامیه ابله و من سوخته به اضافتی بیانه ابله یا بطبیله و سوخته نک زاره کذلک زارک تحقیق سابقا مرور
ایستدر زار اقلده آرق دیمکدر اما بونده ضعیف و نحیف معناسه در دمندی مبتدا و مصراع ثانی خبری ظاهر ابونک کی الفاظده
قیاس ترکیبده واقع اولدیغی پرده ثوبله
اوقومقدر اما نجم صورت و مقفده
اجرا ایدر و تنو بین الفه ابدال ادوب
اوقور * محصول بیت * بن زار و زار
سوخته نک در دمندی لکنی ظاهر اقریر
و بیان احتیاجی هیچ نسته دکادر ظاهر
بونده اوج پرده مقفده اولقسه قابلدر
در دمندی افطنه و حاجت و این همه نیست
عبارتیه قائل (نام حافظ رقم نیک
بذیرفت ولی * پیش زندان رقم سود
وزبان این همه نیست) بعضی نسخهده
رقم نک بذیرد هیهات استغفار انکاری
طریقیه یعنی بذیرد * محصول بیت *
خواجه نچرید طریقه بقره بدور حافظک
نامی ابوداد قول ایلدی امانه قائده رندل
باشنده سودوزبان رقمی هیچ نسته دکادر
یعنی حافظک نامی ایلکاه مشهور اولدی
اما اعتبار رندل قنده ذاته وجوده در آد
ایلکته و بر امر اقلده دکادر اما مذکور نسخه
اوزره یعنی حافظک نک و عاری رفتی یعنی
نشانی قبول ایدری یعنی الکر زرا رندل
قنده سود وزبان رقمی و نشانی هیچ نسته
دکادر حاصلی عالم نه قائده شده اعتبار
ایدل نه زبانه زیرا هیچ نسته بقی دکادر
(وله ایضا) (چه اطف بود که ناگاه رشحه
قلت * حقوق خدمت ما عرضه کرد
بر کرم) رشحه صرندی یعنی برانسته دن
صمران نسته بر کرم بر بونده باه صله
معناسه کرم تا حی خطاب ایچوند
عرض کرده رشحه قائده اسناد بجا زید مراد
ذاند بر حضرت دیمکدر * محصول بیت *
نه اطف ایدی که ناگاه سنک قلستک
رشحه سی زم خدمت حقایق حضرتکه
عرض ایلدی خواجه حضرت تریته
احسانک بر بسی نیجه زمان مکتوب ارسال
ایلکده امال ایش ایش بعد بر مکتوب
ارسال ادوب اول مکتوبده خواجه نک
خدمت سابقه سنی ذکر ایدر پس خواجه

صافن سلطان کبی بی اد بک ایتمه سن که غیرت الله ظهور ایدوب درگاه حقندن
مطروذ اولاق ایله کندیکی رسوای ایدر سن سکا همان بین الخوف والرجا
اولسق لازمدر

✽ در دمندی من سوخته زار و زار * ظاهر حاجت تقریر و بیان این همه نیست ✽
بن یامش زار و ضعیفک درد مند لکی ظاهر تقریر بیانه حاجتی بوجه یوقدر
(مفردات) (درد مند) دردل (من) بن (سوخته) یامش (زار) زبون
(زار) ضعیف (ظاهر) م (حاجت) م (تقریر) م (این همه نیست) م
(معنای اشارتی) ای زاهد راه خدا همان بجهارک و فساد نفس و ذل
و حشارته درد مند اولقدر و کبری و غروری ترک ایدوب تواضع و مسکله محو
و متلاشی اولقدر انکچون کورمن مبین بن یامش زار و ضعیفک درد مند لکی
اوله ظاهر در که تقریر و بیانه حاجت یوقدر

✽ نام حافظ رقم نیک بذیرفت ولی * پیش زندان رقم سود و زبان این همه نیست ✽
حافظک اسمی ابورقمی قبول ایدی لکن رندل او کنده قائده و ضرر رقمی بوجه
یوقدر (مفردات) (نام) اسم (حافظ) م (رقم) بازی (نیک) ابو (بذیرفت)
قبول ایدی (ولی) لکن (پیش) اوک (رندان) لا بالیلر (رقم) بازی (سود)
قائده (زبان) ضرر (این) بو (همه) جله (نیت) یوقدر (معنای اشارتی)
حاصلی حافظ کرچه توفیق حقه یوقدر ریاضات و مجاهدات و ترک وجود و ترک
ماسوی الله ابله ابونام تحصیل ایدی لکن مردان خدا عهده نام و نشان و سود
وزبان قیدی یوقدر همان مقصودی فانی فی الله و باقی بالله اولقدر بر سر ناله اعمال
بجاء سید المرسلین ✽ وله ایضا ✽

✽ چه اطف بود که ناگاه رشحه قلت * حقوق خدمت ما عرضه کرد بر کرم ✽
نه اطف ایدی که اکسزین سنک فاک نمی بزم خدمت حقایق سنی کرمک اوزره
عرض ایلدی (مفردات) (چه) نه (اطف) م (بود) ایدی (ناگاه) اکسزین
(رشحه) م (قلت) م (نا) خطایه (حقوق) حقایق (خدمت) م (ما) ز (عرضه)
انفاده (کرد) ایلدی (بر) علی (کرم) م (نا) خطایه (معنای اشارتی) (اول
ما خلق الله القلم) حدیثی سرنجیه یارب بجه الله تعالی نه عجب بر عظیم اطف
و کرمدر که ذات شریفندن قلم ابله تمیز و انوب باعث ظهورات رفوم عالم اولان
حدیث محمد مصطفی صلی الله تعالی علیه و سلمی بزم رسول بمت ایتدک و اول رؤف
رحیم اولان رسولک ناگاه کلوب رحمة العالمین اولد یعنی چون بزعامی و بجهاره امتلر نه
شفقة بزم حقوق خدمتده نقصانری و عیب و عیالگری یارب سنک کرمکه عرض
واحاله ایدوب امتی امتی حکلمه طیه سبله بزم شفاعت بیور مشدر بزی شفاعت
مظهر ابله یارب

✽ بنوک خامه رقم کرده سلام مراد * که کارخانه دوران مبادی رفت ✽

حضرت تری اول صاحب معادنک کمال اهمالنه نسبت مکتوبی وائده ذکر حقوق خدمت سابقه بی قائده اسناد ایدر یعنی بزم
حقوق خدمت سابقه مری سن کلیا فراوش ایش ایدک اما قلک اطف ایدوب سکا کدردی دیمکدر بوضعی مذکور مکتوبک
جوابنده بازوب ارسال ایستدر (بنوک خامه رقم کرده سلام مرا * که کارخانه دوران مبادی رفت) بنوک فقی و ضعیله
هر نسته نک مسوری اویجی خامه قلم رقم رانک و فاک فقه ابله اسمد بازی معناسه بونده کثابت معناسه در کرده سلام مرا کرده

فعل ماضی در بر قیاس اخذ شده بی با خطاب ایچو در سلام مقبول بهر کرد که مکلفه بر ما لفظه بنم سلامی دیکدر یا خود سلامی مضایق قیاس با کن او قیاس بوب کرده ایکی مقبول اعتبار اید و زجل به اعتبار ایلد یکم کی اولکسی عجم اسلو ویدر وایکجینی روم ولسکل وجهه که حرف رابط دعا مابعدی دعا در کارخانه مک دورانه اضافتی پانیه در کارخانه دوراندن مراد جهات در میادنی غالب مقام دعا و واقع اولش بی رقت رقم یونیه ایکی اعتبار له در بری کندیشک رقم ایلد یکیدر یعنی کندیشک رقم ایلد یکی مکانی در مسائل پریده کارخانه

﴿ ۲۶۴ ﴾

دورانیه هر قوم اولی مناسبه یعنی کارخانه دوراندن رقم اولمقدن خالی اولیه سین دیکدر محصول بیت نام اوجیه بنم سلامی رقم ایلش سین ویا با سلام رقم ایلش سین که کارخانه دوراندن سنک مر قومک اولمقدن قیاس اولسون ویا کارخانه دوراندن مر قوم اولمقدن خالی اولیه سین ایکیکننده مالی دنیا طور دیکه طور دیکدر حاصلی غزل ارسال ایلد یکی دوستانه طول عمره دعا در (نکوم ازین بیدل بهو کردی یاد که در حساب خرده سهو نیست برقلت) بوییت کانه جواب سوال مقدر در ز را اول رشمه بی قله استاد ایلدی عرض خدمت سابقه بی صکره سلامی نوک قله پس نوک قله اولان کویا که کندین سهوله واقع اولش قصدا دکل ایلدی ویا اعتراضی دفع ایچون بوییت ذکر اولش در کردی یاد ایلد کردن اکتدر که حرف تعلیل خرده عقل بر قرات بر علی مناسبه محصول بیت بن دیمزم که بن بیدل سهوله یاد ایلد یعنی بی سهوله اکتدر که حرف تعلیل خرده قله اوزره سهو جاری دکل یعنی سنک قله خطا ایلز حاصلی فلکدن سهو صادر اولز (مر اذیل مکر دان بشکر این توفیق که داشت دوات سرمد عزیز و محترمت) که داشت دوات سرمد عزیز و محترمت مکر دان نهی مخاطب در کردا نیدن ایلمه دیکدر که حرف بیان توفیق سرمدی اول و بی آخر محصول بیت بن ذلیل و حقیر ایلد بوییت فیسق شکرانه سیحون که دولت سرمد سنی عزیز و محترم طوندی یعنی دولت ازلی وابدی سنی عزیزی و حرمتی ایلدی

﴿ یا که ﴾

﴿ یا که باسر زلفت قرار خواهم بست که کر سرمد برود برندارم از قدمت کل که سنک زلفک اوجیه عهد و پیمان بفراموشی ایستم که باشم کیدرسه ایا فکدن باشم قالدن مرزم و قالدن مریم یعنی هر قنده کیدرسک خاکبایک اولایم (ز حال مادت که شودولی وقتی که لاله بر دمت از خاک کشتن غمت) و قنده باوحدت ایچو ندر که بیان وقت ایچو ندر کشتن کشته نک جمیدر هفتوالت دیکدر محصول بیت سنک کوکاک بزم حالزدن خبردار اولور اما بروقتنده خبردار اولور که لاله بزمه سنک غمک مقتول لرینک خاک کندن یعنی اولدیکمزدن صکره بزم احوال مردن آگاه اولوب قدر مریم یاور سین (صبا زلف تو با هر کلی حدیثی راند رقیب کی ره غماز داد در حرمت) باهر کلی با حرف صله و با حرف وحدت حدیثی دهی باده وحدت ایچو ندر کی حق در حرمت در پای صله معنا شده در غمازدن مراد صبادر که قننی قو قوی نسته به او غراسه اکت فوقوسنی طاله نشر ایلر پس بواعتبار له اکا غماز درلر محصول بیت صبا سنک زلفکدن هر کله بر سوز سوردی یعنی سوق کلام ایلدی رقیب غنن سنک حریمه حقن بول و پردی یعنی صبا سنک حریمه داخل اولما سه سر زلفک بوییت طاله نشر ایلدی پس رقیب آکه حریمه دخیوله نه وقت اذن و پردی که بویله غماز لای ایلر (روان نشنه مارا بجرعه در باب چوپند هند زلال خضر زجام جت) بعضی نسخه ده مصراع اول بویله واقعدر (روان حال دل خستگان چه غم که مدام) روان روح انسانی در باب بونده نفع دایله یعنی بوفله دیکدر زلال خضر درن مراد آب حیواندر وجام بدن مراد جام جهان نما در محصول بیت بزم صوسر جاتمزی بر جرحه ایلد قالدن چونکه سکا جام بدن آب حیات ویر ل یعنی باده ایچو ندر بیک زمانده بزم صوسر جاتمزی بر جرحه ایلد نسلی ایلد حاصلی باده نوش اولدیک رقت بزی بر جرحه ایلد یاد ایدوب فراموش ایلد (دلیم مقیم در نیت حرمتش می دارم بحکم آنکه خدا داشت بی الت)

﴿ ل ﴾

﴿ ۲۷ ﴾

﴿ یا که باسر زلفت قرار خواهم بست که کر سرمد برود برندارم از قدمت کل که سنک زلفک اوجیه عهد و پیمان بفراموشی ایستم که باشم کیدرسه ایا فکدن باشم قالدن مرزم و قالدن مریم یعنی هر قنده کیدرسک خاکبایک اولایم (ز حال مادت که شودولی وقتی که لاله بر دمت از خاک کشتن غمت) و قنده باوحدت ایچو ندر که بیان وقت ایچو ندر کشتن کشته نک جمیدر هفتوالت دیکدر محصول بیت سنک کوکاک بزم حالزدن خبردار اولور اما بروقتنده خبردار اولور که لاله بزمه سنک غمک مقتول لرینک خاک کندن یعنی اولدیکمزدن صکره بزم احوال مردن آگاه اولوب قدر مریم یاور سین (صبا زلف تو با هر کلی حدیثی راند رقیب کی ره غماز داد در حرمت) باهر کلی با حرف صله و با حرف وحدت حدیثی دهی باده وحدت ایچو ندر کی حق در حرمت در پای صله معنا شده در غمازدن مراد صبادر که قننی قو قوی نسته به او غراسه اکت فوقوسنی طاله نشر ایلر پس بواعتبار له اکا غماز درلر محصول بیت صبا سنک زلفکدن هر کله بر سوز سوردی یعنی سوق کلام ایلدی رقیب غنن سنک حریمه حقن بول و پردی یعنی صبا سنک حریمه داخل اولما سه سر زلفک بوییت طاله نشر ایلدی پس رقیب آکه حریمه دخیوله نه وقت اذن و پردی که بویله غماز لای ایلر (روان نشنه مارا بجرعه در باب چوپند هند زلال خضر زجام جت) بعضی نسخه ده مصراع اول بویله واقعدر (روان حال دل خستگان چه غم که مدام) روان روح انسانی در باب بونده نفع دایله یعنی بوفله دیکدر زلال خضر درن مراد آب حیواندر وجام بدن مراد جام جهان نما در محصول بیت بزم صوسر جاتمزی بر جرحه ایلد قالدن چونکه سکا جام بدن آب حیات ویر ل یعنی باده ایچو ندر بیک زمانده بزم صوسر جاتمزی بر جرحه ایلد نسلی ایلد حاصلی باده نوش اولدیک رقت بزی بر جرحه ایلد یاد ایدوب فراموش ایلد (دلیم مقیم در نیت حرمتش می دارم بحکم آنکه خدا داشت بی الت)

﴿ یا که ﴾

ایله یاد ایدوب فراموش ایلد (دلیم مقیم در نیت حرمتش می دارم بحکم آنکه خدا داشت بی الت)

بمعرض نور ساند * کاینجا که نوی بادر سیدن نتواند (درویش نمی پرس و ترسم که نباشد * اندیشه امر زش و پروای
ثوابت) درویش تقدیر کلام درویش زادر که ادات مفعولدر حذف اول نشیدن ضرورت وزن ایچون و قرینه اولد یقینون
زیر اعمی پرسینک مقدم مفعولسندر صور مز سن دیکدر یو کلامک ایکی جهت وار بریسی خطاب عام یعنی عوما
ارباب دولته خطاب اوله پس درویش دن مطلقا مراد فقیر اولور بریسیده خطاب خاصد یعنی جانانه خطاب اوله پس
درویشدن کشندی خواجه مراد اولور و لیکل وجهه ترسم که نباشد ترسم فعل مضارع متکلم وحده قور قرم دیکدر
که حرف بیاندر قور قوی نباشد فعل نفی

تیری که زدی بردم از غره خطا رفت * تا باز چه اندیشه کند رای صوابت (تیر بشک یابی وحدت ایچوند که حرف رابط صفت بردم بریونده با صله مناسبه رفت بوند * صادر اولدی * مناسبه نابوند * عجبا * مناسبه یاز بوند * تا کید ایچوند رینه * مناسبه ده اواق * کندر صواب * طوغری * مناسبه مقابلی خلا قدر که اگر یی مناسبه در * محصول بیت * براوق که بور که آوردک غره دن خطا

چیرہ۔ ون ونی فنی فی اللہ بقا باللہ مرتبہ سندن * ہجیرائے ون

43

(آن ترك پری چهره که دوش از بر مارفت آبا چه خطا دید که از راه خطا رفت) که حرف را به خط صفت بر رویه قوت یعنی عند مناسه آبا اذات استغها مدر عجا معاسه چه خطا بودند خلاف صواب در راه خطا

﴿ ۲۷۰ ﴾

حافظ او به بر غلام دکل که قصد بستن قاجه بر لطف ایل و کبر کل که سنک عتاب کن خرام (مفردات) حافظ م (نه) ننی (غلام) عید (یا) وحید (است) در (از) من (خواجه) افندی کرزد (قاجه) (اطفی) بر لطف (کن) ابله (باز) کبرو (آ) کل (خرام) م (ز) من (عقاب) غضب (تا) خطا به (معنای اشاری) یارب سنک توفیکله حافظ زنجیر مشقه شویله بند اولشدر که سنک درگاه عزت کن بر نفس مفارقتی بود در من حسن حقیقت باب احسانک فیری به عید آتی کی نظری دخی بود رسن اکا بر لطف ایل و کبرو عالم ارواحده اولان تجلیک ایل بلا حجاب تجلی ابدوب انی غضب کن امین ایل خراباق منک غضب کنده رعنا الله من فضله بجا حید محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ آن ترك پری چهره که دوش از بر مارفت آبا چه خطا دید که از راه خطا رفت ﴾
اول پری یوزلو محبوب که دون کیمه بزم فخر دن کیندی عجا به خطا کوردی که خطا بودند کیندی (مفردات) (آن) اول (ترك) محبوب (پری) جنک کوزلاری (چهره) (یوز) (دوش) (دون کیمه) (از) من (بر) عید (ما) (ز) رفت کیندی (آبا) عجا (چه) نه (خطا) م (دید) کوردی (از) من (وله) یول (خطا) م (رفت) کیندی (معنای اشاری) بولیل ایل تغییر اولشان عالم کون و فساد ده اول نور ذاتیه سی عالی محیط اولان محبوب حقیقت آثار تجلی جانی بزم قلاب پریشا نردن کیندی فیاضده بخل بود بزم کسب بدعا اولان خطا سیندن کیندی اما عجا قتی خطایی عظیم کوردی کیندی

﴿ تارفت مرا از نظر آن چشم جهان بین کس واقف ما نیست که از دیده چهار رفت ﴾
حتی اول جهانی کوردی چشم بین نظر مدن کیندی کیمه بزم واقف دکلر که کوزدن نل کیندی (مفردات) (نا) حسی (رفت) کیندی (مرا) بین (از) من (نظر) م (آب) ول (چشم) کورد (جهان بین) جهان کوردی (کس) کیمه (واقف) عالم (ما) بر ((نیست) دکل (از دیده) کوزدن (چها) نه (ز) رفت کیندی (معنای اشاری) حسی اول قدر آثار تجلی جانی الله خالیدی که اسرار جهانی کورمه مستعد اولان چشم بصیرت بین نظر مدن کیندی و بی محبوب ایتدی بزم بودرد دروز و بو هم منو بزم کیمه واقف دکلر و براهل کر مدخی حال پریشا نره نظر ابدوب بزی بولم هیراندن خلاص ایتدی کی چون کوز بزدن نه قاتی یاشلر کیندی که حساب کلر

﴿ بر شمع زفت از کذر آتش دل دوش آن دود که از سوز جگر بر سر مارفت ﴾
شمع اوزره کیندی کوکل آتشک اوزر امیندن دون کیمه اول آوون که جگر با نیندن بزم باشلر اوزره کیندی (مفردات) (بر) حسی (شمع) مسوم (توق) (توق)

﴿ کیندی ﴾

اول توون کیندی سوز جگر دن بزم باشلر دن کیندی یعنی دون کیمه اول سوز و کذر اول دود دل که جگر جراتندن بزم باشلر دن کیندی و کیندی شمعک اوزرندن قشله سی آتشندن کیمه کیندی حاصلی بزم سوز جگر مژک دودی شمعک قشله سی آتشک دودن زیاد مایندی

﴿ ۲۷۱ ﴾

کیندی (از) من (کذر) اوزر امین (آتش) م (دل) کوکل (دوش) دون کیمه (آن) اول (دود) توون (از) من (سوز) باقی (جگر) م (بر) علی (سوز) باش (ما) (ز) رفت کیندی (معنای اشاری) عالم ارواحده و وطن اصلیده املت خطاب ایل و مشاهده اوار خد ایل پرورده اولش ایکن شندی بو عالم ظلمده بونک کیندی دولت عظمتک هیر و فزایله نشان کوکل آتشک اوزر امیندن جگر با نیندن باشلر اوزره کیندن توون و دود و بلا شمع اوزره کیندی و اهل صورت انی طاعتدی و کورمدی

﴿ دور از رخ اودیدم از چشمه چشم سیلاب سرشک آمد و طوفان یلارفت ﴾
آنک رخندن ابراق اولسون دیمدن چشمه چشمه شدن کوز باشی سیلابی کلدی و بلا طوفانی واقع اولدی (مفردات) (دور) ابراق اولسون (از) من (رخ) یکانی (او) آنک (دیدم) نفس بنفس (از) من (چشمه) (بیکار) (چشم) کوزم (سیلاب) سیل صوبی (سرشک) کوز باشی (آمد) کلدی (طوفان بلا) م (رفت) بونده واقع اولدی معنای اشاری) بودرد دل دوا سی و میراث پدر اولان کوز باشی اول از رحم اراجین اولان اللهک عیدیت معنویه شده عدم قبولدن ابراق اولون و دیارم بر بدن حضرت آدم عایه السلام بدر یزدن قبول ایتدی کی بر دنده قبول ایتسون محضا الهک عطاسیله بوعظیم هیراندن ایچون کوزم پیکارندن سیلر کی بولاق قاتی کوز باشی کلدی محصل مرحمت اولمرا ایچون صانکه بلا طوفانی واقع اولدی

﴿ از پای فتادیم چو آمد غم هیران در درد بر دم چون از دست دوا رفت ﴾
ایاقدن دوشدک چونکه هیران غمی کلدی در دده اولدک چونکه الدن دوا کیندی (مفردات) (از) من (پای) باقی (فتادیم) دوشدک (چو) چونکه (آمد) کلدی (غم هیران) ابراق غمی (در) فی (درد) م (بر دم) اولدک (چون) چونکه (از دست) الدن (دوا) علاج (رفت) کیندی (معنای اشاری) بو عالم ایتلاوه خانه تجلی و عرش ربانی اولان حطیم قلبیری نفس و شیطان احاطه ایتکله بزم هیران غمی کلدی بزم ایاقدن دوشدک و بلجیری طوفان و لدوب صراط مستقیم کید خن اولدی احدا بزم غالب اولد بیهیون دوا الدن کیندی یارب اگر سنک توفیق و صایک بزم بار اولوب ایتزدن طومر سه و بزم کرم و رحمتک بنشمر سه بزم بودرد ایل هلاک مقرر در که (وان لم تغفر لنا و رحمتک لکن کون من الماسرین) رب حینک محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه بزم توفیق رفیق ابدوب بزی خسرانده و درد هیرانده قومیه سن

﴿ دل گفت وصالش بد ما یاز توان یافت عمر یست که عمر همه در کار دوا رفت ﴾
کوکل دیندی اول محبوبک وصالی دما ایل کسیر بولاق ممکند بر عمر در که بنون عمر جله دما ایتشه کیندی (مفردات) (دل) کوکل (فت) دیندی (وصالش)

(دور از رخ اودیدم از چشمه چشم سیلاب سرشک آمد و طوفان یلارفت) دور از رخ اوانک رخندن ابراق یعنی رخی فراقتدن دیمدن دندن مراد فتنه در بونده زیاد و خوب و واقع اولشدر • محصول بیت • اول جانا نه نک رخندن ابراق یعنی رخی فراقتدن نفس بنفس یعنی هر ساعت کوزم چشمه شدن کوز باشی سیلابی کلدی و بلا طوفانی چقدی کیندی یعنی کوز مدن کوز باشی طوفانی آتدی کیندی کثرت بکا و کربه دن و جا زدر که دور از رخ اودن مراد دعا اوله (از پای فتادیم چو آمد غم هیران • در درد بماندیم چو از دست دوا رفت) • محصول بیت • ایاقدن دوشدک چونکه غم هیران کلدی یعنی هیران غمی کلچک ایاقدن دوشدک یعنی سر جلدک و وفادک و درد ایچند خالقی چونکه الدن دوا کیندی یعنی جانا ن در دده درمان ایدی اول کید بیک در دده خالیدی جانا ن که طیب در دجان و دل ایدی کیندی و بزدرد ایچند خالقی (دل گفت وصالش بد ما یاز توان یافت عمر یست که عمر همه در کار دوا رفت) وصالش منجیری جانا نه راجعدر بد ما با حرف سببی باز نا کید ایچوندر عمر یست بونک کی برارده عمر زماندن کایتدر و باسی وحدت ایچوندر در کار دما یعنی دعا ایتشده و جا زدر که کار بونده متیم اوله تقدیر کلام در دمارفت دیک اوله • محصول بیت • کوکل دیندی جانا ن وصالی دما سببی ایل بولاق اواور بویه اولجه بوزماندر که عمر جمعا دایده و یادا خصصه و صنده کیندی حاصلی دل بویه فیهی بر مدندر که محکم هم وصالیچون دما دایه کیندی

(احرام چه بندیم چو آن قبله نه آنجاست * درسی چه کوشیم چو از مرده صفارت) بوند قبله دن مراد جاکند درسی در بوند با صله معنایه وسی بوند صفا الیه مرده ک از استند. یکجه یدی کره بلکه درل صفادن مرویه و مر و دن صفا به که بونار بر موصفک اسیدر حج ایله نر یلور حاصلی مساک جنددر بعض نسخه ده مر و ریخته کعبه دوشمن اما صفا به مر و انیسدر صفا بوند ایهام طریقه

واقعدر * محصول بیت * احرام نه تعلیم چو که اول قبله یعنی جانانده دکلدر یعنی اول جاتک محله سنک زیارتیه قصد ایله لم چونکه اول اندکل والک جانبته کیمکه نه سعی ایله لم چونکه مر و دن یعنی کوی جانانده صفا کندی یعنی کوی جانان جانبته نه سعی ایله لم چونکه کوشیدن صفا کندی حاصل کلام کویتک صفا سی کندینک وجود شریفله در کوشیدن کندی کیدیکجه صفا سی به کیش او اور بوند قبله جانانده و مر و کوشیدن کایدنر (دی گفت طیب از سر حشرت چومر ادیده هیهات که ریج نوز قانون شفا رفت) دی دودن دیکسدر اس معنایه از سر ازین معنایه سر بوند او جدر جهت معنایه چو بوند چونکه معنایه هیهات هر پیده ارا قلندی دیکسدر اما فارسیده تحسیر و تفان مقامده استعمال ایدر دردا و حشرنا و حشرنا دیکسدر ریج مر و والک درل قانون شفا اضافله بوند قانون شفا دن دون چونکه طیب یعنی کوردی حشرت او جندن دیدی هیهات که سنک ریجک قانون شفا دن کندی یعنی سکا علاج میسر دکلدریدی (مفردات) (دی) دون (گفت) دیدی (طیب) م (از) من (سر) وج (حشرت) شفت (چو) چونکه (مر) نی (بد) کوردی (هیهات) بعد اولدی (ریج) درد (تو) من (قانون شفا) علم طیبدن برکایدنر (معنای اشارتی) جواسیس قلوبدن بر طیب الهی شفت بوزدن بکا دیدیکه ای حافظ مطالبک زیاده اهلا در حالو که منظر رجاء اولان قلبک تعلق ماسودن متقطع دکل هیهات که بومر اد حاصل اوله و بودردک شفا بوله زرا اهل الله قانون شفا مندن بوشفا کندی یعنی درد و صفاک دواسی جان و جهالت و کلی ماسوانک ترکیه در

ای دوست بر رسیدن حافظ قدیمی * زان پیش که گویند که از دار فراق رفت * ای دوست حافظی صور مغه بر قدم قزاندن اول که دیه لحافظ دار فسادن کندی (مفردات) (ای دوست) م (با) لایلاسه (بر رسیدن) سوال ایتمک (حافظ) م (قدم) ایاق (با) وحدتیه (نه) قو (زان پیش) ندن اول (کوبند) نه (از) کعبه قبلدن صفا کندی

دی گفت طیب از سر حشرت چومر ادیده هیهات که ریج نوز قانون شفا رفت * دون چونکه طیب یعنی کوردی حشرت او جندن دیدی هیهات که سنک ریجک قانون شفا دن کندی یعنی سکا علاج میسر دکلدریدی (مفردات) (دی) دون (گفت) دیدی (طیب) م (از) من (سر) وج (حشرت) شفت (چو) چونکه (مر) نی (بد) کوردی (هیهات) بعد اولدی (ریج) درد (تو) من (قانون شفا) علم طیبدن برکایدنر (معنای اشارتی) جواسیس قلوبدن بر طیب الهی شفت بوزدن بکا دیدیکه ای حافظ مطالبک زیاده اهلا در حالو که منظر رجاء اولان قلبک تعلق ماسودن متقطع دکل هیهات که بومر اد حاصل اوله و بودردک شفا بوله زرا اهل الله قانون شفا مندن بوشفا کندی یعنی درد و صفاک دواسی جان و جهالت و کلی ماسوانک ترکیه در

ای دوست بر رسیدن حافظ قدیمی * زان پیش که گویند که از دار فراق رفت * ای دوست حافظی صور مغه بر قدم قزاندن اول که دیه لحافظ دار فسادن کندی (مفردات) (ای دوست) م (با) لایلاسه (بر رسیدن) سوال ایتمک (حافظ) م (قدم) ایاق (با) وحدتیه (نه) قو (زان پیش) ندن اول (کوبند) نه (از) کعبه قبلدن صفا کندی

امریضا ظیدر نه بندن قو دیکسدر زان پیش زان زمان پیش تقدیرنده در دار فسادن مراد دنیادر * محصول بیت * ای دوست حافظی صور مغه یعنی کل دیکسدر و زماندن اول که دیه ل دار فسادن کندی یعنی ای دوست کل حافظی هیسات ایله اول کوشدن زاول زماندن او کین که درل وفات ابتدی رجاء الله علیه (وله ایضا)

(جز آستان توام در جهان بناهی نیست * سرمن بجز این در حواله کاهی نیست) بناهی دنیای وحدت و یانیکر ایچوندر بجز ده بازانددر حواله احاله ک ایچیدر اکر دیونده مستعملدر مثلاً مدیون دایک دینی بر غیری به دودنر مکه احاله و حواله دیر ز کاهی کاه اسم دکلدر یا حرف وحدت و یانیکر ایچوندر * محصول بیت * جهاند سنک اشککدن غیری بکا صفتیق بر بوقدر و بنم باشه بو قیودن غیری بر حواله بوقدر یعنی رمر رجع و ما وی بوقدنر (عدو چوتیغ کشد مامیر بیندازیم * که تیغ مابجز ناله و آهی نیست) سپر بیندازیم جنگی ترک ایله روز دیکسدر روز مره لنده نسیم واقیاددن کنایتدر ناله و آهی یاری تنکیر ایچون وحدت ایچون دکلدر * محصول بیت * عدو بزمه جک ایلمک ایچون چونکه قلیج چکه بزانکله جنگی ترک ایله روز یعنی عقاد او اوب اکا او بزم زرا بزم ناله و آهی دن غیری دکلدر حاصلی رضه فا بزم آت حر بزم ناله و آهی (چراز کوی خرابات روی بر نام * کزین بهم بجهان هیچ روی و راهی نیست) بر نام فعل مضارع متکلم وحده تایدندن دودنر مک معنایه کزین که حرف تعلیل زای مفرده حرف ابتدادر من معنایه این اسم اشارتدر تقدیر کلام که از این در ترکیله هاء رسمی و ابکی هر ه حذف اولغشدر و هم متکلم معنی جهنده راهی لافشده عقید در روی بونک کی مقامده تا کید افاده ایدر انجیق را هیلک یاسی حرف تنکیر و یا حرف وحدتدر * محصول بیت * میخانه محله سندن نیچون بوزم دودنر بم یعنی اندن بوزم دودنر زرا جهاند بکا هیچ بوندن یک روی و راه بوقدر یعنی بکا بولادن ابو رک و بکرک بول بوقدنر (زمانه کرفکند آتشم بخرمن عمر * بکو بسوز که بر من بیرک کاهی نیست) بکو بکوز که بر من بیرک کاهی نیست

من (دار فضا) قانی او (رفت) کندی (معنای اشارتی) ای کوکلم مقصودی بموجب حقیق اولان الله بو و صلاک امیدیله دلسته حافظک حالتی صور من ایچون بر قدم اقدم بر نیجی و بر نظر عنایت پیوراندن اول که حافظ دار فسادن کندی دیه ل

جز آستان توام در جهان بناهی نیست * سرمر ایچوندر در حواله کاهی نیست * سنک آستانکدن غیری جهاند بکا بشه بوقدر بنم باشه بوقیودن غیری بر مفر و بر حواله کاه بوقدر (مفردات) (جز) غیر (آستان) (تو) سن (ام) بکا (در جهان) جهاند (بنام) صیغه جی بر (یا) وحدتیه (نیت) بوق (سر) باش (مر) بنم (بجز) غیر (این) بو (در) قیو (حواله کاه) مفر (یا) وحدتیه (نیت) بوق (معنای اشارتی) یارب سنک در کاهکدن غیری جهاند بنم بر صفتیه جف و بر ملسام بوقدر یارب سنک بو باب احسانکدن غیری بنم باشه بر انسلیت و بر سلامت بری بوقدر

عدو چوتیغ کشدن سپر بیندازیم * که تیغ مابجز ناله و آهی نیست * عدو چونکه قلیج چکه بن قافانی انارم و جنگ ایترم زرا بزم قلیجمن و ناله و آهیدن غیری دکلدر (مفردات) (عدو) م (چو) چونکه (تیغ) قلیج (کشد) چکه (من) بن (سپر) قلیغان (بیندازیم) انارم (که) زرا (تیغ) قلیج (ما) بزم (بجز) غیر (از) من (ناله) قغان (آه) م (با) وحدتیه (نیت) دکلدر (معنای اشارتی) نفس و شیطان اکر وسوسه ایله بکا قلیج چکوب هلاک قصد ایدر (سه بن انارله قلیجی مشغول قلیقدن فراغت ایدوب عدو ایله جنگ ایترم زرا بزم سیف قاطمیر درگاه حقه توجه کامله ایله بر ناله و آهیدن غیری دکلدر

زرا کوی خرابات بر نام روی * کزین بهم بجهان هیچ روی و راهی نیست * میخانه محله سی بولندن بوز دودنر مزم زرا جهاند بکا بولندن ابو هیچ رمت و بر طریق بوقدر (مفردات) (ز) من (راه) بول (کوی) محله (خرابات) میخانه (بر نام) دودنر مزم (روی) بوز (که) زرا (زی) بولندن (به) ابو (ام) بکا (بجهان) جهاند (هیچ) قضا (روی) بوز (راه) م (با) وحدتیه (نیت) بوق (معنای اشارتی) درگاه حقه لذت مشاجات کندوده حاصل اوله جفی مشق و محبت بولندن بوز دودنر مزم زرا جهاند بکا بولندن ابو هیچ بر سمت و بر طریق بوقدر

زمانه کرفکند آتشم بخرمن عمر * بکو بسوز که بر من بیرک کاهی نیست * زمانه اگر بنم عمر خرمته آتش راغه زمانه به باقی دی بنم قتمه عمر خرمی رصمان چو بی قدر بوقدر (مفردات) (زمانه) م (کر) اکر (کفکند) راغه (آتش) م (ام) بنم (یا) لایلاسه (خرمن) م (عمر) م (بکوی) دی (بسون) باقی (که) زرا (برمن) بنم اوزریمه (با) لایلاسه (برک) بیراق (کا) رصمان (با) وحدتیه (نیت)

بیت * زمانه اگر خرم عمر مه آتش را غور سه یعنی بی با قوب با در سه زمانه به باقی دی خرم عمری و یا خرم عمر مدیان دی که بنم قتمه عمر خرمی رصمان پراغجه دکلدر یعنی با مده هیچ اعتباری بوقدر عمره آتش پراغقدن مراد هلاک ایلمکدر

(غلام تر کس جاش آن سهی
 قدیم * که از شراب غرورش بکس
 نکاهی نیست) جاش طناز و کوز
 اوجله باحق و برستاند او توری او غورلین
 بولنق مثلا او جبار او بولنق کبی شراب
 غروره اضافتی بیاید در * محصول بیت *
 اول طو غری فاشلی نک جاش کوز نک
 قوام که شراب غرور دن کیسه به نظری
 والتفاتی یوقدر یعنی غرور حسن اتی
 کیسه به با قدر من (چنین که از همه
 سودام راه می بینم * بجز حایت زلفش
 مر ایشاهی نیست) * وجانب معاشه دام
 طوزاق حایت حفظ وصیانت معاشه در
 * محصول بیت * بونجاین که جیع جابیدن
 دام راه کوررم یعنی هر جابیدن قیود دنیا
 بی احاطه ایشدر او جانانک زانی جابیدن
 غیری صیفه بقم یوقدر یعنی قیود دنیان
 بی خلاص ایلین انک رانقیدر حاصلی
 رانی طور افته گرفتار اوانچه غیری
 طوزاقدن سالم اولورم مقصودم بود
 (منان کشیده روی پادشاه کشور حسن
 * که نیست بر سر راهی که داد خواهی
 نیست) کشیده بونک کبی پر ده چکرک
 معاشه رورا نک فقی و واولک سکوئله
 امر عشا طیدر رو بدندن کیت دیکدر
 کشور اقلیم کشور حسن اضافتی بیاید در
 که حرف تعلیل بر سر راهی باوحدت ایچوند
 سر بونده اوج معاشه در بر یول اوجی
 اوستی دیکدر که حرف بیان سر راه
 داد خواه وصف ترکییدر خواهیدندن
 داد عدله دیرل داد خواه عدل استیجی
 یعنی منظم حاصلی شکا بیجی دیکدر
 * محصول بیت * ای کورن لک مملکتک
 شاهی دیزکی چکرک کیت یعنی آنک باشی
 چکرک کیت زیرا بر یول اوجی اوستی
 یوقدر که اندر داد خواه یعنی شکا بیجی
 اولیه حاصلی آهسته کیت زیرا شکا بیجی
 چوقدر تا که هر کسی ایشدوب دگلکه قابل اوله

یوق (معنای اشارتی) اگر اهل زمانه عمر مدیه تحصیل ابتدیکم خرمن دنیاغمه
 و تعلقات ماسواحه بر آتش راغوب بقارسه و اتلاف ایدرسه اهل زمانه به سوبله
 باقسون زیرا الله جد و شال اولسونکه الهک عشق و محبتی دولکله کوکلم غنی
 اوله لی دنیا و مافیها نک بلکه ایکی جهانک بنم قنده بر معن چوبی قدر قدری یوقدر
 * غلام تر کس جاش آن سهی سرورم * که از شراب غرورش بکس نکاهی نیست *
 اول سر و قدک او غور این فرصته صید ایدمچی کوز نک غلامیم که غرور شرابندن انک
 کیسه به بر نظری یوقدر (مفردات) (غلام) م (تر کس) کوز دن استعاره
 (جاش) او غور این کوروب بر یار صید انک فرصت کوزل (آن) اول
 (سهی سرورم) سر و قدیم (از) من (شراب) م (غرور) م (ش) صبر
 (بکس) کیسه به (نکاهی) بر نظر (نیست) یوق (معنای اشارتی) اول راه راه مستقیم
 اولوب مستد بنک قلوبی نظر مناسبتله جذاب اولان حدیث منشا بهنده
 شتاب امر د ایله ذات شریفی معبر محبوب حقیقی که (والله غنی و انتم الفقراء)
 سر نهجه کال استغنا سندن محو و فساد اولیان ارباب وجوده بلا واسطه
 بر نظری یوقدر
 * چنین که از همه سودام راه می بینم * بجز حایت زلفش مر ایشاهی نیست *
 بویه که هر طرفدن بول طوز اغنی کوررم انک زانی جابیدن غیری بکار صیفه جق
 برو قدر (مفردات) (چنین) بویه (از) من (همه) جله (سو) طرف
 (دام) طوزاق (راه) یول (می بینم) کوررم (با) للملابسه (حایت) حفظ
 (زلف) م (ش) صبر (مرا) بکا (پناه) صیفه جق بر (با) وحدتیه (نیست)
 یوق (معنای اشارتی) محمد الله مرتبه فساد شوبله مظهر نظر الهی اولدمکه
 هر طرفدن عالم کون و فسادک طوزا غنی کوررم لکن اهل ولا بتیه ما مونیست
 اولد یغیچون الله تعالی نک تجلیات صفتیه سندن اولان صحت و جابه سندن غیری
 نکا بر صیفه جق برو قدر
 * منان کشیده روی پادشاه کشور حسن * که نیست بر سر راهی که داد خواهی نیست *
 ای حسن اقلیمک پادشاهی آنک باشی چکه رک بوری زیرا بر یول باشی یوقدر که
 اندر رشکا بیجی یوقدر (مفردات) (عنان) بولار (کشیده) چکبی (رو) بورو
 (ای پادشاه) م (کشور) اقلیم (حسن) م (که) زیرا (نیست) یوق
 (بر سر راهی) بر یول باشی اوزره (داد خواهی) رشکا بیجی (نیست) یوق
 (معنای اشارتی) ای حکیم لم یزل اولان اللهم سنک فیض تجلیاتک عباد که تفاوت
 اوزره استمداد نیجه صفت اولمشدر لکن سن را اقلیم حسنک پادشاهی جبل سکه جالک
 تجلیسته طافله تحمل ایتموب باره پاره اولمشدر ای بنم قولنی اسر کیجی رحیم ربم بری
 کر مکه عصمتد قلوب عقل قیدی و شریعت قیدی منحل اولمشدر بن شوق لقا که
 ونجلی ذاتکه مظهر قلوب نفس و شیطانک ورطه هلاکندن حفظ ابد سین زیرا بورا

(مباحث در بی آزار و هر چه خواهی کن * که در شریعت ما غیر از بی کنشاهی نیست) مباحث نهی مخاطبدر باشدندن
 در بی در حرف تا کیدی بونده آرد معاشه در آزار استدر آزار بدندن ایچیمه و ایچیمه لازمه متعدی مایند * مکتدر * محصول بیت *
 آزارار دنجی اوله و هر نه که دیکدر سک

محبته نفس و شیطان الدن بر مرتبه ده بر مرد خدا خلاص اولوب شکایتله
 درگاه حق نیاز مند اولمشدر جهان صحت حق طبعشدر
 * مباحث در بی آزار و هر چه خواهی کن * که در شریعت ما غیر از بی کنشاهی نیست *
 کیسه بی ایچیمک ارقه سنده اوله و هر نه ایسترایسک ایله زیرا بر شریعتدره بوندن
 غیری بر گاه یوقدر (مفردات) (مباحث) اوله (در) فی (بی) ارقه (آزار)
 ایچیمک (هر چه) هر نه (خواهی) ایسترایسک (کن) ایله (که) زیرا (در) فی
 (شریعت) بونده راه عشق (ما) بز (غیر) م (زین) بوندن (گاه) م (با)
 وحدتیه (نیست) یوق (معنای اشارتی) ای دل وای اهل دل صافن بره و نک
 خاطر بیی رنجیده و بریشان ایچیمه سین و اعالی نوافلاتن هر نه قدر عملک قلیل
 اوور سه ده ایلده سین عملک قلندن المساک اولیمه سین بر اواباء الله فنده
 خاطر بریشان ایچمکن پیو کگاه یوقدر که (قلب المؤمن عرض الرحمن)
 پیور لشدر
 * عقاب جور کشادست بال در همه شهر * کان کوشه نشینی و تبراهی نیست *
 طوشجیل قوشک جور دیو کلی شهر ده فساد آچشدر بر کسه نشینک بانی ویرا
 اوق یوقدر (مفردات) (عقاب) طوشجیل قوشی (جور) ظلم (کشادست)
 آچشدر (بال) فساد (در) فی (همه) جله (شهر) م (کان) بای (کوشه نشین)
 اهل عزت (با) مصدریه (تبر) اوق (آه) م (با) وحدتیه (نیست) یوق
 (معنای اشارتی) طوشجیل دینان قاره قوش کبی بفر حق فان دو کیجی
 و غرض نفایه ایچون قبل نفوس ایدمچی ظالم لک ظلی آناری جیع شهر لده
 و اطراف مالده ظهور ایچشدر لکن بوظالم عجا کوشه عزتده آهی اوقی هدف
 اجابه واصل اولش مستجاب الدعوه بر مر د خدا یوقی ظن ایدر که یوقدر بفر
 حق ظالمه جبارت ایدر الهک کیرلی قولری وارد که شفته خلق جور و ظلم
 خلاص ایچون ظالمک هلا کته بدما ادوب ظلم مراد بیه ایرمدن تبر وفت
 دفرینی دوررر همان ظلمدن و خاطر بریشان ایچدن حذر لازمدر
 * خزینه دل حافظ براف و خال مده * که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست *
 حافظک کوکلی خزینه سنی زلف و خاله و یرمه زیرا بونجیلین ایشدر هر رسیا هینک
 حدی دکلدر (مفردات) (خزینه) م (دل) قلب (حافظ) م (با) للملابسه
 (زلف) م (خال) نک (مده) و یرمه (که) زیرا (کارها) ایشدر (چنین)
 بونجیلین (حد) قدرت (سیاه) م (با) وحدتیه (نیست) دکلدر (معنای اشارتی)
 یارب صفات و ذاتک حق یچون حافظک کوکلی خزینه سنی علم و حکمتکه و اسرار
 معرفتکه مشع قلب بقک سوبدای قلبی سن کر مکه حفظ ادوب باد هوا به و یرمه
 زیرا بونجیلین شایع حکمت اولنی هر بر سوبدای قلبک کاری دکلدر (ربنا لا ترخ
 قلوبنا بعد اذ هدیتنا) سر نهجه عطای بده ثابت ایله یارب

ایله زیرا بر شریعتدره بوندن غیری
 کناه یوقدر یعنی بوندن عظیم دیکدر
 عظمتی فی در ذاتی فی دکلدر هر نه
 ایسترایسک ایله دیکدره امر واذن مراد
 دکلدر بلکه مراد بونکناهد نسبت سار
 کناهلر کانه که کناه دکلدر پس بونلری
 ایشاک اکا کوره کویا کناهد دکلدر حاصلی
 دل آزاد اقدن زیاده اجتنابه امر در
 (عقاب جور کشیدست بال در همه شهر *
 کان کوشه نشینی و تبراهی نیست)
 عقاب عینک ضعی و قانک تخفیفه قارنل
 فوشی که طوشجیل دیول جوره اضافتی
 بیاید در بال بونده قوش فسادیدر
 کوشه نشین وصف ترکییدر نشینندن
 کوشده اوور بیجی معاشه مصراع
 ثانی اخباره و انشابه محمدر یعنی استفهام
 اولفنده ممکن در * محصول بیت * ظلم عاقبی
 تمام شهره فساد یا بیدر یعنی جور تمام
 شهره سرایت ایشدر بر کوشه نشینول نک
 کان کبی قیدی و تبر کبی آهی یوقدر که
 ظالمی قهر ایلده یاخود یوقیدر که ظلمی
 هلاک ایلده حاصلی بر مستجاب الدعوه
 یوقدر و یا یوقیدر که جز اسیر و یرمه
 (خزینه دل حافظ براف و خال مده *
 که کارهای چنین حد هر سیاهی نیست)
 خزینه دل اضافتی بیاید در بونلرک
 حافظه اضافتی لامه در که حرف تعالی
 * محصول بیت * خواجه جانانه خطاب
 ادوب پیورر که حافظک کوکلی
 خزینه سنی زلفه خالک و یرمه یعنی
 چونکه کوکلی الدک سنده طور مسون
 بوسیا هله و یرمه زیرا بویه ایشدر یعنی
 کوکل رعایتی و صیانتی هر برسیا هک
 حدی دکلدر حاصلی حافظک دل
 بر عزیز دلدراتی هر قدر بنظر و یرمه سن
 صفا (و له ایضا)

۱. تقدلی که بود مرا صرف باده شد * قاب سیاه بود از آن در حرام رفت (تقدلی اضافتی سیاه در) صرف باده به اضافتی مصدرک مفعول: اضافتی قبیلند در قاب سیاه او اندر که همه اولیه یعنی قبلی و ناندلی اولیه در حرام در حرف صله * محصول بیت * بنم کوکام تقدی که وار ایدی باده به صرف او ایدی یعنی کوکلی باده به ویزم قلب سیاه ایدی انکی چون حرامه کندی (دیگر مکر نصیحت حافظ که ره نیافت * کم کشت که باده شیرین بکام رفت) دیگر بونده دخی دیکدر کبرو دیکد دکلدر نصیحت حافظه اضافتی مصدرک مفعول: اضافتی تقدیر که حرف تعلیل کم کشته ده یا وحدت انچوندر که رابط صفت

۲۷۸

در دینک در مانی ایچون طیب الهی اولان منایخار قوسندن صدر ناز دل و حقارتله قهر نفس ایدوب قضرع ویزده اولد قورچون جنت معرفه الله داخل اولدیار مننا الله بیر کانهیم

تقدلی که بود مرا صرف باده شد * قاب سیاه بود از آن در حرام رفت
بنم شول تقدلم که وار ایدی شرابه صرف اولدی قلب سیاه ایدی اول سیدن حرامه کندی (مفردات) (تقد) (سرمابه) (دل) (کوکل) (با) (وحدیه) (بود) وار ایدی (مرا) (بنم) (صرف) (م) (باده) (شراب) (شد) اولدی قلب سیاهه ایهام وار در (بود) ایدی (ازان) اول سیدن (در) (در) (حرام) (رفت) (کندی) (معنای اشارتی) (بخشی خام و بی الهام زاهد کبی نقد قلم ربانوسمه ایه و هوای نفس ایه اولان نتیجه سزاعال ظاهره شرابی سرخوش و شفته صرف اولدی زیرا لذت عشقی ذوق ایدن و انوار خدا ایه نجلی بولان قلب صافی دکل ایدی بلکه بر قلب سیاه و مقشوش و تباه ایدی اول سیدن حرامه کندی و مر دود اولان اعمال بی قدر. میل ایدی شمدی جله سندن بکندی

دیگر مکر نصیحت حافظ که ره نیافت * کم کشته که باده مهرش بکام رفت
غیری حافظه نصیحت ایه که بول بولدی بر بادی اولد که محبت شرابی انک دماغه کندی (مفردات) (دیگر) (غیری) (مکر) (ایله) (نصیحت) (م) (حافظ) (م) (ره) (بول) (نیافت) (بولدی) (کم) (یای) (کشته) (اولش) (همه) (وحدیه) (باده) (شراب) (مهر) (محبت) (ش) (غیر) (بکام) (دماغه) (رفت) (کندی) (معنای اشارتی) (ای زاهد خشک غیری حافظه صورت پرستک یوزندن و اراق جانندن نصیحت ایه زیرا شرل رفتار مرتبه سنده وجود موهو منی بخو انجش کیمه نك دماغ جاتنه محبت شرابك لذتی کندی و حاصل اولدی بد افتنا بقا بالله سمجندن غیره بول بولدی

غش تادر دلم مادی گرفت * سرم چون زلف اوسودا گرفت
انک غی تا که قلبه مکان طومشدر بنم باشم انک زانی کبی سودا طومشدر (مفردات) (غم) (م) (ش) (غیر) (خدایه) (راجمه) (تا) (انتهادر) (در دلم) (فلجده) (ماوی) (مکال) (گرفت) (طومشدر) (سرم) (باشم) (چون) (شل) (او) (انک) (سودا) (هوا) (گرفت) (م) (معنای اشارتی) (اول الله مابه شادی اولان درد عشقی غی بحمد الله قلبه مکان طومشدر انچون (بجهم و بجهو) (سرنجه باشم اللهک صفات جلیله سی سکندن سودای محبت طومشدر

لب چون آتش آب حیات * ز آتش آتشی در ما گرفت
انک آتش کبی فرمزی لبی آب سیدر اولد لب آب اطافتدن زه بر آتش طومشدر (مفردات) (لب) (دوداق) (چون) (مثل) (آتش) (م) (ش) (غیر) (آب حیات) (م) (است) (در) (ز) (من) (آتش) (انک) (صوغدن) (آتشی) (بر آتش) (در) (فی) (ما)

ز

باشم سودا زده اولشدر زلفک سودا سی حسی در که خار جده کی سیاه تقدیر اما باشم سودا سی عشق سودا سی در که انی چکن یلور لیکن اشغه ده بوقدر مناسبت که ایدر (لب چون آتش آب حیات * ز آتش آتشی در ما گرفت) لب مبتدا آب حیات خبری لبی خبر نه آتش تشبیه ایشدر ز آتش شین ضربه را جدر آب ایهام طریقله ذکر اولشدر زیرا معنای مضایقه صو در که بونده آب حیاتدن کنایتدر و معنای التزامی صغیر در آتشیده کی یا وحدت انچوندر و باتکر در ما در باده صله معنای ما بونده زدیگر در معنای ما بونده آب و آتشله ذکر تبا سب طریقله در گرفته است گرفته آتشله ذکر اولسه ناظر

معناشدر یعنی آتش آتشی معناشدر * محصول بیت * اول جانانه لك آتش کبی لبی آب حیاتدر انی صورون و امن ایدی حیات بولور اولد لب آتشدن یعنی آب حیاتدن و باصفوت و لطافتدن بزه آتش آتشدن در حاصلی لبك آتش مشابه لولسی بزه کلی آتش و حرارت و بر شد آب و آتش جعی صفت تضاددر (همای همی عربست کز جان * هوای آن قدوبالا گرفت) همای همی اضافتی سیاه در کز جان مصراع ثانی به مر هوندر هوای بونده ایهام طریقله مذکور در یعنی آرزو و مایین السماء والارض جو معنای سده قدوبالا عطف تعبیردر بوی دیکدر * محصول بیت *

۲۷۹

ز (گرفت) طومشدر (معنای اشارتی) اول اللهک فیوضات ذاتیه سیله عارف باللهک قلبه ظهور ایدن علوم لدیه آب حیات ایدر بحمد الله جانب حقندن بخش اولان علوم ربانیک اطفا فندن بزه بر آتش طومشدر و بر اثر ظهور ایشدر

همای همی عربست کز جان * هوای آن قدوبالا گرفت
همی همی بر عر در که جانندن اول باندقک محبتی طومشدر (مفردات) (همای) (بر عان) (پرواز) (قوشدر) (همی) (طلب) (عزم) (با) (وحدیه) (است) (در) (ز) (من) (جان) (م) (هوای) (محبت) (آن) (اول) (قد) (بوی) (بالا) (یوکسک) (وعالی) (گرفت) (طومشدر) (معنای اشارتی) (علو الهیة من الايمان) (سرنجه بحمد الله بتون عمرده همای عالی نظر همی و طلب که اول علی الاعلی اولان ذات باریک محبتی طومشدر

شدم عاشق بیالای بلندش * که کار عاشقان بالا گرفت
انک بلند فاشه عاشق اولدم زیرا عاشقونک ایشی بلند طومشدر (مفردات) (شدم) (عاشق) (م) (با) (للايسة) (بالا) (قامت) (بلند) (یوکسک) (ش) (غیر) (که) (زیرا) (کار) (ایش) (عاشقان) (عاشقون) (بالا) (یوکسک) (وعالی) (گرفت) (طومشدر) (معنای اشارتی) (بحمد الله اول مقدس و منزله اولان خداک ذات عالیسته عاشق اولدم زیرا حقیقت عاشقونک ایشی دائم عالیه در طومشدر

چو ما در سایه الطاف اویم * چرا او سایه ازما وا گرفت
چونکه بزانک الطافی سایه سنده ز انچون اول محبوب سایه سنی بزدن کبرو طومشدر (مفردات) (چو) (چونکه) (ما) (ز) (در) (فی) (سایه) (کولکه) (الطاف) (جمع) (اضف) (اویم) (چرا) (نیچون) (او) (اول) (سایه) (کولکه) (از) (من) (ما) (ز) (وا) (کبرو) (گرفت) (طومشدر) (معنای اشارتی) (وان اعدوا نعمه الله لا تحصوها) (سرنجه چونکه ز اللهک الطاف مالانهایه سنک پرور ده سی ز ردر احسانک محبتی ز انک نیچون هر وجه ایه اول بزدن سایه سنی در بیخ طومشدر دبو سوال نمشدر که (لا یسان عیافعل) عطای حق هر کسک استعدا دینه کوره در

نسیم صبح غیر بوست امروز * مکر بارم ره صحرای گرفت
صبح بلی بوکون غیر رایحه لودر و اریسه بارم صحرای بولی طومشدر (مفردات) (نسیم) (یل) (صبح) (صبح) (غیر بوست) (غیر فوقه) (لودر) (امروز) (بوکون) (مکر) (وار اید) (بارم) (بنم بارم) (ره) (بول) (صحرای) (م) (گرفت) (طومشدر) (معنای اشارتی) (بحمد الله بوکون آنک صبح تجلی نجات رحایه ایه دل منشر حده بوی غیر آسما ظهور ایدی مکر فیاض عالمک ظهورات و تاثیرات باسطی عالی طومشدر و بزه دخی واسطه ایه ظهور ایشدر

غیر و وصف ترکیبدر فوقولی دیکدر مکر بونده کانه معناشدر در رهک صحرایه اضافتی لامیه در * محصول بیت * بوکون نصاح نسیمی غیر فوقولی در کانه که بارم صحرایین طومشدر یعنی صحرایه وارمشدر که نسیم اکا ملاقاتله غیر بو اولشدر

(زردیای دو چشم کوهراشک * جهان در لؤلؤ لا لا گرفت) دریای چشم اضافتی پائیده در کوهراشک اضافتیده
 بویه در و مبتدا در و گرفت خبری و جهان مفعول لا لا بونده یلدر ایچی معنایست در * محصول بیت * ایکی کوزم
 در یاسندن اشکم کوهری جهانی اواق لایله بر ایلدی یعنی عالمی اواق لایله طولدردی شوبله که عالم اولودن کورن اولدی
 (حدیث حافظ ای سرو سمن بر * چو
 و صفت قد تو بالا گرفت) سروک
 سمن بره اضافتی پائیده در بونده
 سینه معنایست در سمن آق کله در یعنی آق
 چیک سمن سینه دیگدر * محصول بیت *
 حافظک کلای ای سمن سرو سمنک
 قدک و صفتی کبی اوج طومشدر یعنی
 رفیع اولمشدر حاصلی اوصاف قدک
 بلند اولدینی کبی حافظک کلایمیده
 و صفت قدک سبیل رفعت طوئوب صاحب
 رفعت اولمشدر (وله ایضا) (میرمن خوش
 می روی کاند سر پامیرت * ترک من خوش
 می خرامی پیش بالا میرت) من منادی
 حرف ندا سی محذوفدر خوش میروی
 کوزل کیدر سمن یعنی خوب یورویشک
 وار کاند که حرف بیان خوش میر ویدر
 اندر باه صله معنایست سر پامیرت
 ایاضه از سر تا پا معنایست در میرت فعل
 مضارع متکلم وحده در تا خبری معنی
 جهتنده سر پامیرت مقیددر ترکده منادی
 حرف ندا محذوفدر متضافتی لایدر
 خوش می خرامی فعل مضارع مخاطب
 یا حرف خطاب کوزل صالتور سمن دیگدر
 * محصول بیت * ای سمن بکم کوزل
 یوروسن که باشند ایاقن اوله می یعنی
 قامتکه قربان اولهیم بلکه جیع اعضا که
 قربان اولهیم دیگدر ای سمن ترکده یعنی مجرم
 کوزل صالتور سمن قامتک او کنده
 اولهیم یعنی قامتک قربان اولهیم (گفته
 بودی کی میری پیش من نجیل چیست
 * خوش تها پکنی پیش تقاضا میرت)
 خواجه جانانه خطاب ایدوب یورور که
 ای جانان گفته بودی یعنی دیش ایدک
 کی سخن میری فصل مضارع مخاطب
 اولوروسن دیگدر پیش من سمن اوکده
 خواجه یورور نجیل چیست نجیل ندر
 یعنی نه اولوروسن خوش بونده ای معنایست
 تکیم سابقا ذکر اولندی ایدی * محصول
 ببت * ای جانان دیش ایدک که سمن اوکده
 سخن اولوروسن ای سمن جانم نجیل ندر یعنی
 بجه نه ایچوندر عجب محکم تقاضا ایدرسن
 تقاضاک اوکنده اولهیم حاصلی تقاضا که
 قربان اولهیم

زردیای دو چشم کوهراشک * جهان در لؤلؤ لا لا گرفت
 ایکی کوزم در یاسندن کوزم باشی کوهری جهانی بلدره یچی انجوده طومشدر
 (مفردات) (ز) من (دریا) دکر (دو) ایکی (چشم) کوزم (کوهراشک) (اشک)
 کوز باشی (جهان) م (در) فی (لؤلؤ) انجو (لا لا) بلدره یچی و بها اوروی
 انظر معنایست (گرفت) طومشدر (معنای اشارتی) بحمد الله بوانار نجلی
 نفعات سینه پائیده سرور ایکی کوزم در یاسندن کوزم باشی جواهری اول قدر
 کترله دوکله بکه صانکه جهانی شمله لی و بلدره یچی انجوله طومشدر
 * حدیث حافظ ای سرو سمن بر * بوصف قد تو بالا گرفت *
 حافظک سوزی ای سمن سینه لی سرو سمنک قدک و صفتی بلند و علویت
 طومشدر (مفردات) (حدیث) سوز (حافظ) م (ای) ندا (سرو) م (سمن)
 بیاض کل (بر) سینه (با) للملازمة (وصف) ذکر و مدح (قد) بوی (نو) سن
 (بالا) بواکسکک و علویت (گرفت) طومشدر (معنای اشارتی) ای سینه
 عارفانی انوار قدسیه ایه منفتح و منشرح قلبی ذات باری حافظک کلای دانه شک
 اوصاف ذاتیه بجهلک و اسرار راه مستقیق و صف و پائیده اولدی یچون جهان
 زاده علویت و مقبولیت طومشدر
 * میرمن خوش میروی کاند سر پامیرت * سرو سمن خوش میخرامی پیش بالا میرت *
 ای سمن بکم اطیف یوروسن که شک باشند ایاضه اعضا که قربان اولهیم ای سمن سروم
 اضیف صالتور سمن شک قدک اوکنده اولهیم (مفردات) (میر) بک (من) بن
 (خوش) اضیف (میروی) کیدرسن (اندر سر پامیرت) ایاضه (میرم) اولهیم
 ات (سمنک) (سرو) م (من) بن (خوش) اطیف (میخرامی) صالتور سمن
 (پیش) اوک (بالا) قد (میرم) اولهیم (ت) شک (معنای اشارتی) ای جیع
 عالم قبضه قدر شده زبون سرکردان اولان خاق یچونم سمن اطیف بعاده
 بر حکیم لمزل شک باشند ایاضه ججه حکمتکه قربان اولهیم ای عباد مکرملر بی راه
 مستقیمه ثابت قلبی معین و ناصر صوری و معنوی تقسیمات ارزاق یور دینک
 دینی بر اطیف امر در که تجلیات ذاتیه حکمتک اوکنده اولهیم و قربان اولهیم
 * گفته بودی کی میری پیش من نجیل چیست * خوش تها پکنی پیش تقاضا میرت *
 ای میرم دیش ایدک که سمن اوکده سخن اولوروسن بونجیل نه در لطف تها پکنی
 سمن شک تقاضاک اوکنده اولهیم (مفردات) (گفته) دیش (بودی) ایدک
 (ی) سخن (میری) اولوروسن (پیش) اوکده (این) بونجیل (نجیل) بجهست
 نه در (خوش) اطیف (تقاضا) حکم (میکنی) ایدرسن (پیش) اوک (تقاضا) م
 (میرم) اولهیم (ت) شک (معنای اشارتی) ای شاه حقیقتم بواشک متافه
 یورمش ایدک که سمن حضورمده سمن توفیقمز (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه
 بحر میت سخن نمکدر بونجیل خود بخود دانه کاند (الامور مروهت باو قاتها)
 * بنم *

لا میه در که حرف بیاندر آن لغت سنی میرت ناسی معنی جهتنده پایمه مقیددر در بابت تقدیر نه در محصول بیت * نه جانانه
 خطاب ایدر که صالتی صالتی کوزل کیدر سمن برامن کوز سندن ایراغ اولسون یا شده اول خیال واردر که یا شکده اولم یعنی
 پائید اول سود اوار در که پایمالک اولوب اولم

(عاشق مجبور و مجبور بت ساقی بکاست * کو خرامان شو که پیش قدر عا میرت) عاشق مجبور اضافتی پائیده در کو خطاب
 عامدر * محصول بیت * عاشق مجبور یعنی هجرانه دوشمش عاشقم و مجبور بت ساقی فنددر سوبله بت ساقی به
 خرامان اول یعنی کل که شک قدر عا شک

بن حکمت جالبهم آتاری دیکدر نیچون و اراق اظهار ایدوب مجبور بتله اموری
 بکاتو بیض ایتر سمن خوش حکم تقاضا یوردرک تقاضاک اوکنده اولهیم و حکمتکه
 قربان اولهیم
 * عاشق مجبور و مجبور بت ساقی بکاست * کو خرامان شو که پیش قدر عا میرت *
 بر مجبور و مجبور عاشقم ساقی محبوب قدده در دی صالتی اولهیم سمنک رعتا
 قدک اوکنده اولهیم (مفردات) (عاشق) م (با) وحدتیه (مجهور) آیراش
 (مجهور) مست شراب (میرم) خنبر (بت) محبوب (ساقی) م (بکاست) قدده در
 (کو) سوبله (خرامان) صالتی (شوکه) اولهیم (پیش) ایدک (قد) بوی
 (رعتا) کوزل (میرم) اولهیم (ت) شک (معنای اشارتی) وطن اصلیتندن
 مجبور و شراب عشق الهیه مجبور بر نشنه زلال جلال الله عاشقم اول صومسرل
 صواریچی وسیله حق و محبوب عاشق اولان ساقی قدده در ای مسته فرداش سن
 اول خوش فعال و اضیف خصصه ال مرشد کامله دی کل بزم ارشاد من ایچون
 خرامان اول ای میرم شک راه مستقیمه اولهیم (موتوا) سرینه
 مظهر اولهیم
 * آنکه عمری رفت تا پامیر از هجران او * کونکاهی کن که پیش چشم شهلا میرت *
 اول کیمه که بر عمر کندی تا آنک فراتندن خسته می دی بر نظر ایدک که شک شهلا
 چشمک اوکنده اولهیم (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (عمری) بر عمر (رفت)
 کیدی (تا) حتی (پامیر) خسته می (از) من (هجران) فراق (او) خنبر (کو)
 سوبله (نکاهی) بر نظر (کن) ایدک (پیش) اوک (چشم) کوزل (شهلا) الا (میرم)
 اولهیم (ت) شک (معنای اشارتی) اول مجبور که بر عمر کندی تا آنک هجران
 المندن خسته می دی بونجیلره به بر نظر ایدک که نافت بصیر انا الا شیه اولان
 چشم ما ز اغشک او کنده اولهیم و نظر جا نبخش ناظر جمال الله که
 قربان اولهیم
 * گفته دل ایم هم درد بخشد هم دوا * گاه پیش درد که پیش مداو میرت *
 دیش سمن فرمزی ایم هم درد و هم دوا بفشله که شک دردک و گاه مداواک
 اوکنده اولهیم (مفردات) (گفته) دیش سمن (امیل) فرمزی (اب) دوداق (ام)
 بنم (هم درد) م (بخشد) بفشله (هم دوا) م (گاه) وقت (پیش) اوک
 (مداوا) دوا (میرم) اولهیم (ت) شک (معنای اشارتی) امتیذ بالله
 (بصل به کیرا و بهدی به کشر) سر نبجه ای خلیفه الله فی الارض اولان میرم
 یورمشکه بوار دات الهیه اسامندن صادر اولان معارف بمعنای قرآن در که
 (شراب لاصارین و حمرة علی آل فرعون و الکافرین) حکمتجه اهل نفعه درد
 و روحانیت اهتده دوا بفشله بولام حقد ربارب شک جلال و جلالک اوکنده
 اولهیم و عاشق صادق ججه سی عین اطاف اولان اضف و فخر که قربان اولهیم
 * ل *
 * ۷۱ *

لا میه در که حرف بیاندر آن لغت سنی میرت ناسی معنی جهتنده پایمه مقیددر در بابت تقدیر نه در محصول بیت * نه جانانه
 خطاب ایدر که صالتی صالتی کوزل کیدر سمن برامن کوز سندن ایراغ اولسون یا شده اول خیال واردر که یا شکده اولم یعنی
 پائید اول سود اوار در که پایمالک اولوب اولم

کرچه جای حافظ اندر خلوت وصل نویست * ای همه جای تو خوش پیش همه جامیرت (جای حافظ اضافی لامیه در خلوت وصلیده بویه درای حرف ندا مشادی محذوف در تقدیر کلام ای جاناندر میرت نامی معنی جهنده جایه مقید در جایست دیگر در محصول بیت * کرچه سنگ وصلک

خوش خرامان میروی چشم باز روی تو دور دارم اندر سرخیالی آنکه در با میرت
لطیف خرامان کیدرسن کو تو نظر سنک بوز کدن دور اولدون باشنده اول برخیاالی
طوتار که سنک ابلاغده اولم (مفردات) (خوش) (لطیف) (خرامان) (مالتیجی)
(میروی) (کیدرسن) (چشم) (کوز) (بد) (کو تو) (از) (من) (روی) (بوز) (تو) (سن)
(دور) (ایراق) (دارم) (طوتار) (اند) (فی) (سر) (باش) (خیالی) (برخیال)
(آنکه) (اولکه) (در) (فی) (با) (ایاق) (میرم) (اوله) (ت) (سنک) (معنای)
اشاری) (یارب) (اشبا) (مظاهر) (اسما) (و اسمها) (مظاهر) (ذات) (بیچونک) (اوله) (اسرار) (تجلیات)
ذاتیه که نظر اولوالابصار در هر در و چشم بداعی القلوب در سنک اسرار ذاتک
دور در باشنده اول برخیاالی طوتار که و قلمده عزیم اولدر که نهضایه الامر
توفیق و عتباتکه سنک شوق لفاکه و تجلیات انوار ذاتیه که استغافله اولهیم واتوار
قد سیدک ابله مست لا یعقل ختام بولهیم

کرچه جای حافظ اندر خلوت وصل نویست * ای همه جای تو خوش پیش همه جامیرت
اگرچه سنگ وصلک خاوتنده حافظه بر بوقدرای جانان سنک جله رگ خوشدر
سنک د و کلای رگ اوکنده اولهیم (مفردات) (کرچه) (جای) (محل)
(حافظ) (م) (اند) (فی) (خاوت) (م) (وصل) (م) (تو) (سن) (نیت) (جوق)
(ای همه) (جله) (جای) (بر) (تو) (سن) (خوش) (م) (پیش) (اوله) (همه) (جله)
(جا) (بر) (میرم) (اولهیم) (ت) (سنک) (معنای) (اشاری) (یارب) (کرچه) (حافظ) (سنک)
سنک مقام وصلکده مرجه سی و منزلی بوقدر یارب سنک تجلیک خانه سی اولان
قلوبک جله سی لطیف در سنک انوار تجلیک مظهری اولان دوستلر یکجک جله سنک
اوکنده اولهیم دوستلر یکجک محبت بر کائناتی دوستلر کدن ابره دوستلر یکجک فریان اولهیم

وله ایضا

مدتی شد کاش سودای او در جان ماست * زان منماها که دادم در دل ویران ماست
برمدت اولدیکه او محبوبک سودای بزم جائزده در او غمنا لردن که دایم بزم ویران
کوکلزده در (مفردات) (مدتی) (برمدت) (شد) (اولدی) (آتش) (م) (سودا)
محبت (او) (صبر) (در) (فی) (جان) (م) (ما) (بز) (است) (در) (زان) (اندن) (منما)
رجا (ها) (ادات) (جمع) (دایم) (م) (در) (فی) (دل) (کسوکل) (ویران) (م) (ما) (بز)
(است) (در) (معنای) (اشاری) (بسمه) (الله) (که) (اول) (الله) (محبتی) (برمدت) (اولدی) (که)
بزم جائزده قرار ابدی و اول مقصود که دایم کوکلزک متناسی و آرزو سید ویران
کوکلزده حاصل اولدی

مردم چشم بخواب جگر غرق ازان * چشمه مهر رخس در سینه نالان ماست
بزم کوزم بیکی جگر قانی صویشه غرقدر اول سیدن اک آفتابه بکر یککافی
چشمه سی بزم نالان سینه مزده در (مفردات) (مردم) (یک) (چشم) (کوز) (بزم)

ضمیمه (با) المایسه (خوناب) فائو صو (جگر) م (غرق) م (است) در (ازان)
اول سیدن (چشمه) م (مهر) (کونش) (زخ) (یککافی) (ش) (صبر) (در) (فی) (سینه)
کوکس (نالان) (فغان) (ایدیجی) (ما) (بز) (است) (در) (معنای) (اشاری) (بسمه) (الله)
کوکلم مقصودی اتوار تجلی الهی قلبه حصول سرور بزم کوزم بیکی جگر یککافی
قانی صویشه غرقدر چشمه انوار آفتاب جمال الهی سینه نالان ماست * ظهور ابدی
کوزم بزم قانی باش روان اولده در

آب حیوان قطره زان لعل همچون شکرست * قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست
آب حیوان اول شکر کبی لذت لبدن بر قطره در جرم شمس بزم اول ماه تابان که
بوزدن بر برتو و بر عکسدر (مفردات) (آب) (حیات) (م) (قطره) (طلعه) (زان)
اندن (اول) (لب) (همچون) (مثل) (شکر) (م) (است) (در) (قرص) (جرم) (خو)
کونش (عکس) (برتو) (یا) (وحدتیه) (ز) (من) (روی) (بوز) (آن) (اول) (مه)
آی (تابان) (ضیا) (بریجی) (ما) (بز) (است) (در) (معنای) (اشاری) (اول) (عارف)
بالله که فیض الهیه خانه قلبه بولدیجی لذت تجلی جمال الله برلذند که آب
حیات اندن بر قطره در و عالمه ضیا بخش ابدیجی جرم آفتاب بزم قلبه در
ظهور ابدن مسور السموات والارض اولان انوار عالیه آفتاب ذات الهی بزم
برعکس و بر آثار در

تافتخت فیه من روحی شنیدم شنیدم * برمن این معنی که ما زان وی و او آذن ماست
تافتخت فیه من روحی آیت کریمه سن ایشندم بقین و معین اولدی بزم اوزر همه
بومضا که بزانک آتدن ایز و اول بزم آتزدن (مفردات) (نا) (حتی) (تافتخت)
بن اوفوردم (فیه) (انسانه) (من روحی) (روح) (بن) (آیت) (منشابهات) (ملهمدر)
یعنی انسانه عنایت معنوده قدر عظمی اولان روحی و برمد دیگر (شنیدم)
ایشندم (شد) (اولدی) (بقین) (ظاهر) (بر) (علی) (من) (بن) (این) (بو) (معنی)
م (ما) (بز) (ز) (من) (آن) (لقد) (حظ) (ونصب) (واسطلاح) (مشابهات) (لطیفه) (بانی)
ونور محمدی (وی) (انک) (او) (اول) (ز) (من) (آن) (شله) (ما) (بز) (است) (در)
(معنای) (اشاری) (ناکه) (تافتخت) (فیه) (من روحی) (آیت) (کریمه) (سن) (ایشندم) (محضا)
الله عطا سی اولق اوزر بونک معنای اشارتیه بکا شویله ظاهر اولدیکه
بزم قلجیزده تجلی خدا الیه ظهور ابدن نور محمدی و لطیفه ربانی اول الله نور
ذاتیه شنیدرو اول الله نور بزم قلجیزده ظاهر اولان نور دند بر کلام مشایخ
کبارک وحدت ذاتیه تعسیر یورد قلمی اسرار طریقتند اول فرق ضالهدن مجسمه
اولر حلول و اتحاد قائل اولر الیه واجب الوجود الیه ممکنک اتحادی قائل اولدیلر و اول
باطل اولان وحدت وجوده قائل اولوب واجب الیه ممکنک وجودیک اتحادی مراد با تجلیله
کافز اولدیلر بومقام رصوبتلی مقباده در وقت بیوردوب مشایخ کبار کلام الیه ملهمدینک
کلامی فرق ایدوب الحاد و تشبیه سن و مشایخه سوه ظن ایجه سن

(آب حیوان قطره زان لعل همچون شکرست * قرص خور عکسی ز روی آن مه تابان ماست) (قطره یک باسی وحدت ایچو و ندر قرص خور اضافی بیانیه در قرص چور کدر خور و او رسمیه کونشده دیر کونش چورکی جرم شمس مرا در در مه تابان اضافتیه بیانیه در تابان صفت مشبهه در بلدرغن مناسه در * محصول بیت * اول جانانک شکر کبی طسائی دودا شدن آب حیات بر قطره در کونش چور کیده بزم مه تابانک رو بندن بر عکسدر یعنی ماه آفتاب در نور و ضیا الدینی کبی انک نور بندن کنش نور و ضیا الور دیمکدر حاصلی لی اندکده نهضایه دوروی غایت اطافنده دیمکدر (تافتخت فیه من روحی شنیدم شنیدم * برمن این معنی که ما زان وی و او آذن ماست) * محصول بیت * فاذا سوبته و تافتخت فیه من روحی آیت ایشیدلیدن برو بکا بو معنی بقین اولدیکه بزانک و اول بزمدر حاصلی الله تعالی ملائکه به پیورد بکه حق ادک بشاسنی تمام ایشندم و اکاروح اوفوردم پس بونک اکثور که بنی آدمک ارواحی نفخ از جان ایشدی جانانله بزم روحیه اصلی برایش پس بزانک و اول بزم اولق لازمه در (هردی را اطلاعی نیست بر اسرار عشق * بحرم این سر معنی دار علوی جان ماست) (دایک باسی وحدت ایچوندر اطلاعیک وحدت و تشبیه تجلی وار معنی در علوی معنی دار و صغیر ترکیبدر دایر بندن علوی یا نسبتله صفت بعد الصفتدر * محصول بیت * هر بر کوکاک اسرار عشقه اطلاعی بوقدر بومعنی دار علوی سیرک محرمی بزم جائزدر یعنی اسرار عشقه مطلع اولان بزم کبی عاشق بقردر هر تر دامن سر عشقه مطلع دکلدر

(چند کوی ای مذکر شرح دینی خاموش باش * دین مادر هر دو عالم صحبت جانان ماست) (مذکر اسم فاعلدر تفعیل باشند واعظ معناسنه شرح دین اضافی لامیه در مصدرک مفعولک اضافی قیلندن دین ما بوند * کی دین مادنت معناسنه صحبت جانان اضافتیه سابق اضافت کیبدر صحبتدن مراد مصاحبدر * محصول بیت * ای واعظ دینک شرحی نیجه بر سوبلر سین

ایسم اول یعنی دینی نیجه بر شرح ایلرین
ایسم اول زرا بر دینک و مذهبک منارینی
یلور زرا کر قادر ایسک سر عشقی
شرح ایلده دکیسه لم بلکه بزم دینزایی
عالمده جانالله صاحبده در هر دو عالم
عبادت دینه صحتده قید اولی صحتدر
(حافظه نازوز آخر شکر این نعمت گذار *
کآن صنم از روز اول مونس و مهمان
ماست) حافظه اسنادا تانتهاه فایتیچوندر
این نعمت پیور دینی مصراع تائینک
مضمونه اشارت گذار بونده زایل باز لایق کرک
ز برادامه عتاسه اولان زایل لغندر نماز گذاردن
ووام گذاردن کی روز آخر دن مراد روز
و قادر روز اول دن مراد روز اول دنر و با
روز استدر * محصول بیت * ای حافظ
اولجه بونمتک شکرینی ادا ایلده که صنم
روز اول دن مونس و * * * * * بزم دینزایی
اول دن مونس و مهمان اولدینی ایچون
اولجه شاکر نعمت اول حاصلی جانانه
گوکل و روی بزم التماس اوزره اولمدر
و مهمان دارلقه قبول ایلشدر و هر طریقه
بزم عین هنایله نظر ایلشدر پس اولجه
بونمتک شکرینی ادا ایلدر (وله ایضا)
(خیال روی تودر هر طریق همزه ماست
* نسیم موی تو پیوند جان اکه ماست)
خیال مبتدا همزه ماست خبری نسیم
مبتدا پیوند خبری خیالک رویه و ربک
تولفظنه اضافتی لامیه زدر نسیم موی
تواضع فیده بویه در پیوند جان اضافیده
لامیه در جان اکه اضافتی بیانیه در و بونک
مايه اضافتی لامیه در * محصول بیت *
سک رو بک خیالی هر طریقه بزم همراهدر
یعنی هر حالده که اولسق رویک خیال
بزم بولدا شکر در قوت مخبله مزدن کتیز
مویک نسیمده اگاجانرک متصلدر یعنی
قوقیسی جان آگاهمه اولشدر و ایلر
یعنی هر حالده اولسم مویک بوی جان دما
غندن کتیز (برغم مدعیانی که منع عشق
کنند * جمال چهره توجیت موجه ماست)

هر دلی را اطلاعی نیست بر اسرار عشق * محرم این سر معنی دار علوی جان ماست *
هر دلیک اسرار عشق اوزره بر اطلاعی یوقدر بومعنی دار سرک محرمی بزم علوی
جانمدر (مفردات) (هر دلی) عرفلیک (اطلاعی) بتلی (نیت) یوق (بر)
علی (اسرار) سر (عشق) م (محرم) مرداش (این) بو (سر) م (معنی دار)
معنی طونجی (علوی) عالی (جان) روح (ما) بز (است) در (معنای اشارتی)
بویت سبده بیان اولان آن واطیفه ر باقی بر اسرار عشق در که هر اهل دلک
اگاطلاعی یوقدر بومعنی دار اولان سرک محرمی ایچق بزم کبی ارواح قد سیه
صاحبیلر دهر واهلک لقمه می دکادر

بچند کوی ای مذکر شرح دین خاموش باش * دین مادر هر دو عالم صحبت جانان ماست *
ای واعظ دین شرحی نیجه بر دین خاموش اول هر ابکی عالمده بزم دینزایی
صحتدر (مفردات) (چند) نیجه (کوی) (دین) (مذکر) واعظ (شرح) م
(دین) م (خاموش) ساکت (باش) اول (دین) م (ما) بز (در) فی (هر دو)
هر ابکی (عالم) م (صحبت) م (جانان) محسوب (ما) بز (است) در (معنای
اشارتی) اول اطفیه دینک محرمی ارواح قد سیه صاحبیلر اولجه ای ظاهر
پرست اولان واعظ سن اسرار دینی نیجه بر شرح و بیان ایلده هم دینزایی خاموش
اولکه سنک کارک دکدر اسرار دین ایچق فنا فی الله اهلته مخصوصدر انکیچون ابکی
عالمده بزم دینزایی بزم جانانرک صحتدر

حافظه نازوز آخر شکر این نعمت گذار * کان صنم کر و زاول مونس و مهمان ماست *
ای حافظ اولجه دکین بونمتک شکرینی ادا ایلده که اول محبو بکه عالم ارواحدن
روز آخره دکین بزم مونس و مهماندر (مفردات) (حافظه) ای حافظ (تا)
الانتهاه (روز) کون (آخر) م (شکر) م (این) بو (نعمت) م (کرار) ادا
(که) زرا (آن) اول (صنم) محبوب (از) من (روز) کون (اول) م (مونس)
بولداش (مهمان) مسافر (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) ای حافظ
(واعبد ربک حتی یأیک القین) سر نیجه عرک آخر اولجه بونمتک شکرینی ادا ایلده که
عالم ارواحدن آخروقه دکین اول محبوب حقیقی بزم جانرک مونس و مهماندر و بزم
مونس در

خیال روی تودر هر طریق همزه ماست * نسیم موی تو پیوند جان آکه ماست *
سنک یوزک خیالی هر طریقه بزم بولداشدر سنک مویک رایحه سی بزم آگاه جانمدر
منصدر (مفردات) (خیال) م (روی) یوز ذات (تو) سن (دین) فی (هر) جله (طریق)
بول (همزه) بولداش (ما) بز (است) در (نسیم) رایحه (موی) ذیل و زلف (تو)
سن (پیوند) متصل (جان) م (آگاه) خبردار (ما) بز (است) در (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی سنک ذلک فکری هر طریقه بزم بولداشدر در سنک حافظ و عاصم صفات

شریفک

شریفک آناری بزم جان آگاهمه منصدر زرا (المصوم من عصمه الله) یورلشدر
برغم مدعیانی که منع عشق کنند * جمال چهره توجیت موجه ماست *
شول مد عیلرک کور لکنه که عشقی منع ایلرل سنک اطفیف جمالک بزم مقبول
چمنمدر (مفردات) (با) للالبه (برغم) کورلک (مدعیان) دعوی مجرد اهللری
(منع) م (عشق) م (کنند) ایلرل (جمال) م (چهره) سورت (تو) سن
(حجت) دلیل (موجه) مقبول (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) دعوی
مجرد ایل اذت عشقی منع ایلدن مد عیلرک کور لکنه یارب سنک قلوب عارفانه
ظهور ایلدن انوار جمال ذات بیچونک بزم حجت قاطعه مزدر (من لم یذق لم یعرف
چین که چاه زنجندان توجه میگوید * هزار یوسف مصری فتناده در چه ماست *
کور که سنک زنجندان قیوسی نه دیریک یوسف مصری بزم قیومیه دوشمشدر
(مفردات) (چین) کور (چاه) قیو (زنجندان) چکه (تو) سن (چه) نه
(میگوید) در (هزار) یک (یوسف) یوسف علیه السلام (مصری) مصره
منسوب (فتاده) دوشمش (در) فی (چه) قیو (ما) بز (است) در (معنای
اشارتی) کرچه انوار قد سیه الهیه استغراق عند العشاق حجت قاطعه در
لکن (لی مع الله) وقت لا یسعی فیه ملک مقرب ولا نبی مرسل (حدیث شریفله
مشار ایلده اولان معراج معنوی و حیرت اندر حیرت بر مقام دهشت آباد در که
نیجه یوسف مصری علیه السلام مشرب عارف بالله لاول معراج منویده صغیر
وسر گردان فالشدر

اگر زلف در از نورده مازست * کتاه بخت پریشان و دست کونه ماست *
اگر سنک اوزون زلفکه بزم الیز ایشیمه کتاه بزم پریشان بختنرک و قیصه الخیر کدر
(مفردات) (اگر) شرطیه (با) للالبه (زلف) م (دراز) اوزون (تو) سن
(دست) ال (ما) بز (نزد) ایشیمه (کتاه) م (بخت) طالع (پریشان) م
(دست) ال (کونه) قیصه (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) بومعراج
معنویه اولان اسرار دل مع الهیکه و عالمه فاض اولان تجلیات احما و صفاتکه بزم
الیز ایشیمه مد یارب ذنب محض اولان وجود من محو و فانی اولماقی ایلده بختنر
پریشان اولمدر و استعداد من قصورنددر یوخسه فیاضده بخل یوقدر

بحاجب در خلوت سرای خاص بکو * فلان زکوشه نشینان خاک درگاه ماست *
خاص خلوت سرای قیو سنک قیو جسته دی فلان کیمه بزم درگاهمدر خاککنک
کوشه نشیناندر (مفردات) (با) للالبه (حاجب) قیو جی (در) قیو
(خلوت) م (سرای) او (خاص) م (بکو) دی (فلان) فلان کیمه (ز)
من (کوشه) بوجاق (نشینان) اوتور بخیلر (خاک) طریاق (درگاه) قیویری
(ما) بز (است) در (معنای اشارتی) حرم قد سک و خلوت سرای انک
مر اقبلی خاصان درگاه حقه سوبله ای خلیفه وقت که حافظ بزم درگاهمدر

من جیدر و خاصه اضافتی بیانیه در بکونک مقبول مصراع تائیدر فلان الفاظ کتاه بیدر بونده مراد خواجه در کوشه
نشینان کوشه نشینک جمیعدر کوشه ده اوتور جیلر کوشه نشینک خاکه اضافتی لامیه در خاکک در کوشه ده بویه در
* محصول بیت * خاص خلوت سرایک قیو جسته سوبله فلان بزم در کیمه خاککنک کوشه نشیناندر یعنی
درگاهمدر و آسانیه مرک ملازمدرنددر

دل

۷۲

برغم کولکدر رشک متاسفده کلور مد عیا متید و اوحده توجیه در مد عیلرک زابط صفت منع عشق اضافتی لامیه در
یعنی مصدرک مقبوله اضافتی در کتک مقدم مقبولدر جمال کوز لکدر چهره بوز جمال مبتداه حجت خبری و جمالک چهره به
و چهره نیک تولفظنه اضافتی لامیه در و حجت موجه اضافتی بیانیه در جمال چهره به نسبت موجه تناسب طریقه مذکوردر حجت
موجه صحیح معنایه در * محصول بیت *

شول مد عیلرک کور لکنه که عشق
جانانی منع ایلرل یعنی عشق انکار
ایلرل اول مد عیلرک معنی رد ایلکه
سنک رو بک کوزلکی بزم حجت قاطعه مزدر
زیر سنک رو بک کورن البسه عاشق
او اورد پس انک منی بوحالته مردود
اولور و دخی نزاعده بحال اولماز
(چین که سبب زنجندان توجه میگوید
هزار یوسف مصری فتناده در چه
ماست) سبب المازنخدا نه اضافتی بیانیه
در چه قیودر چاهدن مخففدر تولفظنک
واوی رسیدر اما بونده وزن ایچون اصلی
اوقنور * محصول بیت * کور که سنک سبب
زنجندانک نه سوبله یوسف کبی یک محبوب
بیم عشقه کرفشاردر (اگر زلف دراز
تو دست ما زرد * کتاه بخت پریشان
و دست کونه ماست) زلف درازا اضافتی
بیانیه در کتاه بخت اضافتی لامیه در
و بختنک پریشانه اضافتی بیانیه در
دست کونه ده بویه در کونه کوناھدن
مخففدر قیصه دیمکدر دست کونه افلاس
و فتردن کتایندر زرا مقابله بد طولی
دیرل و سغدن دیردر حاصلی دست
کونه بونده ایکی معنایه مصر و فتر فاعل
* محصول بیت * اگر سنک زلف دراز که
الیز ایشیمه سه کتاه بزم پریشان بختنرک
و دست کوناھمدر حاصلی اگر سکا
وسات میسر اولر سه طالعمر نقصاندن
الیز قیصه لغندن و یوقفه اغندندر
یعنی عالی چنسب سین فقرایه التماسک
یوقندر (بحاجب در خلوت سرای
خاص بکو * فلان زکوشه نشینان خاک
درگاه ماست) بحاجب باحرف صله
حاجب بونده قیو جی معنایه سبب حاجک
دره اضافتی لامیه در و درک خلوت
سرایده بویه در خلوت سرای ترکیبی

من جیدر و خاصه اضافتی بیانیه در بکونک مقبول مصراع تائیدر فلان الفاظ کتاه بیدر بونده مراد خواجه در کوشه
نشینان کوشه نشینک جمیعدر کوشه ده اوتور جیلر کوشه نشینک خاکه اضافتی لامیه در خاکک در کوشه ده بویه در
* محصول بیت * خاص خلوت سرایک قیو جسته سوبله فلان بزم در کیمه خاککنک کوشه نشیناندر یعنی
درگاهمدر و آسانیه مرک ملازمدرنددر

(بصورت از نظر ما اگر چه محبوب است * همیشه در نظر مرفه ماست) بصورت با سی پونده ظرفیت افاده ابدن ظاهرده
 دیکدر محبوب پونده دور و دور مناسبت در همیشه دائم دیکدر مرفه اسم مفولدر تغیل با بدن ثلاثی رقه
 رقه کلور فتح با بدن مصدري رفاقت و رفا هبت کاور را نك فتحه ایکیسند پله تخفیف یاله معناسی وسعت و آسوده
 حال بکنمک * محصول بیت * فلان

۲۸۶

خاکن کوشه نشینارنددر کرم طبع منیغری مقتضای بی نظر حیات بخشارندن
 بید ایستوار

بصورت از نظر ما اگر چه محبوب است * همیشه در نظر خاطر مرفه ماست *
 صورنا اگر چه زم نظر مژدن مستور در دائما بزم مسرور و آسوده خاطر مژدن نظرند
 در (مفردات) (با) ظرفیه (صورت) م (از) من (نظر) م (ما) بز (اگر چه) م
 (محبوب است) مستور در (همیشه) دائم (در) فی (نظر) م (خاطر)
 ذهن (مرفه) مسرور (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) اول خلفاء الله
 و اماء الله اولان حرم قدس الهیک محرملری رجال الله اگر چه صورنا بزم نظر مژدن
 مستور در لکن دائما بزم مسرور و آسوده خاطر مژدن نظرند در وجیع امور مژده
 استیانتز و فتوحات مژدن

اگر بسانلی حافظ دری زند بکشی * کسالتیست که مشتاق روی چون مه ماست *
 اگر حافظ سائلک الیه بر کره قیو قافه آج زرا نیجه یلار در که بزم ماه کبی بوز مژه
 مشتاق قدر (مفردات) (اگر) شرطیه (با) لایله (سائل) (دلیلی) (با)
 مصدربه (حافظ) م (در) قیو (با) وحدتیه (زند) اوره وقافه (یکشای)
 آج (که) زرا (سائل) یلار (است) در (مشتاق) از زوچگی (روی) بوز
 (چون) مثل (مه) آی (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) فیاض مطلق
 اولوب مفتوح الابواب اولان الله کمال کرشدن مؤید من عند الله خلفاری اولان
 مشایخ عظامه منصف بصفات الله اولاد فکر بچون هر فنی قولیکه بزم در رحمت
 سائلک الیه کلور سه بزم صفات کرم مقتضای نیجه اول قولی می ما یوس ایتمک
 پیور مشدر با خصوص اگر حافظ سائلک الیه بر کره قیو قافه توجه قلب الیه نیازند
 اولدقه اکا فتح باب ایدککه نیجه یلار در بزم انوار جلاله اشتهایله ذات بیخوم
 عشق و محبت الیه جان فدا ایتمک * و له ایضا *

اگر سنک مشکین زلفک التدن بر خطا کتدیه کنیدی و اگر سنک هند و کزدن بزه
 بر جفا کتدیه کنیدی (مفردات) (کر) (ز) من (دست) ال (زلف)
 م (مشکین) مسکلی (تا) خطایه (خطا) م (با) وحدتیه (رفت) کتدیه
 (رفت) کنیدی (ور) و اگر (ز) من (هند) یونده سیه بک (شما) سن (ر)
 علی (ما) بز (جفا) م (با) وحدتیه (رفت) کتدیه (رفت) کنیدی
 (معنای اشارتی) یارب اگر بد قدرت و علم از لیک مقتضای یوسد بر قصور
 مبتلا دن بر خطا واقع اولدیه اولدی لکن (ان الله یغفر الذنوب جیعا انه
 هو الغفور الرحیم) و عد کر بک سرنجه سنک رجسکن امید بزم کیمیز سن رجسکه
 بزم خطا مژدی حق و مغفرت پیور بزم قلمیزی تعلقات ما و ادان پاک ایتمک انوار
 تجلیانکه مظهر ایده سین و اگر یارب سنک غیب هو بیده اولان ذات بیخونک عشق

و محبتی *

محصول بیت * اگر سنک زلف مشکینک التدن بر خطا کتدیه یعنی واقع و صادر اولدیه کنیدی اگر زانی حاصلی شدن
 و اسباب حسکندن هر نه ستم بزه کلور سه معذور و بزانی حسن قبوله قبول ایدوب رد ایلز خطای دست زلفه و جفا بی
 هندویه استناددن مراد جانانه در اما شعرا نادبا مطلقانه اثبات ایدر جانی بویه معا بدین تریه ایچون

(رق عشق از خر من بشینه پوشی سوخت * جور شاه کامران از بر کدای رفت) بعضی نسخه ده خر من بر نه خرقه
 واقع اولش برق مریده شمشک مناسبت در عشقه اضافتی بیاتیه در اگر قاعده سابقه اوزره اعراب اولور برق عشق
 مبتدا وجهه شرط و جزا خبری بشینه پوش وصف ترکیدر پوشیدن خرمنک بشینه پوشه اضافتی لامیه در و بیسانیه
 اولفقه محملدر پونده بشینه پوش عاشق کدادن کتابدر ایکیجی سوخت لا زله معنای اوانق قایلدر جور شاه اضافتی
 لامیه در و مصدرک قاعده و شاهک کامرانه

۲۸۷

و محبتی یوانسده بزم اوزر مژه (اشد البلاء علی الانبیاء) سرنجه بلا و جفا تقدیر
 اولدیه اولدی شه سنک تو فیکه کاه قضا که راضی بلا که صابر

رق عشق از خر من بشینه پوشی سوخت سوخت *
 جور شاه کامران کر بر کدای رفت رفت *

عشق آتشی اگر و صبا پوش اولان عاشق خرقه سنی باقدیه باقدی مراد سور بچی
 شاهک جوری بر کدا اوزره کتدیه کنیدی (مفردات) (رق) شمشک شافیتی
 (عشق) م (ار) اگر (خرقه) م (بشینه پوش) بو که منسوب صبا کچی (با)
 وحدتیه (سوخت سوخت) باقدیه باقدی (جور) جفا (شاه کامران)
 مراد سور بچی شاه (کر) اگر (بر) علی (کدا) فقیر (با) وحدتیه (رفت
 رفت) م (معنای اشارتی) اگر اللهک عشق آتشی عاشق حساب لقا اولان وجود
 ضعیفی خرقه سنی باقدیه باقدی بوجهاب اولان وجود کاتوب محو اولسی عین
 عطاء الله در حضرت الهک عباد مخلصینه خاص قبلدینی عطا دندر (فصال
 لاسیرد) او اوب شاه حقیقت اولان الهک بر کدای در کاهی اولان عاشق اوزره
 بوجور صورتده اولان اطف و احسانی کتدیه کنیدی (لابسلی عما غفل)

کر دلی از غم دلدار باری بر دیر * و در میان جان و جانان ماجرای رفته رفت *

اگر بر کوکل دلدارک غمزه سندن پروتد ابلتدیه ابلتدی اگر جان الیه جانان اور تاسنده
 بر ماجرا کتدیه کنیدی (مفردات) (کر) اگر (دل) کوکل (با) وحدتیه (از)
 من (غمزه) کوز اوجی (دلدار) کوکل الیجی (بار) بولک (با) وحدتیه (بر دیر)
 ابلتدیه ابلتدی (ور) و اگر (میان) اوتنه (جان) م (جانان) محبوب (ماجرا)
 شوه (با) وحدتیه (رفت رفت) کتدیه کنیدی (معنای اشارتی)
 اگر بر مقبول کوکل اوزره قلب القلوب اولان محبوب حقیقتک نظر عنایت آثاری
 بر انگار و غم و آلام بشمار واقع اولدیه اولدی بو کوکل درد و غمی و انگار و المی
 مایه شادی اولد بچون عین دوا در و اگر محو وجود بشریه الیه مقام تجریده
 اولان جان الیه جانان میسانه سنده و عاشق الیه مشوق اراسته رماجر اکتدیه
 کنیدی که اوب علیه السلام کبی طرف محبوبدن کلن بلایه جان و دل الیه صابر
 اولور سه نیجه سین ای بزم رنجورم دیو بلا واسطه حق تعالی سؤال بیور بوشوه
 نظیر قبول ایدر دکلدر

از سخن چنان ملالتها پدید آید * که میان همنشینان ناسزایی رفت رفت *

غزلدن ملالت ظاهر اولور و لکن اگر مصدا جبر ما پیشده بر لایق اولیان
 نامه قول واقع اولدیه اولدی (مفردات) (از سخن چنان) ققو جیلر دن
 (ملالت) محزونلق (پدید) ظاهر (آید) کلاه (ولی) لکن (کر) اگر (میان)
 اوتنه (همنشینان) مصاحبه (ناسزا) لایق اولیان (با) وحدتیه (رفت رفت)
 کتدیه کنیدی (معنای اشارتی) اگر عوام طریقت و یاران بی حجت اولان

اضافتی یا نه در کامران وصف
 ترکیدر را نیدن مراد سور بچی
 دیکدر جور شاه مبتدا از بر کدای جله
 شرطیه و جزا خبری قاعده مذکور
 اوزره اعراب اولور محصول بیت
 عشق برق و آتشی بر بشینه پوشک وجود
 خر من باقدی ایه باقدی کنیدی یعنی
 بر عاشق کدایک وجود بی عشق آتشی
 باقدیه باقدی کنیدی نسته لا زم
 کز آمدن شکایت ایلز زرا عاشق شانی
 آتش عشقه باقدیه و کامرانک یعنی
 پادشاهک جوری اگر رکدا اوزر نه
 واقع اولدیه اولدی کتدی مضی
 ماضی مصراع ثانی مصراع اوله تمثیل
 و تنوید یعنی عشق بر قهار پادشاهدر که
 هر نه ایشلر سندن صورلمن فاعل بوغزاک
 جمیع ایسانی بو موال اوزر نه کلور
 غفلت اولفقه (کر دلی از غمزه) دلدار
 باری بر دیر در میان جان و جانان
 ماجرای رفت رفت (بویکی مصراعه
 شرط و جزا ذکر اولان اسلوب اوزره در
 محصول بیت * اگر بر عاشق کوکلی
 غمزه دلداردن بولک کتورده کنوردی
 کتدی یعنی بر زجت و مشقت چکدیه
 چکدی کنیدی دخی اول اکلر و دخی اگر
 جالنه جانان اوتنه سنده بر ما جرا واقع
 اولدیه اولدی کتدی یعنی عاشق الیه
 مشوق اوتنه سنده بر پروت و کدورت
 واقع اولدیه اولدی بر دخی اکلر
 (از سخن چنان) ملائمه پدید آید ولی
 * که میان همنشینان ناسزایی رفت رفت
 سخن چنان جمع سخن چیدندر وصف
 ترکیدر چیدندن سور دوشیر بچی
 دیکدر مراد غماز در پدید بای مجمله
 آشکاره دیکدر همنشینان جمع همنشین
 بیل او نور جیلر یعنی مصدا جبر ناسزایی

ناسزا لایق اولیان یا حرف وحدت * محصول بیت * غماز دن در او آواز و ملا مثل ظهوره کلور یعنی طمان
 و غماز عشاق اوم ایلکدن خالی دکلر اما یاران و دوستان مایند بر ناسزا و نامه قول واقع اولدیه عفو اولدی کتدی حاصلی
 غماز و طماندن جور و جفا و اوم و آزار در ظاهر اولان جمیع زمانه اما عاشق اراسته هر نه دکلور ماجرا که واقع اوله مستور فالور دخی اکلر

اهل هوا زدن مله و اید الله به ملاقات و بر حزن و کدورت ظاهر اولور سه حضور قبله
مانع طوبی و ب بر نفس توجه من جدا اولیه سین بلکه (ما و ذی نی مثل
ما و ذی) حدیث شریف ملا حظہ الیہ سالک انبیا اولدم دیو صفایاب اوله سین
اگر صفا جبار مایند دخی بر لایق اولیان امر ظهور ایدر سه اینسون اینجمنوب
و بر خاطر اینجمنوب حله (اللهم اهد قومی فانهم لا یصلون) حدیث شریف
ملا حظہ الیہ اخلاق محمدیہ اوله سین

در طریقت رنجش خاطر نباشدی بیار هر کدورت را که بینی چون صفائی رفت رفت

طر بقصد خاطر اینجمنک اولمز شراب کنور هر کدورتی که کورر سین چونکه
بر صفا کندی کی کندی (مفردات) (در) فی (طریقت) راه سلوک (رنجش)
اینجمنک (خاطر) کوکل (نباشد) اولمز (می) شراب (بیار) کنور (هر کدورت را که)
هر کدورتی که (بینی) کورر سین (چون) چونکه (صفائی) بر صفا (رفت رفت)
کندی کی کندی (معنای اشارتی) خلق عظیم صاحب اولان حبیب الله
صلی الله علیه وسلم طریقت و سیرت نبی علیه السلام بولند کیمه نیک خاطر بینی
اینجمنک اولمز بلکه جور و بلا به تحمل ایدوب و اخلاق محمدیہ الیہ موصوف اولوب
کیمه دن اینجمنک اولمز ای عاشق صادق همان عشق و محبت الله اطاعت اول
و هر نه قدر کدورت ما سوا کورر سین عبادت و حضور که مانع طوبی را
بر جذبه رحمان و بر صفای درون ظهور ایدنجه کدورت کلی بحو اولور سن همان
عشق سبی الیہ

چو عشق بازی را تحمل باید ای دل پای دار کرملای بود بود و کر جفائی رفت رفت

عاشقانه تحمل کرک ای کوکل ثابت قدم اول اگر بر ملال اولدیه اولدی
اگر بر جفا کندی کندی (مفردات) (عشق بازی) عشق او بنایچی (یا) مصدریه
(را) ادات مفعول (تحمل) فالنقی (باید) کرک (ای دل) ای کوکل (پای دار)
ایاق طوط بستی ثابت اول (کر) اگر (ملال) حزن (یا) وحدتیه (بود بود)
اولدیه اولدی (کر) اگر (جفا) م (یا) وحدتیه (رفت رفت) م (معنای
اشارتی) ای عاشق عاشق صادق اولمه تحمل کرکدور بر او عشق بول
انبیاء عظام بولیدر حضرت ابوب و حضرت زکریا و حضرت یحیی با خصوص
حضرت محمد المصطفی صلووات الله علیهم اجمعین اشد بلا به نیجه تحمل بیوردلر سه
بقدر خویش سکا ده تحمل کرک ای کوکل بویوانه ثابت قدم اول اگر بر حزن
کلور سه کلسون و اگر بر جفا و بلا واقع اولور سه اولسون حاصلی هر در او
بلا به تحمل کرکدور

چو عیب حافظ کو ممکن و اعظم کدورت از خاتمه پای آزادی بنند در بجای رفت رفت

واعظہ دی که خا نفاهدن کندی دیو حافظی نعیم اینسون را آزادک ابلاغی
باغزار اگر بر روه کندی کندی (مفردات) (عیب) م (حافظ) م (کو) م (مکن)

ایله

(در طریقت رنجش خاطر نباشدی بیار هر کدورت را که بینی چون صفائی رفت رفت)
بیار هر کدورت را که بینی چون صفائی رفت رفت رنجش اینجمنک صفائی
اسم مصدر در لازمه متعدی پیشده
مشترک کدورت بولانی دیگر صفا
انک مقابلی در صفائی ده یا تنکیر اینچوندر
محصول بیت طریقی عشقانه خاطر
اینجمنک و اینجمنک اولمز یعنی جائز دکلر
ایمدی هر کدورتی که کورر صفا کبی
اول کدورت کندی کندی دخی اول
کدورت انک (عشق بازی را تحمل باید
ای دل پایدار کرملای بود بود و کر جفائی
رفت رفت) عشق بازی با حرف وحدت
مصدر در عشق بازی صفا ز کیدر باز بدند
بحسب لغت عشق او بینی او بنایچی
استعمالده تازه تازه دایر سو بجی دیگر
پایدار ثابت قدم اول دیگر محصول
بیت عاشقانه تحمل کرک ای کوکل
ثابت قدم اول یعنی عاشق طریقی عشقانه
هر جفا و بلا به صابر کرک بس اگر بر ملال واقع
اولدیه عشق اینچنده اولدی و اگر
بر جفا واقع اولدیه اولدی کندی
یعنی طریقی عشقانه هر نه واقع اولدیه
عاشق اکا تحمل اولوب قبل وفائی ترک
ایملک کرک (عیب حافظ کو ممکن و اعظم
رفت از خاتمه پای آزادی چه بندی
کر بجای رفت رفت) عیب حافظه اضافتی
لامیدر کو خطاب عام در مکن نهی فعل
مخاطب و اعظ منادی حرف ندا محذ و خدر
که حرف تملیل آزادی بای وحدت و تنکیر
اینچوندر محصول بیت ای و اعظم حافظ
اگر خاتمه دن کندی کندی اکا صیب الیله
پرازا دك ابلاغی نه باغزار سین اگر بر روه
کندی کندی واردی یعنی حافظ اگر
خاتماهی ترک ایدوب کندی کندی ای و اعظ سن
اکا مانع اوله زیرا بر آزاد کیمه در یعنی
بر بی قید شخص در اگر بر روه کندی کندی
اکا مانع اوله زیرا لایق اولور استدی
برده اولور (وله ایضا)

ایله (واعظ) م (رفت) کندی (از) من (خاتمه) عبادت خانه (پای) اباق
(آزاد) قید دیدن مجرد (یا) وحدتیه (بنند) باغزار (کر) اگر (بجایی) بر روه
(رفت رفت) کندی کندی (معنای اشارتی) صورت پرست اولان و اعظم سوله
حافظ عبادت خانه دن میخانه کندی دیو طعن اینسون ز بر قلبی الله الیله اولان
عاشقانه مسجد و میخانه بر درو قلبی ذکر حق الیله مطمئن اولوب قیودات ما سوادن
بجرا اولان آزادک ابلاغی برشی باغزار هر نه کیدر سه کیدر حافظ الله الیله در

وله ایضا

هر آن خجسته نظر کرنی سعادت رفت بکنج میبکده و خانه ارادت رفت رفت

هر اول مبارک نظر لو که سعادت اردنه کندی میخانه بوجا غنه و ارادت خانه سده
کندی (مفردات) (هر آن) هر اول (خجسته) مبارک (نظر) م (ز) من
(بی) اینوارد (سعادت) م (رفت) کندی (یا) للملابسه (کنج) بوجا
(میکده) میخانه (خانه) او (ارادت) اختیار (رفت) کندی (معنای اشارتی)
نظرک پاک و مبارک اول کیمه در که اهل سعادت اولان انبیا و اولیا ایزنه کندی
واتارک ایزنه تابع اولدی و حضرت الهک عشقنی تحصیل اینچون گوشه عزات
اختیار ایددی و حضرت الله و سوله طلیحون بر مر شد کما ملک اجازت
خانه سده کندی

چو بجم نیم منی کشف کرد سالک راه رموز غیب که در عالم شهادت رفت رفت

بر یارم بطمان قدح شراب الیله سالک راه کشف ایددی اسرار غیبی که عالم شهادتده
واقع اولدی (مفردات) (یا) للملابسه (جام) قدح (نیم) یارم (من) بطمان
(یا) وحدتیه (کشف) م (کرد) ایددی (سالک) م (راه) بول (رموز)
اسرار (غیب) م (در) فی (عالم شهادت) عالم دنیا (رفت) واقع اولدی
(معنای اشارتی) اول مبارک نظر لو سالک صدق و اخلاص الیله و شروط مذکور
الیله سعی بلیغ اینکله تزکیه نفس و تصفیه باطن ایدوب جزئی مایه عشق تحصیل
الیله عالم شهادتده اولان اسرار غیبیه کند و به کشف اولدی و نیجه رموزات
و کرمانه مطلع اولدی

چو بیا و معرفت از من شو که در محض ز فیض روح قدس نکتہ استغاثت رفت رفت

کل و بین معرفت استماع الیله که نیم سوزنده روح قدس فیضندن نکتہ استغاثت
واقع اولدی (مفردات) (بیا) کل (معرفت) معارف الهی (از) من (من)
بن (شو) بشت (در) فی (محض) سوزم (ز) من (فیض) قلبه الف الف اولسان
(روح القدس) جبرائیل علیه السلام (نکتہ) اسرار (استغاثت) فائده طاب
ایملک (رفت) واقع اولدی (معنای اشارتی) عالم شهادتده اولان اسرار

ل

۷۳

بندن ایش ز بر سوزنده یعنی اشعار مده حضرت جبرائیل فیضندن نکتہ استفاده
اولسدر کل ایددی باب معرفت عشقی بندن ایشت و او کرن

(هر آن خجسته نظر کرنی سعادت رفت رفت) بکنج میبکده و خانه ارادت رفت رفت
خجسته قوتی دی دیگر مبارک معناسنه
محصول بیت هر اول مبارک نظر
که سعادت اردنجه کندی یعنی دوات
و سعادت طاب اولوب کندی میخانه
بوجا غنه و ارادت خانه سده کندی حاصلی
میخانه گوشه سده و خانه ارادت و اران
سعادت طالب اولمش کیتسدر ز بر
سعادت اورایه واره قدر خانه ارادتدن
مراد تسلیم و انقیاد در یعنی هیچ بر طریقه
دلزار اولیه بلکه هر خصوصه تسلیم
و انقیاد اوزده اوله فی الواقع بوندن ابو
سعادت اولور (بجم نیم منی کشف کرد
سالک راه رموز غیب که در عالم شهادت
رفت رفت) جام نیم منی یارم بطمان شراب
آلان قدح در بر منی نکتہ بای حرف نسبتدر
اگر اصلی من ایدسه و یا افندن منقلبدر
اگر اصلی من ایدسه عیبی و موسی کبی
فنامل محصول بیت سالک راه عشق
یارم بطمان شراب عالم شهادتده واقع
اولان رموز غیبی کشف ایددی یعنی
جایانک هر بخنی ایشنی یارم بطمان شراب
پیلدی حاصلی عاشق نیم منی فی نوش
ایملک بوعالم هر ده چنانک جمیع رموز
غیبیه مطلع اولدی با خود چنانک نوش
ایملک مستور و مخنی ایشنی بیان
یاری و عاشق مطلع اولدی (بیا و معرفت
از من شو که در محض ز فیض روح قدس
نکتہ استغاثت رفت رفت) بیا و شتو صیفه لری
خطاب عام طریقی سوله امر ز در قدس
بوند قافله و دالک ضمه لریله در روح
قدس حضرت جبریل امیندر قیاس
استغاثت نکتہ ایددی ضرورت و زنجیر
و قافیه اینچون تقدیم و تأخیر واقع اولدی
محصول بیت کل دخی معرفت عشق
ایلام انچون شهرم عاشقانه واقع

(بس که مافا تحه و حرن بمانی خواندیم * و ز پیش سوره اخلاص دیدیم و رفت) حرن بمانی بر مشهور اوزون دعا در که
هر بی و فارسی شرحی و از غایت مبارک دعا در خصوص آمدن اعدا ایچون اکا مشغول اولسه زیاد مؤثر در * محصول
بیت * چونکه بزفا تحه و حرن بمانی

چونکه بس که مافا تحه و حرن بمانی خواندیم * و ز پیش سوره اخلاص دیدیم و رفت
شهردن گفته دیو بزجوق فاحه و حرن بمانی اوقودق واک اوردن سوره اخلاص
اوقوبوب اوقودق کتیدی (مفردات) (بس) چوق (ما) بز (فاحه) م
(حرن بمانی) حزب النصر (خواندیم) اوقودق (ز) من (پیش) انک اوردن
(سوره اخلاص) م (دیدیم) اوقودق (رفت) م (معنای اشارتی) بوروبت
کامله نک حصول ایچون چوق فاحه الکتاب و نیجه اوراد و احزاب اوقودم و بو
ضیعت و حیرتدن خلاص ایچون وراه پرده دن چوق سوره اخلاص اوقوبوب
اوقودم کتیدی یعنی هر نه قدر مجاهده ایشده ارا ده حق دن زیاد
حاصل اولدی

چونکه بشود مبداد که از کوی ارادت زوم * دیدی آخر که چنین عشو خردیم و رفت
اطافله وعد و بردی که ارادت محله شدن کتیزم آخر کوردکی که بونجیلین وعد لطیفی
صوتون الدق کتیدی (مفردات) (عشو) (عشو) (مبداد) و بردی (ز)
من (کوی) محله (اراده) دیک (زوم) کتیزم (دیدی) کوردکی (آخر)
عاقبت (چنین) بونجیلین (عشو) م (خردیم) صوتون الدق (رفت) کتیدی
(معنای اشارتی) اول لا یتخلف المبعاد اولان الله وعد کریم پیوردی که (تجانی
جنوبهم عن المضاجع) ای جنوب همنهم عن مضاجع الدارین و نباعد قلوبهم
عن قلوب الکوین (بدون رهم خدوفا) من الطبیعه والا بعداد (و مضاعف)
فی القربات والموصولات (و عمارت قناهم) من نعمه الوجود والقلب والروح بنفون
فلا تلغ نفس ما خفی لهم من قره اعین جزاء بما کانوا یعملون (ای جزاء اعمالهم
من جمال الحق و نقاهه و بینه و بن لا یضج اجر الحسین قولم اراده جزیه سنی
صرف ایله کسب اعمال صالحه ایله انی مضایع قلم آخر کوردکی که (ان الله اشتری
من المؤمنین انفسهم بان لهم الجنة) سر نیجه نغمی رضا الله بولنه صرف ایدوب
بونجیلین وعد کریمی صوتون الدق کتیدی

چونکه گفت از خود پیر هر که وصال طلبد * مایامیدوی از خویش بریدیم و رفت
محبوب دیدیک کتیدوسندن منقطع اولور هر کیم بنم وصال طلب ایلر سه ز اول
امید ایله کتیدوسندن منقطع اولدق کتیدی (مفردات) (گفت) دیدی (ز)
من (خود) کتیدوسندن (پیر) منقطع اولور (هر که) هر کیمکه (وصال)
بنم وصالی (طلبد) طلب ایلر سه (ما) بز (مایامیدوی) اول امید ایله (از خویش)
کتیدوسندن (بریدیم) منقطع اولدق (رفت) کتیدی (معنای اشارتی) دخی
اول محبوب حقیقی پیوردیک هر کیم بنم وصالی ایشده (اخشوشوا و اخلاوا
فاشوا حفا حتی ترون الله جهرة) حدیثی سر نیجه نفسندن و جانندن منقطع
اولور (و موتوا قبل ان موتوا) مرتبه سین یواور بنم وصال انکیچوند ریختی
اول امید ایله کتیدوسندن منقطع اولدق کتیدی

چونکه در چنان در چن حسن و ملاحظه لیکن * در گلستان وصالش نجیدیم و رفت

حسن

صالحین معاشیه اما بونده صالحین
معاشیه در چن اضافتی بیایه در گلستان وصاله بونده در * محصول بیت * چن حسن وصاله صالحدق کتیدی یا خود
صالحین اولدی اما وصال کلستانده بر صالحدق کتیدی یعنی بزه وصال میسر اولدی کتیدی چن و چنان مایه شده
صنعت اشتقاق وار در

همچو حافظ همه شب ناله وزاری کردیم * کای در بغا بودا عش رسیدیم و رفت (کای که حرف تعلیل ای حرف ندا مثالی
محذوق در تقدیری ای باراندر در بشا مقام تحسیر و غنایند مستعمل لفظ در بودا عش با حرف صله و دوا و اول قحطیه
تودیع معاشیه اسمر * محصول بیت *

حسن و ملاحظه ناله وصال صالحدق کتیدی لکن انک وصال کلستانده صالحدق
کتیدی (مفردات) (شد) اولدی (چن) صالحدق (در) فی (چن) باغ
(حسن) م (ملاحظه) کوزلک (لیکن) استدراک (در) فی (کلستان) کلری
(وصال) وصال (ش) صیر (نجیدیم) صالحدق (رفت) کتیدی (معنای اشارتی)
اول حسن و لطافت اتوار لاهوتیه عالی محیط اولان ذات باری غنی من الهالین در
انک اول اتوار لاهوتیه به اشتراق ایله متصف بصفات الله اولوب حضرت انک
وصال اتوار ذاتیه سی کلستانده کمال استغنا ایله مستغنی اولدق کتیدی

چونکه همچو حافظ همه شب ناله وزاری کردیم * کای در بغا بودا عش رسیدیم و رفت

حافظ کی جله کیمه ناله و زاری ای در بغ و حیف انک وداغه ایشدک
کتیدی (مفردات) (همچو) کل (حافظ) م (همه) جله (شب) کیمه (ناله)
فریاد (زاری) ابکک (کردیم) ایلدک (ای در بغا) ای حیف (با) لایلا
(وداع) کوچ زماننده استلک (ش) صیر (رسیدیم) ایشدک (رفت)
کتیدی (معنای اشارتی) روح جسدک غیری اولوب دام وطن اصلین طلبده
اولدبندن کتیدوسنی حافظ غیر منزله تزییل ایدوب دیر که حافظ کی جله
کیمه لذات مناسجه (من احب لقاء الله احب لقاء الله) سر نیجه و شوق و از روی
لقاء الله ایله ناله و زاری ایله حیف بزه که حجاب بشریدن خلاص ایله کوچ
وقتی کلوب ماسواک وداغه ایشدک

چونکه در دا که یار در غم و دردم بماند و رفت * مارا جود و در سر آتش نشاند و رفت

حیف که یار بی درد و غمده قودی و کتیدی بزی تونون کی آتش اوزره اوتوردی
و کتیدی (مفردات) (در دا که) حیف که (یار) م (در) فی (غم) م (درد) م
(ام) بی (بماند) قودی (رفت) کتیدی (مارا) بزی (چو) مثل (دود)
تونون (بر سر آتش) آتش اوزره (نشاند) اوتوردی (رفت) کتیدی
(معنای اشارتی) اول مرشد راه رشاد بنم نقصان استدادم سبیل به کادر مان
ایچوب حیف که بی درد و غمده قودی کتیدی بزی بو محبوب قلب سیاه ایله تونون
کی آتش افتراق اوزره اوتوردی کتیدی

چونکه مخمور باده طرب انکیر عشق را * جامی نداد و زهر جدایی چشاند و رفت

عشق شوق قویار بیجی باده سنگ مخمورینه بر قدح ویرمندی آری یلق زهر بی
طند بریدی و کتیدی (مفردات) (مخمور) خرمیلاسی (باده) شراب (طرب)
انکیر (شوق و سرور قویار بیجی) عشق را (عشق) قدح (یا) وحدیه
(ن داد) ویرمندی (زهر) م (جدایی) آری یلق (چشاند) طند بریدی (رفت)
کتیدی (معنای اشارتی) عشق الهیک قلبده شوق و سرورنی حاصل قیامی
شرابک مخمورینه بر قدح شراب ویرمندی و هنوز مایه محبه واصل قلبیوب
آری یلق زهرنی طند بریدی و کتیدی

چونکه در چنان در چن حسن و ملاحظه لیکن * در گلستان وصالش نجیدیم و رفت

حسن

معاشیه ماضی مفرد غائب قودی دیدیکدر لازمه معاشیه ماضی کدر جنیت اکا ورا کتیده چکل بده که در لر برانده فعل
ماضی مفرد غائب پیوردی دیدیکدر اولنده اولان بار تا کید ایچوند * محصول بیت * چونکه اول جانک صیدی یعنی عاشق

مثلاً سی اولدم بن یاره لی خسته بی غم
 دکرند قودی و آتن سوردی و کندی
 یعنی بی عاشق ایلدی و وصالن مبسر
 ایلکسزین کندی و بکاهج رح ایلدی
 (کتم مکر بحیله بقیدش در آورم)
 ازن رید و توسن بختم رماند و رفت
 مکر بونده اوله که معنانه بحیله و بقیدش
 یازی در آورم عیار تنه متعلقدر رید
 فعل ماضی مفرد غائب اور کندی دیکدر
 لازم صیغه سیدر توسن کوره یعنی
 وحشی اولان آه و سار حیوانانه در
 اما بونده مطلق آت مراد در توسن بخت
 اضافتی بیاینه در رماند فعل ماضی
 مفرد غائب اور کندی دیکدر فعل متعدی
 الف و نون ادات تمهید در * محصول بیت *
 دیدم اوله که ای حبله ایله قیده کنورم
 یعنی کشنده مائل ایدوب مقید ایدم
 اول ایلده شدن اور کندی و طالع توسنی
 اور کندی و کندی بی بد بخلفه
 و بدستاره لفته قودی و کندی (خون
 دلم چو در دل من جای تنک یافت *
 کلکون ز راه دیده بصهر اداوند و رفت)
 کلکون آن و آچنی دوری آت صهر اووه
 عر بیدر دواند و رفت دواند فعل ماضی
 مفرد غائب بیدری دیکدر فعل متعدی
 الف و نون ادات تمهید در * محصول بیت *
 پور کم قانی که پور کم ایچنده برین طار
 بوالدی راه دیده دن صهرایه بیدری
 و کندی یعنی پور کم قانی ایچنده صیغه مدی
 انی کوز یواندن طشره دو کدی سالی
 کوز مدن افان قانر پور کم قانریدر که
 ایچنده صیغوب طشره دو کیلوب کندی
 (چون بنده را سعادت خدمت نداد
 دست * بوسید آستانه و خدمت رساند
 و رفت) بنده دن مراد کندی در سعادت
 خدمت اضافتی بیاینه در رساند
 ایرشیدری دیکدر متعدی الف و نون
 تعدیه ایچوند * محصول بیت *
 بخشینه داخل اولدی آستانه سی اویدی
 چونکه بن بنده به اول جاناک خدمتی دولتی ال و یرمدی یعنی خدمت سعادت

چون صید او شدم من محروم خسته را * در بحر غم بناد و جنت براند و رفت *
 چونکه انک شکاری اولدم بن محروم خسته بی بحر غمده قودی ویده کین سوردی
 و کندی (مفردات) (چون) چونکه (صید) شکار (او) ضمیر (شدم) اولدم (من) بن
 (محروم) بنوع (خسته) م (را) ادات مفعول (در) فی (بحر) دریا (غم) م
 (بناد) قودی (جنت) یدک آتی (براند) سوردی (رفت) کندی (معنای
 اشارتی) بحمد الله توفیق زبانله الله ک دلم عشقنک شکاری اولدم و زنجیر بحبله
 بغلنوب ماسوی اللهدن منقطع اولدم لکن حق سبحانه و تعالی پور ویت ذاتیه سندن
 بحیوب و الم هجران ایله خسته اولش بیچاره سی عدم استمداد یزدن ایچون
 در یا ایچنده پرورده اولوب استمداد بولان صدق کبی بحر غمده قودی یدک آتی کبی
 ظاهری شریسته و باطنی انوار حقیقه مزین اولان طارف مستعدی جنت عرفانه
 سوردی کندی و قباب عزنده مستور قیلدی
 * کتم مکر بحیله بقیدش در آورم * ازن رید توسن بختم رماند و رفت *
 دیدم مکر اول باری حبله ایله قیده کنورم بدن اور کدی و بختم توسنی اور کندی
 و کندی (مفردات) (کتم) دیدم (مکر) بلکه (بحیله) حبله ایله (با) للابسه
 (قید) بنسب و باغ (من) ضمیر (در) زاند (آورم) کنورم (از) من (من) بن
 (رید) اور کدی (توسن) اطاعتنم (بختم) طالع (رماند) اور کندی (رفت)
 کندی (معنای اشارتی) مکر اول میر جنت عرفان اولان مرشد جان بخشمی
 اندک اندک ریاضت حبله سبله نفسی قهر ایدوب نفسای نفسیه همت مرشد
 و رؤیت جلال الله مستعد اولوب یازی ال کنورم و تحصیل ایدم عدم استمدادیدن
 ایچون شیخ بدن نفرت ایددی و بخت سعادت توسنی اور کندی و کندی یعنی شجاک
 بدن نفرتی سبیله بلا وسیله مرادم حاصل اولدی
 * خون دلم چو در دل من جای تنک یافت * کلکون ز راه دیده بصهر اداوند و رفت *
 کوکلم قانی چونکه بنم کوکلمده ری طار بولدی چشم بولندن کلکونی صهرایه
 یاسد بیری و کندی (مفردات) (خون) قان (دل) کوکل (ام) بن (چو)
 چونکه (در) فی (دل) کوکل (من) بن (جای) پر (تنک) طار (یافت) بولدی
 کلکون (آن آت) (ز) من (راه) بول (دیده) کوز (با) للابسه (صهر) م
 (دواند) بیدری (رفت) کندی (معنای اشارتی) راه محبته آرزوی جلال الله
 ایله بوقدر ریاضات و مجاهد اند نصکره مقصودک عدم حصولن اواقدر قلم
 تضییق ایدوب چکرم قانی کوز مدن روان اولدیکه کان اول شوق واضطراب درون
 برآل آتی صهرایه بیدری و کندی
 * چون بنده را سعادت خدمت نداد دست * بوسید آستانه و خدمت رساند و رفت *
 چونکه بنده به اول محبوبک خدمتی سعادت میسر اولدی اول بنده محبوبک
 ابشکین اویدی و خدمتی ایرشیدری و کندی (مفردات) (چو) چونکه

(بنده را) قوله (سعادت) م (خدمت) م (نداد) و یرمدی (دست) ال (بوسید) اویدی
 (آستان) اینک (خدمت) م (رساند) ایرشیدری (رفت) کندی (معنای
 اشارتی) چونکه بنده به نتیجه خدمت و آثار طاعت و مجاهدات سعادت میسر اولدی
 یاسدم که دماغده و اراق و آثار وجود اولدیکه ایکی بن پرورده صیغتم و مقصود
 حصول پذیر اولن بوند نصکره وجود بشریه می ترک ایدوب هزار ذل و حقارتله
 محو وجود ایدوب بنده اول محبوبک قبولنده خالک ایله بکان اولوب محو و متلاشیلک
 خدمتی ایرشیدری بقا بالله ستمه کندی
 * کل در حجاب بود که مرغ سحر کهی * آمد بیاغ حافظ و فریاد کرد و رفت *
 کل اجلمش ایدی که سحر وقتنک بللی حافظک باغنه کلدی و فریاد ایلدی و کندی
 (مفردات) (کل) م (در) فی (حجاب) برده (بود) ایدی (مرغ) قوش
 (سحر کهی) سحر وقتنه منسوب (آمد) کلدی (با) للابسه (باغ) م (حافظ)
 م (فریاد) م (کرد) بیلدی (رفت) کندی (معنای اشارتی) کرچه حافظ
 قانی فی الله وافی بالله مرته ستمه محو و متلاشی اولدی لکن جبریدن زیاده برکاری
 اولدی زرا بحیوب حقیقی هر نه قدر تجلی پیور دبیسه ده هر وجهه انکشاف نام
 اولد بندن مرغ سحر کبی حافظ باغ عالم ناسونه فریاد ایله کلدی فریاد ایله کندی
 * وله ایضا *
 * کس نیست که افتاده آن زلف دو تانیست * در ره گذار کست که دایم زبلا نیست *
 کیسه بوقدر که اول ایکی قات زلفک افتاده سی دکلدر کیدر که انک رهگذرند
 بلادن بر طوزانی بوقدر (مفردات) (کس) کیسه (نیست) یوق (افتاده)
 دوشش (زلف) م (دوتا) ایکی قات (نیست) دکلدر (در) فی (رهگذار)
 کیدر بولی (کست) کیدر (دایم) بر طوزانی (ز) من (بلا) م (نیست)
 یوق (معنای اشارتی) بوعالم ناسونده کیسه بوقدر که حق تعالیک جلال و جلاله
 مظهر اولدق هر کس طرفینه مستعد در کیدر که خدایک راه مستقیمه نفس
 و شیطان ایله ونم ونم ایله متلاسی بوقدر (انا خلقناه من نطفه امشاج
 نبتایه) آیت کریمه سی سر بجه جله ناس مبتلادر عصمه الله عن ابتلا به بکرم حبیده
 صلی الله تعالی علیه و سلم
 * روی تو مکر آینه نور الهیست * حقا که چنیست و در بن روی وریا نیست *
 سنک بوزک مکر نور الهی آینه سیدر حقا که بوله در و بوسوزده روی وریا بوقدر
 (مفردات) (روی) بوز (تو) سن (مکر) بلکه (آینه) م (نور) م (الهی)
 م (است) در (حقا) ثابت و محققدر که (چنیست) بوله در (در) فی
 (این) بو (روی) بوز (ری) م (نیست) بوقدر (معنای اشارتی) بوعالم ابتلا
 هر کس ذاتی تمیز ایچون مشایخ عظامه آینه رجحان اولددر انکیچون پیور ای پیر
 روشن ضمیر سنک ذات و جلال آینه نور الهیدر حقا که بوله در بوند بوز سنک
 * عجب معنانه هیچ شین صیر زاهد را جمد در شرم اسدرا و تانم معنانه حیاده بونده بومعنا به در * محصول بیت *
 زاهد بکاسنک بوز کدن یعنی غشکدن توبه و بر عجب بوز یعنی نه پک بوزی وار دیکدر هیچ الی اللهدن شمری و سنک بوز کدن

(کل در حجاب بود که مرغ سحر کهی * آمد بیاغ حافظ و فریاد خواند و رفت) در حجاب بود یعنی در غنچه بود که
 حرف بیان مرغ سحر کهیدن مراد بلبلدر * محصول بیت * کل حجاب بده یعنی غنچه ده ایدی که بلبل حافظک
 باغنه کلدی و فریاد او قودی و کندی
 یعنی کلک مستورلندن مضطرب اولوب
 کلدی شکایت طریقیله باغ حافظه
 فریاد و فغان ایلدی و کندی (وله ایضا)
 (کس نیست که افتاده آن زلف دو تانیست * در ره گذار کست که دایم زبلا نیست)
 دوتا نیست * در ره گذار کست که
 دایم زبلا نیست (ره گذار کیدر)
 کیست لفظک اضافتی بیاینه در دامیده
 یا و حدت ایچوند * محصول بیت *
 کیسه بوقدر که اول ایکی قات زلفک
 افتاده سی اولیسه کیلک بولنده در که
 بلادن بر طوزانی اولیسه یعنی حلقه هر کس
 بر ناسونه به مبتلا در تنگیم پیور مشلر
 (بیت) هر کس بشیر خویش کرفزار
 محنتست * کس را نداده اند برات مسلی *
 افتاده آن زلف دیدی افتاده جانان
 دیدی زرا شعرا نادیا عشقی و محبتی
 اسباب حسنه تعلیق ایدرل جانانه ایلزل
 مثل زلف و کبسو و خط و خال و رخ
 و رخسار و سار اسباب نه که وار ایلده
 (روی تو مکر آینه نور الهیست *
 حقا که چنیست و در بن روی وریا نیست)
 وریا نیست (بهمن نسخه ده نور برینه
 صنم واقدر و بهمنه لطف روی وریا
 * طف تفسیری قیلنددر * محصول بیت *
 سنک بوزک کانه نور الهی آینه سیدر کرچک
 بونجیلن و بوسوزده هیچ را بوقدر روی
 ریاده اولان روی بوز سوزلک معنانه
 دین کیسه عجب بونی نه بوزله سوبلدی
 (زاهد دهدم توبه زروی تو زهی
 روی * هیچش ز خدا شرم و زروی
 تو حیانیست) دهد ایکی مفعوله تمهید ایدر
 و مفعول ثانیه کاه صریح اولور و کاه
 غیر صریح اولور بونده ایکسیده صریح
 واقعدری میم متکلم وری توبه زهی بونده
 عجب معنانه هیچ شین صیر زاهد را جمد در شرم اسدرا و تانم معنانه حیاده بونده بومعنا به در * محصول بیت *
 زاهد بکاسنک بوز کدن یعنی غشکدن توبه و بر عجب بوز یعنی نه پک بوزی وار دیکدر هیچ الی اللهدن شمری و سنک بوز کدن

نور و صفای اثری بوقدر (مفردات) (باز) کبرو (ای) کل (بی) نفی (روی)
پوز (نو) سن (ای شمع) ای چیره (دافروز) کوکل شمع اندر بجی (در)
فی (بزم) مجلس (حریقان) مصاحبه (اثر) م (نور) م (عفا) م (نیست) یوق
(معنای اشارتی) یارب بلاعوض محضاً کر مکن عالم ارواحه بزه نجلی پیوردیق
کی ای نور القلوب اولان الله اتوار نجلی ذاتکله بوعالده دخی کوکله نجلی
قبل که مصاحبه بجلسته بلکه ایکی عالده سنک نجلی اتوار جلاله کسر بر نور
و بر صفای اثری بوقدر

چو کر پیرمغان مرشد من شد چه تفاوت * در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست

اگر پیرمغان بنم مرشد اولدیه نه تفاوت زیرا هیچ برایش بوقدر که انده بر سر
خدا بوقدر (مفردات) (کر) اگر (پیرمغان) کافر لک پابازی (مرشد) م
(من) بن (شد) اولدیه (چه) نه (تفاوت) فرق (در) فی (هیچ) قطعا
(سری) برایش (نیست) یوق (سری) بر سر (ز) من (خدا) م (نیست)
یوق (معنای اشارتی) یارب بر قوه سنک توفیق بار اولدیه اگر بوخراب
عالمک منصرفی اولوب کوز دن پنهان اولان قطب وقت مر شدیم اولسه دخی
بر تفاوتی و بر فرق و فائده سی بوقدر زیرا حق تعالی توفیق و عطا یکنیز هیچ
برایشی باشد جعفر مش وفوز و نجات بواش بوقدر

چو گفتی بر خورشید که من چشمه نورم * دانند بزرگان که سزاوار سها نیست

خورشید قنده بن نور چشمه سیم دیمک او اولور یلور که سها بلد یزیده لایق
دکدر (مفردات) (گفتی) دیمک (بر) عند (خورشید) کونش (من) بن
(چشمه) م (نور) م (م) بن (دانند) یلور (بزرگان) او اولور (سزاوار)
لایق (سها) برعالی اوفق بلد زدر (معنای اشارتی) حق تعالی توفیق
و عطا یکنیز ابر لیک مال مقامه وصلت استن کیمه دائمی خور و حفر ایدوب
در کاه حقه محو و تلاشی اولدیه بر مرئی قطاع ایدوب اعلا علیت واصل
اوله مرزرا حضور رب العالمینه دعوی مجر دایله بن نور چشمه سیم و مظهر انوار
تجلی نام دیمک قطع منازل ایدن او اولور یلور که عجب و غرور اهل مقام عالی به
و اعلا علیت لایق دکدر

چو نیار غریبان سبب ذکر جلیست * جانا مکر این قاعده در شهر شما نیست

غریبار رعایت ایلک ذکر جلیه سیدر ای جان سنک شهر یکرده مکر بوقاعده بوقدر
(مفردات) (نیار) رعایت (غریبان) غریبار (سبب) م (ذکر جلی) خبر ایل
آلکی (است) در (جانا) ای جان (مکر) بلکه (این) بو (قاعده) اسلوب
(در) فی (شهر) م (شما) سز (نیست) یوق (معنای اشارتی) آه بورا
بر خطرده عجب نفسدن و غرور شیطاندن خود بخود انه خلاص ممکن دکدر رعایت
حقه و همت اهل الله محتاجدر ای شفقت خلق الله خلق کر علوی اولان پیران

طریقت

طریقت بونفس الله عاجز قالش بیچاره غریب طایفه بر همت و عنایت بیورک که
غریبار رعایت ایلک ذکر جلیه سیدر ای روح مجرد اولان ساطع انور مکر سنک
شهر یکرده بوقاعده بوقدر که غریبی کوزده سن

چو عاشق چه کند که نخورد نیر ملامت * با هیچ دلور سیرتیر قضا نیست

عاشق نیله که یعنی نیه قادر در که ملامت اوفقونی بیجه هیچ دلورله قضا نیر نه سیر
بوقدر (مفردات) (عاشق) م (چه) نه (کند) ایلله (کر) اگر (نخورد)
بیجه (نیر) اوق (ملامت) لوم (با) ملا یسه (هیچ) قضا (دلور) به سادر
(سیر) قلقان (نیر) اوق (قضا) تقدیر (نیست) بوقدر (معنای اشارتی)
چونکه عاشق عاشقک مقتولدر ضروری سلطان عشق ملک دلی واراده تدبیر
بغایه و روب (ولاخافون لومه لایم) سربنه مظهر قشدر مسلوب العقل اولان
عاشق ملامت اوفقونی بیدن غیری نیه قادر در تقدیر از لده عاشقه قسمت ملومدر
هیچ دلورلک ایل نیر قضا به سیر ممکن دکدر همان توفیق حق و همت مردان حقندن
غیری ملجا و مستغاث بوقدر

چو در صومعه زاهد و در خلوت عابد * جز گوشه ابروی تو محراب دعا نیست

زاهدک صومعه سنده و عابدک خلوت سنده سنک ابرو ک گوشه سندن غیری دعا محرابی بوقدر
(مفردات) (در) فی (صومعه) عباد نخاه (زاهد) م (در) فی (خلوت) م
(عابد) م (جز) غیر (گوشه) بوجاق (ابرو) قاش (محراب) م (دعا) م
(نیست) یوق (معنای اشارتی) یارب کرک صومعه ده زاهد و کرک عزتده
اولان عابد و کرک مسجد و میخانه ده انوار تجلیکه مستغنی اولان عاشق جله سنک
توجه قلبی و محراب دعاسی سنک ذات بجهونک جانبک غیری به دکدر بلکه جمیع
مکونات سنک مدد و احسانک در کاهنک محتاجدر و سنک توفیق و عطا یکنیز اولان
نیم لایق محصا لک آچر بدر و فقنا الله فی جمیع امورنا بحیاء حبیه صلی الله تعالی علیه و سلم

چو ای جنک فرو برده بخون دل حافظ * فکر مکر از غیرت قرآن خدا نیست

ای حافظک کوکلی فائده بیجه سین باتر مش کیمه خدای تعالی لیک قرآنی غیرتندن مکر
سنک فکرک بوقدر (مفردات) (ای) ندا (جنک) بیجه (فرو) اشافی (برده)
ایتمش یعنی باتر مش (با) للابسه (خون) فان (دل) کوکل (حافظ) م
(فکر) تفکر (ت) خطایسه (مکر) بلکه (از) من (غیرت) م (قرآن) م
(خدا) م (نیست) یوق (معنای اشارتی) ای مکر اسرار اهل الله اولان صورت
پرست اوصاف محمدی اولان حضرت قرآنک معناسنی حافظ و اسرار بنده واصل
اولان حافظک لسان غیبی فهم انبیوب کندی زعمیکه خلایق شرع اکلیوب
کلمات قدسیه سین و اسرار معنویه سین انکار ایله فائده ال اوزاعده (من یارب و لیس
فقد بارزنی و من بارزنی فقد بارز الله) سربن ملاحظه ایله مکر سنک حضرت
خدایک قرآنی غیرتندن فکرک بوقدر چونکه کلمات و اسرار اهل الهی ادر اکندن

(عاشق چه کند که نخورد نیر ملامت * با هیچ دلور سیرتیر قضا نیست)
چه کند که نخورد یعنی نیه قادر در که
بیجه یعنی خلقدن آزار اوفقونی بیجه حاصلی
عشاق خلقک طعنی چکه کشتار هیچ
بر دلور و بهادرله نیر قضا به سیر بوقدر
یعنی کیمه قضا و قدر تیرینی دفع ایلده من
ایمندی عشاقی ملامت تیرینی چکرک
مقدر در هیچ بروجه ایل دفع ایلکه
قادر دکدر عاشق نیلورن بیجوب ملامت
اوفقونی دین غریب ادا ایلدر (در صومعه
زاهد و در خلوت صوفی * جز گوشه
ابروی تو محراب دعا نیست) * محصول
یبت * زاهدک صومعه سنده و صوفیک
خلوت سنده سنک ابرو ک گوشه سندن
غیری محراب دعا بوقدر یعنی زاهد و عابد
و صوفی هب سنک عاشقک و مکرک
دعا جیلدر دیمک او اولور (ای جنک
فرو برده بخون دل حافظ * فکر
مکر از غیرت قرآن خدا نیست) ای
حرف تداد مژداسی محذوف چنک
فائقی و بیجه فرو برده بونده باتر مش
دیمک فکرک ناسی خطایه ایچوندر
غیرتک قرآن و قرآنک خدا به اشافی
لا میددر * محصول یبت * ای حافظک
فائده بیجه سین باتر ان جانان الله کلامک
غیرتندن فکرک بوقدر یعنی حافظ قرآن
رعایت لازم ایکن سن ظلم ایدرسین صغیر
اللهندن قورق زیرا غیرت قرآن واردر
(وله ایضا)

(روشن از پر توریت نظری نیست که نیست * منت خاک درت بر بصری نیست که نیست) نظری و بصری و غیر یارک قزل
آخر بنه واریجه یاری وحدت ایچوندر * محصول یت * بر نظر یوقدر که سنک زویک بر توندن وضیاستدن روشن دکلدر

۳۰۰

عقلک قاصر در باری انکار ایجه که مقهور و مر دود ابدی اولیده سین و حدیثی عدن
طشره جیحیه سین

روشن از پر توریت نظری نیست که نیست * منت خاک درت بر بصری نیست که نیست

بر نظر یوقدر که سنک یوزک بر توندن روشن دکلدر بر بصر یوقدر که انک اوزره سنک
خاک درک منی یوقدر (مفردات) (روشن) (ظاهر) (از) (من) (پرتو) (عکس) (روی)
بوز (ت) (خطایه) (نظری) (بر نظر) (نیست که نیست) یوقدر که یوق (منت)
احسان و امشان (خاک) (طریق) (در) (قو) (ت) (سنک) (بر) (علی) (بصری)
بر بصر (نیست که نیست) یوقدر که یوق (منهای اشارتی) ای نور ذاتیه سی
عالی منور قلیبی خالق بیچونم بر نظر یوقدر که سنک نور ذاتیه کت آید عکسی اولیه
جیسع ذی روحک کوزنک نورنی سن ویر سین و بر بصر یوقدر که انک
اوزرنده سنک احسانک و نمونک منی یوقدر یعنی جیسع اهل بصر سنک احسانک
محتاجدر

ناظر روی تو صاحب نظر اند آری * سر کیسوی نودر هیچ سری نیست که نیست

سنک یوز که نظر ایچی صاحب نظر لر در بی هیچ بر بصر یوقدر که انده سنک زلفک
هوسی یوقدر (مفردات) (ناظر) (نظر ایچی) (روی) (بوز) (تو) (من) (صاحب
نظر اند) (صاحب نظر لر در) (آری) (بی) (سر) (سودا و هوس) (کیسوی) (زلف
(تو) (سن) (در) (فی) (هیچ) (قطعا) (سری) (بر باش) (نیست که نیست) یوقدر که
یوق (منهای اشارتی) یارب ریاضات و مجاهدات و راه حقه استقامت سبیل
بصیرت قلی کتد اولوب سنک جلالک نورنی مشاهده ایدنر اولوا الابصار لر در
وانوار تجلیت ذاتیه که دایم ناظر لر در بی لکن هیچ بر کیسه یوقدر که سنک اسرار
وانوار تجلیه محیی اولیه بلکه هر کس اسرار آلهیه به مطلع اولقی هو سنده در
امانتک کر مک متناویر

اشک من کر زغمت سرخ بر آمد چه عجب * خجل از کرد خود پرده دری نیست که نیست

بنم کوزم باشی اگر سنک نمکدن قرار دیسه نه عجب بر پرده برنجی یوقدر که کندو
فعلکدن خجل دکلدر (مفردات) (اشک) (کوزم باشی) (من) (بن) (کر) (اگر) (از)
(من) (غم) (کدر) (ت) (سنک) (سرخ) (قزل) (بر آمد) (کلبسه) (چه عجب) (م
(خجل) (حجاب) (از) (من) (کرده) (ایشان) (خود) (کندی) (برده) (در) (برده
برنجی) (یا) (وحدتیه) (نیست که نیست) یوقدر که یوق (منهای اشارتی) ای
لطیف بعباده اولان اللهم سنک بزه منک لاجب صادر هر نه قدر نعمت نقصان اولورسه
کندی قصوریمز دندر سنک عطا کاک نقصان سبب اولان عیب و قصوریمز در
وستنک کر مکدن مهجو و غز ایچون کوزیمزدن خجالتله قائل باشلر دو کسک عجب
دکلدر زیرا پرده عجبی بر توب و اقه دن حیاتی قالدیروب ایشادیکی اعمال قبیحه دن
حافیت خجل اولدق بر کیسه یوقدر

آب

باشه پرده در لک اسنادی عاشقک سربینی فاش ایلدیکیچوندر خجل کیسه به حیرت لازم اولدیغیچون سرخ بر آمد لفظیه
جمع ایلدی حاصلی کوزم باشی فان اولدیه عجب دکلدر زیرا اول بنم سر صغنی فاش ایشادیکس چرا سیدر چکسون

آب چشم که برومت خاک درت * زیر صدمت او خاک دری نیست که نیست) آب چشم اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت
محصول یت * بنم کوزم باشی که سنک قیوک طیراغک انک اوزرنده منی وارز بر اقبوک طیراغی انی جذب ایدوب ضایع الیز
بلکه صوارر اعدی بر قیو طیراغی یوقدر
که انک بوز منی التده دکلدر ز بر اهر قیوک
کونده بنجه کره طیراغی صول حاصلی
کرت بکا دن کتایتدر (ناید امن نشیند
ز نسیت کردی * سبیل اشک از انظرم
رهگذری نیست که نیست) تا حرف تعلیل
نسیت تاسی معنی جهنده دامنه مقدر
دانت تقدیرند * محصول یت

۳۰۱

آب چشم که برومت خاک درت * زیر صدمت او خاک دری نیست که نیست

کوزم باشی که انک اوزره سنک قیوک طیراغک منی واردر بر خاک در یوقدر که
کوز باشک بوز منی التده دکلدر (مفردات) (آب) (سور) (چشم) (کوزم) (پرو)
انک اوزره (منت) (احسان) (خاک) (طریق) (در) (قو) (ت) (سنک) (است) (وارد
(زیر) (الت) (منت) (م) (او) (ضیم) (خاک) (م) (در) (قو) (با) (وحدتیه) (نیست که
نیست) (م) (منهای اشارتی) (اغتموا الرقة فان عند هاتزل الرحه) (سرنجه
یارب یوقرت قلب سبیله جالب رحت اولان کوزم باشی که انک اوزره سنک باب
اطفکدن اولوا نار رحتک وارد باب احسانک ملازمیندن کر به ایله نیساز مند او اور
برصد خای یوقدر که کوز باشک بوز منی التده دکلدر یعنی جیسع سی رقت
قلب ایله ظهور ایدن کوزم باشی سبیله رحت حقه واصل اولشلردر

ناید امن نشیند ز نسیت کردی * سبیل خون از انظرم رهگذری نیست که نیست

ناید نسیدن سنک دامنه که بر عیار اوتورمید بر رهگذر یوقدر که بنم نازمندن فان
سبیل دکلدر (مفردات) (تا) (حنی) (با) (للا بسة) (دا من) (نک) (نشیند)
اوتورمید (ز) (من) (نیم) (یاد صبا) (ت) (سنک) (سبیل) (م) (خون) (فان) (از)
من (نظرم) (نظرمندن) (رهگذری) (بر کندی) (نیست که نیست) یوقدر که یوق
(منهای اشارتی) یارب سنک فیض اصفکدن نظر کاهک اولان قبهه تجلی
انوار قد سکدن و آنار رحتکدن بر اظر اهر اولد قبهه کوزمندن قانی یاش سبیل روان
اولدق بر یوقدر یعنی هر نه پرده اولورسم کزرت بکا ایله کوزمندن قانی باشلر روان
ایدرم تا مقصودم حاصل اولجه بر نفس بکادن والیدن منک اولم

ناز کا زازا سفر عشق حرامست حرام * که بهر کام درین ره خطری نیست که نیست

ناز کره عشق سفری حرامدر حرامدر ز بر ا بو عشق یوانده بر آدم یوقدر که بر خطری
یوقدر (مفردات) (ناز کا زازا) (نازکرا ایچون) (سفر) (م) (عشق) (م) (حرام) (م) (است)
در (حرام) (م) (که) (زیرا) (بهر کام) (هر آیدمده) (در) (فی) (این) (بو) (ره) (بول
(خطری) (بر خطر) (نیست که نیست) یوقدر که یوق (منهای اشارتی)
بر مرشد کالاک نظر تده و حفظنده امر به اطاعت اوزره اعمال شافه و ریاضات
و مجاهدات و هزار درد شقایق ایله کوزمندن حسرت ایله قائلو باش دو کوب جلال چکمین
و باش و جاندن چکمین جائانه واصل اوله من نازک اولوب جانیه قیله ناله عشق یوشه
سفر حرامدر حرامدر ز بر ا بو عشق بولک هر بر آیدمده خطرمن بر یوقدر

تادم از شام سر زانق توهر جائند با صبا گفت و شنیدم سحری نیست که نیست

تا هر رده سنک سیاد زلفک اوچندن دم اورمیه و سوبلیه بر سحر یوقدر که با صبا ایله
گفت و شنیدم یوقدر (مفردات) (تا) (حقی) (دم) (نفس) (از) (من) (شام) (سینه) (سر)
اوج (زلف) (م) (تو) (من) (هر جا) (هر پرده) (تزد) (اورمیه) (با صبا) (با صبا) (ایله
(گفت) (سویک) (شنید) (ایشک) (سحری) (رحر) (نیست که نیست) یوقدر که

آب

۳۶

سوز سوبلسون ایچون بر سحر یوقدر که صبا ایله دیم و ایشتم اولیه یعنی راز سر زلفکی هر پرده فاش ایلیه
دیو صبا ایله هر سحر گفت کوده بر

(مصلحت نیست که از پرده برون افتد از آن
 ورنه در مجلس زندان خبری نیست که نیست)
 • محصول بیت • مصلحت دکلدر که راز
 پرده دن طشمره دوشه یعنی فاش اوله
 والا بر خبر بوقدر که مجلس زندان اوله
 یعنی رندل هر راز و اقلدر اما افشاستی
 لایق کور منزل (من ازین طالع شوریده
 برنجیم ورنه بهر منداز سر کویت دگری
 نیست که نیست) شوریده فرمشور
 دیکدر برنجیم با حرف ظرف ورنه زحمت
 و مشقت و هم ضعیف متکلم جائز در که برنجیم
 بانگ کسر یله فعل مضارع اوله ورا کردن
 محظوظی اذات فی در بهر مند نصیبی
 دیکدر • محصول بیت • بو طالع
 شوریده دن بن رنجیده هم ویا انجیم والا
 بر خبر کیمه بوقدر که سر کویت بهر مند
 اوله یعنی هر کس سر کویت بگدن
 محظوظ قدر اما بن طالع بددن زحمت هم
 (از حیای آب شیرین نوای چشمه نوش
 عرق آب و عرق اکنون شکری نیست که
 نیست) نوش بونده بال معنای اوله
 مناسب در سر نسبت عرق بونده مکراندن
 اولان هر قدر زیرا اکاده شکر قوبوب
 ایچر در معنای اولان عرق ایهام بیدر
 بونده عرق کلاب معنای اوله روشنند
 دین خیلی در لاش و در معنای سینه دینده
 مذکور معنای غفلت ابلش زیرا عرق
 بوند ایهام طریقه ذکر اولش پس دره
 تخصیص معنای ایهام سینه خلل ویر
 • محصول بیت • ای بال چشمه می سنک
 لیکن حیا ابلد یکندن بر شکر بوقدر که
 آب عرقه عرق اوله یعنی لب بر مر تب
 شیریندر که شکر حیا بندن آب عرقه
 عرق اولوب ایدی و صواب اولدی

یوق (معنای اشارتی) بارب سنک اسرار غیبیه تجلیات صفات کندن تاهر برده وهر
 بر کیمه به سو یلامک ایچون کیمه سحره قدر کفت و شیدم و خطاب و جواب انجیق
 سنک فیوضات ذاتیه الیه در غیر یارله دکلدر که من عرف الله کل لسانه دیکلدر
 وعند الاولیاء کتم اسرار واجبلر

• مصلحت نیست که از پرده برون افتد از آن ورنه در مجلس زندان خبری نیست که نیست
 • مفعول دکلدر که اسرار پرده دن طشمره دوشه بوخسه بر خبر بوقدر که اهل الله
 مجلسند بوقدر (مفردات) (مصلحت) مفعول (نیست) دکل (از پرده)
 پرده دن (برون) طشمره (افد) دوشه (راز) سر (ورنه) بوخسه (در) فی
 (مجلس) م (رندان) اولیاء الله (خبری) بر خبر (نیست که نیست) بوقدر که یوق
 (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالی حضرت ناری درجه نبوتدن ماعدا انبیاء
 هر نه قدر قوت قدسیه و کرامات لدنیه و رده به اولیایه دخی و پر مشدر لکن بین
 الاولیاء بلا داعیه کشف اسرار ایتد مفعول و مستحسن دکلدر بلکه در جاندن سقوطه
 سیدر بوخسه اهل الله مجلسند اوله فی خبر بوقدر و بولند فی اسرار بوقدر

• من ازین طالع شوریده برنجیم ورنه بهر منداز سر کویت دگری نیست که نیست
 بن بو بر نشان طاهدن انجورم بوخسه بر خبری کیمه بوقدر که سنک سر کویت بگدن
 نصیب اولدکلدر (مفردات) (من) بن (از) من (این) بو (طالع) بخت (شوریده)
 بر نشان (برنجیم) انجورم (بهره مند) نصیب اولد (از) من (سر) باش (کوی)
 محله (دگری) بر خبری (نیست که نیست) بوقدر که یوق (معنای اشارتی)
 بحمد الله بن علوه مند اولوب بخت بر نشان لندن مرتبه ولایتک ذروه علیاسه
 عدم وصولدن و مراد مک عدم حصولندن انجورم بوخسه فیاض ازلیک
 و قسام ازلیک کرم و قبضه واحسانه نهایت بوقدر و هر کس سنک تقسیم ازلیکدن
 استعداد نجه بر سر ابله نصیب اولدکلدر انداده و اولیاده و غیر ناسده بر سر واردر که
 برنده اولان سر بر غیر بسند بوقدر

• از حیای آب شیرین نوای چشمه نوش عرق آب و عرق اکنون شکری نیست که نیست
 سنک شیرین لیک حباسندن ای سلسل چشمه می شمیدی بر شکر بوقدر که آب
 و عرقه عرق دکلدر (مفردات) (از) من (حیا) م (اب) دوداقی (شیرین)
 طماننا (ای) ندا (چشمه) م (نوش) بال (عرق) م (آب) صو (عرق) در
 (اکنون) شمیدی (شکری) بر شکر (نیست که نیست) بوقدر که یوق (معنای
 اشارتی) ای بالدن طماننا و شکر دن لذیذ اذواق روحانیه و لذائذ غذای معنویه
 چشمه می وهر بر مخلوقات استعداد نجه نعم لایحیی بخشند می اولان ریم سنک
 قدر ازلیکدن زیاده و نقصان اولبان فیض واحسانکدن و اعلی و شیر بن اولان
 عطایای فراوانک حباسندن شمیدی بر چشمه لذت نعمت بوقدر که شکر نعمته
 نقصان ایتد ایچون عرق حیا به مستغرق دکلدر یعنی جمله می مستغرق

(نه من دلشده از دست تو خونین جگر م • کز غم عشق تو بر خون جگری نیست که نیست) منک دلشده نه اضافتی
 یابند دلدلشده کوکلی کیش دیکدر عاشقندن کنایتدر خونین یا حرف نسبت و تون تا کید

• نه من دلشده از دست تو خونین جگر م • کز غم عشق تو بر خون جگری نیست که نیست
 سنک الیکدن خونین جگر همان بن عاشق دکلدر بوقدر که سنک عشق
 غمتدن پر خون دکلدر (مفردات) (نه) دکل (من) بن (دل شده) کوکلی کیش
 یعنی عاشق (از دست تو) سنک الیکدن (خونین) قانی (جگر) م (م) خبر
 (از غم) م (عشق) م (تو) سن (پر خون) طلو قان (جگری) بر جگر (نیست که نیست)
 بوقدر که یوق (معنای اشارتی) بارب کز غم (ماشکرناک حق شکرک باش کور)
 سر بجه جمله مخلوق سنک نعم لایحی صا ک شکرده عجز لندن حباسده در و محجوب لدر
 لکن به سنک کرم و خلق و ایجاد کله جمله سنک ذکر و فکری و آتش عشق
 درونی سن مذکور بکل لسان ایچوندر سنک عشقه جگری پر خون اویش بالکن
 بن عاشق دکلدر سنک عشق غمتدن جگری پر خون اولد فی بوقدر حق فرجه نک
 قلبی یار سنک جهاتی بشار آتشی واردر لکن جمله سی سنک حکم و تقدیرک
 الشده ز بونلدر

• شیردر بادیه عشق تو رو باه شود به آمازین راه که دروی خطری نیست که نیست
 ارسلان سنک عشق صحر استده دلکو اولور آ بو بولدن که بر خطر بوقدر که آند
 بوقدر (مفردات) (شیر) ارسلان (در) فی (بادیه) صحر (عشق) م (تو)
 سن (رو باه) دلکو (شود) اولور (آ) م (از) من (این) بو (راه) بول (دروی)
 آند (خطری) بر خطر (نیست که نیست) بوقدر که یوق (معنای اشارتی) بورا
 عشقه علم و معرفه و زهد و کرامتله قوت قدسیه صاحبی نجه ارسلان واردر که
 حضرت الیهک خوف جلالتدن بلکه خوف عاقبتدن محو و تلاشی اولوب رو باه
 کبی هزار دل و حقارتله خاکه یکسان اولشدر آ بو خطرناک اولان راه عشقندن که
 آند خطر سز بر قدم بوقدر و جمله خطر آند در همان حضرت الیهک عصمت
 مستوب کند بکی محو بندن غیر یه نجات بوقدر

• از وجود این قدرم نام و نشان هست که هست
 • ورنه از ضعف در آنجا اثری نیست که نیست

بنم وجود مدن بوقدر نام و نشان واردر که وار بوخسه آند ضافتدن بر اثر بوقدر که
 یوق (مفردات) (از) من (وجود) م (این) بو (قدر) مقدار (بیم) بنم (نام)
 آد (نشان) علامت (هست که هست) واردر که وار (ورنه) بوخسه (از) من
 (ضعف) م (در) فی (آنجا) آند (اثری) بر اثر (نیست که نیست) بوقدر که
 یوق (معنای اشارتی) کز غم بو وجود مدن بوقدر نام و نشان که واردر جمله
 حضرت الیهک خلق و ایجاد یله واردر بوخسه حاکم ضعف و پریشان لندن و حضرت
 الیهک خوف و جلالتدن و خوف عاقبتدن بو وجود مو هوعد و وارلندن بر اثر بوقدر

• غیر ازین نکته که حافظ ز تو ناخشنود است
 • در سر پای وجود هنری نیست که نیست

نسبت ایچوندر کز که حرف علت غک
 عشقه و عشق تو به اضافتی لا مبدر
 • محصول بیت • سنک الیکدن همان بن
 دلشده جگری قانی دکلر بلکه بر جگر
 بوقدر که سنک عشق غمتدن پر خون دکلدر
 یعنی انجیق بنی خو بن جگر ایلد بلکه تمام
 عالم عشق الیکدن خونین جگر در (شیردر)
 بادیه عشق تو رو باه شود آمازین راه که
 دروی خطری نیست که نیست (بادیه
 صحر رو باه دلکی • محصول بیت • سنک
 عشق صحر استده ارسلان دلکی اولور
 آ بو عشق بولند نکه بر خطر بوقدر که
 آند اوله یعنی عشق و ادبسی بر خوف
 وادیدر که آند قور قیددن ارسلان کبی
 بهادر لرز بون اولور (از وجود این قدرم نام
 و نشان هست که هست) ورنه از ضعف
 در آنجا اثری نیست که نیست (این قدرم
 معنی جهتدن وجوده مقیدر • محصول
 بیت • وجود مدن بوقدر نام و نشان
 واردر که وجود دم واردر یعنی وجود دم
 و ارشته نام و نشان و ار حاصلی وجود مدن
 اثر ما وار ابد و کنت نام و نشان واردر
 بوخسه بر اثر بو قدر ضافتدن که آند یعنی
 وجود مدده اولیه یعنی وجود مدن همان
 بر آد قالمشدر اما هر ضافت که تصور
 اولور آند و واردر (غیر ازین نکته که
 حافظ ز تو ناخشنود است • در سر پای
 وجود هنری نیست که نیست) • محصول
 بیت • بونکته دن غیر که حافظ سندن
 ناخشنود در یعنی راضی دکلدر بر هنر
 بوقدر که باشند اباعه وجود کده اولیه
 یعنی هر هنر که واردر سنک وجود
 شریفکده وار الا بوقدر وار که فنی جوار
 اولد یکندن حافظ سندن راضی و خشنود
 دکلدر نکته بونده عیب معنای در نکیم
 به بود بونده نکته بو معنای واقعدر
 (بیت) • حافظ چو آب لطف ز نظم
 تو میبکد • حاسد چه گونه نکته تواند
 روان گرفت • دین ابکی بونده بیه نکته بی
 انگاش نکته سابقایان اولدیدی که کلام دقیقه در بر یعنی هر نکته وار سینه اما و قانکته سی بوقدر دیکدر (وله ایضا)

(نظر پیرمغان موجب حبش و طربست * روضه میکده را آب و هوای عجیبست) نظر پیرمغان اصنافی لامیه در و پیرمغان
مغایه بیانیه در و موجب حبش اسم فاعلک مفعولک در و روضه ک میکده به آب و هوایک عجیب بیانیه در
نظر درن بودند مراد التفات در * محصول

۳۰۴

بوتکته دین غیری که حافظ شدن خوشنود دکلدر سنک جیسع وجود که برهن
بوقدر که یوقی (مفردات) (غیر) م (از) من (این) بو (نکته) اسرار (حافظ)
م (ز) من (نو) سن (ناخست دوست) خشتود دکلدر (در) فی (سرپا) جیسع
(وجود) م (ت) سنک (هزی) بر معرفت (نیست که نیست) بوقدر که یوقی (معنی
اشارتی) ای محبوب حقیقی راه عشقهک فانیسی اولان حافظده بوعیدین و یو
اسرار در غیری بلم که سنک جانب من نکدن عطا واحدسان اولان تجلیات
وفیوضانه راضی دکلدر بلکه انوار جمالک آب حیاتنه قانموب عطش اتلنی کون
بکون زیاده اولفده در ای محبوب منک ذات بیسولک شئونانی هر دمده
و هر شخصه باشند باشد حکمتیز دکلدر اللهم ارنا الاشیاء کاهی

وله ایضا

(نظر پیرمغان موجب حبش و طربست * روضه میکده را آب و هوای عجیبست)
مغار پیرمغان نظری معیشت و سرورک سبید ریحانه باغچه سنک عجب آب و هوایی
وارد در (مفردات) (نظر) م (پیر) م (مضان) کافر (موجب) سب (حبش)
معیشت (طرب) سرور (است) در (روضه) باغچه (میکده) میخانه (را) ایچون
(آب) (هو) م (عجب) م (است) در (معنای اشارتی) مرشد کاملک
نظری و همتی مرید صادقی ریاضت و عشق و فیض و جذبه سبیله حساب قدسه
وانسیت حقه و سرور ابدیه به واصل ایلر باخصوص همت پیرایله و اذن شیخ ایل
چکیلن گوشه عزت و نیجه ار بین ایلر خلوت بر عجب روضه جتدر که علم و معرفه
و عشق و محبت سبب عظمادر

سرار باب کرم در قدم او اولست * غیر ازین شرح و بیان جرأت ترک ادبست
ارباب کرمک باشی انک قد منده اوراق اولیدر بوندن غیری مرشدک وصفده
شرح و بیان ترک ابدیه جرأتدر (مفردات) (سر) باش (ارباب کرم) کرم صاحبوری
(در) فی (قدم) ایاقی (او) ضمیر (اولست) اولیدر (غیر) م (ازین) بوندن
(شرح) تفصیل (بیان) م (جرأت) اقدام (ترک) م (ادب) م (است) در
(معنای اشارتی) سبب سعادت دارین اولان مرشد کامل بر خلیفه الله فی الارض در که
اغنیای زمان بلکه پادشاه جهسان اول ذات کرم الخصالک ایاغنه باش
قویوب خاک قدمنه یوز سورملری کندولره اولیدر بوندن زیاده اسرار اولیاء
الاهی تفصیل و بیان ترک ابدیه جرأتدر

قصه جنت و آواز بیت المهور * شرحی از جلوه خفایه بنت العنیت
جنت قصه سی و بنت المهور آواز سی بنت العنبت میخانه سنک ظهوردن بر شرحد
(مفردات) (قصه) حکایه (جنت) م (آواز) صدا (بیت المهور) آدم علیه
السلام ایچون جشدن کلان یاقوت احردن بریتدر توح علیه السلام طوقانده

آسمانه

بیت * پیرمغان نظری و التفاتی حبش
و طربی موجبدر و میکده روضه سنک
عجب آب و هوایی وارد آبدن مرادینه
یاده در و هوادن مراد سودا و آرزودر
(مرار باب کرم در قدم او اولست
* غیر ازین شرح و بیان جرأت ترک
ادبست) سرک اربابه و ارباب کرمه
اضافتی لامیه در قدم او افاضه بویه
در اول لامک کسری و یالک سکونیه
اسلوب عجمدر و لامک فنی و الفقه اسلوب
سر بدر علی کل حال اسم تفضیلد راین
اسم اشارتدر مصراع اوله و یاماده دند
کی شرح و بیان جرأت ترک ترک
ادبه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتی
کیدر * محصول بیت * ارباب کرمک
و اصحاب سخا ک باشی اول جانانک
قدمنده اولنی اولی و احری در ابدی
بو ذکر ایلد بکمر شرح و بیان غیری
و یابوندن غیری شرح و بیان ترک ابدیه
جرأتدر (قصه جنت و آواز بیت المهور
* شرحی از جلوه خفایه بنت العنیت)
بیت المهور طوقان نودن اول مکده مشرفه
برنده قرمزی باقوندن بر معبد و اربابی
مکده کی طوقان اولیحق اول زمانده آسمانه
رفع اولدی و حضرت ابراهیم پیغمبر
علیه السلام مکده مکرده بی انک برنده
یابدی و مذکور بیت المهور مکده نک
مخاضی سنده در دیرلر شریحه یا وحدت
ایچوندر بنت العنبت اوزم قرزی دیکدر
کناندر شرابدن عجم دختر زدی بکی
کی شرابه * محصول بیت * جنت قصه سی
و بیت المهور آواز سی و شهرتی
یاده میخانه سنک جلوه سندن بر شرحد
یعنی انک خفایه جلوه سندن و لطافتدن
کناندر بونده بنت برینه بیت العنبت

۳۰۵

آسمانه رفع اولندی کعبه شریفه انک برینه بنیاد اولندی (شرح) م (از)
من (جلوه) ظهور (خمخانه) میخانه (بنت العنبت) شراب (معنای اشارتی)
(وفیهما ما تشتهیه الانفس) اولان جنت آجله و آدم علیه السلام عبادت ایچون
کلن بیت المهور اوصافلری حقیقه عشق یزدانی و نبلی ربانی اذواق روحانی لری
کندو ده موجود اولان جنت عرفانک و انقطاع عن ماسوی الله ایچون و تحصیل
انس خدا و قرب درگاه عال جاه ایچون اذن شیخ ایلر اولان عزت و خلوتگاه
بیت الاحزانک اوصافلری بیان و شرح و عیساندر

خاطر عاطر مایه لعلی طلید * محک اندر طلب نقره و جلب ذهبست
بزم خاطر عاطر مزمل رنگلی شرابی طلب ایلدی بخیل کومش طلبنده و انون
جلبنده در (مفردات) (خاطر) طبع (عاطر) کوزل رابحه ل (ما) بز (یاده)
شراب (لعلی) لاله منسوب (طلید) طلب ایلدی (محک) بخیل (اندر) فی
(طلب) م (نقره) کومش (جلب) کسب (ذهب) انون (است) در (معنای
اشارتی) بزم همت پیرایله و گوشه خلوتده آثار مجاهدات ایلر روایح مسکینه ریخ
رجان عطرله معطر خاطر عاطر مزمل جگر فانیله آلوده اولش شراب عشق الهی بی
طلب ایلدی و نان و چانی راه حقه بذل ایچین و درد عشقه جان گرفتار ایچین بخیل
و محک کومش طلبنده و انون جلبنده تغییر الشکل لاجل الاکل ایدوب لذت
عشقندن محروم اولشدر در بحمدالله بوقسمت ره قسام ازلک عطا سیدر شکرالله
بجاء حبیه صلی الله تعالی علیه و سلم

درازل بر سر هر کس قلی رفت خوش * کعبه و شکده و جنت و دورخ سیست
ازاده هر کسک باشی اوزره بر قل کندی خاموش اول کعبه و بخفایه و جنت و جهنم
سبب و بهانه در (مفردات) (در) فی (ازل) م (بر) علی (سر) باش (هر کس)
هر کیمه (قل) م (یا) وحدتیه (رفت) کندی (خوش) ساکت اول (کعبه) م
(شکده) بخفایه (جنت) م (دورخ) جهنم (سیست) سیدر (معنای اشارتی)
(قبل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) سرنبجه علی سبیل التعاقب اوح اوزره
ازاده قل رجحان هر بر کیمسه به سعادت و شقاوتدن برنسه باز مشدر کعبه و بخفایه
و جنت و جهنم بر سبب و بر بهانه در (العبد قدیشقی و الشقی قدیسده) حدیث
شریفی دخی وارد در بوقسمت بر من لافه اقدامدر همسان اراده جزئییه بی صرف ایلر
قوله قولای انک کرکدر که (وان انس الانسان الاماسی) پیورلشدر و تقدیردن
بحث بوقدر همسان سکوت اولیدر و بو بولده صد هزار اذیت و مشغله تحمل
لازم و احرا در

کعبه بی مار میسر نشود قصه مخوان * دوات مصطفوی را لهاب بواهبست
خزنه و دینه مار سز میسر اولز قصه اوقومه مصطفایه منسوب اولان دوله
بواهبک لاهی وارد در (مفردات) (کعبه) دینه (بی) نی (مار) یلان (میسر) م

دل

۷۷

خاطر عاطر مایه لعلی طلید * محک
اندر طلب نقره و جلب ذهبست (عاطر
عطر دندر که کوزل و طاقلی قوقویه دیرلر
لعلی بایی وحدت ایچوندر و یانکیر محک اندر
طلب نقره یعنی کش طلبنده و انون
جذبنده در جذب چکمکدر * محصول
بیت * بزم خاطر مزمل جو هر یاده بی
طلب ایلدر اما محک ایچون و انون طلب ایلدر
اول طلب بوطلب ایلر بر اولسوسمی
(درازل بر سر هر کس قلی رفت خوش
* کعبه و شکده و جنت و دورخ سیست)
قلیده یا وحدت ایچوندر و یانکیر ایچوندر
رفت بونده واقع اوادی معنا سته فلدن
مراد قل قضا و قدر در * محصول بیت *
ازاده هر کیمه نک باشه قضا و قدر
قلی جاری اولشدر سعادت و شقاوت
و صلاح و فساددن هر نه که اول کیمسه دن
صادر اوله جتی ایسه پس کعبه و بخفایه
و جنت و جهنم اسباب ظاهر بدر
نه ایچون یا رادالدینی خالق اشیا یلور
(کعبه بی مار میسر نشود قصه مخوان
* دوات مصطفوی را لهاب بواهبست)
بو پیشک مضعونی ساقا کیمش در
مصطفوی اسم منسوبدر شدون اقیاس
مصطفی ابدی زیر اکلک بشی و یالتنجی
حرفی الف اولسه قاعده نسبت حالتده
انی حذفدر لهاب آشک بالکنه دیرلر
ضرا مده دیرلر * محصول بیت *
خواجه خطاب عام طریقیله پیورر
مال مار سز میسر اولز افسانه ترک ایلر
کور من مین که حضرت محمدک دولت
نبوتنه بولهب ملوک لاهی یعنی اذا
و جفاسی و حضرت ابراهیمه نمرو دیک
و حضرت موسایه فرعون ملوک
اذا و جفاسی معارندرحاصلی (ع) کعبه و مار
و کل و خار و ضم و شادی بهند * ملوکدر که
اشیا اضدادیه متین در

کوه را يك بود جوهر حشمت ليكن * بعمل كوش كه حشمت نه باصل ونسبت (كوه را يك دن مراد اصل با كدر يعني نسب يك وجوه در مراد ماده وهوليد حشمت حاك كدر به لغتده اوتامق و غضب معناه اصطلاح واستعماله عظمت معناه در بعمل با حرف صله

﴿ ۳۰۶ ﴾

(نشود) اولز (قصه) م (مخوان) اوقومه (دولت) م (مصطفی) م (با) نسبه (را) ادات مفعول (لهب) آتش يالكي (بولهب) ابواب (است) در (معناي اشارتي) حاصلی سعي وغيرتسز و مجتسز و مجتسز و معارضدن اولان اذا وبلايه تحملسز اسرار مكنونه رايه واتوار تجليات مغزونه سبحانه ووصات مبسر دكدر بوش بره مثل سهوله ارضه مدفون اولان خزينه يك طلسمي اولان مارك زحمتي چكمن كيمسه به دفينه به وصلت مبسر اولدبني كي خزينه انوار مجد به به دفينه اسرار احد به به بولهب مشرب اولان منكر لك اذا صسته تحمل انجینه وصات مبسر اولز

﴿ كوه را يك بود جوهر حشمت ليكن * بعمل كوش كه حشمت نه باصل ونسبت ﴾

يك ذات حشمت جوهری اولور يعني دنياه دول اصل يك ايجو ندر ليكن ۴۴ چالش زيرا عقاده دول وحشمت اصل ونسب اليه دكدر (مفردات) (كوه را يك) اصل يك (بود) اولور (جوهر) م (حشمت) دول (ليكن) م (بعمل) ۴۴ (كوش) چالش (كه) زيرا (حشمت) دول (نه) نفي (باصل) اصل اليه (ونسب) نسب اليه (است) در (معناي اشارتي) كچه دنياه دول وساطت اصل يك اولوب حسب ونسب صا جباري ايجو ندر ليكن (فاذا نفخ في الصور فلانساب ينهم) آيت كريمة سي سرجه ۴۴ وعبادته چالش كه آخرته دول وعبادت حسب ونسب اليه دكدر بلكه حسب ونسب سؤل دخی ارازان همان ايشلد يكك ايماندن سؤل او ثوب دائم عمل خيره سعي ايت كه (وان ليس للانسان الا ما سعي) يور لشد

﴿ دل حافظ بهمين راه توفيق خدا * جاودان سعي كنان روز و شب اندر طلبت ﴾

حافظك كوكلی همین بویاده خدايك توفيقه ابدی روز و شب طلبده سعي ابدیچيدر (مفردات) (دل) كوكل (حافظ) م (بهمين) انجق بو (راه) بول (با) للملايه (توفيق) هدايت (خدا) م (جاودان) ابدی (سعي) كنان سعي ابدیچي (روز) كوز (شب) كچه (اندر) في (طلب) م (است) در (معناي اشارتي) سعي و مجاهده ايكي جهانده مایه سعادت و باعث مشاهده اولدنيچون حافظك كوكلی همان بوعشق و محبت بولده حضرت الالهك توفيق و عناينه ابدی كچه و كوندز طلبده سعي ابدیچيدر ﴿ وله ايضا ﴾

﴿ خم زلف تودام كفر و دينست * زكارستان توبك شبه اينست ﴾

سنگ زلفك بولگی كفر و دينست طوزاغيدر سنگ كارتخانه كدن بر شمه بودر (مفردات) (خم) بوكلم (زلف) م (تو) من (دام) طوزاني (كفر) م (دين) م (است) در (ز) من (كارستان) ايش يري (تو) من (يك) بر (شبه) ذره (این) بو (است) در (معناي اشارتي) استعذ بالله (بمحو الله ما يشاء و يثبت و عنده ام الكتاب) سرجه بارب سنگ خمب هو بشته اولان اراده ازايه ككرو ديك

﴿ طوزاغيدر ﴾

اهل كفر و ديني دام زلفه صيد وشكار ايلك سنگ كپشكدر زلفه اسنادی مجازا در زلفك كارستاندن بو بر شمه در سعي ايت صيد اولدنيچون بعضي نسخه ده زكارستان تو دوشمش پس تجوزه ارتكابه احتياج اولز

(جالات معجز حشمت ليكن * حديث غزه ات سحر ميشت) جالات مبتدا معجز حشمت خبری يعني جالك كوزلك معجزه سيدر يعني كوز لكده جيج كوزلره غالبسز سكا بكرز دنياه بر كوزل بوقدر حديث غزه ات حديث غزه اضافتي بيانيه در سحر ميته بويه در ميان اسم فاعلدر ايان بين يعني افعال يا بشدن لازمه كلور متعدد بده لازم اوليك اشكاره سحر ديكدر متدلي او ايجه معجزه حسني كوستريجي سحر ديك او اور * محصول ييت * اي جانان سنگ جالك كوزلك معجزه سيدر يعني نهايت حسن بو كانه صردر چشمك ﴿ ۳۰۷ ﴾

طوزاغيدر كه اهل اسلام و اهل كفر سنگ گرفتار كدر توفيق و هدايتده سكا مجتسز جلودر بوا سعاد واشفاقك قدرتك كارتخانه مستدن بر ذره در

﴿ جالات معجز حشمت ليكن * حديث غزه ات سحر ميشت ﴾

سنگ جالك حشمت معجزيدر كه سكا فخر بوقدر ليكن غزه لك سوزي سحر كوستريچيدر كه نيجه فته لاندن ظاهر در (مفردات) (جال) م (ت) خطايه (معجز) عاجز قليجي (حسن) م (است) در (ليكن) استدر اك (حديث) سوز (غزه) كوز قبج (ت) سنگ (سحر مين) سحر كوستريجي (است) در (معناي اشارتي) (ونسون النيم اذاراوه) سرجه بارب سنگ جالك مشاهده سي لذتي ايكي جهان لذتي اونو ندر بيجيدر زيرا سنگ حسن و جالكه ايكي جهانك محبو باري و حور ياري و ملكري مشايه اولقه فدن عاجز در كه ذات وسفانكده فظيرك بوقدر ليكن عالم خلقي سنگ نظر عنايتك مجتسز در بوجه ظهورات سنگ سحر حلال كي معجز اولان سطوت و آثار جلال و جالكدر ﴿ بدان چشم سبه صد آفرين باد ﴾ كه در عاشق كشي سحر آفرينست ﴿

﴿ بدان چشم سبه صد آفرين باد ﴾

اول سبه كوزه بوز تحمين اولسون زيرا عاشق اولدر مكالده سحر را ديچيدر (مفردات) (بدان) اول (چشم) كوز (سبه) م (صد) يوز (آفرين) تحمين (باد) اولسون (كه) زيرا (در) في (عاشق كشي) عاشق اولدر بيجي (با) مصدر به (سحر آفرين) سحر خلق ابدیچي (است) در (معناي اشارتي) بارب اول نقابصدن مژه اولان ذات بيجو ك بر موصوف بصفات الكمالدر كه خلق عالم وصفنده عاجز در وير (فقال لساريد) در كه مؤثر حقيق انجق اول اولفله عاشق صادق (موتوا قبل ان تموتوا) سرجه مظهر ايتكاه صهرار اسرار عجيبه ل واحوال غريبه دره منبع شايع حكمت فيلشد

﴿ عجب عليست علم هيت عشق * كه چرخ هشتمش هتم زمينست ﴾

عشق علم هيتي بر عجب علمدر كه سكر بيجي فلاك اكه بدنجي بودر (مفردات) (عجب) م (علم) م (است) در (علم) م (هيت) صورت (عشق) م (كه) زيرا (چرخ) فلاك (هستم) سكر بيجي (ش) ضمير (هتم) بدنجي (زمين) م (است) در (معناي اشارتي) عاشق مخلصك منبع شايع حكمت اولان قلبنده علوم لدنيه دن ظهور ايدن هيت عشق بر عجب و غريب علمدر كه اول علوم لدنيه سيبه عاشقك مرتبه سي اعلاي علينده بر عالي مرتبه در كه فلاك نامن بورفته عاشقك مرتبه سه نسبت بدنجي ارض كي ايجو ندر

﴿ نينداری كه بدكو رفت و جان برد * حسابش باكر ام الكا دينست ﴾

ظن ايله سين كه خلقه قبيح سربلعي دنيا دن كنددي و جاني عذابدن خلاص ايشدي لك حسابي كرام كاين ايله در (مفردات) (نينداری) ظن ايله سين

غزه مي حديثي اشكاره سحر در يعني غزه سحره دخی سحره ممتاز در يا خود مين معجزه جال جانا نادر بعضي نسخه ده (لغات معجز عيسيت ليكن * حديث طرهات جبل المتينست) لسان لك جعيدر شذوذا معجز عيسيت يعني احبای مونا ده حديث طرهات اضافتي بيانيه در جبل المتين اضافتي ده بويه در محكم ايب ديكدر * محصول ييت * سنگ لبرك احبای عشفاده معجزه سيدر اما طرك قصر وصاله عروج ايلكه محكم جبل در يعني كند وصاله ايكي وجهه ييله بينده تا كسد الدح بما يشبه الذم وار (بدان چشم سبه صد آفرين باد) ﴿ كه در عاشق كشي سحر آفرينست ﴾ بدان اصلنده يان ابدی همزه داله ابدال اولشددر بعضي نسخه ده بران واقعدر اماما آل بر در چشم سبه اضافتي بيانيه در آفرين ادات تحسيدر باد امر غايبدر مقام دهاد اسمالي اكثر در كه حرف تعميل تحسيدر عاشق كشي وصف تر كيددر نشيددن كاف عريه يك ضيله عاشق اولدر بيجي ديكدر با سي حرف مصدر در سحر آفرينده وصف تر كيددر آفريندنن براد بيجي معناسته سحر آفرين سحر براد بيجي ديكدر ميانفاه ايله سحر معناسته * محصول ييت * اول چشم سياه چانه بوز تحمين اولسون زيرا عاشق اولدر جيلكه سحر ممتاز بي نظيردر (عجب عليست علم هيت عشق * كه هتم آسمان هتم زمينست) عليست ده كي با حرف وحدتدر علمك هيشانه و هيشاك عشفه اضا فتلري پيايه در علم هيشات حرركات افلاك وسير نجومدن بحث ابلر بر علمر بونده علم هيشادن مراد عشق كنددر استعاره

طريقه كه حرف بيان عجبدر هتم اسمان بدنجي فلاك در كه زحل بلذ بسك فلكيدر بونده هتم بر شمه هتم بازنل غفلت ايشارز را اهل شرح ديسته طبقات اسمان وزمين بدشدر سكرز دكدر اما اهل هيات و حكمت لساننده طبقات افلاك و صامر طوزردر عشق علم هيشاندر ديدكي مجازا در عشقك علم مرتبه سين بيان ايلمكيون كا علم هيات استعاره ابلدی * محصول ييت * عشق علم هيشان بر عجب علمدر كه بدنجي فلاك كا نسبت بدنجي طبعه زمين در

یعنی بدیجی فلك بود در رفتله اكا كوره
 بستدر (نینداری اكا بد كورفت و جان
 برد * حسابش با کرام الکاتبینست)
 جان برد بحسب لغت جان ابلندی دیمکدر
 اما بونده مراد جان قور تردی دیمکدر
 * محصول بیت * من ظن ابله سین که
 بد کو یعنی ذمام و غیبت کو اولدی و جان
 قور تاردی یعنی اولمکیله جانی تخلیص
 ابلدی دیمه زیرا کرام الکاتبینله حسابی
 با قیدر یعنی دنیا این کور مد یسه
 آخرتده صذاب خدا با قیدر هر کئی
 ابلد کین بولور (ز چشم شوخ جان
 چون توان برد * که دایم با کان اندر
 کینست) شوخ بونک کی بر زده اسحق
 قانلی دیمکدر یعنی مطبوع و موزون حرکتی
 معناسنه چون و او اصلیه ابله نیجه
 دیمکدر عربیده کیف معناسنه بر دیونده
 بردن معناسنه در * محصول بیت *
 اول جانانک مطبوع و موزون کوزندن
 نیجه جان قور ترمق او اور که دایم کان
 ابرو یله کینده در یعنی ایکی کان ابرو یله
 دایما بوسیده در که جانی شکار ایلک ایستر
 پس اندن جان نیجه خلاص اولور (شو
 حافظ زکبد زافش این * که دل
 برو کنون در بند دینست) کید مکر
 و حیلله * محصول بیت * ای حافظ
 ایلک زلفی مکرندن امین اوله زیرا کوکلی
 الدی و ابلندی شمدی دین المی قیدنده در
 زلفه استاد بحجاز در زیرا الوب ایلدن
 جانا اندر بعض دیوانده مخلص بیتی بویه
 واقعدر (زجام عشق می نوشید حافظ
 * مدامش رندی و مستی از نیست)
 جام عشق اضافتی بیانیه در نوشید فعل
 ماضی مفرد غائب مدامش ضمیری حافظه
 راجعدر * محصول بیت * حافظ جام
 عشقندن باده نوش ابلدی پس ایلک همیشه
 رندلکی و مستلکی بوندند یعنی جام
 عشقندن باده نوش ابلدیکنند و بعض
 نخنه ده بویه واقعدر

(بد کو) رامن سوبلی (رفت) کندی (جان) م (برد) ابلندی (حساب) م
 (ش) ضمیر (یا) للملابسه (کرام الکاتبین) ایکی ملک که اعمال یزارر (است)
 در (معنای اشارتی) اسرار ادبیه اهل الهی و مرتبه عالی دل آگاهی منکر
 او اوب ستاد واستکار لکدن مردان خدایه مبارز و معارض اولمکه کان جهالتدن
 اهل الله قبیح کلام ایل طعن ایلدن قافلی ظن ایلله سین که دنیا دن سلامت ایمان
 ایل جان قور تاره اول منکر اهل الهی روح خسته ایمان نسز کتک خونی وارد
 وانک کراما کاتبینک یاز دینی دفتر اعما ننده اولان قبایحله حساب و مناقشات
 مدانی دخی در کار در

ز چشم شوخ او جان چون توان برد * که دایم با کان اندر کینست *
 انک مطبوع کوزندن جان خلاص اینک نیجه ممکنر که دایم نیروکان ابله بوسوده
 در (مفردات) (ز) من (چشم شوخ) مطبوع کوز (او) انک (جان) م
 (چون) نیجه (توان) ممکن (برد) ابلتک (که) زیرا (با کان) بای ابله
 (اندر کینست) بوسوده در (معنای اشارتی) (و عین الله ناظره الینا) سر نیجه ای
 منکر اهل الله او اوب قهر الهیدن خوف اینک کیسه مقهورین اولان ام سالفه ر
 کی قهر و غضب ابله اولان نظر الهیدن جان خلاص اینک نیجه ممکنر که دایم
 (لا یخفی علیک شی) سر نیجه بصیر بالعباد در همان تیر قهریدن و مکر و صذابندن
 حذر لازم در

شو حافظ زکبد زافش این * که دل برد و کنون در بند دینست *
 ای حافظ انک زلفنک مکرندن این اوله که کوکلی ابلندی شمدی دینک قیدنده
 در (مفردات) (شو) اوله (حافظ) م (ز) من (کید) مکر
 (زلف) م (ش) ضمیر (این) م (که) زیرا (دل) کوکل (برد) ابلندی (کنون)
 شمدی (در) فی (بند) قید (دین) م (است) در (معنای اشارتی) ای حافظ جمیع
 خصوصیه آداب مراعات ادوب الهی مکرندن امین اوله سین که کرچه شمدی
 کوکلی سعادت جانیته دوندروب نور ایمان ابله مشرف فیلسفدر اما مومنین دن
 اولد قیجه خوف عاقبت اهل الهی دخی در و نشدن زائل دکلدر همان خوف
 ورجا لازمدر

زجام عشق می نوشید حافظ * مدامش رندی و مستی از نیست *
 حافظ عشق جامندن می نوش ابلندی مدام حافظک رندلکی و مستلکی بوند ندر
 (مفردات) (ز) من (جام) فدح (عشق) م (می) شراب (نوشید) ایچدی
 (مدام) دایم (ش) ضمیر (رندی) قلندرک (مستی) مستلک (از) من (این)
 بو (است) در (معنای اشارتی) بحمد الله عون ابله حافظ قلب بجلادن
 شراب عشق الهی بی نوش ابلدی آنکچون حافظک رندلکی و مستلکی بوشرب
 عشق الهی سیندندر

(بیجان می کش چو حافظ نازش ای دل * که ناز ناز نیشان ناز نیست) * محصول بیت *
 ای کوکل اول جانانک نازی حافظ کی
 جانله چک زبنا نازی دلبرک نازی مقبولدر و شوه لری موز و مذبوعدر حاصلی (کل فعل من الملیح ملیح) (و له ایضا) (روزه
 یکوشد و عید آمد و دلهای رخاست * می ز میخانه بچوش آمد وی باید خواست) بوغرل و ساقیا آمدن عید غزل و ساقی پیار
 باده که ماه صیام رفت غزل عید صیامده
 ۳۰۹

بیجان می کش چو حافظ نازش ای دل * که ناز ناز نیشان ناز نیست *

اول نازنین محبوبک نازی حافظ کی جانله چک ای کوکل زیرا ناز نیشانک نازی نازنین
 و لطیفدر (مفردات) (بیجان) جانله (می کش) چک (چو) مثل (حافظ) م
 (ناز) خیسوه (ش) ضمیر (ای دل) ای کوکل (کا) زیرا (ناز) م (نازنین)
 نازی محبوبلر (نازنین) لطیف (است) در (معنای اشارتی) اول لطیف بهیاده
 اولان محبوب حقیقک امر و فرمانی جان و دلدن کرم یسره رک چک ای کوکل
 زیرا لطیف اولان اناهک امری و بویروغی لطیفدر که سبب سعادت سرمدیه در

وله ایضا *

روزه یکوشد و عید آمد و دلهای رخاست * می ز میخانه بچوش آمد وی باید خواست *
 صوم برجانبه کیندی و بیرام کادی و کوکلر قافدی جوش ابلدی شراب میخانه دن
 جرشه کادی ایستک کرک (مفردات) (روزه) صوم (یکسو) برجانبه (شد)
 اولدی (عید) بیرام (آمد) کادی (دلها) کوکلر (رخاست) قافدی (می)
 شراب (میخانه) م (بچوش) حرکت (آمد) کادی (می باید) کرک (خواست)
 دینک (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق ربانیه امثال اوامر الله ادوب ریاضت
 و عباداته صوم سوی حاصل او اوب عید وصال و تجلیات ذوالجلال کادی
 و دل آگاهلر تجلیات خدایه عدم تحملدن قانوب جوش ابلدی خمتخانه مجتهدن
 شراب وحدت نشستی فیوضات الهیه ابله ظهوره و جوشه کادی (اللهم اعطنی
 شوق لقائک من غیر ضراء مضرة ولا فتنة مضلة) دعا شریفله حضرت الهی
 ثبات و عصمت ایستک کرک (عهه الله من جمیع الحجاب انفسانی)

نوبت زهد فروشان کران جان بکشد * وقت شدی و طرب کردن رندان رخاست *
 کران جان زهد فروشلرک نوبتی بکیدی رندلرک شادلخی و شنگلی وقتی قافدی
 (مفردات) (نوبت) م (زهد فروشان) زهد صابجیلر (کران) ثقیل (جان)
 م (بکشد) بکیدی (وقت) م (شادی) سرور (طرب) شلاک (کردن)
 ایلک (رندان) فاندلر (رخاست) قافدی (معنای اشارتی) دل آگاهده
 فیوضات ربانی و تجلیات سبحی ظهورا بند کدنصرکه ظاهرا اهل ابله مقید اولان
 کثافت نفاثته ثقیل جانی زهد فروشلرک و اهل صورتلرک صحبت نوبتی بزدن
 کیند بکه اهل صورته اهل معنی پیشده جنسیت بوقدر بزه قید ماموی دن فارغ
 اولش قلندران حقیقلرک انسیت حقه اولان شادلخی و شنگلی وقتی قافدی و کادی
 چه ملامت رسد اترا که چوما باده خورد * این نه عیبت بر عاشق رندونه خطاست *

نه ملامت ابر بشور اول کیسه به که بز جان شراب ایچمه رند عاشق قنده بوعیب و خطا
 دکلدز (مفردات) (چه) نه (ملامت) طعن (رسد) ابر بشور (اراکه) اول
 کیسه به که (چو) شل (ما) بز (باده) شراب (خورد) ایچمه (این) بو
 (نه عیبت) عیب دکلدز (بر) عند (عاشق) م (رند) قلندر (نه خطاست)

ونه خطاست * چه بونده مبالغه افاده ایدر استقامت انکاریده اواقی قابلدر * محصول بیت *
 اول کیسه به که بزم کی باده بچرخد عاشرک رندک یاتنده عیب و خطا دکلدز یعنی
 و خطا دکلدز اسکر زهاد و صباد یاتنده خطا ابله

خطادکدر (معنای اشارتی) (ولایتخافون اومه لایم) سرنبه اول صدای
دل اولان مظهر الوارنجلیساته و بر جلیت شراب عشق الهی بی نوش اینکله جذبه
رجساته واصل اولان ذواته اول صورت پرست اولان زاهد خشکاردن طعن
وملامت ایرشیز کمال حاکمیدن (واذاخا طبعهم الجاهلون قالوا سلاما) سرنبه ذوق
عشق مستغرق اولدقلندن متغیر الحال دخی اوازیر یو عشق الهی ابله سرست
اولوب یو صورت ملکی خراب اینک چاشنی عشق طبعان مرانی زاهدک زنده
نه قدر عیب کور بنور ابله عاشق زندک عنده عیب و خطا دکلدر بلکه
عین عطا الله در

باده نوشی که در او هیچ ربانی نبود بهتر از زهد فروشی که در او روی ریاست
شول بر باده نوشکه هیچ انده بر با اولیه بکر کدر اول زهد فروشن که آند ریا پوزی
وارد در (مفردات) (باده نوشی که) بر شراب ایچی که (دراو) انده (هیچ) قطعاً
(ربانی) (ربا) (نبود) اولیه (بهتر) بکر کدر (از) من (زهد فروشنکه) (زهد
صنعتی که) (دراو) انده (روی ریاست) (ریا پوزی و ریاکاری) (معنای اشارتی)
شول بر باده نوش که آتش عشق الهیله خس و خاشاک ماسوایی احراق ایدوب
خانه تجلی اولان دل آگاهی ذکر حقه و انس فیاض مطابق ابله ساکن و معاش
قیلان عاشق صادق و هیچ ریا اولیه تزکیه نفس ابله زهد فروش اولان زاهد
مرایدن بکر کدر که آند شرک خنی اولان ریا پوزی وارد در (ولایتشرک بعباده ربه
احدا) نهیله متهی اولماشدر

چو مانده مردان ریا بزم و نه از اهل نفی آنکه او عالم سرست برین حال کواست
بزم ریا آداری یز نه اهل نفاقند اول الله که او عالم سردر بوحال اوزره شاهد در
(مفردات) (ما) (نه) نفی (مردان) آدمیر (ربا) م (ایم) ضمیر متکلم مع اقر
(نه) نفی (از) من (اهل) م (نفاق) م (آنکه) اولکه (او) ضمیر (عالم) م (سر)
کبر او (است) در (بر) علی (این) بو (حال) م (کوا) شاهد (است) در
(معنای اشارتی) بحمد الله توفیق خدا ابله بزمه ریا اهل و نه نفاق اهل سلطان
عشق کسور دلدن یوناری نفی اینکدر عالم السر و الخفیات اولان الله بوحال
اوزره شاهد در

چو فرض ایزد بکناریم و بدی هر نکنیم و آنچه گویند روایت نکویم رواست
الله تعالی که فرضی ادا ایدرز و برنا مشروع ایشی دخی ایلرزواتی که اهل شرع
نا مشروع و در بر لز مشروع و در دیمرز (مفردات) (فرض) م (ایزد) اسم خدا
(بکناریم) ادا ایدرز (بدی) برنا مشروع (هم) دخی (نکنیم)
ایلرز (آنچه) اول نشستی که (گویند) دیه اهل شرع (روایت) مشروع
دکل (نکویم) دیمرز (روایت) لا یقدر و مشروع و در (معنای اشارتی) بحمد الله
غلبه عقله و افراط جز با اله حد شرعی نیجایز ایجاب فریض الهی ادا ابله اوامر

(باده نوشی که در او روی ریاست نبود)
بهتر از زهد فروشی که در او روی ریاست
نوشیده با وحدت ایچوندر که حرف
رابط صفت روی و ریا عطف تفسیری
فروشنده ده با وحدت ایچوندر که حرف
رابط صفت محصولیت بر باده نوش که
انده روی و ریا اولیه بکر کدر شول بر زهد
فروش مرایدن که آند روی و ریا اولیه
ز بر شراب خرمه صیتی توبه ابله ساقط
او اور اماریا کدر در توبه ابله محو اولماز
(مانه زندان ریا بزم و حریفان نفاق) آنکه
او عالم سرست برین حال کواست
(محصولیت) بزم بارندری یعنی مرانی
زهد دکلر دخی نفاق حریفی دکلر
حاصلی بزمه ریا و نفاق اولان اول که یعنی
الله که اسراره عالم بزم بوحالره شاهد در
یعنی الله یاور که بزم مرانی و منافق دکلر
(فرض ایزد بکناریم و بدی هر نکنیم و آنچه
گویند روایت نکویم رواست)
بکراریم زایله باز لایق کرک ذال الله یاز نذر
خطا ایلدیلر (محصولیت) الله
فرضی ادا ایدرز و کیم به بر امرانی ایلرز
و هر آنکه به که شارع جاز دکلر در دیر
یزدیمرز جاز در یعنی الله و پیغمبر
بیوردغنی طو تارزو هیچ کیم به جفا
واذا ایلرز

الهیه امثال و تواهیدن اجتناب اوزره یز و هر نسته که شرع ای تحسین ایتمه
یزدخی تحسین ایتمیز و مشروع اولیانه دوا ی نفعه تابع اولوب مشر و عذر دیمرز
مقتضای محبت صادق شرع کمال تعیندر

چو چه شود کرم و توهرد و بهم باده خوریم باده از خون رزانت نه از خون شحنت
نه اولور اگر بن و سن هر ایکیز یله شراب ایچیز باده اوزم جو و غنک فاندند سرک
فانکرندن دکلدر (مفردات) (چه) نه (شود) اولور (کر) (کر) (من) (بن) (لو)
سن (هر دو) هر ایکیز (بهم) یله (باده) شراب (خوریم) ایچیز (باده) شراب
(از) من (خون) فان (رز) اوزم چیسوقی (است) در (نه) دکل (از) من
(خون) فان (شما) سن (است) در (معنای اشارتی) ای زاهد صورت پرست
یو قاصر نظری ترک ایدوب اسرار و معنایه و مقام علییه واصل اولوب ایچون بزم
ابله شراب عشق الهی بی نوش ایدوب فتای نفس اهل خرابانیدن اولانک نه ضرر
اولور شراب عشق الهی باغ قلبیده تانبه اولان شجره ایمانک حمزه نورانیست در
و خون جگر ندر سرک هوای نفسله دو کبلن فانکرندن دکلدر

(این نه عیبت کزین عیب خال خواهد بود و زبود عیب چو شدمر دم بی عیب کجاست)
بو عیب دکلدر که بو عیدن خلل و نقصان اولسه کرک اگر عیب اولور سه نه اولدی
عیسز آدم فتنده در (مفردات) (این) بو (نه) نفی (عیبت) عیدر (زین)
بودن (عیب) م (خلل) نقصان (خواهد بود) اولسه کرک (ور) اگر (بود)
اولور سه (عیب) م (چه) نه (شد) اولدی (مردم) آدم (بی عیب) عیسز
(کجاست) فتنده در (معنای اشارتی) ای زاهد (رب) اشدت اقر لو اقسام علی الله
لا بره) سرنبه هوای نفسی ترک ایدوب و صورت ملکی خراب ایدوب فانی
فی النفس و فانی فی الله اولوب بو عیب دکلدر بو صورتی خراب اینکدن دینکه نقصان
کلر بلکه دینه نقصان و برین صورت مهور اولوب قلبک خراب اولیدر اگر حقی
قبول ایچوب زعمکجه بونی عیب عد ایدر ایک سنک کی احقسه جواب عیسز
آدم فتنده در دیمکدر

حافظ از چون و چرا بکنار وی نوش دی نزد حکمش چه بحال سخن چون و چراست
حافظ از چون و چرا بکنار وی نوش دی نزد حکمش چه بحال سخن چون و چراست
و چرا سوزینه نه بحال وارد در (مفردات) (حافظ) م (از) من (چون) نه
(چرا) ایچون (بکنار) کج (می) شراب (نوش) ایچ (دی) بر نفس (نزد)
عند (حکم) م (ش) ضمیر (چه) نه (بحال) قدرت (سخن) سوز (چون)
نه (چرا) ایچون (است) در (معنای اشارتی) لا یسل عما یفعل سرنبه
ای حافظ قسام ازک و حکیم لم یزک تقدیر و تقسیدن و افعال و حکمتندن سؤال
و اعتراضدن کج همان وقتی محافظ اولوب بو نفس مقداری اولان عمره شراب
عشق نوش اینکله قید ما وادن منسلج اولوب لذات روحانیه ده استغراق اوزره

(چه شود کرم و توهرد و بهم باده خوریم باده از خون رزانت نه از خون شحنت)
باده خوریم باده از خون رزانت نه
از خون شحنت (چه شود اسنفهام
انکاری یعنی نسته لازم کلر دیمکدر من و تو
خطاب عام در رزان رزک جمیدر اصمه
چو و قلمی دیمکدر محصولیت
نه اولور و نه لازم کلور اگر بن سه کله
بر قاج قدح ایچیر سک یعنی نسته لازم کلر
زیر باده اصمه فاندندن حاصلدر سرک
فانکرندن حاصل دکلدر یعنی ایچیر سک
حق الله در حق عباد دکلدر که آند ن
کیمسه به ضرر مترتب اوله

(این نه عیبت کزین عیب خال خواهد بود)
و زبود عیب چو شدمر دم بی عیب
کجاست (محصولیت) بوباده نوشلق
بر عیب دکلدر که بودند بر کیمسه به خلل
و ضرر حاصل اوله و اگر عیب اولور سه
نه اولدی عیب سز آدم فتنده اولور یعنی
عیب همان باده نوشلقه مخصوص دکلدر
بلکه عیب و ب وارد کرک کوره هیچ
نسته دکلدر (حافظ از چون و چرا
بکنار وی نوش دی نزد حکمش چه
بحال سخن چون و چراست) چون نیجه
چرا ایچون دیمکدر یعنی خالق اشیا حقنده
یونیمسه در و بونیمزه بوبله در دینلر
ایشادیک ایشارده کانت و کوصحیح دکلدر
زیرا لا یسل عما یفعل در همان قضایه
رضا کرک محصولیت ای حافظ چون
و چرا و کفت و کودن کج و پر ساعته می
ایچ زیر الله امری و حکمی فتنده چون
و چرا سوزینه بحال بوق یعنی هر نه ایش که
الهدن صادر اولور و هر امر که واقع
او اور اعتراضه بحال بوق زیر افعالده
مختاردر (وله ایضا)

(دلم ملال گرفت از جهان و هر چه دروست * درون خاطر من کس نکند الا دوست) محصول بیت * بنم کوکام جهانند
و جهان اینجند اولاندن او صدی و اینکندی یعنی جهان * هیچ نسته به میل و تعلیم یوقدر زیرا بنم خاطر مد دوستند
غیر کیمه و نسته صغیر (اگر زکاشن وصلت بمارسد بوی * دلم چو غنچه زشادی نکند اندر پوست) کاشن اضافتی بیاید در
وصلت و اوی مفتوح او قنور سه تا صبر خطاب اولور اما مضموم او قنور سه مصدر اولور وصل مناسنه بوی ده یا وحدت
اینچون رکنا دیده یا مصدر در نکند

۳۱۲

ثابت اولانکه حکم و قضای الهی مقابله چون و چرا سوزنه بحال یوقدر همان قید
ما سوی ایله وقتی ضایع انچه سن

دلم ملال گرفت از جهان و هر چه دروست * درون خاطر ما کس نکند الا دوست
کوکام جهانند و انک اینجند اولاندن مسلال طودی بزم خاطر بمراجمه صغیر
الا دوست (مفردات) (دلم) کوکام (ملال) انقباض (گرفت) طودی (از)
من (جهان) م (هر چه) هرنه (دروست) انده (درون) ایچ (خاطر)
ذهن (ما) بز (کس) کیمه (نکند) صغیر (الا دوست) انجیق دوست صغیر
(معنای اشارتی) بحمد الله لذت عشق دماغ جاله کاسه لی کوکام دنیان
و دنیا اینجند اولاندن و نکرندی و نفرت ایلدی قنورده الله تسلیک عشقند
غیری برسته بوقدر

اگر زکاشن وصلت بمارسد بوی * دلم چو غنچه نکند زشادی اندر پوست
اگر سنک و صلاک کاشند ن بزم بر رانجه اریشه کوکام غنچه کبی سرورندن پوسته
صغیر (مفردات) (اگر) م (ز) من (کاشن) کاشان (وصلت) م (بما) بزم
(رسد) اریشه (بوی) بر رانجه (دلم) کوکام (چو) مثل (غنچه) م (نکند)
صغیر (ز) من (خادی) سرور (اندر) فی (پوست) دری (معنای اشارتی)
اگر یارب سنک آثار و صلاک کاشند و جانب مزیندن بر رانجه نفعات انس و لا مع
تجلیات انوار قدس بزم اریشه کوکام غنچه کبی سرورندن پوسته صغیر
بلکه عالمه صغیر بختون سرکردان اولورم و عالی بر بوله المیوب آزاده
دوران اولورم

نصیحت من دیوانه در طریقت عشق * همان حکایت دیوانه و سنک و سبوست
عشق یوانده بن دیوانه به نصیحت همان بر دیوانه و طاش و دستی حکایتدر
(مفردات) (نصیحت) م (من) بن (دیوانه) م (در) فی (طریقت) بول
(عشق) م (همان) انجیق (حکایت) م (دیوانه) م (هر چه) وحدت
(سنک) طاش (سو) دستی (است) در (معنای اشارتی) طریق عشقه انوار تجلی
ظاهر و ایدوب عقل معش محو و تلاشی اولدقده بن دیوانه به سکوته نصیحت کار
انجیز که دیوانه دستی بی طاش ایله انچه شکست ایدرسه بن عقل معاشدن دورا و طاش
عاشق دخی نصیحتی و یله شکست ایدرم

یکو زاهد خلوت نشین که عیب مکن * از آنکه کوشه محراب ماخ ابروست
خلوت نشین زاهد دیکه بزی تعیب ایلسون اول میدنکه بزم محراب کوشه سی
محبوبک ابروسی بولکیندر (مفردات) (یکو) سوبله (زاهد) زاهد (خلوت)
نشین) خاوند و اتور بچی (عیب) م (مکن) ایلسون نهی غلبندر (از) من
(آنکه) اولکه (کوشه) بوجاق (محراب) م (ما) بز (خم) بولکسم (ابرو)
قاش (است) در (معنای اشارتی) عرض و وفاری حفظ اینچون خلوت نشین

اولان

ترکیندر نشیندن خلوت و اتور بچی
دیکندر ازان مقام تعلیم و اقدار یعنی عیب مکنه علقدر کوشه محراب ما اضافتی لایمیه در خم ابروده بوله در * محصول
بیت * زاهد خلوت نشین سوبله که عیب ایله خم ابرو بزم کوشه محراب بزم اولد بیچون یعنی خم ابرو کوشه محراب اولد یعنی
عیب ایله

۳۱۳

اولان زاهد صورت پرسته دیکه کائن و بانن خلوت در انجمن قیلان عاشق
لا ابالی به طین و تعیب ایلسون زیرا کرک خلوت و کرک جلوت و کرک مسجده
و کرک بخانه (ایمانولوا قتم وجه الله) سر بجه بزم محراب کوشه سی و نظر کا
دیده بصیرت انجیق غیب هویت و ذات احدیتدر

میان کعبه و بخانه هیچ فرق نیست * بهر طرف که نکه میکنی برابر اوست
کعبه و بخانه اور تاسنده هیچ فرق یوقدر هر طرفه که نظر ایلرسین اول خدائک
بر ایدر (مفردات) (میان) اوردنه (کعبه) م (بخانه) م (هیچ) قطعه
(فرق) م (با) وحدت (نیت) بوق (بهر طرفه) هر طرفه (نکه) نظر
(میکنی) ایدر سن (برابر) مقابل (اوست) اودر (معنای اشارتی) قلی نور
حقه منقح اولان عاشق صادق توجهی دائم ذات الله در اکا کعبه و بخانه
اور تاسنده هیچ فرق یوقدر هر طرفه که نظر ایدر سین اول خدائک مقابلدر که
هر چه نده بی جهت حاضر اولان ذات الله متوجه اولور وقت ضرورنده نمازده
هر جابه توجه جائز اولد یعنی کبی

قلندری نه بر پشت و موی یا برو * حساب راه قلندر بدانکه موی بومست
قلندر تک صفال و قبل و قاش تراش اینکله دکلر قلندر یوانک حسابی بیلکه
موی بومدر (مفردات) (قلندر) لا ابالی (با) مصدر به (نه) فی (با) لا ابالی
(ریش) صفال (است) در (موی) قبل (با) و او معنانه (ابرو) قاش (حساب)
م (راه) بول (قلندر) م (بدانکه) بیلکه (موی بومست) قبل بیلدر (معنای
اشارتی) استیع بالله (ایمانولوا قتم وجه الله) سری ظاهر اولوب هر آنده و هر مکانده
متوجه الی الله اوراق قلبک ما سوی الله دن منقطع اولسجه در واللهم غیریدن
(صم بکم عی فهم لایه قلون) مرتبه سنده اولفله در و حقیقت قلندر لک بودر
یوخسه قلندر تک صفالی و قلی و قاشی تراش اینکله دکلر و بوق قلندر لک رد قیق
یوادر که نهایی ماسوایی دکل بلکه باشی جانی فدا اینکله حضرت الله محرابدر
گذشتن از سر و در قلندری سهلت * چو حافظ آنکه ز سر بگذرد قلندر اوست

قلندر لکده موی هوسندن یکمک آساندر اول کیمه که حافظ کبی باشند بکر
قلندر اودر (مفردات) (گذشتن) یکمک (از) من (سر) هوس (مو)
قل (در) فی (قلندر) لا ابالی (با) مصدر به (سهلت) آساندر (چو) مثل
(حافظ) م (آنکه) اول کیمه صکه (ز) من (سر) باش (بگذرد) بکر
(قلندر) م (اوست) اودر (معنای اشارتی) (وزن اهم الشیطان اعماهم)
آبت کریمه سی سر بجه شیطان طبیعت اولان اهل هوا هستند حضرت الله
رجاله زینت قیلدنی و حبیب الله سنت شریفه سی اولان صفالی و قاشی و مجموع
یعنی تراش ایدوب شاطر کو بکی کبی اوراق آساندر لکن حقیقت قلندر لک حافظ کبی
باشدن و جاندن کیمه کدر

۷۹

اول

(میان کعبه و بخانه هیچ فرق نیست * بهر طرف که نکه میکنی برابر اوست)
فرقیده یا نیکو اینچوندر میکنی خطاب مامدر
برابر قرشی مناسنه * محصول بیت *
کعبه ایله بخانه مابینده هیچ فرق یوقدر
ز بر اهریابنه که نظر ایلرسین جانا لک بر اری
و قرشیدر یعنی عاشق صادق هر جابه که
نظر صالسه انده جانا لک کورر (قلندری
نه بر پشت و موی یا برو * حساب راه
قلندر بدانکه موی بومست) قلندری یاسی
مصدر به در ریش بونده صغیر موی بوم
قیل بقیل دیکندر یعنی اینچند دن انچه در
* محصول بیت * قلندر لک صاحب و صفال
و بیق تراش اینکله دکلر ز بر حساب
طریق قلندران قیل بیلدر یعنی اینچند دن
اینچند در حاصلی درو یشاک و قلندر لک
ما سوایی ترک اینکله در صو رته دکلر
(گذشتن از سر و در قلندری سهلت
* چو حافظ آنکه ز سر بگذرد قلندر اوست
سر و بونده سودا و هوا و آرزو معنانه
سهل قولای معنانه * محصول بیت *
قلندر لکده ما سوادن یکمک جزیدر
یعنی قولای در هر کیمه که حافظ
کبی باشند یکدی قلندر اولدر یعنی
قلندر لک ترک مو و تراش ابروده دکلر
بلکه ترک جان و سرده در بوضر لک
ایکی بیقی ممول طریقیه در یعنی
قافیه سی ممولدر و بوزنل نیجه
دیوانده بولمده و ب دیوانک کارنده
بولند بیچون یازلدی
(وله ایضا)

(حدیث سرو که کوید پیش قامت دوست * که سر بلندی و سرو سبزی ز قامت اوست) حدیث بونده سوز که ادات استفسار که حرف تعلیل سر بلندیه سر تا کید ایچون گلشن او لسته معنایه خلل کزدی سبزی طوغری دیکدر * محصول بیت * اول جانان قامتی فتنه ویا اوکنده سروک سوزینی کیم سویلر یعنی انک قدی اوکنده سروی کیم اکار ز بر سروک

۳۱۲

(حدیث سرو که کوید پیش قامت دوست * که سر بلندی و سرو سبزی ز قامت اوست)

سرو سوزنی کیم سویلر دوست قامتی اوکنده زیرا سر و سبزی سر بلندی کیم انک قامتند (مفردات) (حدیث) سوز (سرو) م (که) کیم (کوید) سویلر (با) لاملاسه (پیش) اوک (قامت) بوی (دوست) م (سرو) م (بلند) بوسک (سبزی) طوغری (ز) من (قامت) م (اوست) او در (معنای اشارتی) دیناوه و آخرتده مشتهیات نفس اولان سرو بوی محبوب بجز زیاری محبوب حقیقی اولان الهک ذات بیچونی عتده کیم وصف ایدر و کیم اسانه کنور و مکر حقندن غافل و لذت چال حقندن محبوب اولنر وصف ایده یوخسه الله عاشقاری بجز از یوزدن هر نه سویلر لسته بنده مرادری محبوب حقیق و اسرار عشق عوامدن ستر ایچوندر زیرا اول سرو قد اولان محبوب بجز بزنش وجودی و حسن و اطافتی جله خدادندر واکا نسبت عدم مثابه شده در

خیال قامت سروش نیکم زان رو * که سرواگر چه بلندست قامتش خود دوست

انک قدی خیالی سرو نسبت اغزم اول سیدن که سرواگر چه بلند در لکن قامتی کند و دن بیچیدر (مفردات) (خیال) فکر (قامت) م (سرو) م (ش) ضمیر (نیکم) اغزم (زان رو) اول سیدن (که) زیرا (سرو) م (اگر چه) کر چه (بلند ست) بوسک (ر) قامت) م (ش) ضمیر (خود رو) کند و دن بیچی (است) در (معنای اشارتی) کر چه مشاکافه فاصره هم اولان عوامه تفهیم ایچون اطراف اولان الهک ذات بیچوندن سرو وایله تعیر اولندی لکن حق سبحانه و تهالیک ذات بیچونی مخلوق فاندن بر شیشه بکرمکدن تزییه و تقدیس ایدرم و سرو نسبت اغزم زیرا سرواگر چه بلند و موزوندر لکن کند ویا شنه طغنه بق افواج کیم عیب و نقصان خالی دکلدر و هر آینه حضرت الهک تریه سده مناجدر

خیال قامت سروش مقیم دینه ماست * از انکه سرو سبزی را مقام براب جوست

انک سرو قامت خیالی بزم کوز بزم مقیدر اول سیدن که سرو سبزی مقیمی ارماق کنارنده در (مفردات) (خیال) لطافت (قامت) م (سرو) م (ش) ضمیر (مقیم) قائم اولیچی (دینه) کوز (ما) بزم (است) در (از انکه) آندن که (سرو) م (سبزی) طوغری (را) مفعول (مقام) م (بر) علی (ب) کنار (جو) ارماق (است) در (معنای اشارتی) بحمد الله لطافت انوار ذات الهی بزم بصیرت مکرده مقیدر اول سیدن که (لایب معنی ارضی و لایب معنی قلب عبدی المؤمن النقی) حدیثی سر نجه انوار ذات الهیک مقیمی قلب عارفدر و مین علوم اولان سر دل مخلصدر

صبا از زلف و خط و خال او حدیثی چند بمشک گفت از انست کین چنین خوشبوست

صبا انک زلف و خط و خال و خالندن بر نجه سوز مسکه دیدی اول سیدن در که جره خوشبویدر (مفردات) (صبا) م (ز) من (زلف) م (خط) نازه صقال

خال

اصولند که این ابندی که حرف تعلیل این اسم اشارتدر چینه خوشبو وصف ترکیبدر بوییدن کوزل قوقولی دیکدر * محصول بیت * صبا انک زلف و خط و خالکدن مشکه بر نجه سوز سوبادی آنکیچون بویله خوشبو در بونلری صبا مسکه ذکر ایلمکدن بویله خوشبودر اگر بونلره مقارن اولسه نه می تبه بویا او لور دی

(فراز بند منیرش خطیست لیکن کس * نداند آنکه هلاست باخم ابروست) فراز لفظ مشترکدر بونده او ست و وزر معنایه بدره اضافتی لامیه در و بدرک منیره بیایه در و منیرک شینه لامیه بدر منیر تشبیه کنایه طریقه بوزندن عبارتنر خطیست باحرف و حسدیت خبر بدر فراز لکن کس مصراع ثانی به مر هونددر کس

۳۱۵

(خال) بک (او) ضمیر (حدیثی) بر سوز (چند) نجه (مشک) مسکه (گفت) دیدی (از انست) که اندندر که (این چنین) بویله (خوشبو) کوزل قوقواو (است) در (معنای اشارتی) فیض حق قلب عارفه نیلی صفایه و ذابیه الهی فتنه شدن بر از فیوضات ربانی افاضه ایتمکه مک ختن کیم رواج مسکه رجانه مستند اولان قلب عارف اول سیدن بویله خوشبویدر مسکه دماغ عارفی

فراز بند منیرش خطیست لیکن کس * نداند آنکه هلاست باخم ابروست

انک بدر منیر اوزره بر خط و وارد لکن کیمه بیلر آنیکه اول هلاست باخم ابروی بکلی میدر (مفردات) (فراز) اوزره (بدر منیر) نورلوی (ش) ضمیر (خط) نازه صقال (است) در (لیکن اما) کس (کیمه) نداند (بیلر) آنیکه (هلال) بکی آی (است) در (یا) تردید (خم) بوکلم (ابرو) فاش (است) در (معنای اشارتی) نور السموات و الارض اولان ذات خدا ده لاین و لا غیر قائم اولان صفات قدسدری بر سر عجبدر که اهل یقینک غیری بر کیمه انلری کاهی علیه بیلکده عاجز اولدقلرندن کیمی صفات ذمت عیندر و کیمی غیر بدر دیونجه اختلاف ایتملدر در محبوب عازنشک فاشی باهلا لدر یا فوسدر دوا اختلاف ایتمکدری کیم

هر ارجان کرامی فدای آنکه سرش * فتنه در خم چوکان زلف او چون کوست

بیک عزیز جان اول کیمه به فدا اولسونکه انک باشی انک چوکان کیم زلفک بولکنده طوب کیم دوشددر (مفردات) (هزار) بیک (جان) م (کرامی) عزیز و مکر (فدا) نثار (آنکه) اکا اولسونکه (سر) باش (ش) ضمیر (فتنه) دوشمش (در) فی (خم) بوکلم (چوکان) م (زلف) م (او) ضمیر (چون) مثل (کوی) طوب (است) در (معنای اشارتی) هزار جان فدا اولون شول مارف اهل بقیه که انک باشی انک زلفی بولکنه طوب اولمش یعنی فتای غصه جمع الجمده اولوب صفات بشریه سی حضرت الهک صفاتند محو اولغمین (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن) سر نجه ججمع حرکاتی اراده حقه اولمشدر

توازهانش طلب کارم دل اگر جوی * چو حافظ از بی چشمش مرو که عربده جوست

من اگر مراد دل طلب ایدر ایست انک دها نندن طلب الیه حافظ کیم انک چشمی اردندن کتمه زیرا چشمی جنک استیجدر (مفردات) (تو) سن (از) من (دهان) اغز (ش) ضمیر (طلب) م (کام) مراد (دل) کوکل (اگر) م (جوی) ایتر ایست (جو) مثل (حافظ) م (از) من (بی) آرد (چشم) کوز (ش) ضمیر (مرو) کتمه (که) زیرا (عربده جوست) جنک استیجدر (معنای اشارتی) ای عاشق صادق من اگر کوکل مرادی اولان اتوار الهیه به استغراق و محو بشریت ایسترایست عارف باقه لک عرفان و باقاله اسرار قرآندن بیان ایتمکدری کلام الاهدن طلب الیه

میشدا و نداند خبری آن اسم اشارتدر خطه که حرف بیان اسم اشارتدر باحرف عطف عریضه ام و او حرف فاعلی کیم خم ابرو لامیه در یا بیایه در * محصول بیت * اول جانانک بدر منیر کیم رو بینک اوزرنده بر خط و وار اما هیچ رکیمه بیلر که بوخط هلاستدر بوخطه خم ابروی جانانمدر نجا هل عارف طریقه ابروی جانانی هلاله تشبیه ایلش (هزار جان کرامی فدای آن که سرش * فتنه در خم چوکان زلف او چون کوست) کرامی کاف عجمینک ضعی و کسر یله عزیز دیکدر جان کرامی بیایه فدای آن لامیه که حرف رابط صفت سرش شین ضمیر انک مشار الیه راجه در که عاشقندن کنایتدر و اضافتی لامیه و مصراع ثانی به مر هونددر و میشدا خبری فتناده در خم چوکان زلف بیایه لدر و زلفک او به لامیه در * محصول بیت * بیک جان پاک عزیز اول عاشق قدیمی اولسون که انک باشی طوب کیم جانانک خم چوکان زلفده دوشددر یعنی باشی کوی کیم خم چوکان زلف جانانده او پنا ده حاصلی جانان بولنده سردن کیم مصراع اولده سرش بر شنه نش بازان معنای پندن آگاه اولمش (توازهانش طلب کام دل اگر جوی * چو حافظ از بی چشمش مرو که عربده جوست) و خطاب عامدرده نشده شین ضمیر ما قلند دکی نون ضرورت وزن ایچون ساکن اوقفتی کرک طلب امر غلطبدر طلبیدنن ایستنه دیکدر کام دل مفعولی اگر جوی جله شرطیه ماقبلی جزاسی بی بونده ارد معنایه عربده جو وصف ترکیبدر جو پیدندن صواش استیجی دیکدر * محصول بیت * چشمی ار دیمه کتمه که عربده جو و فتنه (وله ایضا)

ای عاشق اگر کوکل مراد دینی دیارکده دها نندن دیله که کام دل دعا ننده در حافظ کیم انکدر در دینی چشمه او بوب کتمه که جنک جو و محاردر اولیه که سنی فتنه به دوشوره

حافظ کی جذبه رحمانه مغلوب الحال او اوب ذات خدای طلب سخته گنده که
(تفکروا فی آلاء الله ولا تنکروا فی ذات الله) - سر نیجه انجیسی طلب ذاتند مجذوبه
ابتریت خوفی واردر هر بر مرد خدا نک مر شد کاملتر بو ورطه دن سلاخه خلاصی
امر مشکدر (رحم الله امری) عرف قدره ولم یتمد طوره (وله ایضا)

سخن شناس نه دلبر خطا اینجاست چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست

سوز فهم اید یچی دکلن ای دابر خطا بوراده در چونکه اهل دلک سوزنی ایشده
سین خطا در دینه (مفردات) (سخن شناس) سوز فهم اید یچی (نه) دکلن
دلبر ای دلبر (خطا) م (ایضا) بوراده (است) در (چو) چونکه (بشنوی)
ایشده سین (سخن) سوز (اهل) م (دل) کوکل (مگو) دینه (خطاست)
خطا در (معنای اشارتی) ای طاب صادق اهل الاهک شطیحات ورموزاته اولان
کلمات حکمت آمیز ترینی و ذوقیات و وجداتی اولان اسرار لد نبیه زبانی ایشدوب
فهمه قادر اولن زایسک (و عتباء من لدنا علما) سرنی فکر ایدوب اولینه الله
خطا نسبت ایدوب مردود حق اولینه سین بلکه خطا بی کند و فهمه که
نسبت ایدوب ادبه رعایت ایده سین

سرم بدنی و عقی فروغی آید تبارک الله ازین فتها کدر سرامت

باشم دنیا به و عقیه اشغای کلز واکلر تحسین بوخته لدن که زم باشنده واردر
(مفردات) (سرم) باشم (بدنی) دنیا به (عقی) عقباه (فرو) اشغای
(عمی آید) کلز (تبارک الله) ای تعالیم بوند تحسین معنانه در (از) من (این)
بو (فتها) فته ز (در) فی (سر) باش (ما) بز (است) در (معنای
اشارتی) بحمد الله بوراه عشق خداده دنیا به و عقباه باش اکرم همسان مردان
خدائک کلمات قدسیه لبی جان و لدن تصدیق ایه قبول ایدوب انلرک ار شادله
بودولت عشقه نازل اولدم تحسین ویرکات جلیل بنجوند که بوسودای عشق الهی
بنم باشنده در

در اندرون من خسته دل ندانم کیست که من خوشم و او در فغان و در غوغات

بن خسته دلک اینجده بطرم کیم واردر که بن خوشم و او در فغان و در غوغات
(مفردات) (در) فی (اندرون) ایچ (من) بن (خسته) م (دل) کوکل
(ندانم) بطرم (کیست) کیمدر (که) زیرا (من) بن (خوشم) ساتم (او)
ضیر (فغان) م (غوغا) م (است) در (معنای اشارتی) وکان النبی علیه السلام
یصلی و فی قلبه ازیز (ای غلیان) (کازیر الرجل) خبری سر نیجه آتش عشق
الهی ایه یامش و اشتیاق جنال الله ایه خسته و بیچاره او اوب صبقه الله یو یا مش
کو کلم اینجده بطرم کیم واردر که بن خوشم لکن درون قلبم اینجده سرم
اسرار الله بر جوش و غلیان و رغوغا و فغان شیر غران کی ای کلمک ایه بلا اختیار
ظهور ایدوب خلق طالع بنی رسوای اینجدر

(سخن شناس نه دلبر خطا اینجاست چو بشنوی سخن اهل دل مگو که خطاست)
مقدم مؤخر یا زلشدر سخن شناس وصف
ترکیبدر شناسیدن نه با خطا با بچوند
دلبراه الف حرف ندا * محصول بیت *
ای دلبر سوز اکیچی دکلن خطا بوند در
پس چونکه اهل دل سوزینی ایشده سین
دینه که خطا در یعنی سنک سوزا کلدیفه کدر
اهل دلک سوزی سکا خطا کور ندیکی
والا انلر خطا سوز سولزلر (سرم بدنی
و عقی فروغی آید تبارک الله ازین فتها که
در سرامت) بدنی باسی حرف صله
فروغی آید ایغزیدیکدر تبارک الله بوضارت
تجی متضمن در تحسین اینجدر * محصول
بیت * باشم دنیا به و آخرته ایغزیدنی
نزل ایچر تحسین بوخته زه که زم باشنده در
(در اندرون من خسته دل ندانم کیست
که من خوشم و او در فغان و در غوغات)
اندرون ایچری معنانه مند اضافتی
لامیدر و منک خسته دله پانیدر کیست
کیمدر که حرف تعادل خوش فعل مضارع
نفس منکلم و حده ايسم اولورم دیکدر
* محصول بیت * بطرم بن دکلنک
ایچر بسنده کیم واردر که بن دیم و اول
کیمسه فریاد و فغان و غوغا ده در یعنی
دیوانه کو کلم در که طالی ناله و افغان ایه
بر ابدی اما بن صبر ایدوب هیچ طغاف

دلم زبرده برون شد بکجایی ای مطرب * بنال هان که ازین پرده کار ما بنواست

کو کلم پرده دن طشره کیندی قنده سن ای مطرب ناله ایه آگاه اولکد بورده در یزم ایشدر
رفاهیت و قدرته در (مفردات) (دلم) کو کلم (زبرده) پرده دن (برون) طشره (شد)
کیندی (بکجایی) زده سین (مطرب) چالغی (بنال) ناله ایه (هان) آگاه
اول (از) من (این) بو (برده) م (کار) ایش (ما) ز (یا) للمسلا بسنه (نوا)
قدرت و نعمت (است) در (معنای اشارتی) حاصلی کو کلم الله اولسوب بلا
اختیار اسرار قلب فریاد و فغان ایه طشره چیمسی بنی بدنام و رسوای ایدری
ای پر روشن ضمیر سن امدادیمه بنشوب بحر قلزم درون انبیا علیهم السلام کسی
بو جوش و خروش بنم کی بیچاره ک کاری دکلدر نفس عیسی وار بکرله بر همت ایتکه یزم
یواسر انبیا به قادر اولسامز و افغان و انفساح ایه بولقده بی هاضم اولسامز سنک
نفس جان بخشگر زبرده سیندر

مرا بکار جهان هرگز انتفات نبود رخ نور نظر من چنین خوش آراست

جهانک ایشته هرگز بنم التفات اولدی سنک رخک اتی بنم نظر مده بویه لطیف
تزیین ایلدی (مفردات) (مرا) بنم (بکار جهان) جهانک ایشته (هرگز)
قطعا (انتفات) نظر (نمود) اولدی (رخ) بکاف (نو) سن (در) فی (نظر)
م (من) بن (چنین) بویه (خوش) لطیف (ش) ضمیر (آراست) تزیین
ایلدی (معنای اشارتی) بحمد الله دنیا سنک مشتهای اولدی بنی اعتبار ایه
قطعا دنیا به التفات اولدی و ماسودن رشیده علاقه ایدم لکن یارب دنیا ام رقوب
او اوب عبادات و طاعات سکا قریت و ریاضات و مجاهدات ایه انوار تجلیات
و اسرار فیوضاته سکا وصلت یونشده ده اولدیغیچون سنک ایدم وصلت ذاتیه که
مذموم دنیا بی بنم نظر مده بویه لطیف و مزین ایلدی

نخفته ام ز خیال که میزیم شهادت بخارده شبه دارم شرابخانه بکاست

کیجه رد رابو عثم شول خیالدن که پشورم اون کیجه لک خیار طونارم شرابخانه
قنده در (مفردات) (نخفته ام) او یومشم (ز) من (خیال) فکر (یا) وحدیه
(میزیم) پشورم (شها) کیجه ز (خیار) سر خوشلق (ده) اون (شب) کیجه
(ها) مقدار (دارم) طونارم (شرابخانه) شراب اوی (بکاست) قنده در
(معنای اشارتی) فکر و خیالده ثابت اولان کو کلم مقصودیه وصلت امیدیه
نیجه کیجه ز یامش و او یومشم یواون کیجه مقدار ی سریمه الزوال دنیاک
سر خوشانی و بنجوبلغی دفع اولق ایچون شراب عشق الهی خانه می که حلال
المشکلات اولان مر شد کاملر منزلی قنده در یزم درد میزد رمانی اول طیب الهی
النده در و زه قبح باب انلر ددر خود بخودانه ممکن دکلدر

چنین که صومعه آوده شد بخون دلم کرم پیاده بشوید حق بدست شهادت

بویه که صومعه خون دلمه ملوث اولدی اگر بنی شر ایه بورسه کز حق سنک

(دلم زبرده برون شد بکجایی ای مطرب * بنال هانکه ازین پرده کار ما بنواست)
ورضایده سید یعنی عشق و محبت غلبه شدن کو کلم بی اختیار اولدی حاصلی حالت صلاح و انظامدن چقدی بکجایی ای مطرب قنده سین
ای مطرب بنال امر مخاطبدر هان ادات تنیداکا اول دیکدر کله تسکین در طور دیکدر دین و یوبیتی مدطایه دابل کتور دینی
غر پدر (بیت) * کردم راج بر ج ۴۰
خویشن طالع * هان ای حکیم طالع
مدهود من نکر * بنال امر حاضر خطاب

عام طریقه مطربه دکلدر دین بدست
مشتهای اصل اولامش ازین پرده دیدیکی
مطربک نه قی پرده سی مراد در بنواست
نوادن بد مراد سرو سامان و انظام
حالد یعنی کنشی مر فیه الحلال اولقدر
محصول بیت * کو کلم پرده صبر و اختیاردن
طشره اولدی و کیندی قنده سین ای
مطرب آگاه اول ایتکه که سنک پرده نه تنکدن
یزم کار من منتظر در حاصلی سنک پرده ساز
و فغان کدن کو کلم تسکین اولور و قرار
بولور (مرا بکار جهان هرگز انتفات نبود)
رخ آورد نظر من چنین خوش آراست
بو بیتده قافیه مه بولدر تجزی طریقه
مرا بنم دیکدر بکار جهان با حرف صله
کار جهان اضافتی لامیدر خوش شین
ضمیر جهان به راجع در آراست فعل ماضی
مفرد غائب یزدی دیکدر * محصول بیت *
بنم جهان مصلحت و ایشته هرگز انتفات
یوق ایدی اما سنک رخک بنم نظر مده اتی
بویه کوزل یزدی یعنی سنک رخک
اسباب حمله مزین و آراسته اولدیغیچون
کار جهان بنم کوز مده آراسته و پیراسته
کورینور یعنی سنک حذک عالم زینت
و یزدیچون دنیا کوزمه مزین کورینور
(نخفته ام ز خیالی که میزیم شهادت)
خار صد شبه دارم شرابخانه بکاست
نخفته ام فعل ماضی تکلم و حده ابو عثم
دیکدر خیالی یا وحدت اینجدر که رابط
صفه میزیم فعل مضارع و حده یزدیدن
بشرم دیکدر شبه هارسی اونک کی یزلده
مقدار معنای افاده ایدر یوز کیجه مقداری
دیکدر اما ترکیبده اتی دیکدر
تعبیر ایدر ل مثلاً یوز کیجه لک دیرل
* محصول بیت * نیجه کیجه در ابو عثم
شول برخبالدن که بشرم یعنی شتانی
فراق جانان نخلیدن نیجه کیجه در که

ابو عثم پس یوز کیجه لک خیارم وار شرابخانه قنددر یعنی خجاری دافع بنه خجور ایدری بکام بخانه بی کوسنک
دفع خار ایدم (چنین که صومعه آوده شد ز خون دلم کرم پیاده بشوید حق بدست شهادت) آکوده شد فارسیده اسم
مفعول بویه کاور یعنی افعال عامه ک بر سیله مثلاً کرده شد ایشندی و رفته شد کیدلدی و آماده شد حاضر لندی و نفس سارها علیها
بشوید فعل مضارع جمع مخاطبدر یوز سنک دیکدر حق بدست شهادت حق سنک الکرده دیکدر یعنی لایق و حقیق معنانه

مخصول بیت * بونجلیین که صومعه بنم خون دلدن ملوث و آلوده اولدی اگر بی باده ایله یوز سکر حق سزک الکرده در
 یعنی لایقدر بو بئشده خواجده اعتراض ایشلر که صومعه خون دلیله آلوده اولندن کندینی باده ایله بومق لازم کلر صومعه بی
 بومق کرک ایدی جواب و بر مشلر که ذکر ایلدی یکی خون دل چشمندن روان اولان خون دلدن پس اول کندینی
 الوده ایدراندن صومعه بی امدی پورر که بی باده ایله بویک صکره صومعه ایچسد اوتوران بوسین (ازان بدیر مغایه
 من زمیندارند * که آتشی که نمرد همیشه

الکرده در (مفردات) (چنین) بویله (صومعه) هجری عبادت (آلوده) ماث
 (شد) اوادی (با) لایلاسه (خون) قان (دل) کوکل (میه) خیمه (کر) اگر
 (م) بنی (یساده) شرابه (بشویید) یورسه کر (حق) م (بدست شمساعت)
 سزک الکرده در (معنای اشارتی) انوار مجدیبه و تجلیات صمدیه نازل اولاق
 ایچرون هجری عبادتده اشک خون ایله بر مرتبه قان افلاسم که صومعه خون دله
 آلوده اولدی خود بخودانه اغلادن بکا انده عشقون فیض ایشدی ای خلیفه الله
 فی الارض اولان می شدل پزی شراب عذقه بو بومر مستعد تجلیات و بانی قیلر سه کر
 حق سزک بدکرده در اطاف و کرم و شفقت و مرحت سزکر

ازان بدیر مغایه عزیزی دارند * که آتشی که نمرد همیشه دردل ماست *

اول سیدن بنی در مغایه عزیز طوبار زرا شول بر آتش که سو بفر دایم بزم کوکارده در
 (مفردات) (از) من (آن) اول (با) ظرفیه (دیرمسان) (بنحسانه) (م) بنی
 (عزیز) م (می دارند) طوبار (که) زرا (آتشی) بر آتش (نمرد) سو بفر
 (همیشه) دایم (در) فی (دل) م (ما) بز (است) در (معنای اشارتی) (الدنیا
 سجن المومن و جنة الکافر) سر نیجه بو محضه عاقله یا خود آستان اهل الله ده
 بنی اول سیدن عزیز طوبار که دایم مر شد کائنات نظری بر کائنات دایم قلمبرده
 آتش عشق الهی سو بفر بلکه کون بکون حرارت عشق دوام اوزره زیاده اولمده در
 و زنجیر محبت از ابدی نحر یک ایتمکده در

چه ساز بود که نواخت دوش آن مطرب * که رفت عرودمانم هنوز پرز نواست *

نه عجب اعزیز ساز ایدی که دون کیجه اول مطرب چالیدی که عمر کیتدی و دماغ
 هنوز صدادن پردر (مفردات) (چه) نه عجب (ساز) م (بود) ایدی (بنواخت)
 چالیدی (دوش) دون کیجه (آن) اول (مطرب) سازنده (رفت) کیتدی
 (عمر) م (دماغ) م (هنوز) شمسی (پر) طلو (ز) من (نوا) صدا (است)
 در (معنای اشارتی) محمد الله عالم ارواحده محبوب حقیقین کوش جانیه (الست
 بر بکم) نداسی که ایشدی عروم اولدی هنوز دماغ اول لذت خطاب الهیه پردر
 انکیچون کوکام ماسوادن * مجوردر

ندای عشق تو دوشم در اندرون دادند * فضای سینه حافظ هنوز پرز صداست *

دون کیجه درون دلدن با که سنک عشق نداسی و ردیلر حافظ سینه سی صحرای هنوز
 صدادن پردر (مفردات) (ندا) م (عشق) م (تو) سن (دوش) دون کیجه
 (م) بکا (در) فی (اندرون) ایچرو (دادند) و ردیلر (فضا) صحرای (سینه)
 کوکس (حافظ هنوز) م (پر) طوار (ز) من (صدا) م (است) در (معنای اشارتی)
 یارب محضه کر مکه عالم ارواحده سنک عشق ذاتک شئوناندن بر ندای جانقرا کوش
 جانم دروتنه شویله ایشدر دیلر که حافظ صحرای عشق اولان سینه منشر حدسی
 و عرش الله دن اعظم اولان قلب منقحه سی هنوز اول صدادن پردر انکیچون

دولت

مخصول بیت * معنی جهنم سینه مقدر فضای سینه ام تقدیرده آواز مناسنه آنک هر معنی مافله وصل اولاق کرک روزنه
 خلل کلیه * محصول بیت * سنک عشق نداسی یعنی خبرینی دون کیجه بنم کوکله و ردیلر یعنی کوکله عشقندن خبر و ردیلر
 پس سینه مک صحرای شوقندن آن پرواز در بعض نموده آوا پرینه صدا واقعدر فی الحقیقه ندایه صدا غایت مناسدر پرز صدا
 یا نه و بدیلر یعنی بر طاعده و یار قیده ندا ایلک اردنجه پیدا اولور و بعض نموده ندا پرینه نوا واقعدر پس بوا وایه زیاده مناسدر

دولت مست السک ایله حافظ جهان پادشاهلرندن برتر در دایم تجلی مجال الله ایله
 مسرور و زدیگر نسخه ده بو وجهله واقع اولک سرکه

از آن زمان که بحفظ رسید صوت حبيب * فضای سینه ز شوقم هنوز پرز صداست *

اول زمانیکه حافظه دوستک صداسی ایشدی شوقدن سینه صحرای هنوز
 صدادن پردر (مفردات) (از) من (آن) اول (زمان) م (با) لایلاسه (حافظ)
 م (رسید) ایشدی (صوت) م (حبیب) دوست (فضا) صحرای (سینه) کوکس
 (ز) من (شوق) م (م) خیمه (هنوز) شمسی (پر) طوار (ز) من (صدا) م
 (است) در (معنای اشارتی) اول عالم ارواحدن که حافظ کوش جانیه خطاب
 (الست بر بکم) لذتی ایشدی نور حق ایله صحرای سینه مالانهايه فصاحت کشاد اولوب
 اول صداتک شوقی بنی شویله احاطه ایشدی که هنوز بو عالمه دخی درون اول صدایله پردر

حرف اشاء

درد مارانیت درمان الغیاث * هجر مارانیت پایان الغیاث *

بزم دردمنه درمان بوقدر الغیاث بزم فراقنه نهایت بوقدر الغیاث (مفردات)
 (درد) م (ما) بز (را) ادات مفعول (نیست) بوق (درمان) م (الغیاث)
 مدد و باردم طاب اینک (هجر) فراق (ما) بز (را) ادات مفعول (نیست) بوق
 (پایان) نهایت (الغیاث) م (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولان الله و بوعالم
 ابتلاده نفس و شیطان و هوا و سه و اقران ایله مبتلا اولمش عاجز و بیچاره قولرینه
 عس و عنایت ایدیجی الله بز عاجز درمانده لری حب شهوات ایله و عرض
 اماتان ایله شد شرف حکمتله مبتلا قیلک و راه مستقیمه استقامتله امری پوردر
 بوئک کی عظم دردن سلامت بولمده سنک توفیق و عنایتکدن خبری در درمان بوقدر
 مددسن یاردم ایله الله عالم ارواحده بوقدر اذنت و صلت بولمش ایکن شمسی بر نهایش
 فراقه دوشک بو هجراندن خلاص اولوب بینه سنک وصات ذاتکه سلامتله واصل اولامز
 ایچون مددسن یاردم ایله یا الله

دین و دل پردن و قصد جان کشد * الغیاث از جور خوبان الغیاث

دین و دل ایلندیلر و جان قصدین ایلر الغیاث خو بلرک جورندن الغیاث (مفردات)
 (دین) وضع الهی و شرع احدی (دل) کوکل (پردن) ایلندیلر (قصد) م (جان) م
 (کشد) ایلدر (الغیاث) مدد (از) من (جور) م (خوبان) محبو بلر (الغیاث)
 م (معنای اشارتی) استیذ بالله (زین) لئلا س حب الشهوات من النساء والبنین
 والفتا طیر (آیت کریمه سی سر نیجه بو مشتهیات نفس رباعث هجران قطاع طربق
 ایکن معکوسا بزم محبوب کورینور (شغلنا اموالنا) دینلر کی پزی دین محمدیه ده
 استقامتدن منع ایدوب یولیز آوردیلر و قلمبر دایم منوجه الی الله اوله جق ایکن
 بزی حقندن مشغول قیلدیلر شمسی بزم جائزه قصد ایدوب هلاکری مراد ایلدر
 بوفاتی و معکوس خو بلرک جور و هلاکندن بری سن خلاص ایلله مدد یا الله مدد یا الله

(از آن زمان که بحافظ رسید صوت حبيب * فضای سینه ز شوقم هنوز پرز صداست *
 ز شوق کوه دل او هنوز پرز صداست
 بعض نسخه ده بو بیتک قافیه سنده صدا
 پرینه آوا و اقدرد و بیت سابقه آوا پرینه
 صدا و بالجه بو به اولاق مناسب ایدی اما
 اکثر نسخ یاز بلان کی واقعدر * محصول
 بیت * اول زمانیکه حافظه صحرای
 حبيب ایشدی آنک کوه دل شوقندن
 هنوز پر صدا در یعنی صوت حبيب لذتی
 دلدن هیچ کیتز
 (وله فی حرف الاء)
 (درد مارانیت درمان الغیاث * هجر مارا
 نیست پایان الغیاث) الغیاث مدد دیکدر
 هجر هاتک فحله مصدر در ایلای مناسنه
 فراق کی * محصول بیت * بزم دردمنه
 درمان بوق مدد بزم هجرانم پایان بوق
 مدد (دین و دل پردن و قصد جان کشد *
 الغیاث از جور خوبان الغیاث) قصدک
 جانیه اضافتی مصدرک مفعوله و جورک
 خوبانه مصدرک فاعله اضافتی کیدر
 * محصول بیت * دین و دل پردن و هلاکری جانقرا
 قصد ایلدر مدد خو بلر جور و شغندن مدد

(در بای بوسه جانی طلب * میکند این داستانان الغیث) بوسه ده و جانی ده باو خدمت ایچوندر طلب مصراع ثانی به مروتند میکند فعل مضارع جمع غائب ایلر دیمکدر داستانان جمع دلستانر وصف ترکیبدر ستانیدن کوکل الجیار دیمکدر * محصول بیت *

﴿ ۳۲۰ ﴾

﴿ در بهای بوسه جانی طلب * میکند این داستانان الغیث ﴾

بر بوسه بهاسنده بر جان طلب ایلر یو کوکل الجیار الغیث میکند معنای مصراع اوله قید اولدی (مفردات) (در) فی (بها) بمن (بوسه) م (جان) م (یا) وحدتیه (طلب) م (میکند) ایدرر (این) بو (داستانان) کوکل الجیار (الغیث) مدد (معنای اشارتی) بو محبوب مجزایلر و بوشنیهات نفسانیلر بر حنظ نفس حصولیچون روح انسانیتک فدا و هلاک اولسی طاب ایلر مدد سن یاردم ایله بالله زیرا حصول حفظ نفسانی باعث هلاک روح انسانیتر بوتفسیر (دین و دل بردند) بیتندن محبوب مجاز یلر مراد اولندیفته کوره دراندن دخی (چور خوباندن) مراد محبوب خدا اولان مرشد کاملر مراد اولتورسه دین و دل ابتدییلر دیک مرید فایه واصل قبلدییلر (موتوا) سربسته واصل قلند چان قصدین ایدرر زیرا جان و یرمین جانانه واصل اولر دیک اولور بوشنده کی بوسه دن مراد جذبیه رحمانی و تجلی سجاتیدر (داستانلردن) مراد مشایخ مکملین در جذبیه رحمانه وصات دخی جاتندن یکمکه بمناجدر و وجه سی اللهم دن استعانه در

﴿ خون ماخوردن این کافردلان * ای مسلمانان چه درمان الغیث ﴾

فانغری ایچدییلر یو کافر دللرای مسلمانلره درمان الغیث (مفردات) (خون) قان (ما) بز (خوردند) ایچدییلر (این) بو (کافردلان) منکر قبلیلر (ای مسلمانان) ای مسلمانلر (چه) نه (درمان) علاج (الغیث) مدد (معنای اشارتی) قانی فی الله اولوب مغلوب الحسالم اولان مشایخ عظام سوفسطائی کی ماسوی الهی خیالات فرض ایدوب (کل شیء هالك) سر نجه ذات واجب الوجودک غیری قابلرندن انکار ایله اخراج ایدیمیچو محبوب حقیقلر یزم فانغری ایچمشلر یزی مشتهیات نفسانیهدن بکور مشلر در بوند نصکره ای قلبا و قلوبا تور حقه مستغرق اولان پیرلر یزم دخی جائز حضرت الله و صلت ککسا ماله بولسند درمان نه در مسد و خون و عنایت سزدند

﴿ داد مسکینان یده ای روز واصل * از شب بلدای هجران الغیث ﴾

ای وصال کونی مسکینلرک دادنی و بر هجران شب بلداسندن الغیث (مفردات) (داد) عدل (مسکینان) مسکینلر (یده) ویر (ای) م (روز) کون (وصل) م (از) من (شب بلدا) فرا کواوزن کیچه (هجران) م (الغیث) مدد (معنای اشارتی) اللهم احیی مسکینا و امنی مسکینا و احشرنی مع المساکین) حدیث شریفی سر نجه فقر نامه نبل عین و صلندر ای و صلت بخش اولان اللهم سنک در کاهک مسکینلرک حظ و نصیبندن بزه دخی تجلی احسان ایله هجرانک شب بلداسندن خلاصه مدد سن یاردم ایله بالله

﴿ هرزمانی دردی دیگر می رسد * زین حرف بی دل و جان الغیث ﴾

هر زمانه بر غیری دردی ایشور یوی دل و جان مصاحبندن الغیث (مفردات)

﴿ هر ﴾

﴿ ۳۲۱ ﴾

(هر زمان) م (یا) وحدتیه (درد) م (یا) وحدتیه (دیگر) غیر (می رسد) ایشور (ز) من (این) بو (حرفه) مصاحب (بی) فی (دل) کوکل (جان) م (الغیث) مدد (معنای اشارتی) یارب سنک انوار تجلیکدن مجبور اولانه هر زمانه درد ویرالم ایشور بودل و جانی انوار قدسیه دن محبوب ایدیمیچو هجرانه مصاحب اولقدن نجاته مدد سن یاردم ایله بالله

﴿ همیو حافظ روز و شب بخویشق * کشته ام کریان و سوزان الغیث ﴾

روز و شب حافظ کی بی خود و بی اختیار کریان و سوزان اولشم الغیث (مفردات) (همیو) مثل (حافظ) م (روز) کوندز (شب) کیچه (بخویشق) اختیار سز (کشته ام) اولشم (کریان) اغلیچی (سوزان) یانچی (الغیث) مدد (معنای اشارتی) فزای نفس مر نیه سنده اولان حافظ کی کیچه و کوندز اخبار سز کریان و سوزان اولشم بو هجران لندن مدد سن یاردم ایله بالله

﴿ حرف الجیم ﴾

﴿ سزد که از همه دلبران ستانی باج * که بر سر همه خوبان کشوری چون تاج ﴾

لا بقدر که دایرک جیمسندن باج الله سن زیرا اقلیم خوبلرک جیمسنتک باشی اوزره تاج کیسن (مفردات) (سزد که) لایق که (از) من (همه) جمله (دلبران) دلبرلر (ستانی) الله سن (باج) خراج (که) زیرا (همه) جمله (خوبان) محبوبلر (کشور) اقلیم (یا) نسیه (چون) مثل (تاج) م (معنای اشارتی) ای محبوب خدا وای نازنین کبریا سیدم محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم من دخی الله و ذکرنی فی دعائه یعنی ان یستجاب دعائو) حدیث حیات بخشک سر مجده جمیع انبیاء و اولیائک در کاه حقه حصول مرادات ایله قرینت کامله بوللری سنک ذات شریف عظیم التک و ساططیه در وهم دنیا و آخرت جمیع انبیاء و اولیا و مؤمنین و مؤمناته سنک رجه لامعالمین اولان ذات بی مثاک و سله اولقله جمله دن زیاده لا بقدر زیرا سن اقلیم لاهوتک محبوبان قدسیانلرک جیمسنتک افضلی و باشلری اوزره تا جیمسین متعانه بشفاعتک العظمی آمین

﴿ دو چشم مست تو آشوب جمله ترکستان * بچین زلف تو ماچین و هند داده خراج ﴾

سنک ابکی مست کوزک جمله ترکستانک فتنه سیدر سنک زلفک بوکله ماچین و هند خراج ویرمشدر (مفردات) (دو) ابکی (چشم) کوز (مست) م (تو) سن (آشوب) فتنه و غوغا (جمله) م (ترکستان) ترک اقلیمی (یا) للملابسه (چین) بوکام (زلف) م (تو) سن (ماچین) براقلیدر (هند) براقلیدر (داده) ویرمش (خراج) م (معنای اشارتی) یارب رسول الله سنک انوار عشق الهیه مست و مستغرق دو چشم بصر و بصیرت (مازغ البصرک) ترک و عرب و جمیع اقلیملری اهل سنک عقولنی ذات بی همتاک ادراکندن عاجز و مقهر قلندر و سنک (الک لعی خلق عظیم) آیت الهی ایله موصوفی صفات جلیله که اهالی هند و ماچین

﴿ ل ﴾

﴿ ۸۱ ﴾

همیو حافظ روز و شب بخویشق * کشته ام کریان و سوزان الغیث (مفردات) (همیو) مثل (حافظ) م (روز) کوندز (شب) کیچه (بخویشق) اختیار سز (کشته ام) اولشم (کریان) اغلیچی (سوزان) یانچی (الغیث) مدد (معنای اشارتی) فزای نفس مر نیه سنده اولان حافظ کی کیچه و کوندز اخبار سز کریان و سوزان اولشم بو هجران لندن مدد سن یاردم ایله بالله

﴿ و له فی حرف الجیم ﴾

(سزد که از همه دلبران ستانی باج * که بر سر همه خوبان کشوری چون تاج) سزد فعل مضارع مفرد غائب لایق معنای عریضه یعنی کی که حرف بیان همه آخرتد باده بطن ضرورت وزن ایچون کله در و همرا اضافت ایچون ستانی فعل مضارع مخاطب باعلا لالت خطابدر

ستانیدن المی معنای که حرف تعلیل کشوری کشته و اقلیم یا ضمیر خطاب تاج مریدرا کبل ده درلر * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب بیورر لایقه در که جمیع عالم دلبرلرندن باج الله سین زیرا جمیع ملکوت خوبلرک باشی اوزرنده تاج کی سین یعنی جمیع دلبرلرک سرفراز بادشاهی سین و هب دلبرلرک باشی اوزره برک وار (دو چشم مست تو آشوب جمله ترکستان * بچین زلف تو ماچین و هند داده خراج) آشوب بونده فتنه معنای در ترکستان سرفتنه و بشارار کارایی هند و ارنجه ترکستانرچین زلف اضافتی لایق در ماچین ترکستان نهاسنده برشدر ترکستان و چین و ماچین و هند جمیع مراعات نظیردر * محصول بیت * سنک ابکی مست چشمک جمیع ترکستان ملکک فتنه سیدر سنک چین زلفکه ماچین و هند خراج ویرمشدر

(بیاض روی تورویش ترا آمد از رخ روز * سواد زلف تونار بکتر ز ظلت داج) بیاض آفاق منشا منه کا غده دیر و زویه اضافی بیاض در رخ روز اضافی غده بویه در ظلت داج اصله شب داج یعنی داجه مضاف محذوف زلف داج ظلت معاشه در پس داجه مضاف تقدیر ابله ک شی نشسته مضاف لازم اولور اصل لغت داج بیدر بله اما بحکم یا سز او قور فاش لفظی کبی دجاده ظله دیر * محصول بیت * سنک یوزک آقنی کون یوزندن زیاده روشندر یعنی کون یوزندن ابدین رقدر سنک زلفک سواد دی قرا کو کجه دن زیاده سیاهدر (ازین هر ض بحقیقت شفا بکایم * کراز تودرد دل من میرسد

بملاج) ازین مرض مردن غرض مرض عشق و بوعبارت بکایم معاشه در کرات شرط اکثر نسخه ده کرینه که واقع در تعلیل ایچون اما زادات شرط نسخه سین ترجیح ابله ک میرسد فعل ننی مستقبل جمله شرطیه ایرش سده دیکدر

جمله جوابیه سی مصرع اولدرو با مصرع اولک مدلولی کبی رجله در بملاج احرف صله علاج مفاعله یا بدن مصدر در یونده دوا ودر مان معاشه نمیرسد معاشه در * محصول بیت * بنم بوزک آخریسی اگر سندن علاج ایرش سده بن بومر شدن یعنی مرض عشقندن قدم شفا بولورم یعنی بونک علاجی سنک شربت وصالکدر اگر میرا واورسد شفا بولور و لوزو الافراق اجابله اولورم (دهان تنک توداده باب نخضر بقا * اب چوقند تو برداز نبات مصر رواج) دهانی تنک کله و صنف مشهور در زیر طارخی کو چکاکنی مسترمدرو کو چکلکی معتبر در مرتبه که بعضیلر جزء لا یجزی و جوهر فرد و نقطه موهوم دیدلور بهضیلر نیست او دیدلر حاصلی زوایای عدمه ارسال ابلدیلر دهان تنک اضافی بیاضیه در وتنک تویه لامیه در داده و برمش دیکدر ماضی دن قسدر با آب خضر با حرف ظرفی آب خضر اضافی لامیه در ادنی ملا بسه ایله زیر آبدن مراد بونده آب حیاند پس خضره اضافی بمجازدر اندن ایچد کیچوندر خضر خا ک فقهی وضاد ک کسریله افصحدر خا ک کسری وضاد سکونندن بقادن مراد حیات ابدی یعنی آب حیات ابدی حیات و بردی یعنی حیات ابدی و بردی لب جوخند اضافی بیاضیه در نبات مصر لامیه در

ادنی ملا بسه ایله رواج مصدر در راج بروج دن یعنی نصر با بدن بکر آنچه ده و اتونده مستملدر در هم و دشار راج دیرل کجی ایله والتون دیکدر بونده مراد رواج ایلنکدن کساده دوشر مکدر * محصول بیت * ای جانان سنک دهان تنک آب حیات و بقا و برمش یعنی آب حیات ایلنا خاضه سنی سنک دهان تنک دن کسب الخش و سنک قند کبی شیرین لبک نبات مصر دن رواج و اتفاق ایله اتی کساده دوشر مش حاصلی سنک لبک و اربکن نبات مصر کیمسه ادینی و دادینی بیلز

و انس و جن اسیر خراج گذار و وصف ذاتک فایده عاجز و سرگردان و لچار اولشلردر

بیاض روی تورویش تراست از رخ روز * سواد زلف تونار بکتر ز ظلت داج

سنک یوزک بیاضی روزک یوزندن زیاده روشندر سنک زلفک - وادی زیاده سیاه اولان ظلت ابلدن قرا کور کدر (مفردات) (بیاض) م (روی) یوز (تو) سن (روشن) م (ز) زیاده (است) در (ز) من (رخ) یوز (روز) کوندر (سواد) سیاه (زاف) م (تو) سن (نار بکتر) فرا کورک (ز) من (ظلت) قرانق (داج) زیاده سیاه (معنای اشارتی) یا حبیب الله (واضحی و لیل) آیت کریمه سله مقسم به اولان شعاع نور ضبرک هزار آفتابه روشن اولان روزدن روشندر هر رومر بونک هزار عاصی در مانده لره شغیم و سایبان اولان زلف و کبوی معتبرک سواد سیات عارفان اولان زیاده ظلت ابلدن زیاده سیاهدر

ازین مرض بحقیقت شفا بکایم * کراز تودرد دل من میرسد بملاج

بومر شدن حقیقت غده شفا بولم بنم کوکام دردی اگر سندن علاج ایرشیه (مفردات) (ازین مرض) بومر شدن (بحقیقت) حقیقت (شفا) م (بکایم) قند (بیم) بولم (کر) اگر (تو) سن (درد) م (دل) کوکل (من) بن (میرسد) ایرش (بملاج) علاج (معنای اشارتی) یا شفیع المذنبین بومر اض معاصی به وورد هجرانه سن طیب الهیدن شفاعت و عذاب درمانی و مروت و شفقت علاجی ایرشیه بکجه شفا حقیقتیه بی قند بولم و سنک کبی شفقت کانی سلطانم وار ایکن کیم قیوسه بونم که بح حضرت الله عشقندن بزی غیری قیویه محتاج ایتمه اقدام سیدم

دهان تنک توداده با آب خضر بقا * لب چوقند تورد از نبات مصر رواج

سنک حقه دهانک و برمشدر آب حیات بقای سنک قند کبی لبک مصر تبتندن قدر و رواجی ابلندی (مفردات) (دهان) اغز (تنک) ضیق (تو) سن (داده) و برمش (با آب خضر) آب حیات (بقا) دوام (لب) دوداق (جو) مثل (قند) شکر (برد) ابلندی (از) من (نبات) شکر (مصر) م (رواج) قدر (معنای اشارتی) یا رحمة للعالمین (اولا ک اولاک لما خلقت الافلاک) سر نیجه سنک ازلده قندیل بحبت ایچره حضرت الهی صد هزار اسماء حسنی ایله نیجه سنک بیلار ذکرک براکتیه هر برنی و هر بروی سنک بحر فضلکدن و در بای فیضکدن جرعه نو سنک اولوب هر بری پردراو مشرب قدوسیت و شونات ربانیه کدن بر نشسته فیض الوهیت بولشلردر یا رسول الله سن رجسته آب حیاتین که خضرک آب حیاتنه دخی بفسانک برکات ذکر کندن بولشلردر اوله رلذت روحانیتدر که نبات سنک کلیات طیات حیات بخشکدن بولشلردر اوله رلذت روحانیتدر که نبات مصرک انک باتنده رواجی ولذتی یوقدر (من لربنی لم یعرف)

چرا

بیت و بایت سابقه خواجه نک دکلدر اما تنیم قائده ایچون شرح اولور * محصول بیت * سنک خضک خضر در یعنی تر و تاز در و دهانک آب حیواندر یعنی بنسوع آب حیاند قد کده سرودر یعنی بلند لکده و موزو نلکده و میانک موی در اینجه لکده و سیته و پهلولک عاج کیدر یا ضافده

(چرا همی شکنی جان من ز سنکدلی * دل ضعیف که هست اوز نازی چو زجاج) چرا ده جیگ قحی و کسری لغتدر اصلنده چه در جیگ کسری و هاسر سله همی شکنی فعل مضارع مفرد مخاطبدر اولنده هانا کیدر افا ده ایدر وی معنای حالیتی جان من منادا در حرف ندا سی محذوف و اضافی لامیه در سنکدلی یا حرف مصدر و سنکدلی وصف ترکیبی طاش

بور کلی دیکدر دل ضعیف همی شکنیک مفعول بهیدر و اضافی بیایددر که حرف تعلیل زجاج صر چه به دیرل * محصول بیت * ای بنم جانم نیچون سنکد لکدن بنم دل ضعیفی شکست ایدر سین که ترا کندن و اطاقندن صرچه کیدر حاصلی خوا جه حافظک نازک و اطفیف کوکلی قرمق لایق و مناسب دکلدر نیچون قرر سین دیکدر (چه کونه بسته بونی میان و بکشاده * تن چوقیل و سرونی بسان کبد داج) بسته و کشاده اصلنده بسته و کشاده در بای خطابه ضرورت وزن ایچون حذف اولنشدر بونی باسی وحدت ایچوندر میانی موبله بغلق موبیان اولسندن کنا بندر بکشاده مصرع ثانی به مرهوندر تن چوقیل اضافی بیاضیه در تائیده یا وحدت ایچوندر دبین اصابت الخش زرا اند یا مکشوب اولر بای بطشدر ضرورت وزن ایچون نبات اولور سرونی و سروین و سروین بایله واوله اوچده به دیرل یعنی قانک ایلره دیرل اما حیوانده صغری معاشه در باسی تنکیر ایچون بسان ادات تشبیه کیدر قبه معاشه در حاج فیصل کیکلی فیل کبی ننی و عاج کبی سرونی ایچقدن غرض سمر دوب قانکغندر * محصول بیت * نه وچهله بلکی بر قیل ایله بغلش سین یعنی سمر دوب فکلش سین حاصلی موی کبی میسانه و فیل کبی عظیم جسته به و عاج کبی بیاض سرو نه دن مالک اولمش سین بسته و کشاده ک فاعلی اللهدر دبین غفلت الخش زرا الله سوال متوجه اولر لا یسل عما فعل (خط تو خضر و دهان تو آب حیوانت * قد تو سرو و میان تو موی و برچون حاج) لفظ عاج تکرار کایدکندن ظاهر در که

چرا همی شکنی جان من سنکدلی * دل ضعیف مرا کونری چو زجاج

ای بنم جانم سنکد لک ایله نیچون دائم صبار سین ضعیف کوکلی که اول کوکل نازک لکده صرچه کیدر (مفردات) (چرا) نیچون (همی) دائم (شکنی) فیرار سن (جان من) بنم جانم (سنکدلی) طاش ککولولک ایله (دل) کوکل (ضعیف) م (او) اول (بنازی) نازک لکده (چو) مثل (زجاج) صرچه (معنای اشارتی) ای صفاتی حضرت قرآن کلام الله اولان رسول الثقلین سیدم و چاکه جانم افندم یقینا یا اورز که سن غنی عن العالمین اولان خدایک محبوبی و بزر الای عاصی و مجرم عاجز و در مانده انلربکر سندن غیری سلطانم و سنک قیو کدن غیری واره جق جایز بوقدر و من بوعاصی و بیچاره انلربکره اتادن اتادن اشفق وار حسن ای بنم جانم افندم نیچون مستغنی لک ایله بزه نیم نکه ایچوب صرچه کبی نازک ضعیف کوکلی صبار ست حضرت الله عشقندن جمله خلق عالم سنک محتاجک اولوب سندن هر کس اسنه دنیجه فیض و کره ایرمش ایکن بز عاصی انلربکی غیری قیویه محتاج ایچوب شفاعت عظمه که مظهر ایده سن

چه کونه بسته بونی میان و بکشاده * تنی چوقیل و سرونی بسان کبد داج

بر موبله نه اطفیف میسان باغش و آجش فیل کبی بر تنی و عاجدن دوزلش قبه بر سرونی (مفردات) (چه) نه (کونه) دراو (بسته) باغش (بونی) بر قیل ایله (میان) بیل (بکشاده) آجش (تنی) بر تن (چو) مثل (فیل) م (سرونی) اوجه (با) وحدتیه (بسان) کبی (کبد) م (عاج) فیل کیکلی (معنای اشارتی) ای سراج منیر وای داعی الی الله البصیر اولان امیرم حق سبحانه و تعالی سنکچون نه عجب ادق من الشعر واحد من السیف ظاهری احکام الهی و باطنی اسرار ادنیة شهنشاهی بنده ناچیرنی مولای عزیزنه و اصل فایجی نه اطفیف میان باغش و نه کوزل شریعت غرا بخش ایش (لا انقصام لهما) بر عروه و تنی در و عظیم القدر اولان وجود عنصری نازک کده عاجدن دوزلش قبه کبی سوره (الم نشرح لك صدرک) سر نیجه سین مشر حد کک براوچنده صنوبری الشکل و مستغرق انوار الهی بر قلب منیر کوکب دری بی منفخ و منفخ قیلندر که منبع علوم اولین و آخر بندر

خط تو خضر و دهان تو آب حیوانت * قد تو سرو و میان تو موی و برچون حاج

سنک خطک خضر و دهانک آب حیاند سنک قدک سرو و میانک موی و سنکد حاج کیدر (مفردات) (خط) نازه صقال (خضر) م (دهان) اغز (آب حیات) م (است) در (قد) بوی (تو) سن (سرو) م (میان) بیل (تو) سن (مو) قبل (بر) بسته (چون) مثل (عاج) فیل کیکلی (معنای اشارتی) (قبضت قبضة من نوری قفلت لهما کونی حیوی محمدا) وصفه موصوف خدا اولان نشأ وجود عالم سلطانم سنک رجعت مهدات اولان دره وجود مودک

(فساد در سرفاظ هوای چون نوشهی * کینه بنده خاک در تو بودی کاج) در سر در بوند حرف صله مناسنه کینه بنده
کینه کم واکسک یا حرف نسبت ایچوندر ونون تا کید نسبت دروها تخصیص ایچوندر یعنی بووصنی بنده به تخصیص
ایدر کینه بنده تک صفتید ضرورت
وزن ایچون مقدم اولشدر بنده خاک در
تو اضافی لایسه زدر کاج کاش
مناسنه در ترکیه کاشکی دیگدر
* محصول بیت * حافظک باشنه سنک کی
بر بادشاهک محبتی دوششدر یعنی سنک
محبتک دیگدر مالک لایچل قیلکنددر
کاشکی سنک قبولک طبرافنک الاکسکلی
قول اولایدی یعنی سنک قولک اولایدی
کاشکی دیگدر

* وله فی حرف الحاء *

(اگر مذهب تو خون عاشقست مباح
* صلاح ماهمه آنت کان تراست صلاح)
صلاح برار دیگدر مقابلی فساد در
* محصول بیت * اگر سنک مذهب
ولنگده عاشقک قانی دوکک مباح ایسه
ایدی بزم صلاح جز اولدر که سنک
صلاحکدر یعنی هر نه که سکا برار سه
بزه برار اگر قان دوکک واکر جان المی
(سواد زلف تو بنود جاعل الظلمات *
بیاض روی تو بکشد خالق الاضباح)
بعض نسخه ده بویه وافتدر سواد زلف
سیاه تو جاعل الظلمات بیاض روی چوماه
تو خالق الاضباح جاعل خالق مناسنه در
خالق لغتده یارا دیجی اما بونده خالق
مناسنه در سواد زلف تواف فتری
لایسه لدر بیاض روی چوماه توده
بویه در جاعلین وافتدر مضاف
مخوذفدر تغذیر کلام صنع جاعل وضع
قالتدر * محصول بیت * سنک زلفک
سوادی صنع جاعل الظلمات کوستردی
یعنی خدای ظلماتی خالق ایلدیکتی کوستردی
زیرا زلف سیاه آنک مجبور انددر و سنک
رویک بیاض صنع خالق الاضباحی آچدی
وکوستردی یعنی صباکی کشف ایلدیکتی
کوستردی حاصلی زلفک ظلمات شبدن
نشاند ورویک بیاض صبدن علامتدر

صد هزار مجرّم غادر باخصوص (والیل اذاحی) الیه مقسم به قتلان هر بروی
خطک مجزائی منبع علوم لدی اولان نیمه یسک خضری موسی علیه السلام کی
متعبر قیلشدر ودهان در بارکدن جریان این آب حیات آسا علوم ربانی نیمه
مرد دلاری احیا ایدوب ونیمه مستدینه فتح باب ایلشدر یا حبیب الله سکا بیت
کامله جمیع مراداتک حصوله سیدر زیر اسبک راه شریعتک سرودن مستغیر
وراء طریقتک مبانی مودن ادق در و هم آبد در و راه حقیقتک نور سینه منشرحکدن
کاج کی شفاف و براق ظهور ایشدر من الله ببرکات نبیک آمین

* فتناده در سرفاظ هوای چون نوشهی * کینه بنده خاک در تو بودی کاج *

حافظک باشنه سنجین بر شاهک محبتی دوششدر کاشکی سنک خاک در یکک کینه
بنده سی اولایدی (مفردات) (فتاده) (دوشش) (در) فی (سر) باش (حافظ)
م (هوا) محبت (چون) مثل (نو) سن (شهی) بر شاهک (کینه) اکسکلی
(بنده) قول (خاک) طبرانی (در) قبول (نو) سن (بودی) اولایدی (کاج)
کاشکی (منای اشارتی) (لا یؤمن احدکم حتی اکون احب الیه من والده
وولده واثاس اجمین) حدیثی سرنجیه ای سر دفتر موجودات اولان شاه انبیا
بحمد الله حافظک باشنه سنجین بر شاه حقیقتک محبتی دوششدر کاشکی یواکسکلی قول سنک
قبولک طبرانی بنده لکنده ثابت قدم اولایدی وایکی جهاند سنک حضور شریعتکدن

ابولیدنی * حرف الحاء *

* اگر مذهب تو خون عاشقست مباح * صلاح ماهمه آنت کان تراست صلاح *
اگر سنک مذهبکده عاشقک قانی مباح ایسه جمیع بزم صلاح جز اولدر که اول سکا
صلاحکدر (مفردات) (اگر) شرطیه (مذهب) م (نو) سن (خون) قان
(عاشق) م (نا) خطایه (مباح) م (صلاح) م (ما) بزم (همه) جمیع (آنت)
اولدر (آن) اول (تراست) سنجیوندر (صلاح) م (منای اشارتی) (اذا احبنی
الیه قتلته واذا قتلته فانا دینه) حدیث قدسی سرنجیه یارب اگر سنک راه محبتک
مقتضای عاشقک قانی مباح اولای ابد وفضا به رضا وایله صبرایله (موتوا
قبل ان تموتوا) سرین بولای ایسه بزم صلاح کار بر اولدر که سنک صندیت معویه کده
صلاحکدر را اراده بشر به بی اراده حفسده محوایله قضاء الله تسلیم ورضایاعت
فوز و فلاحدر

* سواد روی تو بنود جاعل الظلمات * بیاض روی تو بکشد خالق الاضباح *

سنک رویک سوادی جاعل الظلماتی کوستردی سنک بوزک بیاضی خالق الاضباحی
آچدی (مفردات) (سواد) قار (روی) قیل (نو) سن (بنود) کوستردی
(جاعل الظلمات) ظلماتی قلیچی (بیاض) م (روی) بوز (نو) سن (بکشد)
آچدی (خالق الاضباح) صباکی یاریچی (منای اشارتی) یارب ذوالجلال والجمال

* وهادی *

سواد مبتدا وبنود خبری وجاعل بنودک مفعول ومصرع ثانیه بیاض مبتدا وبکشد خبری وجاتدر که تقدیر سز
مفتی صحیح اوله * محصول بیت * جاعل ظلمات سنک یعنی خالق ظلمات سنک سواد یعنی کوستردی یعنی وجوده
کوستردی وخالق اصباح سینک رویک بیاضی اظهار ایلدی یعنی خالق ایلدی

(زبیده ام شده یک چشمه در کنار روان * که آشتانکند در میان آن ملاح) اشتان بونده صوده یوزمک مناسنه کنار دن
مراد کتد یسک یا بندر وروان صدفه مشبهه در رویدن آفتان مناسنه در * محصول بیت * دیدمدن بایده عجب
بر چشمه افشدر که گمچی اول چشمه

اور نه سنده یوزمک ایده من به سنی
یوزمک ایده من باخصوص که بوندر
یوزمک اولور ظاهر ابو بیتک مناسنی
بویه در و بونده مباله یوقدر بلکه
نفس امرده بویه در زرا چشمه دن افان
صوده یوزمک اما چشمه پرینه بحر کورده
هر طریقه مباله بونلور دی زرا
مرادی کثرت کر به ویکادرامانکدر پرینه
بکنند ذکر ایدسه مرادی حاصل
اولور دی (اب چو آب حیات تراست قوت
روح * وجود خانی مارا ازوست لذت
راح) بعض نسخه ده مصراع اول بویه
واقعدر لب که آب حیات است وقوت
دروست اب چو آب حیات اضاف فتری
بیاندر و حیاتک راه اضافی لایسه در
وقوتک روحه اضافی مصدرك
مفعولشدر وجودک خای به بیاندر
وخا کینک ما به لایسه در ولدت راح
اضافتی مصدرك فاعله اضافی در خا کینک
یاسی نسبت ایچوندر ازوست اوضغیری
ایدر ایددر * محصول بیت * سنک آب حیات
کی ایگدر قوت روح به سنی سنک لیکه
قوت روح وار و بزم وجود خا کینک لذت
راح انددر یعنی بزم وجود سفلیزه لذت
باد انددر حاصلی سنک لیکدن هم جسمه
قوت رهم روحه قوت حاصلدر اما مصراع
مذکور که معناسی سنک لیک آب حیاتدر
ودروح قوتی کاندده در بزم خاکه منسوب
وجود منزه لذت راح انددر (زچنک
زلف کندن کسی نیافت نجات * نه از کانیچه ابرو و تیر چشم نجات *

* زبیده ام شده یک چشمه در کنار روان * که آشتانکند در میان آن ملاح *

بزم کوز من کنارده بر چشمه روان اولشدر که الک ایچنده ملاح یوزمکه قادراولن
(مفردات) (ز) من (دیده) کوز (ام) بزم (شده) اولش (یک) بر (چشمه)
م (در) فی (کنار) قوجاق (روان) اقبی (آشتا) یوزمک (نکنند) ایتر (در) فی
(میان) اورنه (آن) اول (ملاح) طالعج (منای اشارتی) أس الحاکمه
مخافه الله) سرنجیه حضرت الالهک خوف عتایی وخوف اجلا لیدن کوزمدن کثرت
دو فتره قوجانجه اول قدر چشمه دن آفر کی کوز یا شری روان اولدیکه محل مرحا وادم
و کیمه بزم جان درونمه مطاع اولسیدی و بزم جوش در بای درونمه بر فرد صلاح
اولور ارحم الراحمین اولان اللهم من غیری کیمه بی بوخوفدن خلاص ایدوب
در دیمه درمان وچانه چاره ایده من

* اب که آب حیاتست وقوت روح دروست * وجود خانی مارا ازوست لذت راح *

سنک لیک که آب حیاتروانده روحک غدا می وارد در بزم خاکی اولان حقیر وجوده من
شراب لذتی انددر (مفردات) (اب) دوداق (ت) خطایه (آب حیات) م
(است) در (قوت) غدا (روح) م (در) فی (او) صغیر (است) در (وجود) م
(بخاکی) طبرافه منسوب (مارا) بزم (ازوست) انددر (لذت) م (راح) شراب
(منای اشارتی) ای رب رحیم سنک کلام قدوسک وفیوضت بلا واسطه ک
رب آب حیاتدر که غدا ی روحانی وسعادت مرمدا فی وظرف و فلاح وقوت قدسیه
صمدانی بزم خاکی اولان حقیر وجود بزم لذت شراب عشق الهی وبقا و نجات ابدی
و معادت بالایله ای جله سی انددر

* زچنک زلف کندن کسی نیافت نجات * نه از کانیچه ابرو و تیر چشم نجات *

سنک کندن کی زلفک نیجه سندن بر کیمه نجات بولسیدی نه ابروک کانیچه سندن
وچشمک نیردن خلاص بولسیدی (مفردات) (ز) من (چنک) نیجه (زلف) م
(کند) م (ت) خطایه (کسی) بر کیمه (نجات) م (نیافت) بولسیدی (نه)
نقی (از) من (کانیچه) یا یحیی زجیم نصغیر ایچوندر (ابرو) قاش (تیر) اوق (چشم)
کوز (نجات) خلاص و فلاح (منای اشارتی) ای مؤثر حقیقی اولان ریم سنک
تأثیرات صفات جلالت قیدندن واکارید قدر تکدن بر کیمه خلاص بولسیدی
یو محتاج باب احسانک اولان بیچاره ره توفیق وعنایت انجیق سندن در نه صفات جلال

* ل *

ترکیه اوقروغه دور اما خلقک فتده اوقرقی کندن اخقادر نجات ونجات خلاص مناسنه در کانیچه نصغیر کانددر یا یحیی
دیگدر اقاغه یعنی ربایه کانیچه دید بکری ادنی مناسنه در * محصول بیت * سنک کندن زلفک قایتندن کیمه نجات
بولسیدی یعنی شکار ایلدک کیمه قومدی دخی کانیچه ابرو کدن و تیر چشمکدن کیمه خلاص بولسیدی یعنی تمام عالم اسیر کندن عشقکدر

(صلاح و توبه و تقوی زما مجو هرگز * زنده و عاشق و مجنون کسی نجات صلاح) تقوی و او که قبیله عریذ و کسریله تصرفات مجو ای مخاطب در جویدندن دبله و ایستد دیکسدر * محصول بیت * زدن هرگز صلاح

﴿ ۳۲۶ ﴾

و جالکدن و اراده ذات علیه تأثیر نندن بر فرد خلاص بولدی هر بر کیمیه عطا و احسان جله سگ تقدیر ازلیک و مقتضای قدرت جللیکجه در

﴿ صلاح و توبه و تقوی زما مجو هرگز * زنده عاشق و مجنون کسی نجات صلاح ﴾
 بزدن قطعا صلاح و توبه و تقوی ایستد عاشق و مجنون رندن بر کیمیه صلاح ایستدی (مفردات) (صلاح) م (توبه) م (تقوی) م (زما) بزدن (مجنون) ایستد (هرگز) (قطعا) (ز) من (رند) عیار (عاشق) م (مجنون) م (کسی) بر کیمیه (نجات) ایستدی (صلاح) نجات (معنای اشارتی) حق تعالی که عطاسی متساویند و هر کس استعداد نجه در زهد و تقوی و توبه و صلاح داره وجودده اولان ابرار حایدر طریق شطارد اولان فناء اهل انوار ذات خدایه مستغرق اولد قاری ایچون (حنات الابرار سیئات المقرین) سر نجه مجذوب اولان عاشق مجنون بر کیمیه صورت اعمال ایل اولان فلاحی و راه نجاتی ایستدی بلکه هر مودی شجرتدن و هر بر علی اهلان طلب ایلدی

﴿ نداد اهل لب بوسه بصد تلبیس * نیافت کام دلم زو بصد هزار الحاح ﴾
 سگ امله بکر لبک یوز تلبیس ایل بوسه و برمدی یوز یک ابراهه اوکام اندن مرادی بولدی (مفردات) (نداد) و برمدی (اهل) م (اب) (دوداق) (ت) (خطایه) (بوسه) م (یا) (لالباسه) (صد) (یوز) (تلبیس) حیه (نیافت) بولدی (کام) مراد (دلم) کوکام (صد هزار) یوز یک (الحاح) ابرام (معنای اشارتی) (حذیقه من) جنایات الرحمن توازی عمل الثقلین) حدیثی سر نجه یارب سگ کر مکه اولان انواع مجاهدات ایل درگاه عزتک اخصار یک واصل اولد یعنی لذت اسرار کلام ذاتیه که واصل اولان و بر جنایات عشقه فیوضات ذاتیه که نائل اولان جنبه جانب قدسیکندن امر کن ایل بر اذن و بر کرم آناری پیور مدی (ان الله یحب الخیرین فی الدنیا) حدیثی سر نجه دعا و نیازده یوز یک الحاح ایل کر کام دخی مرادی بولدی مراد جنایات عشقه اولان افراط نجلی دانیدر

﴿ پیاله چیست که بآباد تو کشیم مدام * و نحن نشرب شرابا کذلک الاقداح ﴾
 پیاله ندر که دایم سگ شوق و یاده که نوش ابدی و بر شراب نوش ایدرز نوش ایتمکه و شراب نوش ایتد بکر کی قدح لاری دخی نوش ایدرز (مفردات) (پیاله) قدح چیست) ندر (بآباد تو) سگ ذکر که (کشیم) جکر ز (مدام) دایم (و نحن) بز (نشرب) ایچرز (شرابا) ایچمکه (کذلک) انک کی (الاقداح) قدح لاری دخی نوش ایدرز (معنای اشارتی) یارب سگ کر مکه سگ ذکر و ذکر که ولذت مناجاتکه و عبادات و طاعتکه کر چه دایم شراب محبتک نوش ایدرز بحمد الله یارب سلطان عشق عرش ده استیلا و انوار نجلی ذاتکه متعلا اولد قدح قلب همام برست و مستغرق اولور که دهان نهنگ عشقه پیاله نه در اول و وقتلی مع الله در که بر شرابی و قدح لاری و ساقی جبه نوش ایدرز (لایبسی فیه ملک مقرب و لانی مرسل)

﴿ سریته ﴾

و توبه و تقوی ایستد زبازند و عاشق و مجنون کیمیه صلاح و فلاحه طلب اولدی یعنی بولر مریه تکلیفدن ساقط اولشدر در فلاح و صلاح ایستد مکلفین احوالدر پس مذکور دین فلاح و صلاح کلز (نداد اهل لب بوسه بصد تلبیس * نیافت کام دلم زو بصد هزار الحاح) اهل لب بوسه در بوسه یا وحدت ایچوندر و همزه ادات توسل یعنی وحدتی ماقبله ایصال ایچون * محصول بیت * سگ لعل لبک بر بوسه یوز تلبیس ایل و برمدی اوکام اندن مرادی بولدی یوز یک الحاح و ابراهه مله یعنی هر تقدیر که ابرام و الحاح ایلد مه اهل لبک او یک سیر اولدی (پیاله چیست که بآباد تو کشیم مدام * و نحن نشرب شرابا کذلک الاقداح) بآباد با حرف صله و یا صاحب باد اکقدر فکر معناسنه مدام لفظ مشترک در شراب و دوام ما بیتده نحن یزد یکدر نشرب فعل مضارع متکلم مع القبر شربدن یعنی علم بایندن ایچرز دیکسدر شرابا مصدر مطلق نشرب فعلی تا کبر ایچون کشور مشدر و فعلول محذوف سدر تقدیر کلام نسرب مداومه الحاح کذلک کاف حرف تشبیه ذاک اسم اشارت اقداح قدحک ججسدر * محصول بیت * پیاله ندر بزنسگ ذکر که دایم ایاتی جکر زو بزنسگ ذکر که یعنی عشقه یا خود معنای ایل اوله که پیاله ندر که بزنسگ یاد کلسه اندن مدام جکر ز مدام کشیک مفعولیدر از و تقدیر ایل یعنی از پیاله ضحیر پیاله به راجع اولد دخی کمال شوقدن مدام ایچرز ایچدی بکر کی قدح لاری یله ایچرز یعنی طرفی مظهر و فله ایچرز یوبت دیوانلرد یولیب شراب در بولس یعنی ایچون تبیم فائده ایچون یاز لدی اگر چه جو قلی صفا سی یوقدر

(دعای جان تو و زبانی حافظ باد * مدام تا که بود متصل مسوا و صباح) دعای جان تو اضافی لامیه در و دعا نك جانه اضافی مصدرک متعولکدر و در زبانی حافظ اضافی فاعله در و درك زیانه مصدرک فاعله در باد مقام دعاده واقع اولسه مریدانه معناسنه در تانوقت ایچوندر مریدانه بایکی متصل اسم فاعلدر افعال بایندن ثلاثی وصل در اصلی متصل در و او تابه ابدال اولوب اذغام او اشدر مسا نقیض صباحدر پس بری برینه نیجه متصل اولور ایلدی دایم مادام که مسا و صباح بری برینه متصل اوله

﴿ ۳۲۷ ﴾

سریته مظهر اولور ادا متا اده فی الدنیا بهذه الحسالة الدنیه

﴿ دعای جان تو و زبانی حافظ باد * مدام تا که بود متصل ما و صباح ﴾
 سگ چنانک دعای حافظک و زبانی اولسون دایم مادام که مسا و صباح بری برینه متصل اوله (مفردات) (دعا) م (جان) م (تو) سن (ورد) ذکر (زبان) دل (حافظ) م (باد) اولسون (مدام) دایم (تا که) مادام که (بود) اوله (متصل) بزنسگ (مسا) اخشام (صباح) م (معنای اشارتی) (و بعد بر یک حق) بآیک البقیه) سر نجه یارب حافظک سگ ذات شریمکه متوجه نیاز یز بودر که لفا که واصل اولنجه قدر دینده ذکر و قلبنده فکر بلکه انوار نجلی ذاتیه که مستغرق اولسی نعمت عظمای شکر نده سگ توفیق و عطاء کله دایم وثابت اولسون بلکه دو جهاتده سگ تجلی علیه ک مظهر بندده دایم اولسون آمین بجه طد و س

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ سین ملال محرم بخواه ساغر راح * که ماه امن و امانست و صلح و صلاح ﴾
 ماه محرمک هلالی کوز شراب ساغر ایستد زرا امن و امان آبی و صلح و صلاح یلیدر (مفردات) (بین) (کور) (هلال) بکی آی (محرم) م (بخواه) ایستد (ساغر) قدح (راح) شراب (ماه) آی (امن) سلامت (امان) م (است) در (سال) ییل (صلح و صلاح) م (معنای اشارتی) (المجاهده تورت المشاهده) سر نجه ای ریاضات و مجاهدات ایل وجود بشریه سنی مانند هلال محرم قلوب مشاهده و مقام تمکینه واصل اولان فانی نفس مرتبه سنده اولان سالک بومقام معرفت و مشاهده ایل انوار تجلیات الهیه به استغراق مقامیدر انده مجاهده نفسه مشغول اولقی حرامدر که (طلب الدلیل بهد الوصل قبیح) و افضلی قویوب مفضوله مشغول اولقی مجاید بومرتبه ده محل شراب معرفت اولان قلی محفظده اول و دایم لذت مشاهده ایل انس حقه توغل فیسل که بوانوار معرفه الاهک ظهوری زمانی امن و امان آبی و صلح و صلاح یلیدر مسا و ایل نزاع زمانی دکلدر

﴿ نزاع بر سر دنیای دون کمانکند * پیاد شه به ای نور دیده کوی فلاح ﴾
 دنیایک محبتی هوسی اوزره فقیر کیمیه نزاع ایز ای کوزم نوری قصلاح طویبی پادشاهه قو (مفردات) (نزاع) خصوصت (بر) علی (سر) عوس (دنیا) م (دون) الحق (کدا) فقیر (نکند) بنز (پادشاه) پادشاهه (به) قو (ای نور دیده) ای کوزم نوری (کوی) طوب (فلاح) م (معنای اشارتی) ای سالک (اذاتم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نجه فقر نامه اربوب اسرار توحید واصل اولان کیمیه ذکر حق ایل و انس ذات مطلق ایل مطمئن اولد ایچون دنیا و ما فیها سگ و وجود ماسواک محبتی هوسی اوزره نزاع ایز ماسوا دن ذره بی خاطره اخطار ایچوب هوای نفس ایچون بر ایش ایستلای کوزم نوری سندی تقویض امور الی الله ایدوب و مجاهدات بلع ایل ماسوا دن خانه نجلی اولان قلبکی

﴿ پیاد شه به ای نور دیده کوی فلاح ﴾
 نزاع معانله بایندن مصدر در چکشکد یکدر پیاد شه با حرف صله به امر مخاطبدر نهید ندن قو دیکدر پیاد شه به یعنی پادشاهه ترک ایل که اکانتاسیدر ای نور دیده خطاب مامدر * محصول بیت * کدانیای دون اوزرند نزاع و جدال ایز ای نور دیده کوی فلاحی پادشاهه قویبی پادشاهه ویر که صاحب دنیادر و صلاح دنیا انکه در فلاح لفته فوز و نجات معناسنه در یعنی مراد به ظفر بولق

(عزیزداری زمان وصال را کاندم * مقابل شب قدر استفتاح) زمان وصال اضافتی لامیه در کاندم که حرف تعلیل استفتاح بوده فتح معنای در * محصول بیت * زمان وصالی عزیز طوط زیرا اولدم قدر کیمه سده و فتح باب کونته مقابلدر

۳۲۸

یعنی زمان وصال بی نظیر در قدر بی ملک
کوک کیم کی سر بر ای الزوا لدر (بسیار باد)
که روزش بخیر خواهد بود * هر آنکه
جام صبوحی نهد چراغ صباح (بسیار
خطاب عامد که حرف تعلیل روزش شدن
ضمیر مصراع ثابده یعنی اسم اشارت
الک مشار الیه سده را جعفر که کس دن
صبارتد هر آنکه به را جعفر در بین مشار
الهی نظرش بود بونده بودن معنای در
هر آنکه اصلند هر آنکس که ایدی ضرورت
وزنجون وقرینه قائم اولد یغیچون کس
تقدیر اولدی صبح صبح وفتند شراب
ایچمکدر با حرف نسبت صبحه منسوب
جام دیمکدر چراغ صباح اضافتی بانیه در
آکرفس صباح مراد اولور ایسه لایه در
آفتاب مراد اولور سده * محصول بیت *
یاده کتور که کوئی خیره کیمسدر هر اول
کیمه که صبحه منسوب جای صباح
چراغی ایله یعنی جام یاده بی چراغ صباح
ایابه ایکی معنایه یعنی صباح و آفتاب
(کدام طاعت شایسته آید از من است *
که بانک شام ندانم ز فاق الاصبحاح)
کدام قننی شایسته لایق و مناسب که
حرف تعلیل بانک شام اخشام ازانندن
صبارتد فاقی اقتده یاری و یارادی
معنایه فاق الاصبح طاعت بری
اخر مسند کنایتدر * محصول بیت *
بن مسند قننی لایق طاعت و عبادت
کلور که اخشام اذانی صباح ازانندن
تشخیص الیزم یعنی شراب عشق جانان
بی بر مرثیه مست الیشر که اخشام
صباحی فرق الیزم (دلا تو غافل از کار
خوبش وی ترسم * که کس درت نکشاید
چو ک کفی مفتاح) غافل ده یا خطاب
ایچوندر کردن مراد علندر که حرف بیان
ترسم درت تاسی معنی جهندن نکشاید
مقیدر مقنا حدن مضاف محذوفدر

بالک ایدوب بودند صدکره سعادت طوبی قائمی یتد کنند کنن بیلوب حضرت
اللهک توفیق و کرشمه تقوی بی الیه
عزیزداری زمان وصال را کاندم * مقابل شب قدر استفتاح *
وصال زمانی عزیز طوط زیرا اولدم شب قدرک وروز استفتاحک مقابلدر
(مفردات) (عزیز) م (دار) طوط (زمان) م (وصال) م (را) ادات معنول
(که) زیرا (آدم) اول نفس (مقابل) برابر (شب قدر) قدر کیمه سی
(است) در (روز استفتاح) فتح کوئی (معنای اشارتی) ای سالک وصلت
زمانی عزیز طوط زیرا اول وقت رسیده تلی و قدر که قدر کیمه سده شیهدر وسعت
دار بن الیه فوز باب اولوب جمع مرادات خبرک قننی کوئیک مقابلدر همان بصیرت
اوزره اولوب آینه قی انوار الیه بجلا قیافه سنی ایله سین

بسیار باده که روزش بخیر خواهد بود * هر آنکه جام صبوحی نهد چراغ صباح *
شراب کتور که انک روزی خیر الیه اولیسدر هر اول کیمه که صباح چراغی بر نه
جام صبوحی قویه (مفردات) (بسیار) کتور (باده) شراب (روز) کون (ش)
انک (بخیر) خیر الیه (خواهد بود) اولیسدر (هر آنکه) مر اول کیمه که (جام)
قدح (صبح) صباح ایچون شراب (نهد) قویه (چراغ) چیره (صبح) م
(معنای اشارتی) فای انوار حقه بجلا قیلوب مشاهده جال الله مستد اوانی
ایچون ریاضات و مجاهدات الیه شراب عشق نوش ایتمک سنی الیه باخصوص وقت
استحباب اوله حق سحر و فتند دل آگاه الیه نیازی درگاه حقه حصر الیه که جیسع
مرادات خبر و سعادت دار یتد وصلت وقت سهرده عشق و طاعتل چراغ قلی
چراغ صوری بر یتد باقوب شعله اندر ملک الیه در و حدن استعانه در

کدام طاعت شایسته آید از من است * که بانک شام ندانم ز فاق الاصبحاح *
بن مسند قننی مقبول طاعت کلور زیرا اخشام اذانی صباح ازانندن بطریم و فرق
فلزم (مفردات) (کدام) قننی (طاعت) م (شایسته) مقبول (آید) کلور
(از) من (من) بن (مست) م (که) زیرا (بانک) اذان (شام) اخشام (ندانم)
بناز (ز) من (فاق الاصبحاح) صباحی یاری (معنای اشارتی) (ما عبسناک
حق عبادتک با معبود) حدیث شریفی سر نبی اعتراف عجز الیه جمیع طاعات
و عباداتی توفیق حقه بیلوب دیمکدر که یارب بوعبد عاجز بن و مست یاده ضرور دن
سکا لایق عمل و طاعت فتند بولور بن و مست فقام ککه ظلت بشر به بی
صبحاح سعادتدن فرق الیزم و فاق الاصبحاح اولان اللهک رضاسی قننی
عملده در بطریم

دلا تو غافل از کار خوبش وی ترسم * که کس درت نکشاید چو ک کفی مفتاح *
ای کوکل سن کندو ایشکدن غافل سن و قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه چونکه
مفتاحی ضایع الیه سین (مفردات) (دلا) ای کوکل (تو) سن (غافل) غافلین

از

تقدیر کلام مفتاح عمل دیمکدر * محصول بیت * ای کوکل سن کندو غافل سین قور قورم که کیمه باب وصلت جاناتی
فتح ایله چونکه مفتاح خدمت جاناتی کم ایله سین یعنی چونکه جاناته لایق خدمت ایله سین سکا کیمه وصلت قور سنی اچیه
قور قورم که کیمه سنک قویکی اچیه

(بیوی وصل چو حافظشی روز آور * که بشکفد کل بخت ز جانب فتاح) بیوی با مع معنایه در بیوی آمیسه
معنایه آور امر مخاطبه رو آور بدندن کتور دیمکدر که حرف تعلیل بشکفد فعل مضارع مفرد غالب بونده اچله دیمکدر
محصول بیت * حافظ کی وصل
امیسه الیه بر کیمه بی توجه صدقه کونه
کتور یعنی صبا حه چقار تا که فتاح
بخت کلی اچله یعنی مقصودک حاصل
اوله (زمان شاه شجاعست و دور حکمت
و شرع * راحت دل و جان کوش در
صبحاح و رواج) پیسنده واقع اولان
اضا فتلر هب لایسه در و رواج بونده
نقیض صبا حدر * محصول بیت * شاه
شجاع زمانیدر و حکمتله شربت اجرا
اولنه جق دور در یعنی عدل و داد زمانیدر
بس ابدی دل و جان راحته سنی الیه
صبحاح و اخشام یعنی حضور ایدوب
صفا و عبس و حضرت الیه حاصلی شاه
شجاع بر عیاش و اهل عیش و عشرت
پادشاه ایدی که خواجه بر ایکی برده انکله
تفاخر ایدر حضرت مولانا جانی سلطان
حسین پیرا الیه ایلدی کی رحمة الله
علیهم اجمعین
(وله حرف الخاء)
(رحم الله روحه و نور ضربه)
(دل من در هوای روی فرخ * بود
آشفته همچون موی فرخ) بویسنده
واقع اولان اضافی لرب لامبلدر هوا
بونده محبت معنایه در آشفته فرخ و شورش
دیمکدر فرخ و خرم لفظی اصل وضع
افشورده مخففدر زیرا دللرند آشفته
بو قدر بعده مشدد استعمال ایلدی بلر
و آشفته اکثر الیه میده واقدر
محصول بیت * بنم کوکلم فرخک
روبی هوا سنده و مخففدر فرخک موی کی
آشفته و بر بشادر (بجز هندوی زلفش
هیچکس نیست * که بر خور دار شد
از روی فرخ) هندوی زلف بیایه سین
ضمیر فرخه را جعفر ضمیر اضمار قبل اندکر
طریقله که کس نیستی بیادر بر خور دار
ایکی وصف تر کیمدر بیوی نافه بیتک
شر حده مستوفی بیان الیش مراد
ایدن آتد کورسون * محصول بیت * فرخک هندوی زلفشند غیری هیچ کیمه
یعنی همان هندوی زلفیدر روی وصالیدن بهره مند بر خور دار اولان انجی یعنی شویله پاک دانددر که اندن
هیچ کیمه مستع اولم زلفیدن غیری

۳۲۹

(از) من (کار) ایش (خوبش) کندی (می ترسم) قور قورم (کس) کیمه
(در) قوی (تا) خطایه (نکشاید) اچیه (چو) چونکه (کم کنی) ضایع
ایده سن (مفتاح) م (معنای اشارتی) (وما خلقت الجن والانس الا لیبذون)
سر نبی ای کوکل سن کندو ما خلق اللهک اولان تحصیل معرفه الله دن غافلین
و سر مایه عمری هوای نفس و پوش بره صرف ایدرسین قور قورم که بوزنکار ماسوا
و بیون نفس و هوا سنی محبوب ایدوب وادی تید غفلنده معنی قور سنی مفتاح
سعادت اولان معرفه الهی ضایع ایدرسین و کیمه در معنای سن ایچون آجز سه
صوکنده و احسنر الیه ندامت چکرین همان غفلتی زک ایدوب نفعات ربانیه بی
مراقبه الیه فتح باب معنایه ایله سین

بیوی جذبه چو حافظشی روز آور * که بشکفد کل بخت ز جانب فتاح *
برجذ بد رحان امیسه حافظ کی بر کیمه بی روزی کتور که سنن بختک کلی
فتاحک نفعه سندن آچله (مفردات) (با) لایسه (بوی) امید (جذبه) نشنه
محبت (چو) مثل (حافظ) م (شی) بر کیمه (روز) کوندوزه (آور) کتور
(بشکفد) آچله (کل) م (بخت) طالع (ت) خطایه (ز) من (نفعه)
فیوضات (فتاح) الله (معنای اشارتی) (جذبه) من جذبات الرحمن توازی عمل
القلین) سر نبی مایه سعادت ایدیه و سر مایه سیادت سر میده به باعث اولان
جذبات رحاندن برجذ به به وصلت امید الیه حافظ کی بتون عمرده هر بر کیمه ی
صباحدر قدر نیجه مدت ناز و نیاز الیه احیا الیه که سنک بختک کلی دخی فتاح
صلیم اولان اللهک فیوضات کرمدن آچله و دانم از من مخزن معرفه الله اولان
قلبه نفعات ربانیه رحمت معنوی مالانها به ل صاچله بمر ناله بکر مه آمین

حرف الخاء *
دل من در هوای روی فرخ * بود آشفته همچون موی فرخ *
بنم کوکلم فرخک یوزی مجتده فرخک موی کی پریشانددر (مفردات) (دل)
کوکلم (من) بن (در) فی (هوا) محبت (روی) بوز (فرخ) قونلو و بارک
(بود) ادات خبر (آشفته) پریشان (همچون) مثل (موی) قبل (فرخ) م
(معنای اشارتی) بحمد الله بنم کوکلم اول رحمة للعالمین ولان حبیب اللهک مبارک
ذات شریفی و جمال اطلق مجتده وصلت و مشاهده امید الیه مقسم به اولان مبارک
موی کی مقضای نسیم بجلی اوزره مفرقی و مخففدر

بجز هندوی زلفش هیچ کس نیست * که بر خور باشد اواز روی فرخ *
انک سیاه زلفندن غیری هیچ کیمه بوقدر که میوه بیی و متمتع اوله اول کیمه
فرخک بوزندن (مفردات) (با) لایسه (جز) غیر (هندو) سیاه (زلف) م
(ش) ضمیر (هیچ) قطعا (کس) کیمه (نیست) یوق (برخور) میوه بیی
(باشد) اوله (او) اول (از) من (روی) بوز (فرخ) قونلو (معنای

از

ایدن آتد کورسون * محصول بیت * فرخک هندوی زلفشند غیری هیچ کیمه
یعنی همان هندوی زلفیدر روی وصالیدن بهره مند بر خور دار اولان انجی یعنی شویله پاک دانددر که اندن
هیچ کیمه مستع اولم زلفیدن غیری

اشارتی) (انك لعلی خلق عظیم) سرچشمه اول عالم عالی جناب اولان حبیب اللهك ذات پاكنه وصات وجمال عالم آرای پرانوارینی رؤیت اوصاف جلیل رسول الله ایلله وخلق عظیم حبیب الله ایلله موصوف اولان اخص الخواص اولان امت مسادقه دن سیری کیسه یوقدر که اول مبارک ذات شریفندن وانوار جلال محمدین برخوردار ومنتج اوله

سپاهی نیک بختست آنکه دایم بود همراه و همزانوی فرخ

ابوحنان برمیآید اول که دایم فرخک یو داشتی و همزانوسیدر (مفردات) (سپاهی) م (نیک) ابو (بخت) طالع (امت) در (آنکه) اولکه (دایم) م (بود) در (همراه) یو داشت (همزانو) دیزدیز اوتورچی (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) اول اخص امتك لطیفه ربانیه اولان انوار محمدیه به واسرار اندیه اجدیه به واصل اوایوب نیک بختله دوات ابدی و سعادت سرمدی یولدیگی اول نور الهی اولان مبارک حبیب اللهك صلات و سلام واذکارله توجه کامله ده دوام و افکارله قرینت تام و ملازمت محبت خیر الانام اوزره بردوام اولدیندن باخود سعادتو قول اولدر که زلفك عذار محبوه ملازم اولدیگی کی محبت و قرینت رسول الله ملازم اوله

شود چون پدر زان سرو بوستان اگر بند قد دلجوی فرخ

سکود کی دترجی اولور بوستانك سروی اگر فرخك کوکل طاب ایدچی قد موزونی سکوره (مفردات) (سود) اولور (چون) مثل (پسند) سکود (رزان) دترجی (سرو) م (بوستان) باغ و باغچه (اگر) م (پسند) کوره (قد) بوی (دلجوی) کوکل طاب ایدچی (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) فاسقم کا امرت) سرینك محرمی سرد فقر و موجودات علیه افضل التقیات افتد برك بوستان شریفنده و طریقت و حقیقتده مانند سرو شیر اثر رسول الله ده واقفاده حبیب الله ده استقامتله ثابت قدم اولان مردکا مل اگر بصیر بصیرتله مبارک حبیب اللهك دلجوی و متصرف عالم اولان حقیقت ذات محمدیه به سین کورسه عظمت و مهیانی اجلالندن سکود کی دترجی بوب مقبر و سرگردان اوایوب سینه مشرقه عالم کبراستنده شونان اسرار توحید مشاهده میله محو و تلاشی اولور

پده ساقی شراب ارغوانی بیاد ترکس جادوی فرخ

ای ساقی ارغوان رنگو شرابی ویر فرخك جادو چشمتك ذکر نه وشوق و عشقه (مفردات) (پده) ویر (ساقی) ای ساقی (شراب) م (ارغوان) برقرمزی چپکدر (یا) نیبه (یا) للملابسه (یاد) ذکر وشوق و عشق (ترکس) م چشمتك مشبه بهیدر (جادو) ساحر (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) ای ساقی کوثر وحدت اولان پیر معنوی حضرت الله عشقه اول شراب خوریز و جبات بخشی برشته زلال چشمه اتوار محمدیه به ره ویر گرم ابله که اول مبارک حبیب اللهك

میجز

میجز عالم اولان چشم ما زانغ البصر عشقه نشو ایدلم و مشاهد حقیقت محمدیه به ابله راه استقامتده کدلیکه بوسعادت همت پیران مشفقانه بخاجدر

دونا شد قائم همچون کانی زغم پیوسته چون ابروی فرخ

قائم بر پای کی ایکی قات اولدی غمدن متصل فرخك ابروی کی (مفردات) (دونا) ایکی قات (شد) اولدی (قائم) قدم (همچون) مثل (کان) پای (یا) وحدتیه (ز) من (غم) م (پیوسته) متصل (چون) مثل (ابرو) قاش (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) بحمد الله توفیق باربله انوار محمدیه به واسرار شریعت اجدیه به وصلت ایچون راه محبتده ریاضات و مجاهدتله قائم پای کی ایکی قات اولدی و اول مبارک حبیب اللهك جبهه سعادتده اولان نور الهیه به مقارن ابروی محراب عاشقانه لری کی عدم مشاهده اتوار جلال رسول الله غم منصله سندن پای کی یسلم بو کولدی

نسبم مشک تاناری نجل کرد شیم زلف عنبر بوی فرخ

تاناره منسوب اولان مشک رایحه سی خجیل ایلدی فرخك عنبر رایحه اوزافین رایحه سی (مفردات) (نسبم) رایحه (مشک) م (تانار) هنده قریب برقبه (یا) نسبه (خجیل) اوتانش (کرد) ایلدی (شیم) رایحه (زلف) م (عنبر بوی) عنبر رایحه لو (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) غم هیراندن نیجه یلم بو کولسونکه اومبارک حبیب اللهك زلف عنبر بوی آهوتا تارک مشک ناف نابندن و عنبر سارای مانند کلایندن اظیدر که دنیا و آخرت جمیع روائج مسکین صوره لری مشک عنبر دن اطیب اولده دخی رایحه طیه رسول اللهك نذبله معدومدر و خجیلدر باخصوص صفات جلیله سنه مقارن اولان روائج مسکینه رجائیه سک عتدیه به عالم صوری و معنوی ذاتا و صفاتا جله سی عدم مشابه سنده در و خجیلانده درلکه (اولا لولاك لما خلقت الافلاک) سلطانیدر صلی الله علیه وسلم

اگر میل دل هر کس بجایست بود میل دل من سوی فرخ

اگر هر کس کوکلنک میلی برره و برد ابره ایسه بنم کوکلنک میلی فرخ جانبده در (مفردات) (اگر) م (میل) محبت (دل) کوکل (هر کس) هر کیمه (یا) للملابسه (جای) محل (یا) وحدتیه (است) در (بود) ادات خبر (میل) م (من) بن (سوی) جانب (فرخ) قوتلو (معنای اشارتی) استعین بالله (وزی کل امة جائیه) آیت کریمه سی سرچشمه اگر چه (لانفرق بین احد من رساله) اعتبارله حقایقده جله برارلدر و هر کسک میلی محبوب خدادن برنك جانبده ایسه جله سی حقدر و جله سنی مورزلکن بنم میل ایتیم و محبت کامله م اول شفاعت عظمی و مقام محمود صاحبی رجه لامالین و سید الاولین والاخرین اولان مبارک حبیب الله محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم جانبده در ثبوت الله تعالی بالقول الثابت بجاه حبیه و حرمة جمیع الانبیاء صلوات الله علی نبینا وعلیهم اجمعین

(دونا شد قائم همچون کانی زغم پیوسته چون ابروی فرخ) دونا ایکی قات نابونده قات معنا سنه در کانی بای تکبر ایچوندر وحدت دکلدر پیوسته بونده متصل و دایم معنا سنه در بوینده ادات تشبیهک بری مشبه بهیله مستدرکدن نامل تدبیر پیوسته ابرویه نذبت پرند و اقددر

محصول بیت قائم غمدن کانی کی ایکی قات اولدی ابروی فرخ

(نسبم مشک تاناری نجل کرد شیم زلف عنبر بوی فرخ) کردک فاضلی شیم زلفدر و مفعول نسبم مشک در تاناری ده یا حرف نسبت نجل صفت مشبهه دز او تانغن معنا سنه نسبم مشک تاناری اعضا فطری لامیه و بیانیه در شیم زلف عنبر بوی ده بوله در عنبر بوی عنبر و فوولی دیمکدر

محصول بیت تاناره منسوب مشک نسبی شرمند ایلدی فرخك عنبر قو قو لی زلفنک شیمی یعنی رایحه سی (اگر میل دل هر کس بجایست بود میل دل من سوی فرخ) میل دل هر کس اضافتری لامیه در بجایست پای ثبیه وحدت ایچوندر میل دل من لامبلدر پای بطئیه ایکی رده بوله

محصول بیت اگر هر کس کوکلنک میلی برره مقید و متعلقیه بنم کوکلنک میلی فرخ جانبده در یعنی اکا مقید و متعلقدر حاصلی بنم جانانم فرخدر

(سلام همت آتم که باشد * جو حافظ چا کر همت وی فرخ) سلام همت آتم لامیه در که حرف بیان آن باشد مصراع ثانی به مر هوند چا کر قولفجی هندو دن بونده مراد قولفجدر زرا انلرک قولری اکثر هندی در و آق قولر انلر ده کران بهادر اکابر ناسه میسر در انلر مالک اولوق * محصول بیت * اول کیمسه نک همتک قولیم که حافظ کی فرخک قولفجی می وقول اوله حاصلی فرخ اغای سوتک قولیم بوغراده فرخه واقع اولان اضافی لامیه در سابقا ذکر اولمشدی که خواجه نک بعضی حروفده

۳۳۲

واقع اولان غزلری زیاده سست وواهدیر بودرت غزل اول جمله دندر

(وله فی حرف الدال رحم الله روحه) (و نور منریحه)

(دیدی ای دل که غم عشق دکر بارچه کرد * چون بشد دلبر و یار وفادارچه کرد) دید فعل ماضی مفرد مضطرب متصننر معنای استفهامی کوردکی دیمکدر که حرف بیان دیدی غم عشق اضافی لامیه در دکر بار بحسب لغت بر کره دخی دیمکدر اما استعمالده کنه معناسنه در چون ادات استفهامدر هر بیده کیف معناسنه آنچه کنندی دلبر دیمکدر بابونده ادات صله در پای مفرد کی چون بشد غم عشقندن بدلدرو فادار وصف ترکیبدر داریدن وفا طویجی معناسنه یعنی وفاییدی دیمکدر * محصول بیت * ای کوکل کوردکی عشق غمی نه ایلدی دابر نیمه کنندی و بار وفادار ایلدی حاصلی بارک کنندی وادی فراق و هجرانده قوبوب ککندیکندن شکا بندر (آه ازان ترکس چادو که چه بازی آنکخت * واه ازان مست که بامردم هشیارچه کرد) ترکس جا دو چشم دن کند بشدر بازی او بنه دیرل آنکخت قوباردی یعنی پیدا ایلدی با ادات صله مردم هشیار اضافی بیانه در چشمه نسبت جادو مست و مردم مراعات نظایر قبیلندندر و مست و هشیار افساد * محصول بیت * آه اول چشم جادو دن که نه لب پید ایلدی و آه بوستانه در یعنی چشم جانندن که مردم هشیاره نه ایش ایلدی حاصلی جاننک مستانه و فغان چشمندن شکا بندر (اشک من رنگ شفق یافت ز بی مهری بار * طالع بی شفقت بین که در بن کارچه کرد) در بن کارچه کرد مصراع اوله اولان اضافی لامیه در و طالع بی شفقت اضافی

خ سلام خاطر آتم که باشد * جو حافظ چا کر و هندوی فرخ

اول کیمسه نک خاطر نک غلامیکه او حافظ کی فرخک چا کر و بنده می اوله (مفردات) (غلام) م (خاطر) طبیعت (آن) اول (م) بن (باشد) اوله (چون) مثل (حافظ) م (چا کر) قول (هندو) سیاه قول (فرخ) قول و مبارک (معنای اشارتی) اول کیمسه نک طبیعت مستقیمه سنه و فکر صحیحنه غلامیکه حافظ کی اولبارک حبیب اللهک بنده فرمانی اولوب شریعت بولندن چقمید و سودای قلبده محبتی کنتم الیه طریقت و حقیقته مازاغ البصر ساطعاً نیتک طاقی اولوب اهداء الله واصل اولنجه کوز اوجله ماسوی الله باقیه متعالله بشفا صنه

خ حرف الدال

خ دیدی ای دل که غم عشق دکر بارچه کرد * چون بشد دلبر و یار وفادارچه کرد کوردکی ای کوکل که عشق غمی بر کره دخی نه ایلدی چرنکه دلبر کنندی - بار وفادار بنده نه ایلدی (مفردات) (دید) (کوردکی) (ای دل) (ای کوکل) (غم عشق) م (دکر بار) بر کره دخی (چه) نه (کرد) ایلدی (چون) (چونکه) (بشد) (کنندی) (دلبر) م (با) للابسه (بار) م (وفادار) وفا طویجی (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (قلوب الاحرار بین القبلی والامتنار) سر نیجه عاشق صادق مقام تلو بنده اولدی بیچون قبض حاندن اشتکا پیور که کوردکی ای کوکل عشق غمی بر کره دخی بنه بزه نه ایلدی چونکه قبض سبیله قبض و تجلی رفع اولوب حالت استعاره فریاد و فغانه و درد و المله بوبار وفا دار بنه نه ایلدی

خ آه ازان ترکس جادو که چه بازی آنکخت * آه ازان مست که بامردم هشیارچه کرد

آه اول ساحر چشمه کنکه نه عجب او یون پیسدا ایلدی آه اول مستند که عقالی آده نه ایلدی (مفردات) (آه) (اظهار حزن ایچوندن) (از) من (آن) اول (ترکس) م چشمه مشبه بهیدر (جادو) ساحر (چه) نه (بازی) امپ (آنکخت) قوباردی (آه) م (ازان) اندن (مست) م (با) للابسه (مردم) آدم (هشیار) عقالی (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) آه اول ذننده و صفاتده و افعال حکیمه سنه و قولر محسوسر کر دان اولان ذات بار بدکنه نه عجب حکمتلر اظهار ایلدی آه اول غمی عن الما لاین اولان ذات بیچوندنکه مرتبه عشقده مردم هشیارک عقلی تار مار ادوب مقتضای مجلیسه در و بلایه کرفار اینکله نه ایلدی

خ اشک من رنگ شفق یافت ز بی مهری بار * طالع بی شفقت بین که در بن کارچه کرد

بنم کوزم یاشی یارک محبتلر لکندن شفق رنگی بومدی شفقسز طالعی کور که بواشنده نه ایلدی (مفردات) (اشک) (کوز یاشی) (من) بن (رنگ) م (شفق) (فرمزی) (یافت) بومدی (ز) من (نی) نفی (مهر) محبت (بار) م (طالع) بلدز

خ بی

بیانه شفقت شینک و فاک و فاکف قحدرله محبت معناسنه در * محصول بیت * بنم کوزم یاشی یارک محبتلر لکندن شفق رنگین بومدی یعنی قزل فان اولدی شفقت سز و محبت سزطای کور که بواشنده نه ایلدی شفق له شفقت تجنیس زائد در شفق اخشایه قرشی کوکل یگانه کور بن قزل بلوتله دیرل

(برق از منزل لیلی بدرخشید سحر * وه که باخر من بخون دلفکار چه کرد) برق شمشک باو حلیت ایچوندن منزل لیلی اضافی لامیه در بدرخشید با حرف تا کید دن خشید فعل ماضی مفرد غائبدر فا عل صغیر تحت فعلده مستتر بر رفه راجعدر سحر مقول فیهیدز دزخشیدک که حرف بیان با حرف صله خرمن بخون اضافی بیانه خرمندن مراد وجودیدر بجازا دلفکار وصف ترکیبی افساننددر افکار کاف عجمله و همزه نک ثبوتیه و سقوطیه لغتدر دل مجروح دیمکدر * محصول بیت * لیلی منزلندن سحر بر شمشک یارادی و یلدرادی وه که بخون دلفکارک وجودی خرمننه نلر ایلدی یعنی باقدی و یلدردی و کل ایلدی زیرا شمشک هر نیه مساس

۳۳۳

ایدوب باپشورسه اتی یشار حاصلی برق عشق لیلی ساری اولوب بخون نامرادک خرمن وجودینی احراق ایلدی (ساقیا جام میم ده که نکارنده غیب * کس ندانست که در کردش پرکارچه کرد) بعضی نسخه ده ساقیا باده پیاور دوشمش و بهضینه ساقیا باده بگردان واقع اولمش ساقیا منادی جام می اضافی لامیه در وده امر میخا طبر و پردیمکدر مفعول اولی صغیر منکام و مفعول ثانیهی جام می در که حرف تعابیل نکارنده اسم فاعل نکارندن نفاش معناسنه غیبه اضافی لامیه در و ترکیب مصراع ثانی به مر هوند ندانست فعل ماضی مفرد غایب ایلدی دیمکدر که حرف بیان ندانست در کردش اسم مصدر در دوش معناسنه معلوم اوله که بویه شینه یعنی ما قبلی مکدر شینه کلن الفاصله اسم مصدر در ل - لا روش و جنبش و دانش شینلری کی پرکار زکجه پرکل دیدکاری ایکی باقایی آندر که دانه بی انگله چیزلر کر دیشک پرکاره اضافی لامیه در و صدک فا علنه اضافی پرکاره نسبت کردش مناسبدر * محصول بیت * ای ساقی بکا جام می و بر که غیب نقاشی یعنی خدای تعالی کیمسه بیلدی کردش پرکاره نه صنعت ایشادی یعنی فاعل مختار ایشایی نیمه خلق ایلدی و نیمه افسه و بر ایلدی کیمسه بیلدی واکلادی پس بو معنادن بحث منج دکل ایلدی باده و بر که بوقیل و قال ترک ایدوب آسایش ایدمل دیمکدر (آنکه بر نقش زد این دانه میانی * کس ندانست که در کردش پرکارچه کرد) معلوم که در پرده اسرارچه کرد آن اسم اشارتدر خالق اشیایه که را بط صفت بر نقش بر لفظی تصحیف اولمغه قابل یعنی

(بی) نفی (شفقت) مرحت (بین) کور (در) فی (این) بو (کار) ایش (چه) کرد نه ایلدی (معنای اشارتی) بحمدالله در کامی نهایت اولان اللهک درد عشقی در و نمده ثابت اولدقجه هر بر مرتبه مشاهده تام آرزویله اولدینی مرتبهی ما فوفته نسبت حجاب و افتراق عد ایدوب کوزل مدن اشک غیری شفق رنگنده آل فان اولمرق روان ایلدم و کال اشیاقدن درد حسره دیر که شفقسز طالع می کور که بوکار عشقده بکانه ایلدی

خ برق از منزل لیلی بدرخشید سحر * وه که باخر من بخون دلفکارچه کرد

سحر و فنی لیلانک منزلندن ر برق یلدرادی داد که کوکلی مجروح بخونک خرمننه نه ایلدی (مفردات) (برق) شمشک (از) من (منزل) م (ایلی) محبویه (رخشید) یلدرادی (وه) حیف و داد (با) للابسه (خرمن) م (بخون) عاشق (دلفکار) کوکلی فکر و مجروح (چه) کرد نه ایلدی (معنای اشارتی) حیف یامرد سحر و فنی محبویه حقیقک جانب قد سبه سندن بخون عشق الهی اولان عاشقده بر انوار تجلی ذات الهی بر قوی ابر شمشک الیه فراقدن سبه می شرحه شرحه اولمش عاشق بخونک وجودی خرمنی نه ککونه فضا یه و یرمشد که ادراک عقلدن بر زدر

خ ساقیا باده پیاور که نکارنده غیب * نیت معلوم که در پرده اسرار چه کرد

ای ساقی کنور شرایکه غیب نقاشی معلوم دکادر که اسرار پرده سنده نه ایلدی (مفردات) (ساقیا) ای ساقی (باده) شراب (پیاور) کنور (نکارنده) نقاش (غیب) م (نیت) دکل (معلوم) بیلغش (در) فی (پرده) م (اسرار) سرل (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای درد و اشتیا فک شرحن و یریمی و عاشق مجروحک دردینه درمان کوریمی ساقی کوز وحدت اولان پیرم حضرت الله عشقندن حیاتده اولد بقم مدیجده شراب عشق الهی بی کنور بزه و بر که قول قولاقده کر کدر بر آن توجه حقندن منقطع اولیم (وعنده ام الکتاب) سر نیجه نقاش غیب ازلی معلوم دکادر که و رای پرده اسرارده نه ایلدی ای پیران طریقت سزک هتکرله و حضرت الله حسن ظن الیه نا اید او لید لم و الله بولند بر آن کلیم که هادی اولان الله ارحم الرا حین و هادی المضاین و لا یضیع اجر المحسنین در

خ آنکه بر نقش زد این دانه میانی * کس ندانست که در کردش پرکارچه کرد

اول اللهکه بو میسای اولان دانه بی نقش اوزره اوردی کیمسه بیلدی که فلک پرکار کی دونوشده نه ایلدی (مفردات) (آنکه) اولکه (بر) علی (نقش) م (زد) اوردی (این) بو (دانه) دور ایدیمی (مینا) لاجوردی طالع و کوکل بونجی (یا) نیسه (کس) کیمسه (ندانست) بیلدی (در) فی (کردش) دونمش (پرکار) پرکل (چه) نه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) استعبد بالله

خ ۸۴

خ ل

بر نقطه الیه و اوج نقطه الیه اولوق ممکن بر نقطه الیه اولنجه نقش اوزر بنه اوردی دیمکدر یعنی بی نقش وضع ایلدی اوج نقطه الیه اولنجه نقشه معلوم وضع ایلدی دیمکدر یعنی نجوم و کواکبه آراسته و پیرا سنه خلق ایلدی دیمکدر و اسکل وجهه دانه میانی اضافی بیانه در میانشیل صریحه به درل اخرتدهی با حرف نسبت میانه منسوب دیمکدر فلکی بشیل صریحه تشبیه ایلندر * محصول بیت * اول خالق اشیایه کوکلی نقش و مزین یارادی بیلدی که پرده اسرارده ایش ایشلیدی یعنی سجد کیمی خلق ایلدی و شقی کیمی و عمر کیمی و قلیل العمر کیمی الی غیر نهایه حاصل اسرار غیبیه سنه کیمسه مطلع دکادر که بواشایی نیمه و نه طریقه خلق ایلدی

(فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت * یار در به بیند که یار چه کرد) فکر عشق اضافتی مصدر که معنوی است
و آتش غم اضافتی بیایه در در حرف صله دل حافظ اضافتی لایه در زد فعل ماضی مفرد غایب ضمیر فاعل محذوف مستتر فکر عشقه
راجعه در معنوی دل حافظ سوخت بونده لازمه متعدی مایه شده مشترک در دل حافظ یابندی و با دل حافظ یابندی و بتکرار یار در به
اضافتی بیایه در یار در به دن مراد عشق در در کج و قدیم معنایه و با نسبت ایچون در و نون تا کید ایچون در بیند امر جمع مخاطب در
کورک دیکدر که حرف بیان بیند در

(انا زینا السماء الدنيا بصايع) آیت کریمه سی سر بجه حضرت الله و ملائکته ظلت
لیالیه طریقه یارینه هدایت و یرمک ایچون بود و یارینه لاجوردی فلکی کواکب
مضینه لره مرزین و منش قیاسی بومعای حکمت الهیه بی کیمه نیز که معدوی
وجوده کتوروب و موجودی عدمه کتورمککه استعداد و یرمک ایچون بود و کل
کی فلکک دوتوشنده نه ایشلندی و نه حکمتی اولدینی ییلنر کذلک سماء معنوی اولان
قانونی عارفان مصایح صل و حکمتله و اسرار معرفتله مرزین قیاسی نیجه ظلت
بشرینه و راه ضلالتله کراه اولنر بلکه وصلت الی الله مستند اولنر ارشاد
واهدا قیاسی ایچون لکن بر مرتبه ده ضرور و اضطرار یوقدر که بونلرک دخی عاقبتی
و دور و حرکاتک نهایی بقی نه گونه اولدین کیمه بتلا مشدر همان قسوله لایق
اولان صکتدی قولفنده اولوب اسرار دهر دن و قدرت حقیقه بچندن
کف لسان در

فکر عشق آتش غم در دل حافظ زد و سوخت * یار در به بیند که یار چه کرد *
عشق فکری غم آتشی حافظک کواکبه آوردی و یاقصدی قدیم یاری کور که یارینه
نه ایشلندی (مفردات) (فکر) (م) (عشق) (م) (آتش) (م) (غم) (م) (در) (فی) (دل)
کوکل (حافظ) (م) (زد) (آوردی) (سوخت) (یاری) (م) (در به) (قدیم)
(بیند) (کورک) (یار) (یارینه) (چه) (نه) (کرد) (ایشلندی) (معنای اشارتی) (استند)
بالله (بجهیم و بجهونه) نظم جلیلی سر بجه بجه الله حضرت الهک صطاسیله
اولان عشق الهی فکری مایه سرور ایدی قیاسان آتش درد و غم شهنشاهی فی
حافظک دل آگاهنده آوردی و یاقصدی اول محبوب ازینک کرم و احسانله
تجلیسی کورک (اشدا لبلاء علی الانبیاء) سر بجه کند و به محبت ایدوب یار
اولنر نه ایشلندی مقتضای عشق جهانی عاشقه زندان ایلکدر

وله ایضا

سحر بلبل حکایت باصبا کرد * که عشق روی کل با ما چها کرد *
سحر و قی بلبل باصبا به حکایت ایشلندی که کلک جالی عشق یزه نه لایبلی (مفردات)
(سحر) وقت سحر (بلبل) (م) (حکایت) (م) (باصبا) سحر یلینه (کرد) (ایشلندی)
(عشق) (م) (روی) (بوز) (کل) (م) (یاما) یزه (چها) نلر (کرد) (ایشلندی) (معنای
اشارتی) وقت سحرده اندک مناجاته نیازمند اولان عاشق ذاکر و صله اولان
شیخه بافیض الهی به حال خسته شدن حکایت ایلد بکه اول کل کی نلرک محبوب
حقیقیک جالی عشق یزه نه لایبلی

از آن رنگ رخ خون در دل انداخت * وزین کلشن بخارم مبتلا کرد *
اول رنگ رخسار کل بنم کواکه فان آندی دخی بو کلشن بنی خاره مبتلا ایلدی
(مفردات) (از) (من) (آن) (اول) (رنگ) (م) (رخ) (یکای) (م) (بنم) (خون)
فان (در) (فی) (دل) (کوکل) (انداخت) (آندی) (و) (دخی) (زین) (بوندن) (کلشن)

کل

فان بر اقدی یعنی یورکی خون ایلدی دخی بو کلشن بنی خاره مبتلا ایلدی حاصلی کل عرض جمال ایدوب بنی عاشق ایلدی
و بر ایکی کون بوزمه کلوب نایدی واک عشق بنی کلشن خار و خسته مبتلا ایلدی حاصلی کل کیدوب خار و خس
کلشنک دامانی طوئد بکندن شیکا بتدر بونک کی پرده دلن مر ادبور کدر کوکل دکل

کل مکانی (یا) لملا بسه (خار) دیکن (م) بنی (مبتلا) کرفزار (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) اول محبوب حقیقی یزی اول ذات بجهوند و قائم صفت جلیله سیه
متصف و متخلق خلق حکمتدن ایچون بجه الله آتش عشقه جکریم یاقوب
کواکه فان آندی و درد و غم بر اقدی و کلشن اسرار معرفتی نشند شدن دوستلرینه
بخش ابتدکی اشدا لبلاء و خار مغیلا ن طریق عشق اولان و لاله مبتلا ایلدی
بنم الله حسن ظنم سلاک انبیا مستند و یزی ثابت قدم ایچیدر بجه سید الانبیاء
صلی الله تعالی علیه وسلم

غلام همت آن نازنینم * که کار خیری روی ربا کرد *
اول نازنینک همتک غلامیم که خیر ایشی ربا سزایلدی (مفردات) (غلام) (کوله)
(همت) (دا) (آن) (اول) (نازنین) (نازل) (م) (بن) (کار) (ایش) (خیر) (م) (بی)
نقی (روی) (زائد) (ربا) آخرت علیه دنیا طلب ایلک (کرد) (ایشلندی) (معنای
اشارتی) دأءا جیع افعال واقوال خالص لوجه الله اولوب غرض نفسانیدن قاری
اولان نازنین خدا لک همتک غلامیکه درد عشقه جکریم خون اویش و پرد
بشرینه و محبوب قائم عاشق در ماند و ر همتلری عالی او ادبفندن
باعث وصلت اولان ارشاد فطنی و جیع خیر ایشی ربا سز و غرض و عو سز ایلدی

خوش باد آن نسیم صبحگاهی * که در شب نیشتر ادا واکرد *
انک اول صباح وقتک نسیمی خوش اولسون که شب نیشترک در دینه دوا ایلدی
(مفردات) (خوش) (م) (ش) ضمیر (باد) اولسون (آن) اول (نسیم) باد صبا
(صبحگاه) صباح وقتی (با) نسیمه (که) زبر (درد) (م) (شب نیشتر) (کیجه)
اوتور بچیلر (را) ادات مفعول (دوا) (م) (کرد) (ایشلندی) (معنای اشارتی) اول
خالص لوجه الله احیاء لبالی انک سینه فیض سحری به واصل اولان عاشقک
خوش حالی کند و ده ثابت اولسونکه اول فیض سحری احیاء لبالی ایلد لک
هجران دردنی دفع ایلوب وصلت دواسیله صکتد یارینی شرفیاب ایلشدر

من از بیکانک دیگرنالام * که بامن هر چه کرد آن آشنا کرد *
بن غیری بیکانه لردن ناله الیزم زیرا بکا هر نه که ایلدیه اول آشنا ایلدی (مفردات)
(من) (بن) (از) (من) (بیکانک) (یادر) (دیگر) (غیری) (ننالام) ناله الیزم (که)
زیرا (بامن) (بکا) (هر چه) (هر نه) (کرد) (ایشلندی) (آن) اول (آشنا) (یاش) (کرد)
ایشلندی (معنای اشارتی) عاشقینه اولان فیض و احسان و تجلیات بنی پایان
جمله سی حضرت اللهدن اولیحق ظهوراتی غیری بن کورمک خطا در و تفرقه ده
اولوب اسرار توحید دن محبوبیدر مقتضای توحید جله ظهوراتی حقدن کورمک
لازم اونیجه بن غیری یاد لردن ناله الیزم زیرا بکا هر نه ایلدیه اول آشنای
ازل ایلدی

(غلام همت آن نازنینم * که کار خیری روی ربا کرد) غلام همت اضافتی
روی و ربا کرد (غلام همت اضافتی لایه در همت قصد معنایه که حرف رابط
صفت * محصول بیت * اول نازنینک
همتی قوام که خبر ایشی بی روی و ربا ایشلندی
یعنی خیر ایشی حسبه لله اشله سعه
و ربا ایشلده (خوش باد آن نسیم صبح
گاهی * که در شب نیشتر ادا واکرد)
خوشش شدن ضمیر اضافتی قبل الذکر
طریقله کردک مضمر فاعله را جعدن
یاد مقام دعا و واقع اویش اولسون
دیگر بر بادک نسیمه جوده شناسب رعایتی
وار نسیم صبحگاهی بیاید در یاسی حرف
نسبت که حرف رابط صفت اصل کلام
انکه ایدی انک اشار الیهی کردک فاعلی
و شنید کورک جمع الیهیدر و جازدر که
اصل کلام هر که اوله پس که اسم او اون
کیم معنایه و هر حذق اولدقد نصکره
حرفیه مبدل او اوور یعنی حرف بیان اولور
* محصول بیت * صباح نسیمی اول
کیمسه به خوش اولسونکه شب نیشترک
یعنی احیای لیل ایلین عشاق مهور لک
دردینه دوا ایلدی (من از بیکانک
دیگرنالام * که بامن هر چه کرد آن آشنا
کرد) دیگر بونده دخی معنایه ننالام اکلم
دیگر که حرف تعلیل با حرف صله
آشنا بونده یلش دیکدر مقابل بیکانه
نضاد صفتدر * محصول بیت * دخی
بن بیکانه لردن اکلم زیرا بکا هر نه که
ایشلندی ایدیه اول آشنا ایلدی آشنا دن
مرادجا نالدر و بیکانه دن مراد غایب
ایندی بکجای ایدن یادر اغیار دکلدر

(کراز سلطان طمع کردم خطا بود * ورازد لبر ونا جسمم جفا کرد) طمع طعنه و میث قحچه لایه معروف طمع میث قحچه
امید معناسنه در دین اصابت ایلدی زیر طمع میث سکونیه رجا معناسنه * محصول بیت * اگر پادشاهدن اسباب و اموال
طمع ایلدهسه خطا ایش واکرد لبردن وفا ایستدهسه جفا ایلدی حاصلی خدادن ایستک کرک که آندن خبریدن ایستک نذر بده
خسمراندر (پرسو بابل عاشق در افتان

۳۳۶

کراز سلطان طمع کردم خطا بود * ورازد لبر ونا جسمم جفا کرد

اگر سلطان طمع اینده خطا اولدی واکرد لبردن وفا ایستدهسه جفا ایلدی
(مفردات) (کر) (از) من (سلطان) م (طمع) امید (کردم) ایلدهسه
(خطا) م (بود) اولدی (ور) اگر (از) من (دلبر) محبوب (وفا) م (جسمم)
ایندسه (جفا) چور (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) مقام توحید ده اگر
اول سلطان حقیقندن کند و وصلت ذاتیه سندن غیر بی امید اینده خطا سادر
واکراول محبوب حقیقندن اظهار وجود ایدوب و حضورنده محو خطا اولیوب
وفا ایستدهسه مراد محبوب بنم اوزره غالب اولوب نیجه ابتلا له بکا جفا صورتن ایلدی

پرسو بابل بی دل در افتان * نیم ازمیان باد صبا کرد

هرچانیده بر عاشق بلبل افغنده ذوق و تمنی اورتا دن باد صبا ایلدی (مفردات)
(پرسو) هرچانیده (بلبل) م (یا) وحدتیه (بی دل) عاشق (در) فی (افتان)
م (نیم) ذوق (از) من (میان) اورته (باد صبا) سحر بی (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) (عاشق اذنا سکت هلاک) سر نیجه مقام تلونده اولان
عاشق سکونته کتم اسرار ایده مبوب هر نه برده بولورسه درد عشقه فریاد
و فغانده در همان اورتدن کبر اوزوق و تمنی غذای معنویه بی نمکینده اولان
عارف مظهر فیوضات الهی ایلدی

نقاب کل کشید وزلف سنبل * کره بند قنای غنچه واکرد

کاک نقاب بی و سنبل زلفی چکدی غنچه نک قناتنک دوکه سنی و باغی جوزدی
(مفردات) (نقاب) پرده (کل) م (کشید) چکدی (زلف) م (سنبل) م
(کره بند) عجمار کیدیکی قناتنک قوئق التده اولان باغی یا خود دوکه سی (قنای)
قنسان (غنچه) م (وا) کسبو (کرد) ایلدی یا خود واکرد جوزدی (معنای
اشارتی) زیرا اول عارف محبوب حقیقنک نقاب جلالی کشف ایدوب حق البقین
مرتبیه سنه واصل اولشدر و روضه توحید ده سنبل اسرار صفات الهی کاهی
علیه معاینه قشدرخی قیودات بشریه دن وصالقه وجوددن جمله سد
و بند زبانی محو و فحایه و یروب و جوزوب انوار لاهوتیه به مشاهده بولشدر

بشارت بر بکوی میفروشان * که حافظ توبه از زهد ریا کرد

میفروشان محله سنه بشارت ابات که حافظ ریا ایلده اولان زهد دن توبه ایلدی
(مفردات) (بشارت) زده (بر) ایلد (یا) لایله (کوی) محله (میفروشان)
شراب صابیحیلر حافظ) م (از) من (زهد) دنیا دن اعراض (ریا) م (کرد)
ایلدی (معنای اشارتی) مشایخ عظامه زده ایلکه حافظ حضرت الیهک
صونیه مقام عرفانه واصل اولوب حظوظات نفسانیه دن اولان عبادات صوریه دن
وریا ایلده اولان زهد و تقوی کوسر تمدن توبه ایلدی و شرک معنی بلردن خلاص
اولدیکه (المصوم من عصمه الله)

وفا از خواجگان دهر یامن * کمال دولت و دین بوالوفا کرد

زمانه *
(وفا از خواجگان شهر یامن * کمال دولت و دین بوالوفا کرد) وفا کردک مقدم معنوی بولو فایه راجع ضمیر فاعلی * محصول بیت *
شهر خواججه لیدن بکا وفای کمال الدین بوالوفا ایلدی یعنی بکار رعایت و اعزاز و اکرام ایلان خواججه بوالوفا در (وله ایضا)

(بللی خون جگر خورد و کالی حاصل کرد * باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد) بوغرل خواججه نک اوغلی و فائنه
مرثیه سیدر بلبلیده با وحدت ایچوندور ایلدن مراد خواججه کتده بسیدر کلید کتده یاسی وحدت ایچوندور و مراد کلدن اوغلیدر
خون جگر اضافتی لایسه در خورد مشترکدر بیگانه ایچمک ما پیتنده بونده مراد ایچمکدر باد غیرت اضافتی لایسه در
بصدش شین ضمیر بلبله را جعدر و معناده
خاره مفید در بصد خارش تقدیرنده
محصول بیت * بر بلبل جگر فائنه ایچوب
برکل حاصل ایلدی یعنی نیچیه زحمت
چکوب برکل تحصیل ایلدی اما غیرت
بی یوزدیکته اول بللی پریشان خاطر
ایلدی یعنی کلی یغما یوب دیکتی پریشه
قومله پریشان دل ایلدی حاصلی بار کیدوب
اغیار فالغه پریشان اولدی (طوطی)
را بهوای سگری دل خوش بود * ناکهش
سیل فضا نقش امل باطل کرد (طوطی)
با وحدت ایچوندور بهوای با سبیه هوا
آزرو معناسنه سگری با حرف وحدت
و یاتنکدر هوانک سکره اضافتی لایسه در
ناکهش شین ضمیر طوطی به را جعدر
و معنی جهنده امله مفید در سبیل فنا
اضافتی پیانده در نقش امله بویه در سبیل
فنا میندا باطل کرد خبری طوطییدن
مرادینده کشیددر و سکردن مراد اوغلی
محصول بیت * بر طوطیک بر سکرارزوسیه
کوکلی خوش ایلدی یعنی آرزو ایدردی که
بر سکره مالک اولیدی اما ناکههان
سبیل فائنه املنی باطل ایلدی یعنی بنده
اوغل صا حبی اوادم دیو مسرور ایدم
اما اجل سبیل کلدی و فتنایه و پردی
و ایلدیکم امیددی باطل ایلدی حاصلی
اوغل حفته نیجه دورلو ایدم و ارایدی
اما هب لغو اوادی (قره العین من آن میوه)
دل بادش باد * که خود آسان بشد و کار
مرامشکل کرد (قره العین کوزک ابدینی
منه اضافتی لایسه در آن اسم اشا رندر
قره العینه میوه دل اضافتی لایسه در
یادش اصانده بیادش ایلدی با ظرفیه
ضرورت وزن ایچون حذف اولندی شین
ضمیر قره العینه را جمع در که حرف بیان
یاد خود بونده کندی معناسنه در آسان
قولای دیکدر مشکله مقابلدر بشد با حرف

۳۳۷

زمانه خواججه لیدن بکا وفای دولت و دینک کال بوالوفا ایلدی (مفردات) (وفا)
کرم (از) من (خواجگان) (دهر) دنیا (یامن) بکا (کال) م
(دوات) م (دین) م (بوالوفا) وفا یاسی یعنی کرم معدنی (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) حضرت الیهک عطاسی و عصمتیه اولان مرتبه عرفانه وصلت
کرمی بکا علمه رسیدن و مشایخ صورتدن دکلدر بلکه دین و دولت معنویک
کالنی جامع حضرت الیهک ظاهر و باطنا عهده جمله دن زیاده و فایدیجی بر عارف
باله یوزدن قنح اولشدر خود بخودانه دکلدر * وله ایضا

بللی خون جگر خورد و کالی حاصل کرد * باد غیرت بصدش خار پریشان دل کرد
بر بلبل جگر فائنه و برکل حاصل ایلدی غیرت بی یوز خارله اتی پریشان دل ایلدی
(مفردات) (بلبل) م (یا) وحدتیه (خون) فان (جگر) م (خورد) بدی
(کل) م (یا) وحدتیه (حاصل) م (کرد) ایلدی (باد) بل (غیرت) م (یا)
لایله (صد) (بوز) (ش) ضمیر (خار) دیکن (پریشان) م (دل) کوکل
(کرد) ایلدی (معنای اشارتی) بر عاشق درد عشقه جگر فائنه ییوب هزار درد
و بلا به تحمل ایدرک برولد قلب یا خود کل کبی برولد صوری نسی حاصل ایلدی
اول کل کبی ولد عاشق نظر نه کلوب معشوق حقیقه عاشق میانه پرده و شرکت
اولد بیچون غیرت عشق شرکت قبول ایدوب اول عاشق حاصل ایلدیک و ایلدک
زوالله یوزدرلو مصیته بمبلا ایچمکه قلبی پریشان ایلدی

طوطی را بخیمال سگری دل خوش بود * ناکهش سیل فضا نقش امل باطل کرد
بر طوطیک بر سکر خیالیه کوکلی خوش ایلدی ناکه فضا مبللی انک امید نقش
بوزدی و باطل ایلدی (مفردات) (طوطی) م (همزه) وحدتیه (را) ادات
مفعول (یا) لایله (خیال) م (سکر) م (یا) وحدتیه (دل) کوکل
(خوش) م (بود) ایلدی (ناکاه) آکسرن (سبیل) م (فنا) م (نقش) م (امل)
امید (باطل) فانی (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول طوطی طبع اولان
عاشق اول ولد خیالنده و فکرده سکر کبی لذت و بر مکاه عاشق کوکلی خوش
اولشدر اول غیرت معشوقدن اول ولده بر فضا سبیل کلوب عاشق امید نقش
و محبوب حقیقه به محبتده شریک قلاد یعنی ماسوا سنی بوزوب محو ایتشدر که بر کوکلده
ایچی محبوب جمع اولشدر

قره العین من آن میوه دل بادش باد * که خود آسان بشد و کار مرامشکل کرد
بنم اول کوکله میوه سی کوزم نوری انک ذکر اولسون که کندی آسان کندی
و نیم ایشمی مشکل ایلدی (مفردات) (قره العین) کوزم نوری و نوری (من) بن
(آن) اول (میوه) میث (دل) کوکل (باد) ذکر (ش) ضمیر (باد) اولسون (که) زیرا
(خود) کندی (آسان) قولای (بشد) کندی (کار) ایش (مرام) بنم (مشکل)
کوچ (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (اولادنا اکبادنا ان عاشوا اتوبوا وان ماتوا

۸۵

۸۵

ناکید بشد بونده رفت معناسنه در کار مراد اضافتی لایسه و کردک مفعول اول و ثانسی مشکل * محصول بیت * اول کوکل
میوه سی کوزم نوزی یادنده یعنی خاطر مده اولسون که کندی قولای کندی و بنم ایشمی مشکل ایلدی یعنی کندی اولدی
و قور نلدی اما بکا ایشی مشکل ایلدی که فراقتده صبر ایدم مزه

(ساربان باز من افتاد خدا را مددی * که امید کرم همه این محفل کرد) ساربان شادی دوه بی
 دیمکدر بار یو کدر منه اضافتی لایه در خدا را زانونه حرق تخصیص الله ایچون دیمکدر مددی با حرف وحدت و با تکبیر در
 که حرف علت امید رجا معاشنه در کرمه اضافتی مصدرک معنونه اضافتی در میم متکلم مناده محله مقید در و کردک معقول
 اولیدز و معقول ثانیه هره مضاف اولیدز
 ۳۳۸

این لفظنه و این اسم اشارت در محله
 * محصول بیت * ای ساربان بنم اتوایم
 و یوک دوشدی الله ایچون مدد ایله که
 سنک کرمک امید بی یو محله همراه
 و یولدش ایلدی ساربان مد مراد یونده
 مصیبتده کندویه تسلی و یز برصادق
 دوستدرو یوی دوشمکدن مراد اوغلیتک
 فوت اولسیدر حاصلی ای یار صادق بن
 ماتم زده اولدم بکا تسلی و یز که سنک
 کرمک امید بی سکا یولدش ایلدی
 یعنی بکا تسلی و یز یو خسه هلاک اولورم
 (روی خای ونم چشم مر اخوار مدار *
 چرخ فیروزه طریقه ازین کهکل کرد)
 روی خای اضافتی بیانیه و یاسی حرف
 نسبت نم چشم نم یاش معشانه در اما
 یونده مراد کوز یاشی دز چشمه اضافتی
 لایه در خوار الف اصلیه و واور بمبسه
 حقیر و ذلیل معشانه در مدار نهی
 بخاطر دار بدیدن حقیر طوعه دیمکدر
 چرخ فیروزه اضافتی بیانیه در اصلده
 پیروزی ایلدی باه محمله تعریف ایلد
 بانی قایه تبدیل ایدر بشل فلک دیمکدر
 طریقه شادی دیمکدر شتاک اوی دیمکدر
 کهکل صمانلی با لای * محصول بیت *
 بنم طریقه ایلدی یوزمه کوزم یاشن خوار
 و حقیر طوعه زرا بشل فلک شتاک اوی
 یو صمانلی با لای ایلدی یعنی بنم بوغبار
 آلود و صاری چهره چشم نمناکی حقیر
 ایلله خطاب عامد زرا الله دوستلردن از
 یزی کورن البسه مسرور اولور زرا
 اهل الهی کورن جذلان و فرحان اولور
 (آه و فریاد که از چشم حسوده چرخ
 * در لحدما کان ابروی من منزل کرد)
 چشمک حسوده اضافتی بیانیه در همه
 چشم حسود انبیهی مجاز درو مهک چرخه
 اضافتی لایه لحد قیر در کان ابرو وصف

ای ساربان بنم یوک دوشدی الله ایچون برمدد ایله زیرا کرمک امید بی یو محله
 یولدش ایلدی (مفردات) (ساربان) (دوه بی) (یار) (یوک) (من) (بن) (افتاد)
 دوشدی (خدا را) الله ایچون (مددی) (برمدد) (که) (زیرا) (امید) (م) (کرم) (م)
 (میم) (ضمیر) (هره) یولدش (این) (یوک) (محفل) (یوکل) طوار (کرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) (اولاد) هر قدر اگاد و ذکر آخرت ایلده ماسوی اولوب فیض الهیک
 ظهور ین مانع و شفلی و فکری حضوری دافع اولدنیچون با خصوص افتاددن
 قلبده حرارت و حجاب انیس حضرت واقع اولدنیچون تسلیه و فراغت قلب ایچون
 استدادا یسور که ای قلبنده خاطره ماسوی اولوب سلم القاب اولان اهل الله
 حضرت الله ایچون بکا برمدد و عنایت ایلک که بدن امان الله اولان عشق و محبت
 و فیض بلا واسطه حضرت یوی ساقط اولدی زرا بنی بوراه حقه سالک ایدن
 سزک کی بار حقه حول اولش اهللی کرمک کرمه و نظر عنایت امید در
 * روی خای ونم چشم مر اخوار مدار * چرخ فیروزه طریقه ازین کهکل کرد *
 بنم خاکه منسوب اولان یوز می و کوزمک یعنی خور طوعه قیر وزه ز رنگو فلک
 شوق و سرور خانه منی یو صمانلو با لای ایلدی (مفردات) (روی) (یوز
 (خای) (ط) (برافه) منسوب (نم) (یاش) (چشم) (کوز) (مرا) (بنم) (خوار) (حقیر
 (مدار) (طوعه) (چرخ) (فلک) (قیر وزه) (کوک) (طشاش) (قیللو) (طشاش) (دندر
 (طریقه) (سورور) (ای) (ازین) (یوندن) (کهکل) (صمانلو) (بالق) (کرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) (بابان) آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی) (حدیث
 قدسیسی سر نه باعث خلقت عالم اولان خاک وجود انسانی و سبب مغفرت و وصلت
 اولان کوز یاشی خور طوعه بلکه الله دوستلرینی خور کوروب تحقیر ایلده زرا
 ملائکه مسبحین و معین مسکنی اولان سموات عالیله و مرزیه لک خلقت سبب
 انسان عین عالم اولان انسانلر نه قدر مکدر اولورسه ده نظر اهل الله ایله قابل
 انوار الهیدر

آه و فریاد که از چشم حسوده چرخ * در لحدما کان ابروی من منزل کرد *
 آه و فریاد که فلکک حسود ماهتک چشمتدن بنم کان ابروی ماهم قیرده منزل ایلدی
 (مفردات) (آه و فریاد) (م) (از) (من) (چشم) (کوز) (حسود) (م) (مه) (آی
 (چرخ) (فلک) (در) (فی) (لحد) (قیر) (ماه) (آی) (کان) (یای) (ابرو) (قاش) (من)
 بن (منزل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (حیات) اهل الله بشاه
 ۳۳۹

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستدنیکی
 دور قرایله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سر نه باعث اول اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایلدوب قیرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 * نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 شاه رخ اورمک و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلم ایلمک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) (اورمک) (شاه) (سفر) (طشاش) (رخ) (کذلک) (فوت) (م)
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایلم) (بازی) (اویون
 (ایلم) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) (نفس
 ذاتة الموت) سر نه باعث عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتمک نیلم اب و اهل اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 اید به سی وسعت سر مدیده دن غافل ایلدیکه الهک توجهنک غیری به صرف
 اولان عمر جله هبسادر
 * ییا که فلکک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد *
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلال قدح دوریته اشارت
 ایلدی (مفردات) (ییا که) (کل که) (کذا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومنسه (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بسم الله) (مقام
 علینده) (مقعد) (صدقه) (نیازی) (درگاه) (حقه) (حصار) (غیش) (مرشد) (کامل) (نظر) (و حمله
 یزی طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (الابرار) (سننات) (المقرین)
 سر نه باعث اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار هر فته اشارت ایلدی
 * ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق زاریارت کرد *
 مقبول حج و مقبول صوم توانی شول کیمسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاک کنی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م)
 (آنکس) (اول) (کیمسه) (برد) ایلدی (خاک) (طریق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م)
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) (عید
 وصال) (اولان) (صوم) (حج) (مقبول) (اولان) (حج) (رب) (البت) (اجر) (جزی) (نی) (وفوت) (کامله
 اولان) (نیجه) (جلیلی) (شول) (کیمسه) (ایلدی) (وحاصل) (ایستدیکه) (شراب) (عشق) (الهی
 میخانه) (سی) (اولان) (مرشد) (کامل) (خاک) (بایسته) (یوز) (سوروب) (وجود) (مسعودی) (زیارت
 و ملازمت) (ثبات) (قرار) ایلدی

و حجت عاشق اولیاک روزه و چشمتدن مقبول و مبرور دز بلکه عاشق پاک اولیا عبادی جسیر اعتبارده دکل
 تر کیبیدر ماهک کان ابرو به اضافتی بیانیه در * محصول بیت * آه و فریاد که ماه فلکک حسود چشمتدن بنم کان ابرو
 ماهم لحدده منزل ایلدی یعنی بنم رشک ماه فلک اولان ماهم قیرده مد فون اولدی

نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 اورمک امکان فوت اولدی ای حافظ
 یعنی فوت اولان اوغلیکی ابرکن اورمک که
 اندن اولاد قاب اولب انلرله اکلر دک نیجه
 ایدوب نیلین ایلم اویونی بنی غافل ایلدی
 یعنی اورمسی تأخیره غفلت ایلدم یئنده
 خطا بدین تکلمه التفات واریکا لا یخنی
 (وله ایضا) (ییا که) (فلک) (خوان
 روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح
 اشارت کرد) (ییا) (شادی) (خطاب) (عام
 طریقه) (ک) (فلک) (اضافتی) (بیانیه) (یونک
 تاناره) (ک) (دور) (و شانلرند) (ندریغما) (جلیلی
 و غارتک) (خوان) (روزه) (اضافتی) (ده) (بیانیه) (در
 خوان) (یونده) (طعامد) (روزه) (اوروج) (غارت
 یغما) (هلال) (عید) (اضافتی) (لامیه) (در ادنی
 ملایسه) (ایله) (بدور) (قدح) (با حرف) (صلاه
 دور قدح اضافتی لامیه در دور قدحده ابهام
 وار بریسی قدح حاک مدور لکی در که
 تدویری هلاله بکر بریسی قدح حاک
 مجامده دور ایلدی * محصول بیت *
 کل که فلکک ترکی و یغما جسی روزه طوعه
 یغما ایلدی یعنی صوم آبی کیمدی و هلال
 عید یعنی ماه شوال دور قدحده اشارت
 ایلدی ایکی معنایه حاصلی روزه کجوب
 عید شرف کلکاه ذوق و صفایه مباشر
 اولاق کرک ترک فلک دن مراد ماه اولوق
 روشنندر دیشده نه مناسبت دیرز ماه
 رمضان دیشده ده ایله دیرز (ثواب
 روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک
 میکده عشق زاریارت کرد) (ثواب) (روزه
 اضافتی لامیه در حج قبول بیانیه آن اسم
 اشارتدر که برد فعل ماضی مفرد غائب
 فاعلی که راجع اولان ضمیر درو میکده نک
 عشقه اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
 اوروج توانی و مقبول حج توانی اول
 کیمسه بولدی که عشق میخانه سنک
 زاریارت زیارت ایلدی یعنی عشاقک روزه

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستدنیکی
 دور قرایله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سر نه باعث اول اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایلدوب قیرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 * نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 شاه رخ اورمک و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلم ایلمک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) (اورمک) (شاه) (سفر) (طشاش) (رخ) (کذلک) (فوت) (م)
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایلم) (بازی) (اویون
 (ایلم) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) (نفس
 ذاتة الموت) سر نه باعث عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتمک نیلم اب و اهل اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 اید به سی وسعت سر مدیده دن غافل ایلدیکه الهک توجهنک غیری به صرف
 اولان عمر جله هبسادر
 * ییا که فلکک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد *
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلال قدح دوریته اشارت
 ایلدی (مفردات) (ییا که) (کل که) (کذا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومنسه (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بسم الله) (مقام
 علینده) (مقعد) (صدقه) (نیازی) (درگاه) (حقه) (حصار) (غیش) (مرشد) (کامل) (نظر) (و حمله
 یزی طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (الابرار) (سننات) (المقرین)
 سر نه باعث اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار هر فته اشارت ایلدی
 * ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق زاریارت کرد *
 مقبول حج و مقبول صوم توانی شول کیمسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاک کنی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م)
 (آنکس) (اول) (کیمسه) (برد) ایلدی (خاک) (طریق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م)
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) (عید
 وصال) (اولان) (صوم) (حج) (مقبول) (اولان) (حج) (رب) (البت) (اجر) (جزی) (نی) (وفوت) (کامله
 اولان) (نیجه) (جلیلی) (شول) (کیمسه) (ایلدی) (وحاصل) (ایستدیکه) (شراب) (عشق) (الهی
 میخانه) (سی) (اولان) (مرشد) (کامل) (خاک) (بایسته) (یوز) (سوروب) (وجود) (مسعودی) (زیارت
 و ملازمت) (ثبات) (قرار) ایلدی

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستدنیکی
 دور قرایله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سر نه باعث اول اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایلدوب قیرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 * نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 شاه رخ اورمک و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلم ایلمک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) (اورمک) (شاه) (سفر) (طشاش) (رخ) (کذلک) (فوت) (م)
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایلم) (بازی) (اویون
 (ایلم) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) (نفس
 ذاتة الموت) سر نه باعث عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتمک نیلم اب و اهل اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 اید به سی وسعت سر مدیده دن غافل ایلدیکه الهک توجهنک غیری به صرف
 اولان عمر جله هبسادر
 * ییا که فلکک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد *
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلال قدح دوریته اشارت
 ایلدی (مفردات) (ییا که) (کل که) (کذا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومنسه (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بسم الله) (مقام
 علینده) (مقعد) (صدقه) (نیازی) (درگاه) (حقه) (حصار) (غیش) (مرشد) (کامل) (نظر) (و حمله
 یزی طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (الابرار) (سننات) (المقرین)
 سر نه باعث اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار هر فته اشارت ایلدی
 * ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق زاریارت کرد *
 مقبول حج و مقبول صوم توانی شول کیمسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاک کنی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م)
 (آنکس) (اول) (کیمسه) (برد) ایلدی (خاک) (طریق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م)
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) (عید
 وصال) (اولان) (صوم) (حج) (مقبول) (اولان) (حج) (رب) (البت) (اجر) (جزی) (نی) (وفوت) (کامله
 اولان) (نیجه) (جلیلی) (شول) (کیمسه) (ایلدی) (وحاصل) (ایستدیکه) (شراب) (عشق) (الهی
 میخانه) (سی) (اولان) (مرشد) (کامل) (خاک) (بایسته) (یوز) (سوروب) (وجود) (مسعودی) (زیارت
 و ملازمت) (ثبات) (قرار) ایلدی

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستدنیکی
 دور قرایله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سر نه باعث اول اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایلدوب قیرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 * نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 شاه رخ اورمک و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلم ایلمک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) (اورمک) (شاه) (سفر) (طشاش) (رخ) (کذلک) (فوت) (م)
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایلم) (بازی) (اویون
 (ایلم) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) (نفس
 ذاتة الموت) سر نه باعث عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتمک نیلم اب و اهل اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 اید به سی وسعت سر مدیده دن غافل ایلدیکه الهک توجهنک غیری به صرف
 اولان عمر جله هبسادر
 * ییا که فلکک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد *
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلال قدح دوریته اشارت
 ایلدی (مفردات) (ییا که) (کل که) (کذا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومنسه (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بسم الله) (مقام
 علینده) (مقعد) (صدقه) (نیازی) (درگاه) (حقه) (حصار) (غیش) (مرشد) (کامل) (نظر) (و حمله
 یزی طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (الابرار) (سننات) (المقرین)
 سر نه باعث اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار هر فته اشارت ایلدی
 * ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق زاریارت کرد *
 مقبول حج و مقبول صوم توانی شول کیمسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاک کنی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م)
 (آنکس) (اول) (کیمسه) (برد) ایلدی (خاک) (طریق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م)
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) (عید
 وصال) (اولان) (صوم) (حج) (مقبول) (اولان) (حج) (رب) (البت) (اجر) (جزی) (نی) (وفوت) (کامله
 اولان) (نیجه) (جلیلی) (شول) (کیمسه) (ایلدی) (وحاصل) (ایستدیکه) (شراب) (عشق) (الهی
 میخانه) (سی) (اولان) (مرشد) (کامل) (خاک) (بایسته) (یوز) (سوروب) (وجود) (مسعودی) (زیارت
 و ملازمت) (ثبات) (قرار) ایلدی

سموات وارضیه سبب ایکن آه و فریاد که حسود بر نعمتک زوالی ایستدنیکی
 دور قرایله عمر نامساعد اهل الله بنام اولوب (اذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة
 ولا یستقدمون) آیت کریمه سی سر نه باعث اول اول قبله آمال اولان مظهر انوار
 الهی بقایه تشریف ایلدوب قیرده منزل ایلدی و وعالم قانی نظر اهل الله منقطع
 اولدنده فانیولسه کر کدر
 * نزدی شاه رخ وفوت شد امکان حافظ * چه کنم بازی ایلم مرا غافل کرد *
 شاه رخ اورمک و امکان فوت اولدی ای حافظ نیلم ایلمک اویونی بنی غافل ایلدی
 (مفردات) (نزدی) (اورمک) (شاه) (سفر) (طشاش) (رخ) (کذلک) (فوت) (م)
 (شد) (اولدی) (امکان) (م) (حافظ) (م) (چه) (نه) (کنم) (ایلم) (بازی) (اویون
 (ایلم) (م) (مرا) (بنی) (غافل) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (کل) (نفس
 ذاتة الموت) سر نه باعث عمر آخر اولدی و فرصت و امکان وصلت فوت
 اولدی اوشاه حقیقتک وصلت ذاتیه سین تحصیل ایتمک نیلم اب و اهل اولان
 حیات دنیاک اویونی و تعلقات بشریه سی بنی بوجای تحصیلده یونک کی دولت
 اید به سی وسعت سر مدیده دن غافل ایلدیکه الهک توجهنک غیری به صرف
 اولان عمر جله هبسادر
 * ییا که فلکک خوان روزه غارت کرد * هلال عید بدور قدح اشارت کرد *
 کل که فلکک ترکی صوم سفره سنی یغما ایلدی بیرام هلال قدح دوریته اشارت
 ایلدی (مفردات) (ییا که) (کل که) (کذا) (فلک) (م) (خوان) (سفره) (روزه)
 اوروج (غارت) (یغما) (کرد) ایلدی (هلال) (م) (عید) (بیرام) (بدور) (قدح)
 قدح دومنسه (اشارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (بسم الله) (مقام
 علینده) (مقعد) (صدقه) (نیازی) (درگاه) (حقه) (حصار) (غیش) (مرشد) (کامل) (نظر) (و حمله
 یزی طریق ابرار دن طریق شطاره کوروب (حسنات) (الابرار) (سننات) (المقرین)
 سر نه باعث اعمال صوریه زی یغما ایلدی و علامت عید وصلت اولان دوام عشق
 و محبت و استمرار هر فته اشارت ایلدی
 * ثواب روزه و حج قبول آنکس برد * که خاک میکده عشق زاریارت کرد *
 مقبول حج و مقبول صوم توانی شول کیمسه ایلدی که عشق میخانه سنک خاک کنی
 زیارت ایلدی (مفردات) (ثواب) (اجر) (روزه) (اوروج) (حج) (م) (قبول) (م)
 (آنکس) (اول) (کیمسه) (برد) ایلدی (خاک) (طریق) (میکده) (میخانه) (عشق) (م)
 (را) (ادات) (مفعول) (زیارت) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) (باعث) (عید
 وصال) (اولان) (صوم) (حج) (مقبول) (اولان) (حج) (رب) (البت) (اجر) (جزی) (نی) (وفوت) (کامله
 اولان) (نیجه) (جلیلی) (شول) (کیمسه) (ایلدی) (وحاصل) (ایستدیکه) (شراب) (عشق) (الهی
 میخانه) (سی) (اولان) (مرشد) (کامل) (خاک) (بایسته) (یوز) (سوروب) (وجود) (مسعودی) (زیارت
 و ملازمت) (ثبات) (قرار) ایلدی

و حجت عاشق اولیاک روزه و چشمتدن مقبول و مبرور دز بلکه عاشق پاک اولیا عبادی جسیر اعتبارده دکل
 تر کیبیدر ماهک کان ابرو به اضافتی بیانیه در * محصول بیت * آه و فریاد که ماه فلکک حسود چشمتدن بنم کان ابرو
 ماهم لحدده منزل ایلدی یعنی بنم رشک ماه فلک اولان ماهم قیرده مد فون اولدی

(نماز در خم آن اروان محرابی کسی کند که بخوناب دل طهارت کرد) اروان پروك جعبدن شد و ابروان محرابی اضافتی
نیایسه در با حرف نسبت بخوناب یا حرف مصاحبت خوناب قانی قو * محصول بیت * اول محراب کی پروك خنده شول
کیمسه نماز قنار که خوناب دل طهارت ایلدی یعنی محراب پروی جانانه شول کیمسه به نظر لایق قدر که کو کنند.

﴿ ۳۴۰ ﴾

﴿ نماز در خم آن اروان محرابی کسی کند که بخون جگر طهارت کرد ﴾
اول محرابه منسوب اولان پروك خنده نماز شول کیمه قیلور که جگر قانیله
طهارت ایلدی (مفردات) (نماز) م (در) فی (خیم) بوکلم (آن) اول
(اروان) قاشلر (محراب) م (یا) نسبه (کسی) بر کیمه (کند) ایلر (با)
اللابسه (خون) قان (جگر) م (طهارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی)
عبد و صالدر مرتبه عین الیقینه محراب عارفان اولوب کندودن قوس قرمله
تسیر اولان انوار لاهوتیه بی مشاهده اله جلال الهه قارشو صلاة دائمی بی شول
کیمسه قیلور که نیمه مدت مجاهدات ایله دیده زدن جگر قان دو که رک انواع
مشقته و راه حقه اولان بلا و محنته تحمل ایله منظر حق اولان قلنی ماسودان
طهارت ایلدی

﴿ مقام اصلی ما گوشه خرابانست * خدای خیر دهد آنکه این عمارت کرد ﴾
بزم مقام اصلین * خانه گوشه سیدر اول کیمسه که بونی عمارت ایلدی الله اکا خیر
و پرسون (مفردات) (مقام) م (اصلی) م (ما) بز (گوشه) م (خرابان) مجخانه
(است) در (خدا) م (ش) صیر (خیر) م (دهاد) و پرسون (آنکه) اول
کیمسه که (این) بو (عمارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیق
خانه نجلیسی و بزم عشق و محبت م مقام اصلین در عشق بار ایله و غم و الم
انتظار ایله آلوده اولش قلب متکسر و در اول کیمسه که بو دل ویرانه مری
عمارت ایلدی الله اکا خیر و پرسون

﴿ خوشا نماز و نیاز کسی که از سر درد * با آب دیده و خون جگر طهارت کرد ﴾
نه لطیفه اول بر کیمسه که نماز و نیاز بکه درد اوچندن آب دیده و خون جگر له
طهارت ایلدی (مفردات) (خوشا) نه لطیفه (نماز) م (نیاز) م (کس) کیمه
(یا) وحدتیه (از) من (سر) اوج (درد) م (با) للابسه (آب) صو (دیده)
کوز (خون) قان (جگر) م (طهارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) شول
کیمسه که نماز و نیاز کی اعمال ظاهر لی متدالله خوشدر و لطیفه که قلبه
اولان درد الهی اوچندن کوز یا شله و جگر قانیله طهارت ایلدی

﴿ بروی بار نظر کن ز دیده منت دار * که دیده کار همه از سر بصارت کرد ﴾
بارک یوزینه نظر ایله و بو دیده دن منت طوت ز پرا دیده جله ایشی بصارت
اوچندن ایلدی (مفردات) (یا) للابسه (روی) یوز (بار) م (نظر) م (کن) ایله
(ز) من (دیده) کوز (منت) کرم (دار) طوت (که) ز پرا (دیده) کوز (کار)
ایش (همه) جله (از) من (سر) اوج (بصارت) کورم (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) ای جگر قانیله و هزار ریاضات و مجاهدات شاقه ایله خانه خدا
اولان قلنی ماسودان طهارت ایلن عاشق بصرو بصیرتله نظر یکی انجیق جمال
محبوب حقیقی به حصار ایله و بوحالی دیده دن کرم بیلکه دیده جله ایشی ما خلق له

﴿ اولان ﴾

﴿ اولان ﴾
علم جهتدن ایلدی حاسه بصره علم اسنادی مجازا در یعنی دیده اهل نظر در هرایشی حکیمانه ایشلر دیده لطیف نعمت
ایلو کئی اشعار در توبین ایدی بلامش اگرچه دیده لطیف نعمتد بلا کلام

(بهایی باده جومل چیست جوهر عقل * بیا که سود کسی رد کین تجارت کرد) بهایی باده اضافتی لامیه در و باده نك لاله
اضافتی بیانه در جوهر عقل اضافتی بوله در بیا خطاب عام که حرف بیان بیا کین که رابط صفت این اسم اشارتدر تجارت
* محصول بیت * پتیده سؤال و جواب صنعتی وار لعل کی قرمز ی باده نك بهایی ندر بو سوا لدر جوهر عقل جوا بیدر یعنی
شراب ایچین علفن آلدیرر بس شرابک
﴿ ۳۴۱ ﴾

اولان بصارتدن و کورمکدن ایلدی

﴿ بهایی باده چون اهل چیست جوهر عقل * بیا که سود کسی رد کین تجارت کرد ﴾
لعل کی شرابک بهایی نه در عقل جوهر ریذکر که فائده بی شول بر کیمه
ایلتد بکه بوتجارتی ایلدی (مفردات) (بهایی) م (باده) شراب (چون) مدل
(اهل) م (چیست) نه در (جوهر) م (عقل) م (بیا که) کل (که) سود (فائده
(کسی) بر کیمه (رد) ایلدی (این) بو (تجارت) م (کرد) ایلدی (معنای
اشارتی) ای متضای عقل معاش اولان نفاق ماسودان قلنی پاک ایلن عاشق
صفه الله ایله مصبوع اولان شراب عشق الهینک بهایی نه در در سبک عقل
معاش جوهر بیدر بو عقلی فدا ایچین شراب خدایه واصل اوله من کل که ایکی
جهنده فائده بی شول بر کیمه ایلتد بکه حضرت الله ایله بوتجارتی و بو
بیج و شرابی ایلدی

﴿ فغان کدر کس جاش شیخ امروز * نظر بدرد کشان از سر حقارت کرد ﴾
فغانک شهر شیخ جاش کوزی بو کون عشاقه حقارت اوچندن نظر ایلدی
(مفردات) (فغان) آه و فریاد (نرکس) کوز (جاش) اطاعتن (شیخ) م
(امروز) بو کون (نظر) م (یا) للابسه (درد کشان) شرابک طور یسی
چکیچیلر (از) من (سر) اوج (حقارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) آه
عجب اسرار لایه در که بوتجارت معنویك آثاری اظهر من الشمس ایکن شیخ البلد
دینان اهل صورتک نظر فاسدی آلاش کون و فساد اولوب لذت ره حایند ن
و مشاهده اتوار احدیتدن بهره و محروم اولد بچون راه عشقه گرفتار اشد ابلا
اولان عشاقه حقارت اوچندن نظر ایلدی

﴿ اگر امام جماعت طلب کند امروز * خبر دهد که صوفی بی قصارت کرد ﴾
اگر جماعت بو کون امامی طلب ایدرسه جماعته خبر و رک که امام شرابله قصارت
ایلدی (مفردات) (اگر) م (امام) م (جماعت) م (طلب) م (کند) ایلدی (امروز)
بو کون (خبر) م (دهد) و رک (صوفی) امام (بی) شرابله (قصارت) ثوی
انفارمق (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول اصل صورت نیاز که بومعنی اهلی
اولان عشاق اختیار درد و بلا ایله و هزار مشقت ریاضات و مجاهدات ایله عشق
تحصیل ادوب اول عشقه خانه نجلی اولان قلنی ماسوی الاهدن پاک ادوب امام
و مقتدایه اولقه صالح اولندر اگر جماعت مانکین طلب ایدرسه بوک کی امامی
طلب اینسون ز پرا اهل صورت مانتدن غافلدر

﴿ حدیث عشق ز حافظ شنوه از واعظ * اگر چه صنعت بسیار در بصارت کرد ﴾
عشق سوزنی حافظدن ایشت و واعظدن ایشت اگر چه واعظ عبارتند چوق
صنعت ایلدی (مفردات) (حدیث) سوز (عشق) م (ز) من (حافظ) م (شنو)
ایشت (نه) نقی (ز) من (واعظ) م (اگر چه) م (صنعت) فصاحت و بلاغت (بسیار)

﴿ دل ﴾

﴿ ۸۶ ﴾

(حدیث عشق ز حافظ شنوه از واعظ * اگر چه صنعت بسیار در بصارت کرد) حدیث عشق اضافتی لامیه شنوینک کسری
ونونک قصبه فعل امر مخاطبدر خطاب عامه ایشت دیکدر * محصول ل بیت * عشق خبرینی حافظدن ایشت و واعظدن ایشته
اگر چه واعظ عبارتند و الفاظده جوق صنعت ایلدی یعنی مصنع و عطا ایلدی حاصلی و اعظ هر قدر که الفاظ و عبارت و طر اقی الله وعظ
ایدرسه متقندن خبر و بر مکه قادر دکل ایلدی عشق خبرین حافظدن ایشت که اهل عشق اولدر و ابواب و فصول
عشقی اول یلور و اعظن (وله رضی عنه)

از روی نفسانی اولیه بلکه جیب
آرزو دن طبعی پاک و مجلا اوله (مقام
اصلی) ما گوشه خرابانست * خدای
خیر دهد آنکه این عمارت کرد (مقام اصلی
اضافتی بیانه در واصلینک ما به اضافتی
لامیه و گوشه خرابانده بوله در خدای اشعار
قبل الف کرطه قبله انک محذوف مشاعر الیهنه
راجعدر خبر دهاد دجله دعا نیمه
دهیدن امر غائب صیغه سیدر و پرسون
دیکدر که رابط صفت این عمارتدن مراد
گوشه خراباندر * محصول بیت * بزم
مقام اصلین گوشه مجخانه در الله تعالی
خیر و پرسون اول کیمسه که بو عمارتی
ایلدی یعنی مجخانه بادی (خوشا نماز و نیاز
کسی که از سر درد * با آب دیده و خون
جگر طهارت کرد) خوشا الف حرف
مبالغه در کسی با حرف وحدت که حرف
رابط صفت سراج و جهت مناسبه در
* محصول بیت * غایتله ایلدر شول
بر کیمسه که نماز و نیازی که درد جهتدن
یعنی در دله و جان کو کلدن کوز یا شله
و خون جگر یله طهارت ایلدی یعنی صافی
دروغله و خلوص طویرتله راسر و سینه سر
نماز و نیاز قائم اوله حاصلی عبادت و طاعتی
حسبه الله اوله دنیا ایچون اولیه
(بروی بار نظر کن ز دیده منت دار *
که کار دیده همه از سر بصارت کرد)
بروی بار با حرف صله روی بار اضافتی
لامیه کن امر مخاطبدر کنیدن دارد
امر مخاطبدر دار بدندن که حرف تملیل
کار راک سکونیه مقدم و معوایدر کرد
بصارت مصدر در بصر بصر دن
حسن بایندن علم مناسبه * محصول بیت *
روی باره نظر ایله دیده دن منت طوت
اکا نظری یعنی روی جانانی سیر ایلکی
دیده دن منت بیل زربانده جمیع اشارتی
علم جهتدن ایلدی حاسه بصره علم اسنادی مجازا در یعنی دیده اهل نظر در هرایشی حکیمانه ایشلر دیده لطیف نعمت
ایلو کئی اشعار در توبین ایدی بلامش اگرچه دیده لطیف نعمتد بلا کلام

(بآب روشن می عارفی طهارت کرد علی الصباح که میخانه را زیارت کرد) بآب روشن اضافی بیاید در و با مع مناسه در عارفی با وحدت
نوعیه در علی الصباح عبارتی سحر حلال طریقله واقع اولشدر یعنی طهارت کرد زیارت کرده متعلق اولشده قابلدرتکیم
یو پیتنه اوله در (پیت) که عکک ریزد بخم که بشکند پیانه را * محتسب تاجند در شور آورد میخانه را) بحسب لفظی ماقبله ده
مابعد ده صرف ینک ممکندر که حرف رابط صفت میخانه را مقدم مفعول اولشدر کردک و زیارت مفعول ثانسی
* محصول بیت * آب روشن میله یعنی

﴿ ۳۴۲ ﴾

باده خالص و صافی ایله بر عارف طهارت
ایلدی صباح وقتنه که میخانه بی زیارت
ایلدی یعنی باده ایچوب و مست او اوب
دنیا کدورانی خاطریدن چیقاروب خالص
و پاک اولان بر عارفدر که سحر ده پیر باده
فروش فیض خانه سنی زیارت ایلیسه
(همین که ساغر زرین خور نهان کردید *
هلال عید بدور قدح اشارت کرد)
بعض نسخده مصراع ثانی بویه واقعدر
(هلال ابروی ساقی بی اشارت کرد)
همین بوند شوبله که دیمکدر که حرف
بیان ساغر قدح زرین یا حرف نسبت
و نون حرف تاکید خور و اور سیمه کونش
دیمکدر ساغر زرین خوره اضافتی
مشبهه بک، مشبهه اضافتدر حاصلی
بیانیه در کردید فعل ماضیبر کردیدندن
صبرورت مناسه هلال عید مبتدا
و اشارت کرد دخبری بدور قدحده ابکی
معنی ملحوظ اولد بینه غزل سابقده تحقیق
اولشدر * محصول بیت * شوبله که
التون قدح کبی کونش نهان اوادی یعنی
غروب ایلدی هلال عید دور قدحده
اشارت ایلدی ذکر اولان ایکی طریقله
حاصلی مبارک رمضانده حادثا فساقی
شراب خردن ال چکر اما بعضیسی
بی اختیار بیام کجیه سی شریبه باشلریس
خواجده نک اشارتی بو بهضه کوره در
(دل زحلقه زلفش بجان خرید آشوب
* چه سود دیدند انم که این تجارت کرد)
دل دلت مبع متکلمه اضافتی لامیه در
زحلقه زلفش را ازدن محققدر حرف
ابتدا در حلقه زلف اضافتی لامیه و شبهه
اضافیه بویه در بجان با حرف مقابله
خرید فعل ماضی مفرد فاعلدر ضمیر فاعلی
تختده مستتر در راجعدر آشوب مفعولی
دید کده فاعلی ضمیر دلدر ندانم ننی

چوق (در) فی (عبارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) معنادن خبردار اولین
واضظ ظاهر پرست اگرچه فنون شتایه علی اولشده عبارات و اصطلاحاتند هر نه
قدر سحره شبیه فصاحت و بلاغت اظهار ایدر سده ینت معنادن غاظر و امامت
صلاحیتی یوق بر اعتماد ای سالک اسرار حقیقه کاهی وصلت ایسترا بسک و نکته
اسرار عشق بلیم دیرسک حافظ کبی اوا الابصار دن ایش و طلب ایله اول اعمی
اولان واعظدن طلب ایله

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ بآب روشن می عارفی طهارت کرد * علی الصباح که میخانه را زیارت کرد ﴾
شرابک روشن آیه بر عارف طهارت ایلدی صباح وقتنه که میخانه بی زیارت
ایلدی (مفردات) (با) لاملا بسده (آب) صو (روشن) صافی (بی) شراب (عارف)
م (یا) وحدتیه (طهارت) م (کرد) ایلدی (علی الصباح) صباحک اول وقتی
(میخانه را) میخانه بی (زیارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) غل وغشندن صافی
اولان عشق الهیله بر عارف خانه نجلی اولان قلبی آفاق ماسودان طهارت ایلدی
استیذبالله (طهره بی لاطافین) سرینه محرم اولدی زراتوفیق ریایله شواغل
ما سوا ایله ملوث اولقسزین اول عمرده بر ساقی شراب وحدت الهی اولان
پیرکاملی زیارت ایلدی و اکاتیبت کامله ایله تعبت ایلدی

﴿ همین که ساغر زرین خور نهان کردید * هلال ابروی ساقی بی اشارت کرد ﴾
همان که التون قدحده بکر بن شمس اخفا ایلدی س فیک هلاله بکر بن ابروی
شرابه اشارت ایلدی (مفردات) (همین) اول ساعت (ساغر) قدح (زرین)
التونلی (خور) کونش (نهان) کیراو (کردید) اولدی (هلال) قمر (ابرو)
قاش (ساقی) م (بی) شرابه (اشارت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی)
هم اول ساعت پیرکامل ذاتی محیط اولان انوار محمدیه بی اول سالک میندشک علم
نحملندن ایچون اخفا ایدوب (ومانتزله الا بقدر معلوم) سر نیجه اول ساقی شراب
عشق الهی ظهور هلال کبی اول نور محمدیه دن طسالبک نحلی مقدار نیجه تحصیل
عشق الهیه ایله اول نور محمدیه نک ظهور به اشارت ایلدی

﴿ دل بخلقه زلفش بجان خرید آشوب * چه سود دیدند انم که این تجارت کرد ﴾
کوکام انک زانی حلقه سنده غوغایی جانله صائون الدی یلزم نه فائده کوردیکه
بوتجارتی ایلدی (مفردات) (دل) کوکام (با) ظرفیه (حلقه) م (زلف) م
(ش) ضمیر (با) لاملا بسده (جان) م (خرید) اکسیدی (آشوب) غرقا (چه)
نه (سود) فائده (دید) کوردی (ندانم) یلزم (ان) بو (تجارت) م (کرد)
ایندی (معنای اشارتی) شیک اشارتندن ایچون ریاضات و مجاهداته سعی بلغ
ایدوب کوکام مظهر صفات الله اولشده راه عشقده صد هزار اضطراب و مشقتی
ودرد و بلا و محنتی جانله صائون الدی یلزم نه فائده کوردیکه بوتجارتی ایلدی

﴿ بو ﴾

مستقبل متکلم وحده در که حرف بیان ندانم این اسم اشارتدر تجارتنه * محصول بیت * کوکام زانی حلقه سنده فتنه و آشوبی
جانله صائون اکسیدی یعنی جان وردی والدی حاصلی زانی زنجیری حلقه سنده گرفتار اولدی و اسیب و آشوب وقتنه به
دو شدی یلزم نه فائده کوردی کوکام که بوتجارتی ایلدی

(امام خواجده که بودش سر نماز دراز * بخون دختر زخرقه را قصارت کرد) که حرف را بط صفت سر بو نده هوا و آرزو
مناسه نماز اضافتی لامیه در و غارک درازه بیایه بخون با مع مناسه در و خونک دختره اضافتی بیایه در و دخترک رزه لامیه در خرقه را
کردک مفعول اولی و قصارت مفعول ثانسی امام مبتدا و مصراع ثانی خبری * محصول بیت * خواجده امام که انک اوزون نماز
قلبی سودایی و ارادی خون دختر زله یعنی باده ایله خرقه سنی قصارت ایلدی یعنی یودی و آردی خواجده امامه فسق ایله
ذهر ایض هر ادد غزل سابقده صوفی

﴿ ۳۴۳ ﴾

بوتجارتک فائده سی و رای عقلمه در و عیبری مشکدر

﴿ امام خواجده که بودش سر نماز دراز * بخون دختر زخرقه را قصارت کرد ﴾

امام خواجده که اکادرا ز نماز هوسی و ارادی اوزم چیوغی قریک قانیه خرقه سنی
طهارت ایلدی یعنی شرابه خرقه سنی پاک ایلدی (مفردات) (امام خواجده) م
(بود) و ارادی (ش) اکسا (سر) هوس (نماز) م (دراز) اوزون (با)
للملابسه (خون) قان (دختر) قیر (ز) اوزم چیوغی (خرقرا) خرقه بی
(قصارت) طهارت (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) لا یزال البسده یقرب
الی بانوافل) حدیث قدسی سر محمد وارث محمدی اولان شیخ کامل (حتی ثورمت
قد ما) ای قد ما رسول الله صلی الله علیه و سلم سر نیجه و حضرت علی
رضی الله عنک بر کجیه ده پیک تکبیری کجیه (را) صباح کثرت صلواته دوامساری
اثر نیجه کثرت صلواته دوام ایله تقرب الی الله و وصلت کامله شهنشاهی بولوب شراب
عشق الهیله خرقه وجودینی و دل پر فیض وجودنی تلویشات بشریه دن پاک ایشدر
هرید صادق دخی بو کونه تعبت لازمدر

﴿ نکات عشق ز حافظ شونه از واعظ * اگرچه دقت بسیار در فصاحت کرد ﴾

عشق نکته زنی حافظدن ایشت واعظدن ایشتد اگرچه فصاحتده چوق دقت
ایلدی (مفردات) (نکات) نکته (عشق) م (ز) من (حافظ) م (شون) ایشت
(نه) نفی (از) من (واعظ) م (اگرچه) کجیه (دقت) م (بسیار) چوق
(در) فی (فصاحت) م (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) اسرار عشق حافظدن
وحافظ کبی مظهر تجلیات الهی اولان اهل متالردن ایشت حالات اهل الله آشت
اوایوب مخیره قبل وقال اولان واعظ ظاهر پرستدن ایشته (من لم یذق لم یعرف)

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ چو باد عزم سرکوی یار خواهم کرد * نفس بیوی خوشش مشکبار خواهم کرد ﴾

باد کبی بارک محله سی باشنه عزم ایتمک ایسترم نفسی انک لطیف رایحه سیله مشکبار
ایتمک ایسترم (مفردات) (چو) شل (باد) بل (عزم) قصد (سر) باش (کوی)
محله (بار) م (خواهم) ایسترم (کرد) ایتمک (نفس) م (با) لاملا بسده (بوی)
رایحه (خوش) لطیف (ش) ضمیر (مشکبار) مشک یاغدر بیچی (خواهم کرد)
ایتمک ایسترم (معنای اشارتی) (ان فی ایلهم دهر کم نفحات الافتر ضوا لها) حدیث
شریفی سر نیجه بوغرنا مساعده سر یا بر قدم اقدم جانب حقه ریاضات و مجاهدات
ایله عزم ایتمک ایسترم و اول جناب قدسه عزم و توجه ایله نفحات حق الهی فیضاب
اوایوب (واجب للتعین اماما) سر نیجه اول نفحات الهیله نفسی لطیف و موثر
ایدوب نیجه مؤتین متقیه ریج رحسان ایله مشکبار واهدای راه رشادده کرم
نشار اولاق ایسترم

امامه ایلدی کبی (بسیار بیکه) و وضع
قرب چاهم بین * اگرچه چشم نمازاهد
از حقارت کرد) بیکه باسی حرف صله
وضع قرب اضافتی بیایه در و قریک
جاهه اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر
چشم کردک مفعول اولی و بما مفعول
ثانسی از حقارت کرده متعلقدر یعنی
مفعول به ضمیر بیکدر * محصول بیت *
خواجده خطاب عام طریقله پورر کل میخانه به
و بنم منصبک قرب و وضعی کور یعنی
پیرمغانه زیاده قریب از و مصدر مجاسده
چالس از اگرچه زاهد کوز بی بر حقارت
جهتندن ایلدی یعنی بر حقاراله با ندی
حاصلی میخانه ده کمال عزمده از اگرچه
اهل زهد بر حقارت و اهانته نظر ایلدی
(نشان عهد محبت زجان حافظ پرس *
اگرچه خانه دل بخت تو غارت کرد)
نشان عهد اضافتی لامیه در و عهدک محبت
مصدرک مفعولنه اضافتدر بجان حافظ
لامیه در پرس امر مخاطبدر پرسیدن
صور دیمکدر خانه دل اضافتی بیایه در
اصل کلام خانه داش ایلدی ضرورت
وز ایچون ضمیر شینی حذف ایلدی یلر
* محصول بیت * محبت نشانی جان
حافظدن صور اگرچه سنک محبتک
خانه دانی غارت و ایضا ایلدی یعنی ای
جانان سنک محبتک و فاعله دایک حافظک
نشان خنددر اگر چه سنک محبت عشقک
صبرخانه دانی ایضا ایلدی حاصلی هر قدر
که سنک جو و رجفای چکدیه و فاعله دانی
زک ایلدی دیمکدر بو غزل غزل سابق
آظه سی شکایدر (وله رحم الله روحه)
(چو باد عزم سرکوی یار خواهم کرد *
نفس بیوی خوشش مشکبار خواهم کرد)
عزم بیت سره اضافتی مصدرک مفعولنه
اضافتدر سرکوی یار اضافتی لامیه در کرد

بوند کردن مناسه در زیر امانی مضارعه مقارن اولسه فاعله بودر نفس اصلنده نفسدر مبع ضرورت و زنجیر حذف
اولشدر بیوی خوشش با حرف سبب بیوی خوش اضافتی بیایه در شین ضمیر سرکوی یار راجعدر مشکبار وصف ترکیبدر
باریدنن مشک یاغدر بیچی * محصول بیت * باد کبی سرکوی یار قصد ایلدیرم نفسی انک کوزل قوفو سیله مشکبار ایدیرم
یعنی خاک سر کویتدن نفسی مسک ایدوب مشک یاغدر بیچی ایدیرم

(هراب روی که اندوختم ز دانش و دین * نثار خاک ره آن نکار خواهم کرد) که رابط صفت اندوختن فعل ماضی نفس متکلم
 وحده فرائدیم دیکمدر یعنی کسب ایدم ز دانش را من بیایه متاسفانه فرائدینی آب رویی پیاپی نثارک خاک اضافتی مصدرک
 مفعولاه اضافتی در و خاک راه و ره که آنکاره لایه در * محصول بیت * علم و دیندن هر یوزی صوبی که کتب ایدم
 اول نکار ک بولنک طیراغت صبحو ایدم

کرک یعنی خاک کپا ینسه بدل ایدم کرک
 (بهرزه بی می و معشوق عمر میگذرد * بطا اتم پس از امروز کار خواهم کرد)
 بهرزه هرزه باطل و ضایع معناسنه اکثر
 کلام زانده استعمال اولور بطا تسله
 دیکمدر کارخوا هم کرد فضا ایدم
 دیکمدر * محصول بیت * می سزوه معشوق
 سز عمر ضایع و باطله بکیور بطا اتی
 بو کوند انصره فضا ایدم
 بو کوند انصره می و معشوقه لید ایدم
 دیکم اولور (صبا کجاست که این جان
 خون گرفته چو کل * فدای نکست کسوی
 یار خواهم کرد) جا ک خون گرفته اضافتی
 پیایه در خون گرفته فان طو تش دیکمدر
 چو کل صحر حلال طریقه واقع اولمش
 یعنی ما قبله و ما بعد نه صرف اولمش
 قابلدر فدا فاکسور او قونسه افنده
 وقصر جا ز در اما مفتوح او قونسه
 مقصور در انجیق نکست افزک طاتلی
 قوفوسنه در ز مثلاً اوغلا نچفکرک اناسی
 سودی که بر درل کوزل قوفا ک نکست
 دیرل کسوسو صاج بلو کند درل فدا نک
 نکسته اضافتی مصدرک مفعولاه اضافتی
 و باقیسی لایه در * محصول بیت *
 صبا فنده در که بوقان طو تش جانی کل
 کی بارک کسوسو سنک کوزل قوفو سنه
 فدا ایدم یعنی صبا بوی کسوی باری
 کشور سن اکا عو ض جان خون گرفته بی
 بدل و فدا ایدم بن زیر صبا برید عاشقان
 و یک مشتاقاندر (چوشم صبحدم شد ز مهر
 اوروشن * که عمر در سر این کار و بار
 خواهم کرد) شمع صبحدم اضافتی لایه
 و شمع صبحدم مراد بونده شمعدر مهر
 صبارتی بو کالیدر صبا و فنده مانان شمعده
 اولمش جائزدر یعنی ضعیف اولور مهر
 بونده محبت معناسنه در که حرف بیان

هر یوز صوبی که علم و دیندن فرائدیم و کسب ایدم اول نکارک خاک راهت نثار ایتک
 ایسترم (مفردات) (هر) (جمله) (آب روی) یوز صوبی (اندوختم) فرائدیم (ز) من
 (دانش) علم (دین) م (نثار) صبا چو (خاک) طیراق (ره) (بول) (آن) اول
 (نکار) محبوب (خواهم) ایسترم (کرد) ایتک (معنای اشارتی) علم و دیندن
 و اعمال و افعال و معرفت و یقیندن هر نه که کسب و تحصیل ایدم جمله سنی محبوب
 حقیقتیک عشق بولنده خالصا لوجه الله نثار ایتک ایسترم

بهرزه بی می و معشوق عمر میگذرد * بطا اتم پس از امروز کار خواهم کرد *
 شرابسن و محبوب بستر عریا بل و صبت بر یکتر بو وقت قدر اولان بطا اتم بتر بو کوندن
 ایش ایتک ایسترم (مفردات) (با) (لایه) (هرزه) (باطل) (بی) (نی) (شراب)
 (معشوق) م (عمر) م (میگذرد) بکتر (بطالت) کسالت (مهم) خنجر (بس) بتر (آن)
 من (امروز) بو کون (کار) ایش (خواهم) ایسترم (کرد) ایتک (معنای اشارتی)
 حضرت الهک ذوق و محبتسنز و عشق و طاعتسنز هوای غصه بکن عریا بتر
 کچر نفس بونده صرف او شان عمرده فائده بو قدر بو فنده کین محبت و طاعتسنز کین
 عمرده بضاتم بتر بوندن صکره عشق و محبت الله بولنده شمعدر ساق ایدوب سنی و غیرت
 ایتک ایسترم و ایسترم کرک

صبا کجاست که این جان خون گرفته چو کل * فدای نکست کسوی یار خواهم کرد *
 باد صبا فنده در که بوکل کی فان طو تش جانی بارک زانی رابحه سنه فدا ایتک ایسترم
 و فدا ایتک کرک (مفردات) (صبا) (بار صبا) (کجاست) (فنده در) (این) (بو جان) م
 (خون) فان (گرفته) طو تش (چو) مثل (کل) ورد (فدا) م (نکست) رابحه
 اضیفه (کسوسو) زانف (یار) م (خواهم کرد) ایتک ایسترم (معنای اشارتی) (بارب)
 سنک فیض و احسانک فنده در که سنک شوق و محبتکه بوکل کی آل فانه مستغرق
 اولمش جانی سن محبوب حقیقتیک تجلیات صفایه سنه و فطانت ذاتیه سنه فدا ایتک
 ایسترم و سنک عون و عنایتکه سنک عشق بولنده جانی فدا ایتک کرک

چوشم صبحدم شد ز مهر اوروشن * که عمر در سر این کار و بار خواهم کرد *
 صبحا وقتیک شعی کی بکا ایتک محبتدن ظاهر اولدی که عمری بو عشق کار و باری
 سودا سنه صرف ایتک ایسترم (مفردات) (چو) مثل (شمع) (شاروم) (صبحدم)
 صبحا وقتی (م) بکا شد (اولدی) (ز) من (مهر) محبت (او) خنجر (روشن) ظاهر
 (عمر) م (در) فی (سر) سودا (این) بو (کار و بار) ایش کوچ (خواهم کرد)
 ایتک ایسترم (معنای اشارتی) بحمد الله حضرت الهک عشق و محبتدن صبا
 وقتیک دیک با نوب رو شاک ورن شمع کی شب تا بصر اتوار حقه استغراقه بتون
 عمری بو عشق و محبت کار و باری سودا سنه صرف ایتک کرک حضرت الهک
 عشق آشنه با نغمه عمر بکرم کرک

بیاد *
 روشن عمر کردک مفعول اولی و مفعول ثانیه محذوف اولان صرف لفظی در صرف خواهم کرد تقدیرند * محصول بیت *
 صبا وقتیک شعی کی ایتک محبتدن بکا روشن و واضح او ایدیکه عمری عشق صکار و بارند صرف ایدم یعنی اکا محبتیک
 غلبه سندن اکدم که عمر ایتک سودا سنه مصروف اولمدر

(بیاد چشم تو خود را خراب خواهم ساخت * بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد) بیاد چشم با حرف صفت
 و یامع معناسنه در یاد اکف در ذکر معناسنه چشمه اضافتی مصدرک مفعولاه اضافتی قبیلنددر و چشمک قویه اضافتی لایه در
 خود را ساختک * قدیم مفعولیدر و خراب مفعول ثانیه ساخت بونده ساختن معناسنه در زیر مضارع معنادر
 عهد قدیم اضافتی بیایه در استوار محکم معناسنه در * محصول بیت * جانانه خطاب ایدوب پرور سنک چشمک
 یادله کندیمی خراب ایدم بنای عهد
 قدیمی محکم ایدم یعنی کندیمی خراب
 ایتک عهد قدیمک بناسنی محکم ایدم
 زیر سنک عهد من پرور ایدی که بکافا
 طاری اولجه عشقیک ترک ایلیم (نفاق)
 و زرقی بخشند صفای دل حافظ * طریق
 رندی و عشق اختیار خواهم کرد)
 صفای دل اضافتی مصدرک مفعولاه
 اضافتی قبیلنددر * محصول بیت *
 ای حافظ نفاق و ریا کوکله صفا بخشند
 شمعدر و عشق و رندلک طریق یعنی اختیار
 ایدم (وله روح) (کنون که در
 چن آمدکل از عدم بوجود * بنفشه در
 قدم او نهاده سر بسجود) کتون و اکون
 شمدی دیکمدر که حرف بیان و بار ابط
 صفت در چن در حرف ظرف بوجود
 با حرف صله در قدم او در حرف ظرف
 و با حرف صله او غمیری کله راجعدر
 بسجود با حرف صله * محصول بیت *
 شمدیکه چنده کل عده دن وجوده کلدی
 بنفشه ایتک قدمه در بانی سجده به قودی
 بنفشه سجده ایل ایتک قدمه باش قودی
 درین حق ادا ایلمش معلومدر که اکثر
 بنفشه دامان فیهال کلدی بتر و بانی او کنه
 دوشمش اولور کویا که سجده به وار مشدر
 (بنوش جام صبوحی بناله دف و چنک
 * بوس غنیم ساقی بنفشه فی وعود)
 جام صبوحی اضافتی بیایه اصله جام
 باده صبوحی ایدی قرینه قائم اولدیفی چون
 باده بی حذف ایلدی غنیم ترکیبه سقه
 در ساقی به اضافتی لایه در عود بونده
 چشمه اسلوشده بر سناک اسیدر اما بولنک
 تکتد سی بولک او اور * محصول بیت *
 ناله دف و چنکله جام باده صبوحی نوش
 ایل یعنی باده بی ساز و سوزله ایچ اندنصره
 نغمه فی وعود له ساقینک چکه سی
 التینی اوب حاسلی ذوق و کامرانی ایل

بیاد چشم تو خود را خراب خواهم ساخت * بنای عهد قدیم استوار خواهم کرد *
 سنک چشمک یاد نه کندیمی خراب ایتک ایسترم عهد قدیم بناسنی محکم ایتک ایسترم
 ایسترم کرک (مفردات) (با) (لایه) (یاد) (ذکر) (چشم) (کوز) (ن) (سن) (خود را)
 کندیمی (خراب) م (خواهم) ایسترم (ساخت) (دوزنک) (بن) (عهد) (زمان)
 (قدیم) (اژل) (استوار) محکم (خواهم کرد) ایتک ایسترم (معنای اشارتی)
 یارب سنک نظر رجکت و اطفاعنایتک بادی و امید ایل کند و وجودی خراب ایتک
 ایسترم (افوا بهد الله) سر نجه بوم السته اولان بنای عهد قدیمی محکم ایتک
 ایسترم که (اوف بهدکم) سر بنده مظهر اولم

نفاق و زرقی بخشند صفای دل حافظ * طریق رندی و عشق اختیار خواهم کرد *
 نفاق و ریا کوکل صفاسی بخشند ای حافظ رندلک و عشق طریق یعنی اختیار ایتک
 ایسترم و ایسترم کرک (مفردات) (نفاق) (نفاق) (زرق) (ریا) (بخشد) (بخشند)
 (صفا) م (دن) کوکل (حافظ) م (طریق) بول (رندی) لایه ایتک (عشق) م
 (اختیار) م (خواهم کرد) ایتک ایسترم (معنای اشارتی) (عشق) و حالادن و معرفت
 و کرامادن کندوده اولیانی اظهار و دعوی نفاق و ذواللسانین لک نفاق و معرفت
 خنی اولان ریا و صمه صفای قلب و لذت روحانی و بر من بلکه ظلمت و غفلت
 و کثافت و بعدیت ازل ایدر ای حافظ بی غرض و خاص لوجه الله حضرت الهک
 خبریدن قطع امید ایل (ولایخون اومه لایم) سر نجه لا ایلایک و آتش عشق محرق
 ماسوی الهی اختیار ایتک ایسترم و ایسترم کرک

کنون که در چن آمد کل از عدم بوجود * بنفشه در قدم او نهاده سر بسجود *
 شمدی که چنده کل عده دن وجوده کلدی بنفشه سجده ایل ایتک قدمه باش قودی
 (مفردات) (کنون) شمدی (چن) با نجه (آمد) کلدی (کل) ورد (از)
 من (عدم) بوقتی (با) (لایه) (وجود) م (بنفشه) م (در) فی (قدم) ایتک
 (او) خنجر (فیهال) قودی (سر) باش (با) (لایه) (سجود) م (معنای اشارتی)
 مراد و محبوب خدا اولان شیخ کمال و وارث محمدی مؤید من عند الله عالم غیب
 و لا هوتدن بو علم شهادت و ناسوتده ارشاد خلق ایچون ظهوره کلدی کشمده
 رابحه توفیق الهی اولان مرید را کاتب و اطاعت ایلدیده باش قودی (کل طریق)
 مسدوده الا من افقنی اثر رسول الله صلی الله علیه و سلم و افقنی انوار المهدی
 صلی الله علیه و سلم (معنای اشارتی) بیکه صحنهم بیکه حبیه آمین

بنوش جام صبوحی بناله دف و چنک * بوس غنیم ساقی بنفشه فی وعود *
 دف و چنک ناله سیله جام صبوحی نوش ایل فی وعود نغمه سیله ساقینک غنیم
 اوب (مفردات) (بنوش) (ایچ) (جام) (قدح) (صبوح) (صبحا) ایچانی شراب
 (با) (لایه) (ناله) فریاد (دف) م (چنک) معروف آتلهو (بوس) اوب
 (غنیم) محبوبک چکه سی انشدی طو بلاق ات (ساقی) م (نغمه) م (فی) م

فرصت ال و بر مشکن بو بیت بیت اولده اولان امرک جویا سدر یعنی کل زمانه سدر ساز و نغمه یاد نوش اواق کرک
 (بدور کل منشین بی شراب و شاهد و چنک * که همجو دور بقا هفتنه بود معبود) بدور کل با حرف ظرف و اضافتی
 لایه در مراد وقت کلدن منشین نهی مخاطبدر نشیندن که حرف تعلیل همجوهم ادات تا کید و جوادات نشیه
 بقا اصلده بقاش ایدی کله راجع خنجر له ضرورت و زنی و قرینه قائم اولدیفی چون حذف اولدی هفتنه هر ادات توصل

و با حرف وحدت بر هفتصد مقداری دیگر بود فعل مضارع مفرد غائب صیغ فاعلی کله را جعفر در مناسی اولور دیگر
معدود دن مرا د معینر * محصول بیت * کل زمانه شراب و شادی و چنگ و توتور مه زرا دور کل دور بقا کی بر هفت
اولور معین حاصلی کل سراج الزوالدر ایمنی زمانه صفا ایله کچور مک کرک خوابه زمان کلی زمان بقا سته تشیه
ایلمدی زرا زمان بقا سی کلک آجلوب بیرای دو کلجه در یوایسه بر هفتصد ده اولور و دور کل برای کیدر اما چو نکه
بهر حال گذرا ندر و بایدار دکلور بر هفتصد

بلکه بر کون بلکه بر ساعیجه دکلور
(شد از بروج ریاچین چو آسمان روشن
* زمین باختر میمون و طالع مسعود)
شید فعل ماضی فاعل بروج رجاچ
چیدر لغته حصارک برچی قله سیدر
وگا، اولور که حصاره برج دبرل فوله
نمال * ولو کتبی بروج مشیده * جم
قلنی اراج کلون و کواکب ثانیه نک
فلککنده اون ابکی برج اعتبار ایلشار
یعنی فلکی اون ابکی حصه به برابر تقسیم
ایلشار و هر حصه به برآد و بره شار مثلا
برج جل دیو قوزی شکلنده برنجیه
بلدزک اجتهتشدن تعمیر در و برج نور
او کوز شکلنده برنجیه بلدزک اجتهتشدن
تعبیر در و قس ریاچین ریاچانک چیدر
خوش قو قولی اولور دیگر بر یوزنک
اولورینی فلک ثانیه نک نجوم و کواکب
ایله مزین و مرصع بروجنه تشیه و مشبه
بهی مشبهه مضاف قیاس حاصلی اضافتی

چو شد از بروج ریاچین چو آسمان روشن * زمین باختر میمون و طالع مسعود *
ریاچین برچاندن آسمان کی روشن اولدی زمین مبارک ستاره ایل و طالع مسعود یله
(مفردات) (ریاچین) ریاچانک چیدر (ریاچان) م (بروج) برجک چیدر
(چو) مثل (آسمان) م (روشن) ظاهر (زمین) بر (با) لایله (اختر) بلدز
(میمون) مبارک (طالع) بلدز (مسعود) سعد (معنای اشارتی) هر قفنی سالک که
اول دماغ جائی ریاچین ریج رحان بولش و روح مطهر و منوری بروج اوج علا به
واصل اولش وارث محمدنک صحت و نظردن فیض ایلدیه اظهر من الشمس
در که اول سالک وجود خاکبسی زیور اسرار شریعت محمدی به ایله مانند اختر
سیمون محلی و دن و جان مسعودی آوار روحانیت احدی به ایله پیوند طالع
مسعودی منور و مجلادر

چو باغ نازه کن آیین دین زرد دشتی * کنون که لاله بر فروخت آتش نمرود *
زرد دشتی منسوب اولان دینک عادتنی باغده نازه ایله شمدرکه لاله نمرود آتشی
شمه لندردی (مفردات) (با) ظرفیه (باغ) م (نازه) م (کن) ایله (آیین)
عادت (دین) م (زرد دشت) بر حکیم آدی (با) تشبیه (کنون) شمدر (لاله)
م (بر) زائد (فروخت) شمه لندردی (آتش) م (نمرود) بر کافزک آدی (معنای
اشارتی) اول حکیم الهینک اسرار حقیقتدن اولان دینک رسوم و عاداتنی

چو باغ نازه کن آیین دین زرد دشتی * کنون که لاله بر فروخت آتش نمرود *
زرد دشتی منسوب اولان دینک عادتنی باغده نازه ایله شمدرکه لاله نمرود آتشی
شمه لندردی (مفردات) (با) ظرفیه (باغ) م (نازه) م (کن) ایله (آیین)
عادت (دین) م (زرد دشت) بر حکیم آدی (با) تشبیه (کنون) شمدر (لاله)
م (بر) زائد (فروخت) شمه لندردی (آتش) م (نمرود) بر کافزک آدی (معنای
اشارتی) اول حکیم الهینک اسرار حقیقتدن اولان دینک رسوم و عاداتنی

روضه

دشت * بشرع احمد مختارده بیت * زرد دشت زرادشدن مخفقد نمرود فونک ضیله در اصل ائت اما عجم مفتوح اوقور
شهرنده قهقد در * محصول بیت * باغده زرد دشت منسوب دینک و ملک آیینی و اسلاوینی نازه ایله یعنی آتش کی
قرمزی باده فی باغده کنور و بونوش ایله شمدرکه لاله آتش نمرودی یا کلندردی یعنی قرمزی لاله ز آجلدی حاصلی لاله
وکل زمانه آتش بر شلرکی باده حرا نوش ایلک کرک (زرد دشت شاهد نازک عذار عینی دم * شراب نوش

ورها کن حدیث عاد و عود * دستک شاهده اضافتی لایسه در و شاهد نازک عذاره بیانیه شاهد بونده محبوب مناسنه در
نازک لطیف مناسنه عذار صقال بق بر اما اکثر بکافه استعمال ایدر نازک عذارک عیسی دمه اضافتی بیانیه در
عیسی دم عیسی نفسی یعنی احیای موتا ایدر معنا سننه زها کن صالیور یعنی ترک ایلد دیگر قوم هود و عود قوم صلیحه
دیرل صلی الله علی جمیع الانبیاء خاصه علی نبینا محمد اللهم زده شرفا و کرما و مهابة و تعظیا * محصول بیت * عیسی
نفسی نازک عذار محبوبک التدن باده

روضه خاوند و عزتده ریاضات و مجاهدات تحصیل ایله (فادخلی فی عبادی
واد خلی جنتی) سرنجیه میدان حدیقه مرفه الالهده دینک لذت و حلاوتی
بولفه سعی ایله که بوعالده شمدری لاله کی قلبی سیاه سو اقران و نفس و شیطان
نمرودی هوا آتشی شعله لندروب جانک خلیلی هلاک ایتک قصدند در ل
بوعاداردن خلاص اولق انجیق اول حکیم الهینک حیا به منده سعی مذکور
ایله سعید محتاجدر

چو زرد دشت شاهد یوسف جلال و عیسی دم * شراب نوش ورها کن حدیث عاد و عود *
عیسی نفسی و یوسف حسنلو محبوبک التدن شراب ایچ وعاد و عود سوسو زنی
ترک ایله (مفردات) (ز) من (دست) ال (شاهد) محبوب (یوسف) م (جلال)
حسن (عیسی دم) عیسی نفسی (شراب) م (نوش) ایچ (رها) ترک (کن)
ایله (حدیث) سوز (عاد) قوم عاد (عود) قوم عود (معنای اشارتی) ای سالک فرداش
اول مرده داری احیا ایدجی عیسی نفسی و یوسف و اول نور محمدی و چهنده ظاهر
یوسف حسنلو حکیم الهینک التدن شراب عشقنی نوش ایتک سعی ایله و حق
باطلشدن تمیز ایله قوم عاد و قوم عود کی هلاکده اولان اهل هوا تک و جنود
شیطانک کلانی اصفا ایله با خصوص عوام علمانک و عوام طریقک سوزنی
ترک ایله اول پیرکامله قول و فعلای تبیینده ثابت اول

چو جهان جو خلد بر بن شد بدور سوسن و کل * ولی چه سود که در روی نه ممکنست خاوند *
سوسن وکل دورنده جهان جنت اعلا کی اولدی اما نه فائده که ائده بقا ممکن
دکلدر (مفردات) (جهان) م (جو) مثل (خلد بر بن) جنت اعلا (شد)
اولدی (با) ظرفیه (دور) زمان (سوسن) م (کل) م (ولی) لکن (چه) نه (سود)
فائده (در) فی (وی) او (نه) نفی (ممکن) م (است) در (خاوند) با (معنای اشارتی)
ای سالک بوفتی و خراب جهان خلق اولدنبور منظور حق دکلدر لکن نظر حق
ایله شرفیاب اولان اولیاء الله و محبوبان شاهنشاهلرک و مطه سیه اذت غذای
روحانیت و رزق معنوی اولان حکمت و معرفت و دولت رؤیت جمال حضرت
تحصیلنه مقام اولدیفیورن عند الامار قین جذبات عالی کی اولدی اما نه فائده که
ائده بقا ممکن دکلدر انجیون الله قولاری دنیا به کوکل ورمیوب همان دوات
ایلی تحصیلنه سعی ایتش لردر

چو کل سوار شود بر هوا سلیمان وار * سحر که مرغ در آید بنغمه داود *
چونکه کل سلیمان کی شاخ هوا اوزره سوار اوله سحر وقتی که بلبل داودی نغمه به
کله (مفردات) (جو) چونکه (کل) م (سحر) بنجی (شود) اوله (بر) علی
(هوا) شاخ (سلیمان) م (وار) مثل (سحر) سحر وقتی (مرغ) بلبل (در)
فی (آید) کله (با) لایله (نغمه) نغمه (داود) م (معنای اشارتی) شول
وقت سلیمان علیه السلام کی محبوب خدا اولان شیخ کاملک نظری و همی سالک

آصف اضافتی لایسه آصفک دهره اضافتی به بویه در آصف سلیمان پیغمبرک وزیرینک اسمی در آصف ابن برخیا
دیرل وزیر آصف و پادشاهلر سلیمان دیرل تعظیا زرا آصف اولسادن ایدی تنکیم آلام کتا بلرند میتدر وزیر ملک
سلیمان اضافتی لایسه در ملک سلیمان شیراز در که سلیمان پیغمبرک تختیدر تنکیم کتب توار یخده مسطور و مذکور در
عماد دین وزیرک لقبیدر و محمود اسمی وزیر ملک سلیمان آصف دن بدادر و عماد دین وزیر بدلی و محمود عماد دیندن

عطف بیان * محصول بیت * چونکه کل مذکور اولان کی اول جام لبالب ایسته آصف دهرک بادینه که اول وزیر ملک سلیمان که لقبی عماد دیندر واسعی محمود حاصلی بولقبه ملقب بوعلم الیه معلولان وزیرک عشقته باد (عیش کام ابدجو بدولتش حافظ * که باد تاباد ظل را قشش ممدود) عیش عینک قصبه لقمه درلک در اما بولک کی پرده ذوق و صفای ادر کام ابد اضافتی بیایه تابد بونده مراد دیمکدر جوامع مخاطبدر جویدندن ایسته دیمکدر بدولتش شین ضمیر وزیر محمود را جمددر حافظ منادی

۳۴۸

حرف نداسی محذوف که حرف رابط دما بادادات دمایه تانتهای غایت ایچون الی معنایه باد با حرف صله ظل را قشش ظلال را آفته اضافتی بیایه و شینه لایه شین ضمیر وزیر محمود را جمددر شفقت پسینی امرک را آفته کاور دلالت کی حسن باشند فتح و علم یابندده مستمدر پس بویکی بادن مصدری را آفا فعلا وزنی اوزره کاور عینک قصبه اسم فاعلی رؤف کاور فعول وزنی اوزره روف ده کاور فعل وزنی اوزره مبالغه الیه امر کی معنایه در * محصول بیت * ای حافظ انک ایام دولتمده عیش و صفادان ابدی دواته طالب اول که انک ظل شفقت و رافتی ابد ده کمدود و دایم وثابت اولسون بعضی نسخه ده مختص بیی بویه واقعدر (بیار باده که حافظ مدامش استظهار

* بفضل رجت غفار بود و خواهد بود) مدامشک شین ضمیر معنی جهنده استظهار مفیددر مدام استظهارش تقدیرند بفضل رجت غفار با حرف صله و اضافتی لایه لایه رد بود حکایت حال ماضی معنایه در خواهد بود بونده بود بوند معنایه در * محصول بیت * باده کثور که حافظک دایما استظهاری یعنی آرقه لفسی کنه اهل بار افعی الهک رجت فضلده در (وله رجم روحه) صوفی نهاد دام سر حقه باز کرد * بنیاد مکر با فلک حقه باز کرد (صوفی مبتدا نهاد خبری فعل ماضیدر نهادندن قودی دیمکدر بونده قودی دیمکدر دام قرینه سله و دام مقبول بهیدر نهادک واو حرف عطف و مابعدی نهاده معطوفدر تقدیر کلام و باز کرد سر حقه در باز کرد آجدی و سر حقه مقبول بهیدر مصراع نای خبر ثانییدر صوفیک یعنی تکرر قبیلنددر

صادقن هوایی اوزره و شاخ وجود ینوایی اوزره سوار و حواله اولور که (و بالاسخار هم استغفرون) سر نه اول سالک ذاکر شیدا بلبل کی نغمه دا و دیله اوقات سحر زده ماسودن خالی و دانه لایه حالی قلب حزین الیه حضرت الهی ذکر و فکرده ثابت و دایم اولورده و عشق خدا الیه توجه کامل بولورده در

زمانه وزیری آصفک ذکر و شوقه لبالب جام ایسته سلیمان ملکک وزیر ی عماد الدین محمود (مفردات) (بخواه) ایسته (جام) قدح (لبالب) طوبی (با) (لبالب) (با) (م) (سلیمان) (م) (عماد دین) (لقب وزیر وقت) (محمود) (اسمیدر) (معنای اشاری) (بشیر انس و جن حضرت فخر کاشات علیه افضل التبیات اقدیرک وارث حق بقی غوث اعظم و منصرف عالم محمود فی السماء و الارض عماد الدین المحمدی علیه السلام سلیمان وقت و خلیفه الله فی الارض در انک خلیفه سی و وزیری آصف عهددر اول خلیفه انتخابه برول کامل و رشح مکملدر که سالکین مستعدینک ارشاد و تزییه سی انک دنده در اول شیخ کاملک عشق و محبتله قلبی طولد بروب ماسودن انقطاع و اکا توجه کامله الیه استعداد الیه که اندن مستفیض اوله سین

ز عیش کام ابدجو بدولتش حافظ * که باد تاباد ظل را قشش ممدود * آنک دولتمده عیشدن ابدی مراد ایسته ای حافظ که تا ابدی انک هر حتی سایه سی خلق اوزره دایم اولسون (مفردات) (ز) (من) (عیش) (سرور و معیشت) (کام) (مراد) (ابد) دایم (جو) ایسته (با) (لبالب) (دوات) (ش) (ضمیر) (حافظ) (م) (باد) اولسون (تا) انتهاییه (باید) دایم (ظل) کولکه (رأفت) (مرجت) (ش) (ضمیر) (ممدود) دایم (معنای اشاری) ای حافظ اول شیخ کاملک سایه دولتمده عیش معنویدن و سرور بادن دایم مراد ایسته که انلرک سایه سنده جمله مراد حاصلدر حضرت الله دین دیلمکه انلرک سایه مرحتی و شوقی بزم اوزر بزمه دایم اولسون

بیار باده که حافظ مدامش استظهار * بفضل رجت غفار بود و خواهد بود * شراب کثور که اول حافظک دایم اعتمادی غفارک رجعتی فضلده ابدی وینه اکا اوله کرک (مفردات) (بیار) کنسور (باده) شراب (حافظ) (م) (مدام) دایم (ش) ضمیر (استظهار) اعتماد (با) (لبالب) (فضل) (احسان) (رجعت) (م) (غفار) الله (بود) ابدی (خواهد) (است) (بود) ابدی (خواهد بود) اوله کرک (معنای اشاری) ای شیخ کر مکین سن بزه شراب عشق افاضه الیه که اول حافظک دایم اعتماد و اعتمادی غفار الذ نوب اولان الهک رجت و احساندر وینه اکا اوله کرک * و له ایضا *

صوفی نهاد دام و سر حقه باز کرد * بنیاد مکر با فلک حقه باز کرد * صوفی طوزاق قودی و حقه ک با شنی آجدی حقه باز فلکه مکر بنیادنی ابدی

مفردات

ز راه حجاز بو کافرینه در و حجازده الیه نام طریقه مذکور در ریخته بلدک اسعیدر و مایه و بوسلک که بویکی نغمه اصول از بعه راست و عراق وزیر افکند و اصفهان راستک ابکی فرعی و این کله و عشاق عراقکده ابکی فرعی و ارمایه و بوسلک و برفاکنندک پرک در هوی و اصفهانک حسی و نو ارمایه و بوسلک اوازده سی حجاز در اوازده ریخته نغمه ک فرعیدر یعنی ابکی فرعیدر براوازه متولد و متشعبد تکیم مایه و بوسلکدن اواز حجاز متشعبد خواجه حضرت زری بوینده بوفنده مهراتن اظهار بیورمش منه عراقک فرعلیدر بویکی نغمه دن متولد

۳۴۹

و متشعبد بر آوازک اسعیدر حاصلی کلام بوینده واقع اولان الفاظک اکثری ایام طریقه ذکر اولش * محصول بیت * بواستاد و ماهر مطربنه برندنر که عراق نغمه سنده دوزن و بردی و باز کشت آهنگنی نغمه حجازدن ابدی یعنی حجاز عراقک متفرعانددر بیلدی و اکا باز کشت ابدی و غیره نغمه به انتقال ابدی بهض نسخه ده

ساز ریخته راه عراق و نغمه حجازدر بومقامدن مراد نغمه عراق و نغمه حجازدر بومقامدن بهخبر اولنر بومقامده عجب سوز سوزلر که استماعه صدا و بر (ای دل بیا که ما پناه خدا رویم * زانجه آستین کوته و دست دراز کرد) پناه خدا رویم با حرف صله پناه صفتی خدایه اضافتی لایه در رویم فعل مضارع متکلم مع غیره و بندن کیدلم دیمکدر زانجه اصلنده از آنجهدر آستین یک کوته قصه کوتاهدن محقق آستین کوته و دست دراز اضافتی بیایه در کرد لغظنی استناد حجاز در اصلده یک قصه ایابان صوفیلدر که بونلرک مصاحبه در برابر و اوصافله انلر موصوفدر * محصول بیت * ای کوکل کل که اللهک پناه نه

و ارم بونی الله صفتلم اول نسته دکه یکی قصه وال اوزونلر ابدی یعنی ربانمکر ایشندن الله صفتلم دیمکدر و باخیزنه ایشلدنلری نامشروع و ناه مقول ایشلدن (بیت) صوفی پناه پناه اهد قرا به دراز * ای کوته آستین نای درازدستی (صنعت) مکن که هر که محبت نه راست باخت * عشفش بروی دل در معنی فراز کرد (صنعت) مکن بیور دینی غیندن خطایه

التفاندر یعنی بیت سابقه اولان غیندن مراد حیل و مکر الله دیمکدر که حرف تعلیل هر که دهی که اسعیدر کس معنایه اداان نفی معنی جهنده باخته مفیدر عشفش

شین ضمیر مصراع اوله که را جمدرو معنی جهنده دله مقدر بروی داش تقدیرنده عشفش مبتدا فراز کرد خبری و ما بهما کرده متعلق بروی دل با حرف صله روی دل اضافتی لایه روی بونده مقمدر اولسه ده معنایه خال و بر مزدی در معنی اضافتی ده لایه در معنایه در اضافتی استعاره طریقه در فرار کرد قایدی دیمکدر اصطلاحا * محصول بیت * صنعت مکن یعنی تزویر و ریاکاره بر اهر کسه که محبتده راست و راست بار اولدی یعنی پاک و پاک بار اولدی عشق انک یوزنه معنی قیودی

(مفردات) (صوفی) (م) (نهاد) (قودی) (دام) (دوزاق) (سر) (باش) (حقه) (فوطو) (باز) (آج) (کرد) (ایلدی) (بنیاد) (مکر) (حیل) (با) (لبالب) (دلک) (م) (حقه) (باز) (حقه) (اویشاییچی) (محصار) (کرد) (ایلدی) (معنای اشاری) (احقری صیدایچون صوفی) (صوری) (ریا) (صمه) (دوزاقی) (قودی) (مکر) (حیل) (حقه) (سی) (اولان) (فاسد) (قلبک) (اسرارنی) (اظهار) (ایلدی) (اول) (مکر) (حیل) (نک) (تانی) (نام) (اعد) (اولان) (حقه) (باز) (فلک) (بکر) (مک) (ایچون) (ایلدی) (یا) (خود) (فلک) (جاء) (اولان) (مردان) (خدایه) (بکر) (مک) (ایچون) (ایلدی)

بازی چرخ بشکندش یضددر کلاه * زیرا که عرض شعبده باهل راز کرد * فلکک بازی و حیل سی صوفیک کلاهده بمسور طه بی قبر زیرا که اهل راز شعبده عرض ابدی وقاره کوز او بونی کوستردی (مفردات) (بازی) (ادبون) (چرخ) (فلک) (بشکند) (تسیر) (ش) (ضمیر) (بیضه) (مورطه) (در) (فی) (کلاه) (م) (زیراکه) (عات) (عرض) (اظهار) (شعبده) (قاره) (کوز) (اویونی) (با) (لبالب) (اهل راز) (اهل سر) (کرد) (ایلدی) (معنای اشاری) (کندوبی) (ارتفاع) (قدر) (ایله) (بجویم) (کی) (پر مغزله) (دلکه) (بکر) (دن) (یا) (خود) (مسئله) (الکذاب) (کی) (ده) (وای) (کاذب) (و) (بنیاد) (فاسد) (ایله) (کندوبی) (مردان) (خدایه) (بکر) (دن) (صوفی) (صورت) (پرست) (منبع) (فساد) (اولان) (سویای) (قبتده) (مضر) (قلد) (بنی) (ریا) (صمه) (سین) (عجب) (وغرور) (و) (تدبیه) (فاسده) (ایله) (اولان) (هر) (بر مکر و حیل) (سین) (جواسیس) (القلوب) (اولان) (مردان) (خدای) (فلک) (جامک) (بازی) (غیرتی) (اظهار) (ایلدی) (پوزنه) (اور مغزله) (کندوبی) (خیل) (ورس) (وای) (ایله) (حق) (ایله) (باطل) (تمیز) (اولنوب) (هر) (بقالین) (خشا) (اهل راز) (اولان) (مردان) (خدایه) (شعبده) (صمه) (سون) (وطالب) (حق) (اولنرک) (بونی) (با) (کلمتون) (ایچون) (معنایه) (بیرکات) (صحبتهم) (و) (بیت) (محبته) (آمین)

ساقی بیا که شاهد ریشی صوفیان * دیگر بجاوله آمد و آغاز ناز کرد * ای ساقی کل که صوفیلرک ریشا محبونی کیو جلوه به کلدی و ناز شروع ابدی (مفردات) (ساقی) (م) (بیا که) (کل) (که) (شاهد) (محبوب) (ریشا) (کوزل) (صوفیان) (صوفیلرک) (دیگر) (کیو) (با) (لبالب) (جلوه) (عرض) (جال) (آمد) (کادی) (آغاز) (شروع) (کرد) (ایلدی) (معنای اشاری) (ای) (عقبات) (وقطع) (منازاده) (دستگیر) (هادی) (اولان) (مرشد) (راه) (رشاد) (م) (کل) (که) (صوفی) (محبه) (لک) (محبوب) (اطنی) (اولان) (حضرت) (الله) (کاهی) (نجلی) (ذات) (و) (کاهی) (نجلی) (صفیات) (یوروب) (کاهی) (استغفار) (و) (استقاره) (شروع) (ایلدی)

این مطرب از یکست که ساز عراقی ساخت * و آدنتک باز کشت براه حجاز کرد * بومطرب قنددر که عراقی سازنی دوزدی یعنی عراق پرده سنی چالدی و کبر و حجاز پرده سنده رجوع قصددن ابدی (مفردات) (این) (بو) (مطرب) (چالنجی) (از) (کجاست) (قنددر) (ساز) (عراق) (علم) (موسیقیدر) (میر) (مقامک) (اسعیدر)

۸۸

۸۸

هرایله مباشر اولوب مکر و حیل به باشلدی ذلک حقه بازله حاصلی حیل بازلقه و مکار لقده استاد ماهر اولان فلک حیل سازلقه و مکارلقه باشلدی یعنی انسانه حیل و ریاضا مقصدن کجوب فلک حیل بازلقه باشلدی (بازی چرخ بشکندش بیضه در کلاه * زیرا که عرض شمعده با اهل دراز کرد) بازی چرخ اضافتی لامیه در بازی با اصلیه ایله دیون مناسنه در بشکندش با حرف ناکید بشکندش کدر فعل مضارع امر غائب نایبندونه ایکیسیده اولی ممکندر قیودیک اوله شین صیغی صوفی به راجعدر بیضه بونده بومر طه مناسنه

۳۵۰

(ساخت) دوزدی (آهنگ) قصد (بازاشت) کیرود و نکلت (با) للملابسه (راه) یول (حیاز) بودخی علم موسفیده بر مقامک اسیدر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) بومر شدرا رشده فسددر که بو تلویثند اولان صوفی عالی مقامه مقامات عشقندن کاهی تجلی * ذاته و کاهی تجلی * صفاته سر آغاز ایدوب کشف راز ایلک ایله مقام تکینده رازدرونی رده دن آگاه ایدوب دائما اتوار تجلی * ذاته مستغرق قبله و تلویث بدن خلاص ایلده

ای دل بیا که مایه پناه خدا روی * زانجه آستین کونه و دست دراز کرد *
ای کوکل کل که بزخدا نک حفظنه و پناهده کیدلم اول نسته دنگد قصه بک و اوزن ال ایلدی (مفردات) (ای دل) (ای کوکل) (بیا که) (کل که) (ما) (بز) (با) للملابسه (پناه) (سقط) (خدا) (م) (روی) (کیدلم) (ز) (من) (آنجه) (اول نسته که) (آستین) (بک) (کونه) فیصه (دست) ال (دراز) اوزون (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) و تجلیات ذاته استغراق راه عشقه استقامت حاصلدر ای کوکل کل بز تغییر الشکل لاجل الاکل ایدن مکر و حیله صاحبی عوام صوفیک ایشلدیکی نامشروع نسته دن حذر ایدوب حضرت الالهک حفظ و پناهده کیدلم لکه صراط مستقیمه کراه وی مراد یوفددر

صنعت مکن که هر که محبت نه راست ساخت * عشقش روی دل در معنی فراز کرد *
صنعت ولع ایله ز بر هر کیمکه محبتی راست او بنامدی عشق ایلک کوکلی یوزینه معنی قبوسنی قبادی (مفردات) (صنعت) (ظرافت) (مکن) (ایله) (که) (ز) (را) (هر که) (هر کیمکه) (محبت) (م) (نه) (نی) (راست) (طوغری) (باخت) (اوشادی) (عشق) (م) (ش) (صمیر) (با) للملابسه (روی) (یوز) (دل) (کوکلی) (در) (قبو) (معنی) (م) (فراز کرد) (قبادی) (معنای اشارتی) ای طاباب حق حق یولده حیلله نفسه ذاب اولوب صورت پرستاک ایله نلیات ائمه و منافقانه مردان خسده او یون دوکه ز بر هر کیمکه حضرت الالهک عشق و محبتی بولده صادق اولیه عشق الهی و غیرت شهنشاهی ایلک کوکلی یوزینه معنی قبوسنی قبادی بویوب فیوضات ربایدن و تجلیات سبحانیدن محروم (وطیع الله علی قلوبهم) سرچینه مطبوع القلب اوله کر کدر

فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید * شرمندره هر روی که عمل بر مجاز کرد *
بارین قیامتده که حقیقت صدری ظاهر اوله خجیل اولور شول سالک که علی مجاز ور یا اوزره ایلدی (مفردات) (فردا) (بارین) (پیشگاه) (صدر) (حقیقت) (م) (شود) اوله (پدید) (ظواهر) (شرمندره) (خجیل) (هر روی) (سالک) (عمل) (م) (بر) (علی) (مجاز) (ریا) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) بوراه حقه صادق اولیوب حیل و تلیساتله صورت پرست اولان بارین یوم نیلی السرا رده و احکم الحاکمین اولان الالهک حضوره معنوی یسنده هر رکک حقیقتی ظاهر اولد فقه اول منافقانه ریایله

۳۵۱

مراد سازنده مقوله سیدر ساز قرینه سیله و عراق بونده علم نغمه دن اصول از بهنگ ایلکی اصلیدر و سزک عراقه اضافتی بیاضه دن و بونده عراق ایهام طریقه ذکر اولشدر ساخت فعل ماضی مفرد غایدر دوزن و یردی دیمکدر و آهنگ و او حرف عطف آهنگده ایهام طریقه ذکر اولشدر قصد معنایه و سازنده و کویته آهنگی باز کشتده ایهام طریقه ذکر اولش رجوع معنایه و بر نغمه دن بر نغمه انتفال معنایه (بیت) سوی حجاز کتن آهنگ و باز کشتن * که کوشهای عجم آذری مقام تو نیست *

حاصلی طریق محبت حفظ نفسله و ارزوی طبعه وارن کیمهک اوزرینه عشق قبوسنی بند ایدر که وصل چالاندن بی بهره اولور (فردا که پیشگاه حقیقت شود پدید * شرمندره روی که عمل بر مجاز کرد) فردایارین که حرف رابط صفت و با حرف بیان پیشگاه صدر مجلس وقو اوزرینه اولان شاه نشین حقیقت اضافتی بیاضه در شوده فعل مضارع مفرد غایدر غیر فاعل محذره مستتر راجعدر پیشگاه حاصلی ضمیر اسیدر شودک و پدید پای عجمیه خبری زیر اشد افعیل ناقصه دندر شرمندره اسم فاعل شرمیدنن تقدیر کلام شرمندره باددر ضرورت و نیچون افطاباد تقدیر اولشدر شرمندره اولسون یعنی اوتانیچی اولسون دیمکدر ز روی با حرف وحدت و ده رواییک رانک فقیله وصف ترکیبدر رویدندن یوله کیدیمی معنایه که حرف رابط صفت عمل ایش معنایه مقدمه فعل بهدر کردک و حرف استعلا علی معنایه مجاز اسم مکندر مجاز مجوزدن معنایه غیر صریحی در * محصول بیت * بارین یعنی قیامت کوننده که هر کشتک حقیقت و مجازی آشکاره اولور شرمندره و شرمندره رسالک اولسونکه دنیاده علی مجاز اورزه اوله یعنی ربا و زرقه اوله (ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست * غره مشو که کر به عابد نماز کرد) کبک ککککک خوش خرام وصف ترکیبدر خرامیدنن کوکل صالنجی کبک بو که اضافتی بیاضه دن کجا فتنده دیمکدر مکندن استفهامدر این کبی میروی فعل مضارع مخاطب کیدرسین دیمکدر یعنی فتنه کیدرسین دیمکدر بایست با حرف تا کیدایست امر مخاطبدر استیدندن دور دیمکدر یعنی کینه قرار ایله غره غنیک کمری و راه مشدده نک فقی و تانایشه مغرور معنایه اسیدر مشو نهی مخاطبدر شویدندن اوله دیمکدر لاتکن معنایه در افعال ناقصه دندر که حرف بیان غره مشو و کر به کاف عجبیک ضمی و راه مهمله ساکنه ایله کدی معنایه عابد اضافتی موصوفک صفت اضافتدر یعنی بیاضه * محصول بیت * ای خوش خرام کبک یعنی خوان خوش خرام ز به کیدرسین طور کینه صافن مغرور اولسه که عابد هرایی مصلی و نماز کذاردر ایدن بکاضر مرتب اولن دیو بلکه ادا ایلدیکی نماز و نیاز اسباب بایند

۳۵۱

عمل ایدن سالک صوری محبوب و خجیل اوله کر کدر
ای کبک خوش خرام کجا میروی بایست * غره مشو که کر به عابد نماز کرد *
ای خوش صالنجی کککک فتنده کیدرسین طور و توقف ایله مغرور اولسه که عابد کدیمی تمساز ایلدی با خود عابد کدی تمساز ایلدی (مفردات) (کبک) (کککک) (خوش خرام) (لطیف صالنجی) (کجا) (فتنه) (میروی) (کیدرسین) (بایست) (طور) (غره) (مغرور) (مشو) (اوله) (کر به) (کدی) (عابد) (م) (تمساز) (م) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) قال الله تعالی (ولا تمس فی الارض مریحا) الایه سرچینه ای قلبی نقوش ماسوا ایله آلوده اولوب بلا اخلاص ریا و سمه ایله مشوش اولان بلا منزهات و صلاح ظاهره سنه مغرور و فرحناک اوش غافل نیجه به دل بوغرور طوری حالکه انصاف ایله که کدی کبی بی معنی حیل کارانی و مریایک ایله مجرد صید دنیا ایچون مر اقب عابد صورتنه مغرور اوله بویاز اولان حیلله نفسه الد المبوب اخلاص تحصیلنه سعی ایلده سین

حافظ مکن ملامت زدن که درازل * مارا خداز زهد ربایی نیاز کرد *
ای حافظ زدنری ملامت الله ز بر ازلده حق تعالی حضرتی بزی ریا ایله اولان زهددن مستغنی ایلدی (مفردات) (حافظ) (م) (مکن) (ایلله) (ملامت) (ظمن) (زدن) (حق) (غیر بی تمیز لا ایلالدر) (در) (فی) (ازل) (م) (ما) (بز) (را) (ادات) (مفعول) (خدا) (م) (ز) (من) (زهد را) (ریا ایچون اولان زهد) (بی نیاز) (مستغنی) (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای حافظ (ولا تمس فون لومة لائم) سرند قلبی معمور ظاهری خراب حفسک فیردن نظری منقطع لا ابالی خرابیله صفتین ظمن ایلله محمد الله حق تعالی بزی ریا ایلله زهد و فروخت اولان مریایکدن مستغنی وی نیاز ایلدی عصمت الله من شر انفس الاماره بالاسوه

وله ایضا *
سأه اهل طلب جام جم از ما میگرد * و آنچه خود داشت ز بیکانه منامیگرد *
نیجه یلار کوکل بزدن جام جم طلب ایلدی و اول نسته بی که کند و طورتدی بیکانه دن تمساز ایلدی (مفردات) (یلار) (کوکل) (دل) (کوکل) (طلب) (م) (جام) (قدح) (جم) (بر پادشاه اسمی) (از) (من) (ما) (ز) (میگرد) (ایلدی) (و آنچه) (و اول) (نسته بی که) (داشت) (طورتدی) (ز) (من) (بیکانه) (یاد) (نما) (طلب) (میگرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (من عرف نفسه فقد عرف ربه) سرندن غافل و محبوب اولنن نیجه یلار کوکل بزدن مشاهده جمال الله کند و ایلله حاصل اولان مرآت بحالای سویدای قلبی طلب ایلدی فی الحقیقه بواسطه داد کنند و ارایکن مشاهده بی جالب اولان مجاهده بی ترک ایدوب بو کرک ظهوری کنند و دن طلب ایدوب اهل صورتدن تمساز ایلدی هیساتکه اهل صورتده بوه سالک ظهوری محاور

ودام فریدر بوتلمیچدر شول مشهور قصه به که کر به حیل ساز رکون کردنته نسیملر طاقوب زهد و تقوا به بشلر که کککک برسی بونک بوحالی کوروب مسکین فریندن بی رب اولوب یانه وار بر کور که محکم زهد و تقوا به مشغول اولوب هیچ بو که التفات ایلن پس مکرندن غافل او اوب واروب سار بولدا شلرینه خبر ایدوب کلوب کوردر فی الواقع دیدیکی کبی کر به عابد اولش پس خدایه شکر و خود ایدر و کر به حیل ساز ایلله استیاس ایدر کر به شواقدر صبر ایدر که

زود بگزار من بنست * وین عجب تر که من از وی دورم * چه کنم یا که توان گفت که او در کنار من ومن مجبورم
 * محصول بیت * بر عاشق طالب وصال جانان جج احواله جانان کند بله ابدی و یا کند به در حال بود که اول عاشق
 بپایه جانانی کور میسب ابرافدن جانان صاحبی ایلدی یعنی جانانی کور میسب غایبانه انک کلامی ایلدی (آن همه
 شعله عقل که میگرد اینجا * سامری پیش عصا وید میضا میگرد) آن اسم اشارت در بر مقرر شده به که مذکور
 شده اتی تفسیر ایلر همه حرف توسل
 و یا حرف وحدت و یا تکیه که رابط صفت
 هر چه سی عقلدن مقدر ضرورت
 وزن ایچون ناخبر اولدی میگردی حکایت
 حال ماضیدر کرد فعل ماضی مقدر غایبدر
 افعال ناقصه دن اسمی عقل و خبری آن همه
 شعله سامری بی اسر آیل دن اول
 شخص در که حضرت موسی مناجاته
 وارد قد انصره بعضی سحرانقله التو ندن
 پیدا ایلدی بی بوزغی بی سوبلدوب قوم
 موسایه تفرقه صالیدی نکیم تفسیر لده
 مسطور و مذکور در عصا دن مراد
 حضرت موسی که عصا سیدرید یضا
 بونده یده صفتدر اصانه لفظ مشترکدر
 کونش له ایضک مؤنثی ما بنسند بونده
 معنای آخر مراد در زیر اید تألیف معنیدر
 پس صفتی مطابق اولی کرک یاض ان
 دیکدر که حضرت موسی که بر مجری سی
 اول ایلدی که الی کونش کی یلدر ایلدی
 بر مجری سی دخی اول ایلدی که عصا سی
 به برافنده اژدر کی اولور دی بونلر
 مشهور مجری را ایلدی بوندن خبری مجری انک
 نهایی بوق سامری مبتدا و میگرد خبری
 و باقی یعنی پیش عصاده میگرد متعلق
 * محصول بیت * اول جیع حبله سازنقلر
 و حقه سازنقلر که عقل بوعالده شندی به دك
 ایلدی ششك او کنده سامری موسانک
 عصا سی وید یضایی او کنده ایلدی
 پس نیجه که موسی انک بواکی مشهور
 مجری سی سامری انک ایلدی کی مجری
 ابطال ایلدی عشق دخی عقلک
 حبله سازنقلر بی و حقه سازنقلر بی آنچیلن
 ابطال ایلر یعنی عشق عقله غایبدر شکیم
 خواجه خمیره و هوی پیور (بیت) عشق
 پوشنه ایست که سلطان عقل را *
 موی چین کر فته بجای وشی آورد
 (مشکل خویش بر پیرمان بر دم دوش *
 * و بناید نظر حل معامیکرد) مشکل خویش اضافتی لا میهدر بر بونده عند معنای در دوش ششکدر
 اما بونده دون کیجه دیکدر ازلدن عبارتدر که اوله اودن مر کدر که رابط صفت و یا حرف تعلیل و او خبر غایب پیرمانه
 راجعدر بناید نظر اضافتی مصدرک فاعلش اضافتی حل معما اضافتی مصدرک معنای اضافتی در حل میگرد
 معقول به صریحی در * محصول بیت * دون کیجه کندی مشکلی پیرمانه فته ایستد که اول پیرمانه دقت نظرله

۲۵۴

کوک دنکلی (میگرد) ایلدی (معنای اشارتی) یقیم زیاده اوراق ایچون اول پیر
 استعار طریقه - وائل ایلدم که اسرار جهانی وراز قلوب عاشقانی سکا حق تعالی
 نه زمان و بر دی اول پیر دخی اخلاق محمدی به سی سبیل جواب پیور دیکه (قبل مرقل
 فی الازل) سر نجه بو کرم بزه عالم اعیانده ویرلشدر و عطای ازلدر و بوندن
 زیاده کشف اسرار ادن بو قدر دیشدر

* گفت آن بار کز و کشت سردار بلند * جرمش آن بود که اسرار هویدا میگرد *
 پیر دیدی اول بار که دارک باشی اندن بلند اولدی انک جری اول ایلدی که اسراری
 اشکاره ایلدی (مفردات) (گفت) (دیدی) (آن) (اول) (بار) (م) (ز) (مر) (او) (خبر
 (کنت) (اولی) (سر) (باش) (دار) (م) (بلند) (بو کسک) (جرم) (م) (ش) (خبر
 (آر) (اول) (بود) (ایلدی) (اسرار) (م) (هویدا) (ظاهر) (میگرد) (ایلدی) (معنای
 اشارتی) (نه اول پیر دیدی عطای ازلده مر تید و لایته قدم باصوب بزم بار یز
 و سر دامن منصور حلاجدر که اتی بردار ایدیلر انک جری اول ایلدی که کوزده
 وجودی در پای قیلم تجلیات الهیه تحمل ایچوب انا الحق اسرارنی اظهار ایلدی
 ز را اسرار الهی کشف ایلدی کسری سلا مت بولشدر

* فیض روح القدس اربا ز مدد فرماید * دیگران هم بکنند آنچه میگرد *
 حضرت جبرائیل فیضی اصر کبر و مدد پیور غیر بلر هم ایلر لاتی که عیسی
 علیه السلام ایلدی (مفردات) (فیض) (عطی) (روح القدس) (جبرائیل) (ار) (اگر
 (باز) (کبر) (مسدد) (بار دم) (فرماید) (پیور) (دیگران) (غیر بلر) (هم) (دخی
 (بکنند) (ایدر) (آنچه) (اول نشه بی که) (میجا) (عیسی علیه السلام) (میگرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) و لیک تجلیات در پای مالانها به الهیه بی نوش ایدوب
 وها ضم اولوب کشف اسرار ایلمسی محضهون باری ایلدر اگر حضرت الله
 ملک واسطه سیله یا خود بلا واسطه فیض اقد سیله قولده مدد و عنایت پیور سه
 مؤید من عند الله اولوب کندی معصوم و مأمون اولد قد انصره انبیای اعضا مدن
 ماعدا سائر اولیا الله دخی حضرت عیسی علیه السلام کی (واری الا که والا برص
 و احی الموتی) سر نجه نیجه مرده دلیری احیایدوب صوری و معنوی مدلل و امر اضه
 دوا ایلدر کر کدر

* گفتش زلف چو زنجیر بتان زنی چیست * گفت حافظ کلاه ازلد شیدا میگرد *
 پیرمانه دیدم محسوسلرک زنجیر کی زانی نه دن ایچوندر پیرمانه دیدی حافظ دوانه
 کوکلندن بر شکایت ایلدی (مفردات) (گفتیم) (دیدیم) (ش) (خبر) (زلف) (م) (جو)
 مثل (زنجیر) (م) (بتان) (محبوبلر) (ز) (من) (بی) (تعلیل) (چیست) (زنجیر)
 (گفتیم) (دیدی) (حافظ) (م) (کلاه) (شکایت) (همزه) (وحشیه) (ز) (من) (دل) (کوکل
 (شیدا) (دیوانه) (میگرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (اول معدن علم ادنی اولان
 پیر معنوی به سوال ایلدم که اول محبوب حقیقیک تجلیات اسم و صفاتی که زنجیر

کردن

معامل ایلدی یعنی قبح مشکلات عشق ایلدی (دیدمش خرم و خندان قدح باده بدست * واندزان آینه صد گونه
 میباش میگرد) دیدمش قول ماضی متکلم وحده و شین خبر پیرمانه راجعدر و دیدمك معقول اولیدر و معقول ثانیه
 خرم و خندان معقول قدر خرم قدح باده اضافتی لامیه و حالدر شین خبر دن و یا معقول ثانیدن بدل اوله واندزان و او حرف
 صطف اندر ادات ظرفیه و آن اسم اشارتدر آینه به که قدح باده دن کتابشدر و اندن مراد جام جهان نادر که قلب عاشقدن
 عبارتدر صد گونه تماشا دن تجلیات
 الهیه در مراد یعنی انواع تجلیاتی سیر
 ایلدی دیکدر * محصول بیت *
 سابق بویته مر هوندر و موقوفدر یعنی
 مشکلی پیرمانه ایلدی بیک انی شاد
 و خندان قدح باده اندک کور دم و اول
 قدح باده ده یوز دورلی تجلیات الهیه سیر
 ایلدی که قلب عارفک حال بوله در
 (کتم این جام جهان بین روی داد حکیم
 * گفت آن روز که این کبیر میباش میگرد)
 پیرمانه فی مذکور اوصاف و احوال ایل
 کور بیک ا کا دیدم بو جام جهان بینی
 یعنی قلب خدا بینی زرا مراد بونده جام
 جهان بیندن دل عارفدر بتو یا حرف
 صله کی چن حکیم الله تعالی گفتک
 فاعلی پیرماندر که مر شد کا ملدن
 عبارتدر کبد دال مجده ایلدر اصانه
 اما استعالمه دال مهله ایلدر فیه معنای
 عریجه جیشده دیرل جیک و بانک معنای لیه
 کبیرک میسایه اضافتی مشبه بهک
 مشبه اضافتی حاصلی یسایه در
 * محصول بیت * پیرمانه دیدم
 بو جام جهان بینی سکا حکیم نه وقت
 و بر دی پیرمانه جواب و بر دیکه اول
 کون که بو کبیر میسایه یعنی بشل
 صرجه کی فیه بی پیرمانه یعنی خلق
 ایلدی اول زمانه حاصلی بکا بو قلب
 خدا بینی معنی ازاده اعطا ایلدی یعنی
 روزالسنده (گفت آن یار کز و کشت
 سردار بلند * جرمش آن بود که اسرار
 هویدا میگرد) گفتک فاعلی جازدر که
 پیرمانه اوله و یا آن یار که منصور دن
 عبارتدر کز و که رابط صفت ازمن ابتدا
 معنای در و او خبر غایب یار راجعدر
 اصل ترکیب که از ایلدی هادر سی
 و هرزه ل تر کیله حذف اولش کشت
 افعال ناقصه دن فعل ماضی مفرد غایبدر

۲۵۵

کر دن عشا قدر نه حکمتدن ایچون مساوی اولوب متضا و ناهر بر لرینه بر در اونجلی
 پیور مشدر جوابشده حافظ دیوانه کوکلندن بر شکایت ایلدی دیدی بو خسد فیاض
 مطلق حکمتی لایسل در * و له آبضا *

* دوستان دختر ز تو به زمستوری کرد * شد سوی محنت و کار بدستوری کرد *
 ای دوستان اوزم چوغی قیزی مستور اقدن تو به ایلدی محنت جا نانه کندی
 وایشی اجازتله ایلدی (مفردات) (دوستان) (دوستلر) (دختر) (قیز) (اوزم) (اوزم
 چوغی یعنی شراب (توبه) (م) (ز) (من) (مستور) (حبیلو) (یا) (مصدره
 (شد) (کندی) (سوی) (جانب) (محنت) (والی) (ولایت) (کار) (ایش) (یا) (لایسله
 (دستور) (اذن) (یا) (نسبه) (کرد) (ایلدی) (معنای اشارتی) (ای شیدا
 و رسوای عشق اولان باران وای منسقی شراب لایزال اولان دوستان بو شراب
 عشق الهیک معضای سی شیشه عار و ناموسی و عرض و وفای طاشه جانوب
 بو صورت ملکی بنها و خراب و پرده و جودی خرق ایلدر رفع حجاب ایلکدر زرا قلب
 القلوب اولان الهیک حکمت ازلده سی سر نجه (ان لا لولک اذا دخا فربه
 افسدوها) سر تاج اولان سلطان عشق کاری معصوم لری و بران ایدوب بو جود
 عالمی خراب ایدوب و تحت دلی معصوم ایلکدر

* آمداز پرده مجلس عرقش پاک کنید * تا بگوید بحر یغان که جرادوری کرد *
 دختر ز پرده دن مجلسه کادی انک تری سلیکن نامصاحبدر دیه که نیچون اوراق
 ایلدی (مفردات) (آمد) (کادی) (از) (من) (پرده) (م) (یا) (ظرفه) (بحاس) (م
 (عرق) (تر) (ش) (خبر) (پاک) (م) (کنید) (ایدر) (تا) (حتی) (بگوید) (دیه
 (بحر یغان) (مصاحبه) (چرا) (نیچون) (دور) (اوراق) (یا) (مصدره) (کرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) ای راه عشقه سر کردان اولان دوستان دختر ز
 ایلدر تغییر اولشان نشه شراب عشق الهی رفع حجاب ایلر ظهور ایلد که اول کرم
 حقه احسان اولشان عشق صفات الله دندرائی مشوبات نفسانیه و شیطانیه دن پاک
 طوبک که نیجه (غلبه) عشق سیله قیود شرعی و قیود عقلی حل ایدوب
 طریق دوشکونی اولشدر بلکه الحاده و ضلالتد دوشوب درگاه حقدن دور اولشدر
 اگر حرفان عشق سبب بدیتی ظاهر اولسون دیر ایک شرع و عقل طورندن
 طشره چقیقه سین عصمت الله من الحور بعد الکور

* جای آنست که در عقد وصلش گیرند * دخترست چنین کین همه مستوری کرد *
 انک محبدر که دختر زنی وصال عقد نه طوته ل مست دختر بویله که بوجله
 مستور لاتی ایلدی (مفردات) (جای) (محل) (آن) (اول) (است) (در) (در) (فی
 (عقد) (نکاح) (وصال) (م) (ش) (خبر) (گیرند) (طوته) (ل) (دختر) (قیز) (مست)
 (م) (چنین) (بویله) (این) (و) (همه) (جله) (مستوری) (مستور لاتی) (کرد) (ایلدی
 (معنای اشارتی) چونکه فیضک فیضله سکا بود و ات عشق و براسی انک

سردار بلند خبری سردار بلند اضافتی لامیه در سردار بلند اولسی منصور کی بر وجود شریف انده اصلفه مشرف
 اولیدر جرمش شین خبر یار راجعدر که حرف بیان اسرار میگرد معقول اولی و هویدا هانک صغی و واول فقی آشکاره
 معنای معقول ثانیه * محصول بیت * پیرمانه دیدی و یا اول یار که سردار اندن بلند و صاحب رفعت اولدی دیدی جری
 و کناهی اول ایلدی که اسرار خدای آشکاره ایلدی یعنی انا الحق سویلر بی حاصلی الوهیت دعواسنی ایلدی
 افعال ناقصه دن فعل ماضی مفرد غایبدر

(فیض روح القدس از باز مدد فرماید * دیگران هم بکنند آنچه میخواهند) روح القدس حضرت جبرئیل امیندر
 انک فیضی جانب خفدن ایصال ایلدیکي وحی در اکر دن مخفقدادات شرطدر باز بوند تا کید افاده ایدر انجیق دیگران
 دیگر ک جمیدر غیر هم بوند تا کید افاده ایدر * محصول بیت * حضرت جبرئیل فیضی مدد پیور سه حضرت
 عیسی پیور دینی احیای موتایی و برای انکه واریعی غیر یارده ایدر یعنی مؤید من عندالله اولدقدنصرکه هر کسی بواحکای
 اجرا ایدر (گفتش زلف چو زنجیر بتان

۳۵۶

از پی چیست * گفت حافظ کلاه از دل شیدا
 میکرد (گفتش ضمیری یعنی شین جا زدر که
 سابقا مذکور اولان پیر معانه راجع اوله
 و یا خود مهورد جا نانه بی بوند تهلل
 ایچوندر کله شکایت و یا تنکیر ایچوندر
 شیدا دیوانه دلاک اکا اضافتی بیانیته در
 * محصول بیت * پیر معانه و باجانانه دیدم
 محبو بلرک زنجیر کبی زلفی ندر پیر معان
 و باجانان جواب ویر دیکه حافظ دیوانه
 کو کلسدن شکایت ایلدی پس بترک
 ساسله زلفی حافظک دیوانه کو کلسنی
 با غلبوب او صلته نموندر دبدی
 (رله ابضا)

(دوستان دخترز توبه زمستوری کرد
 * شرسوی محسوب و کار بدستوری کرد)
 دوستان منادا حرف نداسی مخدوف
 دخترز اسافتی لامبه دخترودخت قدرد
 رز اصم جوضی دخترز شمره دانده
 باده دن کاشدر توبه زمستوی کرد
 یوسوزانی کوسوز که شرابه یساع اوله
 بارهضان کاک سیبله و یار غیر سیبله بده
 اجازت اوله تنکیم دلشاد خاتونک سلطنتی
 زمانده اولمشدیکه تفصیلی بونده کلسه
 کرک ان شاهالله اعالی توبه مصدر در
 تاب بتوبدن یعنی نصر بایک اجوف
 واری سندن رجوع مناسنه کردک اسمی
 دخترز و خبری توبه در شد بونده رفت
 مناسنه در سوی محسوب اضافتی لامبه در
 سوی جانب مناسنه در بعضی نسخه ده
 بر محسوب واقع اولمش محسوب قتنه دیکدر
 کاه بدستوری کرد کردن مراد احتیاج
 و استردن جعفر در بدستوری باح مناسنه
 دستور اجازت باحرف مصدر * محصول بیت *
 ای دوستر دخترز احتیاج و استردن توبه
 و رجوع ایلدی محسوب قتنه واری وایشنی
 یعنی دستور لقند چینی اجازت ایلدی

یعنی مستور لقند چینی اجازت ایلدی
 بوافعالی دخترز استنادی مجاز قیلندندر یعنی استناد سببی بنی الامیر المذنبه کبی زیرا محتسبه واران باده فروشدر باده مستحقه
 اجازت المفقون حاصلی محسوب یانته وار مغه سبب باده بی صاعقه اجازتدر (آمد از پرده مجلس عرقش پاک کنید *
 تا بکونید بخیریشان که چرادوری کرد) بعضی نسخه ده تا بکونید حریفان که چرادوری کرد بمجلس باحرف صله عرقش
 ضمیر دختری زنه راجه در تحریف تعلیل بخیریشان باحرف بیان تا بکونیددر چرائیچون دوری لغنده اوراق اما بونده اکثک

۳۵۷

معدن در زیر اکثک اوراق غلبه لازمدر پس ذکر ملزوم و آرا ده لازم قیلندندر حاصلی مجاز هر سالدز دوریک بلدی
 مصدر یدر * محصول بیت * دخترز پرده دن مجلسه کلدی درینی سلاک و پاک ایلک تا که مستخرج اولوب آسوده حال اوله
 و باده نوشاره اکثک کینک علتی بیان ایلله اما بعضی نسخه ک محصول تا که حریفان بونک درینی کوروب دیمیلر نیچون بوقدر
 اوراق ایلدک که بویه اکثک لازم کله (جای آنست که در عقد وصالش کیند * دخترست چنین کین * مهوری کرد)
 جای آنست که انک محلی در دیکدر که حرف
 بیان محلی در عقد وصالش شین ضمیر
 دخترز را جهمدر اضمار قبل الذکر
 عقد وصال اضافتی بیانیته در وصالدن
 مراد نکاحدر تنکیم بعضی نسخه ده نکاحش
 ایدر و افقددر دخترست اضافتی بیانیته در
 و سحر حلال واقع اولمش یعنی دخترست
 مبتدا و ما بدهی صفتی و جای آنست خبری
 * محصول بیت * انک محابدر که انی عقد
 وصالده طوتار و باعقد نکاحه کتوره لر
 دخترست یعنی شراب قتال بونچین که
 بوقدر مستورانی ایلدی یعنی نیچو بیل کراندی
 شویه که کیمه ادین اکثه فادردکل ایلدی
 خواجه ک بو اوج بیی تلجدر دلشاد
 خاتونک دین سلطنته ایلدی بی باغبار که
 تاریخ ایلدیلرده مستوردر یعنی دلشاد
 خاتونک برفاج ییل که نیایه پادشاهانی
 ایلدی فواش و فسوقه برمی تپده یساق
 ایلدی که خراجی قتل ایلدی حداد و ماله
 اکثدر ایلدی صکره اوغلاری بیکت اولوب
 امور سلطنتک تصرفنه که قادر و مالک
 او ایلر و تحت سلطنته جلوس ایلدیلر
 زیاده عیاش و باده نوش اولدیلر هیچ
 کیمه نک شرب و خمرینه مانع و مزاحم
 اولرلردی علی الخصوص شاه شجاع که هم
 سخی و هم شجاع پادشاه قویدی انک
 زمانده مملکتی کمال جهور و سرور او زره
 ایلدی تنکیم خواجه پیور * دردور پادشاه
 خطا بخش جرم پوش * حافظ قرا به
 کش شد و مفتی بیاله نوش بونده پادشاهدن
 شاه شجاع مراد در تنکیم خواجه برینده
 تصریح ایلدیلر * قسم محشمت چاه
 و جلال شاه شجاع * که نیست باکم
 از بهر مال و جاه زاع ایلدی خواجه
 حضرت نوری باده نوش شملر زباندن شرابی
 تهیه ایلر که دلشاد ک سلطنتی زمانده
 نیچو بیل کوشه لده مزوی و مختی اولوب
 نام و نشانی بوفیکن کلوب نمایان اوادی

معدن در زیر اکثک اوراق غلبه لازمدر پس ذکر ملزوم و آرا ده لازم قیلندندر حاصلی مجاز هر سالدز دوریک بلدی
 مصدر یدر * محصول بیت * دخترز پرده دن مجلسه کلدی درینی سلاک و پاک ایلک تا که مستخرج اولوب آسوده حال اوله
 و باده نوشاره اکثک کینک علتی بیان ایلله اما بعضی نسخه ک محصول تا که حریفان بونک درینی کوروب دیمیلر نیچون بوقدر
 اوراق ایلدک که بویه اکثک لازم کله (جای آنست که در عقد وصالش کیند * دخترست چنین کین * مهوری کرد)
 جای آنست که انک محلی در دیکدر که حرف
 بیان محلی در عقد وصالش شین ضمیر
 دخترز را جهمدر اضمار قبل الذکر
 عقد وصال اضافتی بیانیته در وصالدن
 مراد نکاحدر تنکیم بعضی نسخه ده نکاحش
 ایدر و افقددر دخترست اضافتی بیانیته در
 و سحر حلال واقع اولمش یعنی دخترست
 مبتدا و ما بدهی صفتی و جای آنست خبری
 * محصول بیت * انک محابدر که انی عقد
 وصالده طوتار و باعقد نکاحه کتوره لر
 دخترست یعنی شراب قتال بونچین که
 بوقدر مستورانی ایلدی یعنی نیچو بیل کراندی
 شویه که کیمه ادین اکثه فادردکل ایلدی
 خواجه ک بو اوج بیی تلجدر دلشاد
 خاتونک دین سلطنته ایلدی بی باغبار که
 تاریخ ایلدیلرده مستوردر یعنی دلشاد
 خاتونک برفاج ییل که نیایه پادشاهانی
 ایلدی فواش و فسوقه برمی تپده یساق
 ایلدی که خراجی قتل ایلدی حداد و ماله
 اکثدر ایلدی صکره اوغلاری بیکت اولوب
 امور سلطنتک تصرفنه که قادر و مالک
 او ایلر و تحت سلطنته جلوس ایلدیلر
 زیاده عیاش و باده نوش اولدیلر هیچ
 کیمه نک شرب و خمرینه مانع و مزاحم
 اولرلردی علی الخصوص شاه شجاع که هم
 سخی و هم شجاع پادشاه قویدی انک
 زمانده مملکتی کمال جهور و سرور او زره
 ایلدی تنکیم خواجه پیور * دردور پادشاه
 خطا بخش جرم پوش * حافظ قرا به
 کش شد و مفتی بیاله نوش بونده پادشاهدن
 شاه شجاع مراد در تنکیم خواجه برینده
 تصریح ایلدیلر * قسم محشمت چاه
 و جلال شاه شجاع * که نیست باکم
 از بهر مال و جاه زاع ایلدی خواجه
 حضرت نوری باده نوش شملر زباندن شرابی
 تهیه ایلر که دلشاد ک سلطنتی زمانده
 نیچو بیل کوشه لده مزوی و مختی اولوب
 نام و نشانی بوفیکن کلوب نمایان اوادی

(حافظ اندکی از دست مدد زنانه حوسد * عرض و مال و دل و دین در سر مغروری کرد)

ای حافظ دوشکو نلکی الدن ویرمه اول سیدن که حوسد عرض و مال و دل
 و دینی مغرورانی هواسنده تلف ایلدی (مفردات) (حافظ) م (افساد دی)
 دوشکونک (از) من (دست) ال (مد) ویرمه (زنانه) آندن که (حوسد)
 م (عرض) م (مال) م (دل) کوکل (دین) م (در) ق (سر) هوس (مغرور)
 م (یا) مصدریه (کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای حافظ تواضع و مسکنت
 وذل و حقارتنه فسای نفس و فناء فی الله معنی الدن قومه زیرا اول ماسوا ایلله متعبد
 اولوب عشق الهیدن و ذوق روحانیدن محروم اولان حوسد اهل الله عرض و حیا
 و مال و کوکل و دین بوجه بی کبر و غرور اوچندن فسیاه ویرمشد

وله ابضا

چو بر جام جم آنکه نظر توانی کرد * که خالک میکده کحل بصر آوانی کرد *
 جام چک سمرنه اول وقت نظر ایچکه فادراولور سین که میخانه نک خاکنی چشه که
 سمرنه ایچکه قادر اوله سین (مفردات) (یا) لاملا یسه (سمر) م (جام) م (جم)
 اسم پادشاه (آن) اول (که) وقت (نظر) م (توانی) قادر سین (کرد) ایلک
 (خالک) طبراق (میکده) میخانه (کحل) سمره (بصر) کوز (توانی) قادر سین
 (کرد) ایلک (معنای اشارتی) ای سالک پادشاه حقیقتک قلب مؤمنده حاصل
 اولان اسرار عشقنه اول وقت واصل اولور سین که مظهر فیض الهی اولان مرشد
 کاملاک خاک ایلدی کوز که سمره ادوب سد هزار ذل و حقارتله اول پیر کایا ناسیم
 ارادت ایچکه قادر اوله سین

چو مباح بی می و مطرب کز بر طاق سپهر * بیان ترانه غم از دل بدر توانی کرد *
 شراب سوز و جالغی سز اوله زیرا فلانک چار داغی التمه بو نفس ایلله کوکلدن
 غمی اخراج ایچکه قادر اولور سین (مفردات) (مباح) اوله (بی) نفی (می)
 شراب (مطرب) جالغی (که) زیر (زیر) اشغی (طاق) چارداغی (سپهر)
 فلانک (یا) لاملا یسه (این) بو (ترانه) ابری و فیه (غم) م (از) من (دل)
 کوکل (بدر) طشره (توانی) قادر سین (کرد) ایلک (معنای اشارتی) ای سالک
 وقت سیف قاطع صافق بر نفس عشق سزومر شد سز اوله زیرا بو عالم فانیته
 کسورات قلیه بی و غم اندیشه بی کوکلدن اخراج ایچکه انجیق بونک قادر اولور سین
 بوخه بر غیر طریقی ایلله ممکن دکلدر

۳۵۸

(مژدگان بدی دل که دگر مطرب عشق * راه مستانه زد و چاره مخموری کرد)
 ویربلان نسته به دیرل ایچه کبی و ثواب کبی مشتاق کندی دکلدر دگر بونده کشته دیکدر مطرب عشق اضافتی بیانیته در
 راه مستانه راه دن مراد بونده پرده نغمه در مستانه هارسی سی بونده تخصیص و نسبت معنایی افاده ایدر مستانه مخصوص
 و مشوب پرده چالیدی دیکدر اضافتی لامبه در چاره مخمور بده بویه در یعنی مخمورانه چاره ایلدی * محصول بیت * ای کوکل

۳۵۹

(مژدگان بدی دل که دگر مطرب عشق * راه مستانه زد و چاره مخموری کرد)
 ویربلان نسته به دیرل ایچه کبی و ثواب کبی مشتاق کندی دکلدر دگر بونده کشته دیکدر مطرب عشق اضافتی بیانیته در
 راه مستانه راه دن مراد بونده پرده نغمه در مستانه هارسی سی بونده تخصیص و نسبت معنایی افاده ایدر مستانه مخصوص
 و مشوب پرده چالیدی دیکدر اضافتی لامبه در چاره مخمور بده بویه در یعنی مخمورانه چاره ایلدی * محصول بیت * ای کوکل

مر دگاه و پر که کشته عشق مطرب مستانه پرده چالیدی و محصور لاله چاره ایلدی یعنی بر پرده چالیدی که خیار و صدای
باشن دن کیسردی بوینده تلمیحه که دلشاد کندی سلطنتی زمانده آلات الهوی مطلقا رفع ایلشدی تنکیم مر حوم
و مغفور سلطان سلیمان غازی آخر عمرده رفع ایلشدی حتی روایت ایلر که خرنده بولسان اعلا و کران بهاسازی هب
پاره پاره ایلدوب آتشد باقدی (نه شکفت از کل طبعم و زنجیرش بشکفت مرغ شیخون طرب از پرک کل سوری کرد)
نه حرف سلیدر شکفت شینک کسریله
و ضحله مشتر کدر شکفت دن عجبامک
واجلیق معنانه اولکسی اسمدر عجب
معنانه و تانیسی پادنا کیده فعل ماضیدر
اراکردن محققدر کل طبع اضافتی بیانیه
و هم منکلمه اضافتی لامیه در زنجیرش
شینده مضاعف محذوفدر تقدیر کلام زنجیر
و صالندر ضرورت وزن ایچون وصال
فراقده مبدل اولدی شین ضمیر جانا نه راجعدر
اگرچه لفظا مذکور دکل اما کوکله دانا
حاضر در ابکی پرده شکفت لفظی تجزیه
نامدر مرغ شیخون اضافتی بیانیه در شیخون
وصف ترکیبدر خوانیدنن کیه اوقوبچی
قرش که مراد بلبلدر طرب شادان پرک
بوند بیرا قدر کاد اضافتی چرک کله اضافتی
قبیلندر و کاک سوری به اضافتی
بیانیه در کل سوری کلاب چیقار دقلوی
کادر که اکا ادرنه کلی دبر مرغ شیخون
مبتدا و ما بعدی خبری * محصول بیت *

کل مراد تو آنکه نقاب بکشاید که خد متش جو نسیم سحر توانی کرد
سنگ مراد کلی اول وقت نقاب بی آچار که اکا نسیم سحر کی خدمت ایتمک
قادر اوله سین (مفردات) (کل مراد) م (تو) سن (آنکه) اول وقت (نقاب)
برده (بکشاید) آچار (خدمت) م (ش) ضمیر (جو) مثل (نسیم) سحر بلی
(توانی) قادر سین (کرد) ایلك (معنای اشارتی) ای سلاک عشق الهی سکا اول
وقت بهر او اور و کشف نقاب ایل اول محبوب حقیقی سکا اول زمان تجلی
ایلدوب مشاهده جلالی مثالان کرم و احسان ایلر که طاعت حقه مداوم
اولوب سحر کرده آگاهانه درگاه الهیه ذل و حقارتله نضرع و نیاز قادر اوله سین

بهر مراد حله عشق پیش نه قدمی که سودها کنی ار این سفر توانی کرد
عشق مراد حله سی قصد نه بر قدم ایلر قوز پرا فائده ایلر سین اگر بر سفری
ایتمک قادر اوله سین (مفردات) (با) للابسه (عزم) قصد (مرحله) قوناق
(عشق) م (پیش) اول (نه) قو (قدم) م (یا) وحدتیه (که) ز پرا (سود)
فائده (ها) ادات جمع (کنی) ایلر سین (ار) اگر (این) بو (سفر) م (توانی)
قادر ایلك (کرد) ایلك (معنای اشارتی) ای سلاک (المجاهدة تورث المشاهدة)
سرنجه میدان عشقه انک در میان ایلدوب دبلیم قطع منازل ایچون سعی
و غیرت ایلر زیر ابراه حقه سعی و مجاهده بر سفر معنی بدر که اگر اکا کتمک قادر
اوله سین نهائیسر فائده ایلر بولور سین

بیاکه چاره ذوق حضور و نظم امور به بعض بخشش اهل نظر توانی کرد
کل که حضور ذوقه و امور نظمده چاره اهل نظرک بخشش و زحی فیض ایلر
ایلمک قادر اوله سین (مفردات) (بیاکه) کل که (چاره) م (ذوق) م (حضور)
م (نظم امور) م (با) للابسه (فیض) دوکت (بخشش) احسان (اهل نظر)
م (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلك (معنای اشارتی) کرچه راه عشقه قطع
منازل و مشاهده دیدار سعی و مجاهده منوطدر لکن خطرات و عقبات راه مالانها به
او ادیفیچون نظم امور و ذوق و حضور و سلامت عبور بر بصیرت صاحبی
رهبر رحیم فیض و گرمی دخی مقارن اولی لازمه در که دهشتن خلاص ایلر
وصله سلامتله نائل اوله سین

جال بار ندارد نقاب پرده ولی غبار به نشان ناظر توانی کرد
بارک جال نقاب پرده طویر لکن بولک تو زنی ساکن ایلر ناظر ایتمک قادر اوله سین
(مفردات) (جال بار) م (ندارد) طویر (نقاب) م (برده) م (ولی) لکن
(غبار) تو ز (بنشان) ساکن ایلر (تا) حتی (نظر) م (توانی) قادر اوله سین
(کرد) ایلك (معنای اشارتی) جال الله دن عیان و مشاهده سی آسان برنشه
یوقدر لکن سعی ایلر و همت پر ایلر پرده وجودی محو و رفع ایلر که مشا دهده
جال الله قادر اوله سین

اما مذهب این حقیقه اوج کره ماه طاهره بوق کفایت ایلر ایلدی که حرف بیان رنگش شین ضمیر مصراع تائیده خرقه
لفظنه کیدر اخبار قبل الذکر طریقه که فارسیه مطلقا جائزدر باحرف صله خرقه صوفی اضافتی لامیه در بعد باحرف
سبب نبود فعل نفی مستقبل کتمر دیکدر فاعلی آنچه در انکوری یایی نسی درمی انکوری اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
یدی صوبله دکل که رنگی بوز آتله کتمر اول سنه که صوفیک خرقه سنی می انکوری ایلدی یعنی خرقه صوفیه اولان شراب
بر کره طاهره سورتمدن صکره یدی کره
ماه طاهره غسل اولی کرک که طاهر اوله
اما مذهب این حقیقه اوج کره ماه طاهره بوق کفایت ایلر ایلدی که حرف بیان رنگش شین ضمیر مصراع تائیده خرقه
لفظنه کیدر اخبار قبل الذکر طریقه که فارسیه مطلقا جائزدر باحرف صله خرقه صوفی اضافتی لامیه در بعد باحرف
سبب نبود فعل نفی مستقبل کتمر دیکدر فاعلی آنچه در انکوری یایی نسی درمی انکوری اضافتی بیانیه در * محصول بیت *
یدی صوبله دکل که رنگی بوز آتله کتمر اول سنه که صوفیک خرقه سنی می انکوری ایلدی یعنی خرقه صوفیه اولان شراب

رنگی شافعی مذهبی اوزره بومنه کتمر بلکه اول رنگی بوز کره آتشد اوزمقله ازاله ایلر حاصلی مرانی صوفیه تعریفدر تنکیم
شهرانک دایدر و علی الخصوص که خواجه نک (حافظ اخنادی از دست مده زانکه حدود عرض و مال و دل و دین در سر
مقروری کرد) حافظ شادی اخنادی اسکنده اخناده ایلدی هله رسمیه یا مصدریه داخل اولمقله هاه رسمی کاف جمعی به
تبدیل اولشدر دوشکلاک دیکدر زانکه زان ازان دن محققدر مقام تعلیمه واقع اولش انکیچون دیکدر که حرف بیان حدود
مصراع ثانی به مره و تدریسر بوند سودا
وهو معنا سنه در مقروری به اضافتی
لامیه در باحرف مصدر کر دکل فاعلی
حسوده راجع ضمیر در حدود مبتدا
و کرد خبری و یا فاعلی کرده متعلق به محمول
بیت * ای حافظ توضیحی و دوشکلاکی
الدن و برمه یعنی زکات ایلر زرا حدود عرضی
و مال و دلی و دینی و مقروری سودا سنه
تلق ایلدی زرا غرور آدمی بونلردن
آبر حاصلی تواضع مدوح و تکبر مذمومدر
(وله ابضا) (بسر جام جم آنکه نظر
توانی کرد * که خاک میکده کگل بصر
توانی کرد) جام جم و جام جهان نما
و جام جهانبین برقدحک اسمیدر که انی
جم نام بر پادشاهت زمانده حکما پیدا
ایلدی که هر قنغی مملکتک حاکمی بیتک
استه اول قدحه نظر ایلر دی و اول
مملکتک احوالی ایلر مشاهده ایلر دی
دارا بن ایلر زمانده کلجه دارا فوت
اولجه دارا ب نام اولی که اسکندرن
رومیک انا بر فرزندشی ایلدی اول قدح
اکا ازله انتقال ایلدی اول سیدندر که
اسکندر پادشاهک مملکتک نسفی استمکیچون
اوسته عسکر چکد کچه جام جم عالم
نمایه نظر ایلدوب اسکندرک حاکمه مطلع
اولور دی اسکندر ایلرک حالتدن مطلع
اوله میسوب اکا ظفر بوله مز دی صکره
اسکندر یاننده اولان حکما به امر ایلدوب
آینه بی پیدا ایلش ایلر ایلدی مشایخ قنده
جام جمدن مراد قاب عارفدر که اسرار
غیبیه نگاه مطلع اولور تنکیم دیشلر بیت
در جستن جام جم جهان بیوم * روزی
نشستم و شبی نشودم * خود را شناس
چو و صف جام جم بشنودم * من اودم
جام جهان نمایی جم من بودم * من بودم
دیدیکی بجای من سل قبیلندر ذکر کل
واراده جز یعنی دل من بود دیدیکر برده

نوکز سرای طبیعت نمی روی برهن بکجا بکوی حقیقت گذر توانی کرد
سن که طبیعت سرای بدن طشره کتر سین حقیقت محله سنه گذار ایتمک فنده
قادر اوله سین (مفردات) (تو) سن (سرای) او (طبیعت) م (نمی روی)
کتمر سین (بیرون) طشره (بک) فنده (با) للابسه (کوی) محله (حقیقت) م
(گذر) بکد (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلك (معنای اشارتی) ای سلاک
سن که مقتضیات طبیعتدن و مستلذات شهوتدن طشره چینه حدیج و یونلری
ترک ایتمک حقیقت اولان وصلت الی الله و مشاهده جلال الله
نجه قادر اوله سین

کدابی در میخانه طر فیه اکسیر بست کران عمل بکنی خاک زر توانی کرد
میخانه قیوسنک کدالخی بر عجب کییاد اگر بوعلی ایلر سن طیراضی آلتون ایتمک
قادر اوله سین (مفردات) (کدا) فقیر (در) قیو (میخانه) م (طر فیه) عجب (اکسیر)
کییا (با) وحدتیه (است) ادات خبر (کر) ان (این) بو (عمل) م (بکنی) ایلر سین
(خاک) طبرقی (زر) آلتون (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلك (معنای اشارتی)
ای سلاک اجزای کییا اولان علم شربت و عمل کییا اولان مجاهد طریقت
و همین کییا اولان ظهورات حقیقت ایچون مرشد کاملک ذل و حقارتله و انضاد
و اطاعتله درگاهنه ملازم اولی بر عجب کییا در و بر اطفاف اکسیر اعظمدر اگر
بوزنیله خالص لوجه الله عمل ایلر ایلك (بوم تبدیل الارض غیر الارض) سرجه
محو وجود بشریت ایلر زر خالص کییا اولان حقیقه و وصله قادر اوله سین

دلای نور با ضت کر آکهی بانی چو شمع خنده زنان ترک سر توانی کرد
ای کوکل ریاضت نورندن اگر آکعلق بولر سین شمع کیی خنده ایلرک باشکی ترک
ایتمک قادر اوله سین (مفردات) (دلا) ای کوکل (ز) من (نور) م (ریاضت) م
(کر) اگر (آکاه) خبردار (با) مصدریه (بانی) بولر سین (چو) من (شمع)
موم (خنده زنان) خنده اور بچی (ترک) م (سر) بان (توانی) قادر اوله سین (کرد)
ایلك (معنای اشارتی) و اگر اذن و اشارت مرشد کامل ایلر ریاضات و مجاهدات
اوزره اولوب همت پر ایلر ریاضت نتیجه سی اولان نور مرفته و انکشاف اسرار
احدیته نائل اولور سک بر ذوق روحانیه ایلر سین که شمع کیی کوله رک یک جان
و باشد دخی اواسه جله سنی فدا ایتمک قادر اوله سین

ول تو ناب معشوقی و جام می بینی طمع مدار که کاری در توانی کرد
اما مادام که سن لب معشوقی و جام می کوره سین امید طومر که بر غیری ایش ایلمک
قادر اوله سین (مفردات) (ولی) اما (تو) سن (نا) مادام (لب) دودانی (معشوق)
م (جام) قدح (می) شراب (بینی) کوره سین (طمع) امید (مدار) طومر که کاری
در (کر) بر غیری ایش (توانی) قادر اوله سین (کرد) ایلك (معنای اشارتی)
ای سلاک اول معرفت و انکشاف اتوار احدیت مرتبه سنه سین اول معشوق
من بودم دیش اما شعرا قنده جام جمدن مراد باده در بسرک باسی حرف صله
توانی فعل مضارع مخاطب یعنی باسی ضمیر خطابدر کرد بوند کردن معنانه در که مضارع مقارندر که حرف بیان خاک
میکده اضافتی لامیه در کگل بصر اضافتی ده بولر در خاک میکده مفعول اولیدر کگل بصر مفعول ثانیه
محصول بیت * جام جم سریش یعنی جام باده سریش و کفایت اول وقت نظر ایلمک قادر اولور سین که خاک باده

خانه کحل جواهر و نویسی بصر ایلم که قادر اوله سین یعنی مثاک خاك میخانه بی اکسیر اکبر و کبریت اجرا اعتبار ایلمه سین
(مباش بی می و مطرب که زیر طاق سپهر * باین ترانه غم از دل بدر توانی کرد) * میباش نهی مخاطبدر باشدن اولی
مناسنه افسال ناقصه دن بی ادات سبدر اسماء جوامده مخصوص بی دل و بی جان کی دلیر و جانسزدیمکدر
بوده می و مطرب بسز دیمکدر که حرف تعلیل زیر طاق سپهر زیر طاقه اضافتی لامیه و طافک سپهره بیانیه سپهر فلکه
دبر و طاق کره باین با حرف سبب این

۳۶۰

حقیقتك قبض بلا واسطه سین ولذت شراب عشق لازال سن مشاهد ایندیکه
اطمئنان قلب ایله بر مرتبه مستغرق اولور سین که کندیکدن امید طومنه که بر غیری
ایش ایلم که قادر اوله سین

کر این نصیحت شاهانه بشوی حافظ * بشاهراه طریقت گذر توانی کرد *
اگر پوشاهانه نصیحتی قبول ایدرسک ای حافظ طریقت شاهره اینه گذر ایلم که
قادر اولور سین (مفردات) (کر) (اگر) (این) (بو) (نصیحت) (م) (شاهانه) (شاهه)
نسوب (بشوی) (قبول ایدرسک) (حافظ) (م) (شاهراه) (اولوبول) (طریقت) (م)
(گذر) (کچد) (توانی) (قادر سین) (کرد) (ایلم) (معنای اشارتی) (ای حافظ)
اگر شاهانه حقیقت اولان مشایخ عظامک بو نصیحتی قبول ایدوب راه حقه
چانکی فدا ایدرسک طریقی الهک شاه راهی بودرسندخی یوولدن یکجوب
وصلت الی الله دواشته نازل اوانه قادر اوله سین * و له ابضا *

بعد ازین دست من و دامن آن سرو بلند که بیالای چان ازین و بجزم بر کند *
بوند نصکره بنم الم اول سرو بلند دامن ایله در زیر نازایله صانعی قاتی ایله
بنی بن و بجزم قویاردی (مفردات) (بعد ازین) (بوند نصکره) (دست) (ال)
(من) (بن) (واو) (مع) (دامن) (تک) (آن) (اول) (سرو بلند) (بوکسک سرو)
(که) (ازیرا) (بالا) (قامت) (چان) (صانعی) (از) (من) (بن) (دیب)
و قل (یخ) (کوک) (میم) (ضمیر) (بر کند) (قویاردی) (معنای اشارتی) (عنایت)
حق ایلم انکشاف تام حاصل اولوب نجسلی ذات الهی ظهور ایند که نصکره
اطمینان و سکون قلب انجیق نسبت خدا ایله در زیر استغراق انوار تجلیات الهی
بنی عادن مستغنی قیاب ماسوی الاهدن بالکلیه فارغ و منقطع ایلمه ر

حاجت مطرب و می نیست نوررق بکشی * که رقص آوردیم آتش رویت جو پند *
مطرب و می حاجت بوق من رفعتی آج که سنک بوزک آتشی بنی بوزک کی
رقصه کنور (مفردات) (حاجت) (م) (مطرب) (م) (می) (شراب) (ناست) (بوق)
(تو) (من) (رقص) (بوز برده) (می) (بکشی) (آج) (که) (زیرا) (بالا) (الهدن) (رقص)
حرکت موزون (آورد) (کنور) (میم) (بنی) (آتش) (م) (روی) (بوز) (بو) (من)
(جو) (شل) (سند) (بوزک) (معنای اشارتی) (مقام استغراقه) (حضرت موسی)
علیه السلام کی بلا واسطه برده جلال بی نشانکی رفعا ایله (رب اونی انظر الیک)
دید که (فلان) (بلی) (به) (لجیل) (جمله) (دکا) (وخر موسی صفا) (سر نیجه) (کوک) (کی)
کور بن ضعیف ناچیز وجوده سطوت انوار آتشی تجلیات جلال الهی ظهور
ایلیچک ضعیف وجوده عدم تحمیلدن آتشد بوزک رقص ایدر کی ضروری
رقص ایدوب متعبه افشای اولمدر

هیچ روی نشود آینه جهره * خت * مکر آن روی که مانند بر آن سم *
هیچ بر بوز بخت یوزینه آینه اولم مکر اول بوزک محبوبک آتشک طینت غی اوزره

سوره

ایاق مراد در یایی وحدت و یانکیر مراد در که حرف تعلیل سودها سودک جیدر عجم اوسلوی اوزره کتی فعل
مضارع مخاطبدر کنندن از اگر دن محققدر ادات شرط این اسم اشارتدر قرینه یعنی مرحله عشقه سفر دن مرحله عشق
سفری مراد در * محصول بیت * عشق مرحله سنک قصدیشه و یا قصدیه ایلویه قدم فوزیرا خنده ل ایدر سین
اگر بوسفری ایلم که قادر ایلم که معنی مرادل و منازل عشق سلوک کشته ایلری قدم فور سک جوق فایده ل ایدر سن خطاب عامدر

(یا که جاره ذوق حضور و نظم امور * بیضی بخشی * اهل نظر توانی کرد) یا خطبام که حرف یدان جاره ذوق اضافتی لامیه در
یعنی مصدرک مفعول اضافتی قیلند در و حضور ذوقه معطوف و نظم امور قرینه و بعدینه معطوف و نظم امور اضافتی لامیه
و نظم امور دن مراد انتظام امور واحوالدر بیض با حرف سبب بخشی با حرف مصدر فیض بخش وصف ترکیبدر بخشیدن فیض
بخشی دیمکدر وصف ترکیب اهل اضافتی لامیه و اهل نظر کذلک * محصول بیت * کل که ذوق و حضور و انتظام احوال و امور
جاره اهل نظرک فیض بخشیدن ایلم که

۳۶۱

قادر سین یعنی اهل نظر انفسانیه هر نه
مراد ایدر و رسک حاصلدر همان پراهل
نظر انفسانی حاصل ایلم که در نظر بیت
راحت طاعت حق کج قناعت بی رنج *
این همه از نظر اهل نظر خواهد بد بود
(جبال بار ندارد نقاب و پرده ولی * غبارره
بنشان تا نظر توانی کرد) (جبال بارند ارد
جبال یا اضافتی لامیه در ندارد و نماز یعنی
فعل فی مستقبل در یعنی پرده و نقاب یوقدر
آتشکاره در ولی مصرع ثانی * مرهوندر
غبار تو ز و بنشان با حرف ناکید نشان
امر مخاطب انشایدن لفظ مشترکدر
یره اغاج دیمکد و آتش سویندرک و تو ز
اونور نمی بونده معنای اخیر مراد در غبارره
بانتن بحسب انت بولک تو زنی اونور
دیمکدر امامه قصود و وانعی کیدر
مناسنه در * محصول بیت * بارک
جسالی نقاب و پرده طومنه یعنی نقاب
و پرده سی یوقدر اما بولک تو زنی اونور
یعنی و وانعی کیدر تا که نظر ایدوب سیر
ایلم که قادر اوله سین حاصلی جانان جهره
مس نورطو تمز اما کوز کده سبل وار که
پندشه مانعدر سبلی کیدر که جلال باکائی
فی حجاب شاهه ایدر سین (تو کز سرای
طبیعت نمی روی بیرون * یکجکوی حقیقت
گذر توانی کرد) کز اصلنده که از ایدی هاد
رسیمه هر نه ضرورت و زنجیر حذف
اولشدر سرای طبیعت اضافتی بیاندر
یعنی مقصود مقتضای طبعدر * محصول
بیت * سن که سرای طبیعتدن یعنی
مقتضای طبع دن طاهره کتیز سین یعنی
جیغرسین کوی حقیقته قنده گذر ایلم که
قادر سین خواجده خطاب عام طریقه بیوردر
مادامکه سن مقتضای طبعدن کایانکیمه
سین کوی حقیقته یعنی حقیقته اضافتی
بیانیه طریقه گذر ایلمه مر سن حاصلی

آرزوی نفسا بدین کجیجه وصول حق بیدر اولم (کدای در میخانه طرفه اکسیر ست * کر این عمل بکنی خاک زرتوانی کرد)
کدایک یا اولی و یا ثانیهی مصدریه و همزه اضافه توسل ایچون کاشدر کدا یتک دره و درک میخانه به اضافتی لامیه در
این عمل یعنی کدای طرفه عجب دیمکدر اکسیر کیمیا خاک مفعول اولی و زمر مفعول ثانیه در کردک * محصول بیت * میخانه
قبول سنک دلچسپی غریب کیمیا در اگر بوعلی یعنی دلچسپی ایلرسنک طیرا غی الثون ایدر بیلوز سین (دل از نور ریاضت

۹۱

دل

کراکھی بانی * چو شمع خنده زان ترک (میتوانی کرد) دلاشتادی نور ریاضت اضافتی بیایه دراکھی که صفت مشبه در
 شمع معناسه در یا حرف مصدر خیرک دیکدر بانی فعل مضارع مخاطب اوله سین دیکدر خنده کک یعنی کله تک اسید ز
 زنان صفت مشبه در زیندن اورا غان معناسه خنده زنان اورا غان یعنی کله ترک ترک سر اضافتی مصدرک معنونه اضافتیدر
 * محصول بیت * ای کوکل ریاضت نورندن خیرک بیاور سین شمع کبی کله ترک سر ایله که قادرسین یعنی سردن یکمکه قادرسین

۳۶۲

و ذیل بند سیم یو الله قوسندن رغیری قیو به کتکه قادردکام (الغرضه ازاری
 والکبریا ردائی فن نازعنی فیهما فذند فی الذکر) حدیث قدسی سرنجه بر عبدنا جبر
 محتاج رحت رحمت که محمد الله عجز و احتیاجی معترف اولوب علو و استکبار ایتمکه
 قادردکام که (این التراب و این رب الارباب)

چون غزاهای ترو د لکش حافظ شود * کرکانش بود شعر نکوید بخت
 چونکه حافظک لطیف و دلکش غزلارینی استماع ایلمه فرضا کر اول استماع ایدن کان بختی
 اوله خنده شمع دیمز (مفردات) (چون) چونکه (غزاهای) غزلار (نر) لطیف (دلکش)
 کوکل چکیمی (حافظ) م (شود) دکایه (کر) اگر (کالی) کال مجیدی
 دیکداری شیخ شاعر در که خوب قصیده سویلردی (ش) ضمیر (بود) اوله (شعر)
 م (نکوید) سویلر (بختند) خنده (معنای اشارتی) حافظک اسان غیب
 و علوم اندیشه دن الهام حق ایله اولان غزلارینی فصاحتده بی مثل اولان
 خواجه کان بختی ای اگر ایشنه بونک اسرار نه تو غل ایدوب کندی
 شعر فی دیمزدی

بازستان دل از ان کبوی مشکین حافظ * زانکه دیوانه همان به که بود اندر بند
 ای حافظ اول مشکین زانکه کبوی کبوی کبوی که دیوانه به همان یک اولان
 بند ده اوله (مفردات) (باز) کبوی (ستان) المیه (دل) کوکل (ازان) اندن
 (کبوی) زان (مشکین) مشکلی (حافظ) م (زانکه) اندن که (دیوانه) م
 (همان) انجی (به) یک (بود) اوله (اندر) فی (بند) باغ (معنای اشارتی)
 ای حافظ کوکلکی توجه فید تجلیات صفات الهیه دن فارغ ایله زرا عاشقی
 دیوانه به احسن اولان هر بار زنجیر عشق الهیه معبد اواقدر و بر آن توجه جانب
 حقدن فارغ اولمقد (بودنی نسخه در)

چون زانف تو دارد دل حافظ مبی * آه ازین دل که بصد بند نمی کبرد بند
 حافظک کوکلکی سنک زانکدن غیری به رمل طومر آه بو کوکلدن که بوز بند بند
 طومر (مفردات) (چون) غمیر (با) المیایه (زانف) م (تو) سن (ندارد)
 طومر (دل) کوکل (حافظ) م (میل) م (با) وحسبیه (آه) م (ازین) بوند
 (دل) کوکل (با) المیایه (صد) بوز (بند) باغ (غمی کبرد) طومر (بند)
 نصبت (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی حافظک کوکلکی سنک تجلیکدن
 غیری به رمل طومر سنک عشق یولنده بر خراب لایالی اولمدر که آه بو کوکل
 البندن زاهد خشک بوز در لو نصبتدن بریننه باغلمشدر

وله ایضا

چون دست در حلقه آن زانف دوتا توان کرد * نیکه رعهه تو یو باد صبا توان کرد
 اول زانف دوتا تک حلقه سنه ال ایله ممکن دکل سنک عهد بیکه و باد صبا اعتماد
 ایله ممکن دکل (مفردات) (دست) ال (در) فی (حلقه) م (آن) اول

زانف

سابقا ذکر اولندی معنای مقارنت افاده ایدر دامت آن لفظنه اضافتی لامیه در آن اسم اشارتدر سر و بلند که تشبیه
 طریقه جاناندن صبارتدر و اضافتی بیایه در که رابط صفت بیسلا یامع معناسه بالا بوی یعنی قد و قامت چنان صفت مشبه در
 صالغان معناسه بن دیب مثلا اغاج دبی بیج کوک میله اضافتی لامیه در برکنند بر حرف تا کید کند فعل ماضی مفرد غائب
 قویاردی دیکدر * محصول بیت * بوند انصره ال بنم و اول سر و بلند که انکی یعنی ال بنم انک حاصل کلام اکام لازم

اولوب اندن مقارن اولم انجیلین سر و بلند که بالای خرامان ایله بنی اصلدن و کوکلدن قویاردی یعنی بنی بدن کلیا الدی حاصلی
 اکا جان و کوکلدن عاشق اولدم (حاجت مطرب وی نیست تو رفیع بکشای * که برقص اوردم آتش روت جو سیند)
 حاجت مطرب اضافتی مصدرک معنونه اضافتیدر می مطربه معطوفدر رفیع بوز اورا تومی بکشای امر مخاطب که حرف تمیل
 برقص یا حرف صله رقص دو تک آورد فعل مضارع مفرد غائب کتوره دیکدر میم ضمیر منصوب متصل بنی دیکدر آتش آوردنایه
 فاعلی رویه اضافتی بیسلا یو بونک

۳۶۳

اضافتی لامیه در سیند یوزرک * محصول
 بیت * زری رقصه کتوره مکه مطرب و میه
 حاجت یوق سن برقص آج که آتش
 رویک ای سیند کی رقصه کتوره یعنی بنی
 رقصه و سماعه کتوره مکه مطرب
 وی لازم دکل بلکه سنک آتش رویک
 بومنه کافیدر همان برقص آتش

رخسار کدن کیدر سیند کی رقص اولم
 (شیخ روی نشود آینه چهره بخت
 * مکر آن روی که مالد بر آن سم سیند)
 روی یاسی وحدت ایچو ندر نشود انی
 منقل اولد دیکدر آینه تک چهره به
 اضافتی لامیه در و چهره تک بخت بیایه
 مکرادات استناد که رابط صفت مالد
 فل مضارع جمع غائب سور زرد دیکدر
 بر حرف استهلا آن اسم اشارتدر سم سیند

وسم سیند اضافتی لامیه در * محصول بیت *
 هیچ یوز دلت چهره سنه آینه اولم
 دوات و بخت آینه سی اولم لایق اولم
 مکر اول یوز که جانتانم سم سیند سورته
 حاصلی دوات وسعادت آینه سی اولم
 روی لا بقدر که جانتانک سم سیند سور
 اکا سور نمکاه بجلا اوله (کتم اسرار غت
 هر چه بود کوی باش * صبر ازین پیش
 ندارم چه آتم تاکی و چند) بعض نسخه ده
 هر چه بود پرینه هر چه شود و اصد
 مؤدای بر در هر چه بود کومیش معانی
 هر نه اولور سه اولدی ترکیده

هر نه اولور سه اولسون دیکدر برده
 استعمال ایدر * محصول بیت * خواجه
 جانانه خطاب طریقه یوزر که سنک
 اسرار غمی سویلدم و عالم فاش ایلدم
 هر نه اولور سه اولسون دی یعنی اسرار
 غمی اظهار ایلکدن باشم هر نه کاور سه
 کلسون زرباوندن زیاده صبرم یوق نیجه
 ایدین و نیجه دکل و خفته دکل یعنی نیجه
 بر صبر ایدین صبره طاقت فالدی پس

فان ایله ضروری اولدی (مکش آن آهوی مشکین مرا ای صیتاد * شرم ازان چشم سیه دار و میتدش بکند)
 مکش فعل نهی مخاطبدر کشیدندن اولدرمه دیکدر آهوی مشکین اضافتی بیایه در میله اضافتی لامیه در صبادیای
 مشدده ایله بالغه ایله اسم فاعلدر نصار کبی صاد یصیددن یعنی اجوف یابیدن باع بیع کبی اوچی دیکدر شرم شینک فنی
 ورائک سکونیه اسعدر اوتانجه معناسه در دارا می مخاطبدر داریدن طوب دیکدر مبتدیع فیه نهی مخاطبدر بندیدن

(زانف) م (دوتا) ایکی قات (توان) ممکن دکل (کرد) ایله (نیکه) اعتماد
 (ر) علی (عهد) قول و قرار (تو) سن (معنای اشارتی) یارب سنک قبض
 و بطله لطف و قهر ایله ظهور ایدن تجلیات مقتضیات حکمتی عید عاجز
 مرادی اوزره ایله کتور می ممکن دکلدر کرچه یارب لا یتخلف المیاد سین اما
 (ولا یام مکر الله الا انوم الکافرون) سرنجه قهر و عذابکدن امین اولمده
 ممکن دکلدر

چون آنجه سبب من اندر طایب بخت * این قدر هست که تغیر فضا نتوان کرد
 اول فتنه که سعید بن سنک طلبکده کوستردم یوقد روار که قضای تغیر ایله
 ممکن دکلدر (مفردات) (آنجه) اول فتنه که (سبب) سبب (من) بن
 (اندر) فی (طلب) م (تا) خطایه (بنام) کوستردم (این) یوق (قدر) مقدار
 (هست) در (تغیر فضا) قضای بوزنق (توان) ممکن دکل (کرد) ایفک (معنای
 اشارتی) یارب سنک قهر و عذابکدن امین اولد بقم ایچون رحت واسعه
 و سابقه کدن رجاء طاقت بشریه م بتدیکی مقدار سعی ایلدم سنک توفیقکاد
 لکن یوقد روار که سنک فضا که راضی زرا قضای تغیر ممکن دکلدر اما
 رحتکندن امیددی کسر دکل

چون دامن دوست بصد خون دل افتاد بدست * بشومی که کند خصم ره نتوان کرد
 دوستک دامن یوز خون دل ایله اله دوشدی شول بر طعن و تمسخر که دشمن ایلر
 انک سبیله ترک ایله ممکن دکل (مفردات) (دامن) انک (دوست) م (با)
 للمیایه (صد) یوز (خون) قان (دل) کوکل (افتاد) دوشدی (بدست)
 اله (با) للمیایه (فوس) طعن و تمسخر (با) وحسبیه (کند) ایلر (خصم)
 دشمن (رها) ترک (توان) ممکن دکل (کرد) ایفک (معنای اشارتی) بحمد الله
 (والذین جاهدوا فینا لنهدنهم سبلنا) وعد کریمی سرنجه جگر فانی اولان
 کوز یا شلرین د و کوب و ریاضات و مجاهدات زحمتینه تحمل ایله محض عنایت
 حق اولان یوقد لذت شاجات و انوار تجلیات که اماره سعادندر یوقدر
 اله دوشدی نفس و شیطان و سوء اقران کبی دوشمنلرک اغوا و طعن ایتمایله ترک
 ایله ممکن دکلدر

چون عارضش را بخت ماه فکات نتوان گفت * نسبت دوست بهری سره پاتوان کرد
 انک عارضنی ماه فکله بکرز دیک ممکن دکل دوستی هر بری سره پایه نسبت ایله
 ممکن دکل (مفردات) (عارض) بکلی (ش) ضمیر (را) ادات معنول (بکر) بکر
 (ماه) آی (فکات) م (توان) ممکن دکل (گفت) دیک (نسبت) بکر
 (دوست) م (بهر) هر بر (بی) نفی (سر) باش (با) ایاق (توان) ممکن
 دکل (کرد) ایفک (معنای اشارتی) نیجه ترکی ممکن اوله که اول ذاتیه و صفاتیه
 مثلی و نظیری اولسان قدیم و باقی الهمک بخش و احسان ابتدایی لذت روحانیه

باقله دیکدر بکند باحرف در مع معنایه کند او فرق دیکدر فارسی تر کسند ن مشهور دز کند له دیکدر
 * محصول بیت * ای صیادیم اول آهوی مشکیم اولدرمه انک اول چشم سباهدن شرم طوت بی اوتان افی کند له باقله
 (من خای که ازین در نتوانم برخاست * ازیکسا بوسه زخم راب آن قصر بلند) من خای اضافتی بیایه دریای حرف نسبت
 که رابط صفت ازین در دن مراد جانا در برخاست بودند برخاست معنایه مقارن اولشد ر نتوانم برخاستن
 تقدیرند بوسه زخم او دیکدر قصر بلند
 اضافتی بیایه در اب بودند کنار معنایه در
 * محصول بیت * من خای که بوقیودن
 قالقمه قادر دکل ای بوقیودن ایر لام
 جانا تک قصر بلند بک کنار بی زدن
 او به یلورم یعنی قصر بک کنار بی بوس
 ایله که قادر اولم ز را خلدردن ایر یابوب
 مانت اولم یازم و دامانی بوس ایله که قادر
 اولم (چون عزلهای ترو لکش حافظ
 شند * کر کالیش بود شمر نکوید
 بختند) چون ادات تملیل غزلها غزلک
 جمیدر تر اضافتی بیایه در زدن مراد
 اطاف در داکش وصف تر کیدر کشیدند
 کوکل چکیهی دیکدر حافظه اضافتی
 لامیدر شد و فعل مضارع مفرد غائب
 ایشیده دیکدر کالیش شین ضمیر ضمیر ضمیر
 الذ کر طریقله خجیده راجعدر بختند با
 حرف ظرف * محصول بیت * خواجه
 نیرید طریقله بیور چونکه حافظک
 نازک و دلکش غزلرینی ایشیده خجیده
 کالده اولورسه شمر سو یلر یعنی کال خجیده تک
 غزلده بوقدر خیالات و تصرفاتی و اربکر
 لطیف اشعارن ایشیدر سه دخی شعر
 سو یلر مقصود کند بک شعر بی کان
 خجید بک شعر بک تر جعدر معلوم اوله که
 کال خجیدی و سلمان و حافظ شیرازی و ابن
 عساده و خواجهی کرمانی و عصمت بخاری
 و کاتبی نیشابوری و ناصر امش و کاتبینک
 جیمه نمریضاتی وارد بوده معلوم اوله
 که برشادره بر ماده هجو اولسه اول
 کندوی اول ماده ابله هجو ایدر تا که
 غیر بلر ماده هجو اولسون دیوانه ای
 کال بخجیدی حاضر اثر بک باشی بر مقدار
 کل امش و سلمان که کوزلدر قیل بوش
 و غایله جلوز امش ایدی کال کند بک
 ماده کلاشی اظهار ایلمکچون بر قطعه
 نظم ایدر بیت * دو کالدر چهره ان مشهور
 * یکی از اصفهان دکر زخجند * ان

و انوار تجلیاتی او مور ذوقیدن اولدنیچون دل ایله تعمیری ممکن دکل بونک کی
 صنایع بیچونی مصنوعات حادیه و فایده نسبت ایتمک ممکن دکل
 * سرو بالای من آن دم که در آید بهماع * چه محل جامه جارا که قیانتوان کرد *
 بنم سرو قد مجویم اولدم که معنایه کله نه محل جان فتنایه که بر تمق اولسه
 (مفردات) (سرو) م (بالا) قد (من) بن (آن) اول (دم) نفس (در) فی
 (با) للملابسه (سماع) رقص (چه) نه (محل) م (جامه) لباس (جان) م (را) ادات
 مفعول (قبا) بونده بر تمق معنایه در (توان) ممکن دکل (کرد) ایتمک (معنای
 اشارتی) اول کان تقدیر اولان الله علی الاعلی شولدم که کال ندانده
 اولان وجود ضعیف انسانه نجلی بیورده فیه (فلسا) نجلی ر به الجبل جمله دکا و خر
 موسی صفا) سر نجه دل و جان بشربدن منسلخ اولوب استغراقی انوار تجلیات
 لاهوتیه ابله مقبر و سرگردان اولامی ممکن دکلدر
 * من چه گویم که ترا نازکی طبع اطیف * نایحد بیت که آدسته دعا نتوان کرد *
 بن حال من نه دیم که سنک لطیف طبعک نازکی تا بر مرتبه ده در که آهسته دعا
 ایتمک ممکن دکلدر (مفردات) (من) بن (چه) نه (گویم) دیم (ترا) سنک
 (نازک) م (با) مضمر به (طبع لطیف) م (تا) حتی (حد) مرتبه (یا)
 و حد تیه (است) در (آهسته) باب یاب (دعا) م (توان) ممکن دکل (کرد)
 ایتمک (معنای اشارتی) اول وقت تجلیده اولان امور ذوقیه دن و حالات منیه دن
 بن نجه تیه بر ابله سو یلم که یارب سن کال استغاده ایکن محض لطیف و کر مکن
 نجلی بیورده عاشق بیچاره انوار قدسیه که اول مرتبه مسترق و مخیر اولور که
 (من عرف الله کل لسته) سر نجه آهسته دعا ایتمک دخی ممکن دکلدر
 * نظر پاک تواند رخ جانان دیدن * که در آینه نظر جز بصفا نتوان کرد *
 پاک نظر قادر او اور جانانک رخن کورمه ز بر آینه به صفادن غیر به نظر ایتمک ممکن
 دکلدر (مفردات) (نظر پاک) م (تواند) قادر اولور (رخ) بکافی (جانان) محبوب
 (دیدن) کورمه (که) ز بر (در) فی (آینه) م (نظر) م (جز) غیر (یا)
 للملابسه (صفا) صفوت (توان) ممکن دکل (کرد) ایتمک (معنای اشارتی)
 لکن ای عاشق بومظهر تجلیات زبانیه جلال حق مشاهده ایتمکک نظر پاک کرد
 ز بر آینه قلب زنگار ماسودن سیلنوب پاک اولد فیه مشاهده جمال الله
 ممکن دکلدر
 * غیرتم کشت که محبوب چهایی لیکن * روز و شب عر بده با خلق خدا نتوان کرد *
 غیرت بی او اوردی که جهان خلقتک محبوبی سین لکن کجه و کوندز حضرت
 الهک مخلوقیه جک ایتمک ممکن دکلدر (مفردات) (غیرت) م (م) بی
 (کشت) اولدردی (محبوب) م (جهان) م (یا) خطایه (ایکن) م (روز)
 کوندز (شب) کجه (عر بده) جک و غوغا (یا) مع (خلق) مخلوق (خدا) م

توان
 یکی در غزل عدم المثل * وان دیگر در قصیده بی مانند * فی المثل در میان این د و کال * نیست فرق مکرعوی جند * بوی چند
 عبارتی کالمنک صحنی مشعر در پس کال کانی کمالک کلقتی و سلمان کور لکنی بر قطعه ده درج ادوب بیور و لله دزه
 * چشم بکشی کانی هر فرازی را مبین * از جفای کردش کردن پادشاه * هیچ کوری شعر سلمانرا نمی ارد بچشم *
 * هیچ کل را سرو ناید بد بوان کمال * پس بونحقی معلوم اولدقدن صکره بونده بهضیرکشد بانه اعتبار اولسون بهضی نهجده

عقل صبی بویه واقعدر (یا زمستان دل از ان کبوس مشکیه حافظ * زان که دیوانه همان به که بود اندر بند) باز بونده
 تا کید افاده ایدر مستان نهی مخاطبدر ستانیدن الله دیکدر دل مفعول کبوس مشکیه اضافتی بیایه در زان ادات تعلیل
 به بک که حرف بیان به بود فعل مضارع مفرد غائب اوله دیکدر اندر ادات ظرفیه بتدبافه و قیده درل * محصول بیت *
 ای حافظ اول کبوس مشکیدن کوکلی اله زرا کوکک سنک دیوانه در دیوانه باغده اولتی بکدر حاصلی سنک دیوانه کوکک زنجیر
 کبوس جانا در مقید اولتی بکدر ز را دیوانه
 * ۳۶۵ *
 زک شانی بویه اولقدر و بهضی نسخه ده
 مختص بی بی بویه در (جز زلف تو ندارد
 دل حافظه ملی * آما زین دل که بصد بند
 نمی دارد بند) جز غیر معنایه سنه زلف
 باحرف صله زلف تو به اضافتی لامیه دن
 ندارد فعل فی مستقبل طوعمز دیکدر دل
 فاعلی حافظ اضافتی لامیه میلی یا تکریمه
 مفعول بهدر ندارد که حرف رابط مستند
 و پایان بصد بامع معنایه در بتدبافه نمی
 دارد فی فعل مضارع استعرا را چون طوعمز
 دیکدر بند نصیحت * محصول بیت *
 سنک زلفکدن غیر به حافظ کوکک ملی
 بوقدر یعنی اگا مانددر انجق آه بو کوککدن
 که بوزقد ابله نصیحت طوعمز یعنی متصح
 اولز (وله ایضا) (دست در حلقه)
 آن زلف دونا نتوان کرد * تکیه بر عهد
 نو بوا دصبا نتوان کرد (دست مقدم
 مفعولیدر نتوان کرد که بوسی صریح
 و در حلقه غیر صریح در حافظان در حرف
 صله زلف دونا اضافتی بیایه تکیه مقدم
 مفعول صریحیدر نتوان کرد و بر عهد تو
 غیر صریحی و باد صبا عهد مملوف
 حاصلی اعرابی مصرع اولک اعرابی
 کیدر * محصول بیت * اول ایکی فات
 زلف حلقه سنه ال ایتمک اولز یعنی ال
 ابرشدرمک اولز جانا و وصلت بیدر دکل
 سنک عهدیکه و باد صبا به تکیه یعنی
 اعتماد ایتمک اولز حاصلی سن خلف
 وعده ادوب و باد صبا بایسته اسر صا ورر
 بی قرار در پس ایکیکرده اعتماد جارا دکلدر
 مصرع ثانی غاییدن معنایه طبعه التفاتدر
 تکیه لغتده طایفه درل (انچه سعیت
 من اندر طلبت بنجام * این قدر هست که
 تغیر قضا نتوان کرد) انچه سعیت اول
 نسته که سعیدر یعنی جبر امکانده در
 سنک طلبکده که حرف بیان تغیر قضا

(توان) ممکن دکل (کرد) ایتمک (معنای اشارتی) یارب نه عجب سر در که
 جمع مخلوقات ارشدن بوانسان اگر می انجق معرفتک ایچون خلقی ادوب کندوی
 معدن علم و حکمت و مخزن اسرار معرفت و مطلع انوار احییت قشش ایکن
 باخصوص انجق انسانه خاص اولان مشاهده نعمت بیتل جمال پاک لکله لذت
 روحانیه مظهریه مستند قشش ایکن آه بی غیرت اولدردی که جله انسانک انجق
 محبوب حقیقی و مقصود باقی و لایزالسی سن ایکن سنک غیرتی بی نجه محبوب
 و مقصود اعتقاد ایدر لکن حکمت خدایی ادرا کرده عقل فاصدر و خلق عالی ارشاده
 روز و شب جک و غوغا ممکن دکلدر
 * مشکل عشق نه در حوصله دانیش ماست * حل این نکته بدین فکر خطا نتوان کرد *
 عشق مشکلی زم علم حوصله سنده دکلدر بو خطا فکر ابله بونکته بی حل ایتمک
 ممکن دکلدر (مفردات) (مشکل) م (عشق) م (نه) فی (در) فی (حوصله)
 فور صق (دانش) علم (ما) بز (است) در (حل) کشف (این) بو (نکته)
 م (بدن) بو (فکر) م (خطا) م (نتوان) ممکن دکل (کرد) ایتمک
 (معنای اشارتی) فاعل مختار اولان الهک افسال حکمیه سنده عقل فاصر
 اولدنیچون (لایستل عا یفل) بیورمدر باخصوص و رای عقلده اولوب
 کشتی وارث محمدی اولان پیراز دانه محتاج و توقف اباین مشکلات راه عشق الهی
 زم علم و عقلن داره سنده دکلدر بوعلم عقلم ظاهر به زله و اجتهادنده خطادن
 خالی اولین فکر و اندیشه زله بوا سرار عشق حل ایتمک ممکن دکلدر
 * بجز ابروی محراب دل حافظ نیست * طاعت غیر تو در مذهب ما نتوان کرد *
 دل حافظه سنک ابرو کدن غیر محراب بوقدر زم مذهبدر سندن غیر به طاعت
 ایتمک ممکن دکلدر (مفردات) (با) للملابسه (جز) غیر (ابرو) قاش (تو) سن
 (محراب) م (دل) کوکل (حافظ) م (نیست) بوقی (طاعت) م (غیر) م (تو) سن (در)
 فی (مذهب) م (ما) بز (توان) ممکن دکل (کرد) ایتمک (معنای اشارتی)
 ای فتاح انقاب اولان اللهم حافظک کوکک توجهی انجق سکادر سنک غیرتی
 ماسوا به میل و توجهی بوقدر بکه زمهره عاشق سنک مون و عتابکله زم مذهبدر
 سندن غیرتی به توجوه و طاعت ممکن دکلدر * وله ایضا *
 * دل از من برد و روی از من نهان کرد * خدا را پاک این بازی توان کرد *
 کوکلی بدن ایلندی و یوزنی شدن نهان ایلدی الله ایچون بوا می کیم ایتمک او اور
 (مفردات) (دل) کوکل (از) من (من) بن (برد) ایلندی (روی) بوز
 (از) من (من) بن (نهان) کیرلی (کرد) ایلدی (خدا را) الله ایچون (پاکه)
 کیم (این) بو (بازی) لعب (توان کرد) ایتمک او اور (معنای اشارتی) استعید
 بالله (محبوب و محبوبه) سر نجه بمحمد الله مقاب القلوب اولان الله فلیز کند و جانب
 عزتده قلب ادوب قریبه قلیزه سلطان عشقی ادخال ابله کو کل اوینی اضمایه

۹۲
 اضافتی مصدرک مفعولده اضافتدر * محصول بیت * اول نسته که کال سعی و کوششدر بن سنک طلبکده کوسر برم و یا کوسریم
 یعنی ممکن اولدنی قدر و صالکه چالشام بوقدر وار که قضا و قدری تغیر ایتمک اولز یعنی بنم سعیده قصور بوقدر اما قضا و قدر
 سعید موافق و مطابق اولز نه چاره حاصلی ازل از الله و صلت مقدر اولدیه سعی بر بهسه در اما اولدیه قوری سعی
 منتج دکلدر (دامن دوست بصد خون دل افتاد دست * بفسوسی که کند خصم رها نتوان کرد) دامن دوست اضافتی

لامیه در خون دلده بویه در دوسته مضائق لفظ وصال بخود قدر تقدیر کلام دامن وصال دوستدر بدست باحرف صله بسوخی
یا حرف سبب یا حرف وحدت که رابطه صفت خصم فاعلی که رها نتوان کرد صلورمک اولز یعنی جا نزدن * محصول بیت *
دوستک دامن وصلی یوز یوزک فایله یعنی یوز مشقت و بلا الهه دوشدی پس خصم یعنی رقیب ایلدی کی ظلم سببیه الدن
صلورمک اولز یعنی دامن وصال الهه کرد کد نصره اتی رقیب جفا سیله ترک ایلک اولز زرا یوز کره یوزک خون اولغله کوجله
اله کر مشدر (عارضش را مثل ماه فلک

ورد کد نصره (لاند که الابصار) شیوه سه جلال بی شالی بزدن نهان
ایلدی ای عارف بالله اولتر الله ایچون سوبلیک که بوجوب حقیقیک بواسطه ناسی
ویولطیف حکمت و قدرت بی متها سنی کیم ایچک قادر اولور

سحر تنها بیم در قصد جان بود * خیالش اطفهای بی کران کرد *

سحر و قنده تنهالقی بیم جاتم قصدنده ابدی انک خیالی نهالسنز اطفای ایلدی
(مفردات) (سحر) م (تنها) بالکر (یا) مصدریه (م) بیم (در) ق (قصد
جان) م (بود) ابدی (خیال) م (ش) ضمیر (اطف) م (ها) ادات جمع
(بی) ننی (کران) کنسار (بود) ابدی (معنای اشارتی) وقت سحرده لذت
مناجاله و مظهر فیوضات و تجلیات رحانیه الهه انیس و جلوس خدا اولقده نقره
ایتک مقصود ایلدی بحمد الله دامن اولیا اولان خیالات و توجهاات صا قات برله
فیاض مطابق اولان الله بکانهالسنز اطفای ایلدی و انبساط و بردی

چرا چون لاله خونین دل بشم * که باماز کس اوسر کران کرد *

نیچون لاله کی کوکلی قاتلی اولیم وقاله بولش اولیم که انک چشمی یزه باشی آخر
ایلدی یعنی اضر باقدی و انتفات ابدی (مفردات) (چرا) نیچون (چون) مثل
(لااله) م (خونین) قاتلی (دل) کوکلی (نبا شتم) اولیم (باما) یزه (ز کس)
جشم (او) ضمیر (سر) باش (کران) اضر (کرد) ایلدی (معنای اشارتی)
(قلوب الاحرار بین الجلی والاسرار) سر بجه بوقدر تجلی و انبساط نصره قبض
ظهور اید یچت نیچون لاله کی کوکلم قان اولوب کوز مدن قاتلی باشلر دو کیم که
محبوب حقیقی یزی نظر عنایتدن و فیض رحمتدن شجوب ایلدی

صبا کر چاره داری وقت وقت * که درد اشتیاقش قصد جان کرد *

ای صبا اگر چاره طوتر سک و قند که انک اشتیاقی دردی جاله قصد ایلدی
(مفردات) (صبا) م (کر) اگر (چاره) م (داری) طوتر سک (وقت وقت)
و قند (که) زرا (درد) م (اشتیاق) آرزو (ش) ضمیر (قصد) م (جان) م
(کرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای شجیم وای پر شفقیم اگر بوقضد دفعه
جبالک رفعت بر چاره کرم ایدر سک و قند زرا درد اشتیاقی و الم افزای جائه کار
ایلدی بر همت و عنایت یوز که بر فیض سحری سیله نفعه رحانی ظهور ایدوب
یزی بوقضدن خلاص ایلدی

بدان سان سوخت چون شمع که برمن * صراحی کره و ربط فتن کرد *

بنی شمع کی انجیلین باقدی که بیم اوزریمه صراحی کره و ربط فتنان ایلدی
(مفردات) (بدان سان) انجیلین (سوخت) باقدی (چون) مثل (شمع) موم
(م) بنی (بر) علی (من) بن (صراحی) بیونی اوزن قدح (کره) غلق
(ربط) قبوز دیدکری آلت لهو (فتن) م (کرد) ایلدی (معنای
اشارتی) بوقض و حجاب و قنده درد اشتیاقی که اول قدر باندن و رضایات

بجاهدات *

که حرف تعلیل ترا سنک دیمکدر نازک طبعه اضافتی لامیه در و طبع لطیف اضافتی بیایه نابوده الی معنایه در بحدیست باحرف
صله که حرف بیان حد * محصول بیت * بن سکنه عرض حال ایده پلورم که سنک لطیف طبعک ترکی نازک کی بر حده در که
آهسته دعا ایلک اولز یعنی سنک عشقکه چکدیم دردی عرض ایده بم که انجور سین حتی دعا ایلسم مضطرب او لور سین
(نظریا نتواند رخ جانان دیدن * که در ایته نظر جز بصفا نتوان کرد) نظر پاک اضافتی بیایه رخ جانان لامیه که حرف

تعلیلدر و باحرف صله رخ جانان دیدک مفعولی و در ایته کردک مفعول غیر صریحی و نظر مفعول صریحی بصفا با مع معنا سنه در
* محصول بیت * پاک نظر قادر در جانانک رخن کورمکه زرا ایته به صفا منظر نظر ایلک اولز صفا بونده ایته به و نظاره قید
اولق نمکندری یعنی ایته صافی کرک و قلب ناظر صافی کرک که ایته نظردن صفا کسب ایلدی (غیرتم کشت که محبوب جهانی لیکن
* روز و شب هر بده با خلق خدا نتوان کرد) غیرتم بیم مشکلم معنی جهنده کشته مقید در ضمیر منصوب متصل معنایه غیرت
بنی اولدردی دیمکدر که حرف تعلیل

بجاهدات اله اول قدر ضعیف و نحیف اولوب بنان موم کی اریدم و صرزدم که
محل مرحت اولد یغم ایچون بیم اوزریمه عاشق و زاهد بلکه کورن مر دوزن
مرحجه کره و ناله و فغان ایلدی

کرا کوم که با بن درد جانوز * طیبم قصد جان نوان کرد *

کیه بیم بوجان با فحی دردی که طیب بیم ضعیف جائه قصد ایلدی (مفردات)
(کرا) کیه (کوم) بیم (یا) لایله (درد) م (جانوز) جان با فحی
(طیب) م (م) بیم (قصد) م (جان) م (توان) ضعیف (کرد) ایلدی
(معنای اشارتی) در دوزن در مان اولد بنین بطرکه و درد الهیه اولان ذوق
وجدانی بی بولسد قیه بوجانلر با فحی مایه شادی اولان درد و غم نعمت عظمی
اولد یغمین کیه بیم که بنی مر یض قیلان طیبم لقا ذاتی در مان قیاق ایچون
جان ضعیفم قصد ایلدی و بنی (موتوا قبل ان تموتوا) سر یش مظهر ایلدی

میان مهربانان کی توان گفت * که بارماچین گفت و چنان کرد *

مخبر اور تاسنده دیمک فچن نمکندر که بیم باریمز بویه دیدی و اویه ایلدی (مفردات)
(میان) اورته (مهربانان) مخبر (کی) فچن (توان) ممکن (گفت) دیمک
(یار) م (ما) یز (چنین) بویه (چنان) اویه (کرد) ایلدی (معنای
اشارتی) بودرد الهیتک و بفا بعد الفشاک استمرار و جنانیه سن و حرم
قدسه سنده مشاهده انوار ذاتیه سیله مکلفه منویه انسیه سی ذوق بوجاله
واقف اولین مخبر اور تاسنده فچن دیمک نمکندر که باریمز بویه دیدی و بویه ایلدی
یواسرار ذوقیه بی کشف ممکن دکلدر

عد و ما جان حافظ آن نکردی * که بر چشم آن ابرو کان کرد *

دشمن حافظک جائه آتی ایلدی که اول کان ابرو محبوبک چشم نیری ایلدی
(مفردات) (عدو) دشمن (یا) لایله (جان) م (حافظ) م (آن) اتی (نکرد)
ایلدی (نیر) اوقی (چشم) کوز (آن) اول (ابرو) قاش (کان) یای (کرد)
ایلدی (معنای اشارتی) صوری و معنوی دشمن الی حافظک جائه ابر بوشوب خراب
قلد قد نصره معنوی قلی ایش ایلدی مزیدی که اول عاشقک درد عشقه دشمن بای
کی فتنی دال و یایک ابریشمی کی وجودی ضعیف و بی جمال قلبی محبوب
حقیقیک تجلی ذاتیه سی ایلدی حضرت الهیک درد عشقه خراب اولانک آخری
معنوی ایدر عدو ک خراب ایلدی هلا که در * وله ایضا *

یاد باد آنکه زما وقت سفیر یاد نکرد * بودای دل غمیده ما شد نکرد *

اکسون اول که سفر رفتی بزدر یاد ایلدی بروداع ایلد بیم غم کورمش کوکازی
شاد ایلدی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) اول که (زما) بزدر (وقت)
م (سفر) م (یاد) ذکر (نکرد) ایلدی (بودای) بروداع ایلد (دل) کوکل
(غمیده) غم کورمش (شاد) مسرور (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) اکسون

محبوب جهان اضافتی لامیه و یا ضمیر
خطاب جهانک محبوبی سین دیمکدر
یعنی قمو عالم سنی سور عاشقکدر و بیم
رقیم هر بده لفته سر خوش صوا شنه
در دل در حرجه بایندن مصدر در ایا یونک کی
برلده مطلق صوا شدر خلقک خدا به
اضافتی لامیه در * محصول بیت * غیرت
بنی اولدر دی که سن جهان خلقک
محبوبی سین یعنی عالم خلقی سنی سور دیو
غیرت چکر سین اما کیچه و کوندر خدا تک
مخلوق فایله صواش ایلک اولر به بنی
خلق عالم بیم رقیم در دیو هر برله
جدال و جنگ ایلک اولر (مشکل عشق
نه در حوصله دانش ما * حل این نکته
بدین فکر خطا نتوان کرد) مشکل عشق
اضافتی لامیه و یا بیایه در حوصله
قورصق در طوبور جسته او اور تاسنده
استمال مجاز در و صفت معنایه حوصله تک
دانش و دانشک مایه اضافتی لامیه در
حل این اضافتی مصدرک معنوی این
اسم اشارتدر نکته و نکته کلام دقیقه
در لر بدن با مع معنا سنه و دال هر دن
میدادر اصلنده باین ابدی اسم اشارتدر
فکر خطایه و فکر خطا اضافتی بیایه
* محصول بیت * تقدیر کلام حل مشکل
عشق قدر یعنی حلی و یا عشق مشکلی
حل ایلک بیم علمز مقدر انجیه
دکل زرا بوزم خطا فکر مزله بوتکنه
و بودقیقیه حل ایلک اولز حاصلی
مشکل عشق دقایق اشهادتدر اتی حل
ایلمکه عقل دقیق کرک زرا خواص
شکلاتدر (بجز ابروی تو عراب
دل حافظ نیست * طاعت غیرتور مذهب
مانتوان کرد) بجز لفظی یاه زانده ایلد
منتحل اولسی مشهور در پروتک تویه
و عرابک ده و دکل حافظه اضافتی
لامیه در طاعت غیر اضافتی مصدرک
مفعول و غیرتک تویه لامیه مذهب ماده بویه در * محصول بیت * سنک ابرو کدن غیری حافظ کوکلک مجرای بوقدر بنی کوکلی
دائما سنک ابرو که متوجه در خواجه تعلیل طریق یوزر زرا سندن غیر طاعت ایلک بیم مذ همیده اولز یعنی عاشقک طاعتی
همان جائه در انجیق غیریه سرفرو ایلر (وله ایضا) (دل ازمن برد و زوی ازمن نهان کرد * خدا را با که
این بازی توان کرد) دل بردم مقدم مفعول صریحی و ازمن غیر صریحی و روی کردک مفعول باولی و نهان مفعول تألیفی

و از من غیر صریحی ثالثی خذ از اراغی و یا ادات قسم با حرف صله که بونده است من معنای این اسم اشارت بر بازی به
 * محصول بیت * جانان بندن کوکلی الی و رو بیتی بندن کراندی خدا ایچون و یا خدا ایچون بواوینی و حشر لای کیه ایلمک
 او اور بیتی بو حقه باز لای و سحر لای کیه کیه به دیاده ایلمر (سحر تنه ایم در قصد جان بود * خیال اش اطفه لای بی کران
 کرد) سحر بونده طرف قدر سحر و قشده دیمکر تنه ایم مبتدا و مابعدی خبری یاسی حرف مصدر میم مضاف الیه در معنی جهنده
 جانانه مقید در خیال اش خبری دله سر کوز

اولان جانانه را جعد و اضافتی لا میسر
 اطفه لای بی کران اضافتی بی سانه در
 * محصول بیت * سحر و قشده تنه لای
 بنم جانم قصدند ایدی یعنی بالکزلق
 جانم کار ایلمش ایدی اما خیال جانان
 بی نه به لاطار ایدی یعنی اول تنه لای
 بی بالکر قوعدی بکا مونس اولدی به من
 شخه ده شی دوشش سحر برینه یای
 وحده (چرا چون لاله خونین دل نباشم
 که با ما ترکس او سر کران کرد) خونین
 دل فانی بول که حرف تعلیل با حرف صله
 ترکس چشمن کنایه اویه اضافتی
 لا میسر در سر مفعول اولیدر کردک و کران
 مفعول ثانسی آخر باشلیق مناسنه
 عدم التفاتن کاتندر * محصول بیت *
 ایچون لاله کبی خونین دل اولایم یعنی بوری
 قتل اولایم از را جانانک چشمنی به آخر
 باشلیق ایدی یعنی التفات ایدی حاصلی
 جانانک استغنا شدن شکایتندر (مبارک چاره
 داری وقت وقت * که درد اشتیاقم
 قصد جان کرد) صبا منادی حرف ندا
 محذوف در چاره علاج داری مقام استغنا
 واقع در چاره و ارایسه دیمکر و با خود
 وصف ترکیبی اوله چاره دار بیک دیمکر
 وقت وقت یعنی وقت چاره کر لاک
 و قید در اشتیاقم اضافتی لایه قصد
 جان اضافتی مصدر مکمل مفعول اضافتی در
 * محصول بیت * ای صبا اگر چاره طو ترسک
 یعنی چاره و ارایسه و یا چاره دار بیک
 وقت چاره و قید در اشتیاقم دردی
 و لای جانم قصد ایدی یعنی درد اشتیاق
 حدن ایدی جانان جان بندن بر خبر
 و ارایسه کتور زما بندن (بدن سان سوخت
 چون شمع که بر من * صراحی کر به و ربط
 فغان کرد) سان و بسان ادات تشبیه در

و خاطر دن جیقمسون اول که وطن اصلیمی اولان عالم او واحدن و یوقدر
 ارواح قدسیه انبیا و اولیا اراستن بو خاک توده اولان غربت عالنه جان سفری
 و قشندن بو آنه قدر اول محبوب حقیقی اولان الله بو کون و فساد ده بزی نفس
 و دنیا الیه مبتلا ایدوب بو پیچاره غربتی بنده ماسودن تجرد و ارواح قدسیه ایچنه
 ادخال ایلک الیه بزی یاد ایلدی بوغم کور مش کو کلری نفس و دنیا دن پرو دای
 الیه و شوق لاقسبه شاد ایلدی

آن جوان بخت که مبر در قم خیر قبول * بنده پیرندام زجه آزاد نکرد *
 اول جوان بخت که مقبول خبر رفتی آوردی پیر بنده سنی بیلزم به دن ازاد ایلدی
 (مفردات) (آن) اول (جوان بخت) (کج باشا وود و تللو) (میرد) آوردی
 (رقم) (یازی) (خبر) م (قبول) (مقبول) (بنده) قول (پیر) قوجه (ندانم) بلم
 (زجه) (ندان) (آزاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) اول مالک الملک
 اولوب غنی عن العالمین اولان الله (والله بحب المحسنین) نظم جلیلی بیور مشکن
 بحمد الله مظهر هدایت قلوب کندوبی توحید و وحیینی تصدیق ایتک الیه دین
 اسلام ایچنده مساج و صفال انار دوب باب رحمتک محتاجی بنده پیر عاجز عمل
 مانده سی قلش ایکن عجب نه سیدن بزی ماسودن آزاد ایدوب دوستری ارا سنده
 ادخال ایلدی

کاغدین جامه بخونه بشویم که فلک * رهرویم بیای علم داد نکرد *
 کاغده منسوب جامه بی قائل و صواب له یقهیم ز بر افلاک عدل شخصاضی بانه بکا
 دلالت و بول کوستر بچیک ایلدی (مفردات) (کاغدین) کاغدین (جامه)
 لباس (با) (لباسه) (خونه) فانی صو (بشویم) یقهیم (که) زرا (فلک)
 م (رهبرتی) بول کوستر بچیک (م) بکا (با) (لباسه) (بای) (ایاق) (علم) شخصاضی
 (داد) عدل (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) کاغد کبی ضعیف و نحیف
 جامه وجودی بولم اشتیاقدن فانی کوز باشلیله آکوده ایده بم زرا حالز پریشانلغده
 رحم ایدوب فلکجه اولان اولایه الله دخی بزه رهرو اولوب حضرت الهک عدل
 الیه معالیه سندن تحویف و امید و اررجت رحمان اطفیف بین الخوف والرجا
 ارشاد ایلدی

دل بامید صدایی که مکر در نورسد * نالهها کرد درین کوه که فرهاد نکرد *
 کوکل بر صدای امید که مکر سکا ایشه بو طاقده ناله ایلدی که فرهاد ایلدی
 (مفردات) (دل) (کوکل) (با) (لایسه) (امید) (رجا) (صدای) م (یا) وحیده
 (مکر) بلکه (در) (فی) (تو) سن (رسد) ایشه (نالهها) ناله ز (کرد) ایلدی
 (درین کوه) بو طاقده (فرهاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) یارب
 کوکل مشک کال رحمتک و منعم علیهم اولان اولیالک همت و ارشاد لری سبیل
 بماسا مقصوده نائل اولوب بو عالم اینلاده عاجز و مضطر قالد ایچون سیک

شمع میم معنی جهنده سوخته مقید در ضمیر منصوب متصل معنای سته که حرف بیان * محصول بیت *
 شمع کبی که بنم او زرمه صراحی کر به و قوز فغان ایلدی یعنی ذی روحدن غیر جسادات یله بیتی آیدوب و بکا اقلدی
 (بکا کویم که با این درد جان سوز * تطبیق قصد جان نتوان کرد) بکا کویم قشده دیه بیلورم یعنی سولیم کیمسه ایتان من
 درد جان سوز اضافتی بیانه تطبیق مبتدا و مابعدی خبری میم متکلم معنی جهنده ناتوانه قید در قصد جان اضافتی مصدرک

مفعول ثانوی تا حرف ملیدر توان قدرت پس قوای سلب ایدیمجه قدر ترسز اولور که معنای لازمی ضمه در جانانک ناتوانه اضافتی
 یانه در * محصول بیت * قشده دیه بیلورم که بوجان بولدری در دله طیب بنم ناتوان چخه قصد ایلدی یعنی بوقدر
 در دولا به گرفتار ایکن طیب بکا شغفت اید چک ایکن جان ناتوانه قصد ایدر پس بو معنای کیمه دیک اولور که تصدیق
 ایلده (میان مهر بانای توان گفت * که یار ما چین گفت و چنان کرد) میان مهر بانان اضافتی فی معنای و بالایه در که
 رابط مفعول قولدر * محصول بیت *

مشغی بچو بولر اوردن سنده چنان دیک اولور
 که بزم یار من یو یله سو یادی و باو یلادی
 یعنی ایاد بکی جفسالردن شکایت ایتک
 جائز کادر هر نه که ایلر سه قیل و قاله بچال
 بوق تنکیم دیشلر (بیت) آن دوست
 نباشد که شکایت کند از دوست * هر
 خون که دلارام بر زدن بیتی نیست (عدو با
 جان حافظ آن نکردی * که تیر چشم آن
 پرو کسان کرد) جان حافظ اضافتی لایه
 آن اسم ش زدر مصرع شینک مضمونه
 که حرف بیان اسم اشارت تیر چشم
 اضافتی لایه مجازا آن افظنه اضافتی
 لایه و آن اسم اشارت پرو کسان و پرو
 کن و صفت ترکیبی افشا مضمونه * محصول
 بیت * دشمن قادر اولده حافظک جاننه
 اول چشمنی ایلدی که پرو جانانک تیر چشمنی
 ایلدی یعنی حافظک جاننه بود و سندن
 تیر چشمنی ایلدی بکنی الله دن کله دشمن
 ایلدی مصرع اولک تحفه بنده عدو
 حافظک جاننه اتی ایلدی دین حنی ادای
 ایلدی (وله ابضا) (باد بایه انکه زما
 وقت سفر یاد نکرد * بودای دل غمیده
 ماشاد نکرد) که حرف بیان آن در وقت
 سفر اضافتی فی معنای در بودای با حرف
 حبس دل غمیده اضافتی بیانه غمیده نیک
 مقدم مفعول در دل فانی غمیده نیک
 مایه اضافتی لایه در نکردک دل مفعول
 و شاد مفعول ثانسی * محصول بیت *
 نکسون اول سفره کیمک وقتند بزدن
 یعنی بزی ایلدی پرو دایه بزم غم کور مش
 کوکلری شاد ایلدی یعنی اولور دلسون
 اولد که جانان مسافر اولد بیتی وقت بزی
 ایدوب پرو دایه ایلک سبیل غمیده
 کوکلری شاد ایلدی بکی حاصلی بوجال
 او تیللم بوییت اول معنای مشرور که
 خواجه نیک جانانی و یا حاجت بندن برایی
 سفره کیدوب خواجه بودای یار مش اوله

باب و حنکدن غیری به کیتوب بون عمرده دو قوب سن محب المضطرک (لا تفتطوا
 من رجف الله) و صد کریمک مقتضای سجد بلکه سندن بر اجابت امیدیه جبال
 راستن کبی انجیق سیک در کا عکده ملازم وثابت اولوب نچد ذل و حقار و نه
 صد هزار تاله رو نیازل ایلدی حاشاکه سیک درد عشق سکدن و خد نکدن
 شکری ایلدی

شاید از یک صبا از تو یاموزد کار * زانکه چالاک تر از این حرکت باد نکرد *
 لایقدر اگر صبا یکی سندن ایش او کر نه اول سیدن که بو حرکتن زیاد چاک کبی
 باد ایلدی (مفردات) (شاید) (لایق) (از) (کر) (یک) (رسول) (صبا) (باد صبا
 (از تو) سندن (یاموزد) او کر نه (کار) ایش (زانکه) (چالاک) (چاک
 (ز) ادات تفصیل (ازین) بوندن (حرکت) م (باد) بدل (نکرد) ایلدی
 (معنای اشارتی) یارب منم علیهم اولان اولیالک کن عون و عذاب طاب ایاکلام
 سیک صفا تکله موصوف اولد قلدنددر حاشا که سیک امر کده سکا سیک دکالدر
 (و ابتغوا الیه الوسیله) سر نجه و سائلدر (ان هو الا وحی یوحی) سر نجه
 لایقدر که بو سائلدر و رسولر (داعی الی الله باذنه) سر نجه چله کار لری سندن او کر مک
 الیه ایشالدر و زرا بر کیمه سیک تجلیک مقتضای سجد حرکتی بولردن زیاد ایلدی

سایه تاباز گرفت ز چمن مرغ سحره آشبار در شکن طره شمشاد نکرد *
 ناکه چندن سایه کبی کیر و طوطو ک مرغ سحره شمشاد ک طره سی بو کنده بووه ایلدی
 (مفردات) (سایه) (کولک) (تا) (حتی) (باز) (کیر) (کرفتی) (طوطو) (ز) من
 (چمن) (باغ) (و باغچه) (مرغ سحر) م (آشبار) (بووه) (در) (فی) (شکن) (بوکام
 (طره) (زاف) (شمشاد) (سرو غنای) (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) (انک
 لایه دی من احیت) سر نجه یارب سن عارف بالله اولان قوکر بیک روضه معارف
 ولان قلدن سبیل عیانک کیر و طوطو اهدا و ارشاد ایچون انلره اذن و یرد بیکه
 (و بالاسحر اهرم استغفرون) اولان و ابیرک راه مستقیمه سندن مقتضای تجلیک
 حکمتک غیری به حرکت و سکون ایلدی

کلک مشاطه صممش نکشد نفس مراد * هر که اقرار بدین حسن خدا داد نکرد *
 صنع الهی مشاطه سیک فلی اول کیمه نیک مرادی نقشی چکمز هر کیمه بو حسن
 خدا داده بی اقرار ایلدی (مفردات) (کلک) (نک) (مشاطه) (عروسک) بوزنی
 یاز بچی (صنع) م (ش) ضمیر (نکشد) چکمز (نفس) م (مراد) م (هر که)
 هر کیمه (اقرار) م (بدین) و (حسن) م (خدا داد) خدا و بر کبی (نکرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) چونکه اید و اولیالک اهدا و ارشادی دخی اذن خدا
 الیه اولیق معطی حقیقی و صانع عالم اولان حضرت الهک صنعی قلی شول کاندده
 ظهوراتی سندن تیلوب کفندن بیان محب و فروز مرادی نقشی چکمز و سعادت
 یوزندن اولان مراداتی حصول بید اولمز هر کیمه صوری و معنوی انیم لایخصی

(آن جوان بخت که می زدرقم خیر قبول * بنده پیرندام زجه آزاد نکرد * جوان
 و طالبدن مراد دولتدر یعنی طالعی و دولتی بیک که رابط صفت رقم فافک فیکله تصرفات ایچر سامدند و لا اعر ب
 فافک سکونیه و قور مصدر در رقم رقم دن یعنی نصیر نصیر یا بندن کتابت مناسنه قال الله تعالی کتاب مر قوم خبر
 قبول اضافتی بیانه بنده بیره بویه * محصول بیت * اول طالع و دولتی جوان که مقبول خبر رفتی آوردی پیر بنده سنی بیلزم به دن ازاد ایلدی

خبره سعی ایدردی پیرفته سنی نه ایچون ازاد ایلدی یعنی نحر بر عبادده مقبول خیر اندن و علی الخصوص عبد پیواله
 بس اول طالعی جوان بن بد سین هجران رفتن نیچون نحر ایتر که بوقدر زمان اسیر کنند هجران و فراق اولشم (کاغذین
 جامه بخونابه بشویم که فلک * و هخونیم بیای علم دادنکرد * کاغذین کاغذ غینک قیچله وای نیی وونون نا کیده کاغده
 منسوب دیمکدر کاغذین جامه منظم کیدیکی کاغذ دن قفساندربونک اصلی بودر که قزل باش او باشد دن اول خذلهم
 الله تعالی بحمدہ قاعده بویادی کدر کیمسه

۲۷۰

و محسنات همتا جله سی حقیقته حضرت الالهک عطاسی اولدیقن اقرا ایلدی
 مطرب یارده بگردان و زن راه عراق * که دن راه بشماروزما یاد نکرد *
 ای مطرب پردی دوند و عراق پرده سنی چار یار یو یوله کتدی و یزدن یاد
 ایلدی (مفردات) (طربا) ای مطرب (پرد) پرده ساز (بگردان) دوند (زن)
 اور (راه) بونده پنه پرده سازم شسته در (عراق) علم موسیقیه مقام عراقدر (که)
 زیرا (بدین) یو (راه) یول (بشد) کتدی (یار) م (زما) یزدن (یاد) ذکر
 (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای فرح بخش قلوب عاشقان اولان شیخیم یزی
 عجب و غروری مقتضی اولان پرده بشربدن خلاص ایلد و یزی قلبی الالهک ذکر یله
 اطمنان بولوب شوق عشقه مست و مستغرق اوله جعفرزاده مستقیمه ارشاد ایلد
 زیرا محبوب حقیقی اولان الله (هذا صراطی مستقیم فاتبعوه ولا تعبدوا الا الله)
 پیور مغله رضاسی یوان بیان ایلدی واحکام قرآنیه سنین یزم هوای نفسمزدن
 ایچون بیان ایلدی

غزلیات عراقیت سرود حافظ * که شنید این ره دلسوز که فریاد نکرد *
 عراق غزلیات حافظ ابرسی بو کوکل باقیچی پرده بی کیم ایشندی که فریاد ایلدی
 (مفردات) (غزلیات) م (عراق) مقام (با) نسیه (است) در (سرود) ابری
 ونعمه (حافظ) م (که) کیم (شنید) ایشندی (این) یو (ره) پرده (دلسوز)
 کوکل باقیچی (فریاد) م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) ای سالک اگر راه
 مستقیمه حضرت الالهک شوق و عشقه مست و مستغرق اولم دیرسک حافظک
 اسان غیله بیان ایلدی غزلیاتک جله سی دروننده ذره قدر لذت ایمان اولنره بحرك
 عشق الهی بکر کوکل باقیچی واردات ایلد ظاهر و بیدن جانلی کلامی کیم ایشندی که
 فریاد ایلدی معنای الله بیک کات فیوضه نهم آمین

وله ایضا

دایر رفت و دلشد کازرا خبر نکرد * یاد حرف شهر و رفیق سفر نکرد *
 دایر کتدی و عاشقانه خبر ایلدی شهر مصاحبتی و سفر بولداش یار ایلدی (مفردات)
 (دایر) م (رفت) کتدی (دلشد کازرا) عاشقانه (را) ادات مفعول (خبر)
 م (نکرد) ایلدی (یاد) ذکر (حریف) مصاحب (شهر) م (رفیق) م (سفر)
 م (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) آه مدد الله که بوحال انقباضده آشنای ازلی
 اولان کوکل مغناوی و مجبوری فیض و تجلیات ربانی یزدن کتدی و عاشقانه خبر
 ایلدی و وطن اصلی اولان عالم ارواح شهرتده مصاحبتی و یو عالم سفلی به سفر
 ایش روح متجلا رفیق سفر معنو یعنی یاد ایلدی

بخت من طریق مروت فرو گذاشت * باو بشاه راه طریقت آذون نکرد *
 یا بنم بخت مروت طریق ترک ایلدی یا اول دلبهر طریقت شاه راهنه اوغرامدی
 (مفردات) (یا) تردد (بخت) طالع (من) بن (طریق) یول (مروت) احسان

فرو

صبا به اضافتی بیایه در پناه و زدن فعل مضارع مفرد غایب در فاعلی صبا به را جمع ضمیر کار مفعول صریحی و زو غیر صریحی زانکه
 زان ازان دن مخفف که حرف بیان چالا کتر ادات تفضیل در چالا که چو یکده و یا قشقه در لر یو چو یکده دیمکدر ازان
 همزه ثانیه قطعه او قورابن اسم اشارتدر حرکت * محصول بیت * لایقدر که صبا یکی شدن صحت او کره یعنی چاپکاک
 و چو یکک زیرا یو حرکتدن یعنی سنک حرکتدن چالا کتر و چا یک حرکتدن با صبا ایلدی حاصلی یاد حرکتده و ایچمه ده

بقیاد در بشد با حرف تأکید شد بونده رفت معنایه در فاعلی یار در واو حرف عطفر دما یزدن یعنی ایلدی یعنی
 یزی اکوب تودیع ایلدی * محصول بیت * خواجه مطربه خطاب ایدوب پیور * چونکه یار عراق بونده کتدی سنده غیری
 پرده ترک ایدوب نغمه عراقه باشه زیرا یار یو یوله کتدی و یزی ایلدی مقام عراقه دوزن و بر که انی استماعه کوکله
 نوعانسی کله بونده عراق عراق عرب به تخصیص ایلان تخصیص بلا تخصیص ایش (غزلیات عراقیت سرود حافظ * که
 شنید این ره دلسوز که فریاد نکرد) عراق

۲۷۱

(فرو) اشغی (گذاشت) فودی (یا) تردید (او) خنیر (یا) للمیاسه (شاهراه)
 اولو یول (طریقت) سلوک (گذر) یکید (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی)
 متهم که اول کوکل مجبوری اولان تجلیات عدم ظهوری با یزم بختن طریق مروتی
 و راه استقامتی ترک ایلدی اندر باخود اول نیجی راه سلوک وای عقاسده نیجه
 اسرار خفیه جامع اولد یعنی ظهوری ایلدی و اوغرامدی ظاهر کورنگ
 ایلدی اندر

من ایستده تا کنش جان فدا چو شمع * او خود کدر با جونسیم سحر نکرد *
 بن طور شمع که شمع کی اکلجامی فدا ایدم اول خود یزه نیم سحر کی اوغرامدی
 (مفردات) (من) بن (ایستاده) طور شمع (تا) حقی (کنیم) ایدیم (ش) خنیر
 (جان) م (فدا) بذل (چو) مثل (شمع) موم (او) خنیر (خود) کتدی (گذر)
 اوغرامدی (یا) یزه (چو) مثل (نیم سحر) سحر بی (نکرد) ایلدی (معنای
 اشارتی) بن حضرت الله دن دایما ایستدم که حضرت الالهک عشق و تجلیاتی
 بولده شمع کی یانه جانی فدا ایدم اول ایدوب محبوب دایما قلیبی کتدی و جاننده
 قلب و نحر یک ایتک ایچون سحر بی کی یزه اوغرامدی ایلدی

کتم مکر بکر به داش مهربان کنم * در سنک خاربه قطره باران اثر نکرد *
 دیدم مکر کیم ایلد کوکلنی مهربان ایدم سنک خاربه باران قطره سی اثر ایلدی
 (مفردات) (کتم) دیدم (مکر) بکر به (خاربه) قطره (دل) کوکل (ش) خنیر
 (مهربان) محبتی (کنیم) ایدیم (در) فی (سنک خاربه) فیاطاشی (قطره) طامله
 (باران) یغمور (اثر) تأثیر (نکرد) ایلدی (معنای اشارتی) نغمه فکر ایلایوب
 دیدم که یو نیجی رحمتک دواشته طریق مکر نشسته رفت و جاب رحمت اولان بکایه
 و هزار دل و حقانله نیازی درگاه حقه حصر ایدوب خصوصه اکر به سحر کاغده
 ملازم اولنله محبوبی کتدی به محبتی ایدم و دوام فیحلی بولم (العبدید بروا له بقدر)
 سر نیجه تدبیر من تقدیر حقه موافق کلوب بو کرید و نیاز من اثری ظهوره کلمی تکبیر
 قطره باران سنک خاربه اثر ایلدی

مرغ دل ارجه باز و پرازغم شکسته بود * سودای دلم عاشقی ازم بریدن نکرد *
 مرغ دلک کرچه غمدن بال و پری صفش ایلدی عاشقانی دامنک سودا سنی باشند
 چغرمدی (مفردات) (مرغ) فوش (دل) کوکل (ارجه) کرچه (بال) فناد (پر)
 قتاد (از) من (غم) م (شکسته) صفش (بود) ایدی (سودا) هوا و محبت (دام)
 طوزاق (عاشق) م (با) حصه ریه (از) من (سر) باش (یدر) طشره (نکرد)
 ایلدی (معنای اشارتی) حال انقباضده آثار تجلیات عدم ظهوردن اعلی پرواز
 اولان کوکل قوشی کرچه غمدن پروایی شکسته ایدی لکن (انا عند المکرمه قلوبهم
 لاجلی) حدیث شریفی سر نیجه اول مبارک غم دام لغا اولد یعنی چون عاشقانی دامنک
 هوا و محبتی باشند جعفری ایلدی

شهرای صوفیه دن بر قاضاک مختصیر
 و اممی ابراهیم و لقبی فخرالدین سدریان
 حدائنده وحدائت سنده کتدی شهرتده
 که همداندر علوم ظاهره فی مقام تکبیل
 ایلش مستعدا نشند ایش و بنت خاتون
 مدرسه سنده معبد کامل ایش و غایب
 خوش اولو و خوشخوان ایش قرآن شریف
 و نعت رسول اوقو دقده مجلدده چوق
 کیمه شش اولور شامادند تازه جوانله
 زباده میل و شور و شغب و ارایش که
 بر نفس محبوب یوز به یقیناسه یقاروی
 ارام اولور ش زباده عاشق و شرب و عشق
 پیشه کتدی ایش اشعار و ایاتده شورش
 عشق و مسورش محبت هویدا و ظاهر در
 بو مطلع ایلک اشعار دلسوز و دافرو زدن در
 (بیت) عشق شوری در نهاد ما نهاد *
 جان مادر بوته سودا نهاد * آب حیوانست
 آن لب باشکر * با سرشته آب حیوان باشکر *
 فی خطا کتم بگذاشت دهن * آب حیوان
 پیش آن آب باشکر * جائز نعت ملال تایی
 مولای توام دلال تایی * قضا الاله بر کون
 شهر به بر قاج قلندر کاور که بالرنده بر کوزل
 کوچک و ارایش عراقی بونله کوچک
 بهانه سله اختلاط ایلر بر قاج کون همدانده
 اولد قد نصکره ارزوی هندستان ایدرل
 عراقی بونله یار اولوب هنده بیلد کیدر
 شهر موثانه دل بونله بولداش او اولور
 زمانده مولانده شیخ بها الدین ر کر بانام
 بر عز یزوار ایش عراقی اکا مریده او سور
 شیخ یونی خلوت و فور بر قاج کون بولک تریبه
 سله مفید او اولو از جق زمانده مرادینه
 واصل اولوب بو غزل نظام ادوب صوت
 اعلا ایلد بونی نغمه به کتور (بیت)
 نخستین یاد کند زجام کردند * چشم
 مست ساقی وام کردند * حسود ل بونی
 سیخه غزایدلر که خلوته فودیفک عجم یو

غزلی ایرل دیو شیخ اکثر که ابراهیم عراقی ذره کماله عروج ایش بونی خاوندن چقادیوب کریمه سنی بونک عقد
 نکاحنه کتور حاصلی بونک مناقبی تفصیله محتاج بر در مقدسارینی حضرت مولانا جایی نفعات الانس اوا خرنده
 ذکر ایلش مراد ایدن کورسون کلدک مانحن قیده به سرود ایدر حافظه اضافتی لامیه که استفهام مدر صریحه من
 کیم ره دلسوزدن مراد نغمه دلسوزدر که ایدن سروده تعبیر ایلش ایدی * محصول بیت * حافظک سرودی و ایری عراقیک

و تصور منه تقدیر چو يك ايسه ده بواينده و بوفنده شينك توك كه ايرشمن جاناك يوريشني وصفدر (سايه تاباد كرفتي زچن مرغ چن * آشيان در شكن طره شمشاد نكرد) سايه كولكه تابونده ابتدای غایت انجودر زمانده منداكي عريسته بازونده ناكيد افاده ايدر كرفتي فعل ماضي مفرد مخاطبدر باز كرفتن بر نسته بي الو بچكمكندن ومنع ايلمكندن عبارتدر مرغ سحر ديمكده اكثر بيلندن كآيت ايدر آشيان يوه شكن بوكام و بورد طره به اضافتي لاميه در و طره ك شمشاده كذاك شمشاد شين اولك قحيله و كسريه شمشاد غايي

آنك دالرنك و بياقطنك ديترند * يعني اوزكك يوقاري نهابنده خرماصافتي كبي صبق پيرا قيلي طوب طوب دالري اولوراكاشم طره شمشاد پير * محصول بيلت * سن چندن سايه ي چكوب الالي يعني چن سبرينه وارمن اوله لي مرغ سحر شكن طره شمشاده بوايلدي يعني مرغ چن شكن طره شمشاده آشيان بابه سي سنك چن سبرينه وارماك سبيله ايلدي سنك سايه ي چن سبرندن چكوب الدك يعني چنه وارمن اولدك اولدني شمشاده آشيان يابمغي ترك ايلدي سايه چكوب المدن مرادي كندني وجود ديني چكوب المقدر ذكر لازم وارا ده ملزوم قيله ندر زرا سايه تابع وجوددر حاصل اهر اضندر كه جوهرله قائمدر (كلك مشاطه منتهش نكشد نش مراد * هر كه اقرار بدن حسن خدا داد نكرد) كلك بونده فلم منتهش در مشاطه دوز كهي خاتون كهي صنهش شين ضمير مصراع نايده كي كه به مصروفدر اضمار قبل الذكر طر بقيه شدك مصافي بخند وفدر تقد بر كلام صنع خدايش در معني جهندن شين مراد مقبوسدر نقش مرادش ديمكدر كلكك مشاطه به اضافتي لاميه و مشاطه نك صنه بياينه هر كه هر بونده احاطه افراد انجودنر و كه اعدر عريسته من كبي پس هر كم ديمك كل من ديمكدر نكردك فاعلي كيه راجع ضميردر و مفعول صريح اقرار افطير و ضمير صريح بيديندر اصلنده باين ايلدي باحرف صله ابن اسم اش ارتمد حينه حسن خداداد اضافتي بياينه در * محصول بيلت * اللهك صنع مشاطه سنك قلي اول كيمه نك مرادي نقشين چكبر كه بوحسن خداداد اقرار ايلدي يعني هر كيمه جاناك حسن خدا داده اقرار ايلدي اللهك صنع مشاطه سنك قلي مرادي نقشين چكبر حاصل الله تعالى مراد بني و برمن (مطر بارده بكردان و زن راه عراق * كه بدن راه بشد يار و زمايد نكرد) مطر باره شادي پرده نعماتك اصول اريعه سندن متفرع و منسوب اولان نيمدره دير (ملا عرقدان ماياه و بوسلك متفرع اولدني كبي پس خواجه يوزراي مطرب فروعدن و پرده دن بازكشت ابوب راه عراق چال يعني نغمه عراق و يانغمه عراق دوزنين قور كه حرف تعليل بد بن راهدن مراد راهرا قدر كه اصفهاندر كه اكا عراق عجم دير و با عراق عربدر كه

چو هر كس كه ديد دوي تو يوسيد چشم من * كاري كه كرد ديد مابي بصر نكرد
هر كيم كه سنك بوزك كوردني بنم كوزي او پدي ذرا بزم كوزنم رايش كه ايلدي بصر سز ايلدي (مفردات) (هر كس) هر كيمه (ديد) كوردني (روي) بوز (تو) سن (يوسيد) او پدي (چشم) كوز (من) بن (كار) ايش (يا) وحدنيه (كرد) ايلدي (ديد) كوز (ما) بر (بي) نقي (بصر) كورمك (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) هر كيمه بصيرت قلب ايله سنك جال بني مثالك مشاهده ايلدي بن اسيردام غم مشك چشمني بوس ايدوب تحبين ايلدي ذرا بزم حبين اولان چشمزهره ايش ايلدي (نورعلي نور) سربجه نور بصيرت تراكم ايتد بن رايش ايلدي

چو كاك زبان ريده حافظ در انجمن * باكس نكفت راز تو ترك سز نكرد
حافظك زباني قطع اولنش قلي انجمنده سنك رازي كيمه يديدي مادام كه باشي ترك ايلدي (مفردات) (كاك) قلم (زبان) دل (ريده) كاش (حافظ) م (در) في (انجمن) ديرك (باكس) نكفته (نكفت) سوبلدي (راز) سر (تو) سن (نا) مادام (رك) م (سر) باش (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) بارب صد هزار جسد اولون سكا كه بوحافظ قولكه بصيرت و بروب اسرازي عيان ايله لي زباني قطع اولنش فلم كبي خلق انجمنده سنك اسرازي كيمه به فاش و اظهار ايتدي مادام كه باشي ترك ايلدي

چو در ورهش نهادم و برمن اذرنكرد * صد اطف چشم داشتم او يك نظر نكرد
بوزي آنك بول اوزره فودم بنم اوزر بيه اوغرامدي بوز اطف ابد طوتم اول بر نظر ايلدي (مفردات) (رو) بوز (بر) علي (ره) بول (ش) ضمير (نهادم) فودم (بر) علي (من) بر (نكرد) اوغراق (نكرد) ايلدي (صد) بوز (اطف) م (چشم) ايد (داشتم) طوتم (او) ضمير (يك) بر (نظر) (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) حضرت اللهك عشق و محبي بونده بوزم طبراضه قوبوب هزار دل و حقارته مردان خداك خاكباي او اش ايكن اول محب و ب حقيقتك فيض و تجليسي بنم اوزر بيه اوغراق ايلدي و ظهور ايتدي الله ايفدن اطف بني مثل اولان رؤيت جالني ودوات و صلاتي صد ايد ايله طالب ايتدم حق تعالى ايتدم اوزره بخلي تاد و بر نظر احترام ايلدي

چو يارب تو آن جوان دلاورنكا دار * آرتير آ گوشه نشينان حذر نكرد
باري من اول دلاور جواني حفظ ايله كه گوشه نشينان آهي تيرندن حذر ايلدي (مفردات) (يا) حرف ندا (رب) م (تو) سن (آ) اول (جوان) بكت (دلاور) يهاوان (نكا) حفظ (دار) طوتم (كه) ذرا (از) من (نير) اوق (آ) م (گوشه نشينان) اهل عزتار (حذر) اجتاب (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) يارب سن اول وسيله راه عشقك اولان جوان بخت و يهاوان حقيقت مردان

چو خداري
چو بختي بوجهدن غيري يازنار ناموزون يازمشار غفلت اولمسون من مبتدا ايستاده خبري ايستادن واسطون بابله و ياسر لغندون نكيم واوله وواوسز اوخادن واخندن اقتدر تقدير كلام ايستاده ام ايلدي ضرورت وزن انجمن ميم شكلم حذف اولندي مناسي بن دورشم نا حرف تعليل كتمش كم فعل مضارع نفس شكلم وحده در كيدندن شين ضمير بيلت اولندي دلبره راجعدر كتمش مفعول اوليدر و ثانيي قيددر و جان قيدك مفعوليدر جوادات تشبيه شع مشبه بدر اوضير مرفوع منفصل ينه دابردن كنابندر

قرنلر بدر يعني آنك قرنلريني ابرلار يورورك ياندر چي نغمه كيم اش شديكه فر ياد ايلدي بويخصيصدن معلوم اولور كه اول زمانده سوز و كه ازله مشهور اولان عراق غزلري ايلدي (وله ايضا) (دلبر برفت و دلشد كاترا خير نكرد) ياد حريف شهر و رفيق سفر نكرد (برفت با حرف ناكيد و احواليت افاده ايدر دلشدگان دلشده نك جميدر كوكل كتمش كوكلري جاناك وارمن در اادات مفعولدر يعني دلشدگان نكردك مفعول اول و خبر مفعول ثانيي ياد حريف شهر يادك حريفه اضافتي مصدر ك مفعولته اضافتدر و حرف يك شهره اضافتي في مناسه در و او حرف عطف رفيق معطوفدر حرفيه و سفره اضافتي في مناسه در * محصول بيلت * دلبر كندني و عشاقه خبر ايلدي شهر ده مصاحبني و سفرده بولداشي ايكدي مراد شهرده مصاحبندن و سفرده بولداشندن خواجه كنديدر دلبردن مراد با حقيقتده دلبردر و يا احبادن بريدر بوزن غزل سابق كيدر دلبرك سفره كيدوب احباسنه توديع ايلدمه (يا بخت من طريق مودت فروكاشت * يا او بشاه راه طر بخت كذر نكرد) يا بخت بونده عريسته اما كبي در كه كاهانه اي كلامده واقع اولور و كا عطف معناسني افا ده ايدر بخت بونده طالع معناسنه در طريق مودت اضافتي لاميه و بياينه در فروكاشت ترك و اهر ايلدي ديمكدر يا او بشاه راه با حرف عطف او ضميري مرفوع منفصل معناسنه دلبره را جودر بشاه راه با حرف صله راه اصلنده راه شاه ايلدي بادشاه بولي ديمكدر اولو بولون عبارتدر بادشاه اول بولون كيدر شاهك طر بخت اضافتي بياينه در و يالاينه در مجازا * محصول بيلت * دلبرك بوايله واره سي يعني زه خبر و بره كسزن يانم طالع محبت و مودت طر بختي ترك و اهر ايلدي يعني جاناك جايندن بكا اوده نوحا ميسل و انجذاب و ارايد كي طالع مساعد ايدردي اما شدي بيلم كه طالع بكا ميلي و مساعد سي اولدني ترك محبت و اهر ايلدي مودتد ايدر و بادشاه راه طر بخت اوغرا مدعي يعني بر كيمه سفره كندني وقت طر بخت و عادت دوستاره و داع ايدوب كتمدر پس جاناك بوعادتي رعيت ايامد بكنندن معاومدر كه بو طر بخت اوغرا ميم ايش يعني بوعادتن آگاه دكل ايش (من ايستاده تا كتمش جان فدا چوشع * او خود كذر بجا چون بيم سحر نكرد) بويي بوجهدن غيري يازنار ناموزون يازمشار غفلت اولمسون من مبتدا ايستاده خبري ايستادن واسطون بابله و ياسر لغندون نكيم واوله وواوسز اوخادن واخندن اقتدر تقدير كلام ايستاده ام ايلدي ضرورت وزن انجمن ميم شكلم حذف اولندي مناسي بن دورشم نا حرف تعليل كتمش كم فعل مضارع نفس شكلم وحده در كيدندن شين ضمير بيلت اولندي دلبره راجعدر كتمش مفعول اوليدر و ثانيي قيددر و جان قيدك مفعوليدر جوادات تشبيه شع مشبه بدر اوضير مرفوع منفصل ينه دابردن كنابندر

خداري عصتكده دام ايله بزكوشه نشينان آهي تيرندن حذر ايلدي و شكران سلامتي انجمن بومر بدن در مانده (ر به نظر شفقت ايله نظر ايلدي
چو سيل سرشك ماز دلش كين بدر نبرد * در سنك خاره قطره باران اثر نكرد
بزم سيله بكر كوزمن باشي آنك كوكلندن كين كيدردني سنك خارايه باران قطره سي اثر ايلدي (مفردات) (سيل) م (سرشك) كوز باشي (ما) بر (ز) من (دل) كوكل (ش) ضمير (كين) بختني (بدر) طشره (نبرد) ايلدي (در) في (سنك خاره) قيا طاشي (قطره) م (باران) ايتدور (اثر) م (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) معدن شفقت اولان مردان خداداد بختل بوقدر زده كه فنا في النفس و فنا في الشيخ اولته قطع علاقه ماسوا اولمده كوزمن دن سيل كي بولانق قانلي باشلر دو كك واقفسي دخی اول پسر ك قليندن بزم حتمزده اولان تغيرات و عدم شفقتي كيدردني صفوت درون ايله اوليان كوز باشي قطره بارانك سنك خارايه ناثيري اولدني كبي راز ايلدي

چو جانا كدام سنك دل بي كفايتست * كويش زخم نير توجان راسبر نكرد
اي جان قضي ادر اكمنز سنك ادر كه اوستك ترك زنجي او كنده جاني سبر ايلدي (مفردات) (جانا) اي جان (كدام) قضي (سنك دل) طاش كوكلي (بي كفايت) بي ادراك (امت) در (او) اول (پيش) اوك (زخم) باره و ضرب (نير) اوق (تو) سن (جان) م (را) اادات مفعول (سبر) فلقان (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) اي محض روح باك اولان بير قضي ادر اكمنز وسعاد تسر طاش كوكلي وار در كه بر جاتنه يك جان آلي محقق و ثابت ايكن سنك نير بلاك زخمه و ضربنه جاني سبر ايلدي و حضرت ابوب عليه السلام كبي قضايه راضي او اوب بلا به صبر ايلدي

چو ماهي و مرغ دوش ز افغان من نخفت * آن شوخ ديدنه بين كه سراز خواب بر نكرد
دون كيمه ماهي و مرغ بنم افغاندن او بومدي اول مطبوع ديدني كور كه خوابدن باشي قالدرد مدي (مفردات) (ماهي) بالق (مرغ) قوش (دوش) دون كيمه (ن) من (افغان) م (من) بن (نخفت) او بومدي (آن) اول (شوخ) مضبوع و مو زون (دیده) كوز (بين) كور (سر) باش (از) من (خواب) اوتدو (بر) يوقارو (نكرد) ايلدي (معناي اشارتي) بحمد الله عطاي حق اولان درد و اشتياق من كيمه ل ظهور ايدن آه و افغاندن يانده بولان و حوش و طيور او بومدي لكن عدم استعداد مدن اول طيب الهی اولان مرشد كامل سرمدادن زانوي مرقه دن خالد بروب بكا التفات ايلدي

چو حافظ حديث نقر تو از بس كه دل كشت * نشيد كس كه از سر رغبت زرنكرد
اي حافظ شك اظيف سوزك كه زباده دلکش و مقبولر كيمه استمدي كه رغبت اوچندن از بيلدي (مفردات) (حافظ) م (حديث) سوز (نقر) كوزل (تو)

چو ل
چو بختي بوجهدن غيري يازنار ناموزون يازمشار غفلت اولمسون من مبتدا ايستاده خبري ايستادن واسطون بابله و ياسر لغندون نكيم واوله وواوسز اوخادن واخندن اقتدر تقدير كلام ايستاده ام ايلدي ضرورت وزن انجمن ميم شكلم حذف اولندي مناسي بن دورشم نا حرف تعليل كتمش كم فعل مضارع نفس شكلم وحده در كيدندن شين ضمير بيلت اولندي دلبره راجعدر كتمش مفعول اوليدر و ثانيي قيددر و جان قيدك مفعوليدر جوادات تشبيه شع مشبه بدر اوضير مرفوع منفصل ينه دابردن كنابندر

خود بودند تا کید افاده ایدر انجق گذر اسخدر کچمه و او فرامه مناسنه بنما با حرف صله باز دیکدز با نکرده مناسنه در چو ادات
تشبه نسیم مشبه به در سحره اضافتی فی مناسنه در * محصول بیت * بن دور منم که خاکپایه شمع کبی جان فدا ایلیم یعنی انک بودند
شمع کبی کندی ایدم شمع جانی بدن جان فدا ایلیم کن مراد فدا در راجان شمع ده منصور دکلدر اول دیر خود بزه یعنی
بزم جانیزه سحر نسیمی کبی گذر ایلدی حاصلی بزی منظر ایدوب که بکا و داءه کاسد یکی وقت قدمه شمع کبی جانی بدن و تشار
بزم اول خود نسیم سحر کبی بزه گذر
ایلمیوب کچمی کندی (تفتم مکر بگریه
دلش مهربان کنم * در سنک خاره
قطره باران اثر نکرد) مکر بودند نمی بچوند
با حرف سبب کریه اغله نک اسپدر
خنده کوله نک اسمی اولدیخی کبی داش
انصافی لایه کفک مفعول اولی و مهربان
مفعول ثانسی مهر بودند محبت و شفقت
مناسنه و بان ادات فاعلدر بی مناسنه
در بان قبوچی و باغبان باغبی اولدیخی کبی
در سنک در با صله مناسنه در سنک خاره
اضافتی بیانه در خاره در خاراده فره طاشه
دیرل قطره باران اضافتی لایه در قطره
باران نکرد فاعلی سنک خاره مفعول
اولی و اثر مفعول ثانسی * محصول بیت *
دیدم اوله که کریه بکا ایلدم اوله که
و سزلوب کوکلی جاننک شفقتی ایلیم
یعنی چوق کریه و بکا ایلدم اوله که
کوکلی بوشدوب بکا میل ایدرم اما
سنک خاره به بده و قطراتی اثر ایلدی
یعنی انک فره طاش کبی دلت به قطرات
باران کبی اشکم تأثیری ایلدی حاصلی
هر قدر اغایوب صفا دم ایسه بکا مرحمت
ایلدی دیکدر (دل اگر چه بال و پر از غم
شکسته شد سودای خام عاشق از سر بدر
نکرد) دل دلت دیکدر بال بودند فئات
مناسنه در رفقات و بک در بودند باله
عطف تفسیری واقع اوش از غم از سببیت
افاده ایدر شکسته شد صندی دیکدر
معام اوله که اسم مفعول فارسیده بوشوال
اوزره کاور یعنی افعال عامه نک بریده مقید
کلور و کاه اولور که قرینه سله قیدی حذف
ایدلر سودای خام اضافتی بیانه
عاشق به اضافتی ده بوله در نکرد دل
فا صلی و سودا مفعول اولی و بدر
مفعول ثانسی و از سر نکرده متعلق مفعول
صریحی در * محصول بیت * کوکاک

من (از) من (بس) زیاده (دلکش) کوکل جکیچی (است) در (نشد)
اشتمی (کس) کیمه (از) من (سر) اوج (رغبت) م (زیر) ازیر (نکرد)
ایلمی (معنای اشارتی) ای حافظ پیر حیات بخشک نیم نگاهی آتاری اولان
لسان غینک کلام لطیف زیاده مقبولدر درو ننده ذره قدر اثر ایمان اولان
عشق الهی بولانن کیمه لردن بر کیمه بوقدر که سنک لطیف کلامی ایشدوب
رغبت و حرمت ایل ازیرک ایلدی
* و له ایضا *

و اعظلم که بحراب و منبرده بوجاوه بی ایلرل چون که خلونه کیدرل اول ایلی
غیری ایلرل (مفردات) (واعظان) واعظلم (این) بو (جلوه) شوق واستقامت
(در) فی (بحراب) م (منبر) م (میکنند) ایلرل (چون) چونکه (با) ظرفیه
(خلوت) تنها (میروند) کیدرل (آن) اول (کار) ایش (دیگر) غیر (میکنند)
ایلرل (معنای اشارتی) استیذ بالله (لم نقرلون مالا نهملون کبر مقتا عندالله)
آیت جلیله سی سر بجه شول واعظلم و شول اماملر که (ولا تشتروا بالائی منافلا)
نظم شریفی سر بجه حضرت اللهک دینی دنیا به دکشوب دنیا غرضی ایمون وریا
و سعه ایمون بحرابه و کر سیده خلق بکا پاره ورسون یا خود بی مدح ایشونلر
و باعنه انداس مرتبه م و قدرم عالی اوسونده برجاه ورنصب دنیا به نازل اولیم
دیو وعظ و اما متده قال الله و قال رسول الله دبوب کوزله ادا ایدم بده خلق
بی بکسون و تحسین ایشون دین صور تا انسان مناسی خنزیر اشراط
ساعت اولان واعظلم خلق اوستده ریا استقامت و زهد و صلاح کوسرلر چونکه
(واذا خلوا الی شیا طینهم) سر بجه تنه سالینه کاورلر (اتأمرون الناس بالبر
وتنهون انفسکم) سر بجه سوبلوب و امر اید کلرینک خلافت در او فسق و فجوری
ار تکاب ایل و حضرت رسول علیه السلام سیرت شریفه سی و اخلاق حیده سی
خلافت حب دنیا سیه عوام قبولنده در او زینت و شهرت و اول ظالملر میل ایل
انواع مصیبتی مرتکب سفها مشرب اولقله دجالدن شرلی ضال و مضل اولوب
(الفساد ورثة الانبیاء مالم یخالطوا السطان ولم یدخلوا الدنیا والافحوا نوا الله
ورسوله) حدیث شریفی سر بجه اللهک و رسولک خائلی اولنلر در عصمت الله
من شرور انفسا و سیات اعمالنا بجاه حبیه محمد صلی الله علیه و سلم

* مشکلی دارم زداشتمند مجلس بازرس * توبه فرمانان چرا خود توبه کمتر میکنند *
بر مشکلم وارد مجلسک عالندن سؤال ایله غیره توبه بیسور بچیلر نیچون کندور
توبه ایلرل و توبه ده نقصان ایلرل (مفردات) (مشکل) م (با) وحدتیه
(دارم) طوئرم (ز) من (دانشمند) عالم (مجلس) م (باز) کیرو (پرس) سؤال
ایل (توبه فرمانان) توبه بیسور بچیلر (چرا) نیچون (خود) کندی (توبه) م
(کتر) زیاده اکک (میکنند) ایلرل (معنای اشارتی) بر مشکلم وارداتی

* جلسه *
اگر چه قوی و قنای غنن صغشیدی یعنی غم چکه چکه بی تاب و توان فالشیدی اما عاشقانی خام سودا سی باشند طشره
ایلمی یعنی باشند چقر مدی حاصلی تقدر که طریق عشقه غم و غصه و بلا و الم چکد بسد بواو لمز و تیز سودایی
باشندن چقر مدی یعنی عاشقانی ترک ایلدی (هر کس که دیدری تو یوسید چشم من * کاریکه کرد دیده ما بی
نظر نکرد) کاری یا حرف وحدت که رابط صفت دیده ما اضافتی لایه در بی نظری ادات سلبدر نظر دن بودند مراد

خطبی اصطلاحی اوزره ترتیب امور معلومه در بعضی تصور انده حدود و رسومی ترتیب و تصدیه قضایایی
* محصول بیت * هر کیمه که سنک رویک کوردی نیم کوزی اویدی یعنی بو قدر خوبلر ایچنده سنی اختیار ایلدی بکندی
زیرا هراش که بزم دیده من ایلدی بی نظر ایلدی یعنی ترتیب امور معلومه سز ایلدی یا خود نظر دن بصر مراد اوله
تکیم بعضی نسخه ده بوله در یعنی بزم دیده من هراشی که ایشلدی عین بصره و بصیرت ایشلدی پس آنکچون هراشی
مقبولدر (کلک زبان بریده حافظ
در انجمن * با کس نکفت راز تو تازک
سر نکرد) کلک بریده قلم در زبان بریده
نوصیف ترکیب قیلندندر دلی کسلس
دیکدر حافظه اضافتی لامید در انجمن
در نکلر در محفل مناسنه با کس با حرف
صله راز تو اضافتی لامید در راز تو
نکفتک مفعول فو ایدر و با کس مفعول
غیر صریحی در تاحرف توفیت و با حرف
تعلیل ترک سر اضافتی مصدرک مفعوله
اضا قیدر کلک مبتدا و ما بعدی صفتی
و مصراع ثانی خبری * محصول بیت *
حافظک کسک فلی دلی محفاده و محاسده
کیمه به سنک رازک دیمدی یعنی عشق
فاش ایلدی باشن ترک ایشم بجه یعنی فلت
اوجی دیدلده و یا اوجنده بر نسته واقع
اولسه اوجنی قطع ایلک حادث معروفه در
ایمدی خواجه بوحالنه فلتک زبان بریده
دعش حاصلی قلم بولم بجه کشتاب
ایز اما تراش اولد قدن صکره هر نه
ایسترسن یازا رسین مقصود کم راز
مقبول و ممدوح ایدیکن بیاند (وله ایضا)
(رو بر رهش نهادم و رمن گذر نکرد *
صد اطف چشم داشتم و لک نظر نکرد)
رو مقدم مفعولیدر نهادم کله سنک و مم
فاعلی بر رهش بر حرف استعلا و با حرف
صله رهش شین ضمیر دله مر کوز اولان
جانانندن کشتایدن و او معنای حالیت
افاده ایدر بر من بزم اوسته هر بیده علی
دیرل گذر سابقه بیان اولمشیدی که
گذر اسخدر اوضره و کیمه مناسنه صد
اطف مفعول اولیدر داشتم کله سنک
و چشم مفعول ثانی سیدر و او بنه حال
معنایی افاده ایدر لک نظر دن مراد
بونده الفاعلدر یعنی بکا انصاف ایلدی
* محصول بیت * خواجه نک بوغزل
غزل سابقه نظیره در اول چهندندر که

جلسه الله اولان عالم بالله دن سؤال ایله که حلال مشکلات حکمه اولو الابصار
اولان علوم لدیه عالمیدر یوخسه اتادن کوز سن طوغان و اعی القلوب اولان علماء
ظاهریه و رسومیه دن سؤال ایلله مشکل بو که خلقه توبه ایله امر اید بچیلر نیچون
کندوری توبه ده نقصان و تحریف ایلرل

* کو بیاباور نمید ازدر وزداوری * کین همه قلب ودغل در کار داور میکنند *
کو با خیانت کونه ایشنلر که حق تعالی ایشند بو دکلر ربا و حبله و قلب ودغل
ایلرل (مفردات) (کویا) صانکه (باور) قصه دینق (نمید ازدر) طوئمنلر
(روز داوری) حکومت کونه یعنی قیامت (این) بو (قلب) خالرا نلق (دغل)
حبله و مکر (در) فی (کار) ایش (داور) حاکم (میکنند) ایلرل (معنای اشارتی)
استیذ بالله (اتأمرون الناس بالبر وتنهون انفسکم) آیه کریمه سیه تویح اولان
علم ظاهریه و رسومیه و واعظان طالبان دینی دینه خلقه توبه ایلله امر ایدوب
کندوری توبه ده تسویف ایلری و امر معروف و نهی عن المنکر ایدوب کندوری
مؤمر و مشتهی اولما لری کو بی خیانت کونه و حاکم مطابق اولان اللهک حضور
متموینه و ارفقه استغزل و تصدیق ایشنلر کی کوسرلر که حق تعالی ایشند
بو قدر قیظ ایلنق و بو قدر مکر و حیل ایلرل

* یارب این نودونن را باخر خودشان نشان * کین همه ناز از غلام ترک و استر میکنند *
یارب بونو دولت اوللری انلری کندو خرلرله بیل * ثم ایله که بو جله کبر و نازی
محبوب غلاملردن و قارندن اوتوری ایلرل (مفردات) (یارب) ای دیم (این) بو
(نودونان) یکی دولتور (را) ادات مفعول (با) مع (خر) شک (خود) کندی
(شان) انلری (نشان) دیک و طوردر (که) زیر (این) بو (همه) جله
(ناز) کبر (از) من (غلام ترک) محبوب اوغلان (استر) قاتر (میکنند) ایلرل
(معنای اشارتی) یارب سیادت ایدی و سیادت سرمدی اولان دولت عظمتی
و حقنی سنک باب منوبکده کوزی باشلی باغری باشلی جگری دلت دنگ بنده نیاز
منک اولق نیکر و صدهزار دل و حقارته برله مناجات ایله بوز سوروب قبولده
بنده کینک اولق شاد دوران اولقندن بک ایکن و حضرت اللهک غیر بدن قطع
احتیاج ایدوب خلقتن استغنا ایله ایکی جهان سلطانی اوانق ممکن ایکن
بوسعادتکن اغراض عین ایدوب نسیمی نعم شرای سقم اولان دوات غایبه به
المانان و لذات عشق الهیدن محروم اولوب لذت دنیایی لذت صائن (کالاهام
بل هم اصل) کرک عالم مهت و کرک جاهل منسک بودولت ایدیهی قبولده بیکدن
و بلاندن بدولت پستدا ایدن احقری یارب حیوان ایچندن زیاده احق قلدیغ
اشکاره برابر بر آخور یاغله دنیا آخورده اشک معیشتنده خالسونلر زیرا بونلر
حضرت اللهک قولشنی قویوب و دنیا جع ایدوب مال ایله و کوزل غلاملر
وجار بملرله و آله و قاترله کبر و استکبار ایلرل و بر لرتن نار ایلرل

وزنده و قافیه ده برابر در خواجه بیورر که اول جانانک بولی اوزره بوزم قودم یعنی بوزم دوشده دم حاصلی بولنده تواضع
وتذله منتظر اولدم اما اوزریمه گذر ایلدی یعنی اوسته اوغرامدی ایدن بوز اطف امیدینی طوئرم اما حال بو که بکا
بر نظر و بر التفات ایلدی حاصلی جا ناک کال ترفع و استغنا شدن شکایتدر (یارب توان جوان دلاور نکاه دار * کز تیراه
کوشه نشینان جذر نکرد) یارب منادی ان جواندن غرض دلتده مر کوز اولان جواندر که سابقا ذکر اولمشیدی دل

آورده اضافتی بیانیست در دلاور وصف ترکیبدر آوریدند بحسب لغت بورك كوزیجی مناسبت یعنی بوركلی اما اصطلاحه مطلق بها در دن کنا بندر نگاه دار نگاه طوت یعنی حفظ وصیانت ابله دار امری مخاطب در داریدن نگاه لفظی داشتن وداریدن و بوابکینک مشتقابه ترکیب اولسه حفظ وصیانت مناسبت کاور اما کردن وکنیدن و بوابکینک مشتقابه ترکیب اولسه نظر مناسبت در یعنی بقی کر که حرف یسان و بارابط صفت و یا حرف تعلیل اصلده که از ابدی هم ترکیبیه ساقط اولش تیره اضافتی

بسیار کوشه نشینانه اضافتی لامیه در کوشه نشینان جمع کوشه نشین در که وصف ترکیبدر نشینیدن کوشه ده اوتور بجز یعنی خلقدن منقطع و مزوی اولان درویشلر که حضرت خواجه انلرک برادر * محصول بیت * بالله سن اول بهادر و بی پروا جوانی حفظ وصیانت طوت یعنی خطادن صده که کوشه نشینلرک آهی اوقدن حذر ایلدی یعنی درویشلرک و فقراتک بدد ما سندن صفندی یوینسد * بیت اول کیدر جانانک استغنا و فراغتنی مشعردر (سیل سرشک مازدلس کین در نبرد * در سنک خاره قطره باران اثر نکرد) سبیل سرشک اضافتی بیانیست در و ماه اضافتی لامیه در دلش شین ضمیر جوان دلاور راجعدر کین و کینه بعض مناسبت در برك مفهول صریحیدر وزدش غیر صریحی و بدر با حرف صله وادات ظرف مکانیدر برك مصراع ثانی مذکور تملیل طریقیه ایراد ایدر غزل سابقه ایلدی کبی * محصول بیت * بزم کوزم یاشی سبلی اول جوانک دلدن یعنی کو کلندن بزم کین و بعضی طشره ایلدی یعنی چترمدی حاصلی نقدر که اخلدک ایسه هیچ بزم مرحت و شفق ایلدی زیرا انک دل سنک خاره کیدر و بزم قطرات اشک قطرات باران کبی در کانه بر اثر احداث ایده من (می خواستم که بزمش اندر قدم چو شمع * او خود بماند چو نسیم سحر نکرد) میخواستیم ایستدم و دیاردم دیکدر حکایت ماضی مناسبت که حرف بیان میر مش میرم فعل مضارع متکلم وحده دیکدر شین ضمیر * میخواستیم قد مه مصر و قدر اندر قدمش تقدیرده چو شمع شمع تشبیه داده در یعنی شمع

بسیار کوشه نشینانه اضافتی لامیه در کوشه نشینان جمع کوشه نشین در که وصف ترکیبدر نشینیدن کوشه ده اوتور بجز یعنی خلقدن منقطع و مزوی اولان درویشلر که حضرت خواجه انلرک برادر * محصول بیت * بالله سن اول بهادر و بی پروا جوانی حفظ وصیانت طوت یعنی خطادن صده که کوشه نشینلرک آهی اوقدن حذر ایلدی یعنی درویشلرک و فقراتک بدد ما سندن صفندی یوینسد * بیت اول کیدر جانانک استغنا و فراغتنی مشعردر (سیل سرشک مازدلس کین در نبرد * در سنک خاره قطره باران اثر نکرد) سبیل سرشک اضافتی بیانیست در و ماه اضافتی لامیه در دلش شین ضمیر جوان دلاور راجعدر کین و کینه بعض مناسبت در برك مفهول صریحیدر وزدش غیر صریحی و بدر با حرف صله وادات ظرف مکانیدر برك مصراع ثانی مذکور تملیل طریقیه ایراد ایدر غزل سابقه ایلدی کبی * محصول بیت * بزم کوزم یاشی سبلی اول جوانک دلدن یعنی کو کلندن بزم کین و بعضی طشره ایلدی یعنی چترمدی حاصلی نقدر که اخلدک ایسه هیچ بزم مرحت و شفق ایلدی زیرا انک دل سنک خاره کیدر و بزم قطرات اشک قطرات باران کبی در کانه بر اثر احداث ایده من (می خواستم که بزمش اندر قدم چو شمع * او خود بماند چو نسیم سحر نکرد) میخواستیم ایستدم و دیاردم دیکدر حکایت ماضی مناسبت که حرف بیان میر مش میرم فعل مضارع متکلم وحده دیکدر شین ضمیر * میخواستیم قد مه مصر و قدر اندر قدمش تقدیرده چو شمع شمع تشبیه داده در یعنی شمع

اول محبوبک بی پایان حسنی اول قدر که عاشق اولدر بر طاشه تکرار عشق ابله غییدن باش قالدردر (مفردات) (حسن) م (بی) ننی (پایان) نهایت (او) ضمیر (چندانکه) اول قدر که (عاشق) م (میکشد) قتل ایدر (زمره) بر طاشه (دیگر) تکرار (عشق) ابله (از) من (غیب) م (سر) باش (بر) یوقارو (میکشد) ایدر (معنای اشارتی) بومقام لی مع الله بردهشت آباد و برانید و لطیف بیاددر که مفهول بشرا نه عاجز و محبدر فقهه دره سی تمیر اولسان باغ ارم کبی اول مقام منظور و مشاهده اولدغه اول محبوب حقیقیک لذت نجلی * حسن جمال بی پای اول قدر عاشق اولدر و محو و مستغرق ایدر که وجود بشریه زندن بر اثر قالبوب سلطان عشق بجه حکمته فانی و مستهلاک اولشلر بی حساب ایکن (اذاجا نصر الله و الفتح) سر نجه زمره عشق ایدر بولذت نجلی * حسن جلاله جان فدا اخلدکه نجه بر طاشه (افواج) تکرار عشق ابله غییدن باش قالدربوب مهیا اولشلردر

بچو بنده پیر خایتم که درویشان او * کج را از بی نیازی خالک بر سر میکشد * اول میخانه پیرنک بنده سییم که انک درویشلری استغنا و احتیاج سزلدن کنجک باشی اوزره خالک ایلر (مفردات) (بنده) قول (پیر) قوجه (خرابات) میخانه (م) ضمیر (درویشان) م (او) ضمیر (کج) خزنه (را) ادات مفهول (از) من (بی نیازی) احتیاج سزل (یا) مصدریه (خالک) طبراق (بر) علی (سر) باش

یا کوب اولسی واریوب سویشیدر * محصول بیت * دردم که شمع کبی انک یعنی جوانک قد منده اولوب فسا اولم اما اول جوان بزم نسیم سحر کبی کدر ایلدی یعنی اوستزه اوغرامدی حاصلی انک خالک پاینه جان تار انک مرادم ابدی اما اول رفیع ایدوب بزم جانیمزه اوغرامدی (جانا کدام سنکدل بی کفایت * کو پیش زخم تیر تو خود را سیر نکرد) جانا منادی کدام قننی دیکدر هر پیده ای کبی استغنا میچو در سنکدل وصف ترکیبدر طاش بوركلی مناسبت بی کفایت اضافتی بیانیست

کفایت بوله پرلده عقل مناسبت در کو اصلده که اولدی که حرف بیان و بارابط صفت اوغیر سنگله راجعدر زینش زخم تیر اضافتی لامیه در اخودر مفهول اول در نکر دک و سپر مفهول ثانیسی و پیش ظرف مکانی * محصول بیت * ای جان قننی طاش بوركلی ادرا کسزدر که سنک و قوک زخمتک اوکنده کنبدی سپر ایلدی یعنی قننی احقدر که سنک تیر عشق زخمتک جانی سپر ایلده حاصلی جمع عالم سنک اسیر کند عشق در بولکه جان و باش فدا ایلدکه جاننه منت ییلور (ماهی و مرغ دوش راقان من نخت * و آن شوخ دیده بین که سر از خواب بر نکرد) ماهی باقی مرغ مطلق قوش جنیدر در باده و فرده اولان حیوانات دوش دون کیده معنایست نخت او بومدی خفتن باغی و او بومدی معنایست منعل اقتدر شوخ دیده بونده ظریف معنایست بین امر مخاطبدر کوردیمکدر بیندن آن شوخ دیده بین کله سنک مقدمه و اوایلدر و سر نکر دک مقدمه مفهول به صریحیدر و از خواب غیر صریحیدر بر نکر داند بو قاری ایلدی دیکدر اما اصطلاحه قالدردی دیکدر * محصول بیت * دون کیده بنم فسان و ناله مدن مرغ و ماهی او بومدی یعنی فرده و صوده اولان ذی روح آرام و قرار ایلدی یعنی افغان وزاری ابله جمیع نش با ناک او بومدین و چوردم اما اول ظریف نخبه ندی کور که باشنی او بومدن قالدردی یعنی انکده او بومدن او چوردم اما نفا دل کو سربوب باشنی او بومدن قالدردی حاصلی استغنا که او بومدین و چوردمی کانه ناله ایشتم اوله ونه افغان وان شوخ دیده و او حاله ابله با زاق کرک (حافظ حدیث نغز تواز بس که دلکش * نشیند کس که از سر رغبت زرنکرد) حافظ منادی حدیث بونده طاق سوزمر اددر نغز کوزل و ابی مناسبت حدیث نغز اضافتی بایندو توبه اضافتی لامیه اربس از حرف ابتدایس بونده بسیار مناسبت در که حرف بیان بس دلکش و وصف ترکیبدر کشیدن کوکل چکی مناسبت نشیند فلول نغی ماضی مفرد ایشتمی دیکدر کس کیمه که حرف بیان نشیند در از سر رغبت نشیند متعاقدر سر نکر عبت اضافتی بیانیست و لامیه در بجز از سر بولک کبی پرلده جهت مناسبت در رغبت رانک و بانک قهقه لایله و غیبت سکونیه رغبت رغبتدن یعنی علم بایندن مصدر در رغبت

(میکشد) ایدر (معنای اشارتی) بوراه عشقه قلبه نور ایمان داخل اولوب افشاح و افشاح ابله نجلی و رحانیه و نذرت روحانیه نائل اولفته برهادی * سبیل اولان مرشد کالک ارشاده محتاج اولد یغیون اول میخانه عشق الهیت پیری و اول راه حق الیقینک صاحب تدبیری اولان مرشد جبهشک بنده * کبابیم که انک درویشلری لذت روحانیدن و نشسته نجلی الهیدن ذوقیاب اولد فلرندن حضرت الهیک قیریدن قطع احتیاج ابله عالدن مستغنی اولوب کسند و له خزان ارض مرض اولسه دخی قبول ایتیموب آنج و خزان اوزره طبراق صاچلردر * ای کدای خافه برجه که در بر مقام * مید هند آبی و داهارا توانکر میکشد * ای خافه کداسی قاق و رفص ابله که مغرورنده رصوو و پرلر و کوکلری غنی ایدر (مفردات) (ای) حرف ندا (کدای) دلیلی (خافه) تکبیه (برجه) قاق و رفص ابله و سرور اول (در) فی (دیر) کلبا (معان) کافلز (مید هند) و پرلر (آب) صو (یا) وحدیه (دل) کوکل (ها) ادات جمع (را) ادات مفهول (توانکر) غنی (میکشد) ایدر (معنای اشارتی) ای قنیر اشکل لاجل الاکل بت منجوت کبی صورت محض اولان قلبن و خلد شیطان اولان شیخ کذاب برقی سورت اوغرو لینه الدان احق درویش و مجرد شور به و لقمه ایچون تکبیه کلن تکبیه د بلجیسی بی عقل و بی کیش جیف نا زین عریکه که هم سنک لقمه اولوب قیقینک دیر کدن چیتان اوله کل پر کره کندو که انصاف و مرحت ابله بو عاله زافه ایچون کلدک یوسجین ناؤمن و جنة الکافر اولان دنیا عالدنه (ار الله شرابا اهد لا وایانه) سر نجه درویش نان اولوب الله درویشی اولد بره بر شراب عشق الهی و پرلر که کوکلری غنی ایدر اگر بوشرب عشق نوش ایدر سنک سر محمدی به واصل اولوب سدنخی عالدن مستغنی اولورسک

میخانه خالی کز زنت نامرئ جانان شود * کین هوسناکان دل و جان حای دیگر میکشد * خانه قلبی بت من خالی ابله تاجا نالک منزلی اوله که بوهو سلور دل و جانی غمیری بر ایدر (مفردات) (خانه) او (خالی) بوش (کن) ابله (ز) من (بت) صم (تا) حسنی (منزل) مقام (جانا) محبوب (شود) اوله (این) بو (هوسناکان) هوسلور (دل) کوکل (جان) م (جای) محل (دیگر) غیر (میکشد) ایدر (معنای اشارتی) ای درویش اگر سر محمدی به واصل اولوب اذس حقه عالدنه مستغنی اولیم در سنک خانه نجلی اولان قلبی تعلقات ماسوی بلرندن خالی ابله ناک (لایبخی ارضی و لاسمائی و لکن یعنی قلب عبید المؤمن النقی) حدیث قد سبسی سر نجه قلبیک خانه سی محبوب حقیقیک انوار نجلی ذابنه شنه منزل اوله زیرا بوهوای نمله و تعلقات ماسوا ابله مقید اولان درویش دل و جانی ماسوا تارینه محل ایدر یکیچون نجلی * الهیدن مجرور اولشلردر

صجدم از عرش می آمدخروشی عقل کمت * قدسیان کو بی که شعر حافظ بر میگشند *

قل وزنی اوزره مصدر کاور بوبایدن رغبت عریده فی حرفه استعمال اولسه رشی * میل ابله ایستدکد ر اما عن حرفیه استعمال اولسه نکر اراده بخیردر ز بر افظ مشرکدر از بردن تخف و اولوب ز بر اولق او سندن اوقومق مناسبت برده حرکتک ایسی ز بر اولق واد یعنی قهقهه زردیرل و زوردرل و اویله زراوست مناسبت اسعدر هر بیده فوق مناسبت اما بونده زرا بردن تخفدر * محصول بیت * ای حافظ سنک کوزل سوزک زیاده دلکش اولد یفتدن یعنی جاذب قلوب اولد یفتدن هیچ بر کیمه

اشتمدی که از برابری یعنی هر کس که سنگ کوزل سوزی اشتمدی از برابری خواجه حاضر نازیدن کجا تنه رغبته رغبه در یو بیت
 بونده زیر از برابری باوست مناسبه اخذ ایلین بیاض (وله ایضا) (واعضدان کین جلاوه در محراب و منیر میکند
 چون بخلوت میرود آن کار دیگر میکند) واعضدان جمع واعضد در الف و نونه کین اصلند که این ایدی هار سه میله همزه حذف
 اولوب کین اولدی که حرف بیان و یارایط صفت این اسم اشارت در جلاوه به جلاوه بونده عرض جمال و کمال در چون ادات
 تعلیل بخلوت با حرف صله خلوت بونده

﴿ ۳۷۸ ﴾

تعلیل بخلافت باحرف صله خلوت بوده
مصدر در خلافت و دن یعنی نصر بر اینک
ناقص و او یسند تنها و یا انکر اولی
معناست میروند فعل مضارع جمع غایب
آن اسم اشارت در کاره و کار فقط و
عن الاضافه اولی کر کرد که اسم اشارت
مفعول اولیه زیرا اضافه اولیحه اسم
اشارت است در کاره و اولی کر د بکر
تقدیری آن کار را دیگر میکنند یعنی اول
ایشی خبری ایدر یعنی مجرا به و منبرده خلفه
نصیحت ایدر کار بکر بنی ایدر
و کندی لری قولی به عان او اوب
متصح اولی ظاهر مذکور اولی کنی در
اما مشهور اضافه اولی در و طبیعت
اضافه اولیحه معناد و آنوس در محمول
یت و اظهار مجرا به و منبرده عرض حال
و کمال ایدر یعنی آیدر بنی صالح و منی
عرض ایدر چونکه تهنیت و انراول
ایشک خبرین ایدر یعنی مجرا به و منبرده
سو بلد کمر بن عکس ایدر اما کار دیگر
مضاف و اسه یعنی بوبله اوور که اول خبری
ایش ایدر سو بلد کمر بن ایدر مال بدر
(خبری دارد دل زین و اعظان خبره *
رواکیحه بر منبر همی گویند که می کنند)
(مشکلی دارم زدا نشند مجلس بازرس
* تو به فرمایان چرا خود تو بد که می کنند)
مشکلی یا حرف وحدت دارم فعل مضارع
متکلم و وحدت دارند بنی بحسب افت طوثر
دیمکر اما صلاحه و بنم واره نامشده در
یعنی بر مشکلم و اردیمکر زدا نشند مجلس
تفیدر کلام زدا نشند مجلس و عذر
اضافه لامیه ایه باز بوده تا ایدر ایچوندر
ایچو پرس امر مختلط در رسیدن صور
دیمکر توبه فرمایان جمع توبه فرمادر
وصف ترکیب در فرمایدن توبه و یور بجا
معناست خود لفظ مشترک در که مفرد
و جوده مستعمل در بوده کند بلامعناست در

معناست دریاور نمی دارند یا ورداشت ویاور کردن اینها مخفی یعنی یاور غیرله مستعملدر منفرد مستعمل دکل اینها مخفی
یعنی تصدیق اینک نمی دارند فصل فی مستقبل یاور طوعزل یعنی اینها عزل دیمکدر روز داوری اضافتی لامبه در یا حرف
مصدر بحسب لغت حکومت کوئی دیمکدر اما استمالده قیامت گویند درلر کین که حرف بیان ویا تعلیل این همه بوقدر
معناست درقلب ودغل بودند را داف طریقله مذکور در تکیم (بیت) برتوا وقلب ودغل رازرمود* دیورا چون حوریشست
برستود (کار داور اضافتی لامبه در داور

﴿ ما از روز در شده مغرور صریح ﴾ تا خود درون پرده چه تدبیر میکنند
 و چون طشره برفرب و حله ابله مغرور اولش عجب پرده ایچند شده انلونه تدبیر
 بدور (مفردات) (ما) بزر (از) من (برون) طشره (در) قبول (شده) اولش
 (مغرور) م (صد) یوز (فریب) الدماق (تا) عجب (خود) (کنور) درون
 ایچ (پرد) م (چه) نه (تدبیر) م (میکند) ابدور (معنای اشارتی) بزر مکرر
 طشره حاللنه الدنوب انلرک ضرر لیدن غافل عجب انلونه المنده زم حفرده نه
 تدبیر ابدور با خود بزر طشره دن کوزن حالات سنیه لر عزمه و اصناف عجب لر یزمه
 اقوب کندور عزای اهل سعادت دن ظن ایچکله مغرور اولور زاما ورا پرده دن غافل
 (بدبر الامر) آیت کریمه می مرنجد عجب امر الهه مدبر الامور اولان ملائکه لر
 پرده ایچنده بزم حفرده نه تدبیر ابدور بخت الله علی دینه و زفتسا عاده الدارین
 بچسده حبیه صلی الله تعالی علیه وسلم

ایده یل مارب کنه بونلری قیر ایدوب خرسوار ایله زیر اوقدر فخر ونازی ترك كوله
ایدر اول برده آق كوله و خد متكر معتبر در اکابر ناسه میسر در ایقی زیر انلرك
و حبشی و نوبی کی پس خواجه غلام ترك بیور دینی انکیچوندر حاصلی زمانك نام
(بر در میخانه عشق ای ملك تسبیح کو * کاندرا نیما طیبت آدم شجر می کند) ذلک می

ای ملک ندای نامدر تسبیح کویک مقدم معقولیدر کوا امر مخاطبدر کوییدنن تسبیح سوبله یعنی الیه حاصلی مسبح اول دیکمدر صلتده که اندر در که حرف تعلیل اندر ادات ظرفیه ترکیله هادر سبیل همزه حذف اولشدر انجا یعنی در میخانه عشقه طینت آدم طین مطلقا بالحقدر و طینت اخصددر طیندن بهی آدمک جسدینه ماده اولان بالحقه طینت دور تنکیم خیرت طینت آدمدن معلومدر بخیر مصدر مییدر اسم مفعول وزنی آورده محصول بیت * عشق میخانه سنک قبوسنده ای ملک مسبح اوایوب تسبیح اوقو تعظیما و تکریم از برادر میخانه عشقه

۳۸۰

وهر دان خدادن بر جاعتدخی تقدیر خدایه - وواله ایلد یاراما انلردخی کویچی بندیکی مقداری سعی و مجاهده دصکره تجلی و مشهده میسر اولرسه نیجه ایده لم تقدیر خدا یوبله درد یوب به سعیدن خالی اولر و معلول ظهور عزیر

در فی الجمله اعتماد مکن بر ثبات دهر * کین کارخانه ایست که تغییر میبندد *

حاصل کلام دهر ک ثبات و بقا سسته اعتماد ایله زیرا یو بر کارخانه در که تغییر ایدر (مفردات) (فی الجمله) حاصل کلام (اعتماد) (مکن) ایله (بر) علی (ثبات) قرار (دهر) (زمار) (که) زیرا (کارخانه) ایش او ی (یا) وحدتیه (است) (در) (تغیر) بوزمقی (میکنند) ایدر (معنای اشارتی) حاصل کلام بوعالمک ثبات و بقا سسته اعتماد ایله که ایام عمر عمر میسیر همان باعث خافتن اولان عبادات و طاعات و تحصیل معرفت جد و سعی ایله زیرا یو کارخانه عالم فانیدر بقای یوقدر که عاقبت یو ارکورین معدوم دوزنری تغییر ایدر

چون قلب تیره هیچ نشد حاصل و هنوز باطل درین خیال که اکبر میبندد *

سیاه قابدن غیری هیچ حاصل اولدی و هنوز باطل خیالده که کیمیا ایدر (مفردات) (جز) غیر (قاب) کوکل (تیره) سیاه (عج) قضا (فشد) اولدی (حاصل) م (هنوز) (شعری) (باطل) م (در) فی (این) یو (خیال) م (اکبر) کیمیا (میکنند) ایدر (معنای اشارتی) قوله تعالی (ان الصاوة تنهی عن الفحشاء و المنکر و الذکر الله اکبر) سر نمجه ذکر و نماز و طاعات و نیاز قلبی آگاه و نور ایمانله مقرب در کا قیافه باعث ایکن عبادت و طاعت و طاعت خالص اوجه الله اولیوب ریا و مسمیه ایله و غرض نفسانیله اولدیغندن غفلتدن و سیاه قلبدن غیری حاصلین اولدی ریا ایله اولان عن مردود درگاه ایکن زهنوز ظن و خیال ایدر زک اکبر کیمیا قبول ایدر یو ظن غاسددر

چون می خور که شیخ و حافظ و مفتی و محاسب چونیکه ایمان فطر ایده مسیحین جله سی

شراب ایچ که شیخ و حافظ و مفتی و محاسب چونیکه ایمان فطر ایده مسیحین جله سی تزویر ایدر (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (شیخ حافظ مفتی) م (محاسب) صو باشی (چون) چونیکه (نیک) ابو (بنکری) نظر ایده سین (همه) جله (تزویر) کذب (میکنند) ایدر (معنای اشارتی) ای حافظ آگاه اول سیف قاطع اولان وقتکی ضایع ایلد هر نفس شراب عشق الهی نوش ایدوب مضهر تجلی ربانی اولفه سعی ایله که بواحوال طریق و اسرار شریعتی عالمی ظاهر دن و علمای باطندن و عوام و خواصدن هر کیمیکه کاهی یلدم و نهایت مرئوسه واصل اولمدر برسد اگر ایمان نظر ایله نظر ایدوب انصافی ایدر سنک پیاور سنکه جله سی کذب و تزویر ایدر

وله ایضا *

آنان که سنک را بنظر کیمیا کنند * ایا بود که گوشه چشمی میبندد *

انلر که نظر ایله خانی کیمیا ایدر عجب اوله میکه بزه بر گوشه چشم ایدر (مفردات) (آنان که) انلر که (خالک) طریقی (را) ادات مفعول (بنظر) نظر ایله (کیمیا) م

کند *

در ویشاندن مراد یاده برست متعطلش رتدر در کج را کجک دیکمدر را اضافت معنایی افاده ایدر از فی نیازی فی ادات سلبه و نیاز احتیاج یا حرف مصدر از فی نیازی احتیاج جسر لقندن دیکمدر خالک میبندد مقدم مفعول صریحی در بر سر محاسب لغت باشی اوزر به دیکمدر اما یونده اوست عز ادر فوق مناسبه * محصول بیت * میخانه نک قولیم که انک ملا زملری و باده سنکه محتاج اولان رند ر کال احتیاج جسر لقندن خزان و اموالک اوسته طبراق صیجر یعنی کج و مالک طبراق باشنه دیر حاصلی اسباب و اموال دنیا

یانلرده بی قدر و بی اعتبار در (ای کدای خانه برجه که در دیر معان * مید هندانی و دلها را توانگر میبندد) کدای خانه اضافتی لامیه در کدای خانه دن مراد بر خاتمه دن فیض تحصیل ایلد کیمین خاتمه ای بکلین ماضی در برجه یونده تا کید افاده ایدر انجیق وجه امر مخاطبدر جهید دن صیجره دیکمدر مقصود اکلنه دیکمدر یعنی نیز طاق کیت که حرف تعلیل در معان یونده در دن مراد میخانه و معان دن میخانه جیارمید هند فعل مضارع جمع غائب و بر ر دیکمدر ای یا حرف وحدت میدهند مفعول صریحی رسو و بر ر دیکمدر که حرف بیان و بارابط صفت دلهارا میبندد مقدم مفعول صریحی در و توانگر مفعول ثانیه سی محصول بیت * ای خانه کدای تیر اول صیجره که میخانه جیار میخانه منده بر صو و بر ر که کو کلاری غنی ایدر سودن مراد باده در که انی ایچک بسک قویته مالک اولور پس اقتیادن اولمی لازمدر حاصلی پادشاه عالم اولور (خانه خالی کن زیت نامزل جاتان شود * کین هوسناکان دل و جان جای دیگر میبندد) خانه کن صیغه سنک مفعول اولیدر و خالی مفعول ثانیه زیت مفعول غیر صریحی خانه دن مراد خانه دلدن و حرف تعلیل منزل جاتان اضافتی لامیه در منزل جاتان شود که خبری و تحتیه خانه به راجع اولان صیجره اسمی کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر هوسناکانه هوسناکان الفبوتون ادات جمع ذوی العقولدن و نالک نسبت معنایی افاده ایدر فرحناک و غمناک و غضبناک کی دل و جان میبندد مفعول ای در و جای دیگر مفعول فیهی در محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه یورر که خانه قلبی شدن یعنی غیر بدن خالی ایله تا که جاتان ازله منزل اوله زیرا یو اهل هوس و هوا یعنی اهل دنیا جان و دانی غیر یلره مقام و منزل ایدر حاصلی عاشق صادق اولدر که خانه دلده جانان غیری به مقام و مکان ایدینه پس دنیا و مافیها هر کز خاطرینه خطور ایلیه و پوره سنه اوغرا می بعض نهضه ده بویت یوبله واقدر (خانه خالی کن دلا نامزل سلطان شود * کین هوسناکان دل و جان جای لشکر میبندد) سلاطاندن مراد جاناتدر و لشکر دن مراد اقتیاددر یعنی دنیا

۳۸۱

(کنند) ایدر (ایا) عجب (بود که) اوله میکه (گوشه) بوجاق (چشم) کوز (یا) وحدتیه (بما) بزه (کنند) ایدر (معنای اشارتی) اول نظر پاکه طبراقی کیمیا و اشتیاقی سعدا قلیچی خلیفه خدا و وارث انبیا و کلین اولیا عجب بوخالک مذلتده اسیر نفس و هوا و عاجز و مبتلا و غریب بی نوا قالمش درد منده بر کوز او جیله نظر ایدوب نفس عبسی وارزله بر همت ایدر ای اوله

دردم نهفته به زطیان مدعی * باشد که از خزانه غیش دوا کنند *

کذاب طیلر دن دردم کیز او اولوق بکدر اوله که غیب خزانه مندن اول درده دوا ایدر (مفردات) (درد) م (م) بنم (نهفته) کیز او (به) یک (ز) من (طیلسان) طیلر (مدعی) کذاب (باشد که) اوله که (از) من (خزانه غیب) خزانه رجان (ش) صمیر (دوا) م (کنند) ایدر (معنای اشارتی) کذاب و مدعی اولان مشایخ صوریلر دن درد و غم کیز او اولوق بکدر همان حضرت الله و اهل الله توجه و انجا ایده میکه خزانه غیب الهیدن اول درده دوا ایدر

چون حسن عاقبت به برندی و زاهدیست * آن به که کار خود به ثبات رها کنند *

چونیکه حسن عاقبت رند لک و زاهد لک ایلد دکلدر اول بکده کند و ایشی عنایت حقه تقویض ایدر (مفردات) (چو) چونیکه (حسن عاقبت) ایمانله اولمک (نه) ننی (یا) لاملا به (رند) لالائی (یا) مصدریه (زاهد) م (یا) مصدریه (است) در (آر) اول (به) یک (کار) ایش (خود) کنسیدی (بعثایت) عثایتیه (ره) ترک (کنند) ایدر (معنای اشارتی) چونیکه مأمونین اولان اتیاسی عظام و بشر باطن اولان ذوات کرامدن ماعدا کرک عاشق کرک زاهد کرک عارف کرک عابد هیچ بر کیمیه به ایدنه و حسن خانه ایله دنیا دن آخرنه کنش و اهل سعادتدر دیو حکم صحیح دکلدر مؤمن متقه لایق اولان بودر که بر حاند مفرور اولیوب بین الخوف و ال جاجیع اونی حضرت الله لطف و عنایتیه تقویض ایدر

ممشوق چون نقاب زرخ برمی کشد * هر کس حکایتی به صورت چرا کند *

محبوب چونیکه بوزندن نقاب زرخ ایدر هر کس بر حکایتی تصور ایلیه بچون ایدر (مفردات) (ممشوق) م (چون) چونیکه (نقاب) بده (ز) من (رخ) یکای (بر) یوقار و (می کشد) چکمز (هر کس) م (حکایت) م (یا) وحدتیه (یا) لاملا به (تصور) فکر و ظن (چرا) بچون (کنند) ایدر (معنای اشارتی) ممشوق حقیقی اولان حضرت الله اسرار غیبیه مندن و امور آخردن هر ر کیمیه به دفع حساب ایله کشف ایدوب بیلدر بشدر عجب بو صیجره شیطان اولان عوام ناس حقیقت حاله کاهی علیه واقف اولمدر بر قوری ظن و تصور ایله بچون بیلد کلمی خصوص صدن حکایت ایدر

۶۶

۶۶

وما فیها حاصلی ماسوا (صیغهم از عرش می آمد خروش عقل گفت * قدسیان کوی که شعر حافظ از بر میبندد) بعض نسخه ده صیغهم ریشه وقت صبح واقدر ایکی سنک معنایی بر در می آمد کاور دی دیکمدر خروشی با حرف وحدت و یا تکیه ایچوندر صیغهم مبتدا و ماضی خبری و عقل مبتدا و گفت خبری و مصراع ثانی گفت مفعول قوی قدسیاندن یونده مراد ملائکه ایله ارواح پاکاندر کوی فعل مضارع مخاطبدر یعنی اشیدیدک دیدک حاصلی اشتنک دیردک

که حرف پسان با حرف صله چه مقدم معنوی است که می کنند و یا بر غیر صریح * محصول بیت * نیز معنائی
 و تشبیه آشوبش و مضایقه و برز کنه بو سالک یعنی رندلی کور پیر نه ایشلر ایلر یعنی باده سنی ایچوب مستفیض
 اولد قاری و ذوق و صفا سور دگری بجز که کلندر بی اوغور لبوب باده حقی کسوب نیجه در لواهاست و حقارت ایدر
 (صد آب رو بنیم نظر میتوان خرید * خوبان درین معامله تقصیر میکنند) آب رو اضافتله یوز صوبی در بی عرض
 معنایسته نیم نظر اضافتی لامه در خرید
 یونده خریدن معنایسته در خوبان مبتدا
 تقصیر خبری و درین معامله تقصیر متعلق
 * محصول بیت * یارم نظره یعنی ادنی
 التفاتله یوز در لویوز صوبی صلتون المی
 او اور یعنی می کند اما خوبا یومعه ده
 تقصیر ایدر یعنی می کند که حسن
 التفاتله هر کسک دانی فرقیسته ایدر
 و کند بلرک اسیر کند محبتی قیسه را اما
 یومعه ده تقصیر ایدوب اعمال ایدر
 (قوی میجد و جهد نهاده و صل دوست *
 قوی دیگر حواله بتقدیر میکنند)
 قوی ده یا حرف وحدت میجد باسی حرف
 صله نهاده و متعلق ونها دندک فاعلی
 قومه راجع ضمیر وصل دوست معنوله
 صریح صدر اضافتی مصدرک معنوله
 اضافتی در قوی دیگر یا حرف وحدت
 دیگر یونده غیر معنایسته حواله می کنند که مقدم
 مفعول صریحی و بتقدیر غیر صریح
 * محصول بیت * بر قوم که دوست و صلتی
 جد و جهد یعنی سعه حواله ایلر حاصلی
 وصل جاتان سعی و کوششله میسر در
 درل و بر قوم دخی تقدیر بر دانی به
 حواله ایلر یعنی دیدار که ازاده مقدر
 اولد یسه جد و جهد میسر اوور
 اما ازاده مقدر اولد یسه سعی و کوششله
 میسر اولز (فی الجمله اعتقاد مکن ریثات
 دهر * کین کار خانه ایست که تفسیر
 میکنند) فی الجمله حاصل کلام دیمکدر
 اعتقاد مکن ایله یعنی طیاره بر ریثات دهر
 بر یونده حرف صله ثبات بقا معنایسته
 دهر دن یونده مراد دنیا در کین که حرف
 تعلیل این اسم اشارت کار خانه ایست
 سابقا پسان اولمش ایدی که کارگاه
 کارخانه بر نیجه گفته ایش ایشلدیکی
 درل یونده کارخانه دن مراد دیسار
 و ایست همزه حرف توسل و با حرف وحدت
 و سین و ثادات خبر بو بر کارخانه در دیک اولور که
 تقصیر کلام تغییر میکنند در * محصول بیت *
 حاصل کلام دهرک و دنیانک ثبات و بقا اعتقاد ایله
 در که اتی تغییر ایدر یعنی العالم متغیر حسیجه بر حال
 و خطایله مقرر اولوب بوکا اعتقاد ایلین فاعل دایره عقلدن
 یرونر (جز قلب تیره هیچ نشد حاصل و هنوز * باطل درین

کبر لوجه چوق خبر ایدر ل

* حافظ دوام وصل میسر نمی شود * شاهان کم التفات بحال کداکتند *
 ای حافظ و صلات دوا میسر اولز شاهلر کداتک حالت التفاتی آز ایدر (مفردات)
 (حافظ) م (دوام) م (وصل) م (میسر) ممکن (نمی شود) اولز (شاهان)
 باد شاهلر (کم) اکسک (التفات) رغبت (با) للملابسه (حال) کیفیت (کدا)
 فقیر (کتند) ایدر ل (معنای اشارتی) ای حافظ کچه نظر اهل الله باعث قربت و سبب
 و صلندر اما یومعه دوام وصل میسر اولز زرا اول در نای وحدتک
 مستغرق اولان شاهان سبقت ما و یا و حال کداه التفات آز ایدر

وله ایضا

* شاهان کرداری زین سان کنند * زاهد تراوخنه در ایمان کنند *
 محبو بلر اگر دلبر لکی بو تک کیدن ایدر ایسه زاهدک ایمانیه کدک ایلر
 (مفردات) (شاهان) محبوبلر (کر) اگر (دایر) کوکل ایچی (با) مصدر به
 (ز) ن (ابن) بو (سان) یئ (کتند) ایدر ل (زاهدان) زاهدلر (را) ادات
 مفعول (رخنه) کدک (در) فی (ایمان) م (کتند) ایدر ل (معنای اشارتی)
 اگر محبوب خدا اولان اولیاه الله کمال شفقندن کوکلاری یوله جذب ایدر لسه
 زاهد لک ظنون و شک ایله مشغول اولمش ضعیف ایمانلری کدوب و میجایدوب
 حق الیقین مرتبه سنه واصل قیله ایمانلری قوی ایدر

* هر یک آن شاخ ترکس بشکند * کار خافش دیده ترکس دان کنند *

هر قنده که اول ترکس بوداضی آچله کل یکا قاولر کوزنی اکا ترکس طوراجنی
 بر ایدر ل (مفردات) (هر یک) هر قنده (آن) اول (شاخ) بودنی (ترکس)
 بر چچیک (بشکند) آچله (کار خان) کل یکا قاولر (س) ضمیر (دیده) کوز
 (ترکس دان) ترکس طوراجنی نسته (کتند) ایدر ل (معنای اشارتی)
 اول کل بوزلو که عذالله وجه اولان اولیاه الله هر قنده بر فیض و کرامت قابل و مستعد
 بر کیمه ظهور ایسه کرک زاهد و کرک عوامدن کرک بقیه و کرک ابراق اتی حسن
 نظرلنده ثابت قبلوب همت جان بخشایله تر یسه ایدر و واصل الی الله
 فکانه سعی ایدر

* یار ما چون سازد آغاز سماع * قدسیان زعرش دست افشان کنند *

زم یار عز وقتا که سماعه شروع اید قدیله عرشدن ال ملکه رک رقص ایدر
 (مفردات) (یارما) زم یارمز (چون) چونکه (سازد) دوزه (آغاز) شروع
 (سماع) م (قدسیان) ملانکه (از) من (عرش) م (دست افشان) ال
 سلیک بیک (کتند) ایدر ل (معنای اشارتی) زم یار حقیر اولان اولیاه الله
 و مرشدان راه آله (فلانجلی ره لیل جهله دکا و خر موسی صفا) سر نیجه

* کند بلره *

خیال که اکسیر میکنند) جز غیر معنایسته قلب تیره اضافتی بیایه در یونده تیره دن سیاه مراد رنکیم سابقا
 تاحرقنده قلب سیاه بودازان در حرام رفت دیشدر پس قلب تیره دن مراد محض قلب در که هیچ بر ملک ده کیمیه
 نشد فعل ماضی مفرد غائب حاصل فاعلی و او حرف حال هنوز مصرع اتی به هر هوند معنایستی الا نزدخی دیمکدر باطل
 موصوف بخد و فک صفتدر تقدیر کلام قوم باطل دیمکدر درین خیال اصلند درین خیالده ضرورت و زنجیون نون و دال
 حذف اولندی قوم باطل یوخیالده
 درل که حرف پسان خیال اکسیر کیمیا
 می کنند مقدم مفعولدره محصول
 بیت * خواجه بویشده کیمیا کر ره
 و اولز بتر باطل اعماله کوشش ایلر
 اعراض ایلر که قلب سیاهدن غیری هیچ
 نسته حاصل اولدی حال بو کالان کیمیا کر
 دیدک قوم باطل یوخیالده و یوفکرده
 درل که اکسیر ایلر یعنی هر تقدیر که
 عیالندن قاب سیاهدن غیری نسته حاصل
 اولز اعتقادری بودر که یوایی یعنی کیمیا
 کر لکی کاله ایشدر ره بعضی نه خفده
 باطل برینه باطن یازد باطنی باطلدن فرق
 ایلر (می خور که شیخ و حافظ و منشی
 و محاسب * چونیک بکری همدند و بر
 میکنند) خواجه خطاب عام طریقه به و وزری
 خورشراب ایچ که حرف تعلیل یعنی شراب
 ایچ که بونلر هر برینک برایشی وارد که
 می ایچمک اکاکوره جزویدر چون حرف
 تعلیل بکری فعل مضارع مفرد مخاطبدر
 چونکه ابو نظر ایله سن بهی امان نظر
 قیله سن ایشلری وارد که شراب ایچمک
 اکا نسبت صفای مرتبه سنده درز برایشلر
 ربانور رقدن خالی دکل و حافظ شاعر در
 شاعر ایسه یلانچی اوور مفتی دخی
 سلاسل خاطر بچون ضعیف قول اوزره
 فتوی ویر ابو السود ساضان سلیمان
 خاطر بچون ملهون قریبایله مصالحه به
 فتوی ویردیکی کچی محاسبدر دخی خلقی
 شرب خردن و سارمنه می شرعدن منع
 ایدر اما کندیلری منسوع اولز پس
 خواجه نک چون نیک بکری همه تزویر
 میکنند بیور دینی امان نظر ایلر
 بونلرک جله سی حبله و خدعه دن خالی
 دکل پس بونلر که ارکان دین اولوب تدویر
 ایدنجه باده نوشلری نیچون حد ایدر
 (و له ایضا) آنانکه خاک را بنظر کیمیا کنند

کند یارم تجلی زبانی ظهور ایتند کده بلا اختیار سماعه شروع علوی وقتند اهل
 مجلس جله فیضیاب اولوب بلکه ملائکه کرویون و عرش یون دخی نشند
 تجلیات خدا ایله فرحیاب اولوب رقص ایدر

* رومباد آفتاب دولت * کر چو صبحت آیند رخشان کنند *
 دوات آفتابی سکا یوز کوسر ترا کر صبح کی سنک آینه کی رخشان ایدر (مفردات)
 (روی) یوز (عباد) کوسر (آفتاب) کونش (دولت) م (نا) خطایه (ا)
 اگر (چو) مثل (صبح) م (نا) خطایه (آینه) م (رخشان) یلدیرانی و روشن
 (کنند) ایدر ل (معنای اشارتی) ای سالك اول مظهر تجلیات اولان مرشد ل
 اگر نظر و هنر بله سنک آینه قلبی صباح کی اتوار محمدیه ایله هنوز روشن قیلر لسه
 دوات ایله آفتابی سکا و کوسر و سنی سلطان معنوی ایدر

* عاشقا زار و مر خود حکم نیست * هر چه فرمان تو باشد آن کنند *

عاشقک کندی باشنه حکمی یوقدر هرنه که سنک فرمانک اوله آنی ایدر ل (مفردات)
 (عاشقان) م (را) ادات مفعول (بر) علی (مر) باش (خود) کندی
 (حکم) م (نیست) یوق (هر چه) هر نه (فرمان) امر (تو) سن (باشد) اوله
 (آن) اول (کنند) ایدر ل (معنای اشارتی) یارب سنک عاشقک اراده لری
 سنک اراده کده میجاید کلر بچون کندی باشلرینه بر حکملری و بر عملاری یوقدر
 هرنه که سنک امر و فرمانک اوله آنی ایدر و هر عملارنده سنک رضای طلب ایدر

* مردم چشم بخون آغشته شد * در کجا این ظلم بر انسان کنند *

بتم کوزم یکی فانه آلوده اولدی بوظلی انسانه قنده ایدر ل (مفردات) (مردم)
 بیک (چشم) کوز (ایم) ضمیر (با) مع (خون) فان (آغشته) آلوده (شد)
 اولدی (در) فی (کجا) قنده (این) بو (ظلم) م (بر) علی (انسان) م (کنند) ایدر ل
 (معنای اشارتی) محمد الله یارب سنک درد هشفکه حکم قانی کوزم بیک
 آلوده و احاطه اینتدر یارب سنک توفیق و عتایت اولد یقه تقیه بوظلی و آثار
 مجاهده اولان یوچوری قنده ایدر ل توفیق خدا یار اولیچ یواز درهای هفت سر
 اولان نفس اوزره غالب اواق ممکن و منصور کدر (اعاننا الله من شرها)

* ای جوان سر و قد کوی بز * پیش ازان گرفتاشت چوکان کنند *

ای سرو بو بی جـ وان بر طوب اور آندن اولکه سنک فاشکند چوکان ایدر
 (مفردات) (ای) حرف ندا (جوان) بیکت (سرو) م (قد) بوی (کوی)
 طوب (با) وحدتیه (بز) اور (پیش) اول (ازان) آندن (از) من (قامت) م
 (چوکان) م (کنند) ایدر ل (معنای اشارتی) ای جوان بخت اووب راه هشفده مستقیم
 اولان عاشق جد و سعی ایله میدان مجتهدن بر قدم مقدم سعادت طوبی اووب فایده
 سعی ایله آندن اولکه پراوور سین سنک فاشکند چوکان ایدر و بیک بوکرل

* پیش چشم کزمت از قطره * آن حکا بنها که از طوفان کنند *

* ۹۷ *

* ل *

آیا بود که کوشه چشمی یا کنند آنان که جمیدر عقلا دن عبارت اولدنیچون الف و نونه جمع اولدی خاکرا کنند مقدم
 اول و کیمیا مفعول ثانیه و بنظر مفعول غیر صریحی یا حرف سبب و نظردن مراد التفاتدر آبا یونده عجا معنایسته در بود
 فعل مضارع مفرد غائب فاعلی تحتیده مستتر این حال بود که حرف پسان کوشه چشمی اضافتی
 لامیه در یا حرف وحدت کوشه چشمی کنند مقدم مفعول صریحی در و بما غیر صریحی یا حرف صله * محصول بیت *

انکه که قوت تاثیر نظریه طریقی از تون ایدرل یعنی قره طریقی کی برنا قابل جاهلی بن نظریه التون کی مقبول و مطبوع ایدرل عجباً بوحال اولور میکه برکوز اوجینی برزیده لر یعنی برکوز اوجیه برز انتفات ایدوب کییا مقامه ایصال ایدرل حاصلی شونلر که قوت قابضه سیه طریقی کی بقدر مستطابری کاله ایصال ایدرل عجباً اوله میکه بن ناچیز و بیقداره برکوز اوجیه نظر ایدرل (یک نظر افکن که مستثنی شوم زانسی جنس) سکه که شد منظور نیم الدین سکا را

﴿ ۳۸۶ ﴾

سرورست (دردم نهفته به طریقی مدعی

باشد که از خزانة غیش دوا کند) در دلک میم منکله اضافتی لامیه در نهفته کزلی هر پیده خفی مناسنه در حذف ایصانی قیایندرتقدیر کلام دردم نهفته شده و با نهفته یوده به بونلرک مصدر لر نهفته تقدیرا بیلک جایزدر تأمل ندر به یک معنا سنه در یک معنا سندن اخصد ر طریقیان نهفته به متعاده معاشق در مدعی به اضافتی بیایه الله مدعی طریقی شونلر در که علم طریقه مهارت دعواسنی و تفرد ادعاسنی ایلر اما مال طریقی و ضرری ندر دیو سوال ایلک موضوع ندر دیو سندن استفسار ایلر یا سافل مضارع ندر غایب فاعلی قافیه واقع اولان دوا در که حرف بیسان خزانة مال قویلان برور خزانة معاشق جوی خزان کاور خزانة غیبه اضافتی بیایه در شین صبر معنی جهندن دوا به بقدر دوایش تقدیر نهفته کشتک فاعلی خدادار صیغه بی تعظیم جمع ایلدر

بنم چشم او کشته بر قناره دن زیاده آذر طوفان اول حکایتلر که ایدرل (مفردات) (پاش) اول (چشم) کوز (میم) (متر) (کتر) (زاده) (است) (از) من (فطره) (م) (هرزه) (وحدتیه) (آن) اول (حکایت) (م) (ها) ادات جمع (از) بن (طوفان) (م) (نشد) ایدرل (معنی اشارتی) اول نجلی جمال الله سعادتیه ایرک امید یله غم و فرحیدن اولوب بلکه انجیق شوق افاد الله یله دیده عاشق سندن روان اولان آب و جسدن هر بر قناره سی بر در غمین بی ناز و بر جوهر تاب صطای رب قدر بر در که بنم کوزم او کشته و نظره افاد قدر بونندن بر قناره دن آذر طوفان اول حکایتلر که ایدرل زرا آب چشم عاشق آتش عشق خدا یله قیسان جگر فاندنر آب طوفانک منجی ارض خلی و سجاد دختایندنر

﴿ ۳۸۷ ﴾

سک عید کی اطفیف رخسارک فی تا که عاشقار سکا و نهفته کشتک و جاننی قربان ایدرل (مفردات) (عید) (برام) (رخسار) (یکانی) (نو) (سن) (کو) (فی) (تا) حق (عاشق) (م) (در) (فی) (وفا) (صدق) (تا) خطایه (جان) (م) (خود) کندی (قربان) (م) (کشد) ایدرل (معنی اشارتی) ارب سکه شوق اتساک الله و آرزوی مشاهد چاکه جگر فغان چشم مشافتندن سیلاب و رون بدن عاشق نریکه قنی اول اطفیف چسک الک عید و صلی که تابو عاشق سکه عهد که و زده کندی جانلرن قربان ایدرل

﴿ ۳۸۸ ﴾

خوش را از غصه ای دل کاهل راز عیش خوش در بوننه هجران کندی ﴿ ۳۸۹ ﴾

خوش را از غصه ای دل کاهل راز عیش خوش در بوننه هجران کندی ﴿ ۳۹۰ ﴾

خوش را از غصه ای دل کاهل راز عیش خوش در بوننه هجران کندی ﴿ ۳۹۱ ﴾

عرض حاجاتی ترک الله که عون یار یله جمیع مشکلتلر آسان ایدرل و سعادت دار بن ایلر بر مراد ایدرل ﴿ ۳۹۲ ﴾

﴿ ۳۹۳ ﴾

﴿ ۳۹۴ ﴾

﴿ ۳۹۵ ﴾

﴿ ۳۹۶ ﴾

﴿ ۳۹۷ ﴾

﴿ ۳۹۸ ﴾

الله تعالی و تسلیم ایلر بعضی نفعده عاقبت برین قاف و پائله عاقبت واقعدر قاف و پائله اولجه معنی قولای اولور (معشوق چون نقاب زوخ برمی کشد) هر کس حکایتی تصور چرا کنند) چون ادات تعلیل نقاب یوز اور تبسی برمی کشد بحسب لغت یوقاری جگر دیمکدر اما بوننه نقاب بن جیسقار و ب یوز بن گو ستر من دیمکدر یعنی رفع نقاب ایلر حکایتی یا وحدت نوعیه در حکایت مقدم و معولیدر کشتک تصور کشته متعلقدر چرا جیم عجمیک کسر یله و قیبه مقام استفاده مده مستعمل افندنر

نچون دیمکدر کشتک فاعلی نفعده هر کسه راجع صبردر * محصول بیت * چونکه معشوق رخندن نقابنی قادر منر یعنی یوزایی کیمه به کوسه منر بس هر کسه نچون تصورله اتی پردنی حکایت ایدرل یعنی چونکه جانان کیمه به رونی سیر ایدرل منر بس هر کس اتی نچون بر غیر وجهه و صف ایلر ایدرل کور نچینه وصف نچین و قیاسه و صفدر و نچین و قیاسه وصف شبانه کزیدن خالی د کلدنر بس کور نچینه وصف کزیدن خالی د کلدنر (حالی درون برده بسی فتنه میرود * ناآنکهی که برده برافند چها کشت) حالی و حالیا استعملارندر الان معاشق درون برده اضافتی لامیه در و درون انج معاشق به بیانی برانسه ک ایچر بسی پس درون برده برده ک ایچر بسی یعنی اردی دیمکدر بسی بسا و بس و بسار بره منجه چوق دیمکدر فتنه لغت عربیده امحمان و اخبار معاشق اما اتیر چونده و قرشقه لره استدلال اولور میرود بوننه واقع اولور معاشق تابونده عجب معاشق که حرف بیان برافند بر حرف تا کید افند هرزه ک فتنه و صحنه افندر فعل مضارع ندر غایب در و شده دیمکدر چها کشتک جیمدر اسلوب عجم اوزره ندر دیمکدر چها کشتک مقدم معولیدر * محصول بیت * حالیا برده انچیده چوق فتنه واقعه در یعنی نهفته هر کسک بر مخلف کاری واردر عجباً دار آخرتد ظاهر و عویدا اوله نلر ایلر یعنی خفیه ایلد کاری فسوق آشکاره اولجه عجبانه عذر ایلر یلک اوله بیت نفعده رابودایا که عیاری کیرند * نامه صومعه داران فی کاری کیرند) (کرسک از بن حدیث بناله عجب مدار * صاحب دلان حکایت دل خوش ادا کشت) حدیثدن بوننه مراد سخن عشقدر بناله یاد تا کید له فعل شرط عجب مدارک مقدم و ولیدر مدار فعل نهی مفرد مختط عجب طوقه دیمکدر صاحب دلان اصحاب قلوب حکایت دل ادا کشت مقدم معولیدر و فاعلی صاحب دلاندر * محصول بیت * بعشق قصه سندن وحدیثدن اگر طاش اکثر سه عجب طوقه یعنی تعجب ایلر معصراع ثانی حکم تعلیلدر یعنی صاحب دلار و اصحاب قلوب کوکل حکایه سنی کوزل ادا ایدرل حاصلی ارباب دل کوکل حکایه سنی خوب ادا ایلد کلرندن اگر طاشلر

﴿ ۳۹۹ ﴾

اکلیوب اشجعار پاره نورده عجب دکلدر (بی معرفت) میباش که درین نزد عشق * اهل نظر معامله با آشنا کنند (بی ادات سلب) بونده معرفت اطلاق اوزره مذکور اما مقصود معرفت الله درمباش فعل نهی مخاطب اوله دیکدر که حرف تعلیل من نزدیک من اد مناسبه عشقه اضافتی بیاید در من نزدیک عشق من اد عشق دیکدر اصل کلام بیع من نزدیک عشقه حذف اصله واقعد اهل نظر اضافتی لامیه معامله کنندک مقسم مقولیدر با آشنا کنند متعلقه در اهل نظر فاعلیدر * محصول بیت * معرفت من اوله عشق

بازانده و جار شو سنده اهل نظر یعنی عشاقی آشنا الیه معامله ایدر ناسیله و یکنه الیه الیز حاصلی اهل معرفت اهلله معامله ایدر نا اهلله ایلر (بیت) کند هر جنس با همجنس پرواز * کورترا کورترا با باز (یعنی خود که صد کتا * زافیار در حجاب * بهستر زطاعتی که روی وریا کنند) * میخورده ایچ مرادی باده ایچککه امر دکلدر بلکه مقصودی بود که شراب اگر چه حرامد و امار یادن اولاد که حرف آمیل عجم گاه لغتی زافیاره مضاف اوقور اما رویلر ساکن اوقور حاصلی موصوفک صفته اضافتی قبیلنددر اغیاردن مراد منکرل دره بک دیکدر ترادات تفضیل طاعتیه با وحدت ایچوندر که رابط صفت روی وریا عطف تفسیری قبیلنددر * محصول بیت * باده ایچ که اغیاردن کرل یوزکنا * بر طاعتدن بکدر که روی وریا الیه ایدر یعنی الله قول مایندسده اولان کتا زرق وریا الیه اولان عبادت و طاعتدن یکدر دیک او اور زرار با کفر ایرشدر اما حق الله توبه و استغفاله مساقط اولور بوندن مراد ربانی زهدر که شرک خفیدر (پیراهنی که آید از بوی یوسف * رسم برادران غیورش قبا کنند) پیراهنی با وحدت که رابط صفت آید فعل مضارع مفرد غائب کلور دیکدر بوی یوسف اضافتی لامیه هم متکلم معنی جهتمده آید * مقیدر رسم فعل مضارع متکلم وحده قور قورم دیکدر برادران الف و نون جمع اولش ذوی العقولدن اولدینچون غیوره اضافتی بیاید غیورک شینه اضافتی لامیه در شین صغیر یوسفه راجع وایپرا هنر راجع علی کل حال پیراهن قبا کنندک مقدم مقولیدر قبا کنند عجم اصلا حارند بر محمدن تفسیر در تنکیم سابقان ایلش ایدک * محصول بیت *

چو کتم هوای مبدکه غمی پردزدل * کتنا خوش آن کسان که دل شادمان کنند * ایدم میخانه کت هوای فایدن غمی کیدر رایتی خوش اول کیمه ز که بر کوکل مسرور ایدر (مفردات) (کتم) ایدم (هوا) م (میکده) * میخانه (غم) م (بی برد) کیده (ز) م (دل) م (کتم) دیدی (خوش) م (آن) اول (کسان) کیمه ز (دل) کوکل (با) وحدتیه (شادمان) مسرور (کتم) ایدر (معنای اشارتی) بند سرمدن تیز ایدوب دیدم یارب سنک عشق و محبت احسانه و سبیه قیادینک مرشد کاهلار آستانه سی هوای و ملازمتی کوکلدن غم ماسوائی کیده در ابتدی بویله در لکن بویله ده خوش اول کیمه ز که (و ثبات فطهر و الیز فاجر) نظم جلیلی سرنبه (و عمار امان علی اهل الله) دیوت خانه تجلی اولان قلبی و حرم قدس انس الهی اولان سوید ای سر فی دس آهلفات کوتیدن طهر بیدوب اوار ذات محمديه واسرار تجلیات صمدیه الیه محلاقیله کوکلر شادمان و مسرور ایدر

چو کتم شراب و خرقه نه آیین مذهب * کتم این عمل بذهب پیرومان کنند * ایدم شراب و خرقه آیین مذهب دکلدر ابتدی بو علی پیرومان مذهبده ایدر (مفردات) (کتم ایدم) (شراب) م (خرقه) م (نه) ن (آیین) عادت (مذهب) طریق (است) در (کتم) ابتدی (این) بو (عل) م (با) الیه (مذهب) م (پیر) م (مقان) * فکر کافر دیکدر (کتم) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب سنک توفیقک یلدمکه سکا واصل اولان عارف بالله قولرک هندنه شهوات نفسانیه الیه و اعمال صوریه الیه و صلات الی الله مشکور و آیین مذهب اهل الله دکلدر جاده مذهب اهل الله جان فدا ایتکدر ابتدی (ولا تمنن تستکتر) آیتی سرنبه بوفانی فی الله اولوب سرمایه جان جانه فدا ایتکک الیه باقی بالله و واصل الی الله اولق عملی کلی ماسوی اللهدن تیز ایدن مرشد کامل و ناقد بصیر اولان پیر واصل مذهبده ایدر

چو کتم زلف نوش لبان پیراچده سود * کتنا بوسه شکر بنش جوان کنند * ایدم شیرن لب لک لک کی لبندن پیرله نه فائده ابتدی شکر کی لذت بروسه الیه آن جوان ایدر (مفردات) (کتم) ایدم (ز) م (لعل) م (نوش لبان)

بر کوکل که اندن بکا حضرت یوسف فوفی کلور قور قورم که یوسف غیر تلو قورند ایلری اتی برنارل بویت حضرت یوسفک بعضی احواله تلجیدر تنکیم حضرت یوسف قصه زده مذکور و مسطوردر (بیت) دیری چند پیرای باد برکنان کدر * مرده پیراهن یوسف بر یعقوب ر (بکدر بکوی میکده نازمره حضور * اوقات خود زهر تو مصرف دعا کنند) بکوی باحرف صله میکده به اضافتی لامیه در باحرف تعلیل زمره بولک حضور جمع حاضر در شهود جمع شاهد اولدینی کی زمره حضور

حاضر جماعت مقاسسه در اوقات خود اضافتی لامیه در بهر ادات تطیل زهر تو سنک ایچون دیکدر مصرف دعا اضافتی مصدرک مقولته اضافتی اوقات خود مصرف معمولی و مصرف دعا کنندک مقول و زمره حضور مبتدا و مصراع ثانی خبری * محصول بیت * میخانه محله سته اوغره نا که حاضر جماعت کندی وقتلورینی تنکیمون دعا به صرف ایلدر حاضر جماعتدن مراد عشاقدر یعنی باده * محله سته کذرا الیه نا که صفوف عشاق اوقات خسته لرینی سنک دعا که صرف ایلدر (نهان زحاسدان بخودم خوان که منعجم * خبری نهان بی زبر ای خدا کنند) بخودم باحرف صله هم متکلم معنی جهتمده خوان صیغه سته مقیدر صغیر منصوب متصل مناسبه که حرف تعلیل منعجمان مصراع ثانی به مرهوندر متکلم جمیدر افسال با بندن اسم فاعل صیغه سیدر صاحب نعمت معنای سته خبر نهان اضافتی موصوفک صفته اضافتی بدی جوق زاه مفرده ابتدا ایچوندر برای ادات تخصیص برای خدا الله ایچون دیکدر خبر نهان کنندک مقدم مقول صریحیدر زبرای خدا خبر معنای سته محصول بیت * حاصلدن بنی کننیکه محنتی دعوت الیه زرا صاحب سعادت معمل کرل خبری الله ایچون جوق ایدر یعنی بنی و صلکه دعوت ایدر سنک نهانی دعوت الیه حاصلر آگاه اولسون زرا اصحاب خبر الله ایچون اشادگری ایشی خلقتدن نهان ایدر لر که مبرور و مقبول اوله (حافظ درام وصل مبررمی شود * شاهان کم لغات محل کدا کنند) حافظ نادای دوام وصل اضافتی مصدرک فاعله اضافتی مصدره معنای سته مقول خود اضافتی مصدر وصل دائم مناسبه می خود نئی استرار ایچوندر مصراع ثانی ارسال مثل حکمتده درم معنی جهتمده کنند مقیدر تقدیر کلام محل کدا کم التماس کنندر سابقا بر ایکی رده تنیه اولشده بیکه کم بولک کی مقامده محض عدمن کلندر بحال التفات معنای سته * محصول بیت * ای حافظ وصل دائم میسر اولمز یلی شاهلر کداره التفات ایلر کم التماس ایدر یعنی دوام وصال التفات شاهه یعنی جانه موصولدر جانه کما التفات اولجه دوام وصل میسر اولمز خواجه عدم استقامت وصالدن شکایت ایدر

بال دود ایلدر (پیر) فوجه (چه) نه (-ود) فائده (کتم) دیدی (با) الیه (بوسه) اویک (همزه) وحدتیه (شکرین) شکر کی (ش) صغیر (جوان) بیکت (کتم) ایدر (معنای اشارتی) یه جانب حق توجده الیه دیدم یارب نیجه سته لر نفس و هوا الیه و تعلق ماسوا الیه قایی (کالحجاره اوانشدن) اولش پیر غافل سالورده به سنک انیا و اولیا کک حیات بخش اولان کلت قدسیه لذت لرندن نه فائده واردر ابتدی بنم دادوا حسائمه قابلیت شرط دکلدر و بر مرتبه بنم رحمتدن قطع امید کار اهل ایمان دکلدر بنم موصوف بصفتم اولان دوستلرم یه بنم اذن واحسانه اول نامتعد اولان پیر غافل بر نظر کیسا الیه و بر لذات روحانیه جذبه خدا اعطای تکله بعنوان بخت ایدر

چو کتم که خواجهی بسرجه مبرود * کتم آن زمان که مشغری و مه قران کنند * ایدم که خواجه فین کردک خانه جانه سته کیدر ابتدی اول زمانکه مشغری و مه قران ایدر (مفردات) (کتم) ایدم (خواجه) داماد (کی) فین (با) الیه (مرجه) کردک خانه (میرود) کیدر (کتم) دیدی (آن) اول (زمان) م (مشغری) بریاسدزد (مه) ای (قران) جمع (کشد) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب بو غافل نامتعد بوقدر عطای لایحصا اولجه روز و شب راه دشمنکه جان فدا ایدن مشتاق جساک و عاشق و صالک سنک حرم قدسکه و حرم انسکه فین واصل اولور و نه زمان داخل او اور الهام طرفیه ابتدی اول زمانکه نفسندن و ما سوادن کلی نیرد الیه (و انسجد واقرب) آیت جلیله سی سرنبه قلبا و قابلا بشرائره رزم جانه نیرزه توجه و انقیاد الیه کنندیلرین وصلت و قرینه مستد ایدر

چو کتم دقای دولت توورد حافظت * کتم این دعا ملائکه هفت آسمان کنند * ایدم سنک دولت دعا سی حافظک ویدر ابتدی بود عایی هفت آسمانک ملکری ایدر (مفردات) (کتم) ایدم (دعا) م (دولت) م (نو) سن (ورد) م (حافظ) م (است) در (کتم) ابتدی (این) بو (دعا) م (ملائکه) م (هفت) دیدی (آسمان) کوک (کتم) ایدر (معنای اشارتی) ایدم یارب حافظک روز و شب وردی خاص اوجه الله اوله رفی درگاه عزتکه دعا و نیازدر ابتدی هفت آسمانک ملائکه لر بویله بلا غرض و لا یسدر عرض دعا ایدر انکیچون دعای مقبولدر

چو قلام زکس مست تو تا جدار اند * خراب باده لعل تو و شیرا اند * سنک مست چشم غلامی پادشا هلردر سنک لک باده سنک خرابی هو شیرا در (مفردات) (غلام) م (زکس) چشمه مشبه به اولان چیچکدر (مست) م (نو) سن (تاجداران) تاج طوخیلر یعنی پادشا هلر (اند) ادات خبر جمدر (خراب) م (باده) شراب (لعل) فرمزی جوهر در لک مشبه بهیدر (نو) سن (هو شیراان)

مشاهده الارار بین التجلی والاستسار (وله ایضا) (شاهدان کر دلیری زن سان کنند * زاهد انراخته در ایمان کنند) شاهدان الف و نوله جمع اولش ذوی العقولدن اولدینچون شاهد لفظ مشترکدر بولک کی بر لده لک معنای سته اولان معنادن * خود در تشبیه طریقه محبوس ایدر دیکدر دلیرید یا معصربه زینسان بولک کی دیکدر دلیری مقدم مقولیدر کنندک در ایمان مقول فیهیدر * محصول بیت * اکبر محبوب ایدر لکی و شیوه بی

یونک کی ایملر سه یعنی بزحالا کور دیگر کی دلیرت و دافریسک ایدر ز من زاهدک ایمانه رخنه احداث ایدر یعنی دینارینه و ایمانلرینه خلل و ضرر و پرر حاصلی عبا دوزهاد هبعاشق اولوب رسوای طالم اولیمردر (هریک آن شاخ ترکس بشکند * کل رخانش دیده ترکسدان کنند) شاخ ترکسدن مراد یونده خواجه ک جا نایدن بشکند باحرف ناکید شکند فعل مضارع مفرد غایبدر کل رخان الف و نونه جمع اولش ذوی القولدن اولدیغیچون کل یکافیلر دیملر شین ضمیر شاخ ترکسه راجعه در ترکسدن

وقلدان و سورمدان کی ظروف مکنیده در ترکسلک دیملر یعنی ترکس طوراجور کشدک مفعول اولیدر ترکسدان مفعول ثانیه سی * محصول بیت * هر رده که بزم اول شاخ ترکسدن آچیله یعنی جانانن ظاهراوله کلرخ محبوبلریده سنی اکا ترکسدان ایدر لر یعنی کوزلرند اکابر ایدر ز حاصلی ناظر اولور کوزلرند اول ثابت اولور رشوبله که کوزلرند کتر (یار ماچون سازد آغاز سماع * قد سیان از عرش دست افشان کنند) یارما اضافتی لامیه چون ادات اعلیل سازد فعل مضارع مفرد غایبدر ایله مناسنه آغاز سماع اضافتی مصدرک مفعول اضافتی قبلدندر معامدر یونده مراد نغمه و او زدر رقص مناسنه دکلدر قد سیان الف و نونه جمع اولش قد سبک جعبدر یعنی ملائکه و ارواح مقرین دست افشان کنندال قرصر دیملر دست کنندک مفعول اولی و افشان مفعول ثانیه * محصول بیت * چونکه بزم جانانن نغمه به وزمره به آغاز ایله یعنی شروع ایله عرشدن قد سبکال قرصر و اصول آهنگ طوثر یعنی شوق و ذوقدن خال اولیب جانانک نغمه منه او یارلر (روغاید آفتاب دولت * کرچو صهیت آینه رخشان کنند) نماید فعل مضارع مفرد غایبدر نمایدند یونده متعبد کوسرتر دیملر و مقدم مفعول ایدر آفتاب فاعلیدر دوله اضافتی بیایدند و دولنک تاه خطابه اضافتی لامیه در تاضیر معنی جهنده نمایده مقید در ضمیر منصوب متصل مناسنه کرا کردن محققدر چو و اور سبیله ادات تشبیه در صحت تاحی معنی جهنده آینه به مقیددر مضاف الیه حد فیه تقدیر کلام آینه قلبت در رخشان صفت مشبهه در رخشدن

بلدرامق مناسنه داله در رخشدن اندر بو منابه بلکه اول یوندن محققدر آینه کنندک مفعول اولیدر رخشان مفعول ثانیه و فاعلی جناب عزت کبریا در تعظیا جمع قلمشدر * محصول بیت * سکا آفتاب دولت یعنی جانان و یا وصال جانان یوز کوسرتر آینه قلبکی عشق صیقله مجلا ایدر سین و پاک بین و پاک نظر اولور سین سکا محبوب حقیقی و مجازی میسر اولور (عاشقانا بر سر خود حکم نیست * هر چه فرمان تو باشد آن کنند) عاشقانا را ادات تخصیص عاشقک دیملر سر خود اضافتی لامیه

تر اصبا و مرآب دیده شد غماز * و کرنه عاشق و معشوقی راز داراند * سکا صبا و بکا کوز یا شی غماز اولدی بوخسه عاشق و معشوقی راز طوثر ایدر (مفردات) (ترا) سکا (مرا) بکا (آب) صر (دیده) کوز (شد) اولدی (غماز) م (وکرنه) بوخسه (عاشق) م (معشوق) م (راز داران) سر طوثر ایدر (اند) درل (معنای اشارتی) یارب (کنت کرا محبتا فاحیت ان اعرف فخلقت الخلق لا عرف) حدیث قدسیک سر بنجه سبک ظه و ر کال قدریک مبتلای درد عشق اولور قلسی محزونلر ذاتا و صفاتا نجلیات و فیوضاتکله هویدا در و عاشق غشاک اشک چشمدن رسوایدر بوخسه عاشق و معشوقی اسرار عشقک نامرعه فاش اولسنه راضی دکلدر

چونه من بران کل عارض غزل سرایم و بس * که عندیاب تو ز هر طرف هزاراند * اول کل کی اعیف عارض اوزر انجیق بن غزل ایرلزم که هر طرفدن سنک هزاران عندلیک وارد (مفردات) (نه) فی (من) بن (یر) علی (آن) اول (کل) م (عارض) یکافی (غزل سرا) غزل ایرلجی (م) بن (بس) انجیق (که) زبرا (عندلیب) بسبل (نو) من (از) من (هر طرف) م (هزاران) یکار (اند) درل (معنای اشارتی) یارب سنک درد عشقک غلبه سبیله اول لطیف و بی نظیر ذات بیچونک اوصاف جلیله سین و امیرالرد نیه سین غزل شکند ضروری فاش و اظهار ایدن انجیق بن دکام سنک هر طرفده و هر و اسانده استطاعتجه اوصاف جلیله ک و امیرالرد نیه ک درد عشقکله بیان ایدر هزاران عندلیب مشتافلرک وارد

ز زبر زلف دوتا چون کدر کن بگر * که از بین ویدارت چه بفراراند *

چونکه

بر سر خود کندی باشند دیملر بر سر خود مقدم مفعول ایدر حکم مصدر هر چه احاطه افراد ایچو در فرمان تو اضافتی لامیه باشد فعل مضارع مفرد غایبدر فاعلی هر چه و فرمان تو به راجع ضمیر در آنکده مشار الیهی هر چه و یا فرماندر و کنتک مقدم مفعول ایدر * محصول بیت * عاشقک کندی باشند حکمی یوقدر یعنی باشند یورق دکل بلکه هر سنه که سنک فرمانک اوله اتی ایملر حاصلی عاشقک مشو و ک محکو میدر کندی باشند حاکم دکلدر و یا بلجله ما مورار در آمر دکلدر (مردم چشم بخون افشند * در بکا بن ظلم براندان کنند) مردم چشم اضافتی لامیه ار در و مبتدا و افشند شد خبری بخون افشند شده متعلق افشند شد فاعل ایدر اسم مفعولدر در بکا در یونده بکساده کی معنای ظرفی ناکید ایدر زبرا بکا ظرف مکانیه دندر عربیده این کی پس ادات ظرفه محتاج دکل فافهم انسان یونده ابهام طریقله مذکوردر یعنی بشره و مردم چشمه عرب انسان در بر بجم مردم دید بسکی کی * محصول بیت * بنم کوزم بیکی فانه آلوده و افشند اولدی یعنی اواقدر کر به ایلم که چشمه دن خون کادی و مردم چشمی آلوده ایلمی پس بوظلی انسانه برده و نه عملکننده ایدر استفاده انکاری طریقله این ظلم ایدر مردم چشمی خون آلوده ایلمکدر حاصلی مردم دیده سنی خون آلود ایلمک انسانیت دکل (ای جوان سروقد کوی بزن * پیش ازان گرفتانت چوکان کنند) چو کاه سروقد اضافتی بیایدند در سروقد وارک سکوتیه وصف تر کیدر سر و بولی دیکدر کوی باد تابه وحدت و بانیکبر ایچو در بزن با حرف ناکید زن فعل امر مخاطبدر پیش او کدر قدام مناسنه ازان اصلنده ازان ایدی ایکی همزه سبیله و صلاله و شش اسم اشارت بر مه و دوقته اشارت ایدر تقدیر کلام پیش ازان وقت دیملر کز اصلنده که از ایدی که حرف را بط صفت از ابتدا ایچو در قامت تاضیر خطاب فانتک تابه اضافتی لامیه در چوکان جیم و کاف محمله در تعریب ایدوب صولجان دیرلر بر اوچی اگری دکنک در کشلر عصا سنی کی انکله ات اوزرنده طوب اوینی اوینارلر چوکان کنندک مقدم مفعول ایدر باقیملر اکا متعلقدر * محصول بیت *

چونکه کدرایده سین ایکی قات زلفت انتندن نظر ایله که سنک بین و بسار کنت نه قراسزل واردر (مفردات) (ز) من (زیر) لث (زلف) م (دوتا) ایکی قات (چون) چونکه (کدر) کچمک (کئی) ایده سین (بکر) نظر ایله که (از) من (بین) صاخ (بار) صول (تا) خطایده (چه) نه (بقران) قراسزل (اند) درل (معنای اشارتی) یارب سنک اسرار ایدر کی عقول ادرک ایتمده عاجزل در و متعبددر کور که سنک جلال و جلالک و اطاف و فیهرک مظهر ارندن هر برلری کرک اصحاب بین و کرک اصحاب شمال مؤمن معبدده و کافر کلباساده یوت قرشوندنه جله سی سنی مالب اولوب سنک درد عشقکله بقرارلدر

نصیب مامت بهشت ای خدا شناس برو * که مستحق کرامت کناهکاراند * جنت بزم نصیبدر ای خدا شناس بوری ذرا کرامت و مغفرته مستحق کناهکارلدر (مفردات) (نصیب) م (ما) بز (امت) دو (بهشت) جنت (خدا شناس) خدا اکلیجی (برو) کیت (که) زبرا (مستحق) لا بقی (کرامت) م (کناهکاران) کناهکار (اند) درل (معنای اشارتی) استبذبالله (ان الله لا یغفر ان یشرک به و یغفر ما دون ذلک) آیت جلیله سی سر بنجه ای مؤمن عارف بوری معلومک اولسونکه یونجه طایسار استندن کرک جنت معرفت الله و کرک جنت آخرت شرف ایمان سبیلله بنه بزم نصیبدر ذرا کرامت و مغفرته مستحق اولان مؤمن کناهکارلدر

چو بیامیکده و چه ارغوانی کن * مرو بصومه کانجا صباه کاراند * میخنده کل و یوزک ارغوانی ایله صومه به کتمه زرا انده مرانی اولان صباه کارل واردر (مفردات) (بیامیکده) کل (با) الملا بیه (میکده) میخانه (چهره) یوز ارغوان (معروف بر فرمزی چیهکدر) با (نیه) کن (ایله) مرو (کده) با (الملا بیه) صومه (عبادت خانه) که (زبرا) انجا (انده) صباه کاران (قاره ایشاور) (اند) واردرل (معنای اشارتی) لکن ای مؤمن مجرد ایمانله اکتفا بتعبدوب ایمانکه عمل صالحی مفسارن ایله و ظاهر و باطن حساب مصادیق کندی بکی پاک ایله جنت (اعدت اللعین) در کل ای مؤمن ماسوی الهی فلدن اخراج ایدنجی شراب عشق خدایی نوش ایدوب عندالله و جاهد تحصیل ایله صافن اولوب عوام منصوفه اولان صورت پرست اهل ریا ستمه اوغراه که اند (کالجه زرا و اشرفه) سر بنجه قلبکی قرار دوب سنی رحمت حقندن بعد ایدنجی اعالی قیصلر واردر

تودستگیر شوی خضری نجسته که من * پیاده مبروم و همراهن سواراند * من دستگیر اول ای مبارک ایزلو خضر که بن پیاده کیده رم و رفقلم سوارلدر (مفردات) (تو) سن (دستگیر) ال طوبیجی (شو) ول (ای خضر) م (بی) ایز (نجسته) مبارک (من) بن (پیاده) سیان (مبروم) کیدرم (همراهن) بولدالدر (سواران) بنشالدر (اند) درل (معنای اشارتی) ای مؤمن آگاه قدراش ای سرو و بولی یکیت بر کوی اور یعنی بر عمل صالح ایشله بو ادا آرلرنده حسن عملدن کتایتدر اول وقتندن ول که فاشکدن چوکان ایدر یعنی پیر اولوب قدک معنی اولزدن اول عبادت و طاعت ایله (پیش چشم کترست از قطره * آن حکایتها که از طوفان کتند) پیش چشم اضافتی لامیه لدر قطره دیبا و حدت ایچو در * محصول بیت * بنم کوزم قندبر قطره دن اکسک رکدر اول حکایتلر که طوفان نوح حدن ایدر یعنی طوفان نوح عطفلیله بنم کوزم باشند نسبت هیچ نیست دکل

کعبه رخسار تو کو تا عاشقان * ذرو قایت جان خود قربان کنند (عبد رخسار اضافی یا نه و توبه عاشقان فانی لامیه در کواکبات استغفار مدبر قتی مناسبه صریحه این کبی تا ادات تعلیل ما شغان مصراع ثانی به هر هوند و قایت اضافی لامیه جان خود اضافی بویه در و کنند مفعول اول در و تانی قریبند * محصول بیت * سنگ رخسار کبریای قتی که عاشقان را کندی جانی سنگ وفا کند قربان ابله لر یعنی عبد رخسار کوسر که دیدارک هوا سنده جان افشان ابله لر (خوش بر آ از قصه ای دل کاهل راز * عیش خوش در

داعا معترف عجز اوزره او برب و حایت او ایاله دهن استعداد اوزره اولفه پیر طریقت حضورنده هزار ذل ابله نیاز مند اولوب دیکه ای پیر و حضرت رسول الله وای پیر مقبول درگاه حضرت الله عشقته بوعاصی و روی سیاه سن دستگیر اولکه بن قصور و معصیت سیدله راه حقه در مانده و مجروح و روی سیاه اولفه عمل مرحمت اولدم طریق بولدا شلرم نزاحت و طهارت نری سبیه قوت روحانیت بولوب اسب مراد لر بنده سوار اولشارد

خلاص حافظ از ان زلف نابدار مباد * که بستکان کند تور ستکار اند *
اول نابدار زلفندن حافظ خلاص اولسون ز راست کند که باغشمار قور نشارد
(مفردات) (خلاص) (نجات) (حافظ) م (از) من (آن) اول (زلف) م (نابدار) شمله طریقی (مباد) اولسون (که) زیرا (بستکان) باغشمار (کند) باغ (نو) سن (رستکار اند) ابی قور نشارد (معنای اشارتی) یارب سنگ منور عالم اولان اول نجلیات صفات فیدتن حافظ کواکبی خلاص اولسون زیرا سنگ عشق و محبت کند نه بغلنار علاقه ما وادن قور تولوب سکا واصل اولشارد

ز نقش چهره حافظ همی توان دانست * که ساکنان در دوست خاکسار اند *
حافظ چهره سی نقشندن بیک ممکن در دوست قیوسنگ ساکناری حقیر لر در (مفردات) (ز) من (نقش) م (چهره) صورت (حافظ) م (همی) دائم (توان) ممکن (دانست) بیک (که) زیرا (ساکنان) م (در) قیو (دوست) م (خاکسار اند) خاکسار در (معنای اشارتی) حافظ در درون زر در ویندن بیک ممکن که کر قدر عشق الهی اوللر جله خور و حقیر لر

وله ایضا

سین یوبان غبار غم چو بنشیند بنشانند * بری دیوان قرار دل چو بستر نوبستانند *
سین را بعد اول چونکه عاشق ابله اوتور در غم غباری ایلدن تسکین و ازاله ایدر بری بوزلور چونکه عناد ایدر دامن قراری اوزر (مفردات) (سین یوبان) بیاض کل قو قلو محسوس بلر (غبار) نور (غم) م (چو) چونکه (بنشیند) اوتور در (بنشانند) اوتور در (بری دیوان) بری بوز اولر (قرار) م (از) من (دل) م (کل) (چو) چونکه (بنشیند) عناد ایدر (بنشانند) اوزر (معنای اشارتی) (انی لا جدریج الحسن من قبل این) حدیث شریفی سرنبه رواج میکن اطلب اولان آثار تجلیات رحمان خانه قلید ساکن اولر غم ماسوایی ازله ایدر اول محبوب فی نظیر اولان فیوضات ربانی بر کولده ممکن اید اول کولدن قراری الرب معبر و سرگردان ایدر

بفرک جفا دلها چو برنند برنند * ز زلف صبرین جانها چو بنشیند بنشانند *
جفا ترکیبته چونکه کواکب باغی استیله باغلر صبرین زلفندن جاناری چونکه

سلک

آه نیشبه محصول مصراع تا که آه نیشیدن صکره ویا آه نیش شب ایچون مشکلی آسان ابله لر یعنی مشکلی سهولت علت اوله (وله ایضا) (کتم کیم دهان ولت کامران کند * کتبا بچشم هر چه تو کوی چنان کند) بومثال اوزره کلن شمره سؤال و جواب در لرحم بدیدن برنند کیم دی میم متکلم معنی جهندن کنده مقید در کیم کشم تقدیرند کی قچن دیکدر مرید می کبی کامران وصف ترکیبدر کام مراد در و ران را ندین مستعد مراد سورجی دیکدر کتا ده کی الف سواک

جواننده واقع اولور اکثر جوانی سواددن نمیر و تخصیص ایلد کیچون کلور بچشم یوبایی استغلا معناسنده استعمال ایدر لر * محصول بیت * جانانه دیدم که قچن بی دهان و لب کامران ایدر لر یعنی مراد سورجی ایدر لر جانان دیدیکه کوزم اوزره هر نه که سن در سک انجیلن ایلون لر یعنی مراد ک ورسونلر بویونک قافیه سنده یعنی آخرند واقع اوللر کنند فعل مضارع امر غائب معناسنده تحملدر (کتم خراج مصر طلب میکند لب * کتفا درین * معنای کتفا درین کنند) خراج مصر اضافی لامیه در کتفا درین

سلک معنی لر سلکر (مفردات) (با) لامیه (فراک) ترکی (جفا) م (داهها) کواکب (چو) چونکه (برنند) بلیله لر (بنشانند) بغلر (ز) من (رالف) م (صبرین) صبر (جانها) جانلر (چو) چونکه (بنشانند) سلک استیله (برنند) سلکر (معنای اشارتی) دل عاشق فی قرارده نشسته الهی عشق اولان انوار تجلیات ثابت اولد قبح (شد البلاء علی الانبیاء بقدر عظم الاولاء عظم البلاء) سرنبه اول محبوبان عشاق اولان جنود تجلیات عاشق صادق رنجیر بلای عشق ابله بتایق امیه لر بغلر اول محبوب حقیق ک رنج رحمان ابله تغیر اولان تجلیات صفات الهیه به دل و جان عاشق مستغرق اولد قدس نقاء الله واصل اولی ایچون بوجسد موهوم دن جانلر خرو چنی استیله لر خراج ایدر

چو بگری بک نفس با ما چو بنشیند برنند * نهال فوق خاطر جو رخبرند بنشانند *
بر عرده چونکه بزمه بر نفس اوتور لر قافلر چونکه فاقه لر خاطرده شوق فدائی دیکر (مفردات) (با) لامیه (عر) م (با) وحید تیه (بک) بر (نفس) م (باما) بزمه (چو) چونکه (بنشیند) اوتور لر (رخبرند) فاقه لر (نهال) فدان (شوق) م (در) فی (خاطر) م (چو) چونکه (رخبرند) قافلر (بنشانند) دیکر (معنای اشارتی) (فلوب الاحرار بین تجلی و الامتسار) سرنبه بشون عرده حاصل اولان تجلیات محبوب بزمه بروقت قلیده قرار ایدر لر یند نیز وقت قافلر لکن قاقوب استار ایدر که قلیده شوق واضطراب نهالنی دیکر لر عاشق آتش اشتیاقی ابله ایدر

چو چشم امل رماتی چو بنشیند می بارند * زروم راز بهیجی جوی بشد بنشانند *
چونکه حنده ایدر لر بنم چشمه دن امل رماتی باغ در درار چونکه نظر ایدر لر بنم بوزم دن نهالی رازی اوقور (مفردات) (ز) من (چشم) کوزم (بنم) امل رماتی (یعنی قرعزی کوز باشی) (چو) چونکه (بنشیند) کوله لر (می بارند) باغ در درار (زروم) بوزم دن (راز) (سر) نهال (کیر لولا) (چو) چونکه (می بیند) کورلر (بنشیند) اوقور (معنای اشارتی) اول تجلیات محبوب بلری ظهور ایدر کلرند غلبه شوق ن و کمال سرور دن کوزم دن قانی باشلر باغ در درار اول حانده بکا ۸۰۸ مان نظر یله نظر ایدر بوزم دن اسرار نهالنی و سرور قلبی اوقور لر و آتش ارا م شهد ایدر

سر شک گوشه کبر ترا چو در ایدر در ایدر * هر از سر خیر ان نکر دانست اگر نند *
کوشه کبرلر وزی باشه چونکه ابر شک استیله لر ابر بشور سر خیر ابر محبت بوزی دوتدر مرزا اگر حال ریتی یله لر (مفردات) (سر شک) کوز باشی (کوشه کبران) عزت ایدر بجز (را) ادات مفعول (چو) چونکه (باشند) بوله لر و ابر شک استیله لر (در باشند) ابر بشورلر (رخ) محبت بوزی (از) من (سر خیر ان) سرحد قاقبیلر (نکر دانند) دوتدر مرزا (اگر دانند) یله لر (معنای اشارتی) اول محبوبلر خلوت نشین اولوب صدق محبت ابله کوز باشی دو کن عاشق حانده ابر شک استیله لر ابر بشورلر و مطلع او اولر با خصوص سر خیر اولوب درد ابله مناسبات

ل

۹۹

حکیم طبیعتی کیمه کرک حاصلی نقطه موهوم بیجی دقایق حکمدر بوندن سنگ کیلرله بحث اولر بلکه بوندن بحث ابله که خرده دان کرک (کتم صنم پرست مشو یا صمد نشین * کتبا بکوی عشق همین و هسان کنند * صنم پرست وصف ترکیبدر پرستیدن صحنه یعنی به طبیعی با صمد با صمد * مناسبت نشین فعل امر مفرد مخاطبدر همین بونید و هسان ایدر دیکدر زیراهم ادات مقارن در اسماء اشاره داخل اولشدر * محصول بیت * دیدم که صنم پرست اولده صمدله او تور سن بویه سورلری اکثر سن بونی اکنه

یعنی باطله مائل اوله خفه مائل اوله دیدیکه عشق منته سنده وینده ایدر ایدر یعنی اهل عشق باندند هب حقد
حاصلی (خائن ما تو او فتم وجه الله دیکدر) کتم هوای میکه غمی پردزدل * کفنا خوش آن کسان که دلی شادمان کنند
میکنده * چنانچه مناسبت در زیر ایدر ظرف مکانه دندر بنکده و غمگده کبی بخانه و غمخانه مناسبت میرد فعل مضارع مفرقات
ایلد رر دیکدر فاعلی هوا به را جمع ضمیر و غم و غمزدل اکاملتی دلی با وحدت ایچوندر شاد مان
و شادان صفة مشبهه در فرحان مناسبت
س و انکین دیکدر * محصول بیت *
دیدم که میخانه هوای و آرزوی کوکادن
غنی کیدر یعنی از اهل ایدر دیدی خوش
ول کیمه که بر کوکل فرحانک ایلر یعنی
اصحاب میکه که پیرمافلر در خوش حال
اولسونکه انلر که و بی کوکلاری شادان
و فرحان ایلر (کتم شراب و خرقه نه
آیین مذہبست * کفنا این عمل مذہب
پیرمقان کنند) آیین مذہب اضافی لامیه
در آیین رسم و عادت مناسبت مذہب
بولده مراد دندر و دیدن مراد دین
اسلامدر * محصول بیت * دیدم که
شراب و خرقه یعنی صوفیانه باد و شوق
دین اسلامک رسمی و عادی دکلر
یعنی مانعت ایچمدر دیدم که
بویستی پیرمقان مذہبجه ایلر حاصلی
باده نوشاق اهل منته مضایف ایسه
پیرمقان مذہب منته مخالف دکلر یعنی اهل
مشقه و اصحاب مشرب مانع دکلر (کتم
زلف نوش لبان پیر رایحه سود * کفنا
پوسه شکر بنش جوان کنند) املدن
مراد ایدر تشبیه طریقه نوش لبان
نوش لبک جه بدر الف و نوله جمع اولدی
ذوی القوله صفت اولد یعنی چون تقدیری
دلبران نوشباند طاعتی دودقلیر دیکدر
صف تر کیدر پوسه شکر بنش
اضافه لری اوکینی بیاید و نایسی لامیه در
با حرف نسبت و ان حرف تا کید و شن
ضمیر پیر رایحه در نوشبان کنند فاعلی
و جوان مفعولی و پوسه شکر بنش کنند
منافق * محصول بیت * دیدم که نوش
ایلر املدن پیرنه فایده وار دیدم که شکر
پوسه لایق جوان ایدر یعنی ایلری
شرابن امیر و بوی پیری تازه جوان ایدر
(کتم که خوا چه کی بسر خجله میرود
* کفنا آن زمان که مشتری و مه قران
کنند) بسر خجله با حرف صله مقمدر
تحسین لفظ ایچون خجله اصلده حالک

ایدن صافه لردن محبت یوزن دوند مرزل اگر حالرینی یله ر
دوای درد عاشق را کسی کوسهل پندارد * ز فکر آنار که دندمدرماند درماتند *
فنی رکیمد که عاشقک دردی دواسنی آسان ظن ایدر فکر ایلر که درمان تدبیرنده درل
عاجز فالور (مفردات) (دوای) (م) (درد) (م) (عاشق) (م) (را) (ادات مفعول
(کسی) رکیمد (کو) (فی) (سهل) (آسان) (پندارد) (ظن ایدر) (ز) (من) (فکر) (م)
(آنانکه) (انلر که) (در) (فی) (تدبیر) (م) (درمان) (م) (اند) (ادات جمع) (درمانند) (عاجز فالور
(معنای اشارتی) (عاشقک دردی درونی عالمه آسان کور کیم واردر چله ک معلومیدر که
درد عشقک مشکدر اول کیمه ل که بودرد عشقه درمان تدبیرن ایدر ل عاجزدر
زرا بودرد عشقک افلاطون و جالطوس دواسند عاجزدر بودرد عشقک طبعی بنه
عاشقدر و جمال یارد

چو منصور از مراد آنانکه بردارند که با این درد اگر دندمدرماند درماتند *
منصور کبی نلر یک بردار ایقت مراد ایدر بردار ایدر که بودرد اگر درمان فکرند
اوله ل عاجز فالور (مفردات) (چو) (مثل) (منصور) (از) (من) (مراد) (م) (آنانکه
انلر که) (بردارند) (بردار ایقت) (بردارند) (بردار ایدر) (که) (زیرا) (بالله لامیه
(این) (بو) (درد) (م) (اگر) (فی) (بند) (فکر) (درمان) (دوا) (اند) (ادات جمع
(درمانند) (عاجز فالور) (معنای اشارتی) (درد عشقک و رای عقله) (مشکل
امر اولدیش کور که منصور حلاج کبی نیجه عاشق لری بردار ایقت مراد ایدر لسه
بردار ایدر لری بر بعضی عاشقک معراجی بویه قهر و ورند عین لطفدر اگر بودرد
درمان فکرند اوله ل عاجز فالور زیر امراد مراد محبوبدر

چو دران حضرت جو مستقان نیاز از نیاز دارند * بدین درگاه حافظر ایچوندر میرانند *
اول حضرت جو که مشتاق نیاز کتوره انلر ناز کنوردر بودرگاه حافظی چونکه
نوقویه لسه و درلر (مفردات) (در) (فی) (آن) (اول) (حضرت) (محبوب) (چو)
چونکه (مشتاق) (نیاز) (رجا) (آرند) (کتوره) (ناز) (م) (آرند) (کتوردر
(بدین) (درگاه) (حضور) (میخوانند) (اوقوردر) (میرانند) (سوردر) (معنای اشارتی)
مراد مراد محبوب اولدیش کور که حضور محبوبه صدهزار درد و سوز شله مشتاقدر
نیاز ایدر لری انلر استغنا ایدر لری بوعالی درگاه حافظ کبی نیجه جکزی باقی عاشق لری
گاه اوقوردر گاه سوردر و شیوه ایلر اراده عاشقک محو و فنا ایدوب چق مراد محبوب
قالله عاشق باقی بالله ایدر لری

چو و له ایضا *
چو شراب بی غش و ساقی خوش دودام رهند * که ز کسان جهان از کندنشان زهند *
صافی شراب و خوب ساقی بولک ایکی طووزا غیدر که جهانک زیر کاری انلر کندن
فور لری (مفردات) (شراب) (م) (بی غش) (صافی) (ساقی) (م) (خوش) (م) (دو) (ایکی
(دام) (طووزا) (ره) (بول) (اند) (ادات جمع) (ز کسان) (عاقلر) (چهار) (م) (از)

چو من *
و چیک فخر ایلر بوند ضرورت و زنجیر سکون چیلر در کردک خانه به دیرل مشتری و مه قران کنند خواجه حضر تلی بوند
ضرورت و زنجیر اجال بیورمش والا منجمین فتنه ماه ذوالحجده سینه یعنی برج جوزده اولق کرک و سده یله قران ایلر
کرک که کردک ساعتی مبارک اوله * محصول بیت * جانانه دیدم که خواجه یعنی وزیر قوام الدین نه وقت کرد که واردر دیدم که
اول زمانیکه مشتری و مه قران ایلر مشتری دیکله خواجه دین و مه دیکله اولته چکی خانودن کتابت ایدر لری وینه بونلرک انفالیله

شرطدر ذکر اوتان کبی حاصلی بویندن مقصود خواجه قوام الدین ترو جندن سئوال و جوابدر (کتم دعا دولت توورد
حافظست * کفنا این دعا ملائک هفت آسمان کنند) بویندن اولان اضنا قلمبر لامیه در و دعا ک دولت اضافی مصدرک
مفعولته اضافتدر * محصول بیت * دیدم که سئو دولته دعا ایلرک حافظک وریدر دیدم که بودعایی بدی کوک ملائک لری
ایلر یعنی بکادما بی هسان حافظ ایلر بایکه ملکر و ارواح قدس یله ایلر (وله ایضا) (غلام ترکس مست تواجدارانند *
خراب یاده امل توهوشیارانند) غلامک
ترکسه اضافی لامیه در ترکس مست
بیانده و مستک تویه لامیه تاجداران الف
و نوله جمع اولدی ذوی العقولدن کتابت
اولد یعنی چون تاجدار وصف ترکیبدر تاج
طووزا یعنی تاج صاحبی پادشاه قافیه ک
اخرند واقع اولان نون و دال استک
جمعدر یعنی ادات خبر جمیدر ترکس
مست جشندن کتابتدر تشبیه طریقه
خرابک یاده به اضافی لامیه در و باده ک
له به به و املک او به لامیه در ووشیاران
الف و نوله جمع اولدی شمدی بیایان
اوتان کبی عقلی یاز اولدیر دیکدر * محصول
بیت * سئو مستانه کوزک قول پادشاهدر
ذکر کوز و اراده کل قیلندر یعنی پادشاهدر
سئو قونکدر سئو کتبتک یاده سئو خرابی
عقلادر یعنی عقل سئو ایلرک یاده سئو
اسرکدر حاصلی دیوانه و مجنونلر کردر
تکرار مبتدا و خبر قیلنددر (کذا رکن
چو صبار بنفشه زار وین * که از تطاول
زلفت چه سو کوآراند) کذا رکن کذا
اسمدر او غمره معنانه و کن امر مجتهددر
ایله معنانه کذا ریلر یعنی او غمره دیکدر چو
ادات تشبیه در بنفشه زار بنفشه لری زار رشک
کترندن تعبیر در کل زار و لاله زار کبی
بالدرمز نباتانده مستعمل در و او حرف
صطف در صیغه امری امره عطف
ایدر که حرف بیان تطاول زلف اضافی
لامیه در بوند مبالغه افاده ایدر
سو کوآران اولوب سابق اوزره جهدر
سو کوآر و سو کدار سبک ضعی و کاف
بجینک سکونیه یاسلی کیمه یعنی مانم
زده صبا کبی بنفشه لایله او غمره دخی کور که
سئو زلفک ظلمدن وال اوزون لعدن نه
مصیبت لیروماتم زده لروار زلفظ اسنادی
مجاز در بنفشه زار اعتبار یله حاصلی صبا
سئو زلفک دست دراز لعدن بنفشه مانم

مر (کنند) (م) (شان) (آلر) (زهند) (معنای اشارتی) شراب عشق الهی
و مرشد دل آگاهی راه حقه قلب سالی ماسوی الاهدن قطع ایدیمی ایکی دانه
قید قوی مضبوطر که جهانک تدبیرند اولان عقل معشاش صا حیلری اگر توفیق
ر باقی بونلر یاز اولور زمه بنایه الله تعالی ماسوادن منقطع اولوب بوقید معنوبدن
فور لری و دخی ماسوایه فخر ایدر زور

چو من ارچه عاشقم ورنند و مست و نامه سیاه * عزرا شکر که یاران شهرنی کنهند *
بن ارچه عاشقم ورنند و مست و نامه سیاهم خدایه ینک شکر که شهرک دوستلری
کنه سزدر (مفردات) (من) (بن) (ارچه) (اگرچه) (عاشقم) (م) (رنند) (لا یابی
(مست) (م) (نامه) (م) (سیاه) (م) (عزرا) (یک) (شکر) (م) (یاران) (م) (شهر) (م)
(بی کنهند) (کنه سزدر) (معنای اشارتی) (ای) (سئو) (قداس بن) (اگرچه) (عاشق
یارم و بومه قیاقم و مست خراب و نامه سیاه بر مجرم لکن حضرت الله یک
شکر و شکر اولسونکه کوکام شهر بنک یاران و محو بلری ماسوادن تجرد و انقطاع
کلیه واصل الی الله اولان محبوبان خدا و پاکان درگاه کبرای رب الاعلادر
حضرت الله رحیمدر ایدم بودر که درگاه معنوبسته واصل قیلر زرا (لری مع
من احب) دیتاشدر

چو قدم منه بخرابات جز بشرط ادب * که ساکنان درش بحرمان پادشهند *
ادب شرطک غیرله میخانه به قدم قومه زرا انک قیوسک ساک لری پادشاهک
بحرملر بدر (مفردات) (قدم) (ایاق) (منه) (قوه) (با) (المحلا به) (خرابات) (میخانه
(جز) (غیر) (با) (المحلا به) ((شرط) (م) (ادب) (م) (که) (زیرا) (ساکنان) (م)
(در) (قبو) (ش) (ضمیر) (بحرملر) (پادشاه) (م) (اند) (درل) (معنای اشارتی)
ای سئو معنانه شراب عشق الهی اولان آستانه مشایخ و اهل الاهدن فیضای
اولفلهک شرطی (با خدا دیوانه باش و با بحر بادب) (سربجه آداب شریعه و ادب
طریقه مراعات ایاق با صفا مقرر نا که بی ادبک لایه رحمت حقدر و فخر اهل
الاهدن محروم اولیه من زرا اول میخانه ک قیوسک ساک لری پادشاه حقیقی اولان
حضرت الهک اسرار غیب سئو بحرملر بدر

چو جفانه شود و بشی است و راهروی * بیار یاده که این سلیکان نه مرد رهند *
جفادر و بشاک و صوفیک شیوهی دکلر شراب کتور که بوسالکر بول اری دکلر در
(مفردات) (جفا) (م) (نه) (نی) (شود) (رسم) (درویش) (م) (با) (مصدریه) (است)
(در) (راهرو) (بول) (کسیدیمی) (با) (مصدریه) (بیار) (کتور) (یاده) (م) (این) (بو
(سلیکان) (م) (نه) (نی) (مرد) (ار) (ره) (بول) (اند) (درل) (معنای اشارتی) (جفا
و رنجیده لک درویش لکک و الکاکک رسمی و شیوه سی دکلر زرا بوی ادبک مشایخ
واهل الله جفا و رنجیده لک ایچکدر ای سئو صادق شراب عشق الهی نوش
ایکله و خدادن توفیق و ادب طلب ایکله ظاهرا و باطنا و ادب اول بوخه ادب

لیسانه کیرمش (تراصبا و مرا آب دیدم شد غمناز * و کرنه عاشق و معشوق رازد ازانند) ترا سکا و سئو و کرنه الامعانه رازدار
وصف ترکیبدر رازطونجی یعنی راز صفا بی مناسبت * محصول بیت * سکا صبا و بکا کوز باشی غماز اولدی یعنی سئو
عشقی صبا و بن عشقی کوز باشی افشا ایدر بوخه عاشق و معشوق رازدار در یعنی محبت لری افشا ایلر حاصلی صبا
جرمکه داخل اولفله وینم کوزن باشی اقلله حالری عالمه اعلام ایلر یلر بوخه بن و سن کیمه به عشقه زنی فاش ایلر ز

نه در آن کل عارض غزل سرایم و بس * که عند لب تواز هر طرف هزارانند (کل عارض اضافتی بیانیہ اضافت الی الموصوفه قبلند در حدیثی عارض چون کل در غزل سرایم جازدر که وصف ترکیب اوله و جازدر که اسم فعل مضارع اوله علی کل حال میم ضمیر متکلم در و بس واودن صکره بس لفظی واقع اولسه انجیق یعنی فقط مناسبه که بونده حرف اضرایدر بل مناسبه عندلیب تو اضافتی لامیه هزاران بونده ایهام طریقہ مذکور در زیر هزار هم اعدا ددن یک یعنی الف مناسبه و هم بابل نوسک برصفتند در

۳۹۶

شربت و آد با طریقه رعایتی اولیان سالک بول اری دکالدر بلکه قطاع طریقتدر

چو مکن که کوکبه دایری شکسته شود * چو بندکان بگریزند و چاکران بجهند * جفا ایله که دایرک کوکبه سی صفتش وزا ثل اولش او اور چونکه بنده را قاجه ر و خد متکار فرار ایدر (مفردات) (مکن) ایله (که) زیرا (کوکبه) مرتبه (دایر) م (یا) صدریه (شکسته) صفتش (شود) اولور (چو) چو نکه (بندکان) (قولر) (گریزند) قاجه ر (چاکران) خد متکاران (بجهند) فرار ایدر (معنای اشارتی) ای سالک نظر اهل الهی سده محبوبیت مرتبه سده ایکن صاف اول ارنلر فی ادب بلکه جفا ایله که دلبرک و محبوب بق مرتبه سندن ساقط اولور سندن انلرک قلو سندن ساقط اولان درگاه حقدن دخی مرود در اغا سندن فرار ایدن عبد عبد اهلر نیجه نظردن ساقط اولور سه بی ادب اولان جفا اهل دخی نظر اهل الاهدن ساقطدر

چو دین حقیر کدبان عشق را کین قوم * شهنش و کز و خسروان بی گاهند * عشق کدبان بی حقیر کورده زیرا بوقوم مرصع کرسز باد شاهلر دوومر صم تاجسز خسرو لدر (مفردات) (دین) کورده (حقیر) م (کدبان) فقیر (عشق) م (را) ادات مفعول (که) زیرا (این) و (قوم) جماعت (شمار) پادشاهلر (بی) بی (کر) قوش (خسروان) شاهلر (بی) بی (کلاه) تاج (اند) در (معنای اشارتی) ای سالک صاف اول اول حضرت الهک عشقندن فقر اختیار ایل (افقر فخری) سرینه نظر اولان عشق الهی فقیر بی حقیر کورده زیرا بوقوم طرف حقدن (اخرج الی الخلق بصفاتی) کلا سبله مؤید و منصرف عالم قباب عزندن اولان پلاس ایچده کبر لو تاج کرسز شهنش حقیقتدر

چو بهوش باش که هنگام یاد استفتا * هزار خرمن طاعت بنم جو نخرند * عتله اول زیرا استفتا بی وقتده یک طاعت خرمنی بارم ار په به صا تون المرز (مفردات) (یا) للملايه (هوش) عقل (باش) اول (که) زیرا (هنگام) وقت (یاد) بل (استفتا) م (هزار) یک (خرمن) م (طاعت) م (بنم) بارم (جو) ار په (نخرند) المرز (معنای اشارتی) ای زاهد سده کثرت عباد نگه مغرور او اوب ذل نفس ایلر و محو فقره فانی فی الله باقی بالله اولش شاهان حقیقی خور کورده عقلی باشد که آل زیرا (جذب من جذبات الرحمن توی عمل الثقلین) سر نیجه حضرت الهک نجلی ذاتی نورینه استغراقه استناری وقتده بونلر هزار طاعت خرمنی بارم ار په به صا تون المرز

چو غلام هست دردی کشان بگر نغم * نه آن کروه که ازرق رد اودل سیهند * بگر نغم دردی کشان بگر نغم اول جاعلک همتک غلامی دنگله کولک رد الوورق کولک لدر (مفردات) (غلام) م (هست) م (درد کشان) شرابک طوریتسی ایچنلر (بگر) بگر نغم (م) ب (نه) بی (آن) اول (کروه) جماعت (ازرق) کولک (ردا) م (دل)

چو کولک

نصیب درای خدای بیلی واریت زیر احسانه و کرامت و غفرانه مستحق گاهکار در یعنی کتا و انجیمه و غفران اولر پس زکنا هکار اولد ایغمر دن غفرانه لایق و غفران سبله مستحق جنس (برو بیکده و چهره) ارغوانی کن * مرو به و صومعه کالجاسیا هکارانند (چهره) جمیعک کسری و هاک سکویه روی یعنی بوز مناسبه ارغوانی ده یا نسبت ایچوندر ارغوانی ایلر حاصلی شراب ایچ بوز که جزت گاهون که حرف تعلیل سیاهکاران کتا کاران مناسبه در محسب لغت قراچیلر دیکدر یعنی دفتر اعلیٰ بی کناهله

قراچیلر مناسبه * محصول بیت * میخانه به وار بوز یکی ارغوانی ایلر یعنی باده ایچمکیله یوز یکی قزانت وارمه صومعه که انده مرای ذراق کتا کار لواردر یعنی بانه نوشلر رنگ و بی ریا در اما صوفیلر مرای وحیله کار در پس ساده دل رند ز قارش و اهل ذرق و ریاضو فیله قائله (تو دستگیر شوی خضر بی خجسته که من * پیاده می روم و هر هان سوارند) دستگیر وصف ترکیبدر کیریدن بحسب لغت ال طویجی دیکدر اما استعماله معین و معان مناسبه بی بونده این مناسبه در که عربجه

۳۹۷

اژدر خجسته قوتلی یعنی مبارک بولی و ازل خضر که حرف تعلیل من مصرع ثانی به میروند * محصول بیت * ای مبارک ازل و بولی خضر یعنی سبب بکا معین و معان اول که بن پیاده کیده دم و یولدا شلرم اتلدر یعنی ای خضر وصول جابانه ده سن بکار و باور اول که بن بی تاب و توان و بی زاد و مال و باقی عشاق صاحب اسباب و انقال و کیت و اموال در حاصنی ذریه وصله هر وجهله مالک و طریق و صاله کمال قدر تله سالکدر در (خلاص حافظ ازان زلف تابدار مباد * که بستکان کند تور سنگار اند) خلاص حافظ اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر تابدار وصف ترکیبدر تاب بونده بوزم و قورم و بوکم مناسبه در که زلف و کاک و کاک و کاک اوصافنددر پس تابدار تاب طویجی یعنی زلفک محمد دیکدر که بستکان کند نو اضافتدر لامه در بستکان بستک چه بدر باغیلر دیکدر سنگار ان رسته کارک چه بدر فور تجلر مناسبه که کا کا عربجه مفلح و اهل فلاح در کار بونده ادات فاعلی مناسبه شکیم سابقا تحقیق اولمشدر * محصول بیت * اول زلف تابداردن حافظ خلاص اولسون یعنی دانا اول زلفه مقید و محبوس ایدانسون خواجه التفات طریقله پیور رز براسک کنند عشق بسته زی اهل فلاح ازاده لدر حاصلی مهر و محبتکه و کند زلفکه اسیر اوللر حقیقتده احرار و ازاده لدر پس حافظ اندن خلاص ایستز بعضی نسخه ده مختص یعنی بویه واقعدر (زلفش چهره حافظه می توان دانست * که ساکنان در دوست خاکسارانند) نقش چهره

کولک (سیه) م (اند) در (معنای اشارتی) (اشد البلاء) علی الانبیاء) سر نیجه راه عشقه درد و بلا و هزار نیج و عذر اختیار ایدوب صفة الله ایلر بکرک اولقله خانه قلبی مظهر انوار تجلی اولان شاهان حقیقتک همتک غلامیم (تغیر شکل لاجل الاکل) ایدن صوفی ذراق دل سیاه وریا و غرض فاسده لره حان سیاه قلبه انلرک غلامی دکام

چو جناب عشق بلندست همی حافظ * که عاشقان ره بی هتان بخود ندهند * عشق جنابی بلند در بر همت ایلر حافظ زیرا عاشق کندیسه همت اغزله بول ورمز ز (مفردات) (جناب) ذات (عشق) م (بلند) عال (است) در (همت) م (یا) وحدت (حافظ) م (که) زیرا (عاشقان) م (ره) بول (بی هتان) همسز (بخود) کنند (ندهند) ورمز ز (معنای اشارتی) ای حافظ زهد و تقوی صوری به الد المحبوب (عالو الهی من الایمان) سر نیجه جان عزیزکی فدا ایدوب باعث وصلت الی الله اولان عشق عال جنابنی تحصیله جند وسی ایده سنکه اول شهنش حقیقت اولان عاشق کندیسه همتی عالی اولیان کیمه به راه عشقه بول ورمز ز

چو چه مست ندام که رو بیا آورد * که بود سانی وای باده از بک آورد * بیزم نه مست لکدر که بزه یوز کتوردی سانی کیم ایدی و بواده بی فندن کتوردی (مفردات) (چه) نه (مست) م (یا) مصدر به (است) در (ندام) تمام (رو) یوز (بما) بزه (آورد) کتوردی (که) کیم (بود) ایدی (سانی) م (این) بو (باده) م (از) من (بکا) فنده (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بوورای عقل شده اولان نشسته عشق الهی نه عجب مستان در که توفیق خدا ایلر بزه ظهور اندی بوزی لذت روحانیه مست و مستغرق قلبی سانی کیم اید بکر و بوشراب عشق الهی فندن کتوردی یکن بواذندن طامعین عوام خلق بیلشدر که (من لم یذق لم یعرف)

چو چه راه میرند بن مطرب مقام شاس * که در میان غزل قول آشد آورد * نه عجب پرد جالار بومقام شاس مطرب که غزل اراننده آشتا سوزن کتوردی (مفردات) (چه) نه (راه) پرده (میرند) جالار (این) بو (مطرب) جالغی (مقام شاس) مقامن الکلی (در) فی (میان) اوورده (غزل) م (قول) سوز (آشتا) بیلش (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بوا سراسر عشقه عوام محرم اولدنیچون اسرار طریقی نامحرمندن سراسر مقام شاس اولان مرشد کامل تعریضات و تله هات ایلر بر عجب کوزل پرده ده ذکر ایلر بکه طرز غزلده و غیرک کلامی ختمده آشتا کلامی و اسرار محوی کتوردی و مجلس عرفاده وجه معنایی خوش افاده ایلدی

چو صبا بخوش خبری دهد سلیم نیت * که زده طرب ارکشان سبا آورد

چو ل

۱۰۰

حافظ اضافتدر لامیه لدر در حیدره ها تا کید افاده ایدری توان دانست بیک ممکندر دیک اولور که حرف بیان ساکنان در دوست اضافتدر لامیه لدر در خاکاران شول کیمسه لدر در که مصرک مجذوبلری کبی من لکه یا نور قافار طیار قلیلر دیکدر دیوانه لدر کنایتدر * محصول بیت * حافظک چهره سی نقشندن بیک ممکندر که دوستک قوسی ساکنلری خاکسار لدر یعنی دیوانه لدر و مجذوب بلدر زیرا حافظده اوقبولک مجاور لدر ندر و انده ده خاکسار ذراق اشارتی وار

سمن بویان غبارغم چو بنشیند بنشاندند. پری رویان قرار او دل چو بستند بنشاندند (سمن بویان موصوف محذوفك صفتیدر محبوبان سمن بویان دیمكدر الف ونوله جمع اولش ذوی العقوله صفت اولد بیخون وصف ترکیبی اقسامندندر سمن قورقیلیر دیمكدر سمن آفی کله دیرل غبارغم اضافتی بیانی در بنشاندند فعل مضارع جمع غائبدر مشرک لفظدر افواج دیمك و بر کیمه بی بر خدمت اوزدیشه دیمك یعنی نصب ایلک و آنشی سوزیدر مك و تویزی او تورمقی یعنی تسکین ایلک بوند مراد معنای اخیر در

صبا خوش خبر لکه سلیمان هد هد بدر که سبا کاشتند سرور مژده سین کنوردی (مفردات) (صبا) م (با) للملا بة (خوش) م (خبر) م (یا) مصدریه (هد هد) م (سلیمان) م (است) در (مژده) م (طرب) شرق و سرور (از) من (کاشن) کل پری (سبا) شهر باقیس (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) اول مرشد کامل کال تقدسه اولان جناب قدس الهیدن امرار لدید و احوال اطاف معنویه خبرین طالب حقه وسیله اولوب خوش افاده اعلکده سلیمان علیه السلام هد هدی کیدر که سبای کاشن غیب الغیب الهیدن فیوضات ربانیه و منوحات رواج ریح رحانیه دماغ جاه شوق و سرور جمال محبوب لایزال رواج مسکبه سی اثرین و مژده سین کنوردی

نو نیرباد بچنک آرواره صحر اکبر که مرغ نغمه سراساز خوش نوا آورد که سندی باده کنور و صحرای بوانی طوط که نغمه نرم ایدیمی مرغ اضیف صدالو ساز کنوردی (مفردات) (نو) سن (نیر) دخی (باده) شراب (بچنک) اله (آر) کنور (راه) بول (صحر) م (کیر) طوط (که) زبرا (مرغ) خوش (نغمه سراساز) نغمه نرم ایدیمی (ساز) دو زن (خوش نوا) لطیف صدالو (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) ای سالت بروحانیت صاحبی شیخ کامله نسیم و بیعت اله سندی بر عشق و محبت شراب اله کنور و ماسوی الهیدن تجرید اله صحرای عشق بوانی طوط زبرا وارث محمدی اولان شیخ کامل هر طبع ایلک استعدا دجه احکام شریعتی و اسرار طریقتی و احوال حقیقی ادا و بیان ایدر خوش دوزن و لطیف امر متحصن کنوردی

رسیدن کل و نسرن بخیر و خوبی باد که بنفشه شادو کش آمد سمن صفا آورد کل و نسرنك ابرشمسی خبر و خوبه افله او سون بنفشه شاد و کوزل کلدی سمن صفا کنوردی (مفردات) ((رسیدن) ایشک (کل) م (نسرن) بیاض کل (با) للملا بة (خبر) م (خوب) لطیف (با) مصدریه (باد) و سون (بنفشه) م (شاد) سرور (کش) کوزل (آمد) کلدی (سمن) باسی (صفا) م (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) اول بزه شربت و طریقت و حقیقتک اسرارین بیان ایدیمی و کل و نسرن کی محبوب درگاه خدای اولان شیخ کامله بزم نعم و محضر در حق سبحانه و تعالی اتی مرتبه طایبته خبر اله و اطافت محبوبیت اله ثابت قدم فیلدون زیرا اله ارشادی یوزندن آلوده نکاه منکر البال اولش بنفشه کبی پیوی اگری طالب شاد و کوزل حال کلدی و با سمن کی قلبی صاف و بیاض اولان مرید صادق صفای روحانیت کنوردی

دلجو غنچه شکایت زکار بسته مکن که باد صبح نسیم کره کشا آورد ای کوکل غنچه کی باغلمش ایشدن شکایت ایلکه که صباح یلی کره اچیی رایحه کنوردی (مفردات) (دلا) ای کوکل (جو) مثل (غنچه) م (شکایت) م

بیانیه بنشاندند فعل مضارع جمع غائبدر فاعلی بیت اولده مذکور اولان سمن نوردر و مفعول نهال شوقدر بو نشاندندن مراد افواج دیمكدر * محصول بیت * بر زمانده که بزمه بر دم و بر نفس او تورال فانار ل یعنی اکتیوب فوری فلقارل یعنی قلیچک خاطر مزه شوق نهالی دیگر یعنی کوکزه شوق و اشتیاق فیدانی دیگر حاصلی کوکزه سوز و کد از بر اغورل (زنجیم اول رماتی چوی خندند میارند * زویم راز نهالی چوی بیند میخوانند) اهل رماتی اضافتی بیانیه در زمان راتک

سمنی و مینک تشنیدیه اناره ذری یاسی حرف نسبت در لعل رماتی شمول لعل در که جرتنده انار دانه سمنه مشابیه اوله بوند مراد ایشک سرخدر میارند فعل مضارع غائبدر لازمه متعدی مایندده مشرک کدر بوند متعدی واقعدر باغدر در دیمكدر راز نهالی اضافتی بیانیه در یا حرف نسبتدر * محصول بیت * پری دور چونکه کوله ل یعنی کوکزه کوز مدن لعل رماتی کبی فانلی یاش باغدر ل و یوز مدن کرل راز او قورل چونکه کوره ل یعنی یوزی کورنجه راز نهالی بوز مدن او قورل حاصلی عشق نهانی بکرم صاری سندن اکثر و واقف اولوب او قورل (سرنك کوشه کیمرازا چودر یا بنددر یا بند * رخ از مهر مهر خیر ان نکر دانند اگر دانند) سرنك بوند کوز یا شیدر کوشه کیران وصف ترکیبدر کیریدندن کوشه طو تجیس لر یعنی مغزوی کوشه نشینلر را ادا ان شخصص شرسنك کوشه کیرانه اضافتی لامیه در یا بنددر لفظیه اولد فده مشرکدرا یکی معنی مایندده اکلای و تدارک ایلک تنکیم با قافیه سنده واقعدر (بیت)

(ز) من (کار) ایش (بسته) باغلمش (مکن) ایلد (باد) یل (صبح) م (نسیم) رایحه (کره کشا) دو کم اچیی (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) ای کوکل سابه شیخ کامله اولدجه انقباض قلبدن وغین و حباله غنچه کبی دورلش و باغلمش ایشدن شکایت و خوف ایلد زیرا بر حمله ن بر آخر حمله از صا رک رایحه لطیفه سین کنورن صبا یلی کبی وسیله اولان شیخ کامل عده قایی کشاد ایدیمی رایحه ریح رحان و ساعده فیوضات یزدان کنوردی و نظر و همته طالایی مقصوده کنوردی

علاج ضنف دل ما کر شمه صافیت بر آرسر که طیب آمد و دوا آورد بزم کوکل حشفه صفت علایی ساقیتک کوز اوجله نظریدر بشک فالدر که طیب کلدی و دوا کنوردی (مفردات) (علاج) م (ضنف) م (دل) کوکل (ما) ز (کرشمه) کوز اوجله نظر در (ساقی) م (است) در (بر) یوقاری (آر) کنور (سر) باش (طیب) م (آمد) کلدی (دوا) م (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) بزم تملق ماسوا اله بریشان اولش و اشتیاق و درد الهیه عاجز و در مانده فالش ضعیف کوکلک علایی ساقی شراب عشق الهی اولان شیخ کامل کوز اوجله نظریدر ای کوکل بوسه فی طالعندن قطع نظر اله و امید و عمت اله باشکی احلا به فالدر که وارث محمدی اولان طیب الهی کلدی و بزم درد بزمه دوا کنوردی

مرید پیرمقامن زمن مرغ ای شیخ چرا که عده تو کردی و او بجا آورد پیرمقامن مریدی پیرمقامن ای شیخ بچون زیرا سمن وعده ایلدک و اول رینه کنوردی (مفردات) (مرید) م (پیرمقامن) پاپاس (ز) من (من) بن (مرید) انجمنه (ای شیخ) م (چرا) بچون (وعده) م (نو) سن (کردی) ایلدک (او) غنچه (بچا) برنه (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) بحمد اله که اسرار فقر محمدیه به واصل و منصرف عالم اولش پیر حقیقتک مریدی م ای شیخ صوری بنددن انجمنه بچون زیرا سمن بر فوری وعده مو هوم ایلدک و اول پیر حقیقت وعده سین برینه کنوردی

بنك جشمی آن رك لشکری لازم که حله برمن درویش يك قبا آورد اول عسکری محبوبك حر صنه کوه نهیم و قربان اولهیم که بن يك قبا درویشه حله کنوردی (مفردات) (با) للملا بة (بنك چشم) حریص (آر) اول (رك) محبوب (لشکری) م (نازم) کوه نهیم (که) زبرا (بر) علی (من) بن (درویش) فقیر (يك) بر (قبا) فقتان (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) اول جنود الهیدن اولوب استعذ بالله (لقد جاءکم رسول من انفسکم عزیز علیه ما عتم حریص علیکم باؤن مین رؤف رحیم) آیت جلیله سی سر نجه کال شفقت و مر جتدن حله نامک صلاح حالت و مساعدت مائه حریص اولان پیر کامل

و دال ادا خبر یعنی استک جعی و ایکچی در مانده فعل مضارع جمع غائبدر مایندندن مشتق عاجز فالور معنایه ز فکر بوعبارت سحر حلال قیلندن واقعدر بتداره قلیفده جائز ما بعد شده تدبیر در مان اضافتی مصدرک مفعوله اضافتدر * محصول بیت * عاشق در دینک دوستی قوت فکر به اله قولای ظن ایلین و قوت فکریه شونلر که تدبیر در مانده عاجز فالور یعنی قوت فکریه اله آسان ظن ایلین و قوت فکریه اله در مانده سخی ایلینر دوانند و در مانده عاجز فالور یعنی عقله و فکرله

پو من من شخص اولی که کافکره علاج اوله حاصلی این سینا قانونده بومر من در مان بولمز و جاز در که بونده کو مفرد اوله فنی معنایه بر که تقدیرله یعنی کسی که سهل ندارد * محصول مصراع * عاشق در دینک دواستی یعنی عاشق در دینک دواستی یعنی بر کسی که قوی صانور استقامتکاری طریقله (چو منصوران مراد آنان که بردارند بردارند * که با این درد اگر در بندر مانند در مانند) بویستک ویت سابق قافیه ری بر اولدیتن معلوم اولور که بر سیک قافیه سنده سهو واقع ایش

﴿ ۴۰۰ ﴾

محبوبك حرسنه قربان اوله بكمه بون يك قبا عاجز و محتاج و در ویش بی نوبه حله
کتوروب نظر همنه بنی عباد الله ایچنه ادخال ایچندر

﴿ فلك غلامی حافظ كنون بطوع كند ﴾ كه النجادر دولت شاه آورد ﴿

فلك حافظك قولغنی شمعی اخبار ایلر زرا النجانی سرك دوتكز قوبه سته کتوردی
(فردات) (فلك) م (غلام) م (حافظ) م (کنون) شمعی (با) لایله
(طوع) (اخبار) کندی (ایدر) (که) زرا (النجادر) (با) لایله (در) قوبه
(دولت) م (شاه) سز (آورد) کتوردی (معنای اشارتی) بحمد الله نظر
اهل الله ايله حافظ (فاد خلی فی عبادی وادخلی جنی) - من بجه عباد الله ایچنه
داخل اولوب شمدی علوبات و سفلایده تصرف ایدر زرا النجانی ایچنی
سرك در کاهکزه کتوروب سرك غیبدن فارغ ویشدر ﴿ وله ایضا ﴾

﴿ حسب حال نوشتی وشد ایلمی بند ﴾ محرمی کوکه فرستم بتویغنی چند ﴿

بحسب حال یازمدک و بر بجه ایلم اولدی فی بحر مکه سکار قاج خبر کوندم (مفردات)
(حسب حال) م (نوشتی) یازمدک (شد) اولدی (ایلمی) کونتر (چند) بجه
(محرم) م (با) وحدتیه (کوکه) قتیکه (فرستم) کوندم (شو) سکا (یغادر)
خبر (با) وحدتیه (چند) بجه (معنای اشارتی) باری نه عجب سرك راه عجبکده
بر بجه ایلم اولدی واقع عالم اوج دلغش واهامه (من عرف نفسه فقد عرف ربه)
سربجه بکا نفسم حال یازمدک معرفت ذاتک سربجه بنی ابر کور مدک وسیله
ایده چک بر پر کامل محرم اسرارک دخی یلم که حال پر بشام اصلاحتی سندن دیلوب
همنه ری سرك معرفتکه واصل ایلمه

﴿ ما بدان مقصد عالی توانیم رسید ﴾ هم مکر پیش نهاد لطف شما کامی چند ﴿

ز اول عالی مقصد ایشتمک قادر دکان هم مکر سرك لطفکز قاج ادم ایلر قوبه
(مفردات) (ما) ز (بدان) اول (مقصد) م (عالی) م (توانیم) قادر دکان
(رسید) ایشتمک (هم مکر) م (پیش) ایلر (نهاد) قوبه (لطف) م (شاه)
سز (کام) ادم (با) وحدتیه (چند) بجه (معنای اشارتی) باری بزریر
کامل سز اول مقصد عالی اولان معرفت الله خود بخودانه ایشتمک قادر دکان سز
سرك لطف و توفیقکز زیاد فریب اولوب معین و یولداش اوله

﴿ چون می از خم برفت وکل افکند نقاب ﴾ فرصت عیش نگه دارو بزنجای چند ﴿

چونکه شراب کو بدن دستی به کندی وکل نقابنی بر اقدی عیش فرصتی صافله
و بر قاج جام اور (مفردات) (چون) چونکه (می) شراب (از) من (خم)
کوب (سب) دستی (رفت) کندی (کل) م (افکند) بر اقدی (نقاب) برده
(فرصت) م (عیش) م (نگه) حفظ (دار) طوت (زن) اور (جام) قدح
(با) وحدتیه (چند) بجه (معنای اشارتی) چونکه شراب عیش الهی توفیق

﴿ ربایله ﴾

اورزه معنی ورمک صحیح ریعی سورمک و اولدمک * درگاه حضرت حقه چونکه عاشقان مشتاقان
عرض حاجت ایدر انلر ناز و استقامت ایدر یعنی قوت اشتیاق ایدر ایچون ناز و استقامت کوسر در درگاه جانانه ده
حافظی چونکه دعوت ایدر قوت عشق و محبتی بجه ایچون سورر یعنی مجیده ثبوتی امتحان و اخبار ایلمک ایچون دعوت
ایده قهر سورر یا خود معنی بویه اوله بودر کاهده حافظی چونکه دعوت ایدر قهر جفا ایلر اولدر یعنی استقامت

هلاک ایدر بیمنی نجه ده میخوانند بر شده می بیند واقعدر یعنی چون می بیند میرا نند بو معنی جهشتن ملازم
رکدر اولکندن (وله ایضا) (شراب بی عیش و ساقی خوش دودام رهند * که زوگان جهان از کند شان نرهند)
شراب بی عیش اضافتی بیایه در غش بونده شیک تحفه خدر ضرورت و زرا ایچون اما اصلنده شد در غش یعنی دن یعنی
نصیر باشند مضا صغیر مصدری غشاش کار غشاش کبریه غش دینه اصلنده غشاش کبریه در اما عجم قهرله او قور
چرک معنای سته در بی غش چرکس
دیکدر و او حرف عطف ساقی خوش
اضافتی ده بیایه در دودام رهند
اضافتی لایله در شراب مبتدا و دودام
رهند خبری که حرف ربط صفت زوگان
الف و نوله جمع اولش ذوی العقوله صفت
اولدیتن چون تقدیر کلام مراد زوگان
جهانه اضافتی لایله در کند شان اضافتی
لایله در لغت معنایه مضاف اولان
الفاظ مکسور او قور اما معنایه مضاف
اولان مفتوح او قور پس بونده کندک
دال مفتوح او قور کرک شانه الف و نون
ادات جمدر زوگان عجم الف و نوله
جمع او اور عمرتان باد و مراد ای ساقیان
بزم جم پیشنده تحفه یعنی سبب ایلدی
از کند شان رهند متعاقدر رهند فعل
انی مستقبل رهند ندن فور تزلزل دیکدر
محصول بیت * چرکس شراب یعنی
باده صافی و خالص و کوزل ساقی ایلمی
یول طوز غیبدن که جهالک ذکیلمی
وزیرکری انلر کند ندن قور تزلزلی می
و محبوب جم امور و مصالحین کنی بی
عوق ایدر حتی مشایخک چو غی ابا کم
والردان دبو صوفیانه نصیحت ایدر مش
یعنی صافیک صفا ایدر ندن دیکدر
شریک خود حرمتی نصله باشد اگر انده

﴿ ۴۰۱ ﴾

ربایله خم اسرار لیدنه خدادن و جانب فیاض بی عوض تعالیدن سبوی قلب
عاشقه کندی و محبوب حقیقی جالندن حقیقی کشف ایدنی ای عاشق مندی
فرصتی غنیمت یابوب خانه قلبه بجای انوار جدید واذواق عیش و انیت حضرت
ثابت اولی ایچون خانه قلبی دخول ماسودن صافله و حفظ ایله که اول لذت شراب
صنق الهی قلبه ثابت و دایم اوله

﴿ قند آمیخته باکل نه علاج دل ماست ﴾ بوسه چند بر آیدر بدشتی چند ﴿

کاشکر زرم کوکرک لایلی دکان بوسه بی رفاق دشام ايله فارشدر (مفردات) (قند)
(شکر) آمیخته (فارشش) (با) مع (کل) م (نه) فی (علاج) م (دل) کوکل
(ما) بز (است) در (بوسه) م (چند) بجه (بر آیدر) فارشدر (با) لایله
(دشام) سوکک (با) وحدتیه (چند) بجه (معنای اشارتی) باری کر مکله
بزی درد عشقه مبتلا قلندک صدهزار حد اولسونکه کاشکر کی لذات نصایبه
بزم کوکل در دینک علاچی دکلدر همان مشقت رباضات و مجاهدات و محنت و آلام
بلیات ایلمه مترج جانب عز نکدن بزه جذبات و نجات رجایه و تجلیات انوار ذویه
دواستی کرم و عنایت ايله باری

﴿ زاهد از حلقه رندان سلامت بکدر ﴾ تا خرابت نکند صحبت بدنامی چند ﴿

ای زاهد رند ل حلقه سندن سلامتله کچ تار قاج بد نامک صحبتی سنی خراب ایچنه
(مفردات) (زاهد) م (از) من (حلقه) مجلس (رندان) لایله
لایله حلقه (سلامت) م (بکدر) کچ (تا) حتی (خراب) م (تا) خطایه
(نکند) بجه (صحبت) م (بدنام) حباباتی و ملا میون (با) وحدتیه (چند)
بجه (معنای اشارتی) ای زاهد بوورای هقلده اولان حالات عشقه و درد و بلایه
سک تحمک بوقدر اگر جنت عرفن اولان حلقه ملا میه اهل الهی کور رند انلر
اوم وطن ایچوب سلامتله کچ تا که (ولاخصا فون اومه لایم) اولان رفاق خرابیتن
صحبتی و انکار قلبی سنی خراب ایچنه

﴿ عیب می جله بکفتی هیش نه بکو ﴾ فی حکمت مکن از بهر دل غای چند ﴿

شریک جله عیبی دیدک تن هژی دخی دی رفاق عامینک کوکلندن اوزری حکمتی
فی ایلمه (مفردات) (عیب) م (می) شراب (جمله) م (بکفتی) دیدک (هژی)
فاده سنی (نر) دخی (بکو) سوبله (فی) م (حکمت) م (مکن) ایلمه (از)
من (بهر) ایچون (دل) کوکل (عایی) جاعل (با) وحدتیه (چند) بجه
(معنای اشارتی) ای عاشق درد و بلایه عشق حقیقده نم عظمای الهیه دن
ایک زاهدک زعمه نسبت درد عشق صورت ملکیتی خراب ایدر بیدر ایشنه
عشق عیبی بودر دیو سوبله لکن بوسورق خراب ایدر بجه عشق فاده سنی
دخی سوبله که بی ذوق اولان زاهد دخی عشقه طاب اوله رفاق اعنی القلب اولان
جاهلندن ایچون حکمتی و اسرار عشق فی لایق دکلدر

﴿ ۴۰۲ ﴾

﴿ ۴۰۱ ﴾

شهر اضافتی لایله در * محصول بیت * اگر چه بن عاشق و یاده نوش و کتد کارم اما نیک شکر که هیشهری
یولداش لایلی کنه لدر در خواجه نک مرادی نر بیض طریقله هیشهری یاراننی بوسفارله متصف قیلدر (قدم مده
بخرات جز بشرط ادب * که ساکنان درش محرمان پادشهند) مده فعل نهی * فرد مخاطبدر قومه دیکدر قدم مقدم
مفعولدر بخرات ایلمه متعلقدر با حرف صله خرابات اصطلاحده میخانه به دیو زوگان ایلمه معنایه بشرط ادب یا مع معنایه

وشرطك ادبه اضافتی لایه كه حرف تعلیل ساكنانك دره اضافتی فی معانیست درودرك شنبه لامینه مخرفان محرمك جعبندر
و محرم اصلشده حرام معانیست امجد ارالنده مناسكه جزام اولتره محرم دیرل اما بونك كبی برل ده اهل راز مصاحباردن
كنایتدر پادشاهی اضافتی لامینه در * محصول بیت * میخانه به قدم قومه یعنی كرمه الادب شرطیه زیرا قیوسنك
ساكنلری یعنی قیوسنده ساكن اولتر پادشاهك محرم برلر پادشاهدن مراد جاناندر خواجه مبالغه طریقه یورور كه میكنده به
كبرمه الا تعظیم و تبحرله زبانه اولان

﴿ ۴۰۲ ﴾

﴿ ای كد امان خرابات خدا باز شمعست ﴾ چشم انعام مدارد ز انعامی چند
ای میخانه فقراری خدا سرك بار و میگزدر برقاج انعامدن انعام طومنگز
(مفردات) (كدبان) فقیر (خرابات) میخانه (خدا) م (بار) یارد بچی
(شما) سز (است) در (چشم) امید (انعام) احسان (مدارد) طومنگز
(ز) من (انعام) حیوانات ذات قوام ار بعد (یا) وحدتیه (چند) بچه
(معنای اشارتی) ای درد عشقه سایه پیر كالمی ملازم ولدت متلجا نه درگاه
خدا یی نیسازده ثابت و دائم میخانه عشق الهیك فقراری و سلطان عشقك
بار غارری (لا محزن ان الله معنا) سر بجه بوراه عشقه خدا سرك بار و میگزدر
(كالانعام بل هم اضل) اولان عوام مشایخدن و زاهد صورت پرستردن بوانعام
حق اولان عشق الهی یی امید طومنگز كه انزلی خبردر و مدعبلدر

﴿ بهر میخانه چه خوش گفت بدردی كش خویش ﴾ كه مكحول دل سوخته باخامی چند
میخانه ك پیری كد سرك شراب طور تبسنی چكی به نه خوش دیدی كه باغش
كوكان حاتی برقاج خانه دمه (مفردات) (پیر میخانه) م (چه) نه (خوش)
م (گفت) دیدی (با) لایله (درد) شرابك طور تبسنی (بدردی كش) طورری
چكی (خویش) كندی (مكو) دمه (حان) م (دل) كوكل (سوخته) باغش
(با) لایله (خام) م (یا) وحدتیه (چند) بچه (معنای اشارتی) میخانه
عشق الهیك مرشد و مربی امر شیخ ایلر باضات و مجاهدات و راه عشقه
صد هزار درد و بلال چكی كندی مرید نه وقت ارشادنده نه خوش دید بكه
ای سلك صادق صافین آتش عشقه باغش كوكاندن ظهور ایدن اسرار عشق
احوال فلبدن خبردار اولسان عوم اهل طریقه دمه و انزلی اهل ظن ایلر

﴿ حافظ از شوق رخ مهر فروغ تو بسوخت ﴾ كاكار نظری كن حوی ناكای چند
حافظ سلك آفتاب شعله اورخت شوقندن باندی ای مراد نور برقاج مراد سزر
جاننده بر نظر ایلر (مفردات) (حافظ) م (از) من (شوق) م (رخ) بكاف
(مهر) كوش (فروغ) شعله (نو) سن (سوخت) باندی (كاكار) مراد او
(الف) ندایه (نظر) م (یا) وحدتیه (كن) ایلر (سوی) جانب (ناكام)
مراد سز (یا) وحدتیه (چند) بچه (معنای اشارتی) حضرت الله بدن
عصمت طلب ایدوب انتظارت طریقه یورور كه بارب سكا حد اولسون حافظ سلك
انوار جلال ذاتك شوقندن باندی ای مرید حقیق اولان الله سن كركله یورقاج
مراد سزر جاننده نظر و حركله بر نظر ایلر

﴿ درمی باغم بسیرد جهان بگسری ارزد ﴾ بی فروش دلق ما كزین بهر نمی ارزد
بر نفسی غمه باشد ایلنك تمام جهان دكز نیم دقمری شرابه صلت زبیرا بوندن بكر كه
دكز (مفردات) (دم) نفس (یا) وحدتیه (یا) مع (غم) م (بسیر) باشد

﴿ برن ﴾

و ظنقد و برمدی و سار اخواننده جفا اوزره اولور مش پسر تیور كور كا نه مقابل او ایچ عسك الوب یوری ویرر و پادشاهی
مهر كه ده تنها قورلر پسر تیور انی وجه آسانه قبض ایلر و اگر عسكركا قدر ایلایش اولسه تیور كبی لك اكافرشو قورمزدی
(مین خیر كدبان عشق را كین قوم) شاهان بی كرو خیر و ان بی كاهند) مین فعل نهی مفرد مخاطب كوریه دیکدز
كدبان مفعول اولی و خیر مفعول ثانی كدبان عشق اضافتی لامینه در مجازا اذات مفعول كین اصلده كه این ایدی كه حرف تعلیل

این اسم اشارتدز قومه بی كركر لفته قوشفه دیرل و یله دیرل اما بوندن پادشاهله مخصوص بر نوع مرصع قوشقندر كه
زمان اوانده سلاطین عجم انی قوشا نور دی اما بوزمانده اول قوشق مجبور و متوكدر زبیرا عالم ظریف اولدی خمر و ان
شاهاته عطف تنسیبی شكیدر كلاه لفته رك در اما بوندن تاج مراد در كه زمان سابقه سلاطین كیرلش اما بوزمانده
اولدخی کلیا متوكدر هر دیارده * محصول بیت * عشق كدالینه حقایق نظر ایلر یعنی عاشلری حقیر كورمه زبیرا بوطا لفته
بی كركر پادشاهلردرو بی تاج سلاطینلردرو بی
ظاهرده كدالدر اما معاده پادشاهلردر
(بهوش باش كه هنگام باد استغنا)
هزار خرمن طاعت به نیم جو نخرند)
بهوش باع معنایسته هوش اوص معنایسته
هوشمند اوصیله دیرلر باش فعل امر مخاطب
مفرد اول دیکدر اوصیله و عقلاه اول
دیکدر ككه حرف علت هنگام وقت
معنایسته باده اضافتی ظرفك مفعول
اضافیدر و بادك استغنا به بیانیسته
خرمن طاعت اضافتی لامینه نیم جویارم
اربه دیکدر تنهند فعل نی مستقبل جمع
غالب قومنلر دیکدر یعنی اعتبار ایلر
دیکدر * محصول بیت * اوصیله و عقلاه
اول كه باد استغنا و قنده یعنی جانان
جانندن كه باد استغنا اسبه یعنی استغنا
ظاهر ایلر يك خرمن طاعتی بارم ار به به
قومنلر یعنی عاشق جانندن هزار نیاز
و تواضع و تذلل هیچ نسته دكل حاصلی
جانان استغنا به باغش بجه نیساز ایدوب
سرفرو ایلنك فائده سی اولز یعنی یوقدر
تنهندی جمع صرفه سبیله ابراد ایلنك
جانانه نه فطریه در اکثر نسخه ده نشهد
برینه نخرند یازار بوجه سندر كه فایده دن
بخر اولان فاسد نخند له تابع اولوب
نخرند یاز مشدر (غلام همت دردی
كشان بگرنك نه آك كروه كه ازرق
لباس و دل سپهند) غلام همت دردی
كشارضه فطری لامبلدر در دردی كشان
وصف تركیك جعبیدر باده نوشلردن
كایشدر زبیرا دردی كشان شراب بالحقنی
ایچی جیلر دیکدر بالحق ایسه ایچلمز
بلكه او سنده اولان باده در ایچان دردی
كشان بگرنك شیخ محمود عطاردن
كشاید كه خواجه حضرت ایلنك بر بدر
تكیم ان شاه الله تعالی نقصلی بخنده
كلیك در و ازرق لباس شیخ حسن ازرق

﴿ ۴۰۳ ﴾

(برد ز) ایلنك (جهان) م (بگسری) تمام (نمی ارزد) دكز (با) لایله
(ی) شراب (فروش) صات (دلق) خرقه (ما) بز (كه) زبیرا (زین)
بوندن (بهتر) برك (نمی ارزد) دكز (معنای اشارتی) معرفت الله تخصصلی
ایچون ویرلن عمر عزیزدن بر نفسی غم ماسوا ایلر و اندیشه دنیای دنی ایلر بكرمك
تماما جهانی ویرسه ز دكز ای دل آكاه كل بوجوع ایلر و شمع ایلر نیز بر تلوب
و عائن خرقه وجود فانی بی عشق باقی به صلت زبیرا بوندن بكر كه دكز و بوندن
زیاده كوزل تجارت رایحه اولز

﴿ دیار بارم درم را میقد میكدورتی ﴾ چه جای پارس كین محنت جهان بگسری ارزد
بارك دیاری كلی بی مقید ایلر و اكرا بوخسه نه پارس بریدر كه بو محنت تمام جهانه
دكز (مفردات) (دیار) م (بار) م (مردم را) آدمی (مقید) بگسری (میكدورتی)
ایدر (ورنه) بوخسه (چه) نه (جای) بر (پارس) دیار فارس (این) بو (محنت)
م (جهان) م (بگسری) تمام (نمی ارزد) دكز (معنای اشارتی) بوفانی دنیا
من رعه آخرت و ام رفوب اولسی حیقندن طرف بالله اولان كشیدلری مقید ایدر
بوخسه فارس و عراق كبی محل هوادر عارفك نه بریدر كه عارف عندنده بو دنیاك
بر نفس معنی تمام جهان دكز

﴿ بگوی می فروشانش بجای نمی كبرد ﴾ زهی سجاده تقوی كه بك سافرمی ارزد
می فروشلر محله سنده انی برجاده طومنگز نه بگسری تقوی سجاده سی كه بر ساغره
دكز (مفردات) (یا) لایله (كوی) بجه (می فروشان) شراب صایجسار
(ش) خیر راجع الی سجاده تقوی (یا) لایله (جام) قدح (یا) وحدتیه
(بر) زلد (نمی كبرد) طومنگز (زهی) عجب (سجاده) م (تقوی) م (بك)
بر (ساغر) طومنگز (نمی ارزد) دكز (معنای اشارتی) شراب عشق الهی
و فیوضات نامتناهی بخش ایدبچی اهل قلوب اولان عارفلر مجتهد قلبی عشقندن
خال اولان صورت برستی و بوش قدحه معادل طومنگز نه عجب ایلر و هبادر
بو سجاده وجودی تقوی صورله زه یوب كندنده مفر نفل اولان لذت ایمان
اولیه همان غنائه و ربو سالی و سنده صورت محضه قاله بونك كبی صورت پرستك
بر ساغره دكز و قدر و مقیوبت بولز اعاذنا الله منها

﴿ در قیم سرزنشها گردان باب رخ رتاب ﴾ جدا افتادن سرمارا كه خاك در نمی ارزد
رفیق بكاطع سار ایلر كه بو قیودن بوز دوندن بوز باشك نه حال واقع اولد بكه
فیو طیرا غنه دكز (مفردات) (رفیق) كوز بی (م) بك (سرزنش) ذهن
(ما) اذات جمع (كرد) ایلدی (از) من (این) بو (باب) قیو (رخ) بكاف
(رتاب) كوندن (جدا افتاد) نه دوشدی (این) بو (سر) باش (ما) ز (را) اذات
مفعول (خاك) طیراق (در) قیو (نمی ارزد) دكز (معنای اشارتی) اسرار عشقندن

نوشندن كنایتدر تكیم كلسد كرك * محصول بیت * شیخ محمود عطارك مریدلر شك همتی قوایم ازرق بوش و دل
سبیه شك مریدلر شك همتی قوی دكلم حاصلی برك بلند همت مریدلر شك قوایم اول تقیض اولان حسك دون همت
مریدلر شك قوی دكلم بونلیدن بغیر اولتر غرائب و اوبلر ایلشله عفا الله عنهم (جناب عشق بلند ست همتی حافظ *
كه عاشقان ره بی همتان بخودند) جناب عشق اضافتی لامینه در و یا بیانیسته و مبتدا و بلند خبری همتی یا حرف وحدت

کتوردی غرضی کوکلانہ نیلی ورمکدر
ولور (علاج ضعف دل ما کرشد ساقبت •
جک ضعف اضافتی مصدرک معولہ اضافیدر
اسان اہلنک بعضیسی کاف درینک قعیہ
بہ نام باشک خالد رد یکدر اما حقیقۃ التفات

طر بقيله صكو كنه خطايد رطيدن مراد ساقدر و دوان مراد كشمه سیدر * محصول بیت * بزم كو كنه علاج ساقينك
 كشمه سیدر ای كوكل باشك فالدر حاضر اول قافل اول طيب كلدی یعنی ساقی كلدی دوا كنه ردي یعنی كشمه ایله
 كلدی زبرا سنك درما لك انك كشمه سیدر (مرید پرمشام زن مرنج ای شیخ * چرا كه وعده تو كودی و او بجا
 آورد) مریدك پیره اضافتی اسم فاعلك مقولانه اضفیدر ویرك مغانه بیایه چرا برنجه علتدر كه حرف بیان بجا آورد
 با حرف صله جاعمل * محصول بیت *

﴿ ٤٠٦ ﴾

زیاده لطیف (نمی كود) طومر (معنای اشارتی) استعبد باقه (وكان عند الله
 وجهها) آیتی سرینجه ای عند الله مرتبه صاحبی اولان ساقی شراب عشق الهی
 كل اول صفة الله ایله رنگین اولان شرابی كوز برنجه الله بزم خیال و خاطر بزمه
 بودن زیاده خوش برنقش طومر

طومر صراحی میكشم پنهان و مردم دفتر انكارند * عجب كراش این زرقی در دفتر نمی كود
 بن پنهان صراحی چكرم و خلق دفتر صانورل عجبدر بوزرق آتشی كته تاثير ایله
 یعنی باقیه (مفردات) (صراحی) قدح (میكشم) چكرم (پنهان) (م) (مردم) خلق
 (دفتر) كتاب (انكارند) انكاشندن جمع مضارع صانورل معنایه (عجب) م
 (این) (بوزرق) (ربا) (در) (دفتر) كتاب (نمی كود) تاثير ایله (معنای اشارتی)
 بحمد الله بزم خاطر و خیال قلمز ده لذت شراب عشق الهی پنهان و ناخود لذت
 دشمن خبردار اولان عوام خلق آثار عشق اولان علوم لدنیه بی عمل ظاهر ربا
 و سمع ایله كابلرند یازدهاری علوم عقیده دن صانورل اما عجبدر كه اول شرك اصغر
 اولان دیاری آتشی انكش عمارتی و كنه بلرینی یاقوب عو ایتمه البته خار و محواید
 عصمت الله من الیه

طومر این دلق طمع را بخواهم سوخت روزی * که بیری فروش آتش چجای رنی كود
 بن بودرلو درلو باره زله باده لغش خرقه بی بركون باقم كرك ز برای فروشك
 پیری آتی برجامه طومر یعنی رقدح شرابه الماز (مفردات) (من) (این) (دلق)
 خرقه (طمع) كونا كون باعمل (را) ادات مفعول بخواهم استمر (سوختن) باقی
 (روز) كون (با) وحدیه (كه) زبرا (پیر) (می فروشان) شراب ص. تیجیلر (ش)
 صهی (باله) لایسه (جام) قدح (با) وحدیه (بر) زاند (نمی كود) طومر (معنای
 اشارتی) غنلت قلب ایله وریا و سمع ایله اولان عبادات صور به ایله مزین و آلوده
 اوامش وجود خرقه سنی اساس غنفت و قدوت قلبی طمع اولان آتش ریاضت صادقه
 ایله و نار عشق الهیه خرقه ایله سی ایله بركون باقم كرك ز برادر كه حجت صادقاری
 پیران راه حقیقتلر عنده (جذبیه من جذبات الرجان توازی عل الثقلین) سرینجه
 بر جاذبه به موازن اوله من بلکه بر ذره مقداری قدر طومر عصمت الله من الغفلة
 والقسوة

طومر نصیحت كوی رند را كه با حكم قضا جنتك * دانش بس تنكی بینم مكر ساغر نمی كود
 رندره نصیحت اید بیچكه قضا الهی حكمیه انك جنكی وارد آنك كوكلنی زیاده
 طار كوررم وار اید ساغر طومر (مفردات) (نصیحت كوی) نصیحت سولینی (رندان)
 لا بالی عاشقار (را) (م) (باله) لایسه (قضا) (م) (جنك) (م) (است) در (دل) كوكل
 (ش) صهی (بس) جوق (تنك) طار (می بینم) كوررم (مكر) وار اید (ساغر)
 قدح (نمی كود) طومر (معنای اشارتی) قاسی القلب اولان واعظ غافل اسرار عشقندن
 خبردار اولد بختندن معدن علوم لدنی اولان عارفان رنده عقل معاشی مقتضا سنجه

﴿ نصیحت ﴾

یعنی سرك قیو كزه صغدی (وله ایضا) (حسب حال توشتی و شد ایامی چند * محرمی صكو كه فرستم تو
 پیای چند * حسب حالك فقی و سنك سكوتیه نیجه معنایه كوراما بونده واقع حال و بیال حال و مقدار جان معنایه در
 حاله اضافتی لامیه در و با وحدت معنای افاد ایدر پس معنی بر بیان حال و واقع حال و با مقدار حال دیکدر و او معنای حال
 افاده ایدر شید بونده صبر و رت و رفت معنای اولی جائز ایامی چند بر نیجه كون با وحدت ایچوندر كو قنی دیکدر كه

حرف بیان فرستم تو با حرف صله فرستم متعلق پیغامی با حرف وحدت و پیغام فرستك مفعول صریح * محصول بیت *
 بزم حسب حال بازمدك حال بو كه بر نیجه كون واقع اولدی و كندی بر محرم قنی كه سكا بر نیجه خبر كونده یم یعنی چونكه مندن بزم
 بر حسب حال كندی بر محرم نصیحت ایله كه سكا بر نیجه خبر ارسال ایدم لم خواجه لك بو كلامی دلالت ایدر كه عالی جناب احیادن بریمی
 كند یارینه احیانا حسب حال اعلام ایدوب اظهار حافی البال ایدر مش بعده بو اعلام متقطع اوله بس خواجه بیور كه نیجه زماندر
 سندن بكا اعلام حال ایدر بر مکتوب كلدی ایچدی بر محرم قنی كه بن سكا بر نیجه خبر ارسال ایدم یم بعضی نسخده
 محرم بر بنه قاصد و شمش (مایدن
 ﴿ ٤٠٧ ﴾

نصیحت ایچی معنایه حكم قضاء الهیه ایله جنك ایتمكدر وار ایدسه انك قلبی نور
 ایتمكدر و چاشنی شراب عشق الهیه انشراح بولوب قسوت ایله قلبی طار اولد بختندن
 (افن شرح الله صدره الاسلام فهو علی نور من ربه كمن قسی قلبه) بو معنای
 كشاد ایتمكدر

طومر از ان روی پرستارا صفاه پای املت *

طومر كه غیر از راستی نقش درین جوهر نمی كود *

اول سیدن می پرستار می امل ایله صفای واردر زبرا بو جوهرده طوغر واقعندن
 غیری برنقش طومر (مفردات) (از ان رو) اول بودن (می پرستان) شرابه
 طومر (را) ادا مفعول (صفاه) صفت (با) لایسه (می لعل) قرمز
 شراب (است) در (كه) زبرا (غیر) (م) (از) من (راستی) طوغر یاق (نقشی)
 برنقش (در) (فی) (این) بو (جوهر) (م) (نمی كود) طومر (معنای اشارتی)
 منشرح الصدر اولان عاشقارك افعال واقوای اخلاص قلبه و الهام حقله اولدینی
 سیدن عشقه كوزندن چكرقان دوكن عاشقانه بو عشق الهی دن صدها صفا
 واردر زبرا بو جوهر عشقه صدق و صفاند غیری برنقش طومر

طومر میان كریه میخندم كه چون شمع اندرین مجلس *

طومر زبان آتشیم هست لیكن در نمی كود *

كریه اراصنده خنده ایلرم زبرا شمع كی بو مجلسه آتش كی حرارتلوسوزم وار
 لیكن تاثير ایتر (مفردات) (میان) اوره (كریه) اغاق (میخندم) كورم (كه)
 زبرا (چون) مثل (شمع) موم و چیر (اندرین مجلس) بو مجلسه (زبان) سوز
 (آتشین) آتشلی (م) (بم) هست (واردر) لیكن (م) (در نمی كود) تاثير ایتر
 (معنای اشارتی) اول اسرار عشقندن غافل اولان واعظ احوال عارفانی فهم
 ایتمكی و رای عقل معاشیه اولدینی كور كه صورتا كچه مجلسه اولان شمع كی
 سوز و كدارده و كریه و نیارده دراما حقیقتدر مستغرق انوار الهی اولمسه خنده
 فرخنده در كچه عارف و عاشقك كلامی آتش كی حرارتی و مؤثر دراما فانی
 القلب اولان غافله تاثير ایتر

طومر و چشمی بدن خوبی تو كوی چشم از بردار *

طومر برو كین وعظ بی معنی مراد ر سر نمی كود *

بر دلبر كه بو خوبنده سرو چشمی وار سن انن كوز یكی بو قاری طوط دیرن یور بیه
 بو معنایه وعظ بنم باشم تاثير ایتر (مفردات) (سرو) باش (چشم) كوز (بدن)
 بو (خوبی) كوزلك (تو) سن (كوی) دیرن (برو) كیت (این) بو (وعظ)
 (بی معنی) معنایه (مرا) بنم (در) (فی) (سرو) باش (نمی كود) تاثير ایتر
 (معنای اشارتی) ای واعظ سنك غافله اولان وعظك دخی عاشقه تاثير ایتر كه
 محبوب حقیقتدن بو قدر تجلی ذات و نظریات ذوق و اطافق كورمش و جشده
 رومیه كلیشكر در لید شنامی بر ایدر

معنا قدر دشنام شتم و سب معنایه بوسه چند برامیرك مفعول صریحی در * محصول بیت * كل باشكر بزم كوكلرك علاجی
 دیکدریل كه علاج بودر كه بر نیجه بوسه دشنامله قرشدر كه دلره شفا اوله یعنی بر نیجه بوسه و برو بر نیجه دشنام ایله كوكلر
 حظ ایدوب شفا بوله (زاهد از حلقه) رندان سلامت بگذر * تا خرابت نكند صحبت بدنامی چند) زاهد بنادی حرف
 نداسی مجذوبدر حلقه ایستاده لامك سكوتیه دراما غیریده لایك قبحله تا حرف تعلیل صحبتك بدنامه اضافتی لامیه در

محصلیت ای زاهد در حلقه شدن و مجلس شدن سلامه کج یعنی بولاله اختلاط ادب و بولاله فائده ناسنی خرابیله بر نیجه بدنامک صحبتی یعنی مقارنتی بر صحبت مؤثر در (عیب می جله بکفی هنرش نیز بگو * ننی حکمت مکن از بهر دل عالمی چند) عیب می اضافتی مصدرک معنونه و با فاعلیدر هنرش شین صیر میه راجع در و هنر بگو نك مقدم معقولیدر مقدم معقول قولیدر وفا علی تحتله مستثنی حکمت اضافتی مصدرک معنونه اضافتی در و مکنك مقدم خبریدر واسمی تحتله مستثنی بهر ادا تامل دله اضافتی

۴۰۸

انگش ایکن سن اندن کوزیوم و فراغت اله در سن ای بی ذوق اولان اعلی کیت بو وعظ بی معنی بکا تأثیر ایتر که (من لم یلق لم یعرف)

چون سخن در احتیاج ما واستغنی معشوقست
چون سودا فسونگری ای دل چود در لبر می کرد

سوز بزم احتیاج زده و معشوقست مستغنی در افسونگرک نه فائده ای کوکل چونکه دایره تأثیر ایتر (مفردات) (سخن) سوز (در) (فی) (احتیاج) م (ما) ب (استغنا) احتیاج جسمزاق (معشوق) م (است) در (چه) نه (سود) فائده (افسونگر) افسون ابیجی (با) مصدر به (ای دل) ای کوکل (جو) چونکه (در) (فی) (دایره) م (نمی کرد) تأثیر ایتر (معنی اشارتی) ای بی معنی اولان الفاظ مجرده به مفرور اولوب معنادن واحوال قلبدن خبردار اولین واعظ کرچه بزر باب انصده کلامه محتاج لکن عالم السرو الخفیات اولان الله کال استغناستند ن الفاظه ناظر اولوب انجی قلبد اولان صدق و اخلاصه ناظر در قلبد اخلاص اولد قبحه مجرد اساله اولان ادعیه و احزابدن و شعره شبیه الفاظ انجیابد ن عندالله بر فائده بود و مقبول دکلدر

چون خوش صید دلم کردی بزم چشم مست را
چون که کس مرغاب وحشی را ازین بهر نمی کرد

کوکلی نه اصیف صید ابلدك سنك مست چشمکه نازاید هم و قربان اولیم زیرا کیمه وحشی مرغابی بوندن بکرك طومر (مفردات) (چه) نه (خوش) اطفیف (صید) آو (دلم) کوکلی (کردی) ابلدك (بنایم) کوه نیم و نازاید هم (چشم) کوز (مست) م (تا) خطابه (را) ادات مفعول (ه) زیرا (کس) کیمه (مرغان) قوشار (وحشی) م (را) (ازین) بوندن (بهتر) بکرك (نمی کرد) طومر (معنی اشارتی) ای مقلب القلوب اولان الله صد هزار جسد اولسون سکا که علاقه ماسوی اله وحشی حیوان کی انیت حقندن بعد اولان غافل قلبی انس و اطمینان ذکرک ابله نه کوکل صید و ر بط ابلدك و مرتبه اخلاصه کتوردك سنك نظر عنایتکه قربان اولیم زیرا (انك لاتهدی من احیت و اکن الله یهدی من یشاء) آیت جلیله سی سر نیجه کیمه مرغاب وحشی بی بوندن بکرك طومر که هدایت انجی اله کدر

چون خدار رحمی ای منم که درویش سر کویت در دیگر نمی دانده دیگر نمی کرد
الله ایچون بر رحیم اله ای انعام ابیجی زیر استک سر کویت درویشی بر غیری قیو بیلز بر غیری طریق طومر (مفردات) (خدا را) الله ایچون (رحمی) بر رحیم (ای منم) م (که) زیرا (درویش) فقیر (سر) یا ش (کوی) محله (تا) خطابه (در) قیو (دیگر) غیری (نمی دانده) بیلز (ره) طریق (دیگر) غیری (نمی کرد) طومر (معنی اشارتی) ای منم حقیقی اولان الله ذات پاکک حریم چون بودر کا

بی نیازک

توبه لایمه مهر فروز وصف ترکیبدر فروز بدندن همزه نك حد قبله اصلی افرو زیدندن لازمه متعدی مایتنده مشترکد ربونده لازمدر کونش بالکشتی یعنی کونش کی بالکائن رخ حاصل شمس کی معنی رخکندن کامکارا الف حرف تدو کامکار مراد صاحبی یعنی مرادش ابرشن نظریده یا وحدت و یانکدر در ناکامی چند کلام کافی صریحه مراد در نادانات بیلدر * محصول بیت * ای جانان حافظ سنك کونش ضیالی رخک شو قدن باندی ای کامکار جانان نظر ایله بر نیجه

نامر اد جانانه که حافظ دخی انلردندر (وله ایضا) (دی باقم بسر بردن جهان یکسر نمی آرد * بی بفروش دلق ما کزین بهر نمی آرد) بسر با حرف صله سر بونده حدو نهایت معنایسته باقم و بسر بونده متعقددر یکسر باشند بشه و بر او غور درن معنایسته با حرف مقابله دلق درویشلر خرقه سنه در لرمایه اضافتی لایمه در کزین که حرف صلت این اسم اشارتدر به * محصول بیت * بر نفسی یعنی برستی اولدن آخره دلا غله ایلیک یعنی غله کچور مک جهان باشند باشد دکر یعنی تمام عالمک سلطنته دکر ایلمدی کوکلدن غمی چاقاروب غمسن اولدیم چون بزم خرقه مزی مینه صلت بوندن بکرك سنه به دکر جامع علی غندن خلاص بولیم چون خرقه بی مینه دکنه کندن ابو بازار اولن (دیار بار مر دم را مقید میکنند) * چه جای فارس کین محنت یکسر نمی آرد) بویینك قافیه سی بیت سابعث قافیه سیله بر اولوب و دیوان خواجسته ده بولند بقصدن معلومدر که خواجسته مک اولیه اما اشار حلل ایراد ایله کچور بونتم فائده ایچون ترك الیوب ذکر ابلدك اگر چه رد مطامع حل ایلیکه قابلدر دیار بار اضافتی لایمه در مر دم را یککندك مفعول اولی و مقید مفعول ثانیسی و فاعلی تحتله دیار بار جعفر ضمیر و نه و اگر نه دن تخفدر تغذیر کلام و اگر دیار بار مر دم را مقید نمی کرد چه جای فارس جای بونک کی برلده مستدر کدر و او استدرک شهباز بیره مخصوص که حافظ وسعدی به فارس شهباز و اوای شهباز اطلاقی ایدر لکیم شیخ سعدی حضرت ثری کاستانده (فایم فارس را غم از صلب دهر نیست) دیو پو مش مراد اولدکندر کین اصلنده که این ابدی که حرف بیان و این اسم اشارت تحتدر * محصول بیت * بارک دیاری یعنی ملکیتی نامن کبر اولوب مقید ایلمسه نه فارس ملکیتی که بو محنت که بزدنی زس دن واسافل حسدندن چکر زجهاته باشند باشد دکر یعنی تمام عالمک پادشاهلخته دکر (بیت) دلا کدای ورنیدی زباد شاهی به * دی فراغت خاطر زهر چه خواهی به * حاصل کلام حب الوطن من الایماندر اما بزی بواقلم فارسده باغاین جانانک محبتی در انجی والا بونده بر کون طور بر دق * سده یا حب وطن کر چه حدیث صحیح

۴۰۹

بی نیازک محتاجه بر توفیق عنایت اله وثابت قدم اله که سنك قیو کدن غیری بر قیو بیلز سنك طریق مستغنی کدن غیری بر طریق طومر

چون من از پیر معان دیدم کرامتهای مردانه * که آیین ربانی را بچینی بر نمی کرد
بن بر پیر کا مندن مردانه کرامت کوردم که ربابه منسوب اولان آیین وعادی بیجامه طومر (مفردات) (من) بن (از) من (پیر معان) کا قزلک با بازی (دیدم) کوردم (کرامتهای) کرامتدر (مردانه) ارکبی (که) زیرا (آیین) عادت (ربا) م (با) ندید (را) م (با) نالایسه (جام) قدح (با) وحدتیه (ر) زائد (نمی کرد) طومر (معنی اشارتی) بن مظهر عنایت و وفاید من عندالله اولان بر کا ملدن نیجه رجال الله کرامتندن کرامت کوردم زیرا طریق مستغنیه استغناستله اخلاص قلب تحصیل ادب و با وسعه اوزره بر در لو عبادت و عشق و محبت اظهار ایستدر

چون من این آینه را روزی بدست آمدم سکندر وار * اگر میکرد این آتش زمانی در نمی کرد
بن بو آینه بی بر کون اسکندر کی له کنوردم زیرا بوانش اگر بر زمان تأثیر ایله رزماب تأثیر ایتر (مفردات) (من) ن (این) و (آینه) م (را) ادات مفعول (روزی) بر کور (بدست) اله (آرم) کنوردم (سکندر) ربابدشه (وار) کی (اگر) شرطیه (میکرد) تأثیر ایتر (این) بو (آتش) م (زمانی) بر زمان (در) زائد (نمی کرد) تأثیر ایتر (معنی اشارتی) بن عالی همته رجال اللهک ثبات اوزره اولان مقامی تحصیل جد رسی ادب و اسکندر کی آینه جهاته و مظهر نبیایات بلا واسطه و منبع کرامات ساطعه اولان صافی و علاقی اله کنوردم زیرا بوانش کی ثبات از حالات صوفیه بری خاطف کی کا پیداکا پنهاندر

چون بان شهر ترش برین زشاهنش عجب دارم * که سرتابای حافظ را چادر ن تمبکدر
شاهلر شاهندن عجب طوتارم بوشیرین شعر سیله که حافظی باشند ایافه نیچون زره غرق بازار (مفردات) (با) سیله (این) بو (شعر) م (ز) زیاده (شیرین) اطفیف (ز) بن (شاهنشاه) شهر شاهی (عجب) عجب (دارم) طوتارم (سرتابا) باشند ایافه (چرا) نیچون (در) (ز) انون (نکدر) طومر (معنی اشارتی) (الیوم اکلت لکم دینکم و انعمت علیکم نعمتی) اظفر جلیلی سر نیجه عجب اول شاهلر شاهی اولان حضرت الله رجال الله اولان کدینه بخش و احسان ایتمدی فیض بلا واسطه اله بو حافظی انوار ذاتیه قدسید سنه مستغرق قله رق عجب نیچون افاضه واصلی قلوب قیودات ماسوادن و بیانات بشریه دن نیچون آزاده ادب دایم تجلی ذات مستغرق قیاز * وله ایضا

چون منی دارم که کرد کل زنبیل سایبان دارد * بهار عارضش خطای بخو ارغوان دارد
برحیوم وار که کل اطرافنده سنبیلن سایبان طوتارک عارضی بهاری ارغوانک

۴۱۰

۴۱۱

(بیت) تسوان مردن سختی که من * اینجا زارم بکوی (مفرور شانش بجای بر نمی کرد * زعی سجاده تقوی که یکسر نمی آرد) (مفرور شانش شین صیر سجاده به را چه در اضمار قبل الذکر طریقیه بجای با حرف مقابله بر نمی کرد قبول ایتر معنایسته زعی نه عجبدر معنایسته سجاده تقوی اضافتی لایمه در اصانده سجاده اهل تقوی ایدی ضرورت وزن ایچون تخفیف قلندی که حرف بیان * محصول بیت * مفرور شلرحمله سنه اتی بر قدح باده به قبول ایتر اهل تقوی

بجای ده بی نه عجبدر که بر قدح شرابه دگر (رقیم سرز نشا کرد کز این باب رخ و تاب * چه افتاد این سر مارا که خاک درمی ارزد) رقیبیده میم ضمیر معنی جهنده کرد که مفعول ایدر ضمیر منصوب متصل معناه رقیب مبتدا سرز نشا کرد خبری سرز نشا باشد فاعله خبری تویخ دیو آخرند کی شین اسم مصدر علامتد کز اصانه که از ایدی که حرف تعلیل این باین مرادجا نادر تاب بر حرف تا کید رخ مقدم مفعول ایدر تابک افتاده بودند واقع اولدی این سر مارا این بودند مستند کدر تحسین لفظ ایچون

فاته بر خط طوتار (مفردات) (بی) بر محبوب (دارم) طوتارم (کرد) طرف (کل) م (ز) من (سبل) م (سایان) کولکه لک (دارد) طوتار (بهار) م (عارض) یکاف (ش) ضمیر (خطی) بر خط (باله لایسه) خون (فان) ارغوان بر فریزی چیچکدر (دارد) طوتار (معنای اشارتی) بنم بر محبوب وار که کل کی اطیف ذاتی صفتی استا سنک تختند مختفیدر انک بهار کی اطیف صفتی ایمان اولان عارضی عشقه ارغوان کی جگری فان اولان عاشق فانه بر خط چکدر و جان فدا ایدن عاشق فانی بهاسنی دیدار مدر دبو حکم پیور مشدر

غبار خط بوشاید خورشید رخس یارب * حیات جاودانش ده که حسن جاودان دارد * غبار کی خط المک کونش کی بکاغنی اورندی یاری اکابندی حیات ویرز براندی حسن طوتار (مفردات) (غبار) نوز (خط) م (بوشاید) اورندی (خورشید) کونش (رخ) یکاف (ش) ضمیر (یارب) م (حیات) دیرلک (جاودان) ایدی (ش) ضمیر (ده) ویر (که) زبرا (حسن) م (جاودان) ایدی ((دارد) طوتار (معنای اشارتی) کرچه حقدن عیان برانسته بوق امامظه هر اسماء الله خورشید ذات الهیه بی بصیرت صاحب اولیسان عوامک نظرندن ستر ایدی یاری اول اولو الابصار اولنره سن حیات ایدی وثبات سرمدی ویر که اول الان حسن جاودان طوتار

ز چشمش جان نشاید برد کرهر سو که می بینم * کین از کوشه کر دست و تن اندر کان دارد *

انک چشمندن جان خلاص ایتمک ممکن دکلر زبهر جاتیدن که کوزدم بر کوشه دن بوسو المشر وکانشه نیر طوتار (مفردات) (ز) من (چشم) کوز (ش) ضمیر (جان) م (نشاید) ممکن دکل (برد) ایتمک (که) زبرا (هرسو) هر جانب (می بینم) کوردم (کین) بوسو (از) من (کوشه) بوجاق (همزه) و حذیبه (کردست) ایلمدر (نیر) اوق (نذر) فی (کان) یای (دارد) طوتار (معنای اشارتی) اولو الابصار اولان عارف بالله در که نظر حقدن بر وجهه ارواح قد سیه لک خلاصی ممکن دکلر زبرا (بغاسنواوا فتم وجهه الله) آیت کریمه سی سر نجه هر جا نیدن که کوردم پرده غیبه (فلا تجلی ربه لجل جهله دکا وخر موسی صهنا) کلا مکن سر نجه نبی الهی عارفک جگر نه او قرا وروب شوقی لقاء الله ایله مت و مستغرق المشر

خدا را داد من بنسان ازوای شهنه مجلس * که می یاد بکری خوردست و بان سر کران دارد *

ای مجلس شهنه سی الله ایچون اندن بنم دادی آل برغیری کیمه ایله شراب ایچمدر و بکا باشی اغر طوتار (مفردات) (خدا را) الله ایچون (داد) عدل

کلاه دلکشست اما بیک سر می ارزد) شکوه هیبت تاجه اضافتی لامیه در و تاجک سلطانی به اضافتی یانیه و یاسی حرف نسبت و یا حرف مصدری که حرف رابط صفت یم جان اضافتی لامیه در و در ادات ظرفیه و او ضمیری تاج سلطانه راجعدر درج بودند مندرج معنایه در یعنی مصدر اسم فاعل معنایه دلکش وصف ترکیبدر کولکل چکیکی یعنی کولکل جذب الیهی و یا کولکل اکا مجذب اولی معنایه بیک با حرف صله سره اضافتی مصدرک مفعوله اضافتی در بیک سر می ارزد متعلقدر

محصول بیت * بادشاهه منسوب تاجک هیبت و یا پادشاهاق تا جیک هیبتی که جان قورقینی اول تاجک ایچنده مندر جدر یعنی کز ایدر دلکش کلاهدر اما یاش ترکنه دکر یعنی سلطنت بر لایق مصلحتدر اکا کولکل مائل در اما سلاطیک عدوسی چوقدر که باش قدر قیستدن خالی دکلر در جهله دن بریسی اول زمانده پادشاهدر فدا یلر صافلردی چنکه بر پادشاهی هلاک اینک ایستدر اکا فدا یلر حواله ایدر لدی وائی هلاک ایدر لدی (ترا آن به که روی خود ز مشافتان بیوشانی * که شادی جهان گیری غم لشکر می ارزد) که حرف تعلیل شادی یاسی حرف مصدر جهسان گیری به اضافتی لامیه غم لشکر اضافتی ده لامیه در می ارزد مقدم مفعول ایدر

محصول بیت * جانا خطاب ایدوب سکا اول بکدر که مشتاقلردن و عاشقلردن و بیک ستر ایلده سین یعنی خلق عالمه بوزک کوسر میه سین مصراع ثانی از سال مثل ایدوب پیور زبرا جهان کبرک شادانی یعنی جهانی طوتوب پادشاه عالم اولوق عسکر غنیم چککه دکر یعنی عشاقی و مشتاقلری چو غنایق بلا سینه و غوغامنه دکر زبرا هر محبوبک عشاقی چوق اولسه غوغامی و هنگامه سی چوق اولور پس بوزک منور طوتیکه سی کورن عاشق اوله سون که حضور الیه سین (چو حافظ در قناعت کوش وازدنیای دون بکدر * که یک چومش دونان دوسد من زرمی ارزد) دینی بودند انف بایه تبدیل کرلنکیم بین او نشیددی که عجم اخرده الف اولان الفاطک ماقبلن مکسور ایدر الف بایه قلب او انجیچون بس موساه وعبسای موسی وعبسی او قور دینی لک دونه اضافتی یانیه در که حرف تعلیل مشتک دونا نه اضافتی لامیه در

محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقله پیور حافظ کی قناعت طورش و الحق دنیای ترک ایله یعنی طالب دنیای دون اوله زبرا به مقصداری بخلفه منت ایکی بوز بضمان الذون دکر حاصنی دنیایه طاب وراغب اولده از باب تواضع و انقیاد و منت ضرور بدر بوایه بر عظیم مصیبتدر ایدی حافظ کی قناعت سخی ایله و حضور ایله (وله ایضا) (دلم جن مهر و بان طریقی بر نمی کبرد * زهر در مبد هد پندش وایکن در نمی کبرد) مهر و بان الف و توله جمع اولدی ذوی القوله صفت اولد ایچون

تقدیر کلام محب و بلر مهر و بان ایدی ای یوزلی محب و بلر دیکدر طریقی با حرف وحدت بر نمی کبرد بر حرف تا کید نمی کبرد طوتیز دیکدر یعنی اختیار ایلر دیک اولور پندش شین ضمیر دله راجعدر در نمی کبرد تا تیر ایلر دیکدر زبرا کرهت و کبریدن در لغظله ترکیب اولسه تأثیر معنایی افاده ایدر قبول ایلر معنایه ده مستعمل در تکیم کله کرک * محصول بیت * بنم کولکم مهر و لر مجتشدن غیر طریقی اختیار ایلر هر باین اکا نصیحت ایلر اما اکا نصیحت تأثیر ایلر (خدا را ای

(من) بن (بنسان) آل (شهنه) صوباشی (مجلس) م (می) شراب (یاد بکری) برغیری ایله (خوردست) ایچمدر (بان) غله (سر کران) باشی اغر (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای مر بی خاق عالم اولان سر شد شقی خلق الله سنکه وسيله راه حق من الله ایچون (الله اعطی شوق اذنک من غیر ضراء مضرة ولا فتنه مضرة) حدیث شریفی سر نجه بوسا لک راه عشق دهشت آباد استقامت و عدالت اوزره لقاء الله و صلت همنی دروغ پیور محبوب همت و عنایت ایله که حق سبحانه و تعالی نجه سالك صادقلره فیض و احسان ایدوب و مراد ایتمدر و حلالیز مستفیض اولوب سر کران فالشدر مدد الله ایچون مدد

چو عاشق مشدم کفتم که بر دم کوه مقصود * چو ندانم که ای دریاچه موج خو نشان دارد *

چونکه عاشق اولدم مقصود کوه یعنی ایلمدم دیدم بیلم که بودر بانه فار صاحبی موج طوتار (مفردات) (چو) چونکه (عاشق) م (مشدم) اولدم (کفتم) دیدم (بردم) ایلمدم (کوه) م (مقصود) م (ندانم) م (این) بو (دریا) م (موج) م (خون نشان) فان صاحبی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سالك راه عشق بویول ایلله خطر لک و ایلله اشد بلانی جامع دهشت آباد و هولناکدر که وقتا که عاشق اولدم نجه رضات و مجاهدات ایلله بعضی حالات عشقه نائل اولفته کوه مقصودی بولدم ظن ایلمدم اما بیلم که بودر بای عشق الهیده (مثل شریعتی کیدل سفینه نوح) پیور بلان سفینه مجتده طقوز یوزاللی سنه حضرت نوح علیه السلام و بد من عند الله نبی ذی شان ایکن ایلله اذا وزجت و بلا و محنت چکدی که زخم کفاردن اعضی مار کلدن قائلر صاحبیوب سبل روان اولمش ایکن تا کافسانه الهیه واصل اولجیمه قمر تحمل ایدوب بلا و اذا اردت فجه صفاسی زیاده اولوب بر نفس دعوتدن و ذوق عبادتن فارغ اولماشدر و بوقدر جفادن بر در لو ایچمدر

ز خوف هجرم این کن امید کر آن داری * که از چشم داندیشان خدایت در امان دارد *

فراق خوفدن بی امین ایله اگر اول ایدی طوتار سک که حسود عدولک چشمین خداسنی اما نه طوطه (مفردات) (ز) من (خوف) م (هجر) فراق (میم) ضمیر (این) م (کن) ایلله (امید) م (آن) اول (داری) طوتار سن (از) من (چشم) کوز (بدانیش) حسود (ان) ادات جمع (خدای) م (ت) خطاب (در) فی (امان) سلامت (دارد) طوطه (معنای اشارتی) پیور آفت و بر خوف و خطر اولان راه عشقه خود بخودانه سفر ممکن دکلر امداد پیر کاله محنا جدر انجیچون پیورای پیر شقی عون و نصرتله بی خوف هجر ایدن امین ایلله چونکه سندخی انبیای عظام کی مامونبندن دکلر اگرستی دخی خدای تعالی اعدای حساد لر نظرندن امین قلیق امین طوتار ایسک زبرا (مر امان اخاه اعانه الله)

نصیحت گو حدیث از خط ساقی گو * که نقشی در خیال مالزین خوشتر نمی گردد (خدا را را ادات تخصیص الله ایچون دیمکدر وحدیت بوند مطلق سوز در خط ساقیدن مراد روی ساقیدر ذکر حال واراده محل طریقیه که حرف تعلیل نقشیده یا حرف وحدت خیال قوت خیالیه ده دیمکدر ازین این اسم اشارت در خط ساقی به نمی کرد بوند تا اثر اولز وثیوت بولز دیمکدر * محصول بیت * الله ایچون ای واعظ وناصح سوزی خط ساقیدن سوله زیر بزم خیالزده بوندن خوشتر بر نقش ثابت اولز وثیوت بولز

﴿ ۴۱۳ ﴾

﴿ زمر و قد جوسیت مکن محروم چشم را ﴾
﴿ بدین سر چشمه اش نشان که خوش آب روان دارد ﴾

سنگ کوکل ایچی سر و قد کدن بنم چشمی محروم ایله ای بوجمه دانه دیک که بر اطف آب روان طونار (مفردات) (ز) من (سرو) م (قد) بوی (دلجو) کوکل طلب ایچی (تا) خطایه (مکن) ایله (محروم) م (چشم را) کوزی (بدین) بو (سر چشمه چشمه بانی) اش (ضمیر) نشان (دیک) خوش) م (آب) صو (روان) نقی (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولان پرم سر اولوا الا بصارک واصل اولد بخی کو کلز مملو بی اولان راه استقامتدن بنم چشم بصیرتی دخی محروم ایله زیر فیض الهی وعلوم لدنی سر چشمه می بورا استقامتده در سن بزم نظر می اول سر چشمه به دیک که اول چشمه ک آب روان کی علوم لدنیه می زاناد اظیفدر

﴿ بفرز که می بندی حدار از و صیدم کن ﴾ که آفته است در تا خیم و طالب رازیان دارد ﴿
اگر زکی به بندد ابرایک الله ایچون بنی تبر سید ایله زرا ناحیه ده آفتار واردر و طایفه زبان طونار (مفردات) (یا) للملا یسه (فتاک) زکی (ار) اگر (همی) دام (بندی) باشلرک (خداوار) الله ایچون (زود) تبر (صیدم) بنی صید (کن) ایله (که) زرا (آفته است) آفتار واردر (در) فی (ناخبر) کیرو قومق (طاب) م (را) ایچون (زبان) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای شیخ شفیق اگر زکی اسب کر منا اولان روح عالی پروازیکه بار و مصاحب قلیق ابرایک بنی اول عالی جاهه تبر چه قید و بند ایله که (هلاک الموفون) سر نیجه ناخبرده آفتار واردر طاب صادقه ناخبر زبانه و عین نقصاندر

﴿ چو در درویش بخند دکل مشور دماش ای بلبل ﴾
﴿ که بر کل عینادی نیست و رحمن جهان دارد ﴾

چونکه کل سنگ بوزیکه کوله انک دامنه گفته والد آفته ای بابل زرا کوله اصلا اعتقاد بوقدر اگر جهان حسنی طونه (مفردات) (چو) چونکه (در) فی (روی) بوز (تا) خطایه (بخند) کله (کل) م (مشو) گفته (در) فی (دام) طوناز (ش) ضمیر (بلبل) م (نه) زرا (بر) علی (کل) م (اعتد) م (یا) وحدیه (نیست) بوق (ور) واکر (حسن) م (جهان) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) پیرومقی کالدن استقامت اشد کده اول دخی پیوریکه ای طاب اگر بلا واسطه فیض الهی وعلوم لدنیه نا تاهمی وزم ایله بار و راهی اوراق ابرایک اقبال دنیا به و انواع عبادات پردیاه و کرامات عجبیه فی مشایه مفرور اولوب الدانه زرا بونلر هرنه قدر حسن جهانی طونش کل کی نکین محبوب کورینور رسه دخی بونلر مفرور اوراق و اعتد ایتک بوقدر که موجب جنت دکلر در و باعث امنیت دخی دکلر در

﴿ پنهان ﴾

* محصول بیت * زند نصیحت گو ینک صکه خدایک قضا و قدر یله جنکی وار در یعنی حکم قضا و قدره تسلیم و اتقادی بوقدر کو کلنی زیاده مضطرب کوررم مکر ساغر طونر یعنی باده ایچون حاصلی اگر قضا و قدره اقرار ای اولسه بونلر باده نوشلنی حکم ازل به حواله ابدوب زجر و توبیح ایچون پس کو کلنک کمال طارلسی ککدنشک باده نوش اولسی در یعنی کند پسینی از لیره باده نوشلنه حواله ایلد کلر ندر والا باده نوشلره طعن المزدی (ازان زوبا کباز ازرا

صفاهای لعلیت * که غیر از راسخ نقشی در بن جوهر نمی گیرد) با کبازان الف و ثونه جمع اولدی ذوی القوله صفت اولدی ایچون تقدیر کلام بازلان با کبازان ایدی کلام باز و صفت ترکیبدر اویشا بیجی پاک دامن عاشقه استعمال ایدر حاصلی طبعده اوزوی نفسانی اولیان عاشقه با کباز در بر را ادات تخصیص صفاهای اسلوب عجم اوزره جمع اولش با مع معناسندی لعل اضافتی بیایینه در که حرف تعلیل نقشی یا حرف وحدت و بانگی در این جوهر دن مراد می لعلدر در بوند ادات نا کید ظرفیت افاده ایله اصل کلام این جوهر در

﴿ ۴۱۴ ﴾

﴿ یفشان جرعه برخاک و حال اهل شوکت بین ﴾
﴿ که از جشید و کبشرو فراوان داستان دارد ﴾

خاک اوزره بر جرعه صجاج و اهل شوکت حالی کوز که جشید و کبشرو دن فراوان داستان طونار (مفردات) (یفشان) صجاج (جرعه) م (همزه) وحدیه (بر) علی (خاک) م (حال) م (اهل) م (شوکت) سلطنت (بین) کوز (از) من (جشید و کبشرو) یکی پادشاه اسمدر بدر (فراوان) بول (داستان) حکایه (دارد) طونار (معنای اشارتی) دخی پیوریکه ای طالب ریاضات و مجاهدات و قهر نفس بر آفات ایله آه پردرد ورتک زرد و چشم تر آتار جرعه عشق الهی و وجود خاکی اوزره ظهوره کشور مکه سعی ایله زرا بوشق الهی بر اسطرلاب منور بدر که آسمان دوات و سلطنتده وری و معنوی جشید و کبشرو کی شوکت و جاهه مفرور اولنر کعاقبت فنانی و فیض و اسرار الهی دن فی بهره اولینه ندامت و خسارتی حکایتی تفصیل وجهه اوزره بیان ایشدر

﴿ چو دام طره افشاند بگرد خاطر عشاق ﴾
﴿ بغاز صبا گوید که راز او نهان دارد ﴾

چونکه عشاق خا طری اطر افند طره دامنی صبا غماز نه ایدر که آنک رازنی نهان طونه (مفردات) (چو) چونکه (دام) طوناز (طره) اولک صجاج (افشاند) صبا چه (یا) للملا یسه (کرد) طرف (خاطر) م (عشاق) م (یا) للملا یسه (غماز) اسرار افشا ایچی (صبا) م (گوید) ایدر (راز) سر (او) ضمیر (نهان) کبر و (دارد) طونه (معنای اشارتی) یته شیخ شفیق پیوریکه ای جاهه مفرور اولان طالب مکر الهی دن امین اوله که (ومن یضل الله فنامه من هاد) سر نیجه مفرور سبیله قهار و جبار اولان الله اسماء و صفاتندن مضل استک تجلیسی ایله قلبه ضلالت مهرتی اوره عشاق خا طری ضلالت احاطه ایلنه و حق تعالی صبا کی رواج اسرار غمزه کشف ایچی اولوا الابصار دخی امر پیوریکه بو اسرار نهانی کشف الیات اولنر که خود پرستک ایله هلاک اولر اعادتا الله من مکره بجه حیه صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ چه افتادست در این ره که هر سلطان معنی را ﴾
﴿ بدین درگاه می بینم که سر بر آستان دارد ﴾

نه عجب حالت وافق اولشدر بوعشق بولنده هر معنی سلطانی بودر کا هده کوررم که باشی آستان اوزره طونار (مفردات) (چه) نه (افتادست) دوششدر (در) فی (این) بو (ره) بول (هر) جمله (سلطان) م (معنی) م (را) ایچون (بدین) بو (درگاه) م (می بینم) کوررم (بر) علی (آستان) ایشک (دارد) طونار (معنای اشارتی) نه عجب حالت و نه عجب اسرار وافق اولشدر که بورا عشقه

﴿ دل ﴾

﴿ ۱۰۴ ﴾

نیکر در نیکر قبول ایله زرا ایچون و مفعولی نقشدر * محصول بیت * انکیچون پاکباز لک می لعله صفازی واردر زرا بومی لعل جوهری استقامتدن غیری نقشی قبول ایله یعنی باده سرخ بی رنگت و ساده لک اقتضا ایلد بیکچون پاکباز و ساده دلرا کا مایلدر حاصلی باده حیل و مکر قبول ایلد بیکچون طوفر بلر و پاکرک طبعی اکا مایلدر (بیان کر به می خندم که چون شمع اندرین مجلس * زبان آتشیم هست لیکن در نیکر) میان کر به اضافتی لایه که حرف تعلیل این اسم اشارت مجلس در این مجلس دن مراد دنیا در زبان آتشین اضافتی یا به یا حرف نسبت و لون نا کید ایچوندر در نیکر تاثیر ایله یعنی بادر من * محصول بیت * کر به او رتا سنده کورم نتکم شمع حالی بودر که هم باش دو کر وهم بار زرا شمع کی بو مجامده آتشلی دلم وارلیکن نا ثیر ایله یعنی سا و آتشلر کی باند من والا هر نکام ایلد کده بر نسته احراق ایدر دم حاصلی دلدن صادر اولان کلمات سوزنک و بحر قدر دیمکدر (سر و چشمی بدین خوبی تو کو بی چشم ازو بردار * برو کین و عطای می مراددر سر نیکر) چشمی یا حرف تکبر بدین با مع معناسه و با طفره در چشم ازو بردار مفعول قول او ضمیر دلد مر کوز اولان جانانه راجع بر و صراع اولد استفاده اولان ناصحه امر در و عطای معنی اضافتی بیایه مرابن دیمکدر رامعنی تخصیص افاده ایدر در مراد بوند باده معناسه نمی کرد تا ثیر ایله یعنی سوزنک بکنا ثیر ایله دیمکدر * محصول بیت * سر و چشم بو خوباقده و اطافته سن در پسین کوزی اندن فالدر یعنی محبتی ترک ایله خواجه پیوروار که

بوو عطا بی معنی بنم باشد و عقلا تا ثیر ایله یعنی بو و عطای قبول ایلم دیمکدر (سخن در احتیاج ما و استغنائی مشغوفست * چه سود افرونگری ای دل چو در دایر نمی گیرد) درد لبردر باده نیکر تاثیر ایله دیمکدر * محصول بیت * سوزنم احتیاجم و مشغولک استغنا سنده در یعنی بزکال احتیاجده و مشغول کال استغنا ده در پس ای کوکل افسو نیجلیک و محار لک نه فائده سی وار دایره تا ثیر ایله معنی یعنی جتان بر می تید ده مستغنی در که اکا اسماء و افسون و مهرک هیچ تا ثیری بو قدر

چه خوش صید دلم کردی بتازم چشم مست را * که کس مرغان وحشی را زین بهتر بکشد (چه بوند بهالقه افاده
در صید دل اضافی مصدرک مفعول و دالک هم متکلمه لامیه صید کردی نک مقدم مفعول بدینم قربان اولیم دیگر
چشمک ه سته اضافی بیانه و سته تابه لامیه و چشم مست بتازم مک مفعول که حرف تعیال مر فان وحشی اضافی بیانه بیکر
مقدم مفعولیدر * محصول بیت * کوکلی نه خوش صید ایلدک قربان اولیم چشم مستکه زیرا کیم مرغان وحشی بوند ن
ایورک طوطی بیانی بنم کوکلم کیمیه شکار
اولسازدی آفرین سته متانه چشمکه
که بویه مرغ وحشی بی شکار ایلدی
(خدا را رحمی ای منم که درویش سر
کویت * دری دیگر می دانده می دیگر
نمی کرد) خدا را ادات تخصیص رحمی
یا حرف وحدت تقدیر کلام رحمی کن در
ضرورت و زنیچون حذف اولش منم
استعمال کرده اهل نعمت در انعام ابدی
مناسبت ده کاور محله کوره ثانی به
مخصوص دکل که حرف تعیل درویش
سر کویت اضافی لامیه در * محصول
بیت * خدا ایچون رحیم ای منم زیرا
سر کویت فقیری سته قبو کدن فقیری
برقوتیلر و سته سر کویت بولندن فقیری
بر یول طومر بی سته سته کدر فقیرینک
دکل (من از پرمغان د بدم کرامتهای
مردانه * که آیین ربانی را بچه بر میگرد
کرامت ایلک در مردانه بهضایدر که
بونک الفاظنده واقع الف ونون وهاء
رسمی یعنی حروف ثلثه معنای نسبت
و تخصیص و یاقا قاف افاده ایدر و بهضایر
درر که الف ونون ادات جمع و تخصیص
و نسبت و یاقا قاف افاده ایلان هاسر سیدر
فقط والله اعلم که حرف تعیل آیین اسلوب
وقانون مناسبت در بوند مذهب مراد در
بخمای با حرف مقابله و یا حرف وحدت
بر میگرد قبول ایلر و دشمن مناسبت در
* محصول بیت * بن پرمغاندن مردانه
کرامت کوردیم که ربیه منسوب قانون
واسلوب مذهبی رجاء قبول ایلان یعنی
بر قدح کسب حاصلی مر ایلقت قتله
زیاده مده و مدر (من آن آینه را روزی
بدست آرم سکنه روار * اگر می کرد این
آتش زمانی بر میگرد) از آینه بهیور دینی
جام پرمغاندر بدست با حرف صله میگرد
تا اثر ایلر دیگر این آتشدن مراد قمری

۴۱۴

سلطین معیاردن ادبای عظام معصوم ایکن خوف عظمت واجبالله محو
و مستقر در اما اولیاء کرام معصوم و مأمون اولمری مقطوع اولدینی اجلدن
بودرگاه بی نهاییه الهیه دایما خوف عقاب و ضلال و خشیفت قهر و اجلالده متذل
و مستهلاک اولوب تضرع و ابتهاج ایلد عجب و غروری ترک ادوب اسرار ادرت لرینی
آستان رحمت خدایه تسلیم ایدوب هزار ذل و حقارت محو و فنا اولش ادر عصمت الله
من قهر و غضبه آمین بجه طه و یس

چه عذر بخت خود کویم که آن عیار شهر آشوب
بتلخی کشت حافظ را و شکر در دهان دارد

کند و بختک عذرتی نه دیم که اول شهره غوغا را غیبی عیار حافظی تخلفه
ده اسدی حال بو که اغزند شکر طونار (مفردات) (چه) نه (عذر) م (بخت)
طالع (خود) کند و (کویم) دیم (آن) اول (عیار) غیب القل (شهر آشوب)
شهره غوغا را غیبی (با) لامیه (تلخ) آبی (با) مصدریه (کشت) اولدردی
(حافظ را) حافظی (وار) حالیه (شکر) م (در) فی (دهان) آغزا (دارد) طونار
(معنای اشارتی) اول قهر و اطف قبضه قدرتند اولان افصال عجبه و صنایع
غریبه صاحبی حضرت الهک حکم و قضای صندده بختک اک کلکندن نه
اعتذار ایدیم و نه دیه یله یم که (فصل مبارک) درو حکمت جلیله سی و رای
عقلده در کا اطف کا قهر کا بطل کا قبض ایلد حافظی تخلفه دیه لسی
واراده سن عوایدی حالو که بجه ناستمدله بخش استمداد ایلد شکر کی لذت
روحانی و فیوضات اسرار معانی قبض و تجلی پیور مشدر بسر الله تعالی

وله ایضا

دلی که قیوب نمانست و جام جم دارد * زخامی که دمی شود چه غم دارد

بر کوکل که غیب کوستر بجد و جام جم طونار رخا ندن که نفس ضایع اوله نه غم طونار
(مفردات) (دل) (کوکل) (با) وحدتیه (غیب نما) غیب کوستر بجمی (است) در (جام)
قدح (جم) بر باد شاه اسمیدر (دارد) طونار (ز) من (خاتم) م (با) وحدتیه
(دم) نفس (با) وحدتیه (کم) ضایع (شود) اوله (چه) نه (غم) م (دارد)
طونار (معنای اشارتی) بر کوکل که بصیرت و انکشاف ایلد اسرار غیبیه خدایه و فیو
ضات بلا واسطه بی منتهایه بول بوله و جام جم کبی صافی زلال و شراب عشق
و معرفه الله ایلد مال اوله (اذاتم الفتره و الله) حدیثی سر بجه حبیب الله صلی
علیه وسلم اقتدیمز کبی مفا تیج ارض و سراسر سر بیه الزوال اولان سلطنت دنیا
کند و به عرض اولسه قبول اجتناب زوالندن بردار غم طونار حضرت سلیمان
علیه السلام ملک ملکی کند و به می یوطا اولان خاتمی صخره جنی آلوب سلطنت
سلیمانیه به متصرف اولد قنده حضرت سلیمان علیه السلام به نفس انیس
حقدن فارغ اولوب ملک و سلطنت دنیا ک زوالنه بردار غم و کدر طومر دینی کبی

بخط

شرابدن و تا شیردن مراد سر خوش اولسی در در میگرد تا شیر ایلر مناسبت * محصول بیت * بن بو آینه جام می کون
اله کنور دم سکندر کبی یعنی سکندر آینه کتی نمایی اله کنور دینی کبی بن اول جام پرمغانی اله کنور دم کر کسه
بر زمان بنی مست ایلسون کر کسه ایلسون حاصلی جام باده بی اله کنور بی نوش اولو دم کر کسه بر زمان مست اولام
کر کسه اولیایم (باین شهر ز شیرین ز شاهنشاه عجب دارم * که سر تاپای حافظ را چرا در ز میگرد) باین با حرف سبب شرر

اضافتی بیانه ترک شیرینه اضافی بویه در که سر اصلنده چرا که ز سر ایدنی تا قرینه سبه زاحلف اولدی زیرا از اشدا
ایچون و تا انتها ایچوندر که حرف تعیل حافظ را بیکر دک مقدم مفعولیدر چرا ادات تعیل در حرف صله در ز میگرد
معنای لازمی التونه قبل زینی التونه غرق ایلر دیکر * محصول بیت * بو اطف و شرین شعر سبیله بادشاهدن ن عجب ایدرم که
حافظی ایچون باشند ایضه التونه غرق ایلر یعنی بویه ماهر و قادر شاعر ایچون قدرین یللوب تمام رعایت ایلر (وله ایضا)
(می دارم که کرد کل زنبیل مایان دارد
* بهار عارض خطی بخون ارغوان دارد)
* که حرف رابط صفت کرد کاف جمعیت
کسریه و رانک سکوینله لفظ مشترکدر
در کرمی چوره مایینده بونده چوره
مناسبت در سبیلدن ظاهر تازه صاقد
مراد اگر چه زافده اولق جانزدر داشتن
و داریدن اصل لفته طومر قدر امایه
برده وار اقدن عبارت اولور بونده کی
معنای سبایی وارد دیکر مایان
طوتو دکل بهار اصل لفته بیر اقدن تویم
یکی بیری واسکی بیری دیکر اما بونده
چیمک مراد در عارض ارغوان قرینه سبه
عارض فاعل وزنی اوزره هر بده صقال
قللرینه درل صکره صقال بق برده استعمال
ایلد بلر کرحال واراده محل طریقه
عجمده به معنای استعمال ایلدی امارایی
مفتوح او قورلر تکیم کافرک فاسی و خاتمک
تاسی مقروح اوه و رز اما بونده بهار عارضدن
اضافت بیانه مراد در یعنی رخسار تکیم
مصرع اولد * مستفاد اولان کادن
رخسار مراد در عارض ضهری بنه
راجمدر خطیده با وحدت و یا تکیم ایچوندر
خطدن مراد خط مایوندر که تازه صقالدر
تکیم سبیلدن مراد اول ابدی بخون
ارغوان اضافی لامیه در و یا حرف صله
چون ارغوانه خط طومر قدن مقصود
رنکده وصفه ده اکا غالب اولقدر
* محصول بیت * بر اتم وار در که کل
چوره سنده یعنی اطرافنده سبیلدن
سبایی واری یعنی کل کبی رخسار بک
اطرافنده تازه صقال واریهار عارضی
ارغوانک قاننه خط طوتو یعنی رخساری
ارغوانک عرضی کسرایدر ز برار غواندن
رنکده وصفه لده زیاده در (غبار خط
بیوشانید خورشید رخسار یارب * حیاتی
جاودا اشد که حسن جاودان دارد)

۴۱۵

بخط و خال کدایان مده خزینة دل * بدست شاهوشی ده که محترم دارد

دل خزینة سنی کدالک خط و خالنه ورمه بر شاه کینک الله ویر که حرمتو طوته
(مفردات) (با) لامیه (خط) یسق و تزه صقال (خال) بک (کدایان)
بوخسولر (مده) ورمه (خزینة) م (دل) کوکل (با) لامیه (دست) ال
(شاهوش) شاه کبی (ده) ویر (محترم) حرمتو (دارد) طوته (معنای اشارتی)
ای طهالب حق صقین اولد که جا دنیا طایی اولان عدوام برست و دین مغلی
مشایخ صور بک مجرد تقلید اسانلده اولان ذات وصفات الهیه دن و علوم لدنیه
ربانیه دن خبر لینه الدنوب انلر خزینة رحان اولان کوکلکی ورمه مازاغ
البصر ماطاتی کبی خزینة قلبی و کوکلکی بر شاه حقیقتک الله ویر که حرمتو
طوته وحی ضایع ایچوب قبض حقه ایشدره

نه هر درخت تحمل کند جفاي خزان * غلام همت سرور کدایان قدم دارد

هر درخت خزان جفا سته تحمل ایلر سرورک همتت غلامیم که بو قدیمی طونار
(مفردات) (نه) ننی (هر درخت) هر اغاج (تحمل) طاقت (کند) ایدر (جفا)
م (خزان) م (غلام) م (همت) ارادت و دعا (سرور) م (م) غمیر (این) بو (قدم)
بونده دولت مناسبت در (دارد) طونار (معنای اشارتی) مشایخ صور بک راه
حقده استقامت لری و ذکر حق ایلد اطمینان و انبساطی اولد بندن (لالی هولاء و لالی
هولاء) قلبری مضطرب اولوب عدوام ناسک یاد خزان کبی مضطرب اولان صحت
و انبساط لری کند و لده اولان حالات سنی و کرامات عجبه یاد خزان ایلد اغاج بک
ورقلری محو و طیران ایلر کبی مشایخ صور بک طیران ایشدر و تحمل ایدر مبوب
بولر بن بتور مشدر اما بن سرور کبی استفاده و نمکند و قلبی ماسوی الله دن خال
و خضر و ان اسرار الله کند و دده انهم مالی اولان مشایخ حقیقه ترک همتک غلامیم که
بودات انجق مشایخ حقیقه در مشایخ صور بده بو قدر

دلم که لاف نچرد زدی کنون صد شغل * پیوی زلف تو باباد صبحدم دارد

کوکام نچرد لافنی اورردی شدی یوز شغل سته زلفک رابجه سی امیدله صباح
وقتک ایلدله طونار (مفردات) (دلم) کوکام (لاف) م (نچرد) مجرد لک (زدی)
اورردی (کنون) شدی (صد) یوز (شغل) م (با) لامیه (بوی) رابجه
و امید (زلف) م (نو) سن (با) ع (باد) بل (صبحدم) صباح و فنی (دارد)
طونار (معنای اشارتی) کوکام ماسوی الله دن نچرد لافنی اورردی شدی ریح
رحمانه تمیر و اوشان تجلی صفات الهیه ده استغراق امیدله انوار حقیقتک انجبار
و ظهورنه باعث اولان فیوضات و مشایخ حقیقه عالی ذاتلرک فکر و خیالیه یوز شغل
طونار بواید (ل مع الله وقت) سرته بخالفدر

رسید موسم آن کر طرب چور کس مت * نه دیلای قدح هر که شش درم دارد

اول زمان ایشدی که شوق و سرور دن مست ترکس کبی قدح دینه قویه هر کیم که

غبار خطه اضافی بیانه در رخه اضافی مشبه بهک اضافی حاصلی بیانه در معلوم اوله که خورشید کوننه دید کلری
کبی خورد در برایشه شیده ده بو خراب فارسید در بیوشانیدک فاعلی نمکند غبار خطه راجع و مفعول خورشید در
خورشید رخسار در شین ضعیف به راجع یارب مصرع ثانی به مر هوند تقدیر کلام حیات جاودان دهش در که حرف تعیل حسن
جاودان اضافی بیانه در و دارک مقدم مفعول صر بیکر یعنی حسن جاودانی وان * محصول بیت * خواجده بیت
سابقه خطدن سبلا تمیر ایلدی و بوشده مصرع ایدوب پیور غبار خط

یعنی تازہ سال جانانک خوردشید کی رختی یعنی بکاشنی اورندی یا الله ابدی حیات ویر که حسن ابدی واریعی حسن ابدی به مالکدر معلوم اوله که خط رختی اور عمر بلکه صفال بت برد اور تن ابدی رختی اورندی دیدیکی مجاز در حرمت بزد کبی (ز چشمش جان نشاید برد که هر سو که می بینم * کین از گوشه کردست و تیر اندر کان دارد) ز چشمش شین ضمیر بیتا ولده به را جم برد بونده بودن معاشه نشاید ردا نیک اولز دی که لازمه تیر در جان نشاید ردک مقسم معولیدر کز که حرف تملیل از ابتداء ایچوندر هر سو که سو جانب که

۴۱۶

حرف بیسان نبردن مراد مره درو کاندن ابرو و کینه صفت اشتقاق بار * محصول بیت * اول بتک چشیدن جان التک یعنی قور ترق اولز ز راه چاییدن که کوردم بر کر و شه دن بو صوفور مش و کاندن تبر وار یعنی اوقنی کر لوب بو صوفور مش کین و کوشه چشمه نسبت خوب واقع اولش حاصلی چشمی بر تیر اند از در که ابلی جان شکار ایلکدر پس ندن جان قور ترق اولز (خدا راداد من بستان ازوی شخته مجلس * که می یاد بکران خوردست و بامن سر کران دارد) خدا راداد اختصاص داد افتد همدار اما بویله بر رده انتصاف * استند استعمال ایدر منه اضافتی لامیه شخته مجلس اضافتی لامیه شخته مجلس اول کیمدر که جیجا اور مجلس انک را بنده مفرودر که حرف تعادیل بامن با حرف صله بکا دیکدر سر کران دارد اگر باشلیقی طو ربیع بکا عالی جنس باقی صائر واستغنا کوستر * محصول بیت * خدا ایچون ای شخته مجلس نیم داد می اول نسبت بد کسدن ال ز بر اشراقی غیر بیلرله ایچمشدر و بکا اگر باشلیقی ایدر یعنی اگر باشلیقی وار حاصلی اغیار یله باده ایچوب بکا جیجا ایدر (جو عاشق میشدم که تم که بر دم کوه مقصود * ندانم که این دریاچه موج خرن فشان دارد * چو ادا ت تعادیل که حرف رابط مقول و قول کوه مقصود اضافتی یانیه که بینه حرف بیسان این دریا اضافتی یانیه * محصول بیت * چونکه عاشق اولوردم یعنی عاشق اولدیقمده دید مکه کوه مقصودی کتوردم یعنی جوهر مقصود صاحبی اولدم اما بیدم که بودریاک نه عجب موج خون افشانی وار یعنی نه عجب بیلد و مشقی وار

کوکل مرادی کیمدن طلب ایدم که بردار یوفددر که نظر جلاوه منی و کرم شویه منی طرته (مفردات) (مراد) م (دل) کوکل (ز) من (که) کیم (جویم) اینیم (نیت) یوق (دلدار) کوکل طو ربیعی (یا) وحسبیه (جلوه) م (نظر) م (شویه) از و خدوش حرکت (کرم) م (دارد) طونه (معنای اشارتی) یارب بنم دخی کوکلم مرادی تجلی انوار ذنبه که ظهور یله مست و مخبر و سر کران اولقدرو مشرق دلده آفتاب انوار محمدیه تک طلوع یله مع الله سرین بولقددر یارب و مطلوبی سندن غیری کیمدن طلب ایدم که سندن اذینس نظر جلوه سنی و کرم شویه سنی طونار انبیا اولیاده دخی بردلدار و دستگیر و شفیع پیمبر کارکان بر فرد یار یوفدن

چرا ز راهای می اکنون چو کل دریغ مدار که عقل کل بصدت عیب منم دارد شراب بهاستندن اتونی کل دریغ طو ربیعی کبی سنده دریغ طو نم ز بر عقل کل یوزعیله منی منم طونار (مفردات) (زد) التسون (ز) من (بها) فیت (می) شراب (اکنون) شدی (جو) تل (کل) ورد (دریغ) منع (مدار) طو نم (که) ز بر (عقل کل) مرشد کال (با) لملابسه (صد) یوز (ت) خیر (عصب) م (منهم) نه منکر (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای طالب و مطلوبت حصولی استرایک محبوب حق اولان مردان خدا کی ریاضت و مجاهدات ایله اریش والتون ورق کبی صرارش ورق دفتر مرفقه الله اولان و جودی شراب عشق الهینک بهسا و فیتندن ایچون دریغ طو نم ز بر جواسیس القلوب اولوب وارث انوار محمدی اولان عقل کل صاحبی شیخ کال سنی یوزعیله منم طونار و جانندن یکمین جانانه واصل اولز دیوسنی رداید

چو ز سر قیب کس آگاه نیست قصه بخوان کدام محرم دل ره در این حرم دارد سرغیدن کیمه آگاه دکلر قصه اوقومه قننی محرم دل بو حرمه یول طونار (مفردات) (ز) من (سرغید) م (کس) کیمه (آگاه) خبردار (نیت)

۴۱۷

حاصلی بوییت دیوان اولده که عشق آسان نمود اول ولی افتاده مشکها معنایی متضددر (زخوف) همیم این کن اگر امیدان داری * که از چشم بداند بشان خدایت در امان دارد) خوف هجر اضافتی مصدرک فاعله میم ضمیر معناه جهته کن افکنده معید در ضمیر منصوب متصل معنای آن اسم اشارتدر مصراع ثانی که مضبوطه که حرف بیسان چشم بداند بشان اضافتی لامیه خدایت مبتدای امان دارد خبری دارد بونده طونه موقع دفاوه و اقدردر * محصول بیت * خواجه جانانه خطاب ایدوب پیورر بی

همچنان خوفندن امین ایله اگر اول امینک وار ایه که یار امان ز فکر لی رک کوزندن الله سنی امین طونه یعنی دشمنک باور کوزندن سنی صافله به (زسر و قد دلجویت مکن محروم چشم را * بدن سر جسمه اش بستان که خوش آب روان دارد) سروک قد و قدک دلجو به اضافتی یانیه و تابه اضافتی لامیه دلجو وصف ترکیبدر کوکل استینی دیکدر اما مقصود کوکل الییدر حاصلی قدم زوندن کنایتدر چشم مقصود اولیدر مکنک و محروم مقصود ثانیسی در چشمک میم اضافتی لامیه در را ادا ت مقصود بدن با حرف

۴۱۷

دیکل (قصه) م (بخزان) اوقومه (کدام) قننی (محرم) م (دل) کوکل (ره) یول (این) بو (حرم) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای اعتقادی پاک طالب کرچه اولیاء الله جواسیس القلوب بدر لکن حضرت الله بیلدر مسیله در که (لا یسلم الغیب الا الله) در عیج بر کیمه سرغیدن آگاه دکلر صغین اعتقادک یوزوب پوش یزه افسانه سولله حضرت الله دن بیلدر مکه اولدیقه الله بولحرم امراری اولان قلبه کوکل محرمی اولان انبیا و اولیادن قننی کیمه مطلع اوله بیلور اوله من مکر الله بیلدره الریایور

چو ز جیب خرقة حافظ چه طرف بتوان بست که ماصد طلبیدم و اوصم دارد حافظ خرقة سنی اقه سندن نه امید یعنی کندرز را ز اول خرقة بی کیمدن صم طاب ایلدک و اول کیمه صم طونار (مفردات) (ز) من (جیب) یاقه (خرقة) م (حافظ) م (چه) نه (طرف) امید (بتوان) مکن (بست) یلق (که) ز (ما) و (حمد) الله (طلبیدم) طاب بیلدک (او) ضمیر (صم) بت (دارد) طونار (معنای اشارتی) مثلاً حافظ خرقة وجود دند جیب قلبن نه امید طونربنی یکیم بطلی مکندر که بزدرون دلد جوله عالم کندوبه محتساج اولان الله طاب ای ز اول ظا هریم خرابیلکن کورن و مجاز یوزندن امرار الهی بیانزه نظر ایدن بزی محبوب مجازی بنه طاب وعاشق مجازی ظن ایدر بو ظن فاسد در (لا یسلم الغیب الا الله) و له ابضا

چو هر آنکه جانب اهل وفا نکه دارد خدای در همه حال از بلانکه دارد هر اول کیمه که خدا دوستلرنه رعایت ایلر خدا انی جیج حاله بلا دن حفظ ایلر (مفردات) (هر آنکه) هر اول کیمه که (جانب) طرف (اهل وفا) اولیاء الله (نکه) حفظ (دارد) طونه (خدا) م (ش) ضمیر (در) فی (همه) جله (حال) م (از) من (بلا) م (نکه) حفظ (دارد) طونه (معنای اشارتی) هر کیمه که الهیک خدمته رعایت ایدوب قانی محسافه ایدر سه حق نهالی اول کیمه بی ایکی جهاده جیج بلا دن حفظ و امین ایدر

چو کرت هوست که مشوق نکاد پیوند نکه دار سر رشته تانکه دارد اگر منک هوسک وار ایه که معشوق پیوندی قطع ایتمه سر رشته بی صافله تا که اول دخی صافند (مفردات) (کر) اگر (ت) ضمیر (هوا) محبت (است) در (مشوق) م (نکاد) کیمید (پیوند) اتصال (نکه) حفظ (دار) طوت (سر) اوج (رشته) اینک (تا) حتی (نکه) حفظ (دارد) طونه (معنای اشارتی) (ارقا) بههدی اوق بههد کم (سرجه) اگر معشوق حقیقی اولان حضرت الله سندن رجعتی کیموب و صلات دریغ ایچون در سیک ایک اوجنی اندکن قوی و یرمه عالم السنده الله ایل اولان عهد و بی نکه و فایله تا که

۴۱۸

دیکدر اما اصطلاحه مفرور و فریقته اوله متاسته در که حرف تعادیل اعتقادی یا حرف تکبیر و را کردن محققدر و او حرف عطف اگر ادا ت شرط حسن جهان اضافتی لامیه در زباده حسندن کنایتدر * محصول بیت * ای بلبل چونکه کل یوز که کاه انک فریقته سی و مفروری اوله ز بر کاه اعتقاد یوقدر اگر جهاتک حسنده طونر یعنی کال حسته ده مالک او اورمه ز بر سریع الزوال در غری برایکی کونک در بقای یوقدر (بستان جرعه بر خاک و حال اهل شوکت بین * که از چشمید

نظر طرف سر چشمه بکار باشی بونده مراد کوزدر شین ضمیر قد دلجو به راجه در بستان با حرف ناکید که حرف تعادیل آب روان اضافتی یانیه در روان صفت مشبهه در رو بدندن سرو صفت اوله صافله * استند و آبه صفت اوله افغان * استند در * محصول بیت * سرو کی دلجو قد کدن کوزی محروم ایله یعنی فانی کز من ایدر سیراید بن بو کوزم بکار باشنه انی دیک که خوش آب روان وار حاصلی سرو قدی دیدم چشمه سارندن ایدر که داغما تازه و زرقالسون ز بر سرو ابرمانی کشارنده اوراق مناسبتدر یعنی بنم چشم کر یا ندن غالب اوله که داغما تازه و تر اوله بین (بغیر از ارمی بندی خدا رازود صیدم کن * که افتهاست در نا خبر و طاب رازبان دارد) بغیر از با حرف مصاحبت همی بندی به معنای قدر یعنی اگر بی فترا کله باغلو سک خدا رازا ادا ت تخصیص زود تیر معنای صیدم هم منکام امر صیغه سنده یعنی کن افکنده مقید در معنی جهتنده ضمیر منصوب متصل معنای تقدیر کلام زود صید کن در که حرف تعادیل * محصول بیت * اگر بی فترا کله بند ایدر سک خدا ایچون بی تیر صید ایله و تا خبر ایله ز بر نا خبرده آفتلر و بلار وار و طابله زبانی وار یعنی مرادک فترا کله بقی ایله اکلمه تیر صید ایله که تا خبرده بکار بان وار حاصلی مبادا که بشیون او اوب تری به بیا ایلکی رک یانیه سین (چودر رو بت بخند دکل مشودر دماش ای بلبل * که بر کل اعتقادی نیست و رحسن جهان دارد) در رویت در حرف صله رویت اضافتی لامیه در مشودر دماش مشوبونده مرو معنای سنده در در با صله معنایه بحسب لغت طوزا غنه وارمه

دیکدر اما اصطلاحه مفرور و فریقته اوله متاسته در که حرف تعادیل اعتقادی یا حرف تکبیر و را کردن محققدر و او حرف عطف اگر ادا ت شرط حسن جهان اضافتی لامیه در زباده حسندن کنایتدر * محصول بیت * ای بلبل چونکه کل یوز که کاه انک فریقته سی و مفروری اوله ز بر کاه اعتقاد یوقدر اگر جهاتک حسنده طونر یعنی کال حسته ده مالک او اورمه ز بر سریع الزوال در غری برایکی کونک در بقای یوقدر (بستان جرعه بر خاک و حال اهل شوکت بین * که از چشمید

و کینه و خرافاوان فاسقان دارد) جرعه بر بودم صو و یا شربت و یاغری نسته شوکت شدت و باس معانسته اکثر صو شده استمال اولور مثلا رجل یس یعنی شدید فی الحرب دیرل * محصولیت * طیرانی اوزرینه جرعه صاج واهل شوکت وشدت کانی سیرایله که جشد و کینه و ردن چوق حکایه سی واری یعنی ملوک ماضیه و سلاطین حالیه اوزرینه یوب وایچوب و عیش و عشرت و ذوق و صفا ایابوب ما قبت فدا اولوب زیر زمینه کتشلر ایسدی خاکه بر جرعه افشان ایله که جرعه نوش اولوب مستانه اوله و انارک روی زمینده

حق تعالی و عدد کریم یور دینی رحمت دریغ ایتمه

حدیث دوست نکوم مکر حضرت دوست * که آشنایان آشنکند دارد *

دوستک سوزینی دیرم مکر دوستک حضورنده دیرم زیرا آشت آشتک سوزنی حفظ ایله (مفردات) (حدیث) سوز (دوست) م (نکوم) دیرم (مکر) بلکه (حضرت) حضور (دوست) م (که) زیرا (آشنا) یاش (حقیق) سوز (آشنا) م (نکند) حفظ (دارد) طوئار (معنای اشارتی) محبوب حقیقین کتیه امریه و دینی اسرار نه زیه کلامی نامحرم اولان عوامه سولیم مکر حضورنده کندویه و کندیش اهد و بحر نه سولیم زیرا آشت آشتک دوستک دوستک اسرار سوزنی حفظ ایله و نامحرمه افشایان

سرور زده دل و جام فدای آن محبوب * که حق صحبت و مهر و وفاتکند دارد *

سرور زده دل و جام اول محبوبه فدا اولسون که صحبت و مهر و وفاتکند حفظ ایله (مفردات) (سر) باش (زرا) تون (دل) کوکل (جا) م (مهر) م (مهر) م (فدا) م (آن) اول (محبوب) م (حق) م (صحبت) م (مهر) م (مهر) م (وفا) م (نکند) دارد (حفظ ایله) (معنای اشارتی) (النجبات لله) و انصوات و الطیبات (سر نهجده انفسی و آفاقی جهه و ارم محبوب حقیق اولان اللهک راه محبتک فدا اولسونکه) (لا یضیع اجر المحبتین)

صبا دران سر زلف اردل مرایی * زروی لطف بگویش که جانکند دارد *

ای صبا اگر اول سر زلفه بنم کوکلی کوره سین اطاف و زدن که دیکه برنی صافله به (مفردات) (صبا) (سر) بی (در) فی (آن) اول (سر) اوج (زلف) م (ار) اگر (دل) کوکل (مرا) بنم (بانی) کوه سین (ز) من (روی) بوز (لطف) م (بکو) سوله (ش) صبر (جا) بر (نکند) دارد (حفظ ایله) (معنای اشارتی) ای فیض خدا وای مر شد راه هدا اگر توفیق ربانیله کوکلی مظهر بحیثیت صفات الهی اوزره کورسک اطاف و احسان و زدن اول حاله و اول مقامه فذلک شئی ایچون یزه برده عاومت پیوره سنکه قلب اول حاله حفظ بایه

دل و آتش چنان کن که کربانگرد پای * فرشته ات بدوست دعا کند دارد *

ای کوکل انجلین درات ایله که اگر ابلاغت قبار سه فرشته منی ابکی دعا لایله حفظ ایله و صافله به (مفردات) (دلا) ای کوکل (معنای اشارتی) (ک) ایله (کر) اگر (بلغزد) قبار (بای) اباق (فرشته) ملک (ت) منی (بدوست) ابکی ایله (دعا) م (نکند) دارد (صافله به) (معنای اشارتی) ای کوکل اگر بومقام عرفانه همت پیرایله ثبات ایستراستک راه حقه استقامت و صدق و اخلاص ایله انجلین سبی و غیرت ایله که محل مرحمت اولوب بحسب البشریه برخطا و زلات واقع اواسه خلاصک ایچون و حفظک ایچون شیخک دکل بلکه ملائکه لدینی ان طالع و ربوب سنجیون دعا و استغفار ایله ل

درگاه عشق اوزرنده یعنی هر قلنده که بر صاحب طبع و ادراک و اهل معنی و فهم فراست کوردم عشقندن خالی کورمزم یعنی باشد بر صاحب حسن و جمال هوای اکسک دکل (چه عذر بخت خود کویم که آن عیار شهر آشوب * بختی کشت حافظ را و شکر در دهان دارد) عذر بخت خود اضافتری لامیه در که حرف بیان عیارانه یعنی فرسه صفت اولور نشا طندن یعنی شادانیدن کاه صاغ وگاه صول جانبیه مائل اولدینی وقت وارسلا نکه بر آدی عیار در صید طلب ایلمک ایچون صاغه وصوله یلوب یلدیکچون

اما یوک کبی رزده نکتند دان معانسته در بختی کشت با حرف صبا * محصولیت * کندی طالعک نه عذرینی سولیم یعنی بدبختک عذرینی نیجه بیان ایله بن که اول شهر آشوب عیار یعنی شهری دلبر دخی نکند دان اجلیله حافظی اولدر دی وافرند شکر و وار حاصلی طالعک نموستندندر که اغزی پرشکر ایکن بنی سم هلا هلا هلاک بادی بیده نکند غینه التفات وار (وله ایضا) (دی که غیب تما بست و جام جم دارد * زخامی که دی که کم شود جم غم دارد) که حرف رابط صفت و او حرف عطف بهض نسخه ده و او بو قدر سروریده اول نسخه بی اختیار ایلمک در ایکسیده جائزدر که حرف رابط صفت کم کاف بحسبک صبه شک معانسته اما بهض انجم قبح کاف هر یسه تجویز ایلمدی اکسک معانسته و العلم عند الله شود فعل مضارع خاتم راجع ضمیر معانسته در * محصولیت * بر کوکل که غیب کوسه تریجی در و جام جمی و زرد یعنی جام جم صاحبی در مراد جام جیدن کوکل کندیدر بخازا اکا جام استناد ایله واوله اولان نسخه لک معنای بودر اما واولین نسخه لک معنای بر کوکل که غیب لک در جام جم صاحبی در یعنی غیب نمائی جام جم صاحبی اولدیده اندر بس یوله کوکل برخانه کن که اول خانم رنفس و رساعت ضایع اوله و بالندن بر دم اکسک اوله نه غنی وار یعنی خاک بر سادت بانده اولد بندن مبالات ایلمک بوبیت شاه منصورک قصه سند تلخیص در که بعض ترکه بکری اکا غلبه ایدوب شهر شیرازدن قاجروب و شاه منصور عسکر جمع ایدوب دشمنلرینی قهر ایدوب بنه تخت سلطنته جالوس ایلمک کتیکم تون قابنده سنده رغر زنده بوتلج و اقدرد (خاتم جم را بشارت ده بحسن خاتم * کاسم اعظم کرد ازو کوتا دست اهرمن) بوبیت حضرت سلیمان پیغمبر مهری دیو، البروب و بنده الله زمانی اکا مبرر ایلمکند ده تلخیص وارتیکم بعض قصص ده بزلشد حاصلی بو بنده شاه منصوری چه و ترکه بی دیوه شیهه ایلش (بخط وخال کدایان مده خزینه دل * دست شاه وشی ده که محترم دارد) با حرف صله خال کدایان اضافتی لامیه در خزینه دل اضافتی بیانیه دست با حرف صله

مبارزان و یلان خواجه رنگه دارید * که شیخو حال کرامی شمانکند دارد *

ای بها در لوی بهلو انلر افندی بی حفظ ایلمک که افندی عزیز جانی کبی سزی حفظ ایله (مفردات) (مبارزان) جمع مبارز جنگی (یلان) جمع یل بهلون معانسته در (خواجه) افندی (را) ادات مقبول (نکند) دارد (حفظ ایلمک) (همچو جان) جان کبی (کرامی) عزیز (ش) سزی (نکند) دارد (حفظ ایله) (مثنی اشارتی) (یا ایها الذین آمنوا ان تصروا لله بنصرکم آیت جلیله سی سر نهجده ای جهاد اکبره تغلبه محاهد اولان بهلو انلر و مؤمن صاده قار دائم حضور پیرده تمساون علی البر و التقوی اوزره اولکن و شیخه والله ایله اولان عهد و بیجا نکری حفظ ایلمک تا که حضرت الله سزه نصرت و ربوب شیخ دخی عزیز جانی کبی سزی حفظ ایله

غبار راه گذارت کجاست تا حافظ * بند کار نسیم صانکند دارد *

سین راه گذارک غباری فنده در که تا حافظ نسیم صباک باد کاری دیو صافله به (مفردات) (غبار) توز (راه گذار) بکد جت بول (ت) صبر (کجاست) فنده در (تا) حقی (حافظ) م (با) لا لایسه (یاد کار) عده (نسیم) م (صبا) سحر بی (نکند) دارد (حفظ ایله) (معنای اشارتی) ای پیر راه حقه آثار قدم معنویکن اولان فیض الهی و لذت روحانیه کردن بر بنده بخش و احسان ایلمک که و بایه حق اولان ذات عالیله کاد کار بدر دیو حافظ جانی اوند صافلیه

شاه آن نیست که موی و موی دارد * بنده طاعت آن باش که آتی دارد *

عجب اول دکلدر که همسان بروی و بیان طونه انک طاعتک بنده سی اولکه بر آن طونه (مفردات) (شاه) محبوب (آن) اول (نیت) دکل (روی) رفیق (مثنی) برل (دارد) طونه (بنده) قول (طاعت) ظهور (آن) انک (باش) اول (آن) نور محبتی و طایفه ربانیله (با) وحدتیه (دارد) طونه (معنای اشارتی) ای طاب ظنهره زلف و خد ایله و نیجه حیار ایله وقد وقامت ایله محسنات صوریسی اولان محبوب مجاز بر کوکل و بر جت محبوب دکل انلر قطاع طر بقدر در محبوب حقیقت انلر در که قلبنده نور محبتی و اندیشه ربانی اوله بونلرک چالند بنده اول عاشق اولکه (ان الله جیل بحب الجمال) د زمره بونلر در

شبه حور و پری خوب و لطیفه ست ولی * خوبی آفت و اوصاف که فلانی دارد *

حور و پریک شیوه سی خوب و لطیفه لکن خویلق و لطیفه اولدر که اول فلان طوئار (مفردات) (شیوه) ناز (حور) م (پری) جت کوزلی (خوب) م (لطیف) م (ولی) لکن (خوبی) خو بلی (آفت) اودر (لطافت) م (فلان) شخص غیر معینه اشارت (دارد) طوئار (معنای اشارتی) مائتیه الانفس و نلذ (الاعین) اولان جت حور و پری و جت بر بلر شک کوزلر لیک شیوه و نازری

دستک شاهه اضافتی لامیه در صفت رابط صفت * محصولیت * خواجه خطاب عام طریق بایه بر وور کوکل خزینه سنی کدال خط و خالنه و برمه بر شاه و شک الینه و بر که حرمتی طونه یعنی عاشق اولور سک برعال جناب شاهانه محبوبه عاشق اول که قدر یکی یلوب سکا حرمت و رعایت ایله حاصلی اولور اولور ناسزایه کوکل و ربوب سومه (نه هر درخت تحمل کند جفتی خزان * غلام همت سرورم که این قدم دارد) جفتی خزان اضافتی مصدرک فاعلک

اضافتی در فلام هبت سرورم اضافت لری لایسه ل در که حرف تعلیل این قدمدن مراد جفای خزانہ نمودن قدم انت
 مریدہ ایاغک طنبیدر کاہ اولور کہ قدم ذکر ایدوب رجل مراد ایدرز ذکر جزو وارادہ کل طریقہ کاہ اولور کہ قدم برابو
 ایشدہ ایلری اولمغده دیرل شلاقدم صدق دیرل یعنی بواشدہ آثار حسنه سی وار دیکسدر تکیم برنسنہ ده قدرندن
 بد طولی دیکله تعبیر ایدرز کاہ اولور کہ بجم ادات سلب ادخال ایدوب مرانی وکذا بدین تعبیر ایدرز حضرت مولانا
 جامی سبحة الابرارہ نعت رسوائہ

﴿ ۴۲۰ ﴾

اہل نفسک عندندہ خوب واطیف لکن اہل اللہک عندہ حقیقہ خوب واطیف واطافت
 شہرتی ذکر می مغز لہ سنہ مغزل احسن واطیف اولان حضرت حبیب اللہ صلی اللہ
 علیہ وسلمہ ووراث عجمی اولان اولیہ کر اسدہ اتوار عجمی بہ ایلہ واطیفہ ربانیہ ایلہ
 حاصل اولان جمالندہ وحسن وکادہ در (یسر اللہ من اضافہ تو جمالہ آمین

چشمہ مرا ای کل خندان درباب کہ بامد تو خوش آب روتانی دارد
 ہم چشمہ چشمہ سنہ ای کل خندان ابرش زیر اسنک امید کلاہ اطیف رآب
 طونار (مفردات) (چشمہ) (م) (کوز) (مرا) (بم) (کل) (م) (خندان کو لبیچی
 (در باب) کلاہ واپرش (کہ) (زیرا) (یا) (للملابہ) (امید) (آرزو) (تو) (سن
 (خوش) (م) (آب روان) (قیچی) (سو) (دارد) (طونار) (معنای اشارتی)
 ای اطف وجمال صاحبی اولان محبوب حقیقی بصیرت ظہیم ویدہ جانم سنک جلال
 بی مثاک مشاہدہ سی امیدیلہ جکر قائم چشمہ چشمہ من خوش آب روان
 ایشدہ ورجل مرحت واحسان اولمغدر

چشمہ ابوی نودر صفت تیراندازی ہند از دست ہر آنکس کہ کانی دارد
 سنک محرابہ بکر فاشک تیراند ازلق صنعتندہ اندن اللہی ہراول کیمہ کہ برکان
 طونار (مفردات) (چشمہ) (م) (کوز) (مرا) (بم) (کل) (م) (خندان کو لبیچی
 (در باب) کلاہ واپرش (کہ) (زیرا) (یا) (للملابہ) (امید) (آرزو) (تو) (سن
 (خوش) (م) (آب روان) (قیچی) (سو) (دارد) (طونار) (معنای اشارتی)
 ای اطف وجمال صاحبی اولان محبوب حقیقی بصیرت ظہیم ویدہ جانم سنک جلال
 بی مثاک مشاہدہ سی امیدیلہ جکر قائم چشمہ چشمہ من خوش آب روان
 ایشدہ ورجل مرحت واحسان اولمغدر

چشمہ دانشان شدہ سخت ناتو فواش کردی آری آری سخن عشق نشانی دارد
 سوزم دانشان اولدی تاکہ سن آئی قبول ایلدک بلی بلی عشق سوزی بر نشان طونار
 (مفردات) (دانشان) (سوز) (شد) (اولدی) (سخت) (سوزم) (تا) (حتی) (قبول) (م
 (ش) (ضمیر) (کردی) (ایلدی) (آری آری) (بلی بلی) (سخن) (سوز) (عشق) (م
 (نشان) (علامت) (یا) (وحدتیہ) (دارد) (طونار) (معنای اشارتی) (ای
 محبوب حقیقی سنک بعد الفتا حافظی مقبول در کاہ ایلدہ نبرو اسان غیتدن فاهور ایلدن
 کلات قدسیہ عشق خواص وعوامک قلبہ مؤثر و حیات بخشدر بلی بلی سخن عشق
 وحالات صادقہ نیک علامتی سامعینک قلبہ سوز و حرارت و بریجیدر

چشمہ دررہ عشق نشد کس یقین محرم راز ہر کسی بحسب مہم کانی دارد
 عشق بولادہ کیمہ یقین ایلہ محرم راز اولدی ہر یکیمہ فہمی حبیبہ رطن طونار
 (مفردات) (در) (فی) (رہ) (بول) (عشق) (م) (نشد) (اولدی) (کس) (کیمہ) (یقین)
 یقینہ (محرم) (م) (راز) (سر) (ہر کسی) (ہر یکیمہ) (رہ) (علی) (حسب) (مقتضا
 (فہم) (م) (کان) (ظن) (یا) (وحدتیہ) (دارد) (طونار) (معنای اشارتی) (چونکہ

﴿ عشق ﴾

استادی باشین اشقہ صالہ فیجیوندر پای قدح باحرفی صلاہ پای قدح اضافتی لامیہ در قدحک دینہ دیکدر ز برتر کک اورتہ سندہ
 برقدح واروقہ قدحک اطرافندہ دیندن چیغمش ایچہ بہ بکرز اللہی یاض چیچی وارنیکیم بسحق شیرازی دیکدر * زکس
 کہ چن از رخ او کشت منور کونکہ دارد طبق سیم براز * در دیدہ بسحق تہ زرد دارد و سیم شش نان سنک دارد و یک طاس
 مرعفر پس کو یا کہ زکسک اول اللہی ایچہ بہ بکرز اللہی پیرانی بادہ بہ و بر یکیمون قدح دینہ قولشدہ رجا صلی بہار زمانیدر

ہر کیکہ بش اللہی ایچہ سی واران قدح دینہ فوق کرک یعنی بادہ صرف ایلک کرک تکیم زکس ایشدہ حاصلی بادہ
 نوشندہ و عیش و عشرتہ افرازد (مراد دل زکے جویم کہ نیست دلداری * کہ جلوہ نظر وشبہ کرم دارد) مراد دل اضافتی
 لامیہ کہ بولندہ اسدہ کیم مناسبتہ عریضہ من کی ایکچی کہ حرف تعلیل دلدارو صف ترکیبدر بحسب ایچہ کو کل طو لبیچی
 دیکدر اما مراد کو کلی قبض اید یجیدر یا حرف وحدت کہ حرف رابطہ صفت جلوہ نظر اضافتی بیانیہ شبہ کرم دہ
 بویلدہ در یعنی صداقہ نظری و اتفاقی

﴿ ۴۲۱ ﴾

عشق صفات اللہندہ حق تعالیٰ کتہ ذاتی عقول ادرا کدن عاجز اولدی کی
 علی وجہ الا حاطہ کتہ صفاتی ادرا کدن دخی عاجز در عشق بولندہ کیمہ یقین
 وجہ اوزرہ اسرار عشقہ واسرار کلات عشقہ واقف و محرم اولدی انچون تا ولی
 مشککل اولان کلات قدسیہ ادل اللہی بعض علمائشا بہاتہ ملحق فیما لدر
 و ہر یکیمہ استعدادی وفہمی مقدار نچہ بر ظل غالی اولدی بیچون (معارفک
 حق معرفتک) ایلہ اظہار عجز ایشلدر

چشمہ باخرابات نشینان زکرامات ملایف ہر سخن وقتی و ہر نیکہ مکانی دارد
 خرابات نشینانہ کرامات ملایف اورمہ ہر سوز بروقتی و ہر نیکہ بر مکانی طونار
 (مفردات) (با) (للملابہ) (خرابات نشین) (خراہدہ) (اوتور بیچی) (الف ونون)
 ادات جمع (ز) (من) (کرامات) (م) (ملایف) (لاف اورمہ) (ہر سخن) (ہر سوز
 (وقتی) (بروقت) (ہر نیکہ) (ہر اسرار) (مکانی) (بر مکان) (دارد) (طونار
 (معنای اشارتی) (بو خرابات عالمندہ عن نشین اولوب محرم اسرار اللہ اولان
 اولوا الابصار حضورندہ کراماتدن لاف اورمہ کہ بی ادب اسرارک بر مکانی وارد

چشمہ مرغ زبک نشود در چمنش نغمہ سرای ہر بہاری کہ زبک خزان دارد
 زبک مرغ اول بہارک چمنندہ نرم اید بیچی اولز ہر بہار کہ اردن بر خزان
 طونار (مفردات) (مرغ) (فوش) (زبک) (عاقل) (نشود) (اولز) (در) (فی) (چمن)
 باغ ویناک (ش) (ضمیر) (نغمہ سرای) (نغمہ) (نرم) (اید بیچی) (بہار) (م) (با
 وحدتیہ (ز) (من) (دنیا) (ارد) (خران) (م) (با) (وحدتیہ) (دارد) (طونار
 (معنای اشارتی) (اوج اعلاہ طیرانہ منی اولان سلاک عاقل اول کنندہ شیک
 صحبتی برکاتندہ ن و آثار ذکرین ظہور ایلدن حالانہ و کشف و کراماتہ مغرور اولوب
 ہر بر مردان خداک حضورندہ اظہار ولایت و دعوی کرامت ایلز زرا بہار بلا کئی
 اظہاری حقیقہ خزان کندوی خراب استیکی کئی دعوا ایلہ اظہار حالات و افشای
 کرامات ایدنک دخی عافیتی خراب اواسہ کر کدر

چشمہ نوی خوبی کہ برداز تو کہ خورشید ایلدہ نہ سوار نیست کہ در دست عشق دارد
 خوباق طوبی شدن کیم ایتور کہ خورشید بولندہ اول سوار کلدہ کہ اندہ بر عنان
 طوبہ (مفردات) (کسوی) (طوب) (خوب) (م) (یا) (مصد) (رہ) (کہ) (کیم) (برد)
 ایتور (نیز) (سنددن) (خورشید) (کونش) (ایچہ) (ورادہ) (نہ) (فی) (سوار) (انلی
 (با) (وحدتیہ) (است) (در) (در) (فی) (دست) (ال) (عنسان) (بولار) (دارد) (طوبہ
 (معنای اشارتی) (اولیہ کین و عارفان واصلین ماسونین اولمغدرین عرفانری
 زیادہ اندیکہ خوف و خشناری زیادہ اولوب نفسارینی و وجو درنی و جو و فسا
 اغش ایکن بودعوی و غرور نہ عجب حیا سزقندہ رانچون ارشادا حافظ بیورر کہ

﴿ ۱۰۶ ﴾

واحسان و کرمی اولدہ دیکدر * محصول بیت
 کو کل مراد بی کین استیم کہ شہر مریدہ
 بر دلدار یعنی بر خاطر الہ الوب کو کل * سلی
 اید بیچی کیمہ بوقدر کہ اہل لاف و صاحب
 کرم اولہ کہ ہر کسک حائثہ نظر ایدوب
 مقدار بندہ کورہ کرم واحسان ایلدہ
 بویلدہ جائز در کہہ مقادیر عشاقی
 تشخص ایلدہ بھایدن شکایت اولہ
 و جائز در کدی عقل و تمیز و بی کرم واحسان
 ارباب دولتمند اولہ (زارا بہای می
 اکثون چو کل دروغ مدار * کہ عقل
 کل بصدت عیب منہم دارد) بہای می
 اضافتی لامیہ اکثون یعنی بوفصل
 بہار دہ در بیغ مدارا سرکہ دیکدر کہ
 حرف تعلیل عقل کل اضافتی بیانیہ مشایخ
 اصطلاحندہ روح اعظم دیر بہضیل
 دبدیل کہ عقل اول در کہ خدا دن اول
 صادر اولان اولدر و الہ عند اللہ بصدت
 تا معنی چمنندہ عیبہ مقید در بصدت عیب
 تقدیرندہ منہم اسم مذکور لدر افعال
 باندن عقل و اولدر اصلی و منہم ایدی
 اعلاہ منہم اولدی * محصول (بیت)
 بوفصل بہار دہ الذوی بادہ دن کل کئی
 در بیغ طومہ یعنی کلاک ایچندہ اتسوانہ
 بکرر صریحہ خرد زوار درانی صرف
 ایدوب الینہ جام بادہ المشدر کلاک
 آچیلوب مطبق اولدی یعنی بر بادہ فندہ
 تشبہ ایشدہ تکیم تا قافیدہ سندہ
 یکیدی (بیت) کنون کہ بر کف کل جام
 بادہ صافست * بصد ہزار زبان بلبش
 در او صافست یعنی * کل کہ جام بادہ دن
 زین در بیغ ایلدہ بوب صرف می سرخ
 ایلدی سندخی انک کئی زری جام
 بادہ دن در بیغ الیوب می نوش اول صافن
 زریکی میدان در بیغ طومہ زرا عقل
 کل سنی یوز عیلہ منہم طونار مصراع
 لایک تحقیقندہ مراد بود کہ کل ایچندہ اولان صریحہ نشہ اتون کئی در کل پراغنی شیار ایدر اما فی اسناک ایدر دین
 بیتک مرادینہ واصل اولمش زیر اسنای کلاہ استاد ایلدہ در دوراش و بولاش اولد یعنی کلاہ کہ زری ایچندہ در تکیم
 خواجہ بیورر (بیت) احوال کیم فارون کاہام داد بر بادہ باغچہ باز کوید تاز رنہان ندارد * مصراع ثانیہ تحقیقندہ زرا
 کلاک عقلی سنی یوز عیلہ منہم طونار دین عقل اول غیر مستوع بکر معنی اختراع ایش (زسر غیب کس اکاہ نیست قصہ مخوان

کدام محرم دل رده درین حرام دارد) سرغیب اضافتی لامینه در قصه بخوانک مقدم مغولیدر بوتنبیه در شول اول کیمسه که امزار و احوال ضیبه به اطلاع دعواسن ایدوب قصه خون کی بجالده بسط کلام ایدر پس یونک کیلری بواپشدن نهی ایدوب پیور که خدا کیستنی اسرار ضیبه به مطلع ایلز الاوسی والهام سبیله تنکیم انبیایه و اولیایه واقعدر پس استفهام انکاری طریقیله پیور کدام محرم دل کدام ادات استفهامدر هر پیده ای کی محرم افتد حرم معناسنددر تنکیم فلان کیمسه فلان خان یونک محرمیدر درل یعنی نکاحی

یارب بوادی دهشده سندن مناسبت اولدجه سعادت طوبی و ایمان سلامتی کیم ایلنور که بومقامده اسب کر منابه سوار اولش خورشید کی ضابطش ایدمچی اوله الله لك عنان اختیار لی الشدن کشند و در کاه حقه نیازده مخیر و سرگردان قالندر

مدعی کوافر زنگنه بحافظه مفروش کلک مانیر زبانی و بیانی دارد

مدعی به دی حافظه لغز و نکته صاعسون بزم قلندر دخی وزبان و بر بیان طوتار (مفردات) (مدعی) دعوی اهلی (کو) بوله (لغز) کوچ ائت (نکته) اسرار (بحفظ) حافظه (مفروش) صاعسون (کلک) قلم (ما) بزم (نیز) دخی (زبانی) بر دل (بیان) ضمیر (اولانی اظهار) (با) وحدتیه (ناردر) طوتار (معنای اشارتی) الفاظ و عباراته و بیان اسرار معانی به مغرور اولش مدعی به سوله اسرار و معانی حقیقه و اصل اولش حافظه مجرد تقلید الیه معرفت صاعسون بزم (اول ماخلق الله الانم) الیه تمیز اولان نور محمدیه به مظهر اولش قلم قلندر اولان ناهورانه دخی بر زبان شیب و بر بیان لاریب وارد که انی فهمیدن مدعی محروم و عاجزدر

وله ایضا

از دیده خون دل همه بروی مارود بر روی مازدیده نبینی چهارود

خون دل چشمزدن دوکلی بزم بوزم اوزره کیدر بزم بوزم اوزره کورمز مبین کوزدن نه لر کیدر (مفردات) (ز) من (دیده) کوز (خون) قان (دل) کوزکل (همه) دوکلی (بر) علی (روی) بوز (ما) بوز (رود) کیدر (بر) علی (روی) بوز (ما) بوز (ز) من (دیده) کوز (نبینی) کوز (همه) بزم (چهار) نه لر (رود) کیدر (معنای اشارتی) بزم داغ عشقه بائش جگر بزم قانی دایم دیده مزدن روان اولور بزم بوزم اوزره کورمز مبین کوزدن نه لر کیدر

مادر درون مننه هوایی نهفته ایم بر باد اگر رود دل مازان هوارود

بزمینه من ایچده برهوانجهان ایقشز که بزم کوکلر کر باده کیده اول هواندن کیدر (مفردات) (ما) بزم (در) فی (درون) ایچ (سینه) کوکلر (هوا) محبت (یا) وحدتیه (نهفته) کیرالو (ایم) ضمیر (بر) علی (باد) یل (اکر) شرطیه (رود) کیده (دل) بزم کوکلر (زان) هوا اول هواندن (رود) کیده (معنای اشارتی) بر حقیقت حقه درون قلندر به محبت الهیه فی کبریا شزد اکر بزم قلندر نور حقه مستغرق اولوب محو و فانیه کیدر به بوجیدن کیدر که (الشیق ناری فی القلوب تحرق ماسوی منجوب)

بر خاک راه یار نهاده ایم روی خویش بر روی مارواست اگر آشنزود

کندی بوز بزمی بارک راه خانی اوزره قودق اکر آشنز بزم بوزم اوزره کیده رواد (مفردات) (بر) علی (خاک) طایق (راه) یول (بار) م (نهاده ایم) قودق (روی) بوز (خویش) کندی (بر روی) بزم بوزم (اکر) م (آشنا) بیاش (رود) کیده (معنای اشارتی) آثار فانی کور که رضا الله بولده کندی بوز بزمی

خاک

جانب اهل و فاضلانی لامینه درنکه دارد رعایت ایلله خدای ضیبه هر نکه دهی که به راجدهدر محصول بیت هراول کیمسه که اهل و فاضلانی رعایت ایلله خدا اول کیمه بی جیع احواله بلادن صقیله بور دینده آصفیک بر غزل و ار که مصلحی دعاده واقع اولش یونک کی (بیت) خدازدرد دل آن سینه رانکه دارد که حق صحبت در بزمه رانکه دارد (کرت هواس که معشوق نکسلد پیسان نگاه دار سرشته تانکه دارد) که حرف بیان نکسلد فعل فی مستقبل مفرد غائب قیمریدیمکدر بیمن عهد

و قول و قرار معناسند در محصول بیت اگر هونک و ارایسه که معشوق بچان محبتی قطع ایلله سر رشته محبتی رعایت ایدوب صقیله تا اول دخی صقیله یعنی سن محبت ثابت اول که اولدخی ثابت اوله (حدیث دوست نکوم مگر بحضرت دوست که آشنایان آشنایانکه دارد) حدیث بوند خبر معناسند در دوستانه اضافتی لامینه در مکر بوند الای استثنایه معناسند بحضرت باحرف صله دوسته اضافتی لامینه که حرف تعلیل آشنایان سخن آشنایان لامینه محصول بیت دوستک خبرن سولیم الادوستک حضور یسه یعنی کندینه زیر آشنایانک سوزنی صافلر کیمسه به افشا ایلز (جو گفتش که دل من نگاه دار چه گفت ز دست بنده چه خبر دختانکه دارد) جو حرف تعلیل گفتش شبن ضمیر دله

خاک مذکته قودق لایق اولان بودر که آشنای حق اولان مردان خدایوز عزراودره قسم باصمقی الیه شرفیاب اوله وز

سبیلست آب دید و بر هر که بگذرد کر خود دیش زدنک بود هم زچارود کوزم باشی بر سیدلر هر کیمسه که مرور اید اکر انک کندی قلی طاشدن اوله هم برندن کیدر (مفردات) (سبیلست) بر سیدلر (آب دیده) کوزم باشی (بر) زان (هر که) هر کیمسه که (بگذرد) کیدر (کر) اکر (خود) کندی (دل) قلب (ش) ضمیر (ز) من (سنگ) طاش (بود) اوله (هم) دخی (ز) من (جا) محل (رود) کیدر (معنای اشارتی) کوزم بزمک باشنک کندن اول قدر محل مرحت اولدکه هر کیم کورسد اکر انک کوکلی طاش کی فی ایسه دخی برندن کیدر که بزم مرحت ایدوب دعا ایدر اهل شفقت اولان مردان خدایک نظر و همت ایتملری بطریق اولیدر

مارا آب دیده شب و روز ما جراست زان رهگذر که بر سر کویش چارود

بزم کوزم عزماشله کیمه و کوند زما جرمز واردر اول رهگذردن که نبیون انک محله سنه کیدر (مفردات) (ما) بزم (را) ادا (مفعول) (آب دیده) کوزم بزمی الیه (شب) کیمسه (روز) کوندز (ما جرا) جنک (است) وارد (ران) اندن (رهگذر) کیدر بولی (بر) علی (سر) باش (کوی) محله (ش) ضمیر (چرا) نبیون (رود) کیدر (معنای اشارتی) کر چه کزت بکا جالب رجته دراما دردهنده تحمل ایتموب جور محبوسدن شکایت بلکه اطنی و قهری برتیا بن جامل حالندن حکایت اندکی اشعارا بتدی کچون کزت بکاک غوانندن حضرت الهه استعاده ایدوب نغله مجاهده اوزره بیکه طنره سبل ایدر جکیکه ایچر بیکه کول ایدوب حال درونی نبیون اظهار ایدر حسن دیواره حقه درد عشقه و آتش محبت تحمل ایتموب افشای سرایتک ربای مهلکه سبب اولوب هلاک او اورسین دیو

خرشید خاوری کشدار زشت جامه چاک کر ماه مهر پرورمن در فبارود

مشرق کوشی رشکدن جامه سخی چاک ایدر اکر بزم محبتوما هم فتنای کیمه (مفردات) (خرشید) کوش (خاور) مشرق (با) انبیه (کند) ایدر (ار) من (زشتک) کوئی (جامه) طون (چاک) رقیق (کر) اکر (ما) آی (مهر) محبت (پرور) بسلیجی (من) بن (در) فی (قبا) فتنان (رود) کیده (معنای اشارتی) اخفی من دیب انل اولان حیلنه نغسدن خرشید خاوری کی انواع عباد الله نورایت تحصیل ایدن عاید نور معرفه الله و فیض تجلی خدایه واصل اولننه نفسک صورت خیره اولان حبسه و تلبساتنی شیطانک مکرندن زیاده کوزوب غیبر نلندن درگاه حقه خجیل اول شلردر

حافظه کوی میکند دایم بصدق دل چون صوفیان صومعه دارا صه زود

مر کوز اولان جانانه راجدهدر که حرف را بط معقول و قول مابعدی مقوار چه گفت مصراع ثانی بو گفتک مغولیدر چه خبر دله حاصل اووردیمکدر محصول بیت چونکه جانانه دیدم که بزم کوکلی رعایت ایلله دیدی یعنی مصراع ثانیانک معنوی دیدی قولک انکندن نه حاصل اولور خدا صقیله دیدی یعنی هر نه که ایسترسک خدایان اوسته قوللر ندن استمه زیرا الهان ارادتی اولتیجه قول استمه به قادر دکلدر دیمکدر (سرور و دل و جام فضای آن محبوب که حق محبت مهر و وفاکنه دارد فضای آن اضافتی مصدرک معنوازه اضافتدر که حرف رابط صفت حق محبت مهر و وفا اضافتی لامینه دردر محصول بیت باشم دخی مالم و دل و جام اول محبوسه فسادر که مهر و وفا محبتی حقیقی رعایت ایلله یعنی وفادار و مهر دار اوله و غدار اولیه (سبا در آن سر زلف اردل مر اینی ز روی اصف بگویش که جانکه دارد) صبا شادی حرف نداسی بخدوف آن سر زلف چورود یعنی جانانک سر زلفه اشارتدر دل مرا اضافتی لامینه یعنی فعل مضارع فرد بخا صاب در کورسک دیمکدر فعل شرط واقعدر مصراع ثانی جوابدر بگویش شین ضمیر دله راجدهدر که حرف بیان معقول و قول جانانه منزل و مقام معناسند در محصول بیت ای صبا اکر بزم کوکلی اول سر زلفه کورسک اکا لطیف بوزدن سوله که بر بی صقیله طوتسون یعنی بر بی بکلسون که زمانه رچکر بزم زمانه رچکر (دلاش چنان کن که کر بلنر دپای فرشته ات بدوست دعانکه دارد) دلا منادی که حرف بیان بلنر باحرف استقبال لغزدر فعل مضارع مفرد غائب سورچر دیمکدر پای بلنرک فاعلی فرشته ات ضمیری خطاب بدوست بامع معناسند دعاه اضافتی بیانیه محصول بیت ای کوکل انجیلن در لاک ایلله که اکر انک سورچر سه ملک سنی ایکی دعا الیه صقیله یعنی عالمه خلقه شوبله معاش الیه که سندن بزمه واقع اولور سه ملکر سنجون دعایه مشغول اولمل (مبارزان و یلان خواجه رانکه دراد که هیچچو جان کرامی شمانکه دارد) بویت دیوانلرده بولندی اما شرلرده موجود اولد بقیچون تقیم فائده ایچون بازلدی مبارزان الف و نونله ججع اولنی ذوی العقوله صفت اولد بقیچون زیر مبارز بهادره دبرل که فارسیجه دلیر دبرل لفظ عزیدر یلانده بویه دراما فارسیدر یعنی عطف تقصیری واقع

اولش مفردی بادرخواجه بوده افتدی وولی نعمتدن عبارتدرخواجه دن مر ادبای تعالی اواق روشد درین خطای فاحش انباش
زیرا اسماء الله توقیدر وخواجه اطلاقی خدایه شار عدن مسوع دگلدر و یو کیسه ک کی خطایابی لایسد و لایجی در
خواجه دن مراد خدا اولیجی اتی بهادره اصراق زیاد فاسددر کرای کاف عجمیک کسری و ضمیمه لغتدر عزیز دیکدر
حاصلی معرر و مکرم معناسنه در جان کرای اضافتی بیایه در شما اصلده شمارا ایدی ضرورت و زنجیر و قافیه ایچون راحذف
اولندی * محصول بیت * ای بهادر خواجگری صفلاک و کوزده که سزی جان مرر یکی کوزده و رعایت بایله یعنی سزافدی بکرت
حفظنده و رعایتنده اسمال انساک تا که

۴۲۴

حافظ میخانه محله منه دایم صدق دل صومعه طوئیجی صوفی کبی صفادن کیدر
(مفردات) (حافظ) م (با) للابسه (کوی) محله (میکده) میخانه (دایم)
م (بصدق) صدق ایل (دل) کوکل (با) مصدر به (چون) مثل (صوفیان)
م (صومعه دار) بعد طوئیجی (از) من (صفا) م (رود) کیدر (معنای
اشارتی) نفس الدن صومعه رو کوشه و حدیث اختیار ایدن صوفی صافیر کبی
دایم حافظ نور مرقه الله ایل صافی اولدندن محمد الله عشق الهی میخانه سنه
صدق دل ایل و خالص قلب ایل کیدر معنای الله بالصدق والاخلاص
وله ایضا

چودست در سزافش زم شتاب رود و آشتی طلب با سر عتاب رود

چونکه انک سزافنه ال اورم تابه کیدر یعنی حرارت نور و اگر صلح طلب ایدم عتاب
طرفه کیدر (مفردات) (چون) چونکه (دست) ال (در) فی (سر) اوج (زلف)
م (ش) صغیر (زم) اورم (با) للابسه (تاب) حرارت (رود) کیدر (در)
واکر (آشتی) صلح (طایم) طایم ایدم (با) للابسه (سر) طرف (عتاب)
م (رود) کیدر (معنای اشارتی) چونکه اسرار تجلیات صفات الهیه به اطلاع
مراد ایدم غیبت الهیه درون و بیرون حرارت آتش عتله خراب ایدروا کوجود
پرستاک ایل زهد و صلاح صوری اوزره اولسم راه عتده سن جانکی صافندک
ای فاصر همت و بی حجت دیو عتاب ط فند کیدر

جو ما نوره نظارگان بیچاره زند بکوشه ابرود رنقاب رود

یکی آ کی بیچاره نظار بیکارک یونی کوشه ابر وایه اور و نغایه کیدر (مفردات)
(جو) مثل (ما) آی (نو) یکی (و) بول (نظارگان) نظار اید بیچاره
م (زند) اور (با) للابسه (کوشه) طرف (ابرو) فاش (در) فی (نقاب)
رود (رود) کیدر (معنای اشارتی) لکن اول محبوب حقیقی جانیسه نظارنی قصر
ایدیپ حضورنده ثابت اولان عاشق بیچاره ره تجلی نورنی ماه نو کی اظهاسر
ایتمکله زهد و صلاح صوری بولان اور و بینه برده غیب هو پشده استنار ایدر که
(قلوب الاحرار بین العجلی والاستنار)

شب شراب خرابم کند به بیداری و اگر روز حکایت کنم بخواب رود

شراب کجه سی بی بیدار افله خراب ایدروا ک کوزده حکایت ایدم خوابه کیدر
(مفردات) (شب) کجه (شراب) م (خراب) م (میه) ضمیر (کشد) ایدر (با)
لللابسه (بیدار) اوبانی (با) مصدر به (وکر) واکر (با) ظرفیه (روز) کوزد
(حکایت) م (کنم) ایدم (با) ظرفیه (خواب) اویقو (رود) کیدر (معنای
اشارتی) محمد الله ظلت بشر به ده ایکن اول محبوب شراب عشق بیدار افله
وجودم ملکی خراب ایدوب اسرار حرم قدسیه سنه بی آشتا ایلدی اگر اول اسرار
آشکاره حکایت ایدم اول محبوب بشدن کوز و موب بی محبوب و مستور ایدر
و درگاه عزندن در ایدر

طریق

محبوب بلک نازی و شیرین حرکتی حور ریده احورک و حوره ک جمیدر اما محم مفرد معانده استعمال ایدروا سلویری اوزره الف
و نونه جمع ایدر نکیم کاستانده واقدر (بیت) حوران بهشتی رادوخ بود اعراف * ازدوزخیان پرس که اعراف بهشت)
بری لغت عجمده بجه درل خوری یا حرف مصدر که حرف بیان فلا فی یا حرف تنکیر * محصول بیت * حورو برینک شیوه و نازی
کر چه لطیفدر اما کوزک و لطافت اولدر که فلان کیسه نک وراقظ کابه دندر مرادی کندی جانانک مدحیدر یعنی نیم جانم حور
و بریدن کوزلدر (چشمه چشم مرا ای کل خندان در یاب * که بامید تو خوش آب روانی دارد) چشمه چشم اضافتی بیایه در

و مرایه اضافتی لایه کل خندان اضرفنده بیایه خندان صفت مشبهه در خندیدن کولکن دیکدر در یاب اظه و تدارک ایل
بول معناسنه در ابرش معناسنه دگلدر بهضطرطن ایلدی کبی که حرف تطیل بامید تو با مع معناسنه در و اضافتی لایه خوش
اصلا معناسنه در آب روانی اضافتی بیایه یا حرف وحدت و یانکیر * محصول بیت * نیم کوزم چشمه سی ای کوکل خندان بوقه
و بول یعنی تدارک ایله زیرا سنک ایدر کله اعلا آب روانی واریعی آب روان کناری مقبول و خوش آینده در ایدی چشم چشمه
حسنه کل که خوش آب روانی وارتاکه ذوق و صفایلیه سین (خم ابروی تودر صفت تیراندازی * بستن دست هر انکس
که کانی دارد) خم ابروی تو اضافتلی
لایه در تیراندازی یا حرف مصدر ری
تیرانداز وصف ترکیبدر انداز بدندن
اوی آنجی دیکدر بستن با حرف نا کیدر
ست فعل ماضی مفرد غائب سستندندن
الیدی دیکدر و سستندنه هر انکس اضافتی
لایه در که رابط صفت کانی یا وحدت
و یانکیر ایچوندر * محصول بیت *
سنک خم ابرو ک تیراندازی صفت سستنده
اندن الیدی هر کیسه ک کد کانی
در ایدی سنک کل ابرو ک تیرانداز کانه جمیع
کانتکس تیراندازره غلبه ایدوب المرندن
تیر کانتکس الیدی که سز تیراندازی لایق
دکل دیو یعنی بوصفنده سز کامل
دکلمز دیکدر (دل نشان شد سحتم
تا اوقبواش کردی آری آری سخن عشق
نشانی دارد) دل نشان وصف ترکیبدر
آشایدندن دیک و دکات لازمه معنای
پشده مشر کیدر یعنی دلد دکلجی
حاصلی دلد نا ابر ایدی اوددی دیکدر
کلا مک دلاره تأثیرندن عبارتدر اما
اکتر دادن بدل خاطر افطنی اراد
ایدر لر نکیم آصنی اراد ایلددر *
(بیت) میگفت شرح تیری یسکانت
آصنی * تیر تو کردان همه خاطر انشیرا
باقی * (بیت) رخک عکله سخن دیده
باغ و کله سستندر * نهال سربلندک
خیلیدن خاطر انشیرا در * آصنی پشده
تیرک خاطر نشان ایلدی دیکدر غرض
اکلندی دیکدر اماناتی ک بیستنده
خیلیدن خاطر مده مر کوز و ایلددر
یعنی از برده در سخن شد کله سنک
فا علسیدر و میه اضافتی لایه در
تا بونده ابتدای غایت ایچو ندر زمانه
عند کبی قبولش ضمیری سخنه راجعدر
آری آری تا کید لفظی سخن عشق
اضافتی لایه در نشانی با وحدت و یانکیر

۴۲۵

طریق عشق پر آشوب و فتنه امت ای دل پیشت آنکدر در زراب شتاب رود

عشق بول غوغا فتنه ایله برداری کوکل دوشراول کیسه که بو بولده سر عتله
کیدر (مفردات) (طریق) بول (عشق) م (پر) طولو (آشوب) غوغا (فته)
م (است) در (ای دل) ای کوکل (با) زائد (افتد) دوشر (آنکه) اول کیسه که
(در) فی (این) بول (باشتاب) سر عتله (رود) کیدر (معنای اشارتی)
بوراه و مر حله عشق غوغا ایله و کرامت فرو شاق ایله فی خوف کیده جیک بول
دکار که هر بر یک کاعنده بونفس و شیطان اندن صدر عزرا خوف هلاک و اضلال
و آفات و عقبات پر ملال واردی کوکل هر کیسه رهبر سز و نانی و ناملسر بو بولده
کیدر سه دام شیطانه دوشر و ضلالتده قلوب بولندن شایسر

حبیب را چو فند باد نخوت اندر سر کلاه داریش اندر سر شراب رود

چونکه حبیب باشد کبر بلی دوشه انک کلاه دارانی شراب طرفه کیدر (مفردات)
(حبیب) صواو زنده حول هوان حاصل اولان قیلار جفی (را) ادات مفعول
(چو) چونکه (فند) دوشه (باد) بل (نخوت) کبر (اندر) فی (سر) باش
(کلاه دار) لایه طوئیجی (با) مصدر به (ش) ضمیر (اندر) فی (سر) باش
(شراب) م (رود) کیدر (معنای اشارتی) ای کوکل اگر هوای نفس سنی
رهبردن منع ایدوب کبر و غرور بیل باشک دوشر سه بولک کبی عقبه عظیم دن
خلاصه طریق بودر که قیونات بشر به بی ترک ایدوب راه عشق اختیار ایلله
جمیع علل نفسانیه ترک دواسی عشق در

دلچو پیر شدی حسن و نازکی مفروش که این معامله در عالم شب رود

ای کوکل چونکه پیر اولدک حسن و نازکات صاعقه زرا بومه مه جوانق عا سده
کیدر (مفردات) (دلا) ای کوکل (چو) چونکه (پیر) قوجه (شدی) اولدک
(حسن) م (نازک) م (با) مصدر به (مفروش) صاعقه (که) زرا (بن) بو (معامله)
م (در) فی (عالم) زمان (شباب) کجک (رود) کیدر (معنای اشارتی) کر چه
جوانق اسباب کیدر ای کوکل چونکه پیر اولدک غصایه عزیمتک قریب اولدی
یوند نصکره حسن و نازکات صاعق کال حافنددر

مواد ناه موی سبزه چون طی شد بیاض کم نشود گردان خناب رود

سبزه موی چونکه مواد ناه سی طی اولدی بیاض موی نقصان اولان کوز
کره الخناب واقع اوله (مفردات) (مواد) قاره (ناه) م (موی) قیل (سبزه)
م (چو) چونکه (طی) دورک (شد) اولدی (بیاض) م (کم) اکث (نشود)
اولز (کر) کر (صد) بوز (خناب) اوزندولک (رود) کیدر (معنای اشارتی)
چونکه صفاتک سبزه هلقی دفتری دورلدی و بیاض اولد با نلادی بیاض ایلدی
برر بر دوشروب قویارقی ایل بیاضی دو کتر شمره نصکره غرور ک فائده سی بر قدر
همان اضافتی کر کیدر

۴۲۶

۱۰۷

ایچوندر * محصول بیت * نیم سوزم دلشان اولدی یعنی خاطر لده مؤثر و ثابت اولدی حاصلی خانی سوزی
از برادی سن سوزی قبول ایلدی بی بی عشق سوزک نشانی و علامتی وارد یعنی عشق و محبتدن ناشی اولان
اکلام سوزناک و مؤثر اولور آتی هر کس قبوله تلی ایدر دیکدر (دره عشق نشدکس یقین محرم راز * هر کسی بر حسب
فهم کانی دارد) ره عشق اضافتی لایه یقین یا حرف مصاحبت محرم راز اضافتی مصدر میثک مفعولده اضافتی هر کسی
یا وحدت و یانکیر ایچوندر حسب حالک و سبتک قهر لایه مقدار و عدد معناسنه در فهمه اضافتی لایه کانی با وحدت و یانکیر

ایچوندر * محصول بیت * عشق طریقه * کیمه یقینا راز عشقه مجرم اولدی یعنی حقیقه عشق بتدی اگرچه هر کیمه
 فیهی مقیدار نیمه بر ظن طواری یعنی هر کیمه نك فیهی مقدار نیمه راز عشقه اطلاعی وار حاصلی هر کس بن مطلع
 دیو دوستانده در هیچ کیمه نك عدم علقه افراری یوقدر (باخرایات نشینان زکرامات ملاف * هر سخن وقتی وهر نکته
 مکانی دارد) باحرف صله خرابیات نشینان الف و توله جمع اولدی ذوی المصوله صفت اولدی بیچون
 تقدیری ارادان خرابیات نشینان ایدی خرابیات نشینان وصف تر کیمه بیدر میخانه ده او توریجی معناسنه یعنی یاده
 نوش کرامات یونده خوارق عاده معناسنه در که

۴۲۶

کدانی در جانار سلطان مفروش * کسی ز سایه این در با قذب رود *
 جانان فیوضت کدانی افنی سلطنته صاعقه بر کیمه یوقو نك سایه سندن آفتابه
 کیدر (مفردات) (کدا) (فقر) (یا) (مصدر به) (در) (قبو) (جانان) (محبوب) (با)
 للملا بسه (سلطنت) م (مفروش) (صاعقه) (کسی) (بر کیمه) (ز) (من) (سایه)
 کولکه (این) و (در) (فسو) (با) (ظرفیه) (آفتاب) (کوفش) (رود) (کیدر)
 (معنای اشارتی) ای کول کل صد هزار ذل وحقارتله و تواضع و سکنه محبوب
 حقیقتیک در معنای سنده نضرع وینا ازاله اولان کدانی و فقیه اقی ساطنالتنی
 سلطنت قابیه به صاعقه زرا یومعنی قیوسنک سایه سنی بکاین طاقت آفتابه ابر و معنی
 قیوسی آچاوب جمال خوبی مشاهده ایدر

مرابه شکر خوندی و همی ترسم * که با تو روز قیامت همین خطاب رود *
 بکاهه شکر او فودک و دایم فور قزم که قیامت کونی بو خطاب سکا وقع اوله
 (مفردات) (مرابه) (کا) (یا) (لایله) (عهد شکن) (عهدی) (بوزنجی) (خوندی)
 او فودک (همی) (دایم) (ترسم) (فور قزم) (با تو) (سکا) (روز قیامت) (قیامت کونی)
 (هم) (دخی) (این) (بو) (خطاب) م (رود) (کیدر) (معنای اشارتی) ای کول کل من
 بکاهه شکر او فودک اما منظر رحمان اولان قیدر صورتی نظر یوقدر انکچون
 دایم فور قزم که خانه بخلی بیچون خراب ایندک دیو بو خطاب سکا واقع اوله

حجاب راه تو بی حاد از زبان رخبر * خوشا کسی که در بن راه بی حجاب رود *
 بوک حجابی سندن ای حافظ اور تادن قاتی نه عجب لطیف شول کیمه که یو یوله
 حجابیز کیدر (مفردات) (حجب) (پرد) (راه) (یول) (تویی) (سندن) (حافظ)
 م (از) (من) (میان) (اورته) (رخبر) (قالتی) (خوشا) (نه عجب) (لطیف) (کسی) (که)
 شول بر کیمه که (در بن راه) (بو یوله) (بی حجاب) (حجابیز) (رود) (کیدر)
 (معنای اشارتی) (وجودک) (ذناب) (لایقاس) (علیه) (ذناب) (آخر) (سرنجه) (کبر و غرور)
 و جیح عیونک منشی وجود در ای حافظ پوره عشق جانی دخی حقیقه
 بو وجود کدر اور تادن قاتی و وجودی ترک الله سعادت شول کیمه که بو حجاب اولان
 وجودی ترک یلوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرنجه مظهر اولفه بلا حجاب مشاهد
 جمال الله واصل اوله من الله بهذه السعادة آمین * و له ایضا *

مسلمانان مرا وقتی دل بود * که با وی گفتی که شکلی بود *
 ای مسلم نر بنم بروقت بر کرامت و ارادتی که اگر رشکام اولیدی اکادرم
 (مفردات) (مسلمانان) (ای) (مسلمانان) (مرابه) (بنم) (روقت) (دل) (بر کرامت)
 (بود) (واریدتی) (با وی) (کا) (گفتی) (دردم) (کر) (اگر) (مشکلی) (بر مشکام) (بود)
 اولیدی (معنای اشارتی) ای دین فردا شلری بکاد عا و عمت ایدک زرا بو شغل
 وجود بی محبوب اینشدر بنم بروقت بر قاب آکا هم واراید بکه (استفت قلبک)
 حدیثی سرنجه اگر بر مشکل امر واقع اوله اکامراجعت ایدوب سکونت بو اوردم

ولی

ایضا یونده دیکدر یعنی کوزلاک میدانده نه ادات نی سوار آتی دیکدر یا وحدت نوصیه و سندن و ادات خبر بر درلو آتی
 دیکدر دیکدر که حرف رابط صفت عتانی با حرف شکر و عتانی او یان دیکدری بونک کی یزده اختیاردن کنایتدر * محصول بیت *
 کوزلاک طوبی یعنی کوزلاکی کیم ایلند بیلور سندن یعنی کوزلاکی سندن کیم آله یلور که کونش بو میدان
 حسنه بر درلو آتی دیکدر که ایله عتانی اختیار ای اوله یعنی کونش یوقدر لطافت و خوبلقیه سنک حشکه فریفته
 وی اختیاردر پس چنده سن چچ کوزلره غالبین (مدعی) کولفر و نیکه محافظ مفروش * کلک مانیر زبانی و بیانی دارد *

مدعی یونده دعوی فصل و کماله ایدن کیمه در کر کیمه دعوی صحیح اولسون کر کیمه اولسون را مقدر در تقدیری
 مدعی را کوفل امر مفرد مخاطب مدعی به سوبله مایعده مقول قولدر لغز اسیمدر کرلی معناسنه عرب الفزنی کلامه در سخن
 بر کیمه مرادنی تعیه ایلده یعنی کر لسه جچی الفاظ کلور جمع قلتدر اصلشده لغز بر یوبوک دیکدریدن بریده در لر ز یاد
 تفصیله محتاجدر اما بونک مقامی دکل نکته دن یونده کلام دقیق مراد در مفروش فعل فیهی مفرد مخاطب صاعقه
 دیکدر فرو شیددن کلک یونده قیدر نیز دخی دیکدر زبانی و بیانی یاری تنکیر ایچوندر * محصول بیت * خواجه
 اثقات طریقه ییوره طامله مدعی به

۴۲۷

ولی همدرد وی مصلحت بین * که منظره زهر اهل دل بود *
 لکن همدرد و مصلحت بین بر کول ایدی که هر بر اهل دلک ظاهر و معنی ایدی
 (مفردات) (ولی) (لکن) (همدرد) (درد) (دش) (بودی) (ایدی) (مصلحت بین)
 مصلحت کورجی (استظهار) (معین) (اهل دل) (هر بر اهل قلبک) (بود)
 ایدی (معنای اشارتی) اول آکا کول اهل درد بو ادش ایدی و حق باطل سندن
 نمیز ایدوب مصلحت آخری کورجی ایدی (معنا ووا علی البر و التوفی) (سرنجه)
 راه عشقه هر بر اهل دل ظاهر و معنی ایدی

من آشفته رادر هر بلای * رفیق کار دانی قالی بود *
 بن پیشگاه هر بر بلا در بر قابل و رکار دان رفیق ایدی (مفردات) (من) (بن)
 (آشفته) (بریشان) (را) (ادات) (مفول) (در) (فی) (هر بلای) (هر بر بلا در) (رفیق) (م)
 (کار دان) م (با) (وحدتیه) (قابل) (مسند) (با) (وحدتیه) (بود) (ایدی)
 (معنای اشارتی) کول دل آکا راه عشقه هر بر بلا و حیلله غصه بر ایدی
 و مسند کار دان رفیق ایدی

بکر دانی چوی فتادم از چشم * شد برش امید ساحلی بود *
 جشمین چونکه بر کردابه دوشبیم لک تدبیرله بر ساحل امید و ارادتی (مفردات)
 (با) (الملا بسه) (کرداب) (دگر لاله) (چو برله) (رک صر کیدن) (محل) (با) (وحدتیه)
 (چو) (چونکه) (می) (افتادم) (دوشبیم) (از) (من) (چشم) (کوز) (با) (لایله)
 (تدبیر) م (ش) (ضمیر) (امید) م (ساحل) (دگر کشاری) (بود) (ایدی) (معنای)
 اشارتی) ماسوا به نظر و التفاتد بر کرداب هلا که دوشبیم ایدم اول در
 آکاهت تدبیرله ساحل نجاته چیتوب سلامت اولدقم امید و ارادتی

زمن ضایع شد اندر کوی جانان * چه دامنگیر یارب مغزی بود *
 جانان محله سنده بنین ضایع اولدی یارب بوجانان محله می نه عجب دامنگیر مغز
 اولدی (مفردات) (از) (من) (بن) (ضایع) م (شر) (اولدی) (اندک) (فی) (کوی)
 محله (جانان) م (چه) نه (دامنگیر) (انک) (طونجی) (یارب) (عجب) (خون) م
 (بود) (اولدی) (معنای اشارتی) حضور حقیقه ثابت اولیوب ماسوا به نظری
 سینه بنین ضایع اولدی بواجسن معنی قیوبوب عجباه منزله انگلی وادی

سر شکم در طلب در ها چکانید * ولی از وصل او بچاسلی بود *
 کوزم باشی اول ضایع اولش کولک طلبنده انجور طامندی اما نك وصالدن بی
 حاصلاتی اولدی (مفردات) (سر شک) (کوز باشی) م (ضمیر) (در) (فی) (طلب)
 م (در) (انجو) (ها) (ادات) (جمع) (چکانید) (طامندی) (ولی) (انک) (از) (من)
 (وصل) م (او) (ضمیر) (بچاسلی) (حاصلاتی) (بود) (اولدی) (معنای)
 اشارتی) اول ضایع اولش قلب آکاهت طلبنده انجو کی چوق کوز باشلری
 دو کدم لکن راه حقه عدم استقامتدن اول مظهر تجلی الهی اولان قلبک

ایچون ومن اجلیه معناسنه اولق جائز * محصول بیت * برسته من ایچنده بر هوا کز لشمز که اگر نرم دلز یاده کیدر سه
 اول هوا دن کیدر یعنی برسته من ایچنده بر عشق و محبت کز لشمز که اگر کولکز فایه وار سه اول عشق و محبت او جندن
 وار (برخاک) (یار نهاده) روی خویش * روی مایه است اگر آشاورد) خاک راه بار اضافلری لایه در روی خویش اضافت
 یوله در روا جواز معناسنه در یعنی جازدر آشنا لفظ مشترکدر باش و صوده یوز کچ پشیده یوقدر برجه بر روی ماده مافظی
 ایهام طریقه و افسرد یعنی سخن و اب معناسنه * محصول بیت * یارک خاک رسته یعنی بولی طرافته کندی یوز مری قودن

پس بزم یوز هنر اوزده جائز در اگر آتشا یوز سه ایکی منایله آشنا دن بونده جانان مراد اولفته جائزدر (سیلیست آب دیده ویر هر که بگذرد * کرچه داش زسک بودهم زجارود) سیلیست یا حرف وحدت وسین ونا انا ت خیر و آب دیده مؤخر مبتدا و اوصاف حالیت افاده ایدر هر که اصلند بر هر کس که ایلی جنوریت وزن ایچون کس حذف اولوب که برینه اقامت اولندی حاصلی حذف و ایصال قبیلنددر بگذرد که یعنی او غرایه دلش ضمیر مصراع اولده که به را جعفر زجارود اینهام طریقه و اقدار یعنی سیل او کنه کلن نشه سورر کنورر واستمالر نه دلم زجارفت دربر اسرکک و حریت اینک مقامده * محصول بیت *

وصلندن بی حاصل اولدی

هنر بی عیب حرمان نیست لیکن * زمن بحر و متری سانی بود *

هنر بحر و واق عیثدن خالی دکادر لکن شدن بحر و مریک فین رسائل اولدی (مفردات) (هنر) معرفت (بی عیب) عیسز (حرمان) م (نیست) بوق (لیکن) م (ز) من (من) بن (بحر و مری) زیاده بحر و مری (بی) فین (سانی) رسائل (بود) اولدی (منای اشارتی) کرچه ظاهری و باطنی شرعه موافقه جمیع و بدین ناله اولفته معرفه الله کسب ایلن کیمسه به حرمان بوق لکن شامت نقصدن و صوب بشیریه دن خلاص اولسه هم ایچون عذر زیاده بحر و اولش رسائل بوقدر

بدین رند پریشان رحمت اربد * که روزی کاردار کالی بود *

بو پریشان رند رحمت کنور بکر زرا پر کون کار دارن ایدی (مفردات) (بدین) بوکا (رند) عیسز (پریشان) م (رحمت) رحم (آربد) کنور بکر (که) زرا (روزی) پر کون (کاردار) اینش یلیلی (کامل) م (یا) وحدتیه (بود) ایدی (منای اشارتی) ای محبوب خدا اولان اولسه الله بو پریشان نیاره مرحمت ایلنک زرا بوقت دل آگاه ایله معرفه الله نال اولش پر کامل ایلنک شدی عجب بشاریه ایله مقصود اولدی (ارجوا عز بز قوم ذل) سر نیجه بز یشنه رفیع عجب ایلنک نیلی رحمانه و صلتز ایچون هست و مر حمت اید بکر

مراتا عشق آلمیم سخن داد * حدیثم نکته هر محفل بود *

بکنا که عشق الهی سوز قلمین ویدی بزم سوزم هر بر بجلنک نکته سی و مقبول اولدی (مفردات) (مراتا) بکا (تا) جتی (عشق) م (تلمیم) م (سخن) سوز (داد) ویدی (حدیثم) بزم سوزم (نکته) اسرار و مقبول (هر) جمله (محفل) مجلس (بود) اولدی (منای اشارتی) حضرت الهیک عسا بنیه بکا کرچه عشق الهی اسرار علوم لدیه کلای آلمیم ایدی انکیچون هر جمله سوزم لسان ضیله اسرار عشق بیان ایدی نکته آمیز و مقبول قلوب اهل تمیز در اماو کونه کشف و بیان دخی معرفه الله اهلیک عندند غین و عجب ایدر

مکودیکر که حافظ نکته دانست * که ماد بیدم محکم جاهلی بود *

غیری دیمه که حافظ نکته دانست زرا بز توردک زیاده رجاهل ایدی (مفردات) (مکو) دیمه (دیگر) غیری (حافظ) م (نکته دان) نکته بیایی (است) در (که) زرا (ما) بز (دیدم) کوزدک (محکم) م (جاهل) م (یا) وحدتیه (بود) ایدی (منای اشارتی) ای سالک غیری دیمه که حافظ نکته اسرار عشق بیاییدر زرا اگر بو کشف اسرار وقت استراقت و غلبه عشقه ظهور ایدر سه معذ و درر اگر طور صفله اظهار فضل و کبر و ریایسه سین مکر ایدر لکن بز کندی ضمیری زیاده جاهل کوردک

یارم چوقدح بدست کیزد * بازارشان شکست کبرد *

کوزم باشی رسیدر که هر کیمک اوزرینه که اوغرایه کوکلی یوشوب یعنی اسر کر و یاخود سبل دیدم قوتندن و هیئتدن یورکی قوپوب یردن کیدر (مارا باب دیده شب و روز ما جراست * زان رهگذر که بر سر کویش چرا رود) ما و آب دیده و ما چرا ذکر صفت تناسب در باب دیده با مع و مناسنه در ما جرا اصلند ایکی کیمه نل و یا بر نیجه کیمه نل ازلنده کچن احوالدر اگر خبر او کر شرما اکثر خصوصه و مناسنه استعمال اولور مصراع ثانی باعث ماجرای بیان ایدر زان زای مشرده ایله بونده من اجلیسه مناسنه در رهگذر بونده وجه وجهت معنا سنه در یعنی اول وجهدن و اول جهتدن او تری دیکدر که اول وجهی بیان ایدر بر سر کویش بر بونده بای صله معناسنه در یعنی بر سر کویش چرا ادات تعلیل رود فعل مضارع مفرد غائب کیدر دیکدر * محصول بیت *

بزم اب دیده من ایله کیمه و کوند زما جرا من وارد اندن او تری که جانانک سر کویشه ایچون کیدر خواجه بو یشده کثرت بکا و کریمه عرض ایدر مصراع ثانی نیک تحقیقنده اول بول اوغراغندن که یارک محله سی باشنددر ایچون کیدر دین کیمه ینک مقصوده و اصل اولامش بو بیت جانانک جورندن شکایتی مشر در دیننده مرادی بیلش زرا مراد جانانک سر کویشه جاری اولان انکته رش کدر حاصلی کوزی باشی سر کویشده سائل اولد یعنی سویلر (خورشید خاوری کند از رشک جامه چاک * کرماه مهر پرور من در قبارود) خورشید خاوری اضافتی بیایه و یا حرف نسبت رشک حسد و مناسنه در جامه کندک مفعول اول و چاک مفعول ثانیه ماه مهر پرور اضافتی

حافظ مبتدا از صفای رود خبری بگو نیک باسیده خبره متعلقدر و معنی طرفیت افاده ایدر و صله به ده محلی و از کوی سیکده اضافتی لایمه بصدق دل بوده خبره متعلقدر بصدق دل اضافتی مصدرک فاعله اضافتی در چون ادات تشبیه صوفیان صومعه دار اضافتی بیایه صومعه دار وصف ترکیبی داریندن صومعه طویلی دیکدر * محصول بیت * حافظ بخانه محله سنده بصدق دلله داننا صومعه دار صوفی کی صفادن کیدر یعنی ذوق و صفایه شدن کیدر حاصلی ذوق و صفایه کیدر یوز ذکر اولان بای صله مناسنه اما ظرفیت معنایی مراد او اجه رود بکر معناسنه صفادن کیر یعنی بیک کیمه مست اولور (وله ایضا) (چودست در سوزافش زم تاب رود)

محبوب چونکه انده قدح طونه خوبلرک بازاری شکست طوتار (مفردات) (یارم) محبوب (چو) چونکه (قدح) م (بدست) الله (کیرد) طونه (بازار) م (بشان) خوبلر (شکست) قیرق (کیرد) طوتار (منای اشارتی) محبوب حقیقی اولان الله اظهار نیلی یوز دفته دو جهان محبوبلرک کلی بازاری شکست و کساد اولوب نظر دن ساقط اولور

در بحر فساد ام چوماهی * نابارم ایشست کبرد *

ماهی کی در یله دوششم نابارم ایشست طونه (مفردات) (در) فی (بحر) م (فساد) ام (دوششم) (چو) مثل (ماهی) باقی (تا) ختی (باز) م (مرا) بی (با) لسلایسه (شت) آغ (کیرد) طونه (منای اشارتی) لا محبوب الا الله سری ظاهر اولی ایچون دریای توحید و بحر معرفت دوششم نا محبوب حقیقی بی نیلی ذاتنه خاص ایدوب جمیع ماسوان منقطع طونه

هر کس که بدید چشم او گفت * کویحسی که مست کبرد *

هر کیمه که اول محبوب چشمی کوردی دیدی فنی بر محسبه مست طونه (مفردات) (هر کس) هر کیمه (که) بدید (کوردی) چشم (کوز) او (ضمیر) گفت (دید) کو (فنی) محسبه (م) (یا) وحدتیه (م) (کیرد) طونه (منای اشارتی) هر کیمه که اول محبوب نظر رحمتی و نیلی ذاتنی کوردی و مظهر اولدی دیدیکه فنی بوله برعال هست که (حاسوا انفسکم قبل ان تحاسوا) سر نیجه بودونه نال اولس ایچون کند و بی دایم مست شراب عشق الهی طونه

در یاش فساد ام زاری * باشد که مرادست کبرد *

زاری فله اتک آباغنه دوششم اوله که بی ایله طونه (مفردات) (در) فی (یا) ایاق (ش) ضمیر (فساد) دو ششم (زاری) زاری فله (باشد) که اوله که (مرا) بی (بدست) ایله (کیرد) طونه (منای اشارتی) (عطل ذل ذل اليهود) کلای سر نیجه نیلی رحمتی و فیض و احسانی فحصل ایچون نفس بدخواهی با یمال ایدوب زاری فله هر برمر دختانک آباغنه دوشوب خاک ایله بکسان اولدم اوله که اول محبوب بی الله طونه و بوعال مقصودر به نال ایلله

خرم دل آنکه همجو حافظ * مستی زمی الت کبرد *

سرور اول کیمه لک کوکلی که حافظ کی مستکی الت شرابشدن طونه (مفردات) (خرم) شاد (دل) کوکل (آنکه) اول کیمه (که) همجو حافظ (حافظ کی) مستی (مست) (ز) من (می) شراب (الت) م (کیرد) طونه (منای اشارتی) حاصلی (قبل من قبل فی الازل) سر نیجه اول کیمه لک قلبی دایم شاد و سروردر که حافظ کی محمد الله مست و مستقر قلبی (الت برکم) شرابشدن طونه ولذت خطایه بر آن دماغ جانندن کتبه و قلبی بر آن اول لذت

و راشی طلب با سر عتاب رود) در بونده بای صله معناسنه و سر زلف اضافتی لایمه و شین ضمیر دلد مر کوز اولان جانانه را جعفر زم فعل مضارع متکلم و حده بونده اورم دیکدر بشتاب رود با حرف صله تاب بونده اضطراب و انجمنک معناسنه در یعنی اضطرابه وارر دیکدر و روا کر دن مخفیه و او حرف عطدر اشقی الف بعد وده ایله بارشده یعنی صلح ایلک با سر عتاب با حرف صله سر عتاب اضافتی لایمه سر بونده مع و وجهت معناسنه در * محصول بیت * چونکه الملی زانی اوچنه اورم اضطرابه وارر یعنی زانی اوچنه کیم با یشم انجور به جهور اولور او کر بارشقی طلب ایلیم مع عتابه وارر یعنی بی از ایلقی مع و وارر حاصلی هر جهتدن جور و جفادن خالی دکل (چرمه نوره نظر کان بیچاره * زند بکوشه ابرو و در نقاب رود) نظر کان ناظر دیکدر نظر لفظی کاه مفرد و کاه جمع معناسنه استعمال ایدر و کاه اسم مکان منظر معناسنه مصراع اول مصراع ثانی به هر هودر زنه فعل مضارع مفرد غائب فاعلی دلد ثابت اولان جانان و مفعول به نظر کان بکوشه یازنده متعلقدر کوشه نل ابرو به اضافتی لایمه و او حرف عطدر در حرف صله نقاب یوز ادر تویی * محصول بیت * ماه نو کبی بیچاره ناظر لک بولینی کوشه ابرو سنی کو سوزوب بیچاره عشاقی فرقه ایدوب مستز و اور یعنی کند و ی کیرز بو کر ایلدی اوصاف هلاک و صافدر که کاه ظاهر و بارز اولور و کاه مسر حاصلی ابرو سنی هلاله تشبیه ایدر (شب شراب خرام کندیه بیداری * و کر روز حکایت کم خواب رود) شب شراب اضافتی لایمه شراب ایچان کیمه دیکدر خرام مبه متکلم معنی جهتدن کند مقیددر تقدیری

کنتم در به بیداری با کتده متعلقدر و یا حرف مصدر او با فاعله دیکدر روز با حرف ظرف * محصول بیت * شراب ایچان کیمه بی او با فاعله خراب ایدر یعنی یاقوب او یوماز که زده یاقوب او یوماز و او کر کوندز کیمه کنن ماجرای حکایه ایلیم او یوماز و او کر کیمه کافسانه کوندز سوللی اولسم او یورلور انجمنک ایچون حاصل هر وجهله بز جور و جفا اوزر در (طریق عشق بر آشوب و فتنه اسب ای دل * بیقتد انکدر بن راه بشتاب رود) آشوب امجدر آنو یرندن فار شعلی معناسنه اما اکثر غوغا معناسنه مستعملدر فتنه صنامقدر اما یونک کی زرده عطوفت تفسیری واقعدر بیقتد بیایه قلب اولمشدر سابقا بیان ولتان وجهه اوزرینه

باصحابت ایچوندر و شتاب ایدر غیله مناسبت شایندین * محصول یت * عشق بولی قشقه وغوغاندن وار بطلودرای کوکل
 سرور جز و دو و شر اوله که بولوله عیله ایه کیدر یعنی وصول جابانه طالب اولان عاشق عیله ایلکه کرد که ایشی ایلوکه بلکه
 نانی و نامل کرک که خطا ایلله زرا عیله شیطاندنر دیشلردر (حساب راجوقد یاد نخوت اندر سر * کلاه داریش اندر سر شراب
 زود) حجاب راحلک قحیله صوقبار جفته دیرل و حالک ضمیمه قره یلان را ادا ت تخصیص حبابک دیکدر چو حرف تعلیل فتنه قتل
 مضارع مفرد غائب یاد نخوت اضافتی بیانه نخوت کبر و غرور و دیرل کلاه دار و صفت ترکیبی و یا حرف مصدر و شین ضمیر جابیه راجددر
 سریده هوا مناسبت در اگر چه که اوست

معناسنی ده ایهامدر * محصول یت * حبابک باشه چونکه کبر و غرور و دوشه
 آنک کلاه دار لغتی و سلاطنتی شراب
 هواسنده کیدر یعنی غم اولور یعنی غری
 چوق دکل همان حصول اردنجه در فاسی
 ایدی بوکا کسب یاد نخوتد یونده نایه
 وار زک تکریم معلوم اوله که حساب
 شرابه مخصوص دکل صوده ده اولور
 اما خواجه نک اکثر ماصاحبی یاده
 اولد یعنیون شرابه تخصیص ایلدی
 واک حصوله سبب یلد یعنی یل صویه
 تذخل ایدر وصولی قبار در که حباب
 حاصل اولور بده یل حرکت ایلکه حباب
 چانر ویل طشره جیتر حبابه نسبت یاد
 و کلاه داراق و سرمرامات نظیر قبیلنددر
 خواجه نک بوییتی محلی ایاننددر (دلچو
 پیرشدی حسن و نازی مفروش * کاب
 معامله در عالم شباب رود) دلشادی
 چو حرف تعلیل شدی فعل ماضی مفرد
 مخاطب نازی اطافت مفروش فعل نهی
 مفرد که حرف تعادل این معامله یعنی حسن
 و نازی شباب بوند * بکنک مناسبت در
 رود بونده واقع اولور دیکدر * محصول
 یت * ای کوکل چرنکه پیراوا که حسن
 اطافت ساخته زرا حسن و ناز کلک شباب
 و جواناق عالیه و اقدرد یعنی اول زمانه
 مناسبتد پیرلک زمانه دکل حاصلی
 پیرز بند در که رعنائی صناعه به ل
 (سودنامه مری سیاه چون طی شد *
 بیاض کم نشود که صبا انتخاب رود)
 سودنامه دالک کویله مسوده مناسبت در
 و مویه و مویک سیاهه اضافتی بیسانیه
 چرن اذات تعلیل طی شد دورلدی یعنی
 نالید اولدی کم نشود اسک اولور دیکدر
 انتخاب افد مال یاشن مصدر در او کرک
 مناسبت رود بوند واقع اولور دیکدر

روحانیدن متفک اولیه متعالی الله بحیه صلی الله تعالی علیه وسلم

وله ایضا * در هر هوا که جز برق اندر طاب نباشد * کر خرمی بسوزد چندان عجب نباشد *

هر هوا که طبلده برقدن غیری اولیه اگر برخ من یانه اولقد عجب اولر
 (مفردات) (در) فی (هر هوا که) هر میل و محبتکه (جز) غیر (برق) شمشک (اندر)
 فی (طلب) م (نباشد) اولیه (کر خرم) م (یا) وحدتیه (بسوزد) یانه
 (چندان) اولقد (عجب) م (نباشد) اولر (معنای اشارتی) (الشیق
 ناری القلوب تعرف ماسوی المحبوب) سرجه راه طبلده هر میل و محبتد
 آتش مشق الهی شمشک کی شافیه اگر جیب ماسوی الله خر خرمی یاقوب
 محو ایلده عجب دکلدر

مرغی که باغم دل شد القش حاصل * برشا خسار عرش برک طرب نباشد *
 بر مر فکه کوکل غیله اگر الفت حاصل اولدی عمرشا خساری اوزره اکاشوق
 و سرور میلی اولر (مفردات) (مرغ) قوش (یا) وحدتیه (باغم دل)
 کوکل غیله (شد) اولدی (الفت) م (یا) وحدتیه (ش) ضمیر (حاصل) م (بر)
 علی (شاهسار) بوداقلر و اشاخ و داق سار کثرت مناسبتد در (ع) م (ش) ضمیر (برک)
 باراق (طرب) سرور (نباشد) اولر (معنای اشارتی) بر مرغ که و بر طاب
 مزاج حلا که کوکل غیله و در دمشق الهیه اگر الفت حاصل اولدی ماسوايه
 و مشتهیات نفس و هوايه (لا احب الا قلوب) سرجه اما م عرفانی بی فاده اکاشوق
 و سرور میلی حاصل اولر و فانی به الدانه یل

در کارخانه عشق از کفر ناکر برست * آتش کر بسوزد کر بولهب نباشد *
 عشق کارخانه سنده کفردن ناچار لایه و لازمدر آتش کبی یا فر اگر ابولهب اولیه
 (مفردات) (در) فی (کارخانه) ایش اوی (عشق) م (از) من (کفر) م (ناکر) (کر)
 چاره سز لایه و لازمدر (است) (در) (آتش) م (کر) کبی (بسوزد) بافر (کر)
 اگر (بولهب) ابولهب (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) عشق کارخانه سنده
 و محبت الله بولنده کلی ماسوی الهی ترک و افسادن لازمدر زرا (واجبی و بی
 ان نهد الاضنام) سرجه آتش عشق کار ایضنام ماسوايه یا فقدر اگر بر کوکلده
 ابولهب کبی صم بر شلک اولیه آتش عشق کبی یا فقه جتی بوقدر اگر ابولهب
 صفاتی اوزره فالورسه آتش ذات الهیه نفس حلاله الحطب ایه دخه ولی خو فی
 ثابت و محققدر اجازت الله من تعبد الاضنام بیجا سبب الاثم صلی الله تعالی
 علیه وسلم

در کیش جان فروشان فضل و ادب بیاید * اینجا حب لکجد اینجا سبب نباشد *

جان صائیکی عاشقانه هینه فضل و ادب کرک بورد حسی صفت و اوردی سبب
 اولر (مفردات) (در) فی (کیش) مذ هب (جان فروشان) جان صائیکر (فضل)
 علم و کمال (ادب) م (بیاید) کرک (اینجا) بورد مراد ایدر (حب) آبا
 واجدادک حسنه سبه تقاضا ایتک (لکجد) صفت (انجا) اورد مراد فضلدر

نوب * کسب

معنی مسوده سی چونکه مطوی اولدی یعنی قره صاج آغردی صلیک بیاضی
 اکسیر اگر بوز کر انتخاب واقع اولورسه حاصلی صاج آغرمه باشد قد نصکره افترینی بولفیه آقی قیل اکسیر زرا بولان به
 بیژ (کدانی در جاناتان سلطنت مفروش * کسی ز سایه این در با قصاب زود) کدانی با حرف مصدر دره اضافتی و درک
 جاناتانه لایه سلطنت با حرف مقابله کبی با حرف وحدت سایه این در دن مراد در جاناتان زبا قصاب با حرف ضمه رود فصل
 مضارع غائب مضمند معنای استنهایی * محصول یت * جاناتان قبوسنک کدانی پادشاه هله صناعه

یعنی د کشته بر کیمسه بوقیونک کولکه شدن کونش و اوردی یعنی جاناتان پادشاه در و پادشاه ظل الهمدر یعنی سایه آله در
 پس سایه آله دن بر کیمسه آفتابه و اوردی (مر ابعده شکر خواندی و همی ترسم * که باتو روز قیامت همین خطاب رود)
 مر ایکا بوقدیر چه بعهدهک بای زاید اولور اما معنای بی اولیجی با مصاحبت ایچون اولور عهد شکن وصف ترکیبدر
 شکستیدن عهد صیغی دیکدر خواندی فعل ماضی مفرد مخاطب او قودک و او حرف حال همی ترسم مصراع ثانی به
 مر هویدر قورم دیکدر که حرف بیان ترسم باتو یا حرف ضمه روز قیامت اضافتی فی مناسبت در رود واقع اولدی مناسبت
 * محصول یت * بیکاهه شکن دیک

و بایی عهد شکنکله او قودک یعنی
 حافظ عهد شکندر دیک حال بوکه
 قور قورم که قیامت کوتیده بو خطاب
 سکا واقع اوله یعنی قیامت کوننده هر کسی
 آدله دعوت ایلد کبری زمانه سکا عهد
 شکن دیو جفرال زرا بود نیساده عهد
 شکن سین سن حاصلی بی وفا غدار سن
 غرض بوکه خلقه بر امر لقب قومه بر اهرن
 در (حجاب راه تویی حافظ از میان برخیز
 * خوشا کسی که درین راه بی حجاب رود)
 حجاب راه اضافتی لایه تویی یا حرف
 خطاب حافظ منادی حرف تذخل و ف
 خوشا الف اذات ندا بویک کبی بر زده
 مبالغه افاده ایدر زیاده خوشدر دیک
 اولور کسی یا وحدت لویه که
 رابط صفت درین راه یعنی راه عشقه
 * محصول یت * ای حافظ راه عشق
 حجابی سن سین ارادن قاتی یعنی حجاب
 راه سنک انانیتش و غرور کدر بولری
 فالدر که جاناتانه و اصل اوله سین
 نه خوشدر بر کیمسه که بولده بی
 حجاب بورد یعنی غفلت و حجابی
 فالدر بوب پاک و خالص کبره بومیدان
 محبت حاصلی راه عشق صفای ظاهر
 و باطن اقتضا ایدر * وله ایضا * سلمان
 مراوقی دل بود * که بوی کفتی
 کر مشکلی بود) مسلمانان منادی حرف
 ندا محذوف مر اینم دیکدر در
 تخصیص افاده ایدر و وقتی و دل باری
 وحدت ایچون بوند بود و اوردی
 دیکدر که رابط صفت با حرف ضمه وی
 ضمیر غائب ده راجددر کفتی حکایت
 حال ماضی در سوبلرم دیکدر مشکلی
 یا حرف وحدت * محصول یت * ای
 مسلمانرینم بروقت بر کوکلیم و اربابیکه
 اکا سوبلرم اگر بر مشکام اولیدی
 یعنی راز عشق شوقد آتم ایدر ده که

(نسب) صوی (نباشد) اولر (معنای اشارتی) حضرت الله بولنه جان فدا
 ایدن عاشقانه هینه علم و معرفت و فضل و ادب کر کدر پوخسه ابولهب صفتد
 اولد فجه (فلا انسان یثهم یومذ ولا یسأه لون) سرجه ادب و فضله و دنیا
 و آخرتد بر قور بجه حسب و نسب ایه تفاخرک فاده سی بوقدر

در محفلی که خورشید اندر شمار ذره است * خود را بزرگ دیدن شرط ادب نباشد *

بر محفلده که آفتاب ذره حسابنده در کند پستی اولور کورمک ادبه لایق دکلدر
 (مفردات) (در) فی (محفل) محاس (یا) وحدتیه (خورشید) م (اندر) فی (شمار)
 حساب (ذره) م (است) (در) (خود را) کندیسی (بزرگ) اولو (دیدن) کورمک
 (شرط) لایق (ادب) م (نباشد) اولر (معنای اشارتی) ای غافل درگاه حق
 بر اولور کاهد که انده شاه اولاک و حبیب خالق الافلاک صلی الله علیه وسلم دخی
 (ما عرفناک حق معرفتک) بیورمغه اظهار عجز و احتیاج ایدوب ذات آفتاب عالم
 آراسنی ذره حسابنده قشقردر بویک کبی اولور کاهده کندیسی حسب و نسب ایه
 اولو کورمک ادبه لایق دکلدر

خو خور که عمر سمره کرد در جهان تو آن یافت * جز باده بهشتی هیچ سبب نباشد *

شراب ایچ زرا اگر چه ساند عمر سمره بولی ممکن اوله باده بهشتین غیری اکا
 هیچ سبب اولر (مفردات) (می) شراب (خور) ایچ (که) زرا (عمر) م (سمره)
 ایدی (کر) (کر) (در) فی (جهان) م (توان) ممکن (یافت) بولسی (جز) غیر
 (باده) شراب (بهشتی) جسته منسوب (هیچ) قطعاً (ش) ضمیر (سبب) م
 (نباشد) اولر (معنای اشارتی) ای سالتک فرداش اگر حیات ایدی ایستمرک
 بوجهانده اولیه الله ایچون اعداد اولشان شراب عشق الهییدن و باده بهشت
 معرفه الهمدر غیری اکا هیچ سبب اولر زرا عشق و محبت سبب حیات سمردر
 حافظ وصال جاناتان ایچون تو نکستی روزی شود که با و بوند شب نباشد *

ای حافظ جاناتانک وصالی سنجین بر قور اولور که انک ایه شک اتصالی
 اولیه (مفردات) (حافظ) م (وصال) م (جاناتان) محبوب (یا چگون تو) سنجین
 (تنگدستی) برال طسار فقره (روزی) بر کون (شود که) اوله که (باو) آنکه
 (پوند) اتصال (شب) کیمه (نباشد) اولیه (معنای اشارتی) ای حافظ محبوب
 حقیقک سنجین بر قور وصلتی شول بر کونده اولور که ماسوايه بلکه نفکی
 و وجودی ترک ایدوب آنکه سنک میانده حجاب بشر به ظلمانیه دن و اتصال تعلقات
 کونده دن بر اثر قالمه و خانه تجلی اولان قلبکده محبوبکدن غیری بر اختیار اولد

وله ایضا * عارفانرا همه دز شرب مدام اندازد *

ساقی از باده ازین دست بچام اندازد * عارفانرا همه دز شرب مدام اندازد *
 ساقی اگر شرابی کندی الله قد حده طولدره جمیع عارفی شرب مدامه آثار و دشورد
 (مفردات) (ساقی) (ار) (ار) (باده) شراب (ازین دست) بوالدن (بچام)

کولدن غیری به آتی اظهار ایلردم (دل) مردد و یاری مصلحت بین * که استظهار هراهل دلی بود (دلی اکثر نه مصلحت دلی)

و حدتله واقعدر و بعضنده اضافتله مردد دینی وجهله به ده صفتد و او حرف عطف یارک مصلحت یشه اضافتی بیانه مصلحت
 بین وصف ترکیبدر بیایدن مصلحت کور بی دیکدر که رابط صفت استظهار استفعال یابندن مصدر در معقول مناسبت یعنی
 استظهار مناسبت یعنی هراهل دل بوکه آرقه نور دی و بوندن یاردم طلب ایدردی * محصول یت * بر هدرد کوکل ایدی و مصلحت
 کور بی بر اربابیکه هراهل دلی آرقه یعنی ایدی یعنی هراهل دل بوکه آرقه نور دی و بوندن معاونت طلب ایدردی (من آشفته را

در هر بلای * رفیق کاردانی قابل بود (منک آشفته به اضافتی بیانیته در آشفته دلورمش و پریشان مناسبت در زادات مقبول
 بناییده یا حرف وحدت رفیق و کاردانی و قابل بازی وحدت ایچوندر * محصول بیت * بن آشفته به هر بلا در کاردانی قابل
 ابدی یعنی هر بلا در واقع او اسم آن تدبیر به خلاص بیاوردیم (بگردانی جوی افتادم از چشم * بتدبیرش امید ساجلی
 بود) بگردانی با وحدت ایچوندر و یا حرف صله کراب صوبك دونه سی و جودند بیسی که غرق اولتی قور قوسی اوله جو حرف
 حرف تعلیل می افتادم حکایت حال ماضیدر بتدبیرش یا حرف سبب شین خیرده راجعدر امید ساجلی انک تدبیری سیله ساحل
 امید ی اولوردی یعنی چونکه در پای
 اشك چشمه دوشیدم مهود دك
 معاونه سبله خلاص اولتی امید ی
 اولوردی (زمن ضایع شد اندر کوی جانان *
 چه دامن گیر یارب منزلی بود) چه استفهام
 تعبیری دامن گیر وصف ترکیبی گیر بدندن
 انك طونجی دیکدر یعنی کوی کل افاق
 اید جگ بر منزلی یا حرف تنکیر * محصول بیت *
 بدندن ضایع اولدی کوی جانانده یارب نه
 عجب دامن گیر منزلی امش کوی جانان که
 بوبله دل آند کیم اولدی مصراع نائینک
 معناسنده عجب نه منزله اکلجی اولدی
 دین عجب اکلجه جان امش (سرشکمر در
 طلب در ها چکانید * ولی از وصل
 او یحاصلی بود) در طلب مضاف الیه
 محذوف ضایع اولان دل اولتی وار یعنی
 در طلب دل دیک اوله و با جانان یعنی
 در طلب جانان دیک اوله در هادن مراد
 کوز باشلرینر چکانید فعل ماضی مفرد
 غائب طاهر زدی یعنی طاهر ماضی معناسنده
 وصل او خبری ده راجعدر و با جانان
 یحاصلی یا تنکیر * محصول بیت * بنم
 کوزم باشی دلک و با جانانده نك طلبنده درل
 آفتدی اما انك وصلند بی فائده و یحاصل
 اولدی یعنی نقد که دل طلبنده کره
 و بکا بلدمه شیخ اولدی وصل او خبری
 ده ارجاع اید نکر تخصیص بلا تخصیص
 اید بلر مصراع نائینک معناسنده انك وصلند
 به صالقی اولدی دیو پای مصد ریه
 اعتبار ایلین یحاصل فایده دن یحاصل امش
 (هنری عیب حرمان نیست لیکن *
 زمن محروم تری سالی بود) عیب
 حرمان اضافتی بیانیته درو حرمان مصدر
 سعادیدر محروم اولتی معناسنده کی چن
 دیکدر سالی با وحدت و یا تنکیر ایچوندر
 * محصول بیت * هنر محروم اولتی عیددن
 خالی دیکدر که یعنی اهل هنر دنیا

قدحسه (اندازد) آنه (عارفانرا) عارفتری (همه) جله (در) فی (شراب) م
 (مدام) دایم شراب ایچمک (اندازد) آثار (معنای اشارتی) ساقی * حقیق
 اولان حضرت الله اگر شراب عشق و فیض و تجلیسی بد قدرتیله بلا واسطه
 و بلا وسیله از فک قلبی قدحنه طولدر زسه عارفتری جله شرب مدامه و تجلی دافعی
 دولته نازل ایدر

چو در چنین ز برخم زلف نهاده خال * ای بسامرخ خرد را که بدام اندازد *
 و اگر دانه به بکر رخانی زلفک بویکی آلتنه بویه قویه ای عاشق جوق عقل مرغنی
 دانه آثار و صید ایلر (مفردات) (ور) و اگر (چنین) بویه (زبر) الت (خنم)
 بولکم (زلف) م (نهاده) قویه (دانه) م (خال) بک (ای) حرف ندا (بسا)
 جوق (مرغ) قوش (خرد) عقل (را) ادات مقول (بدام) طوزافه (اندازد)
 آثار (معنای اشارتی) اول فیاض مطلق اگر کال کر مددن تجلیات صفاتی سی اراسته
 انوار تجلای ذات سیله ده و تجلی و بر فیض بلا واسطه تجلی میورسد ای عاشق
 جوق عقل مرغنی مقام استراقد * خبر و سر کردن ایدر

چو ای خوشحالت آن مست که در پای حریف * سرود ستارند که کلام اندازد *
 ای عاشق نه اظیف اول مستک ذوق و حالیکه محبوی باغنه باشی و دستاری بلیله که
 قنقینسی آنه (مفردات) (ای) حرف ندا (خوشا) نه لطیف (حالت) ذوق (آن)
 اول (مست) م (در) فی (پای) آتاق (حریف) محبوب (سر) باش (دستار)
 صارق (نداند) بلیله (کلام) قنقی (اندازد) آنه (معنای اشارتی) ای عاشق نه
 اظیف حالتدر اول انوار حقه مستغرق او اب و مخیر و سر کردن اولان مستک حالیکه
 محبوب حقیق بوانه افتای وجود ایدوب مقام * مشاهده فانی فی الله و باقی باقه اولفله
 ترک هستی و تری ترک سرند قطعا کندوی بلیله

چو زاهد خام طمع بر سر انکار باند * بخت کردد چو نظر در می خام اندازد *
 خام طمع زاهد انکار هوسی اوزره قالدی بختنه اولور چو نکه خام شرابه نظر
 واثقات اید (مفردات) (زاهد) م (خام) م (طمع) م (بر) علی (سر) سودا (انکار)
 م (بماند) قالدی (بختنه) بتمش (کردد) اولور (چو) چو نکه (نظر) م
 در (فی) می (شراب) خام) م (اندازد) آنه (معنای اشارتی) زاهد ظاهر پرست
 افتای وجود ایچوب ذوق شراب عشق و چشمتی لذت روحانی بی طامع یعنی ایچون
 عشاق و عرفانک حالات سیدلر بی انکار سودا سنده قالدی اول خام زاهد شول
 وقت بختنه اولور و حالات عشق اقرار ایدر که ناخوش زعم ایتدیکی شراب عشقه
 نظر و واثقات ایلله و ذوق عشقندن لذت الله

چو روز در کسب هنر کوش کمی خوردن روز * دل چون آینه در رنگ ظلام اندازد *
 کوندز هنر کسبه چالش زیرا کوندز شراب ایچمک آینه کی روشن قلبی ظلمت باسنه
 آثار (مفردات) (روز) کوندز (در) فی (کسب) م (هنر) علم و معرفت (کوش)

چو چالش *
 مراد اتندن محرومدر اکثر اما نیدن محروم فی رسائل چن اولدی یعنی بنم هنرم جوق اولد یعنی بن زیاد محروم
 بوبیدن خواجه به مدح جفا یعنی کندویه زیاد هنر ایتاقی (بد) بن مست پریشان رجح آید * که روزی کاردانی
 کاملی بود) مست پریشان اضافتی بیانیته آرید فعل امر جمع مخاطب کتورک دیکدر آریدندن که اصلی آوریدندن در
 رجح مقدم مقولدر که حرف تعلیل روزی یا حرف وحدت کاردانی و کمالی یا بایده بویه در کار داند وصف ترکیبدر
 ایش بلیلی معناسنده * محصول بیت * بوبر پریشان مسته رجح کتورک یعنی مر جت ایلک زیرا بر کون و پر زمان

بر کار داند کامل ایدی یعنی بر زمان آتی و هشیار ایدی و شمدی مست و او کار اولدی امدی مر جت ایدوب الله انصاف
 و بره دیک بونده بدین برینه رالیه برین بازن داله استملا لدن غافل امش زیرا رجح هر پیده و فار سیده علی الله مستعملدر
 (مرانا عشق تعلیم سخن کرد * حدیثیم نکته هر عجل بود) تعلیم سخن اضافتیده مصدرک مقبوله اضافتیدر و عشق
 فاعلیدر حدیثیدن بوند مراد مطلق سوز در نکته کلام دقیق محفل مجلس یا وحدت و یا تنکیر ایچوندر * محصول بیت *
 عشق بکا سوز تعلیم ایلیدن برو بنم سوزم هر مجلسک نکته سیدر یعنی سوزیلدیمک اشارت عاقلانه و سوزنا کدر که هر کس
 قبول ایلر (مکو دیکر که حافظ نکته
 دانست * که مادیدیم محکم جاهلی بود)
 مکو فعل نهی مفرد مخاطب دیکر بونده
 دخی دیکدر کبر و معناسنده دیکدر
 بعضی از ظن ایلدیک کی نکته دان وصف
 ترکیبدر دانیدندن نکته بلیلی معناسنده
 که حرف تعلیل جاهلی یا حرف تنکیر
 * محصول بیت * خواجه خطاب عام
 طریقیله پیورر دخی دیمه که حافظ
 نکته داندر زیرا بر کوردک محکم جا هل
 ایدی خواجه بونده کسر نفس ایدوب
 تغزل پیورر صدر صراع نائینک معناسنده
 زیرا بر کوردک محکم بر جاهل ایدی دین
 محکم جا هلا نه ادا ایش (وله ایضا)
 (یارم چو قدح بدست کبرد * بازار
 بشان شکست کبرد) بازار بشان اضافتی
 لایه در شکست احمدر صغه معناسنده
 طوئار یعنی صر * محصول بیت * یارم
 چونکه قدحی ایلله طوته و یا الله طوته
 بذر بازی یعنی محبوبلر رونق صغه طوئار
 یعنی صر حاصلی بزم جانا نر باده نوش
 ارایچی اول قدر مطبوع و مقبول
 حرکت صادر اولور اندن که سارلر یعنی
 محسوسلر انک یا ننده بشان تا تراشیده
 فیکندند که هیچ کیسه اعتبار ایلن
 (در بحر فتاده ام چو ماهی * تابار
 مر ایشسته کبرد) در بحر در حرف
 صله تا حرف تعلیل شست باقی آغی
 واوله سی * محصول بیت * ماهی کی
 در پایه دوشتم یعنی در پای اشکه عرق
 اولشم تابار بی قلاب زلفله طوته یعنی زلف
 اواده سیله و یا زلفشکه سیله اولیه دیکدر
 (هر کس که بید چشم او کفت * کو
 محسوس کی مست کبرد) کوفتی دیکدر
 ادات استفه امدر عریده این کی محسوسیه
 یا وحدت و یا تنکیر ایچوندر مست کبردک
 مقدم مقولدر * محصول بیت * هر کس که
 انک مستانه چشمتی کوردی دیدی فنی
 محسوس که سرخوش طوته مستانه با فشیلی

چالش (می) شراب (خوردن) بیچمک (روز) کوندز (دل) کویکل (چون) مثل
 (آینه) م (در) فی (رنگ) ایش یا س (ظلام) م (اندازد) آثار (معنای اشارتی)
 ای زاهد اگر و حالات عشق و اذواق روحانی بواق ایسترسک عکده خلاص
 ایدوب ریا و صمه قیارتندن آینه قلبی بک الله ر یادن عذکی بک الله طریقی بودر که
 کوندز کسب و تجارت و علم و معرفت سحی ایلله و کجه عالم اغیاردن خالی اولدقد
 طاعات و عبادت سحی ایلله زیرا کوندز خاق ایچنده طاعات و عباداتی شوق و محبت
 اوزره ایشلیوب اظهار ایلک ر یادن خالی اولوب آینه کی روشن قلبی ر یا ظلمت
 باسنه آثار و فانی قیام

چو آن زمان وقت می صبح فروغست که شب * کرد خراگه افق پرده شام اندازد *
 صبح شمسلی شرابک وقتی اول زماندر که شب افق خراگه اطرافته اخشام
 پرده سنی آت (مفردات) (آن) اول (زمان) م (وقت) م (می) شراب (صبح
 فروغ) صباح شده لو (است) در (شب) کجه (کرد) اطراف (خراگه) فره او
 (افق) کویکلری (پرده) م (شام) اخشام (اندازد) آنه (معنای اشارتی)
 ای زاهد صباح نوری کی قلبه انوار تجلیات الهیه نك ضیاء برمه سی شول
 وقتدر که چادر کی کویکل اطرافتی اخشام قرانلقی احاطه ایلله و کجه ظلمتی اطرافتی
 قابله اول وقت عالم اغیاردن خالی اولدیفندن عبادت خالص لوجه الله
 اولوب لذت مناجات حاصل اولورود رکاء خدادن رجح فراوان و فیوضات بی
 پایان نازل اولور

چو باده با محنتب شهر نشینی زنهار * بخورد بادهات و سنگ بجم اندازد *
 قطعا شهر محنتبی ایلله باده ایچمه مین سنگ شرابی ایچوجا مک طاش آثار
 (مفردات) (باده) شراب (با) مسع (محنتب) صوابشی (شهر) م (نشینی)
 ایچمه سین (بخورد) ایچر (بادهات) سنگ شرابی (سنگ) طاش (با) للملا بده
 (جام) قدح (اندازد) آثار (معنای اشارتی) ای سالک قطعا ایشای دنیا ایلله
 و اهل ظاهر ایلله مصاحبت ایلله و اسرار عشق الهیدن خبر سو یله ایلر بر قطاع
 طریق اغیاردر که سنگ اسرارک نقشنی آلودر صکره طعن و انکار ایلله قلبی منکسر
 قیلولر و حضور قلبی کیده رو ب سنی مضطرب قیلولر

چو حافظ اسر زکاه کوشه خوردن برار * بخت از قرعه بآن ماه تمام اندازد *
 ای حافظ آفتابک کلاهی کوشه سندن باش قادر بخت سنگ قرعه کی اگر اول ماه
 تمامه آنه (مفردات) (حافظ) ای حافظ (سر) باش (ز) من (کاه) م (کوشه)
 م (خوردن) کونش (بر) علی (آر) کتور (بخت) دولت (نا) خطایه (ار)
 اگر (قرعه) م (با ن ماه) اول آیه (تمام) م (اندازد) آنه (معنای اشارتی) ای
 حافظ اگر بختک سکا یا راولوب دولت لقاء الله و وصلت شه نشانه تاما و کاه لا
 نائل اولورسک اوله بر حال قدر اولور سینکه آفتابدن دکل بلکه افلاک تسه دن

چو ۱۰۹ *
 جوانک چشتمه مست درلر مجازا (در) باش فتاده ام برای * تابار مرا بدست کبرد) در باش در پای صله معناسنده شین خیر
 یاره راجعدر تا حرف تعلیل * محصول بیت * یارک ایا غنه دوشتم زار لغله تا که بنی کندی ایلله طوته عاقددر که بر کیمه نك
 ایا غنه دوشده ایکی ایلله با شسته یا شتر * یالدر معنیون امدی خواجه نك تابار بی ایلله طوته دیکدر غرضی بودر (خرم دل
 آنکه هیچ حافظ * جای زنی الست کبرد) خرم شادمه معناسنده در دل آن اضافتی لایه که حرف بیانیته یا وحدت ایچوندر
 می الست اضافتی بیانیته * محصول بیت * حافظک کویکل کی اول کیمه نك کویکل میسروردر و یا میسرور او سون اخبار

و انشا طریقه ای استند بر جام طوطی یعنی جام می استند مست اوله حاصلی عشق ازل کیفیتیه تکلیف اوله (وله انضا)
(در هر هوا که جز برق اندر طلب نباشد) کر خرمی بسوزد چندان عجب نباشد) هوا دن بونده عشق و شوق و محبت
مراد در برق هر چه شمشکدر خرمی یا وحدت ایچوندر * محصول بیت * هر عشق و محبت طلبنده که برق اوله بر قند غیری
نسبت اوله یعنی طلب وصال جانانده آتش محض اوله اگر اوله هوا و محبتند عاشق خرم و وجودی یار سه عجب
دکل * هود قضیه در که بعضی مملکتده شمشک خرمی و تار لای یقار مش اول جهتنددر که خواجه بوینده یا قنی برقه
استاد اندر اما انسان خرمی یا قنی مشهور در

﴿ ۴۳۱ ﴾

یوفاری باش فالدر سینه وحدت ذائنده ملوحر تبه سزا اولور سینه

﴿ وله انضا ﴾

﴿ مرده ای دل که در باد صبا باز آمد * هدهد خوش خبر از طرف صبا باز آمد ﴾

مرده ای کوکل که به باد صبا کبر و کلدی کو با سطر قندن خوش خبر او دهد کبر و کلدی
(مفردات) (مرده) (بشارت) (ای دل) (ای کوکل) (دگر) (به باد صبا) (صبا بی
(باز) (کبر و آمد) (کلدی) (هد هد) (ایک قوشی) (خوش) (م) (خبر) (از)
من (طرف) (م) (صبا) (بلفیک شهری) (باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی)
(قلوب الاحرار بین الجلی والاستیجار) سر نجه مرده ای کوکل که بمحمد الله
بعد الانباض تجلی خدا ظهور به به فیض صبری و انبساط حقیقی کبر و کلدی
کو با سطر شهری طرف قندن بلفیک کبی محبوبه نک خوش خبر به هدهد کبر و کلدی
سایمان علیه السلام سرور و بر دبی کبی بکادنی صد هزار مسرت حاصل او شد در

﴿ برکش ای مرغ سحر نغمه داودی باز * که سلیمان کل از طرف هم باز آمد ﴾

ای بابل کبر و داودی نغمه بی چک و شروع الیه زیرا کل سلیمان هوا طرف قندن
کبر و کلدی (مفردات) (برکش) (چک و شروع الیه) (مرغ سحر) (بابل
(نغمه داودی) (مراد صوت حسن) (باز) (کبر و) (که) (زیرا) (سلیمان کل) (کل سلیمان
(از) (من) (طرف) (م) (هوا) (م) (باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) (ای وقت
سحر ده درد عشق الهیه و ذکر و توجیه صدر بایله بابل کبی فریاد و فغان بدن
کوکل هیچ طور مه سرور و صفای او زره ناله و فریاد الیه که اول فیض و انبساط
ظهوری کل کبی اطمینان اولان سلیمان علیه السلام کند کفصکره هوا دن
کبر و کلدی کبیر

﴿ لاله بوی می نوشین بشتباز بلیل * داغ دل بود بامید و باز آمد ﴾

لاله بلبلسن بال کبی لذت شرباک رایحه سنی ایشندی داغ دل ایدی دوا امید الیه
کبر و کلدی (مفردات) (لاله) (م) (بوی) (رایحه) (می) (شراب) (نوشین) (باله
منسوب (بشتباز) (ایشندی) (از) (من) (بابل) (م) (داغ) (م) (دل) (کوکل) (بود)
ایدی (بامید) (امید الیه) (دوا) (م) (باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) (وقت
استناده لاله کبی درونی خون اولش کوکل راهل درد عاشق و ذاکردن لذت
شراب عشق الهی رایحه سنی ایشندی داغ درون او اوب پریشان اخل اولش
ایدی بمحمد الله ظهور تجلی الیه پریشان اولش کوکل دوا امید الیه کبر و کلدی
و انبساط الیه جعبت بولدی

﴿ تارقی کو که کشد قهر زبان سوسن * نایرسد که چراغ و چرا باز آمد ﴾

قنی بر طارفکه سوسنک دلی فهم اید تا سوال اید که نیچون کندی و نیچون کبر و کلدی
(مفردات) (تارقی) (م) (با) (وحدت) (کو) (قنی) (کشد) (اید) (فهم) (م) (زبان) (دل) (سوسن)
صوم (تا) (حق) (پرسد) (سوال اید) (چرا) (نیچون) (رفت) (کندی) (چرا) (نیچون)

﴿ باز آمد ﴾

سلبدن اول قنی معشاقی افاده اید و بیده اثبات تکیم حضرت مولانا جایی به سار ستاده ایکستی بر قطعه ده جمع ایش
(قطعه) علی که تا کر بر تو یا شدیدان کرای * و از آنکه زبان کر بر تو بد جست و جو ممکن * و آنکه که حاصل نشود علم
تا کر بر * غیر از عمل بموجب او تو آرزو ممکن * بوقطعه نک اجالا معشای بود که بر علم که سگ لایق و ضرورت اوله اکامیل الیه
یعنی اتی تحصیل الیه یعنی اول عیلم که لایق و ضرورت اوله اتی جست و جو الیه امن صکره که سبکا علم ضروری حاصل
اول قند صکره الیه متفقا مبیله عیلم نسبت آرزو الیه یعنی غیری منصب و جهت طلب الیه پس مقاوم اولدیکه کر ضرورت سز

و تا کر بر ضرورتی دیگر نه کیم نظای عین الاسرار در کتور مش (بیت) هست زیاری * همه را تا کر بر * خاصه زیاری که
بود دستگیر * ایدی خواجه نک از کفرنا کر بر یوردی قنی کفردن لازم و ضروری دیگر مصراع ثانی حکم قبله در آمدن
مراد جهند کر اکی دیگر را اذات مقولدر که اسم استفهام * محصول بیت * عشق کارخانه ستده یعنی عالم صنع الهیه
اهل کفردن لازم یعنی اهل کفر کر کدر زیرا جهنم کبی یقار دی اگر اوبلهب و اوب جهل و بونلک اشل مشرکر اولسه
یعنی خدایت قهر شده و جلالت مظهر کر کدر تکیم انقضه و جلالت مظهر کر کدر حاصلی اشیا اضدا دله مبتدر
زیر لذت و صفای بونده در که اگر آجی اولسه

﴿ ۴۳۰ ﴾

(باز آمد) (کبر و کلدی) (معنی اشارتی) قنی بر طارفکه راه حقه استقامت مظهر
علوم اندیه اوب حکم الهیه دن خبردار اولان عارف باللهک استاندن فهم اید و اسرار
عارفته محرم اوب تا سوال اید که بوقض و بسط و موت و حیات و فنا و بقا و تفرقه
و جعبت و استتار و تجلی اسرار لری نه در بوشیک اسرار نه علم به اولو الابصار
عارفته مخصوص صدر

﴿ چشم من در بی این قافله بس آب کشید * نابکوش دلم آواز در باز آمد ﴾

بنم کوزم بوقافله نک ارد نجه چوق آب چکدی و آغلدی تا کوکل قولانده چاک
آوازی کبر و کلدی (مفردات) (چشم) (کوز) (من) (ین) (در) (فی) (بی) (خلف
(این) (بو) (قافله) (م) (بس) (چوق) (آب) (صو) (کشید) (چکدی) (تا) (حق) (با)
لایلا بس (کوش) (قولا) (دل) (کوکل) (میم) (ضمیر) (آواز) (م) (درا) (چاک) (باز)
کبر و (آمد) (کلدی) (معنی اشارتی) بو مظهر علوم ربانی اولان عارف بالله
قافله سنک و سالکان راه یقین اولان و سالکان حرم انس اولان ارواح قدسیه
جسماتک وصلی امید الیه چوق زمان کوز با شاری دو کوب جد و سعی ایدم تا که
کوکل قولانده عالم ار واحد ظهور اید لذت خطبات الهی و آواز چس
فیوضات و تجلیات نامشاهی کبر و کلدی بمحمد الله کوکل مرادین بولدی

﴿ مردی کرد و کرم بخت خداداد بمن * کان بت سنک دل از بهر خدا باز آمد ﴾

آدمک و کرم ایلدی خدا و بر کسی بخت بکا که اول تنکدل محبوب الله ایچون کبر و کلدی
(مفردات) (مردم) (آدم) (با) (صدریه) (کرد) (ایلدی) (کرم) (بخت) (دولت) (خداداد)
خدا و بر کسی (بمن) (بکا) (آن) (اول) (بت) (صنم) (تنکدل) (طش) (کوکل)
(از) (من) (بهر خدا) (الله ایچون) (باز) (کبر و) (آمد) (کلدی) (معنی اشارتی)
بمحمد الله حضرت الهک بمحضه اساسی اولان بخت و دولت بکا باز اوب آدمک
و کرم ایلدی که هر رقابو به دخولدن مستغنی اولان کوکل بر مجوی و مقصودی انست الهی
و لذت روحانی خدایت عطاسندن ایچون کبر و کلدی و روح و وطن اسلبه سی
رایحه سین بولدی

﴿ کرچه ماعهد شکیم و کنه حافظ کرد * اطف اوین که صلح از درما باز آمد ﴾

کر چه عهدی بر صیدق و کنه حافظ ایلدی انک لطفی کور که صلح الیه زم
فیو مزدن کبر و کلدی (مفردات) (کرچه) (م) (ما) (بز) (عهد) (قول) (و فرار
(شکیم) (قیدق) (کنه) (م) (حافظ) (م) (کرد) (ایلدی) (اطف) (م) (او) (ضمیر
(بین) (کور) (بصلح) (صلح الیه) (از) (من) (در) (فیو) (باز) (کبر و) (آمد) (کلدی)
(معنی اشارتی) کرچه بزالت بر یکم ده اولان عهد ازل بی صیدق و بوزدق
و بو حافظ چوق کنه ایشندی اول غفار الذنوب و لطیف بعباده اولان حضرت
اللهک لطف و احسانتی کور که محضا کرمندن بی جیع عیودن پاک ایدوب
صدر عری شرح و ظهیری قنع اینکله کبر و خانه قلبری محل تجلی و منبع نور محمدی

(در محفل که خورشید آدر شمار ذرست * خود را بزرگ دیدن شرط ادب نباشد) محفل محفل مجلس در زیر ذل کثره درل
محفل محل کثرت دیگر یا حرف وحدت که رابط صفت شمار عباد معنایه در ذرست اصلنده ذره است در عالمه * همه
محفل ضرورت وزن ایچون حذف اولندی تکیم نظای لیلی و مجنونه حذف الیهمدر (بیت) در بند کشادن خرم * ترسم ز کلبه
آبیکیم * اصلنده خرمه ام و ابیکیم ام ایدی * محصول بیت * بر مجلسده که کوش ذره عدا دنده در اول مجلسده کند و بی
اولو کور مک ادب دکلدر یعنی جاتان محفلده که کوش حساب ذره اوله کند و بی * وجود و بر و اولو برینه قومق ترک ایددر

(می خوار که عمر سرمد کرد در جهان توان یافت جز باده بهشتی هیچ سبب نباشد) سرمد اولی و آخری اولیا نه دوز
ذات باری کی اصلی سرمدی ایدی ضرورت وزن ایچون یاخذنی اولشدر پس مراد عمر سرمدید یعنی عر دائمی اضافی
بیا نه در یافت بونده یا فتنی مناسبت در بهشتی یا حرف نسبت بهشت نواحی شیرازدن برکویک اسیدر که بهشتی شاعر
اول کوبنددر و عظمی فرا نضده سراجی متک شاعر سی بهشتی ده اول کوبنددر بونده بهشتی چنت مناسبت تفسیر ایدندر
تفسیر ایثار یعنی بیتک مناسبتی هیچ ملاحظه ایلر ایتمش بهشتی عمری سرمد راجعدر محصول بیت باده ایچ که اگر
دنیاده سرمدی عر بواق ممکن ایسه

﴿ ۴۲۶ ﴾

اولشدر صلی الله علیه وسلم	﴿ و له ایضا ﴾
﴿ کل بی رخ بار خوش نباشد ﴾ بی باده بهار خوش نباشد	
کل بارک رخسار خوش اولز باده سز بهار خوش اولز (مفردات) (کل) م (بی) (نی) (رخ) (بکاف) (یار) م (خوش) م (نباشد) اولز (بی) (نی) (باده) (شراب) (بهار) م (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) اعمال صوری لذت روحانیه جمال یار سز خوش اولز شراب عشق الهی سز بهار کی خوش طبع اولان یاران خوش اولز	
﴿ طرف چن وهوای بستان ﴾ بی لاله عذار خوش نباشد	
چن کناری و بستان هوای لاله عذار سز خوش اولز (مفردات) (طرف) (کنار) (چن) (باغچه) (هوا) م (بستان) (بشاک اولان بر) (بی) (نی) (لاله) م (عذار) (بکاف) (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) حبش باغ دنیا ولذت روضه عقی تجلی جمال الله سز و مشاهده انوار خدا سز خوش اولز	
﴿ بایار شکراب وکل اندام ﴾ بی بوس و کنار خوش نباشد	
کل اندام شکراب یار ایله بوس و کنار سز خوش اولز (مفردات) (با) (مع) (بار) م (شکر) م (لب) (دوداق) (کل اندام) (لطیف بد نلو) (بی) (نی) (بوس) (اوپک) (کنار) (قویا فلق) (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) فیض بلا واسطه و تجلی ذات خدایه قریب کامه زمانی استراق لذت انوار لاهوتیه سز خوش اولز	
﴿ رفصیدن سرو و حال کل ﴾ بی صوت هزار خوش نباشد	
سرو ک رفص ایتمی وکالت حالت و لطافتی هزار آواز سز خوش اولز (مفردات) (رفصیدن) (وزن ایله و سرور ایله حرکت) (سرو) م (حالت) م (کل) م (بی) (نی) (صوت) (آواز) (هزار) (بیک بر اسماء الله الیه حضرت الهی ذکر اولان بابل) (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) طور سینا کی تجلیدن عاشق صادق رفص ایتمی و محسوب خدا اولان عارفک حالات جنبه می هر بار فریاد و فغان ایله حضرت الهی ذکر سرو صد هزار مناجات ایله فکر سز خوش اولز	
﴿ هر نقش که دست عقل بند ﴾ جز نقش نکار خوش نباشد	
هر نقش که عقل ال باغ و ظهوره کتور نکار نکاشندن غیری خوش اولز (مفردات) (هر نقش) (هر فکر) (دست) (ال) (عقل) م (بند) (باغ) (جز) (غیر) (نقش) م (نکار) (محبوب) (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) ماموی نقشندن کوکله و عقله کلان افکار و خواطر اگر محبوب غیری اولور سه خوش اولز	
﴿ باغ وکل و مل خوش لیکن ﴾ بی صحبت یار خوش نباشد	
باغ وکل و شراب خوشدر اما بار صحبت سز خوش اولز (مفردات) (باغ) (م)	

﴿ کل ﴾

دوشر مناسبت * محصول بیت * ساقی اگر باده بی بونک کی جامه طولدر سه جیسا ما رفاری شرب مدامه دوشر یعنی
بوججهله که ساقی جامه باده طولدر رهبار رفاری باده نوش ایدر مصراع اولاه مناسبت ساقی اگر جامی کندی
ایله بر ایله دین صندی معنی اختراع ایلمش (و رحین زیر خم زلف نهاده خال * ای بیسایه رخ خردا که بدم اندازد) ای
حرف ندا مناسبتی محذوف تقدیر کلام ای یار بیسایه رخ خرد را دیکدر زیر خم زلف ایضا فکری لایمه (در دانه خال
ایضاتی بیانه بیسایه مناسبت در مرغ خرد اضافی بیانه در عقل قوشی دیکدر بدم با حرف صله نام طوزاق * محصول بیت *
﴿ کل ﴾

اگر جانان غم زلفی الته بونجین یعنی بوججهله و بوسایله دانه خالی وضع ایدر سه قتی چوق مرغ عقلی طوزاق
دوشر یعنی زلفی دام و خالکی دانه دام ایدر سین چوق کیمسه نک مرغ عقلی ضید ایدر سین یعنی اسیر دام زلف ایدر سین
(ای خوشا حالت آن مست که در پای حریف * سرو دستار نداند که کرام اندازد) ای حرف ندا مناسبتی
محذوف تقدیر کلام ای یار خوشا بونک کی رزده الف بیاغه افاده ایدر خوشدر دیک اولور حالت آن اضافی لایمه در که
حرف رابط صفت در حرف صله پای حریف اضافی لایمه در بونده مراد حرف صندن باده نوش جاناندر دستار بونده
دلبد مناسبت در کدام بونده قنقیبی

﴿ ۴۲۷ ﴾

(کل) م (مل) (شراب) (خوش) (خوشدر) (لیکن) (اما) (بی) (نی) (صحبت) م (یار) م (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) روضه قلب وائده ظهور ایدن لطیفه روحانی ولذت شراب عشق سلطانی خوشدر اما بار صحبت سز خوش اولز	﴿ جان نقد محفرت حافظ ﴾ از بهر نثار خوش نباشد
جان حقیر نقد درای حافظ محبوبه نثاردن اوتری خوش اولز (مفردات) (جان) م (نقد) م (سر مایه) (محقر) (حقیر) (است) (در) (حافظ) م (از) م (بهر) (ایچون) (نثار) (صباحی) (خوش) م (نباشد) اولز (معنای اشارتی) عاشق نظرده جان بر حقیر سر مایه درای حافظ محبوب حقیقت بونه فدا و نثار ایندم دیک خوش اولز	﴿ و له ایضا ﴾
﴿ دوش آکهی زیار سفر کرده داد باد ﴾ من نیر دل پیر ادهم هرجه باد باد	﴿ دوش آکهی زیار سفر کرده داد باد ﴾ من نیر دل پیر ادهم هرجه باد باد
باد دون ایچه سفر ایتمش یار دن آکا هلق و ردی بن دخی کوکلی یله و ردم هر نه اولور سه اولسون (مفردات) (دوش) (دون) (کیچه) (آکهی) (آکا هلق) (ز) م (یار) م (سفر) م (کرده) (ایتمش) (داد) (وردی) (باد) (یل) (من) (نیر) (دخی) (دل) (کوکلی) (یله) (دهم) (و ردم) (هرجه) (هر نه) (باد) (اولور سه اولسون) (معنای اشارتی) بحمد الله دون کیچه بهد الاستار محبوب حقیقی خانه قلب تجلی پیوریوب بکاذبات علیه سی طر فندن آکا هلق و ردی بن دخی کالی ماسودن منقطع اولوب کوکلی هوای محبوبه و ردم هر نه اولور سه اولسون	﴿ کارم بدان رسید که همراز خود آتم ﴾ عرشام برق لامع و هر بامداد باد
بنم ایتمش اکا ایرشد بکه کند بهد سرداش ایدم هراخشام بلدر ایچی برقی و هر صباح یلی (مفردات) (کارم) (بنم ایتمش) (بدان) (اکا) (رسید) (ایرشدی) (همراز) (سرداش) (و واداش) (خود) (کند) (به) (آتم) (ایدم) (عرشام) (هر اخشام) (برق) (شمک) (ولامع) (بلدر ایچی) (هر بامداد) (هر صباح) (باد) (یل) (معنای اشارتی) راه عشقه ایتمش اکا ایرشد بکه هر کیچه او یوق کوزه حرام ایلوب شده دار اولان آتش عشق و هر صباح فیض بخش اولان هوای محبوبی کنده	سرداش و واداش ایدم
﴿ در چین طره نودل بی حافظ من ﴾ هرگز نکفت مسکن مألوف بادباد	﴿ در چین طره نودل بی حافظ من ﴾ هرگز نکفت مسکن مألوف بادباد
سنگ طره کاک بوکنده بنم و طسز کوکام هرگز قدیم مسکن باد اولسون دیمدی (مفردات) (در) (بی) (چین) (بوکام) (طره) (اول صاج) (نق) (من) (دل) (کوکل) (بی) (حافظ) (و طسز) (من) (بن) (هرگز) (قلع) (نکفت) (دیمدی) (مسکن) م (مألوف) (قدیم) (یاد) (ذکر) (یاد) (اولسون) (معنای اشارتی) یارب عیبکه سنگ شیوه تجلیات صفتیه لک ظهور کانه بنم عهد الته و فانی ترک ایدر کوکام عالم ارواحده اولان لذت خطایات الهیه بی و تمارف و الت ارواح قدسه زی بوآه قدر ذکر ایلوب خاطر کتور ممش ایدی	

﴿ ۱۱۰ ﴾

﴿ کل ﴾

یعنی بیانه ظلام ظانک قحیله کیچه نک اوانه دیر اما بونک کی رزده مطلق فراقک معنایه در * محصول بیت * کوندزین
هر کسبه سخی ایلوب باده ایچمه زیرا کوندزین شراب ایچمک آینه کبی صاف و پاک کوکلی ظلمت پاسبانه راغور یعنی
کوکلی پاسباندر حاصلی کوندزیم و معرفه چالش و شراب ایچمک مراد ایدنجه کیچه ایچ که کوندز اوله یعنی کیچک
قدر و کوندز بیدام اوله (آن زمان وقت می صبح فروغست که شب * کرد خرگاه افق پرده شام اندازد) و قنک میه
ایضاتی لایمه در صبح فروغ و صیف ترکیبدر فروغیدنن یا کلقنق لایمه مندی پشته مشرکدر بونده لازم مراد در

بقی صبح بالکل شلی حاصلی صبح ضیال دیکدر که حرف بیان که شب مصرع ثانی به مر هوند کرد کافی عجمیک
کمر به اطراف دیکدر خرگاه خای مکسوره و مفتوحه لغتدر اما کمره افکدر زیرا فقه ده ایهام قبح و افاق
کوک کناری کر دک اضافی لامیه در اما خرگاه افقه بیانیه خرگاه بورکر قولندینی دزم اویدر که اوستی کجه ایله
اور زلر بواوی فلکه تشبیه ایله اما خواجه حضرتاری دزم اوینی افقه تشبیه ایله سر پرده شام اضافی بیانیه
زمان مبتدا وقت می خبری و که شب مبتدا و اندازد خبری و ماینه خبره متعلق * محصول بیت * صبح ضیالی ملک وقتی
اولر ما ندر کجه فراکنی خرگاه افق

۴۳۸

امر و ز قدر به عزیزان شناختن * یارب روان ناصح مالز تو شاد باد *

عزیز لک بندگی قدرنی بوکون اکادم یارب بزم تا صحرانک رهائی سندن شاد اولسون
(مفردات) (امر و ز) (بوکون) (قدر) (فیت) (بند) (نصیحت) (عزیزان) (مرشد)
(شناختن) (اکادم) (یارب) (یا الله) (روان) (جان) (ناصح) (ما) (ز) (اوتو) (مندن)
(شاد) (سرور) (باد) (اواسون) (معنای اشارتی) (محمد الله بزی ارشاد ایدوب
بوانشراح صدره و انفساح قلبه باعث اولان عزیزان الهیارک نصیحت حیات
بخشاری قدرنی بوکون اکادم یارب بزم تا صحرانک جان عزیزی سندن شاد اولسون
دل خون شدم بیاد تو هر که که در چمن * بند قبیای غنچه کل را کشاد باد *

دل خون اولدی سنک یاد کاه هر فچن که چنده کل غنچه سنک قبای بندنی بل
آجسدی (مفردات) (دل) (کوکل) (خون) (فان) (شدم) (ولدم) (یا دتو)
سنک ذکرک ایله (هر که که) (هر فچن که) (در) (فی) (چمن) (باغچه) (بند) (باغ
(قبا) (قفتان) (غنچه) (کل) (م) (را) (ادات) (مغول) (کشاد) (آجسدی) (باد) (بل
(معنای اشارتی) (هرنه زمان روضه قاب نیلی) (رحسانه) (انفتاح) (انفساح
بولوب غنچه کل کی اسرار لد نسه دن جباب رفع اولیجی ای محبوب سنک
انست ذکر کاه و فنا اولوب مقام نچیده دل پر خون اولدی

چو طرف کلاه شاد هبت آمد بخاطرم * آنجا که تاج بر سر ترکس نهاد باد *

سنک شاهان کلا هکک کناری خاطره کلدی انده که باد ترکسک باشنه تاج
فودی (مفردات) (طرف) (کنار) (کلاه) (م) (شاهی) (شاهان) (تا) (خطایه
(آمد) (کلدی) (بخاطرم) (خاطره) (آنجا که) (انده که) (تاج) (م) (بر) (علی) (سر)
باش (ترکس) (م) (نهاد) (فودی) (باد) (بل) (معنای اشارتی) (یارب جبل
وجوده بر نیلی بود دقه عقل و کوکام موساسی مضر و سرگردان اولیجی
سنک کال قدر تک وعظمت اجلالک خاطره کلدی انده که سنک کرم فیضک بوسعادت
ناجی بوعبد ضعیفک باشنه فودی

از دست رفته بود وجود ضعیف من * صبح بوی زلف نوجان باز داد باد *

بنم ضعیف وجودم آلدن کتشی ایدی صباح وقتی سنک زلفک رایحه سبیل باد کبر و
بکا جان وردی (مفردات) (از) (من) (دست) (ال) (رفته) (کتشی) (بود) (ایدی
(وجود) (م) (ضعیف) (من) (بن) (صبح) (م) (م) (غیر) (بالا) (لایله) (بوی)
رایحه (زلف) (م) (نو) (من) (جان) (م) (باز) (کبر و) (داد) (وردی) (باد) (بل
(معنای اشارتی) (عهد الی نقض ایدوب قلم حقن محبوب اولغه بنم
ضعیف وجودم آلدن کتشی ایدی وهلا کی محقق اولشیدی بمحمد الله عالم صباح
وقتی ای رجسانم سنک نیلیکک رایحه سبیل فیض واحسانک بکا کبر و حیات ایدی
وسعادت سرمدی وردی

چو حافظ *

کلیز یلکه بورق سندن و صرت و حر سندن تعبیر در یعنی همان پادشاه اول دیکدر مصرع اول ثانی به مر هوند بخت
تا صحران خطاب قرعه قافک ضعی و رانک سکونیه مشهور و مالک قرعه سبدر بدن با حرف صله ماه علم اضافی بیانیه اندازد
فاعلی بنه راجع غیر اعتبار ایلک مجازا در زیرا قرعه بی صالان کتیدر ماه تمامه قرعه صالقتن مراد اول ماه تمام یعنی
چنان قرعه سب ککدر * محصول بیت * باشک ای حافظ کونش کلاه کوشه سندن چقار یعنی باشک اولوقدن و عظمتدن کوشه
ارشدون اگر طالعک اول ماه تمام کی جانانه قرعه سالیه یعنی اگر سکا و صال چنان میسر اولورده شرفدن باشک کوک

ایرشون (وله ایضا) (مژده ای دل که) (کر باد صبا باز آمد * هد همد خوش خبر از طرف صبا باز آمد) که حرف ته ایل و با حرف بیان
دکرینه مناسنه در بوند باد صبا اضافی بیانیه هد همد خوش خبر اضافی بیانیه طرف صبا لامیه در * محصول بیت * ای کوکل
مشتاق که باد صبا کزدی ابو خیرل هد همد طرف سیاه دن شه کلدی یعنی مشتاق که قبل جانانه دن بر بد خوش خبر کلدی
یوزل و زبکی مشتاق غزلاری دخی شاه منصورک شیرازه کلسوب تخت سلطنت جلوس ایلندیکتی مشرور طرف صبا برینه
شهر صبا یازان سبازن خبر دار دکل (برکش ای مرغ سحر فقه داودی باز * که سلیمان کل از طرف هوا باز آمد) برکش برادات
تا کیددر کش فعل امر مفرد مخاطب

۴۳۹

حافظ نهسا دیک تو کامت بر آورد * جانها فضای مردم نیکو نهاد باد *

ای حافظ سنک ابوطبعک سنک مراد کی حاصل ایلر ابوطبعک کجه له جان
فدا اولسون (مفردات) (حافظ) (م) (نهاد) (طبیعت) (نیک) (ابو) (نو) (سن
(کام) (مراد) (تا) (خطایه) (بر آورد) (یوقاری) (کتور) (جانها) (جانر) (فدا)
تسلیم (مردم) (آدم) (نیکو) (ابو) (نهاد) (طبیعت) (باد) (اولسون) (معنای
اشارتی) (ای حافظ) (موفق) (اولد) (بخت) (انست) (حق) (ایله) (مظهر فیض) (واحدان) (اولان
ابوطبعک سنک مراد کی حاصل ایلر ابوطبعک مظهر فیض و نیلی الهی اولان ابوطبعک
کیسه له جانر فدا اولسون

خسروا کوی فلک درخم چوکان تو باد * ساحت کون و مکان مرصه میداد تو باد *

ای پاد شاه فلک طوبی سنک چو کانکک بوکنده اولسون کون و مکان ساحتی
سنک میداتک مرصه سی اولون (مفردات) (خسروا) (ای پادشاه) (کوی)
طوب (فلک) (م) (در) (فی) (خیم) (بوکام) (چوکان) (م) (نو) (سن) (باد) (اولسون
(ساحت) (اولور نه سی) (کون و مکان) (م) (عرصه) (ارض) (واحد) (که) (دیوار
بسته اوله (میدان) (م) (نو) (سن) (باد) (اولسون) (معنای اشارتی) (ای پادشاه
حقینی بو کروی اولان فلک اعظم سنک اراده علیه چو کاند طوب کبی غلطان
اولدر اولسون کون و مکاندن اولان ساحت خانه قاب عاشق کرم و عساکر
سنک نیلیکک میداتک ارض واسع اولسون

همه آفاق گرفت و همه اطراف کشاد * صیت خانی تو که پیوسته نیکهار تو باد *

جمله آفاق طوبی و جمله اطراف فی آجسدی سنک خفک صد اسبکه دایم سنک
حافظک اولسون (مفردات) (همه) (جمله) (آفاق) (جوانب) (نواسی) (همه) (م)
(اطراف) (م) (کشاد) (آجسدی) (صیت) (صد) (خلق) (م) (نو) (سن) (پیوسته)
دایم (نیکهاریان) (حافظ) (نو) (سن) (باد) (اولسون) (معنای اشارتی)
بالرحم الراحمین و با کرم الا کرمین سنک بلا عوض اولان کرم و احسانک و اعطایک بهاده
اولان آثار صفات جلله که جیسع عالم خلق مستغرق اولدر کر مکه و توفیق
و عدا یتکه نور ایمان الله واسع فیلدیک قلب پرشاه از سنک حفظکله ای حافظ
اولان ریم دایم محفوظ اولسون

زلف خاتون طفر شفته پرچم است * دیده قبح ابد عاشق جولان تو باد *

طفر خاتون سنک زانی سنک برچک دیوانه سبدر قبح ابد کوزی سنک جولانک
عاشق اولسون (مفردات) (زلف) (م) (خاتون) (م) (طفر) (غالب) (اولی) (شفته)
عاشق (پرچم) (م) (است) (سبدر) (دید) (کوز) (قبح) (ابد) (عاشق) (عاشق)
(جولان) (م) (نو) (سن) (باد) (اولسون) (معنای اشارتی) (باخسوس) (یارب) (سنک
حرم قد سنک سر پرده سنک ساکن و ملازمی اولغه منصور و مظهر اولان محبوبک
و عباد خاصک صفات بشری منقذ انوار نیلیات صفات جلله که عو و مستغرق

ایله یعنی حال دلایله سوسنی تکلمه کنتر و ب صوره که نیچون کندی و نیچون کبر و کلدی خواجه تک بو یستدن فهم
اولور که زبان سوسن چیکیک برغیر و تا قافیه سنده سابق یستدن چسک برغیر (بیت) (ار زبان سوسن آزاده
ام آمد بکوش * کاندین دبر کهن کار سبکباران خوش * حاصلی اشعار مجیده ایکسند ده زبان اطلاق واقع اولدر
(چشم من در پی آن قافیه پس آب کشید * تابکوش دل آواز در باز آمد) بی آن اضافی لامیه آب کشید یعنی
حرف اغلی تاختی مناسنه در بکوش دل با حرف صله واضفت لامیه در مجازا درای و درای یله و یاسر لغتدر رچاک

معناست که دو لک و قاز لک یوزان به اصار * محصول بیت * بنم چشم قافله * جانان اردنجه چوق صبو چکدی
یعنی چوق کر به و بکا ایلدی تاسکه کوکلم قولا غشه چاک آوازی کلدی یعنی قافله * جانان اردن خیردار اولنجه چوق افغان
وزاری و کر به و بکا ایلدم (مردی کرد و کرم بخت خداداد بمن * کان بت سنگدل از بهر خدا باز آمد) مردی
یا حرف مصدر بخت خداداد اضافتی بیانیه در اصطلاح حارثه بخت خداداد ابو بخت و طالعده مستعملدر بمن یا حرف
صله کان که حرف تعلیل آن اسم اشارتدر به سنگدل اضافتی بیانیه سنگدل وصف ترکیبدر طالعده بوزکلی دیکدر

﴿ ۴۴۰ ﴾

اولوب اسرار لدنیسه له منشا هده مندر و سرکردان اولنلدر یارب انوار
تجلیاتک شاهده سنه عون و منابتکله مقنوح و مغفر قلدینک دیده بصیرت سنک
قبض و تجلیاتک ایدی بابت قدم اولسون

﴿ ای که نشاء صطارد صفت شوکت قست * عقل کل چاکر طغرا کش دیوان تو باد ﴾
ای پادشاه که صطاردک انشایی سنک شوکتک صفتدر عقل کل سنک دیوانک
انشایی سنک چاکری اولسون (مفردات) (ای که) ای پادشاه که (انشاء) بر شیبی
کندودن پیدا ایتک (صطارد) دیوان فلک کاتبی اولان ریلدردر (صفت) م
(شوکت) سادنت (نو) سن (است) در (عقل کل) مظهر نور محمدی اولان
روح اعظمدر (چاکر) غلام (طغرا کش) ناشیجی (دیوان) م (نو) سن (باد)
اولسون (معنای اشارتی) ای پادشاه حقیقت (اول ما خلق الله القلم) حدیث
شریفی سرنجه رقومات کالک انشاء و ابداعنه باعث و انوار آفتاب حقیقه ذاتکدن
فائض سید کائنات و مغفر موجودات صلی الله علیه و سلم دفتر عالم
اوزر سنک صفات عظمت و جلالت و اسرار علوم لدنییه بی مثالتک تحریر و بیان
الاشدر هر مظهر نور محمدی اولان عقل کل و روح اعظم مصاحبی سنک دیوانک
ناشیجینک چاکری اولسون و نور محمدی به به فدا اولسون

﴿ طبره جاوه طوبی قد چون سرو توشد * غیرت خلد برین ساحت ابوان تو باد ﴾
طوبیایک جلوه سنک غضبی سنک سر و کبی فدا اولدی سنک ابوانک ساحتی
خلد برین غیرتی اولسون (مفردات) (طبره) خشم و غضب (جلوه) اضافت
(طوبی) شجره جنت (قد) بوی (چون) مثل (سرو) م (نو) سن (شد)
اولدی (غیرت) م (خلد برین) عالی جنت (ساحت) ساحت (ابوان) سی
جاردای (نو) سن (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی
(اذانم الفقر فها والله) حدیث شریفی سرنجه سنک راه مستقیمکه فقر نامه واصل اولوب
صفات جلالت و جلالکله موصوف اولان عارف سید بدو عالی مقام منصف
بصفات الله اولسی سبیل سنک محض فیض و عتائیکله کند و به اکمال دین و ایمان
نعمت نورین حاصل اولدی (اذا دخر النور فی القلب انتفع و انفسح) سرنجه
سنک نور تجلیاتک مظهری اولان قلب عبیدی اننی النقیق و معیت ساحتی ایتده
جنت اعلایک رشک و غیرتی اولسونکه (لایعنی ارضی و لایعنی ولیکن بمعنی
قلب عبیدی المؤمن النقیق الوریع) حدیث شریفک مظهر ذله خانجی الاهی
انجیق بو کوکلد

﴿ نه بتهای حیوانات و نباتات و جمادات * هر چه در عالم امرست بفرمان تو باد ﴾
بالکز حیوانات و نباتات و جمادات دکل هر نه که عالم امرده در سنک حکمکده اولسون
(مفردات) (نه) دکل (بتهای) بالکز (حیوانات) م (نباتات) اولنلر (جمادات)
جانسز (هر چه) هر نه (در) فی (عالم امر) علی حضرت الله مفاصل
قلبان عالم معنی (است) در (بالکز) لایله (فرمان) حکم (نو) سن (باد) اولسون

﴿ معنای ﴾

پاده سبز چشمدان حفظ و برمن یعنی بهارک صفای نوشقه در انسزارتق صفا و برمن (طرف چمن و هوای بستان *
فی لاله عذار خوش نباشد) طرف چمن اضافتی لایله هوای بستانده بویه در هوا بونده آرزو معنائدر طرف چمن
مبتدا و خوش نباشد خبری و باقی خبره متعلقدر * محصول بیت * چمن جانبی و بوستان هوایی و سبزی بار لاله
عذار سبز خوش اولن حاصلی هر نه ذوق ککه دنیاده و اربابه یارک وجودیه در زیر باره عاشقار نصف دنیا
دیکساریل اول نصف ککه یار سبز وجودی بوقدر که انک وجودی بوقدر که انک وجودیه مشر و طدر

(یارب شکر بکل اندام * بی یوس و نگار خوش نباشد) یا حرف صلابت یارب شکر ب اضافتی بیانیه در شکر ب وصف ترکیبی اقسامنددر شکر
دوداقلی دیکدر بکل اندامده وصف ترکیبدر بکل بدنی یعنی بکل کودهلی دیکدر * محصول بیت * شکر دوداقلی و کول بدنی یارله
اولوب بوس و کنار سبز خوش دیکدر یعنی یارله اولوب بوس و کنار سبز اولنک حظی بوقدر (رقصیدن سرو و حالت کل *
بی تحریر هزار خوش نباشد) رقصیدن سرو اضافتی مصدرک فاعله اضافتدر و حالت کل اضافتی لایله
صوت هزارده بویه در سروک رقصیدن مراد صانعیدر و حالت کلن کار زاده قراروب طور ما سیددر * محصول بیت *
سروک رقاصاتی و کولک لاف و حالتی

﴿ ۴۴۱ ﴾

(معنای اشارتی) یارب عالم ملکده دکل بلکه عالم امرده اولان موجودات و مظهر
انوار تجلی اولان عارف بالله هر مرتبه ده سنک حکم و فرمانکده و اسونکه بر مرتبه ده
سقوط تکلیفات الهی ممکن و متصور دیکدر

﴿ حافظ خسته با خلاص شناخوان توشد * اصف عام توشه با بخش شناخوان تو باد ﴾
خسته حافظ اخلاصه سنک شناخوانک اولدی سنک عام لطفک سنک شناخوانک
شفا بخشی اولسون (مفردات) (حافظ خسته) م (با) لایله (اخلاص) م
(شناخوان) مدح و قویجی (نو) سن (شد) اولدی (اصف عام) جمله به شامل
لطف (نو) سن (شفا بخش) شفا بخشیجی (شناخوان) م (نو) سن (باد)
اولسون (معنای اشارتی) درد عشقه خسته و شکسته دل اولان حافظ اخلاصه
سنک مالانهاپ اولان فیوضات و تجلیاتک نعمته شاگرد و شناخوانک اولدی یارب
سنک پیدر یغ اولان لطف عامک سنک شناخوانک دردینک شفا بخشی اولسون

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ ساقی حبیب سرو و کل و لاله میروید * و بن بخت بالاله غساله میروید ﴾
ای ساقی سرو و کل و لاله میروزی کیدر بوی بخت ثلاثه غساله ایله کیدر (مفردات)
(ساقی) م (حدیث) سوزا سرو) م (کل) م (لاله) م (میروید) کیدر (این) بو
(بخت) م (با) لایله (غساله) اوج قدح شراب (میروید) کیدر
(معنای اشارتی) قال الله تعالی (ثم اورثنا الكتاب الذین اصطفینا من عباده)
فهم ظالم لنفسه و منهم مقتصد و منهم سابق بالخیرات) آیت جلیله سی سرنجه
سالت راه حق و محب فیاض مطلق اوج مرتبه اوزره در بر قسمی الاهی سور نفسی
ایچون انزلاله کبی داغ نفسدن خلاص اولمشدر بر قسمی الاهی سور الله ایچون
آنلر کل کبی از روح فیض رحمان کندورلندن ظاهر اولادرو بر قسمی سلطان عشقک
غلبه سیه کندوده انجیق مراد حق ظهوری ایچون نفسی مرادین اسقاط
ایدنر انلر سرو و کبی تجلی دایمده اولاندرو اوج مرتبه اهلتک اسرار و احواله
متعلق کلام سوزانوراما بوی بخت حقیقه و صلت و تمیز فی الحقیقه شراب عشق الاهی
ایله کراته قلبی ماسوی الاهدن تظہیر ایدن عارف مجاهده حاصل اولور اهل
صورتک کاری دیکدر دینک اوله

﴿ می ده که نورهوس چمن حد حسن یافت * کار این زمان ز صفت دلا له میروید ﴾
شراب و بر نوش ابد لم زیرا با نجه تک بکی کافی حسن حسدنی بولدی ایش بوزمان
دلا له صفتدن سکیدر (مفردات) (می) م (ده) و بر (که) زیرا (نو) بکی
(نورهوس) کلین (چمن) با نجه (حد) ششور (حسن) م (یافت) بولدی (کار)
ایش (این) بو (زمان) م (ز) من (صفت) م (لاله) بوزک (میروید) کیدر
(معنای اشارتی) ای ساقی شراب عشق الاهی اولان پیرم بوز شراب وحدت
کرم ایله که روضه قلبده محبوب حقیقک حسنی کالان بولدی بحمد الله مراد

﴿ ل ﴾

﴿ ۱۱۱ ﴾

و یردی یعنی سفره کیدن جانان خبر و یردی بن دخی کوکلی پاده مشاق و یردم هر نه او اورسه او اسون حاصلی کوکلسزده
فالورسم پاده دلی مرده کانه به و یردم (کارم بدان رسید که هر از خوراکم * هر شام برق لامع و هر بامداد باد) بدان با حرف صله
رسید فعل ماضی مفرد غائب ابرشدی دیکدر که حرف بیان هر از راز داش معنائدر خود افقظه اضافتی لایله در برق
شمک لامع بلدر ایچی بامداد ابرنه دیکدر * محصول بیت * ایشم کار ابرشدی که کندیغ مصاحب و هر از ایدم هر ایشم برق لامعی
یعنی آما انشایی و هر ابرته پاده آهمن حاصلی تأثیر عشق جانان بر حده واردیکه صبح و شام ایشم آه و لاله و فریاد و فغاندر (در چین

(طریقه تودلی حفظ من هرگز نکفت مسکن مالوف یا باد) حفظ حالک کسر به مفاعله یافتن مصدر در غیر تیر و جیسر
 دیکم در مسکن مالوف قوی بود یو دیک می کند دیر یعنی وطن اصلی محصول بیت سنگ چین طره که بنم غیرتیر
 گوگلم هرگز دیدی وطن اصلی یادم اولسون یعنی وطن اصلی هیچ آکدی حاصلی سنگ چین طره که متوطن اوله لی مسکن
 مالوفی فراموش ابدی (امر و زقدر بند عزیزان شناختم یارب روان ناصح ما از تو شاد باد) قدر بند عزیزان اضافتی لامی در
 زوان ناصح ما اضافتی به یله در محصول بیت عن بزرگ بندی و نصیحت قدرینی بوکون یلیم و آکدم یارب بزه نصیحت
 ایلیک روحی سندن شاد اولسون یعنی

روحنه سن رحت ایله حاصلی جوانلق
 و تا زلک زمانه دوستلرک و عززلرک
 نصیحتی قدرینی بیزدم شیدیکه جوانلق
 کیدوب بیزلک زمانق کلدی قدرینی یلیم
 یارب سن انلرک روحنی شاد ایلک که انلر
 بنم خبر خواهم اعشار که بکایت ایدر ل
 ایش (دل خون شدم بیاد تو هر که که
 در چن بنم قبا ی غنیه کل میکشاد با)
 دل خون شدم نفدر کلام دلم خون شد
 در ضرورت و زنجیون مین ناخر اودی
 پیاد تو سنگ یاد که یعنی سنی تذکر ایلکله
 که در چن مصراع ثانی به مرهوند بند
 قبا ی غنیه کل اضافتی لامی در مجازا
 میکشاد حکایت حال ماضی آچار دی
 معنا سنه فاعلی بادر محصول بیت
 بوره کیم فان اولدی سنی اکن سبیله هر وقت
 که چنده کل غنیه سنگ قبایلی باد
 آچاردی و با آچدی یعنی هر بار که غنیه کل
 اچابوب مطبق او اوردی و یا اولدی چنده
 سنگ بنم قبا ی آچ یعنی یاده کلوب بور کیم
 خون او اوردی و یا اولدی حمرندن
 (طرف کلاه شاهیست آمد بشا طرم
 آنچه که تاج بر سر کس نهاد باد
 طرف کلاه شاهیست اضافتی لامی
 و یا حرف نسبت و یا مصدر ریتد
 مصدره قصر ایلک تفصیر در محصول
 بیت سنگ یاد شاهانه کلاهک اوجی
 خاطر مده کاری اول برده که بادر کک
 باشی اوزر بنده تاج قودی یاده امتداد
 مجازا زادر چمن عرابی تازه و تر
 طوند یعنی حاصلی چنده تاج رکسی
 سیر ایلد که سنگ شاهانه طرف
 کلاه که یاده کلدی (از دست رفت
 بود و چه و د ضعیف من صبحم بوی
 زلف تو جان باز داد باد صبحم مین
 متکلمه اضافتی فی معانیه در صبح

چندن غیری قلبدن بخواندی بوزمانده ساسکه فریت کاله و سبیله حق اولان
 بیزکالک همیله حاصل اولور بوزمانده اولان عقبسکن نجساد دخی همت پره
 زبده محتاج اولور

چندن غیری قلبدن بخواندی بوزمانده ساسکه فریت کاله و سبیله حق اولان
 بیزکالک همیله حاصل اولور بوزمانده اولان عقبسکن نجساد دخی همت پره
 زبده محتاج اولور
 هندک جیج طوطیاری شکر بچی اولور بو پاریسی قدند که بنکله شهر نه کیدر
 (مفردات) (شکرشکن) (شکر بچی) (شوند) (اولور) (همه) (جیج) (طوطیاریان)
 طوطیاری (هند) م (ز) من (ان) بو (قد) (شکر صافی) (پاریسی) م (یا) لامی لایه
 (بنکله) (همده) بر عظیم شهرک اسمیدو (میرود) کیدر (معنای اشارتی) مظهر
 علوه اندیه اولان عارف کلامک عرش و کرسیدن اوسع اولان قلبی شهر بند فیوضات
 بلا واسطه رجحانیه دن کیدن لندانه قدر روحانیه سندن هندکی نخلت بشریه
 حالده طوطی کی لندانه روحانی طوطیاریک دماغ جانه برزوه بخش واحسان
 اولسه جله لندانه شکر روحانیه مستغرق اولور (دلک فضل الله یؤتیه من یشاء
 طی زمان بین و مکان در سلوک شمر کین طفل یک شبه ره بکساله میرود
 شمر سلوک کیده بسط زمانی و طی مکانی کور که رکبجه لک طفل بر یلاق بوله کیدر
 (مفردات) (طی) (دور مک) (زمان) م (بین) (کور) (مکان) م (در) فی (سلوک
 شعر) شمر بولنه کتک (این) بو (طفل) م (یک شبه) رکبجه لک (ره) ول
 (بکساله) بر سته مقداری (میرود) کیدر (معنای اشارتی) مظهر فیوضات الهی
 اولان عارف بالله و خلیفه الله رک همت و نظر واحسان لک آثارنی کور که طریق
 معرفه الله ده بسط زمان و طی مکان ایله طفل شبر خوار کی طاب نامندی
 بر کبجه لک طفل بر یلاق بول کتسی خارق عاده سی کی سالک صادقی بر قدی
 فرشته و بر قدی مرشد واصل الی الله ابد لر

چون سامری میش که زید بد و از خری موسی بهشت و از پی کوساله میرود

چون سامری میش که زید بد و از خری موسی بهشت و از پی کوساله میرود
 سامری کی اوله که التوی کوردی و خر لکند موسی علیه السلامی ترک اشدی
 و کوساله اردندن کیدر (مفردات) (چون) مثل (سامری) التوندن بوزاغی
 بیان کافر (باش) اوله (زر) اننون (دبد) کوردی (از خری) اشک لکندن
 (موسی) علیه السلام (بهشت) ترک ابدی (ان) من (پی) آرد (کوساله)
 بوزاغی (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای طاب مهندی ساقن اول بومظهر
 حنایه الله اولان عارف باللهدن بوقدر فریت و کراتی مشاهد اید که نصکره
 زخارف دنییه میل و شهوات تفنیده نیل قصدیه اهل الهی و عارف باللهی انکار ایله
 ترک ایدوب سامری کافر کی طریق اهل الهی خورج اینه و سامریدن عبرت آک که
 اول سامری خراکتندن حضرت موسی علیه السلامدن بوقدر معجزات و هرداو
 مها لکدن نجات کون مش ایکن حضرت موسی علیه السلامی ترک ایدوب بوزاغی به
 طابوب و خلقی دخی طاقدی موسی سبیله ملعون ابدی اولوب مردود کالهی اولشدر

از ره مرو بوشه دینی که این عجز مکاره می نشیند و محتاله میرود

از ره مرو بوشه دینی که این عجز مکاره می نشیند و محتاله میرود
 دنیالک فریب و حیل سبیله صراط مستقیم کتیه که بوجوز مکاره اوتور و محتاله کیدر
 (مفردات) (از ان) (ره) یول (مرو) کتیه (یا) لامی لایه (عشو) (الدامق) و حیل
 انک (دینی) م (که) زیر (ان) بو (عجز) م (مکاره) مکاره ایچی (محتاله) حیل
 خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن از رشک روی او عرق از زله میرود
 زلله صالور و سنگ عارضی اوزره انک بوزینک دشکندن زله دن عرق کیدر
 (مفردات)

خوی کرده میخرامد و بر عارض سمن از رشک روی او عرق از زله میرود

زلله صالور و سنگ عارضی اوزره انک بوزینک دشکندن زله دن عرق کیدر

وقت سده بکا دیکم ریوی با حرف سبب بوی قوقو و یا امید معانیه در بوی زلف تو اضافتی لامی در ربا بونده کیرو
 معانیه در محصول بیت بنم وجود ضعیف الدن کتیش ابدی صبحا وقتند سنگ زلفن بوی سبیله باد کیرو بکا جان
 و پردی یعنی ضعیف وجود م کاله وارمش ابدی لکن سنگ بوی زلفک سبیله باد بنده بکا تازه جان و پردی زرا
 دماغه و معانیه بوی ایصال ایلین بادر (حافظ نه دیک تو کامت بر آورد جانها فدای مردم نیکو نهاده باد)
 حافظ قد منادی نهاد طبعه طبیعت دیرلر نیکه اضافتی بیایه و نیکک توبه لامیه در کامت ناصح خطاب بر آورد بحسب الله

یوقارو کتور دیکم زما اعتبارده حاصل ایلر معانیه در فدای مردم اضافتی مصدر که معانیه اضافتی و مرد ملک
 نیکو به بیایه نیکو نهاد وصف ترکیبی اقباسند ندر خوش طبع معانیه باد صیغه امر غالبدر بونده موقع دعاده
 واقع اولش اولسون دیکمدر محصول بیت ای حافظ سنگ نیک نهاده حاصل ایدر یعنی خوش طبع
 اولشک حبب حصول مراد که رجا بر مردم نیکو نهاده فدای اولسون خواهج معنی جهتندن کند و به دعا ایلدی
 (خسروا کوی فلک درخم چوکان تو باد ساخت کون و مکان مرصه میدان تو باد) خواهج بوزغلی شاه
 منصوره بیوز شد رخسرو الف حرف
 ندا کوی فلک اضافتی بیایه فلک طوی
 دیکمدر رخ چوکان اضافتی لامیه توبه
 اضافتی به یله در بوزغلیک ردیفند
 واقع اولان باد فاعلی امر غائب
 صیغه سیدر موقع دعاده واقع اولش
 ساخت سرای اوزره سنده اولان
 میدانده دیرلر کونک مسکانه اضافتی
 بیایه در مرصه ده ساخت معانیه در
 میدان عریضه کسره کسره دره فتوح
 اوقومق تصرفات مجسمه سندر خواهج ک
 بود عاسی فلوا سلوبیله واقعدر که عقلا
 دعا و عبادت محصول بیت ای پادشاه
 طوب فلک سنگ خم چو کاند و اولسون
 یعنی الله تعالی سکا طور عقل و عبادندن
 خارج قدرت و عظمت و برسون کون
 و مکان ساحتی یعنی ماما بر یوزی سنگ
 سرباک اوزره سنگ فیدانی اولسون
 یعنی تمام کره ارضک پادشاهی اول بونده
 کوی و رخ چوکان و میدان ذکر
 مراعات اظہار قبیلند در مرصه نک
 میدانده اضافتی اضافت خاص الی العام
 قبیلند در خواهج نک بوزغلی انشا
 طریقه بیله واقع اولش اگر چه بعض
 مضارعی اخبار طریقه در (معانیه اتفاق
 گرفت و معانیه اطراف کشاد صبت خلق
 تو که پیوسته نکهان تو باد) اتفاق افک
 جیدر اطراف دیکمدر اما اتفاق کول
 کارینه دیرلر صبت آواز دیرلر صبت خاقه
 و خالف توبه اضافتی لامیه در پیوسته
 متصل یعنی دانسا معانیه در نکهان
 کوزجی و کجی معانیه در محصول بیت
 جیج آفاق طوندی و تصرف ابدی
 و جیج اطراف آچدی و فتح ابدی یعنی
 تمام عالی قبضه نصر فده آلدی سنگ
 خلق آوازی که دانسا سنگ کوزجک
 و بکجک اوله یعنی دانسا بو اخلاق حسنه

(مفردات) (خوی کرده) تریش (میخرامد) صالور (بر) علی (عارض)
 بکاتی (سمن) راقی چو کیدر (از) من (رشک) کونی (روی) یوز (او) ضمیر
 (عرق) (ز) (ان) من (زله) چه (میرود) کیدر (معنای اشارتی) اول محبوب
 خدا اولان عارفک قلب سیدی اوزره ارفیقض الهی و نشسته علوم اندیه ناهشاهی
 ظهور یت شکر و فرحان حدیث بانعمه ایچون خرامیده ایدر و اول متشبه حال عارف
 اولان طاب صالور اول حال عارفه رشک و غیری بوزندن عرق کتور
 و بحساب حیا حاصل اولور

باد بهاری وزد از کسان شاه وز زله یاده در قدح لاله میرود

شاهک کاستندن بهاری اسرو زله دن لاله ک قد حه یاده کیدر (مفردات)
 (باد) یل (بهار) م (می وزد) اسر (از) من (کستان) م (شاه) م (ز)
 من (زله) شبنم (یاده) شراب (در) فی (قدح) م (لاله) م (میرود) کیدر
 (معنای اشارتی) نفعات الهی و فیوضات ربانی در بیغ کستان غیب الهی
 و عالم لاهوت بی رب شهنشاهی جانب قد سید سندن جیج عباد الله اوزره
 د م فیضان ایچمدر لکن اول نفعات و فیوضات دائم مراقب اولوب با خصوص
 شب تا بجر صد هزار تضرع و تهلیل ایله حضور رب العالمینده بوزل سو روپ
 جگر قان چشم مشتاقندن روان ایدن عارف دل پر خونک قدح قلبه کیدر
 و انده ظهور ایدر

چون سامری میش که زید بد و از خری موسی بهشت و از پی کوساله میرود

چون سامری میش که زید بد و از خری موسی بهشت و از پی کوساله میرود
 سامری کی اوله که التوی کوردی و خر لکند موسی علیه السلامی ترک اشدی
 و کوساله اردندن کیدر (مفردات) (چون) مثل (سامری) التوندن بوزاغی
 بیان کافر (باش) اوله (زر) اننون (دبد) کوردی (از خری) اشک لکندن
 (موسی) علیه السلام (بهشت) ترک ابدی (ان) من (پی) آرد (کوساله)
 بوزاغی (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای طاب مهندی ساقن اول بومظهر
 حنایه الله اولان عارف باللهدن بوقدر فریت و کراتی مشاهد اید که نصکره
 زخارف دنییه میل و شهوات تفنیده نیل قصدیه اهل الهی و عارف باللهی انکار ایله
 ترک ایدوب سامری کافر کی طریق اهل الهی خورج اینه و سامریدن عبرت آک که
 اول سامری خراکتندن حضرت موسی علیه السلامدن بوقدر معجزات و هرداو
 مها لکدن نجات کون مش ایکن حضرت موسی علیه السلامی ترک ایدوب بوزاغی به
 طابوب و خلقی دخی طاقدی موسی سبیله ملعون ابدی اولوب مردود کالهی اولشدر

از ره مرو بوشه دینی که این عجز مکاره می نشیند و محتاله میرود

دنیالک فریب و حیل سبیله صراط مستقیم کتیه که بوجوز مکاره اوتور و محتاله کیدر
 (مفردات) (از ان) (ره) یول (مرو) کتیه (یا) لامی لایه (عشو) (الدامق) و حیل
 انک (دینی) م (که) زیر (ان) بو (عجز) م (مکاره) مکاره ایچی (محتاله) حیل

سندن آریلوب سنی بکسون بونده صبی صدا ایله تغیر ایلان علم افتندن بی بهره ایش (زلف خاتون ظفر شیشه پرچم آست
 دیده فتح اید عاشق جولان تو باد) زلف خاتون ظفر اضافتی بیایه و بالامید در مجازا ظفر فوز و نجات معانیه در حاصلی
 دشمنه غلبه معانیه استعمال ایدر خاتون قدی انکیچوندر شیشه دیوانه و حیران معانیه در شیشه پرچم تست اضافتی
 لامیه در بونده پرچم مراد پرچم تو غیر یعنی هر نه چایه که سنگ نوحه بونک حرکت ایدر ایدر فتح و ظفر بر ابرج کیدوب
 آندن ابراز دیده فتح اید اضافتی بیایه و بالامید در مجازا مؤید فتح دیده سی دیکمدر عاشقک جولان اضافتی اسم فاعلک
 و بکجک اوله یعنی دانسا بو اخلاق حسنه

مفولته اضافتی و نویه اضافتی لامیه در * محصول بیت * زلف خاتون ظفر سبک تو شک بر چنگ آشفته سی و دیوانه سیدر یعنی ظفر تو شک فرزند که اندن هرگز بفارقت این قبح مؤید دیده سیده سبک جولان هرگز که مایه عاشق اولسون یعنی هر نه طرفه که توجه اید سبک قبح سبک مایه عاشق اولوب رطله سندن متفک اولسون مصراع ثانیک معنا سنده قبح اید که جولانی سبک کوز که مایه عاشق اولسون دین مکن بونیک معنا سنی هیچ قبح ایلده مئش (ای که انشاء عطار در صفت شوکت تست * عقل کل چاکر طغر اکش دیوان تو یاد) ای حرف ندا متادی بخدوف ای پادشاه دیکدر که حرف رابط صفت افشایونه ایجاد و اختراع معنا سنده در

عطار دره اضافتی مصدر که فاعله اضافتی و وصف مفولیدر صفت شوکت تست اضافتی لامیه در شوکت صفت مفولیدر یعنی مفولته مضافر هر صنی ریلدر نسبت ایدر ملالزهره به سازنده لری و مشبزی به علی و مریخته سلحشور لری و عطار دره کاسری اول جهندن انشای عطار دره اسناد ایلدی عقل کل اوادر که اهل شرع اکار وح اعظم دیر چاکر قو القبی طغر اکش و صف ترکیبی کشیدن طغر اچکی دیکدر طغر ابرازنده و احکامه چکدکری پادشاه نشانه دیر عریجه توفیق دیر و آتی چکنه موقع دیر چاکر طغر اکش دیوان تواضی افتری لامیه در * محصول بیت * ای شول پادشاه که عطار دره انشای سبک شوکت صفتد یعنی عطار دره که کاتب فلکدر سبک شوکت اوصافی انشا و ایجاد ایدر یعنی سبک شوکت و عظمیک مباحیدر عقل کل سبک دیوانک نشانی سبک خدمتکاری اولسون خواجه پادشاه غلو طریقه دعا ایدر مصراع اول مصراع ثانی به مریودر (طبره جلوه طوبی قد چوسر نو شد * غیرت خلد برین ساحت ابوان تو یاد) طبره طایله اولجه غضب مناسنه در و تالیله اولجه بولانی یعنی مکدر مناسنه طبره جلوه طوبی اضافتی مجاز لامیه در بر مضای تقدیری ایلد سبب طبره جلوه طوبی در قد چون سرواض فقی بیانیه و نویه اضافتی لامیه طبره میتدا قد چون سرو غیر غیرت خلد برین اضافتی لامیه و بیانیه در ساحت ابوان تو لامیه تقدیری سبب غیرت خلد برین در بونک کی تقدیر مبتدیه سهوا لث تفهیم ایچوند زوالا منتهی

ایده یچی (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای سبک قدش بوجیفه و ملعون دنیایک زینت و جواهره و فریب و حیل منته الذنوب صراط مستقیم طشره چقمه و دینکی دنیایه دکشوب عوام مشرب اوله و دینکی الکن کیدر چک ظالمه رکون اینه زیرا بوجوز دنیایک نمعی نفم و شرابی سر ایدر دماغ خلقی مکر و حیل ابله طریق حقدن اخراج ایدر و حقدن بعد ایدر

حافظ زشوق بحاس سلطان غیث الدین * خامش مشو که کار نواز نه میرود
ای حافظ سلطان غیث الدینک مجلسی شوقدن خدوش اوله زیرا سبک اینک ناله دن کیدر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (ز) من (شوق) م (مجلس) م (سلطان) م (غیث الدین) دینک صفتد جعی و مرجعی (خامش) ساکت (مشو) اواه (که) زیرا (کار) ایش (نو) سن (از) من (ناله) فریاد و فغان (میرود) کیدر (معنای اشارتی) ای حافظ بوعالم ابتلا ده نفس و شیطندن اینج اولان عجز دنیایک مکر و حیل منسندن خلاص و فراغ ایسترسک خود بخودانه مکن دکدر همان (اذنبحتم فی الاورفاستینوا من اهل القبور) حدیث شریفی سر نیجه استعداد و نیاز ایلد غیث الدین و ظهیر و معین اولان سلطان الدار فین ذوات طایرک بحاس شوقدن و ظاهر و باطن توجه و فریشتدن ساکن و ساکت اوله زیرا سبک صلاح حالک و فراغت بالک استعانه درگاه اهل الهده ناله و نیاز ایلد اوادر

بر سر آتم که گرد ست بر آید * دست بکاری زم که غصه میراید

اول هوس اوزره یکد اگر المیدن کله برایشه ال اورمکه غصه باشد کله (مفردات) (بر) علی (سر) هوس (آن) اول (م) غمیر (کر) اگر (زدست) الدن (بر) یوقاری (آید) کله (دست) م (بکاری) برایشه (ز نکه) اورمکه (غصه) غم (سر) باشد (آید) کله (معنای اشارتی) حضرت و اهاب العطا با اولان الاهدن اول مطاویک آرزوسی اوزره یکد اگر عون خدا ایلد المدن کاور سه سی و مجاهده ایلد معرفه الله جنت عاجله سنه داخل اولوب لذت مشاهده جمال الله نائل اولد و خانه نجلی اولان قلبی اوارنجلی الاهدن غیر ماسوی الاهدن خال فالقه بوعالمه برایشه الکنورمکه غصه افتراق و الم هجران کلی زائل اووب وصلت ابدی حاصل اوله

منظر دل نیست جای صحت اغیار * دیوچو بیرون رود و فرشته در آید

کوکل قصری اغیارک صحتی یری دکدر چونکه شیطان طشره کیده فرشته ایچرو کاور (مفردات) (منظر) قصر (دل) کوکل (نست) دکل (جای) محو (صحت) م (اغیار) بارک غیری (دیو) شیطان (جو) چونکه بیرون طشره (رود) کیدر (فرشته) ملک (در) ایچرو (آید) کاور (معنای اشارتی) (قلب المؤمن عرش الله) سر نیجه حق سبحانه و تعالی تجلی ذاتیه سنه خاص قلبی قلب

قصری

بوقدیرله محتاج دکدر زیرا بوا اسلوب تراکب ارازانده زیاده شایندر مثلا غیرت مهر و ماه ورشک مهر و ماه دیرل و قس علی هذا * محصول بیت * سبب غضب جلوه طوبی سبک سرو کی قدک اولدی یعنی سبک سرو کی قدیک نازک خرامنی کوروب حسدندن غضبه کور زراطویک جلوه سی اکا بکره من سبک ابوانک میدانی فردوس اعلانک غیرت سبب اولسون یعنی فردوس اعلانک ابوانک میدانتک لطافت و صفاسی کوروب ابله و غیبت اولسون بوییت بیت سابق کی صنعت قلوبی متضاد (نه بنهسا حیوانات و نباتات و جاد * هر چند در عالم امر ست فرمان تو یاد) نه هابانی زاندر نه هابا لکدر

حیوانات اصل اوزره نالک قصیه اوقور خوا جده ضرورت و وزن ایچون معادن برینه جاد ذکر ایش زرا مقصود مولد نالک ذکر ایدی عالم امر بوعالم ظاهر دیرل فرمان باجای در که منع مناسنه اوله و جازدر که ظرفیت افاده ایلد * محصول بیت * بالکز حیوانات و نباتات و جادات دکل بلکه هر نسته که عالم ککن فکانه در سبک امر و فرمانده اولسون حاصلی جیع اشیا مطیع امر و نهیک اولسون بوییتد مبالغه ده ایات سابقه کی در (حافظ خسته باخلاص ثنا خوان توشد * اطفال عام تو شفا بخش ثنا خوان تو یاد) حافظ خسته اضافتی بیانیه در ثنا خوان وصف ترکیبدر خوانیدن ثنا اوقبی

شفا بخش وصف ترکیبدر بخشدندن شفا باغشایی * محصول بیت * خسته حافظ صفای خاطر و اخلاص باطنه سبک ثنا خوانک اولدی یعنی سبک دعا و ثنا که مشغول اولدی حاصلی حافظ خسته دعا چکدر پس سبک اصف عام و شامک ثنا خوانک شفا بخشی اولسون یعنی حافظک مرض فقریه معالجه طیب اولسون خواجدهک بو مصراع حسن طلب قیلدندر (وله ابضا) (ساقی حدیث سرو و کل و لاله میرود * وین بحث بانه غصه میرود) ساقی منادی حدیث بونده کلام معنا سنده در سرو اضافتی لامیه کل و لاله معطوف میرود بونده واقع اولور معنا سنده در بحث و از حرف ابتدا جامع معنا سنده در نشانه غصه شارب خرفنده بعد الطعام علی التوالی اوج قدح باده در که معده ده اولان فضول طبعی و اخلاط رده بی غسل ایلمکیچون ایچرل میرود بونده فعل امر مفرد فاعلر واقع اولسون دیکدر

محصول بیت * ای ساقی سرو و کل و لاله مصاحبتی واقع اولور یعنی فصل بهار در پس بو بحث و بوم صاحت نلله غصه ایلد یعنی باده ایلد واقع اولسون یعنی چونکه فصل ریه در بو فصل باده نوش لاله واقع اولم کرک تنکه خواجه بیورر (بیت) نگوییت که هده ساله می پرستی کن * سه ماه می خورونه ماه پارسا میباش * سه ماهدن فصل بهار مراد دیکدر مصراع ثانیک معنا سنده مراد بهار ایشدی لکن بوحال شرابه حظ اولور دیکدر دین کشته سبک معنا سندن حظ اللمش و مصراع ثانیک معناسنی بو بحث نلله غصه ایلد کیدر یعنی دوه طبایعی اوج قدح شرابه کیدر که نهایی اکا ایشور دین دینی بیک معنا سنده نتیجه و برمش (می خور که نوعروس چن حد حسن یافت * کار این زمان ز صنعت دلا میرود) بوییت بیت اولک معناسنی تا کیدر ایدر که حرف تعیل عروس چن اضافتی بیانیه در نوعروس چن تازه چندن کنا بتدر حد حسن اضافتی بیانیه در صنعت دلا لامیه در دلا مشاطه و بونک و زمام معناسنه در بونک مراد مشاطه در میرود بونده کیدر معناسنه در صنعت دلا لامیه احتیاج بوقدیر دیکدر * محصول بیت * خواجده مذکور سابق به خطبات ایدوب بیورر ای ساقی می ایچ بعضی نسخه ده می دیر

بر درار بابی مروت دنیا * چند نشینی که خواجه بدر آید

دنیایک مروت و تسار باب دولترشک قبوسی اوزره نیجه بر او توررسین که خواجه فین طشره جعفر دیو (مفردات) (بر) علی (در) قبو (ارباب) صاحب (بی مروت) مروت (دنیا) م (چند) نیجه (نشینی) او توررسین (خواجه) دنیا افندی (بدر آید) طشره جقمه (معنای اشارتی) (الدنیا جیفه و طلا بها کلاب) حدیث شریفی سر نیجه دنیایک کلاب مشرب اولان مروت تسر صاحب دولترشک قبوسنده غیر تسر لککدن رزاق حقیقی بی او نو دوب امر معیشک ایچون نیجه بر او توررسین عوام قبوسی مقسم ارزاقدر دیو نیجه بر حیا سز مشرکاردن اولورسین معنده بو نلریم رزاقدر دیو زعم ایتمکله ال کو کیده حضور رب العالمینده طورر کی بت برستک ایدوب نیجه طایسورسین اگر الهی و اهل الهی بطوب بوزعم فاسد اوزره فالورمک (حسر الدنیا والاخرة) او اورسین

تک کدانی مکن که کنج بیانی * از نظر رهروی که در گذر آید

فقیر انکی ترک ایلد زیرا کتزو اوز سین شول مرشدک نظرندن که مرورده کاور (مفردات) (تک) م (کدا) فقیر (یا) مصدریه (مکن) ایلد (که) زیرا (کنج) خزینته (بیانی) بوله سین (از) من (نظر) م (رهروی) مساک راه یعنی مرشد (در) فی (گذر) کنج بولی (آید) کاور (معنای اشارتی) (الفقر فخری) حدیث شریفی سر نیجه سعادت دارن اولان دولت فقری ترک ایلد زیرا آتش فقره

طبیانی اوج قدح شرابه کیدر که نهایی اکا ایشور دین دینی بیک معنا سنده نتیجه و برمش (می خور که نوعروس چن حد حسن یافت * کار این زمان ز صنعت دلا میرود) بوییت بیت اولک معناسنی تا کیدر ایدر که حرف تعیل عروس چن اضافتی بیانیه در نوعروس چن تازه چندن کنا بتدر حد حسن اضافتی بیانیه در صنعت دلا لامیه در دلا مشاطه و بونک و زمام معناسنه در بونک مراد مشاطه در میرود بونده کیدر معناسنه در صنعت دلا لامیه احتیاج بوقدیر دیکدر * محصول بیت * خواجده مذکور سابق به خطبات ایدوب بیورر ای ساقی می ایچ بعضی نسخه ده می دیر

دوشمن یعنی بگامی و بر که چون تو عروسی کال حسن و جمال بولدی بوزمانه آیش یعنی زمانه ایی مشاطه مستعدن کیدر یعنی مشاطه عروسه زیب و زینت ویره کندر اما شمیدی نوروس چون فصل ربیع مقتضایه کال حسن و جمال بولدی صنعت دلایه احتیاجی بوقی مصراع ثانیك محتاسبه آیش بوزمان دلایه صنعتن کیدر یعنی آنکه حظ اولور و دلا به دن مراد بونده معنای مجازی اعتبار به خرد در دین یکی بردهده سرخوشاق ایشدر (شکر شکن شوند به طوطیان هند * زین قند باری که به شکله میروند) شکر شکن وصف ترکیبدر شکندن شکرده تشبیه ضرورت وزن ایچوندر معنای شکر قریبی اولور یعنی شکر خوار اولور دیکدر زیراطوطی

۴۱۶

نحمل ایدر ایسک راه سلو که مترصدین طالبین صاد قین اولان مرشد کالک نظر عنايتندن و شفقت و مروتندن کتر قناعت لایقانی بواور سین و حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات مایه الاقناری بلکه جمیع انبیاء علیهم السلام اختیاری اولان فقر دولته مالک اولوب صبر و تحمل قیلر سک فراغت قلب الیه لقاء الله واصل اولور سین

✓ صالح و طالع مناع خویش نمودند * تا که قبول افتد و که در نظر آید

صالح و فاسق کند و مناع یعنی کوسر دینا که کیم مقبول دوشرو کیم نظره کاور (مفردات) (صالح) م (طالع) فاسق (مناع) عمل (خویش) کند (کندی) (نودند) کوسر دینار (تا) حتی (که) کیم (قبول) مقبول (افتد) دوشر (که) کیم (در) فی (نظر) م (آید) کاور (معنای اشارتی) (بوم تیلی السرائر) دن اول صالح و فاسق عیاری مشاعت نتیجه منی بوعالده اظهار ابدلر صالحک علی نتیجه سی زهد و تقوی سببیه قای ذکر الله الیه اطمینان بولوب انوار تجلیات الهیه الیه انیس اولقدر و فاسقک علی نتیجه سی فسق و غفلت و قناعت قلب سببیه دائماً قرن شیطان اولوب شغل دنیا الیه حقدن و ذکر حقدن بعید اولقدر تا که (کل) بعمل عی شاکانه) سرنبه کیم مقبول درگاه خدا در و کیم محبوب خدا در بومازات الیه معلوم اولشدر

✓ بدل عاشق تو عرو خواه که آخر * باغ شود سبز و شاخ کل بر آید

ای بلبل عاشق سن عمر ایسته که عاقبت باغ سبز و تازه اولور و کل بوداغی میوه به کاور (مفردات) (بلبل) م (عاشق) م (تو) سن (عمر) م (خواه) ایسته (که) ذرا (آخر) عاقبت (باغ) م (شود) اولور (سبز) بشل (شاخ) بوداغی (کل) م (با) للملا بیه (بر) بمش (آید) کاور (معنای اشارتی) ای محبت اللهه موفق اولان عاشق صادق سن بوم رفوب اولان دیناده فقر تانه واصل اولوب حق تمایندن جمیع اسماء الله الیه تجلیات مظهرتله اسرار محمدیه و انوار احدیه به نائل اولقله انسان کامل اولق ایسترایک حضرت اللهدن برمدت خبری عمر ایسته که نیجه نیجه سی و مجاهده الیه باغ قلبک مشاهده انوار جمال الله الیه سبز و تازه اولور و سوبدای قلبک کل کبی کشاده اولقله نهاده که مودوع اولان نمره فیوضات الهی و اسرار نامتناهی ظهوره کاور

✓ غفلت حافظ درین سراچه * عجب نیست * هر که بمحضانه رفت بخیر آید

بواوچکزده حافظک غفلتی عجب دکلدر زرا هر کیمکه میخانه به کندی بخیر کاور (مفردات) (غفلت) م (حافظ) م (در) فی (ابن) بو (سراچه) اوچکز (عجب) م (نیست) دکل (هر که) هر کیمکه (با) للملا بیه (میخانه) م (رفت) کند (بخیر) خبر سبز (آید) کاور (معنای اشارتی) بودی دیناده و بوهوا و مشتبهات نفسانیه طوطی اولوش عالم ابتلاده حضرت اللهک

✓ عون

عون اوزره جانانک زوی مجانبین زاله حرفی کیدر یعنی عین اوتاند یغندن در روانک دری زاله در بعضی نسخه ده اوزره میروند و اقلدر اول تقدیرجه از من نیبینه معنایه اولور (ازره مر و میبشو دینی که این عیون * مکار می نشیند و محضاله میروند) بشو با حرف سبب مشو کوکل الدامق دینی به اضافتی لامیه در که حرف تلیل عیون فوجده قاری این عیون مصراع ثانی به مره و ندر و میتا در مکاره بالغه الیه اسم فاعل و خبر میتا در مابعد الیه و محضاله معطوف قدر مکاره به واسم فاعلدر افتعال یاشندن حیله کار معنایه یعنی اهل حیله دیکدر * محصول بیت * بولدن کتمه یعنی بولدن چیتوب از مده دنیا قریبی سببیه ذرا بو عیون دنیا مکاره

۴۱۷

اوتور و محضاله بوردی یعنی بر ساعت خال دکلدر مکر و حیله دن ذرا اوتور من و بوردو مکر حیوانانده متصور در پس اکا اوتور منی و طور منی و بوردی استناددن مراد استمرار فعل مکر و حیله در یعنی جمیع احوالده حیله و مکر دن فارغ دکل (چون سامری مباحث که ذر دبد و ازخری * موسی بهشت و ازنی کوساله میروند) سامری بوزغی به طبعی احداث الین کیمه در حضرت موسی مناجاته وارد قد نصکره تکیم تغییر رده قصه سی مفصل در که حرف بیان سامری در موسی بهشت تقریر کلام موسارابهشت در راضی و زین ایچون حذف اولشدر بهشت با حرف نا کید و هشت هانک کسری و شیک سکونیه فعل ماضی مفرد فاعل صالی و بریدی یعنی ترک ابدی معنایه دن بی بونده اثر و اثر معنایه در یعنی آرد نیجه کوساله کاف عجمیک ضمی و واول سکونیه

بوزاضی دیکدر * محصول بیت * سامری کبی اوله که التون کوردی و اشکلکندن موسایی ترک ایستدی و بوزاضی آرد نیجه بوردی یعنی آخری فو یوب دینا آرد نیجه دوشدی (باد بهار میوزد از گلستان شاه * وزاله باده در قدح لاله میروند) باد بهار اضافتی لامیه در میوزد فعل حال مفرد فاعل غائب اسر معنایه وز اصلنده و از ابیدی زاله چه و قراخیدر در حرف صله قدح لاله اضافتی بیانیه میروند کیدر یعنی افاد

✓ محصول بیت * شاهک گلستانندن یعنی شاه غیبات الدیشک گلستانندن بهار یلی اسیر دخی قدح لاله به زاله دن باده کیده بوردی اقا بور حاصلی فصل بهاردر (حافظ زشوق مجلس سلطان غیبات دین * خامش مشو که کار توان زاله میروند) حافظ منادی شوق

مجلس غیبات دین اضافتی لامیه خامش اصلی خاموش ابیدی و او حذف اولشدر مشوق فعل نهی مفرد مخاطب خامش اوله دیکدر که حرف تلیل کار تو اضافتی لامیه در میروند بونده حاصل اولور و حصول بولور معنایه در * محصول بیت * ای حافظ سلطان غیبات الدیشک مجلس شوقندن خاموش اوله که شاهک فله و فریاد و فغاندن حاصل اولور یعنی آنک مجلسک اشتیاقندن بلند فغان الیه که ایستدوب سنی دعوت ایدوب داخل مجلس حاصلی سنک کارک و مرادک بکن ناله و فغاندن حصول بولور ایعدی تک طوره و فغان الیه (وله ایضا) بر سر آیم که کرز دست بر آید

عون و عیال بده بور باضات و مجاهدات اولر سه حافظک سائر عوام ناس کبی غفلت شرایله سکران مونه قدر سرخوش و غافل اولمی عجب دکلدر زرا هر کیمکه بوهوا و هوس شرایله بر اولان میخانه دیناده نفسی آرزوسی جانیته کندی نمره فیوضات الهی و علوم و اسرار ادبیه دن بخیر اوله رفی حضور رب العالمیه کاور

✓ وله ایضا

✓ جلال آفتاب هر غریب * ز خوبی روی خوبت خوبتر باد

سنک جلال هر نظرک آفتابی اولسون سنک خوب بوزک خو بلقدن زیاده خوب اولسون (مفردات) (جلال) م (تا) خطایه (آفتاب) کونش (هر نظر) م (باد) اولسون (ز) من (خوب) کوزل (یا) مصدریه (روی) بوز (خوب) م (تا) خطایه (خوب) م (ز) زیاده (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الله محضالطف و کرمدکن زری (اللهم اننا الاشیاء کما هی) سرنبه مظهر الیه که جمیع ماسوایی خاطر دن سلب ایلیوب ایمان نعمت اجلی الیه مخون و موفق قیلد یثک مؤمنین و مؤمنات قوللر بکل نظری سنک جلال شریفک آفتاب منوریه ناظر اولسون حسرت ایچندن سنک ذات شریفک حسن و لطافت حقیقی سنک غیرده اولان حسن مجازی عارضینندن هندد زیاده احسن اولونکه ماسوی اللهه بدرلو نظر ایچون

✓ همای زلف شاهین شهرت را * دل شاهن عالم زیر پر باد

سنک شاهین شهرت اوزانک هماسنک عالم شاهینک کوکلی قنادی التمه اولسون (مفردات) (هما) هماقوشی (زلف) م (شاهین) شاهه منسوب (شهر) قناد اوچنده کی اوزون قوی (تا) خطایه (دل) کوکل (شاهان) م (عالم) ماسوی الله (زیر) اشانی (پر) قناد (باد) اولسون (معنای اشارتی) یارب کرمدکن بر بجهاره قوللر که شوله لطاف و احسان آنکه سنک سایه پرور اولان صفات عالیذ شاهانه و مؤثره ک حکمی و اثر فیضی نصرفندن زری اخراج ایلیوب نفس بد کاری بزم اوزر برز حاکم الیه خصوصاً (رب هب لی ملکا لایبغی لاحد من بعدی) سرنبه معاشر مؤمنین ایچندن سلطنت دنیا و قید ماسو الیه مبتلا اولان نفوس لر بزی آفات سلطنت دن و حضرت قید ماسوادن حفظ الیه که سنک سایه عنایتکده عالم شاهینک کوکلی آفاندن امین اولسون و سندن جدا اولسون

✓ کسی گویند زلفت نباشد * چو زلفت درهم وزر و زرباد

بر کیمه که سنک زلفک مقید اولیه سنک زلفک کبی مشوش و پریشان اولسون (مفردات) (کسی که) بر کیمه که (او) اول (بسته) باغلو (زلف) م (تا) خطایه (باشد) اولیه (چو) مثل (زلف) م (تا) م (درهم) و مشوش و پریشان (زیر) اشانی (زیر) بوکارو (باد) اولسون (معنای اشارتی) رمومن کیمه که یارب سنک مظهریت تجلیات صفاتک و توجده و انبیت ذاتک نموده مقید اولیه و اول دواتی بولیه اکا طریق بودر که سنک صفات جلیذک ذاتکده جمیع اولوب آثار ی عالمه متفرق اولد یعنی کبی اول طالب حقک دخی قلبی الهیه

مجلس غیبات دین اضافتی لامیه خامش اصلی خاموش ابیدی و او حذف اولشدر مشوق فعل نهی مفرد مخاطب خامش اوله دیکدر که حرف تلیل کار تو اضافتی لامیه در میروند بونده حاصل اولور و حصول بولور معنایه در * محصول بیت * ای حافظ سلطان غیبات الدیشک مجلس شوقندن خاموش اوله که شاهک فله و فریاد و فغاندن حاصل اولور یعنی آنک مجلسک اشتیاقندن بلند فغان الیه که ایستدوب سنی دعوت ایدوب داخل مجلس حاصلی سنک کارک و مرادک بکن ناله و فغاندن حصول بولور ایعدی تک طوره و فغان الیه (وله ایضا) بر سر آیم که کرز دست بر آید

دست بکاری زیم که غصه سر آید بر سر آیم سر بونده آرزو و هوس مناسه در آن لفظه اضافتی لامیه در که حرف بیان کرز دست بر آید غدر کلام کرز دستم بر آید در اگر الدن کاور سه دیکدر یعنی قادر اولورسم دست زیمک مقدم مقبولدر بکاری با حرف صله با حرف وحدت زیم فعل مضارع نفس متکلم وحده اورورم و اورم دیکدر بونده اورم معنا سنده در که حرف رابط صفت غصه لته یلک بر کن یوز غره طور ان لقیه در بر اما عجم غم مناسنده استعمال ایدر سر آید در اصلند بر سر آید پایانه و هوسا بد کله یعنی دو کته بوتقریر تسهیل فهم مبتدی ایچوندر اما احتاهی یومضایی با سز ده اکر زرا روزمره لده بوا داجوق دوشر * محصول

مجمع اولوب ظاهری قیودات ماساودن تجرید الیه مشوش و پریشان و حظوظ ظلت نفسانیله لری جله زیر و زبر اولسون

دل کو عاشق رویت نیاشد * همیشه غرقه در خون جگر باد *
بر کوکل که اوستک یوزیکه عاشق اولیه دائم جگر فانه غرق اولسون (مفردات) (دل) کوکل (یا) وحدتیه (او) ضمیر (عاشق) م (روی) یوز (تا) خطایه (نباشد) اولیه (همیشه) دغم (غرقه) م (در) فی (خون) فان (جگر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) و قلبه یارب سنک جلال شریفکه عاشق اولیه اول کسی و آخری وهی اولان سنک عشق و محبتک تعصبته دخی طریق بو در که نیجه مدت ریاضات و مجاهدات و نیجه درد و غم الیه طاعات و مناجات الیه سعی و غیرت ابدوب جگر فانه غرق اولسون

بتا چون غره ات ناولک فشانده * دل مجروح من پیشش سیر باد *
ای محبوب چرنکه سنک غره ات اوق صاچه بنم مجروح قلبم الک اوکته سیر اولسون (مفردات) (بنا) ای محبوب (غره) کبرک (تا) خطایه (ناولک) اوق (فشانده) صاچه (دل) قلب (مجروح) باره لی (من) بن (پیش) اولک (ش) ضمیر (سیر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی کرم و عنایتکله بز عاشق غنا کله محبت و نظر عنایت بیور دیکدی ایچون آیین عشق و محبتک منتضا نیجه اوزریمزه اشد بلادن انواع بلا بایی منصب و ازال اینده کده بنم درد عشقکه مجروح قلبم اول بلاک اوکته ثابت اولوب صبر جمیل الیه اکاسیر اولسون

چو اهل شکریت بوسه بخشد * مذاق جان من زور شرک باد *
چونکه سنک شکر کی لذت بلیک بوسه احسان ایده بنم جائک مذاق اتمن پر شرک اولسون (مفردات) (چو) چونکه (اهل) لب (شکر) م (یا) نسبه (نون) تا کید (تا) خطایه (بوسه) م (بخشد) احسان ایده (مذاق) ذوق (جان) م (من) بن (زو) اتمن (پر) طواو (شکر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الله چو نکه سنک شکر دن لذت اولان فیض رحمتک و خطایات هنرک درد عشقکله خسته سی عاشق مجروحک قلبه بنم محض اطف و کرمک فائض و احسان ایده ای بنم لطیف بعباده اولان دم سنک رحمتی نهایتکدن اوهرم و سنک بلا لیاقت مجانا ضعیف و ناتوان قبولر که محض عنا یتکه بی حساب اولان عطا و احسانکدن دیرمه که بنم عید عاجزک دخی جانم اول لذت روحانیه دن و فیض سلطانیه دن پر شرک اولسون

مر از است هر دم نازه عشق * ترا هر صافی حسن ذکر باد *
بکاهرم سندن بر نازه عشق و ارور سکا هر ساعت غیری حسن اولسون (مفردات) (مر) بکا (از) من (تو) سن (است) در (هر دم) هر نفس (نازه) م (عشق) م

یا *
محققدر اوله که دیکدر صریحه لعل مناسنه بر آید بونده حاصل اوله دیکدر اگر چه که خورشیده نسبت خوب واقع اولشدر زرا طلوع افتابده ده بر آمد و بر آید استعمال ایدر * محصول بیت * حاکمک مصاحبتی شب بلدا قرا کائیدر یعنی بونارله صحبت ایلک قلی قرار در زرا طادن و سندن خالی دکلازدر پس نوری خورشیددن ده اولور و ککه حاصل اوله یعنی نور سرور و صفای کونش کی اولان جانانده ایسه هر جودر که طلوع ایلده حاصلی عنوان صفت و قبایله صحبت ایلده زرا قسوت قلب حاصل اولور بلکه کونش کی نورانی جانانه صحبت ایله که قلبک بر نور اوو (پر در از باب فی مرثون دینی * چند نشانی که

بیت * اول آرزو اوزیم اگر الدن کاور سه الی برایشه اورام که غصه و غم فایده و پایانه کله یعنی دو کته حاصلی بنم بودر که یاده نوش اولم که کوکله هج غدن و هسدن اثر قالیه مصراع اولک مناسنی اتمک باشی اوزره بکه اگر الدن کاور سه دین عزیزی باشی اباضی فرق ایدر دکل اعش (منظر دل نیست جای صحبت اضداد * دیو چو بیرون رود فرشته در آید) منظر دل بو کل نظر کاهیه یعنی سیرانکاهی اضافتی بیانه در جای صحبت اضداد اضافتی لامیه لده در مصراع ثانی اولنکی به تنویر واقع اولش یعنی اولکیتک مناسنی ابضاح ایدر * محصول بیت * کوکل نظر کاهیه و سیرانکاهی اضداد محبت ایدر جک بر دکل یعنی مجمع اضداد دکل زرا اولور و چونکه شیطان طشره چیر فرشته ایچر و کبر دیکدر حاصلی الضدان لایحه همان بس مقتضای نفسانیله که طبع انساندن خارج اوله مقتضای روحانیله داخل اولور اعدی دل عاشقده خیال جانان قرار ایلر بلکه فرار ایلر (صحبت حکام ظلمت شب بلداشت * نور زور شد خواه بو که بر آید) بویکی سنک مصراع اولری مبداء و خبره یعنی لری خضندر و مصراع ثانیری اولکین تنویر و توضیح ایدر صحبت حکام اضافتی مصدرک مفعولته و با فاعله اضافتی در ظلمت شب اضافتی لامیه و شبک بلدایه بیانه ظلمتک اضافتی بای و بطنیه در یعنی تانک کسری تمام اشباعله اوقنور که وزنه خال قلبه بلند اتمک فقهی و لامک سکونیه اول کیچیه درلر که کونش اول قیشک اتمن اوزون کیچیه سی اولور نور خواهک مقدم مقبولدر بونده بودند

خواجه کی بر آید * مصراع اولده تنایع اضافات لامیه لده و بوز ادم محل فصاحت دکل ارباب ربک جهیدر صاحب دیکدر مرثون افتده اولکده دیرلی مرثون ازلکسن اما استعمالده خیم و دون مناسنه در مصراع ثانی به مرهوندن چند اذات استفهامدر عریده کم استفهامیه مناسنه نشانی فعل مضارع مفرد مخاطب نیجه زرا و نورسن دیکدر که حرف تعلیل خواجه بونده افتدی مناسنه در یعنی اولور دیک قیونک صاحبی کی اذات استفهامدر زماندن هر یید و معنی کی دیکدر بدر با حرف صله در قیو بدر آید قیو به کله یعنی طشره چقه قیو به کلک خرو جدن کنایه در شکیم بویته بویله در بیت (از دست و زبان که بر آید که عهده شکرش بر آید) * محصول بیت * دینانک مرثون سنر

م (یا) وحدتیه (زا) سکا (هر ساعت) م (یا) وحدتیه (حسن) م (در) غیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای بنم کریم ربم بحمد الله بکاهر نفس سندن بر نازه فیض و بر نازه عشق و ارور (معصوم من عصمه الله) سر نیجه ای بنم حافظ و ناصر اولان ربم ظاهر او باطنی کریمک بزی عصمتده قلعه کله طریق فیض و عشقکده یزم قلعه هر حال زده اخلاص کرم ایدوب سکا هر بر سر عمرده اخلاص سیبیه قلعه بر غیری حسن ظاهر اولسون

بیجان مشتاق روی تست حافظ * ترابر حال مشتاقان نظر باد *
حافظ جائله سنک یوزک مشتاقدر مشتاقانک حاله سنک فطرک اولسون (مفردات) (بیجان) جائله (مشتاق) م (روی) یوز (تست) سنکدر (حافظ) م (ترا) سنک (بر) علی (حال) م (مشتاقان) م (نظر) م (باد) اولسون (معنای اشارتی) یارب حافظ سنک کریمک جلال شریفک نور ینک مشتاقدر ینک سنک کریمکله مشتاقانک حاله سنک نظر صناعتک دائم و ابدی اولسون

حسن تو همیشه در فزون باد * روبرو همه ساله لاله کون باد *
سنک حسنک دائم ارمده اولسون سنک یوزک دوکلی ییل لاله رنگار اولسون (مفردات) (حسن) م (تو) سن (همیشه) دائم (در) فی (فزون) ارقن (باد) اولسون (روی) یوز (تا) خطایه (همه) دوکلی (ساله) ییل (لاله) م (کون) رنگ (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای یزیده کینه مندی ذات مقدس الهیه و اصل قلبی پیروش ضمیر مانند و الضحی تجلیات انوار الهیه الیه سنک قلبه اولان حسن منو به کله دائم ارمده اولسون و سنک عالمه رحمت اولان وجود مسمودک و ذات محمودک ناز و قیامت نیجه شبه رحمت و عافیتده خلق عالمه فیض و ارشاده ثابت اولسون

اندر سر من خیال عشقت * هر روز که هست در فزون باد *
بنم باشده سنک عشقک خیالی هر کونکه و ارور زیاده اولسون (مفردات) (اندر) فی (سر) یاش (من) بن (خیال) م (عشق) م (تا) خطایه (هر روز) هر کون (که) م (هست) و ارور (در فزون) زیاده لکده (باد) اولسون (معنای اشارتی) ای پردل منیرم اولیاء الله محبت حضرت رسول الله علیه الصلوٰه و السلام محبت رسول الله محبت حضرت الله محبت اولیسی سر نیجه بحمد الله سن عالی قسوک محبتی و عشق کی بنم معصود او باشده هر کونکه و ارور حق تعالیدن دیارمه که دخی زیاده اولسون

قد همه دایران عالم * در خدمت قامت نکون باد *
جمع عالم دایر لیک قدی سنک قامتک خدمتده خیمده و بوکلش اولسون (مفردات) (قد) بوی (همه) جله (دایران) م (عالم) م (در) فی (خدمت) م (قامت)

ارباب دولتک قیو میسند *
اولور سنک که خواجه یعنی اول اولک صاحبی فن طشره چیتار دیو بو بیت تعریضدر شول علل و شایسته که علله علی ترک ایدوب اکا بر و اهل دنیا قبولر ینک ملازمت ایلرل (ترک کدایی مکن که کینج بیایی * از نظر رهرو وی که در نظر آید) ترک کدایی اضافتی مصدرک مفعولته اضافتی در کدالندن بونده مراد در کدن طلب فضل و فیضدر دلیجیایک دکل به ضلرک طن ابلدیکی کی مکن فعل نهی مفرد مخاطب ایلده دیکدر یعنی کدالکی ذکر اولان معنای ترک ایلده بکن بالایه فعل امر مخاطب یازان معنای بینه و اصل اولماش بعض نسخه ده مکن بر بنده بکن واقع اولشدر که سروری افتدی بوی اختیار ایلشدر کدایی دلیجیایک معنای سینه او اور و معصوده راست کاور دین کدا طبع بویادن متفیض اولما مشدر کینج بونده خزینده فضل و فیضدر بیایی با حرف تا کید بایی فعل مضارع مخاطبدر بوله سین دیکدر نظر رهروی اضافتی لامیه در رهرو وصف ترکیبدر بویلی دیکدر رویدندن بوله کید یعنی مناسنه با حرف وحدت که حرف رابط صفتدر در نظر در حرف صله تقدیر کلام در نظر آید در ضرورت فایده ایچون نای خطاب حذف اولشدر * محصول بیت * طالبانی ترک ایلده که فضل و فیض خزینده سنی بوله سین برسانک نظرندن که نظر کر کاور یعنی بر هر شکر التفاتندن که طلبک زمانده نظر کر کاور حاصلی طایبی ترک ایلده و هر کورده کی می شد بیلوب استفاضه واستر شاد ایلده که فیض حقن مجرور قالیه سین بعض نسخه ده در نظر آیدر ینک در کدز و واقعدر پس مصراع ثانیک مناسنی برسانک نظرندن که اوغریه کله دین مقصودک بوره سینه اوغریه ش و مصراع ثانیک مناسنی شول مرشدک نظرندن که مرورده کاور و یعنی بواده راست کاور سین دینده اثر نیجه کیمتدر (صالح و طالح متاع خویش نمودند * تا که قبول افتد و که در نظر آید) طالح ضد صالحدر یعنی فاسق متاع خویش اضافتی لامیه در متاع فاس و اسباب خویش و اورسمله بونده کندی دیکدر تابونده عجب مناسنه در که بونده اسمر ایکی بوله کیم مناسنه در و انکی کافک کینه سنی تمام اشباع ایلک کرک که موزون اوله در نظر در بای صله مناسنه در در نظر آید نظر کله یعنی مقبول کله

پیشین شین صبر ناوله غره به را جعفر * محصول بیت * ای بت چون که سبک غریک ناوله صباچه یعنی او قاری بی دو که نیم
 مجروح کوکام او کتبه قالسان اولسون یعنی سبک غره ک او قاری نیم دل مجروح مخصوص اولسون انصاره نصیب اولسون
 (چو اهل شکر بیت بوسه بخشند * مذاق جان من ذور شکر باد) چو ادا ت تعلیل لعل شکرین اضافتی یا نه و تابه اضافتی لایه
 بخشند فعل مضارع مفرد غائب بخشش ایلله یعنی باغشله به مذاق جان من اضافتی لایه لدر ذواصلته اذو ابیدی اوضیری
 اهل را جعفر که لیدن کتابدر * محصول بیت * چونکه سبک شکر کی لعل لیک بوسه باغشله نیم جانم مذاق سبک شکره منسوب
 لعل لیدن پر شکر اولسون یعنی شکر

لیک بوسه باغشله بکا جوق بوسه لک
 میسر اولسون جانه مذاق اضافتی
 مجازید (مرا از دست هر دم تازه عشق
 * زاهر ساهتی حسنی دگر باد) مرابیم
 دیکدر از دست سین و نادات خبر در
 منی جهندن لفظه مقید در تقدیر کلام
 تازه * شغیت در ترا سبک دیکدر را
 بولک کی برده اضافتی معنای افاده ایدر
 عشق و ساهتی و حسنی باری وحدت ایچوندر
 * محصول بیت * نیم سندن هر دم و هر
 نفس بر ناز عشقه واری بی هر دم سکا
 عشقه و محبت تازه لور سبک هر بر ساهند
 بر او زک و غری حسنی و کوز لک
 اولسون یعنی نیمه که نیم عشق و محبت آرتار
 سبکده حسن و جمال آرتسون مشهور
 قضیه در که عاشق عشق کال بود قیه
 معشوقه جمال کال بولور (پیمان
 مشتاق روی تست حافظ * زار حال

مشتاقان نظر باد) مشتاق رویه اضافتی
 اسم فاعل معنای اضافتی و بولک
 تست لفظه لایه حافظ مؤخر مبدا
 و مقابلی مقدم خبری تر است حال مشتاقان
 اضافتی لایه در * محصول بیت * حافظ
 جا ناله سبک روی که مشتاقدر مشتاقا
 حاله سبک نظر لک اولسون یعنی حافظ لک
 حاله نظر لک اولسون خواجه حضرت زاری
 کشدی ایچون دعا ایلش (وله ایضا)
 (حسن تو همیشه در فزون باد * رویت
 همه ساله لاله کون باد) حسن تو اضافتی
 لایه در حرفی ناکید فزون استدر زیاد
 معنای افزونیدن مخفف فزونیت اضافتی
 لایه همه ادات ناکید کون کاه ادات
 تشبیه و کاه اون معنا سین کور یوند
 ایکسده نعلی وار * محصول بیت *
 سبک حسنی دائما زیاده اولسون یعنی
 کوندن کونه آرتسون رویک تمام بیل لاله
 کون یعنی لاله کی و بالا لونی
 اولسون (اندلسر من خیال عشق

هر روز که هست در فزون باد) سر من اضافتی لایه در خیال عشق اضافتی بولور در مصراع اول ثانی به هر وندر
 * محصول بیت * نیم باخنده سبک عشق خیالی هر کون که وارد آرمه ده اولسون و یا آرتسون حاصلی کوندن کونه سکا عشق
 و محبت زیاده اولسون (قد همه دلبران عالم * در خدمت قامت چو تون باد) بعضی نسخه ده پیش الف قدر چو تون باد و بعضی
 نسخه ده چو تون بر بنه نکون واقدر شار جلوه آنی اختصار المثل را بطمائل بولورده مصراع اول ثانی به هر وندر
 قد که به و دلبران عالمه اضافتی لایه و خدامت قائم اضافتی مصدر لک معنای اضافتی و تابه لایه * محصول بیت *

اول بساطده که سبک حسنی جلوه به شروع ایدر برامز کور بیچسک و برامز
 بکنچسک طمعه بحالی اولسون (مفردات) (در) (فی) (آن) اول (بساط) دوشک
 (حسن) م (نو) سن (جاوله) م (آغازد) شروع ایلله (بحال) قوت (طمعه)
 سرزنش (بدین) کون کور بیچی (بدیند) کون کور بیچی (مباد) اولسون (معنی
 اشارتی) اول بساط فریت الهیه ده محض اعتبات حق اولان علوم ادبیه و کرامات
 علیه جلوه ایدوب و ظهور ایتد که سطوت جلال انوار لاهوتیه استیلا سندن

دران بساط که حسن توجوه آغازده بحال طمعه بدین و بدیند مباد
 اول بساطده که سبک حسنی جلوه به شروع ایدر برامز کور بیچسک و برامز
 بکنچسک طمعه بحالی اولسون (مفردات) (در) (فی) (آن) اول (بساط) دوشک
 (حسن) م (نو) سن (جاوله) م (آغازد) شروع ایلله (بحال) قوت (طمعه)
 سرزنش (بدین) کون کور بیچی (بدیند) کون کور بیچی (مباد) اولسون (معنی
 اشارتی) اول بساط فریت الهیه ده محض اعتبات حق اولان علوم ادبیه و کرامات
 علیه جلوه ایدوب و ظهور ایتد که سطوت جلال انوار لاهوتیه استیلا سندن

حسود

مالک جیم دلبر لیک قدی سبک فاشک او کتبه نون کی اولسون یعنی سبک خدمتکده دونا اولسون حاصلی
 سکا تعظیم ایچون لیک فاشک اولسون (هر سر و سکه در چن بر آید * پیش الف قدت نکون باد) که حرفی رابط
 صفت بر آید پیدا اوله یعنی شه نکون باشی اشافی دیکدر * محصول بیت * هر سر و که چشده پیدا اوله سبک الف
 کی قدت کتده و او کتده نکون اولسون یعنی تعظیمه بولکسون شکیم زمانه سلام ویرمک مقامنده ایدر یعنی
 هر عالیشان سبک قامت بلند کتده راکم و ساجد اولسون (چشمی که نه فتنه تو باشد * از کوهراشک بحر خون باد)
 فتنه بوند مفتون معنای در کوهراشک

اضافتی بیانه در * محصول بیت *
 بر کوز که سبک مفتونک اولیده اشک
 کوه رن غرق خون و بحر خون اولسون
 یعنی سبک سوه سبک کوزی نمناک و دی
 غنک اولسون (چشم تو بهر دریایی *
 در کردن سحر ذوقشون باد) دریایی
 بانی تابه حرفی مصدر در دریایی وصف
 ترکیبدر ککول قایچی دیکدر
 ریاستلین شتی کردن سحر اضافتی مصدر لک
 معنای اضافتی در ذواصله معنای در
 فزون فک جیه در صنعت دیکدر
 * محصول بیت * چشمک ککول
 قایم ایچون سحر ایلده ذوقشون اولسون
 یعنی عشاق دلبرینی سحر ایلک ایچون
 انواع سحر مالک و قادر اولسون
 (هر جا که دلست در غم تو * بی صبر
 و قرار و بی سکون باد) دلست با حرفی
 وحدت غم تو اضافتی لایه دریایی بطیله
 * محصول بیت * هر پرده که عشقه
 و محبت قابل بر دل وارد سبک غمکه
 یعنی عشقه غمده بی صبر و بی قرار
 و بی سکون اولسون یعنی سبک و صلاک
 اکا میسر اولسون (اهل تو که هست

حسود بدینک و کرامات اولیایی حق بلیوب تحین اعیان عدو بی دیک بردارو
 طمعه بحالی اولسون

هر آنکه روی چو ماهت بیچشم بدیند * در آتش تو بجز جان او سپند مباد
 هر اول کیمه که سبک آی کی یوز که چشم بد ایلله نظر ایلده سبک آتشکده آنک
 جانندن غیری سپند اولسون (مفردات) (هر آنکه) هر اول کیمه که (روی)
 یوز (جو) مثل (ماه) آی (تا) خطایه (با) لایه (چشم) کوز (بد) کوتو
 (پند) کوره (در) فی (آتش) م (با) لایه (جن) غیر (جان) م (او)
 ضمیر (سپند) یوز لک اوتی (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای وارث محمدی
 اولان یرم (بنظرون الیک نظر المثلثی) آیت کریمه سی سرنجه هر کیمه که سبک
 بد آری کی نور حقله نور اولش وجه مبارک که عداوت نظر لیه نظر ایلله سبک
 لوجه الله اولان غضبک آتشنده آنک جانندن غیری سپند اولسون یعنی آنک
 جانی آتش غضب الهیه یوز لک آتش بنار کی بانسون

شفا یز کتده شکر فشان حافظ جو * که حاجت بهلاج کلاب و فند مباد
 شفا ی حافظ شکر صاچی سوزندن ایسه که کلاب و فند علاج سکا حاجت
 اولسون (مفردات) (شفا) م (ز) من (کفته) سوز (شکر فشان) شکر صاچی
 (حافظ) م (جو) ایسه (حاجت) م (تا) خطایه (با) لایه (علاج) م
 (کلاب) م (قد) شکر (مباد) اولسون (معنای اشارتی) ای سبک اگر درون
 مللریه شفا و درد عشق الهیه به دوا ایتدک حافظ لسان غیب ایلله لذت
 روحانی بخش ایدیمی کلات قدسب زدن طلب ایلله که لذت روحانی طایمان علمای
 صورتیک فصاحت و بلاغته سحر حلاله شیه قند و کلاب کی بی معنی اولان
 کلات طبعه رینه سکا حاجت اولسون * وله ایضا *

آنکس که بدست جام دارد * سلطاننی جم مدام دارد
 اول کیمه که الله جام طونار جک سلطاننی مدام طونار (مفردات) (آن) اول
 (کس) کیمه (بدست) الله (جام) قدح (دارد) طونار (سلطان) م (یا)
 مصدریه (جم) ز پادشاه اسمیر (مدام) دایم (دارد) طونار (معنای اشارتی)
 اول کیمه که راه عشقه مجاهده واستقامتله عشق الهی و ذکر سلطانیه طایمان
 قاب اکاهی تحصیل ایلله اول کیمه خلق عالمه فیض بخش ایدیمی معنی
 سلطاننی مدام طونار

آبی که خضر حیات ازو یافت * در میکده جو که جام دارد
 شول بر صو که خضر حیات اندن بولدی میخانه ده ایسه که جام طونار (مفردات)
 (آب) صو (یا) وحدتیه (خضر) م (حیات) م (از) من (او) ضمیر (یافت)
 بولدی (در) فی (میکده) میخانه (جو) ایسه (جام) م (دارد) طونار
 (معنای اشارتی) (ان الله شرابا اعده لاولیائه) الحدیث سرنجه عاشق صادق
 سلطاننی مدام طونار

جان حافظ * دور از اب هر خیس
 ودون باد) * محصول بیت * سبک
 لعل کی قرمزی دودا لک که حافظ لک
 جاتیدر هر خیس و دودک لیدن ابراغ
 اولسون یعنی همان حافظه نصیب اولسون
 غیری کتبه اولسون (وله ایضا)
 (تنت ساز طیبان نیازمند مباد *
 وجود نازک از زده * کز مباد)
 خواجه لک بو غزلی عیاده طریقه
 واقع در که جانشانه و یا ارباب دوستدن
 رینه ارسال بیورر نقت اضافتی لایه در
 سبک شکر دیکدر سبک از با حرفی صله
 ناز استغنا طیبانه اضافتی لایه در نیاز

عرض حاجت دیر لند فارسیده ادات نیتدر ترکیده بی معنای نیاز و وجود نازک اضافتی بیانه در
 و تابه اضافتی لایه از زده کز مباد اضافتی اسم معنای اضافتی از زده انجمنش و کز مباد ضرره دیر کاف عجمیک
 ضمیمه * محصول بیت * سبک شکر اطبا نازینه محتاج اولسون نازک وجود کده ضررک از زده سی اولسون یعنی وجود لک
 هر ضلین ضرر کور مسون (سلامت) همه آفاق در سلامت تست * هیچ عارضه شخص تو دردمند مباد) *
 افاددن مراد بوند تمام عالم در عارضه دین مراد مندر شخصدن مراد وجود دیر دردمند در دلی دیکدر * محصول بیت *

جميع مالک سلامتی منک مسلا متکده در یعنی سن جان عالم سین منک صحتک عالمک صحتک سیدرس
 منک وجود شریک بر عارضه ایل و بر عارضه در دل و زحلی اولسون (جال صورت و معنی زمین صحت نسبت
 که ظاهر دژم و باطن تزد بساد) جال و صورت و معنی یعنی ظاهرک و باطنک جال و جازدر که بر مضائق تقدیر اوله
 یعنی اهل صورت و اهل معنی بین بانک ضعی و یک سکونیه مصدر در حسن با بدن مبارک دیگر منک صحتک و صحتک
 نویه اضافتی لامیه در که بونده شرط محمودک جوابنده واقع اولان فامعنه در یعنی وقتا که جال صورت و معنی بین
 صحتک اولدینده پس ظاهرک دژم دالک

حیات ابدی بخش ابدی شول شراب عشق الهیکه صد هزار خضرانه
 مخبر و سر کردن او اب حیات ابدی بولشدر اول شرابی مر شد کاملک خانه
 تجلی اولان قلبدن طلب ایل که اومر شد شراب عشق الهی به مستعد جام طونار

سر رشته جان بجم بگذار کین رشته از نظام دارد

جان رشته منک اوینی جامه قوی زیر بورشته اندن نظام طونار (مفردات)
 (سر) اوج (رشته) ایلک (جان) م (با) للالبسه (جام) م (بگذار) قو
 (که) زیر (این) بو (رشته) م (ازو) اندن (نظام) م (دارد) طونار
 (معنای اشارتی) ای سالک صادق جان اراده منک ایلکی اوینی مر شد کاملک
 قلبی اراده سنه تسلیم ایل و کندی اراده و مختر مانکی مر شد قلبی اراده سنه ترک ایل
 زیرا منک بونفاتی اولان خام و پریشان اراده که اندن صلاح و نظام طونار

ماوی وزاهدان و تقوی تابار سر کدام دارد

بز و شراب وزاهد و تقوی عجب باره غنیک هوسنی طونار و اول مع منامنددر
 (مفردات) (ما) ز (ی) شراب (زهان) م (تقوی) م (تا) عجب (یار) م
 (سر) سودا و هوس (کدام) قننی (دارد) طونار (معنای اشارتی) ای
 منک منک محجو پینله اولان اراده که اهل بیک و اولوا الی بصارک اراده سی کی
 اولدین کور که بز شراب عشق الهی هوسیه بز وزاهد زهد و تقوی هوسیه در
 عجب فسخ عزایم صاحب اولان حق تعالی قننیک اراده سنی طونار میانه داراده
 حق نه کونه در بواسراره حق تعالیک بیلدر دیک عارف بالهدن غیر یار آگاه دکادر

بیرون زاب تو ساقیانیت در دور کسی که کام دارد

ای ساقی منک لیکدن طشره دکادر بر کیمه منک دورنده که مراد طونار (مفردات)
 (بیرون) طشره (ز) من (لب) طوداق (تو) سن (ساقیا) ای ساقی (نسبت)
 دکل (در) فی (دور) زمان (کس) کیمه (با) وحدتیه (کام) مراد (دارد)
 طونار (معنای اشارتی) ای قلب عاشقه شراب عشق افاضه ابدی ساقی وای
 خلقه مظهر فیض خدای باقی بیرم (ان هو الا وحی بوحی) سر نجه منک لب در
 حکمت فنا نیکدن طشره ظهور ایدر دکادر شول (فصل لما یرید) اولان فاعل
 مختسارک مراد ک غیری زیرا سکا فیض زماننده مرادی انجیق اول طونار که
 مراد مراد اللهدر

ترکس همه شیوهای منی از چشم خوشت بوم دارد

ترکس جمله منک شول یعنی منک لطیف چشمکدن قرضه طونار (مفردات)
 (ترکس) زین قدح دبدکلری چیچکدر (همه) جمله (شیوها) جلوه (مست)
 م (با) مصدریه (ان) من (چشم) کوز (خوش) لطیف (تا) خطاییه (با)
 للالبسه (وام) بروج (دارد) طونار (معنای اشارتی) یارب منک تجلیات
 انوار ذاتیه که مست و مسخر قری بوقدر علوم و کراماتی و بوقدر اسرار و حالاتی

منک

(هر آنکه روی چو ماهت بچشم بد یند بجز بر آتش غم جان او پسند مباد) بجز با حرف زائد جز غیر معنایه در آتش غم
 اضافتی بیانیه در جان اولامیه پسند اوزرک تجلی که برامز کوز دکاملک ایچون آتش بقار * محصول بیت * هر اول کیمه که منک ای کی
 یوز که برامز کوزله یافته یعنی سکا برامز نظر ایلله غم آتشدن غیری منک اوزر منک جانی سبدا و لمسون یعنی جانی غم آتشده
 یانسون و غمندن خلاص بولسون (شفاز کفیه شکر فشان حافظ جو * که حاجت بعلاج کلاب و قند مباد) گفته بونده
 مطلق ووزدر شکر فشان و صفت ترکیدر فشانیدن شکر صابجی دیگر گفته منک اکا اضافتی بیانیه در خوف قبل امر مفرد

مخاطب ایسته دیگر شفا مقدم مفعولدر که حرف تعلیل حاجت تاسی صغیر خطاب بعلاج با حرف صله علاج مصدر در عالم
 بعلاج باشد ن کلابه اضافتی مصدرک مفعولک اضافتی قدر شکر دیلر * محصول بیت * تواجیه مر یعنی اولان
 دوسته خطاب ادب و بیور شفا فی حافظک شکر فشان کلاب مندن ایسته یعنی مر ضنده حافظک شکر کی شیرین
 اشما رینی اوفو که علاج پذیر اوله سین تا که کلاب و قند علاجه محتاج اولیه سین (وله ایضا) (آنکس که بدست جام دارد *
 سلطانی * جم مدام دارد) با حرف مصدر چه اضافتی لامیه در مدام بونده دایم معنا سنه در اگر چه که باده ایها شدن
 خالی دکادر دارد بونده وار تقدن نمیدر

منک ذات شریف و لطیف عنايتدن قرضه طونار که (واقرضوا الله قرض الحسنه)
 سر نجه بولکه جان و بر منک ایل بولشدر

ذکر رخ و زلف تودلم را ورد بست که صبح و شام دارد

منک رخ و زلفک ذکر کوهکه برورد در که صبح و شام طونار (مفردات) (ذکر)
 م (رخ) یکلای (زلف) م (تو) سن (دل) را (کوهکه) (ورد) م (با) وحدتیه
 (است) در (صبح) صباح (شام) اخشام (دارد) طونار (معنای اشارتی)
 (الابد کرهه قطعتن القلوب) نظم جلیک سر نجه یارب دایم منکله انیس و جلیس
 اولوب دل درد منم ایدا و سرمد منک انوار ذاتیه که مسترق اولیق ایچون منک
 ذات و صفاتک ذکر قی قلب محزونمه برورد در که صباح و اخشام بحمد الله قلم
 دایم منک ذکرک طونار و ذکر شریفک سکونت بولور

رسنه ریش درد مندان نعلت منک تمام دارد

درد مندلک مجروح سینه سی اوزره منک دل کی لبک تمام منک طونار (مفردات) (ر)
 علی (سینه) کوکس (ریش) یاره (درد مندان) درد دایر (دل) طوداق (تا)
 خطاییه (منک) طوز (تمام) م (دارد) طونار (معنای اشارتی) یارب منک درد
 عشقکله سینه سی مجروح اولان درد مند عاشق فلر یک قلبی یاره سی اوکلی
 والم واضطرابی منقطع اولوب سکونت بولسی انجیق منک کلمات قد سیه که و تجلیات
 انسیه که ایل حاصل اولور

در چاه زنج چو حافظ ای جان حسن تو دوصد غلام دارد

ذقن قیوسنده حافظ کی ای جان منک حنک ایچوز غلام طونار (مفردات)
 (در) فی (چاه) قیو (زنج) چکه (چو) مثل (حافظ) م (ای) حرف ندا
 (جان) م (حسن) م (تو) سن (دو) ایکی (صد) یوز (غلام) م (دارد)
 طونار (معنای اشارتی) یارب منک غیب هو بیکدن و خلق عالم ادرا ککدن
 عاجز اولدینی کنه ذاتکدن ظهور ایدن شئونات اسرار لدیه که و تجلیات
 انوار قدسیه لا هو تیه که حسن و جلاله و اطاف و جلالت حافظ کی ایکی یوز
 بلکه نیجه یوزیک افتاده که و منک کرم و احسانکه منتظر فی حساب بیچاره که
 واردر حبیک محمد الصطفی صلی الله علیه وسلم عشقه کر مکله جله منی
 من بر مراد ایل یارب آمین بجه فخر المرسلین صلی الله علیه وسلم

وله ایضا

کسی که حسن خط دوست در نظر دارد محقه که او حاصل بصیر دارد

بر کیمه که دوستک حسن خطنی نظرنده طونار محقه قدر که اول کیمه بصیر
 حاصلی طونار (مفردات) (کسی که) بر کیمه که (حسن) م (خط) تازه صقال
 (دوست) م (در) فی (نظر) م (دارد) طونار (بحقیق) ثابت (است)
 در (او) اول (حاصل) م (بصیر) کوز (دارد) م (معنای اشارتی) (مارأیت
 منادی مصرع اول تانی به مر هوندر دور بونده غصه و زمان معنایه کسی با حرف وحدت که حرف رابط صفت
 کام بونده ابهام طریقیه و قصدر مراد دماغ معنایه * محصول بیت * ای ساقی منک لیکدن طشره بوقدر دورده و زمانده
 بر کیمه که کام دار اوله یعنی منک لیکدن غیری مراد صاحبی زمانده بر کیمه بوقدر ایکی معنی ایلده لبه نسبت کام
 خوبدر زباله کام آشیندر (ترکس همه شیوهای منی * از چشم خوش تووام * ترکس که اکا رومده زدن قدح
 دیلر چغنی اکا آتشیه انشادر در و بیام ترکس و قدح ترکس دیشدر علی الخصوص قورین الا کوزی دایرک چغنی که اکا
 کام دارد) لب تو اضافتی لامیه در ساقیا

منادی مصرع اول تانی به مر هوندر دور بونده غصه و زمان معنایه کسی با حرف وحدت که حرف رابط صفت
 کام بونده ابهام طریقیه و قصدر مراد دماغ معنایه * محصول بیت * ای ساقی منک لیکدن طشره بوقدر دورده و زمانده
 بر کیمه که کام دار اوله یعنی منک لیکدن غیری مراد صاحبی زمانده بر کیمه بوقدر ایکی معنی ایلده لبه نسبت کام
 خوبدر زباله کام آشیندر (ترکس همه شیوهای منی * از چشم خوش تووام * ترکس که اکا رومده زدن قدح
 دیلر چغنی اکا آتشیه انشادر در و بیام ترکس و قدح ترکس دیشدر علی الخصوص قورین الا کوزی دایرک چغنی که اکا
 کام دارد) لب تو اضافتی لامیه در ساقیا

شبهه و بهر ذریعہ شکم خسرو دیش (بیت) در خرابات هفتان کوی مستان غافلند * از شراب شوق جام ترکش
شهلای او * ظاهرا ترکش تشبیه اطراف بیاض منجم کی و ایچروسی زده مانل اولدنیچوندر ترکش مستانک نسبی
باشی او کنگه دوشور دیکچوندر شوهای مستی اضافتی لامیه در مستیده باحرف مصدر از چشم خوش اضافتی بیانیسه در
وتوبه اضافتی لامیه در وام یور جدر * محصول بیت * ترکس جیعامسک شیبوسنی و فنی سنک کوزل چشکدن
اودنج طوتار یعنی ترکس مستانه لک صنعتی سنک چشم مستکن استقراض ایلندر حاصلی ذاتنه مستانه لک بوق ایدی

۴۵۶

شیأ الاورایت الله فیه (سر نجه هر بر کیمسه که مظاهر ده ظاهری و مصنوعه
صانعی مشاهده به قادر اوله محققدر که اول کیمسه بصیرک حاصلی و نتیجه سی
بصیرت قلب صاحبدر و مشاهده جلال الهه مستدر اولوا الابصار دندر

چو خانه رخ طوفان اوسر طاعت * نهاده ایم مکر اونیج بردارد

انک فر مانی خطی اوزره قلم کی طاعت باشی فویشتر مکر اول دوست تیغ ایل
قاله پره (مفردات) (چو) مثل (خانه) قلم (بر) علی (خط) بازی (فرمان)
امر (او) ضمیر (سرباش) طاعت (اطاعت) (نهاده ایم) فویشتر (مکر) م
(او) ضمیر (یا) للملابسه (تیغ) قلمج (بردارد) قاله پره (معنای اشارتی)
یارب حبیبک محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم واسطه سیله ارسال بیوردیفک حکم
قرآن عظیم الشان و امر و فرمان حضرت الله و غفور و رحمانه جان و دلدن قلم کی
باش قریوب اطاعت و اتقیداده مکر اعذار شرعیه دن بر صدر ایل (لا یکلف الله
نفسا لا وسهها) سر نجه سن اول امری ادا سنده عاجز اولدنیض زمانده اوزر عین
رفع ایدمه سین به صحت بولدقه قضایک شرطیه

کسی یوصل تو چون شمع بافت پروانه * که زیر تیغ تو هر دم سری دکر دارد

سن شمع کینک وصاله بر کیمسه پروانه بولدی هر دم سنک تیغک التند بر غیری
باش طوته (مفردات) (کسی) بر کیمسه (یا) للملابسه (وصل) م (نو) سن
(چون) مثل (شمع) م (بافت) بولدی (پروانه) خبری و واسطه (زیر)
اشاغی (تیغ) قلمج (نو) سن (هر دم) هر نفس (سری) برایش (دک) غیر
(دارد) طوته (معنای اشارتی) (الله نور السموات والارض) سر نجه ای
منور السلام اولان ریم بر کیمسه که سنک ذات شریفک نورینک وصاله روسیله
ویار مظهر بیت بولدی اول کیمسه شکرانه سنک حکم و فضایک تیغک الله هر نفس
بر غیری باش طوته یعنی حکم و قضا که راضی اولوب امر و فرمانک امتثالده حد
هزار جانی دخی و ارایسه جله سنی سنک رضایک بولنده فدا ایلده

بیای بوس تودست کی رسید که او * چو آستانه برین در همیشه سر دارد

سنک ایاضکی اویمکه انک ال ارشدیکه او آستانه کی دایم باشی بوقیا اوزره طوته (مفردات)
(یا) للملابسه (بای) ایاق (بوس) اویمک (نو) سن (دست) ال (کسی) بر کیمسه
(رسید) ارشدی (او) م (چو) مثل (آستانه) اشک (بر) علی (این) بو
(در) قبو (همیشه) دایم (سرباش) (دارد) طوته (معنای اشارتی)
ای محبوب حقیقی سنک قریب تلمک و وصلت کا جلاک شول بر کیمسه به میسر
اولور که سنک در احسانکده اشک کی دایم ذل و حقارت آفاق الله باش
طوته و چکنده و هر یوزدن نفسی خور و خیر ایدوب حضرت الله خد متدن
وامر و فرماننه اطاعتدن بر دم جدا اولده

۴۵۷

دوسته اضافتی لامیه در نظر دارد نظرند طوتار یعنی نظرند و ارادر محققست محقق تفصیل یاشندن اسم مفعولدر مقرر
دیکدر بولده ایهام طریقله مذکور در زیر خطوطک برینه محقق در که حرف بیان حاصل بصیر اضافتی لامیه در
تیجه بصیر دیکدر * محصول بیت * بر کیمسه لک که دوستک حسن خطی نظرند اوله یعنی دوستک کوزل خطی
منظوری و سیر انکاهی اوله مقرر در کیمه انک حاصل بصیری یعنی قائده و نتیجه بصیری واردر (چو خانه رخ طوفان اوسر طاعت
اوسر طاعت * نهاده ایم مکر اونیج بردارد) خانه قلم خط فرمان اضافتی بیانیسه در سر طاعتده بولده در

بای بطیله و مصراع ثانی به سر هوند و سر طاعت مبتدا و نهاده ایم خبری مکر بولنده باشد یعنی اوله صکه معنایست در
اوجنبر غائب جانانه راجعدر تیغ باحرف استعانت بر دارد قاله پره تیغدن بولنده قلمش مراد اولقده ممکندر پس خانه
و خط و تیغ مرادات نظیر قیلند در قلم خطه باش قوی مجازدر و بر اقم کافده باش قور خطه قورمز و باشدن مراد
اوجندر * محصول بیت * قلم کی خط فرماننه یعنی فرماننده طاعت باشیری یعنی تسلیم باشیری قوششیردر اوله که اول
جان قلیله قاله پره یعنی بولنده جان و باش مبدولدر هر نجه که اینترایسه تصرف ایلسون بونیک قافیه سی معقول واقع
اولندر (کسی یوصل تو چون شمع بافت پروانه

۴۵۷

یزد رقیب نوروزی بسینه ام تیری * زبیس که تیغنت سیننه بی سبر دارد

سنک رقیبک و کون سیننه مه برتر اوردی از قده دنکه سنک غمک تیرنه سیننه سنی
سپرسز طوتار (مفردات) (یزد) اوردی (رقیب) م (نو) سن (روزی)
بر کون (بسنه) سیننه مه (نیری) براوق (ز) من (بس) ارقه (تیر) اوق (غم) م
(ت) خطابه (سینه) کوکس (بی سبر) قلفانسن (دارد) طوتار (معنای
اشارتی) یارب حکمت جلجله مقضاسی یزی مبتلا قیلد بک شیطان لعین و انسندن سوه
اقران بی دین که مستعاذ من الجنة والناس در و صراط مستقیم قطاع طر بقاردر
بورقیب بدخواه ارقه دن و بصودن صدر و نشرجه و ساوس شیطانیه تیر
زهرناکدن برتر اوردوب یزی حجاب غفلت ایلدیه محجوب ایلدی زیر بورقیب سنک قهرک
اوقینه سیننه لرن سپرسز طوتار لوقهر و لستکدن خوف ایتزل اما ذنا الله
من شر حامد اذا حمده

زهد خشک مالوم یار باده ناب * که بوی باده دماغ همیشه نردارد

زهد خشکدن مالوم صافی شرابی کتور ز بر شرابک فوفو سی دماغی تازه طوتار
(مفردات) (ز) من (زهد) م (خشک) قوری (مالوم) بیزارم (بیار) کتور
(باده) شراب (ناب) صافی (که) زیر (بوی) رابحه (دماغ) م (م) ضمیر
(همیشه) دایم (تر) تازه و لطیف (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب ریا
وسعه ایلدیه و ساوس شیطانیه ایلدیه اولان زهد و صلاح صوریدن مالوم و سکا
صیفیورم سن کره کله غل و غش ماسودن قلمی نطهر ایدیی شراب عشق یز
احسان ایلدیه زیر شراب عشق الهیه نک بوی رحانیه سی دایم دماغ جامی انس
حقه لطیف و ناز و مطنش و کشاده طوتار و ماسوی الهی و علل نفس و شیطان
بدخواهی کلی بخواید

زیاده هیبت اگر نیست این نه بس که ترا * دمی زو سوسه عقل بی خبر دارد

شرایدن سکا اگر هیچ قائده بوق ایدیه بوقائده تجری صکه سنی بر نفس عقل
وسوسه سندن بختبر طوتار (مفردات) (ز) من (باده) م (هیبت) هیچ سکا
(اگر) م (نیست) بوق ایدیه (این) بو (نه بس) تجری (ترا) سنی (دمی)
بر نفس (ز) من (وسوسه) م (عقل) م (بختبر) خبرسن (دارد) طوتار (معنای
اشارتی) ای زاهد خشک سنک صورتکی خراب ایدیی و ریاوسعه شرکاربینی
محو و نیای ایدیی شراب عشق الهیه دن سنک زعم فاسد کجه اگر سکا هیچ
قائده بوق ایدیه بوقائده تجری که سلطان عشق ظهور ایدکده قریه قلیکده تدبیر
معاش دنیا ایلدیه سنی حقدن غافل و محجوب قلیجی عقل معاش وسوسه سندن سنی
بختبر طوتار و نور حقه مستغرق قیلر بر نفس باری سنی دنیا سر خوشفتدن امین ایدر
و خلاص وری ایلر

۴۵۸

۴۵۸

بوس وصف ترکیبدر بوسیدنن ایاق اویچی دیکدر توبه اضافتی لامیه در دست رسیدن دخی بولده در بای بطیله که
رابط صفت و باحرف بیان اوجنبر کسی به راجعدر که اول اعتبار ایلدیه مصراع ثانیک مضمونیه موصوفدر آستانه
و آستان قیوایشکی این دردن مراد درجا نادر سر دارک مقدم مفعولدر * محصول بیت * سنک ایاضک اویمکه
بر کیمسه لک ال ارشور که اول کیمسه اشک کی باشی بوقیا اوزره طوته (مفردات)
باب معادکنده آستانه کی طاش بصدایوب طیارق دوشسته یعنی ملازم در کا کله اوله (یزد رقیب نوروزی بسینه ام تیری

از بس که تیرغمت سینه بی ستر دارد (بر دبا حرف تا کید رقیب تواضی لامیه در روزی یا حرف و حدیث تیری یا حرف و حدیث
 بس بونده جوق معنایسته در حاصلی کزیدن تعبیر در که حرف بیان تیرغمت اضافتی بیانیته شپرسنگ کمریله و ضحیه
 لغتدر چکنک یعنی پامال معنایسته در تکیم سینه الابراده حضرت مولانا جایی بیور مشدر (بیت) لاله سان سوخته
 داغ توأم * سینه و ش بی سیر باغ توأم * محصول بیت * سنگ رقیب بر کرن سینه مه برادق آوردی تیرغک سینه می
 زیاده چکنک و پامال طوندیغیون یعنی سینه غمک تیر غت پامال اولد یغیون رقیب جرأت ایدوب سینه بر تیر آوردی
 والا سینه پامال تیرغک اولد رقیبک نه

﴿ ۴۵۸ ﴾

﴿ کسی که از در تقوی قدم برون نهاده ﴾ بعزم میکند اکنون سر سفر دارد

بر کیمه که تقوی قیو سندن قدمی طشره قومدی شمدی میخانه قصده سفر هوسنی
 طوتار (مفردات) (کسی) بر کیمه (از) من قیسو (تقوی) م (قدم) م
 (برون) طشره (نهاده) قومدی (با) للملابسه (عزم) قصد (میکند) میخانه
 (اکنون) شمدی (سر) هوس (سفر) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی)
 ای زاهد خشک بر کیمه که جیع عمری زهد و تقوی صورتی پکروب معنادن
 و در عشق الهیدن خبردار اولدی شمدی بوحالنده عشق الهی بولنه سلوک
 دهوا سن اید هیهات هیهات که صورتی و معنی ضدان لایق معنادن عمارت پامانده
 ظاهر که خراب اولسی شرط لازمدر

﴿ دل شکسته حافظ بخاک خواهد برد ﴾ چوله داغ هوایی که در جگر دارد

حافظ شکسته کوکلی قبره ایلنسر در لاله کی شول بر محبت داغیکه جگر کنده
 طوتار (مفردات) (دل) کوکل (شکسته) صنفی (حافظ) م (با) للملابسه
 (خاک) طپراق (خواهد) ایلن (برد) ایلن (جو) مثل (لاله) م (داغ) م
 (هوا) محبت (با) وحدتیه (در) فی (جگر) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی)
 زهد و تقوی صورتی لذت عشق الهی اولیجق داننه بی منز کی کندو دن برگر
 و بر خیر لوان اولد یغندن (الا لامان لمان لاجبه له) حدیث شریفی سر نهجه انجیق
 قبول در که عشق و محبت الهی اولیجق حافظک منظر رحان اولان قاب منکسری
 لاله کی جگر کنده اولان داغ محبتی قبره ایلنسر در یعنی راه عشقه ثابت قدمدر

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ آنکه از سبیل اوغالبه تانی دارد ﴾ باز پاداشد کان ناز وعتی دارد

اول محبو بکه غایه انک زلفندن بر حرارت طوتار کبر و عاشقانه ناز و عتاب طوتار
 (مفردات) (آنکه) اول محبویه (از) من (سبیل) زلف (او) صمیر (غایه)
 سک خالص (تاب) حرارت (با) وحدتیه (دارد) طوتار (باز) کبرو (با)
 للملابسه (دلشد کان) عاشقانه (ناز) م (عتاب) م (دارد) طوتار (معنای
 اشارتی) اول محبویه حقیقه انک آثار تجلیات صفاتندن و اشرفات انوار نازندن
 عاشقانه نجات ریح رحان ایلد معطر اولان قلوبی کا هی بر حرارت و تجلیات
 قرین حضرت طوتار و کا هی اول حضرت بی نیاز کمال استغنا سندن عاشقانه
 انوار جلالک استار بله بر ناز و عتاب طوتار

﴿ از سر کشته خود بیکدر همچون باد ﴾ چه توان کرد که عمرت شتابی دارد

کندی منجیر و مفتونک طرفندن باد کی بکرنه ایلک ممکندر که عمر در یعنی عمر کی
 بر شتاب طوتار (مفردات) (از) من (سر) طرف (کشته) مفتونک با خود سر
 کشته منجیر (خود) کندی (بیکدر) بکرن (همچون) مثل (باد) بل (چه)
 نه (توان) ممکن (کرد) ایلک (عمرت) عمر کیدر (شتابی) بر عجله (دارد)

﴿ طوتار ﴾

هپ عقل مقتضاستنددر (کسی که از در تقوی قدم برون نهاده) بعزم میکند اکنون سر سفر دارد (کسی یا حرف
 و حدیث تقوی اضافتی بیانیته در قدم نهاده مقدم معنایستد بعزم یا حرف مصاحبت میکند اضافتی مصدرک معنایسته
 اضافتدر سر سفر اضافتی لامیه در * محصول بیت * بر کیمه که تقوی قیو سندن قدمی طشره قومدی شمدی یعنی
 طریق تقوای هر کز جهمدی شمدی میخانه عزیمه سفر سودا سنی طوتار یعنی بیانیته به و ارق نیستند حاصلی هر کز بیاده
 ایچمیان شمدی بانه ایچک هوسنده در (دل شکسته حافظ بخاک خواهد برد * چوله داغ هواییکه بر جگر دارد)

دل شکسته حافظ اضافتی یعنی لف و نشر طر بقیه بیانیته و لامیه بخاک یا حرف صله برد بونده بردن معنایسته در خواهد
 برد مقدم معنایستد صریحی و بخاک غیر صریحی چو ادات تشبیه داغ هوایی اضافتی بیانیته یا حرف و حدیث صکد حرف
 رابط صفت * محصول بیت * حافظک قریق کوکلی خاکه یعنی مقبره به ایلد یسر در لاله کی بر هواداغی که جگر کنده وار در
 یعنی لاله کی کوکلینده اولان داغ محبت اولجه کتر و جاز در که خواهد برد فاعلی دل شکسته به راجع ضمیر اوله و معنوی
 داغ هوا اوله بلکه بواولی در (وله ایضا) (آن که از سبیل اوغالبه تانی دارد * باز باشد کان ناز وعتی دارد) آنکه
 اصلکنده آنکس که ایلدی تکیم سابقا

﴿ ۴۵۹ ﴾

طوتار (معنای اشارتی) (تجلی حق ناکا آید * اما بر دل آگاه آید) خواستجه
 اول محبویه حقیقی کندی بوانه جان فدا ایدن عاشقانه طرفنه هر یار سر عتله
 فیض و تجلیاتی احسان ایدر امانه ممکندر که عمر کی سر عتله کذر ایدن فیض
 و تجلیاتی بی صفت حق سهو و خطا دن مرکب اولان عبد عاجز طوته مکر عتله
 ایلد یغنده بعید کلددر

﴿ آب حیوان اگر آنست که در ادب دوست ﴾ روشنیست این که خضر بر سر آبی دارد

آب حیات اگر اول ایلد که دوستک لی طوتار روشندر بو که خضر آب حیاتدن
 نصیب بر سر آب طوتار (مفردات) (آب حیوان) م (اگر آنست که) اگر اول
 ایلد که (دارد) طوتار (لب) دوداق (دوست) م (رو شاست) ظاهر در
 (این که) بو که (خضر) م (بهره) نصیب (سراب) م (با) وحدتیه (دارد)
 طوتار (معنای اشارتی) حقیقه آب حیات حیات چادانه سبب اولان
 تجلی و کلام حق و عتله فیاض مطلقدر بوخسه ظاهر در که بو حضرت
 خضر نبینک ایچدیکی آب حیات ایلد به به سبب اولد یغندن بر سر آب کیدر
 عاشقک صوسن جانده شفا سی بوقدر

﴿ ماه خورشید عیش زبس پرده زلف ﴾ آفتابیت کدر پیش مهایی دارد

انک خورشید کی منور عذاری زلف پرده سی اردندن بر آفتابدر که او کددر بر عتاب طوتار
 (مفردات) (ماه) آی مراد عذاردر (خورشید نما) کونش کی (ش) صمیر
 (ز) من (بس) زد (پرده) م (زلف) م (آفتاب) م (با) وحدتیه (است)
 در (در) فی (پیش) اوک (عتاب) بولوت (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای
 اشارتی) عاشقک صوسن جانده شفا سی چال ذات آفتاب حقیقه در که اول چال
 ذات الهیدک ظهوری تجلیسی ذاتک مظهری اولان اصحاب و صفاتی پرده سی
 اردنده آفتاب صورتک صاحب اردندن ظهوری کیدر اول جهات نور ایلنک
 رفی دخی به عتله الله محتاجدر و فناء الله شاهد نور جلاله

﴿ چشم من کرد بهر کوشه روان سبیل سرشک ﴾ ناهمی سرو تران باقی دارد

بنم چشم هر کوشه به سرشک سبیل روان ایلدی ناسنک سرو سهی کی فک
 بر آله ناز طوته (مفردات) (چشم) کوز (من) بن (کرد) ایلدی (بهر
 کوشه) هر کوشه به (روان) اقیبی (سبیل) م (سرشک) کوز یاشی (تا) حتی
 (سهی سرو) قامت بالا (ترا) سنک (نازه) م (با) للملابسه (آب) صو (با)
 (وحدتیه) دارد (طوته) معنای اشارتی (یارب بحمد الله بنده سنک توفیق
 و عتله اول عالم آرا اولان انوار جلال با کالک بلا حجاب مشاهد سی ایلد
 نیجه مدت کوشه وحدتدره کوزم یاشی سبیل کی روان ایلد اوله که سنک تقاضندن
 سینه اولان ذات شریفک توری بو آب چشمه بلا حجاب ظهوره کتورم
 و مشاهد ایدم زرا کثر بکا جالب رحمت و باعث امکان مشاهداتدر

پسان اولندی سبیل زلفده و خطله
 مستمدر تنه که انیس اله شافده ایچسینه
 بیان ایلشددر بونده ایچسینه ده تحملی
 وارغالبه عوام تحریف ایدوب قلیه مسک
 دید کلری خوش قو قو لی نسنه در در اول
 بو که غایه اسمی قوبان سلیمان بن عبد الملک
 ابن مرواندر والعهده علی الراوی تابی
 ناب بونده حرارت معنایسته در و سبیل
 نسبتله بیچ معنایسته در یعنی غیرت
 ورشک وحدت معنایسته اولقه تمکین
 و یا حرف تکبر حرف وحدت اخذ
 ایدنر لاله مشاهد کاندلده کجده
 کوکلی کتله یعنی عاشقانه عتله عتاب فاقق
 و از اراق بیانه حرف شکر حرف وحدت
 طوتی بلده ش * محصول بیت * اول
 کیمه که انک سبیل زلفنده غایه ناک تابی
 یعنی حرارتی واضطرابی و غیرت و رشکی
 وار در کتله عاشق دلشدله ناز وعتی
 واردر (از سر کشته خود بیکدر) همچون
 باد * چه توان کرد که عمرت و شتابی
 دارد * سر بونده جهت و جانب معنایسته در
 سرک کشته به و کشته ناک خود انفضه
 اضافتدری لامیه در میکدر فعل مضارع
 حال کچر دیکدر کرد بونده کردن
 معنایسته در که حرف تهلل شتابی شتاب
 اسمر ابومک معنایسته و بیانه حرف تکبر
 * محصول بیت * اول جان کندی
 کتله سی یاتندن بل کی کچر کیدر نه ایلک
 اولور که عمر در عتله ایلد شتابی وار یعنی
 تیر کیمه سندن نجب ایلک اولر زرا
 عمر در تیر کچر (آب حیوان اگر آنست که
 دارد آب یار * روشنیست این که خضر
 بهر سر آبی دارد) آب حیوان اضافتی
 بیانیته بهزه نصیب و حصه معنایسته در
 سراب شوره بر زده ابراقدن صو کی
 کورین هیانه در بر تر کیمه ایلانم سالقم
 در بر سر ایلد یانکیر ایچوند * محصول بیت * آب حیوان اگر اول ایلد که بارک ایلد در ظاهر در بو که حضرت خضرک
 نصیبی اولان آب بقا دکل سر ایدر حاصلی آب بقا و ماء الحیات دید کلری ایلد جانده اولددر که جانده قنار و حضرت
 خضرک ظلالده ایچدو کتله جوق قیو بقا و شای بوقدر همان سر آب حکمنده در (ماه خورشید عیش زبس پرده زلف
 * آفتابیت که در پیش صحابی دارد) ماهک خورشید نایه اضافتی بیانیته خورشید نما و صف زکبیدر کونش
 کورینی آی یا خود کونش کورینشی که مراد روی زیبا سیدر پس بونده ارد معنایسته در پرده به اضافتی لامیه در

و برده نك زلفه پايانده آفتاب است با حرف وحدت كه رابط صفت مصابي ده بانگير همچون ديدن ببارد سويلش
 * محمول بيت * اول بجا ناك كوفش كور بشلي اي يوزي رده زلفي آورده بر آفتابدر كه او كنده مصابي و از بهي
 يوزي آفتاب وزلفي مصابدر (چشم من كرد بهر كوشه روان سيل سر شك * ناسهي سر و زلفا يي دارد) بهر
 كوشه با حرف صله سيل سر شك اضافتي پايانده در تا حرف تعليل سهي سر و اسلنده سر و سهي ادي اضافت موصوف
 الي صفت فيلند در ضرورت وزن همچون نفيديم و تا خبر اولدي ياي با حرف تنكير وحدت همچون دكلدر بعضيلر زعم
 ابلديكي كمي * محمول بيت * بنم
 چشم هر كوشه به سيل سر شك روان
 ابلدي يعني كوز يا ذين آفتاب تاسك سر و
 سهي كمي قامت موزونكي آب روان الي
 تازه و زلفه حاصل جوق كره الي كندن
 مراد كوز يا شيله نك سر و قد يكي تازه
 طوب صولدر ما مقدر (غزه شوخ توخوم
 بخطا ميرزد * فرصش باد كه خوش
 فكر صوابي دارد) غزه اسزلت عر بده
 قولامقدر اما عجم هاه تقيله كوزدن
 و قاشدن صادر اولان حركته ديرل
 شوخه اضافتي پايانده و شوخك توبه
 لايه در خوم مقدم مفعولدر ميرزدك
 و بخطا اكاملقدر فرصش پادشاه خيمر
 غزه را جمدر كه حرف تعليل خوش
 ابو فكر صوابه اضافتي پايانده و يا كنه
 حرف تنكير در * محمول بيت * سنك
 غزه شوخك قاضي خطا الي دوكر غزه
 شوخك فرصتي او اسونكه صواب فكري
 وار يعني بنم خوم دوكر فكر صواب
 ابلدي سنك غزه شوخك فرصتي او اسونكه
 بو خصوصه رأي صائب صاحبدر
 (چشم مخمور تودار دزدلم قصد جكر
 * ترك مست مكر ميل كيايي دارد)
 چشم مخمور اضافتي پايانده و تو اضافتي
 لايه در قصد جكر اضافتي صدر ك
 مفعولانده اضافتدر ترك مست اضافتي
 پايانده مكر بونده كاه مفعولانده در ميل
 كياي اضافتدر صدر ك مفعولانده اضافتدر
 و با حرف تنكير حرف وحدت طون
 بطه ش * محمول بيت * سنك مخمورانه
 كوزك دلدن جكر قصدي يعني جكر
 كياي اسز عجيب دكل زلفا سر خوش
 تاتاردركا نه كياه ميل ابلدي كياه
 مانلدركا تاتا رجنسي انه زياده مانلدرك
 علي انحصوصكه كياي اوله (جان بيمار
 مرانست ز نوروي سوال * اي خوش
 آن خسته كه از دوست جوابي دارد)
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق

غزه شوخ توخوم بخطا ميرزد * فرصش باد كه خوش فكر صوابي دارد *
 سنك شوخ غرك بنم قاضي خطا الي دوكر اكافرصت اولسون زلفا لطيف
 بر طوغي و مقبول فكر طونار (مفردات) (غزه) كوز الي اشارت (شوخ)
 مقبول (نو) سن (خوم) قاضي (خطا) خطا الي (ميرزد) دوكر (فرصت)
 م (ش) ضمير (باد) اولسون (كه) زلفا (خوش) م (فكر) م (صواب)
 طوغي (يا) وحدتبه (دارد) طونار (مشتي اشارتي) يارب كچه سنك نظر
 متابك جكر قاضي شرقه ديدنه كندن مرور ابلدي كمي روان اعني صورتا عظم
 بلا الي ورنوع هلاك نفعه مسماه كمي كور يذو اما حقيقتده اول فرصت
 مشابه اولان نظر متابك ميب حيات ابلدي اولد ينيچون قهر صورتده عين
 لطفدر و محضا بر امر صوابدر

چشم مخمور تودار دزدلم قصد جكر * ترك مست مكر ميل كيايي دارد *
 سنك مخمور چشمك بنم كوكلدن جكر قصدن طونار مست تركدر مكر ركب
 ميلن طونار (مفردات) (چشم) كوز (مخمور) مست (نو) سن (دارد)
 طونار (ز) من (دلم) كوكلم (قصد) م (جكر) م (ترك) محبوب (مست) م
 (است) در (ميل) م (كباب) م (يا) وحدتبه (دارد) طونار (مشتي اشارتي)
 اشارتي (يارب سنك علل واغرا ضدن عاري اولان نظر مسماه سنك انجني شفاف
 حب الي ودرد مشتله كرفار اولش سويدي قله در صورت بي مسماه دكلدر اول
 نظر متابك بر محبوب مستفيدر كه عاشقك كوزي باشلي باغري باشلي جكري دلك
 دلك ياغش كباب كمي آتشي اولسه ميل و مراد المشر

جان بيمار مرانست ز نوروي سوال * اي خوش آن خسته كه از دوست جوابي دارد *
 بنم خسته جانم سندن سوال مجال بوقدر اي خوش اول خسته كه دوستن
 بر جواب طونار (مفردات) (جان) م (بهار) خسته (مرا) بنم (نست) يوق
 (ز) من (نو) سن (روي) وجه (سوال) م (اي) ندا (خوش) م (آن) اول
 (خسته) م (كه) م (از) من (دوست) م (جواب) م (يا) وحدتبه (دارد)
 طونار (مشتي اشارتي) يارب (هلك بحل حسي عن سوال) سر بجه سنك
 شوق افاك الي خسته اولش جانم سندن سوال مجال بوقدر سعادت اول خسته
 درد عشق الهوي اولان عاشق جانم كه تضرع و نیاز سر و بجه مدت سعي و جان
 كداز سر حضرت حقدن برفض و نجلباته و بر نظر متابك ابرشه

كي كند سوي دل خسته حافظ نظري * چشم مستش كه بهر كوشه خرابي دارد *
 حافظك خسته كوكلي جانم جني بر نظر ابلدي اول محبوبك مست چشمي كه
 هر كوشه ده بر خراب طونار (مفردات) (ي) جني (كشد) ابلدي (سوي)
 جانب (دل) كوكل (خسته) م (حافظ) م (نظري) بر نظر (چشم) م (مست)
 م (ش) ضمير (يا) ظرفيه (كوشه) م (خراب) م (يا) وحدتبه (دارد)

طونار *
 جان بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق
 كياي بيمار اضافتي پايانده بيمار وصف تركيدر اسلنده آورده بيم ابلدي قور ق

كه جاناني باغي او خسته تكم اليه (سوي دل خسته حافظ نظري كي اقتصاد * چشم مستش كه بهر كوشه خرابي دارد)
 سوي دل اضافتي لايه در و دل خسته اضافتي پايانده و مستك ناي صيغه لايه كه خوف رابط صفت بهر كوشه با حرف
 ظرف خرابي يا وحدت * محمول بيت * حافظك خسته كوكلي جانم جني بر نظر ابلدي اول محبوبك مست چشمي كه
 كوشه ده بر خرابي و اريعي عشاق بي نهايه و بي پايان مالك اولان چشم مستك حافظك خسته دلته جني التفات ابلدي يعني ايلز
 ديكد راسنهام انكاري طريقيه (وله ايضا) (دوش از جناب آصفه بك بشارت آمد * كز حضرت سليمان عشرت
 اشارت آمد) دوش بونده دون كچه

دبكدر آصفدن مراد بونده شاه شجاعك
 وز بري قوام الدين در كه خواجه ك
 مر بيسدر بك بشارت اضافتي لايه در
 بشارت بك كمريله مرده در كه حرف
 بيان بك بشارتدر حضرت سليمان
 مراد شاه شجاعدر عشرت اصلنده
 بعشرتدر با ضرورت وز نيچون حذف
 اولدي * محمول بيت * دون كچه
 وز براعظم جانيندن مشتلي بيكي كادي
 كه پاد شاه جانيندن عشرته اشارت
 كادي يعني شاه شجاع تحت سلطنته جلوس
 ايلد كده عيشا پادشاه اولقي حبيبه بانه به
 اجازت و بردي ز برادشاه اندن اول
 شويله يساغ الماش ابلدي كه كيمه ادك
 آكفه قادر دكل ابلدي ايچكك شويله
 طورسون حاصل يوبيت مفعولانده قصه به
 تله بيدر (خاك وجود مارا از آب ديدنه
 كل كن * و بران سراري دل را كا عمارت
 آمد) خاك وجود ما اضافتدر لايه در آب
 ديدنه ديه در كل كن بالحق الي
 و بران سراري دل اصلنده سراري و بران
 دل ابلدي اضافت پايانده الي صكره
 ضرورت وز نيچون اضافتي فك ابلدوب
 تركيب مزجي ابلدي و بران سراري ده
 مضافي اولشدر كا بونده وقت مسماه در
 عمارت مصدر در عر بيمر دن بهي
 نصر بانندن عوام تاس عمارت ريغيه
 تعمير استعمال ابلدي كاري غلط فاشدر
 زيرا تعمير عمري و ياشي اوزون ايلكدر
 عمر عمري و ياشي چوق اولسه ديرل
 * محمول بيت * زم وجود مزخا كني آب
 ديدنه مزله كل الي بهي يوغر ز را كوكل
 و بران سراري بك عمارتي وقتي كادي
 حاصل جانيانده خطساب ابلدوب بيورر
 بري شو اقدر اغلات كه وجود مزخا كني
 كل اولسون زلفا اغلاق حبيبه كوكل
 اضطرانده نوعا تسلي كلور كه عمارت

خاك وجود مارا از آب باد كل كن * و بران سراري دل را كا عمارت آمد *
 زم وجود مزخا كني آب باده دن كل الي و بران اولش كوكل سرانك عمارتي
 وقتي كادي (مفردات) (خاك) طيراني (وجود) م (مارا) زم (از) من (آب)
 (صو) باده (شراب) كل (چامور) كن (الي) و بران م (سراري) اول (دل) كوكل
 (را) ادات مفعول (كاه) وقت (عمارتي) م (آمد) كادي (معنای اشارتي)
 چونكه حق تعاليدن بواذن و اشارت او انجني اي وارث محمدی اولان مرشد م
 سنكه رحمت مهادن اولان حبيب الله صلي الله تعالی عليه و سلم خليفه سي سدين
 مستخلفك سيد الكائنات كي بري رافت و شفقت الي راه حقه ارشاد و اهدا بانه
 رياضات و مجاهدات بونه سنده اريدوب خاك وجود مزخا عتيق و محبت آيله تخمير اليه
 زيرا بو عالم تعلقات ماسوي الي و بران اولش تخمكه ماسمان حقيقي اولان قلبك
 عمارت وقتي كادي بو عرض الله اولان قلبك عمارت حصولي انجني بوام رفوب اولان
 دنيا در (اذا مات الانسان انقلب عله)

عبيم نبوش زنهاري خرقه می آلود * كان بارك دامن بهر زيارت آمد *
 اي می آلود خرقه زنهاري عبيم سترابه زيرا اول بارك دامن يار زيارت همچون كادي
 (مفردات) (عبيم) بنم عبيم (نبوش) سترابه (زنهار) قطعا (اي خرقه) م

دنيا در (اذا مات الانسان انقلب عله)
 و بران سراري دل بيور ديني اولدر (عبيم نبوش زنهاري خرقه می آلود * كان بارك دامن بهر زيارت آمد)
 عبيم اضافتي مصدر ك مفعولانده اضفیدر نبوش فعل امر مفرد مخاطب عبيم مقدم مفعولانده زنهاري ادات تنبيه خرقه می
 آلود اضافتي پايانده در شرابه بولا شق خرقه دبكدركا كه حرف تعليل آن اشارتدر ربا كه پاكك پاك دامن اضافتي
 پايانده در پاك دامن انكي پاك * محمول بيت * اي شرابه بولا شق خرقه البته عبيم اورت و كسبه زيرا اول بارك دامن
 پاك زيارت همچون كادي يعني اول بارك دامن جانان زيارتي همچون كادي ابلدي اي خرقه می آلود عبيم سترابه حاله واقف اولسون

(این) ح بی نهایت کز حسن یار گفتند * حرفیست از هزاران کاندیر عبارت آمد شرح بی نهایت اضافتی
بیانیه در کز که حرف رابط صفت و حسن یار لامیه حرفیست یا وحدت ازمن تبیینیه معنایست در هزاران هزار کز جمیدر نیجه يك
دیگر کاندیر که حرف رابط صفت و یا حرف بیان اندر بای صله معنایست در عبارت تکلمه دیر * محصول بیت * بوی
نهایت شرح که یار کز حسن یار گفتند * حرفیست از هزاران کاندیر عبارت آمد شرح بی نهایت اضافتی

﴿ ٤٦٢ ﴾

(بی آلود) شرباب بولشش (که) ذرا (آن) اول (یار) م (پاک) م (دامن) م
(بهر) تملیل (ز بارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای عشق و محبت
آلوده اولان لباس تقوی من نیم عیوب نفسانی ستر و ازاله ایله یعنی ای عاشق
ظاهر و باطنی (فاسقم کا امرت) سریت مظهر ایله ز را عرش الله اولان قلب
تقوی و طهارتله عبارت بولد قبحه تجلیات رب العالیله محل اوله من (انقلب
مضعفه اذا صلیت صلح الجسد کله) حکمیجه صلاح و تقوی جسد ظاهری
سلامت کلدیر

﴿ این شرح بی نهایت کز حسن دوست گفتند * حرفیست از هزاران کاندیر عبارت آمد *
بویانین شرباب شرباب که دوست کاندیر دیدیلر نیجه یکدن بر حرفدر که عبارت کلدی
(مفردات) (این) بو (شرح) م (بی نهایت) نهایتین (ز) من (حسن) م
(دوست) م (گفتند) دیدیلر (حرف) م (یا) وحدتیه (است) در (از) من
(هزاران) یکدل (اندر) فی (عبارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) بوقلب عارفه
سوح و فیضان ایدن تجلیات ربانی و انوار قدسیه سمعایدن و علوم لدنیه مکتونه دن
عارف بالله لسانده بوقدر شرح و بیان بی نهایت اول عبارت صفتین اذواق
روحانیه آمیزان مشکاه زندن نیجه یکدن بر حرفدر که عبارت کلدی

﴿ امروز جای هر کس پیدا شود ز خوبان * کان ماه مجلس افروز بهر صدارت آمد *
بوگون هر کس یری خوبار دن ظاهر اولور ز اول مجلس روشن ابدیجی آی
صدارت ایچون کلدی (مفردات) (امروز) بوگون (جای) محل (هر کس) م
(پیدا) ظاهر (شود) اولور (ز) من (خوبان) محبوبلر (که) ذرا (آن) اول
(ماه) آی (مجلس افروز) مجلس روشن ابدیجی (بهر) تملیل (صدارت) م
(آمد) کلدی (معنای اشارتی) بوگون یعنی عالم دنیا به هر کس قدری
و محلی محبوبدن ظاهر در که دنیای سون دیندر و کلابدر دارم نین اولان آخری
سون نفس مشتهامک اسیر پدر ایله و رجاء بدر انجیق حضرت الهی سون عارف بالله
دائما تجلیات انوار ذاتیه الهیه ک و علوم لدنیه باینه ک مظاهری اولور الالبدر ز را
اول منور السموات والارض اولان حضرت الله باقی و لازاله و جله محبوبلر اوزره
صدورنده مقدرلا محبوب الا الله در (لا اله الا الله محمد رسول الله) صلی الله
تعالی علیه وسلم حجت اقو مدر

﴿ بر تخت جم که تاجش معراج آفتابست * همت نکر که موری باین - حقارت آمد *
جک تختی اوزره که انک تاجی آفتابک معراجیدر همتی کور که رمور بو حقارت کلدی
(مفردات) (بر) علی (تخت) م (جم) اسم شاه (تاج) م (ش) ضمیر (معراج) م
(آفتاب) کونش (است) در (همت) م (نکر) باقی (مور) قرنیجه (یا) وحدتیه
(با) مع (این) بو (حقارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) (العظمة
ازاری و الکبریه ردائی فن نازعتی فیهما قدغه فی التار) حدیث قدسیسی سر نیجه

﴿ اول ﴾

کیدر که معراج آفتابدر همتی کور که موز بو مقدار حقارتله اول تخت چقدی و سلیمانله مکالمه ایلدی بو بیت سلیمانله
قرنیجه قصه سنه تلمیهدر اما حقیقتله المره بطریق بهمته حسنیجه * همت ترغیهدر نکیم همت الرجال تعلق الجبال مشهور در

(از چشم شوخش ای دل ایمان خودنکه دار * کان جادوی کانکش از بهر غارت آمد) چشم شوخ اضافتی بیانیست در
شین خبر جانانه راجعدر نکه دار صفتی طوب یعنی حفظ ایله کان که حرف تعلیل جادوی کانکش اضافتی بیانیست در کانکش
وصف ترکیبدر کشیددن بای چکی
دیگدر غارت یغما * محصول بیت *
ای دل جانانک شوخ چشمدن کلدی
ایمانکی حفظ و صیانت ایله ز را اول
کانکش جادو یعنی چشم جانان یغما
ایچون کلدی یعنی دین و دل یغما ایملک
ایچون کلدی کورنر چشمنی جادو به تشبیه
ایملر سحرله تسخیر قلوب ایلد بکیچون
و کانکش اولدی یعنی ابروره نسبتدر کانه که
فاشلی بایبنی چشمنی کلدی چکر کرر
(در یاست مجلس شاه در باب وقت در باب هان
ای زبان کشیده گاه تجارت آمد) در یاست
مقدم خبر مجلس شاه و مؤخر مبتدا
واضافتی لایه در و شاهدن مراد شاه
شجاعدر که خواجده زیاده الکافات اوزره
ایملر ز را حاجی قسوام الک وزیر
و خواجده نک محبی و مریدی ایدی در باب
تا کید لفظی قیلند ندر وقت مضافی
محذوف قدر تقدیر کلام در باب فرصت
وقت ایدی ضرورت و زنیچون حذف
اولندی البته وقت فرصتی اکلک غفلت
ایله دیگدر به ضبطلر ایملی در بابک
دائی مضموم اوقوب مناسبی و ردیلر
فی الحقیقه کلام عربده تأسیس تا کیددن
اولی در اما بولک کی برده سه لایه بیجم
تأسیسی قبول ایملر اگر چه کدر بالفاظیه
آشاند ر قائل هان فارسیده تیر اولدیگدر
اسماء افعال ندر ای حرف ندا منادا سی
محذوف قدری ای مرد زبان کشید ایدی
ضرورت و زنیچون حذف اولندی زبان
چکش ایددیگدر کابوئد، وقت مناسبه در
بعض نسخهده وقت واقعدر تجارت
اضافتی لامیه در * محصول بیت *
خواجده حضرتلری تیریدلر بقریه نفس
شریفه خطاب ایدوب پیورر شاه
شیعاع مجلس شریفی علم و فضل
ومعرفت و سخا و کرم ذکریدر وقتک
فرصتی اکلک و بول البته تیر اول کلمه ای مرد زبان کشید، تجارت وقتی کلدی یعنی هر نه که مقصود ایدر سین بو مجلس
شریف واسطه سبیله حاصل اولور همان فرصتی فوت ایله

﴿ ٤٦٣ ﴾

اول عظمت و کبریا انجیق کند و به مخصوص اولوب انوار ذاتیه سنه مظهر بته
وصفات علیه سبیله موصوفیه عظمت و اجلال کسب ایلین عباد مکرمون که
کلیدی اول بی مثل و بی نظیر اولان پادشاه حقیقتیک در احسانک محض ایلریدر
رما، مهیندن خلق اولوب هر نه قدر دنی اولان نفس و هوا ایله ابتلا ده بوقدر
حقارت صوریده اولش ایکن همت عالیلرین کسور که لقا الله به محبت نفسی
و وجودی ترک ایدوب ریاضات و مجاهدات ایله (اناجلیس من ذکرنی) حدیث
شریفی سر نیجه عاوشان صاحبی اولان حضرت الله ایله بلا واسطه مکالمه و تحت
عزیمه مجالسده و موانده ده مظهر تجلیات انوار قدسیه الهیه به مستغرق دائمی
اولشاردرتکم مور هر نه قدر حقیقتیه ده همت بلند ایله تحت سلیمان علیه السلامه
چقوب انکله مصاحبت ایلدی

﴿ از چشم شوخش ای دل ایمان خودنکه دار * کان جادوی کانکش از بهر غارت آمد *
آلک شوخ چشمدن ای دل کندو ایمانکی صافله ز را اول کانکش جادو غارتدن ایچون
کلیدی (مفردات) (از) من (چشم) کوز (شوخی) مقبول (ش) ضمیر (ای دل)
ی کوکل (ایمان) م (خود) کندی (نکه دار) صافله (که) ذرا (جادو) م (کانکش)
بای چکی (از) من (بهر) تملیل (غارت) یغما (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
قال الله تعالی (انما یخشی الله من عباده العلماء) آیت جلیله سی سر نیجه معرفه
الهیه زیاده اولانک خوبی زیاده در انکیچون انبیاء عظام مامونین ایکن برله
خوف اجلالدن خالی دکلردر ای کوکل من مامونیندن دکلدن علم و معرفتکه
و کشف و کرامتکه عجب و غرور ایله شیطانک و بلم و برصیصا کی عابد و عارفک عجب
و غرور ایله بی ادبانه حرکتلرین و خوف الهیه ترک ایدکلرندن نه گونه مقهور و مملوب
المعرفه و ایمان اولدقلرین ملاحظه ایدوب حضرت قهار و جبار اولان اللهک قهر
و غضب ایله اولان نظرندن دائما خوف و خشیتده اولوب کندی ایمانکی صافین
ز را عقلاری مخبر قیلچی قهارک قهر و غضب ایله ایمانکی یغما به و برک خوفی
دخی واردر اعاننا الله تعالی من سلب ایمان

﴿ در یاست مجلس شاه در باب وقت در باب هان * همت نکر که موری باین - حقارت آمد *
شاهک مجلسی در یادر وقتی اکلک آگاه اول ای زبان چکمش کیمه تجارت
وقتی کلدی (مفردات) (در باب) هم (است) در (مجلس) م (شاه) م (در باب)
اکله (وقت) م (در باب) اکله (هان) آگاه اول (زبان) م (کشید) چکمش
(وقت) م (تجارت) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای کوکل کرچه مقارنت
عنایه الله ایله عبد حقیرک رب عظیم و جلیله تحت عزیمه انیت و بحالده سی
مکتدر لکن اول شاه حقیقتیک انسیبی مجلسی در بای بی نهایت کبی زیاده خوقا کدر
ودهشت آباد در کرچه منافی بی شمارد اما مهالکی هم بی حایدر شاه مجلسی
و آداب صحیحی و وقت انسبی اکله اکله خوف و خشیتله آدابی مراقب و محافظ

فرصتی اکلک و بول البته تیر اول کلمه ای مرد زبان کشید، تجارت وقتی کلدی یعنی هر نه که مقصود ایدر سین بو مجلس
شریف واسطه سبیله حاصل اولور همان فرصتی فوت ایله

(آلوده) توحافظ فیضی زشاه درخواه * کان عنصر ساحت بهر طهارت آمد (آلوده) همزه حرف توسل و یا خطاب
ایچوندر بولا شقین دیکدر حافظ منادی حرف ندا محذوف فیضی با حرف تنکیر و یا حدث و حدثه قصر ایلیان عنصر
ایلدی در حرف تا کید خواه فعل امر غیر مخاطب ایسته و دیله دیکدر ز کان که حرف تعلیل عنصر دور تدر آب و خاک و باد
و آتش که جمع اجسام و نازدن می کیدر پس یونده عنصر دن ذات و یاو جو دمرا در ساحت جوهر دلک و سخاوت
دیکدر طهارت مصدر پاکلاک معنایسته
* محصول بیت * ای حافظ سن آلوده *
فقر و افلاس سین پادشاهدن فیض و کرم
ایسته زبرا اول ذات وجود مخفی فقر
افلاس آلاشدن سنی تطهیر ایچون
کلدی یعنی علما و صلحی فقر الایشدن
تفایص ایچون دنبایه کلدی (وله ایضا)
(برید باد صبا دوشم آکهی آورد) که روز
مخت و غم رو بکونهی آورد (برید باک فقی
و رانک کسریله پیکدر افطر بریدک یاده
و بادک صبا به اضناقلری بیایه در دوش
یونده دون کچه معنایسته در میم ضمیر
دهی جهندن آورد فعلته معید در ضمیر
منسوب متصل معنایسته و آکهی و کونهی
یازی مصدریه در * محصول بیت *
باد صبا پکی دون کچه بکا خبر داراق
کنوردی یعنی بی اگاه ایلدیکه مخت
و غم کوئی قصه لغه یوز کنوردی یعنی
قصصلی (بطران صبحی دهم جامه *
چاک * بدین نوید که باد صبح کهی آورد)
بطران با حرف صله صبح صبح
و فتنه ایچون شرابه درل و یا حرف
نسبت بطران صبحی اصنافی
لامید در صبح باده سنی ایچیکه منسوب
مطر بلر یعنی سحرده باده نوش اولان
سازنده و کونده ره دهم فعل مضارع
متکلم مع الفیر در جامه چاک اضافی
پسایه در و دهیم مفعول صریحی
و بطران غیر صریحی بدین با حرف سبب
این اسم اشارت در نوید که مشتق در که
حرف رابط صفت باد صبح کهی اضافی
بیانیه سحر که سحر وقتی دیکدر زبرا که
گاهدن مخفف در که وقت معنایسته در
و یا حرف نسبت سحر و فتنه منسوب
دیکدر * محصول بیت * صبحی
مطر بلرینه و ره لم برید صبح و پردیکی
خبردن اوتوری چاک ایلد بکر جامدی

اولکه (من ترك اداب السابرد الی اصطبل الدواب) آگاه اول ای هر مرتبه
نفس و شیطان الندن زبان چکش کیمه وقت تجارت کندی و بولکی محافظه
و میراقبه اداب شرط لازمدر

آلوده توحافظ فیضی زشاه درخواه * کان عنصر ساحت بهر طهارت آمد *
ای حافظ سن ضعیف سین شاددن بر فیض ایسته زبرا اول مخفی ذات غیر بی پان ایتمک
ایچون کلدی (مفردات) (آلوده) ضعیف و ملوث (نو) سن (حافظ) (فیض) احسان
(با) وحدتیه (ز) من (شاه) (م) درخواه (ایسته) (که) زبرا (عنصر) ذات
(ساحت) (سخاوت) (بهر) (تعلیل) (طهارت) (م) آمد (کلدی) (معنای اشارتی) ای
حافظ سن برضه و حجاب بشریه ایله ملوث برید عاجز سین بنف و شیطان الندن
خود بخودانه خلاص بولوب انس حق ایله و تجلیات فیاض مطلق ایله شرفیاب اوله من سین
همان دائم صدهزار نضرع و ابتهاج ایله پرله یوزل سوروب اول شاه حققتدن فیض
واحسان و استعانت و غفران طلب ایله زبرا اول جود و کرم صاحبی اولان حضرت
الله (کان الله ولم یکن معه شیء) ایکن و انسان (لم یکن شیء مذکورا) ایکن معرفت
ذاتیه سینه محبت حکمتدن ایچون اکرم مخوفاتدن اولان انسانی مرآت ذات و مجلای
صفات و مستعد انوار ذات قیلدی و کمال کرمدن درگاه علیه سنده نیاز مند اولان
عبد عاجز بی تلو یثات بشر به دن پاک و طاهر قلوب بینه اول عبد ناتوانی کندی
معرفت و احسانه مظهر البشدر

وله ایضا *

برید باد صبا دوشم آکهی آورد * که روز مخت و غم رو بکونهی آورد *
باد صبا پکی دون کچه بکا آگاه کنوردی که مخت و غم کوئی قصه لغه یوز
کنوردی (مفردات) (برید) پک (باد صبا) صاحبی (دوش) دون کچه
(م) ضمیر (آکاهی) (خبردار) (با) مصدریه (آورد) کنوردی (روز) کوئی
(مخت و غم) (م) (رو) یوز (با) للملابسه (کوئی) قصه (با) مصدریه (آورد)
کنوردی (معنای اشارتی) بحمد الله محضا فضل و کرم الهیه باده دون کچه
جانب حققتدن برقبض و تجلی بنشوب کدورات ماسوا ایله قله حاصل اولان
انقباضی رفع ایلیوب انوار تجلیات ذات الهیه دن بکا آگاه کنوردی بوله دیو که
ای عاشق صادق حضرت الله جد و ثنا ایله که قبض و حجاب اولان مخت و غم
کوئی قصه لغه یوز کنوردی و انوار تجلیات جمال الله استراق دولتی اکواری کوردی

بطران صبحی دهم جامه چاک * بدین نوید که باد صبح کهی آورد *
جامه چای صبح شرابک مجلک مطر بلرینه و ره لم یوشنزه که سحر وقتک
بی کنوردی (مفردات) (با) للملابسه (مطران) چالنجیلر (صبح) صبح
ایچان شراب (با) نسبی (دهم) و ره لم (جامه) فتنان (چاک) بر تق (این)
(نو) (نوید) (بشارت) (باد صبح) سحر بی (که) وقت (با) نسبیه آورد کنوردی

معنای *

مشتق سبیله که باد صبح کهی یعنی باد صبا کنوردی

پسایه که توحوریه شت را رضوان * بدین جهان ز برای دل زهی آورد *
و یا حرف بیان حور بهشت اضافی لامید در حور اگرچه صریحه جمع حور و حورادر اما غم مفرد محمله استعمال ایلدی بدین حال
همزه دن مقلوب بدین جهان دیکدر یا حرف صله ز برای زای مفرد محمدر ضرورت وزن ایچون دل زهی اضافی
لامید در زهی اکثر قول یعنی جبه معنایسته استعمال ایلدی اما اصله یوش اوغلانته درل یعنی بنا شمه اوغلانته حور بهشت
آورد مک مقدم مفعول صریحی و بدین جهان غیر صریحی رضوان مبتدا و آورد خبری رضوان جنت قبولیسته
و خزینه دارینه درل * محصول بیت *
خواجه جائانه خطابه ایلیوب یوزر
کل کل سن جنت حور یسنی رضوان
بوجهانه بوقولک کوکلیچون کنوردی
یعنی سن جنت حور یسین و بوجهانه
سنی بن کوکل و بروب سو مک ایچون
رضوان کنوردی حاصلی دنبایه سن بکا
جانان اولتچیرون کلش سین بامدی کل
بکا یار اول اغیار اوله (همی) رویم بشیراز
باعنایت دوست * زهی رفیق که بختم
بهمر هی آورد) بهمن نهفته مصرع
اول بوله واقدر که (نسیم زلف توشد
خضر رهام اندر) عشق همی ده هازاندر
تا کید ایچون مبروم فعل مضارع متکلم
مع الفیر کیدر زده کدر اوله و کل وجهه بشیراز
با حرف صله شیراز خواجه نک شهر بینه
درل که غم بلادینک کزیده لرنددر که
دیشلر (بیت) چه مصر و چه شام
چه بروجه بحر * همسه روستا بینه
و شیراز شهر * باعنایت بامصاحبت ایچوندر
عنایت مصدر در قصه معنایسته فعل
ماضی و مضارع یعنی للمفعول مستعملدر
مثلا عنایت بجا جنت و اعنی بجا جنت عنایت
درل عنایت دوست اضافی لایه عون
دوست معنایسته در زهی کاه محسیندر
و فعل تعجب معنایسته مستعملدر که حرف
رابط صفت بهمر هی با حرف صله همزه
همرا همدن مخفف بولداش دیکدر
و یا حرف مصدر رفیق آورد مک مقدم
مفعول صریحی و بهمر هی غیر صریحی
* محصول بیت * شیراز کیده لم و کیده ز
دوست عون و عنایتله نه خوش رفیقدر که
طالع بولداش خفه کنوردی یعنی عنایت دوست
نه خوش رفیقدر که بختم اتی بولداش خفه
کنوردی یعنی بکا بولداش ایلدی اما اول
بر نسخه به نسبت معنی نسیم زلف توحافظی
لامیه لرور خضر رهامده بوله در اندر

(معنای اشارتی) (ان الله شرایا بعد لاولیاته فاشتر بواطنوا) الی آخره حدیث
شریفی سر بنجه صباحه و اشرفات تجلیات انوار الهیه تک بزم کبی عاجز و بیچاره
کرم و احسان اولسنه واسطه اولان می شد کامله چاک کبی اعتباردن ساقط
اولان وجود ناشایسته مزی فدا ایله لم یوشنزه که وقت سحرده بزه احسان
اولان فضل و کرم الهی بزم استعداد بزدن دکلدر بلکه اول می شد کامله نظرری
و همی برکاتنددر

پسایه که توحوریه شت را رضوان * بدین جهان ز برای دل زهی آورد *
کل کل که سن جنت حور یسنی رضوان بوجهانه بینه تک کوکلندن ایچون کنوردی
(مفردات) (پسایه) کل کل (نو) سن (حوری) (م) (بهشت) جنت (را)
ادات مفعول (رضوان) (م) (ان) (بو) (جهان) (م) (ز) من (برای) (تعلیل) (دل)
کوکل (زهی) قول (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) کل کل ای اطف جالده
و حسن صفتده حوری بهشت آسا اولان مرشد خلیفه الله جنت آجله تک
مالکی رضوانی خالق اولان حضرت الله سنی بولداش جنت عاجله اولان
مرفعه الله جنته مالک و متصرف قلوب قوللرنگ خانه تجلی الهی اولان قلیلرنگ
اصلاحی ایچون کنوردی

نسیم زلف توشد خضر رهام اندر عشق * زهی رفیق که بختم بهمر هی آورد *
مشقه سنک زلفک رایحه سی بکا خضر را اولدی زهی رفیق که بختم بکا بولداش خفه
کنوردی (مفردات) (نسیم) رایحه (زلف) (م) (نو) سن (شد) اولدی
(خضر) (م) (راه) بول (م) ضمیر (اندر) فی (عشق) (م) (زهی) (عجب) (رفیق)
(م) (بختم) طالع (با) للملابسه (هر) بولداش (با) مصدریه (آورد)
کنوردی (معنای اشارتی) ای وارث محمدی و هادی راه احمدی اولان
مرشد سنک خلق عنایت آماری فیض رایحه ریح رحانک و فضل نظر احسان
و لطف برهانک رایحه مشقه بکا علم عالم لدی بر خضر راه اولدی مرشد مک
بولک کبی عالی معنی و نظرو حجابی محضا حضرت الهک عنایتله بر عجب رفیقدر که
بختم بکا بولداش خفه کنوردی

همی رویم بشیراز باعنایت دوست * زهی دلیل که ایزد بهمر هی آورد *
دائم شیراز کیدر ز دوستک عنایتله عجب دلیل که الله تعالی بکا بولداش خفه
کنوردی (مفردات) (همی) دائم (رویم) کیده رز (با) ظرفیه (شیراز) (م) (با)
مع عنایت دوست (م) (زهی) عجب (دلیل) (م) (ایزد) الله تعالی (بهمر هی)
بولداش خفه (آورد) کنوردی (معنای اشارتی) حضرت الهک عنایتله
و مرشد عالی همک نظری برکاتله بحمد الله شمدی سیر و سلوک و فوج و اقبال
قلیظ وطن اصلیز اولان عالم قدس و عالم ارواح جانبده در حضرت الهک فیض

ادان ظرفدر فی معنایسته تقدیری اندره عشق ضرورت وزن ایچون ره حذف اولاندی محضون سنک زلفک
نسیمی بکا بول خضری اولدی طریق عشقه یعنی بکا بولداش اولدی طریق عشق جاننده دیکدر قافیه دن خبردار
اولیلر مصرع ثابده رفیق ریخته توید و دلیل لفظ اشارتی ایراد الیکله ایکی بیت ایلتلر اما عجب نادانلق اظهار ایلتلر
(جهنمها که رسید ازدم بخر که ماه * چو یاد حاض آن ماه خر کهی آورد) جذ بونده مبالغه افاده ایلدی ناله تک جمعیدر
که حرف بیان بحر که با حرف صله خر که خبر کاهدن مخفف در زم اوینه درل که کوچر اولی ز کانلر کیده ایله اوریلو اولی بدین

اگر چه حقیقت در اوله دیر نیکم سابقا تحقیق میوز ایلدی ماهه اضافتی ابکی وجهه در حر کهندن مراد فلک ماهه
ایسه اضافت لامیه در واکر مراد کندی ایسه یسایه در مصراع ثانیه اولان تتابع اضافت لامیه در آوردن فاعلی
دله راجع اولان ضمیر در مفعول صریحی یاد عارضه معاون اوله که عجم فاعل وزنی اوزرینه اولان الفاظ صریح اوج لفظند
نصرف ایشلدن عارض که صقال بق بر در و حاتم که بر مخی عربک استبددر و کافر لفظند اوچنی به اده سیه بیوی
نافه بیک رساله شده ذکر ایشوز خر کهمی یاسی حرف نسبتدر * محصول بیت * عجب مبالغه ناله که خر که ماهه ایشدی
بنم دلدن چونکه اول خر کاهه منسوب

و تجلیسته و وصلت انسیه سنه وصوله اول عیسی نفس می شدم بر عییب دایلدن که
الله عظیم الشان کرمتدن یونک کی وسیله بی بکا بود ایشله کتوردی

چونکه ناله که رسید از دلم بحرمن ماه * چو باد عارض آن مایه کهمی آورد *
نه ناله که کوکبدن خرمن ماهه ایشدی چونکه اول خر کهمی ماهک عارضی خاطر
کتوردی (مفردات) (چه) نه (ناله) ناله (رسید) ایشدی (زدم)
کوکبدن (یا) للملابسه (خرمن) م (ماه) آی (چو) چونکه (عارضی)
یکای (آن) اول (ماه خر کهمی) یعنی چادرده بستانش کون کورمده که محبوب
(آورد) (کتوردی) (معنای اشارتی) بحمد الله اول عیسی نفس می شد کاهه کهمی
بر کایله اول وقتکه اول حجاب عزمده منور اولان محبوب حقیقت ذات بیخونه
وصلت واذ وانی نسبت خاطر خطور ایدوب جناب عزمه صد هزار اضرع
و نیاز ایه و درد عشقه جان و دلدن اول قدر عییب ناله ز و فرباه و فغان ایلدیمکه
آتش عشقه ماسوی الله خرمنی با کایه احراق اولانددر

چونکه بحر خاطر ماکوش کین کلاه نمده * بسا شکست که برافسر شهی آورد *
بزم شکسته خاطر منک جبرنه سعی ایه زرا بومده کلاه شاهلق تاجنه جوق شکست
کتوردی (مفردات) (یا) للملابسه (جبر) یاره صارمقی (خاطر) قلب (ما)
ز (کوش) سعی (که) زرا (این) بو (کلاه) م (نمده) کچه (بسا) جوق
(شکست) قرقاق (بر) علی (افسر) ناج (شه) یاد شاه (یا) مصدریه (آورد)
کتوردی (معنای اشارتی) ای صورت پرست اولان کیهه اگر ابکی جهسانده
باشکک سلا متنی ایستد ایشک بزم بودرد عشقه یاره لی صتی قلیزیک یاره سنه بر جبره
صارمده و قلیزنی نمیر ایشک سعی ایه زرا بو صورت طائی ترک ایلدوب قیصر صورتده
کورین انبیا و ایلاره طین ایه (ماله هذا ال رسول باکل الطعام ویشی فی الاسواق)
معاده سنده اولان منکر اولیا و انبیا اواش جوق یاد شاهلرک یوانکار تاجلرینی
باشنه طار کتوردوب و هلاک اید به ایه هلاک ایدوب اسفل ساقینه ایشدر مشدر

چونکه رسالتدایت منصور بر فلک حافظ * چو الجا بجناب شهنشهی آورد *
حافظ نصرت سجا غنی فلک اوزره ایشدردی وقتکه اول شاهنشاهک جنبانه
الجا کتوردی (مفردات) (رسالتد) ایشدردی (دایت) صتی (منصور) نصرت
(بر) علی (فلک) م (حافظ) م (چو) چونکه (الجا) رجا و نیاز (یا) للملابسه
(جناب) حضور (شهنشهی) یاد شاهلر پادشاهه منسوب (آورد) کتوردی
(معنای اشارتی) بحمد الله حافظ الله و رسول الله اطاعت ایدوب (کل
الطرق مسدوده الا من اتقنی اثر رسول الله) مقال سرتجه حضرت رسول الله
صلی الله تعالی علیه و سلمه تیمیله صراط مستقیمه ثباته درگاه جناب حقه الجا
و نضرع و نیاز ایه نصرت سجا غنی فلک اوزره ایشدردی * و له ایضا *

چونکه آنکه رخسار ترازنگ کل و نسرن داد * صبر و آرام تواندین مسکین داد *

اول

صفت اوله وچا زرد که منصور دن شاه منصور مراد اوله که خواجهک می یارنددر و خواجه بودیوانده انی نیجه برده ذکر
ایشدر کاه صریحا و کاه کتابه رسالتد فاعلی حافظدر الجا اتصال یا بدن مصدر در صیغتی معنایه بجناب با حرف
صله جناب فناء البیت اوک حویلی و حیاتی معنایه در شهنشاه شهنشاهین و شهنشاه شاهنشاهدن متعقددر شاهنشاه اصلده
شاه شاهان ایدی ترکیب اضافی ایدی پادشاهلر پادشاهی معنایه تقدیم و تأخیر سیهه ترکیب مزجی قلندی آوردن فاعلی
حافظه راجع ضمیر در مفعول صریحی الجا و غیر صریحی بجناب شهنشهی به اضافتی لامیه در وای شهنشهی

حرف نسبتدر حرف وحدت طوبی معنایه چوق صیغتی بر یاد شاهلر پادشاهی در کاهه کتوردی دین کشته مضایق
بر خوجه صیغتیله ماضی و یایی اعتبار ایدن ماضی قیلوب مصراعک معنایه چونکه اول یاد شاهک جنبانه الجا
کتوردی دین دخی بی معنی سویش * محصول بیت * حافظ نصرت سجا غنی و یا منصور اولان سجا غنی و یا دشا
منصورک سجا غنی فلک ایشدردی چونکه شاه منصوره منسوب جنبانه الجا کتوردی یعنی صیغتی حاصلی شاه منصورک
مداحی اولوب اکا انساب الیک سیهه سجا غنی کوکله ایشدردی شعرادن یونک کی نکات اد مایدر حقیقی دکلسدر
(وله ایضا) (آنکه رخسار ترازنگ کل و نسرن داد)

داد * صبر و آرام تواندین مسکین داد *
آن اسم اشارتدر الله بهیدله اشارت
بن کوره در که بزدن اراغرنا کچه که اول
بزه بقیددر که حرف بیان نسرن و نسرن
براق چیک اسمیدر روده ده اکا
کل نسرن دیر ل دادک فاعلی انک
مشار الیه راجع تحتدر ضمیر در ورخسار
مفعول اولی ورنک کل مفعول ثانیه
ورخسار تراوندن کل اضافتی لامیه در
آرام اسمدر آرامیدن دکنه معنایه
تواند فعل مضارع مفرد غایبدر بن با حرف
صله ورنک مسکینه اضافتی یایه دریای
بطنیله دادک فاعلی بنه معهود ضمیر در
و مفعول صریحی صبر و غیر صریحی
بن * محصول بیت * اول الله که سنک
ورخسار که کل و نسرن رنگنی و بردی
یعنی قرنی قزل و آقنی آق براندی حاصلی
شول که سکا کوزنگ و بردی بنه کیهه ده
صبر و آرام و بر مکه قادر در یعنی بکا
سکون و قرار و بر مکه قادر در (و آنکه
کیسوی ترا رسم اطاوول آموخت * هم
تواند کرش داد من غمکین داد) و او حرف
عطف و او عاطف یازانلر عطف الذنی
بیلر ایش کبس و صاچ بلو کیدر تریه
اضافتی لامیه در رسم عادت اطاووله
اضافتی لامیه اطاوول ظم و نمدی معنایه در
آموخت فاعلی بنه ضمیر سابقدر و کیسوی
مفعول اولی در و رسم مفعول ثانیه
تواند فاعلی کر مشدر و شین ضمیر
بنه الله راجع در داد عدل و انصافدر دادک
نه اضافتی لامیه در ورنک غمکینه یایه
* محصول بیت * دخی اول الله که سنک
کیسوی که ظم و نمدی عادت و فانونی
او کرندی انک کر می قادر در سنک زلفکدن
غمکینه انصاف ایلکه یعنی بکا عدل
و داد و بر مکه حاصلی ایلدی تطاوولک

اول الله که سنک رخسار که کل و نسرن رنگنی و بردی بن مسکینه صبر و آرام و بر مکه
دخی قادر در (مفردات) (آنکه) اول الله که (رخسار) یکای (ترا) سنک (رنک)
م (کل) م (نسرن) یساض کل (داد) و بردی (صبر) م (آرام) راحت
(تواند) قادر در (یا) للملابسه (من) بن (مسکین) م (داد) و بردی (معنای
اشارتی) بی وارث محمدی اولان مرشد مر می اول الله که سنک مظهر تجلی الهی
اولان فلک نورنگ آتاری و اشارتی سیمای صلاحه و رخسار مبارک کده کل
و نسرن کی ظاهره کتوردوب سنک یوز کدن نیجه محبوب اولان کیهه رک قلب
مغنی کشاد ایلدی حضرت واهب اله عبادین امید ایدر مک بن مسکینه دخی راه
عشقنده اولان درد و بلا به صبر و آرام و بر مک و نور ذلیله سیهه قلبی منفیع
و منفیع قلیفه و کرمیله زنی دخی مسرور ایشکه قادر در

چونکه آنکه کیسوی ترا رسم اطاوول آموخت * هم تواند کرش داد من غمکین داد *
اول الله که سنک کیسوی که ظم عادتنی او کرندی هم انک کر می قادر در بن غمکین
دادنی و بر مکه (مفردات) (آنکه) اول الله که (ترا) سنک (کیسوی) زلف (رسم)
نادت (طاوول) ظم (آموخت) او کرندی (هم) دخی (تواند) قادر در (کرم)
م (ش) ضمیر (داد) عدل و احسان (من) بن مسکین فقیر (غمکین) غلی (داد)
و بر مکه (معنای اشارتی) ای متصرف القلوب اولان خلیفه الله اول الله که
طالب عاشق ذاتی نورنه مظهر قلبی ایچون سنک دست نصر فکده ریاضات
و مجاهدات پونه سنده ایدوب قال و خالص البسال و محووی بحال انک رحمنی
سکا او کرندی (لا یضیع اجر المحسنین) اولان الله هم انک کر می قادر در بن غمکینه
کرم و احسان دادنی و بر مکه

چونکه من همان روز ز فرهاد طمع بیریدم * که عنان دل شیدا بلب شیرین داد *
بن همان اول کون فرهاددن امید کسدم که دیوانه کوکک عنائی شیرینک
لبنه و بردی (مفردات) (من) بن (هم) دخی (آن) اول (روز) کون (ز)
من (فرهاد) مشهور عاشق (طمع) م (بیریدم) کسدم (عنان) بولار (دل)
کوککل (شیدا) دل (یا) للملابسه (لب) دوداق (شیرین) مشهور
محبوبه نک اسمیدر (داد) و بردی (معنای اشارتی) اول عاشق فاینگ همت پیرایه
حلاقه ماسوا سندن اول کون امید کسدم که عشق مجازیده فرهاد دیوانه کوکک
عنائی شیرینک لبنه و انک اراده سنه تسلیم ایتدی کی اول عاشق صادق دخی
اراده سنی محبوب حقیقتک اراده شده محو و فانی ایلدوب (مرادی تابع لمرادک)
دیشدر که (لا یحیوب الا الله) در

چونکه کچ زرد کربود کچ قناعت باقیست * آنکه آن داد بشاهان بکدایان این داد *
اگر کچ زرد اولیه کچ قناعت باقیست اول الله که شاهلر آتی و بردی کداله بونی و بردی
(مفردات) (کچ) خزینه (زرد) اتشون (کر) اگر (نمود) اولیه (کچ)

چرا سینه و بر مکه زلفه نسبت اطاوول خوب واقع اواش (من همان روز ز فرهاد طمع بیریدم * که عنان دل شیدا بلب شیرین داد)
طمع پونه امید معنایه در بیریدم فعل ماضی متکلم وحده کسرم دیمکه رطمع مقدم مفعول صریحی و ز فرهاد
غیر صریحی که حرف بیان عشان اوین دیر کتی ده اضافتی و دلک شیدایه اضافتی یایه در بلب با حرف صله لب شیرین
اضافتی لامیه در دادک فاعلی فرهاد و مفعول صریحی عشان و غیر صریحی بلب شیرینه ایهام وار * محصول بیت *
بن همان اول کون فرهاددن امید کسدم که دیوانه کوکک عنائی شیرینک لبنه و انک اراده سنه تسلیم ایتدی کی اول عاشق صادق دخی
اراده سنی محبوب حقیقتک اراده شده محو و فانی ایلدوب (مرادی تابع لمرادک) دیشدر که (لا یحیوب الا الله) در

کوکلی اگا و ردیگدن بیلیم باشدن چیقان (کج زر کج بود کج فصاحت باقیست) آنکه آن قادی شاهان بکدلیان این داد (کج زر اضافی بیایه النون خزینه می دیگر کج فصاحت بوند کاف عجمی فتوح اولوب اولکی کج خزینه معاشه اولق جائز وهری معنوم اولوب بوجاق معاشه اولق جائز قنسی ایله اضافی پانیدر آن اسم اشاندر کج زر و این کج فصاحت داد قادی الیه الله راجع صبردر ایکی برده به اولیک کج معنوم صبر می آن در و غیر صبر می شاهان وایکجه کج معنوم صبر می بکد ایاندر * محصول بیت * خواجه یوردر کج بزد النون خزینه می اولر سه فصاحت بوجاقی باقیست یعنی اگا مالک دیکدر اول الله که

خزینه (فصاحت باقی) م (است) در (آنکه) اول الله که (آن) آقی (داد) وردی (شاهان) پادشاهاره (بکدلیان) فقیره (این) وینی (داد) وردی (معنای اشاری) اول قادی فی الله اولوب علاقه ماسوادی قطع اولان عاشق ایچسون اگر آتون خزینه می و دنیا مال بوق ایله قطع مالیه مانع کلدن زیر اول عاشق بر سلطان حقیقتدر که (الفنا کز لایفی) دولتی آنکچون باقیدر اول الله که پادشاه صوراره خزینه دنیای فایه بی و بر مشدر غنای قلب ایله (الفقر فخری) ظاهر سلطانر بینه بوجاق کزنی و بر مشدر

چوخس عروسیست جهان ازده صورت لیکن هر که پیوست بدو عر خودش کاین داد

جهان صورت بوزندن بر لطیف کلیدر لکن هر کیم که اگا اولشدی وانی قبول ایلدی کندو عرنی اگا کاین وردی (مفردات) (خوش) لطیف (عروس) کاین (با) وحدتیه (است) در (جهان) م (از) من (ره) بول (صورت) م (لیکن) م (هر که) هر کیم که (پیوست) اولشدی (بدو) آ که (عر) م (خود) کندو (ش) صبر (کاین) مهر (داد) وردی (معنای اشاری) بوا تلالی عالی اولان دنیای فایه صورت بوزندن بر لطیف عروس زبنا کیم نفس اماره بالسهوکه مشها سیدر لکن هر کیم که بوعروس زیبا کیم کورین (کلم) النام اوهام وخیالات) اولان دنیا عجزه سه کوکل وردی وانی قبول ایلدی مایه سعادت سرمدی اولان عری جوهر بی اگا کاین وروب عاقبتی خسرانده فالشدر

چو بعد ازین دست من و دامن سرواب جو * خاصه اکنون که صبارده فروردین داد

بوند فکرمه بنم ابرماتی کنارنده اولان سروک دامنه بیلدر خصوصاً شمدی که باد صبا فروردین مثلغی کتوردی (مفردات) (بسد ازین) بوند فکرمه (دست من) بنم ابرم (واو) مع (دامن) انا (سرو) م (لب) کنار (جو) ابرماتی (خاصه) م (اکنون) شمدی (صبا) م (مژده) م (فروردین) اول باز آبی (داد) وردی (معنای اشاری) اول صحر و مکار اولان دنیا عجزه سه کج (نیمها تم و شرابها سراب) بر او هام وخیالات اولدیق بیلدر کد فکرمه بکا لازم اولان صراط مستقیمه ثابت قدم مرشد مظهر علوم لدیه نکه الیه انکین طوبیوب دایم ابرم دامنه بیلدر اولقدر خصوصاً شمدی (الله زنی نیکو فیک) حدیث شریفک سرجه اول مرشد کامل بزه اسرار توحیدک بزد نشو و نمایی و انوار نجلیک ظهوری و پیدایی مثلغی کتوردی

چو در کف غصه دوران دل حافظ خون شد از فراق رخت ای خواجه قوام الدین داد

دورانک غصه می الله حافظک کوکلی خون اولدی سنک رخت فراقکدن ای خواجه قوام الدین داد (مفردات) (در) فی (کف) ال (غصه) م (دوران) جهان وزمان (دل) کوکل (حافظ) م (خون) قان (شر) اولدی (از) من (فراق) م (رخت) بکافی (تا) صبر (خواجه قوام الدین) مرشد کامل (داد)

کناری یعنی بن بونار الیه م بوناردن ابرم دیکدر بوا ووزنک تحقیق مکرر بیان اولشدر خصوصاً شمدی که صبا فروردین آنک مثلغی وردی یعنی اول بهار مثلغی وردی (در کف غصه دوران دل حافظ خون شد) از فراق رخت ای خواجه قوام الدین داد (غصه) کف اثباتی استعاره طریقیه پس اضافی بیایه در دوران اضافی لایه دل حافظ اضافیه لایه در و مبتدا و خون شد خبری فراق رخ اضافی لایه در خواجه دن بوند مراد و زردن تنکیم سابقا بیان اولشیدی قوام الدین بوند خواجه نکه می بیسی اولان ووزنک لقی در و انجی حسنی در قوامک قافله کجه و کسره جائز در اما کسره افکندن

داد احمد شکیات معاشه * محصول بیت * زمان و دوران غصه سنک اوچنده حافظک یورکی قان اولدی سنک رخت فراقکدن ای خواجه قوام الدین داد و فریاد و فغان یعنی شکایت آفراده رخصت عبارتی سحر حلال طریقیه واقعدر یعنی مصراع اوله و نانی به صرف الیک قابلدن (وله ایضا) (اگر دم زیش فتنه بارانکیرد * وراز طلب بنشینم بکینه بر خیزد) پیش شین صبر دلدن مر کوز اولان جانا نه راجعدر برانکیرد بر حرف تا کید انکیرد فصل مضارع مفرد غائب فتنه و فو بار و ورا کردن مخفف از طلب بنشینم فعل مضارع متکلم وحده طلبدن تقاضا ایدر سم یعنی فراغت ایدر سم بکینه با حرف صله و یا مصاحبت

مدد (معنای اشاری) آدیو زمر استمد ادفطره مرده پیدا اولان الوار نجلیه و لمرار توحید فی غایه حجاب اولان غصه دوران النون حافظک کوکلی خون اولدی بوجابدن فور تله مرشد کمال نظری و معنی لازمدر واکا عتاجرای مرشد جان بخشم خواجه قوام الدین سنک ذات شریفک فراقندن مر تبه هلاکدیم حضرت الله عشقه دایم مدد سنک بش (وله ایضا)

چو اگر روم زیش فتنه بارانکیرد * وراز طلب بنشینم بکینه بر خیزد

اگر انک اردن کیدم فتنه فو بار و اگر طلبدن او تورم و فراغت ایدم انتقامه قاتلدر (مفردات) (روم) کیدم (زیش) انک اردن (فتنه) فتندر (برانکیرد) فو بار و (وز) واکر (ز) من (طلب) م (بنشینم) او تورم (بکینه) انتقامه (برخیزد) قاتلدر (معنای اشاری) اول محبوب حقیقی بر غیور محبوبدر که کردد عشقه کندی طلبه اولسم و اظهار محبت ابرسم سو چلو او اورم (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ سر نجه بی انواع بلا به مبتلا قیلر واکر نعره بالله طلبدن فارغ اولسم حجاب غفلت ایله و معنی قلب ایله به نمود بالله انتقامه قاتلدر و جناب نرشدن به بد قیلر

چو کر رهگذری بکده اوزوفادای * چو کرد در پیش اقم چو یاد بکر بزد

واکر بر رهگذر برفس وفادار فادمن غسار کی انک اردنه دوشم باد کی قیصار (مفردات) (وکر) واکر (یا) ظرفیه (رهگذر) کچید بولی (یا) وحدتیه (بکرم) برفس (از) من (وفادار) و قاطونجی (یا) مصدریه (چو) مثل (کرد) غبار (در) فی (بی) آرقه (من) صبر (اقم) دوشم (چو) مثل (باد) بل (یا) زائد (کرزد) قیصار (معنای اشاری) کر برفس انوار نجلیات الهیه مظهر اولق ایچون صراط مستقیمه (اوقوا بالقدود) سر نجه وفادار فادمن مردان خدا انک آفاقری آتنده تراب اولسم و انله افتخار ایدوب بولرندن بر قدم طشره چمنیوب آرقه لینه دوشم مراد مراد اللهدر دیو به قبض و استئثار ایله معامله قیلر

چو وکر کنم طلب نیم بوسه صدا فوس * زحقه دهنش چون شکر فرو بزد

واکر یارم بوسه طلب الیم یوز تحضر وطن انک حقه به بکر دهانندن شکر کی اشاغده دو کاور (مفردات) (وکر) م (کنم) ایدم (طلب) م (نیم) یارم (بوسه) م (صد) یوز (افوس) حیف و صخره به (ز) من (حقه) م (دهن) آخر (ش) صبر (چون) مثل (شکر) م (فرو) آشاغده (رزد) دو کاور (معنای اشاری) اکر قریت کاهله دوقایات وصاله لذت رؤیت جلال الله طلب باسم ملائکه اسایله (باب النساء الحیض مالتراب ورب الارباب) خطاب شکر بارین قاضه قیلر

چو فراز و شیب بیان عشق دام بلاست * کجاست شیردل کز بلا نیر هیزد

عشق بیانک انشی و یوقشی بلا طوز اغیدر قنده در برارسلان یورکلی که بلادن برهیز انجه (مفردات) (فراز) یوقش (شیب) انش (بیان) صحر (عشق) م (دام) طوزانق (بلا) م (است) در (کجا) قنده (است) در (شیردل) ارسلان

معنونه اضافیدر و حقه دهنش اضافی بیایه و لایه در فرو لفظی بو نکه کی یلزده تا کیدم محض ایچون کاور ریزد فعل مضارع مفرد غائب لازمه متعدی پیشده مشترکد بوند لازمدر دو کاور معاشه * محصول بیت * واکر جانا دن یارم بوسه طم الیم یعنی طلب الیم یوز طمن و تحضر هائی حقه سنکدن شکر کی دو کاور حاصلی بر برینی او بک ایستیم نجه در لور وجهه بی مره لنور و صخره لنور که سنک کی به نیم بوسه لایق و مناسبر همان تیر اول طوریه و قیدر دیو (فراز و شیب بیان عشق دام بلاست * کجاست شیردل کز بلا نیر هیزد) فراز و شیب شیب انش

نوله نشیب ده لغتد ریسان عشق اضافتی بیایه دریسایان عشقه فرازوشیب اثباتی استعاره طریقه دردم بلا اضافیده
بیایه دریکجا ست مقدم خبر شیردلی مؤخریندا نقد برکلام مرد شیر دلبر یا حرف وحدت برارسلان یوز کلی دیکدر
که حرف را بط صفت نر هیزد فعل نفی مستقبل مفرد غائب برهیز ایله یعنی صافیه * محصول بیت * عشق ایلاتک
یوقشی وایشی بلا طوزا خیدر یعنی عشق کند یسی دام بلاد قنده در برارسلان یوز کلی ارکه بلادن قاجبه یعنی عشق
بلا شدن صافیه حاصلی عاشق غمکش

و غزه ده و بلا زده کرک ز پراسلواک
طریق عشق نازک چلبیلر ایشی دیکدر
یوکا تیور دن یوزک و باقر دن جکر کرک
(من آن فریب که دز کس توی بنیم *
پس آب روی که با خاک ره برآسبرد)
فریب الدامه تک استمیر ترکسدن مراد
چشمدر تشبیه کتبه طریقه که حرف بیان
با خاک با صاحب ایشی و یا حرف صله
خاکره اضافتی لامیه در بر حرف ناکید
آسبرد فعل مضارع مفرد غائب قاریش
و قاریشدر دیکدر یعنی لازله متعدی
پیشده مشترکدر یونده ایکیسده ده نحملی
وارد در * محصول بیت * اول مکر
و فریبی که بن سنگ ترکس چشمکه کوردم
چوق یوز صوبی خاکراهه قاریشدر
و با چوق یوز صوبی که انک مکر فریبیه
خاکراهه قاریش حاصلی سنگ جاده واه
چشمک بو مکر وجهه ایله چوق عاقلی
مسعود و مسخر ایدر (چو کویش
که چرا با کسان را میری * چنان
کند که سرشکم بخون پیامبر * چرا
ادات استهزام ایچون دیکدر با کسان
یامع * مناسبه در برامیری فعل مضارع
مفرد مخاطب قاریشدر یعنی اخلاط
ایدر سین که حرف بیان بخون
یامع مناسبه و حرف صله در پیامبر *
قاریش و یا قاریشدر * محصول بیت *
چونکه جانانه دیم که نیچون خلفه
اخلاط ایدر سین ایچون وضع ایدر که کوزم
باشی قاله قاریشدر و یا کوزم باشی
قانه قاریشدر یعنی بکا قان اغلا در
دیکدر حاصلی سوبله یکره بشیمان اولورم
(تو عرو خوا و صبوری که چرخ شیده
باز * هزار بازی ازین طرفه ترانکیرد)
خواجده خطاب عام طریقه بیورر که

کوکلی (یا) و جدیه (از) من (بلا) م (نر هیزد) خوف یعنی (معنای
اشارتی) (روی ان رجلا قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اني احبك فقل احببه
للعقرو قال اخواني احب الله تعالى فقال استدل بالابا) حاصلی ماروا زده
پراولش سینه صحرای عشق که فقر و غنا صبر و عجزه و استعاره و نجلا ده لقا * الله
واصل اولجه عاشق صادق دام بلادن بر آن خلاص یوقدر قنی برارسلان یوز کلی
عاشق که برادر دوست بلا شدن برهیز ایله وجهه ای محبوب لذت حضور به مانع
اولیه باککه جفادن و بلادن صفا کسب ایله

من آن فریب که در غمی بنیم * پس آب روی که با خاک ره برآسبرد *
بن اول فریبی که سنگ غزه که کوردم چوق یوز صوبی که یول طیر غزه قاریشدر
(مفردات) (من) بن (آن) اول (فریب) الدامه (در) فی (غزه) کوز قنی
(می بنیم) کوردم (پس) چوق (آب روی) یوز صوبی (با) لامیه (خاک)
طریق (ره) یول (برآسبرد) قاریشدر (معنای اشارتی) ای محبوب رحیم اول
عاشق بلا کندی بن اول وعد کر علری و نیچون انوار قدیری که سنگ نظر عنایت که
و التفات رغبت که کوردم چوق پادشاهان جهانک تاج و تختی تار مار ایدوب عز
و اقبال ذل و حقارت و فقر و قناعت تبدیل ایتمکه مردان خدایک خاکینه یوز صوب
عبد ذلیل قلوب یوزی صوبی طیر غزه قاریشدر یوز صوب قدر عالی صدوری
خاکه بکسان ایشدر

چو کویش که چرا با کسان پیامبری * چنان کند که سرشکم بخون برآسبرد *
چون اکا دیم که نیچون غیر بلرله اخلاط بلرزن ایچون ایلر که کوزم باشی قانه
قاریشدر (مفردات) (چو) چونکه (کویش) دیم (ش) خیمبر (چرا) نیچون (با کسان)
کیسه له (پیامبری) قاریشدر (چنان) آنجیلین (کند که) ایلر که (سرشکم)
کوزم باشی (بخون) قانه (برآسبرد) قاریشدر (معنای اشارتی) اول فصا
سایر اولان محبوب حقیقه نیازله دیم که (با بن آدم خلقت الاشیاء لاجلک
و خافتک لاجلی) حدیث قدسی سببی سرچیده بوخانه قلمری کند ی نیچون
وجودی کنده که قوای و عبادت ایچون خلق ایتمک کن قانه بوء لافه
ما سوا و وجودی عبادت منع ایدیمی و شیطان و نفس و هوا در (لا یسل
عما یفعل) دیمدی دیوا آنجیلین بلازمه مبتلا ایدر که کوزم باشی قانه قاریشدر

تو عرو خوا و صبوری که چرخ شیده باز * هزار بازی ازین طرفه ترانکیرد *
سن عرو صابرق ایسته ز را حقه باز فکات یوندن زیاده عجیب بیت او یون قو ایدر
(مفردات) (تو) سن (عرو) م (صبوری) صابراک (که) ز را (چرخ) فک
(شیده باز) حقه باز (هزار) یک (بازی) او یون (ازین) یوندن (طرفه) عجیب
(تر) زیاده (برانکیرد) قو ایدر (معنای اشارتی) ی بیچاره مبتلا عاشق سن
حضرت الهامک سرفته و انوار تجلیسته مظهر اولی ایچون حضرت الهامدن

باز * هزار بازی ازین طرفه ترانکیرد *
خواجده خطاب عام طریقه بیورر که
تو عرو خوا و فعل امر مفرد مخاطب ایسته دیکدر عمر مقدم معنای صوری معطوف در عمر یا حرف مصدر که حرف
تعلیل چرخ شیده باز اضافتی بیایه در شیده باز وصف ترکیبدر سابقا شیده تک معنای بیان اولش ایدی حقه باز دیکدر
بازی یا ایله او یون در طرفه عجیب و غریب معاصره در تادات تقصیل بر حرف ناکید انکیرد قو ایدر یعنی پدا ایدر دیکدر
* محصول بیت * سن عرو صبر ایدر ایچون دله وایسته دله باز و حقه باز فکات شیدی کور دیکر او یوندن عجیب و غریب یک
او یون پدا ایدر یعنی * هزار اولنلر چرخک کوندن کونه نیجه در لوغیر مکرر عجایب اوضاع و اشکالی کورر

(برآستانه تسلیم سرینه حافظ * که کر سینه کتی روزگار بستیرد) استانه تسلیم اضافتی بیایه در سینه احمد رعنا
معناستند بستیرد فعل مضارع مفرد غائب بای کید ایله عناد ایدر دیکدر * محصول بیت * ای حافظ آستانه تسلیم باش قو
یعنی تسلیم و رضا و برهیز که روزگار دن کاورسه سرکشک ایله ز را سن سینه ایدر سین روز کارده سینه ایدر وسن روز کارده
(وله ایضا) (بجانی جلال جانان میل جهان ندارد) و آنکس که این ندارد حقا که آن ندارد (جبال جانان اضافتی لامیه در
و میلی جهان مصدر رک معنوا نه دران
اسم اشارتدر اجمال جانانه و آن جانه حتی
بعض نسخه ده آن برینه جان واقدر
حقا و افلاطون غریب ایکی استعمالی وار
بررسی لحق لامیه شوینسز بریده لامی
حذف ایدوب حقه نصیله و ثوبینه اوقومق
ایکسده نانی حکمه مقارن عینده استعمال
ایدرر مثلاً لحق لابانک و حقا لابانک یعنی
الله حقیچون سکا کوزم دیکدر پس یوند
حقانی حکمه مقارن عین افاده ایلمک جائز
و جائز در که مصدر رینه منصوب اوله
سا رفعلی محذوف اولان مصدرلر کی انا
عجم وقفه اوقور و صدق و یقین مفادده
استعمال ایدر * محصول بیت * چان
جبال جانان سرجهان میل طو مریضه
بجه نه میلی یوق حاصلی مائل جهان دکل
کند که جبال جانانی یوقدر حق بودر که
جان همان جاناندر اندن غیری دکادر
(با عیجک نشانی زان داستان ندیدم *
یامن خبر ندارم با او نشان ندارد) نشانی
یا حرف وحدت و باشکیر دستان وصف
ز کیدر ستاندندن کوکل ایچی دیکدر
* محصول بیت * هیچ بر کیمه ایله اول
دستاندن نشان کوردم یعنی اند اولان
جبال و کالی هیچ بر جانانده کوردم
ز را بی نظیر عالمدر یان اول دستانک
احوال و اوصافدن خبردار دکام و با اول
بی نشاندن یعنی علامت و نشانی یوقدر که
اول نشان واسطه سیله آتی سیله م
(سر منزل قناعت نتوان زدست دادن *
ای ساریان فروکش کین ره کران
ندارد) سر منزل قناعت اضافتی
بیایه در فروکش بو ترکیبی قونوق
معناستنه استعمال ایدرر تکیم آصنی
بیورر (بیت) چرا فرو نوم آصنی بدرفنا *
که درد درد بود باعث فروکش من *

عمر ایسته و قضا سنه راضی اولوب بلا سنه صبر ایله و جمیع حکمه تسلیم اولوب هیچ
بر حکمتدن سؤال ایله ز را یومما و قاره کوزا یون کوستر یچی حقه باز فکلی
حق سحاه و تعالی حضرت ناری بر حکمتله با ایلدی که هر برنقده بری یوندن عجیب
و عفاک اد را کسندن خارج یوندن زیاده یک او یون قو ایدر و حکمتلر
ظهور * کنور

بر آستانه تسلیم سرینه حافظ * که کر سینه کتی روزگار بستیرد *
تسلیم آستانه سی اوزده باش قوای حافظ ز را اگر عناد ایدر ایدر روزگار دخی
عناد ایدر (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشک (تسلیم) م (سر) باش (بند)
قو (حافظ) م (که) ز را (کر) اگر (سینه) عناد (کتی) ایدر ایدر (روزگار)
فک (بستیرد) عناد ایدر (معنای اشارتی) ای حافظ بهر حال سراراده کی آستانه
حکم درگاه خدایه تسلیم ایله حکم و قضا سنه معارضه ایله ز را شد و اشد و اشد
سرجه اگر عناد و معارضه ایدر ایدر خالق الافلاک سنگ دخی آسان ایشکی مشکل ایدر

چرا با کسان پیامبری * چنان کند که سرشکم بخون برآسبرد *
چانک جبال سرجهان جهان میل طو مریضه کیمه که یوقی طو مریضه حقیچون که
آنی طو مریضه (مفردات) (چان) م (بی) نفی (جبال) م (چنان) محبوب (میل)
م (جهان) م (ندارد) طو مریضه (آنکس که) اول کیمه که (این) بو (ندارد)
طو مریضه (حقا که) الله حقیچون که (آن) ای (ندارد) طو مریضه (معنای اشارتی)
بمحمد الله چان جبال الله مشاهده سن سرجهان میل طو مریضه کیمه که ججهانه
و ماسوی الهه میل و محبتی ترک ایلمز الله حقیچون جبال الله مشاهده سنه
نائل و واصل اولان

چرا با عیجک نشانی زان داستان ندیدم * یامن خبر ندارم با او نشان ندارد *
اول کوکل ایچی محبوبدن هیچ کیمه ایله بر نشان کوردم م یان خبر طو مریضه با ول
نشان طو مریضه (مفردات) (با) ع (هیچ) قطعا (کس) کیمه (نشانی) ر علامت
(زان) آندن (داستان) کوکل ایچی (ندیدم) کوردم م (یا) تردیدیه (من) بن
(خبر) م (ندارد) طو مریضه (یا) تردیدیه (او) ول (نشان) علامت (ندارد) طو مریضه
(معنای اشارتی) ول مغلب انقلب اولان محبوب حقیچیدن (پس کتله شی) سرجه
هیچ کیمه ایله بر نشان کوردم (لاند که ابصار و هویدرک ابصار) موجب
یان بو طو مریضه یکره کوز ایله اول جبال اللهی مشهده یه قادر اولمده نمنددر
با خود اول نشانه طو مریضه اندر

سر منزل قناعت نتوان زدست دادن * ای ساریان فروکش کین ره کران ندارد *
قناعت سر منزل الدن و یرمک ممکن دکل ای ساریان قون ز را یوبول کنار و نهایت
طو مریضه (مفردات) (سر منزل) قوناق باشی (قناعت) م (نتوان) ممکن دکل (ز)
من (دست) اد (دادن) و یرمک (ای) حرف ندا (ساریان) دویچی (فرو) اشارتی

کاه اولور که بو ترکیبی رفله استعمال ایدر * شلا فروکش کرد و فروکش میکنم در بر قونوق و قوزم دیکر
کران کنار معناستنه * محصول بیت * قناعت قونوق باشی الدن و یرمک اولن یعنی قناعتی ترک ایلمک جائز دکل پس
عیدی ای ساریان طریق عشق ایلری کیمه همان قونی و بر ز را یوبول حد و غایت طو مریضه یعنی طریق عشق نهایت
نوبانی یوقدر حاصلی ره عشق نهایت وصول ممکن دکل ایدی ال و یردیک شله قانع اولوب صبر ایلمکدن غیری چاره یوق

(کش) چک یعنی قون (که) زیرا (این) بو (ره) بول (کران) (کنار) (ندارد)
 طومر (معنای اشارتی) ای هاشم - ق صادق صقین طور بشردن طشره چیتوب
 عشق غلبه سله اعتقاد اهل سنتی ترک ایلله (رحم الله امرأه عرف قدره ولم
 بعد طوره) کرچه حضرت علی رضی الله عنه (لا بعدر بالم اده) یورمدر
 اما اول رؤیت قلب اله انوار الهیه فی مشاهد در بوخه ذات بارشک کنه
 وحقیقتی هیچ بوجهله ادراک ممکن ومیسر دکلدر کرک بصره وکرک بصیرله
 کرک انبیا وکرک اولیا دیناده کرک آخرتد کنه وحقیقت الهیه بی کورمکنه ویککنه
 عاجزدر در همان اول رؤیت جمال الله بلا کیف انوار ذاتیه الهیه به استغراق
 عبارتد رای سلاک راه حق سز بر عا جز حادث بشر سمن حدی یی - ل طور کدن
 طشره چیتوبه زیرا بورا - حق نهایت طومر

هر شبنمی درین ره صد بحر آتش است * دردا که این معما شرح و بیان ندارد *

هر شبنم بو بولده بوز آتش در بایسد در حیفه که بومعما شرح و بیان طومر
 (مفردات) (هر) م (شبنم) چه (یا) وحیده (در) (فی) (این) بو (ره) بول (صد)
 بوز (بحر) دریا (آتشین) آتش منسوب (است) در (دردا) حفا (این) بو (معما)
 کبر او کلام (شرح) م (بیان) م (ندارد) طومر (معنای اشارتی) بورا عشق
 و بونهما بنسز در کاهک هر برخطوسی وهر برذره سی بر آتش در بایسی کبی زیاده
 بکیدی کوچ و منازل عشق هر رمز نادن ملائکه عبور ایتک زیاده صعو بنلور
 انگچون نیجه ناقصا نهاده ایدم ظنیه بر مرتبه نک شیوه سنه و کشف و کرامت
 الدانوب قائلشدر و نیجه اهل همت دخی بر بایک آتشله باندیفن قایرمیوب
 نفس نفس ترفی و نصا عد ایشله در حیفه که بو ذوقی اولان کبر او امر بر
 معما در که زیاده صعو بنندن شرح و بیان طومر

ذوقی چنان ندارد بی دوست زندگانی * بی دوست زندگانی ذوقی چنان ندارد *

اول قدر بر ذوق طومر دوست سز در لک دوست سز در لک اولقدر بر ذوق
 طومر (مفردات) (ذوقی) بر ذوق (چنان) آتجیلین (ندارد) طومر (بی) (نی)
 (دوست) م (زندگانی) در لک (بی) (نی) (دوست) م (زندگانی) م (ذوقی)
 بر ذوق (چنان) آتجیلین (ندارد) طومر (معنای اشارتی) کشف و کرامت الدانوب
 بر مرتبه عالان ناقصا انوار تجلیات الهیه ایه دائم شمس ضها کبی رقیبه اولان
 عارفه مرتبه سنده بحر و ملر دز که محبوب حقیقتیک تجلیسی اولفسز بی عارفله
 صندند در لک بر مرتبه ده بر ذوق بوقدر حتی (وینسون التعم اذاراوه)
 و جنبه چنان دخی دوست حقیقت سز در لک ذوقندن واذواق روحانیه دن
 بر ذوق طومر انچون عارفله بنشده دخی حضرت الله ایه وحده بالذات
 اولوب نیجی * دائمی اختیار ایشله در

ای دل طریق رندی از محبت یاموز * سنت و در حق او کس این کان ندارد *

(هر شبنمی درین ره صد بحر آتش است * دردا که این معما شرح و بیان ندارد)
 ندارد) شبنم کیمیه یاغن چه و قراغی
 یا حرف وحدت درین ره یعنی طریق
 عشقه آتشین با نیت و نون تا کید
 ایچو ندر بحر آتشین اضافتی بیاید در
 * محصول بیت * هر شبنم راه عشقه
 بوز آتش دریا سیدر یعنی جانانندن
 ضیری به ادنی تعلق آتش در بایسی کبی
 مانع طریق و سد راه در حیفه و در
 و در بفا که بومعما ک شرح و بیان بوقدر
 بهی عشق و محبت بر حالدر اتی دادن
 انجیق شرح و بیانله بلنر شکیم بیورمدر
 من لم بذق لم يعرف (ذوقی چنان ندارد بی
 دوست زندگانی * بی دوست زندگانی
 ذوقی چنان ندارد) ذوقی یا حرف شکیر
 حرف وحدت آکلین زیاده بکشف آکلش
 چنان بونده اول دوکلی دیکدر زنده نک
 اخرتده های رسمی کاف بجمعی به ابدال
 اولش سابقا بیان اولان کبی اخرتده
 یا حرف مصدر در بو بنشده واقع اولان
 صفتسه علم بدیده طرد و عکس دیر
 * محصول بیت * دوست سز در لک
 اولقدر ذوقی بوقدر بهی دوست بهیله
 اولنجه در لک اولدکاو ذوقی وصف اورمز
 (ای دل طریق رندی از محبت یاموز *
 سنت و در حق او کس این کان ندارد)
 و در حق و احوالیت معنا سنی افاده ایدر
 * محصول بیت * ای کوکل رندک طریق
 محبت سدن او کرن که سر خوشدر و هیچ
 کیمیه کفته بولنی ایلر یعنی مستانه لکنی
 کیمیه آکلر زیرا رندک ار کانی
 خوب یلور و کوزل رعایت ایلر

(کر خود رقیب شمت اسرار از و پوشان * کان شوخ سر بریده بند زبان ندارد)

ای کوکل رندک طریق محبت سدن او کرن مستدر و کیمیه انک حفته بوطنی
 طومر (مفردات) (ای دل) ای کوکل (طریق) م (رند) لا بالی (یا) مصدر به
 (از) من (محبت) م (یاموز) او کرن (منست) مستدر (در) (فی) (حق) او
 انک حفته (کس) کیمیه (این) بو (کان) ظن (ندارد) طومر (معنای اشارتی)
 ای کوکل (ما زاغ البصر و ما طنی) سری سلطانک طریق عشقه بی و راه عرفانی
 به وارث انوار محسودی و واقف اسرار احدی اولان عارفندن او کرن زیرا اول
 ار باب غرض اولان ناقصا ار باب مقامات و مغروران اصحاب کشف و کرامات
 قطاع طر بقدر اما اول عارف بی غرض انوار تجلیات الهیه ایه مست و مستقر قدر انک
 حفته بر کیمیه سوظن طومر و اول عارف دراهم مدیدن و صراط مستقیم طشره کفر
 کر خود رقیب شمت اسرار از و پوشان * کان شوخ سر بریده بند زبان ندارد *

اگر رقیب شمع ایسه ده اسراری اندن سزایله زیرا اول باشی قطع اولش شوخ
 زبان بندی طومر (مفردات) (کر) اگر (خود) کندی (رقیب) م (شمع) م (است)
 در (اسرار) م (انز) اندن (پوشان) سزایله (که) زیرا (آن) اول (شوخی)
 ظالم (سر) باش (بریده) قطع اولش (بند) باغ (زبان) دل (ندارد) طومر
 (معنای اشارتی) اگر اول قلبی معوج و بر غرض اولان رقیب عبادات و طاعات
 و روح و نفوی ایه شمع کبی ضیا و بر سه دخی ای بی غرض عارف اندن اسراری
 سزایله زیرا اول سرار ادنی و سوسه شیطان ایه قطع اولش صورت پرست زبان
 بندی طومر و امانت اولان اسراری حفظ ایلر

آرا که خواندی استاد کر بنکری بتحقیق * صنعت کرسن لیکن شرروان ندارد *

اول کیمیه که استاد او فودک اگر حقیقتله نظر ایدم سبن مصع شعر سوبلیچدر اما
 شری مقبولیت و اضافت طومر (مفردات) (آرا که) اول کیمیه که (خواندی)
 او فودک (استاد) م (کر) اگر (شکری) نظر ایدم سبن (تحقیق) حقیقتله (صنعت کر)
 صنعتی (است) در (لیکن) اما (شر) م (روان) جاری (ندارد) طومر (معنای
 اشارتی) شول ار باب غرض که علوم شناسه آشانی سبیله نرا و نظمها هزار
 فصاحت و بلاغتله ترکیب کلام ایندی بکچون سنن اکا استاد او فودک انک
 کلاسه اگر حقیقتله ذوقیات یوزندن امان نظر ایلر نظر ایلرک خوش و مطبوع
 و مصع کور نور اما کندوده اذواق روحانیت اولسدیفندن جانسرت صورتی کیدر
 انک کلامی بی غرض عاشقانه سنده مقبولیت و لطافت طومر

چنک خجیده قامت میخواندت بعشرت * بشنو که پند پیران هیبت زبان ندارد *

قامتی بو کاش چنک منی عشرته او فودر استماع ایه که بر لک نصیحتی سکا هیچ
 زبان طومر (مفردات) (چنک) بر مشهور سازدر (خجیده) بو کاش (قامت) م (میخواند)
 او فودر (تا) خطایه (یا) لایلایه (عشرت) م (بشنو) ایش (بشد)
 نصیحت (پیران) پیر (هیچ) قطعا (زبان) م (ندارد) طومر (معنای اشارتی)

کو کله یزم و ذوق و صفاییده ایچده کتور زبندی انک صیت و صداسنی دکلک کرک زیرا منحنی قامت و انک سوزینی
 دکلک زبان ایلر حاصلی چنک آوازی دکلک صفا بخشد هرچ زبان و بر مز

شو خک نیجه معناسی و اراما بونده
 موزون و مطبوع و بی شرم و بی حیا
 معنایله اولوق قایلدر سر بریده شمع
 نسبت خوب واقع اولش بند زبان اضافتی
 لامید در زبان و زبانه شمع نسبت اولسه
 فته سنده بانی آتشه دیر * محصول بیت *
 اگر رقیب شمع کبی روش دل و اسرار
 واقف ایسه ده اسراری اندن کر نه زیرا
 اول شوخ سر بریده نک بند زبان بوقدر
 یعنی سنه کرکیز بلکه هر سنه بی اشکاره
 و روشن ایدر بینه مذکور اولان احوال
 جیعا شمع نسبتدر و رقیبه جل آتشیه
 طریقه در (آرا که خوانی استاد کر بنکری
 بتحقیق * صنعت کرسن لیکن شرروان
 ندارد) بو بیت کاتبی به تعریف صدر که
 خواجه به یزیدک شریینی دیوانک اولسه
 نصیحت ایلر بکچون دخل ایلش ایدی
 خوانی فعل مضارع مخا طبر صندکر
 اهل صنعت دیکدر یعنی صنایع شریه ده
 ماهر و کاملدر * محصول بیت * اول
 کیمیه به که استاد در سبن یعنی شاعر
 ماهر سوبلر سبن اگر حقیقت کوزیله
 زار ایلر سن کرچه صنایع شریه ده
 استاد کاملدر اما شری بنم شرم کبی
 روان و سلیس دکلدر حاصلی دافرب
 و دلپذیر دکلدر فی الواقع کاتبیک اشعاری
 مصع و بخیلدر خصوصیه مشویاتی
 اما خواجه نک اشعاری کبی صفا بخش
 و روح افزا دکلدر (چنک خجیده قامت
 میخواندت بعشرت * بشنو که پند پیران
 هیبت زبان ندارد) چنک خجیده
 قامت اضافتی بیاید در * میخواندت
 نامی ضمیر میخواندت مفعول صریحی
 ضمیر منصوب متصل معنایله و زبان مفعول
 ثانیه * محصول بیت * قدی بو کاش
 چنک سنی عشرته و یزم دعوت ایدر
 چنک سوزینی ایش که سکا هیچ زبان
 ایلر یعنی چنک آوازی مشوقه آدمک

ریاضات و مجاهدات الهی و خوف عظمت و اجلال خدا الهی بلی بولکش طرف
و مرشد کامل بی غرض کمال شفقند سنی دائم بیب سعادت دار بن اولان عشق
و محبت الله دعوت ایدر بویله بی غرض پیرلک نصیحتی قبول ایت که سکا قطعا
زمان ایترو طریق مستقیم چوقار من

کس در جهان ندارد يك بنده همچو حافظ زیرا که چون تو شاهي کس در جهان ندارد (کيسه جهانده حافظ کي بر بنده به مالک دکلدر زيرا که جهانده کيسه سخلين بر شاه طومنز (مفردات) (کس) کيسه (در) في (جهان) م (ندارد) طومنز (يك) بر (بنده) قول (همجو) مثل (حافظ) م (زيرا) علت (چون) مثل (تو) سن (شاه) م (با) وحدتيه (کس) کيسه (در) في (جهان) م (ندارد) طومنز (مضای اشاری) ای بنم رحان ورحيم اولان کریم ريم محضا سنک عون وعنا ينکله قلبي ما سوی الله من خالی وعشق ومعرفة الله الیه مالی حافظ کي بی غرض بر بنده به جهانده کيسه مالک اولدی زیرا که نفس وما سوی قولاندن خلاص او لوب انجق سکا قول اولمشدر سنک کي بر شاه بی نظيري دخی جهانده کيسه بولدی اصلح الله بالثا وحسن حالنا بجمه سيدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ روشنی، طاعت، توبہ، ندارد ﴾ ﴿ پیش توکل رونق کبہ، ندارد ﴾ ﴿

(کوش)

4 iv 5

بنم چائک منزلی سنک ابروک کوشه صیدر بوندن اطیفک کوشه پاد شاه طومر
(معدنات) (کوشه) بوجاق (ابرو) قاش (نو) سن (است) در (منزل) م
(جان) م (میم) ضمیر (خوشتر) زیاده اطیف (از) من (این) بو (کوشه) م
(پادشاه) م (ندارد) طومر (منای اشارتی) یارب بحمدالله روحک نظر کاھی
ومنزل مقصودی سنک غیب هوتک واثوار ذاتک در روح پادشاهه بوندن زیاده
لطیف بر تختگاه وقرار گاه بوقدر که چهان پادشاهه لری بونک کبی اطیف تخشه
مالک دکلردر

ہم آہم فوتونی عجب سنک رخک نہ ایلر آینہ بی یلور سین کہ آہد طاقت طوموز
(مفردات) (تاجہ کند) عجب نہ ایدر (بارخ تو) سنک رخک (دود) توتون
(دل) (کوکل (من) بن (آینہ) م (دانی) کہ) یلور سین کہ (تاب) طاقت
(آہ) م (ندارد) طوموز (معنای اشارتی) یارب محضاً سنک کرمکله ظہور ایدن
کوزم یائی وقلم آنتئی عجا سنک ذات شریک حسد ندہ نہ کو نہ مقبول اوور
وجہ سالک نوربہ مشاہدہ یہ آینہ قائم نہ سبب ایلہ مستعد اولور یلور سین کہ
یارب آینہ قلب آہد و فریادہ سبب اولان غبار ماسوایہ طاقت طوموز نہ کرمکله
قلبی زنگار ماسوا دن پاک و مجلا قبیلہ مشاہدہ چٹلکہ مستعد قبلہ سین

سنت زانك ظانی بالكرين چكمن كيمدراونكه بوسيا هك داغنی طومنز (مفردات)
(نه) فني (من) ين (نه) بالكرين (كشم) چكمن (طاول) ظلم (زاف) م
(تا) خطايه (كبت) كيمر (او) ضمير (داغ) م (ان) بو (سياه) م
(ندارد) طومنز (معناي اشارتي) يارب نه سنك حكمت جليبهك مقتضاسي
بو عالم ابتلايه سنك قابض و باسط و فخر و لطف كي صفات متضاده لك مظهری
ولغه حجاب بشريه دام و اكدار ماسواي بالكرين چكمن سنك توفيق و هياتك
ذكرم و عنايتك اولفسرين كيم وارد كه سنك بو مقتضات نبلي صفاتك داغ حكمتي
طومنز بو عالم ابتلايه ظلم بشريه دن خلاص كن دكادر

ولسبه دل چشمی که سن طوتار سین کورمشم هیچ آشتا جانند نظر طوتار (مفردات)
 دیده ام (کورمشم) (آن) (اول) (چشم) (کوز) (دل) (قلب) (سید) م (نو) سن
 داری (طوتار سین (جانب) م (هیچ) قطعاً (آشتا) م (نکاه) نظر (ندارد)
 لوغز (معنای اشارتی) ای غنی عن العالمین اولان دیم کورمشم که سنک
 یس هوته اولان صفات ذاتیه که نظر عنایت آثاری اراده علیه که اولنفسین
 گفته ده دکل بلکه هیچ آشتا اولان رجال الله جاننده دخی ظهور بولز که (من
 ذا الذی یشفع عنده الا اذنه) سری ظاهر در

در یوروک و کوکاه ددکاری کی شکیم

نسبت دل سبقت خوب واقعه زرا اصطلاح کرده دل هر نشه نك اوره سته ده دیرل بود که وکوه دبدکاری کبی شکیم
همایونک بو پیتندن معلومدر (پیت) بی نوبی که شود خاك دل چاک آنجا * تا به ناله بر آیدز دل خاك آنجا * دل خاك
بونده آیهام طریقله واقعه امدی پیتده چشم دل سیه بکی سیه دیکدر زرا اوره سی بیکدر حاصلی بونده دل سیه ایکی
منایه در بری کوکلی قره دیکدر یعنی بی رسم ظلم بریده ذکر اولساندر فاضل (رطل کرانم ده ای مرید خرابات *
شادی مشغی که خائنه ندارد) شادی اولسنده باز یاده سیه یازان ناموزونه عینا فارسی سوبک نیجه بیسراولور زرا

ناموزون اولان البته مناده خطا ایدر وطل راتک قحی وکسری وطانک سکونیه یارم بطمانه دیر اما شعرا اصطلاحاً خارنده یارم بطمان شراب الور قدحه دیر کران بونده آخر معناته درکه طلو اولسندن تعمیر در رطل دهک مفعول ضرب بحدیر و کران صفتیدر وده فعل امر مفرد مخاطب ویردیمکدر میرد خراباتدن مراد ملازم خراباتدر شادی شیخی اضافتی مفعول له معناسنی افاده ایدر یعنی رشیک شاد لعیجون شیخنک یاسی وحدت ایچوندر که حرف رابط صفت خانقاه نداردک مقدم مفعولیدر وعالی شیخه راجع ضییردر که اول شیخ محمد عطاردر که ان شاه الله تعالی بودال قافیه سنده انک

تقصیل کلمه حکدر واول خواجه نک

﴿ ٤٧٦ ﴾

پیر پندر که صاحب خانقاه اولما عشر دیرلکه
همان صطار افه همیشه ایدر ایش
* محصول بیت * ای بخانه ملازمی
واسه پی بکار طال کران و پر یعنی یاده
ایله طلور یولک قدح و لریجه بم رشیک
شاد بیچون که صاحب خانقاه ذکلی یعنی
مجمده نشین اولوب صوفی سر جم ایله
شیخلردن ذکلی حاصلی مرابی مشایخن
ذکلی (خون خور و خامش نشین که آن
دل نازک * طاق فریاد داد خواه ندارد)
خون خورک مقدم مغوی پندر و خامش
نشیندن مراد سکوت ایدوب صبر
ایلدیر که حرف تعلیل دل نازک اضافی
پسایه طاق فریاد داد خواه اضافی
لامیدر در داد خواهک معنای مطابقی
صدل استیجیدر اما معنای لازمی
شکایجیدر * محصول بیت * خواجه
خطاب عام طریقه بیورقان ایچ یعنی
قان بود و زجت و اضطراب چک و ساکت
اول یعنی طمعه سکوت ایله زیرا اول
جانانک نازک دل شکایجیک فریاد و فاش
طاق طومر یعنی طاق کنور من حاصلی
جانان ترمن ایدر شکایجیلر ناله و زاریه
نحمل ایله (شوخ تر کس نکر که پیش
تو بشکفت * چشم دریده ادب کا ندارد)
شوخ یا حرف مصدر و همزه مجتلبه
اضاف ایچون کاشدر ترکسه اضافی
مصدرك فاعله اضافیدر و نكر مقدم
مغوی پندر که حرف بیان چشم دریده
برنلاز کوزلی دیمکدر ادب ندارد که قول
اول و نگاه ثانیه * محصول بیت *
ترکس کناخلقی کور که سنک یانکده
واو ککده آجلدی یعنی اول برنلاز کوزلی
ادبه رعایت ایلدی سکا کچه نگاه ایلدی
(کو پرو آستین بخون جگر شوی *
هر که درین آستانه راه ندارد) کو فصل

ای میخانه مک مریدی بکار طرل کران ویر شول بر شغفك شوفته كه خانقاه طوغز (مفردات)
(رطل کران) بوزیکری سکر بچق درهم شرابه طولی قدح (م) بکا (ده) ویر
(ای) ندا (حرید) م (خرایات) میخانه (یا) المالبسة (شادی) شوق و محبت
(شیخ) م (یا) وحدتیه (خانقاه) وقف بکیه (ندارد) طوغز (معنای اشارتی)
اللهم زدنی تعجب افک) حدیث شریفی سر بجه ای میخانه عشق مریدی اولان
مردهمت و صاحب کرامت مقام بچریده مظهر نور محمدی اولان شیخ کامل عشقه
سیاب تحبیدن اولان شراب عشق الهیه دن بکار قوی شراب ویر که یو عقل معاش
قدندن خلاص اولوب منحصر و سرگردان اولم

فان ایچ و خاموش او تور زبرا اول نازك دل داد طلب ابدیچینك فریاد نه طافت
طومنز (مفردات) (خون) فان (خور) ایچ (خامش) ساكت (نشین) او تور
(كه) زبرا (آن) اول (دل) كوكل (نازك) م (طافت) م (فریاد) م
(داد خواه) عدل طلب ابدیچی (ندارد) طومنز (معنای اشارتی) ای دل
پوراء مشقه رباضات و بجا هدات ابله كندو كه جكر فانی غدا ابله و حكمت خدایه
دل اوزامه ساكت اول و و ار ضه بی ترك ابله زبرا اول غنی من العالمین اولان الله ههزار پیل
فریاد و فغان ابله حكیم و قضائنه راضی اولمایدن راضی اولور نسایم و رضالازه در

شونخی تركس نكر كه بیش توبت كفت * چشم دریده انب نكندارد *

آچلش ادب ص. فلز (مفردات) (شوخی) بی ادب (زکس) م (نکر) باقی
(پیش) اولک (تو) سن (بشکفت) آچلدی (چشم) کوز (دیده) ریتلش
(ادب) م (نگاه) حفظ (تداود) طوتمز (مضای اشارتی) یارب سنک حضور
مضوبکده ظهار وجود ایدوب بنه سنک عطای محضک اولان علم و معرفتد و کشف
و کرامتہ مغرور بنه دعوا الہ زکس کبی آچلجی زیاده بی ادب کدر اول کالای کندودن
ظن انمحکله حق تعالی به رجوع الہ عصمت طاب اعتیوب دعوا الہ اظهار وجود
ایدوب حضور رب العالمینده آداب حفظ ائیمان لطف الہیہ دن محرومدر عصیا
الله من سرور اتفننا

دی کندن و یکنی جگر فانیله یوسون هر کیم که بو آستانه په یول طومغز
(مفردات) (کورو) دی کندن (آستین) يك (یا) للملا بسة (خون) فان
(جگر) م (شوی) بو (هر که) هر کیم که (بدین) بو (آستانه) اشك (راه) یول
(ندارد) طومغز (منهای اشراقی) هر کیم که بحر و بیت ابراهیم ایدن نفسک
کبر لو حبله و مکندن خلاص اولوب بودر کا ه حقه حلا متله یول بولد بسة

بسم الله الرحمن الرحيم
 توسط الجلسه و آستين شويك مفعول صريحي و بخون غير صريحي و خونك
 هر كس كه ابدی كس حذف اولوب اسم قلوب پزینه اقامت اولمشدر حذف
 آستانه و آستان لغتدر اشك مناسنه راندارك مفعول صريحي و درین آستانه
 سويله ای مخاطب سابع هر اول كيمده كه بواستانه جالانه بولي يوقدر یعنی آستانه

جانانہ واصل اولیان کیمسہ بہ سولہ وار و آنتیکی یسعی یکی خون جگرہ یوحاصلی وارقان اقلہ بوسسانہ آنک ملاز مشنہ
طریق بولدہ بکشدن اونوری آستین و آستان بیتید، صنعت اشتقاق وار (حافظ اگر مجدد تو کرد مکن عیب *
کافر عشق ای صتم کنہ ندارد) مجدہ تواضافتی مصدرک مقولہ اضافتیدر مکن فعل نہی مفرد مخاطب الہ دیکدر عیب
اصلندہ عیش ابدی شین ضمیر حافظہ راجددر مطرعا ثانی حکم تعلیلہ در کافر عشق یوحسارت شعرا دلرندہ چوق
جاریدر بولک کی پروردہ کافردن مراد سازدر ضرب یضرب بایندن کہ مصدری کفر کلور کافک فتحیہ برنشد اور بولک
و اور بولک معنستہ آکھی بہ کافردید کلر

سن اکادیکه در کار حقه صد هزار ذل و حقارت له و تضرع و بی-ازایله کوز لرزیدن چکر
فاتی دو کلبه افسون و کوز باشله آستین قلبدن بچ و ضرور چر کین یوسون
تا که کرم و رحمت خدا الیه و اراق عجبائین امین و محفوظ اوله

حافظ اگر سکا سجده ابر سه عیب ابله ستر عشق ای صنم کنه طوغز (مفردات)
(حافظ) م (سجده) م (نو) سن (کرد) ابر سه (مکر) ابله (عیب) م (کافر)
ساتر (عشق) م (ای صنم) ای محبوب (کنه) م (ندارد) طوغز (معنای
شاری) ای محبوب حقیقی اولان الله حافظ قولان اگر مسجد و مجلس نه ده سنک
وار ذالک مشکاتی اولان انسان کامله سجده ابر سه عیب ابله زبرا اول سجده
ظیم حقیقده سکا در که سن عالم السر والمخیا تسین ای محبوب اسرار عشق ستر
مجون اولان افعال کنه دکلدر بلکه عین نوابدر

به یلار بزم دفتر من صهبا به رهن ایدی میخانه تک رونق بزم درس ودعا من دن
ی (مفردات) (صاها) نیجه سه ل (دفتر) م (ما) بز (در) فی (کرو)
ر (صهبا) فرمز شراب (بود) بدی (رونق) لطافت (میکند) میخانه (از) من
رس (م) دعا (م) (ما) بز (بود) ایدی (منهای اشعار) بحمد الله توفیق
به ریاضات و مجاهدات و سعی بلیغ الیه ماوی الاهدن قطع علاقه الدوب
ز قلمبره ذکر و فکر من انجیق شراب عشق الهی ایدی و بتحصیل معرفه الله
ن کابیکر میخانه دیساک اطاعتی و مقبولی دخی بزم علم و معرفت و دعا
و همز الیه دربوخه دنیا جفته و طالیها آلا بدر

د کلام ایله کنی کور که چونکه بزد مستلر هرنه جرم و خطا ایلدک اتک کرمی
زییادی (مفر دات) (نیکی) ایلک (پروغان) مرشد ستار (بین که)
که (جو ما) بزم کی (بد) کوتو (ستان) سر خوشلر (هرجه) هرنه (کردیم)
(بچشم کرم) کرمی کوزیشه (ش) ضمیر (زیبا) لطیف (بود) ابدی
ای اشداری (بوزم سعی ایلد علم و معرفت محصله کنی استمداد مر ایلد دکادر
مرشد کلام فو ق قد سیه و همت علیه سی آکاید اول مرشد عالی همتک
ن کور که بزم کی نفس اماره بالسوءک هوا سنک سر خوشلردن هرنه که
دیده کر مندن عیب و خطا ل بزدن کوزومو بد و ستر ایلک ایلد بزی و اراق
ن کجیروب دماغ جائزه لذت عشق بخش ایتک ایلد حالزی خوش و زیبا ایلد

جمله علموز دفترز شمراله یوکز زبرا قلکی کورددم عاالک قلی کیننده اپدی
دات (دفتر) م (دانش) علم (ما) بز (جمله) م (بشوید) یوکز

بیان چو حرف تشبیه بد مستان الف و نون له جمع اولدی ذوی العقوله صفت
دوید مستان سرخوشقلاری یرماز حاصلی سرخوشقلی کوهه اولانه دوزل چ
راجعدر زیاضفت مشبه در راشق دیکدیریت سیاضفه رقیف اولان بودایکی
یدر اما بونده ادات خبردر حکایت حال ماضی به ده تفعلی وارددر تکمیل قصه و بر
ملک ایلکنی کورکه بزم کی بد مستان هر نه که الملک الله چشم که منه دسار داجه

تختی ترابه ستر ایلد یکچوندر پس
عاشق و معشوق عشقینی و محبتینی ستر
ایلد یکچون کافر عشق دیدیلو اسم فاعلک
مفعولنه اضافتی قیلند ندر انکیچون
کماندرددعش * محصول بیت * ای جانان
حافظا کرسکا * حجه ایلدیه اکاء * ب ایله
زیرای منم عشقنی اغیاردن ستر
ایله تک کاهی اولماز زرا اتم عشق
ایابوب اولن شهید اولور تنکیم من اتم
العشق حدیثی مشهور در (وله ایضا)
(سأله دفتر مادر کر و صبه بود *
رونق میکند از درس و دعای ما بود)
سأله اها * له جع اوادی ذوی العقولک
غبری اولد یغیمون یلار دیمکدر وگاه
اولور که سألده ان درلر خلاف قیاس
اوزره الف ونونک ما قبله ریا ز یاد سیه
دفتر ما اضافتی لامه در جائزدر کسه
دفتزدن دیوانی مراد اوله تنکیم آصنی
بیور مشدر (بیت) (نآن پریت ساقی *
میخانه آصنی * دیوان کرو نهاد، و دفتر
فرورخته) بونده دفتزدن مرادی دفتر
شماراتی جائزدر و جائزدر که خواجندک
مرادی دفتزدن مطاق کتاب اوله و کاف
عجمینک کسر یله و رای مفعول حده ایله
کرور هنر طوقی مناسبه صبه با صبه ک
و شنیدر قرن شرابه درلر رونق می کیده
شافتی لامه در می کیده تک اطافتی وصفه اسمی
میکدر * محصول بیت * یلار چه بزم
استر من شراب سرخ رنده ایدی
اصلی یلار له می کیده به لازم و صد اور
لشز (نیک) پرده خان بین که چوما
ستان * هر چه کردیم بچشم کرهش زیسا
(د) نیک * با حرف مصدر و همزه بختابه
شافت ایچون کلددر پرده اضافتی لامه در
بیرک دهانه بیانه بین فعل امر مفرد
مطلب خطابات عامه کور دیمکدر که

شم کرم اضافی بیابان در شین ضلع
معمر اعدہ یہ حکایت حال ماضی
بتادہ معلوم اولور * محصول پٹ *

اوضحه كه ايندك بزي قبول ايلوب زدايلدي بويك مرادي بپرگار ك ديدكي ميتده معلوم واور پرمه نك ايلوب كن كور كه چون كه بزد مسترددين و مرشدك ايلكني كور كه چونكه بزد مسترددين چونكه اداسنده سهو ايلندر (دفتري دانش ما جله بشويديكي كه فلك ديدم در كين دل دانا بود) دفتري دانش اضافتي بپايه در دانش اسم مصدر در و بوشيك ماقبل دانا مكنسور اولور دفتري دانش علم دفتري ديمكر مابه اضافتي اضافت لاميه در بشويديكي مرجه مخاطب بوز ديمكر مي شويده مفيد در كه حرف تامل فلك بقديم مقوليد در ديدك و در كين مقوليد در دله اضافتي لاميه و دلك دانا به اضافتي ايكي اعتبار به صفت ايله اضافت بپايه در و غير ايله لاميه در

﴿ ١٧٨ ﴾

محصول بيت * بزم علمن دفتري كليا بوزن شرايه يعني بزي شويه مست ايلك كه زده اصلا علمن ارفا سون زرافلكي كور دم دل ناهايه كين اوزره پستي قنده برعالم وار ايله كه كسين ايدوب اتى نامراد ايلر اما قنده براندان وار ايله اكا مهر و محبت ايدوب مراد اتى ميسر ايلر پس بزدن آثار علم كليا محو اواق كر كدر كه بزمه مراد مزي ويره تنگيم خواجه پريته بيسور (بيت) فلك بدم نادان دهد زمانم مراد * تو اهل فضلي و دانش هين كاهست بس * بويته ديد مدن صكره اكثري نهنجه ده و اويارده قلمچون شارحلم نهنجه ره تابع اولوب اوزان احوالني بيلد كرندن و اويارده شار كناهده و نلفظه و اوه احتياج يوقدر اما تقطيع اولنسه حين تقطيعده همه بحر كرت و يرلر تنگيم انور نك انجوبة الافاق قصيده سبك بريتنك ايكي مصرعنده بويله در (بيت) فلك باعث مغول ومن بترشه راه * جهان بپازي مشغول ومن بزم سفر * حين تقطيعده اجبت تاسنه و پازي تاسنه حركت و برك لازم در اما كناهده و قرانده جائز دكلدر معلوم اوله كه نظا مينك و هاتيقنك ليلى و مجنو نلرنده بواسطه اب اكثر من ان بحصى و اشهر من ان يخفى در خواجه نكده قرل سابقك بريتنك بويله در (بيت) ني من تنها كنم قطا اول زلفت * كيست كه اوداغ ان سياه ندارد (دل چو پرگار بهر سو دوراني ميكرد * و اندران دانه سر كشته پارچا بود) پرگار يا وكاف مجمله پر كل ديدكاري آندر كه انكه دائره جزاورد دوراني و اولك قحبه اصل اوزريشه اوقنور يا حرف تنگيم حرف وحدت طوتلر اصابت ايله مشاير ميكرد حكايت حال ماضيدر و او حرف عطف

(بجي) شرايه (كه) ذرا (فلك) م (ديدم) سكوردم (در) في (كين) عداوت (دل) كوكل (دانا) عالم (بود) ايدى (مناي اشارتي) اى پيران طريقت حضرت الله عشفند كر مكر دن بزم قلمر دن علم و معرفت و اراني و انانيتى حجابني رفع ايدوب شراب عشق الهيه ايله علم دفتري اولان قلمبري غبار ماسوي الهمدن بوزن و باك ايد بوزن دور فلكده كوردم كه دلم اهلتك عليه غروري و محبت ماسواسي قلبي قاضي قبول معرفت الهدين و قرينت در كا ايهدين محروم ايلندر

﴿ دل چو پرگار بهر سود و راني ميكرد * و اندران دانه سر كشته پارچا بود ﴾

كوكل هر جايه پرگار كي بردوران ايلردى و اول دائره اياغي برنده بر سر كشته ايدى (فردات) (دل) كوكل (چو) شل (پرگار) پر كل (بهر سو) هر طرف (دوران) م (با) وحدنيه (ميكرد) ايلردى (و اندران دائره) اول دائره (سر كشته) باغي دوعش (همه) وحدنيه (با) اياي (برجا) برنده (بود) ايدى (مناي اشارتي) كوكل اول حالده علم و معرفتن بي بهره ايكن تحصيل علم ايجون بوقلق ايله و انواع عبادات ايله راه مستقيمه ثابت قدم ايدى و فنا كه جاد و جلالت و كبر و انانيت سبي اولان علمي تحصيل ايد بچك كنسد و بي پر كاله و قرينت ذوالجلاله اولدم ظنيله و صورت حقده كونا كون نليات ايدوب پرگار كي مجرد نفسك آرزو و مشتها سيجون هر جايه دوران ايلردى

﴿ مطرب از درد محبت علي بك پرداخت ﴾ كه حكيان جهان را مرده خون بالا بود ﴿

مطرب محبت دردندن برعل دوزدي كه جهان عاقلانك مرده سي قان سوز بيجي اولدي (مفردات) (مطرب) م (از) من (درد) م (محبت) م (عمل) م (يك) بر (پرداخت) دوزدي (حكيان) عاقلان (جهان) م (را) ادات مقول (مره) كيرك (خون بالا) قان سوز بيجي (بود) اولدي (مناي اشارتي) صدره انشراح و قلبه انتفاح بخش ايديجي مرشد كامل و عارف و اصل اول و ادي عقل معاشده سر كردان اولوب درد عشق و الهدين اسرار ادينه نامتا هيدن بي بهره اولان علماء رسميه بخجونه برنده و برشته اظهار و بيان ايد بچك حكيان چهار و علوم عقليه بي كال ظنيله انلاف عرايدن قلتيان قنجه علم اولان قرينت كاله دن محروميته نامنندن قان آفند بيلور مرشد كامله عدم تعييلر ته بشيان اولدبار

﴿ مي شكتم ز طرب زانكه چو كل رب جوي * بر سرم سايه آن سرو سهي بالا بود ﴾

سروردن آچادم اول سيدن كه كل كسي ايرق كنارنده اول سرو سهي فاندلون سايه سي باشم اوزره ايدى (مفردات) (مي شكتم) آچادم (از) من (طرب) سروردن (زانكه) ايدن كه (چو كل) كل كي (رب) ملي (لب) كنار (جوي) ايرق (بر) صلي (سر) باش (م) ضمير (سايه) ظل (آن) اول (سرو سهي) سرو قامت (بالا) بوكسك (بود) ايدى (مناي اشارتي) بمحمد الله بعد تحصيل الماوم العقليه و الرسميه علم و زلفني و مردان خدا به حد و انانيت ترك ايدوب مرشد

﴿ كماله ﴾

اندران معطوفدر دورانه سر كشته نغده باغي دوعش ديمكر اما استعاده خجبر معتاشده در پارچا اياغي برنده يعني ثابت قديم معتاشده در بود حكايت حال ماضيدر * محصول بيت * كوكل عشق جانان حركت واضطر ايندن پرگار كي هر جايه دوران ايدوب دوزدي و اول دائره محبت جئاتنده معصير اولوب ثابت قدم ايدى يعني هر قدر كه بزمقدار آرام و قرار ايلك ايجون مختا به و كا قهوه خانه و اوردى اما كنه محبت و مهر جاناتنده ثابت قدم ايدى عشقته نقصان كلرني ديمكر و اوي حاله اعتبار ايلك عاطفه اعتبار ايلكدن اولدبار معناسي حال و كوكل دائره شقيده ديمك اولور مصراع نايك معتاشده اول دائره

سر كشته و اياغي برنده ايدى دين و اول دائره اياغي برنده سر كشته ايدى دين اصابت ايلدبار زيرا پارچايه مضافدر اضافت بپايه ايله پس نه و اوه محل وار و نه ياي وحدت فسا مل (مطرب از درد محبت علي بي پرداخت) كه حكيان جهان را مرده خون بالا بود درد محبت اضافتي بپايه در علي يا حرف وحدت علمدن بونده مراد اهل نغده پيخته مستعمل اولان علمدر كه صوته مراد فدر تنگيم صوت و عمل دوزدي پرداخت حكايت حال ماضيدر رسيد ايلدري يعني ايجاد واحداث ايلدري و ايرلا ديكه كه حرف ربط صفت حكيان بونده عاقلان و عالمان معتاشده در جهانه اضافتي لاميه در را بونده اضافت معتاشده در خون بالا وصف تركييدر

﴿ ١٧٩ ﴾

كامله تبعت نامه ايله تقسم از در هاستي سيف رياضت و مجاهدات ايله قتل و اياقلم التده خور و ذليل پائمال ايلد كه علوم ظاهره غير نافعه حجابدن خلاص اولوب ر يون قلم منجلي و متفح واسرار ادينه نامتاهي مكشفا اولسد قده كال سروردن كالر كي آچلدم اول سيدن كه اول بپايه حكايتك منبع فر بيني و تبعتي و اول سايه بزدان اولان محبوب خدا و راه مستقيمه مرشد و مقدي و پيشواي اهل هدا پير كاملاك سايه عنايتي و نظار و حيايتي ايرق كنارنده آجيلان كلك اوزريشه سروك سايه سي كي سعادتلو باشم اوزره سايه دولت هما و ادي سايبان اولوب بزي انواع فيوضات الهيه ايله مستفيض ايلدي

﴿ از بتان آن طلب ار حسن شناسي اي دل * اين كسي گفت كه در علم نظر بينا بود ﴾

محبوبلردن اتى طلب ايله اگر حسن شناس ايلك اي دل بوي بر كيمه ديدى كه علم فطرده بتا ايدى (مفردات) (از) من (شناسن) محبوبلر (آن) جمال (طلب) م (ار) اگر (حسن) م (شناسي) اكلمسك (اي دل) اي كوكل (ان) بوي (كسي) بر كيمه كه (گفت) ديدى (در) في (علم) م (نظر) م (بيننا) كور بيجي (بود) ايدى (معناي اشارتي) اي كوكل اگر حسن و قبحي و حق و باطلني نور يقين ايله تمير ايديجي مؤمن كيش ايلك اول محبوب خدا اولان مرشد كاملاك صحتي پر كانه موفق اولورسك بي غرض اولوب اول محبوب خدا لردن انجق درد عشق الهى و فوض و منجلي رباني نامتاهي طلب ايله زيرا اغراض نفسانيه دن برشي طلب ايله كه غرض باعث بعد بيدر بواسراري و بوكلاي الوا الابصار دن بر معدن علوم لسديه رباني صاحبي سويلدي و ارباب غرضدن ايراق اولاق ايله امر ايلدي

﴿ پرگار ك من اندر حق اوزق بوشان * رخصت گفت دادند حكايتها بود ﴾

بزم كل رنگي بزم اوزق بوشلر حقنده جئاتلر بني سويلكه اجازت و پرمدي بوخسه حكايتلر و ارايدى (مفردات) (پر) مرشد (كلر ك) م (من) بن (ندر) في (حق) م (اوزق بوشان) كوك كيجيلر (رخصت) اذ (گفت) سويلك (ندادند) و پرمديار (حكايتها) حكايتلر (بود) و ارايدى (معناي اشارتي) بزم غرض نفسا زده دن عاري اولوب عند الله و جاهت صاحبي اولان بزم شرك اصغر اولان ربا هائسك و ارباب غرضك عيب و جئاتلر بني و عند الله مر دوديت و خيانتلر بني كشف و پيايه اجازت و پرمدي بوخسه اهل ربا و علي غرض نفسا ايجون اولان كيمه زحقنده استعبد بالله (ان الله لا يغفر ان بشر ك به و يغفر ما دون ذلك) نظم جيلسي كسي و اهل ريانك خسارتي و هلاكتي بيان ايدر نتيجه لايحصى آيات و اخبار و حكايتلر و ارايدى

﴿ فلب اندوده حافظ را و خرج نشد * كه معامل بهمه عيب نهان دانا بود ﴾

حافظك بالذات نش قلمي لك عندنده خرج اولمدي زيرا صراف جله عيب نهاني به

بالا يلدن سوزمك معتاشده بوغرت سوزمك كي بونده قان سوزمك اخفندن كناه بيدر (محصول بيت) مطرب محبت دردندن بر صوت و عمل رسيد ايدوب ايرلا ديكه جهان عاقلانك و علامتسك كر بگري قان سوز بيجي اولدي يعني كوزلر قان باش افندي اول فلك تاثيرندن حاصل ايل اهل درد و عشقندن قطع نظر اهل حكمت كه دكده نندن متاثر اولمدي انلريده اخفندي ديمكر (ميشكتم ز طرب زانكه چو كل رب جوي * بر سرم سايه آن سرو سهي بالا بود) ميشكتم حكايت حال ماضيدر طرب شلكه ديرلر زان زاي مفرده عريده من اجليله معتاشده در حرف بيان سايه آن اضافتي لاميه در سروك سهي بالا به اضافتي بپايه در بالا بونده قد و قوامت معتاشده در * محصول بيت * شلكدن آچاوردم يعني شكفته طبع اولوردم شلكدن انكچونكه كل كي ايرق كنارنده اول طوغي قاملني سروك يعني جاناتك سايه سي باشم اوزرنده ايدى يعني جاناتك سرو كي موزون فدي اوستد كل كي ايرق كنارنده سايه صالده بيجون شكفته طبع و خندان رو اولور دم حاصلني سويوب حظ ايلردم مصراع اولك معناسي آچاوردم شلكدن كل كي زيرا ايرق كناري اوزره دين كيمه چو كل صبارتي محلسه صرف ايلمشن و مصراع نايك معناسي اول سرو سهي قاملني نك سايه سي باشم اوزره ايدى و وجه دني جائز در اول بلند سرو سهي نك سايه سي باشم اوزر ايدى ديوايكي و جهله معني تصوير ايلن ايكي وجهنده بيله اكر قانچش (از بتان آن طلب ار حسن شناسي اي دل * كين كسي گفت كه در علم نظر بينا بود) بتاندين بونده مراد بجز بلردر حسن شناسي وصف تركييدر شناسيدن كوزللك بيليجي ديمكر و جائز در كه شناسي فعل مضارع مخاطب اوله و حسن مقدم مقول اوله حسن آكلر سك ديمكر يا حرف خطاب كين اصلنده كه اين ايدى كه حرف تامل كسي يا حرف وحدت نوعيه كه حرف رابط صفت علم نظر دن بونك كي بر زده مراد علم قياقندر بپا صفت مشه در بصير معتاشه (محصول بيت) محبوبلردن اي كوكل آن طلب ايله اگر كوزللك الا بيجي ايلك و يا كوزللك آكلر سك زيرا بويي بر كيمه ديديكه علم فطرده مبهر در يعني محبوبلردن مراد آندر اندام دكلدر تنگيم نجاتي ديمكر (بيت) دايده مراد آن اولور اندام دكلدر * كيمت اولور ميده غرض خلم دكلدر (پرگار ك من اندران

حق اذرق پوشان * رخصت خبث ندارد ارنه حکایتها بود) خواجہ مناقبہ یازمشہوردر کہ نسبت خرقہ خواجہ شمس الدین محمد حقا فقط شیرازی بہ پیر ارشاد و بیعت او شیخ محمود عطار شیرازیست کہ مشہورست بہ پیر کلرنگ و اومرید شیخ عبد السلامست و اومرید شیخ فخر الدین احمد ولد شیخ روز بہان بقلی و اواخر خرقہ از پدر خود شیخ شطاح دارد و الله اعلم اذرق پوشان حسن اذرق پوشک خلفائی و مریدان پدر کہ انرجیمہا کوک اسباب کبر و خلوتی صنوف پدر و پیر کلرنگ اصحابہ ضدیبت اوزرہ ایشان حتی کہ اولور ایش کہ از ارندہ کلی غوغا اولور ایش شویہ کہ مشامدہ و ملا کہ بہ مؤدی

اولورایم شکریم یت سابقه ایماورمش
ایدی (یت) یکی پیرمغان بین که چو ما
بدمستان * هرچه کردیم بچشم کریم
ز بسا بود پیرمغان من را د پیرکار نکرد
و بدست لکزدن یونار ابله ابلدکاری
هنگامه در (محصول یت) یم شجیم که
پیر محمود کلر نکرد حسین ازرق پوشک
اصحافی «قنده خبانه و رسواله اجازت
و برمدی بوخسه حکایه ز واریدی یعنی
انترک نیجه قباچ و دثانی باوردم اتی نظم
ایدوب یوناری هجو ایلک مراد ایدندم
اما شجیم مانع اولدی که در ویشاک صبر
و محلدردیدی ز برادر ویشاک طریقه
کین و کبر اولز بوند ازرق پوشلی
مر ایلزله قنبر ایلین هندی نفسر ایلش
(قاپ اندوده حافظ براو خرچ نشد * که
معامل بهمه عیب نهان دانا بود)
قلب بوند ایکی معنایه واقع اولمش بری
الونک واقعه نک قاسپی پس اندوده
بوتقدیرجه بالدرزل معنایه در وری
کوکمل معنایه در ایدی اول تقدیرجه
اندود مراد حیل و مکر در قبل اندودیه
اضافتی بیایه در ایکی معنایه و حافظه
اضافتی لایه را و اضافتیه لایه در اوضیم
پیرکار نک راجع در که حرف تعلیل معامل
آشنایه در بر یعنی بیع و شراده سنکله
آلو یرم ایدن کیسه به دیل بهمه با حرف
صایه عیب نهان اضافتی بیایه در دانا صفت
مشبهه در داندیدن حلیم معنایه
محصول یت * حافظک قلب اندوده سی
یعنی بیله او قاپی ایلکی معنایه
پیرکار نک قنده خرچ اولمدی یعنی
حافظک ازرق پوشاک حنسنده اولان
قصدری ویشلی یرزه آشف اولدی
و محنی قالمدی ز برامعاملدر که
جمع صوب مریدانه مطلعدر بلکه جمع
ناسک قلوبه مشرف و واقفدر

عالم ابدی (مفردات) (قلب) م (اندوده) یا دلزنش (حافظ) م (بر) عند (او)
 صبر (خرج) صرف (نشد) اولدی (که) زیر (عامل) صرف (بهمه) دوکلی
 (غیب) م (نهان) (گیر) او (دانا) عالم (بود) ابدی (معنای اشارتی) حافظک
 ایچی شریک و یا ایل و دیشی اعمال صالحه ایل یا دلزنش قلب آتون کبی اولان
 اوکلی حق تعالی تک عنایت معنویه میدهد و می شد کامل فتنه زایج و مقبول
 اولوب صرف اولندی زیرا صرف حقیق عالم الصبر و الحقیق اندر که دوکلی غیب
 نهانی به عالم ابدی

دوش در حلقه ما قصه کیسوی نو بود تا دل شب سخن از سلسله موی تو بود
دو کجه بزم حلقه مرده سنك كسو ك قصه سی ابدی نصف ابلا دکن سوز
سنك موبك زنجیرندن ابدی (فردات) (دوش) دون کجه (در) فی (حلقه)
تجلیس (ما) بز (قصه) م (کسو) زلف (نو) سن (بود) ابدی (۲) آنها
ایچون (دل شب) نصف الیل (سخن) سوز (از) من (سلسله) زنجیر (موی)
قبل (نو) من (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای بارحق بی محمدافه دون کجه
بزم نصب عین اولان حلقه می دان خداد سنك تجلیات صفات ذنك قصه سی
ذکر اولنش البدی استبذل الله (ثم الیل الا قبلنا نصفه وانقص منه قلیلا اوزد
علیه ورنل القرآن ترتیلا) نظم جلیلی سرنجه نصف ابلا دکن کلمات قد سیه
روحانی انقص سنك ادق من الشعر اولان اسرار لدیده فرآیه عالانهایه کدن ابدی

چو دل که از ناولک مرگان تو در خون میکشت باز مشتاقی کانتخانه ابروی نو بود
کوکل که سنک کپرکلک او قدن قانه قرق اولدی کپروسنک ابروک کانتخانه سنک
مشتاقی ایدی (فردات) (دل) (کوکل) (از) (من) (ناولک) (اوو) (مرگان) (کپرکلک)
(تو) (سن) (در) (فی) (خون) (قان) (میکشت) (اولدی) (باز) (کپرو) (مشتاق) (عاشق)
(کانتخانه) (بای اووی) (ابرو) (فان) (بوز) (ایدی) (منهای اشارتی) (بر کوکل که
سنک بر تو محبتک اولان داغ آتش عشقکدن و نظر عتابک او قدن قانه قرق اولدی
ولدت روحابه مستغرق اولدی اول کوکل کپرو این وقت اولوب دائما سنک
تجلیات و فیوضتک مراغب اولفله خصوصاً بنون کچه زده لذت مذا جاذبه
مشتاق اولشد و عشقک درد و بلا نرسدن و غم و حشای عین و لاسندن حفظ
و ذوقی الشدر

چهارم عفا الله زحبا کز توبیخی آورد ■ ورنه در کس نریدیم که از کوی توبود

مرور ایدرسه آتی یلور ورو پرویزه سویاراول جهنددرکه کوکلز دن مخالف
دیو (وله ابضا) (دوش در حلقه مافصه کبوی تو بود * نادل شب سخن
ولامک سکونیه انسان دازه سه دیرل ولامک فتحه غیری به مایه اضافتی لامیه در
تا انتها غایت ایچون الی معناسنه دردل شب نصف اللیل معناسنه در اضافتی
* * * * * حاصل نیش * * * * * دون کجه نرم مجلترده سنک کبسونق قصه می ایدی یعنی سنک

کے۔ واکھڑی دون یارے سنہ دے سونے کے ویک زنجیرن ایدی یعنی سنک زنجیر موک سسولتوردی پندہ کیجہ
وکیسو ومو وودوش جمعیتری مرعات نظیر فیئنددر تناسبدہ دبرل (دل کہ ازناوک مرکان تودر خون میکشت * باز
مشاق کا نخانہ ابروی تو بود) سابق تحقیق اولس ایدی ناوک معناسی حاصلی زنجیر کدن اتلان او قدر مرکانہ
اضافی بیانیہ در ویک کاک تو یہ لایہ میکشت لفظ مشترک در برسی اووردی معناسدہ و برسی خان ایچندہ اووردی
ویا خان ایچندہ بولاردی مشاق کا نخانہ ابروی تو مشاق کا نخانہ اضافی اسم فاعلک معنولسہ اضافتدر ویکان
خانہ مک ابروی بیانیہ کا نخانہ ترکشک

﴿ ۴۸۱ ﴾

(از) من (کوی) محله (تو) من (بود) ایمنی (معنای اشارتی) عالم غیب
 لاهوتیست در دماغ جانان لذت روحانیت بخش ابدی فیض رحمانه شکر اولاد - ون
 یا خود وسیله و صلات اولان مرشد کاملی حضرت الله صوفی و محفوظ ایامون زیرا
 بنامکن میرا اولان قرینت ذاتیه کمن و اذواق تجلیات انوار لاهوتیه کدن آشنای
 تحصیلت بزه وسیله و باعث و صلات اولان در و پیام بار حقیقت کتور مشدر بوحده
 بو متصرف القلوب اولان مرشد کاملدن غیرى سنیك جانب عزتکدن و استمرار
 لدنیه کدن خبر و رو آگاه اولور بر کیمده به ابرشدهك (بیت) انانندن طوغه کوز سوزلر
 کاهی بیلزاشینی به نیازی وجه دلدارى او او الایصار اولادن صور

عالم از شور و سر عشق خبر هیچ نداشت * فتنه انگیز جهان غزه جادوی تو بود *

عالم عشقك شور و شرندين هيچ خبر طومعى جهان فتنه قوبارىجى سىك
جادو غزه ك اولدى (مفردات) (عالم) ماسدى الله (شور و سر) اضطراب
(عشق) م (هيچ) قطعه (خبر) م (ندشت) طومعى (فتنه انگيز) فتنه قوبارىجى
(جهان) م (غزى) كبريك (جادو) مهار (تو) سن (بود) پندى (معدى اشارتى)
(من لم يذق لم يعرف) سر نيجه حريم قدس الهيت برده دارى رجال الكاهن
غبرى خلق عالم بو عشق الهه تك و تجليات اسماء صفات ربانيه تك ذوق
و حالاتدن و اثر و تصرفاتندن هيچ خبر طومعى و آگاه اولدى اى مؤثر حقيقى
دوميسر وجودان تحقيق اولان لله (كل بعمل على شاكلته) سر نيجه بو مظاهر
اسماء صفاتك اولان جهان فتنه ظهوراتك كليسى سىك تجلى ذات مشرك آثار بدر

من سر كشته هم ز اهل سلامت بدم * دام راهى شكى طره هندى تو بود *

من مخبرهم سلامت اهتدایدم بنم بولک طون غی سنک سیاه طره ٥٥ بولکی
والدی (مفردات) (من) بن (سرکنده) مخبر (هم) دخی (از) من (اعل سلامت)
(بودم) ایدم (دام) طوناق (راه) بول (میم) مخبر (شکی) بولکم (طره)
بولک صاج (هندو) سیاه (نو) سر (بود) ایدی (معدی اشارتی) بارب سنک درد
مشقه گرفتار اولمزدن اول بن مخبر و سرکردن قولک دخی ذوق عشق
خبردار اولسان صورت پرست و اولمرکی اهل سلامتدن ایدم بحمدالله سنک
غیب هویتده مکتوبه و منظویه اولان امرار لدیه ک و نیجایات صفت لایزاله ک
بولک طون غی او لوب سنک درد عشقه بنی عقید ایشدر

بکشاید فنا بکشاید دل من ۵ که کشادی که مرا بود ز بهلوی تو بود
بماندنی چو ز تابنم کوکام آچله ز را شول کشاد که بنم ایچون ایدی سنن بهلو ایدن
ایلی (مفردات) (بکشا) تج (بند) باغ (فبا) قفتان (بکشاید) آچله (دل)
وکل (من) بت (که) زبرا (کشادی) آچقاق (مرا) بنم ایچون (بود) ایدی
(ز) من (بهلو) یان (تو) سن (بود) ایدی (معنای اشارتی) یارب محضا
طیف و کر مکه بزی قیودات بشر به دن وجبات نفسانیه دن خلاص ادب و

(J) (151)

نداشت بودند. طومردی دیگر یعنی خبر طومردی خبری بوق ابدی دیگر فتنه انگیز و صفت را کید را انگیز بدندان فتنه
 قورچی دیگر چاهه اضافتی لامیه در غزه جادو اضافتی بیایه توبه اضافتی لامیه در بود بوده فعل ماضی را اولی معنای
 * محصول بیت * عالم عشق شر و شوریدن یعنی غوغا شدن هیچ خبری بوق ابدی لکن جهانك فتنه انگیز نی سنگ غزه جادو
 اولدی یعنی جهان عشق و مفضل از بدین بی خبر ابدی اما سنگ غزه جادو عالمی عشقه دو شروب بود کلاو شور و شره
 باعث اولدی (من سر گفته هم از اهل سلامت بودم * دام راهم شستن طره هندوی تو بود) من سر گفته اضافتی

هر یسده والاد در کس در بونده های
صله معنا سنه ز سیدم قول نقی ماضی
متکلم مع الغیر ابر شمسک دیکدر در کس
مقدم و قول غیر صر بخدر که حرف بیان
کوی نواضافی لامیه در * محصول بیت *
لله تعالی صبارک خطایاسی عفو البونکه
سندن بزه خبر کنوردی بوخده هیچ
کننده ابر شمسک که سنک محله کن اوله
یعنی صبا سنک محله کی یادر میدی کیمه
بازدی فتنی محله در (عالم از شور و شر
عشق خبر هیچ نداشت * فتنه انگیز
جهان غزه جادوی تو بود) عالم مبتدا
ونداشت خبری وما بینهما خبره متعلق
شور بونده غر غا و فریق فتنه و مناسنه در
شرر امرای عشق اضافی لامیه در
خبر ندا سنک مقدم و قول صر بحر در

بیانیه در سرگشته وصف ترکیبی احسانند در معنی اهل سلامت اضافتی لامیه در شکن طره اضافتی لامیه در وهندویه اضافتی بیانیه و تویه اضافتی لامیه در * محصول بیت * عالم مشهور و مشر عشقندین بخت اولدی بقی کی بن عاشق بختدنی اهل سلامتند ایدم یعنی عشق بلا رینه گرفتار دکل ایدم اهل سلامتند ایدم لکن بولم طوزاشی سنک طره هندوک بولگی اولدی یعنی عشق فتنه سنه بی دوشورن سنک طره هندوک شکن اولدی حاصلی بی عشق و بخت درونه دوشورن مبتلای سودا و هوا ایلین سن سین (یکسانند قبا تا یکسا بدل من * که کنادی که

برقع باب الله که بنم محبوب کوکلم سنک انوار تجلیات قدسیه تا ایل منقح و منشرح اوله زرا بویتلا و ناتوان اولان عاجز و بیچاره قولکه ظاهرا و باطناهر رفتو حاتم و سنک کرم و احسان کندن اولان ظهور اتم کلیسی به سنک غنایت معنویه کند که (ما فی الدار دیار) در

بوفای تو که بر تربت حافظ بکدر * کن جهان می شود در آرزوی تو بود *

سنک وفاک حقیقون که حافظک تر به سی اوزره اوغره زرا جهانسن کندی و سنک بوزک آرزوسنده ایدی (مفردات) (با) (تعبیه) (وفام) (تو) (ن) (بر) (علی) (زیت) (حافظ) م (بکدر) اوغره (که) (زرا) (ن) (من) (جهان) م (می شد) کندی (در) (فی) (آرزو) م (روی) (تو) (ن) (بود) ایدی (معنی) (ش زنی) (بارب) بزم عا جزل یک بوقدر نم لایحهی بزم استحقاق بزم و عهد و وفامزدن دکلدر و بلکه محضا اطف و احد اکتدر بارب به اطف و وفاک و کرم بی متهم حقیقون بو حافظ قولکه دینده و عقیاده حالت زعنده و فبرنده و منشرده و عون و عنایت بولداش ایدوب اقای ذاتکدن و مشاهده جلال باکالکندن بر آن ایدوب ایکی جهاننده رحت واسعه که مظهر ایل زرا حافظ و جهانندن سنک ذات شریفه و صلات آرزوسله کیشدر حقیق محمد المصطفی صلی الله علیه و سلم اسان شریفندن (من احب الله الله احب الله لقائه) حدیث شریفه اولان و عدد کرمیکه وفا محضات کرمیکه کرمیکه

یاد باد آنکه سرکوی توام منزل بود * دیده را روشنی از خاکدورت حاصل بود *

اکسون اولکه سنک سرکویک بنم منزل ایدی سنک خاک درکدن چشمه روشنک حاصل ایدی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) (اولکه) (سرکوی) (چشمه) باشی (توسن) (م) (بنم) (منزل) ممکن (بود) ایدی (دیده را) (چشمه) (روشنی) روشنک (از) (من) (خاک) طهراتی (در) (فبو) (نا) خطایه (حاصل) م (بود) ایدی (معنی) اشارتی (بارب) اکسون و خاطر بدن کتسون شول وطن اصلیکه فریت معنویه که و حیرت فوضان انوار قدسیه بنم ممکن و اام ایدی و سنک درگاه عزک نازنیلری ایدیا و اویاقرلاریکد بلا حجاب تجلی انوار ذاتیکه ظاهر و حیان اولمقله دیده بصیرت زده روشنک و نورانیت حاصل ایدی

راست چون سوسن و کل از اثر صحبت پاک * در زبان بودم هر چه ترا در دل بود *

پاک مصفا حبث اترندن سوسن و کل کی راست بنم زیانده ایدی هر فتنه که سنک قلبیکه ایدی (مفردات) (راست) (طوغری) (چون) (من) (سوسن) م (کل) م (از) من (از) صحبت م (پاک) م (در) (فی) (زبان) دل (بود) ایدی (مرا) بنم (هرچه) هر فتنه (زا) سنک (در دل) کو کلدکه (بود) ایدی (معنی) اشارتی (اول) اراج قدسیه لک پاک مصفا جلالی اثر و برکاتندن خالص و مستقیم و محبوب درگاه عظیم قولک کی اول کونده شدنی خالص لوجه الله سنک مراد شریفک اوزره طوغریجه سنی اسامده و قلبیکه ذاکر اید

بوعالم

آخر نه سنک بوزک آرزوسله کندی ایدی تر به سنه اوغره سنی بر کره سیر ایلدن بوارزو ایله فالون (وله ایضا) (یاد باد آنکه سرکوی توام منزل بود * دیده را روشنی از خاکدورت حاصل بود) یاد باد اکسون دیکدر سرکوی توام اضافتلی لایحه در خاکدورت اضافتلی ده بولدر * محصول بیت * اکسون اول حالت که سنک سرکویک منزل ایدی یعنی محاک اوچینه ملازم اولوب ایدن کتزدک کوزم که آیدنلنی سنک قبول طهر غنندن حاصل ایدی یعنی آستانک ترانیت دیده مزه توتیا برینه چکر دک که دیده من ایدن مشهور اولور دی ایدی بویکی حال اکسون احسان دور و مجبور

مرا بود ز بهای تو بود (بکشای تا کیدله و کافی مضومه ایله فعل امر مفرد مخاطب بونده چون مضامنه در بند قبا اضافتی لامیه در تا ادات تعلیل یکشاید پای تا کیدله فعل مضارع مفرد غائب بونده آچله دیکدر دل من اضافتی لامیه که حرف تعلیل کشاد اسمدر بونده فتح باب دهنامنه و با حرف وحدت که رابط صفت مرا بکا بود فعل ماضی اولدی دیکدر بهای تو اضافتی لامیه در بود بونده اولدی دیکدر * محصول بیت * فتنک باغنی آج ناکه بنم کوکلم آچله زرا بر فتح باب که بکا اولدی سنک یا کندن اولدی بهای بونده ایهام طریقه ذکر اولش زرا بهای بویکی مناده مستعذر بریسی بر نسنه نک یانی که صریحه اکا عندله تیر ایدر لر بر سیده آدمک یانی یعنی ایکلری که ترکیسه بهای به چکلم دیرر ایدی عجمک قفتانلرنک دوکه و ایلکی اولر بلکه صول یا نرنده قولغندن آشفته ایکی برده دوکم دوکر دوکه و ایلک رینه بس بر کشاد که بکا اولدی سنک یا کندن اوادی دیکدر (بوفای تو که بر تربت حافظ بکدر * کن جهان میشود در آرزوی تو بود) بوفای تو یا حرف قسم وفای تو اضافتی لامیه در که حرف بیان تربت حافظ اضافتی لامیه در تر به دن مراد قبر بدر بکدر فعل امر مفرد مخاطب بونده اوغره دیکدر که حرف تعلیل میشد بونده مرفت معنائه در کیدر دی دیکدر رودر و او بونده معنای حالت افاده ایدر از روی تو اضافتلی لامیه در بود بونده ادا ندر * محصول بیت * سنک وفاک حقیقون که حافظک قبری او زرشه اوغره زرا جهانندن سنک آرزو که کیدر دی یعنی دنیا دن

اولان کیسه زانلر مکتوب ارسالک ایلدکده مکتوبنده بویکی یازر (راست) چون سوسن و کل از اثر صحبت پاک * در زبان بودم هر چه ترا در دل بود) راست بونده کرچک دیکدر یعنی شکستن و شبهه سوز چون ادات تشبیه سوسن سین اولی اکثری عجم مضوم او تور اما بعضی جهله سی مفتوح او قود یقیده معموغر اولدی توسن لفظیکه بوله در اثر نشان معنائه اما بونده تأثیردن عبارتد که اضافتی لامیه در و صحبت پاک بیانیه مرا بنم دیکدر ترا سنک دیکدر * محصول بیت * پاک صحبت اترندن یعنی تأثیردن سوسن و کل کی شکستن و شبهه سوز بنم دله ایدی اول نسنه که سنک کوکلمه ایدی یعنی صحبت پاک تا تیری بونی اقتصاد

بوعالم ابتلا غایت پریشان اولدم مدد اللهم مدد

دل جواز پر خرد نقل معانی بکدر * عشق میکت بشرح آنچه برو مشکل بود *

کوکلم چونکه عقل پیرندن معانی نقل ایلدی عشق شرحه دیردی اول نسنه بی که انک اوزره مشکل ایدی (مفردات) (دل) (کو کل) (چو) (چو) (نکه) (از) من (بیر) م (خرد) عقل (نقل معانی) م (بکدر) ایلدی (عشق) م (میکت) دیردی (بشرح) شرحه (آنچه) اول نسنه یک (پرو) انک اوزره (مشکل) م (بود) ایدی (معنی) اشارتی (بنه) جنود بجنده اولان عالم ابروا حیده فتنیدل محبت نورانیده جمیع اسماء وصفات الهیه مظهرتله ذات وصفاتی کامل و مکمل اولان روح مجیدین و پیر و مرشد عقول اولان (اول) ماخلق الله عقلی مظهری ابرار احیدین کوکل نیجه نقل معانی ایلدی و اول مظهر عشق نامشاهی و محسوب و نازنین الهی اولان روح مجیدی بلا واسطه شرح و بیان ایل کوکلم اوزره اولان مشکلاتی حل و روشن ایلدی شمس یوکون و فساد اولان عالم غریبه دستگیر سوز و پاک شکسته دوشوب قائم مدد اللهم مدد

در دلم بود که دوست نیاشم هرگز * چه توان کرد که سی من و دل باطل بود *

کوکلمه ایدیکه قطعاً دوست سز اولم نه انک ممکندر که بنم سیم و کوکلم سی باطل اولدی (مفردات) (در) (فی) (دلم) کوکلم (بود که) ایدیکه (فی) دوست سز (نیاشم) اولیم (هرگز) قطعاً (چه) نه (توان) ممکن (کرد) انک (سی من) بنم سیم (دل) کوکل (باطل) م (بود) اولدی (معنی) اشارتی (بو کون) فساد اولان دنیا به و عالم ابتلا به کلدکه عقل معانم و دل ناشادم متضامنه مشتهای نفس غرار اولان آرایش دنیا به و مشتهای نفس و هوا به نظر انجوب بر دم و بر نفس دوستک انس و صحبتندن و حق تعالی اینک ذکر و فکر ندن فارغ اولیم و زهد و تقوی ایل معرفه الهیه واصل اولوب بنه وطن اصلیکه مشاهده ایدیک نور مجیدی و انوار لاهوتیه صمدی مشاهده ستن بر دم آرایم و جدا اولیم دیردم لکن (العبدید بر والله بقدر) سرنجیه تدبیر تقدیر موافق اولمجه عید مبتلا نه انک ممکندر که بنم سیم و کوکلم سی دخی باطل و هوا اولدی تسلیم و امید رحت و عتایتندن غیری بر جازم قائم

دوش بر باد حریفان بخریبات شدم * خمی دیدم خون در دل و بادر کل بود *

دون کیجه مصا جبرک باد بنه میخانه به کندم شراب کوینی کوردم کو کلدکه قال و ابایغی بالیخته ایدی (مفردات) (دوش) (دون) کیجه (بر) علی (یاد) ذکر (حریفان) مصا حار (با) لاسلا بسنه (خریبات میخانه) شدم (کندم) خم (کوب) می (شراب) دیدم (کوردم) خون (فان) (در) (فی) (دل) کوکل (با) آق (در) (فی) (کل) بالیجی (بود) ایدی (معنی) اشارتی (بوظات) بشریه ده و عالم وجودده مبتلا اولان درد عشق الهی و اسرار معرفه الله نامتناهی

ایدردی که مرنه که سنک کوکلمدن بکدری ایسه بنم زبانم آتی تکلم ایدردی حاصلی فلیکن بکچی بیلوب سو باردم سوسن ذکر زبانه کوره و کل ذکر کله کوره در پاک مصا حبث اترندن سوسن و کل کی راست دین راست سبیلله مش (دل) جواز پر خرد نقل معانی بکدر * عشق میکت بشرح آنچه برو مشکل بود) پی خرد اضافتی لامیه در نقل معانی مصدرک مفعولنه اضافتدر و معانی عبارتی ایهام طریقه در میگرد حکایت حال ما ضیدر دل مبتدا و بیکر خبری و ما ینهما خبره متعلق و عشق مبتدا و میکت خبری بشرح میکنسک مفعول غیر صریخی و آنچه صریخی یعنی مفعول قولی بروضه بری دله راجه در * محصول بیت * کوکل چونکه عقل پیرندن معانی نقل ایلدی یعنی عقل پیرندن او کربنکی نقل ایلدوب عرض ایلدی عشق شرحه سوسن و کل اول نسنه که کوکله مشکل ایدی یعنی کوکله پر خرد دن او کربنکی بر رده واقع اولان مشکلاتی عشق مشروح سوسن و کل معنائه معنائه عشق انشراحه ایدردی اول نسنه که اوزر به مشکل ایدی دین کیسه ک کوکلی مستقیم معنی ایل انشراح بولسا مش (در دلم) بود که فی دوست نیاشم هرگز * چه توان کرد که سی من و دل باطل بود) کرد بونده کرد معنائه در * محصول بیت * کوکله بومعی مر کوزابی که هرگز دوست سز اولیم یعنی خاطر من سرور بدر دیکه هرگز بر جانان محبتندن خالی اولیم امانه ایلک اولور که بنم کو کلدکه سی و کوشش باطل اولدی یعنی شمس جانان سز کو یا که جانان سز حاصلی اگر اختیار بنم و دلک لنده اولمش اولسه

رساعت جانان سز اولر دق اما نیجه ایدلم ایش تقدیر خدا کندر که بکار جانان مسرا و لمر (دوش بر باد حریفان بخریبات شدم * خمی دیدم خون در دل و بادر کل بود) دوش بونده دون کیجه معنائه در بر باد بر بونده بای صله معنائه در بر باد حریفان دیکدر شدم بونده رقت دیکدر خمی اضافتی لامیه و دیدم مقدم مفعول و خون در دل و بادر کل بوجوع جواب سؤال مقدر درگاه که سائل دیدی چون دیدی پس جوابیده خون در دل * محصول بیت * دون کیجه با د نوخلر انکی و یابانه انکی سبیلله میخانه به واردم خمی یعنی باده بویکی بخورم بادر کل کوردم یعنی طوطی و طوطی شراب

و دینی طریقه کوهلی کوردم بود مذکور تشبیه طریقه نفس امری بیستاد که شراب کوی بوش اولیجه بود در
(پس بکنتم که پرسم سبب درد فراق * مفتی عقل درین مسئله لا بعقل بود) بکنتم با حرف تا کید کشتیم فصل ماضی
مکمل و حده در دو نوب و طول کشیدم یعنی جوق نجس ایستادم که حرف تا کید پرسم با حرف تا کید پرسم فصل
مضارع نفس متکلم و حده صورت دیگر سبب درد فراق اضافی لامیه را در مفتی عقل اضافی یا نه در
* محصول بیت * ملک علما و شایخی جوق دور ابدوب طولاند مکه فراق در دینک سینی صورام اما

۴۸۴

مفتی عقل بود مسئله ده لا بعقل اندی

طالبی مصاحبه احوالی فکر اله عشق و محبت و اسرار معرفت صاحبی
مجلسی کندی و غنیش و نجس ایستادم که بجا بونشته ده الم افترا افتدن و درد
و اشتیاقدن سالم و فارغ بر کینه بواوری دیو کوردم که شاهزاده حقیقت
اولان ارواح قد سیه عالی پرواز کنند و وجود عنصری اله مقید اولد قاری چون
انسان الله بلا قید کمال اشتیاقی اولی اولی معین عشق و معرفت اولان طارفلر
دخی چکر لری خون اولوب (من بشری بخروج صفر بشری بالجنه) حدیث شریفی
سر بجه بلا قید و لاجب بمنای وصلته (من یحیی با صم پایرعن) دخی اوز مشلرد

چس بکنتم که پرسم سبب درد فراق * مفتی عقل درین مسئله لا بعقل بود
جوق دوئدم که فراق دردک سببی صورت عقل مفیسی بومشده غفلت
ابدی (مفردات) (پس) جوق (بکنتم) دوئدم (پرسم) صورت (سبب) م
(درد فراق) م (مفتی) م (عقل) م (در) فی (این) بوا (مسئله) م (لا بعقل)
عقلسز (بود) ایدی (معنای اشارتی) بوطلمه عارف بالله اولان عارفین کاملین
تجلی الهی دائمیده و انوار فیوضات بلا واسطه ربانیده مستغرق اولوب
مشاهده جمال الله اولد افواقی روحانیت بولاش ایکن به درد فراقدن فریادوداد
اقلرک سببی و حکمتی ندر دیو صورت و سؤال ایکن ایچون جوق دوئدم
و نجس ایستادم عقل مفیسی بومشده عشقه لا بعقل اولی اله یلددیلر و عشق و مقبولی
دخی کتم اسرار اله مأمور اولد قلرندن دیمدیلر آنکچون بومقام حیرت اندر حیرتد

چس راستی خاتم فیروزه بواسحاق * خوش درخشیدولی دولت مستجل بود
طوغریسی بو که بواسحاقه منسوب اولان فیروزه خاتم اطیف بلدرادی اما سرعت
ایدیچی دولت ایدی (مفردات) (راستی) طوغریسی (خاتم) م (فیروزه)
رفیق و طوطا شد (بواسحاق) برده تلی کیمه کیده سیدر (یا) نشیه (خوش)
اطیف (درخشید) بلدرادی (ولی) اگر (دولت) م (مستجل) عیله ایدیچی
(بود) ایدی (معنای اشارتی) حیرت اندر حیرتی کور که شیخ بواسحاق شای
قدس سره مانند حضرت سلیمان علیه السلام خاتم ملک و لایحه نازل اولوب اقام
وجود اهل قلوبه متصرف و مالک اولدله بر سلطان فرستاده اولان خواجه
ابو احمد ابدال حضرتت مظهر انوار محمدی اولان جوهر فیروزه رخشان
انوار لاهوتیه قلب فیض بخشندن رنظر و رحمت علیه پیوروب پادشاهزاده اولان
ابو احمد ابدالی عیله و سره نزل اولان دولت و سلطنت دنیادن کیمرب پشینه بوش
بر ابدال الهی و مظهر انوار تجلیات ناشیعی بولی کامل و عارف مکمل قلدر
آه ازین جور و قظلم که درین دامک هست * آه ازان ناز و تنم که در آن محفل بود

آه بوجور و قظلم که طوزاق برده در آه اول ناز و تنم که در آن محفل بود ایدی
(مفردات) (آه) اظهار حزن ایچوندر (ازین) بوندن (جور) م (قظلم) مشقت
(در) فی (این) بو (دامک) طوزاقی ری (است) در (آه) م (ازین) اندن

۴۸۵

تفسیری واقع اولش دامک دامک دماکهدن
خنده طوزاقی بری دیکدر یعنی طوزاقی قوره چق بر که دنیا مراددر که هر دنیا به کلنی شکار ابدوب کورتور تنم نمت ایچنده
اولنه دیرل دران محفل دیدی شاه شیخ ابواسحاق ملک مجلته اشارتد * محصول بیت * آه بوجور و قظلم که بو کون
بودناده در یعنی ابواسحاق نصرکه اولان ظلم واه اول ناز و فخر و نعمتدن که انک مجلته ایدی که عک و فضلا و صلح و مناج
مجمعی ایدی حاصلی خواجه اند نصرکه اولان ظلمدن و انک زمانه اولان حضور و صفات فوئنده شکایت ایدر
(دینی آن قهقهه کک خرامان حافظ * زمر بنیه شاهین قضا غافل بود) دیدی اخبار و انشا به تحلی واردر

قهقهه کک اضافتی لامیه در خرامان اضافتی یا نه حافظ منادی قهقهه کک خرامان ندن مراد مذکور
باد شاهک کولوب او تاروب حضور و صفاسیدر که علما و فضلائی زمانه واقع ایشل سر بنیه اکثر ناخنده
شکار ایلان حیوانانده مستلدر ارسلان

۴۸۵

و قیلان و طیور دن طوغان و شاهین

کچی که بونلرک قاضی ن مر بنیه اله

تصیر ایدرل سر بنیه شاهین اضافتی

لامیه در قضا به اضافتی یا نه محصول

بیت * کوردک و کوردکی ای حافظ اول

خرامان ککک قهقهه سنی و شاکینی که

شاهین قضا غافل بوندن غافل ایدی یعنی باز

اجلدن غافل ایدی حاصلی ابو اسحاق

کچ باد شاه ایدی اولک خاطر بنه

خطور ایلر دی (و له ایضا) (ناز میخانه

وی نام و نشان خواهد بود * سرما

خاک ره پرمغان خواهد بود) نابونده

ادات تو فیندر مر بیده مادام کچی خواهد

بودک معنای مطایقیسی دیرلر دیکدر

ز براماضی مضارعه مقارن اولسه مصدر

معنای افاده ایدر تکیم مکرر بیان اولندی

اما معنای لازمیسی اولسر در دیک اولور

خالک ره پرمغان اضافتی لامیه و یا نه در

* محصول بیت * مادام مکه میخانه

و میدن نام و نشان اولسر در رزم

باشتر میخانه جینک بول طراشی اولسر در

یعنی خد خنده یا عیال اولسر در

(پر سر تربت ما چون کذری همت خواه

* کز بار تکه زندان جهان خواهد بود)

ز بندن بونده مراد قبردر کذری ذهل

مضارع مفرد مخاطب کچه سین و اوغره به

سین دیکدر همت مقدم مقولدر خواه

الفاظک و خواه فعل امر مفرد مخاطب

ایسته دیکدر که حرف تعلیل زیارتکه

زیارتگاهدن مخففدر تکیم مکرر بیانی

کیمشدر محل و مکان زیارت دیکدر

نماز که کچی * محصول بیت * خواجه

خطاب عام طریقه پیور و یا با نانه

خطاب خاص طریقه پیور چونکه رزم قبرین

اوجنه یعنی یا نه اوغره سین حاصلی

(ناز) م (تنم) نعمتک (در) قی (آن) اول (محفل) مجلس (بود) ایدی
(معنای اشارتی) آه بوجور و غدار اولان طوزاقی ری و ابتلا و هلاک موضوعی
دنسی دینه نک جور و قظلی اتندن که بنجه قابل و مستعد اولان مردان خدا نک
مال و جاهله و سلطنت و زینت بر بنیه بولی قطع ایدوب فریت الهیه دن
مهمجور و محروم ایستدر مکرعون و عنایت خدا اله بر مرشد مؤید من عند اللهک
نظر عالی الهی شرفیاب اولوب پرورش بوله آه شول عالم ارواحده انبیا و اولیلر
مجلنده غذا ی روحانی اولان فیوضات انوار الهی الهی تتمدن و تجلیات ناز
و استغای اسرار لدیه نامتاهی رؤیت و تفهمندن که اول مجلده وار ایدی شندی
بوجواب عائد به محبوب اولوب حمرته خالده باری بنه بر مرشد خدا واسطه سیه
کر مکه اعلی مرتبه به سن و اصل الهی بجه حبیب محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

چس ایدی آن قهقهه کک خرامان حافظ که زمر بنیه شاهین قضا غافل بود
اول صلیحی کککک قهقهه سنی کوردکی ای حافظ که قضا شاهینک
سر بنیه سندن غافل ایدی (مفردات) (دیدی) کوردکی (آن) اول
(قهقهه) شدله کولک (کک) ککک (خرامان) صلیحی (حافظ) م (ز)
من (سر بنیه) جیناق (شاهین) م (قضا) م (غافل) م (بود) ایدی
(معنای اشارتی) ای حافظ انشای دنیایی کور که دنیانک جاه و منصبیه
ودوات و مالیه مغرور اولوب و ککک خرامان کچی قهقهه ز اله سرور اولوب
دهشت آخری و عذاب الله بی نهایی فراموش ایتمکه نه بجه خسر الله بر بشان
الحال اولشدر و نه بجه آلام و اکدار سکران موتی فکر اتوب ندار کسزین فجاء
و اکسزین قضا الله شاهینک سر بنیه سنده ضعیف روحنک غرات موت اله
بارد پاره اولشندن غافل اولشدر بر سر ناله الانباء الموت قبل زوله بحمره رسوله
سید الکونین صلی الله تعالی علیه وسلم

چس ناز میخانه وی نام و نشان خواهد بود * سرما خالک ره پرمغان خواهد بود

مادامک میخانه و میدن نام و نشان اولسر در رزم باشتر پیر غلک خاک رهی
اولسر در (مفردات) (تا) مادام (ز) من (میخانه) م (ی) شراب (نام و نشان) م (خواهد)
ایسته (بود) اولی معنی اولسر در (مر) باش (ما) ز (خاک) طریقی (ره) بول
(پرمغان) کافر لک پایازی (خواهد بود) م (معنای اشارتی) بوجای تحصیل فریت
وام رقبو اطفال سالک آخرت اولان میخانه دنیاده توبه و مقبول اولوب
درگاه حقه دعا و نیاز الهی و سنی و تدارک بی شمار اله عشق و محبت الهیه بی
تحصیلدن نام و نشان اولدینی مدیحه و یاب توبه مفتوح اولد فجه صدره زار
مسکنت و حقارتله وسعی و غیبه زرم سر ارادتمز اول زهدر کاه حقه قبح بابک
علنی و طریقی تعلیم ایدن مرشد کاملک خاک راهنه واراده علیه سنده تسلیم و کلاکت
بین یدی الفصال اولسر در که راه عشق ترک ایتمک ممکنندن دکادر

چس پر سر تربت ما چون کذری همت خواه * کز بار تکه زندان جهان خواهد بود

۴۸۶

۱۲۲

یانشدن مرور ایلده سین قبرین استداد ایدوب همت ایسته زیارت قبرین زندان حاکم زیارت گاهی اولسر در حاصلی
زیارت و تسویر و اتدن تبرک استیور زیرا رندلر دیکه ری زیارت ایلر

(حلقه پیر مقام زائل در گوشت * برهانیم که بودیم همان خواهد بود) مضامیم منکلم معنی جهشتن کوشه مقید در برهانیم بودند * میم منکلم در مضامیم محذوف در تقدیری برهان حالیم در که حرف بیان * محصول بیت * پیر مغاک بنده لکی حلقه سی ازیدن قولاً غنچه در یعنی اصکا ازیدن قولاً شدی به اول حال اوزره بزه ازله ایدک وزمان استقبالد.

۴۸۶

بنده اول حال اوزره اولیسر حاصلی پیر

مضامیم ماغیده و حالده واستقبالد
حلقه بکوشیز (بروای زاهد خود بین
که ز چشم من و تو * راز این پرده نهانست
و نهسان خواهد بود) خود بین وصف
ترکیب در پیشندن کندن کوری یعنی
مغرو و متکبر که حرف تعلیل راز این پرده
بوبرده ایچنده اولان راز * محصول بیت *
زاهد خود پیشه خطاب ایدوب پیور
که وار کیت ای خود بین زاهد که
بنجه سنک کوز کدن بوبرده ایچنده اولان
سرمشق بالغل کز ایدوب کزل اولیسر در
یعنی سرمشق مطلع اولغه عشق کیفیت
متکلف اواب بلبات محبه صابر اولق
کرتک بو حال ایسه بنده وسنه بوق پس
پرسنگه راز عشق طویرز بوبرده نک
رازی خوا جده مکشف و قدر امانتزل
طریقته کند یعنی عدم علامه زاهد ضم
ایلمدی (ترک عاشق کش من مست برون
رفت امروز * نادکر خون که از دیده
روان خواهد بود) ترک عاشق کش اضافتی
بیانیه عاشق ککش وصف ترکیب در
کشندن عاشق اولدر بیچیه مته اضافتی
لامیه در ترک مبتدا رفت خبری مست
رفت فاعلندن حالدر امروز ظرف زمان
برون ظرف مکان تابونده عجب * مناسه در
خون که اضافتی لامیه در که بودند اسیر
هر پرده من کی کیمک فانی دیکدر روان
صفت مشبهه در آفتان دیکدر اما بونده
اسم فاعل مضامیم تضمین اولیسر در
* محصول بیت * بنم عاشق اولدر بیچیه
جانانم بوکون طشره سستانه عجبانه کیمک
کوزندن فان روان اولیسر در یعنی
کندویه کیمی عاشق ایدوب کوزندن
فان اقدیسر در حاصلی کیمی عشق
دردندن فان اخلدیسر در (روزه یعنی که

چونکه بزم ازمنه اوغرایه سین همت ایسته زیرا جهان رندلرتک زیارتگاهی
اولیسر در (مفردات) (بر) صلی (سرم) باش (ترت) طایقی (ما) ز (چون)
چونکه (کذری) کچیه سین (همت) م (خواه) ایسته (که) زیرا (زیارتگاه)
زیارت موضعی (و ندان) قید ماسودن مجرد قلندر (جهان) م (خواهد بود)
اولیسر در (معنای اشارتی) بحمد الله راه عشقه سیر بهیا اولیسر در فیاض
مطلق اولان حق سبحانه و تعالی اولقدر قوت قدسیه کرم واحسان ایستیکه دیده
اولان سلطنت منویه مرما لانهایه اولقدر نصکره عقیده دخی دولتر باقیدر آثار
جسده سین کور که (اذخیرم فی الامور فاستینوا من اعسل القبور) خبری سر بنجه
ای سالک وقتا که بزم مزار بزمه اوغرایه سین صدق و اخلاص ایله ارواح
مقدس مژدن دنیا و آخرت حصول مراد بکر ایچون همت طلب ایلکرتزیرا بزم
قبر عز جهان رندلرتک و محب اولیایه الله اولتک زیارتگاهی اولیسر در

حلقه پیر مقام زائل در گوشت * برهانیم که بودیم همان خواهد بود

پیر مغاک حلقه سی ازیدن بنم قولاً غنچه در همان اتک اوزر بنده بزه اودق
و همان اولیه اولیسر در (مفردات) (حلقه) کویه (پیر-مان) مرشد (ز) من
(ازل) م (در) فی (کوش) قولاً (است) در (برهانیم) همان اتک اوزره ب
(همان) هم اول (خواهد) ایستز (بود) اواق (معنای اشارتی) بحمد الله
مرشد کاملک فیض بلا واسطه * بایندن و نجات سعادتن مع جافره ایشتد بروب
و کوش جانه کوشوار و بیدار ایلدیکی اسرار منوی ازیدن که عالم ارواح خطاب
(است بر بکم) لذتی کوشیده ایدی و بنه حضرت الهده جد اولسونکه اولدت
روحانیات و فیوضات و نجات اوزره بزو بوندن بویه همان اولیه اولیسر در

بروای زاهد خود بین که ز چشم من و تو * راز این پرده نهانست و نهان خواهد بود

بوری ای خود بین زاهد که سنک چشمکدن و بنم چشمکدن بوبرده نک رازی نهاندر
و نهسان اولیسر در (مفردات) (برو) کیت (ای زاهد) م (خود بین) اوزین
کوری (ز) من (چشم) کوز (من) بن (نو) سن (راز) سرم (بن) بوبرده
م (نهانست) کیم اودر و نهسان خواهد بود (و کیم) لو اولیسر در (معنای
اشارتی) ای لذت روحانیتدن و فیض ربانیدن خبردار اولیان و روحسز اولان اعمال
ظاهره سیهله محب و کند یعنی بکشم زاهد بوری کیت که بو حرم قدس الهیک
برده سی و راستنده اولان اسرار لاهوتیه سنک چشمکدن و بنم چشمکدن نهاندر که
لا یمل الله الا الله و نهان اولیسر در

ترک عاشق کش من مست برون رفت امروز * نادکر خون که از دیده روان خواهد بود

بنم عاشق قتل ایدیمی محبوب بوکون مست طشره کندی عجب به کیمک چشمکدن فان
روان اولیسر در (مفردات) (ترک) محبوب (عاشق کش) عاشق قتل ایدیمی
(من) بن (مست) م (برون) طشره (رفت) کندی (امروز) بوکون (نا)
عجب (دکر) بنه (خون) فان (که) کیمک (ان) من (دید) کوز (روان) ایدیمی

خواهد

نشان کف پای تو بود * سجده کاه همه صاحب نظران خواهد بود) زمینی با حرف وحدت که حرف بیان و یا رابط صفت نشان کف پای
تواضع از لری لامیه در * محصول بیت * بربرک اوزر نده که سنک ایغن طباتیک نشانی اوله اول بر جیسع صاحب نظررتک
سجده کاهی اولیسر در یعنی شن ایغن قود بنگ بره جیع ارباب نظرانده بوزین قویوب روی مال اولور تینا و تبرکا

۴۸۷

(خواهد بود) اولیسر در (معنای اشارتی) (لاتدر که الابصار) نظم جلیله اول
بنم نظردن غائب و عاشق صادق (موثوق ان عمووا) سرینه مظهر فلیحی محبوب
حقیقیم بو عالم ناسونده آثار صفات و انوار تجلیات اظهار ایلدی عالم الاهیونده ظاهر
و ثابت اولدیمی کی عجب بو انوار تجلیات فنی جکر فانی دیده * نمنا کندن روان ایدن
حاشقه ظاهر اولیسر در هر بر کیمیه میسه دکادر

چشم آن دم که ز شوق توفند سر بلند * تادم صبح قیامت نگران خواهد بود

بنم چشم اول دمکه فیه باش قورستک شوقکدن قیامت صبحی و فتنه دکن ناظر
و منتظر اولیسر در (مفردات) (چشم) بنم کوزم (آن) اول (دم) وقت (ز) من
(شوق) م (نو) سن (نهد) قور (سرم) باش (با) للابسه (لد) قور (نا) نهانست (سج)
م (قیامت) م (نگران) باقی (خواهد بود) اولیسر در (معنای اشارتی) (قلوب
الاحرار قور الاسرار) سر بنجه ای محبوب حقیق بنم چشم اول وقت (موثوق)
سرینه مظهر اولور که سنک شوقکدن (اذا مات الانسان فقد قامت قیامت) حکمیه
قیامت صبحی و انوار تجلیات ظهوری و فتنه دکن ناظر و منتظر اولیسر در

بخت حافظ کرازی کونه مدد خواهد کرد زاف * مشوق بدست دگران خواهد بود

حافظک بختی اگر بونک کیدن مدد ایلک ایستیه مشوقه و فتنه زانی غیر بلرک الله
اولیسر در (مفردات) (بخت) طالع (حافظ) م (کر) اگر (ازین کونه) بونک
کیدن (مدد) یاردم (خواهد) ایستد (کرد) ایلک (زاف) م (مشوقه) م ها
حرفی ثابت ایچون دکادر (با) للابسه (دست) ال (دگران) غیر بلر (خواهد
بود) اولیسر در (معنای اشارتی) اگر حافظک بختی کندویه یار اولدوب و نیجلی
دائمی بولوب پرده و امتسارده محبوب اوله دنیا و آخرت حق تمسالدن رشی
ایستز لا آتیج حق سبحانه و تعالی حضرت نررتک مظهر تجلیات صفاتی سی اولان
قلبی غیر بلرک الله و ماسوی الله نعلق ایله مشاهده جمال الهدهن محبوب قالسه
اول حبیبتک رفیقه و انوار تجلیات ظهوریله مشاهده جمال الهدهن غیر مطاوب
و مناسی یوقدر متع الله بمشاهده جماله بجاه حبیه محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

وله ایضا

رسید مرده که ابام غم نخواهد ماند * چنان نمائد و چنین نیز هم نخواهد ماند

مرده ایشدی که غم ابامی قالیسر در اولیه قالیدی و بویه دخی هم قالیسر در
(مفردات) (رسید) ایشدی (مرده) م (ابام غم) غم کونلری (نخواهد) ایستز
(ماند) قالمق یعنی قالیسر در (چنان) آنچنین (نمائد) قالیدی (چنین) بویچنین
(نیز) دخی (هم نخواهد ماند) قالیسر در (معنای اشارتی) بحمد الله (المجاهده
تورث المشاهده) سر بنجه دماغ جانه ربیع رحمان اولان فیوضات الهی و انوار
تجلیات سبحانی مرده وصلت و بشرای اتم قریت اوله رق ایشدی بنم مولامه

(چشم آن شب که ز شوق توفند سر بلند * تادم صبح قیامت نگران خواهد بود)
لحد قسیر در تاتنهاله غایت ایچ و ندرالی
مناسه دم صبح اضافتی بیانیه در نگران
صفت مشبهه در نکریدن نظر ایدیمی
مناسه * محصول بیت * بنم کوزم شول
کیمیه که سنک شوق و عشقکدن باشن
قبره قور یعنی وفات ایدر قیامت صبحی
و فتنه دکن نگران و ناظر در (بخت حافظ
کرازی کونه مدد خواهد کرد * زاف
مشوق بدست دگران خواهد بود)
ازین بونده بونک کی دیکدر * محصول
بیت * خواجه نمیر بد طریق طاعتدن
شکایت ایدوب پیور حافظک طالعی
اگر بونک کی یعنی شمدیکی حالده کی کی
مدد و معاونت ایدر ایسه مشوقک زانی
غیر بلرک الله اولیسر در یعنی طللی که
بویه ناساعده اوله مشوق کندویه ال
و بریموب غیر بلرک مشوق اولیسر در
(وله ایضا) (رسید) مرده که ابام غم
نخواهد ماند * چنان نمائد چنین نیز هم
نخواهد ماند) مرده ایشدی که ابام غم
قالیسر در آنچنین قالیدی بویچنین دخی
قالیسر در یعنی ابام سرور کیتد بکی کی
ابام غمه کیدر (من ارچدر نظر دوست
خاکسار شدم * رقیب نیز چنین محترم
نخواهد ماند) خاکسار بونده حقیر و ذلیل
مناسه در محترم اسم مفعولدر افعال
بایندن * محصول بیت * اکسر چه
بن دوتک نظرنده حقیر و ذلیل اولدم
رقیده بویه محترم قالیسر در یعنی
بن نیجه که حقیر اولدم ایسه اولده اولیه
اولیسر در

صوفیلر باده رهندن خرقه لرین آکوب قورنار دیلر همان بزم خرقه من ایدیکه باده فروشک خانه حسده قالدی یعنی برباده رهندن خرقه مزى تخلص اده مدک سار صوفیلر هب ایلدیلر

(از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر * یادکاری که درین کتید دوار بماند) صدای سخن عشق اضافی لامیه زدن ندیدم خوشتر مصرع ثانی به همراه یاد کار یاد بماند و کار اوقات فاعل در محاسب اللغة بادی دیگر اکی معنای اما استعماله اکلور معنای در کتید کاف عجمیک

(معنای اشارتی) ظاهرا هر پرست اولان صوفی آتش عشقه یا محبوب و آلام عشقه تحمل ایوب و مرشد کا ملک ریاضیات و مجاهدات ایل اولان امریه تسلیم اولوب اذواق روحانیه دن واسرار الدنیه لاهوتیه دن ذوق باب اولوب عشق الهیه دن فراغت ایلدیلر (علو الهیه من الایمان) ایکن ادنی مرتبه به راضی اولوب دولت عشق دن رجوع ایلدیلر بحمد الله و توفیقه بر علی الدوام وجود خال زده مزی راه عشقه افشا ایدوب و بلاره صبر ایدوب فراغت ایلدیلر

از صدای سخن عشق ندیدم خوشتر * یادکاری که در این کتید دوار بماند * عشق سوزنیک صدا شدن اضیف رک کوردم بر یادگار که بودور ایدبجی قبه قالدی (مفردات) (از) من (صدا) م (سخن) سوز (عشق) م (ندیدم) کوردم (خوشتر) زیاد خوش (یادگار) آکدر بچی (یا) وحدتید (در) فی (این) یو (کتید) قبه (دوار) دور ایدبجی (بماند) قالدی (معنای اشارتی) ز پر بو عشق الهی (الایمان من لایحیه) حدیث شریفی سرچشمه بر سر مایه سعادت و بر مایه دولت سرمد و نهایتدر که حضرت الاهدن و حضرت رسول الاهدن بوجود کده اقرب طرق الی الله اولفده و باعث عدم حرماننده بصدای سخن عشق دن زیاد خوش بر تحفه عسا و یادگار جاترا کوردم بو عشق بر عطای عظیمدر که نظیر قبول ایدر دگادر

خرقه پوشان دگرمت گذشتند و گذشت * قصه ماست که در هر سر بازار بماند * غیری خرقه پوشانست کجیدیلر و قصه لری دخی کجیدی بزم قصه ماز در هر بازار باشند قالدی (مفردات) (خرقه پوشان) لباس مرقع کجی (دگر) غیر (مت) م (گذشتند) کجیدیلر (و گذشت) دخی کجیدی (قصه ما) بزم قصه ماز (است) در (در) فی (هر) جله (سر) باش (بازار) م (بماند) قالدی (معنای اشارتی) دور آدم علیه السلام دن بو آنه قدر حقیقه و مجازا عشق سلطانیه قول اولوب ابراهیم ادهم کی سعادت دنیا فی ترک ایدوب صکوشه فقر و فساد خرقه پوش و شراب عشق الهیه دن جرعه نوش عشقه حضرت الله واصل اولمش نیجه عاشق صادق فرست و مستغرق بوئالدين کجیدیلر کجیدیلر و عشق بولنده جگدکلی جو و رجفا و گرفتار اولدقلری درد و بلا قصه لری دخی کجیدی و بیان اولندی شمدی سودای عشقه گرفتار بلا و محو و فنا اولمش عاشق قصه سندن نظما و نثرا بیان اولنان قصه بزم قصه ماز در هر بازار باشند قالدی و حالاجله طالع شایع اولدی

بزم کز دل من کز دل من کز دل من * جاودانی نشیدیم که در کار بماند * بزم کوکلك غیری که از لدن اید دکن عاشق کندی کیمه بی ایشتمک که ایشد ایدی قالدی (مفردات) (بزم) غیر (دل) کوکلك (من) بن (از) م (ازل) م (نا) دک (یا) لللا بسه (اید) باقی (عاشق) م (رفت) کندی (جاودان) ایدی (نشیدیم) ایشتمک (در) فی (کار) ایش (بماند) قالدی (معنای اشارتی)

خلقم * مداومت ایلنه حاصلی سائر عشاق کا عاشق اولورلر و کا هی عشق دن خالی اما بن دائما ما شقم حاصلی دنیاه عاشق کلدیم و عاشق کلدیم

هری لعل کزان دست بلورین ستم * آب حسرت شدودر چشم کهر بار بماند * می اطلندن حراد قرمزی شرابدر کزان اصلنده که از ان ایدی که حرف رابط صفت دست بلورین اضافتی بیانی در بلور بک کسری و لامک قنیه مشهور نسته در و یا حرف نسبت و نون حرف

(خلقم للابد) حدیث شریفی سر نجه بنم درد و بلای عشقه گرفتار و ستمدوار آتش عشقه پرورده و خرامان و خوش رفتار اولان دل آکاهیک و خانه نیجی الالهیک غیری که بخشایش ازل اولان عشقه از لدن تا ابد دکن عاشق کندی کیمه بی ایشتمک که عشق ایشتمد ایدی قالدی و نیجی دانی بولدی ز پر نیجی دانی عاشق لک و جارقلرک خاصه عظمای ایدر که غیر بار بودونه نائل اولاق امور مشکله دندر

هری لعل کزان دست بلورین ستم * آب حسرت شدودر چشم کهر بار بماند * هر قرمزی شرابی که اول بلور کی بیاض الدن آلدیم آب حسرت اولدی و کهر باغد و بیجی چشمه قالدی (مفردات) (هر) جله (می) شراب (اهل) رقرمزی طاش (زان) اندن (دست) ال (بلورین) بیاض بلور کی (ستم) الدم (آب) صو (حسرت) آبریاق (شد) اولدی (در) فی (چشم) کوز (کهر بار) جواهر باغد و بیجی (بماند) قالدی (معنای اشارتی) بحمد الله از لدن استعداد فطر به مزله بد قدرت الهیه ایل ارواح مجرده اوزره رش اولان نور الهیه دن صفة الله بو نامش هر بر شراب عشق الهیه که آلدیم و از لدن اندن ذوق باب اولدم ایل نور الهیه دن و اذواق روحانیه دن بو نشئه عنصر به ده بو وجود حجابیه محبوب اولدیم ایچون انلرک آرزو و حسرتیه و نه رؤیت و وصالت امید یله جگرم قانی لعل کی آب حسرت اولوب درگاه حقه صد هزار تضرع و ابتهال ایل روان اولدی و اول نور الهی و ذوق روحانی کهر بار اولان چشمه قالدی

برجالت تو چنان صورت چیران شد * که حدیث هه جابر درود بوار بماند * چین نقاشلر بک صورتی سنک جالکد آنجلین حیران اولدی که انک سوزی هر پرد قیود بوار اوزره قالدی (مفردات) (بر) علی (جسال) م (نو) سن (چیران) آنجلین (صورت) م (چین) کلدند نقاشلر جوق کوزل صورتلر نقش ایدکلی بر عاکت اسمیدر (حیران) م (شد) اولدی (حدیث) سور (ش) ضمیر (همه) جله (جا) بر (بر) علی (در) قیود بوار م (بماند) قالدی (معنای اشارتی) باخصوص ای محبوب حقیق اولان الله سنک جهتن و جسون و چیران و کیفیت و کیندن مزه اوله رق مشاهده اولنان جبال باکاک اتوار لاهوتیه سن کورنلر (ما عرفناک حق معرفتک) دینک ایل عاجز و سرگردان اولدیلر و صورتدن مزه اولان ذاتی صورتده اربابن مثلا چین نقاشلری کی استاد کامارو علم حکمتده هر برفده و اصلار سنک جال فی نشانک تصورنده شوبه حیران قالدیلر که (العجب من درک الادراک ادراک) دیوب اول جسال فی نظیرک وصفی و سوزی هر کک ذوق قدر دیلارده و نیجیایات قدر وجودده و کوکالرده قالدی

کشت بیمار که چون چشم تو کردد ز کس * شیوه او نشدش حاصل و بیمار بماند * ز کس بیمار اولدی که سنک چشم کی اوله انک شیوه سی حاصل اولدی و بیمار قالدی (مفردات) (کشت) اولدی (بیمار) خسته (چون) مثل (چشم) کوز

۱۹۴ * حاصل اولدی و بیمار قالدی حاصلی بیمار لده چشم جانانه تقلید ایدم دیو بیمار اولدی و ایدم دیو بیمار قالدی

تا کید ستم فعل ماضی متکلم وحده الهم دیکدر آب حسرت اضافتی بیانی در چشم کهر بارده بولده در کهر بار وصف تر کیددر کهر یا غدر بیجی دیکدر کهر اصلنده کوردر کاف عجمیک فنی و اوک سکونی و هساک فحیه تریب ایدوب جوهر دیرل صکره و اوی حذف ایدوب کهر دیدیلر کاف عجمیک ضمه * محصول بیت * هر قرمزی شرابی که اول بلور کی جانا تک اندندن المدم آب حسرت اولدی و کهر باغد و بیجی کوزده قالدی یعنی چشم کربانده قالدی حاصلی از لدن آکوب ایچد بکم شراب کوار اولدی یعنی بکا سکیدی بلکه حسرت صوبی اولوب کربان کوزده قالدی (برجال تو چنان صورت چیران شد * که حدیث هه جابر درود بوار بماند) که حرف رابط صفت حدیث مراد حکایت و قصه در حاصلی سوز صا و مراد در * محصول بیت * سنک جالکد صورت چین آنجلین حیران اولدی که انک حکایت و قصه سی هر پرد و دیوارده و دیوارده قالدی یعنی قیودله و دیوارده انک صورتی نقش ایدرل حاصلی در و دیوارده نقشی قالدی (کشت بیمار که چون چشم تو کردد ز کس * شیوه او نشدش حاصل بیمار بماند) بیمار وصف ترکیبدر آریندن بزم کتور بیجی دیکدر یعنی فورقو کتور بیجی خسته ده اولک فورقیبی اواد یعنی بیمار دیدیلر کرد فعل مضارع مفرد غائب بولنده اولد دیکدر شیوه او غیری چشمه راجعیت و نشدش ضمیری ز کس محصول بیت * ز کس بیمار اولدی که سنک چشم کی اوله انک شیوه سی حاصل اولدی و بیمار قالدی (مفردات) (کشت) اولدی (بیمار) خسته (چون) مثل (چشم) کوز اولدی اما تر کس چشم جانانک شیوه سی

(بنامشاکه زلفش دل حافظ روزی * شد که باز آید و جاوید گرفتار بماند) بنامشاکه با حرف صله تماشاکه سیرانگاه کی ظروف مکانیه دندر زلفه و زلفک شیشه اضافتی لامیه در دل حافظه بویله در روزی با حرف و حبت شد بوند. رفت معاشقه در که حرف تعلیل دل حافظه بندها و شد خبری و مبتدا نك ماقبلی و ما بعدی خبره متعلق جاوید ظرف زمان بماند، مطلق گرفتار و صفت ترکیبی آری نندن و نوط و ناساق و نطق

﴿ ۱۹۱ ﴾

(تو) سخن (کرد) (اوله) (ترکس) مشهور بر چه کدر (شبهه) جلوه و اثر (او) ضمیر (نشد) اولدی (ش) ضمیر (حاصل) م (بیمار) م (بماند) قالدی (معنای اشارتی) (اذا تم الفقر فهو الله) حدیث شریفی سر نیجه اولوا الابصار اولان عارفان سنك كنه ذات شریفك دكل بلکه صفات جليلة لك حقیقه واصل اولوب صفات ذاتیه لك عینی کی صفت تری اولق ایچون اول قدر خسته و اول قدر وادی بخو و فتاده و وجود بشریه لذن سر و اثر ناپود اولشکن ین عجز بشریه ده حیران و دبسته قلوب اول صفات الهیک شبهه سنك عینی کند و زده حاصل اولدی قسبام استغراقده کند و زدن هر نه قدر (معنای ما اعظم شتی و لاله الا ما فاعبدونی) کلامی کی صادر اولدیسه ده وقت صموده بونک کی بلا اختیار ظهور ایدن اسرار تجلیته اسنه فارادوب بنه اعتراف عجز الیه بیمار قالدیلر

﴿ بنامشاکه زلفت دل حافظ روزی * شد که باز آید و جاوید گرفتار بماند ﴾

سنك زلفك تماشاگاهه حافظك كوكلی برکون کند بیکه کبر و ابندی گرفتار قالدی (مفردات) (با) (للا بلاسه) (تماشاکه) سیران بری (زلف) م (دل) (کوکل) (حافظ) م (روزی) برکون (شد) (گندی) (باز) (کبر و آید) کاه (جاوید) ابندی (گرفتار) طوئسق (بماند) قالدی (معنای اشارتی) یارب سنك صفات قدیمه لك کند بیکه قائم اولان ذات شریفك انوار قدسیه لرن مشاهده قصد بیکه حافظك کوکل جهاد اکبر الیه کلی ماسودن منقضع اولوب توجه تام ایله انوار لاهوتیک جاتنه وادی حیرت و مقام استغراق سمته بنه عالم بشریه کبر و کاک قصد بیکه برکون گندی و محو کلی اولق ایله کند و بی ارم عسایه آیدی بحمد الله (بنهون فی الارض) سر نیجه اول دهشت آباد اولان ارض عشق المهد و استغراق مشاهده انوار جمال الله

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ پیش ازینت پیش ازین غمخواری عشاق بود مهر روزی تو یا مشهوره آفاق بود ﴾ بوندن اول سکا عشاق غمخواری بوندن زیاد ابندی سنك بزه مهر روز لکک مالک مشهوری ابندی (مفردات) (پیش) اولک (از) من (این) بو (ت) خطایید (پیش) زیاد (از) من (این) بو (غمخواره) غم بیچی (عشق) م (بود) ابندی (مهر روز) محبت اوز نیچی (تو) سن (باما) بزمه (شهره) مشهوره اولق (آفاق) اطراف عالم (بود) ابندی (معنای اشارتی) ای ارحم الراحمین اولان خالق بیچون و صانع ماکان و مایکون رب کریم بو عالم وجوددن اول عالم ارواحده و ارواحك جنود مجتهد اولسی حالنده سنك عارفین و عاشقین قوئلر بیکه فیض وجودك بوندن زیاد ابندی

﴿ آباد آن صحبت شها که بانوشین لبان به بحث سر عشق و ذکر حلقه عشاقی بود ﴾ اکاسون اول کیمیلر مصاحبتی که نوشین لبانله عشق سر عشق حلقه عشاقی حلقه سنك ذکر ابندی (مفردات) (آباد) اکاسون (آر) اول (صحبت) مصاحبت (شها) کیمیلر (با) (للا بلاسه) (نوشین) باله منسوب (لبان) دوداقلر (بحث) م (سر) م (عشق) م

﴿ ذکر ﴾

یعنی بی بریه سوز و سوزشک بحث سر عشق اضافتی لامیه در ذکر حلقه عشاقده بویله * محصول بیت * اکاسون اول کیمیلر صحبتی که طلو دوداقلی دابلر ایله سر عشق بیچی و حلقه عشاق ذکر ابندی کیمیلر زده اولوردی یعنی اکاسون اول مجلسلر که انارده بویله مصاحبتلر جاری اولوردی

(حسن مهر و بان مجلس کرچه دل میبرد و دین * عشق ما با لطف طبع و خوئی اخلاق بود) حسن مهر و بان مجلس اضافتی لامیه در دین مهر و بان الف و نوله جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولدی بیچون تقدیری حسن دلبران مهر و بان مهر و بان وصف ترکیبی اقساستند در آی یوزل دیمکدر میبرد حکایت حال ما ضیدر ایلوردی دیمکدر دل مقدم معقول صبر میبرد و دین معطوفدر دله عشق ما اضافتی لامیه در با حرف

﴿ ۱۹۰ ﴾

(ذکر) م (حلقه) م (عشق) م (بود) ابندی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق عالم ارواحده قندیل نور محمدی اطرافنده بالدن و شکر دن لذت علوی و حکم ریاضی و وحی الهیه پیا ن اید بیچی انبیا و اولیالره مصاحبت طالری اکاسون و اول جانب قدس الهیه به شوق و محبت زیاده اولق ایچون خاطر دن کشفون زرا اول وقتده سر عشقک بیچی و عشاقک حلقه ذکرک سر و بیچی ارواح قدسیه اراسنده آشکاره پیا ن اولش ابندی

﴿ حسن مهر و بان مجلس کرچه دل میبرد و دین به بحث ما با لطف طبع و خوئی اخلاق بود ﴾ مجلس مهر و بان سنك حسی اگر چه دل و دین ایلوردی بزم بحث اخف طبعده و اخلاق خو بافته ابندی (مفردات) (حسن) م (مهر و بان) آتی یوزلور (مجلس) م (کرچه) م (دل) (کوکل) (دین) م (بحث) م (ما) بزم (در) فی (طبع) م (خوب) کوزل (یا) (مصدر) به (اخلاق) م (بود) ابندی (معنای اشارتی) از لذن نور حقت و نور محمدینک مظاهری اولان انبیا و اولیالک حسن اخلاقدن و حسن اعمالدن پیا نلری کرچه مؤمن صادق کوکل و دینی کونورب در کاه حقه و ثمانه ایشدر بیچون لکن بزم سید من و سرور بزم محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم (بمشت لایتم مکارم الاخلاق) حدیث شریفی پیورد بیچون و فر بیت کامله انجیق اخلاقه اولدی بیچون بزم بحث طبعک لطافتده و اخلاق محمدیه ایله موصوفته ابندی زرا اخلاق کوزل اولیالک اعمال ایشدر و نغمسزدر

﴿ سایه مشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد ما با و محتاج بودیم او به مشتیاق بود ﴾ مشوقک سایه سی اگر عاشق اوزره دوشدی ایسه نه اولدی بزا کا محتاج ایدک اول بزم مشتیاق ابندی (مفردات) (سایه) کولکه (مشوق) م (اگر) م (افتاد) دوشدی ایسه (بر) علی (عاشق) م (چه شد) نه اولدی (ما) بزم (با و) اکا (محتساج) م (بودیم) ایدک (او) اول (بما) بزم (مشتیاق) محب (بود) ابندی (معنای اشارتی) او مبدأ و مبدء و فیض و تجلیات رب العباددن غالب اولوب مميزات تنبائی و کرامات اولیایی مکر اولنر عون خدایه اکرم مخلوقدن اولان انسانه با خصوص راه حقه جان فدا ایدن عاشق صادق قرن حق سبحانه و تعالی ازلدن ایده دکن فیض تجلیته و انوار قدسیه ذاتیه سنه مظهر و مستغرق ابتدیسه نه اولدی زرا عطاسی خدا بلا عتدر (والله اتقنی و اتقنی الفقراء) سر نیجه بظاعرا و باطن احضرت الالهید محتاجنر (کت کز احتیاج) الخ (بجهنم و بیجونه) کلام قدیم الهیدل سر نیجه حق تعالی از لذن بزم محب و مشتاق ابندی به حالا و ابدا مهین و ناصر من در و معطی قادر عزدر (یسرنا لله جمیع احسانه بحرمه حبیه صلی الله علیه وسلم)

﴿ پیش ازان کین سقف سیر و طاق مینار کشند منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود ﴾ اندن اول که بوسه سیر و طاقی و مینا چار طاقی بلند ایدر بزم چشم منظره جانانک ابروی طاق ابندی (مفردات) (پیش) اول (ازان) اندن (این) بو (سقف) طاق

مصاحبت لطف طبع اضافتی بیاتیه در خوئی اخلاقده بویله در خوینک باسی حرف مصدر در * محصول بیت * معهود مجلسک مهر و بان سنك کوزلکی اگر چه دل و دین ایلوردی یعنی دل و دین بغم ایلوردی اما بزم عشق لطافت طبع و اخلاق کوزلکیله ابندی بهسی بزانلر کندی بیچی کلیات سلیم ایلش ایدک هر نه که ایشدر ایسه ایدر ابندی که لطف طبعه اخلاق حسته تک مقتضای تسلیم و رضادر (سایه) مشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد ما با و محتساج بودیم او به مشتیاق بود (سایه) مشوق اضافتی لامیه در با حرف صله و او ضمیری مشوقه راجه صدر * محصول بیت * مشوقک سایه لطف و احسانی اگر عاشق اوزره دوشد بیکه نه اولدی یعنی بر امر غریب دکلدر زرا ارازمده مناسب و ارا بیکه بزا کا محتاج اول بزم مشتیاق ابندی بس مشتیاق محتساجه لطف و احسان اوزره اولسه عجب دکلدر (پیش) ازان کین سقف سیر و طاق مینار کشند * منظر چشم مرا ابروی جانان طاق بود) سقف طوئلدر و طاق کرمینا شیل و کوک سر چیده درلر اما بوندن فاک مر ادرر تشبیه طریقه شفق دیکه اهل شرع مذهبیه اشارتدر که انلر افلاک مستغندر درلر و طاق اهل حکمت مذهبیه که انلر کروی الشکدر درلر منظر چشم اضافتی لامیه در و چشمک مرا به اضافتیده بویله در طاق ایکی یرده ده کرد * محصول بیت * اندن اول که بوشیل طوان که فلکدر و بولاجوردی کری که فلکدر چکارلری یعنی بونلر مخلوق اولردن اول بزم چشم نظر کاهنه جانانک ابروی کرایدی ذکر

جانان چشمک منظری ابندی یعنی سیرانگاهی طاق ابروی جانان ابندی جاصلی افلاک و عناصر خلق اولردن اول بزم چشم منظری طاق ابروی جانان ابندی

(ازدم صبح ازل تا آخر شام ابد دوستی و مهر بیک عهد و یک میثاق بود) دم بونده وقت مناسب در صبحه اضافتی لامیه در

﴿ ۱۹۶ ﴾

(سب) بزل (طساق) چارطاق (مینا) صرجه (بر) بوقاری (کشتند) چکدیلر
(منظر) محفل نظر (ابو) قاش (جانان) محبوب (طساق) محراب (بود) ابدی
(معنای اشارتی) بونصحه صغری و عالم کبری اولان انسان بر آینه رخسار و بر
مظهر اسرار صفات الله بزدان در که جله دن بر بیسی بوز عاشق که بوفات اخضر
و بویی ستون اولان عالی چارطاق فورازدن اول بنم چشمک نظر کاهی محبوب
حقیقتک انوار تجلیات صفاتی سی بحرانی ابدی و عالم ارواحده اسرار خدا الله
آشنا المزم و ارایدی و بذا له حضرت اللهک (الست بر بکر) خطاب صرتی ابدی
عهد و میثاق و ارایدی

﴿ ازدم صبح ازل تا آخر شام ابد دوستی و مهر بیک عهد و یک میثاق بود ﴾

صبح ازل وقتندن شام ابد آخره دکن دوستی و محبت بر عهد و بر میثاق اوزره
ابدی (مفردات) (از) من (دم) وقت (صبح) م (ازل) م (تا) لانتها
(آخر) م (شام) اخشام (ابد) م (دوستی) دوستی (مهر) محبت (بر) علی
(یک) بر (عهد و میثاق) قول و قرار (بود) ابدی (معنای اشارتی) بمحمد الله
عصمت حق الله ازل صباحی اولان عالم السدن مالانهایه اولان ابد اخشامی آخره
دکن (أوفوا بالعهود) امر نه امثال الله نقض عهد واقع اولوب حق تعالی ابدی
دوستی و محبت بر عهد و بر میثاق اوزره ابدی

﴿ در شب قدر از صبحی کرده ام عیم مکن سرخوش آمد یار و جای در کنار طاقی بود ﴾

قدر کجه سنده اگر صبحی ایلشم بی عیله یار سرخوش کلدی و مصدوره کنارند
برجام و ارایدی (مفردات) (در) فی (شب) کجه (قدر) م (ار) اگر (صبحی)
صبح ایچان شراب (با) وحدتیه (کرده ام) ایلشم (عیم) بی تعیب (مکن) ابد
(سرخوش) م (آمد) کلدی (بار) م (جام) قدح (با) وحدتیه (در) فی (کنار) طرف
(طاق) مصدوره (بود) ابدی (معنای اشارتی) کر بوجود عاقله سینه سینه آتار
فریت کاه اولان انوار تجلیات غلبه سبله عفاک و راستده اولان اسرار محبتدن و حالات
عشق الهیدن (سبحانی ماعظم شانی) کبی (وانا الحق) کبی بعض حالات ظهور
ایدرسه مجرد فهم ایقبوب حاکم اولدینی اجلدن حالات اهل الهی انکار ایدوب
نقض عهد ابدی ظن ایدوب بی عیله ز را بومست و استغراقیت بکا یار حقیقتدن
کالدی اراده و اختیارله دکاد و خانه تجلی اولان قلم مصدوره سنده یار الله
قونمش بر قدح شراب الهی و ارایدی و حالات عجبیه انک آثار بدر نشسته شراب
عشق الهی بی انکار محض اقدرد و اهل الله نظر خباتدروسه ظننر

﴿ در رشته نسیم اگر بکست معذورم بدار دستم از در ساعه ساقی سیمین ساقی بود ﴾

رشته نسیم اگر قیلدیه بی معذور طوط دستم سیمین ساقی ساقینک ساعدنده
ابدی (مفردات) (رشته) ایلک (نسیم) م (اگر بکست) قیلدیه (معذورم)
بی معذور (بنار) طوط (دستم) الم (اندر) فی (ساعد) ایلک (ساقی) م (سیمین)

﴿ کوش ﴾

بعضی بو صنعتی ساقینک بلسکه یا بشوب انکله اللشوب کور شمکن نسیم ایلکی قیلدیه عیب ابدی دیکدن

و صبحک ازله یانیه تا الی مناسنه در یعنی
انتها غایت ایچون از که من ابتدایه

مناسنه در اکامقابل واقع اولمش آخر شام
اضافتی لامیه در و شامت ابدی بیایه در
خواجیه تک و قولی ادعایه در و الازلک
اول و ایلک آخری اولن ز را ازل بی اوله
و ابدی اخره در و دوستی با حرف مصدردر
مهر محبت و عهد و میثاق لفظان
میزا دفاتدر • محصول بیت • صبح ازل
وقتندن بری شام ابد آخرینه دک جانانه
مهر محبت ازل و ابدی در که بر حال
اوزره در که هرگز تعیب اولمیدی و اولن
(در شب قدر از صبحی کرده ام عیم مکن سرخوش آمد یار و جای در کنار طاقی بود)
طاق بود طاق بونده مصدوره مناسنه در
ز را طساق بر مناسنی مصدوره در
محصول بیت • قدر کجه سنده اگر صبحی
ایلدیه بکا عیب ایلنه ز را یار سر خوش
کلدی و مصدوره کنارند باده ابدی طلو
برجام و ارایدی حاصلی یار ابدی باده نوش
اولن ضروری اولدی ز را بوند ن ابو
قدر کجه سی اولن که بارله کجه باده نوش
اوله سیمین رشته نسیم اگر بکست
معذورم بدار دستم از در ساعه ساقی
سیمین ساقی بود رشته نسیم اضافتی
لامیه در بکست با حرف تا کید کست
کاف بجمینک ضعی وسیمین اولک قحی
و کسر یله فعل ماضی مفرد غائب قیلدی
دیکدن ر ساعد بلکه در لر یعنی ال
بلسکه ساقی به اضافتی لامیه و ساقینک
سیمین ساقه بیایه در سیمین ساقی و صف
ترکیبی اقسامنددر ساقی ایچکدر کوش
انجکیلی میثاق دیکدر • محصول بیت •
خواجیه خطاب عام طریقه بیورر اگر
بنم نسیم ایلکی قیلدیه عیب ابدی ز را
الم کوش انجکیلی ساقینک بلسکه ابدی

﴿ ۱۹۷ ﴾

کرمش (ساق) انجک (بود) ابدی (معنای اشارتی) ای حالات عشقه دن
یا اسرار لدیه عارفاندن بی خبر اولان زاهد خنک صورتا حق سبحانه و تعالی
حضرتی تقدیس و تزیه قیدی سنک نظر قاصر که قیلدی و عهد و میثاق نقض
اولدی کبی کور ایدیه صافن یزه طعن ابدی بلکه یزی معذور طوط ز را بنم قدرت
وارادتم الی اوستور عالم اولان ساقی حقیقتک و اول منصرف قلوب عارفان اولان
قادر بیچونک قبضه قدر شده ابدی اول مقلب القلوب کف مابشاه تصرفنده
عاقلا لال و عقالو بی مجال اولمشدر

﴿ ازدم شام کدایی نکتهدر کار کرد کفت بر هر خوان که بنشستم خدا رزاقی بود ﴾

برکاشاهک قیوسی اوزره بکا ایشه بارور نکتهدر ابدی اشدی هر سفره اوزره که
اوتور دم خدار زاقی ابدی (مفردات) (بر) علی (در) قیو (شاه) م (م)
ضیر (کدا) فقیر (با) وحدتیه (نکتهدر) اسرار (در کار) ایشه بارور (کرد) ابدی
(کفت) دیدی (بر) تلی (هر) جله (خوان) سفره (نشستم) اوتوردم (خدا)
م (رزاق) م (بود) ابدی (معنای اشارتی) بوخصو صده شاه حقیقت اولان
حضرت اللهک درگاهک ملازمی (اذنم افقر فهو الله) حدیث شریفک مظهری
بر فقر فی الله بکا ایشه بارور و زیاده نفلی بر نکتهدر و بر اطف نصیحت بادی نصیحتده
دیدیکه ای حافظ کرک نم ظاهری سفره سی و کرک نم باطنی سفره سنی هر رفتنی سفره
او نوروب غذای جسمی و کرک غذای روحانی بوادم ایسه قسام ازل (بحسن فسن) ده
یز بونی تقدیر ایشددر رزق صوری و رزق معنوی احسان ایدیمی انجی ساقی رزاقی
عالمدر دیوب ماسوایی وطن اعدایی خاطر دن اخراج انجکله مدح و ذم قیلدن
خلاص اولوب توجه تام الی الله الی انیت حقه و مشاهده جلال الله و اصل
اولدم دیدی منعا الله ببرکاتهم

﴿ شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ خلد دفتر نسیم و کل راز بنت اوراقی بود ﴾

حافظک شعری آدم زماننده جنت باخته نسیم و کل دفتری اورافنک ز بنی ابدی
(مفردات) (شمر) م (حافظ) م (در) فی (زمان) م (آدم) م (اندر) فی
(باغ) م (خلد) جنت (دفتر) م (نسیم) بیاض کل (کل) ورد (را)
ادات منقول (اوراق) جمع ورق (بود) ابدی (معنای اشارتی) اول نصیحت
جانقر احکمنجه جله ظهوراتی تقدیر قسمت ازل کوروب (قبل من قبل فی الازل)
سر نبجه دیر که حافظک شعر صور شده لسان غیب ابدی بیان ابدی اسرار لدیه
و حکم ربانیه آدم علیه السلام باغ جنتده ایکن شمدی بنمن ظهور ایدن اسرار
حقیقت جنتک بیاض و قرمز کلری دفتر نکت اورافنک ز بنی ابدی یعنی جنتک
ز بنی عابدک عبادتیه و عارفک معرفتیه اولسی تقدیر ازلده خدادر دیدی

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ عکس روی تو چو در آینه جام افشاد عارف از خنده می در طمع خام افشاد ﴾

﴿ ل ﴾

﴿ ۱۲۵ ﴾

(بردر شام کدایی نکتهدر کار کرد کفت بر هر خوان که بنشستم خدا رزاقی بود)
کدایی و نکتهدر یاری وحدت ایچوندر
در کار اصلنده در کارم کرد ابدی عیم
نکلم ضرورت وزن ایچون شاهه مقید
اولدی معنای ایشه بر نکتهدر ابدی یعنی
بکا بر نکتهدر او سوز سوبلدی اول سوز
مصراع ثانیدر لفظ خوان مشترکدر
سفره و لغتده درل • محصول بیت •
شاه قبوسنده بر کدا بکا بر مؤثر نکتهدر ابدی
دیدی هر سفره ده که اوتوردم خدا رزاقی
ابدی یعنی رزق اللهدن بیلدم سفره
صاحبندن بلدم حاصلی اگر چه طعمی
و سفره بی او ککه زید و چکر اما حقیقتده
دیدیکن رزق سکا الله و بر زید و عمرو
بر من اصکر چه ظاهر انلردن کاور
(شعر حافظ در زمان آدم اندر باغ خلد
دفتر نسیم و کل راز بنت اوراقی
بود) زمان آدم اضافتی لامیه در و باغ
خلد بیایه در دفتر نسیم اضافتده
بیایه در کل رازده را اضافتی مناسنی افاده
ایدر نسیم خوش قو قلوب رآق چیمکدر
زینت اوراق اضافتی لامیه در • محصول
بیت • جنتده حضرت آدم پیغمبرک
زماننده حافظک شعری کل و نسیم
دفتری اورافنک ز بنی ابدی یعنی کل
و نسیم بر اوراقینه یاز بلوب انکله مزین
اولور دی خواجیه تک بوسوزندن دهوای
قدم مفهوه در و ابدی عدا الله اگر چه شعر الک
کفای ادعایه و قوی دکلددر (وله ایضا)

منشك بوزكك عكسی چونكه جام آینه من دوشدی عارف شرابك خنده شدن خام طعمه دوشدی (مفردات) (عكس) م (روی) بوز (تو) سن (چو) چونكه (در) فی (آینه) م (جام) قدح (افتاد) دوشدی (عارف) م (ان) من (خنده) كوك (می) شراب (در) فی (طعم) م (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) یارب محضاً كرم و عنایتك كه وراثت ماسودن صافی اولش قلب عارفه و زینكار غیر خدادن مجلی اولش آینه دل آگاه عاشق صادق چنی انوار تجلی ذات یكوتك پرتوی منعكس اولدی و رفع حجاب بشریه اله شعاع انوار جمال فی نشانك ظهور بولدی اول تجلیك ظهوری سبیل و اول مشاهده انوار جمال الهك سروریه قلب مجلا شده سلطان عشق غایب سیله بك خرامان کی بلا اختیار قهقهه اله اول عارف فرخنده و بر منك فرخنده ایدر كه الله عاقل منجبر اوور ز اما اول عارف اول خنده لك لذتیدن و كمال استغرا قدر (اللهم زنی بعبادك) دیوب بوالله حصولی ممكن اولین و تحمل اولین بلا حجاب جمال الله مشاهده سنی طعمه اولوب طلب انكدر دیمكدر الله اعلم بالصواب

﴿ جلوه كردخت روز ازل زیر نقاب ﴾ كین همه نقش در آینه او هام افتاد ﴿ روز ازله منشك رخك نقاب التندن بر جلوه ایلدی كه بو دكلی نغزل و همایر آینه من دوشدی (مفردات) (جلوه) لطیفه (کرد) ایلدی (رخ) بكاف (ت) خطابیه (روز) كوندز (ازل) م (زیر) اشفی (نقاب) پرده (این) بو (همه) جله (نقش) م (در) فی (آینه) م (او هام) جمع وهم (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) یارب كرمه (لاتدر كه الابصار الخ) پیوردك اما عاشق بوالله ممكن اولین مشاهده جمالك طعمه نجه اولسون كه روز ازله كرمكن ارواح مجرد (زمن اوزده زیر حجاب عزتدن ذات شریف یكوتك اسما و صفاتك مظاهر اولدین و انوار قدسیه ذاتیه لك ججع ارواح اوزده رش و محیط اولدین اظهار اله عرض جمال پیور مش ایدك و انوار ذاتیه لك مشاهده سنی جلوه سیله عاشق و عارف جانی طورور مش ایدك دماغ جانده اول لذت مشاهده قالدیچون بوالله عارفك عبرت نظرند ججع اشیا مظاهر اسما و صفات الله اولدین غایبان او ایچنی عالم ازله اولان جلوه بی مذكر اولوب بوجه تجلی نقوش اسما و صفات داشتهك آینه او هام من دوشدی وانی طعمه دوشوروب امید و ارایلدی

﴿ این همه عکس می و نقش مخالف كنود ﴾ يك فروغ رخ ساقیت كه در جام افتاد ﴿ بودكلی می عكسی و مخالف نقش كه كوردی ساقیتك رخك شله سیدر كه جامه دوشدی (مفردات) (این) بو (همه) جله (عكس) م (می) شراب (نقش) م (مخالف) م (نمود) كوردی (يك) بر (فروغ) شله (رخ) بكاف (ساقی) م (است) در (در) فی (جام) قدح (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) بوالله كورین ججع مظاهر جمال و كرك مظاهر جلال

﴿ مكنون ﴾

(عكس روی تو چو در آینه جام افتاد)
 • عارف از خنده می در طمع خام افتاد
 عكس روی تو اضافتی بیایه خنده می
 و آینه جام اضافتی بیایه خنده می
 اضافتی لایمه و طمع خام اضافتی بیایه
 خام بونده ایهام طریقله منسکور
 در زیر خام قایم شامش شرابه و چك
 نسنه به در ز • محصول بیت •
 سنك رویك عكسی چونكه آینه جامه
 دوشدی یعنی شراب قد حنه دوشدی
 عارف يك خنده سندن یعنی سنك
 لك مبه دوشوب می برق اور دینندن
 عارف باده نایخنه طبعه و یا حاصل اولن
 طعمه دوشدی حاصلی سنك رویك
 عكسی باده به دوشدی سبیل باده منور
 اولدی پس عارف دائما سنك عكسك
 باده به دوشك رجا سبیل طمع خامه
 دوشدی یعنی باده به دوشدی دیمكدر
 (حسن روی تو یك جلوه كه در
 آینه کرد) این همه نقش در آینه
 او هام افتاد (حسن روی تو اضافتی
 لایمه در يك با حرف سبب آینه او هام
 اضافتی بیایه در • محصول بیت •
 سنك رویك كوزلنکی بر جلوه سبیل كه
 آینه ده ایلدی یعنی آینه ده بر جلوه
 ایلك سبیل بوقدر نقش آینه او هام
 دوشدی یعنی هر كس كه آینه ده
 خستك جلوه سنی مشاهده ایلدی
 كوكند اول حسن منعكس اولوب سكا
 عاشق اولدی حاصلی هر كه برضه در لو
 تجلی ایلدك و هر كسك آینه و منسند
 برضه در لومنته نقش اولدك

مكون اولان ساقی حقیقتك وضائع یكوتك مكنونه برنجیلندن و براراده علیه سنك نه لغندن ظهور بولشدر كه (انما امره ان اراد شیأ ان یقول له كن فیکون) دل آگاه اولانه لایق اولان بودر كه اراده سنی حقه اراده سنده محو ابلیوب قضای حقه تسلیم و تقویض امور الی الله انكدر بخالفتم انكدر

﴿ چه كید در بی دوران زود چون پرگار ﴾ هر كه در دایره گردش نام افتاد ﴿ نیل به كه دوران اردن پرگار کی كتمیه هر كیم كه ایام كردشك دایره منته دوشدی (مفردات) (چند) نه (كند) ابلیبه (در) فی (بی) ارد (دوران) دویچی (بود) كتمیه (چون) مثل (پرگار) پر كل (هر كه) هر كیم كه (در) فی (دایره) م (گردش) دوتك (ایام) كوتلر (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) بعد عاجز بختز عابله نجه یك تدبیر آینه ایشلیه یلورده لاراد لقضاء و لامانع لحكمه در همان حضرت نبی صلی الله علیه وسلم پرگار دایره سی کی تصویر پیور دینی دایره اجلدن منشره طول امل تدبیرین ایتیه هر كیم كه حكم و قضاء الهیه اله خیمی و بیضا اولان دایره فلک ایچنه دوشدی زیرا اجل معینی ایل (كل نفس ذائقة الموت) در

﴿ آن شدای خواجه كه در صومعه باره بینی ﴾ کارمن بارخ ساقی و اب جام افتاد ﴿ اول كندی ای خواجه كه كبروینی صومعه كوره سن بنم ایشم ساقیتك رخنه و جامك آینه دوشدی (مفردات) (آن) اول (شد) كندی (ای خواجه) ای اولو كشی (در) فی (صومعه) عبادتخانه (باز) كبرو (م) بینی (بنی) كوره سن (کار) ایش (من) بن (با) لاملابسه (رخ) بكاف (ساقی) م (اب) دواقی (جام) قدح (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) آرزوی نفس اولان طول املدن وسائر مشتهیات نفسانیه دن خلاص اولوب لذت رو حابشه و نتیجه عشق و محبت و اصل اولق ماسوی الاهدن قطع علاقه اله كوشه عزتده و صومعه عبادتده نجه اربیلر كر كدر كه بوانت روحانی و نتیجه عشق اولان مشاهده جمال سبحانی حاصل اوله بعد المشاهده معبد و عزانه حاجت اوایوب (فایضه) تواتر وجه الله (سری ظاهر اولو) بومثابه مظهر یفته اشاده حافظ پیور كه ای زهد خشك اول اول مرتبه ده اولان حال بشدن كندی كبروینی صومعه ده كوره من سین بحمد الله شمدی بنم کارم مشاهده جمال الله و نتیجه عشق اولان وصلت الی الاهدن

﴿ زیر شمیر غش رقص کنان باید رفت ﴾ كانكده ش كشته اونيك سر انجام افتاد ﴿ انك غی شمیرك الله رقص ایدرك كتمك كرك زیرا اول كیمسه كه انك مقنن اولدی عاقبتی ابو دوشدی (مفردات) (زیر) الت (شمیر) قلیج (غم) م (ش) شمیر (رقص) م (کنان) ایدیچی (باید) كرك (رفت) كتمك (كه) زیرا (آنكه) اول كیمسه كه (شد) اولدی (كشته) مقنن (او) شمیر

عاقبت مناسبه در • محصول بیت • جانك غی شمیرك الله رقص ایدرك كتمك كرك یعنی شسته شسته قلیله انك غمی قبول ایلك كرك زیرا محبت و عشقك مقتضای بودر كه شمیر غم جانانی جان ودل ایل قبول ابلیبه زیرا (چه كند سكزی دوران زود چون پرگار • هر كه در دایره گردش ایام افتاد) بی دوران اضافتی لایمه در دایره گردش ایام اضافتی لایمه در

• محصول بیت • نه ابلیبه كه دوران آردنجه پرگار کی كتمیه یعنی بنده قادر در كه دورانه او یوب انك آردنجه كتمیه یعنی دورانه تابع اولامنه قادر دكندر هر كه كه دایره گردش ایامه دوشده یعنی دنیا به كن البتة گردش ایامه تابع اولق كرك تكیم مشهور در مصراع • كوردك زمانه او عیدی اوی سن زمانه به (آن شدای خواجه كه در صومعه باره بینی) کارمن بارخ ساقی و اب جام افتاد (انك مشار الهی محذوفدر آن حال شد دیمكدر شدد بونده رفت معنا سنده در ای خواجه خطاب عامه در هر ایشده بایونده صله در کار من ورخ ساقی و اب جام اضافتی لایمه در • محصول بیت • ای خواجه اول حال كتمیه كه دخی بی صومعه ده كوره سن یعنی بر دخی بی صومعه ده كوره من سین زیرا بنم ایشم رخ ساقی به و اب جامه دوشدی یعنی رند باده نوش اوادم شمد نیکو بینی صومعه ده كورمن سین (زیر شمیر غش رقص کنان باید رفت) كانكده ش كشته اونيك سر انجام افتاد (زیرا انك غی شمیرك الله رقص ایدرك كتمك كرك زیرا اول كیمسه كه انك مقنن اولدی عاقبتی ابو دوشدی (مفردات) (زیر) الت (شمیر) قلیج (غم) م (ش) شمیر (رقص) م (کنان) ایدیچی (باید) كرك (رفت) كتمك (كه) زیرا (آنكه) اول كیمسه كه (شد) اولدی (كشته) مقنن (او) شمیر

هر كیمكه جانك كشته محبتی اولدی عاقبتی ابو دوشدی یعنی عاقبتی خیر اولدی

(من مسجد بخرايات نه خود افتادم * اينم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد) ادب نفي معنی جهتن افتاده عقید در
تقدیر کلام با اختیار خود نیتاد مدرایتم
تقدیری این مراد عهد بونده زمان
معنا شده در ازل اضافتی بیاسیه در
حاصل فرجام افتاد اضافتی لایمیه در
محصول بیت * بن مسجدن میخانه به
کنندی اختیاره دوشدم بلکه بوحال
بکا زمان ازلن ماقبتک حاصلی دوشدی
بستی تقدیر ازلی بویه ایش که ماقبت
بن مسجدن میخانه به دوشدم یعنی
ماقیقت حاصلی واوله جفی بوایش
(غیرت عشق زبان همه خاصان ببرد *
کز کجا سرغش در دهن عام افتاد)
غیرت عشق اضافتی لایمیه در مجازا زبان
همه اضافتی بویه در ببرد با حرف
نا کیدرید فعل ماضی مفرده فاعل کیدی
دیگدر کز کجاء حرف تعجب سرغش
اضافتری لایمیه زرد شدن صبر جانانه
راجمدر در دهن عام در حرف صله
ودهن عام اضافتی لایمیه در * محصول
بیت عشق غیری ججع خاصرک زبانی
کسیدی یعنی غیرت عشقن هیچ
سو بلکه قادر اولدیلر یعنی غیرت عشق
سویله که قومدی که جانانک سرغی عامک
اغز بنه نره دن دوشدی سرغم جانانه
نره دن مطلع اولدیلر که اغز بنه بومصاحبت
دوشدی دیو خاصرک مفسر قالدیلر
(هر دمش بامن دل سوخته لطیفی دکرست * این کداین که چه شایسته
انعام افتاد) هر دمش بن خیمیرجانانه
راجمدر باحرف صله هنک دل سوخته به
اضافتی بیاسیه لطیفی باحرف وحدت بین
فعل امر مخاطب که حرف بیان چه بوند
مباغه افتاده ایدر شایسته یاده فتح
وکسر جانزرد لایق دیگدر انعامه اضافتی
اسم فاعلک منسوله اضافتی قبیلنددر
محصول بیت * هر وقت جانانک بن
دل سوخته به براوز که لطیفی وارد یعنی
هر ساعت بکا تاز لطفی وار بوکدایی کوز که

(نیک) (یو) (سراجیم) (ماقت) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی)
حاصلی دولت مشاهده جمال الله طالی اولاه (اشد البلاء علی الاتیبه
الخ) وما اودی نی مثل ما اودیت) حدیث شریفی سر سیمه انفسی و آفاق هر نه
کونه بلا واذاکدکده درونی خندان و فرحناک اولوب رقص ایش کرکدرزرا
(اقتاوی اقلونی باقضا * ان فی قلی حیاة فی حیاة) سر سیمه حق تعالیک عشق
یوانده مقبول اولانک عاقبتی عاقبت حیدر اولسی لار بیدر

(من مسجد بخرايات نه خود افتادم * اينم از عهد ازل حاصل فرجام افتاد)
بن مسجدن میخانه به کند و اختیاره دوشدم بویکا زل زمانن ماقبت
حاصلی دوشدی (مفردات) (من) (بن) (ز) (من) (مسجد) م (با) (لایمیه)
(خرايات) (میخانه) (نه) (نفي) (خود) (کنندی) (افتادم) (دوشدم) (ان)
بو (م) (بکا) (از) (من) (عهد) (زمان) (ازل) م (حاصل) م (فرجام) (ماقت)
(افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) بکا بوضوئی ترک ابدوب متباه
واصل اولتی و جذبات عشقه قاتی فی الله و باقی بالله مرئیه سن بواق بنم کندو
سعیله دکلدر بلکه بودولت بکا روز ازلده حق تعالیک بلا علت انعام واحساننددر
بوعاقبت حیدر لکی و بومرئیه عظمی امر بیدن واسرار عشقنددر

(غیرت عشق زبان همه خاصان ببرد * کوبکس سرغش در دهن عام افتاد)
عشق غیری ججع خاصرک زبانی کسیدی که اول اللهک غی سری عوامک
اغز بنه قسندن دوشدی (مفردات) (غیرت) م (عشق) م (زبان) دل (همه)
ججع (خاصان) خاصرک (بیرید) کسیدی (او) صبر (بکا) قنده (سر) م (غم) م (ش)
صبر (در) فی (دهن) (اغز) (عام) (عوام) (افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) هر کیکه اسرار دین
ور موزات عشقی او کرکدیلر اغزنی دکلدر واور بنه مهر اوردیلر زرا غیرت عشق
واقف اسرار اولان خاصرک زبانی کسیدی عوامک اغز بنه بوا سرغم الهی ورموزات
عشق نامتاه قنده واقع واور اولان زرا (من لم یذق لم یعرف)

(هر دمش بامن دل سوخته لطیفی دکرست * این کداین که چه شایسته انعام افتاد)
هر دمش اول اللهک بن کوکلی یاغنه برغیری لطیفی وارد بوکدایی کوز که نه عجب انعامه
لایق دوشدی (مفردات) (هر دمش) هر نفس (ش) صبر (با) (لایمیه) (من)
بن (دل سوخته) کوکلی یاغنه (لطف) م (با) وحدتیه (دکر) غیر (است)
در (این) بو (کدا) قنیر (بین) کوز (چه) عجب (شایسته) لایق (انعام) م
(افتاد) (دوشدی) (معنای اشارتی) خصوصاً صابحه الله آتش عشق الهیه الیه
بن قلبی یاغنه حق سبحانه و تعالی حضرت تباریک تجلیات مشویه لاندن و اسرار لایق لاندن
هر زلفنده لایق صبر نیجه لطف واحسانلری وار درای اولوا الابصار اولان ذات
بوکدایی کوز که ورا ای عقلمه نه عجب انعامه لایق اولدی اعمی القلوب اولان
عوام کالعوام بوا سراری قنده یلور یله من

در خم

هر ساعت بکا تاز لطفی وار بوکدایی کوز که جانان تاز تاز لطف واحسان ایدر کا

(در خم زلف تو آویخت دل از چاه ذفن * آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد) خم زلف تو اضافتری لایمیه در آویخت فعل
ماضی مفرد غائب لازمه متعدی پیشینه مشعر کدر یعنی آسیدی و آسیدی دیکدر آویخت یا پیشنی معنا شده کوز تکیم
کلانده برعنی غلام حکایه شده * بدو دست در سکان کشتی * آویخت ایکی الیه تکیم دومنه یا پیشنی دیکدر پس
یونده آویخت یا پیشنی دیکدر چاه ذفن اضافتی لایمیه در اکل چقوری دیکدر * محصول بیت * کوکل چاه ذفن
سنگ زلفک قلابسه یا پیشنی آه کیم بچاره کوکل قیسودن طشره چقوب طوزاغه دوشدی چاه ذفنی زندان چقور بنه
وزلی طوزاغه تشبیه ایشدر (صوفیان
جمله حریفند و نظر بازولی * زین میان
حافظ دل سوخته بدنام افتاد) حریف
لغته همیشه به دیو یعنی هم صنعت
استعمال لایمیه باده مصاحبه دیو نظر باز
اصطلاح لایمیه محبوب دوشده دیو حافظ
دل سوخته اضافتی بیاسیه در * محصول
بیت * صوفیلر جیجا باده نوش و محبوب
دوستدر اما بونلرک اراستنده حافظ
دل سوخته بدنام دوشدی یعنی صوفیلر
استند بونلر الیه مشرک اولوب کارده هم
پیشده اولدی دیکدر (وله ایضا)
(نقد صوفی نه همه صافی پیش باشد
ای بسا خرفه که شایسته آتش باشد)
نقدن مراد بالفعل حاضر اولان خالدر
تکیم بر غلظت مطامعه کله کرک که
نقد هارا بود ایا که عیاری کبریه پس
نقد صوفی صوفیت بالفعل حاضر اولان
حالی دیکدر نه ادات نفي معنی جهتن
باشد لفظنه مقیددر صافی پیش اضافتی
بیاسیه در غش غشک فقی و کسر الیه
لفظدر خیانت وجهه معنای صافک
مقابله پس پیش صافه نسبت تا کید
و تقریر حکمشده واقع رای حرف ندا
مشادسی محذوف تقدیری ای خواجه
دیگدر بسا چوق * محصول بیت *
صوفیک بالفعل حاضر اولان حالی جیجا
علائسز صافی دکلدر یعنی هر جهتن
صوفی پاک و بی زرق و بی ریاد دکلدرای
خواجه نیجه نیجه خرفه وارد که آتش
لایق خرفه دن مراد صوفی کدیلر ذکر
محل واراده حال قبیلنددر یعنی نیجه مرانی
صوفی رجم بالاچار و احراق بالثار لایق
(صوفی ما که زورد سحری مست شدی *
شامکاهش نکران باش که سرخوش باشد)
صوفی ما اضافتی لایمیه در که حرف رابط
صفت ورد سحری اضافتی بیاسیه در

(در خم زلف تو آویخت دل از چاه ذفن * آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد)
کوکل ذفن چاهندن سنگ زلفک بوکلند آسیدی آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد
دوشدی (مفردات) (در) فی (خم) بوکلم (زلف) م (تو) سن (آویخت) اصلدی
(دل) کوکل (ان) من (چاه) قیو (زنج) چکه (آه) م (ان) بن (چاه) قیو (رون)
طشره (آمد) کسیدی (در) فی (دام) طوزاق (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی)
ذات الهیه به خاص اولان انوار قد سیه لاهوتیه به استغراق نعمندن کوکل
صفات الله ال انصاف مرتبه سین بولش ایدی آه اول نجلی انوار الهیه دن کوکل
طشره صحر و بشریت جا بنده کسیدی قیسودن وجود و حجاب صورت پیو ده
زبانده دوشدیکه (قلوب الاحرار بین التجهلی والا ستار) دینلنددر

(صوفیان جمله حریفند و نظر بازولی * زین میان حافظ دل سوخته بدنام افتاد)
صوفیلر جمله حریفند و نظر بازولی در اما بواورنه دن دل سوخته حافظ بدنام
دوشدی (مفردات) (صوفیان) صوفیلر (جمله) م (حریفند) مصاحبه و بار الیه
انیسر (نظر باز) نظر لری آچکار (ولی) اما (زین) بوندن (میان) اوردنه (حافظ)
م (دل سوخته) قلبی یاغنه (بدنام) قیج نامی (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی)
ارباب مشاهده اولان صوفیلر جمله محبوب حقیقی الیه انیس و جلیسر و تجلی
دائمی اوزره نظر لری جمال حقه باز و ناظر و استغراق انوار تجلیانده حاضر در
اما بواورادن قلبی یاغنه و صبغه الیه بواغنه حافظ استار سبیله بدنام دوشدیکه
آتش فرقت آتش حرفندن اشددر (وله ایضا)

(نقد صوفی نه همه صافی پیش باشد * ای بسا خرفه که مستوجب آتش باشد)
صوفیک نقدی دوکلی غشز صافی دکلدر ای طالس چوق خرفه که آتش
لایق اولور (مفردات) (نقد) م یونده عمل واعتقاد معناینددر (صوفی) م (نه)
نق (همه) جمله (صافی) م (بی غش) خیانتسز (باشد) اوله (ای) حرف ندا
(بسا) چوق (خرفه) م (مستوجب) لایق (آتش) م (باشد) اوله (معنای اشارتی)
صوفی ص ورت پرست اولوب عشق و درد الهیه واصل اولیلرک ججع علاری
واعتقاد لری ریابوسمه دن صافی خالص لوجه الله دکلدر ای طالس حق چوق
خرفه وجود وار در که عسلنده شرک و یا ایشک سبیله عذاب الله و آتش
دوزخه لایق اولنددر

(صوفی ما که زورد سحری مست شدی * شامکاهش نکران باش که سرخوش باشد)
بزم صوفی که سحری ورد دن مست اولور دی اخشام وقتی اگا نظر ایدیلر
اون که سرخوش اولور (مفردات) (صوفی) م (ما) یز (ز) من (ورد) م (سحری)
م (مست) لذت عبادته مستغرق (شدی) او اوردی (شامکاه) اخشام وقتی
(ش) صبر (نکران) نظر ایدیلر (باش) اول (سرخوش) نکران (باشد) او اور
(معنای اشارتی) بزم شهرک لذت عشقن خبردار اولیان ظاهر پرست صوفیلر بن

۱۲۶

ل

صوفی ما مبتدا مصراع ثانی خبری شامکاهش شامکاه اخشام وقتی دیکدر تکیم صبحگاه صباح وقتی دیکدر زرا کاه مشرکدر
زمانه مکان پیشده شین صوفی به راجمدر نکران صفت مشبهه در نکریدن لغته بقتان معناسنه در
اما بونده ناظر معناسنه در باش فعل امر مفرد مخاطب اول دیکدر باشیدن ضرورت معناسنه ناظر اول دیکدر
که حرف بیان سرخوش واور سبیله خالک معنی فایده ضرورن ایچون قهقه به اشیا مله او قوق کرک یعنی قهقه به
مانل زرا بوغز لده شینک ما قبلی مفتوحدر * محصول بیت * بزم صوفی که سحر وقتک ورددن مست اولور دی

یعنی وجد ایدر دی اخشام وقتند ناظر اول که سر خوش اولور یعنی نهر روز دنده اسیر یوب مستانه لك كو سترن
صوفیه اخشام سیر ایل که باده مستی اولور (خوش بود که محک تجربه آید بیان * تاسیه روی شود هر که دروغش باشد) محک
عین کسر به اسم آندر محک دن یعنی نصربا نك مضاعف شدن بر نسته سوره جک الت مثلا التون ویا کوش سوره جت
سیاه طاشه محک دیر تجربه به اضافتی

بیانیه در تا حرف اعلیل سیه روی یوزی
قاره هر که اصله هر کس که ایدی قاعده
سابق اوزره حذف وایصاله هر که اولدی
درواصلنده در اوایدی هر که وصله
ساقط اولدی اویمیری هر که ده که به
راجمدر * محصول پت * خوشدر اگر
محک تجربه اوزره به کاورسه یعنی هر که
تقدیمی و حالیه اکدر برشی کله اورتا به
زیاده کوزل اولور دی تا کیم یوزی قاره
اولدی هر که سیه ده که غش واردر
یعنی هر که سیه ده زرق وریا اولوب ظاهری
باطنیه اویمیری سواوی اولدی دیکدر
(ناز پرورد تنم نبرد راه بدوست * عاشق
شیوه رندان بلا کش باشد) ناز پرورد
وصف ترکیبدر تنم اضافتی بیانه در
نعمته ناله بلی کیمه دیکدر نبرد فعل
نی مستقبل مفرد غائب ایلنر دیکدر
بدوست با حرف صمله نبرد فعله مطلق
مفعول غیر صریحدر ورا مفعول
صریحی نازمیدانبرد خبری عاشق با حرف
مصدر شیوه بونده صفت دیکدر رندانه
اضافتی لامیه ورنه لك بلا کشه بیانه در
بلا کش وصف ترکیبدر کشیدند
بول ایلد من یعنی نعمته و صفاده اولان
کیمه واصل جانان اوله من زیرا عاشق بلا
و محنت چکیمی رندلک یشه سیدر یعنی
محنت و عشقت چکیمین مرد عاشق اوله من
(زربار کاندرا کا ناز کار منحل اوله من
غم دینی * دنی چند خوری باده بخور * حیف
باشد دل دانا که مشوش باشد) عین
دینی به اضافتی لامیه درودینیک دنی به
بیانیه باشد بونده ادات خبردر حیفدر
دینک اولور دلک دانا به اضافتی لامیه
وایسانیه در ایکسسه ده فحش وار
که حرف بیان مشوش اسم مفعولدر
تغییل با بدن فرش مؤرش دیکدر

● محصول پت * خواجه خطاب عالم طریقه پوررالحق دنیاك غنی نیجه بر برین باده ایچ جقدر که دنیاك کوکلی ویا دانا
کوکلی مشوش و بریشان اوله یعنی یا دما محبوب صفا سورر دنیا غنه دوشوب کوکله نه تشویش و رر سین دیکدر

● حقیقت ●
کور که وقت سحر ده خلوت کوشه سنده باننده بر احد او لمیقندن اوردر
واذکار لیل خاوص قلب ایلدوب لذت عبادته مستغرق اولور دی یوم آخره
نسبت ایلد لیل اولان کوندزده خلقه کیجه را بندگی عبادتی ریه اظهار ایتک
سبیلله امان نظر ایلد که عجب وریا شرایله سر خوش و سکران اولوب کبر ایلد
آورده وشرک خفله استبداد الله (ان الله لا یغفر ان یشرک به) وعبده داخل اولور

● حقیقت ●

● حقیقت ●
کور که وقت سحر ده خلوت کوشه سنده باننده بر احد او لمیقندن اوردر
واذکار لیل خاوص قلب ایلدوب لذت عبادته مستغرق اولور دی یوم آخره
نسبت ایلد لیل اولان کوندزده خلقه کیجه را بندگی عبادتی ریه اظهار ایتک
سبیلله امان نظر ایلد که عجب وریا شرایله سر خوش و سکران اولوب کبر ایلد
آورده وشرک خفله استبداد الله (ان الله لا یغفر ان یشرک به) وعبده داخل اولور

(خط ساقی کر ازین کونه زند نقش بر آب * ای سارخ که بخونابه منقش باشد) ازین کونه بونک کی دیکدر لکن بونده
از سر ورت وزن ایچون کشدر ران
کونه دینسه یه بومعانی افاده ایدر دی نقش
بر آب نقشندن مراد خطدر که تازه صفالندن
کشایدن شعر اولنده و آیدن مراد عارضدر
یعنی صفال یقن رسوا ووزره نقش اورمندن
مراد عارض اوزره تازه خط ظهور
ایلمکدر ای حرف ندا مناداسی مخدوفدر
ای خواجه دیکدر با چوق که حرف
بیان بخونابه با مع مضامنه در خونا به قائلو
صودی دیکدر منقش اسم مفعولدر تغیل با بدن

● محصول پت * خط ساقی کر بونک کی
صراوزره نقش اوردر سیه صوکی صافی
وبالعارض اوزره خط ظهور ایدوب حالی
اوزره قالدورسه و تزیاید اوزره اولوب یوزلر سه
ای خواجه چوق عاشقک دخی خواب
ایله منقش اولور یعنی چوق عاشق فان
اغلدوب یوزی خون آلود اولور دیکدر
(دلق و سجاد * حافظ بیدر باده فروش *
کر شراب از کف آن ساقی * مهوش باشد)
باده فروش وصف ترکیبدر فروشیدن
باده صایحی دیکدر کف آن اضافتی
لامیه در وساقی * مهوش اضافتی بیانه
● محصول پت * حافظ خرقه و سجاد سنی
باده فروش ایلدر یعنی حافظ خرقه
و سجاد سنی باده فروشه شراب بهاسی
ویرد اگر شراب اول ساقی * مهوشک
الندن و آوچندن اولور سه یعنی شرابی که
اول ساقی * مهوشدن ایجه اسباب زهد
و تقوای هب شرابه ویرد (وله ایضا)
(نفس برآمد وکام از تو برمی آید * فغان که
بخت من از خواب در می آید) نفس برآمد
نفس حقیقی نفسدن بوند روح من ایدر
واو حالیه افاده ایدر بر می آید حاصل
اولر دیکدر که حرف بیان بخت من اضافتی
لامیه در می آید در حرف تا کیم می آید
بیدار اولر یعنی او یا من * محصول پت *
جان حقیقی یعنی اولدم حالو که سندن

حقیقت معرفه الاهک ذوقیسته واصل اولیان عالم متهنک و جا هل منسک نیجه
ردنی دنیاك غنی برین و محل تجلی و معرفه الله اولان قلب ایلد فانی و غسدر
دنیاك نفع و ضرر دی تفکر ایدوب المنور سین کل بو هوای نفسی ترك ایدوب
(العشق نار فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) اولان شراب عشق الهیه بی نوش ایلد
یوخسه عالم و عابدك قلبی تعلقات ماسوی ایلد مشوش و محنت اولوق حیفدر ولایتی دکادر
● خط ساقی کر ازین کونه زند نقش بر آب * ای سارخ که بخونابه منقش باشد ●
ساقیك خطی اگر آب اوزره نقش بونک کی اوره ای چوق بکاف که قائلو باشله
منقش اولور (مفردات) (خط) یازی (ساقی) م (کر) اگر (ازین کونه) بونک
کیدن (زند) اوره (نقش) م (ر) علی (آب) صو (ای) حرف ندا (بسا)
چوق (دخ) بکاف (بخونابه) فانی صوا ایلد (منقش) تغیل (باشد) اوله
(منای اشارتی) اگر معطی ازل و ساقی حقیق لم یزل بوسه و کی کثرت تغیلی
اولان هر بر قلب اوزره بوله دنی دنیاك مائل و معرفه الله سندن غافل و تعلقات
ماسوی ایلد مشوش و عاقل نقشارین اوروب تبدیل ممکن اولر حقیقته اگر بونکره
نقش اوزره خط چکوب ببول قش ایلد ای طالع معرفه الله اولان عاشق
چوق کیمه ما یوس اولوب کوزلندن قالی باشلر دیکدر بکافلرین قالی باش ایلد
منقش ایدر دی لکن (لایس من روح الله الا الله - ووم الکافر و ن واثک
یدل الله سینا کهم حسنا) آیت کریمه در سر نیجه وفق شرع اوزره سعی و غیرت
ایلوب خوف ایلد رجا یشده قلب آکا ایلد تجلی حقی و عنایت فیاض مطلق
مراتب اولی کر کدر

● دلق و سجاد * حافظ بیدر باده فروش * کر شراب از کف آن ساقی * مهوش باشد ●
باده فروش حافظک دلق و سجاد سنی ایتور اگر شراب اول مهوش ساقیك
الندن اوله (مفردات) (دلق) خرقه (سجاد) م (حافظ) م (بیرد) ایتور
(باده فروش) شراب صایحی (کر) اگر (شراب) م (ز) من (کف) ال (آن)
اول (ساقی) م (مهوش) ای کی (باشد) اوله (منای اشارتی) انوار عابدیه
برده ظننری ازاله ایدوب کمال نموده اولان بنده بیچاره رینه شراب عشقی نوش
ایتمکله استعداد بخش ایدوب عاشق و معشوقان یوزندن متاع حسنی بازار ایدوب
واهب الطایا اولان حضرت الله محضا عنایتندن حجاب اولان حافظک دلق
وجود ذیلی وریا و سیه ایلد اولان سجدهات و عبادات صور بسی اخلاص
و روحانیه تبدیل ایدر اگر اول منور عالم اولان ساقی حقیق کندی بد قدر تیه
شراب معرفتی عنایت ایدر سه متنا الله بشایته الازیله بجه خیه محمد صلی الله
تعالی علیه وسلم ● وله ایضا ●

● نفس برآمد وکام از تو برمی آید * فغان که بخت من از خواب در می آید ●
نفس بوقاری کلدی و مرادم سندن حاصل اولر فغان که بنم بختم خوابدن بیدار

مراد حاصل اولر حیف که بنم بختم خوابدن یعنی او بخودن بیدار اولر سابقا بختک خوابده اولس و بیدار اولر ق احوال
تغییل اولشدر تکراره احتیاج یوق

(صبا بچشم من انداخت خای از کویش * که آب زندگیم در نظر نمی آید) بچشم با حرف صه چشم من اضافتی لایحه در خای با حرف و ح دت کویش اضافتی

لامیه در و شین صبر جاتانه راجع در که حرف تعلیل زندگیم کاف حرف رسمیدن بداند و یا حرف مصدر آب زندگنی در لک صوبی دیگر آب حیات مناسه میم منکام منی جهندن نظره مفید در نظر تقدیرنده در حرف صله در با معناسه

محصول بیت * صبا بچشم من انداخت خای از کویش * که آب زندگیم در نظر نمی آید * کویش در خال آندیکه آب حیات کوزمه کبر من یعنی آنک خای کوزمه توتیا اولدی آب حیوانه انفسام بوق دیمکدر آله خال منضا دان اولدی بی ایچون ایکی بی برینده جمع ایلدی حالو که آب خاکندن چوقار (قد بلند تر از) بر نمی گیرم * درخت کام و مراد م بر نمی آید (قد بلند اضافتی بیاید در و ترا اضافتی لایحه تا بونده توفیق ایچوندر مادام معناسه بر با حرف صله بر اسعد رسیده معناسه درخت کام اضافتی بیاید

کام و مراد لفظان مزا دفاتر بر بانه حرف صله در بر بونده ایهام طریق در میوه وسینه معناسه در سنک قد بلند یکی سینه طو منجه یعنی سینه چکمنجه بچم درخت مراد م میوه به نتیجه به گل یعنی مراد م حاصل اولز (مقیم زلف توشد دل که خوش سواد دی دید * وزان غریب بلا کش خبر نمی آید) مقیم زلف تو اضافتی لایحه در در مقیم زلفه اضافتی اسم فاعلک مفعولنه اضافتی در که حرف تعلیل سواد ی با حرف وحدت غریب بلا کش اضافتی بیاید * محصول بیت * کوکل سنک زلفک مقیمی اولدی یعنی زانکده قرار ایلدی زیرا کوزل سواد کوردی یعنی زلفکی کو کله جو قلقدن معور و آبادان کوروب آند توطن ایدوب قرار ایلدی و اول بلا کش غریبیدن خبر گل

یعنی کیمه بلز که سواد زلفد محالی نه اولدی که خبر و بره سواد ششنگلی نسبت سواد زیاده خوب واقع اولددر

معور بره در و استنبول و مصر و شام کی شهره سواد اعظم دیلر بونده الفه

اسرار

(مکر بروی دلای بارما ورنی * بهیج وجه ذکر کار بر نمی آید) بروی با حرف سبب رویک دل را به اضافتی بیاید و باره و بارما به اضافتی لایحه در دل را بی وصف ترکیب در آرا بدندن کوکل بره بیجی معناسه یعنی شوق و ضیا و بریجی معناسه ورنی و اگر بدندن محقق در والا دیکندر یو خسه معناسه بهیج وجه بیاید حرف سببید روجه ک ذکر اضافتی بیاید در رویک بلی و بهیجک بلی یعنی آید متعلق در بونده کار مبتدا و ما بعدی خبری * محصول بیت * مکر بری بارم رک روی دل را بی سببیه مصلحت در حصوله

کله بوخسه بهیج بر غیری وجهه حاصل اولز یعنی عاشق کاری شرف روی جانانه حاصل اولور سه اولور والا عاشق کاری بر غیری وجهه آشایش بولز (زشت صدق کشادم هزار تیر دعا * ولی چه سود یکی کار کر نمی آید) شست شستن صکره مثله کر بشک اوق کزی یکن بره درلر صدق اضافتی

بیاید تیر دعا و ولی چه سود یکی کار کر نمی آید) شست شستن صکره مثله کر بشک اوق کزی یکن بره درلر صدق اضافتی بیاید تیر دعا و ولی چه سود یکی کار کر نمی آید) شست شستن صکره مثله کر بشک اوق کزی یکن بره درلر صدق اضافتی بیاید تیر دعا و ولی چه سود یکی کار کر نمی آید) شست شستن صکره مثله کر بشک اوق کزی یکن بره درلر صدق اضافتی

بیت * بیست دعا و اوقی شست صدق ایدم یعنی یک دعا اوقنه کشاد و پرد م حاصلی صدق یک دورلو دعا اوقود م اما نه فائده بهیج بریجی مؤثر اولدی یعنی بوقدر دعا دن بهیج بریجی قبول اولدی زیرا قبول اولسه مراد م ال و پردی شست و کشاد و تر مراعات نظیر قبیلند در (کینه شرط وفازک سر بود حافظ * پروا کر زو کار این قدر نمی آید) کینه شرط وفا اضافتی لایحه در کینه اکسیرک دیمکدر ر کینه معناسه ترک سر اضافتی مصدر رک مفعولنه اضافتی بر واهن مفرد مخاطب وار کیت دیمکدر کار این قدر اصل آلام این قدر کار ابدی ضرورت وز ایچون تقدیم و تأخیر قیلندی * محصول بیت * وفادارلق شرطنک اکسیرک کی ترک سر در * ای حافظ جانان بولسه جان ویش فدا ایلکدر پس وار کیت آرک سندن بوقدر ایش کاز سه ترک سر ایلر سینگ وفادار دکلر سین و عشق جانانه به لایق اوله من سین بعض نسخه ده الی یتلی برغرل بولندی اگر چه اکثر و اویند بولندی اما تقیم فائده ایچون آتی کنا بت ایدم لمز بر اداسی خواجه ادا سینه و سخته بکر غزل بو در (وله ایضا)

ز دل بر آمدم و کار بر نمی آید * ز خود بذر شد و بار در نمی آید * کوکلدن بوقاری کاسم ایش بوقاری گلز کند مدن طشره اولدم یار گلز (مفردات) (ز من دل) کوکل (بر بوقاری) کاسم (کار) ایش (بر بوقاری) (نمی آید) گلز و حاصل اولز (ز من) (خود) کتدو (بذر) طشره (شدم) اولدم (بار) م

ز دل بر آمدم و کار بر نمی آید * ز خود بذر شد و بار در نمی آید * کوکلدن بوقاری کاسم ایش بوقاری گلز کند مدن طشره اولدم یار گلز (مفردات) (ز من دل) کوکل (بر بوقاری) کاسم (کار) ایش (بر بوقاری) (نمی آید) گلز و حاصل اولز (ز من) (خود) کتدو (بذر) طشره (شدم) اولدم (بار) م

(ز دل بر آمدم و کار بر نمی آید * ز خود بذر شد و بار در نمی آید * کوکلدن بوقاری کاسم ایش بوقاری گلز کند مدن طشره اولدم یار گلز (مفردات) (ز من دل) کوکل (بر بوقاری) کاسم (کار) ایش (بر بوقاری) (نمی آید) گلز و حاصل اولز (ز من) (خود) کتدو (بذر) طشره (شدم) اولدم (بار) م

بلاى زلف درازش بسر مى آيد) درين خيال دن مراد وصال جانان خياليدر بسر شد با حرف صله وجه نهايته واردى دى بکدر بسى دو کندی

﴿ ٥٠٦ ﴾

(نمی آید) کلز (معناى اشارتى) بحمد الله عون خدا ايله اول قدر مجاهده وسعى ابدى که کولدن و افکار قلبدن سلامت بولدم مراد حاصل اولدى بلکه نفسى و وجودى ترك ايلدم بنه مقصودم اولان يار کادى کرچه سعى لازمدر اما اول سعى موجب حصول مقصود دکلدن يادى که صورى و معنوى جمله عطا و نعم لا يحصى مطلقى حقيقى اولان حضرت الله کدر قولک کندودن يابوب عجب و غرور اتمى عضا و سوسه شیطانيه در و علامت مر دود بندر

﴿ درين خيال بسرشد زمان عمر و هنوز بلاى زلف درازش بسر مى آيد ﴾

بوخيالده عمر زمانى باشه کيندى و هنوز انک دراز زلفك بلاسى باشه کلز (مفردات) (در) فى (ابن) بو (خيال) فکر (بسر) باشه (شد) کيندى (زمان) م (عمر) م (هنوز) شمدى (بلا) م (زلف) م (دراز) اوزن (ش) ضمير (با) لاملايه (سر) باش (نمی آيد) کلز (معناى اشارتى) بو وصال الی الله و مشاهده جمال الله اميد يله عمر آخره بندى هنوز اول حضرت الله کماله مالانهايه اولان تجليات صفاتى مقتضاسى درد و بلاى عشق نهايت بولدى ز ياراه عشق بلادن عبارتدر که اشهد البلاء على الانبياء الخ

﴿ بسم حکايت دل هست بانسيم سحر * ولى بخت من امشب سحر مى آيد ﴾

نسب سحره بنم چوق کولکل حکايتى وارد اما بويکجه بنم طالع سحر کلز (مفردات) (بس) چوق (م) بنم (حکايت) م (دل) کولکل (هست) وارد (با) مع (نسب) بل (سحر) م (ولى) اما (با) لاملايه (بخت) طالع (من) بن (امشب) بويکجه (سحر) م (نمی آيد) کلز (معناى اشارتى) (الصوفى ابن الوقت) سر بجه صد هزار رياضات و مجاهدات ايله درد و بلاى عشقه تحمل ايدوب و وقتى مر اقب اولوب نسب سحر باغ و چتراره هوب نشو و نما يله و ورديکى کي بنم دخی روضه قلبه فيوضات و تجليات ظهور ايتکه هر وقت محفوظ اولوب قوت روحانيتم اندک اندک زياده اولسى بکا کيات ايدردى لکن بعضى کثرت نزول فيوضات اولان سحر وقتده دخی طالع مقتضاسى قبض واقع اولوب بو حالت کلز

﴿ همیشه آه سحرگاه من خطا نشدی * کنون چه شد که بکی کارگر می آید ﴾

دائما بنم سحرگاه آه خطا اولردى شمدى نه اولدى که بر بسى اثر ايديجي کلز (مفردات) (همیشه) دائما (آه) م (سحرگاه) سحر وقتى (من) بن (خطا) م (نشدى) اولردى (کنون) شمدى (چه) نه (شد) اولدى (بکی) بر بسى (کارگر) ايش ايديجي (نمی آيد) م (معناى اشارتى) دائما سحر وقتى آه و غرر ياد يله درگاه حقه بوز سوروب مناجات ايتد که خطا البتوب انبساط و انکشاف ظهور ايدردى آه بوقبض اليندن آه شمدى تولد يکه بوقدر آه و فر ياد و مناجات معاذ بر ايدوب انکشاف واقع اولز

﴿ فدای دوست نکردم عمر و مال در يخ * که کار عشق زما اين قدر نمی آيد ﴾

﴿ عمر ﴾

عرو مال حيف که عشق ايشى زدن بوقدر کلز بسى عمر و مال فدا ايلک جانان بولنده عاشق کم پيشه سيد رجف که زم ايزدن بوقدر ايش کلز

(زيس که شد دل حافظ ريمده از همه کس * کنون ز حلقه زلفش بدر مى آيد) ريمده اورکش دیکدر حلقه زلفش اضافتنارى لاميله در بدر بونده

﴿ ٥٠٧ ﴾

عرو مال دوسته فدا ايلک حيف که زدن بوقدر عشق ايشى کلز (مفردات) (فدا) افدا (دوست) م (نکردم) ايلک م (عرو مال) م (در يخ) حيف (که) ز يرا (کار) م (عشق) م (زما) زدن (اين) بو (قدر) مقدار (نمی آيد) کلز (معناى اشارتى) تجلى مدام ايله ممکن بولوب تلونادن خلاص اولمى وجودى و فطرت ماسوايى کليات ايتکه حيف بزه که عرو مال حق بولنه کلى فدا ايلک و تعلقادن منقطع اولدى بومر به عارف بالله اولان انسان کامل را حاليه در ز يرا زدن بوقدر عشق ايشى کلز و انقطاع کلى بولنز

﴿ زيس که شد دل حافظ ريمده از همه کس * کنون ز حلقه زلفش بدر مى آيد ﴾

حافظک کولکى جيسع کيمسه دن زياده که نفرت ايتش اولدى شمدى آتک زانى حلقه سندن طشره کلز (مفردات) (ز) من (يس) زياده (شد) اولدى (دل) کولکل (حافظ) م (ريمده) اورکش (از) من (همه) جيسع (کس) کيمسه (کنون) شمدى (ز) من (حلقه) م (زلف) م (ش) ضمير (بدر) طشره (نمی آيد) کلز (معناى اشارتى) بحمد الله بومر ممکن و تجلى دائمى دواتک حصو ليچون حافظک کولکى جيسع ذوى العقول و خبرى کلى ماسودان زياده نفرت ايلدى و منقطع اولدى شمدى دائره تجليات صفات الهيه ده ممکن بولشد که بر آن طشره کلز متعاليه بير کات فيوضاتهم و تجلياتهم بجه حبيبه محمد صلى الله تعالى عليه وسلم ﴿ و له ايضا ﴾

﴿ خوششادلى که مدام از يى نظر زود * بهر درش که نخواستد بخبر زود ﴾

نه لطيف شول قلبه دایم نظردن ايجون کيتيه هر قيو به که آنى دعوت ايتيه ر خبر سز کيتيه (مفردات) (خوش) لطيف الف ساکن مبالغه ايجوندر (دل) قلب (با) وحدتیه (مدام) دایم (از) من (يى) لانتليل (نظر) م (زود) کيتيه (بهر) هر بر (در) قبول (ش) ضمير (نخواستد) اوقويه لر (يى) نقي (خبر) م (زود) کيتيه (معناى اشارتى) زياده لطيف و مقبول خدا شول بر قلب که کرک لئ ملکدن و کرک لئ شيطان دن کند و به الفا اولتانه حقيقى با طلى فرق و تميز ايتکسز بن اکامل ايدوب حصوله سعى ايله مشايخ عظامک بوزندن فتح اولنان معارف لدنيه دن و کرامات خفيه دن هر يابه بنه مشايخ عظام خلافت کرم ايتکربه اول امر اري اظهاره دعوت واذن و اجازت و برمد بجه خبر سز خود بخودانه کيتيه واذن سز کند و راييله بر ايش طوبخيه و قلوب اهل الهسدن کند و يى دوشور ميه

﴿ طمع دران لب شيرين نکردم اوليست * ولى چه گونه مکس از يى شکر زود ﴾

اول شيرين لبه طمع ايلک بکا اوليدر لکن مکس شکر اردندن نه وجهه کيتيه (مفردات) (طمع) م (در) فى (آن) اول (لب) طودا فى (شيرين) طمانلى (نکردم) ايلک مکس (اول) م (است) در (ولى) لکن (چه گونه) نه وجهه لبت طمع ايلک که قادر دکلم

طشره معناسنه * محصول بيت * حافظک کولکى هر کس دن زياده ريمده اولد بفتدن شمدى جانانک زلفدن طشره چيخمن يعنى خلقدن زياده اور کد بکندن حلقه زلف جانانده ق و را ياد و باندن طشره چيخمن (وله ايضا) (خوششادلى که مدام از يى نظر زود * بهر درش که نخواستد بخبر زود) خوششادلى کي بر رده الف مبالغه افاده ايدر نه خوششادلى کي اولور بسى مبالغه افاده ايدر يعنى مبالغه خوششادلى تکيم نيکا در لى مبالغه ايدى بجه بده دلديد با حرف وحدت بعضى نسخده ده دل پر بنه کسى واقف اولش که حرف رابط صفت مدام دایم معناسنه در بهر درش با حرف صله شين ضمير ده راجده در که حرف بيان * محصول بيت * نه خوششادلى کولکل که نظر اردنجه کيتيه يعنى نظره او بيه حاصلی هر بنه کي که کوز کوزر کند بى اکا و ريمه هر قيو به که مذکور کولکى دعوت ايتد خبر دار اولوب وار ميه يعنى دعوت اولد بى يره بلا علم و معرفت کيتيه بعضى نسخده ده بخوانند و اهدا يى استقباليه ايله سرور بده بونسخه يى اختيار ايتد بوقدر بجه معنى بويه او اور که هر قيو به کد دل دعوت ايلد ب بخبر و ارميد يعنى دعوت اولد بى تقدیر بجه واره جق پرى پيلنجيه و ارميه (طمع دران لب شيرين نکردم اوليست * ولى چه گونه مکس از يى شکر زود) دران در حرف صله لب شيرين اضافتى بيان در نکردن مصدر حنى ميم متکلمه ايلکم معناسنه در مکس سکک هر بجه ذباب در ل ذالك ضيله * محصول بيت * جانانک اول لب شيرينه طمع ايلکم اولد اما سکک شکر اردنجه نوجهله کيتيه يعنى البته سکک طلوز دجه کيدن خصوصاً که شکر اوله حاصلی جانانک لبت طمع ايلک که قادر دکلم

(تو) مکارم اخلاق عالم دگری * وفای عهد من از خاطرت مکر زود * کز اصلند که از ابدی که حرف بیان مکارم مکر متک جعیدر
و مکر متک زانک ضمیمه مفسر در کرم بکرم دن یعنی حسن یافتن مکارم اخلاق اضافتی پیانیدر و اخلاق عالمه و مالک
دیگره لامیه زود در دگریه یا خطاب ایچوندر وفای عهد من اضافت لایه زود مکر بونده ادات مجتهد اوله که دیکدر
محصول بیت * سنگه بغیر مالک اخلاق یعنی خویلی ایزدن سین یعنی عالم قدسک خلق و خوی کوزلرندن سین بنم
عهدمه وفایک اوله که خاطرندن کتبه

(مکس) مکس (از) من (بی) تعلیل (شکر) م (زود) کتبه (معنای اشارتی)
اول مشایخ عظامک امراردیندن و معارف کات رب العالمیندن بیان بیوردقاری
لذاذ روحانیه ری اظهار طبع اتمکلمکم بکارلیدرولکن مکس شکر طالب
اولوب اندن فراغت ابتدایی کی شدنی اول لذاذ روحانیه ری و کات قدسیه ری
لسانده ذکر و بیان اتمکلمکم امر صبردر

نواز مکارم اخلاق عالمی دگری * وفای عهد من از خاطرت بدر زود *

سن ابو خویلدن بشقه بر خیری عالم سین بنم وفای عهد من سنگ خاطر کدن طشره
کتر (مفردات) (تو) سن (از) من (مکارم) کوزل (اخلاق) خویلد (عالم)
ماسوی الله (یا) وحدتیه (در) غیر (یا) خطایه (وفا) م (عهد) م (من) بن
(از) من (خاطر) م (ت) ضمیر (بدر) طشره (زود) کتبه (معنای اشارتی)
ای مرشد حقیق سن (انک اعلی خلق عظیم) وصف جلیل اولان وارث محمد سین
کات سن اخلاق حیده کات اطافتدن بوعالیدن دکاسین بشقه بر خیری عالم سین
زرا بزه صد هزاره و جنایت کوروب طور کدن و بزدن نیجه زجت و اذال
چکش ایکن بنده (اللهم اهد قومی فانهم لایهون) بیوردوب کال شفقکدن
بزم هلاک و نقصانری ایستدک و کرم اخلاق کدن بزم اول مرتبه ده اولان
عهد و وفا کز خاطر فیض بخشیدن طشره کز و بزی فراموش بیورمن سین

سوادید * غم دیده ام باشک مشوی * که نقش خال توام هر کز از نظر زود *

بنم غم کوروش چشمک سوادنی اشکله بومه که سنگ خالک نقش هر کز بنم
نظرمدن کتبه (مفردات) (سواد) سیاه (دیده) کوز (غم دیده) غم کور بچی
(ام) بنم (یا) للملا بیه (اشک) کوز باشی (مشوی) بومه (نقش) م (خال) م
(تو) سن (ام) بنم (هر کز) قطعا (از نظر) م (زود) کتبه (معنای اشارتی)
ای اخلاق محمدی صلی الله علیه وسلم ایله موصوف اولان یر شفیق کرم و عنایت
بیوردوب بزی دنیا و آخرت جلالک مشاهده سندن مجبور ایلوب وینی کز
بکایه مبتلا ایلوب نیجه غم کوروش کوز م بکئی کوز باشیه محبوب ایله وجه
سودای قلبی توجه ذات رحمة للعالمین کردن پرده غفلت جدا ایله که سنگ خال
کی بمناس و مقبول ذات شریفک قطعا نظر مدن کتبه

سیاه نامه تراز خود کسی نمی بینم * چه کوزه چون قلم دود دل بسر زود *

کندمدن زیاده سیاه نامه بر کیمه کورمن دود قلم کی نه وجهه باشک کتبه
(مفردات) (سیاه نامه) یعنی کناهکار (تر) زیاده (از) من (خود) کندو
(کس) کیمه (یا) وحدتیه (بی بینم) کورمن م (چه کونه) نه وجهه
(چون) مثل (قلم) م (بیم) خیر (دود) توتون (دل) کوزل (بسر) باشک (زود)
کتبه (معنای اشارتی) وجود م ذنبک قید و حجاب بدن و نفس بدخواهم شهوت
و دنا سندن بالکلیه خلاص اولدیفندن کیمه و کوندزدل سوزان ایله آه و افغان

اینک *

باش مرا ددر و قلعه کوره اوج مراددر * محصول بیت * کندمدن کناهکارک هیچ بر کیمه کورم بس بویه اولنجه
نیمه کوزک توتونی قلم کی باشک کتبه یعنی قلم توتونی که دوددن حاصلدر پس مرکب قلمک اوجنه وار دینی کی
بنم کوزک توتونی که آهدن صابر باشک چقار یعنی دیمه افکار استغفار انکاری طریق

یعنی بکا بر عهد وصال بیورمش ایدک
باشد که اول عهد و وفایدوب خلف و عهد
الطیبه سین (سواد دیده غم دیده ام باشک
مشوی * که نقش خال توام هر کز از نظر
زود) سواد دیده اضافتی لامیه زود کوزک
قره سی دیکدر که بکدن عبارتدود دیده نک
غم دیده اضافتی پیانیدر و غم دیده نک
میم متکلمه لامیه غم دیده وصف ترکیبی
افسانه مندر غم کوروش کوز دیکدر
باشک جامع معنایده در اشک کوز باشیدر
مشوی فعل نهی مفرد مخاطب که حرف
تعلیل نقش خال اضافتی پیانیدر در
و خالک توبه و تونک میم متکلمه اضافت لایه
لامیه زود زود بونده فعل مستقبل و فعل
اضرف غائب اولوب ممکندر کتبه و یا کتبه سین
دیک اولور * محصول بیت * بزم غم
کوروش کوزک قره سنی اشکله بومه
یعنی بزی اغلادوب کوزمن باشی افقه
تا که سنگ خالک نقش هر کز نظرمدن
کتبه و یا خود معنی بویه اوله زراستک
خالک نقش هر کز نظرمدن کتبه یعنی
خالک نقش کوزمده بر مرده مر کوز
و نایندر که نقد بوسک نظرمدن کتبه
یا خود هر کز نظرمدن کتبه سین طور سین
حاصلی مردم چشمنی خال جانانه تشبیه
ایدوب بیورد بزی چوق اغلادوب خالک
مشابه مردم چشمنی ناینا ایله که جلال
جلیلک مشاهده سندن محروم قالم و یا خود
فالیدم (سیاه نامه تراز خود کسی نمی بینم *
چه کوزه چون قلم دود دل بسر زود)
سیاه نامه و نامه سیاه کناهکار کدن کتبه
ترا دات تفضیلدر کسی یا حرف وحدت
دودلم میم متکلم یعنی جهنمده سر
مقیمدر در بسر تقدیر نه چون قلم
تشبیه معنی جهنمده بسر زود و دیکدر

ملاحظه اولور سر بونده متکلمه نسبت

(دلا) مایش چنین هرزه کرد و هر جایی * که هیچ کار زیشت بدین هر زود (دلا) مایش مایش قبل نهی مخاطب
اوله دیکدر هرزه کرد هرزه زانوباطل دیکدر کرد ایسه کرد بدندن دوتک معنایده در پس هرزه کرد وصف ترکیبدر
و هر جایی هرزه کرده معطوفد و منشاء اکفر بیدر زرا هرزه کرد زانوباطل به اشافه و یوقاری فوئنه اوزنه دیور
و هر جایشک ایزنده که یا حرف نسبتدر هرزه منسوب دیکدر یعنی هرزه به اولور سه واره دیکدر و زده اولور سه
بونده که حرف تعلیل زیشت اوکندن دیکدر اما معنای لازمندن دیکدر بدین هرزدیکی یعنی هرزه کرد و هر جایی اولوب
هرزه بویایی وصفه هرزه بوسر دینی
تفضیه تشبیه طریقله در هندی قوله
کافور دیدکاری کی * محصول بیت *
ای کوزل بویه هرزه کرد و هر جایی اوله
زرا بویایی وصفه سندن هیچ برایش ایلور
کتر یعنی سندن بره قول ایش صادر اولور
(ساج) هدهدم اززه میر که باز بید *
ز کبردر بی هر صید مختصر زود (ساج)
هدهدم اضافت لایه زود در میم متکلم
معنی جهنمدر میر که سینه مقدر که
حرف تعلیل باز سفید آق طوفانه دیور
اضافتی پیانیدر و مصرع ثانی به هر هوند
کبر بونده تکبر و تعظم معنا سنده در صید
مختصر حقیر صیددن عبارتدر * محصول
بیت * هدهدم تاجله بنی بولدن چیقارمه
خطاب عام و زود کز جز و اراده کل
قبیلدند یعنی تاجدن مراد صاحب
تاجدر یعنی بنی بر جزو سینه ایله الدامه
زرا آق طوغان کبرندن و تعظیمندن
هر مختصر و حقیر صیدک اردنجه کتر
یعنی بنی باز سفید حکنده یم دکه جزو سینه
ایله الدامه حاصلی دنیا نک جرنی اذتیه
الدانوب آخر می ترک ایلم دیکدر
(زمن) چوباد صبا بوی خوددر بزم مدار *
چرا که بی سر زلف توام بسر زود (زمن)
باد صبا تشبیه بوی عدم در بیده در
چرا ادات تعلیلدر بونده زرا معنایده که
حرف بیان سر زلف توام اضافت لایه
لامیه زود بونده سر زلف زود کدالی بونده
تقدیری بوی سر زلفدر زود کدالی بونده
میم متکلم برنده واقع در ضرورت قافیه
ایچون تقدیری بسر زود در ظاهر التفات
صورتدر که متکلمدن قافیه به انتقالدر
اما معنی جهنمدر التفات دیکدر که
متکلمدن متکلمه انتقالدر اگر چه بومصراک
معنای منطوقیسی زرا بن سنگ سر زلفکتر
باشه وار ماز در اما معنای لازمیسی

ایتنک اوزره بیکه کندمدن زیاده کنهکار بر کیمه کورمن حضرت الله و صلت
و قریت ایچون و بریلان سرمایه عمر ز نفس بدکاری نیلک هوا سینه هبابه کندی
دود دلم سیاه قلم کی نه وجهه باشک کتبه و روز و شب آهم توتونی عالمی طوبیه

دلا مایش چنین هرزه کرد و هر جایی * که هیچ کار زیشت بدین هر زود *

ای کوزل بویه صبت کز بچی و هر جایی اوله زرا بوهزله سنگ قشکدن هیچ کار
حاصل اولور (مفردات) (دلا) ای کوزل (مایش) اوله (چنین) بویه (هرزه) کرد
صبت کز بچی (هرجایی) هرزه منسوب (که) زرا (هیچ کار) م (ز) من (پشت)
سنگ قشکدن (بدین هرزه) بوهزله (زود) کتبه (معنای اشارتی)
ای کوزل هوای نفس نایم اولوب سرمایه عمری فانیه و ربوب صبت کز بچی و معصنله
آوده اولوبی اهل خسارندن اوله زرا استعین بالله (و هم بحسبون انهم بحسبون
صنعا) آیت جلله سی سر نیجه بوهزمنلکی هنر طنبه تحصیل معرفه الله ایچون
و بریلان عمر نازننی هبابه و بومه که بوهوای نفس تبیه عجب و غرور دن غیری
بر منفعت آخرت حاصل اولور

ساج هدهدم اززه میر که باز بید * ز کبردر بی هر صید مختصر زود *

هد هد تاجله بنی بولدن ایله زرا یاض طوغان کبرندن هر حقیر صیدک اردنجه کتر
(مفردات) (یا) للملا بیه (ساج) م (هدهدم) م (م) صبر (از) من (ره) بول
(میر) ایله (که) زرا (باز) طوغان (سید) بیاضی (ز) من (کبر) م (در)
فی (بی) ارد (هر صید) هر او (مختصر) حقیر (زود) کتبه (معنای اشارتی) عنایت
ازایله موفق اولان قول عوامه دکل بلکه تاج و خرفه ایله تغیر شکل ایش و خواص
صلحا صورتیه قطاع طریق اولش اهل هواره دیر که ای تلبیس و حیل کار بدندن
ایراق اول بوهده تاجله بنی بولدن چیقارمه و مرده شیطان کی صحت صلاح ایله
بنی الدامه زرا یاز سفید کی انوار الهیندن بهره یاب اولان صفات کبر ایله نصف
اولوب حقیر صیدک اردنجه دوشمن و هر بدنی شیطان الدامه

زمن چوباد صبا بوی خوددر بزم مدار * چرا که بی سر زلف توام بسر زود *

رایحه طویه کی باد صبا سندن دروغ طومدیفک کی بدندن دخی دروغ طومده نیچون
زرا سنگ سر زلفکتر بنم باشک کتبه (مفردات) (ز) من (من) بن (چو) مثل
(باد صبا) م (بوی) رایحه (خود) کندو (دراغ) منع (مدار) طومده (چرا)
نیچون (که) زرا (بی) ننی (سر زلف) زلف اویچی (تو) سن (م) بنم (بسر)
باشک (زود) کتبه (معنای اشارتی) ان الله فی ایام دهر کم نفعات الا فتر ضوالمه
حدیث مشرقی سر نیجه یارب باد صبا کی فیض بخش اولان خاصان درگاهک دماغ جانانری
نفعات انک ایله و فو ضات بلا واسطه احسا نکه سر قیاسیتبیک کی بزم دخی
دماغ جانانری نفقه رجانیله که دروغ طومدوب جاعری ریح رجانیله که بیه طر

باشه وار ماز در اما معنای لازمیسی

باشد وار ماز در یعنی بن سنگ سر زلفکتر باشد وارم یعنی انسر اوله م دیکدر ارارنده بوسلوب واقع اولور تکیم شاهینک
بویایی بویه در (بیت) اگر این بار جان بزم زغمت و کرم عاشقی هوس نکند * محصول بیت * بدندن باد صبا کی بویکی دروغ
ایله یعنی باد صبا دروغ ایلمدکی کی سنده دروغ ایله زرا باد صبا هر نه جنس رایحه به او غرر سه انک رایحه سیله متکف اولوب یله
کتور زرا که بن سنگ بوی زلفکتر باشد وارم یعنی انسر بکشم و انسر اوله م دیکدر حاصلی سنگ بوی سر زلفک بکا لیددر

(پوش دامن عفوی زلت من مست) که آب روی شریعت بدین قدر زود (دامن عفوی اضافی بیایند درو با حرف تنکیر حرف وحدت اعتبار اولین بطله مش

زلت زانک و لامک فحش را به لغت بلبله و باغی بی نسته ده طایفه درر اما اکثر کتاهاست استعمال ایدرر اولنده با حرف صله در منه اضافتی لامیه در بدین باص مناسه در زوده متعلقدر این قدر زلت اشارتدر * محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه پیورر بن مست زلت عفو اتکنی اورت یعنی بنم کتا همی سترایه حاصلی مستانه لکمی کیمه به بیلدره زرا شریعت بوزی صوونی یعنی عرضی بود مقدار کتر یعنی بنم کتا همی ستر ایک سبیل و یا بنم کتا همی عرض شرع شریفه خلل کلز حاصلی بنم باده نوشلمی اخا ایلکاه و یا بن باده نوش اولنه آب روی شریعت نفصان کلز (من کدا

بن مست خطاسی اوزده بر عفو اتکنی اورت زیرا بود قدره شریعت آب روی کتر (مفردات) (پوش) اورت (دامن) نک (عفو) م (با) وحدتیه (با) یعنی علی (زلت) خطاسی (من) بن (مست) م (که) (زیرا) (آب) (صو) (روی) بوز (شریعت) م (با) لامیه (این) بو (بدین) (این) تقدیر زده در (قدر) مقدار (زود) کتر (معنای اشارتی) ای ستار العیوب اولان ریم من مست و خرامک خطاسی اوزده بر عفو رده سی اورت که دنیا به با خصوص یوم تبلی السرا رده خطامک ظهیر به رسوای اولیم بار ب بن قولکک بلکه چله خلق عالمک خطاسی عفو ایلکاه سک شرع شریعت نفصان ابرشیز و خلل کلز

من کدا هوس سرو قاتی دارم * که دست در کمرش جز سیم وزر زود بن کدا بر سرو قات محبوبک هوسنی طونارم که انک کرشمه سیم وزر زدن غیره ال ابرشیز (مفردات) (من) بن (کدا) فقیر (هوس) محبت (سرو) م (فات) م (با) وحدتیه (دارم) طونارم (در) فی (دست) ال (کر) قوشاق (ش) ضمیر (جز) غیر (با) لامیه (سیم) کوش (زر) التون (زود) کتر (معنای اشارتی) بحمد الله پوشیده فقیر و ناچیز بر موصالی الله اولان صراط مستقیم و سرو کبی رونق دائم و حکمی قیامت قدر باقی اولان شرع قوی صاحبی بر محبوب حقیقت محبتی طونارم که بولک سیم وزری بلکه جان و سری فدا ایدوب کلی ماسوای ترک ایلکاه انک قرب کانه و وصلت جلاله ال ابرشیز و انیس و جلیس اولنز

بسیار باده و اول بدست حافظ ده * بشرط آنکه در مجلس سخن بدر زود کنور شرای و اول حافظک الله و اول شرط ایل که سوز بخلسدن طشره کتیه (مفردات) (پیار) کنور (باده) شراب (اول) م (با) لامیه (دست) ال (حافظ) م (ده) ویر (بشرط آنکه) اول شرط ایل که (ز) من (مجلس) م (سخن) سوز (بدر) طشره (زود) کتیه (معنای اشارتی) (الشق ناری) القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سر نیجه ای معین و ناصر اولان اللهم کلی ماسوای احراق ایدیچی و قلبدن سک غیر بی اخراج ایدیچی شراب عشق و اقا کک شو قتی کنور اول مشتاقک اولان حافظک الله و بر شول شرط ایل که محن انس اولان قلبه انشراح و انفساح و ربوب و سلطان عشقک صولته هضم و بر مکله اسرار عشق طشره چیموب عوام کانه اوامدن مستور و محفوظ اوله و قیود شریعت مکمل اولیه

کنور و اول حافظک الله و بر اما اول شرط که مجلسدن سوز طشره کتیه یعنی باده نوشلمی مستور اولتی شرطیه بزه باده ویر

کداخت

(وله ایضا) (کداخت جان که شود کار دل تمام ونشد) بسو خیم درین آرزوی خام ونشد (کداخت مشتر کدر لازمه متعدی پیشده بونده لازمدر ایدی دیگر جان فاعلی که حرف تعلیل کار دل اضافتی بیایند در تمامدن مراد کالدر بسو خیم با حرف تا کید سو خیم فعل ماضی حکام مع الفیل لازمه متعدی پیشده مشتر کدر بونده لازمدر ایدی دیگر درین در حرف ظرف و این اشارتدر کار دل تمام ونشد که آرزوی خام اندن عبارتدر * محصول بیت * کوکل ایشی تمام اولقیسون جان ایدی جالبو که کوکل ایشی تمام اولمدی یعنی کار دل طلب تحصیل وصال جانان ایدی اما بو تحصیل عیسر اولمدی بنده

کداخت جان که شود کار دل تمام ونشد * بسو خیم درین آرزوی خام ونشد جان ایدی که کوکل ایشی تمام اوله و اولمدی بو خام آرزوده باندی مراد حاصل اولمدی (مفردات) (کداخت) ایدی (جان) م (شود) اوله (کار دل) کوکل ایشی (تمام) م (واو) دخی (نشد) اولمدی (بسو خیم) باندی (در) فی (این) بو (آرزو) طلب مراد (خام) م (نشد) اولمدی (معنای اشارتی) (جال) حتی بصیرت قلب ایله مشاهد ایلک ایچون مدت مدیده ربانسات و مجاهداته جد و سعی اول قدر ایلد مکه وجودم و جانم ایدی لکن حق تعالی ک اراده از لیه سی تعاقب ایلد بجه محضاسی و طلب ایله کوکل ایشی تمام اولمدی مجرد سعی و طلب ایله مراد حاصل اولور طلبه باندی اما توفیق ربانسیز مراد حاصل اولمدی

فغان که در طلب کنج نامه مقصود * شدم خراب جهان زغم تمام ونشد فغان که مقصود کنج نامه سنک طلبنده غندن تمام جهان خلقت خراب اولدم کنج نامه حاصل اولمدی (مفردات) (فغان) که ای آه و فغان بکا کل که (در) فی (طلب) م (کنج) خزنه (نامه) م (مقصود) م (شدم) اولدم (خراب) م (جهانی) جهانه منسوب (زغم) م (تمام) م (نشد) اولمدی (معنای اشارتی) ای آه و فغان کل بکا دام یار اول که خزنه رجحان اولان طلبنده نامه مقصودک فتح اولمدی طلبنده غندن تمام جهان خلقت خرابی اولدم و عالم خلقنده رسوای وید نام اولدم عنایت ربانسیز مراد حاصل اولمدی

دریغ و درد که در جست و جوی کنج حضور * بسی شدم بکدای بر کرام ونشد دریغ و درد که حضور بو جانی طلبنده کریمار فتنه کدا لغه چوقی کندم و حاصل اولمدی (مفردات) (دریغ) حیف (درد) م (حضور) راحت (در) فی (جست و جوی) طلب (کنج) بویاق (بسی) چوق (شدم) اولدم (با) لامیه (کدا) سائل (ر) وقت (گرام) اهل کریمار (نشد) اولمدی (معنای اشارتی) ای حیف و تاسه و درد بکا کل که حضور قلبه و مراقبه ایله و انوار مشاهد جنان الله استراقی ایله کوشه وحدتیه و مقام فز لنده فارغ البال انس حقه اوتور منی طلبنده نیجه منم علیه اولان مشیخ عظام و صفات الله ایله موصوف اولش کریم الطبع اولان اولیه کریمار فتنه و اربوب حسن ادب ایله و جان و دلدن خدمت و طلب ایله حیاتین الدیم به کرم و عنایت الهی سز مراد حاصل اولمدی

پیام داد که خواهم نشت بارندان * بشد برندی و دردی کشیم نام ونشد خبر و بردی که زندله اوتور سم کرک نام زندک و طوری کتال ایله کندی و اول وعده حاصل اولمدی (مفردات) (پیام) خبر (داد) ویدی (خواهم) ایستم (نشت) اوتور منی (بارندان) لا ایلارله (بشد) کندی (برندی) زندک ایله

مصدر کدا لغه دیگر بر بونده وقت مناسه در کرامه اضافتی لامیه در و کرام نشت ک فاعلی بیت سابق کبی حاصل لفظیدر یعنی نشتک حاصل نقد حضور * محصول بیت * حیف و درینا که نقد حضور طلبنده کدا لغه کرام یانه چوق و ایدم اما نقد حضور حاصل اولمدی یعنی اکا بر علما و مشایخه چوق و ایدم که بکا نقد حضوره دلیل اوله اما نقد حضور میسر اولمدی بعضی نسخه ده تقدیرینه کنج دوشمش و کاف باجمی اوله مفتوح و یا بری اوله مقصوم ایکسته ده فحلی وار اضافتی بیایند در هر وجهه (پیام داد که خواهم نشت بارندان * کداخت

بشد برندی و دردی کشیم نام و نشد) پیام یسایان محقق در خبر دیگر نشست یونده نشن مناسنه در بشد یونده رفت
دیگر برندی ده یا حرف مصدر در ویم متکلم معنی جهته نام مقید در نام تقدیر نه نشد فاعلی هم نشین در
خواهم نشست قرینه سه * محصول بیت * جانان پیام و برید که زنده ایله اوتور بسم یعنی زنده ایله اولیسم خواجه بیور که
زنده ایله و دردی کشکله نام عالمه کشدی

و متشیر اولدی و زمه * هم نشین اولدی
یعنی انک پیای سبيله زنده و باده نوش
اولدی باشد که زمه هم نشین اوله اما اولدی
(بلا به گفت شمی میر مجلس توشوم * شدم
بر غبت خویش کین غلام و نشد)
بلا به با مصاحبت ایچوندر لایه بلور منک
اسمیر لطیفه به ده مزه لیکه ده دیرل
شیده با وحدت ایچوندر میر مجلس انلره
اول کیسه در که مجلسه متعلق اولان
امور اگافوض اوله میر مجلس توافضافری
لامه زدر شوم فعل مضارع نفس متکلم
و حده اولورم دیگر بر غبت خویش
با حرف مصاحبت و غبت خویش اضافی
لامه زدر شوم ضمیر کفک فاعلی که جاناندر
اگارا جدر و معنی جهته شین ضمیر
غلامه مقید در کین غلامه ش دیگر
نشد فاعلی میر مجلسه راجع ضمیر در
یعنی میر مجلس نشد * محصول بیت *
جانان لطیفه ایله دیدیکه بر کیمه سنک
میر مجلسک اولورم خواجه بیور که
بن کشدی رغبتله انک اککلکی قوی اولدم
اما بر کیمه میر مجلس اولدی یعنی قولفنی
و خد متنی رغبتله اختیار ایلدم اما کلوب
مجلس مشرف ایدوب مبر مجلسم
اولدی شمی افغنی * گفته ده *
میر مجلسه ده قید اولی ممکندر فاعل
(بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم *
که من بخویش نمودم صد اهتمام و نشد)
بکوی عشق با حرف ظرف و با حرف صله
و اضافی بیانه در منه میک فاعلی و نونک
کسری و هانک سکونیه فعل نهی
مفرد مخاطب قومه دیگر در دلیل راه
اضافتی اسم فاعلک معنوله اضافتیدر
قدم منهک مفعول صریحی بکوی عشق
خیر صریحی پیدا لیده منه متعلقدر که حرف
تعلیل من مبتدا نمودم خبری و بخویش

بو امید ایله که مستلکه اول فرمزی لی اویم نه و افغان که کوکله جامه دوشر کی
دوشدی دخی امید حاصل اولدی (مفردات) (بدین) (طمع) امید (با)
للملايه (معنی) مستلک (بوسم) اویم (آن) اول (لب) دوداق (امل) فرمزی
(چه) نه نیج و وفرت مناسنه (خون) فان (در) فی (دل) کوکل (م)
ضمیر (افتاد) دوشدی (همچو) مثل (جام) قدح (و نشد) دخی اولدی
(معنای اشارتی) بوا مید ایله که علاقه کوبندن منقطع اولوب و شراب عشق
الهیة فی نوش ایدوب مست و مستغرق فالمدن خبر سزجو و خراب اولفته فیض
بلا واسطه رجائیه به و خطابات کلات قدسیه ربانیه به واصل اویم و بودوات
عظما به نائل اولیم قدح فرمزی شرابک طوله یعنی کی در د عشق لهیه ایله
و کشف حجاب ایله مشاهده جلاله آرزو سیه کوکلم و افغان ایله طولدی به
بلا توفیق مراد حاصل اولدی

بکوی عشق منه بی دلیل راه قدم * که من بخویش نمودم صد اهتمام و نشد *
عشق محله سنه دایل راهسز قدم قومه زیرا بن کشدیمه بوز اهتمام کوسرودم

خبره متعلق و صد اهتمام خبرک مفعول صریحی نشد فاعلی وصال معشوق یعنی وصال معشوق منبر نشد * محصول بیت * عشق
محله سنه یول فلاوزی اولیکجه قدم قومه یعنی وصال جانانه بوا سطره لازمدر زیر بن کشدی کندیله بوز درلو قصد و اهتمام
کوسرودم اما وصال میسر اولدی یعنی هر قدر که کشدیم و کوشش ایلدیمه وصال جانان میسر اولدی

(رواست در بر اگر میطبد کبوتر دل * که دید در ره خود بیخ و تاب دام و نشد) رواست جا زدر دیک اولور زیر را روا
جواز مناسنه اسم در در حرف ظرف در و بر سینه میطبد فعل مضارع حال بای عجمله طایله یعنی مضطرب
و بی قرار اوله اصلنده میطبد ادبی طایفه دو غشدر زیر را در زده طایفه در تنکیم دیشلر (بیت) هشت حرفست آن که اندر
فارسی ناید همی * تانیای موزی نیاشی اندرین معنی معاف * بشنوا زن این حروف و باد کیرای اهل دل * ناوفا
و صاد ضاد طائفا و عین و قاف *
کبوتر کوکر چین دله اضافتی بیانه که حرف
تعلیل در ره خود در حرف ظرف ره خود
اضافتی لامیه در نشد یونده رفت مناسنه در
فاعلی کبوتر دل در * محصول بیت *
لا بقدر اگر سینه ده کوکل کوکر چینی
طلبوب فی قرار اولور سه ز را کشدی
یونده دام زلف جانانک بیخ و تانیای کوردی
واک و ار مدنی پس ندامت چکوب
سینه ده مضطرب و بیقرار اوله لا بقدر
که نیچون واروب دام زلف جانانه شکار
اولدم دیو (بدان هوس که هستی بوسم
آن لب لعل * چه خون که دردم افتد و هیچ
جام و نشد) هوس آرزو مناسنه در
که حرف بیان محسوسی با حرف ظرف
و با حرف مصدر لب لعل اضافتی بیانه در
چه یونده مبالغه افتاده ایدر تنکیم مرارا
مرور ایلندر که سینه حرف بیاندر در
حرف صله همچو جام دله ده افتاده به ده
قید اولی ممکندر نشد فاعلی مقدر
بوسدر قرینه * ساشه ایله به * فی بوس
میسر نشد دیگر در * محصول بیت *
اول هوسده که مستلکه اول اب اهل
جانانی اویم دیو نه مبالغه فائکله بوره که
دوشدی جام کبی و حال بو که بوس
میسر اولدی یعنی جام کبی پاک صافی
یور که و یا خود بو که مبالغه فاعلی دوشدی
جامه باده سرخ دوشیکی کبی اما بومی
میسر اولدی ز را جامه خون دوشیدن
مراد باده سرخ دوشیدر تشبیه طریقه
(هزار حیله برانکخت حافظ از سر
فکر * بدان هوس که شود آن اجر یفرام
و نشد) برانکخت بر حرف تا کشد
انکخت فعل ماضی مفرد غالب قوباردی
دیگر اما یونده پیدایید وب ظهوره
کتوردی معنا سنه در سر یونده جهت
واوج مناسنه در فکره اضافتی بیانه در

دخی اولدی (مفردات) (با) للملايه (کوی) محله (عشق) م (منه) قومه
(بی دلیل راه) یول دلیلنر (قدم) م (که) زیرا (من) بن (بخویش) کندمله
(نمودم) کوسرودم (صد) بوز (اهتمام) م (و نشد) دخی اولدی (معنای
اشارتی) حاصل کلام حق سبحانه و تعالی حضرت تریک عشق محله سینه و جانب
قدسیه سنه دلیل راه اولان مرشد آگاهسز خود بخودانه بر قدم ایلور کینه و جمیع
حالات و ظهور انکده توفیق و عنایت الهیه فی اونو نموده هر بر مرتبه ده اولان
ظه و رانی کند کدن کرورب حبت جاهلیت بولسی کونمه بوزا عتقه و درگاه
حقده صد هزار دل و حقارته محو و فنا اولوب نضرع و انبها ایله یوز یکی رله
سوروب کند و احتیاج و افلاسی اعترافد عسیری چاره بوفدر زیر بن کشدو
رایله یوز یک اهتمام کوسرودم ارشاد مرشد سز و توفیق ایچسزین مراد م
حاصل اولدی

رواست در بر اگر میطبد کبوتر دل * که دید در ره خود بیخ و تاب دام و نشد *
کوکل کبوتری سینه ده اگر طایفه به و مضطرب اوله ریادر زیر کشد یونده طوزاغک
بیخ و تانیای کوردی و اولدی (مفردات) (روا) لایق (است) در (در) فی (بر) سینه
(اگر می طبد) طایفه به (کبوتر) کوکر چین (دل) کوکل (که) زیرا (بد) کوردی
(در) فی (ره) یول (خود) کشدو (بیخ) طولا عشق (تاب) شدت حرارت (دام)
طوزاق (و نشد) دخی اولدی (معنای اشارتی) بود هشت آباد اولان راه عشق
صد هزار عقبات ایله بروادی بخوفدر که نیچه جبال راسخات کبی قوی و محکم
قلب صاحبی مردان خدا عاقبت کار معلوم اولد یقندن و محتملری بیایدیکندن
نیم بهل کبوتر کبی نیچه و ایلدره طه و رایدن سو و خانه خوفندن مضطرب
و محتملری ایچون علم و معرفتینه و کشف و کراستلرینه اعتماد ایچوب نفس لرینی
خور و حقیر ایدرک خوف و خشیت بی شمار ایله کوزلندن فاعلی باشر دو کرک یوز لری
رله سوروب (ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت
الوهاب) دعاسنه ملازمدر زیر اول آگاه اولان قلب کوردیکه کشدو یونده
ایلا نیچه طولاشق و بوکلچ و آنشلی طوزاق و سل ضلالنر واردر لکن ینسه عون
بار ایله اول بوله کیدر اولدی

هزار حیله برانکخت حافظ از سر فکر * بدان هوس که شود آن حرف یفرام و نشد *
حافظ فکر اوجندن یک حیله قوباردی اول هوسله که اول حریف رام اوله دخی
اولدی (مفردات) (هزار) یک (حیله) م (بر) زانه (انکخت) قوباردی (حافظ) م
(از) من (سر) اوج (فکر) م (بدان) اول (هوس) م (شود) وله (آن) اول
(حریف) مصاحب یار (رام) مطیع (و نشد) دخی اولدی (معنای اشارتی)
حافظ علم و معرفت و ریاضات و مجاهدتله و کشف و کراسته خود بخودانه اول محبوب
حقیقیک و صلت کامه سی یوتور ظنیله و تجلی دانمسنه ابر اوز هوسیه صد هزار

بدان هوس با حرف مصاحبت وان اسم اشارتدر هوسه که حرف بیان حرف یفرام یونده جانان مراد در تنکیم بعضی نه خنده
نکار واقع اولشدر نشد فاعلی تحتند راجع ضمیر در رام مطیع مناسنه در * محصول بیت * حافظ فکر جهتن در
یک حیله اظهار ایلدی یعنی قوه متفکره ایله نیچه در او مکر و حیله قوردی اول آرزو و هوسله که اول حریف اکارام و مطیع
اوله اما اولدی زیرا حافظ قسیر در نکار ایسه سیم و زاریسز معرفت و کلاه مالد کل پس اکارام اول (وله ایضا)

(مهر سیه چشمان ز سر بیرون نخواهد شد) قضای آسمان است این و دیگر کون نخواهد شد) مر اینم سیه چشمان الف و نونه جمع اولدی ذوی العقوله صفت اولدی یعنی کون تقدیری دلبران سیه چشمان ایدی وصف ترکیبی افسانه در قره کوز لیلر دیکدر شده بوند شدن معنای در

۵۱۴

حیله ل ز فکر ایلدی ایمانه توفیق و عنایتی مراد حاصل اولدی

وله ایضا

مهر سیه چشمان ز سر بیرون نخواهد شد
قضای آسمان است این و دیگر کون نخواهد شد

سیه چشمان که محبتی بهم باشند کینه سر در بوقضای آسمان در حق متغیر اولیسردر (مفردات) (مهر) محبت (سیه) م (چشمان) کوزل (ز) من (سر) باش (بیرون) طشیر (نخواهد) ایتر (شد) کتک (قضای آسمان) حکم الهی (است) در (این) بو (واو) دخی (دیگر کون) غیری در او (نخواهد) ایتر (شد) کتک (معنای اشارتی) بحمد الله ماسوی الهمدن قطع نظر اینش اهل الالهک با خود عالم لاهوت ذات بار یله قائم اولان تجلیات اسماء و صفات الالهک محبتی بهم دولتی باشند کینه سر در بود دولت محض حکم الهی و عطای ربانی از لیدر ایدم بود که متغیر اولیسردر

رقیب آزار هافرود و جای آشتی نکذاشت
مکر آه بخر خیر آن سوی کردون نخواهد شد

رقیب جفالت پیوردی و صلحه بر قومی مکر بخر خیر آن آهی فلک جاننده کینه سر در (مفردات) (رقیب) م (آزارها) جفالت (فرمود) پیوردی (جای) محل (آشتی) صلح (نکذاشت) قومدی (مکر) ظن اونور که (آه) م (بخر خیر آن) سهرده قالدیجیلر (سوی) جانب (کردون) فلک (نخواهد شد) کینه سر در (معنای اشارتی) عدو بین اولان شیطان و اعدای عدو اولان نفس رقیبیری عطای ازلی بی تغیر ایتمک ایچون و ساسوس کثیره الیه بزم حضور قلیمی کینه سر در الیه بزم جوق جفالت ایلدیلر و عدوتلری ظاهر اولدیلر و نیتدن صلحه بر قوم دیلر ظن اولنور که سهر خیر اولان عاشقار بو ایستلا به صبر لیدن و تحمل لیدن بونلرک رفی ایچون جانب حق دعا و نیاساز ایتر یوخسه دعای رد اولوب عند الله مستجاب الدعوه اوللری محققدر

مراروز ازل کاری بجز رندی نغمه دند
هر آن قسمت گرفت آتجا و افزون نخواهد شد

روز ازلده بکا عاشقاندن غیری رایش پیورمدیلر هر اول قسمت که اتمه واقع اولدی اکسک و ازان اولیسردر (مفردات) (مهر) بکا (روز ازل) ازل کونده (کاری) رایش (بجز رندی) عاشقاندن غیری (نغمه دند) پیورمدیلر (هر آن) هر اول (قسمت) م (رفت) کینه (آتجا) آتمه (م) اکسک (افزون) زیاد (نخواهد) ایتر (شد) اولوق (معنای اشارتی) بحمد الله قسام ازل نین فستاده بزم عاشقاندن غیری رایش پیورمدیلر عالم خلقی عدو اوله بیون الله تعالی قسمت ازلیه به مانع اوله مرزیر (قبل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) خبری سر نیجه

ازلده

نغمه دند فعل انقیاضی جمع غالب پیورمدیلر دیکدر که حرف بیان رفت بوند شدن معنای در افزون زیاد دیکدر
محصول بیت * بکار و روز ازلده رند لیدن غیری ایش پیورمدیلر یعنی روز ازلده رند لکه حواله ایلدیلر پس هر اول قسمت که اتمه واقع اولدی اول نه ارتونه آکسلور حاصلی ازلده مقدار اولان متغیر اولساز

(شراب امل و جای امن و یار مهر بان ساقی * دلای به که شد کات اگر اکون نخواهد شد) مصراع اولده واقع اولان اضافی سیه چشمان سیه چشمان صلیبی و یار مهر بان ساقی * دلای به که شد کات اگر اکون نخواهد شد * ۵۱۵

ازلده هر نه قسمت اولدیه اکسک و ازان اولیسردر بکلام جبر متوسط قیلنددر جبر عرض دکلدر

شراب امل و جای امن و یار مهر بان ساقی
دلای به که شد کات اگر اکون نخواهد شد

قرمزی شراب و امانت بری و ساقی محبت و محبوب ای کوکل منک ایشک فین ابو اولور اگر شمدی که اولیسردر (مفردات) (شراب) م (مل) قرمزی (جای) بر (امن) فارغ و سلامت (یار) محبوب (مهر بان) محبت (ساقی) م (دلای) ای کوکل (کی) فین (به) ابو (شود) اوله (کار) م (ت) خطابه (اگر) م (اکتون) شمدی (نخواهد شد) اولیسردر (معنای اشارتی) بو عاقله عاشق صادق کرک اولان صفة الله الیه مصبوغ شراب عشق الهی و خلوت در انجمن و محبوب انقلب اولان شفقظ و محبت او مرشد کاملدر ای کوکل اگر شمدی بونلر اولر سه سنک ایشک فین ابو اولور و راه عشق عشق مملکه شمدن سلامتک فین بونلر اولر و بونلر

خدا را محبت مار افریاد دف و نی بخش
که از شرع ازین افسانه فی قانون نخواهد شد

الله ایچون ای محبت بزی دف و نی فریادنه باغشله زیرا شرع سازی بوافسانه دن قانون سر اولیسردر (مفردات) (خدا را) الله ایچون (محبت) متصرف شهر (مارا) بزی (با) للابیه (فریاد) م (دف) م (نی) م (بخش) باغشله (که) زیرا (ساز) دوزن و قاعده (شرع) م (ازین) بوندن (افسانه) حکایه (بی) نی (قانون) قاعده (نخواهد) ایتر (شد) اولوق (معنای اشارتی) ای اسرار دیندن خبردار اولین محبت صورت پرست (و کان الی صلی الله تعالی علیه وسلم بصلی و فی قلبه ازین کار بر الرجل) خبری سر نیجه طبل و دف کی و در بای شکر ف کی جوش و فریاد ایلدیلر دل پر درد بزمه و آتش عشق الهیه الیه شرحه شرحه اولمش سنه بی کینه مزه نصاف و مرحمت الیه بزی حاله ترک الیه بزم بلا اختیار اولان فریاد و فغان و اضطراب و حرکات حقیقه حضرت یازدیک (جغالی) ما اعظم شانی الخ کلام شریقی کی اسرارش بوندن ایکن خلاف شرع ظنیه بزی منع ایله و بزم بخش الیه زیرا قاعده شرع بونلر کی حالات سنه دن تغیر ایتر و بوسه اسرارش بعت عقل الیه بیلر و اکاعقل بفر

بجالت من همین باشد که بهمان عشق اوورزم
کنار و بوس و آغوش چه کویم چون نخواهد شد

بم قدرم انجیق بو اوله که محبتی اتمک عشقه سعی ایدم اتمک کنار و بوس و آغوشی نه دیم چونکه اولیسردر (مفردات) (بجالت) قدرت (من) بن (همین) انجیق بو (باشد) اوله (بهمان) محبتی (عشق) م (ورزم) اوزنم و سعی ایدم (کنار)

صبر داده مر کوز اولان جائله راجعدر * محصول بیت * بم بجالت یعنی بکا دوشن انجیق بودر که کرلیجه اول جائتک عشقه سعی ایدم یعنی عشقی اظهار الیوب محبتی عاشق اولام بهلوه چکمک و اوچک و قو چینی نه سوایهیم چونکه اولیسردر یعنی بکا بونلردن مصاحبت ایلک دوشن زیرا بکا میسر اولر

(مشوی ای دیده نقش خم زاوح سینه حافظ * که زخم تیغ دلدار ست ورنک خون نخواهد شد) مشوی فعل نهی
مفرد مخاطب یوم و یقظه دیگر نقش غم اضافتی بیانه در اوج سینه ده بوله در و حافظ اضافتی لامیه که حرف
تعلیل زخم تیغ دلدار اضافتی لامیه زرد و اوج حرف حال رنگ خون اضافتی لامیه در * محصول بیت * ای دیده
اوج سینه حافظدن غم نقش یویوب آریه زیرا دلدار تیغک یار سید و روان رنگی یوغله کتیسرد و کتیمی مرادده
دکل زیرا یادگار جاناندر اگر غم بر بنده

﴿ ۵۱۶ ﴾

وصلدن کتابشدر (پوس) اوپوش (آفوش) قوجاق (چسه) نه (کوم) دیم
(جسون) چونکه (نخواهد شد) اولیسردر (مضای اشارتی) سلطان عشق
کرچه عاشقی پرده عصمتدن اخراج اید بچیدر لکن کوجم بندگی مقداری اسرار
و حالات عشق عوام کاه و آمدن سهره سی ایدیم وصلت الهی ددن لذت روحانیه دن
و حل و دریدن زبانه اولان فریت معنویه دن خبرد او اولین و ذوق روحانیت بیلین
اکه لره نه دبه م که من لم یبق لم یعرف

﴿ مشوی ای دیده نقش خم زاوح سینه حافظ ﴾

﴿ که زخم تیغ دلدار ست ورنک خون نخواهد شد ﴾

ای چشم حافظک سینه سی او خندن غم نقش یوم را دلدار ک تیغی زخیر و خون
رنگی کتیسردر (مفردات) (مشوی) یومه (ای دیده) ای کوزم (نقش) (غم) (ز)
من (اوج) نخنه (سینه) کرکس (حافظ) م (که) زیرا (زخم) یاره (تیغ)
قلنج (دلدار) محبوب (است) در (رنگ) م (خون) قان (نخواهد شد)
کتیسردر (مضای اشارتی) ای بنم سعادتلی کوزم سعادت مایه سی اولان درد
و غم الهی نقش اولان قالی کوز زبانشی حافظک اوج سینه سی اوزده دتم افت
و آلوده خواب به که راه عشق شهدا رنگ قالی پاکدر و اول قان عین نور حقدرد
زیرا شهداء عشق اولان قالی محبوب حقیقتک سینی زخیره دو کلدرد سیف کتارایله
دو کلبان قانک رنگی طومر اول بر نور حقدرد که اول خون به درگاه حقه واران تجلی
دائمه نور حقه مستغرق اولشدر

﴿ در ازل پرتو حسن زنجلی دم زد * عشق پیدا شد و آتش بهمه عالم زد ﴾

سنگ حسنک پرتوی ازاده تجلیدن دم آوردی عشق پیدا اولدی و جمیع عالم آتش
آوردی (مفردات) (در) فی (ازل) م (پرتو) عکس (حسن) م (ن) خطایه (ز)
من (تجلی) افاضه نورایله ظاهر اولیق (دم) نفس (زد) آوردی (عشق) م (پیدا)
ظاهر (شد) اولدی (آتش) م (بهمه) جمله به (عالم) ماسوی الله (زد) آوردی
(معنای اشارتی) قال الله تعالی کنت کثرًا مخفیًا فاحیت ان اعرف قبضت قبضه
من نوری فقلت لها کونی حییی محمد ثم سبح الله تعالی ذلک النور سبعین الف سنة
فخلق من نور تسبیحه ارواح الانبیاء حدیث قدسی سرجه یارب عدم محضه
اولان کونانی ذات مایه که معرفت و عشق و محبت تحصیلی ایله قرینت کامله بوانقله
بجای انوار قدسیک اولیری حکمت جلیده شدن ایچون ایمان ثابته کتاروب
اندنصرکه قدسیدیل نورانی نور محمدی اطرافده ارواح جنود مجنده ایلوب هر کسد
استعدادنجه جان دماغنه عشق و محبت راجحه سی اشمام ایدوب بوعالم ناسوته کلد که
هر رنگک مایه سنده اولان عشق ظاهر اولدی بلکه جمیع عالمه عشق آتشی آوردی
و ذرات عالمه اثر آتش عشق نمایان اولدی

﴿ جاوه کرد رخ دبدبه ک عشق نداشت * عین آتش شد ازین غیرت ویر آرم زد ﴾

﴿ سنگ ﴾

یعنی زخک جلوه سی زیرا آدمنده عشقه و محبت استمداد و از حاصلی سنگ زخک جلوه سی ملک کور و ب محبت و عشقه
طاقت کتورمه بهیک کسندوبی آدمنه عرض ایلدی زیرا آدمنده عشقه و عاشقانه قابلیت کوردی * محصول
بیت * سنگ زخک عرض جلال ایلدی بلکه کوردی اما محبت و عشقه طاقت کتورمه مدی پس آدمنه جلوه ایلدی و قبول
ایلدی زیرا آدمنده محبت و در دو کیفیت عشقه قابلیت کوردی اید عشق آتشته یاقی بزه آدمن ارث الماش اگر چه بونه
آدم عبارتتی عومه صرف ایلکده فابلدن

﴿ ۵۱۷ ﴾

سنگ زخک بر جلوه ایلدی ملک کوردی عاشقی اولدی بو غیرتدن زخک عین آتش
اولدی و آدم اوزره آوردی (مفردات) (جلو) انکشاف اتوار جلال (کرد) ایلدی
(رخ) بکاف (ت) خطایه (دید) کوردی (ملک) م (عشق) م (نداشت) طوعدی
(عین آتش) م (شد) اولدی (ازین) بوکدن (غیرت) م (ر) عیسی (آدم) م (زد)
آوردی (معنای اشارتی) یارب عالم ارواحده (الست برکم) خطایه مخلوقات اوزره
(اناعرضا الامانة علی السموات والارض والجبال) الی آخر الایة سرجه تکالیف
شرعیه امانتک شجیه سی و انسانک ملانکه اوزره فضلنی ایراث ایدیبی و ملانکه تک
اعماله و پرللوب انسانک اعماله غایات و صله ترقی بخش ایدیبی بمن و بلایا و تکالیف
شافه اوزره منی اولان عینی و عشق و انجذاب الهیهی ملانکه کور بچک درد عشق
تحملدن امتناع ایلدیلر سایه پرده لطف الهی اولدفلرندن قدر و قیمتی اولیان محبت
بی دردی اختیار ایلدیلر و خوف ایلدیلر بو غیرتدن اتوار جلال الله عین آتش اولوب
یرطائفه ملانکه بی احراق و افدا ایلد کد نصره بیچاره آدمی زاد استعداده
فطریه لی موجبجه و بی قولیه حضرت الله الیه عهد و میثاق فریده اصغراما ظلوم
وجه و نسبت الیه صاحب قلب اولدفلرندن درد عشقه تحمل و قبول ایلدیلر
زیرا بونلرک تحمل ایلدیکنه قاب تحمل ایلد

﴿ عقل میخواست کزان شعله چراغ افروزد * برق غیرت بدرخشید و جهان برهم زد ﴾

عقل ایستدی که اول شعله دن چراغ یافه غیرت برق یلدر ادی و جهانی
بری بر بنده آوردی (مفردات) (عقل) مراد عقل معاش (میخواست)
ایستدی (ز) من (آن) اول (شعله) م (چراغ) م (افروزد) یافه
(برق) م (غیرت) م (با) زنده (درخشید) بلدرادی (جهان) م (برهم)
ری ریخته (زد) آوردی (معنای اشارتی) اما انفاقه اوج مرتبه اوزره در
تکالیف شرعیه و محبت و عشق و انجذاب الهیه و فیض بلا و اوضه ربابیه
ثانی اولک شجیه سیدر ثالث ثابتنک شجیه سیدر اول عوام ایچوندر ثانی خواص
ایچوندر ثالث اخص الخواص ایچوندر اول ثابتنک یول ثانی ثالث یولدر بولمانک
سری بوله من (الامن فی الیث من الباب) بولور لکن تکالیف شرعیه و امور دینییه
مراعاتی اولیان عوام طریقت مجرد عقل معاش ایله خواصک و اخص الخواصک
اسرار دیندارین و انوار قبیه لرین بیهیم و کوریم و عشق الهیه و فیض ربانیه
ایروم دیک محضا جاقنددر انکچون حافظ قدس سره پرورد که عقل معاش ایستدیکه
اول شعله اتوار الهیه دن بر چراغ یافه و پردلری کشف ایدوب جلال محبوبه یافه
حریم قدسک مجرملرینک اسرار نه محرم مطلع اولماقی ایچون غیرت الهیه برق خاطقی
بلدرادی اول تکالیف شرعه و آداب دینه مراعاتی اولیان عقل معاش صاحبی
اهل ضلالتی مقبر و سرگردان ایدوب کوزلرینی کور و کدولرینی عشق الهیه دن
و وصلت و قرب الهیه دن معذور ایلدی اعانتا الله من هذا الغرور

﴿ قول ﴾

﴿ ۱۳۰ ﴾

(عقل میخواست کزان شعله چراغ افروزد * برق غیرت بدرخشید و جهان برهم زد)
افروزد * برق غیرت بدرخشید و جهان برهم زد * حکایت حال
ماضیدر کزان اصلنده که ازان ایدی که
حرف بیان و آن اسم اشارتده شعله که
شعله اتدن عبارتدر چراغ شمع فتنه سنده
بیان آتشک ایدیلر افروزد فعل مضارع
مفرد غایب فاعلی فاعله عقله راجع
ضمه پردر و چراغ مقدم مفعول صریحی
وازان شعله غیر صریحی برق غیرت
اضافتی پیایه در و مبتدایدر خشید خبری
واو حرف صطف جهان برهم زد فعل ماضی
مفرد غایب فاعلی فاعله برق غیرت راجع
ضمیمه مفعول اول جهان و ثانی برهم زد
محصول بیت * عقل دلدیکه شعله
عشقدن چراغک بالکندره یعنی عشق
نورندن مستبیر اوله یعنی کیفیت عشقه
منکیف اوله لکن برق غیرت عشق
در خشان اولوب عالی بری بر بنده
آوردی یعنی عشق عقلی قبول ایلوب
جهانی آتشته اور دیکه عقل بانده
اوغرمیه حاصلی عقل و عشق ضداندر
بربره جمع اولملر زیرا عشق عاوی و بلند
پروازدر و عقل سفلی و دون هندر

(مدعی خواست که آید بنامش که راز دست غیب آمد و در سینه نامحرم زد) مدعی یعنی رقیب که عبارت از شیطانند در سینه در حرف صله نامحرم من مراد

۵۱۸

مدعی خواست که آید بنامش که راز دست غیب آمد و در سینه نامحرم زد

مدعی ایستدی که راز بنامش کاهنه کله غیب الی کادی و نامحرم میندسی اوزره آوردی (مفردات) (مدعی) دهوای کاذبه صاحبی (خواست) ایستدی (آید) کله (یا) لایله (نماشاک) تشاری (راز) سر (دست) ال (غیب) م (آمد) کادی (بر) علی (سینه) کوکس (نامحرم) م (زد) آوردی (معنای اشارتی) تغییر شکل لاجل الاکل ایدن و صید عوام ایچون اصطلاحات ابدال الیهن بعض اصطلاحات نازنیناری سر قله نیجه آداب شرعی ترک ایدوب بلکه نیجه خلاف شرع شرعی مرتکب ایکن حالو که آداب شرعی ترک ایدن اسرار دینه محرم دکل ایکن دهوای کاذبه ایله و لایت دعوا سن ایدن حیاسر مدعی و ذنب کی قطاع طریق اهل الله اولان عوام طریق ایستدی که صدق و اخلاص ایله حق یولنده جان فدا ایدن اهل الهک اسراری نماشاکاهنه کله و اسرار الهیه مطاع اوله دست قدرت الهی ظهور ایدوب و انک نامحرم سینه سینه اوروب رد ایلدی و انک قاسی قلبی اوزره افعال قبیحه لری ریون ریون جمع اولوب قلبی کورد و کندوی باب حقدن دور ایلدی

دیگران قرعه قسمت هم برعیش زدند دل غم دینه مایود که هم برغم زد

غیر بر قسمت قرعه سنی جله ذوق و سرور اوزره آوردیلر بزم غم کورمش کوکس ایدی که هم غم اوزره آوردی (مفردات) (دیگران) غیر بر (قرعه) م (قسمت) م (همه) جله (بر) علی (عیش) سرور (زدند) آوردیلر (دل) کوکل (غم) م (دید) کورمش (ما) ب (بود) ایدی (برغم) غم اوزره (زد) آوردی (معنای اشارتی) اهل الهک غیری صورت رست اولان اهل غفلت دائم علیله دنیا طلب ایدوب قاب قاسی هیچ بر درلو غرض فاسد و عادت و مرض کاسه دن خالی و صافی اولدیفندن دایما حفظ نفسلر ایچون دنیا کجاء و دواندن و عیش و سرور پر عیلتدن بزم قحتمزندن دیو قرعه آوردیلر اما بزم محمد الله درد عشق الهیک مشتاق بزم مایه سعادت اولان درد و غم کورمش و الم و حزن محبو فی معشاد ایدمش کوکس نجبا مایه سعادت ایدی و سر مایه دولت سرمدی اولان غم محبوب حقیقندن فنی درلوعمه ابره رز که دیو قرعه آوردی

جان علوی هوس چاه زنجندان توداشت دست در حلقه آن زلف خم اندر خم زد

علوی جان سنک زنجندانک چاهنک هو سنی طوتدی اول خم اندر خم زلفک حلقه سینه ال آوردی (مفردات) (جان) م (علوی) م (هوس) محبت (چاه) قیو (زنجندان) چکه (تو) سنی (داشت) طوتدی (دست) ال (در) فی (حلقه) م (آن) اول (زاف) م (خم) بوکام و فیورم (اندر) فی (خم) م (زد) آوردی (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی اولان الهیم نه سنک توفیق و عنایتکله جان علوی و ارواح قدسیه صاحبی جمیع ماسوائی و اغراض فاسده بی ترک ایدوب انجیق سنک جانب من نکدن عطا و احسان یوردیفنک علوم لدنیه که و نیجی انوار

ذاتیه

وار یعنی آنی آرزو ایدر آنکچون اول بوکلی چوق زافک حلقه سینه الاوردیکه چاه زنجندان ککند یعنی انکله صر قریب ایست

(حافظ آن روز طر بنامه عشق تو نوشت که قلم بر سر اسباب دل خرم زد) طر بنامه ترکیب مزجی اصلنده نامه طرب ایدی شلک نامه سی و مکتوبی عشقه اضافتی لایسه در مجازا و عشقک تویه لایسه در حقیقه نوشت بودند دوردی و بوکدی مناسه در که حرف بیان سرک اسبابه و اسبابک ذله اضافت لری لایسه در دل خرمه بیاتیه حافظ مبتدا و نوشت خبری و آن روز ظرف زمان خبر در طر بنامه معقول صریحی و زدک فاعلی تحتیده مستتر حافظه و جامع ضمیر و فاعل معقول صریحی و بر سر اسباب بی صریحی

۵۱۹

ذاتیه که بختی طوتدی و جمع الحمد اولان وصلت و انیتک ذوق و اسرار به نائل اولی ایچون سنی و غیره نیجی صفتک ظهورک اسبابه ال آوردی و تحت ایلدی

حافظ آن روز طر بنامه عشق تو نوشت که قلم بر سر اسباب دل خرم زد

حافظ اول کون سنک عشقک طر بنامه سنی یازدی که عشقه کله خرم اولش کوکسک سیلری باشی اوزره قلم آوردی (مفردات) (حافظ) م (آن) اول (روز) کون (طر بنامه) سرور و بریحی نامه (عشق) م (نو) سر (نوشت) یازدی (قلم) م (بر) علی (سر) باش (اسباب) سیلر (دل) کوکل (خرم) شاد (زد) آوردی (معنای اشارتی) یارب محمد الله حافظ قولکک سکا حسن ظنی غالب اولوب اول کون دوات وصلت و انسکک باعث قویسی اولان عشقه ککک سرو زنامه سن یازدی که سنک خانه تجلیک اولان قلبکک تجلیسی سیلریک باشی اوزره قلم آوردی یعنی سنک هنایکله و پیرک همته ریاضات و مجاهداته سیه شروع ایلدی بر سر ناله من هذله سعاده

یاد باد آنکه نهات نظری بامایود رقم مهر تودر چهره مایدا بود

یاد اولسون اولکه سنک بزه نهاتی بر نظرک و ارایدی سنک محبت رفی بزم بوزمزد ظاهر ایدی (مفردات) (یاد) خاطرده طوتمق (یاد) اولسون یعنی اولسون و خاطرده کیتسون (آنکه) اول که (نهان) کیرلو (نظر) م (یا) وحدتیه (باما) بزمه (بود) ایدی (رقم) یازمق (مهر) محبت (تو) سن (در) فی (چهره) بوز (ما) ب (پیدا) ظاهر (بود) ایدی (معنای اشارتی) بوغرل قبض حاکمه پیر و مرشددن استعدادی مشرور که ای بزم خاطر فیض بخش کردن اخراج بیور میک اول احسانی که کیر لوجه بزه برهنک و نظر عنایتک و ارایدی دخی سنک بزه محبتک و نظر عنایتک رقم و اثری اولان انبساط و بشاشت چهره مزده ظاهر ایدی شمدی اثر قبض الیه عبوس الوجه اولدی مدد المدد

یاد باد آنکه جو چشمت بنمایم میکشت مجیز عیوبت در لب شکر خاود

یاد اولسون اولکه چونکه سنک چشمک بنی عتاله قتل ایلدی سنک شکر چینی لکده صیایه منسوب مجیزه و ارایدی (مفردات) (یاد باد) خاطرده اولسون (آنکه) اولکه (جو) چونکه (چشمک) سنک کوزک و نظرک (یا) لایله (عتاب) قهر (م) بنی (میکشت) اولدردی (مجیز) م (عبسی) م (یا) انیه (ت) خطایه (در) فی (لب) طسوداق (شکرخا) شکر چینی (بود) ایدی (معنای اشارتی) خاطرده اولسون اول اضافک چونکه سنک نظر عنایتک بنی قهر و عتاب صورتده ریاضات و مجاهدات شاقه لاطفی الیه (موتوا قبل ان تموتوا) سریته بنشدردی برا (وایری) الکه و الارص و احیو الموقی آیت کریمه سیه بیان اولکون نفس و مجیزه عبسی علیه السلام کی احیای اموات کرامتی سنک دخی

محصول بیت * حافظ اول کون سنک عشقک طر بنامه سنی دوردی و بوکدی یعنی سنک عشقکدن شاد اولتی ترک ایدوب فراغت ایلدی که شاد کوکسک اسباب و آلاشه قلم آوردی براسنه بکلس اولسه و یازمدا و اوسه آتی قله چالار ایلدی حافظ اول کون سنک عشقک شاد بلیق نامه سنی دوردی و بوکدی سرور کوکسک اسباب و آلاشه قله چالادی یعنی اسباب سروری ترک ایلدی بیک کون نامه طرب فراموش ایلدی بودند نوشت فعلی یازدی دیکله تعبیر ایلر هیچ معنی ملاحظه سینه مالک دکلر ایش (وله ابضا) (یاد باد) آنکه نهات نظری بامایود رقم مهر تودر چهره مایدا بود نهات نامی ضمیر مخا طبر نظری یا حرف وحدت یا حرف صله بود ادات زمانیه ایدی مناسه رقم مهر توافاضت لری لایسه در بزم بوزمزد مراد نشان و علامتد مهر بودند محبت مناسه در تویه اضافتی ایکی وجهه در مصدرک فاعله و یامنه و لاه اضافتد چهره ما اضافتی لایسه در پیدا ظاهر مناسه در محصول بیت * یادکده اولسون اول که بزه کرلی نظرک و ارایدی و سنک محبتک رقی و باسکا محبتک رقی بزم چهره مزده آشکاره ایدی یعنی سنک عشقک نشانی چهره مزده واضح و لایح ایدی (یاد باد آنکه جو چشمک بنمایم میکشت * مجیز عیوبت در لب شکر خاود) چه بودند حرف تعییدر به حساب با حرف مصاحبت عتاب از اولی میکشت حکایت حال ماضی اولدردی مجیز عیوبت اضافت لری لایسه در مجیز اسم فاعلدر افعال باندن موصوف محدوددر نقد بر فعل مجیزد بیکدر عبوسی یا حرف نسبت عیوبتیه منسوب فعل مجیز شول

فعله در لک آنی انیادن غیری کسه کنورمه عاجز اوله زیرا معنای مجیزه کنور یعنی دیکدر لب شکر خا اضافتی یا نه در شکر خا شکر چینی دیکدر خاییدن * محصول بیت * یادکده اولسون اول که چون کوزک بزی عتاله اولدردی یعنی چونکه کوزک بزی خشه هلاک ایدردی حضرت عیوبت منسوب فعل مجیز که احیای موتی در سنک شکر چینی لکده ایدی یعنی چشمک که بزی خشه قتل ایدردی لک لطف و احسانه اخیا ایدردی

(یادباد آنکه صبحی زده در مجلس انس • جزین و یار بودیم و خدا باما بود) صبحی زده صبحی اوروب یعنی یاده صبحی
ایچون زده بونده ایچمکن کنشدر زرا باد • اولن بلکسه ایچلور ارا زده • یو بجار شایه در مثلاً بوسه زد دیر ز اویدی
دیچک برده هاء رسمی بوتک صبی برده حرف ترتبه سجاد در مجلس انس اضافتی لایحه در انس وحشت مقابله
یعنی آشاز و دو ستر مجلسی دیگر

۵۲۰

لذاذ روحانی و حیات جاودانی بخش ایدیمی نفس عصبی وار کده واریادی حیات
قلبر ایچون همت پیوره سین

یاد باد آنکه صبحی زده در مجلس انس • جزین و یار بودیم و خدا باما بود

یاد اولسون اولکه مجلس انس • صبحی اورمش ایکن بن و یاردن غیری دکل
ایک خدا بزمه ایدی (مفردات) (یاد باد) خاطره اولسون (آنکه) اولکه
(صبحی) صباح ایچان شراب (زده) اورمش (در) فی (مجلس) م (انس)
قریت نامه (جز) غیری (من) بن (یار) م (نیودیم) اولدی (خدا) م (باما)
بزمه (بود) ایدی (معنای اشارتی) خاطره اولسون اول حالات شریفه که
سنگه اولان مجلس انس و قریتده حضرت الهک جانفرا اولان عشق شرابک
انوار لامعه سی آینه قلبه اورمش ایکن استمیز بالله (اذهسا فی انوار) (ولانحرین
ان الله معنا) آیت جلایه سی سرری ظهوره کلمش ایدی و صحبت و صدق برکاته
بزمه همت پیوره سین

یاد باد آنکه من چو کله برستی • در رکابش من نو یک جهان بیابود

یاد اولسون اولکه بنم ماهم چونکه کلاهی یوقاری باغدی ماه نواک رکابشده
جهانی دور ایدیمی یک ایدی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) اولکه
(مه) آی (من) بن (چو) چونکه (کله) (بر) یوقاری (بستی) باغدی
وقالدری (در) فی (رکاب) اوزنکی (ش) غیری (مه) آی (نو) یکی (یک) زیاد •
سکر در کیمه (جهان ایما) جهان او ایچمی (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول عاویات
و سلفیاند • متصرف اولان پیرعال همک قدر و رفعتی اکسون و بانسونه ماه کی
مقام رفته ایکن نه انکشافی انوار لاهوتیه ایچون ریاضات و مجاهداتده هلال کی
ضعیف و نحیف اولش ایکن نه سحی اوزرینه در وقتا که فلک و فلکده اولان
آفتاب و ماهتابه باشی یوقاری قالدیر قده • و رخصوص ایچون امر ایله کده ماه
نواک رکابشده امر به اطاعت ایچون جهانه نور بخش ایدمه سکر دردی
و بلا توقف امرینی برینه کنور ایدی

یاد باد آنکه خرابات نشین بودم و مست و نیمه در خاوم امر و زکست آنجا بود

یاد اولسون اولکه خرابات نشین و مست ایدم و اول نسته که بو خلوتده اکسدر
انده و ازیادی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (خرابات نشین) مجتاهده
اوقور ایچمی (بودم) ایدم (مست) م (و آنجه) و اول نسته که (در) فی (خاوت)
م (م) بنم (امروز) بو کون (کست) اکسدر (آنجا) آند (بود) ایدی
(معنای اشارتی) و بودنی پلنسون که اول وقتکه شراب لذتیه تک مجتاهده سی
و آب حیات ایدی اولان عشق الهیه تک مجتاهده سی پیر دلبرک و مرشد فیض
و معرفت بخش اولان امیرک جنت عرفان اولان مجلس فردوس آسازنده • همنشین
و بمن و برکات صحبت و مقارن تریله اهل یقین ایدم و شراب عشق الهیه اله مست

و مستغرق

نشین بودم و هست • و آنکه در سجدم امر و زکست آنجا بود (خرابات نشین و وصف ترکیدر مجتاهده نشین مناسنه کم بونده محض
خلدیدن گشتندریوق مناسنه • محصول بیت • یاد اولسون اول که مجتاهده نشین و مست ایدم و حال بو که اول نسته که
بو کون بسکا سجدده اولنرا نده اولوردی یعنی اول حالت که بکا مجتاهده اولن سجدده اولن

(یادباد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی • در میان من و لعل تو حکایتها بود) یاقوت قدح اضافتی بیانه در بونده باقوتدن شراب مر آدور
تشبیه طریقه خنده زدی کول دی

۵۲۱

و مستغرق ایدم و اول انکشافی اسرار و مشاهده انواردن بو کون مر شد من خلوتده
اکسک اولان پیرک حضورنده وار ایدی

یاد باد آنکه چو یاقوت قدح خنده زدی • در میان من و لعل تو حکایتها بود

اکسون اولکه چون قدحک یاقوتی خند اوریدی بزمه سنگ لبک اوزنسانده حکایتلر
واریادی (مفردات) (یاد باد) اکسون (آنکه) اولکه (چو) چونکه (یاقوت) م
(قدح) م (خنده) کولک (زدی) اوریدی (در) فی (میان) اورنه (من)
بن (اهل) فرمزی دوداقدن کتایه در (نو) سن (حکایت) م (ها) ادات جمع
(بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون و پلنسون اول معارف لدنیه و اول اسرار
خفیه که صافی قدحدن یاقوت احمر کی شراب فرج شک ظهوری کی آینه
مجلای قلی ینای حکمت اولان مر شد کالک اسان در ر یارزدن و لب خندالردن
اسرار معانی ظهور ایتدکده • کمال سرورمدن زیاده ظهورنی طاب ایلیوب دیرم
که ای سلطان حقیقت بنده عطشانلر کدن آب حیات حکمتکی منقطع ایله زرا
بزمه سنگ شکر ز اولان لب لعلک اراشده حکایتلر و عبرتلر و زنده منفعتلر واریادی

یاد باد آنکه رخ شمع طرب می افروخت • ابن دل سوخته پروانه ناپروا بود

یاد اولسون اولکه سنگ رخک طرب شمع شعله لندیردی بو یامش کولک باغدن
بر و اسز پروانه ایدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (رخ) یکانی (ت)
خطایه (شمع) م (طرب) سرور (می افروخت) شعله لندیردی (این) بو (دل)
کولک (سوخته) یاغش ((پروانه) م (ناپروا) قایرمن (بود) ایدی (معنای
اشارتی) اکسون و پلنسون اول مجلس بهشت آسا کز و صحبت جا نفا کز
برکاتلری که مطلع انوار الهی اولان دل بزورک چالکده قلوب عاشقانه نور و سرور
بخش ایدیمی شمع اتوار محمدی بی شعله اندیردی بو آتش عشق الهیه اله یاغش
کولک دخی اول سراج مشیدن شعله دار اولوب لایال پرواسز پروانه کی کندو بی
وما سوای باقوب آتش عشق خدایه جان قدا ایدردی

یاد باد آنکه دران بزمه خلق و ادب • آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود

اکسون اولکه اول خلق و ادب بزمه کهنده اولکه او مستانه خنده اوریدی فرمزی
شراب ایدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (در) فی (آن) اول (زده)
مجلس شراب و صحبت (که) ادات مکان (خلق) کوزل خوی (ادب) م (آنکه)
اولکه (او) غیری (خنده) کولیمی (مستانه) م (زدی) اوریدی (یا) حکایه (صهبا)
فرمزی شراب (بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون و پلنسون اول آداب
شرعی و خلق عظیم پیغمبری کندوده تحصیل اولسان و شراب عشق الهی نوش
اولان مر شد فیض بخش مجلس عالیسی که اول مجلس وارث پیغمبرده حضرت حبیب الله
صلی الله تعالی علیه و سلم مجلس مهبط سروش غیبدری کی دامستان الهی اولنله

۱۲۱

ل

اند فرمزی باده دن غیری کمنه مستانه خنده ایله دی باده به خنده اسنادی
زیر اباده قدح قویله قدح بر مقدار شور یعنی صد او پر

دیچک خنده زدن و بوسه زدن و بونلردن
غیری استعمالدر حکایتها ها الیه جمع
اولدی ذوی العقولک غیری اولدی یعنی
• محصول بیت • اکسون اول که
چونکه یاقوت قدح کولدی یعنی چونکه
باده مجلسه کلوب نمایان اولوب بزمه سنگ
لعلک اورنه سنده حکایتلر اولوردی یعنی
سنگ لعلکدن الفاظ دربار صادر اولوردی
و بی مخاطب ایدیلوردی حاصلی مجلسده
مصاحبه که بی تخصیص ایدردک ایدی
بو حالتلر یاد اولسون (یاد باد آنکه رخت
شمع طرب می افروخت • و ابن دل سوخته
پروانه ناپروا بود) شمع طرب اضافتی
بیانه شمع شمع دیرم می افروخت
یا کنگدیردی و او حرف حال و با حرف
صطف پروانه ناپروا اضافتی بیانه در
نا تافیه بونده بی مقامنده واقعه در زرا
نا صفته داخل اولغه مخصوص صدر مثلاً
نادان و ناپیشا و ناقابل دیرلر و بی اسماء
جوامده پروا ایسه اسم جامد در پس
قیاس بی پروا ایدی تکیم مشهور
بو استعمالدر • محصول بیت • اکسون
اول که سنگ رخک شمع شمع ضیالندیردی
یعنی رخکدن مسرور اولوردی
زرا شمع کی نورانی ایدی و بنم بویانق
کولک پروانه بی پروا ایدی یعنی سنگ
شمع رخک بال و پر بی بی پروا ایدی
(یاد باد آنکه دران بزمه خلق و ادب •
آنکه او خنده مستانه زدی صهبا بود)
بزمه مجلس ایدم جک بره دیرلر خنده •
مستانه اضافتی بیانه در صهبا قریل
شراب مذکری اصهب کلور • محصول
بیت • یاد اولسون اول که حسن و ادب
بزمه کهنده یعنی مجلسنده اول که مستانه
کولش کولدی صهبا ایدی یعنی اول
مجلس یاد اولسون که کمال تمکین و وفادارن
مجان بدر تکیم صراحی به قائل اسنادی

(یاد باد آنکه باصلاح شمایند راست)
 نظم هر کوه را ساخته که حافظ را
 بود (باصلاح باحرف سبب اضافتی
 مصدرک فاعله اضافه است بر راست بونده
 طوغری دیگر یعنی این نظم هر کوه
 ناسفته اضافتی بیانه در که حرف
 زایست صفت را ادات تخصیص
 محصول بیت * یاد اولسون اول که
 سزک اصلا حکز سبیل اهل و زیسا
 اولوردی هر دلمه مش کوه که حافظک
 ایدی کوهردن مراد اداشاریدر و ناسفته دن
 مراد کیمه نك خاییده سی اولیوب
 کندی گفته خاصی اولدیفته اشارتدر
 خواجه نك جو سوزی دلالت ایدر که
 بوغزلی فضلالی اکا بردن برکسته به
 دیش اوله والعم عندالله (ولما یصا)
 (باشدای دل که درمیکد هابکشاید *
 کره ازکار فرو بسته مابکشاید) باشد
 فعل مضارع معنی افاده ایدر که حرف بیان
 کره کاف جمعینک و رانک کسری وهای
 اصایه ابله دو کم دیمکدر کار فرو بسته
 اضافتی بیانه باغلی ایش دیمکدر محصول
 بیت * ای کوکل اوله می که میخانهلر قیوسی
 آچدرلر ورم باغلی ایشردن دوکی آچدرلر
 یعنی عجب اولور مبدکه بویه اوله یعنی
 میخانهلر قبولی آچدرلر ورم باغلی ایشردن
 دوکم آچله یعنی یزه فتح باب اوله
 (اگر از بهر دل زاهد خود بین بشند *
 دل قوی دار که از بهر خدا بکشاید)
 خود بین وصف ترکیب درینندن کنندن
 کوریمی دیمکدر * محصول بیت * اگر
 خود بین زاهدک کوکلیچون بقلدیلر سه
 کوکلی قوی طوت که الله ایچون آچدرلر
 یعنی اگر میخانهلر زاهد خود بین وارمسون
 دیوباغلیلر سه کوکل خوش طوت که
 عشاق نیازمند خاطر ایچون آچدرلر

ظهور ایدن و بیان اولان انجیق شراب ظهور عشق لازالی معارف امیرالدین
 خدای متعالیدر یوخه مردگان اولان اغناوجیفه خوار اولان کلاب اهل دنیا
 مجلسلری کی زخارف دنیا و کلمات مالا یعنی ماسوی ظهور ایدر دکلدر

* یاد باد آنکه باصلاح شمایند راست * نظم هر کوه را ساخته که حافظ را بود *
 اکسون اولکه سزک اصلا حکزله راست اولوردی هر ناسفته کوه نظم که
 حافظ ایچون ایدی (مفردات) (یاد باد) م (آنکه) اولکه (با) المصلا به
 (اصلاح) م (شما) سز (میشد) اولوردی (راست) طوغری و صحیح (نظم)
 م (هر) جله (کوه) م (ناسفته) دلتمش (حافظ) م (را) ادات مفعول
 (بود) ایدی (معنای اشارتی) اکسون اول حال دخی که ای خلیفه الله فی الارض
 اولوب بد روپوش قبضه قدرت الهی اولان پیرمری عالم سز ذات محرمک اصلاح
 وکر مکرله صحیح اولور و اغراض نفسانیدن قور تولور کوه ناسفته کی مشکلات
 اسرار دیندن و غا مضامین روز عارفین و عاشقیندین بیان ایدر کی هر نظم که
 حافظ ایچون ایدی همان حق سبحانه و تعالی اثر رسول علیه السلام افتخار ایدن
 پیر کالک تبیت و نظر و همترله بزلی دخی عنون و شرفیاب ایلله آمین

* باشد ای دل که درمیکد هابکشاید * کره ازکار فرو بسته مابکشاید *
 اوله که ای کوکل میخانهلر قیوسی آچدرلر بزم محکم باغلمش ایشردن بند و عقدی
 چوزلر (مفردات) (باشد) اوله (ای دل) ای کوکل (در) قیو (مبدکه)
 میخانه (ها) ادات جمع (بکشاید) آچدرلر (کره) دوکم (از) من (کار)
 ایش (فرو) آشای (بسته) باغلمش (ما) بز (بکشاید) چوزلر
 (معنای اشارتی) ای توفیق ربانیه درده عشق الهیه به دوشوب جمال حق
 مشاهده سنی طالع اولان کوکل حضرت الهه حسن ظن و رحمت واسعه سندن
 امید و استعین بالله (و بتل الیه تبتلا) آیت کریمه سی مرتبه کلی ماسودان انقطاع
 وذل و حقارت و اضرع و نیاز ابله و کندوبه توجه تام ابله درگاه علیه الهیه ده
 مناجات اوزره ثابت قسم اولدجه اولکه ارحم الراحمین اولان الله خانه تجلیسی
 و میخانه شراب عشق ادنیسی اولان قلب قیوسی انشراح و انفساح ابله آچدرلر
 و کدورات تعلقات ماسوا ابله و ظلمات شهوات نفس بدخوا ابله و انقباض حجاب
 وجود بشریله بزم محکم باغلمش ایشردن بند و عقدی چوزلر

* اگر از بهر دل زاهد خود بین بشند * دل قوی دار که از بهر خدا بکشاید *
 اگر خود بین زاهدک کوکلندن اوتوری باغلیلر سه قلبکی قوی طوتکه الله ایچون
 آچدرلر (مفردات) (اگر) م (از) من (پیر) تعلیل (دل) کوکل (زاهد) م
 (خود بین) کندوبی و کوریمی (بستند) باغلیلر سه (دل) م (قوی) م
 (دار) طوت (از) من (بهر) ایچون (خدا) م (بکشاید) آچدرلر (معنای
 اشارتی) اگر اول ارباب غرض و محب و ظاهرا برست زاهدک بو قدر اوراد

(بصفای دل زندان صبحی زدن * پس در بسته بمفتاح دعا بکشاید) بصفای باحرف سبب اضافتی لازمی
 در بسته بیانه بمفتاح دعا باحرف استعانت و اضافتی بیانه در * محصول بیت * باده صبحی نوش ایدن رند لک کوکلی
 صفاسی سبیل چوق بقلو قیوی دعا مقنا حیل آچدرلر یعنی مذکور رندلر کوکلی خالص و پاک اولدیفنی سبیل
 نیمه بقلو قبولی انارک مقنا دعا سبیل آچدرلر یعنی جان بحدقن فتح ایدرلر یعنی نسیجه ده مصراع اول بویه واقعه در
 بصفای دل زندان که صبحی زدن کان

* پس * بصفای باحرف سبب اضافتی لازمی
 نمکندر که حرف بیان صبحی زدن کان
 ابتدا مصراع ثانی به مرهون و مصراع
 ثانی خبری تحلیلا پس * محصول بیت *
 رند لک کوکلی صفاسی سبیل باخود
 کوکلی صفاسی حقیچون که صبحی
 باده نوشلری چوق بقلو قیوی مقنا
 دعا استعانه سبیل آچدرلر بویه اولجه
 بکشایدک فاعلی صبحی زدن کان اولور
 اما اولکی نسخه به نسبت فاعل ماقبلده می
 ینلرک کی غائب اولوب یعنی قبل حقدن
 آچدرلر دیمک اولور (نامه تعزیت دخترز
 بنویسد) تا حریفان همه خون از مرها
 بکشاید (نامه تعزیت اضافتی لامیه در
 و دخترز بیانه تعزیت تفهیل با بدن
 مصدر در تصویر متاسه یعنی صبر و برمک
 ثلاثی سی عزادار صبر و متاسه تعزیت
 دختر اضافتی مصدرک مفعوله اضافتدر
 تا حرف تعلیل حر بغان بونده باده نوشلردر
 مرها مره نك جهمدر کر بکر دیمکدر
 بکشایدک فاعلی نحتده حر بغانه را جمع
 صبردر و مفعول صبر یعنی خوددر و غیر
 صبر یعنی از مرها در * محصول بیت *
 دخترزک یعنی باده نك تعزیت نامه سنی
 بازک خطاب عام در نا که باده نوشلرک جیمی
 مره زندن قان آچدرلر یعنی افسدیلر یعنی
 باده یساع اولدی پس کوکلی که اولدی
 ایدی تعزیه تعزیت نامه سنی بازک تا که
 باده نوشلر آجوب کر بکر زندن قان باش آفیده لر
 (کبوی چنک پیر بدیمک می ناب * نامه
 مفتحان زلف دونا بکشاید) کبوی
 چنک اضافتی لامیه در کبوسودن مراد
 چنک دپه سنده اولان ابریشم صاچدر
 یرک باحرف سبب مبه اضافتی لامیه در
 و میک نابه بیانه تا حرف تعلیل مفتحان
 کشیش او غلغلهلری زلف دونا اضافتی

* بصفای دل زندان که صبحی زدن * پس در بسته بمفتاح دعا بکشاید *
 رند لک قلی صفاسی حقیچون که صبحی زدن چوق باغلمش قیوی دعا مقنا حیل
 آچدرلر (مفردات) (با) قسم ایچوندر (صفا) م (دل) کوکل (زندان) قلی
 ماسودان فارغ اهل الله (صبحی زدن کان) صبح شرابی اور بجزلر و ایچنلر (پس)
 چوق (در قیو) بسته) باغلمش (با) المصلا به (مفتاح) م (دعا) م (بکشاید)
 آچدرلر (معنای اشارتی) یر و کوکه صغیان اوار نیجلیات ربانیه نك مظهری عرش الله
 و خزنه اسرار الله اولان قلوب عارفانک صفاسی حقیچون ثابت و محققدر که وقت
 سحرده عشق و محبتله و فارغ قلله درگاه حقه مناجات ایدوب بوز سوزن عاشقلمر دعا
 مقنا حیل چوق باغلو قبولی آچدرلر و انشراح و انشراح تولور

* نامه تعزیت دخترز بنویسد * نامه مفتحان زلف دونا بکشاید *
 شربک تعزیت نامه سنی یاز بکر تا که جیسع مفتحان یکی قات زلفی چوزلر و آچدرلر
 (مفردات) (نامه تعزیت) مصیبت اینه نسلی و برهک (دختر) قیر (زن) اوزوم
 جیوغی (بنویسد) یاز بکر (نا) حق (همه) جله (مفتحان) کافر چوقه قلی (زلف)
 م (دونا) ابکی قات (بکشاید) آچدرلر (معنای اشارتی) ان الله شرابا عده لا وایانه
 اذا شربوا طابوا الخ حدیث شریفی مرتبه حضرت الهه دوستلرینه خاص قیلدیفنی
 و کرندن ذات شریفه عاشق قولار نك وصات و فرینه سبب و باعث قیلدیفنی شراب
 عشق نوش ایدن عاشق اگر عشقنی مجازه صرف ایدوب ماسوی الهه محبت ایدر سه
 اول وقت شراب عشق و آنی نوش ایدن عاشق عظیم مصیبه و اولویلا به اوضرا شددر
 زراماسوی الهه محبت خمران ایددر اول شرابه و اول عاشقه تعزیت نامه سنی یاز بکر
 نا که ایانه دنیا و طایبان ماسوای ایشدوب عبرت الله (حب الدنيا رأس کل خطیئه)
 دیوب ماسودن و دنیا به قات قات اولمش مجلرندن بکرده و حقه رجوع ابله جانب حقه
 کندولر راه حقیقی یلوب صراط مستقیم بول آچدرلر علو همت صاحبی عارفلر
 * اهلی دنیا کافران مطلقند * دایم اندر چنچقان فوقند * پیور مشلردر

* کبوی چنک پیر بدیمک می ناب * تا حریفان همه خون از مرها بکشاید *
 چنک کبوی سنی قطع ایلکز صافی شربک موبله تا که جله عاشقلمر زندن
 قان روان ایددر (مفردات) (کبوی) صاچ بولکی (چنک) مشهور بر ساز در
 (پیر) قطع ایلکز (با) المصلا به (مرک) موت (می) شراب (ناب) صافی
 بیانه در دونا ابکی قات دیمکدر مشهوردر که مصیبت کوتنده صاچلرین چوزلر طاعدرلر صاچی اوللرک پس یو کالاشلردر و کبوسلرک
 کسیر کبوسوی اولانلر * محصول بیت * چنک کبوی سنی کسک خالص شربک موتی سبیل تا کم هب میخانهلر
 زاده لری ابکی قات زلفی یعنی بول مصیبتدن اوتوری ماتم چکه لر و فریاد و فغان ایدلر

(نا) جتی (حریفان) عاشق (مهر) جله (خون) فان (ز) من (مزه)
کریک (ها) اذات جمع (بکشاید) آچه (معنای اشارتی) ای سالک حق
عاشق فیاض مطلق (الذی انقض ظهرك) آیت جلله می سرنجه کدورات
ماداد و علاقه نفسانیه دن اوزر کده چنک کی سنک بیک بوکوب و سنک آه
و فریادی و آواز و داد کی آسمانه چقاران جل ثقیلک صاجنی کوب و عرفی
منقطع فلق مراد ایدر سک حال و اغراضدن و محبت ما وادن قلبی صافی ایدیمی
شراب عشق الهیه الهیه مست و مستغرق اولوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه
مظاهریت الهیه حاصل اولور و در کاه حق ملازمه حق سبحانه و تعالی نیک صدره
انشراف و انتفاع کرم انجمله نائل اولور ای سالک صادق سن بوحال اوزره اول که
تاسکا مصاصا حب اولان عاشق دخی کوزلرین آچه و کر بکریدن قانر صاجه ل که
اندر دخی سعادت الهیه به نائل اولور و صوت قلب بولور

در میخانه یسند خدا یا یسند که در خانه زور و رو یا بکشاید

میخانه قیوسی باغدیله ای خدا بکنه که زور و رو یا خانه سنک قیوسی آچه (مفردات)
(در) قیو (میخانه) م (یسند) باغدیله (خدا یا) ای خدا (یسند) بکنه (که)
زیرا (در) قیو (خانه) م (زور و رو) یلان (ربا) م (بکشاید) آچه (معنای اشارتی)
یارب نه عجب بومرک حالات اهل الله اولان علم ظاهر بین و تغیر الشکل لاجل الاکل
ایدن جهال و شاخ و درویشان مانده شیاطین عشق و محبت و حقیقت و معرفت قیوسی
باغدیله اوزی چورک کند و دن شجره حاصل اولور زانه کی غنلت قلبه و محبت زینت
دنیا الهیه فرق ضاله کی اسرار دیندن بی خبر بگردنجه سز و عمره سز علوم ظاهریه
قناعت ایدر جهله صرفیه دخی علم و عقایدی ترک ایدوب صد هزار بدعتلری
ارتکاب و صوامک حرام لقمه زدن عدم اجتناب الهیه (صاحب الورد ماعون)
حدیث شریفه مظهر اولور برق بر از اوراد و احزاب و بی فائده توافلات بی حساب
ایدر عجب و غروره و دوشوب شیطان کی نیجه صافی دل طلبلرک بولرین اوردر ای
بنم مین و ناصر مراحم الراجین اولان خدام بولک کی آثار غفانندن و راه ضلالتدن سن
بزی حفظ الهیه که بولک آخری رسوایه قدر که بولر زور و رو یا خانه سنک قیوسی آچه ل
و حق قیوسی قیاری

حافظ ابن خرقه که داری تو بیستی فردا که چه زنا ز زرش بچقا بکشاید

ای حافظ بوخرقه بی که کبر سن سن یار بن قیامده کوره سن که انک الله جفا الهیه
نه زنا ز چوز ز و بیدانه کتوردر (مفردات) (حافظ) ای حافظ (این) بو (خرقه) م
(داری) طونار سن (تو) سن (بیستی) کور سن (فردا) یار بن (چه) نه
(زنا) کافر لک کفر علامت ایچون یلارینه باغدیله قلی سیاه اب (ز) من (زیر)
نحت (ش) ضمیر (بچقا) جفا الهیه (بکشاید) آچه ل (معنای اشارتی) ای
حافظ اغراض فائده الهیه و شرک اصغر اولان ریاضیه الهیه ایلیلوب عبادات و طاعات

صورتده

صورتده ابله بیک تلیسانلر و صلیا کوه بی اولان تاج و خرقه الهیه صید قلوب
و یطرب دنیا ایدر بی دیو دینیکی دنیا به دکشملر که طو تر سین یار بن قیامت کوی
(یوم تلی السرا) ده کورر سین که اول حله و تلیسانه کید بیک و ابشلیک شمرک
خرقه سی التده (ار الله لا یغفر ان یشرک به و ینقر ما دون ذلک) آیت کریمه سی سرنجه
مراتی اولنلر نه قدر عذاب الهیه کفر سارونه قدر رسوای و خور و زار اولور و دینیکی
دنیا به دکشملر خنزیر صورتده محشره کلورلر بومور خرقه لری یوم قیامتده آچه ل
و خانی عالم اظهار ایدرل

خوشت خلوت اگر یار یار من باشد نه من بوزم و او شمع انجمن باشد

خلوت اطیفر اگر یار بنم یارم و مصاحبه اوله خوش دکامر اولکه بن ینام و اول
دیرک و جمیع شمع اوله (مفردات) (خوش) اضیف (است) در (خلوت) م
(یار) م (یار من) بنم مصاحبه (باشد) اوله (نه) دکل (من) بن (بوزم)
ینام (او) اول (شمع) جیره (انجمن) دیرک و جمیع (باشد) اوله (معنای اشارتی)
اغیاردن خلوت و عزات کوزلر را کر اغراض نفسانیه دن سالم اولوب حق
سبحانه و تعالی حضر نلرینک انجیق ذکر و فکر به و حضور و نوجهندن بر آن متفک
اولوب دایم انوار تجلیات الهیه به استغراق الهیه جناب حقانیت و وصالت اوزره
اولور و خوش دکامر اولکه بن حجاب و خرقه ینام حق نمالیک فیض و تجلیسی جمیع
یارانه اوله و بکا وایه بویه خاوندن اهل دگر حضورنده اولتی بکدر

من آن نکین سلیمان بهیج نستانم که کاه برودست اهر من باشد

بن اول سلیمان نکینی هیجه المزم که کاه کاه انک اوزرینه دیوک الی اوله (مفردات)
(من) بن (آن) اول (نکین) یوزک قاشی (سلیمان) م (یا) للملابسه (هیج) م
(نستانم) المزم (که) زیرا (کاه) وقت (بر) علی (او) ضمیر (دست)
ال (اهر من) دیووشطان (باشد) اوله (معنای اشارتی) کرچه کاه کاه نجلی
رحانه مظهریت و کاه محجوبیت بودخی دولت و مساعدتد اما نجلی دایمی به نظر الهیه
بودخی اهل هنر نظرند نقصاندر استعذ بالله (رب هب لی طریقا لا یغنی لاحد من
بعسی) آیت کریمه سی سرنجه بوقدر بی نظیر عظیم سلیمان علیه السلام
تصر فنده دایم اولوب کاه کاه محضره جتی کی شیطانک تصرفنده اولدیقتدن
ایچون قدری اولوب هیجه دکندی کند و ده دوام و بقا اولدیقتدن کی عظیم
سلطنت دنیا منبر اولدی کذلک سلطنت آخرت اولان فیض و تجلیده دوام
اولیچق اهل هنرک اعتبارنده دکامر

رواندار خدا که در حرم وصال رقیب محرم و حرمان نصب من باشد

ای خدا رواند که در حرم وصال رقیب محرم و حرمان بنم نصیم اوله (مفردات)
(روا) لایق (مدار) طومعه (خدا یا) ای خدا (در) فی (حرم) ایچ حوالیسی
(وصال) م (رقیب) م (محرم) م (حرمان) محرومیت (نصب) م (من) بن

ل

۱۳۲

(وله ایضا) (خوشت خلوت اگر یار یار من باشد) نه من بوزم و او شمع انجمن باشد
(شمع انجمن اضافتی لایحه در) محصول
بت خلوت خوشدرا اگر یارم بکایان
اولور نه که بن ینام و اول قبری درنک
و غیره مجلسک شمع اوله ایضی خلوت
یاره خوشدرا اما یار غیر بکایان مجلس افروزی
اوله اول زمان خلوت خوش دکل خلوتدن
مراد تنهالقدر یعنی تنهالی یارله خوشدرا
بی یار خوش دکل مصراع نایک معنای
خوش دکامر اول که بن ینام و اول
شمع مجلس اوله درین حق معنای و برمش
(من آن نکین سلیمان بهیج نستانم) که کاه کاه
برودست اهر من باشد (نکین یوزک فاشه
دیر لونده مراد مهر سلیماندر اهر من
سلیمان پیغمبرک ضبطنده اولان د بودر
بل که اول دیو در که سلیماندر مهری
حبله الهیه آلوب نصرف ابلدی محصول
بت بن سلیمان پیغمبرک اول مهر بی
باصحه المام که کاه کاه اول مهرک اوزرینه
دیوک الی اوله یعنی کاه کاه دیو آتی نصرف
ایاید یعنی بن اول محبوی یاصحه المام که
کاه کاه ارا ذل و اسافل ناسله اختلاط
ایدوب انلره مخصوص اوله (رواندار
خدا یا که در حرم وصال رقیب
محرم و حرمان نصب من باشد) روا جواز
معناست در اما بونده جائز معناست در
حرم وصال اضافتی بیانیه در حرمان
مصدر در محرم اولتی معناست
محصول بت یارب جائز کورمه که
وصال حوالیسنده رقیب محرم جانان اوله
و محروم لقی بنم نصیم اوله یعنی رقیب
محرم جانان اولوب و بن وصالدن محرم
اولم یارب بوی جائز کورمه

(همای کوشکن سایه شرف هرگز * بران دیار که طوطی کم از زغن باشد) همای طیر مشهور است بیدر کوفل امر مفرد

﴿ ۵۲۶ ﴾

(باشد) اوله (معنای اشارتی) یارب (یا آدم خلقت الاشیاء لاجلک و خلقتک لاجلی) حدیث قدسی بیور متکین استعذ بالله (ولقد کرمانی آدم) آیت کریمه سین طو یور مشکن ذات پاک عشقه و نور ذاتیه کدن خلق ایلد بک نور محمدی عشقه کر مکله و عنایتکله فیض و نجلیک خانه سی و حریم و صالک زمین پر مایه سی قلیزه رقیب بد خواه اولان شیطان چربستک کبروب محرم اولسنی و بزم سنک فیض و انوار تجلیه کدن محرم اولی نصیب اولقلنی روا کورمه و قلیزی جانب هر تکه توجه دائیدن و فیض انوار ذاتیه کدن محرم و معجور ایلد

﴿ همای کوشکن سایه شرف هرگز * دران دیار که طوطی کم از زغن باشد ﴾
هما به دی قطعاً شرف سایه سنی برافسون اول دیاره که طوطی زغنیدن کم اوله (مفردات) (هما) بر قوشدند که کولکه سی کیلک اوزرینه دوشمره بادشاه اولور (کو) سوبله (مفک) بر افه (سایه) کولکه (شرف) دولت (هرگز) قطعاً (دران) اول (دیار) م (طوطی) م (کم) اکسک (از) من (زغن) چلاق (باشد) اوله (معنای اشارتی) یعنی شول دیار که انده اهل معرفه رعایت اولوب نادان بدخت وجهه خوار اولان عوام و اهل دنیا کلابارینه رغبت و حرمت اوله اول دیاره همای دولت و سمت رحمت نازل اولدینی کبی شول قلب شهری که انده معرفه الله اولوب شیطان چربی ضبط ایتکله انده حب جیفه دنیا و میل و رغبت ما سوا اوله اول قابیه فیض الهی و رحمت رحمانی نازل اولور و نجات انس خدا یولتیز

﴿ هوای کوی تواز سرخی رود مارا * غریب رادل سر کشته باوطن باشد ﴾
سک کوی محبتی بزم با شمردن کتیز غریب سر کشته کولکی وطنه اولور (مفردات) (هوا) محبت (کوی) محله (تو) سن (از) من (سر) باش (نمی رود) کتیز (مارا) بزم (غریب) م (را) ادات مفعول (دل) کولک (سر کشته) منبر (با) للملابسه (وطن) م (باشد) اولور (معنای اشارتی) بحمد الله یارب سنک جانب قدسیه که و عالم ارواحده اولان لذت خطاب و تجلیات انبیه که آرزوسی و محبتی بزم با شمردن و قلیز دن کتیز بزا بو خاک انده غریب اولان روحک منبر کولکی (حب الوطن من الایمان) سر بجه وطن اصلیبی اولان عالم قدسه اولور قطعاً انی فراموش ایتیز

﴿ بیان شوق چه حاجت که حال آتش دل * توان شناخت زسوزی که در سخن باشد ﴾
شوق بیان ایتک نه حاجت که کولک آتشک حالنی فهم ایتک ممکن شول حرارتدن که سوزده در (مفردات) (بیان) م (شوق) م (چه) نه (حاجت) م (که) زرا (حال) م (آتش) م (دل) کولک (توان) ممکن (شناخت) اکتی (ز) من (سوز) حرارت (با) مصدریه (در) فی (سخن) سوز (باشد) اولور (معنای اشارتی) (قول المرء یخبر عما فی قلبه) کلامی سر بجه قلب محبت و شوقی

﴿ بیان ﴾

اولور خوا چه بیور که بنم آتش درویمه شرمده اولان سوز حرارت شارحدر

﴿ ۵۲۷ ﴾

بیان ایتک نه حاجت زرا عاشق قلبک آتشک حالنی کلا تنک حرارتیه ظهور ایتندن فهم ایتک ممکن

﴿ بیان سوسن اگر ده زبان شود حافظ * جو غنچه پیش تو اش مهر برده باشد ﴾
حافظ سوسن کبی اگر اون دلا و اوله سنک حضور کده غنچه کبی ایتک دهاتی اوزره مهر اولور (مفردات) (بیان) ادات مثل (سوسن) فصلکن (اگر) م (ده) اون (زبان) دل (شود) اوله (حافظ) م (جو) مثل (غنچه) م (پیش) اولک (تو) سن (ش) ایتک (مهر) م (بر) علی (دهن) اغز (باشد) اولور (معنای اشارتی) استعذ بالله (لو کان البهر مداد الکلمات ربی لنفذ البحر قبل ان تنفذ کلمات ربی) آیت کریمه سی سر بجه متصف بصفت الله اولان مردان خدا تنک اسرار دیندن قلوب واسعه لرینه سنوحات و ظهورات ایدنی بیان آتش اواسه ل نهایت یوقدر لکن (من عرف الله کل لسانه) حافظ دخی یوقیلند که بیور اگر حافظ سوسن کبی اون دلا و اوله یارب سنک حضور معنویکده غنچه کبی ایتک دهاتی اوزره مهر واردر که حضرت مولانا قدس سره پ و در (بیت) ﴿ هر کرا اسرار دین آموختند * مهر کردند و دهانش دوختند ﴾

﴿ و له ایضا ﴾

﴿ من وانکار شراب این چه حکایت باشد * غالباً این قدوم عقل و کفایت باشد ﴾
بن و عشقه انکار بونه حکایت و نه سوز اولور غالباً بنم یوقدر عقل وادرا کم اولور (مفردات) (من) بن (انکار) م (شراب) م (این) بو (چه) نه (حکایت) سوز (باشد) اولور (غالباً) م (این) بو (قدر) بمقدار (عقل) م (کفایت) ادراک (باشد) اولور (معنای اشارتی) ای لذت عشق الهیه دن خبردار اولایان زاهد خشک عین هدایت او اب و وصل الی الله اولان دوات عشق نیجه بر انکار ایدر سنک که استعذ بالله (ان الملوک اذا دخلوا قریة افسدوها و جعلاوا امره اهلها اذلة) آیت کریمه سنک معنای اشارتده بیور دیر که سلطان عشق قلبه داخل اولدنده جنود نفس و شیطانک حکمران افساد ایدوب انتری خور و ذلیل ایدر و تحت دلدله قرار ایتد بجه انجذاب الهی بنسوب زاهدک بوز یاده و اراده دینی مر احلی و منازل بر نفسده قطع ایدر که (جذبه من جذبات الرحمن توازی علی الثانی) بن بو تنک کبی سعادت نه ابر مش ایکن عشقه انکار بونه سوز در عشق انکار اینسم غالباً بنمده بوخام زاهدک عقلی وادراکی قدر عقل وادرا کم اولور اماذ نا الله من ذلک

﴿ من که شهاره تقوی زده ام یادف و چنک * ناکهان سر بره آرم چه حکایت باشد ﴾
بن که کجه زده ذق و چنک الله تقوی یولنی اور مشم ناکهان تقوی طریقه رجوع ایدم بونه حکایت و نه عجب سوز در (مفردات) (من) بن (شها) کجه (ره)

(بیان سوسن اگر ده زبان شود حافظ) جو غنچه پیش تو اش مهر برده باشد
بیان ادات تشبیه در سوسن اضافتی
لامه درده زبان اون دلی دیکدر تو اش
شین ضمیر حافظه را جعدر محصول بیت
حافظ سوسن کبی اون دلیده اولور سه
غنچه کبی سنک فتنده مهر برده اولور
یعنی آخری مهرل اولور نطقه قادر اولور
حاصلی سنک یانکده دبسته قلوب
تکلمه مالک اولور سوسندن بونده مراد ایدل
ییرا قلدیر چچکی دکل زرا ده زبان
اوتیدر چچکی دکل (وله ایضا) (من وانکار
شراب این چه حکایت باشد * غالباً این
قدوم عقل و کفایت باشد) بن و شرابه
انکار بونه حکایت در یعنی بدن شراب
ایچمکه انکار کن استفاده ام انکاری
شکاید این قدوم هم متکلم معنی جهتمندن
عقل و کفایت مقدر * محصول بیت
بن و شرابه انکار بونه حکایت در غالب
بودر که یوقدر عقل وادرا کم وارد یعنی شرابه
انکار ایلکیچک مقداری عقل وارد
زرا بن شراب اسیرم آنسر بر نفس
اولسام (من که شهاره تقوی زده ام
یادف و چنک * ناکهان سر بره آرم چه
حکایت باشد) ناکهان و ناکه بر معنایه در
مصراع ثانی بونده استفاده ام انکار بدر
* محصول بیت * بن که دف و چنکله
نیجه کجه تقوی یولنی اور مش اولام
یعنی تقوایی ترک ایدوب فسق ایلش اولام
ناکهان سر بره یوله کوریم بونه حکایت اولور
یعنی نیجه کجه فسقه مشغول اولدقدن صدکره
بهیج باشمی طشره یوله چچریم یعنی
هیج خلعه کور یوریم بونه سوز در

(تابغایت ره میخانه نمی دانستیم * زده مستوری ما تا بچه غایت باشد) تا بونده الی معانسته در تابغایت فریده الی القایه

۵۲۸

بول (تقوی) م (زده ام) اوردمش (با) مع (دفع) م (چنگ) م (ناکهان) اکسز بن (سر) باش (بره) بوله (آرم) کنورم (چه) نه (حکایت) مسوز (باشد) اوله (منهای اشارتی) یعون الله بن که غلبه سلطان مشقه کچه لره آه و این و فریاد و فغان ابدوب جذبه رجانه اربوب دون مرتبه اولان زهد و تقوی مجرده دن خلاص بولش ایکن ناکهان بنه تقوی طریقه رجوع و تنزل بونه عجب مسوزدر که لذت روحانیت بولش ایکن آتی ترک ابدوب زاهد خشکری زهد بی معنای رجوع کمال حقاقتندر

تابغایت ره میخانه نمیدانستیم * زده مستوری ما تا بچه غایت باشد

تا نهایی شمدی به دکن میخانه بولنی بیلزدم بوخسه بزم مستور لغز نه مرتبه ده اولور (مفردات) (تا) حتی (بنایت) نهایت کلام (ره) بول (میخانه) م (نمیدانستیم) بیلزدم (ورنه) بوخسه (مستوری) برهبر کاراق (ما) یز (تا) حتی (بچه غایت) نه مرتبه ده (باشد) اوله (منهای اشارتی) تا نهایت کلام (من لم یلق لم یعرف) سر بچه شمدی به قدر عشق و محبت لذتی بیلزدم و انده اولان اسرار لذتیه اری و فیوضات ربانیه لری بیلزدم بوخسه بزم برهبر کاراقم وزهد و تقوای نه مرتبه لره اولور دی شمدی بیلزدم که زهد و تقوی طریقی ابرار در (خالوا صلون منهم اقل من القلیل) لکن عشق طریقی شطارد بونک اولی انک نهایی بیلزدم ذوقه محتاجدر

زاهد اراده برندی نبرد معذورت * عشق کاریت که موقوف هدایت باشد

زاهد اگر با شقلقه وصول بولیه معذور در عشق الهی برایشدر که هدایت موقوفدر (مفردات) (زاهد) م (ار) اگر (راه) بول (برندی) عاشقلقه (نبرد) ایلیمه (معذورت) معذورد (عشق) م (کار) ایش (یا) وحدتیه (است) در (موقوف) م (هدایت) م (باشد) در (منهای اشارتی) استیذایه (ولایخافون لومه لائم) آیت کریمه سر بچه عشق الهیه ک باعنی اولان فقر و فاقه ایله حفات و عرات اولتی و ریاضات و مجاهدات ایله ادوات روحانیت بولتی ایله اگر زاهد عشقه بول بولیه و راصل اولیه معذور در زرا عشق بر موهبه الهیه در عنایت و هدایت موقوفدر

بنده پیر منم که زجهلم برهاند * پیر ما هر چه کند عین ولایت باشد

پیر منم که زجهلم برهاند * پیر ما هر چه کند عین ولایت باشد عین ولایتدر (مفردات) (بنده) قول (پیر) قوجه (مغان) معنک جمیدر مع کافرد (م) ضیر (ز) من (جهل) م (برهاند) قور تاردی (پیر) م (ما) یز (هر چه) هر نه (کنند) ایلر (عین) م (ولایت) م (باشد) در (منهای اشارتی) بر متصرف و جاسوس قلوب مرشد کمالک بنده سیم که محض شفت و کرمندن بی ظاهرا و باطنا جهل و ضلالتدن خلاص ایلدی خصوصاً زاهد ایله عشق

بین

پیر غمزه که ایشلر عین ولایت اوور یعنی پیر معنک هر ایشی محض ولایتدر

دیرر خایته دک دیمکدر ره میخانه اضافتی
لا میده در مستوری ما اضافتی لایه در
و یا حرف مصدر و تابه الی معانسته در
بچه غایت نه دک و بچه به دک دیمکدر
* محصول بیت * میخانه بولنی نهایت دک
بیلزدم یعنی کالیله بیلزدم بوخسه بزم
مستور لکر برهبر کاراقم زده دک و بچه به دک
اولور دی حاصلی میخانه ل بولاری بجهولر
ابدی بوخسه بزم مستور اولوب زاهد
و عابد و صوفی قائم مرید دک و بچه به دک
ابدی یعنی بوزمانه دک مستور قالموب
رند عالم اولور دی (زاهد اراده برندی
نبرد معذورت * عشق کاریت که
موقوف هدایت باشد) زاهد میتدا
و معذور جزای شرط و شرط و جزا خبر
میتدا و برندی نبرد و تعلق و نبرد فعل شرط
و عشق میتدا و کاریت خبری و که حرف
رابط صفت * محصول بیت * زاهد
اگر رند لکه بول ایکن سه معذور در
یعنی وادی رند لکه داخل اولور و رندل
مسلکند سالک او ارسه معذور در زرا
طریق عشق برایشدر که هدایت الهیه موقوفدر
یعنی رند لک عشاقی کاریدر عشق ایله
عطیه از لیه در که هدایت الهیه موقوفدر
اگا ایله هدایت اولدیکه بولیه کبره
(بنده پیر منم که زجهلم برهاند * پیر
ما هر چه کند عین ولایت باشد) بنده
پیر اضافتی لایه در و معانسته اضافتی
پیرانیه که حرف تعلیل زجهلم معنی
جهلشدن برهاند معید در ضیر منصوب
متصل معانسته در یعنی معقول صریحدر
و زجهل غیر صریحی برهاند بولدی فعل
متعیدر قور تاردی دیمکدر زاهدندن
مصراع نانی شرط محذوفه جوابدر پیر
ما اضافتی لایه در و عین ولایت پیرانیه
* محصول بیت * پیر معنک قوایم که بی
جهلندن قور تاردی پس بزم
پیر غمزه که ایشلر عین ولایت اوور یعنی

(زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز * تا را خود زمین با که عنایت باشد) بوینده اولان و اول دکر بیان اولمشدر تا بونده

۵۲۹

بین السماء والسمک اولان فرقنی بیان ایلدی بزم مرشدن اولیه مرشد در هر نه ایلر سه عین ولایتدر

زاهد و عجب و نماز و من و مستی و نیاز * تا را خود زمین با که عنایت باشد

زاهد عجب و نماز ایله و بن مستلک و نیاز ایلیم عجب خود اور تادن سنک عنایتک کچه اولور (مفردات) (زاهد) م (واو) یعنی مع (عجب) م (واو) مع (من) بن (واو) مع (مست) م (با) مصدر به (واو) مع (نیاز) م (تا) عجب معانسته (ترا) سنک (خود) کندو (ز) من (بین) اورنه (با که) کچه (عنایت) م (باشد) اولور (منهای اشارتی) مادام زاهد غافل لذت عشقندن طبعه فیه انک نمازی و سایر عباداتی جله عجب و ضرور ایلدر اما سلطان عشق بلکن آلوب محو فغان مرتبه سن بولان عاشق ماسوی نظرند اولوب انجیق شراب عشق الهیه ایله مستلک ایله و انجیق درگاه حقه نیاز ایله در انجیقون پیورر زاهد عجب و نماز ایلیم بن مستلک و نیاز ایلیم بنه عجبندن کندو بی تخلص ایچون پیورر که عاقبت امر معلوم دکامدر و حالدن بر حال ایله عجب و غرور بوقدر عجباً ریم یواورتاده سنک عنایتک کچه اولور عصمت الله من الغرور و متعانه به سبایته المجرور آمین

دوش ازین غصه نخفتم که حکیمی می گفت * حافظ ارست شود جای شکایت باشد

دوش کچه بو غصه دن او یومدم که بر حکیم ایشی حافظ اگر مست اوله شکایت بریدر (مفردات) (دوش) دون کچه (از) من (این) بو (غصه) غم (نخفتم) او یومدم (حکیم) عالم و عاقل (می گفت) دیدی (حافظ) م (ار) اگر (مست) م (شود) اوله (جای) پر (شکایت) م (باشد) در (منهای اشارتی) (رأس الحکمة بخافه الله) حدیث شریفی سر بچه و معصوم اولیان کیمسه غضب اللهدن این اولتی لایق اولدینندن عجب اراده عشقه دخی عجب و غرور بولیمز اولوب معصوب علیه مدن اولوب مظهر عنایت اولیمز دبو دون کچه غصه دن او یومدم که بر حکیم دیدی ای حافظ خوف اللهدن این اولسه زرا توفیق و عنایت الله یار اولیمز عشق حافظ اگر مست عشق الهی دخی اولسه شکایت بریدر که لطف ایکن عیب و عصبان اولش اولور

ترسم که اشک در غم مایه در شود * وین راز سر بهر به عالم سر شود

قور قرم که کوز یاشی بزم غمزه برده مزنی برنجی اوله و بو مستور راز عالم حکایت اوله و مشهور اوله (مفردات) (ترسم) قور قرم (اشک) کوز یاشی (در) فی (غم) م (ما) یز (برده در) برده برنجی (شود) اوله (این) بو (راز) سر (سر) باش (با) للابسه (بهر) م (با) ظرفیه (عالم) م (سر) حکایت (شود) اوله (منهای اشارتی) قور قرم که غلبه عشقه ضروری روان اولان کوز یاشی مایه شادی اولان غم محبوبه بزم برده مزنی برنجی اوله و بو کیمیه مامور اولدیمز اوزیری مهری اسرار دین عالمه مشهور اوله

ل

۱۳۳

عجا معانسته در ترانک دیه کدر را
تخصیص افاده ایلدر با حرف صله که بونده
اسمدر کیم معانسته عنایت اصلند عنی
یعنی نک مصدر بدر بنای معقول و زنی
اوزر بنه که زجت و ابتلا معانسته در
اما استعانه لکرده نظر و التفات معانسته در
* محصول بیت * زاهد عجب و نماز ایلدر
و بزم مستی و نیاز و زخواجه جانانه خطاب
ابدوب پیورر که عجباً اورنه دن سنک نظر
و التفاتک کچه او اوور یعنی ایکنز دین قننیز اولور
نظر و التفاتک زاهدی اوصافله بکامی
بو صغیرله (دوش ازین فکر نخفتم که
حکیمی میگفت * حافظ ارست بود جای
شکایت باشد) دوش دون کچه نخفتم
بونده او یومدم معانسته که حرف تعلیل
حکیمی با حرف و حدیث * محصول بیت *
دوش کچه بو غصه دن او یومدم که بر حکیم
دیدی حافظ ارست بود جای شکایت
اولور سه محل شکایتدر یعنی باده نوشانی
ترک البیوب مستانه اولور سه اندن شکوا
ایدرز (وله ایضا) (ترسم که اشک در غم
مایه در شود * وین راز سر بهر به عالم
سر شود) در غم ما اصلند در غم عشق
ما ایلدی ضرورت و زنجیقون حذف اولدی
برده در وصف ترکیدر در بدندن دالک
فقیله برده برنجی دیمکدر وین و او حرف
صطف و این اسم اشارتدر عشق نهایی به که
راز سر بهر دیمکله اگا اشارت و اندن
کیمیندر بهر مهری دیمکدر سر بجهین
لغظ ایچون کلشدر به عالم با حرف صله
و با حرف ظرف سر سنک و عین فقیله ایله
افسانه و حکایت معانسته در * محصول
بیت * قور قرم که کوز یاشی عشق غندن
بزم برده مزنی برنجی اوله یعنی برده
ناو مزنی هنک ایلله و بو مهری یعنی
کرل رازمن عالمه داستان اوله یعنی هیچ
کیمیه بیلدی راز عشق مزنی افشا ایلله حاصلی
قور قرم که کوز یاشی بزم رزوی عالم ایلله

(مفردات) (باور) (تصدیق) (م) (ضمیر) (نیست) (وق) (ز) (من) (بد)
 فیج (عهد) قول وقرار (یا) مصدریه (ایام) (کونار) (هتوز) (شعی) (غصه) (الم)
 (هجر) (فراق) (در) (فی) (وصلت) (م) (بار) (م) (آخر) (م) (شد) (اولدی)
 (معنای اشارتی) اینیسا صلیهم السلام و ما مو نین یا لاکار اولان رضوان الله علیهم
 بالتقام بونلردن ماعدا اولیاء اللهک صحتلری مقطوع اولدیندن پیور که بحمدالله
 کرچه شعی حضرت الله بوقدر قربت ووصلت واثوار نچلیسته واسرار لدیه سنه
 مظهر بت کرم واحسان ایلدی لکن العالم متغیر مقتضا سجه بعدالوصول الی الله
 فرقت وبعیدت خوفی بوقدر و فراق غصه سی تمام آخر اولدی دید کلامه
 اعتماد الیه غرویم بوقدر زیرا ماموتیندن ن اولد قیسه (فلا یأمن مکر الله
 الا القوم الخاسرون) آیت جلیله سی سر نجه مکر اللهدن وسوء خاتمه الیه خوف
 عقاب اللهدن امین اولدی بوقدر هر نه قدر کئی عالی مرتبه ده اولورسه ده خوف
 اوزره اولیق لازمدر

بمد ازین بر در میخانه روم بادفی وچنک قصه قصه که در دولت بار آخر شد
 بوند نصکره دف وچنک الیه میخانه قیوسی اوزره کیده رم زیرا غصه قصه سی
 بارک دولته آخر اولدی (مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (بر) علی (در)
 قیو (میخانه) (م) (روم) (کدرم) (یا) (للابسه) (د ف وچنک) آت لهولدر
 (قصه) (م) (غصه) (م) (که) (زیرا) (در) (فی) (دوات) (م) (بار) (م) (آخر شد)
 (معنای اشارتی) بوخوف بوحال اوزره اولد قیو بوند نصکره محل تجلی اولان
 قلبی ماسوی اللهدن پاک ابدیجی شراب عشق الهیه نک میخانه سی وینای حکمت
 ربانیه نک خم خانه سی مرشد کامل قیوسی اوزره لایالی اعلان وجهی اوزره کیده رم
 زیرا حق سبحانه و تعالیک هون و نصرتیله تشویش جهان غصه سی قلبدن
 زائل اولدی

ساقیا لطف نمودی قد ح پری باد که بتدیر تشویش خیار آخر شد
 ای ساقی لطف کوسرتدک سنک قدحک پری اولسون زیر سنک تد بیرکله خیار
 تشویشی آخر اولدی (مفردات) (ساقی) (م) (لطف) (م) (نمودی) (کوسرتدک)
 (قدح) (م) (ت) (ضمیر) (بر) (طلو) (می) (شراب) (باد) (اولسون) (که) (زیرا) (یا)
 (للابسه) (تد بیر) (م) (تو) (سن) (تشویش) (م) (خیار) (سر خوشای) (آخر شد)
 (معنای اشارتی) (شکر المنعم علی المنعم علیه واجب) سر نجه ای شجنم حق سبحانه
 و تعالیک رضایی و عشق محبتی الیه راه وصلت الی الله سه زه لطف ایدوب
 یول کوسرتدک و بزی ارشاد ایلدک سنک ینای حکمت اولان قلبک قدحی شراب
 علوم لدیه و فیض الهیه الیه بر اولسون که سنک تدیر و ارشاد کلد بزدن تشویش
 امور جهان سر خوشای زائل اولدی

(باور) نیست زید عهدی ایام هتوز
 قصه هجر که در وصلت بار آخر شد
 باور کردن اینستقدر بوند اعتماد مناسبند
 اعتقاد دم یوق دیکدر عهدیده باحرف
 مصدر در ایامه اضافتی لایحه در هتوز
 دخی دیکدر قصه هجر لایحه در که رابطه
 صفت و باحرف بیان وصلت بار اضافتی
 مصدرک فاعلسه و یا فاعله اضافتیدر
 محصول بیت ایامک بدعهد لکندن
 هتوز ایشانم اعتقادم یوقدر هجران
 قصه سی که بارک وصلتند تمام اولدی
 یعنی وصلت یار سبیله فراق تمام اولدانی
 بنه روز کارک وفاسر لغندن ایشانم
 (ساقیا لطف نمودی قدح پری باد
 که بتدیر تشویش خیار آخر شد)
 قدح پری باد جله دمایه علم بدیده
 حشو ملایم قیانددر که حرف تمیل
 بتدیر باحرف سبب آخر شده متعلقدر
 تویه اضافتی لایحه در تشویش خیار
 اضافتیده بویه در یعنی مصدر فاعلسه
 مضافدر محصول بیت ای ساقی
 لطف کوسرتدک قدحک پری اولسون که
 سنک تد بیرکله تشویش خیار آخر
 اولدی یعنی تمام اولدی ساقی به قدحی پری
 اولسون دیکله کندیه دعا در زیرا
 واقع خیار ساقینک و یو یاده در

(در شمار ارچه یا ورد کسی حافظ را * شکر کان تحت یحسد و شمار آخر شد)
 * محصول بیت * اگر چه حافظی هیچ بر کیمه حساب کتورم یعنی اکا کیمه اعتبار اینز شکر که اول مهسود فی حد
 و شمار تحت اولدی تمام تحت پیور دینی خلقک آمد و رفتیدر پیور دیندن خلاص اولد بفته شکر ایدر زیرا خلقک آشنائی
 باش اغر بیدر تکیم پیور مشدر * ع * آشنائی خلق در دست (وله ایضا) (کرچه بواقع شهر این سخن آسان
 نشود * تار باورزد و سالوس سلطان نشود) این سخن دیدی مصراع نایبک مضبوطر نابوند ادات توقیدر مادام
 مناسبه ریاور زدک مقدم مغولیدر
 * ۵۲۷ *

در شمار ارچه یا ورد کسی حافظ را * شکر کان تحت یحسد و شمار آخر شد
 اگر چه بر کیمه حافظی حساب کتورمدی شکر که بوحده و عدددن بیرون تحت آخر
 اولدی (مفردات) (در شمار) حساب (ارچه) اگر چه (تیاورد) کتورمدی (کسی)
 بر کیمه (حافظ) (م) (را) ادات مقول (شکر) (م) (این) (بو) (تحت) (م) (بیرون) (طشهر)
 (ز) (من) (شمار) صائی (آخر شد) (معنای اشارتی) حافظ فانی فی الله اولوب
 خلقک اغرتدن کندوی کسوه خراباید بهمان ایدر بکیون پیور که حافظی
 اگر چه کیمه آدم حساب کتوروب اعتبار ایدر بکیون نه خوش حضرت الله شکر
 اولونکه بوشلویش دینک و آلام و اکسار مشتهیات نفس و هوائک حددن زیاده
 و حسابیز تحتلری حافظدن زائل اولدی (وله ایضا)

کرچه بواقع شهر این سخن آسان نشود * تار باورزد و سالوس سلطان نشود
 اگر چه شهرک واعظنه بوسوز آسان اولم مادام که ربا و سالوسه سی ایلر سلطان اولم
 (مفردات) (کرچه) (م) (بر) علی (واعظ شهر) (م) (این) (بو) (سخن) (سوز) (آسان)
 (نشود) (اولم) (تا) (مادام) (ر با) (م) (ورزد) (اوزنه) (وسی) (اید) (سالوس) (مراقی)
 (سلطان) (م) (نشود) (اولم) (معنای اشارتی) اغراض نفسانیه صاحبی خود پیشه
 بوزو قیادت اولان عشق و محبت و معرفت الله کلامی آسان اولم مادامکه جلب دنیا
 ایچون ربا و سالوسه سی ایلر (ولا تشترؤا باقی مما قلیلا) آیت کریمه سنی کوش
 حزیقند و سمع اصمته آلم سلطان اولم

زندگی آموز کرم کن که نه چندان هزرت حیوانی که نه نوشدی و انسان نشود
 کرم الیه عاشق اولورن زیرا اول قدر هز دکلدر بر حیوانکه شراب عشق ایچیمه
 انسان اولم (مفردات) (زندگی) عاشق (آموز) اوکرن (کرم کن) کرم الیه (که)
 زیرا (نه) (نی) (چندان) اولقدر (هز) معرفت (است) در (حیوان) (م) (با) وحدتیه
 (نه) (نی) (نوشد) ایچیمه (می) شراب (انسان) (م) (نشود) اولم (معنای اشارتی)
 ای واعظ عالم سن مقدای ناسین کرم الیه ضال و مضل اولم و دینی دنیایه دکشه
 (من لاسلوك لا ایمان له) فیوض سجه بر مرشد کامل دامن طوئوب راه عشقه
 ساولک الله عاشق و خلص و صادق اوکرن مجرد علوم ظاهر الیه مال و جاه
 طلبیده او لب اسرار دیندن بی خبر اولدی اولقدر رهزور بر معرفت معتبه کلد
 بر حیوان ناطق که شراب عشق الهیه دن نوش ایچیمه حقیقتده اول کیمه انسان
 دکلدر بلکه (کالا نعام بل هم اضل) در اعذا الله تعالی من ضرور اهل انظار

اسم اعظم بکنند کار خودای دل خوش باش * که بتلیس و حیل دیو سلیمان نشود
 اسم اعظم کندی ایشی ایلر ای کوکل خوش اولم زیرا بتلیس و حیل دیو سلیمان اولم
 (مفردات) (اسم اعظم) (م) (بکنند) (ایلر) (کار) (ایش) (خود) (کندو) (ی) (دل) (ای) (کوکل)
 (خوش) (باش) (اول) (که) (زیرا) (للابسه) (بتلیس) (م) (حیل) (م) (دیو) (شیطان)
 (سلیمان) (سلیمان علیه السلام) (نشود) اولم (معنای اشارتی) ای کوکل سن عکله

اسم اعظم عریضه لفظه الله دروهر دلد اسم ذات باری اعظمدر بکنند کار خود کندی ایشی یعنی بواسطه شریفه
 مشغول اولان اهل صلاح و فلاح اولور صدق دل الیه شغل ایدر سه اکا نیجه فوائد اثار خیرات حاصل اولور اما ریا و تلس الیه
 شغل ایدر سه اکا هیچ فائده حاصل اولم مصراع ثانی بو معنایی مشعردر * محصول بیت * اسم اعظم کندی ایشی ایشی
 ای کوکل سن خوش اول یعنی سن همان حق الیه اول حق سنی فراموش ایلر بتلیس و حیل دن و ریا و زرقدن اجتناب الیه
 زیرا بتلیس و حیل الیه دیو سلیمان اولم زیرا دیو مهر سلیمانی حیل الیه آلدی سلیمان اما سلیمان ایشی ایدر محبوب مهری

در پایه آمدی و بنده الهی که امر به مهر سلیمان نصیب اولدی تنگیم بعضی کتابلرده منطور و مذکور در حاصلی برشی که
 غیر مستحق برنا هلاک الله دوشه اول ناهاک بدنده قرار ایلیوب برکون براهته دوش و بالجه یونلر کیدن مراد قصه دن حصه در
 (کوهر پاک باید که شود قابل فیض ورنه
 هر سنگ و کلی اوژ و مرجان نشود) کوهر پاک

۵۳۸

اخلاصه سعی ایدوب دیو و سمه دن پاک اول صورت صلاحه قلبی مقشوش و مرانی اولان
 علماء ظاهره و دینی دنیا به دیکشن واضع و تاصحک جالریه سلوک یوزدن نظر ایدوب
 مغرور اوله و حضرت الهی که مکرتدن خوف ایله و امین اولنه ز یرا مظاهر اسماء
 الهی اولان خلقه هر روز زنده براسک تاثیر و هادی و مصل اولان حضرت
 الهی که حکمت خفیه سی و اردر اسم اعظم مقتضای حکمت کندی و خاصه سنی ایلر
 ای کوکل سن صاف اول و صادق اول غروری و حسیله بی ترک ایله ز یرا قلیس
 و حیل ز ایله د بوسلین اولر

کوهر پاک باید که شود قابل فیض ورنه هر سنگ و کلی اوژ و مرجان نشود

پاک ذات کر کدر که فیض الهی به قابل اوله بوخسه هر سنگ و کلی اوژ و مرجان اولر
 (مفردات) (کوهر) (جوهر) (پاک) (م) (باید) (کرک) (شود) (اوله) (قابل) (م) (فیض) (م)
 (ورنه) (بوخسه) (هر) (م) (سنگ) (طاش) (کل) (جامور) (اوژ) (نیچو) (مرجان) (م)
 (نشود) (م) (معنی اشارتی) (پاک ذات و صافی قلب کر کدر که فیض بلا واسطه
 ربانی به و نیچو) (انوار) (معنی) به قابل و مستعد اوله بوخسه هر سنگ و کلی اوژ
 و مرجان اولدینی کی (کاخاره) (اواشد) (قوة) (اولان) (قلب) (دخی) (قابل) (فیض) (الهی) (اولر)
 همان آتش عشقه قلبدن ماسوایی احراق ایدوب صافی دل کر کدر که قابل فیض اوله
 چو عشق می و رزم و امید که این فن شریف چون هنرهای دیگر موجب حرمان نشود

عشقه سعی ایلر و امید در که بو شریف فن غیری هنر کی سبب حرمان اولیه
 (مفردات) (عشق) (م) (می و رزم) (اوزه) (زم) (امید) (م) (این) (بو) (فن) (م)
 (شریف) (م) (چون) (مثل) (مزه) (م) (مرفق و طاعت) (دگر) (غیر) (موجب) (سبب)
 (حرمان) (محرور) (اولی) (نشود) (اولیه) (معنی اشارتی) (بعون) (خدا) (توفیق)
 منظر رجحان اولان قلم طهارت چون عشق تحصیل سعی ایدم هم ز یرا عشق جله
 عتلاک طیبیدرو اسرار خدادار که قلبی ریا دن و حرص مذمومدن و کبر
 و ناهوسدن و کلی عیوب نفسانیه دن پاک ایدوب رو آینه قلبی زنگار ماسوادی
 پاک ایدوب فیض نیچو انوار خدایه و علوم لدنیه و اسرار الهیه به قابل و مستعد
 قلیچیدر امید در که بو شریف و بی نظیر اولان فن عشق عشق من اولان غیری
 هنر و طاعت و عشق من اولان علوم و مرفق کی سبب حرمان اولیه

دوش میگفت که فردا بد هم کام دات سبب ساز خدایا که بشیان نشود

دون کیجه بدی که یارین سنگ مرادی و برهیم بر سبب ایله ای خدا که بشیان
 اولیه (مفردات) (دوش) (دون) (کیجه) (میگفت) (که) (بدی) (که) (فردا) (یارین)
 (بد هم) (ویرم) (کام) (مراد) (دل) (کوکل) (ت) (ضمیمه) (سبب) (م) (یا) (مصدربه)
 (ساز) (ایله) (خدایا) (ای) (خدا) (بشیان) (م) (نشود) (اولیه) (معنی اشارتی) (یارب)
 (مالاعین) (رأت) (ولاذن) (سمت) (ولاخطر) (علی) (قلب) (بشر) (حدیث) (قد) (سک) (ایله) (سنگ)
 جانب عز نکدن و صد کریم اوله رق دیساده قلبه و آخرتده بصیرت کوکل مرادی

اولان

دون کیجه سو بار دی بارک کوکل مرادینی ویریم دیو ایددی یارب بر سبب ایله که بشیان اولیه که کوکل مرادینی ویر

۵۳۹

اولان جمال شریفک مشاهده سی بو عبد بیچاره (یکه کرم و احسان ایتکلکنی
 سابقاً حیث محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم خبر صارق ایله یوروب
 زری مسرور و امید دارا بخش ایدی ای بنم مطی بلاغت اولان خدای بیخونم
 زرم جمال شریفک مشاهده سنگ سنی اولان صلاح و تقوا مزه و توفیق و بر هدایت
 ایله که بو کرم غیری صورته تحویل اولیه

حسن خلق ز خدا می طایم خوی ترا ناد کر خاطر ما از تو بریشان نشود

خدا دن سنگ خوی که بر حسن خلق طلب ایلر تا که غیری زرم خاطر بریدن بریشان
 اولیه (مفردات) (حسن خلق) (م) (یا) (و خدیبه) (ز) (من) (خدا) (م) (می طایم)
 (ایستم) (خوی) (م) (ترا) (سنگ) (ایچون) (نا) (حتی) (دگر) (غیری) (خاطر) (م) (ما)
 (ز) (از) (من) (تو) (سن) (بریشان) (م) (نشود) (اولیه) (معنی اشارتی) (استعین) (بالله)
 (انک) (ادی) (خاق) (عظیم) (آیت) (کریمه) (سی) (سرنجه) (بار) (دول) (الله) (سن) (ذات) (محرمک) (خاق)
 عظیمی مقتضای حضرت خدای کریمدن بز بیچاره و اسیر نفس اماره چوک
 محتاجی خور و ذلیل امنکه حسن خلق آتاری قصور مری عفو ایله در مانده لک
 کوننده بر شفاعت ایستم تا که سندن بر شفاعت اولماق ایله زرم خاطر بریشان
 اولیه و بو عاصی و بیچاره انک روز محشرده در بدر و محزون قالیه معنای الله بشعاذه
 سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم بکرمه و بحرمه نور ذاته آمین

ذره را تابود همت عالی حافظ طالب چشمه خورشید در خشان نشود

ذره نك مادام که عالی همتی اولیه ای حافظ بلدر ایچی خورشید چشمه سته طالب
 اولر (مفردات) (ذره) (م) (را) (ادات) (مفعول) (تا) (مادام) (نیود) (اولیه) (همت)
 (م) (عالی) (م) (حافظ) (م) (طالب) (م) (چشمه) (م) (خورشید) (کونش) (درخشان)
 بلدر ایچی و ضیالی (نشود) (اولر) (معنی اشارتی) (حاصلی) (ای) (حافظ) (ذره) (کی)
 ناچیز اولان بنده تبدیل صفات و محو وجود ایله مادام کند و به همت عالی اولد قیچ
 (الله) (نور) (السماوات) (والارض) (آیت) (جلیه) (سی) (سرنجه) (عالمه) (نور) (بخش) (ایچی) (خرشید)
 حقیقت چشمه سته طالب اوله من

کفتم غم تو دارم کفنا غمت سراید کفتم که ماه من شو کفنا اگر برآید

محبوبه انتقم سنگ غمک طوتم ایدی سنگ غمک باشه کاور دیدم که بنم ماهم اول
 دیدی اگر قولای کاور سده (مفردات) (کفتم) (دیدم) (غم) (م) (تو) (سن) (دارم)
 (طوتم) (کفتم) (دیدم) (غمت) (سنگ) (غمک) (سرآید) (باشه) (کاور) (کفتم) (دیدم)
 (ماه) (آی) (من) (ن) (شو) (اول) (کفتم) (دیدم) (برآید) (بوقاری) (کاور) (سه)
 (معنی اشارتی) (بوخط) (سبب) (روث) (و رحیم) (اولان) (مفر) (وجودات) (علیه) (افضل)
 التحایا و الصلوات حضرت رسولن و ابی جهاند امیدمیز و دستگیرمیز حبیب الله
 محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم اقدیمز اوله کوزلدر که پیور دیدم که یار رسول الله
 سنگ مایه شادی اولان درد و غمک طوتم پیور دیدی که بو شمه ثابت اول سنگ غمک

(حسن و خلق ز خدا می طایم خوی ترا
 ناد کر خاطر ما از تو بریشان نشود)
 خلقی با حرف وحدت و یاتکر * محصول
 بیت * الهی سندن سنگ خوی یک حسن
 خلقک استم یعنی حسن خلق صاحبی
 اولدینی استم دخی زرم خاطر من سندن
 بریشان اولیه ز یرا بد خوی اولیچ یزی
 رنجیده خاطر ایدرسین (ذره را تابود
 همت عالی حافظ * طالب چشمه خورشید
 درخشان نشود) تابونده توفیق ایچوندن
 مادام معاشه همت عالی پیانده حافظ
 منادی و طالب چشمه اسم فاعلک معاشه
 اضافتدر و چشمه خورشید درخشان
 اضافتدری پیاندر * محصول بیت *
 ذره نك مادام که همت بلندی اولیه
 ای حافظ بلدر اغک کونش چشمه سته
 طالب اولر یعنی ذره نك همتی بلند کر کدر که
 یردن قاقوب کنشک ضیالنده حرکت
 ایدوب مرئی و محو اوله خواجده پیانده
 علو همت ترغیب ایدر (وله ایضا)
 (کفتم غم تو دارم کفنا غمت سراید *
 کفتم که ماه من شو کفنا اگر برآید) و غزل
 تمام سوال و جواب طریقله واقع اولش
 بو اولوب هم بدین رسته در که سوال
 و جواب دیرل سراید دو کنه و تمام اوله
 دعا مقامته مستعملدر اگر برآید اگر قولای
 کاور سده یکدر راست کاور سده معاشه ده
 مستعملدر اما طلوع و خروج معاشه سندن
 خالی دکلدر یعنی ابهام طریقله واقع
 اولور تنگیم بو پیانده بویه واقعدر

(وله ايضا) هر گاه با خط سبزه سر سودا باشد پای ازین دایره بیرون نهد تا باشد با خط یا بونده حرف صله در خط سبز اضافتی بیایند سر سودا اضافتی در نهاده پای مقدم مفعول صریح در این دایره غیر صریح و بیرون مفعول فیه در تا حرف توفیقیت * محصول بیت * هر یک که خط سبز که یعنی تازه صفال که سودا جهتی اوله یعنی محبتی اوله یا غنی بودا در دن طشره قومز مادام که خیسند اوله یعنی سنک دایره خطک محبتی ترک ایلان حاصلی سنی چون اولجه

سکاهای قدر خطیدن در ادجائان کتیدر ذکر جزه و اراده کل قبیلند در بوکا مجاز هر سل دیور صفا دایره اطلاق یوزک اطرافنی احاطه ایدوب دایره شکند اولدیغیوندر (من جواز خاک لاله صفت بر خیرم * داغ سودای نوام سر سودا باشد لاله صفت لاله ویش دیکدر می اداغدار اولدیغیوندر داغ سودا اضافتی بیایند در توبه اضافتی لامیه سر سودا اضافتی بیایند در سودا سنک ضعی و اولک قعی و یانک سکونیه پورکات ایچنده اولشمن قاره قان پاره سنه دیور هر حیوانک پورکنده اول اولور دیور که الله تعالی قوت در که اول قاره قانده قومشدر والیم عند الله * محصول بیت * من که مقبره طبرافندن لاله کبی داغدار قالمم سنک سودا و محبتک داغی بنم سودا سنک سری اولور یعنی اولزمانده سنک عشق و محبتک سری درون دایره اولور حاصلی اولنکله دلدن محبتک کتیز و شمد یکی کبی دلدن مستور و مکنوم اولور (تای ای کوهر بکدانه روا میداری * کرخت دیده مردم همه دریا باشد * چوهر بکدانه اکثری اولوده استمهال ایدر در بنم مناسنه دیده مردم اضافتی لامیه در همه مردمی تا کید واقع اولمش مر دمله دیده جعی خوب واقع اولمش دیده دریا اولندن مراد کتیز بکاو کره در * محصول بیت * ای کوهر بکدانه خانه دلک جائز طوتار سین که سنک غمکندن خلقک کوزی دریا اوله یعنی نیجه به دلک جمیع خلقک کوزلندن سنک غمکندن دریا رجه یا شلر روان اولدنی روا کورر سین مراد طلب شفقت و مر خنددر بعضی نسخهده (یو بیت) بویه واقع اولمش (نوخودای کوهر بکدانه کجایی آخر * کر خیال تو مراد بده چودر یا باشد) خود بونده تحسین لفظ ایچون کلهشدر اخرده بویه در کر که حرف بیان باشد بونده است مناسنه ادات زمانیه در * محصول بیت * من ای کوهر بکدانه قنده سنک خیالکدن بنم کوزم دریا کبی اولدی یعنی سنک خیالک خاطر مه کلد بکشدن بی اختیار شو اقدر چوق اغلده مکد کوزم دریا اولدی کل ایچدی بزی بو کره دن خلاص ایل

کر خیال تو مراد بده چودر یا باشد خود بونده تحسین لفظ ایچون کلهشدر اخرده بویه در کر که حرف بیان باشد بونده است مناسنه ادات زمانیه در * محصول بیت * من ای کوهر بکدانه قنده سنک خیالکدن بنم کوزم دریا کبی اولدی یعنی سنک خیالک خاطر مه کلد بکشدن بی اختیار شو اقدر چوق اغلده مکد کوزم دریا اولدی کل ایچدی بزی بو کره دن خلاص ایل

(ظل مدودخم زلف توام بر سر باد * کاندان سیه خراز دل شیدا باشد) ظل مدود و اضافتی بیایند خم زلف تو اضافتی لامیه زرد میم منکام متنی جهتنک سره مقید در بر سر باد دیکدر کاندان که حرف تعلیل اندر ادات ظرفیه آن اسم اشارتکن سیه به که ظل مدود دن عبارتند قران دل شیدا اضافتی لامیه و بیایند زرد * محصول بیت * سنک زلفک بوکلک باوزامش و چکلش کولکه سی باشم اوزده اولسون یعنی سیه زلفک بنم باشم اوزندن کتیسون زرد دل شیدا آن قراری اول سیه به در یعنی بنم دل شیدامک قرار کجایی سنک خم زلفک اولدیغیون ظل مدودی باشدن اکسک

اولسون حاصلی جائک سیه سی دایم اوستده اولسون دیکدر زلف زلف آنک اسباب جستن و آنک لوازمنددر (از بن هر مرز ام آب روانست یا * اگر ت میل لب جوی و نما شاید) بن بانک ضیله هر نسته ک دیدنه دیور هر مرزیه اضافتی لامیه در آب میتدا و روان خبری و از بن روانه متعلق بیامصراع ثانی به مرهوندر اگر تا صغیر مر فوع متصل و صغیر منصوب متصل اولفه قابلدر اسکر سنک واکر سکا مدها سنه میل لب جوی اضافتی لامیه زرد

نما شایب جویه مده و فدر * محصول بیت * بنم هر کر یکمک دیدندن آب رواندر یعنی کوزم باشی افار کل اگر سنک ارماق کنارنه و نما شایب یانک اولور سیه یعنی لب جوی و نما شایب مانلسک کل بنم کوزم باشی ارماقنی سیرالیه (چون دل من دی از پرده برون آی و در آی * که در باره ملاقات پیدا باشد) دمی با حرف وحدت بر نفس و رسالت دیکدر آی فعل امر مفرد مخاطب کل دیکدر آیدندن و او حرف عطف داری بونده ای مذکور کبی در امدار لفظنه مقارن اولفه ایچری کیم معنا جسته در که حرف تعلیل باره کره معنا سنه در دکر باره بر کره دخی دیکدر ملاقات مفاصله باشند مصدر در بولشقی دیکدر ادات نفی در معنی جهندن باشد مقید در پیدا باشد تقدیرنده در * محصول بیت * بنم کولکم کبی بر نفس برده دن طشره کل و ایچوکل زیر بر کره دخی ملاقات ظاهر دکلیدر ظاهر در (مفردات) (چون) (دل) (کولک) (من) (بن) (دی) بر نفس (از) (من) (برده) (م) (پرون) (طشره) (آی) (کل) (در) (ایچو) (آی) (کل) (که) زیر (دکر) (دخی) (باره) (مره) (ملاقات) (کورشمن) (نه) (نفی) (پیدا) (طاسار) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (زی) (هر دایم) (اوستاف) (بشر) (به مرزیه) (محبوب) و منفصل ایلده خانه نجلک اولان کولک کبی بین انجلی والامتنار کاه برده در دن طشره کاهی رده ایچنده نجلکی اظهار ایلده که بو متناق اولان بنده که وصلت و ملاقات بر کره دخی ظاهر اولسونمی و نظر رجعتک بولسونمی کر مکه بولسون

چشم از ناز محافظ نکند میل آری * سر کرانی صفت ترکس رعنا باشد * سنک چشمک نازدن حافظه میل ایلر بی کبر و استغناء و عتار کسک صفتدر (مفردات) (چشم) (کوز) (ت) (صغیر) (از) (من) (ناز) (م) (با) (لاملاسه) (حافظ) (م) (نکند) (ایلز) (میل) (م) (آری) (بی) (سر کرانی) (باشی) (افراق) (یعنی) (کبر و استغنا) (صفت) (م) (ترکس) (م) (رعنا) (کوزل) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (سنک) (غنی) (عن العالین) (اولان) (ذات) (شریفک) (کمال) (استغنا) (حافظه) (میل) (و نظر بیورمه) (سین)

چشم از ناز محافظ نکند میل آری * سر کرانی صفت ترکس رعنا باشد * سنک چشمک نازدن حافظه میل ایلر بی کبر و استغناء و عتار کسک صفتدر (مفردات) (چشم) (کوز) (ت) (صغیر) (از) (من) (ناز) (م) (با) (لاملاسه) (حافظ) (م) (نکند) (ایلز) (میل) (م) (آری) (بی) (سر کرانی) (باشی) (افراق) (یعنی) (کبر و استغنا) (صفت) (م) (ترکس) (م) (رعنا) (کوزل) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بارب) (سنک) (غنی) (عن العالین) (اولان) (ذات) (شریفک) (کمال) (استغنا) (حافظه) (میل) (و نظر بیورمه) (سین)

آری اوت دیکدر مصراع ثانی به مرهوندر سر کرانی باش آخر افقی یعنی آخر باشلی اولمق صفت ترکس شهلا صفتک ترکسه اضافتی لامیه و ترکک شهلا به بیایند شهلا شهلاک مؤنذر قوین الا کوزلی مناسنه * محصول بیت * سنک چشمک نازدن و تکبردن حافظه میل ایلر بی آخر باشلی اواق ترکس شهلا نک صفتدر یعنی سنک چشمک ترکس شهلا در و سر کرانی اواق صفتدر ایدی حافظه نظر صالوب التفات ایلر سه قریب دکل زیر آخر باشلی اولنر دکر کیمیه التفات ایلر

(وله ايضا) (جو آفتاب می از مشرق بیاید) زباغ عارض ساقی هزار لاله برآید (چو اوقات تعلیل آفتابی بیاید در

۵۴۴

بعد دکلدر بی یاور که کبر واستقامت رعنایان ذات بچونک صفت در لکن
هر نه قدر نظر رحمت و کرم و عیانت لایق دکل ایکنه سن ارحم الراحمین سین رحمت
واسعه که مقتضا سنجیده پیچیده از یکی دخی حصول مراد بزرگ شریفیاب
ایلیوب ذات پاکت حرمته اطف و کرکه مظهر ایلیه سین آمین بجه سید المرسلین
صلی الله تعالی علیه وسلم

چو آفتاب می از مشرق بیاید * زباغ عارض ساقی هزار لاله برآید *

چونکه می آفتابی بیاید مشرق شدن طلوع ایلیه ساقیت عارضی باغیدن یک لاله ظاهر
اولور (مفردات) (چو) چونکه (آفتاب) کونش (می) شراب (از) من
(مشرق) (م) بیاید (قدح) (بیاید) طلوع ایلیه (ز) من (باغ) (م) (عارض)
یکانی (ساقی) (م) (هزار) یک (لاله) (م) (برآید) ظاهر اولور (معنای اشارتی)
شول وقت که عشق الهیه یک نتیجه سی اولان انوار آفتاب حقیقی شراب عشق
الهیه یک منبعی مرآت بجلی اولان قاب قدسی مشرق شدن طلوع ایلیه مرشد فیض
بخشک باغ احسانی بوزندن قابل فیض بخشک باغ احسانی بوزندن قابل فیض اولان
مرید مخلصه صدهزار آثار انوار فریت واسرار عشق و محبت فیضان ایدر
حضرت فخر کائنات علیه افضل الصلوات افندیمن اولان وحی و تجلی اصحاب
رضوان الله علیه اجمعیه با عت فریت و حصول عشق و معرفت اولدینی کی

چو نسیم بر سر کل بشکند کلاله سنبل * چو در میان چن بوی آن کلاله برآید *

باد نسیم سنبل رچی کلک باشد صبر چونکه چن اور تاشده اول کلاله یک راجحه سی
ظاهر اولور (مفردات) (نسیم) سحر بی (بر) علی (سر) باش (کل) (م) (بشکند) قیر
(کلاله) (پرچم) (سنبل) (م) (چو) چونکه (در) (فی) (میان) (اورت) (چن) (باغ)
(بوی) (راجحه) (آن) (اول) (تلا) (پرچم) (برآید) ظاهر اولور (معنای اشارتی) کل کی عجبویت
مرتب شده اولان مرشد آفتاب معنوی و وارث انوار معرفت محمدی حضرت نسیم ریح
رحمان و فیض خدای جهان ظهور ایدر کده سنبل کی قابل فیض اولان مرید کلاله
کبر و غروری و عجب وجود بشریه بی نورنی کسر و محو و ناب ایلر شول وقت که
حضور پیران حقیقده و مجلس مهبط ملائکه اهل معرفده اول کلاله یک راجحه سی
ظاهر اولور که اظهار وجود و اظهار فضل و معرفت ایلیه

چو ز کرد خوان نگویند فلک طمع مکن ای دل * که بی ملالت صد غصه بیت نواله برآید *

فلکک منعکس اولش سفره ستم اطرافندن ای کو کل امید ایله که بوز غصه ملائیسز
بر نواله حاصل اولور (مفردات) (ز) من (کد) (اطراف) (خوان)
سفره (نگون) (دویمش) (فلک) (م) (طمع) (م) (مکن) (ایله) (ای دل) (ای کوکل)
(بی ملالت) (ملائیسز) (صد) (بوز) (غصه) (م) (یک) (بر) (نواله) (لحم) (برآید)
حاصل اولور (معنای اشارتی) دنیا و آخرت ظاهر و باطن نم لایحه صیه ایدر
ووصول مشایخ عظامک کشاد ایلدینی سفره محمدیه ده در بو خسه منعکس و تپسی

اشافی

طوتار کنار دن اوتلش مصرع اولک آخر بی طبع مدازد لادوین و امید توان داشت دین خراب ناموزون باز مشرق عافیه خنهما

(شکایت شب هجران نه آن حکایت حالست * که شمع زبانش بصد رساله برآید) شکایت شب هجران اضافی لایه لدر یعنی
شکایت شب هجرانه مصدر یک مفعول انه اضافی در حکایت حال اضافی شده بویه در ککه حرف بیانت شده یا حرف
وحدت بیانش شین هجران حکایت حاله راجحه در بصد رساله برآید متعلق در برآید بوند حاصل اولور دیکدر
محصول بیت * هجران کیه ستم شکایتی اول حکایت دکلدر ککه برشمه وزره می بوز رساله

۵۴۵

و کتایله حاصل اولور یعنی شب هجران

حکایت حالی دفتزه و رساله لدر صغر
منه سنده شمعده اولان هجر و حدت
ایچون در دین زانده سوبلش (کرت)

چونو ح بی صبر هست برغم طوفان *
بلا بگرد دو کام هزار ساله برآید

کرت تاضیری مناده صبره مفید در کر
صبرت هست نقد برنده مصرع ثانی

جواب شرطدر * محصول بیت * اگر لوح
بغیر کی طوفان غنه صبرک واریبده سنده

بلادور و یک بیلای مراد حاصل اولور
یعنی روز کارک شدت و حدت صبرایک

سبیلهر مراد ال ویر مصرع اولور
غم لفظی ایراد ایلیله اوزان احوالندن

خافلر ایش هزار ساله چور دینده
حضرت نوح پیمبرک عمره اشارت وار

(بسی خود توان ردی بکوه مقصود
خیال بود که این کاری حواله برآید)

بی بونده بول وایز مناسه درو بردردن
مناسه در خیال بود تقدیری خیال

بود ایلی که حرف بیان این کار یعنی
کوه مقصود بول ایلیک حواله اصلده

حواله تقدیری ایلی * محصول بیت *
کشی کنده سبیل کوه مقصود

بول ایلیک ممکن دکل خیال بویه ایلی
که بایش تقدیر خدایه حواله سز حاصل

اوله اما بویه دکل بلکه جج امور حکم
فضا و قدره موفودر آسز اولماز

مصرع اولور بی لفظی ایراد ایلیشز
بحر بخشک اوزانی بیانی تشخیص ایلیز

ایش (نسیم اعطف تو کر بکدر بترت
حافظ * زخاک کالبدش صد هزار ناله

برآید) نسیم لطف اضافت بیاید در و تویه
اضافی لایه بترت حافظ با حرف صله

بکدرده متعلق و اضافت لایه در خاک
کالبد اضافتی بیاید و شینه اضافتی لایه در

کالبد کاف بحمیه و لا مک فحی و صله
جسمه درل * محصول بیت * ستم لطفک نسیمی حافظک تویه سنده مرور ایدوب او ضرر سه الک جسمی ترانندن

بوز یک ناله چیقار یعنی ستم لطفک نسیم جیات بولوب خاک وجود ستم هر رزده سی شوقندن ناله واقعه کله

قالک مجیدر و بعضی ارمی بالعکس در دیدار یعنی قال کالبد ک مریدر دیدار
جسمه درل * محصول بیت * ستم لطفک نسیمی حافظک تویه سنده مرور ایدوب او ضرر سه الک جسمی ترانندن

بوز یک ناله چیقار یعنی ستم لطفک نسیم جیات بولوب خاک وجود ستم هر رزده سی شوقندن ناله واقعه کله

قالک مجیدر و بعضی ارمی بالعکس در دیدار یعنی قال کالبد ک مریدر دیدار
جسمه درل * محصول بیت * ستم لطفک نسیمی حافظک تویه سنده مرور ایدوب او ضرر سه الک جسمی ترانندن

بوز یک ناله چیقار یعنی ستم لطفک نسیم جیات بولوب خاک وجود ستم هر رزده سی شوقندن ناله واقعه کله

قالک مجیدر و بعضی ارمی بالعکس در دیدار یعنی قال کالبد ک مریدر دیدار
جسمه درل * محصول بیت * ستم لطفک نسیمی حافظک تویه سنده مرور ایدوب او ضرر سه الک جسمی ترانندن

بوز یک ناله چیقار یعنی ستم لطفک نسیم جیات بولوب خاک وجود ستم هر رزده سی شوقندن ناله واقعه کله

قالک مجیدر و بعضی ارمی بالعکس در دیدار یعنی قال کالبد ک مریدر دیدار
جسمه درل * محصول بیت * ستم لطفک نسیمی حافظک تویه سنده مرور ایدوب او ضرر سه الک جسمی ترانندن

بوز یک ناله چیقار یعنی ستم لطفک نسیم جیات بولوب خاک وجود ستم هر رزده سی شوقندن ناله واقعه کله

(وله ايضا) (سروچان من چراييل چن نميكند * همدم كل نميشود يادسن نميكند) سروچان اضافتي نيانه چنان
 ۵۴۶

و حاصل اولور (مفردات) (ضمي) (معريلي) (وصل) م (نو) سن (كر) اكر
 (يكذرد) او قرايه (يا) (اللايه) (تربت) (قبر) (حافظ) م (ز) من (خانك) لطيف
 (كالب) (قالب) (ش) (ضمير) (صد) (بوز) (هزار) يك (ناله) (فرياد) (وفغان) (برباد)
 چيغه (معناي اشارتي) يارب تنك توفيق و عنايتك حافظك قهره تنك و صلتك
 نجي اسرسه يعني كركله ناله كه و وصل ذاتك ابر سه مظهر تجلي اولان روي
 قالبك خاكندن بوجيبات بشريه ده محبوب قالد بغي ايچون صد هزار ناله
 و فرياد و وفغان چيچار و حاصل اولور

سروچان من چراييل چن نمي كند * همدم كل نمي شود ياد سن نميكند

بم نازله صالتيي سروم نيچون چنه ميتل ايلز كله همدم اولز سمن ياد ايلز
 (مفردات) (سرو) م (چنان) صالتيي (من) بن (چرا) نيچون (ميتل) م
 (چن) (باغ) (نميكند) (ايلز) (همدم) (بولداس) (كل) م (نمي شود) (اولر) (ياد)
 ذكر (من) بر آق چيچك (نميكند) (ايلز) (معناي اشارتي) كند و به و صلت و فرياد
 ايچون كرمند صراط مستقيم وضع ابدجي و ضي من العالمين اولوب خلقك
 كند و به طاعت و عبادت و محاسن اولجي محبوب حقيقي قلب مؤمن كند و لك
 نجاسته محمل و باغ و صلت و انبساط ايچن ايكن عجب نه سيدن رياض قلبه نظر
 عنایت بيورنه نه يوزدن بزم دماغ جامه فبض و تجليسي همدم ايلز و كرمند
 بخش بيورديني صفوت خاطري و جلاله مرآت مجلا قلابي قلبي نيچون ياد ايلز
 و قاب عشق تجلي رجاندن نيچون بهره مند اولز

چن نادل هرزه كرد من رفت بچين زلف او * زان سفر دراز خود ياد وطن نميكند

ناكه بنم عبت يره كزي كوكلم انك زلفي بوگنه كند ي كند و لك اول اوزون سفرندن
 وطني ياد ايلز (مفردات) (نا) (حتي) (دل) (كوكل) (هرزه كرد) عبت يره كزي
 (من) بن (رفت) (كيدني) (با) (لاملايه) (چين) (كوكلم) (زلف) م (او) ضمير
 (ز) من (آن) اول (سفر) م (دراز) اوزون (خود) كند و (ياد) ذكر (وطن) م
 (نميكند) (ايلز) (معناي اشارتي) فبا صند بخل و قدر نظر عنایت بيورلوب قلبك
 تجلي الهيه دن بهره مند اولندي بغي اول سيدند كه بنم وطن اصليني فراموش
 ايدوب فاني دنياك محبتله حقدن غافل اولوب افكار فاسده اله عبت يره مشغول
 اولجي كوكلم مقصودي اولان ظاهري قوبوب ظل و خيال اولان مظهر ظلت
 كونه متضاعفه كيدنيكند و اول كند و لك كيدني اوزن و صوكت و طول
 امل سفر نه شدن و وطن اصليني ياد ايلديكند و عالم ارواحي بلکه جناب قدسي
 خاطر نه كوردنيكند

چن دل باميد وصل او همدم جان نمي شود * جان بهوای کوی او خدمت نمي كند

كوكلم انك و صالتي افنديله نيانه همدم اولز جان انك محله سي محبتله تنه خد متايلز
 (مفردات) (دل) (كوكل) (يا) (اللايه) (اميد) م (وصل) م (او) ضمير (همدم)

چن بولداش
 اميديله جان به يار اولان يعني جان به اعتبار ايلز جان دخی تنك محلك آرزو سيله تنه خدمت ايلز يعني تنه استغنا ايلز

(پيش كان ابرو يش لابه همي كم ولي * كوش كشيده است ازان كوش بن نميكند) پيش كان ابرو يش اضافتي لاميه و يانيله ادر
 لابه بونده عناق معنا منه در يعني بالخلق كوش كشيده اصل كلام كوش كشيده است در ضرورت و ز نيچون شيني
 حذف ايلشدر اصطلاحا كند و قولني يورلش ديكدر زيرا كشيده بونده ميني للمفعول معنا منه در يورلش ديكدر ازان بونده
 ۵۴۷

بولداش (جان) م (نمي شود) (اولر) (جان) م (يا) (اللايه) (سوي) عبت
 (كوي) محله (او) ضمير (خدمت تن) م (نميكند) (ايلز) (معناي اشارتي) كوكل
 شواغل اكونيه دن يك اولوب واصل الى الله اولتي اميديله جان به توجه الى الله همدم
 اولز جان اول جناب قدسك هوي و محبتله تنه خدمت ابدوب تني و فني شريعت
 محمديه اوزره يورتمز (تجسهم) (جسم) و قلوبهم شني آيت كرمه سي سر نجه دل
 و جان و تن توجه الى الله اتحاد اوزره اولد قه مظهر عنایت و جناب
 حقه و صلت بوله من

چن پيش كان ابرو يش لابه همي كم ولي * كوش كشيده است ازان كوش بن نميكند

انك كانه مشايه ابروسي او كند دلم نضرع ايلزم لكن قولاق چكلمشدر اول
 ميدن بكا قولاق ايلز (مفردات) (پيش) (اولك) (كان) (اي) (ابرو) (قاش) (ش) (ضمير
 (لابه) (بالوارق) (همي) (دلم) (كشم) (ايلزم) (ولي) (لكن) (كوش) (قولاق)
 (كشيده است) (چكلمشدر) (ازان) اول ميدن (كوش) م (عن) بكا (نميكند)
 ايلز (معناي اشارتي) استعذ بالله (ما زاغ البصر وما طغى) آيت كرمه سي سر نجه
 ذات يك خدا به توجه تام اليه و مراجع روح اليه مقام قاب قوسينده فرياد تام
 و وصل رب الانام حاصل اولتي ايچون دلم نضرع و نياز اوزره حذب حقه ياوردم
 لكن غيرك كلاليله قولاق چكلمشدر و حين توجهده كلام ماسوايه ميل قلبه شغل
 و پرده و حجاب اولشدر اول سيدن بكا قولاق ايلز يعني نضرع و نياز برمي قبول
 ايلز كه بشراشره توجه بولناشدر

چن دي كلفه زطره اش كردم و از سرفوس * كفت كه اين سياه كز كوش بن نميكند

دون محبوبك طره شدن بر شكابت ايلدم و لطيفه او چندن محبوب ايندي كه بواكري
 قره يعني زلف بكا قولاق ايلز و سوزي دكلز (مفردات) (دي) (دون) (كلفه) (شكابت
 همز و حديه) (ز) من (طره) (اولك) (صاح) (ش) (ضمير) (كردم) (ايلدم) (از) من (سر)
 اوج (فوسر) لطيفه (كفت) (ديدي) (اين) (بو) (سياه) م (كز) (اكري) (كوش)
 قولاق (عن) بكا (نميكند) ايلز (معناي اشارتي) دون در كا حقه تجليات صفات
 الهيه لك آثاري اولان فيوضات ربانيه لك عدم ظهورندن و انقباض و استنارندن
 شكابت و نضرع و نياز ايلدم يارب بو پرده لري قالد و بری جناب عزتكندن فبض
 بلا واسطه احسانيله سرور و تجلي دائمي الهيه ميور ايلديم جناب حق اطف
 و كرم الهه بيوردي كه بواتوار تجلي و اسرار غيبه متعالي و راي عقده اولان مقتضاي
 حكمت ازليهم و نحن قسمناه اولان تقدير لم يزل اوزره ظهور ايلز همان حضور
 حقه كند اراده ي محو ابدوب تسليم اوزره نياز كر كدر

چن چون ز نسيم مي شود زلف بنفشه برشكن * وه كه دلم جو ياد آن عهد شكن نميكند

چونكه باد نسيم بنفشه لك زلفي برشكن اوله واه كه كوكلم نه نيچون اول عهد شكني
 ياد ايلز (مفردات) (چون) (چونكه) (ز) من (نسيم) (باد) (شكر) (مي شود) (اوله) (زلف) م

ايدجي معناسته * محصول بيت * چونكه نسيم صبادن زلف بنفشه برشكن اوله يعني بنفشه آجيلوب اول بهار اوله حيف كه
 كوكلم نيچون اول عهد شكن جاتاني آكاز يعني شكن زلف بنفشه كور بچك كوكلم عجايبه اول نقض عهد ايلين جاتاني
 آكاز ظاهر در كه كوكلم اذن كلي اذا اله متاذي اولشدر كه بهار زماننده آني آكاز

(ساقی سیم ساقی من سکر همه درد میدهد * کبست که تن چو جام می جده دهن نمیکند) ساقی سیم ساقی ساقی

۵۴۸

(بنفشه) م (پر) طلسم (شکن) بوکلم (وه) ادات تحسر (نلم) کوکلم (جو)
چونکه و نچونکه (یاد) ذکر و فکر (آن) اول (مهد شکن) عهد قریبی بوشکن
شکنند امر در (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای عاشق بپایه جله ظهورات
آنچو حکمت و اراده خدا اوزره اولدین کورسکه وقت سهرده ماسودن تجرید
ایله درگاه حقه تضرع و نیازدن پیدا اولان فیض ربانی انکشاف و انشراح
سبب اولدجق ایکن اول فیض رخسارین بنفشه نلک صبا لندن دورلدیکی کی قلب
عارف بو کلوب و مفضض اولوب عکس تنبیه و روشد آثار تسلیم اتی حقدن
کوروب اضطراری ترک ایلدیر و آه و حیف بکا که اول عهد کسرا دیچی و هن بتلری
فسخ ایدچی قادر بچونی خاطر کتوروب منسل اولدق المناک اولدق و سبب
الاسبابی کورمدک سبی کوردک

ساقی سیم ساقی ما کر همه درده دهد * کبست که تن چو جام می جده دهن نمیکند

بزم سیم ساقی ساقی اگر دوکلی درد ویره کیدر که جام می کی تنی جله دهن
ایلز (مفردات) (ساقی) م (سیم) کومش (ساقی) ایچک (ما) ز (ک) اگر (همه) جله
(درد) شراب طوریسی (میدهد) ویره (کبست) کیدر (ن) م (جو) مثل (جام)
قدح (می) شراب (جمله) م (دهن) اغز (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای
عاشق بو گونه تسلیم اولمی که انوار ذاتیه سیله هنلی موز قلیچی و شراب عشقه
عاشق صادقلری مست مدام قلیچی ساقی حقیقت اگر بزی (اشد البلاء علی الایمان)
سر نیجه دایم بلالره گرفتار ایلله و درد شراب عشقی احسان ایلله فنی عاشقده که
تنی جام می کی جله قدح ایلز یعنی قلبا و قابلا درد عشقه و بلا و محنت محبو به تحمل
ایلز البته شرط عشق بلا به تحملدر که (کل ماجاه من المحبوب محبوب)

خلطه سایی شد صبادامن پاکت ازجه رو * خاک بنفشه زار رامشک خن نمیکند

باد صبا خلطه از بچی اولدی سنک پاک دامنگ نه سیدن بنفشه زارک خاکنی سنک
خن ایلز (مفردات) (خلطه) خوش فقولو سنه لردن ترکیب اولمش طیه دیر
(خلطه سایی) اول طیبی از بچی (شد) اولدی (صبا) م (دامن) الک (پاک) م (ت) ضمیر
(ازجه رو) نه بوزدن (خاک) طیارق (بنفشه زار) بنفشه بری زار ادات مکاندر
(را) ادات مفعول (مشک) م (خن) بر شهر (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی)
یارب حال پریشانمزه معترف که جیم عیو عزدن ماعدا وجود من ذنبی حجاب
یونشدن بزه کفایت ایدر لکن سنک فیض و احسانکله عاشق لک دماغ جانی رخ
رجان ایلله مطیب اولمش ایکن معلل بالاغراض اولمان دامن عفو ک عجب نه سیدن
بری ستر ایلوب خاک بنفشه زار کی سنک خانه نچلیک اولان روضه فلجیرک خاکنی
سنک خن ایلز و رخ رجان ایلله مطیب قیلز و زیجیاره (ن) دخی کرم و لطفتدن
نه سیدن مسرور ایلز و یک رحمت واسعه سنسندن امیدم کسزم بزی دخی مسرور
ایدران شاه الله تعالی

بامه

(بامه) عطر دامت آیدم از صبا عجب * کرکدر تو خاک رامشک خن نمیکند) عطر دامت اضافتی لامیه (در کز)
حرف بیان کدر تو اضافتی لامیه در کز اسعدر کچمه و اوخره معنایست * محصول بیت * سنک انکلیک بوقیدر
قوروسله صبادن یکا عجب کاور سک سنک کچوب کنککدن طیراضی سنک خن ایلز یعنی صبا سنک انکلیکدن صطرا کوب
کدر کا هک ترانی سنک خن ایلز یکی یکا عجب کاور ز را سنک دامنگدن صبا فی سنک و عتبر بفار (دست کش
جفا مکن آب رخم که فیض ابر * بی مدد سرشک من درعدن نمیکند) دست کش جفا اضافتی لامیه در دست کش مغلوب
و متهور معنایست استعمال ایدر آب رخم

۵۴۹

بامه عطر دامت آیدم از صبا عجب * کرکدر تو خاک رامشک خن نمیکند

سنک دامنگد دوکلی عطر ایلله یکا صبادن عجب کاور که سنک مرور کدن خاکی
سنک خن ایلز (مفردات) (با) لاملایه (همه) جمله (عطر) رایحه طیه
(دامن) الک (ت) ضمیر (آید) کاور (م) یکا (از) م (صبا) م (عجب) م (ز)
من (کدر) مرور (تی) سن (خاک را) طیراضی (مشک) م (خن) م (بر شهر)
(نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) ای رجان دنیا و رحیم آخرت اولان تو اب و رحیم
بو قدر مخلوقی نم لایحصالک ایلله متم قلوب ودا من عفو ک ایلله ستر ایلوب و هر بر
حزنی بملد بهم ایلله فرج باب و عطر احسانکله دماغ جانلرین سنک ناب انمش
ایکن ای فیض بیدر بع اولان و یکا سنک فیضکدن عجب کاور که سنک نظر هنایتک
بو خاک ایلله یکسانی نچون سنک خن ایلز

دست کش جفا مکن آب رخم که فیض ابر * بی مدد سرشک من درعدن نمیکند

بوزم صوبی جفا نک دست کشله نقصان ایلله ز را ایلز فیضی بنم کوز یکا با سنک
مدد نسر درعدن ایلز (مفردات) (دست کش) شول ایدر که دلچی کور دلچی بی انکله
اوب کیدر (جفا) م (مکن) ایلله (آب) صو (رخ) کافق (که) ز را (فیض) دوکاک
(ار) بوات (بی) تی (مدد) یاردم (سرشک) کوز بانی (من) بن (در) انجو
(عدن) بر شهر (نمیکند) ایلز (معنای اشارتی) یارب کرم و عنایتکله بزی اکرم
مخارقات و مظهر هدایت قلش ایکن نفس و شینا نلک شفا سی ایلله بزم بوزم
صوبی نقصان ایلوب بزی خوردن ایلله ز را عاشق قولار بکه اول قدر شرف
و بردک که نسیان باغوری بحر عدله صدق افزینه کیدوب درعدن اولسی بر یوزنده
سنک درد عشقکله یکا ایلز عاشق لک وجودی و انلرک کوزی باشی بر کانه در انلر اولسه
عالم خراب اولور پیوردک

کشته غمزه نوشد حافظ ناشیده شد * تیغ سزاست هر کرا درد سخن نمیکند

نصیحت قبول ایتمش حافظ سنک غمزه کل مقبول اولدی هر کیم که اکاسوز تاثیر
الز تیغ لایقدر (مفردات) (کشته) منقول (غمزه) کیرک و کوز ایلله اشارت
ایتمک (تی) سن (حافظ) م (ناشیده) قبول ایتمش (شد) نصیحت (تیغ) قلیج
(سزاست) لایقدر (هر کرا) هر کیم که (درد) مراد تاثیر (سخن) سوز (نمیکند)
ایلز (معنای اشارتی) نصیحت قبول ایتمی حافظ یارب سن خیراتک حلیک مقبول
و مقبر و سر کرداتی اولدی هر کیم که اکا نصیحت کار ایلز ناقص در تیغ لایقدر
عادلان الله من القص والخللان

دل مایه دورو بیت زچن فراغ دارد * که چوسرو پای بندست و چو لاله داغ دارد

بزم کوکلر سنک بوزک دورند چندن فراغ طوتار ز را سرو کبی پای بندد و لاله کی
داع طوتار (مفردات) (دل) کوکل (ما) ز (با) ظرفیه (دور) زمان (روی) بوز
(ت) ضمیر (ز) من (چن) باع (فراغ) استغنا (دارد) طوتار (که) ز را (جو)

دل

۱۳۸

قافیه ضرورت تیغون * محصول بیت * بند ایشیدوب دلکین حافظ سنک غمزه مقبول اولدی یعنی سوز قبول ایلد یکچون سنک غمزه
قتلک آتی قتل ایسه لایقدر ز را تیغ لایقدر هر کیمه که الک سوز دردی اولما یعنی سوز در دلسی اولوب سوز قبول ایاماته قلیج لایقدر
پس حافظ بند و نصیحت قبول ایلد یکچون اکا تیغ لایقدر مصراع نایک معنایست هر کیمه که سوز تاثیر ایلز تیغ لایقدر دیوب
و منه سنده در ده صاف اولمق اولی و اظهر در دیوب و درد بوند تاثیر معنا سنده در دین درد سخنن خبر دار دکل ایش
(وله ایضا) (دل) مایه دورو رویش زچن فراغ دارد * که چوسرو پای بندست و چو لاله داغ دارد) دورو ز را بش با حرف
ظرف دارده متعلق دور بوند زمان معنایست در و جا زدر که دور رودن مراد دور حسن

و جمال اوله اگر چه که دو یک تدویر شده اشارتین خالی دکل ایهام طریقله شین خیر جانانه راجع در فراغ دارد فراغی وارد یکصد زبیر دارد بونک کی برده وجوددن و وار اقدن عبارتدر که حرف تعلیل و حرف تشبیه پای بند باغی باغی دیکدر داغ دارد داغی وار دیکدر بو غزل تمام بوله کلور * محصول بیت * بزم کوکلر جانانک روی دورده چندن فارغدر یعنی چن * سیرندن فراغی وار بر سر وی کی کوی جانانه بای بندر و لاله کی آتش روی جانان اله داغدار در یعنی دلده عشق جانان داغی وارد در چن سیرنه وارغه خود جیح جیهندن فراغ حال و بال کرک (سرما فرونیاید بکمان ابروی کس * که درون گوشه کبران ز جهان فراغ دارد) فرونیاید

مثل (سرو) م (پای بند) باغی باغلو (است) در (جو) مثل (لاله) م (داغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (وینی وجه ریک ذوالجلال والا کرام) آیت کریمسی سر نیجه ای ذات شریفی باقی اولان دریم زیجیاره که سنک نظر عنایتک اولدینی مدتیجه بزم کوکلر سنک صفات شریفه که متصف اولوب باغ عادن فارغ و مستفیدر ز را کوکلر سنک عشق و محبتکه سرو کی پای بند و جمال را سخن کی ثابت و محکمدر و لاله کی آتش عشقه کلک داغی طوتار

سرما فر و نیاید بکمان ابروی کس * که درون گوشه کبران ز جهان فراغ دارد * کیمه نیک کانه بکر واروسته بزم باشنر اشقی کلز را نازک دنیا اولان اهل خلوتک درونی جهانندن فراغ طوتار (مفردات) (سرما) بزم باشنر (فرو) اشاقی (نیاید) کلز (با) للملاسه (نن) بای (ابرو) فاش (کس) کیمه (که ازیر) (گوشه کبران) گوشه طوتار (ز) من (جهان) م (فراغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب سن محبوب حقیقتک بز عاشق شیدال بکه عون و عنایتی اولد قبحه ایکی جهانک محبو بلرینه باشنر اککز و کال استغسانده اولوب بصیرا و بصیرناسنک غیری به ذره مفداری زبغ و میل الماز ز را سنک عشقه کلک گوشه نشین و قلبنده نور یقین اولان عاشقک درونی جان و جهانندن فراغت طوتار

ز بنفشه تاب دارم که ز زلف اوزنددم * تویسه کم به این که چه در دماغ دارد * بنفشه دن حرارت طوتارم که نازک زافندن دم اوورسن آریها لوسیهی کور که دماغنده نه سودا طوتار (مفردات) (ز) من (بنفشه) م (تاب) حرارت (دارم) طوتارم (ز) من (زاف) م (او) ضمیر (زند) اوور (دم) نفس (تو) حر (سینه) م (کم بها) اکک بهالو (بین کاه) کور که (چه) نه (در) فی (دماغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) حضرت خراکشات عایه افضل العیبات صلی الله علیه وسلم افندیمزک صحبتی برکاتندن و انوار آینه قلب ظهوری الهیسی انکاسندن مرند اولان کاتب وحیک قاتنه رسول علیه السلام اوزرینه نازل اولان قرآن کریمدن بعضی قرآن منعکس اولوب افندیمز صلی الله علیه وسلمک فراتن اشد بکی قرآن موافق بواجبی بندخی محل وحیم و یغمیم دیو دعوی کاذب الیه مرید و درگاه حقندن مر دود اولدینی کی مشایخ و اهل الله صحبتندن بعضی کندویه اثر فیض الهی منعکس اولفته بندخی محل فیض و عشق و معرفت اهلیم و متصف بصفات الهام دیو دعوا ایدن مدعی حرارت طوتارم و بعضی ایدرم و دیرم کسن بهاسی نقصان و قلبی سیه نادانی کور که دماغنده نه سودا طوتار و نه عجب فرور و بی ادراکدر

شب تیره و سیاهان بکجا توان رسیدن * مکر آنکه شمع رویت برهم چراغ دارد * فرا کو کیمه و بیابان قنده مقصوده ایر شمع ممکندر مکر اول وقت ممکندر که سنک بوز یکک شمعیم بنم بوله چراغ طوته (مفردات) (شب) کیمه (نیر) فرا کو (سیاهان) استرچول (بکجا) قنده (توان) ممکن (رسیدن) ایر شمع (مکر) م

اولامیه در برهم با حرف صله چراغ دارد چراغ طوتار * محصول بیت * فرا کاک کیمه و سیاهان دخی تره بد ایر شمع اولور یعنی شب ظلت هجران و سیاهان فراق جانان حال بویه ایکسن ز به واصل اولیق ممکندر مکر اول زمانکه شمع زویی بنفشه بوله چراغ وصال طوته یعنی اول زمان مراده وصول بولی ممکندر که شمع رویتی نیجلی ایلیه وصال چراغی اوکزه و بولمز طوتوب همدایت ایلیه

(من) و شمع و صبحگاهی سزدار بهم بکیریم * که بسوختیم و از مابت ما فراغ دارد) صبحگاه صبحا وقتی ویا حرف نسبت بهم بری بر بزمه بکیریم یا حرف

(آنکه) اول وقت (شمع) موم (روی) بوز (ت) ضمیر (با) للملاسه (ره) بول (میم) ضمیر (چراغ) م (دارد) طوته (معنای اشارتی) بوطالم استلاده ظلت بشریه ده با خصوص صحرای عشقه مالانهایه عقبات و مهالک و ادایکن بلا استعداد قوری دعوی کاتب الیه خود بخودانه محل فیض اولوب مقصود حقیقی به ایر شمع قنده ممکندر مکر اول وقت ممکندر که یارب سنک نظر عنایتک و توفیق و هدایتک بولمز چراغ طوته و زه عون ایلیه

من و شمع صبحگاهی سزدار بهم بکیریم * که بسوختیم و از مابت ما فراغ دارد * بن و صباح وفتک شعی لایقدر اگر یله چه اغلیه وز که یاندق و بزم دلبریم بزدن فراغ طوته (مفردات) (من) بن (واو) مع (شمع) موم (صبحگاه) صباح وقتی (سزد) لایق (ار) اگر (بهم) یله چه (بکیریم) اغلیه وز (بسوختیم) یاندق (از) من (ما) بوز (ت) دلبر (ما) بوز (فراغ) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) شول و قنکه عنایت حق اولوب ظلت بشریه و حجاب غفلت محل فیض اولان قلبی احاطه ایدوب حقندن غافل و انوار تجلیدن محبوب اولیق چشم ظاهر و فیض صبحگاه صبحگاه انوار قدسیه الهیهی مشاهده اولان چشم بصیرم لایقدر اگر بیله اغلیه وز و المانک و محزون اوله وز که احتراقندن اشد اولان آتش افترا لاله یاندق و بزم دلبریم بزدن فراغ طوته و محبوب اوله

بچمن خرام و بنکر بر تخت کل که لاله * بنیم شاه ماند که بکف ایاغ دارد * چنه صالان و نظر الیه کلک تختی قنده که لاله شاهک مصاحبه بکر که الله ایاغ طوتار (مفردات) (با) للملاسه (چن) باغ (خرام) صالان امر در (بنکر) باقی (بر تخت) تخت یاننده (کل) م (لاله) م (با) للملاسه (ندیم) مصاحب (شاه) م (مانند) بکر (با) للملاسه (کف) ال (ایاغ) قدح (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای سالک سعی و مجاهده الیه باغ معرفت و فروضه و حده کبر و رفع حجاب ایدوب امان نظر الیه کور که جگری یانق عاشق صادق محبوب حقیقتک عنایت و توبه سنده شاهک ندیمی کی ال قدرت شاه حقیقی طوتار و جدا اولمز

سزدم چو ابر بهمن که در بن چن بکیریم * طرب آشیان بلبل بنکر که زاغ دارد * بکالا بقدر ابر بهمن کی بوچنده کر به ایدم بلبلک شوق و سرور آشیانی کور که زاغ طوتار (مفردات) (سزدم) بکالا بقدر (جو) مثل (ار) بولت (بهمن) اورنه قیش آبی (در) فی (این) بو (چن) باغ (بکیریم) اغایم (طرب) سرور (آشیان) بویه (بلبل) م (بنکر) باقی (زاغ) فرغه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) بکالا بقی اولان بودر که اورنه قیش آبنک بولودی کی کثرت بکالا کوز باغی دوکم و چوق اغایم بو عالم خراب اولوبی و ما اولوسی محقق و ثابت اولمشد که بلبل کی امرار الهیهی بیان و راه حقیقی عیان ایدیمی عارف و مرشد کاملر نظرندن پنهان او اوب زاغ کی جیفه دنیا طالی امرار دیتدن بی خبر مدعی و قشبان مشایخ انارک برینی

استقبال کریم فعل مضارع نفس متکلم مع الضمیر که حرف تعلیل و او حرف حال * محصول بیت * بن صباح وفتک شعیله لایقدر اگر یله اغلر سق ز را یاندق و بزدن بزم یعنی جانانم فراغ طوتار یعنی یاندق بزم ده مقید اولوب فراغت کوستور (بچمن) خرام و بنکر بر تخت کل که لاله * بنیم شاه ماند که بکف ایاغ دارد * بچمن خرام با حرف صله چنه صا این دیکدر ز و او حرف عطف بنکر بای تا کیده فعل امر بر تخت کل اضافتی لامیه و بیاید در که حرف بیان لاله مصراع ثانی به مرهون میداد و ماند خبری و بنیم خبره متعلق ندیم بونده مصاحب و ماسنددر شاهه اضافتی لامیه در ماند بونده بکر در دیکدر که رابط صفت بکف با حرف ظرف ایاغ صراحی که شراب قدح لارینک ایاقلیدر ز * محصول بیت * خطاب عام طریقله بیور چنه صالان و نظر الیه کل تختی قنده که لاله پادشاه مصاحبه بکر که الله ایاقلی قدسی اوله کلی پادشاهه و لاله مصاحبه که الله ایاقلی قدسی اوله آشیانه ایش (سزدم) چو ابر بهمن که در بن چن بکیریم * طرب آشیان بلبل بنکر (که زاغ دارد) بهمن قیش فصلک اورطه آینه دیر زدی و بهمن واسقندار من بواج آی قیش آیلر بنک اسیدر و چنه در بن چندن مراد دنیا در طرب آشیان ترکیب مزجی شتک یواسی دیکدر و بلبله اضافتی لامیه در زاغ قرغه و فوزهون * محصول بیت * بکالا بقدر اگر بهمن بولودی کی دنیا چنده اقلسم ز را بلبلک شاداق و شتک یواسی نظر الیه که قرغه و فوزهون طوتار یعنی علا و فضلا برینی جهلا و اشراف و عالی برینی ارازل

و اسافل طوتندی دیکدر و شعیله بکی زمانمورده اولدینی کی الله خیر و بره

(بفروغ چهره زلفت رو دل زند همه شب * چه دلاورست دزدی که شب چراغ دارد) بفروغ چهره باخرف مصاحبت و اضافت لامیه در فروغ ضیا واید تلق همه شب بهر شب مناسبه در یعنی هر کجبه چه بونده مبالغه افاده ایدر دلاور وصف ترکیب در آوردن یورگی دیکدر یعنی بهادر دزدی باخرف وحدت که رابط صفت باشب باخرف ظرف * محصول بیت * سنک زلفک هر کجبه کوکک بولنی چهره نک فروغله و ضیا سله اورزده عجب بهادر در بر او غریبه کجبه چراغ طوتار یعنی نه مبالغه ایدر ماهر بر او غریبه که کجبه ایدر راه زلفکی چراغله ایدر یعنی سائر او غریبه کی چراغ انکی البته آلوب صافه من تنگیم کمال خجندی بیور (بیت)

۵۵۲

طوتار وصال خیرینی فاسقار طوتار

بفروغ چهره زلفت رو دل زند همه شب * چه دلاورست دزدی که شب چراغ دارد * یوزک شعله سله سنک زلفک دوکلی کجبه کوکک بولنی اورزده عجب دلاور در شول پردزد که کجبه ایدر چراغ طوتار (مفردات) (با) للملابسه (فروغ) (شعله) (چهره) (بوز) (زلف) (م) (ت) (ضرب) (بول) (کوکک) (زلف) (اورز) (شعله) (شب) (کجبه) (چه) (نه) (عجب) (دلاور) (پهلوان) (است) (در) (دزد) (اوغری) (با) (وحدت) (بشب) (کجبه) (ایدر) (چراغ) (م) (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) (بارب) (مظهر) (انوار) (ذات) (اولان) (عارفان) (اصل) (ویر شدن) (کامل) (صادق) (قولارک) (کبر) (توب) (ظلت) (کون) (فساده) (مظهر) (فهرک) (اولوب) (مرید) (صادق) (کون) (بوان) (اورجی) (قلبان) (مشایخ) (منور) (لی) (اظهار) (اینگلک) (کجبه) (چراغ) (طوتار) (دزد) (دلاور) (کی) (عقلی) (مخبر) (قاجی) (برجیب) (امر) (در) (عجب) (سر) (و حکمت) (در)

بسر درس عشق دارد دل درد مند حافظ * که نه خاطر تماشاخانه هوای باغ دارد * حافظک درد مند قلبی عشق در سنت هوسنی طوتار که نه نسا خاطری نه باغ آرزوی طوتار (مفردات) (سر) (هوس) (درس) (م) (عشق) (م) (دارد) (طوتار) (دل) (قلب) (درد مند) (دردی) (حافظ) (م) (نه) (نق) (خاطر) (م) (نسا) (سوز) (نه) (نق) (هوا) (آرزو) (باغ) (م) (دارد) (طوتار) (معنای اشارتی) (بوعالم) (انلا) (اولان) (ظلت) (کون) (فساده) (درد مند) (حافظک) (قلبی) (انجی) (حضرت) (الله) (عشق) (در سنت) (هوسنی) (طوتار) (اول) (مشتهای) (نفس) (اولان) (تماشا) (خاطر) (ینی) (باغ) (و باغچه) (آرزو) (هوسنی) (طوتار) (الله) (بسی) (هوس)

وله ایضا

بشراب و عیش نهان چیست کار بی بنیاد * زدم بر صف دندان و هر چه بادا باد * شراب نهان و عیش نهان نهدر بنیاد سزایش در زلف صفت او رقی و انار فارشدق هر نه اولورسه اولسون (مفردات) (شراب) (م) (عیش) (م) (نهان) (کبر) (او) (جست) (نهدر) (کار) (ایش) (بی بنیاد) (عیش) (زدم) (اوردق) (بر) (علی) (صف) (م) (رندان) (عشق) (لا با لیل) (هر چه) (هر نه) (بادا باد) (اولورسه) (اولسون) (معنای اشارتی) (بوعالم) (فانیک) (دوانده) (سبب) (اولان) (شراب) (عشق) (الهی) (و حضرت) (الله) (انیس) (و جلیس) (اولان) (عشاقه) (خاص) (عیش) (معنوی) (نهان) (اولق) (نهدر) (بر عیش) (زلف) (عارفان) (عاشقانه) (شراب) (عشق) (و عیش) (منوی) (بی قیامت) (قدر) (باقید) (هر نه) (زمان) (اندر) (بر یوزدن) (دو کته) (اول) (وقت) (قیامت) (قوبار) (کرچه) (عاشق) (فلر خاق) (اوانده) (غیر) (معلوم) (کور) (نور) (اما) (معناده) (زیاده) (عالم) (در زلف) (انار) (فارشدق) (هر نه) (اولورسه) (اولسون)

بکره زدل بکشاوز سپهر یاد مکن * که فکر هیچ مهندس چنین کره نکشاد * کوککدن انضای دفع ایدر و فلکدن یاد ایدر زیرا هیچ مهندس فکر فکری بونجاین عقده بی چوزه مدی (مفردات) (کره) (دوکم) (ز) (من) (دل) (کوکک) (بکش) (ایچ) (ز) (من) (سپهر) (فلک) (یاد) (ذکر) (مکن) (ایا) (که) (زیرا) (ذکر) (هیچ) (قطعه) (مهندس)

هندسه

آرتق صفا بولدی پس رندلر فارشدق هر نه اولورسه اولسون (کره) زدل بکشاوز سپهر یاد مکن * که فکر هیچ مهندس چنین کره نکشاد * کره دو کم یاد مکن آنکه دیکدر که حرف تعلیل مهندس اسم فاعلدر در جرح باندن یعنی هندس هندسه دن بر مستقل علمدر علم هیأت و حسابه مبنی که مقادیر اشیا انکله بانور و فن رصد اکامو فو قیور اول اولیة فیضه رصد اولز * محصول بیت * کوککدن کرهی آج یعنی کوککدن عقده غنی و غصه بی کیدر دخی فلکدن یاد ایدر یعنی احوال و افلاک و حرکاتی که زیر هیچ مهندس فکر و فراستی بونجاین عقده بی یعنی مشکلی قبح ایلدی حاصلی کوککدن غنی کیدر و فلکدن

شکایت ایلر زیرا که حقنی فلک دکل خالقیدر و مهندس افلاک مقادیر و حرکاتی و یوز و جک در جات و د فانی و ثانی و ثالثه سنی عاشره به و از بجه یلور انجی نه جو هر نه کیفیت ایدوکن بیان خانی فقط (ز) انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ * ازین فسانه هزاران هزار دارد یاد (انقلاب زمانه اضافتی) مصدرک فاعله اضافه ایدر مراد تغییر زمانه در بلکه تغییر احوال و اطوار اهل زمانه در صکه حرف تعلیل چرخ مصرع ثانی به هر هون مبتدا و دارد یاد خبری و با قیسی خبره متعلق ازین بولک کی دیکدر تنگیم مرارا مرورا بشدر هزاران هزار بجه یک کره یک * محصول بیت * زمانه اهلک تغییردن عجب طومعه یعنی اهل زمانه احوال و اطوار ری متغیر اولدیفندن عجب ایدر زیرا فلک بولک کی بجه یک افسانه خاطرند طوتار یعنی اهل عالم بولک کی بجه یک قصه سی و افسانه سی یادند در ز را اهام متغیری جوق او قومشدر (قدح بشرط آدب کیزان که ترکیب * زکاسه سرچشید و بهمنست و قباد) بشرط آدب باخرف مصاحبت و اضافتی بیاید در قدح کیک مقدم مفعولیدر زان ادات تعلیل که حرف بیان ترکیبشین صبر قدحده راجعدر کاسه سر اضافتی بیاید و جشیده و ما بعدینه اضافتی لامیه در جشید و بهمن و قباد حضرت محمد دن اول کلسر پادشاهک اسمیدر تنگیم هر بر بی شاه نامه مفصل و مذکور در * محصول بیت * قدسی شرط ایدر طوتار زیرا انک ترکیبی مشهور اوج پادشاهک کله سی کاسه سندنر یعنی بولک اول تر ایدندر تنگیم عمر حیات بیور (رباعی) این کاسه که پس نکوش برداخته اند * بشکند و در رهگذر انداخته اند * زنهار قدیم رو بخواری نهی * کین کاسه زکاسهای سر ساخته اند (که) آکست که کاسوی کی بکار رفتند * که واقفست که چون رفت تخت جمرباد (که) آکست که بونده اسمدر کیم معنانه ایکچی که حرف بیان کاس و حضرت ابراهیم بیغمه سیرک نرودی آیدر و کی بر پاشاک اسمیدر که واقفست که بشه اسمدر کیم معنانه چون و او اصلیه ایدر اذات استفهامدر کیف معنانه تخت جم اضافتی لامیه جم حضرت سلیمان بیغمبرک اسمیدر تنگیم مکرر بیان اولادی

۵۵۳

هندسه و هیئت استادی (چنین) و نجلین (کره) عقده (نکشاد) آجیدی (معنای اشارتی) ای سالک همان باعث سعادت دارین اولان شراب عشق نوش ایدوب انواق روحانیه تحصیله سنی ایدر و کوککدن عقده بی و غنی دفع ایدر احوال فلکدن و حوادث دهردن فکر و یاد ایدر زیرا مهندس و هیئت و حکمت استدل بیک فکری دخی بونجاین عقده بی و مشکلات عالمی چوزه مدی و حل الیکه قادر اولادی

بز انقلاب زمانه عجب مدار که چرخ * ازین فسانه هزاران هزار داود یاد * زمانه نک انقلابندن عجب طومعه زیرا چرخ بوفسانندن بجه یک یک یاد طوتار (مفردات) (ز) (من) (انقلاب) (تغیر) (زمانه) (م) (عجب) (م) (مدار) (طومعه) (که) (زیرا) (چرخ) (فلک) (از) (من) (این) (بو) (فسانه) (حکا) (به) (هزاران) (بجه) (یک) (هزار) (یک) (دارد) (طوتار) (یاد) (فکر) (معنای اشارتی) (العالم) (متغیر) (حکمت) (بوجوق) (کندوبی) (ادر) (اکده) (عاجز) (اولدیفنی) (انقلاب) (زمانه) (تغییرات) (عالمه) (تغیر) (ایتمه) (اش) (ایه) (دوریه) (استعداد) (و برجی) (چرخ) (فلکک) (صاحبی) (پوش) (افسانه) (عالمه) (صفات) (متضاده) (سبله) (کل) (یوم) (هونی) (شان) (آبت) (کریمه) (سی) (سر بجه) (نجلین) (کونا) (کون) (ایله) (ظهور) (ایتمه) (ده) (در) (وصد) (هزاران) (هزار) (حکمتلر) (کوسترمده) (در) (لایسل) (عالمه) (فعل)

بقدح بشرط آدب کیزانکه ترکیب * زکاسه سرچشید و بهمنست و قباد * قدسی ادب شرط طوت اول سیدین کالک ترکیبی بواج پادشاهک باشی کاسه سندنر (مفردات) (قدح) (م) (با) (لاملابه) (شرط) (م) (ادب) (م) (کبر) (طوت) (زبانکه) (آند) (نکه) (ترکیب) (م) (ش) (صبر) (ز) (من) (کاسه) (م) (سر) (باش) (جشید) (و بهمن) (وقباد) (اوج) (پادشاهک) (اسمیدر) (است) (در) (معنای اشارتی) (بومظفر) (رحان) (مظفر) (نجل) (وقدح) (شاه) (سندنر) (عشق) (الله) (نک) (محلی) (قاب) (قدح) (ادی) (شرط) (طوت) (یعنی) (ظاهر) (باطنی) (آدب) (شرع) (ایله) (مؤدب) (قبل) (اول) (سیدین) (که) (اول) (صویری) (الشکل) (اولان) (فلک) (ترکیبی) (جشید) (و بهمن) (وقباد) (کی) (اول) (پادشاهک) (باشی) (کاسه) (سنت) (ترکیب) (خاک) (سندنر) (اگر) (آدب) (شرعی) (محافظه) (ایله) (قلبه) (ودیه) (اولان) (اسرار) (الله) (و اصل) (اوله) (یلور) (ایک) (عین) (سماد) (در) (اگر) (مجرد) (عناصر) (ترکیبه) (بحوف) (و خالی) (قالور) (ایک) (بواج) (پادشاهک) (باشی) (کاسه) (سی) (کی) (تراب) (و خراب) (اولور) (سین)

بکره زدل بکشاوز سپهر یاد مکن * که فکر هیچ مهندس چنین کره نکشاد * کیم یلور که کاسوی قنده کندیلر که واقفدر که جک تختی ایدر بجه کندی (مفردات) (کره) (کیم) (آک) (خبردار) (است) (در) (کاسوی) (بکی) (پادشاه) (اسمیدر) (بکجا) (قنده) (رفتند) (کندیلر) (کیم) (واقف) (م) (است) (در) (چون) (بجه) (رفت) (کندی) (تخت) (م) (جم) (بر) (پادشاه) (اسمیدر) (بر) (علی) (یاد) (یل) (معنای اشارتی) (اسمیدر) (بالله) (و ما) (خاق) (الجن) (ولانس) (الایبیدون) (آبت) (جليله) (سی) (سر بجه) (بوسریه) (الزوال) (اولان) (دنیا) (یک) (کلمه) (باعث) (خلقت) (انجی) (محصل) (معرفة) (الله) (دنیا) (نک) (عیش) (و عشرت) (و ملک) (وسلطه) (الدانوب) (عمری) (عقل) (ایله) (وهوای) (نفس) (ایله) (کچورمک) (روادکدر) (کرچه) (دیه) (سلطنتی)

۱۳۹

۱۳۹

محصول بیت * کیم اکاهدر که مروتوی قنده کندیلر کیم عالددر که حضرت سلیمانک تختی بل اوزره و یا به بجه کندی بل اوزره یعنی کندی تختی اولدیفنی جشیده و به فئا اولدیفنی جشیده رفت بر یاد بویکی معنای متضمد و حاصلی آلام دنیا به بوقدر اولو پادشاهک کالدی تیره به کندیلر و بجه اولدیلر دیکدر یعنی دنیا دار القادر بونده کان باقی قالیقوب البته کدیسردز و بر دخی کلبسردر (ز) حضرت لب شیرین هنوزی بینم * که لا به مبد مد از خون دیده فرهاد

زحسرت لب شیرین اضافت لایم در لاله میدهند متاع در هنوزی بنم چله معترضه که حرف بیان میدهند و ظاهر اولور مناسبه در خون دیده فرهاد اضافت لایم در

۵۵۴

سورناردن کاوس وکی پادشاهاری کی شلاکیم یازر یوفانی طاندن کنبدلر اما فده کنبدلر دوزخه می یوخه بهشته می دخی کیم واقدر که سلیمان علیه السلام تختی کی تختی اولان جم پادشاهنک تختی الیه نیجه کندی وحالی نیجه اولدی

زحسرت لب شیرین هنوزی بنم که لاله میدمدان خون دیده فرهاد

شیرینک لب حسرتن هنوز کورم که فرهادک چشمنی خوندن لاله بتر (مفردات) (ز) من (حسرت) م (لب) دوداق (شیرین) به مشوقه اسیدر (هنوز) الان (می بنم) کورم (لاله) م (میدد) بترو ظاهر اولور (از) من (خون) قان (دیده) کوز (فرهاد) شیرینک عاشقنک اسیدر (معنای اشارتی) استعجاب الله (ز) بن انسان حب الشهوات من النساء والبنین الخ) آیت کریمه سی سر نیجه محبت مشتهیات نفسدن ابتلا تیزین اولنل نسیبه واولاده و مال کثیره وخیل وانعام وحرره حاصلی بواشیه فایده محبت خصوصاً فتنه نسا که فرهادک شیریه محبت ایدوب آتک لبی حسرتن کوزل دن آقان قاندن لاله لریش ایکن اول محبت فایده دن کندوبه رفاده اولوب قاقبت سبب حسران و باعث ندامت اولشد رک (دیت) حق تعالی ایدوب سر خوردنی ماسوی الله محبت ایدوب

بیاینا که زمانی زی خراب شویم مکر سیم بکچی درین خراب آباد

کل کل بر زمان شرابن خراب اولم مکر بو خراب آباد بر کجه ایشلم (مفردات) (سیا) کل کل (زمان) م (یا) وحدتیه (ز) من (می) شراب (خراب) م (شویم) اولم (مکر) م (رسم) ایشلم (یا) للالبسه (کنج) خزنه (در) فی (این) بو (خراب آباد) معمر کورین ویران (معنای اشارتی) چونکه محبت ماسوی حسران وندامته سیدر ای مؤمن قدش کل کل یوفانی عاله بر زمان سی و غیرت الیه شراب عشق الهی نوش ایدوب اندن مست و خراب اولوب مبتلا اولد بفر فتنه دنیایی و مشتهیات نفس و هوای بلیه لم ویران توجه حقن جدا اولد لم مکر بو خراب آباد دیاده برخزیه اسرار خدایه و وصال جناب کبرایه واصل اولوب ایشلم و فتنه الله اهذه الکرامه بجای سیدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

مکر که لاله بدانت بی وفای دهر که نازاد و بشجام می زکفت نهاده

مکر که لاله دهرک وفاسر لغتی یادی که طوغدی وکندی جام می اندن قومدی (مفردات) (مکر) م (لاله) م (بدانت) یادی (بی وفا) م (یا) مصدریه (دهر) دنیا (تا) حتی (بزد) طوغدی (شد) کندی (جام) قدح (می) شراب (ز) من (کف) ال (نهاده) قومدی (معنای اشارتی) مکر شول کشی که توفیق ربانی به مظهر اولق الیه فلینده داغ آتش عشق الهی حاصل اولوب بودهرک وفاسر لغتی یلدیکه دنیایه کلوب آخرته کدنجیدک اندن عشق و محبت شرابی قومدی و عشق خدادن غیری رفته به سی ایلدی ماسوا به میل ایدوب

نمی

(نمی دهند اجازت می آید سفر) نسیم خاک مصلی و آب رگنا باد (اجازت نمی دهند که مفعول تا بیدر و مفعول اولی مراد بر سر سفر با حرف صله اجازت متعلق بر سفر اضنا فتی مصدرک مفعول اضافت بر نسیم خاک مصلی اضافت لایم در و او حرف عطف و آب موطوفدر نتیجه وایکسی نمی دهند که فاعلیدر و آب رگنا باد اضافتی لایم در محصول بیت سفر سیرینه بکا اجازت و بر عزز خاک مصلی نسیمی و آب رگنا باد یعنی بوا یکی به زیاده تعلیم اولدی فیهیون بونلری براغوب سفر سیرینه و سیاحت طالع کتم مصلی بیور دینی شیرازک نماز کا هیدر که آب رگنا باد یا نندن آثار اطراق باغبار و باغچه لر ایش غایشه مقبول بر ایش حاصلی شیرازک سیر انکاید و خواجه حضرتلرینک تر به شیر باغی نماز کا هده واقع اولش یازر و بترک به (رسید در غم عشق بجام نیجه رسید که چشم زخم زمانه بجان او مرصاد) عشقش خبری جانا نه راجع در بجام با حرف صله رسیده متعلق در آجه رسیدک فاعلیدر مصراع ثانی جمله دعایه و که حرف رابط دعا چشم زخم زمانه اضافت لایم در لایم در یعنی زمانه نک ضرری ایشیه دیکدر بجان او با حرف صله مر سده متعلق اوشهری جانا نه راجع در مر سده فعل نهی غالب ایشیون دیکدر مفعول دعادر محصول بیت چنانک عشق غنده جائه ایشن ایشدی یعنی چوق بلا و ایشدی که زمانه نک باور کوزی الیک جائه ایشیون یعنی بکا اندن هر نه بلا کور سه کاون همان الله انی جمیع بلا لدن امین ایلسون آمین (قدح مکبر چو حافظ مکبر به چنک که بسته اند بر ایشم طرب دل شاد) ایشم همز نک فقی و شبنک غمی فارسیده ایشم مناسبه عربی سبزه کاور طربه اضافتی بو به در دل شاده بو به در ایشم قیدی انکچوندر که چنک کرش برینه ایشم طارل محصول بیت حافظ کی قدحی طومر کچنک آواز به یعنی باده بجر سک چنک و چنک به ایج زیر شاد کواکی شاداق ایشیون باغشالو یعنی کوکل شاد اوانه ایشم طری دکلک کرک حاصلی کو کله مرور شاک ایشمندن کاور که چنک ایشمیدر ایشم طربن مراد چنک ایشمیدر (وله ایضا) درازل هر کو بغیض دولت ارزانی بود تا بد جام مرادش همدم جانی بود هر اول کیمسه که ازله دولت فیضه لایق اوله تا بد جام مرادش همدم جانی بود

۵۵۵

نمی دهند اجازت می آید سفر نسیم خاک مصلی و آب رگنا باد

بکا سیر و سفر اجازت و بر عزز خاک مصلی و آب رگنا باد نسیمی و آب رگنا باد صوی (مفردات) (نمی دهند) و بر عزز (اجازت) ان (مرا) بکا (یا) للالبسه (سیر و سفر) م (نسیم) سیریلی (خاک) طیارق (مصلی) نماز کا (آب) مر (رگنا باد) شیرازده بر اوماق آیدر (معنای اشارتی) بحمد الله کوشه وحدت و مقام عزتده معراج مؤمنین اولان نماز ملازمت و مداومت ایدوبکم خاک مصلاده بواندیم فیض الهی رگنا باد صویله دنس ظاهریدن پاکشدینی کچی سی وغیرت و توفیق و عنایت الیه ماسودن ال یو بوب الیک سبکوب خانه تجلی اولان قای تطهر ایتک الیه ایشدیکم علوم ربانی آدینی صیاحت قودقاری هوای نفس سیر و سفرینه بکا اجازت و بر عزز که من ثبت ثبت دینشدر

رسید در غم عشقش با شوق آجه رسید که چشم زخم زمانه به ایشان مر ساد

عاشقه مر و قدردن اول نسته ایشدی الیک عشق غندن ایشدی که عاشقانه زمانه نک زخمی و ضرری چشمنی ایشیون (مفردات) (رسید) ایشدی (در) فی (غم) م (عشق) م (ش) صبر (یا) للالبسه (عاشق) م (آجه) اول نسته که (رسید) ایشدی (چشم زخم) اصابت عین (زمانه) م (یا) للالبسه (عاشقان) م (مر ساد) ایشیون (معنای اشارتی) عاشق صادق عز و قدر عال و وصلت انوار جلال الله التعالیدن هر نه قدر شرف ایشدی به حضرت اللهک عشق غنده و ریاضات و مجاهدات الیه کوشه وحدت نیجه ایدوب چو قاروب مایه سعادت اولان محبت درد و اندیشه اولسی مبیله در که بونک کی عاشقانه کشودن و غیر بدن بد نظر ضرری ایشیون و حق تعالی عجب و غرور زینندن امین ایلسون صفا الله من شر النفس الامارة بالسوء

قدح مکبر چو حافظ مکبر به چنک که بسته اند بر ایشم طرب دل شاد

قدح طومر و شراب ایچمه حافظ کی مکر چنک ناله سبزه زیر اشاد کوکل طرب ایشیون اوزره باغششدر (مفردات) (قدح) م (مکبر) طومر (چو) مثل (حافظ) م (مکر) م (یا) للالبسه (ناله) م (چنک) و مشهور ساز (که) زرا (بسته اند) باغشالور (بر) علی (ایشم) م (طرب) سرور (دل) کوکل (شاد) سرور (معنای اشارتی) ای عاشق قدش شراب عشق خدای نوش الیه مکر حافظ کی درد عشقه و چنک کی قایق انین و ناله سبزه نوش الیه برادر عشق کندوبه شاداق و خوشاق اولان کو کل سرور ایشیون اوزره باغششدر که عاشقه غم و درد عشق الهی عین سرور و ذوق و صفادر

درازل هر کو بغیض دولت ارزانی بود تا بد جام مرادش همدم جانی بود

هر اول کیمسه که ازله دولت فیضه لایق اوله تا بد جام مرادش همدم جانی بود

واضافتی بیایه در ارزانی بودک مفعول صریحی یعنی خبری و اسمی تحتیده که به راجع ضمیر در ارزانی لایق دیده تا انتهای غایت ایچوندر الی معنا سته جام مراد اضافتی بیایه و شینه اضافتی لایم همدم مصاحبه در لایق بیایه در و یا حرم نسبت جائه همدم یعنی روحانی مصاحب شین ضمیر معنی جهته جانی به مقید در جاییش تقدیرند محصول بیت هر اول کیمسه که ازله فیض دولت لایق اوله یعنی هر کیمه که تقدیر بر زانیده عطیه دولت لایق اولمش اوله ایدو که مراد جانی اول کیمسه که جائه همدم و مصاحب اولور یعنی اول نیجه مراد دندن متفک اولور دیکدیر

(من همان ساعت که از می خواستم شد توبه کار * کتم این شاخ ارد هدیاری بشیانی بود) که حرف بیان خواستم شد
 بونده شد معصوم در اولی دیلمد معاشه توبه کار توبه بی دیکدر کار ادات فاعله درجی معاشه این شاخ یعنی
 توبه یاری بارا حاج حاصلی بونده توبه مراد درو یا حرف تنکیر بشیانی با حرف مصدر * محصول بیت * اول ساعته که
 بن میدن توبه کار اولی دیلمد دیدم

(مفردات) (در) فی (ازل) م (هر که) هر کیمه که (یا) للابسه (قبض)
 قلبه الهام ربانی دولتک (دولت) م (ارزانی) لایق (بود) اوله (تا) حتی (ابد) م
 (جام مراد) م (ش) ضمیر (همدم) یو اداس (جان) م (بود) اولور (معنای
 اشارتی) (قبل من قبل فی الازل) حدیث شریفی سرچمه هر کیم که عالم ازاده قبض
 بلا واسطه دولت عظمایه لایق اولدی و جوهر پاک روحده انوار تجلی ربانیه
 مظهریت بولدی بمون الله تعالی تا ابد مراد جامی انک جائنه همدم اولور یعنی
 سعادت ازلیه به مظهر اولان عصمت یاریده اولوب ابدی فیجلی ربانیه واصل
 الی الله او اور

من همان ساعت که از می خواستم شد توبه کار * کتم این شاخ ارد هدیاری بشیانی بود
 بن همان اول ساعت که می دن توبه ابدیجی اولی ایستدم دیدم توبه
 شانی اگر میوه ویره بشیانی اولور (مفردات) (من) بن (همان ساعت)
 هم اول ساعت (از) من (می) شراب (خواستم) دیله دم (شد) اولی
 (توبه کار) توبه ابدیجی (کتم) دیدم (این) بومراد توبه (شاخ) بودای
 (ار) کر (دهد) ویره (یاری) بر میوه (بشیانی) نادمک (بود) اولور
 (معنای اشارتی) شراب عشق الهی صاحبی مست و خراب و خور و ملوم
 بر تاب ایندیجی ایچون اول وقت که شراب عشقین توبه ایتمک ایستدم اما توفیق
 ربانی یشوب نه دیدم که بولدت و عشق الهی رعایت ازبدر هر نه قدر مشکل
 کورنور سه ده محمل کر کدر ز پرا سرمایه سعادت ابدی و عشق ترک ایدوب
 هوای نفس تابع اولی خسران ابدی و عاقبت بشیانی قدر

خود فرض ایتمه که سوسن کی آموزمه مجاهده براغم خرقه اوزره کل کی شراب
 رنگی مسلمانقیدر (مفردات) (خود) کندیم (کرتم) طوتمد و فرض ایتمد
 (افکنم) براغم (مجاهده) م (چون) مثل (سوسن) م (یا) للابسه (دوش)
 آموز (همچو کل) کل کی (بر) علی (خرقه) م (رنگ) م (می) شراب
 (مسلمان) م (یا) مصدریه (بود) بوراده استفهامیه در اولوری دیکدر (معنای
 اشارتی) بنه کندی کندیمه فرض و تقدیر و ملاحظه ایلمد که بو خلق ایچنده
 عشقه مست خراب و خور و ذایل اولقندن علما و صالحه کی آموزمه مجاهده
 براغوب صالحه تقلید ایدم دیدم بنه عنایت حق یشوب دیدم که بوزرق
 و رباعین شرک ایکن وجودک خرقه سی اوزرنده کل کی عشق و محبت رنگینی و صورت
 صلاحی اظهار ایدوب قلبک شرک ایله ملو اولی مسلمانقیدر دیکدر

بی چراغ جام در خلوت نمی یارم نشست * زانکه کج اهل دل باید که نورانی بود
 جام چراغ غنیمت خاوندن او نور مغه قادر دگم ز پرا اهل دلک بوجاغی کرک که
 نورانی اوله (مفردات) (بی) نئی (چراغ) م (جام) قدح (در) فی (خلوت) م

و نون خلافی قیاس اوزره زیاده اولمش قیاس نوری ابدی * محصول بیت * خلوتنه جام باده چراغانسز او نور مغه
 قادر دگم ز پرا اهل دلک بوجاغی نورانی اولی کرک حاصلی باده سز خلوت چکه مزم ز پرا باده خلوتک انکجه سی و نور سروریدر
 جام باده بی چراغ نشیبه ایدر بعض نسخهده بوییت واقع اولمش اگرچه که ایکی مصراع بری رینه مناسب دکل

(خلوت مارا فروغ از نور شمع و باده باد * وقت کل مستوری مستان ز نادانی بود) خلوت ما اضافتی لایسه در زرا ادات
 تخصیص بزیم دیکدر فروغ صبا و آیدنلق نور شمع و باده باد نور شمع اضافتی لایسه در و باده * مطوفدر شمع و اضافتی بیایه در
 باد اولسون دیکدر * محصول بیت * بزیم خلوتک صبا و آیدنلق شمع و باده نوریدن اولسون یعنی خلوت شمع و باده سز
 اولسون شمعین مراد محبو بدر حاصلی

(نمی یارم) قادر دگم (نشست) او نور مغه (زانکه) آندن که (کج) بوجاغی
 (اهل دل) اهل قلب (ایده که) کرک که (نورانی) م (بود) اوله (معنای اشارتی)
 معلوم اولدی که عشق خرابلقی عشقندن توبه ایتمدن و زرق وریا بولنه کندن
 یکدر اوله اولیجی هر چه باد آباد که خلوتنه و جلوتنه بن حضرت اللهک قلبه
 کرم و احسان ابدیجی عشق و محبت نورینک چراغک لما نسز او نور مغه قادر
 دگم ز پرا اهل دل کرک که هر فتنی کوشده ده اولورسه انوار عشق اظهار ایدوب
 (کالاهام بل هم اضل) اولان عوام و اهل هوا دن حذر ایدنه جکم دیو و یا و شرک
 بلا سنده اوغرا عمایدر

خلوت مارا فروغ از نور شمع و باده باد * وقت کل مستوری مستان ز نادانی بود
 بزیم خلوتک شعله سی باده شمع نوریدن اولسون کل وقتی مستور لایق
 نادانقیدر (مفردات) (خلوت) م (مارا) بزیم (فروغ) شعله (از) من (نور)
 م (شمع) چراغ (باد) اولسون (وقت) م (کل) م (مستوری) کبر لیسک
 (مستان) م (ز) من (نادان) جاهل (یا) مصدریه (بود) در (معنای اشارتی)
 ای بنم رحمان و رحیم اولان ریم سندن دیکدر که بزیم در انجمن اولان خلوتک
 شعله سی و صبا سی سست عشقک چراغ شمعک نوریدن دائم و ثابت اولسون
 ز براسن محبوب حقیقینک انوار عشقک تجلیسی وقتنه مستان شراب عشق الهی
 اولترک عوامدن کبر لانه جکم دیو و یا و شرک و مستور لایق ایتمک نا دانده سندن

مجلس انس و بهار و بحث عشق اندر میان * نسدن جام می از جانان کرانجانی بود
 انس و قرب مجلسی و بهار و اور تاده عشق بحثی اوله جانانن جام می الماسق
 کرانجانی قدر (مفردات) (مجلس) م (انس) م (بهار) م (بحث) م (عشق) م
 (اندر میان) اور تاده (نسدن) المی (جام) م (می) شراب (از) من (جانان)
 محبوب (کرانجانی) آخر چانی (یا) مصدریه (بود) در (معنای اشارتی) بوجام
 عا لده حضرت الله انس و قربیت تحصیل ایتمک و شراب عشق الهیه ایله
 تازه لوب کون بکون ترقی بولتی ممکن اوله و هر عصرده اور تاده بحث عشق و اسرار
 خدایی بیان ایدر مرشد کامله اوله رباضات و سعی و مجاهدات الهی حق تعالیدن
 مستعد اولان جام قلبه شراب عشق طلب ایتمک و المی آخر جانلوق و کسلانقیدر

همت عالی طلب جام مرصع کو مباح * ز درآ آب عنب یا قوت رمائی بود
 عالی همت طلب ایله دی جام مرصع اولسون عاشقه اوزوم صوبی باقوت رمایدر
 (مفردات) (همت عالی) م (طلب) طلب ایله (جام) م (مرصع) زینتلی
 (کو) دی (مباح) اولسون (ز درآ) عاشقه (آب عنب) اوزوم صوبی
 (یا قوت) م (رمائی) رمانه منسوب یعنی اجر (بود) در (معنای اشارتی)
 ای سرمایه سعادت ابدی اولان درد عشقک طالبی بو عشق الهیه تک حصونه
 ولقه الهیه واصل اولقنه ثابت قدم او افاقه عالی همت طلب ایله بو صورت ظاهریده

محبوب و باده سز اولسون دیکدر کل
 وقتنه مستور لایق مستور لایق یعنی برهبر
 کارانی نادانلق و جاهل لک دیکدر (مجلس
 انس و بهار و بحث عشق اندر میان *
 نسدن جام می از جانان کرانجانی بود)
 مجلس انس اضافتی لایسه و بهار تقدیری
 وزمان بهار در بحث عشق اضافتی
 مضدک دفعه لایه اضافتی اندر میان
 اور تاده دیکدر نسدن لایق حرف نئی
 سندن مصدر در پس نسدن المی
 دیکدر جام می اضافتی لایسه و نسدن
 مفعول صریحی و از جانان غیر صریحی
 کران جان وصف ترکیبی اقسا منددر
 و یا حرف مصدر آخر جانلوق دیکدر
 * محصول بیت * مجلسین مجلس انس
 وزمان بهار و عشق مجیده اور تاده بویه
 مجلسده و بویه حالده جانانن جام می
 المی آخر جانلوقند یعنی غلظت شالان
 و ثقلت طبعنددر یعنی جانانن جام باده
 آوب ایچماک زیاده دانه دنددر (همت
 عالی طلب جام مرصع کو مباح * ز درآ
 آب عنب یا قوت رمائی بود) همت عالی اضافتی
 طلب بیایه در طلب فعل امر مفرد
 مخاطب ایله دیکدر جام مرصع اضافتی
 بیایه در کو خطاب عام مباحش فعل
 نهی مفرد مخاطب اوله دیکدر کو مباحش
 اولسون دیو یعنی کرکز درآ رنده آب
 عنب اضافتی لایسه در اوزوم صوبی یعنی
 شراب باقوت رمائی اضافتی بیایه و یا حرف
 مصدر نسبت قرعزی باقوت دیکدر
 * محصول بیت * خطاب عام طریقله
 یسورر عالی همت اولغه طالب اول جام
 مرصع اولز ایسه ده یعنی جام اولی
 لازم دکل حاصلی بلند همت اول واکارانه
 وضع و ترتیب اولز سه اولسون ز برارنده باده
 توشه آب عنب یا قوت رمائی در حاصلی رنده

باقوت زمانیه مرصع جام لازم دکل اکا باده سرخ اهل و باقوتد باقوتی رمانیغه وصف ابدی ز پرا باقوتده مستعد اولان
 انار دانه سی کی رنگین و براق اولاند

(نیک نامی خواهی ای دل پادان صحت مدار * بد پستی جان من برهان نادانی بود) نیک نام وصف ترکیبی
اقتسامند نیز ای آبدی دیکدر و یا حرف مصدر خواهی فعل مضارع مخاطب نیک نامی مقدم مقولیدر صحت مدار مقدم
مقولیدر بد پست و وصف ترکیبی بر امری قبول اید یعنی یا حرف مصدر جان من اضافتی لامیه و نادانی حرف
نداسی محذوف برهان نادانی اضافتی لامیه درو یا حرف مصدر برهان دلیله دیول نادانته دیکدر * محصول بیت *

ای کوکل آد ایلکی ایسترایک یعنی
آدک ایلکله مشهور اولدین ایسترایک
بر امری لرله صحت طومعه یعنی بر امری لرله
اوتوروب طومعه ز بر امری لغی قبول
ایک نادانته دلیله حاصلی بر امری لرله
صحت اولندن اجتناب لازمدر تکیم
خواجه پور (بیت) پیامو زمت کیبای
سهادت * ز صحت بد جدایی جسانی
(اگرچه یلسامانی نماید کار ماسهلش
مبین * کاندین کشور کدایی رشک
سلطانی بود) سامان لفظ مشتکر اما
پونده اسلوب وقانون معنای در وی
ادات سلبدن پس یلسامان بی اندازه
وقانون دیکدر نماید پونده فعل لازمدر
کور بنور دیکدر کار ماضی لامیه در
سهل قولای دیکدر آسان معنای لفظ
هر بندرین ضعیف کاره راجه در و معناده
میته مقید در معینش تقدیرنده سهل مقدم
مقولیدر کاندین حرف تلیل کشور
اقلیم و ملک کدایی یا حرف مصدرله
مبتدا رشک سلطانی بای مصدرله خبری
رشک حسد و غیرت سلطانی به اضافتی
لامیه در بود پونده است معنای در یعنی
ادات زمانیه * محصول بیت * اگرچه بر امری
دور نسروند از سز کور بنور اما سن ای
قولای کورمه یعنی ذلیل و حقیر اعتقاد
ایله ز بر کشور ده کدایی سلطانلق
غیرتدیر یعنی کدال پادشاهل رشک
وحسد ایدر حاصلی طریق عشاق
ظاهرا اگرچه جزئی کور بنور اما سن
آنی جز اعتبار و اعتقاد ایله ز بر کشور
عشقده کدال پادشاهل رشک ایدر
(دی عزیزی گفت حافظ بخورد پنهان
شراب * ای عزیز من نه عیب آن که
پنهانی بود) دی دون عزیز کیبای
مقتاسنه درو یا حرف وحدت نه عیب
عیب دکل یعنی پنهان ایچمک

اولان زینت و افتخار و رغبت و اشتها سوله اولسون ز بر عاشق صادق عشق
و معرفت باقوت اجر در و ابکی جهان زینتدن افلاذر

(نیک نامی خواهی ای دل پادان صحت مدار * خود پستی جان من برهان نادانی بود)

ای کوکل نیک نامی ایسترایک بر امری لرله صحت طومعه خود پستی ای بنم جان
نادانته برهان (نیک نام) ابو آدل (با) مصدر به (خواهی)
ایسترایک (ای دل) ای کوکل (پادان) کتورله (صحت) م (مدار) طومعه
(خود پستی) کندی بکنجیک (جان من) بنم جان (برهان) دلیل (نادانی)
جا هلاک (بود) در (معنای اشارتی) ای کوکل اگر ابکی جهانه نیک نامی
و عزت و حرمت و اهل سعادتن اولای ایسترایک موتی اولان اهل دنیا لرله
وقطاع طریق اولان اهل هوازه صحت طومعه و اناره یار اوله اگر نصیحت قبول
ایغوب کندی رأیکله پور ایست عین ضلالتد ز بر کندی بکنجیک جاهلاکه
وضلاته دیکدر

(اگرچه بی سامان نماید کار ماسهلش مدار * کاندین کشور کدایی رشک سلطانی بود)

اگرچه بر امری لرله صحت طومعه کور بنور ایسترایک کدایی رشک
سلطان رشکدیر (مفردات) (اگرچه) م (بی سامان) روتقیز و حقیر
(نماید) کوریتور (کار ما) بر امری لرله (اندین) پونده (کشور) اقلیم
و ملک (کدای) فقیه (با) مصدر به (رشک) کونیک وحسد (سلطان) م
(با) مصدر به (بود) در (معنای اشارتی) ای طالب حق اگر چه بر امری
عشق الهی اولان صورتا خرافتد و فقر و فاقا اختیار اجتماع ناسک و اهل
هوانک نظر پهوده سنده اعتبار سز و روتقیز و حقیر کور بنور لکن سن ای
سهل طومعه و حقیر ظن ایله ز بر بوی نهایت اولان اقلیم عشقده وفاتی فی الله
و باقی بالله اولان اهل معارف کشورند عشق و معرفه الله ایله فقیر و ذلیل اولای
حاله سلطان اولندن بکدر که بولک کبی فقره پادشاهل دخی رشک وحسد انلشد

(دی عزیزی گفت حافظ بخورد پنهان شراب * ای عزیز من نه عیب آن که پنهانی بود)

دو بر عزیز ایسترایک حافظ پنهانی شراب نوش ایلای بنم عزیز اولیک دیکدر که
عیب پنهانی اوله (مفردات) (دی) دون (عزیز) م (با) وحدتیه (گفت)
دید (حافظ) م (بخورد) ایچر (پنهان) کبرلو (شراب) م (ای عزیز) م
(من) بن (نه عیب) عیب دکل (آن به) اولیک دکل (پنهانی) یا نسبییه
(بود) اوله (معنای اشارتی) دون عزیز فرنداشک بری دیدیکه حافظ کبرلو
شراب ایچر و امیرار عشق کیم ایدر ای بنم عزیز (لا طر حوا ایدر علی افواه
الکلاب) خبری سرچمه صوام کالها و ایدر نظر قاصره (نه عیب) کور بنور
احوال و امیرار عشق سترایک بکدر وحسد (لا تملق الجواهر
علی اعتاق الخنازیر)

(اگر)

ز بر اولیکد که پنهانی اوله * محصول بیت * دون بر عزیز دیکد حافظ شرابی کرلی ایچر خواجه دیر که ای بنم عزیز
شرابی کرلی ایچمک عیب دکلد کرلی اولای بکدر یا معنی بویله اوله اولیک دیکد که عیب کرلی اوله یعنی پاد ایچمک
عیب اولد یعنی تقدیر چه کرلی ایچمک بکدر و لکل وجهه

(وله ایضا) (اگر نه باد غم دل زیاد مایبرد * نهیب حادثه بنیاد کار مایبرد) نه اذات فی معنی جهنده پیرده مقید در یاد پونده
خاطر در نهیب لفظ فارسی در پونده قورقو معنای حادثه در حادثه موصوف محذوف
حادثه در بنیاد تلذذ بنیاد کاره و کارک ما به اضافتی لامیه در کاردن پونده مراد انتظام حالدر پیرده فعل مضارع مغرد
خائیدر اولنده کی با حرف استقبالدر و بویانی ظرفای عجم مکسور او قور و دوستایلی مضموم * محصول بیت *
اگر باد بزم خاطر مزدن کوکل غنی ایلتزسه احوال و غموم حادثه قور قوسی بزم ایسترایک تللی یعنی انتظام حالدر تللی
و اصل ایسترایک کیدر حاصلی یسار
خراب ایدر یعنی خاطر مزدن کوکل غنی
ایلدن پاد در و الاحداث ایام قور قوسی
بزی هلاک ایدر دی مصراع اول جهله
شرطیه و ثانی جوابیه پونده نهیب
هیله تفسیر این ایه صابت ایلش
(و کر نه عقل بمستی فرو کشد انکر * چه
اونه کشتی ازین ورطه بلایبرد) و او حرف
عطف شرطیه شرطیه به عطف ایدر
نه اذات فی در معنی جهندن کشته مقیددر
نکشد تقدیرنده بمستی با حرف ظرف
فرو کشد لکر اذات نغله لکری اشغ
چکمیددی یعنی لکری صلیبدی حاصلی
آخر دوشیددی ورطه و اوک و طسناک
فقه ز یله اظه عر پیر هلاک معنای
بلا به اضافتی بیانهدر * محصول بیت *
و اگر عقل مملکتد یعنی سرخوشلق حالتد
انکر صلیبدی حاصلی کندی آخر
با شلی طومعیدی نه وجهله وجودی
کشتی سستی بویلا مهلکندن ایدر دی
یعنی عقل عشق مستکده اگر قور و سکون
اوزره اولمیدی وجودی کشتی سنی دنیا
غوم و هموم و بیاتندن نه وجهله قوتاردی
حاصلی عقل طریق عشقده رزانت
اظهار ایلدی بوخده خفت ایله هلاک
او لوردی بو پشده اذات شرطی
و او برینه همزه ایله یا زانلر مقصوده
مشفطن اولما شلر (فغان که باهه کس
غالبه باخت فلک * کسی نبود که دسی
ازین دعا ببرد) فغان بولک کبی پرزده
حیف دیکدر که حرف بیان غائبانه کرلی
دیکدر باخت فعل ماضی مفرد غائب
اویشادی دیکدر کسی یا حرف وحدت
که حرف بیان دسی معنی جهندن پیرده
ناظر در یعنی دسی ببرد دیکدر غایبه دن
آسیردر دعا بچیم دلد و ایدر در فل معنای
اما اگر خلیه و خدعه معنای استعمال ایدر

(اگر نه باد غم دل زیاد مایبرد * نهیب حادثه بنیاد کار مایبرد)

اگر شراب بزم قلمزدن غمی ازاله ایتمه حادثه بنیاد کار مایبرد
(مفردات) (اگر) م (نه) ن (باد) شراب (غم) م (دل) کوکل (ز) من
(یاد) خاطر (ما) ز (ببرد) یلتک و کیدر مک (نهیب) برشی بنمایه و بر مک
(حادثه) غم و آلام دهر (بنیاد) عمل (کار) ایش (ما) ز (ببرد) ایلشور
(معنای اشارتی) اگر حضرت الهیک عشق شرابی بی ثبات اولان حوادث
دهرک غم و آلامی خاطر مزدن ازاله ایتمه حادثه زمانک و غم و الم دنیاک قلب
اوبنی بقا ایتمی بزم قلبه اولان لذت مناسجا عمرک و حق جهته و معالی به توجه
نام ایله حاصل ایدر بزم احوال و امیرار بزم تللی سو کر و بزی غفلت اهلی کبی
قاسی قلب ایدر

(اگر نه عقل بمستی فرو کشد انکر * چگونه کشتی ازین ورطه بلایبرد)

اگر عقل مملکتد لکر پراچه بویلا کردایندن کشتی بی نیجه خلاص ایلر (مفردات)
(نه) ن (عقل) م (با) له لایسه (مستی) م (فرو) آشغی (کشد)
چکه (لکر) کیک سکونتی ایچون حلاط ایله صویه آند قری عظیم پیور (چه)
نه (کونه) درلو (کشتی) کی (از) من (این) بو (ورطه) کرداب (بلا) م
(ببرد) ایلشور (معنای اشارتی) اگر عقل معاش شراب عشق خدا ایله مست
و غلوب و محو و مملوب اولوب و عقل معادانت برینه ثبات و قرار طومعه و لکر
پراچه بو بحر هوای نفسیه ده بلا کردایی اولان قیوداتدیه به دن (مثل شریعتی
کشل سفینه نوح) حدیث شریعتی سرچمد شریعت کشتی سنده بنجین نیجه خلاص
اولور مادام کشتی شریعت محمدی بده نقصان اوزر اولد قجه هلاک ایلدی محقردر

(فغان که باهه کس غایبه باخت فلک * کسی نبود که دسی ازین دعا ببرد)

فغان که دو کلی کیمه الله فلک غایبه اویشادی و غالب اولدی بر کیمه اولدی که
بویله باز دن ال ایاته وال قور تاره (مفردات) (فغان) م (با) له لایسه
(همه) جه (کس) کیمه (غایبه) م (باخت) اویشادی (فلک) م (کسی)
بر کیمه (نمود) اولدی (دستی) برال (از) من (این) بو (دعا) حله باز (ببرد)
ایله (معنای اشارتی) آه فغان بویانی و قدیم صورتد کور بنور غای و عیدم فلک
ایلا و مکرندن که دور ایتمیه مشتهیات نفسه استعداد کتوروب نیجه اوکلاری
مشغول و مقید قلیق ایله حقه من غافل ایلوب ورطه هلاک دوشور مشدر بر کیمه
اولمیدی که خود بخودانه بومکاره دن نفسی قورتاره و جانی خلاص ایلسه مکر
خیر الناصرین اولان حضرت الله عون و نصرت ایلد

(دل ضعیفم ازان میکشد بطرف چن * که جان زمرک به بیماری صبا ببرد)

ضعیف کوکل بی اول سیدن چن طرفد چکر ز بر باد صباک نرم اسمبله جانی
مر کردن خلاص المر (مفردات) (دل) کوکل (ضعیف) م (م) ضعیف (زبان)

و باز لفظیه ترکیب اید و ب دعا باز دیرل حله باز معنای پس فلک دعا فی حل ایلده مسامحه و از ز بر فلک دعا بازدر
دعا دکلدر اما اسلوب عربیه قیاس اولسه مبالغه قصد اولوب رجل عدل قیلندن اولور دعا دغل معنای کلدیکی
انوریک بویشندن معلومدر (بیت) اما سپهر توال که پیش صد فسخات * معنای بحر دروغ و نوال ابرد فاست *
* محصول بیت * حیف که هر کسله فلک کرلی او بون اوینادی یعنی نه طریقیه اوینادینی ظاهرا اولدی حال بو که
هر کیمه ایله برادر و غیر مکر اوینادی اما بر کیمه اولدی که بویله باز و حقه باز غالب اوله بلکه هر کس مغلوپیدن

فلک استناد ناید و الا حقیقتش هر ایشی ایشین صانع مطلق غایب است که معناسی غلبه ایلدی دیوب منه سنده غایبانه
یومنا به اهتمام الدین عتدی سولاش مصراع تا نیک معناسی کیسه اولدی که بوجه بازدن رال ایلده دین دست برد
معناسی طراش (دل ضعیف ازان میکشد بطرف چن * که جان زمر که به بیاری صبا ببرد) دل ضعیف اضافی یا نه درویم اضافی
لایم در ازان ادات تعلیل میکشد فعل مضارع مفرد غائب بونده لازمدر چکطور و یا چکطور دیکدر یعنی میل ایلدی طرف
یا حرف صله چنه اضافی لایم که حرف تعلیل جان بوند مکمل صریحی و یا قلی غیر صریحی به بیاری یا حرف سبب
و یا حرف مصدر و صبا به اضافی
لایم در * محصول بیت * نیم ضعیف
کوکام انکیچون چن جانیده چکطور
و یا چکطور یعنی مانل او اور که جانی
مر کدن صبا تک بیاری کی سبیل
قورتار یعنی صبا تک آهسته آهسته سبیل
جانی اولدن خلاص ایلده حاصلی
صبا تک آهسته ونا زک اسبی جانده
جان قنار صبا به بیاری اطلاق آهسته
اسدی کی و قدر مصراع اولک معناسی
ضعیف کو کلم انکیچو ن چکر چن
طرفه دین و ضعیف چن طرفه چکر
دین زیاده ضعیف معنی و بره شلر
(کذار بر ظلمات خضر را هی کو *
مباد کاش محرومی آب مایرد) کذار
استدراکچید و او غرق معنای خضر را
اضافتی لایم در و یا حرف وحدت
مباد نهی غائب اولده دیکدر کاش که
حرف بیان محرومی اضافی یا نه یا حرف
مصدر آب ما اضافی لایم آب ما به
اضافتی لطافتدن خالی دکل ببرد یعنی
ضایع ایلده * محصول بیت * کذار
ظلمات فراق و هجران اوزر نه در فنی
بر بول خضری یعنی بر طریق وصال
خضری اولیه که محرومی آتشی زم
عر ضعیف ضایع ایلده حاصلی طریق
عشق ظلمات فراق و هجران مرور ایلر
پس فنی بر دلیل طریق وصال اولیه که
وصالدن محرومی آتشی طریق عشق
و مجتده سبز آب روینی ضایع ایلده
استدراک آب حیات طلبنده سبی ضایع
اولدینی کی (طیب عشق نم باد
خور که این معجون * فراغت آرد و اندیشه
خطا ببرد) طیب عشق اضافی اسم
فایده عکس معنای اضافی که حرف تعلیل
این معجون مصراع ثانی به مر هو در
اندیشه فکر خطا به اضافی مصدر

اول سیدن (میکشد) چکر (با) لایلا بسة (طرف) م (چسن) باغ (که)
زیرا (جان) م (ز) من (مرک) موت (با) لایلا بسة (بیاری) خسته لک بوراده نرم
و آهسته معنای در (صبا) م (بیرد) ایلده (معنای اشارتی) بتلا ده خود
بخودانه نفسی و جانی هلاکدن خلاص مشکل و معذرت در ضعیف کوکل اول
سیدن بی صاحب قبض اولان مر شد کالک و یا خصوص قبض و احساسات
نهایت اولیان فیاض مطلق در کاه علیه سنده و صراط مستقیمه جذب ایدوب
چکر زرا واسطه ایلده یا خود واسطه سز قبض الهی زم و آهسته هر کس استه دادینه
کو * بنشد بجه جانی هلاکدن خلاص ایلر

کو کذار بر ظلمات خضر را هی جو * مباد کاش محرومی آب مایرد *
کچید ظلمات اوزر در بر بول خضری ایسته اولیه که محرومی آتشی زم بوز بزم
صوبی دو که (مفردات) (کذار) (کچید) (بر) صلی (ظلمات) آب حیات
کننده اولان قرنائی ولایت (است) در (خضر) م (راهی) بر بول (جو) ایسته
(مباد) اولسون (آتش) م (محرومی) محرومی (آب) صو (ما) بز (بیرد)
ایله (معنای اشارتی) ای مؤمن فرداش بو کرداب بلادن و ابتلا دن خلاص اولوب
و اصل الی الله اولمقلک بولیک کچیدی بو ظلمات غایبانه و ظلمات بشریه اوزر در
ظلماتدن نجات بو اوب انوار الهیه به و اسرار الهیه روشنگر اربوب انشراح
صدر بولمقله خضر علیه السلام کی او اولابصار دن بر مر شد کالک طلب ایلده اولیه که
بوراه عشقه مر شد سز لک بز محرومی آتشی با قوب عرض و حرمتی
کچدر می

کو طیب عشق نم باد خور که این معجون * فراغت آرد و اندیشه * خنایرد *
بن عشق طیبی نم باد ایچ زرا بو معجون فراغت کتور و خطا فکری ایلر
(مفردات) (طیب) م (عشق) م (نم) م (باد) شراب (خور) ایچ (که)
زیرا (این) بو (معجون) م (فراغت) م (آرد) کتور (اندیشه) فکر (خطا) م
(بیرد) ایلر (معنای اشارتی) ای جله غلزدن جدا اولان در د عشق
میلای م طلب عشق دردینک بن طیبی نم انک دوا سی داننا شراب عشق الهیه بی
نوش ایتکدر زرا بو شراب عشق بر معجون مسهلر که قلب اوندن جمیع تعلقات
ماسوی اخراج ایدوب قلبه فرغت کتور و خطا اولان افکار فاسد دن و اعتقاد
باطل لردن سالم اخلاص و توجه الی الله ایلده غایم و متم ایلر

کو بسوخت حافظ و کس حال او بیار نکفت * مکر نسیم بیای خدا برا ببرد *
حافظ باندی و کیسه انک حالی یاره دیمدی مکر باد نسیم الله ایچون بر خبر ایلده
(مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (کس) کیسه (حال) م (او)
غیر (با) لایلا بسة (یار) م (نکفت) دیمدی (مکر) م (نسیم) مهربانی
(پسامی) بر خبر (خدا برا) الله ایچون (بیرد) ایلده (معنای اشارتی) محبوب

کو حقیقت *
عشق طیبی نم باد ایچ زرا بو معجون ایچنه فراغت خاطر کتور و خطا فکری
ایلر یعنی عشق اضطراری دفع الملکه علاج باد ایچمکدر زرا باد معجون عشق حرارتدن کوکله فراغت کتور
و خاطر دن خطای فکری کیدر (بسوخت حافظ و کس حال او بیار نکفت * مکر نسیم بیای خدا برا ببرد) و او حرف حال
بیار یا حرف صله نسیم اصلنده باد نسیم ضرورت وزن ایچون باد حذف اولدی پسای یا حرف وحدت خدا را یا حرف
تخصیص الله ایچون دیکدر * محصول بیت * حافظ باندی یعنی آتش عشقه حال بو که کیسه انک حالی یاره سولدی

مکر باد نسیم الله ایچون بار بشته بر خبر ایلده حاصلی جا فظک آتش عشق جانانه باندینی کیسه یارینه اسلام المدی مکر الله
ایچون باد نسیم اسلام ایلده مصراع تا نیک معناسی مکرل بر خبر الله ایچون بالله مدین ترکیده غریب تصرف صکور مش
و یونصر اعک معناسی مکر باد نسیم الله ایچون بر خبر ایلده باردن دین معنای قلب ایلده مش (وله ایضا) (مر) ایلدی و عشق آن فضول
صیب کندی که اعتراض بر اسرار اهل غیب کندی (بعض نمخنه ده غیب واقع اولش مرا بکار باندی یا حرف مصاحبت و یا حرف مصدر
فضول فانک صلیه اصلا ح محمده مکر و خود رای و خود بست اولان کیسه به دیر حاصلی اوزر نه لازم اولیان ایشله فارشته
دیرل ترکیده اول کیسه به فضول دیرل که حرف رابط صفت * محصول بیت * بکار نیک و عشقه اول فضول عیب ایلر که اهل غیب
اسرار بشته اعتراض ایلر یعنی احوال

حقیقتک وصلتی از زوسی و افاء الالهک شوق و عشق آتشله حافظ باندی
و حال پریشانه نظر ایدوب مشایخ عظامدن بر کیسه زم ایچون شفاعت پیورمدی
مکر رحان و رحیم رحمتی و لطیف بمساده اولان خدای کریمک فیض و احسان
و غفرتی آنک شفاعت خواهی اوله و ینده جانب حقدن رعلاش رضا و بر پیام
مسرت ابرشته * وله ایضا *

کو مرا باندی و عشق آن فضول عیب کندی که اعتراض بر اسرار اهل غیب کندی *
رندلک و عشقه اول فضولی بی عیبار که غیب سرری اوزر اعتراض ایلر (مفردات)
(مرا) بی (بندی) قلندر لک ایلده (عشق) م (آن) اول (فضول) م (عیب) م
(کندی) ایلر (اعتراض) م (بر) علی (اسرار) م (علی) م (غیب) م (کندی) ایلر
(معنای اشارتی) اول قسام از لایک حکم و قضایه اعتراض ایدینی فضولی
کدر که بی رندلک و مجذوبان و جنون عشقه عیبار و احوال عشق انکار ایلر که
حقیقتده علم غیب سرری اوزر اعتراض ایلر و باقه من شرور انفتا

کو کمال صدق و محبت بین نه نقص کناه * که هر که بی هنر افند نظر بعیب کندی *
صدق و محبت کانه باقی کناه نقصه باقه زرا هر کیم که هنر مزدوشه عیبه نظر
ایلر (مفردات) (کمال) م (صدق و محبت) م (بین) کور (نه) نفی (نقص) م
(کناه) م (که) زرا (هر که) هر کیم که (بی هنر) مرفقسنز (افند) دوشه (نظر)
م (با) لایلا بسة (عیب) م (کندی) ایلر (معنای اشارتی) ای مؤمن فرداش
خود بیلک ایدوب کیسه مک عینه و عین نقص اولان فاق و کانه نظر ایلده هار
انک هسته و صدق و محبت نظر ایلده زرا هر کیم علمدن و معرفت الیه دن غافل و بی
هنر اوله اول کیسه کند و عینه نظر ایدوب خلفک عینه نظر ایلر بوابه عین ضلالت
و سبب هلاکدر

کو چنان زدره اسلام غنر ساقی * که اجتناب ز صهبام مکر صهب کندی *
ساقیک غنر سی اسلام بولانی انجیلن آوردی که صهبادن مکر صهب اجتناب ایلر
(مفردات) (چنان) (انجیلن) (زد) (اوردی) (ره) بول (اسلام) م (غنر) م (ساقی)
م (اجتناب) قاجنق (ز) من (صهبام) فرمزی شراب (مکر) م (صهبام) روی
حبیب اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت تریک آتینه خدمت ایلر بر صهبامک
احمیدر (کندی) ایلر (معنای اشارتی) نفس و شیطان و هوا و شهوت ایلده مبتلا
اولان بیچاره مؤمن و مسلم کانهدن معصوم اولق امر عیدر و نادر در شراب عشق
احسان ایدینی ساقی حقیق اسلام بونده و راه مستقیمه بونجیلن عقاید و وضع
المشدر که انلردن اجتناب مکر صهبام رضی الله عنده کی عصمه الله ایلده محفوظ
و خوف الله ایلده مجبول کیسه اوله که صهبامک عصمتی حقنده (نعم العبد صهبام
لوم تحف الله لم بعصه) حدیث شریفی وارد اولشدر عصمتا الله من شرور انفتا

کو زعفر حور هشت آن زمان بر آیدوب * که خالک دیکدر * مایعرب جیب کندی *
حضرت نه کلوب شکایت ایلدی پس حضرت بونی افند بیلدن صتون الوب آنلری خدمته تعیین ایلدی زیاده صلحادن او ایدینیچون
حضرت امام عررضی الله عنه بونک حقنده پیور * نعم العبد صهبام اولم تحف الله لم بعصه * بو کلام شریفک معناسی نه ایو
قولدر صهبام الیه دن قورقنده الله عاصی اولردی اول خود قورقار * محصول بیت * ساقیک غنر سی اسلام بولانی انجیلن
اوردیکه صهبامدن مکر صهبام اجتناب ایلده یعنی قوت صلاح و تقوا مکر صهبام مریه سنده اوله بر کیسه که شرابدن اجتناب
و بر هر ایلده و الا سابقک غنر سی عماد عالی باد نوش ایلدی (زعفر حور هشت آن زمان بر آیدوب * که خالک دیکدر * مایعرب جیب کندی)

عطر سور بهشت اضافی لایم در عطر کوزل قوقویه درل بونده مضایق محذ و قدر تقدیری اسباب عطر دیمکدر حور
 ساقیان اولند یکم حور هر بیده جملدر اما عجم مفرد استعمال ایدر و اگر جمع استعمال ایلده بونده کثرت دیک کز ایدی
 ججمع صغیر سیله بر آید چقار و ظاهر اولور معنا سینه در که حرف بیان خاک میکده ما اضافی لایم در
 صیر جیب اضافی لایم در * محصول بیت * جنت حور بیک اسباب عطر بوند و مؤدا طیندن اولزمان قوقویه جیب
 پیدا اولور که بزم میکده من خاکی بقا سته صیر برینه استعمال اید و ب انکله عطر اولق کر که ر که اندن کوزل قوقول
 پیدا اوله حاصلی ماده طیب و سبب عطر
 یوزای ایلک کزک بونده اوله (کاید)

جنت حور بیک عطر بوند اول زمان رایحه ظاهر اولور که بزم میخانه منک خاکی
 یقه صیری ایلده (مفردات) (ز) من (عطر) رایحه طیه (حور بهشت) جنت
 حور بیک (آن) اول (زمان) م (بر آید) ظاهر اولور (بوی) رایحه (خاک) طیارق
 (میکده) میخانه (ما) (ز) صیر (خوش قوقول) نسته (جیب) یقه (کند) اید
 (معنای اشارتی) جنت آجله به نسبت متبیهات نفس اولان جنت حور بیک
 عطر بوند جنت عاجله اولان معرفه الله نسبت دماغ جانهریج رحان اری اری شیمی
 عطر بوند اول زمان رایحه طیه و نفعه الهیه ظاهر اولور و انبساطه مکروه شدن
 و معصیتدن اجتناب و عصمت حاصل اولور که بزم میخانه علم ادنی اولان مر شد
 مظهر نور الهی خاکیای مغویه شدن جیب قلبه ارفیض الهی و علم ربانی
 و شراب عشق صدائی بیده

کاید کج سعادت قبول اهل دلست * مباد کس که درین نکته شک و رب کند
 سعادت کجیک مقتضای اهل دلست * بوی ایدر اولیه که کیمه بونکته ده شک و رب اید
 (مفردات) (کاید) مقتضای (کج) خزینه (سعادت) م (قون) م (اهل) م (دل)
 کوکل (است) در (مباد) اولسون (کس) کیمه (دن) (ان) (بو) نکته
 اسرار (شک) م (رب) شک (کند) اید (معنای اشارتی) حاصلی ابکی
 جهاند سعادت و حضرت الهیه فریت و وصلت خزینه منک مقتضای انبیا و اولیک
 قبول ایدر اولسون که کیمه بوسر و حکمتده و بوحکم شریعتده شک و رب اید زرا
 انبیا و اولیک قبول و دی و حی و الهام ربانیه در

شبان وادی * ایمن کهی * سد بمراد * که چند سال بجان خدمت شعیب کند
 وادی * ایمن جوانی حضرت موسی علیه السلام شول وقت مراده ابر بشور که
 نیجه یل جانله شعیب علیه السلام خدمت اید (مفردات) (شبان) جوان (وادی)
 ایمن (بر دره) ک ادبدر (کهی) بروقت (رسد) ابر بشور (بمراد) م (چند) نیجه
 (سال) یل (با) للملابسه (جان) م (خدمت) م (شعیب) شعیب پیغمبر علیه السلام
 (معنای اشارتی) بز انبیا و اولیه خدمت قبوله و سعادته سبب و سعادته و سعادته و سعادته
 وادی بچون وادی * ایمن * حافظه الفم اولان موسی علیه السلام دخی علی طریق المواعده
 و الهامده عین اثر نور الهی اولان عمره فراد شعیب علیه السلام و صلته باعث
 اولق ایچون نیجه سهر خدمت و وفای عهد اوزده ثبات انکله ابر بشور

زیدیه خون بچکانه فسانه حافظ * جو باد وقت شام و زمان شب کند
 حافظ قصه سی کوزدن قان طامندر چونکه بکتهک وقتی و پیرک زمانی یاد اید
 (مفردات) (ز) من (زیدیه) کوز (خون) قان (بچکانه) طامندر و ایدر (فسانه)
 قصه و حکایه (حافظ) م (چو) چونکه (باد) ذکر (وقت) م (شباب) کج
 ویکت (زمان) م (شب) قوج لقی (کند) اید (معنای اشارتی) حافظ وطن
 اسلیندن و عالم ارواحده مصاحبت و معارف ایلدیک انبیا و اولیک ارواح

فعل مضارع مفرد ثانی طامندر دیمکدر الف و تون ادات تصدیقه در یاد وقت شباب اضافی لایم در زمان شعیب بویله در
 * محصول بیت * کوزدن قان طامندر حافظ فسانه سی یعنی حافظ فسانه سی ایشیدنی قان اغلدر چونکه بکتهک وقتی
 و پیرک زمانی یاد اید یعنی بکتهک وقتی و پیرک زمانی اکوب فسانه به شروع ایدنجه فسانه سی قان اغلدر (وله ابضا)
 (طامندر دولت اگر باز کذاری بکند * بار باز آید و با وصل فراری بکند) طامندر دولت اضافی بیانه در کذاری یا حرف تکبیر
 باز کتده معنای در فراری یا سیده تکبیر ایچوندر * محصول بیت * اگر دولت طامندی کند کزار ایدوب اوغراسه

بار کبر و کاور و وصله قرار ایدر یعنی یا شمر دولت قوشی قو نسه بار کبر و کلوب مقام وصله قرار ایدر حاصلی
 زدن ایللر قرار یاسنی وحدت ایچون طوق معنای ایدر قرار و برمش (دیدر) راد سته که در واکر صکر چه معنای * بخورد
 خبونی و کدیر تشاری بکند) دیدر را دیدر دیکدر دیکدر قدرت و وسعت معنای در دره اضافی بیانه در واکر کردن
 مراد کوز یا شیدر خونی یا حرف تکبیر تدبیر تشاری اضافی مصدر مکمل معنای اضافی یا حرف تکبیر بونده بخورد
 و بکند فعلر بیک اخباره و انشا به تحصیل وار * محصول بیت * کوزلدر واکره و سه تی و قدرتی کر چه فالمدی صکرت
 بکا و کبریه دن پس جکر فانی ایچر و تشار

تدبیری ایدر یا خود جکر فانی ایچون
 و تشار تدبیرن اید - ون یعنی دیدر ده ماده
 تشار فالمدی ایددی دلدن و جکر کردن آلوب
 تشار ایدون خونی و تشاری یازی وحدت
 ایچون طووب و فعلی اخباره قصر
 ایلین تقصیر ایلش (کس) نیارد راووم
 زدن از قصه ما * مکرش باد صبا کوش
 کذاری بکند) نیارد فعل نفی مستقبل
 قادر دکل دیمکدر بر او اضافی لایم
 او صبری جانانه راجعدر دم زدن نفس
 اوردق یعنی تکلم ایلک مکرش شین صیر
 جانانه راجعدر کوش کزار فسادیه
 درل یا حرف وحدت و یا حرف تکبیر
 * محصول بیت * کیمه جانانک قنده
 قادر دکلدر بزم قصه مردن نفس اوروب
 تکلم ایلکه یعنی بزم احوا المزی جانانه
 کیمه عرض ایلکه قادر دکل مکر باد
 صبا قولانغه بر فسادیه ایلده یعنی مکر باد
 صبا خفیه کوشه کیمه اگاه اوله فیهون
 بزم قصه مزی اعلام ایلده بوخسه اشکاره
 حالری اکا کیمه اعلام ایلده من مصراع
 تائیشک معنای مکر اکا یاد صبا قولانغه
 اوغرا ماضی (داده ام) باز نظر را تذروی
 پرواز * باز خواند مکرش نقش و شکاری
 بکند) باز نظر اضافی بیانه در تذروی
 یا حرف صله و یا حرف نسبت تذرو تانک
 و زال میجه ک قصه لیه و زواو واک
 سکونیه سوکلن قوشده درل تذروی
 پرواز وصف ز کیدر سوکلن اوچشلی
 دیمکدر باز بونده تحسین لفظ ایچون کاشدر
 خواند فعل مضارع مفرد ثانی فاعلی
 تذروی پرواز راجع صیردر و نقش مقبول
 صریح بونده نقش شدن مراد بستر فی
 صاوب خوبه خوبه دیو جانر مد درل
 بقره دیو به ضل ظن ایدیک کی
 مکرش شین صیر با نظر راجعدر و کتدک

فاعلیه اکا راجع صیردر و شکاری مقبولدر و یا حرف وحدت و یا تکبیر بیانه نسبت ظن ایلین حروف فافیه دن کایا اکا دکل ایش
 * محصول بیت * باز نظری بر سوکلن اوچشلیه و بر دم اوله که سوکلن اوچشلی باز نظری نقش اوقیه یعنی تدبیر ایلده باز نظر شکار ایلده
 یعنی آو اولیه زرامرغ شکاری تعلیم اوای فسانه ما نوس اولمجه شکاری آلوب فسانه و برمن حاصلی بزم باز نظرم و مرغ
 و حیدر کا اول محبو به مانل اولور و کا بو پس بونی بر خوش رفتار تذروه و بر دم یعنی رازک رفتار جانانه و بر دم اوله که کتدیه

قدسیه زدن جدال قدس و افتراق قدس یاد و خبر و دیکه آگاه و مشتاق اولان عاشق کزک
 کوزدن قان ایدر و ضرر بت اولان دیندن اعراض ایشیروب وطن اصلیه با قدر

وله ابضا

طامندر دولت اگر باز کذاری بکند * بار باز آید و با وصل فراری بکند
 اگر دولت قوشی کبر و کاور و وصل ایدر بر قرار ایدر (مفردات) (طامندر)
 قوش (دولت) م (اگر) م (باز) کبر و (کذاری) اوغراسی (بکند) اید (بار)
 م (باز) کبر و (آید) کاور (با وصل) وصل ایلده (فراری) بر قرار (بکند) اید
 (معنای اشارتی) اگر فیض الهی بلا علت عالم ارواحده اولدیک کی بو عاقله بیده
 کرم خدا ایلده ظهور کاوره خانه قلبه تجلی الهی بیده ظاهر کاور و انوار قدسیه
 ایل قلب منشرح اولور و امید وصال جانان بر قرار ایدر که بر دخی جدا اولر

دیدر راد سته درو کهر کچه نماد * بخورد خونی و تدبیر تشاری بکند
 دیدر نک در واکره اگر چه قدرتی فالمدی بر قان پرو بر تشار تدبیرن ایلر (مفردات)
 (دیدر) کور (را) ادات مفهول (دستک) قدرت (در) ایچو (کهر) جوامع
 (کچه) م (نماد) فالمدی (بخورد) بر (خون) قان (با) وحدتیه (تدبیر) م
 (تشار) صیحتی (با) وحدتیه (بکند) ایدر (معنای اشارتی) مدهده جلال الله
 آرزویه دیدر مکرش کور کیه ایدر که دیدر کدر و کهر کی اشک دو ککه قدرتی
 فالمدی شدی کاسه خونن بر قان پرو و بر فانی باش دو کت تدبیرن ایدر که اشتیاقی
 مالا نه قطعی کثرت بکشدن ظاهر در

کس نیارد راووم زدن از قصه ما * مکرش باد صبا کوش کذاری بکند

اک قنده بزم قصه مردن کیمه دم اوردنه قادر دکلدر مکر باد صبا اک فولانغه
 فسلدی به (مفردات) (کس) کیمه (نیارد) قادر دکل (ر) عتد (او) صمیر
 (دم زدن) نفس اورمسی (از) من (قصه) م (ما) برامکر (ش) صمیر
 (باد صبا) م (کوش کذاری) ایشدر بچکانه (بکند) اید (معنای اشارتی)
 استعذ بالله (من ذلذی بشفع عتد الابانه) آیت کریمه سی سر بجه کثرت صمیر
 صمیر بر لایق سر بجه رکه قصور بیک عفو و آرزو و اشتیاقی ایلدیک مکرش و بیت
 جمال الله کرم صاحبی اولان حق تعالین اذن و عنایت اولدیک مکرش بیک و ایدر که
 بزم ایچون شفاست و عرض حاجت ایلده مکر فضل و فیض الهی و در یای رحمت
 الهی مالا نه ای جوش ایدوب بیده کندی اذن و عنایتی و سبله سبله بر اهل کرمی
 شفیع و دستگیر ایلده

داده ام باز نظر را تذروی پرواز * باز خواند مکرش نقش و شکاری بکند
 نظر م بازنی بر تذروی پرواز و محبو به و بر مشم مکر اول نظرم بازنی نقش کبر و اوقیه
 و شکار ایلده (مفردات) (داده ام) و بر مشم (باز) شهادین (نظر) م (را) ادات
 مقبول (با) للملابسه (تذروی) سوکلن قوشی (با) وحدتیه (پرواز) اوچشلی

تو کلام کث زمانی چوق ثابت اولیوب نیز یکمستندن تعبیر در والزمان کل بر قاج هفته اولوز (زمان خوش دلی
دریاب دریاب * که دائم در صدف کوهر نپاشد) زمان خوش دلی اضافتی لامیه در خوش دل وصف تر کییدر
و یا حرف مصدر کو کل خوشلخی زمانی دیکدر دریاب دریاب دالرك قبحه لایله آله و تدارك الیه دیکدر بعض نسخه ده
بویکی عسارک ما بینده و او بونسوب و صدف و کو هر قرینه سی سینه و ناسیس نا کبدن اول در دیکله بعضی اینتی
دالی مضموم او قوبوب دریاب اینجو بول دید بلر اما خوش طبع شعرای اعجام بو تصرفی نسیم الیوب نا کید در دیدار
وما بینهماده و او اراد الیک فاسد در

تحصيل زمانی فرصت و غنیمت بیل بو کلسان عالمه شراب عشق الهی نوش
ایتمک سنی الیزرا (هلاک السوفون) در ذریح محبوه قریب و وصلت فرصتی بو همتی
قویوب غیر ی برهفته به و بو کوئی یازینه قویق اوان که فرصتی قوت ایتمک
نما مشدرونی فائده پشیا نافدر

خوش دلك زمانى اگاه ودارك ايله وانجو بول زيرا دائم صدفه، كوهر اولز
(مفردات) (زمان) م (خوش دل) كوكلې خوش (با) مصدره (در باب)
اگاه ودارك ايله (در باب) انجو بول (كه) زيرا (دشم) م (در) في (صدف) م
(كوهر) م (يا شد) اولز (معناى اشارتى) اى سالك فرصت ندر كه حضرت
اللهك عشق و محبتله توجه و انستيله و لذت مناسا جاتيله قلبك خو شلنى زمانك
قدرنى اگاه و نفعه الهى و انوار قبض و تجلى انجولين قلبه بولنده سعى ايله زيرا
بوصدف تنده جوهر و روح باقى قالز و بوفرست بردخى اله كبر من

عجب بر اهدای عشق طریقی که اندک شول بر کیمسه باش فالدور که باشی اولیه (مفردات)
(عجب) م (راه) یول (یا) وحدتیه (است) در (راه) م (عشق) - (انجا)
آند، (کی) بر کیمسه (سر) باش (بر) یوفازی (کند) ابلر (ش) خمبر (سر)
باش (نباشد) اولیه (مثنوی اشراقی) بوراه عشق بر عجب طریقه قدر که یو بولده
باش و جانندن کچمین اعلای علییه سر چکوب رفیع در جات ایله مقصد صدقه
و فیض رحمانه و اصل اوله من

اگر بزمہ ہمدرس ایک اورانی پوزیرا عشق علی دفتر دہ اولن (مفر دات) (بشوی)
 بو (اوراق) کاغذ (اگر) م (ہمدرس) درس معارفی (ما) یز (با) خطا بہ
 (کہ) زرا (علم عشق) م (در) فی (دفتر) م (نہاشد) اواز (ممتای اشارتی)
 ای سجداتی وای سالت فرداش اگر معرفۃ اللہ وعلوم لدنیہ دہ بزم ایہ درس
 المی مراد ایدر ایک بو عاوم ظاہرہ دن وبی قائدہ اولان قبل و قالدہ ن کوکل
 اورانی بو و باعث عجب و غرور اولان علوم رسبہ ز دن قلبکی پاک ایہ حال و ذوق
 و وجدان علمی حاصل ایہ زرا علم عشق دفتر صوریہ و لوحہ کاغذہ صیغنا زامور
 نوبقہ قبل و قال ایہ یلتمز

بدن ایشت کو کلکی بر مجبوه باغله که الک حسنی زینته مفید و محتاج اولیه (مفردات)
(ز) ن (ن) بن (بن و بن) ایشت (دل) کرکل (در) فی (شاعر) محبوب
(یا) وحدتیه (حسن) م (ش) ضمیر (بسته) باغلو (زبور) زینت (نباغده)
اولیه (منهای اشارتی) ای عالی همت اولان سالک کوش حار ایله بدن ایشت

اوراقی بویعنی اوراق مطالعه سندن کچ زبراعشق علی دفترده اولزونی علم عشق کتابله یازلن حاصلی علم حالدرد
قیل نوالله اولز دیوانر عشاق قصه زینی اوقوبوب یازمقله اولز بونک ذوقی درونیدر طابعیجه اولز من لم یذل لم یعرف در
(ز من بیوش ودل در شا هدی بند * که حسنش بسته زبور باشد) در شا هدی در حرف صله و یا حرف
وحدت نوعیه بند فعل امر مفرد مخاطب باغله دیکدر که حرف رابط صفت حسنش ضمیری شاهده راجعدر بسته
زبور اضافی لامیه در زبور وقت معاینه در * محصول بیت * شدن ایشتنی بنم نصیحت دگانه و کوکلی

دید باریس آمدی و او را راداد و ب و ناسیه
 ذاهب اولوب ایچو بول دینار فاسدی
 قبول ایلش اولور * محصول بیت *
 کو کل خوشانی زمانی آکله و تدارک ایله
 یعنی کو کل خوشانی زمانی که کل زمانیدر
 غنیمت یل و مقتضا سنی تدارک ایدوب
 قضا ایله زیرا دائما صدقده کو هر اولر
 یعنی هر زمان کل طور من که بیش و عشرت
 ایلله سین خواجه نك دائما صدقده کو هر
 اولر یوردینی یعنی باران تپسان دائما
 یغماز نیسانده یغماز ایچو و گاه اولور که
 نیسانده باران یغماز و هر صدقده باران
 دو شمن که در اوله حاصلی عموم اوزده
 هر صدف ایچو تریه ایلز دیمکدر
 (عجب راهبست راه عشق کاناچ * کسی
 سر بر کند کش سر نیسانده) راهبست
 یا حرف و حدت و یا حرف تنکبر سر بر کند
 باشدین فالدر رکش شین ضمیر کسه
 راجعدر سر نیسانده باشی اولیه یعنی باشند
 بکده دیمکدر * محصول بیت *
 بولدر یا عجب بولدر عشق بولی که انده
 یعنی اول بولده بر کیمه باش فالدر یعنی
 رئیس عشاق اولوب سردار اولور که
 باشی اولیه یعنی باشند بکده یعنی طریق
 عشقده سردار و سرافراز عشاق اول
 عاشق اوور که چانان بولنده جان باشند
 بکده مصراع اولک معناسنی عجب بر بولدر
 عشق بولی که انده دین عجب برادا ایلشدر
 (بشوی اوراقی اگر همدرس مانی *
 که علم عشق در دفتر نیسانده) دفتردن
 بولنده مراد کتابدر یعنی عاشق و معشوق
 طبقه سنی یازان کتابلر ایللی و مجنون
 و خسرو شیرین و واقع و صذرا و نو نلردن
 غیری اوراقده مراد بو کتابلر در
 * محصول بیت * اگر یزله همدرس
 وهم سبق ایسک یعنی عاشق چانان ایسک

و بحیو به باغله که کوزلکی زیب و زیننه باغلی اولیه یعنی حسنی ذاتی اوله مکسی اولیه کوزل لباس کیمکه و کندویه
دوون و تربیب و یرمکه حاصلی حسنی خداداد اوله عارضی اولیه (بیای شیخ در خجانه ما ■ شرابی خور که در کوز
نیاشد) شرابی خور یا حرف وحدت که حرف رابط صفت در کوز و ثمضاف محدود در درخت کوز دیمدر و یا و اضاف
ایله محدود یعنی در کوز رخت دیمک اوله ■ محصول بیت ■ کل ای شیخ بزم میخانه مزده بر شراب ایچ که جنت کوزده
و کوز جنت ما و از یعنی اول لذت و کیفیت که آمده وار جنت شرابنده اولمز (ایپولمل کرده جام زرین ■ بخشا بر کسی کش
زنیاش) (انا سرده حرفه بیای)

حاصل کلام کو کلمہ کی تعلقات ماسواں کلی قطع ایلوب بر محبوبہ باغلہ کہ انک حسن
برزیشہ محتاج اولیہ و باقی لازال اولوب سندن بر آن آریلہ

کل ای شیخ بزم میخانه مزه بر شراب نوش اله که الیک الذی کوژده اولیه (مفردات)
(یا) کل (ای شیخ) م (در) فی (میخانه) م (ما) بز (شراب) م (یا)
وحدیه (خور) ایچ (در) فی (کوژ) جسته بر ابرامق (نیاشد) اولیه (معانی
اشارق) ی شیخ صوری عار و ناوسی زک ایدوب بزم میخانه ششمه کل و شراب
عشق ایدین بر شراب ایچ که الیک الذی و کیفیتی جنت شرابی اولان کوژده اولیه
و بر شراب عشق الذی و اسرارنی بو صورت ملکنی خراب ایتمیان بولیه

ای جام زرینی قرمزی شراب ایله پرایلش کیسه احسان ایله شول کیسه به کاه
 ناک زری اولیسه (مفردات) (ایا) حرف ندا (بر) ط (او) (اعلی) م (کرده)
 پرایلش (جام) قدح (زرین) (التونلی) (بخششا) احسان ایله (بر) علی (کسی)
 کریمه (ش) ضمیمه (زر) (نیشد) اولیسه (مثنوی اشارتی) ای التون کی
 لمبی خالص و آینه بجلا کی صافی قلبی شراب عشق بی غش ایله مملو پر ایدیم
 بم بوالنون کی قلبی خالص اولیسوب نفس وهوی شهوتیه پریشان الحال اولان
 محجوب قولر بکه دخی کر مکه قلبیرینی صافی ایله وب شراب عشقک الدننی
 واسرارانی بخش واحسان ایله

درب یکا خجار سز و شراب باغشده که انک ابله هیچ باش غریبی اولیه (مفردات شراب) م (بی خجار) سر خوشه نفسز (م) ضمیر (بخش) باغشده (یارب) م (یاو) انک ابله (هیچ) قطعا (درد) م (سر) باش (نباشد) 'اولیه (ممتای شاری) یارب یکا خجار سز و ما سوی تعلقاتی سر خوشه نفسز و شراب معنوی بر عشق و محبت پیروی بغشله و احسان ابله که انکله درد سر و نایید لک اولیه اول عشقه قولک شدنن جدا اولیه و یا بانه قالیه (اللهم اسقنا من خیر لافیه دل و لاهم عنها یز فون ای لیس فیها غا ثله الصداع و لایس کرون منها بجاه سیرنا محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

هک اسمی حقیرون بر زمین تن محبوبم وارد که آذر بخانه سنده اولز (مقدرات)
(با) قسیمه (نام) اسم (ایزد) الله تعالی (بت) محبوب (با) وحشیه (تن) م
(م) ضمیر (هست) وارد (در) فی (بخانه) م (آذر) ابراهیم علیه السلام
ری اسمیدر (نباشد) اولز (معنای اشارتی) حضرت الله اکبر اسم اعظمی
حقیرون انوار ذات کریمی عالمی منور قلبی رمصور تا مصور محبوب بی نظیر

یاسنک اسمیدر که آنک صنعتی بت راشاق ایدی یعنی پلر یوناردی بوده معلوم اوله که مت قیر شکلده اوغلان و بعض حیوانات شکلده او اور حاصلی قابل هر یک هر بریک بر در لوبی او لور ایش تنکیم بعض کجا بلرده مفصل یاز مشلدر اما بومقام مستوفی ذکر نه مناسب ذکل * محصول بیت * خواجه بیور که الله براماز کوز دن صفه سون بر سچین تی بتم وار در که بختانه آندده اولمز یعنی بر مجموع وار در که بنکدر رده بویه صنم بو انمن بنامبر ذک مناسبی الله آدی حقیقون

مناداسی محذوف تقدیری ابائی کی کہ
 ابلدن مراد قرمزی شرابدر تشبیه
 طریقہ بجنسا با حرف تا کید جنسا قبل
 امر مفرد مخاطب امر کہ دیکدر بخشا
 بدیدن بر کسی عربیده رجعت لفظی
 علی الہ مستعمل اولدینی کبی فارسیده
 بخشودن و بخشایدن و بونلرک
 مشتقی بلفظیہ مستعملدر کش کہ
 حرف رابطہ صفت و خبر کہہ راجعدر
 * محصول بیت * ای قرمزی شرابہ
 انون قدسی بر ابلدن کیسہ امر کہ شول
 کیسہ بی کہ زری اولیہ یعنی قریہ
 مر جت و شہقت آوزرہ اول کہ ثوابت
 عظمی بولہ سین مصراع ثانیٹ معناسی
 عطا قبل بر کیسہ بہ کہ التوفی اولیہ دین
 بخشا الہ بخش لفظ لربنی تخصیص
 بلزائش (شرابی بی خمار بخش یارب *
 کہ با او هیچ درد سر نباشد) شرابی
 حرف وحدت بی خمار شرابک صفتی
 ہم خبر معنی جہتندہ بخش فائدہ
 فیصدر خبر موصوب متصل معناسہ
 بخش فعل امر مفرد مخاطب بضم
 دیکدر بخشیدندن یارب حرف ندا
 منادی کہ حرف رابطہ صفت باو خبر
 انب شرابہ راجعدر * محصول بیت *
 رب بکا خمار سن بر شراب ہشکہ کہ
 ل شرابہ هیچ باش آخر بی اولیہ
 بی بکا شراب عشق مبسر الہ کہ
 ہو و شراب کی خمار و در دسری اولیہ
 ہامیر ذہنی سین تم هست * کی در بخانہ
 زیباشد) تا مبرد لفظ بسیط دو یعنی
 رد در مرکب دکل الہ باوز کوزدن
 قلبون مقامندہ مستعملدر تحسین
 ساندہ مستعملدر یاربک الہ معناسہ
 با حرف وحدت سین تی بتک صفتی
 حرف رابطہ صفت آرز حضرت ارادین

کابلرد، مفصل یاز مشلرد راما

کوز دن صفا۔۔۔ون ریحین تی ہم

میرزا محمد علی احمدی

دیوبند سنده بنا میردلفظی بنام ایزدین مخفف در و حرف با قسم ایچوندر اصل معنای الله آدی حقیقون دیمکدر دینی
جیسا سوبلدیکی هندیدر هیچ اصلی یوقدر بنا میرد بوند تحسین ایچوندر بعضی مجلده الله حقیقون معنای دینی
کاور دین سنده بنا بقا تکلمه ساقا اونیجه کتشدور را تحسین افاده ایلسه برادات تحسین دینی جمع اولون دی تکیم
حضرت مولانا جایی سور مشدر بیت

۵۶۸

وارد که بت باجی آرزو بخفته سنده بلکه ابی عالمه وصور کونینده انک مثل اولون
بین انتزیه والتشبه تا بدور (لیس کتله شی وهو السبع البصر) اکه شهادت
من ازجان بنده سلطان اویسم اگر چه بادش ازجا کر نباشد
بن جاندن سلطان اویسک بنده سیم اگر چه چاکردن اکایاد اولون (مفردات) (من)
بن (از) من (حان) م (بنده) قول (سلطان) م (اویس القرنی) م (م) صغیر
(اگر چه) م (باد) ذکر (ش) صغیر (از) من (چاکر) غلام (نباشد) اولون
(معنای اشاری) بن (انی لاجدریج الرجن من قبل الین) حدیث شریفی شائنده
بیوریلان سلطان اویس القرنی حضرت ناریک روحانیه پرورده سی اولش وانک فاتی
فی الله افده وحو وجود الیه حراب نفس ایتمکده مشرب سعادتی بولش بر بنده سیم
اگر چه نور حق استراقتدن بن بنده سنی خاطره کتور من سده

بنای عالم آرایش که خورشید چنین ز بنده افسر نباشد
آنک عالم زینت و بر جی تاجی حقیقونکه آفتاب بونجیلن زینتی تاج الیه تاجدار اولون
(مفردات) (با) تمجید (تاج) م (عالم آرای) عالی زینتد بر جی (ش) صغیر (خورشید)
آفتاب (چنین) بونجیلن (زینتده) زینتی (همزه) وحدتیه (افسر) تاج (نباشد) اولون
(معنای اشاری) سرور انبیا حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم کندوبه
دویم دیوب تاج منور عالم آراسی وایکی جهسان بهاسی اولیان ردای رضیانی
اویس حضرت لایق و مستحق کوروب افضل اولیا اولان حضرت عمر و حضرت
علی رضی الله عنهما الیه ارسال بیورب الباس ایتمکده امت مر حومه سنده شفا عتی
طاب المشدر اول منظر فیض الهی اولان حضرت اویسک سر سادات اولان
تاج محمدی عالم آراسی حقیقونکه عالمه مشایورن آفتابه بونک کی زینتی تاج اولون
وبونک کی سعادت تاجی هر باشد بولن بمرنا الله شفاعته

کسی کرد خطا بر نظر حافظ که هیچش اطف در کوهر نباشد
حافظک نظمی اوزره شول کیمه خطاطوتار که هیچ انک ذاتیه لطافت واطف اولیه
(مفردات) (کسی) رکیمه (کرد) طوتار (خطا) م (بر) علی (نظم) م (حافظ) م
(هیچ) م (ش) صغیر (لطاف) م (در) فی (کوهر) ذات (نباشد) اولیه
(معنای اشاری) حافظک لسان غیب الیه اسرار خدای بیان ایدن نظر پر حکیمه سی
اوزره بر کیمه که جهلندن خطا نیت ایلسه وواردات الیه ظهور ایدن کلامه
زباندر ازلای ایده اول طاعتک بد کوهرنده و ذات پر عاتده اطافت و خدا دین لطف
وعنایت اولدیفندندر

معاشران زحرف شاه باد آرید حقوق بدی مخصانه باد آرید
ای مصاحب کیمه کی مصاحبین یاد کتور بکر اخلاص الیه اولان بنده انک حقارینی
یاد کتور بکر (مفردات) (معاشران) ای مشورت اید یچیلر (ز) من (حریف)
مصاحب (بنده) کیمه کی (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (حقوق) م (بدی)

قوالق

شاهه سابقا بوالف و تون وهای رسمی مفصل ذکر اولمشدر کیمه به مخصوص مصاحب دیمکدر یاد آرید آکاک دیمکدر
حقوق بدی اضافتی لایله در و مخاصنه اضافتی بانیه محصولیت ای یاران معاشران کیمه مصاحبی
وبا کیمه مصاحبی آکاک مخلصانه قوالق حقوقی آکاک به سی خلوص طوبیله اولان قوالق حقوقی آکاک

۵۶۹

قوالق (مخلصانه) اخلاص الیه (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (معنای اشاری)
ای عالم ارواحده جنود مجتمعه از اسنده بر بریشان حاله عون خدا الیه مصاحب
اولان ارواح قدسیه صاحباری مرشد کاملر عالم غیبده سزکله اولان مصاحبین
اولان ایمانده سزکله اولان فردا شاقدن بر خاطره کتور بکر وسزله اخلاص قلب
الیه اولان محبتی وینده لکنی خاطره کتور بکر و بزه دسکیرا اویوب درگاه حق کتور بکر

بوقت سرخوشی از آه و ناله عشاق بصوت نغمه چنک و چغانه نغمه ناله باد آرید
سرخوشلق و فتنده عشاق آه و ناله سندن چنک و چغانه نغمه نغمه ناله باد
کتور بکر (مفردات) (با) للملا بیه (وقت) م (سرخوش) م (یا) مصدریه
(از) من (آه و ناله) م (عشاق) م (با) للملا بیه (صوت نغمه) م (چنک) آت
لهو (چغانه) سنان آوازی (یاد) خاطره (آرید) کتور بکر (معنای اشاری) ای
بیوان طریقت حضرت الهیک شراب عشقه مست و مستغرق اوله سز بوز وق
و حالندن واستغراق انوار تجلیندن فی نصیب اولان عشاق آه و ناله سنی انشراح
صدر الیه و سرور قلب الیه خاطره کتور بکر آشکارا همت و عیون و عنایت ایتمکده
مرتبه عالیله و مقصود لایله بشدر بکر

چودر میان مراد آورید دست امید ز عهد صحبت مادر میانه باد آرید
چونکه امید الی مراد میانه کتور سز زمله سزکله اورتا مرده اولان مصاحب
زمانندن یاد کتور بکر (مفردات) (چو) چرنکه (در) فی (میان) اورنه (مراد) م
(آرید) کتور سز (دست) ال (امید) م (ز) من (عهد) زمان (صحبت) م (ما)
بز (در) فی (میانه) اورتا مرده (یاد آرید) م (معنای اشاری) ای الله دوستلری
شول وقتکه مراد مقصد افصا کن اولان مشاهده جلال الله الیه انسیب حقه
و قریت فیاض مطلقه مشغول و نائل اوله سز زمله سزکله اورتا مرده عالم ارواحده
اولان مصاحب زمانندن خاطره کتور بکر حق صحبت و شفقت خلق الله مرعات
اید بکر و بزه نذر شفقت و اطف و کرم اید بکر

چو اطف باده کند جلوه در رخ ساقی ز عاشقان بسرود و ترانه باد آرید
چونکه باده انک اضافتی ساقینک بوزنده جلوه ایده عاشقاردن سرود و ترانه الیه یاد
کتور بکر (مفردات) (چو) چونکه (اطف) م (باده) م (کند) ایده (جلوه)
امان (در) فی (رخ) بکافی (ساقی) م (ز) من (عاشقان) م (با) للملا بیه
(سرود) ابراق و نغمه انک (ترانه) کوچکاک (یاد آرید) م (معنای اشاری)
ای باران طریقت سز زدن مرشد فیض بخشک حضور سعادتنه بیانوب شراب
عشق الهی انک اضافتی آتاری و نشه سی اولان جذبه رحمان و لعل انوار تجلیات
سبحان اول ساقی حقیقتک وجه مبارک کنده ظهور ایدوب سزله افاده فیض الهی
بیور دقاری و فتنده بو عاشقان ملازم درگاه کرملری دینی سرور و نشاط الیه و حسن
ظن و حسن همت و رغبت الیه خاطر کتور بکر سزکله حضور معنویده برابر
اولان مزه غیبت و همت بیور سز

قوالق

بوقت سرخوشی از آه و ناله عشاق بصوت نغمه چنک و چغانه نغمه ناله باد آرید

(بوقت سرخوشی از آه و ناله عشاق بصوت نغمه چنک و چغانه نغمه ناله باد آرید)
بوقت با حرف ظرف سرخوشی با حرف
مصدر بصوت با حرف مصاحب نغمه کلام
خنی به درل صوت نغمه چنک اضافتی لری
لایله زدر محصولیت سز سرخوشلق
و فتنده عشاق آه و ناله سندن نغمه چنک
و چغانه نغمه سی آوازیله آکاک حاصلی
سازلر نغمه سی سبیلله انک ایلسه بکی آه
و ناله ای آکاک دیمکدر (چودر میان مراد
آورید دست امید ز عهد صحبت مادر
میانه باد آرید) میان بل و اورنه معناسنه در
اما جاقی اورنه دکل میان مراد اضافتی
لایله در دست امید اضافتی لایله در
مجازا عهد بوند زمان معناسنه در
عهدک صحبت و صحبتک مایه اضافتی لایله در
میانه انک اورنه اما بوند مطابقی اورنه
معناسنه در محصولیت سز چونکه
مراد بلنه و اورنه سنده یعنی عین الفکله
امید الی کتور سز یعنی امید ایلمد بکر
مراده ال اورنه سز حاصلی مراد کز ال و بزه
بزم صحبت زماننی اورنه به کتور بکر یعنی
بزمه اولان و بکر صحبت زماننی ارا کرده
آکاک حاصلی مراد کز ال و بزر کده بزمه
صحبت زماننی ارا کرده تذکر ایلمک یعنی
حق صحبتی فراموش ایلمک دیمکدر
(چو عکس باده کند جلوه در رخ ساقی
ز عاشقان بسرود و ترانه باد آرید)
عکس باده اضافتی لایله در یعنی تأثیر
سورت باده کند جلوه یعنی ظاهر اوله
سرود مطلق ایدر و ترانه ایدن رفوع
یس عطف الخاص علی العام قیلندندر
محصولیت سز چونکه باده انک حکمی
یعنی تأثیر سورت باده حرقت ساقی
رخنده ظاهر اوله عشاقدن سرود
و ترانه الیه یاد ایلمک یعنی انلری نغمه
الیه آکاک و نغمه سبیلله آکاک

(جرعه ده که بمخانه ارباب کرم هر حرفی زنی ملتبی می آید) جرعه با حرف وحدت و همت حرف توسل جرعه ده بر جرعه و در جرعه ده فعل امر مفرد مخاطب در جرعه مقدم مفعول صریح بعد که حرف تعلیل بمخانه با حرف صله می آید متعلق بمخانه ارباب اضافی لامیه را در حرفی با حرف وحدت بی ادات تعلیل ملتبیه اضافی لامیه در التماس طلبه در **محصول بیت** بر جرعه و بر که ارباب کرم بمخانه سینه هر حرف یاد نوش بر مفلو بدن او توری کلور یعنی ارباب

کرمه کان بر مراد ایچون کلور بزدن جرعه وصال ایچون کلور بزدن جرعه وصال ای در یغ ایله که اهل کرمین مصراع اولک معناسنی بر جرعه و بر که کرم صاحبانک بمخانه سینه دین بای حرف ظرف اخذنده خط ایلمش (دوست را کرم بر سیدین بیمار غمست کو بران خوش که هنوزش نفسی می آید) دوست را را حرف تخصیص دوستک دیکدر سر بونده آرزو معنا سینه سر بیدن اضافی لامیه در و بر سیدک بیمار اضافی مصدرک مفعولک اضافی و بیمارک غم لامیه کو خطاب عام دوست سوله دیکدر بران با حرف تأکید بران فعل امر فاعل مختصا طلب مورد دیکدر بران خوش ابو سور معنا سینه در یعنی محکم کیت که حرف بیان هنوزش بونده دخی دیکدر شین بیمار غم راجعدر نفسی با حرف تنکیر **محصول بیت** دوست اگر بیمار غم عیاده سنی سوداسی واریسه یعنی غم خسته ملک حالی و خالرینی صورق آرزویی واریسه دوست سوله محکم سور یعنی کیت که دخی نفس کلور یعنی دخی اولدی یک کید رسک صولک نفسنه ایر بشیر سنین مصراع اولک معنا سنی دوسته اگر غم خسته سنین صورق هوسی واریسه دینلر رانک معناسنی احاطه ایله مشاعرش مصراع ثانیه خوش رانک معناسنی یعنی کلسون دیکدر تعبیر اولین خوش واریش (خبر بابل این باغ میر سید که من ناله مشنوم کز قفسی می آید) خبر بلسل این اضافی لامیه زرد خبر بر سیدک مقدم مفعول صریح بعد که حرف تعلیل من مصراع ثانی به مر هوند کز که حرف بیان قفسی یا تنکیر **محصول بیت**

جرعه ده که بمخانه ارباب کرم هر حرفی زنی ملتبی می آید بر جرعه و بر که کرم صاحبانک بمخانه سینه هر بر کیمه بر مقصوددن او توری کلور (مفردات) (جرعه ده) (همزه) وحدتیه (ده) و (با) للمایه (بخنه) م (ارباب) صاحب (کرم) م (هر حرفی) هر بر صاحب (ز) من (بی) تعلیل (ملتبی) مقصود (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) ای مرشد شفیق کر مکن بزه شراب عشق الهیه دن بر جرعه و بر که کرم صاحبانک بمخانه سینه و مجلس قبضی بخشارینه هر بر کیمه بر مقصوددن او توری کلور و عنایت باریله بر مراد او اور

دوست را کرم بر سیدین بیمار غمست کو بران خوش که هنوزش نفسی می آید دوست ایچون اگر غم خسته سنی صورق هوسی واریسه دوسته دی خوش سورسون که هنوز اول خسته نک بر نفسی کلور (مفردات) (دوست) م (را) ادات مفعول (کر) اگر (مر) هوس (بر سیدین) صورق (بیمار) خسته (غم) م (است) در (کو) سوله (بران) سور (خوش) م (هنوز) شمدی (ش) ضمیر (نفس) م (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) ای مرشد مرحمت کارم اگر اول محبوب حقیقی بو عشق دردک خسته سندن کر مندن سؤال ایتمک مراد غایه لری الورسه دوسته بزم ایچون نیاز الیه که هنوز نفاس عری واریکن بحاله کشف حجابک و عرض جلالک بسور که بو غم عشقک خسته سنی حسرت و آرزوده فالسون

خبر از بابل این باغ پرید که من ناله می شنوم کز قفسی می آید بونظ بلبلیک خبری صورمه لک ز بران بر ناله اشید برم که بر قفسدن کلور (مفردات) (خبر) م (از) من (بلیل) م (این) بو (باغ) م (میر سید) سؤال ایتمک (که) زرا (من) بن (ناله) م (همزه) وحدتیه (می شنوم) اشید برم (ز) من (قفس) م (با) وحدتیه (می آید) کلور (معنای اشارتی) بو باغ عشقک مقام تاوشنده اولان عاشق زارندن و مجذوب جان تشارندن اسرار معرفتی و مشاهده انوار جلال محبوب حقیقی سؤال ایله که (قلوب الاحرار قبور الاسرار) سر بجه

ناله به کنسوردی یعنی بلبلیک ناله سنی بی تقریب دکلدر بلکه بر کیمه ال فارش که بویه فریادا و فغان یلر

(بار دارد سر صید دل حافظ یاران شاه بازی بشکار مکی می آید) سر صید دل اضافی لامیه در شاه بازی با حرف وحدت بشکار با حرف صله مکی می آید وحدت می آید بونده اخبار وانشا به مضمون **محصول بیت** ای یاران بار حافظک

کوکلی صید ایلمک سوداسین طوتار یعنی کوکلی صید ایلمک ایستزگانه که بر شاه باز بر مکسک صیدینه کلور یا خود بر شاه باز بر مکسک صیدینه کلور یعنی کلز دیکدر استهفام انکاری طریقله (وله ایضا) (رسید مژده که آمد بهار و سبزه دمید) وظیفه کر برسد مصرفش کاست و نپید دمید بشدی دیکدر مصرفش رانک کسر یله ضرب یاندن اسم مکندر یعنی صرف بصرف دن شین وظیفه راجعدر نپید خرمایی و یا بهجیری و با فوری آرزوی صوابچه قوبوب اکشدرل پس شراب کبی بر مرکب پیدا اولوب آتی خیر پرته ایچر اما بونده خبر مراد در اصل افت ذال عجمه ایله در اما عجم دال

استمال ایدر **محصول بیت** مشتاق ایرش یک بهار کادی و سبزه بلوردی و بشدی پس ایلمدی وظیفه ایرشمرسه مصرف کل و شراب یعنی بهار کادی فرمینی فوت بلیب باد نوش اولق **صکر** (صغیر مرغ برآمد بط شراب بکست) فغان فغان به بلبل نقاب کل که کنسید صغیر مرغ قوش صغلی برآمد چققدی یعنی ظاهر اولدی بط شراب بطه طانک تشدیدله و نای وحدتله صوفوشلرندن هر پیده قازه دیر اما بونک کبی پرزده تشبیه طریقله یانق باردق و کلسدر مراد در شرابه اضافی لامیه در نقاب کل اضافی پیانید در که بونده اسعدر کیم معناسنه **محصول بیت** قوش صغلی چققدی یعنی نفحات طیور ظاهر اولدی شراب یا آتی و کلسدری قنده در یعنی باده قنده در ذکر محل و ازاده حال قیلندندر بلبله فغان دوشده سنی یعنی بلبل فریاد و فغانه باشلدی کلک نقابنی کیم چکدی یعنی کله کیم ال آوردیکه بلسلی

مژده ایرشدی که بهار کادی و سبزه بشدی اگر وظیفه ایرشده انک صرف اولیچق بری کل و شرابدر (مفردات) (رسید) ایرشدی (مژده) م (آمد) کادی (بهار) م (سبزه) بلل اوت (دمید) بشدی (وظیفه) م (کر) اگر (برسد) ایرشده (مصرف) مصرف بری (کاست) کلدرد (ونپید) شمریدر (معنای اشارتی) بمحمد الله بزه وصلت الی الله مژده سنی ایرشدی زیرا قلبه بهار جذبه رجان و سرور و نشاط نفعه یزدان کادی و جانب حقن علوم ربانی و فیوضات حقانی ظهور یادی اگر بوندن بویه رم بکاسر مایه عمر و وظیفه قدرت و مکنش بخش و احسان الموده عون باریله سر مایه عمر ملک جمیع انفسانی حضرت اللهک شراب عشق و فوض و تجلیبی بولنه صرف ایلم

صغیر مرغ برآمد بط شراب بکست فغان فغان به بلبل نقاب کل که کنسید مرغ نفی وزم ایتمک باشلدی شراب یا آتی قنده در بلبله فغان دوشدی که کلک نقابنی کیم آچدی (مفردات) (صغیر) قوش صغلی (مرغ) قوش (بر) یوفاری (آمد) کادی (بط) یانق (شراب) م (کجاست) قنده در (فغان) م (فساد) دوشدی (با) للمایه (بلبل) م (نقاب) پرده (کل) م (که) کیم (کنسید) چکدی (معنای اشارتی) به محمد الله حرم حضرت خدایک آشیسان غیبه سنی مرغک بلا حرف نغمه جانفری کوش خانه کادی و جانی وطن اصلده سنی جانیته تحریک ایلمدی بزه دستگیر او لور بری وطن اصلیمه ایسمال ایدیمی و شراب عشقه بول آچیمی مرشد کامل قنده در پوز دن ماشقه فغان دوشدی که محبوب نقاب جلال کیم آچدی دیو و کیمک بدبله مقصوده ایره زردیو

ناله به کنسوردی یعنی بلبلیک ناله سنی بی تقریب دکلدر بلکه بر کیمه ال فارش که بویه فریادا و فغان یلر

(من این مرقع رنگین چون کل بخواهم سوخت * که پیراده فروشش بخرم) مرقع باره باره مال فقر آخره می جو کل ماقبله و مابعدته
صرف اولی قایلدر صفت حرف تعلیل فروشش شین صبر مرقع را جسد در بخرم با حرف مقابله و با حرف وحدت
و هر حرف توسل بخیرید فعل نفی مستقبل * محصول بیت * بن بواده الله رنگین مرقعی کل کی بقسم یعنی کل کی
قرن آتش آید بسم با خود کل کی باده الله

○ ۵۷۱ ○

من این مرقع رنگین چون کل بخواهم سوخت * که پیراده فروشش بخرم * مرقع رنگین
بن بوا کل کی شرابه رنگین اولش مرقعی یا قسم مکرر که پیراده فروشش
بر جرحه به صائون الادی (مفردات) (من) بن (این) و (مرقم) یا (نکین)
بویه لاش (جو) مثل (کل) م (بخرم) (سوخت) یا (نق) (که) زیرا (پیرام)
(باده فروش) (شراب صائنی) (ش) صبر (یا) (املا) (جرحه) م (نخرید) (الادی)
(معنای اشارتی) محبوب حقیقت که بخت وجهی کشف و اندوه منتهای بصیرتی
احراق الیسی کی بدخی آثار محبت الله ظن اولان اعمال ظاهره الله رنگین
و مرقع اولش وجود مرقعی آتش عشقه با قسم مکرر که پیراده فروشش
حقیقی بخش آید می شد کامل او غری اولان و عشقه اولان اعمال ظاهری
بر جرحه به و بر جرحه به صائون الادی

مهرش ساقی مهرش کلی بچین امروز * که کرد عارض بستان خط بنفشه دمید *
مهرش ساقی مهرش کلی بچین امروز * که کرد عارض بستان خط بنفشه دمید *
خطی بتری (مفردات) (ز) من (روی) (ساقی) م (مهرش) (آی کی)
(کل) م (یا) وحدتیه (بچین) (دی) (امروز) (بوکون) (که) زیرا (کرد) (اطراف)
(عارض) (بکاف) (بستان) (بافیه) (خط) م (بنفشه) م (دمید) (باوردی) (بندی)
(معنای اشارتی) قلبی نور محمدی به الله بدار آی اولش م شریک و ساقی شراب
عشق الهیه نک بوزیدن سبی الله که رکون بر فیض و بر جرحه به کلون دیر سین
وانک واسطه سبیه مقصوده ابر سین و ظاهرا و باطنیا اکا بنیده اوله سین زیرا
انک قلبی بستانی نور محمدی به الله صالح و مجلا اولد بقتدن جسد مبارک کک کابی
دخی صالح و اواب انواع عبادت الله مرقع و بجلی اولشدر

بکوی عشق منی دایل راه قدم * که کشد آنکه درین ره برهبری نرسید *
عشق محله سنه دلیل راهبر قدم قومه زیرا ضایع اولدی اول کیمه که بو بواده
بر رهبری ارشدی (مفردات) (یا) (للا) (کوی) محله (عشق) م (منه)
قومه (فی) (انی) (دلیل) م (راه) (بول) (قدم) م (که) زیرا (کم) (ضایع) (شد)
اولدی (آنکه) (اول) کیمه که (در) (فی) (این) (بول) (یا) (املا) (ب)
(رهبر) (قولاوز) (با وحدتیه) (نرسید) (ارشدی) (معنای اشارتی) (بوعفت)
و انواع بیات بی نهایی اولان راه عشقه مرقع سز و دلیل راهبر قدم قومه
و خود بخودانه مقصوده ابرم دیمه زیرا غرور و عجب الله و ضلالت و الحاد الله
ضایع و هلاک اولدی اول کیمه که بو بواده بر رهبری ارشدی و تسلیم اولدی

ز میوه های بهشتی چه ذوق در یابد * کسی که سبب زنجان شاهی نکرید *
جنت میوه زدن نه ذوق و نه لذت اکثر شول بر کیمه که بر محبوب سبب بکر
چکه منی اصرمدی (مفردات) (ز) من (میوه) م (ها) (ادان) (جمع) (بهشتی)
چنه منسوب (چه) نه (ذوق) (لذت) (در یابد) (اکار) (کسی) (بر کیمه) (سبب)

○ ۵۷۲ ○

(ز میوه های بهشتی چه ذوق در یابد * هر آنکه سبب زنجان شاهی نکرید) بهشتی یا حرف نسبت در یابد اکثر
و بواو دیمکدر سبب زنجان اضافتی بیا نید در سبب الما زنجان اکک شاهله اضافتی لامیه در و با حرف وحدت نکرید
فعل نفی مستقبل مفرد غائب اصرمدی دیمکدر * محصول بیت * جنت میوه زدن نه ذوق بولور هر اول کیمه که بوعالم
صفراده بر محبوب اککی احوب اصرمدی یعنی بوند ذوق و صفاتی بسورمین اند حور و ذوقی نه اکثر دیمکدر

○ ۵۷۰ ○

الم (زنجان) چکه (شاهد) محبوب (یا) وحدتیه (نکرید) اصرمدی (معنای
اشارتی) جند اولان اجل نعمت و نه سبب مقصود اهل همت مشاهده جلال
الله نعمتک لذتی که اکثر شول کیمه که بر محبوب خدا اولان مرقع استادن
و قبلدن بر فیض و بر لذت روحانیت حاصل اعدی و آتش عشقه مرقع وجود بن
ارشدی و محو ابدی

چنان کرشمه ساقی دلم ز دست ببرد * که با کسی دکر نیست بک گفت و شنید *
ساقیک کرشمه می بزم کر کلی انجیلین الدن ایاندی که رغبری کیمه الله مصاحبت
میلی و حاصلی بوقدر (مفردات) (چنان) (انجیلین) (کرشمه) (ناز و کوز) (اوجیه)
نظر (ساقی) م (دلم) (کر کلی) (ز) من (دست) (ال) (ببرد) (ایندی) (با کسی)
بر کیمه الله (دکر) (غبری) (بک) (نیت) (بوق) (برک) (حاصل) (گفت و شنید) (سویان)
و ایشک یعنی مصاحبت (معنای اشارتی) اول کبریت اجر و اول کیمه انظر
مرشدک کوز اوجیه نظری بزم کر کلی انجیلین ابدی و حقه ابرشدری که بر رغبری
کیمه الله بک مصاحبت میلی بوقدر و کلی ماحوان بنی منقطع ابدی

عجائب ره عشق ای رفیق سبار ست * ز پیش آهوی این دشت شیر برید *
ای رفیق راه عشق عجایبی چو قدر یوحنا آهوستک او کندن ارکک ارسلان
اور کدی (مفردات) (عجایب) م (ره) (بول) (عشق) م (ای رفیق) م (بسیار)
جسوق (است) (در) (ز) من (پیش) (اوک) (آهو) (جسیران) (این) (بو) (دشت)
سحرا (شور) (ارکک) (ارسلان) (برید) (اور کدی) (معنای اشارتی) (ای رفیق) (راه)
عشق عجایبی چو قدر عقل ای ادرا کدن عاجز در جله دن برسی بودر که بولیده
سفری و عالم کبری و غریب و حضور و غایب و غالب آهوی مشک روحانیت فشان
کی اولان اولیه الله دن شیر زکی اولان بادشاهان جهان خوف ابدی انک
بدیه مقهور اولشدر (من) (باز و لب) (نق) (باز و لب) (من) (باز و لب) (نق) (باز و لب) (نق) (باز و لب)
شرقی سر نیجه اولیه الله خسته کیمه قادر دکلدر زیرا انکله خصوصت
حضرت الله خصوصتدر

مکن ز غصه شکایت که در طریق طلب * راحت نرسید آنکه زحمت نکشید *
غصه دن شکایت الله زیرا طلب بولنده بر راحت ارشدی اول کیمه که بر زحمت
چکمدی (مفردات) (مکن) (الله) (ز) من (غصه) م (شکایت) م (که) زیرا
(در) (فی) (طریق) م (طلب) م (راحتی) (نرسید) (ارشدی) (آنکه)
اول کیمه که (زحمتی) (بر زحمت) (نکشید) (چکمدی) (معنای اشارتی) (حاصل) (کلام)
مشاهد جلال الله و وصلت ای الله طالبی اولان کیمه ره راه عشقه واقع اولان
ریاضات و مجاهدات و پیران طریقتک جفا سانه تحمل و طاعات و آلام و اکدار
و اشک و بیات جله سانه تحمل ابدی شکایتدن حذر لازمدر زیرا بو بواده زحمتی چکمدی
راحت ارشدی (حتی) (تورمت) (قدما رسول الله صلی الله علیه و سلم) (راحت) (کبرشدری)

(چنان کرشمه ساقی دلم ز دست ببرد * که با کسی دکر نیست بک گفت و شنید) کرشمه ساقی
دکر نیست بک گفت و شنید) کرشمه ساقی
اضافتی لامیه در ساقیک شیب و نازی
دیمکدر که با کسی که حرف بیان یا حرف
مصاحبت کسی یا حرف وحدت بک
بوند سبب و علاقه دیمکدر گفت و شنید
فعل وزنی اوزره اسلمدر در دیمه و شنید
معنا سانه * محصول بیت * ساقیک کرشمه
و نازی کو کلی الما شول آدی و ایلند بک
بر رغبری کیمه الله دیمه و شنید علاقه م
و طریق قادی یعنی کیمه الله مصاحبت
آرزوم قادی دیمکدر (عجایب) (ب) (ره) (عشق)
ای رفیق سبار ست * ز پیش آهوی این دشت
شیر برید (عجایب) (ره) (عشق) (اضافتی)
لامیه در آهوی این دشت شیر برید
مراد عاشق در برید با حرف تا کیدر مید
اور کدی دیمکدر * محصول بیت * ای
رفیق عشق طریقتک عجایبی چو قدر
بو عشق سحرا و دشتک آهوستدن ارکک
ارسلان اور کدی یعنی عاشق هر قدر که
زور مند و زور بازو ایه محبوبی استغنا
و حورنه تحمل ایدم محبوب و غایب و غایب و غایب
(مکن) (ز غصه) (شکایت) (که) (در) (طریق)
طلب * راحت نرسید آنکه زحمت نکشید *
که حرف نه دلیل طریق طلب یعنی طریق
طلب وصال جانان بر راحتی با حرف صله
نرسیده ملاق و با حرف وحدت و با کبر در
زحمتی با سیده بولنده در * محصول بیت *
خطاب عام طریق به بر عشق غصه سندن
شکایت الله زیرا طریق طلب وصال
جاناندر راحت و صله ارشدی اول که زحمت
چکمدی یعنی فراق و هجران و اغیار زحمتی
چکمدی راحت وصال جاناندر واصل اولایی

(خدا را مددی ای دلیل راه حرم * که نیست باده عشق را کرانه پدید) خدا را از حرق فحش خدا ایچون
دیکدر مددی با حرف وحدت و یا تنکیر دلک راه اضافتی اسم فاعلک معقولته اضافتی و راهک حرمه لامیه که حرف
تعلیل باده عشق اضافتی بیانه در اادات تخصیص کرانه کثرت و نهایت معنایه در پدید آشکاره دیکدر عجم بای عجمیه
و زوی بای صریله او قور * محصول بیت * الله ایچون مدد ایل ای طریق حرمک دلیلی زیر عشق صحرانک نهایی ظاهر
دکل یعنی راه کوی یاردلی مدد ایدوب بزی بر طریق خاصه حرم یاره ایصال ایله زیاده باده عشق کثرتی آشکاره
دکل یعنی زیاده اوزا قدر ایدوب

خدا را مددی ای دلیل راه حرم * که نیست باده عشق را کرانه پدید
الله ایچون مدد ایل ای حرم بولنک قولاغزی زیر عشق باده سنک کاری ظاهر
دکلدر (مفردات) م (خدا را) الله ایچون (مدد) یاردم (یا) وحدتیه (ای دلیل) م
(راه حرم) م (که) زرا (نیت) دکل (باده) صحرانک (عشق را) م (کرانه) قراق
و کار (پدید) ظاهر (معنای اشارتی) ای حرم قدس الهیه تنک بولنک دلیلی اولان
مرشد حضرت الله عشقه بزه بر معاونت و بر مدد ایله بود هشت آباد اولان
عشق صحرانک کثرتی و درگاه بی نهایت کارزاری ظاهر دکلدر بردستگیر
شفیقک امانه سته محتاجدر

شراب نوش کن و جام زبردان بخش * که باد شه بکرم جرم صوفیان بخشید
شراب نوش ایله والتون قدسی رندره باغنه زرا بادشه کرم ایله صوفیانک جرمی
باغشادی (مفردات) (شراب) م (نوش کن) ایچ (جام) قدح (ز) التون
(با) تاملایه (رندان) قلندر (بخش) باغنه (که) زرا (بادشه) م (بکرم) م
(جرم) م (صوفیان) م (بخشید) باغشادی (معنای اشارتی) ای خلیفه
الله فی الارض و جواسیس القلوب اولان پیر دلنیرم سن شراب عشق الهیه نوشده
وانیت حق ایله قلزم قلبک چو شسته ثابت اول و مرآت جمال حق اولان قلب
خالصکدن بو محتاج اولان قلندر ره فیض و جذبه رحمان بخش ایله زبرد بادشه
حق بیلر (اللهم اهد قومی فائهم لایعالمون) بیوروب هر نه قدر قصور ایلده اولدیه
صوفیانک قصورنی عفو ایدوب نیجه در او کرم واحسان ایدر

کلی نچیدر بستان لطف او حافظ * مکر نسیم مر و ت در این چن نوزید
الک اطنی بستانندن حافظ برکل دیرمدی مکر بوچنده مر و ت بلی اسمدی (مفردات)
(کلی) برکل (نچید) دیرمدی (ز) من (بستان) باغ (لطف) م (او) ضمیر
(حافظ) م (مکر) م (نسیم) یل (مر و ت) م (در) فی (این) بو (چن)
باغچه (نوزید) اسمدی (معنای اشارتی) حافظ اول بادشه حقیقینک الطاف
متوباری باغک کلندن و فیض واحسانندن برکل دیرمدی و نظر احسان کورمدی
مکر بو باغ کرده قصور عذر ادر خدا ایله بر توفیق روز کاری اسمدی (نسخه دیگر)

بهاری گذرد کسرا در باب * که رفت موسم و حافظ هنوزی نچید
بهار کجورای عادل عالمی آگاه که بهار موسمی کندی حافظ هنوز شراب طمعی
(مفردات) (بهار) م (می گذرد) کچر (داد کسرا) عدل دوشچی (در باب)
اکله (رفت) کندی (موسم) م (حافظ) م (هنوز) آلا (می) شراب
(نچید) طمعی (معنای اشارتی) بهار عجم کجورای مرشد عادل عالم فانی
معلوم که کجلیک کندی عجم آخره بندی هنوز حافظ شراب عشق لذت تاملیه ایشمدی
وله ایضا

کسرا ندن داد دوشچی یعنی عادل الف حرف ندا در دریاب آگاه و تدارک ایله دیکدر که حرف تعلیل موسم زمان
معهود نچید فعل نفی مستقبل طمعی معنایه * محصول بیت * بهار کچر و رای عدالت باطنی دوشچی آگاه
وتدارک ایله که موسم کندی و حافظ هنوز باده طمعی یعنی بهار زمانی که عیش و عشرت و مفا و کرم زمانیدر
کجوب کیده بور و حافظ سزدن برانشاع ایله مستمع اولدی بویتده حسن طلب طریقیله واقعدر (وله ایضا)

(کری فروش حاجت رندان روا کند * ایزد کنه بخشد و دفع بلا کند * محصول بیت * اگر باده فروش رندلک حاجتی
روا ایدر سه الله کاهلک بفسه ارب و بلا لک دفع ایدر یعنی میفروش رندلره رعایت ایلک سبیلله خدا ایلک کناهلک بفشار و جانندن
آفت و بلا فی دفع ایدر (ساقی بجام عدل
بده باده ناکدا * غیرت نیارود که جهان
بر بلا کند) جام عدل بر قدحدر که هر
کده انکله باده برار بر یارور زرا اول
قدحک بر حدی واردر هر یار که اول خدندن
زیاده طولدر سهل جیع ایچنده اولان بزه
دو کور اما اکک طولدر سهل بوبله اولن
بس * محصول بیت * ای ساقی عدل
قدحیه و بر باده فی تا کم کدا غصبت
کتوریه زرا جهانی بر بلا ایدر ساقیدن
مراد جاناندر و کداذن کند بر ایددی
دبر که بن کدابه سار و شاقه بر ابر التفات
ایل بوجه آه و ناله عاشقانه ایله عالمی
خراب ایدرم (مطرب بساز عود که کس
بی اجل نمرود * وانکونه این ترانه سراید
خطا کند) مطرب منادی حرف ندا
مقدرب ساز حرق تا کسد عود بوند
بر سازک اسعیدر چشته به بکر اما نکه
سی چشته نکه سندن چوق پیوک اولور
ایندی بساز عود عوده دوزن و بر دیکدر
که حرف بیان * محصول بیت * ای
مطرب عود دوزن و بر بونی ترانه ایله
که کیمه اجلسز اولدی یعنی عوده دوزن
و ربوب عودله بو ترانه بی ابر لا اول کیمه
که بو ترانه بی ابر لمز و بوفولی سوبلر خطا
ایدن بر افسه نایبدر کدا جلدن کیمه
نه اول او اور و نه صکره پس بر کیمه
بو کا قائل اولسه الله کلامی انکار ایلش
اولور بس خطا کند دبدیکی انکیوندر
(کر رنج پشت آید و کراحت ای حکیم *
نسبت مکن بفسر که اینها خدا کند)
نسبت مکنک معقول صریحی و بفسر
غیر صریحی که حرف بیان و با حرف
تعلیل اینها رنج و راحت اشارتدر * محصول
بیت * ای حکیم اگر رنج کلور او ککه
واکراحت غیره بونلری نسبت

کر میفروش حاجت رندان روا کند * ایزد کنه بخشد و دفع بلا کند
اگر شراب صانعی رندلک حاجتی روا ایلد خدای تعالی کناهنی باغشاد و اندن بلا فی
دفع ایدر (مفردات) (کر) اگر (میفروش) شراب صانعی (حاجت) م (رندان)
عیارلر و قلندر (روا) حاصل (کند) ایلد (ایزد) خدا (کنه) م (بخشد)
باغشاد (دفع) م (بلا) م (کند) ایدر (معنای اشارتی) اگر شراب عشق ایله
و فیض وارشاد ایله طالع برینی و مرید مخلص برینی مستفیض ایدن مرشد کامل بو خرابانی
قلندر لک حاجتی دخی حاصل ایدر سه حق سبحانه و تعالی اندن کلی حجابی کشف
ایدوب و اخلاق بلا سنی دخی دفع ایلک ایله ثاب و اجور ایلر

ساقی بجام عدل بده باده ناکدا * غیرت نیارود که جهان بر صفا کند
ای ساقی شرابی جام عدل ایله و بر ناکدا غصبت کتوریه که جهانی بر صفا ایلر
(مفردات) (ساقی) م (با) تاملایه (جام) قدح (عدل) م (بده) و بر (باده)
شراب (تا) حق (کدا) فقیر (غیرت) م (نیارود) کتوریه (جهان) م (بر)
طلو (عنا) رنج و زحمت (کند) ایلر (معنای اشارتی) کر چه استعداد متفاویندر
اما ای شیخ کریم فیض وارشاد جامی جبهه مره برار اولسه همت و خدادن نیاز
ایل که بی مایه اولان فقیر درویشلرک غیره کاوب فریاد و فغان ایله جهانی بر صفا
ایچنه ر بلکه باس چایند کیمه

مطرب بساز عود که کس بی اجل نمرود * وان کونه این ترانه سراید خطا کند
ای مطرب عود چالکه کیمه اجلسز اولدی و اول کیمه کاه بو ترانه بی ترنم ایلر
خطا ایدر (مفردات) (مطرب) م (بسان) دوز و چال (عود) بر آکت اهودر
(کس) کیمه (بی اجل) اجلسز (نمرود) اولدی (وان کو) دخی اول کیمه که
(نه) نفی (این) بو ترانه (نمرود) سراید (ایرلنی) خطا) م (کند) ایلر (معنای
اشارتی) ای متصرف القلوب و الابصار اولان پیرم بر پریشان و نامستعد شده ریکه
نظرو همت بیوروب قلبا و قالبا کار و حالزی اصلاح ایدوب کلی ماسوادن انقطاع
ایل بتل الی الله و توجه کامل بخش ایله که قبل الموت مراده نائل اوله و ز و اعتقاد دین درست
ایده و ز که کیمه اجلسز اولدی و هر کیم بو اعتقاد اوزره اولدی خطا ایلدیکه
استعید بالله (فاذا جاء اجلهم لا یستأخرون ساعة ولا یستقدمون) بیوراشدر

کر رنج پشت آید و کراحت ای حکیم * نسبت مکن بفسر که اینها خدا کند
اگر سنک او که که رنج و کراحت کله ای عاقل غیره نسبت ایلد زرا بونلری خدا ایلر
(مفردات) (کر) م (رنج) م (مشت) (پشت) او کو که (آید) کله (کراحت)
م (ای حکیم) م (نسبت) م (مکن) ایلد (بفسر) غیری به (که) زرا (اینها)
بونلری (خدا) م (کند) ایلر (معنای اشارتی) بینه اعتقاد درستدر که خیر
و شر الله تعالی دندر اگر او که که بلا و زحمت واکر عطا و راحت هر نه کلور سه آنی
غیریدن کورمک بوده خطا در که نظر یا کده بونلرک کلینی خدا ایلر که (من عرف الله
کل اسانه) دیشدر

ایله که بونلری خدا ایلر یعنی رنج و راحت حق خلق ایلین الله در غیر دکل ز

در کارخانه که عقل و فضل نیست * وهم ضعیف رأی فضولی چرا کند (ره عقل اضافی لامیه در وهم ضعیف بیانیه
 رأی فضولی لامیه در * محصول بیت * بر کارخانه ده که عقل و فضل یول بوقدر یعنی حقایق اشیا عقله و عله یلینر ضعیف
 وهم فضولی فکر بی ایدر یعنی حقایق اشیا بیان بلك استر حاصلی علم و فضل اولیان احوال وهم ضعیفه اولمز را وهم زبون
 و مغلوبدر (حقا کزین غمان برسد مرده *
 ۵۷۸

در کارخانه که ره عقل و فضل نیست * وهم ضعیف رأی فضولی چرا کند *

بر کارخانه ده که عقل و فضل یول بوقدر ضعیف رأی و بهم بیچون فضولی ایلر
 (مفردات) (در) فی (کارخانه) ایش او (همزه) و حدیه (راه) یول (عقل)
 م (فضل) م (نیت) یوق (وهم) م (ضعیف) م (رأی) م (فضولی)
 فضولی (چرا) نیچون (کند) ایلر (معنی اشارتی) عشق الهی و معرفه الله
 کارخانه سده عقل و فضل یوقدر همان قضایه رضا و بلاه صبر کرد
 آتش عشق مغربی اولان ضعیف رأی و عقل و بهم قضا و قدر خداده نیچون
 فضولی ایدوب تقدیر خدایه معارضه ایدر یعنی یون بوده خدانددر

حقا کزین غمان برسد مرده امان * کرسالکی بهمد امانت وفا کند *

حقا که بوغلردن خلاص مرده سی ایشورا کرسالک امانت عهدیه وفا اید
 (مفردات) (حقا) ثابت (ز) من (ان) بو (غمان) غمیلر (برسد) ایشورا
 (مرده) م (امان) م (کر) م (سالک) م (یا) وحدیه (یا) نملابسه (عهد)
 قول و قرار (امانت) م (وفا) م (کند) ایدر (معنی اشارتی) استعین بالله
 (واوفا بهمدی اوف بهمدی) آیت کریمه سی سرچشمه ثابت و محقق در کرسالک امانت الله
 عهدیه وفا ایدر و راه شریسته عملا و اعتقاد منجم اوله اول کیمسه به (ان لاتخافوا
 ولا تحزنوا) الایة مرده سی ایشورا جیم غمیلردن و خوف حرقت و فرقتدن
 خلاص اولور و فتنه الله لهذا الکرم بحسبنا سجدنا محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

ما را که درد عشق و بلای خار هست * یا وصل دوست یابی صافی دوا کند *

بزم ایچون که عشق دردی و خار بلاسی واردر یا دوستک وصال با صافی شراب
 دوا ایدر (مفردات) (ما را) بزم ایچون (درد عشق) م (بلا) م (خار)
 سرخوشا (هست) واردر (یا وصل دوست) م (هی) شراب (صافی) م (دوا) م
 (کند) ایدر (معنی اشارتی) بزم ایچون که حضرت الهک درد عشق و نفس
 و هوای سرخوشانی بویند بن حاله مبتلا بزمی نفس و هوا خجاری دردندن
 خلاص ایدوب راه درد عشق خداده مستقیم اولقاغمر ایچون یا وصل دوست
 یا خود نایدات خدا ایلر احسان اولسان صافی شراب عشق دوا ایتک کر کرد

جان رفت دوسری و حافظ بدر سوخت * عیسی دمی بجاست که احیای ما کند *

جان می سرداسته کیمدی و حافظ در ده باندی بر عیسی نفس فتنه در که بزی احیا
 ایدر (مفردات) (جان) م (رفت) کیمدی (در) فی (سر) سودا (هی) شراب
 (حافظ) م (یا) للملابسه (درد) م (سوخت) ایدر (عیسی علیه السلام) م
 (هی) شراب (بجاست) فتنه در (احیا) در لنگ (ما) بزم (کند) ایدر (معنی
 اشارتی) نخوت و ناموس و امراض قلبیه مزوجه هتار بزم دواسی اولان شراب
 عشق سوداسته حیات خواهومه کلدی و کیمدی حافظ درد ایلر باندی بر عیسی
 نفس لواهل کرم فتنه در که بزم شتاقی حیات ایدر ایلر احیای ایدوب لقا الله ایلر

و مشاهده *

منقوله اشفاقدر * محصول بیت * جانمزی آرزوسته کیمدی حافظ دخی عشقه باندی بر عیسی نفسی محبوب فتنه در که بزی
 احیا ایلر بپندد الفات وار (وله ایضا)

(نقد هارا بود آبا که عیاری کیرند * ناهمه صومعه داران بی کاری کیرند) نقد هارا بوئده نقدن مراد هر کسک ظاهر حالیدر
 را ادت تخصیص نقد رک دیمکدر بود بوئده اوله بی و اولور بی مناسنه در آبا عیجا مناسنه در عیاری عینک کسر یله هر نسنک
 و زنی و صحت و فسادنی نلکه و التوفی و کوشی عکله چالقه دیرلر اما بوئده نقیث و تقصیر مراد در و با حرف تنکیر یا بوئده
 هر سیده حتی معاسنه در صومعه داران الف و نوله جیم اولدی ذوی العقوله صفت اولد یعنی چون صوفیان صومعه داران
 دیمکدر صومعه دار و وصف ترک کیدر دار بوئدن صومعه طونجی یعنی صاحب معبد بی عیاری اضافتی
 ۵۷۹

و مشاهده جمال الله ایلر مسرور ایدیدی زرا بو عیانی مشکل اولان راه عشقه
 وسیله سز مقصوده وصول امر صیردر متع الله ببرکات اولیاه آمین

وله ایضا *

نقد هارا بود آبا که عیاری کیرند * ناهمه صومعه داران بی کاری کیرند *

ای عجب اوله می که نقدره رعبار طوطه زنا دوکلی صومعه طونجی مرانی صوفیلر
 برایش اردینی طوطه (مفردات) (نقد) سرمایه (ها) ادات جیم (را) ادات
 تخصیص (بود) اوله بی (آبا) عیجا که (عبار) نجر به (یا) وحدیه (کیرند)
 طوطه (زنا) حتی (همه) دوکلی (صومعه داران) عبادتخانه طوطجیلر (بی کاری)
 برایش اردینی (کیرند) طوطه (معنی اشارتی) قلب مغشوش و رایج نقد ایدر
 عکله اور بابوب بپندد کی (بوم تیلی السرار) ده عیلا و سائر آشکاره اولدینی
 کی بو عالمده دخی آشکاره اولیدی انقبیر الشکل لاجل الاکل ایدن صومعه طونجی
 و کوشه سرانده عبادت ایدینی مرانی وار بلب غرض اولان صوفیلر و عبادت نقیث
 ایلر رسوایی خوفدن صوفیلرینی و عبادتخانه لری بی راغوب اخلاص اوزره
 مصلحتلرینه کیدر ایدی

مصلحت دیدن آتست که یاران همه کار * بگذارند و خمر طره باری کیرند *

بنم مصلحت و معقول کورم اولدر که بار جله ایشی ترک ایدر و معجوبک طره سی
 بوکلنی طوطه (مفردات) (مصلحت) م (دیدن) بنم کورم (آتست) اولدر که
 (یاران) م (همه) جله (کار) م (بگذارند) ترک ایدر (خمر) بوکلم (طره)
 اولک صاج و زلف (بار) م (یا) وحدیه (کیرند) طوطه (معنی اشارتی)
 بنم و جیم مردان خدایک معقول و معقول کورد بکیرند الله مقبول اولان طریق
 اولدر که واصل الی الله اوله بی دین یاران طریقت جله خلقک نظر نده اولان
 ایشلرینی ترک ایدوب یادن و جیم اغراض فاسده دن حفظ ایدینی بلکه قلبدن
 جیم ماسوائی اخراج و احراق ایدینی عشق و محبت یوانی اختیار ایدوب نیچه
 زمان ریاضات و مجاهدات ایلر جلی بو کولجه سعی ایدوب صفات الله ایلر منصف
 اولقلنی اله کتوره

خوش گرفتند حرفان سر زلف ساقی * کرفلکشان بگذارند که قراری کیرند *

مصابلر ساقینک زلفی اوجنی خوش طونیلر اگر فلک آنلری قورسه که برقرار
 طوطه (مفردات) (خوش) م (گرفتند) طونیلر (حریفان) صاحبیلر (سر)
 اوج (زلف) م (ساقی) م (کرفلک) م (شان) خیمر جیم (بگذارند) قورسه
 (قرار) م (یا) وحدیه (کیرند) طوطه (معنی اشارتی) وصال الی الله
 و اتصاف بصفات الله دولته ایرمک ایچون طاقلر شراب عشق ساقیسی اولان
 مرشد کالاک قانی فی الشیخ قانی فی الله در دبو صفاتی اوجین و طریق نیچین
 خوش طونیلر اگر فلک آنلری قورسه و عر ساعده و برسه اول بلا صورتنده اولان

اولدر که یاران جیم ایشی ترک ایدر و یارک طره سنی طوطه یعنی غیر ایشلری ترک ایدوب رجا نانه تعلق ایلر
 (خوش گرفتند حرفان سر زلف ساقی * کرفلکشان بگذارند که قراری کیرند) خوش بوئده ابو کوزل مناسنه در
 سر زلف ساقی اضافت لری لامیه در فلکشان معنی جهتن شان بگذارند معیدر خیمر منصوب متصل مناسنه
 و بگذارند فاعلی تحتیده بلکه راجع خیمردر که حرف بیان قراری یا حرف تنکیر * محصول بیت * حرفلر ساقینک
 زلفی اوجنی ابو طونیلر اگر فلک آنلری قورسه که قرار طوطه یعنی یاران ساقیه اختلاط ایدوب کال وصاله مالک اولد یار

بر تکرار دخی احتیاج بود در * محصول بیت * اول مراد نافه سنی که انی طالعیدن اینست درم اول مشکین کلاه شک چین زلفنده در حاصلی جانالت وصالی مراد در (از دست برده بود بخار غم سحر * دولت مساعد آمدوی در پیاله بود) بخار غم اضافی پیاله سحر سحر حلال واقع اولش * محصول بیت غم خاری بنی الدن ایلتشدی سحر یعنی بنی الماش ایدی اما دولت مساعد کلدیکه پیاله ده می وار ایدی یعنی باده حاضر بولندی و خوار غمی دفع ایدی بو خسه ایشم بمام اولش ایدی (خون مخورم و لیک نه جای شکایت * روزی بازخوان کرم این نواله بود) روزی پای اصلیه ایلر رزق معاضه در مایه اضافی لامیه در خوان کرم پیاله نواله بونده نعمت معاضه در * محصول بیت * فان ایچرم اما شکایت پری دکل یعنی زحمت و مشقت چکر م اما شکی دکل شاه کرم زیرا بزم نصیب نعمت خوان کردن یعنی کرم و لطافتن بواقعه در حاصلی از لدن بزم مقدر اولان خون جگر له بکنسکدر مصراع اوامه لیک برینه لیکن بازان نواله وزن کلامه خلل و برمش بعضی نخنده مذکور بیت بویه واقعه در آستان میبکده خون مخورم میام * روز نخست چونکه همیم حواله بود) روز نخست مراد قضا و قدر کو نیدر * محصول بیت * آستان میبکده ده داما فان ایچرم چونکه روزا زلده بکا بو حواله اولدی انجی یعنی داما بلا و مشقت چکر م زیرا روزا زلده تقدیر برداتی بکا بونی تبیین ایدی همان عیش و سرور تعیین ایدی (نالان و داد خواه بمخانه میروم * کانیجا کشاد کار من از آه و ناله بود) نالان صفت شبهه در و داد خواه وصف ترکیبی کانیجا که حرف تعلیل کشاد بونده

اول مراد نافه سنی که بخندن اینست درم اول مشکین پرچاو محبوب زلفی بولکنده ایدی (مفردات) (آن) اول (نافه) مسک کو بیکی (مراد) م (مخوام ستم) دیلم (ز) من (بخت) م (در) فی (چین) بو کام (زلف) م (آن) اول (ب) م محبوب (مشکین) مسکو (کلاله) پرچم (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول و آخر مراد و مقصودم اولوب بخش یک حساب الله اولان مسک نصحات انس الهی و ریح رحان شهنشاهی بی نجه مدت بخت و طمانین اینست درم و دماغ جانم معطر اولسنی دیلدم محمد الله اول مشکین واصلی الا عالی صفات جله صاحبی اولان حضرت الهیک نجلی صفاتده و غیب هویتده ایدی اول دولتی دخی جله ملالرنک دوامی اولان عشق الهی سبیل بولم و دماغ جتم معطر قیلدم * از دست برده بود بخار غم سحر * دولت مساعد آمدوی در پیاله بود

غم خاری سحر وقتی بنی الدن ایلتش ایدی دولت مساعد کلدی و پیاله ده شراب وار ایدی (مفردات) (از) من (دست) ال (برده) ایلتش (بود) ایدی (خار) سر خوش (غم) م (م) صبر (سحر) م (دولت) م (مساهد) معین (آمد) کاری (واو) حالیه (می) شراب (در) فی (پیاله) قدح (بود) ایدی (معنای اشارتی) ظهور نصحات رحمت بی شمار الهی و فیوضات نعمت نامتناهی اولان وقت سحرده تلذذات مناجات خداده ایکن غم تعلقات ماسوی سر خوشی و حیات نفس وهوی و بهوشی خانه نجلی خدا اولان قلب اوینی یغمایه و ربوب عنان قلبی الدن کبدر مش ایدی بمحمد الله (ان الملوك اذا دخلوا اقربه افندوها) آیت جلدیه می سر نجه تخت قلمده ساکن اولان سلطان عشق معین و نامریم اولوب بر جذبه رحان ایل جله غم و اندیشه بی دفع ایدی

* خون مخورم و لیک نه جای شکایت * روزی من زخوان کرم این نواله بود * فان یرم لکن شکایت پری دکادر کرم سفره شدند بزم رزق و نصیم بوطه نام اولدی (مفردات) (خون) فان (مخورم) یرم (لیک) ادات استدرک (نه) نفی (جای) پر (شکایت) م (است) در (روزی) رزق (من) بن (خوان) سفره (کرم) م (این) بو (نواله) طبام و بقیه (بود) ایدی (معنای اشارتی) عون و نصرت خدایی کور که باعث ترقی و قطع مراتب و سبب ارتفاع و نیل اقصای مآرب جج محبوبان خدا اولان انبیاء عظامک مبتلا اولدقلری اشد البلاء کرفزار

اولوب راه عشقه نجه درد و غم و محنت و الم ایل جگر فانی یرم لکن بولکام شکایت ایچون دکل بلکه تشکر ایچوندر که روزا زلده حق آسای ایشا قولرینه کرم ایندیکی کرم سفره شدند بکا دخی نواله کرم ایندی دیو اظهار سرور در بعضی نخنده بویه واقع اولشدر

* در آستان میبکده خون مخورم میام * روز نخست چونکه همیم حواله بود * میخانه آستانده دلم فان ایچرم روز اوامه چونکه بکا تقدیر الهی انجی بواولدی * هر کونکشت مهر و زخوی کلی نجید * در رهگذار یاد نکهان لاله بود * هر اول کیمه که محبت تخمی ایدی و پرخودین برکل درمدی بل او فراتنده لاله بکیمی اولدی (مفردات) ((هر که)) هر کیمه که (او) اول (نکشت) ایدی (مهر) محبت (ز) من (خوب) م (با) وحدتیه (کل) م (با) وحدتیه (نجید) درمدی (در) فی (رهگذار) بول او فر غی (باد) بل (نکهان) بکیمی (لا) م (بود) اولدی (معنای اشارتی) (الدنیامز رعه لاخرة) خبری سر نجه هر کیمه که بونی بقا عالده عشق و محبت و طاعت و عبادت تخمین ایدی و محبوب حقیقین بر فیض و تجلی کلنی درمدی و اسرار دیدن بر اثر ریح رحان بولدی بی فائده همان بل او فر افنده لاله بکیمی کبی اولوب عمر نازنینی بوش بره خرج ایلتش اولور

* بر طرف کلشنم کدر افتاد وقت صبح * آن دم که کار مرغ سحر آه و ناله بود * صبح وقتی بکا کلشن طرفه او غرامق دوشدی اول دمکه مرغ سحرک ایشی آه و ناله ایدی (مفردات) (بر) علی (طرف) م (کلشن) م (م) بکا (کدر) او غرامق (افساد) دوشدی (وقت صبح) م (آن) اول (دم) نفس (کار) م (مرغ) فوش (سحر) م (آه و ناله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) بمحمد الله جج اوقاتی مراقب و محافظ او اینیم ایچون هر سحر وقتده فیض رحان بنشوب مرغ کبی عشق خدا ایل فریاد و فغان و آه و ناله ایدن عاشقانه کرم سفره سی آجواب جلال الله نمشدن متمتع اولدقلری کبی بکا دخی کلشن غیب طرفندن فتح باب اولوب انوار جلال الله متکشف و خوان اسرار نعم الله متبسط اولشدر

* دیدم شعر دلکش حافظ مدح شاه * هر بیت ازان سفینه به از صدر ساله بود * شاه مدحده حافظک دلکش شمری کوردک اول سفینه دن هر بیت بوز رساله دن بک ایدی (مفردات) (دیدم) کوردک (شعر) م (دلکش) کوکل ججی و لطیف (حافظ) م (با) تملایسه (مدح) م (شاه) م (هر بیت) م (ازان) آدن (سفینه) کبدر لکن بونده دیوان حافظ مراد در (به) بک (از) من (صد) بوز (رساله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) شاه حقیقیتک وصفی حقیقه حافظک کندوبه ظهور ایدن تجلی می مقداری شعر لطیف صورتده لسان غیب ایل

آن شاه ساعدین بدلدن و تند جله به اضافی بیانیته در تند جله وصف ترکیبدر که حرف را اظ صفت خور شید شیر کبر اضافی بیانیته در شیر کبر وصف ترکیبدر ارسلان طوئجی دیگر بو ترکیب اضافی مصراع ثانی به هر هو کدر پیشش خمیری شاهه را جسد بر روزیا حرف تا کید ظرف زیرا روز ظروف زمانیه دندر ادات ظرفه احتیاجی بوقدر معر که به

فتح باب معاضه در * محصول بیت * ایکیله رک و قظلم ایلمرک مضانه کیده رم زیرا مضانه ده بزم ایشم فتح بابی آه و ناله دندر یعنی بزم آه و ناله ای ایشدوب بکا مر جت ایدوب فتح باب ایدر (هر کونکشت مهر و زخوی کلی نجید * در رهگذار یاد نکهان لاله بود) نکشت قلم نفی ماضیدر ایدی معاضه مهر محبت معاضه و او حرف عطف خوبی با حرف وحدت کلمه یا حرف وحدت و یا تکریم نجید قلم نفی ماضی درمدی دیبکدر رهگذار او غرامق و یکجیری باده مضافتی لامیه نکهان بکیمی دیور لاله به اضافی اسم فاعلک

مفوضانه اضافتدر * محصول بیت * هر کیمه که محبت تخمی صاچمدی و بر کوزلدن کل درمدی یعنی تمنع اولدی اول کیمه بل یکجیده لاله بکیمی اولدی یعنی تضییع اوقات ایدوب عربنی ضایع ایلدی زیرا بل یکجیده لاله نقد ثبات و پایداری معلوم و مشخصدر (بر طرف کلشنم کدر افتاد وقت صبح * آن دم که کار مرغ سحر آه و ناله بود) بعضی نخنده ده سحر برینه چین دوشش ایکیسیده بللدن کنا بندر کلشنم می می معنی جهتده کدره و قید در کدرم آفتاد دیبکدر * محصول بیت * یعنی صباح وقتده کلشن جانیه او غرامق واقع اولدی اولدمک بلبلک ایشی آه و ناله ایدی یعنی بلبل فریاد و فغان ایلدی بکی حینه طرف کلشنه کدر ایلدم (دیدم شعر دلکش حافظ مدح شاه * هر بیت ازان سفینه نه از صدر ساله بود) شعر دلکش اضافی بیانیته در دلکش وصف ترکیبدر کوکل ججی یعنی آلیجی مدح یا حرف ظرف و شاهه اضافی لامیه در سفینه جوتک جسدن بر نوعدر که بوزمانده زیاد شیوع اوزره در اما بونده دیوان مراد در * محصول بیت * طرف کلشنه وار نجه کوردک شاهک مدحده حافظک دلکش شعرینی هر بیت اول دیواندن بوز رساله دن بک ایدی یعنی شاهک مدحده حافظک دیوانده هر بیت سارک بوز رساله شدند مفید ایدی بویته سفینه بی کبی معاضه اخذ ایلین و رساله معاضه اخذ ایلین سفینه دن خبر دار دکل ایتمش آن شاه تند جله که خورشید شیر کبر پیشش روز معر که کستر فرالاه بود

اضافتی فی معنایست در معرکه اسم مکانه در معرکه یعنی نصربا بدن صواش برین در ناخر معرکه دیروز
 زانکه ضمیمه معرکه دیروز اما عجم صواشده استعمال این معرکه معنایست غزاله یونده آهوبره یعنی کیک پوزا غشی
 کوشه ده غزاله دیروز پس خورشید ذکر کنیچوندر * محصول بیت * اوکسکین حله لی شاه که ارسلان طوپی کونش
 یعنی از سلاخی تصرفه آلان کونش بونک معنایست بود در که برج اسد کوشه مخصوص بر رچدر انکیون خورشید
 شیر کبر دینی امدی بو صفتی خورشید اول شاهک او کند صواش کوشه الذوبون آهوپچه در یعنی هیچ نسته به
 مالک دکلدر خواجه بویتده صنعت

۵۸۱

اسرار عشق بیان ابدی کوردک سینه کی طالی مطلوبه ابرش بر حافظ دیوانک
 هر بریتی یوز رسالدهن یک ابدی

آن شاه تند حله که خورشید شیر کبر * پیشش یوز معرکه کتر غزاله بود *
 اول محکم حله لوشاه که ارسلان طوپی خورشید جک کوشده اناک اوکنده کتر
 وضعه غزاله ابدی (مفردات) (آن) (اول) (شاه) (م) (تند) (غضوب) (حله) (م)
 (خورشید) (کونش) (شیر کبر) (ارسلان طوپی) (پیش) (اوک) (ش) (خبر)
 (با) (للا) (روز) (کون) (م) (م) (جک) (کتر) (ضعیف) (غزاله) (جبران) (بود)
 ابدی (معنای اشارتی) شاه او به برشا هدر که انک قهر و جلال اوکنده اسد
 بر جنده اولان شمس بلکه مقام عالیده اولوب انوار حقت مظهری اولان اولیاء الله
 خوف و اجلال خدا دن جک کوشده غزاله نک ضعیفی کی ضعیف ناجیه و محو
 تلاشی بی غیر اولور

آتش فکند در دل بلبل نسیم باغ * زان داغ سر بهر که بر جان لاله بود *
 باغک باد نسیمی بلبلک کو کانه آتش بر اقدی اول مستور داغدن که لاله نک جانی
 اوزره ابدی (مفردات) (آتش) (م) (فکند) (بر اقدی) (در) (فی) (دل) (کوکل)
 (بلبل) (م) (نسیم) (صباح بلی) (باغ) (م) (ز) (من) (آن) (اول) (داغ) (م) (سر بهر)
 باشی مهر او یعنی آجلمش (ر) علی (جان) (م) (لاله) (م) (بود) ابدی (معنای اشارتی)
 اول خوف اجلال باغ و حدتک بلبل اولان عارفک قلبه بر آتش بر اقدی که بر آتش
 بکره من و اول دروننده اولان خوف عظمت آتشک داغنی و الم اضطرابی آجلمش
 لاله نک جانی اوزره اولان داغ کی جاننده کبر لبوب خلق عالدن بر فردا اظهار ابدی

وله ایضا

نه هر که چهره بر افروخت دلبری داند * نه هر که آینه سازد سکندری داند *
 هر کیم که چهره سنی شعله لندردی دلبرک یله بیلز هر کیم که آینه دوزه اسکندرک
 یله بیلز (مفردات) (نه) (نی) (هر که) (هر کیم) (چهره) (سورت) (بر) (زاند) (افروخت)
 شعله لندردی (دلبر) (م) (یا) (مصدریه) (داند) (یله) (نه هر که) (م) (آینه) (م)
 (سازد) (دوزه) (سکندر) (بر حکیم) (پادشاهدر) (یا) (مصدریه) (داند) (یله) (معنای اشارتی)
 هر رفتون شتایی تحصیل و جمع علوم رسیده بی جمع ابله قبل و قالدن دغنی و بارک اجاحت
 علوم عقلیه زده تصرفاته دهر بار کی عقله مغرور اولوب خلفه علمیه چهره
 شعله لندردی و حسن صورت کوسرتن علامه ظاهر اسرار دین خبردار اولدجه محبوب
 خدا آکیدر ایلز و عالم باقه اوله من و هر بر کیمه که چوق چوق نافه صوم و نماز
 و چوق اوراد و اذکار و دعا و نیاز و چوق ریاضات و پرهیزات ابله قانی آینه ساز
 ایتک ابله آفره اشراقیون کی ریاضتک خاصه سی اولان بعضی استدر اراجا خارق عاده
 ظهور ایتکله مغرور اولوب توتون کی و انقبه کی دخی اشغ بدعتی مرتکب ایتک

اسکندر

یوزه دیروز یله مراد در بر حرف تا کید افروخت فعل ماضی مفرد غائب بالکندردی یونده متعدی واقع اولش لزوم نیجوز
 ایلین مالا یجوزی التزام ایش دلبری مضایف محذوفدر تقدیری آیین دلبری دیکدر یله حرف مصدر * محصول بیت *
 هر محسوب که چهره سن بالکندردی یعنی کند بی کوز لندردی حاصلی صاحب جمال اولدی دلبرک بیلز یعنی کوکل
 الجلیق آیین واسلو بن بیلز هر آینه دوزن دخی یعنی هر آینه بی اسکندرک طریق یعنی بیلز حاصلی آینه اسکندری کی بر اینده به
 وضع قادر کمل مقصود بود که الله تعالی هر کید بر نوع خاصه و در اولو قابلیت قومشدر که خلق بونکله بریندن ممتاز اولددر

۵۸۰

اسکندر یونانی کی حکیم صادق و شجاع و مرشدک دعواسن ایتکله کندودن
 محو و فنا اولوب مؤیدن عتداده اولدجه مرشد کامل اوله منی سلطام یم مولانا
 قدس سره الاصلی یوزر * بیت * چون بی ایلین آدم روی هست *
 پس یهر دستی نشاید داد دست *

نه هر که طرف کله کچ نهاد و تند نشست * کلاه داری و آیین سروری داند *
 هر کیم که کلاهک کناری اگری قودی و کبرله اوتوردی تاج دار اولان پاد شاهلنی
 و سرورک عادتنی بیلز (مفردات) (نه) (نی) (هر که) (م) (طرف) (کنار) (کله) (م)
 (کچ) (اگری) (نهاد) (قودی) (تند) (غضوب) (نشست) (اوتوردی) (کلاه داری)
 کلاه طوپیانی (آیین) عادت (سروری) (اولوایق) (داند) (یله) (نیز) (معنای
 اشارتی) هر بر کیمه که بن شیخ کاملدن خلافت تاجنی کیدم دیومر یلک دعواسله
 خلفدن امراض و عزالت صورت طوپی و استغنا ابله مر اقبه و مشاهده و کرامت
 کوسرتوب عظمت و جلالت ابله و براز اصطلاحات ابدال خدای مضبوط و بیان
 ایدوب کبرله مسند شیعخده اوتورمه من طرف الله تاج دار اولان شاهان حقیقتک
 و مشایخ کبارک سرورکی آیین و تصرفات معنویله بر یله بیلز

هر از نکتة بار یکتر زمو اینجاست * نه هر که سر بتر شد قلندری داند *

یونده مویدن اینجه رک یک نکت و اردر یوله دکلدر هر کیم که باشی تراش ایده
 قلندرک یله یعنی بیلز (مفردات) (هر از) (یک) (نکت) (م) (بار یکتر) (اینجه) (رک)
 (ز) (من) (موی) (قیل) (اینجا) (یونده) (است) (در) (نه) (نی) (هر که) (م) (سر)
 باش (بتراشد) یونده (قلندر) (ابدال خدا) (یا) (مصدریه) (داند) (یله) (معنای
 اشارتی) بوراه هشدده و طریق معرفه الالهده صدره عقیبات و طافک عقی
 ادراکندن عاجز اولد یعنی صد هزار قلندر اینجه اسرار دقیقه زواردر هر بردیانی
 ترک ایدوب کوشه عزالت اختیار ایدوب مرشد صورتده اوتوران سیرت اهل الله
 آشنا اولوب حرم قدس الهی نک برده دارلی و اسرار الدنیه نک امتنا خنکاری
 قلندران حقیقت و ابدال الله ز کی ارشاده قادر اوله بیلز

وفا وعهد نکو باشد ازینا موزی * و کرنه هر که تو بیستی ستگری داند *

وفا وعهد ابودرا کر او کر نور ایتک بوخسه سن هر کیمی که کورر سیک ظالماتی
 یلور (مفردات) (وفا) (م) (عهد) (قول و قرار) (نکو) (ایو) (باشد) (ار) (اگر)
 (بیاموزی) (او کر نور ایتک) (و کرنه) (بوخسه) (هر که) (م) (بیستی) (کورر سن) (ستگری)
 ظالماتی (داند) (یلور) (معنای اشارتی) اگر مرشد صادقدن و ابدال خدای بر بی
 بولوب حضرت الله ابله اولان عهد و وفا نک یولنی و امیرانی او کر نور ایتک زیاده
 ابودرو آثار هدایتدر بوخسه هر کیمی که کورر سیک ظالماتی یلور و ابلیس کی
 صورت حقه سنک بولکی اوروب سنی ضلالتده و اسرار بدیدن محرومیتده فو یوب
 سکا ظلم ایتش اولور

ل

۱۴۷

(نه هر که طرف کله کچ نهاد و تند نشست * کلاه داری و آیین سروری داند) طرف
 کله کوشه کله دیکدر کچ نهاد اگری
 قودی یعنی کلاهنی او ندانه باشه قودی
 تند نشست تند کسکین و یاوز معنایست در
 یونده تکبر و غضب مراد در کلاه دار
 وصف ترکیبدر دار بدندن و با حرف
 مصدر مضایف محذوفدر تقدیری آیین
 کلاه داری و آیین سروری بوکا معطوف
 محصول بیت * هر کیمه که باشه
 کلاهنی او ندانه اگری قودی و تکبر
 و غضبیه اوتوردی کلاه سدار لقی
 و سرورک آیین و اسوا بی بیلز یعنی همان
 بو اوضاعله سرورک و سردار لقی اولر
 دخی نیکه شر طبری وار دیکدر
 (هر از نکتة بار یکتر زمو اینجاست *
 نه هر که سر بتر شد قلندری داند)
 بار یک اینجه ترادات تفضیل در قلندر
 صیم دیارنده بولک اهل ضلالت طائفه در
 رومک ابدالری کی فاشن و کر پکن و سائر
 محسناتی تراش ایدر * محصول بیت *
 قلندر اینجه رک یک نکت و اردر
 هر کیمه که محسناتی تراش ایدر قلندرک
 بولور دکل یعنی آیین قلندری همان فاش
 و کر پک تراش ایتکله دکلدر بلکه یونده
 قلندر اینجه رک نیکه شرائط و طرائق
 واردر (وفا وعهد نکو باشد ازینا موزی *
 و کرنه هر که تو بیستی ستگری داند) وفا
 وعهد جیع نسخدر و او طافقه ابله واقع
 اولش ترادف شکلیه اما قیاس اضافت
 ابدی عهد و وفا معنایست * محصول بیت *
 وفا وعهد ابودرا کر او کر نور سیک بوخسه
 او کسرتک مراد ایدینور سیک بوخسه
 هر کیمه بی که سن کورر سن ستگری یلور
 یعنی هر ایتک و مر دملک و احسان کسب
 ایتکدر بوخسه ظالمکله هر کیمه قادر در

(مدار نقطه پیش زخاں تست مرا * که قدر کوه یکدانه کوهی داند) مدار اسم مکان دورایده جگ بر یکدانه اما سبیل
تغیر ایدر نقطه پیش دن مرا یکدانه و اضافت لامیه و بیانی در زخاں زای مفرده تحین کلام ایچون کشدر و تویه اضافت
لامیه در که حرف تعلیل قدر کوه یکدانه اضافت لامیه و بیانی در کوهی یا حرف نسبت * محصول بیت * بنم نقطه پیش
سبی سنک خالکدر یعنی بنم کوزنک بکنک توری سنک خالکدر حاصلی خالک کوزنک کتیز زرا یکدانه کوه ک قدرینی
کوهی یلور یعنی سنک خالک کوه
یکدانه در بنم چنم ایله کوهی چوق
بر کوه یلور پس انک قدرینی یلور
(توبندی چو کدایان بشرط مزدمکن *
که دوست خود روش بنده پروری داند)
مزد کرا و اجرت مناسنه که حرف تعلیل
روش اسم مصدر در پرورش یعنی عادت
وفاقون بنده پرور و صفت ترکیبدر
پروریدن و یا حرف مصدر قول بسلیچک
و اضافت بیانیسه در * محصول بیت *
خطاب عام طریقه پرورسن جانه
خدمتی کداری کی اجرت و کرایه ایله
زیرا جانا بنده پرورک رویشنی خوب
یلور ایله محبت و شفقت خدمت ایله فی
یلور واکا خدمتی مقدار نهمه رعایت
ایلر زرا صاحب سعادت و نیجه قول
و خدمتکار صاحبدر حاصلی سنکا
ماشقانه خدمت ایله اول سکا البته رعایت
ایدر (در آب دیده خود غرقه ام چه چاره
کتم * که در محیط نه هر کس شنآوری
داند) آب دیده خود غرقه ام چه چاره کتم *
غرقه های رسمی علامات نقلدر یعنی
هریدن بجمی به نفاک نشاید که حرف
تعلیل محیط اصلده بحر محیطی ضرورت
و زنجیون مضاف حذف اولندی شنآور
صوده یوزنک درلر و یا حرف مصدر
حرف ننی داند مفیددر * محصول بیت *
ندی آب دیده مده غرقه نیجه ایدوب
نه چاره ایله بیکه بحر محیطه هر کیسه
شناورک اید مری یعنی بنم کوزنک باشی
در بای محیطدر بن ایسه کوزنک باشد
غرقه پس نه چاره ایله بیکه بحر محیطه
شناورلکه قادر دکام (غلام همت آن
رند مافیت سوزم * که در کد صفتی کییا
کری داند) غلام همت آن اضافت لامیه
لامیه در و رند عافیت سوز بیانه عافیت
سوز و صفت ترکیبدر سوزیدن مافیت
یاندیچی رند یکدانه عافیت بونک کی رده
و یا حرف مصدر کییا کر کییاچی دیکدر و یا حرف
مصدر رند عافیت سوزدن بوند مراد صدار زانی
بنددر کییا کر لکدن مراد
ایندیکی توکل و قناعتدر * محصول بیت *
اول رند مافیت سوزنک همتی قولیکه کد صفتی
کییا کر لک یلور یعنی کال
قربله کمال استغناء در بعضی ایدیدر که رند مافیت
سوزنک یکدانه و صفت کد صفتی

سواد نقطه پیش زخاں تست مرا * که قدر کوه یکدانه کوهی داند

بنم کوزنک نقطه سواد سنک سواد سنک خالکدر زرا یکدانه کوه ک قدرینی جوهری
یلور (مفردات) (سواد) سیاه (نقطه) م (بینش) کورمک (ز) من (خال) یک
(تست) سنک (مرا) بنم (قدر) م (کوه) م (یکدانه) بردانه و بی نظیر
(جوهری) جواهرچی (داند) یلور (معنای اشارتی) ای محبوب حقیق سنک
توفیکه جسد اولسونکه بصیرت قلیده مایه القیم اولان نقطه توحید سنک ذات
شربک تجلیسند در اول کوه فردک و اول بی نظیر جواهر ک قدرینی معنی اهل اولان
جوهری یلور زرا یاب غرض اولان اهل صورت یله من

توبندی چو کدایان بشرط مزدمکن * که دوست خود روش بنده پروری داند

سن کداری کی قولنی اجرت شرطیه ایله زرا دوست بنده پرورک روشنی کندو
یلور (مفردات) (نو) سن (بندی) قولنی (جو) مثل (کدایان) دینچیلر
(با) للملا بیه (شرط) م (مزد) اجرت (مکن) ایله (که) زرا (دوست) م
(خود) کندو (روش) کتیک و طریق (بنده پرور) قول بسلیچی (یا) مصدریه
(داند) یلور (معنای اشارتی) ای سنک صادق سن اول بی حیای بی ادب اولان
اهل غرض کسی حضرت الله قولنی کشف و کرامت و رفعت مزات و نیل
نم جنت و خسوف و قوت و اجرت شرطیه ایله زرا محبوب حقیقی اولان
حضرت الله عالم السر و الخفیایدر قولنک عکسه و حائنه کوره مجازاتک
طریقی یلور

در آب دیده خود غرقه ام چه چاره کتم * که در محیط نه هر کس شنآوری داند

کندو کوزنک باشد غرقه نه چاره اید مکه در بای محیطه هر کیسه شناورک یلور
(مفردات) (در) فی (آب) صود (دیده) کوز (خود) کندو (غرقه) م (م) ضییر
(چه) نه (چاره) م (کم) ایدم (در) فی (محیط) م (نه) ننی (هر کس) م (شناور)
یوزنک (یا) مصدریه (داند) یله (معنای اشارتی) سلامت قلب ایله بی غرض
اخلاص و کلی مامودان خلاص تحصیل و طلب ایچون صد هزار نضرع و ابتهاج
ایله درگاه حقه یوزنک اول مرتبه کثرت بکا ایله بکا ایلم که عند الله قدر و قیمت
پوشدن در بای محیطدن اشرف و اعلی اولان کوز باشد غرقه اولدم عجب نه چاره
ایدم دیوز زرا در بای محیطه هر کس شناورک بیلدیک کی کوز باشد عند الله
نیجه قدر عالیسی وار یلور و جمع مراد انک حصولک باعث اولدین اکلز

غلام همت آن رند مافیت سوزم * که در کد صفتی کییا کری داند

اول مافیت یاقی عاشق همتک غلامیم که کد صفتی لولکد کییاچیلک یلور
(مفردات) (غلام همت) م (آن) اول (رند) عاشق (عافیت سوز) عافیت یاقی
(هم) ضییر (که) زرا (در) فی (کد صفت) فقیر صورت (کییا کر) کییاچی (یا)
مصدریه (داند) یلور (معنای اشارتی) اول عاشق لایالیک عال همتک

غلامیم

یاندیچی رند یکدانه عافیت بونک کی رده عمت و پرهر کاراق مناسنه در که حرف رابط صفت کد صفت کدایکی دیکدر
و یا حرف مصدر کییا کر کییاچی دیکدر و یا حرف مصدر رند عافیت سوزدن بوند مراد صدار زانی بنددر کییا کر لکدن مراد
ایندیکی توکل و قناعتدر * محصول بیت * اول رند مافیت سوزنک همتی قولیکه کد صفتی کییا کر لک یلور یعنی کال
قربله کمال استغناء در بعضی ایدیدر که رند مافیت سوزنک یکدانه و صفت کد صفتی

(بساختم دل دیوانه و ندانستم * که آدمی بجه شیوه پری داند) بساختم فعل ماضی متکلم و حده لغت جسته اویاندم
و اویاندم دیکدر لازمه متعدی یتنیده مشترک در اما استعمالده الدردم مناسنه در اکثری بوا دای آوجه او یانسان او یلورده
استعمال ایدر مثلاً زرا او یاننده و شطرنج
و ناوله او یاننده دل دیوانه اضافتی یانیدر
و یا ختک مفعول و او حرف حال ندانستم
مصراع ثانی بهر هوند که حذف بیان
آدمی و انسی کسر همزه ایله و انسان بو معنایه
در پس آدمی زاده آدم اوغلی دیکدر
و یا حرف و حده شیوه پری اضافتی
لامیه در * محصول بیت * دیوانه کولکی
آلدر دم حال بو که بیلد مکه بر آدمی زاده
پری یلور شیوه سین یعنی آدمی زاده پری ایلی
ایشلدیکنی بیلدم حاصلی آدم اوغلی پری
شکلنه مبتل اولد یعنی بیلدم کولک
الدر * نیجه (بقد و چهره هر آن کس که
شاه خوبان شد * جهان بیکردا کرداد
کستری داند) بقد و چهره یا حرف سبب
تقدیری بلطافت قد و چهره در داد کستر
وصف ترکیبدر عدل دوشی دیکدر
یعنی عدالت ایایی * محصول بیت *
قد و چهره اطافیه هر اول کیسه که
شاه خوبان اولدی جهانی طوناری یعنی
تمام جهان پادشاه اولور اگر عدالت ایان
یلور سه یعنی عاشق اولان بنده ره
عدالت ایدوب جور و ظلم اوزده اولر سه
(نظم دلکش حافظ کسی شود آگاه *
که اطف طبع و سخن گفتن دری داند)
نظم دلکش اضافتی بیانه در و حافظه
اضافتی لامیه کسی یا حرف و حده که
حرف رابط صفت اطف طبع اضافتی
لامیه در سخن گفتن مقدم مفعولیدر
و در بیاضاتی مصدرک مفعوله اضافتدر
دری فارسیک فصیحته دیرلر بونک اصلی
بودر که بهرام کور زمانده و سلطنتده
بساخت ایلد بیکه قبوسنده فارسی دبل
سویه شلر و احکام و بروات فارسی دبل
ایله یاز یله حاصلی قبوسنده غری دل
استعمال اولسون دیو تنبیه ایلدی پس
بودل انک قبوسنده نسبت ایدوب دری دبلر
نظمندن بر کیسه خبردار اولور که

غلامیم که حضرت اللهک فریدن یوزنک یروب (و همما حرامان علی اهل الله)
خیری سر نیجه دیسا و آخرتک لذائذ و شهوات نفسانیه (رندن قطع نظر ایدوب
ریاضات و مجاهدات و روز و شب درگاه حقه کوز یا شلری دو کدرک نفسک عافیتی
و حضور و راحتی ترک ایله و ابراهیم ادهم کی انده دنیا فرصتی واریکن تاج و تختی
براهوب کد صفت فقر و فاقه اختیار ایله

بساختم دل دیوانه و ندانستم * که آدمی بجه شیوه پری داند

دیوانه کولکی او یاندم و بیلد مکه بر آدمی زاده پری شیوه سنی یلور (مفردات)
(بساختم) او یاندم و یوزنک (دل) کولک (دیوانه) م (ندانستم) بیلدم
(آدمی) م (نیجه) یلور (همزه) وحدتیه (شیوه) ناز و اضافت (پری)
جنگ محبوبلری (داند) یلور (معنای اشارتی) اول عالی همت اولان مردان
خدایه سبیدن بولنت نفسانیه فی لذت روحانیه به دکتسیدارونه یوزنک مخزن
اسرار الله اولدیلر یلور و بولنی ایچون دل دیوانه می یوزنک او یاندم و صرف
ایلم بیلد مکه بولنک صغری و عالم کبری اولان آدمی زاده (ولقد کریمنا بی
آدم) الخ آیت کریمه می سر نیجه امرار غیبه مالا نهاییه الهیه انک اندری خلیفه الله
فی الارض لر در و رای عقلده بر امر الهیدر

بقد و چهره هر آنکس که شاه خوبانست * جهان بیکردا کرداد کستری داند

قامت و چهره ایله هر اول کیسه که خوبلر شاهیدر جهانی طونار اگر عدل دوشه ایچیلک
یلور سه (مفردات) (با) للملا بیه (قد) م (چهره) صورت (هر آنکس که)
م (شاه) م (خوبان) محبوبلر (است) در (جهان) م (بیکرد) طونار (اگر) م
(داد کستر) عدل دوشیچی (داند) یلور (معنای اشارتی) (عند) ایله (مقدر)
مرتبه عالیه مننه نازل اولنک و (ان الله خلق آدم علی صورته) حدیث شریفی سر نیجه
صفات الله ایله انصافی دولتیه ایرمکه هر اول کیسه که سلطان العارفین اولمشدر
انک قوت قدسیسی و انوار ذاتیه سی جهاتک علوبات و سفلیاتی احاطه ایدر
و چه مننده نصرف ایدر اگر باذن الله عدل و کرم دوشه مک و تصرف ایانک
مراد او او رسه

نظم دلکش حافظ کسی شود آگاه * که اطف نکتته و سر سخنوری داند

حافظک دلکش نظمندن شول بر کیسه خبردار اولور که نکتته انک اطفافتی
و سخنورلک سبیری یلور (مفردات) (ز) من (نظم) م (دلکش) کولک
چکیچی و لطیف (حافظ) م (کسی) بر کیسه (شود) اولور (آگاه) خبردار
(اطیف) م (نکتته و سر) م (سخن) سوز (ور) ادات نیسه (یا) مصدریه (داند)
یلور (معنای اشارتی) حافظک لطیف نظمندن شول بر کیسه خبردار
اولور که ذوق و وجدان ایله اهل اللهک لطائف اصطلاحات امرار به سن و اسرار
معنای ظلت قدسیه سن یلور که (من لم یلق لم یعرف) در

علی کل حال مراد فارسیدر پس * محصول بیت * حافظک کولک چکیچی و کولک آلیچی
لطافت طبعه مالک اوله و فارسی سوزنک قادراوله حاصلی فارسی یله زرا فارسی یلنجه خواجه انک نکتات و دفاخته
واصل اوله من (وله ایضا)

(بحسن خلق و وفا کس یار مازسد * ترا درین سخن انکار کار مازسد) بحسنی با حرف طرف حسن کوز لک خلقه اضافتی
 مصدرک فاعله اضافه اضافتی و ترا سکا دیکدر انکار و صکار اضافتی مصدرک مفعولک اضافتی و مایه اضافه اضافتی لامیه در
 زسد بونده لایق دکل مناسبه در تکیم شیخ سعدی پوستاده ایجاب صورتند * اراد الیش * بیت * مرا و ارادسد کیر یا
 و منی * که ملکش قدیمست و ذاتش غنی * سلطان بیوزر * بیت * مرا رسد که ز دست تو تانم گفتی * شنیدم آیت تو و اوالی الله
 از اب حور * محصول بیت * حسن خلقه

وله ایضا

بحسن و خلق و وفا کس یار مازسد * ترا درین سخن انکار کار مازسد
 حسن و خلق و وفاده کیسه بزم باریمز * ابرشمنک بوسوزده انکار که بزم ایشمن
 ایشمن (مفردات) (با) للملابسه (حسن) م (خلق و وفا) م (کس) کیسه
 (یارما) بزم باریمز (نرسد) ایشمن (را) شک (درین سخن) بوسوزده (انکار)
 م (کار) م (ما) بزم (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) بزم محبوب حقیقین اولان
 حق سبحانه و تعالی حضرتلرک ذاتند * وصفاتده و حسن و خلق و وفاده مثلی
 و نظیری بوقدرای منکرشک بوسوزده انکارک تحت محضرسنکله بزم ایشمن
 وجدالز بوقدر

بحق صحبت دبرین که هیچ محرم راز * بیاریکجهت حق گزار مازسد

صحبت قدیم حقیقونکه هیچ راز محرمی بزم دوستاق حقی ادا ایدیمی صادق باریمز
 ایشمن (مفردات) (با) فیه (حق) م (صحبت) مصاحبت (دبرین) قدیم (هیچ)
 قطعا (محرم) م (راز) سر (با) للملابسه (یار) م (یکجهت) صادق
 (حق گزار) حق اوده یچی (ما) بزم (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) دوزالده
 و عالم ارواحده * حق تعالی اله (الست بر بکم قالوا علی) اله اولان صحبت حقیقون
 محرم راز اولوب عارف بالله اولانک صکیسی اعتراف عجز ایدوب بزم (لا یضیع
 اجر الصنین) اولان محبوب حقیقیک ذات وصفات ییونک کنه حقیقی ادا کردن
 عاجز اولد قلردن (معارفک حق معرفتک یا معروف) دیشلرد

اگرچه حسن فروشان بجایه آمده اند * کسی بحسن و ملاحهت یار مازسد

اگرچه صاحب حسن جلوه به کاشلرد حسن و ملاحهت * بر کیسه بزم باریمز ایشمن
 (مفردات) (اگرچه) م (حسن فروشان) حسن صایحیار (بجلوه) جلوه به
 (آمده اند) کاشلرد (کسی) بر کیسه (با) للملابسه (حسن) م (ملاحهت) کوزالک
 (یارما) بزم باریمز (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) اگرچه مظاهر انوار الهی
 و متصف بصفات الله اواغه کشف و کرامته و انواع اسرار معرفتله بوعالم کوته
 ظهوره کیش نیجه مردان خدای واردلکن حسن و ملاحهت و تصرف و قدرته بزم
 باریمز ایشمن هر نه قدر قوت قدسیه سی اواغه دخی خدایا شد جدا نباشد

هزار نقد بازار کاشات آرد * یکی بسکه صاحب عیار مازسد

کاشات بازار نه یک نقد کتوردر بریسی بزم صاحب عیار بزمکه سکه سته ایشمن
 (مفردات) (هزار) یک (نقد) رایج اقیبه (با) للملابسه (بازار) م (کاشات)
 موجودات (آرد) کتوردر (یکی) بریسی (با) للملابسه (سکه) م (صاحب
 عیار) صرف (ما) بزم (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) مخزن اسرار الله اولان
 عارف بالله لربو بازار کاشات نیجه بیک خسوف ماد و عقاری مقبر قلی حکم
 و اسرار لیه نقد لرب کتوردر لکن بزم حکیم مطلق اولان صرف حقیقیک سکه

حکیمه

ب که نرسده متاع سکه دن بونده مراد نقشدر صاحب عیاره اضافتی لامیه در و مایه اضافتی کذلک اسلوب مریت
 صاحبک عیاره اضافتی و اما عجم اکثر ساکن استعمال ایدر * محصول بیت * بازار کاشات یک نقد کتوردر یعنی
 هر کون عالم بیک حسن صاحبی دلبر کور اما بریسی بزم صاحب عیار مازسد سته ایشمن یعنی هیچ بریسیک نقشی و شکلی
 بزم جانانک نقشه و شکله ایشمن و اکا بکره ز

(هزار نقش بر آید زکک صنع و یکی * بدلپذیری نقش نگار مازسد) ککک صنع اضافتی لامیه در و او حرف حال یکی
 مصراع ثانی به مر هونددر بدلپذیری با حرف صله نرسده متعلق و با حرف مصدر دلپذیر وصف ترکیبدر بدلپذیردن
 کوکل قبول ایدیمی یعنی بر نشه بی کوکل قبول ایلک نقشه اضافتی اسم فاعلک مفعولک اضافتی قبیلکنددر و نقشک نگاره
 و نگارک مایه لامیه در در نقشک نگاره
 ۵۸۹

حکیمه سته ایشمن و ایجا د خدایه بمنزل اوده مر

هزار نقش بر آید زکک صنع و یکی * بدلپذیری نقش نگار مازسد

صنع قلدن هزار نقش ظاهر اولور و بریسی بزم نگار دلپذیر عرک نقشه ایشمن
 (مفردات) (هزار) یک (نقش) م (بر آید) ظاهر اولور (ز) م (ککک) قلم
 (صنع) (یکی) بریسی (با) للملابسه (دلپذیر) کوکل قبول ایدیمی (نقش) م
 (نگار) محبوب (ما) بزم (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) صنع الهی قلدن
 انوار تجلیات الهیه ایلک متفح و متفح اولان قلب واسعه سنک هر بر کوته سنده
 عرش رحمان کبر لئور نیجه بیک عارف بالله نقشی ظاهر اولور لکن بریسی بزم
 نقشدن مرزا اولان محبوب دلپذیر عرک و صانع ییونک ذات علیه سنک و صفات
 جلله سنک کنه حقیقته ایشمن یا خود مجودن مراد (لولاک لولاک لما خفت
 الا فلاک) شان سعادتمنده اولان بی نظیر رسول اکرم و نبی محترم محمد المصطفی
 صلی الله تعالی علیه وسلم افتد بمر اوله که انک مرتبه سته بر فرد ایشمن شددر

دل از خبت حسودان مرغ و وانی باش * که بد بخاطر امیدوارما نرسد

ای کوکل حسود لک خبتدن اینجمنه حق تعالی به اعتماد ایدیمی اول که بزم لطف
 خدایه امید لو خاطر بزمه ضرر ایشمن (مفردات) (دل) ای کوکل (ز) م
 (خبت) م (حسودان) م (مرغ) اینجمنه (وانی) اعتماد ایدیمی (باش)
 اول (بد) ضرر (با) للملابسه (خاطر) م (امیدوار) امیدوار (ما) بزم (نرسد)
 ایشمن (مندی اشارتی) ای کوکل بویک کی محبوب بی نظیره عشق و محبتک
 او لدیفته شکر اله و زیاد لک طلب اله اول خبت طبیعت اولان حسود لک
 طعن و نگارنه و خبت و اذانه اینجمنه همان حق تعالی حضرتک لطف و احسانه
 اعتماد ایدیمی اول که (ذا احب الله عبدا لم یضربه ذنب) حدیث شریفی سر نیجه
 بزم لطف خدایه امید لو خاطر بزمه ضرر ایشمن عصمت الله من شرور انفسا

دریغ قافله عمر کانچنان رفتند * که کرد شان بهوای دیار مازسد

حیف عمر قافله سته که انجیلن کتدیلر که انلرک غباری بزم دیار بزم هواسنه ایشمن
 (مفردات) (دریغ) حیف (قافله) م (عمر) م (کانچنان) انجیلن (رفتند)
 کتدیلر (کرد) غبار (شان) آنلر (با) للملابسه (هو) م (دیار) م (ما) بزم
 (نرسد) ایشمن (مندی اشارتی) حیف انساب محبوب بزم بزم عمر قافله سی انجیلن
 کتدیلر (و عمر مر الحجاب) ستمنی طوتدیلر که بزم حقیق شهر بزمک و وطن اصلیرک
 هواسنه و عالم ارواحده اولان ایت خطاب رب العالمین سودا سته انلرک غباری
 ایشمن و لذت روحانی کسب و تحصیل ایلدی

چنان بزی که اگر خاک ره شوی کس را * غبار خاطری از رهگذار مازسد

انجیلن دیر لکه اگر خاک ره اوله سین کیسه به بزم رهگذار بزمه اولور دی
 ایشمنه (مفردات) (چنان) انجیلن (بزی) یازاند (زی) دیرل (خاله) بول توی
 ۱۴۸

ل

مر هونددر غبار خاطر اضافتی لامیه در با حرف وحدت و یاتکر * محصول بیت * خفته شویله زندگانی ایلکه اگر بول
 طیر اغیسه اولور سک فرضا کیسه به بزم یکد بزدن غبار خاطر ایشمنه یعنی شویله دیرل که اصلا کیسه نلک خاطری
 رنجیده اولورون بیتده خطایدن تکلمته التفات وار

(بسوخت حافظ و رسم که شرح قصه او * بسج پادشاه کامکار ما رسد) بسج با حرف صله رسیده متعلق پادشاهه اضافتی لایسه در و کامکاره بیانیه کا مکارده کار ادات فاعلدر بی مناسنه مراد بی دیگر یعنی صاحب مراد * محصول بیت * حافظ باندی و قورفرمکه آنک قصه سی شری بیزم کا مکار پادشاهمکه سمه ایشیه یعنی قورفرمکه سعادتلی پادشاهم بیزم یا نوب یا قلدر یعنی

(شوی) (اوله سین) (کس را) کیسه (غبار) توز (خاطری) بر خاطر (از) من (رهگذار) بول اوغرافی (ما) بر (رسد) ایشیه (معنای اشارتی) ای سالک بولالم فائیده انجیلین درل و شویله کل کیسه که جله نك اباضی الشده طبارق اول محو و فسا اولوب کیسه لی پیله و کیسه لی اینجمنه تا که بزم رهگذار بزمین برده غبار ایشیه

بسوخت حافظ و رسم که شرح قصه او * بسج پادشاه کامکار ما رسد حافظ باندی و قورفرم که آنک قصه سی شری مراد اولوب پادشاهمکه قولاشه ایشیه (مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (رسم) قورفرم (شرح) م (قصه) م (او) ضمیر (با) للملابسه (سمع) قولاقی (پادشاه) م (کامکار) مرادلو (ما) بر (رسد) ایشیه (معنای اشارتی) حافظ بولالم الله تعالی بوقدر ریاضات و مجاهدات الهه نفسی قهر ایدوب خاک مذکوره محو و فسا ایش ایکن قورفرمکه آنک برعلی بلارد درگاه حقه واروب بسج و علم اولان حضرت الهه حضور معنویه ایشیه و قبول اولیه

نفس باد صبا مشک فشان خواهد شد * عالم ببرد کر باره جوان خواهد شد * باد صبا مشک فشان اوایه کر کدر پیر عالم کبر و جوان اولیه کر کدر (مفردات) (نفس) م (باد صبا) صحرایی (مشک فشان) مشک صاچچی (خواهد) ایست (شد) وای (عالم) م (پیر) قوجه (دگر) غیر (بار) کره (جوان) م (خواهد شد) م (معنای اشارتی) نفس عیسی وارایله مرده داری احیایدوب وصلت جلال الهه وسیله اولان شیخ کامل طابیرک دماغ جانیه روایح مسکینه تجلی ریح رحمان بشدر بیجی اولیه کرک اول وقت پیرک عالمی کبرو رجوع ایدوب (ذاتی الاعلی) خبری سر بجه کرکالرا نوار تجلی خدایه * متفرق اولوب جوان معنوی ابدی اولیه کر کدر

ارغوان جام عقیق بسج خواهد داد * چشم ترکس بشقایق نگران خواهد شد * ارغوان عقیق رنگو جام می سمه و برسه کرک ترکس چشم شقایق نظر ایدجی اولیه کرک (مفردات) (ارغوان) بر فرمزی چیکدر (جام) قدح (عقیق) م (با) نسبه (با) للملابسه (سمن) بیاض چیک (خواهد) ایست (داد) و برک (چشم) کوز (ترکس) م (با) للملابسه (شقایق) لاله (نگران) با فچی (خواهد) ایست (شد) وای (معنای اشارتی) صبغة الهه بویامش و صبغة الهه موصوف اولمش مرشد راهدان جگر فانی کوزدن روان ایدجی شراب عشق الهه بی قلبی ماسودن پاک و بیاض اولمش طالبیه و برسد کرکدر زرا نظر اهل الله لاله کی جگر فانی کوزدن روان اولان باقی طالب صادقه در

این تطاول که کشیدار غم هجران بلبل * ناسرا پرده کل نره زنان خواهد شد * بلبل فراق غمتدن چکدی کل سرار پرده سنه داین نره زنان کنسه کرک

مفردات

بی اختیار چاک سرار پرده کلاه دک نظم و فریاد وفغان ایدره ککد بیدر در سرار پرده بی ایج حولیسی مناسنه الان معنی سرار پرده سندن طشره کش

(مفردات) (این) بو (تطاول) ظلم (کشید) چکدی (از) من (غم هجران) م (بلبل) م (تا) حتی (سرار پرده) ایج حولیسی (کل) م (نره زنان) نره اور بیجی (خواهد) ایست (شد) کتک (معنای اشارتی) نظر و همت پیران حقیقت بر اکبر معنویدر که بلبل کی شب تاب سحر جگری پیران و دیده سی کران غم هجران المندن فریاد وفغان الهه جور فراوان چکچی طالب حقه بر نظر عنایت پیورسه ل نا حرم قدس الهیه به داین نره زنان ذوق و صفایه کنسه کرک و برآند مرادنه سنه کرک

کرک مسجد بخرابات شدم خرده مکبر * مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد * اگر مسجدن میخانه به کتد سه عیب و نقصان طومه وعظ مجلسی درازدز زمان کنسه کرک (مفردات) (کر) م (اگر) م (مسجد) م (با) للملابسه (خرابات) میخانه (شدم) کتد م ایسه (خرده) عیب (مکبر) طومه (مجلس وعظ) م (درازست) اوزندر (زمان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر رست اگر مسجدن میخانه به مدرسه علمادن خانقاه پیران طریقه کتد م ایسه عیب ظن ایدوب طمن ایله کرچه علماء ظاهر دخی مقضاضجه راه حقه رهبر و وعظ و نصیحت الهه مرشد ل در لکن مجرد راه شریعت طریقت و حقیقت سرزاده خطر ناک اولدیندن چوق زمان کچمکه محتاجدر (فالواصلون منهم اقل من اتقيل) در

ای دل ار عشرت امری وز فردا فکری * مایه نقد بقاراکه همان خواهد شد * ای کوکل اگر یو کوکل عشرتی بارینه راغه سین نقد بقا سرمایه سنه کیم ضامن اوایه کرک (مفردات) (ای دل) ای کوکل (عشرت) م (امروز) یو کون (فردا) بارینه (فکری) برا غه سین (مایه) سرمایه (نقد) م (بقا) م (را) ادات مقبول (که) کیم (همان) اودک (خواهد شد) اولیه کرک (معنای اشارتی) ای کوکل روز و شب طساعات و عبادات الهه عشق و محبت خدایي تحصیل ایدوب بر قدم اقدم حق تعالی حضرتنه قربیت و نسبت و وصلت دولتی بول بوخه اگر یو کوکل عشرتی بارینه قورسک (هلاک السوفون) خبری سر بجه نادم و بشعبان اولور سین بقا دواتک نقد سرمایه سنی ضایع ایدرسک بردخی الهه کیرمز و بر کیمه دخی ضامنه اولن

ماه شعبان من از دست قدح کین خورشید * از نظر لاشب عیدرمضار خواهد شد * شعبان آینه قدسی الدن قومه زرا بوخورد روضان بیرای کچیه سنه داین نظردن کنسه کرک (مفردات) (ماه) ای (شعبان) م (منه) قومه (از) من (دست) ال (قدح) م (که) زرا (این) بو (خورشید) کونش (از) من (نظر) م (تا) حتی (شب عید) بیرام کچیه سی (رمضان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ماه شعبانده و بو افتراق و محاسب عالنده استعید بالله (واحد ربك حتى یا نیک الیقین) آیت جلایه سی سر بجه وقت مومنه داین عبادات

کرک مسجد بخرابات شدم خرده مکبر * مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد * اگر مسجدن میخانه به کتد سه عیب و نقصان طومه وعظ مجلسی درازدز زمان کنسه کرک (مفردات) (کر) م (اگر) م (مسجد) م (با) للملابسه (خرابات) میخانه (شدم) کتد م ایسه (خرده) عیب (مکبر) طومه (مجلس وعظ) م (درازست) اوزندر (زمان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر رست اگر مسجدن میخانه به مدرسه علمادن خانقاه پیران طریقه کتد م ایسه عیب ظن ایدوب طمن ایله کرچه علماء ظاهر دخی مقضاضجه راه حقه رهبر و وعظ و نصیحت الهه مرشد ل در لکن مجرد راه شریعت طریقت و حقیقت سرزاده خطر ناک اولدیندن چوق زمان کچمکه محتاجدر (فالواصلون منهم اقل من اتقيل) در

ای کوکل اگر یو کوکل عشرتی بارینه راغه سین نقد بقا سرمایه سنه کیم ضامن اوایه کرک (مفردات) (ای دل) ای کوکل (عشرت) م (امروز) یو کون (فردا) بارینه (فکری) برا غه سین (مایه) سرمایه (نقد) م (بقا) م (را) ادات مقبول (که) کیم (همان) اودک (خواهد شد) اولیه کرک (معنای اشارتی) ای کوکل روز و شب طساعات و عبادات الهه عشق و محبت خدایي تحصیل ایدوب بر قدم اقدم حق تعالی حضرتنه قربیت و نسبت و وصلت دولتی بول بوخه اگر یو کوکل عشرتی بارینه قورسک (هلاک السوفون) خبری سر بجه نادم و بشعبان اولور سین بقا دواتک نقد سرمایه سنی ضایع ایدرسک بردخی الهه کیرمز و بر کیمه دخی ضامنه اولن

ماه شعبان من از دست قدح کین خورشید * از نظر لاشب عیدرمضار خواهد شد * شعبان آینه قدسی الدن قومه زرا بوخورد روضان بیرای کچیه سنه داین نظردن کنسه کرک (مفردات) (ماه) ای (شعبان) م (منه) قومه (از) من (دست) ال (قدح) م (که) زرا (این) بو (خورشید) کونش (از) من (نظر) م (تا) حتی (شب عید) بیرام کچیه سی (رمضان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ماه شعبانده و بو افتراق و محاسب عالنده استعید بالله (واحد ربك حتى یا نیک الیقین) آیت جلایه سی سر بجه وقت مومنه داین عبادات

(کرک مسجد بخرابات شدم خرده مکبر * مجلس وعظ درازست و زمان خواهد شد * اگر مسجدن میخانه به کتد سه عیب و نقصان طومه وعظ مجلسی درازدز زمان کنسه کرک (مفردات) (کر) م (اگر) م (مسجد) م (با) للملابسه (خرابات) میخانه (شدم) کتد م ایسه (خرده) عیب (مکبر) طومه (مجلس وعظ) م (درازست) اوزندر (زمان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ای زاهد ظاهر رست اگر مسجدن میخانه به مدرسه علمادن خانقاه پیران طریقه کتد م ایسه عیب ظن ایدوب طمن ایله کرچه علماء ظاهر دخی مقضاضجه راه حقه رهبر و وعظ و نصیحت الهه مرشد ل در لکن مجرد راه شریعت طریقت و حقیقت سرزاده خطر ناک اولدیندن چوق زمان کچمکه محتاجدر (فالواصلون منهم اقل من اتقيل) در

ای کوکل اگر یو کوکل عشرتی بارینه راغه سین نقد بقا سرمایه سنه کیم ضامن اوایه کرک (مفردات) (ای دل) ای کوکل (عشرت) م (امروز) یو کون (فردا) بارینه (فکری) برا غه سین (مایه) سرمایه (نقد) م (بقا) م (را) ادات مقبول (که) کیم (همان) اودک (خواهد شد) اولیه کرک (معنای اشارتی) ای کوکل روز و شب طساعات و عبادات الهه عشق و محبت خدایي تحصیل ایدوب بر قدم اقدم حق تعالی حضرتنه قربیت و نسبت و وصلت دولتی بول بوخه اگر یو کوکل عشرتی بارینه قورسک (هلاک السوفون) خبری سر بجه نادم و بشعبان اولور سین بقا دواتک نقد سرمایه سنی ضایع ایدرسک بردخی الهه کیرمز و بر کیمه دخی ضامنه اولن

ماه شعبان من از دست قدح کین خورشید * از نظر لاشب عیدرمضار خواهد شد * شعبان آینه قدسی الدن قومه زرا بوخورد روضان بیرای کچیه سنه داین نظردن کنسه کرک (مفردات) (ماه) ای (شعبان) م (منه) قومه (از) من (دست) ال (قدح) م (که) زرا (این) بو (خورشید) کونش (از) من (نظر) م (تا) حتی (شب عید) بیرام کچیه سی (رمضان) م (خواهد شد) کنسه کرک (معنای اشارتی) ماه شعبانده و بو افتراق و محاسب عالنده استعید بالله (واحد ربك حتى یا نیک الیقین) آیت جلایه سی سر بجه وقت مومنه داین عبادات

وطاعی و شراب عشق الهیه قوسله صوم سوا بی طوعنی الدن قومه ونجلی
الواریقن تحصیله سعی الیه زیرای نواد آفتاب معوی بی تحصیل زمانی
(ذمات الانسان انقطع عنه) سرجه الدن کیدر و مسامت داری کنو
ایله تحصیل اولان و انوار تجلیات الهیه مظهر و مستند اولان روح شریف
رمضان پیرای کیه سی قمر نظردن غائب اولدنی کبی بدندن مفارقت ایدوب
نظردن غائب اولسه کر کدر و بوسی و حرارت منقطع اولسه کر کدر

کل عزیزست غنیت شریک شربت صحت که باغ آمد ازین راه و زان خواهد شد
کل برین زدر آنک صحنی غنیت صابک زرا بو بولدن باغ کلدی و اول بولدن
کنسه کرک (مفردات) (کل) م (عزیزست) عزیزدر (غنیت) فرصت
(شریک) صابک (صحت) م (که) زرا (با) للابسه (باغ) م (آمد) کلدی
(ازین راه) بو بولدن (وزان) اندن (خواهد شد) کنسه کرک (معنی اشارتی)
ای سالکان راه عشق خدا اولان فردا اثر اگر راه طلبه بی سعی و کسلان اید کز
عزیزان الهیه نک و محبوبان خدا نک صحنی غنیت صابک زرا اثر بر ارواح
قدسیه صاحبزاد که بو باغ عالم عشق و محبت و طاعت و معرفت بولدن کلوب
بو عالم کول باغیوب بنه اول بولدن کشتاردر اندرین استعداد و استعانت اید سز

ای مطرب انس مجلسیدر غزل او قو و ایرله نیجه بر دیر سین که بویه کندی
واویلہ کنسه کرک (مفردات) (مطربا) ای سرور و بریجی (مجلس) م (انس)
م (است) در (غزل) م (خوان) اوقو (سرور) ابری (چند) نیجه (کوی)
دیر سین (چنین) بویه (رفت) کندی (چنان) اوایل (خواهد شد) کنسه
کرک (معنی اشارتی) ای خواجه ناش اولان یار صادق و محرم عشق و عالم
حق سبحانه و تعالی حضرت تریسه قریب وائیس اولق بریدر دام اهل الله کلامه
واند کارود حال ابله زه معانث ابله نیجه بر حسرت و دامت و رجیک کاو آمد
و خرفت کلامی کبی حوادث دهر دن غفلت ایراث اید جک کلامی سو یلر سین

حافظ از بهر تو آمد سوی اقام وجود قدیمی نه بود اعش که روان خواهد شد
حافظ وجود اقلیمی جانبته سندن اونوری کلدی الیک و داعیه بر قدم قو که کنسه
کر کدر (مفردات) (حافظ) م (از) من (بهر) تعلیل (تو) سن (آمد)
کلدی (سوی) جانب (اقام وجود) م (قدم) م (یا) وحدتیه (نه) قو (یا)
للایسته (وداع) م (ش) ضمیر (روان) کیدیمی (خواهد) ایست (شد)
اولق (معنی اشارتی) یارب (و ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون) کلام مجیدک
سرجه مقتضای حکمت جلایله ک بو وجود افلاکیه انجیق سنک مرفک و کال
قرینک تحصیل ایچون کلدک وقت و داعیه و دم آخرده کرم و لطفکله و کال قدرت
باهره کلدی نور ایمانله ختم ایلوب صحت و سلامته لفا که واصل ایله که عاقبت

(کل عزیزست غنیت شریک شربت صحت که باغ آمد ازین راه و زان خواهد شد)
ازین راهدن مراد وجوده کلیدر و زان
راهدن فنا اولوب سریع الزوال اولسیدر
محصول بیت کل عزیزدر صحنی
غنیت صابک یعنی غنیت بیک زرا باغ
کلوب و اکتیوب بنه تیز کدیسدر حاصلی
سریع الزوالدر (مطربا مجلس انس)
غزل خوان و سرور چند کوی که
چنین رفت و چنان خواهد شد
مطربا منادی مجلس انس اضافتی لامیه در
خوان فعل امر مفرد مخاطب او قوی
ایرله محصول بیت ای مطرب اشار
مجلسیدر غزل او قو و ایرله یعنی غزل خوانلق
و کوینده لک ابله نیجه بر سو یلر سین که
بویه واقع اولدی و آنجلین واقع اولسیدر
یعنی نیجه بر ماضی و مستقبل مصاحبتی ایلر سین
حافظ از بهر تو آمد سوی اقام وجود
قدیمی نه بود اعش که روان خواهد شد
سوی اقام اضافتی لامیه در و وجود
اضافت پسانیه قدیمی با حرف وحدت نه
تو ک کسری و معای اصلیه ابله فعل
امر مفرد مخاطب قو دیکدر بود اعش
با حرف صله فعل امر متعلق وداع
واو ک فحیله تودیع معنایه احمد سلام
تسلیم و کلام تکلیم معنایه اسم
اولدینی کبی شین ضمیر حافظه راجعدر
که حرف تعلیل روان خواهد شد روان
اوا یسر در یعنی کدیسدر محصول بیت
حافظ وجود اقلیمی جانبته سندن
ایمدی و داعیه بر قدم قو که بنه روان
اولسیدر یعنی حافظه وداع ایله که بنه
کدیسدر حاصلی بو وجود فانیدن اول
حالم باقی به عزم ایدوب و ایلر سین در

کلک مشکین توروزی که زما یاد کند * ببرد اجرد و صد بنده که آزاد کند *

سنک مشکین کلک برکون که بزدن یاد اید ایکی یوز بنده آزاد ایتک ثوابی ایتور
(مفردات) (کلک) کل (مشکین) مکلو (تو) سن (روزی) برکون (زما)
بزد (یاد) خاطرده فکر (کند) اید (ببرد) ایتور (اجر) م (دو صد) ایکی یوز
(بنده) قول (آزاد) (کند) اید (معنی اشارتی) ای خلیفه الله اولان مرشم
و وارث انوار محمدیه صلی الله علیه و سلم سنک رحمة للعالمین قلنن وجود مودود
فیض بخشک و مرده دلاری احیا ایدیمی نظر مشکین رفعت ریح رحمتکله و نفس
عسی وارکز و شفقت و کرمکله بر طایبان شکسته بالری برکون که خاطر شریفه
کتوروب یاد اید سن و صفت پیور سز ایکی یوز بنده آزاد ایتک ثوابی بولور سن
بلکه (ومن احياها فکانما احی الناس جمیعاً) آیت کریمه سی فضله ابر سن

محصول حضرت سلی که سلامت بادش چه شود کر بسلامی دل ما شاد کند
سلی حضرتک قاصدیکه که سلامت اولون نه اولور اگر بسلام ایله بزم کوکلی
شاد اید (مفردات) (قاصد) یک و مکتوب ایتیمی (حضرت) م (سلی) اسم
معشوق (سلامت) م (یاد) اولسون (ش) ضمیر (چه شود) نه اولور (یا)
للملابسه (سلام) م (یا) وحدتیه (دل) کوکل (ما) بزم (شاد) سرور (کند)
اید (معنی اشارتی) حضرت معشوق حقیقیک رسول و وسیله و واسطه سی مرشد
عزیز انوجود که که سلامت اولسون نه اولور بزم غریبان دشت و صحرالک و سالکان بی
نوالک بسلام ایله و مشوقدن رجا ایله کوکالربنی شاد اید

یارب ایدر دل آن خسرو شیرین انداز که برجت کدی بر سر فرهاد کند
یار بی اول شیرین خسرو کلبه الله ایله که مر جتله فرهادک باشی اوزره بر کدر اید
(مفردات) (یارب) م (انداز) فی (دل) کوکل (آن) اول (خسرو) پادشاه
(شیرین) اسم معشوق (انداز) آت و الفایله (بر جت) مر جتله (کدر)
او غرامی (یا) وحدتیه (بر) علی (سر) باش (فرهاد) بر عاشق اسمی (کند)
اید (معنی اشارتی) یارب کرمکله اول شفیق و رحیم پادشاه شیرینک خانه
نجلیک اولان کوکله سن الفایله که شفقت و مر جت ایله بو فرهاد کبی عاشق
زهر و درد مند و ناجاره نظر عنایت ایدوب مرده دلیمزی احیا ایله و بزدوشه کون
قولاریکی درگاه علیه که ایلته و دستگیر من اوله

حالیبا عشوه چشم تو ز بنیادم برد * ناد کر باره حکیم نه چه بنیاد کند *

شده سنک چشمک شیوه سی بنی بنیاد مدن ایلندی عجب که بنه حکیم نه نه بنیاد ایلر
(مفردات) (حالیبا) شده (عشوه) شیوه (چشم) کوز (تو) سن (ز) من (بنده)
تل (میم) ضمیر (برد) ایلندی (ناد کر باره) حکیمیه (چه) نه (بنیاد) م
(کند) اید (معنی اشارتی) ای دستگیر طالبان عاجزان اولان بیرم سندن نیجه

(وله ایضا) کلک مشکین توروزی که زما یاد کند * ببرد اجرد و صد بنده که آزاد کند *
وتوبه اضافتی لامیه در که حرف بیان یاد کند کاو کار معنایه دراجر بوند ثواب معنایه در که حرف رابط صفت

محصول بیت سنک مشکین کی سیاه

کلک برکونکه زما کار ایلکوز قول آزاد

ایتنک ثوابی بولور یعنی ایلکوز قول آزاد

ایتنک مقداری ثواب بولور (قاصد

حضرت سلی که سلامت بادش چه

شود کر بسلامی دل ما شاد کند (قاصد

خبر و سلام و مکتوب ایتیق یکده دیرل

وسلی لیلی کبی بر مشوقه ک اسجدر که

زمان سابقده کاشدر که سلامت بادش

جله دعایه که علم دیده حشوملخ دیرل

شین ضمیر قاصده راجعدر محصول

بیت حضرت سلامت یکی که سلامت

اولسون اول پیک نه اولور دی اصر

بر سلامه بزم کوکلی شاد ایدیدی یعنی

سلی که جاناندن کناشدر نه اولور دیکه

قاصد اندن بر مکتوب و بر خبر کتور مکله

بزم دلمزی شاد ایدیدی (یارب ایدر دل آن

خسرو شیرین انداز که برجت کدی

بر سر فرهاد کند) ایدر بونده پای صله

معنایه در خسرو شیرین اضافتی پسانیه در

انداز فعل امر مفرد مخاطب براق دیکدر

القی معنایه که حرف بیان برجت کدی

افکنده معنایه بر سر فرهاد فرهادک

باشی اوزرینه یعنی بانه دیکدر محصول

بیت یارب اول طلو پادشاهک یعنی

بزم شیرین جانک کوکله صال یعنی خاطرینه

الفایله که مر جتله فرهادک باشی

اوز رینه کدر ایله یعنی فرهاد جانینه

او غرایه بونده خسرو شیرین و فرهاد

تناسب طریقه ذکر اولش که خسرو دن

مراد جاناندن و فرهاد دن خواجه کندی

و شیرین دن مقبول و مطبوع (حالیبا عشوه

عشق تو ز بنیادم برد * ناد کر باره حکیمانه

چه بنیاد کند) عشوه عشق اضافتی

لامیدر عشوه کوکل الدامق توبه

اضافیده بویه در نابونده عجبانه معنایه در

دکر باره برکز دخی دیکدر حکیمانه

عاقلاه و عالانه دیکدر محصول بیت شده سنک عشق

عشوه سی بنیاد مدن ایلندی یعنی بنی بدن آلدی عجب کدی

عراقلاه نه بنیاد وید پیر اید جکدر یعنی بنی بدن آلد قدصکره دخی نه ایلسه کرک

گوهر پاك تو از مدحت ماستغنیست فكر مشاطه چه با حسن خداداد كند گوهر پاك اضافتی بیایه در توبه اضافت لامیه مدحت خیک کسر به و مدح و مدح او کک معنایه در مایه اضافت لامیه در فکر مشاطه اضافتیه بویه در بابونه حرف صله در حسن خداداد اضافتی بیایه خداداد ذاتیانه استعمال ایدر یعنی مکتبی اولیان ایشده * محصول بیت * سنگ گوهر پاك یعنی ذات پاك بزم مدحزدن مستغنیست یعنی بزم مدح و احتیاجی بوق مصراع ثانی بی ارسال مثل ایدوب پور مشاطه نك فکری خداداد خسته نه ایدر یعنی حسن

استعداد ایتیم که حالیا و شمدی سنگ نظر عنايت آناری بنم قلعیدن تعلقات ماسوی ردملین قلع ایدوب و قلدن خراب و خرابای ایلدی عجب به حکیمان بوخرای نه کبه معور ایلر ایدر که معرفت الله و وصلت الی الله معور ایلر

گوهر پاك تو از مدحت ماستغنیست فكر مشاطه چه با حسن خداداد كند سنگ پاك فانك بزم مدحزدن مستغنیست فكر مشاطه نك فکری خداداد خسته نه ایلر (مفردات) (گوهر پاك) م (تو) سنن (از) من (مدح) م (ت) ضمیر (ما) بزم (مستغنی) م (است) در (فکر) م (مشاطه) بوز بلا یچی (یا) لعلایسه (خداداد) خدا و ردیگی (چه) نه (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای مظهر عنايت اولان پیر سنگ مظهر انوار تجلیات و منبع حکمت والهامات اولان ذات بی شاك بزم مدحزدن مستغنیست خدای تعالیك عطای ازایی ایلر ظاهرده و باطنده حسن کامل اولان ذنه مشاطه نه ایلر

مهمان کن که بسی کج مرادت بدهند کخرابی چو مر اطف تو آباد کند مهمان ایلر که سکا جوق مراد کجینی و برر اسکر سنگ اطفك بچلین بر خرابی معور ایلر (مفردات) (مهمان) م (کن) ایلر (بسی) جوق (کج) خزینه (مراد) م (ت) ضمیر (بدهند) و برر (کر) اگر (خراب) م (یا) وحدتیه (چو) مثل (مراد) بن (اطف) م (تو) سن (آباد) معور (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای شیخ عالیجاهم دل اکاهکه نمائند که سکا بغیر حساب اجر جزیل و برر اگر سنگ لطف و شفقتك بچلین بر خرابی معور اصلاح ایلر سه استغنی بالله (ون احیاه فکاه الحی الناس جمعا) آیت کریمسی بو که شاهد در

شاه رایه بود از طاعت صد ساله و زهد قدر يك ساعته عمری که دروداد کند پادشاه بوز بیلاق طاعت و زهد دن بکدر بر عمر که اندر بر ساعت مقداری عدل و داد ایلر (مفردات) (شاه) م (را) ادات مفصول (به) يك (بود) در (از) من (طاعت) م (صد ساله) بوز سنه مقداری (زهد) م (قدر) مقدار (يك) بر (ساعت) م (عمر) م (یا) وحدتیه (دراو) اندر (ده) عدل (کند) ایلر (معنای اشارتی) ای شاه حقیقت سنگ کی مستر ارشاد ده اولان شاهه بوزیل مقداری زهد و طاعتدن بکدر (عدل ساعته خیر من عباده سبعین سنه) خیری سر نجه بر عمر که اندر بر ساعت مقداری عدل و داد و طلبان افتاد گانه عون و امداد ایلر سن و دلیل و هادی اولوب درگاه حقه آکوب کیده سن

شیرازده کنیدی مقصود مزه و اصل اولدق خرم اول کون که حافظ بغداد کیده (مفردات) (شیراز) بول (نبردیم) ایلر (مقصود خود) کنیدی مقصود مزه (اندر) فی (شیراز) شهر حافظ (خرم) شاد (آن روز که) اول کون که (حافظ) م (رو) بول (بغداد) بر شهر (کند) ایلر (معنای اشارتی) شیراز کیی وطن عارضی

اولان

اضافتی لامیه و خیرک مفعول صریحی مضایق حذفه تقدیری مزم به بغداد کنند در * محصول بیت * شیرازده کنیدی مفعول مزه بول ایلر که یعنی مراد مزه و اصل اولدق شاد و فرخان اولسون اول کرن که حافظ بغداد بولنه مزم ایلر یعنی بغداد سفر ایلر زیر اسلاطین ایلر نك اکثری بغدادده اوتورر ایلر و سلمان انارک مداحرندن ایلر و خواجه ایلر زیاده تودد اوزره ایلر پس اندر واروب کما مران اولقی ایست (وله ایضا)

اولان فانی وزائل دنساده مقصود اصلیر اولان وصلت کامله الی الله و بلا حساب مشاهد جلال الله دولته واصل اولدق حافظ اول کوند شاد و خرمدر که بغداد مشابه سینه لقاء الله باعث اولان عالم آخرته رجوع ایلر وطن اصلی و حقیقی اولان عالم علوی و ارواح قدسیه ایچنه روح پر حجابی اد خال ایلر و نور ایلر ختم اولوب بلا حجاب انوار جمال الله مستغرق اولر (من بشرنی بخروج صفر بشرته بالجنة) حدیث شریفی سر بنده مظهر اولر بسم الله بجاه حیدر محمد صلی الله تعالی علیه و سلم

وله ایضا

بوی خوش تو هر که زیاده صیاشید از یار آشنا سخن آشنایید سنگ لطیف رابحه کی هر کیم یاد صیادن ایشندی آشنا یار دن آشنا سوزنی ایشندی (مفردات) (بوی) رابحه (خوش) م (تو) سنن (هر که) هر کیم (ر) من (یاد صیاد) صیادلی (ایشندی) ایشندی (از) من (یار) م (آشنا) م (سخن) سوز (آشنا) م (شید) ایشندی (معنای اشارتی) (ای لا جدر یح الرحمن من قبل الین) حدیث شریفی سر نجه مرشد کامل واسطه سیه یارب سنگ لطیف رابحه جانفرازی هر کیم که ایشندی وقوت روحانیت ایلر استغنی ایلر بار آشنا اولان مرشد دن آشنای ازل اولان محبوب حقیقی آلم کلامی مع جاییه ایشندی و فیض بلا واسطه سنه ایلر

ایش روایبود دل حق کرار من کز غمگسار خود سخن ناسرا شنید بولاق دکل ایدیکه بنم حق کز کز کولم که کند و غمگسارند ن ناسرا سوز ایشندی (مفردات) (این) بولش (ضمیر روا) لایق (بود) دکل ایدی (دل) کول (حق کرار) حق اوده یچی (من) بن (ز) من (غمگسار) غم از یچی (خود) کند و (سخن) سوز (ناسرا) لایق دکل (شید) ایشندی (معنای اشارتی) اول محسوبه بولاق دکل ایدیکه بنم حق اوده یچی و بر آن کند و دن جسدا اولی کولم که کس و غمگسارند و بار فرجه شدن ناسرا سوز ایشندی بولاق مقام استراقده سوبلن نازنین کلاشدن در هر افره صفان سوزدن دکلدر

ای شاه حسن چشم بحال کدافکن کین کوش بس حکایت شاه و آدا شنید ای حسن پادشاهی کداتک حالت نظر ایلر ز پرا بو کوش جوق شاه و آدا حکایتی ایشندی (مفردات) (ای شاه حسن) م (چشم) کوز (یا) لعلایسه (حال) م (کدا) قنبر (فکن) براق (این) بو (کوش) قولاق (بس) جوق (حکایت) م (شاه و کدا) بر فقیر پاد شاهه عاشق اولوب عاقبت پادشاه کداتک حالت مرحت ایدوب وصلتیه کدایی معور و ایشندی (شید) ایشندی (معنای اشارتی) ای صفات جلال تجلیه عبادیه حسن بخش ایدیمی شاه حقیقی بو عاشق بیچاره کک حال پریشانه کر مکه بر نظر رحمت ایلر نظر ایلر ز پرا بو کوش ایلر جوق ایشندم که شاه مجازی عاشق اولان کد استنه عبد بیچاره ایکن مرحت و نظر عنايت الماشد

(بوی خوش تو هر که زیاده صیاشید * از یار آشنا سخن آشنایید) بوی خوش اضافتی بیایه در توبه اضافت لامیه که اسدر کیم معنایه مصراع ثانی اضافتی بیایه در * محصول بیت * سنگ کوزل قووک هر کیکه یاد صیادن ایشد بیه یار آشنا سوز بن ایشندی سخن آشنا اضافتک لامیه و بیایه به تعمیلی وار فتا مل (ایش سوز ایلر دل حق کرار من * کز غمگسار خود سخن ناسرا شنید) ایش ضمیری اصحاب قبل الذکر طریقه دله راجعدر دل حق کرار اضافتی بیایه کز که حرف بیان غمگسار اگلجه به دیرل خوده اضافتی لامیه سخن ناسرا اضافتی بیایه در * محصول بیت * بنم حق ادا ایدیمی کولم بولاق دکل ایدیکه کنیدی اگلجه یارندن ناسرا و نامقول سوز ایشندی (ای شاه حسن چشم بحال کدافکن * کین کوش بس حکایت شاه و کدا شنید) بحال با حرف صله فکنه متعلق یعنی مفعول غیر صریحدر فکک و چشم صریحی کین که حرف تعلیل حکایت شاه اضافتی مصدرک مفعولانه اضافتدر * محصول بیت * ای کوزلک پادشاهی کداتک حالت نظر صال یعنی بن کدایه التفات ایلر ز پرا بوقواق جوق شاه و کدا قصه سنی ایشندی یعنی پادشاه کدایه التفات ایلر کلاشدر سنده بن کدایه التفات ایلر

ماهی بیاتك چنگ نه امروز بخوریم پس دور شد که کتب چرخ این صدا شنید
 بزشرابی چنگ آواز یله بوگون ایچمه دك چوق دور اولدی که چرخ فلک قبه سی بوسدایی
 ایشندی (مفردات) (ما) بز (بی) شراب (بالا) لایسه (بانك) آواز (چنگ) آلت اهو
 (نه) نئی (امروز) بوگون (بخوریم) ایچرز (بس) چوق (دور) زمار (شد) اولدی
 (کند) قبه (چرخ) فلک (این) بو (صدا) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی)
 ای زاهد خشک و متکبر احوال عشق بز بو شراب عشق خدایی بوگون نوش ایدوب
 و بوگون اظهار ایلدک بو کرم بر طای ایلدک که چوق زمان اولدی که فلک قبه سی
 بوسدایی ایشندی و عالدله ظاهر اولدی

ما یاده ز بر خرقه نه امروزی کنیم صدبار بیرمیکه این ماجرا شنید

بزشرابی خرقه التمه همان بوگون چکمرز چخانه نک پیری بوز کره بو ماجرای
 ایشندی (مفردات) (ما) بز (یاده) شراب (زیر) آلت (خرقه) م (نه) نئی (امروز)
 بوگون (بی) کشیم (چکرز) صدبار (بوز کره) پیر (م) (میکند) چخانه (این) بو
 (ماجرا) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) بز بومایه معانت ابدی اولان شراب
 عشق بوگون کبر از و احوال عشق مستعد اولدک اقتداسی ایچون اظهار ایلرز
 بو عشق الهی بدولت عظمه ادر که متصرف عالم اولان مرشد کامل بو ماجرای
 بوز کره ایشیدوب بز هون و عنایت ایشیدور و قوت قدسه ایل جبع اسرار بوز
 مطلع اولشدر

سر خدا که عارف سالک بکس نکفت در حیرت که یاده فروش از یکا شنید

خدا نک صرعی عارف سالک کیمه به دیمدی حیرتیم که یاده فروش قندن ایشندی
 (مفردات) (سر خدا) م (عارف سالک) م (بکس) کیمه به (نکفت) دیمدی
 (در) فی (حیرت) م (م) ضمیر (یاده فروش) شراب صابجی (از یکا) قندن (شنید)
 ایشندی (معنای اشارتی) سالک و عارف صدقه سی و مجاهد سی بر کایه
 کندوبه کشف او اوب و کیمه به دیمدی اسرار خدایی حیرتیم که قلوب عاشقانه
 فیض بخش ایدجی خلیفه الله فی الارض و جاسوس القلوب اولان مرشد کامل
 قندن ایشندی و مطلع اولدی تکیم حبیب اکرم صلی الله تعالی علیه وسلم اسرار
 مر اجه دن حضرت علی رضی الله عنه به برایی سر دیمش ابدی حضرت علی
 تحمل ایده موب اول سری بر جاده سرباش ابدی اتفاق حبیب اکرم حضرتی راه
 غزاده اول چاهک سمته نازل اولدقه صحابه دن به مضبته شوچاهدن لشکر ایچون
 آب کنورک دیو امر بیوردیلر چاهدن صوچکدیلر صویرینه قان کلدی اول ساعت
 رسول علیه السلام حضرت علینک بوحاله مطلع اولوب مر تاضی بو چاهه اسرار
 سوباش و چاه تحمل ایده موب قان اولمش دیو بیوردیلر (المهده علی الراوی)
 محروم اگر شدم ز سر کوی اوچه شد از کاشن زمانه که بوی وفا شنید

انک سر کوی بدن محروم اولدسه نه اولدی زمانه کلشندن کیم وفار ایچد سنی ایشندی

(ماهی بیاتك چنگ نه امروز بخوریم پس دور شد که کتب چرخ این صدا شنید)
 (شنید) بیاتك با حرف مصاحبت بخوریم متباق چنگه اضافت لامیه در دور بوده زمان مناسبه در کتب چرخ اضافتی بیایه در * محصل پیت * بز یاده فی چنگ آواز یله همان بوگون ایچمز چوق زمان اولد بکه زمان بو آوازی ایشندی یعنی بز ایلدیکم یاده مجلسنده چنگ و چخانه آوازی چوق ایشندی (ما یاده ز بر خرقه نه امروز میکشیم صدبار بیرمیکه این ماجرا شنید) ادات نئی معنی جهنده میکشیم مفید در * محصل پیت * بز یاده فی خرقه نه التمه همان بوگون چکمرز به سنی بوزمانه دك چکه کلشن بوز کره پیرمغان بو ماجرای ایشندی یعنی بز خرقه التمه یاده چکد بکمری (سر خدا که عارف سالک بکس نکفت در حیرت که یاده فروش از یکا شنید) سر خدا مفعول قول صریح و بکس خبر صریح که حرف رابط صفت عارف سالک اضافتی بیایه در * محصل پیت * اللهک سنی که عارف سالک کیمه سو بیلدی و بلدر مدی حیرتیم که یاده فروش زدن ایشندی یعنی عاشق جاناتی عشق و محبتی پوشیده و مستور طوئار کن نجیب ایدر مکه یاده فروش قندن ایشندی یعنی عالم خلقه زدن منتشر اولدی (محروم اگر شدم ز سر کوی اوچه شد * از کاشن زمانه که بوی وفا شنید) اگر شدم اگر رفتم دیکدر مصراع ثانی بی مثل حکمنده اجرا ایلش که اسم استفهامی و بوی وفا اضافتی بیایه در * محصل پیت * اگر جانانک سر کوی بدن محروم کیندم ایسه نه اولدی زمانه کلشندن کم وفاقو سنی ایشندی یعنی کوی جانان وفا کلشندن بن آدن محروم کیندم ایسه عجب دکل که عشق ایشیدر البته حیرتاندن خالی دکل

(یارب کجاست محرم رازی که بکرمان دل شرح آن دهد که چه گفت وجهه شنید) یارب جائز در که یاربیدن مراد یا الله اوله و جائز در که عجباً معناسه اوله کجاست

مقدم خبر محرم راز اضافتی * مصدرک مفعول اضافتیدر که حرف بیان بکرمان مصراع ثانی به مر هو ندر شرح آن اضافتی * مصدرک مفعول اضافتیدر دهد فعل مضارع مفرد فاعل که حرف بیان چهارچک جمیدر * محصل پیت * یارب قنده در بر محرم راز که بزرمان کوکل نه کوروب نلر ایشیدیکلک شرحی ویره یعنی بر محرم راز ککه کوکل اکا سر کلشنی بیان ابایه (ساقی بیا که عشق ندایمیکند بلند * کاتکس که کفت قصه ماهم زما شنید) ساقی منادی که حرف بیان عشق مبتدا ما بهدی خبری کاتکس که حرف بیان ندا * محصل پیت * ای ساقی کل که عشق بلند ندا ایدر یعنی صوت اهلا ایله ندا ایدر که اول کیمه بز قصه مزی سوبلیدی به بزدن ایشندی یعنی بزدن ایشیدوب سوبلیدی (خوش میکم یاده مشکین مشام جان * کردلق پوش صومه بوی رباشید) * محصل پیت * جان مشامی یاده مشکینه کوزل و لطیف ایده بم زبرا مشام صومه خرقه پوشیدن ریاق و قوسین

ایشندی یعنی ریاق و قوسین مشام جان مشوش اولدی ابدی اتی اصلاح ایلک ایچون یاده مشکینه مظهر ایلدم (بند حکیم عین صوابست و محض خبر * فرخنده بخت آنکه بهم رضا شنید) بند حکیم اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر عین صواب و محض خبر اضافتی بیایه در فرخنده قوتی یعنی مبارک بخت آن اضافتی لامیه در که حرف رابط صفت بهم رضا با حرف مصاحبت شنیده متعلق در اضافت بیایه * محصل پیت * حکیم نصیحتی عین صواب و محض خبر در عین صواب صواب کندی و محض خبر چقیق خبر

یارب بر محرم راز قنده در که بزرمان دل ایلک شرحی ویره که نه دیدی و نلر ایشندی (مفردات) (کجاست) قنده در (محرم) م (راز) سر (یا) وحدتیه (یک) بر (زمان) م (دل) کوکل (شرح) م (آن) اول (دهد) ویره (چه) نه (کفت) دیدی (چها) نلر (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) ماسودن قطع علاقه ایل حرم قدس الهیه ده اسرار الله محرم اولمش بر محرم راز قنده در که بزرمان کوکلک شرحی ویره که سرته کوکل حضرت الهیه نه دیدی و طرف حقندن نلر ایشندی یوخه هر برتا محرمه اسرار عشق قاش ایلک جائز دکلدر

ساقی بیا که عشق ندایمیکند بلند * کاتکس که کفت قصه ماهم زما شنید

ای ساقی کل که عشق بلند آواز ایله ندا ایلر که اول کیمه که بز قصه مزی دیدی به بزدن ایشندی (مفردات) (ساقی) م (بیا که) کل که (عشق) م (ندا) م (میکند) ایدر (بلند) بو کک (آن) اول (کس) کیمه (کفت) دیدی (قصه) حکایه (ما) بز (هم) به (ز) من (ما) بز (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) ای مرشد کامل کل بز توفی و تکمیل ایچون بز همت و عنایت ایل که غلبه عشق ایل کشف اسرار واقع اولیه عشق بلند آواز یله ندا ایدر که اول کیمه که بز قصه مزی دیدی به بزدن ایشندی و کشف اسرار ایشندی

خوش میکم یاده مشکین مشام جام * کردلق پوش صومه بوی رباشید

جان مشامی یاده مشکین ایل مظهر ایلرم زبرا صومه نک دلق پوشیدن ربار ایچه سنی ایشندی (مفردات) (خوش) مظهر (میکم) ایلرم (بیاده) شراب ایل (مشکین) مشکلی (مشام) دماغ (جان) م (که) زبرا (دلق پوش) بامه ل خرقه کیمی (صومه) عباد نغاره و بوی رایحه (ربا) م (شنید) ایشندی (معنای اشارتی) بدون خدا سنی و مجاهد ایل مسک کبی آلمری ظاهر اولان شراب عشق ایل مشام جانی مظهر ایلوب حق باطلدن تمیز ایدجی لذت روحانینی تحصیل ایده بم زیرا لذت روحانیت بولان جان دلق پوش اولوب صومه بکلان زاهدلردن ریاق و صومه رایحه سنی ایشندی

بند حکیم عین صوابست و محض خبر * فرخنده بخت آنکه بهم رضا شنید

عالم عاتک بندی عین صوابدر و محض خبر در مبارک بختل اول کیمه که رضا قول ایلر

زبرا محض جمع دیکدر مبارک بختل اول کیمه در که رضا قول ایلر ایشندی یعنی دکادی و قبول ایلدی دیکدر

ایشندی (مفردات) (شد) نصیحت (حکیم) عالم و عاقل (عین) م
(سواب) طوغری (است) در (محض) خالص (خیر) م (فرخنده) مبارک
(بخت) طالع (آنکه) اول کیمسه که (با) للملابسه (جمع) قولاق (رضا) م
(شید) ایشندی (معنای اشارتی) ربا و سمه دن بری اولان حکیم الهیک
و مرشدن با نیک نصیحتی عین موابدرونی غرضدر و محضاً خبر در مبارک بختاو
وسمادتاو اول کیمسه در که رضا قولاً غلبه ایشندی و قبول ایلدی

هر شام ماجرای من و دل شمال گفت * هر صبح گفت و کوی من و او صبا شنید *

هر اخشام بنم ماجرای و کولک ماجراسنی باد شمال دیدی هر صبح بنم گفت
و کوی و کولک گفت و کوی صبا ایشندی (مفردات) (هر شام) هر اخشام
(ماجرای) م (من) بن (دل) کولک (شمال) قبله یلی (گفت) دیدی
(هر صبح) م (گفت و کوی) موبلغش سوز (من) بن (او) صبر (صبا)
مشرق یلی (شید) ایشندی (معنای اشارتی) هر شام با صبح عون خدا
ایله قلوبالاستو جهال القبله حضرت الله عبودیت و تضرع و نیاز
ماجراسنی باد شمال و ارباب حال دیدی و هر صبح اوراد واذکاری و کولک
توجهی و حرارتی صبا کی فیض بخش اولان مرشد کامل ایشندی و بری راه
مستقیمه ارشاد ایشندی

حافظ وظیفه تودما گفت و بس * در بند آن باش که نشنید باشند *

ای حافظ سنک وظیفه ک انجق دعادیمکدر اول فید و فکر ده اولیه که ایشندی
یا ایشندی (مفردات) (حافظ) م (وظیفه) م (تو) سن (دما) م (گفتی)
سویک (است) در (بس) انجق (در) فی (بند) یاغ (آن) اول (باش)
اولیه (شنید) ایشندی (شید) ایشندی (معنای اشارتی) ای حافظ سنک
کی صید بچاره نک وظیفه سی همان در کا حقه دعا و تضرع و نیاز ایوب تقوی
کلی ایلکدر اول قیده و اول فکرده اولیه که قبول ایفندی با قبول ایشندی و فکر
توجه نامه ما نعدر و سوء ظنر فال و حسن ظن اولیدر * وله ایضا *

خستکان را جو طلب باشد و قوت نبود * کرتو پیداد کنی شرط مروت نبود *

خسته لک چونکه طلبی اوله و قوتی اولیه اگر سن عدل لزلک ابد من مروتک
شرطی اولز (مفردات) (خستکان) خستار (را) ادات مفعول (جو) چونکه
(طلب) م (باشد) اوله (قوت) م (نبود) اولیه (کر) اگر (تو) سن (بی)
نی (داد) عدل (شرط) م (مروت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی)
یارب سنک درد عشقک ایله خسته و اتم فرا فکله داشکسته اولان عاشق صادق
وقتا که طلبده اوله و رفیع حبیبات بشریه به قوت روحا نیقی اولیه اگر سن کر مکاه
عون و امداد انجیمه سین کرم و عشا تنکه و رحمت و امداد که مقابله کور سنور اما
(لا یضیع اجر المحسنین) سین امیددر که خسته و بیچاره یکی نا امید ایتمکی کرم
شا تنکه لایق کورمز سین

ما

(هر شام ماجرای من و دل شمال گفت * هر صبح گفت و کوی من و او صبا شنید)
شمال شبنک قهبله لدوس دید کلری
به دیر و صبا سابقه فصل بیان اولشدر
محصول بیت * هر اخشام بنم کولک
ماجراسنی باد شمال سو یلیدی یعنی طالع
داستان ایلدی و هر صبح بنم کولک
گفت و کوی صبا ایشندی یعنی
صبح و اخشام کچین احوال و ماجرای
یونلریلیدی و اکلدی و خلفه داستان ایلدی
(حافظ وظیفه تودما گفت و بس *
در بند آن باش که نشنید باشند)
بس بونده انجق مناسنه در * محصول
بیت * ای حافظ سنک وظیفه ک دما
سویکدر انجق همان دما به مشغول
اولقدر اول قیده اوله که جانان
ایشندی و یا ایشندی حاصلی سنک
وظیفه ک دوام دولته مشغول اولقدر اکا
ایشندر مک و ایشندر مک دکل (وله ایضا)
(خستکان را جو طلب باشد و قوت
نبود * کرتو افسوس کنی شرط مروت
نبود) خستکان را ارات تخصیص
یعنی خسته عشا فک افسوس بونده
ظلمدر مروت لغته ار لکدر اما سخا
و کرم معالزنده مستمادر * محصول
بیت * عشاقی خسته نک که طایب اوله
یعنی سنک و صا آنکه طالب اوله و وصاله
قدرت و قوتلری اولیه اگر سن افسوس
و پیداد ایدر مک شرط مروت دکلدر
یعنی کندیلدر که قوت و قدرت اولیه سنده
ظلم و پیداد ایلده سین مروت دکلدر

ما جفا از تو ندیدم و تو خود نیستدی * آنچه در مذهب پیران طریقت نبود *

برسندن جفاه کور مدک و سن خود بکنز سین اول نسته بی که طریقت پیر سنک
مذ هیده اولیه (مفردات) (ما) یز (جفا) م (از تو) سندن (ندیدم) کور مدک
(تو) سن (خود) کئندک (نستدی) بکنز سین (آنچه) اول نسته بی که (در)
فی (مذهب) م (پیران طریقت) م (نبود) اولیه (معنای اشارتی) یارب سن
بر کرم و رحیم سین که دائم بر بچاره خبر و عصمت مر ادایر سین برسندن قطعاً جفا
کور مدک هر نه کونه نقصانز و اربابده جله کسب بدین در با خصوص پیران طریقت
بونده اولان سالک آخره و طالب رضاه الله اولان جفایی لایق کورمز سین و کندوی
جبابله نقصانه آنز سین اما بنده قصور زمر

چون طهارت نبود کعبه و بتخانه بکیت * نبود خیر در آن خانه که عصمت نبود *

چونکه پاکک اولیه کعبه و بتخانه بر ابردر خیر اولز اول خانه ده که پاکک و عصمت
اولیه (مفردات) (چون) چونکه (طهارت) م (نبود) اولیه (کعبه) م
(بتخانه) م (بکیت) بر ابردر (نبود) اولز (خیر) م (در آن خانه) اول اود
(عصمت) حفظ و پاکک (نبود) اولیه (معنای اشارتی) القاب مضغه اذا صلیت
صلی الجسد کله و اذا فسدت فسد الجسد کله) حدیث شریفی سر نهجه قلبده
چونکه پاکک اولیه اول آدمه کعبه و بتخانه بر ابردر هر نه محله اولسه قصور دن
خال دکادر خیر اولز اول خانه ده که انده سی و مجاهده ایله حفظ و طهارت اولیه
و تعلقات ماسودن منقطع اولیه

تا با فسون نکند جادوی چشم تو مرد * نور در سوختن شمع محبت نبود *

مادامکه سنک ساحر چشمک افسونه معاونت ایلیه محبت شمعک با سندن نور اولز
(مفردات) (تا) مادامکه (با) للملابسه (افسون) دعا (نکند) ایلیه (جادو)
ساحر (چشم) کوز (تو) سن (مدد) معاونت (نور) م (در) فی (سوختن)
یا مق (شمع) م (محبت) م (نبود) اولز (معنای اشارتی) یارب سندن نظر عنایت
و نصرت و معاونت اولده جبه محبت شمعک با سندنده و سعی و مجاهده ایله و کثرت
طاعاته قلبده نور الهی حاصل اولز و طهارت بولز

خبر آن چشم که آتش نبرد کر به عشق * تیر آن دل که در نور محبت نبود *

خبر اول چشم که کر به عشق المک آتشی ایلیمه تیر اول قلب که آده محبت نوری
اولیه (مفردات) (خبر) قیاسشمن و بی نور (آن) اول (چشم) کوز (آب)
صو (ش) صبر (نبرد) ایلیمه (کر به) اغلی (عشق) م (تیر) فرا کوز بولانق
(آن) اول (دل) کولک (در) فی (او) صبر (نور محبت) م (نبود) اولیه
(معنای اشارتی) نور سز و مجبجو بدر شول کوز که درد عشق الهیه ایله کر به
ایدوب کوز یا شلری دوکیه و فرا کوز و فاسیدر شول کولک که آده نور محبت اولیه
و کوز یا شله و جکر آتشیله قلبک فسوی سیخیه

(ما جفا از تو ندیدم و تو خود نیستدی * آنچه در مذهب پیران طریقت نبود)
تسمیه قیلنددر دلبران طریقتدن مراد اشال و اقراندن * محصول بیت * جا ناله خطاب ایدوب بیوزد برسندن جفا
کور مدک سنده خود لایق کورمز سین اول نسته بی که اقران و اشال دلبران *
دلبران ایشل سین آتی کند و که لایق

کورمز سین (چون طهارت نبود کعبه
و بتخانه بکیت * نبود خیر در آن خانه که
عصمت نبود) طهارت و عصمت
پاککدر بر در دیکدن مراد بر ابر دیکدر
محصول بیت * چونکه طهارت و پاکک
اولیه کعبه و بتخانه بر ابردر مصراع ثانی بی
ارسال مثل ایدوب بیوزد خیر اولز اول
خانه ده که عصمت و پاکک اولیه یعنی
کعبه مشرقی پاککله در و بتخانه نک خبائی
و خصاصی بنتره در که قراند بنتره رجس
دیکدر بس عصمت و طهارت اولیه
مسجد و بتخانه بر در (تا با فسون نکند
جادوی چشم تو مرد * نور در سوختن
شمع محبت نبود) تابونده توفیق ایچودر
مادام «ناسته با فسون با حرف مصاحبت
افسون بونده مهر در جادوی چشم
اضافتی بیانه در و توبه اضافت لایه
سوخته نک شمع اضافتی مصدرک
فاعله اضافتی و شمعک محبت بیانه
سوختن بونده لازمه متدی بشده مشترکدر
محصول بیت * مادامکه سنک چشم
جادوک سهرله مدد و «آوت ایله شمع
محبت او بارمده نور اولز یعنی سنک
چانکدن که عاشق جاننده بر نظر و التفات
اولیه بالکدر عاشق جانندن محبت اولقدر
مؤثر اولز تنکیم شاهر بیوزر (بیت)
بنم سوم نه و بر سنده همت اولیه
نیسه بار را یکی باشند محبت اولیه
(خبر آن چشم که آتش نبرد کر به عشق
تیر آن دل که در نور مودت نبود)
خبر چنده قرآشمنی معالمنه در و تیر
بونده قرآشمنی ظلمت معالمنه ایکسیده
موقع دعاده واقع اولش تقدیری خبر باد
و تیر باددر ضرورت وزن ایچون حذف
اولندی * محصول بیت * خبر اولسون
یعنی قیاسشمن اول کوز که عشق فی آتشی

آنک صوبینی یعنی پاشنی ایلیمه و قوزیمه حاصلی حرارت عشقه اولقدر کر به
تیر و نارنک اولسونکه آده نور مودت اولیه یعنی بر جانا نه مبتلا اولیه حاصلی
عشقدن خالی اوله خبر و تیر دن مراد
فساددر یعنی فاسد اولسون اول کوز و اول کولک که بر جانا نه مبتلا اولیه دیکدر

(حسن تو کرد ز سر رشته خود با خیرم * آن مبادا که مدد کا ری دولت نبود) سر رشته اصلند سر رشته ایدی اضافه
 صکره اضیافتدن قطع او اونی ترکیب من می ایلدیل اصل کار و حال معاشه در برابرش و بر حال اصلی دیکدر مدد کا ری
 کار ادا ت فاعلدر جی معاشه و یا حرف مصدر دوله اضیافت لامیه در * محصول بیت * سنک حسک بنی حالک اصلدن
 و ایتمک نه ساینندن خبر دیر ایلدی یعنی عشق و محبت حائسندن بی آکا مایلدی اول حال اولیه که دولت مدد کا رانی
 اولیه یعنی اول حال اولیه که دولت مدد کا رانی اولیه یعنی اول حال اولیه که دولت مدد کا رانی

دولت از مرغ همایون طلب وسایه او * ز آنکه باز اغ و زغن شهر دولت نبود
 دولتی همایون فوشندن و آنک سابه سندن طلب الیه ز را زاغ و زغن شهر دولت
 شهری اولن (مزدات) (دولت) م (از) من (مرغ) قوش (همایون) م
 (طلب) م (سایه) کولکه (او) ضییر (ز آنکه) (آدنکه) (را) مع (زاغ) فرغ (زغن)
 جیلاق (شهر) قناد (دولت) م (نبد) اولن (معنای اشارتی) بصیرت جانک کناد
 اولوب قوشی زائل اولوب قلبک اتوار الهیه الیه نور اولوب دولتی عالی پرواز اولان
 مر شد کاملدن طلب الیه ز را زاغ و زغن کی دنیا جغه سنی تغیر الشکل لاجل
 الاکل ایتمکله طالب اولان مشایخ صور یلردن طلب الیه ز را زاغ و زغن ظل الهی و مقام
 ارشاد دولتی اولن

عشق تو کرد ز سر رشته خود با خیرم * آن مبادا که مدد کا ری دولت نبود
 سنک عشق بنی کند و حقیقت اصلدن خبر دار ایلدی اول اولونکه دولت
 معا و تنی ایشی اولیه (مزدات) (عشق) م (تو) من (کرد) ایلدی (ز) من
 (سر رشته) (ایلمک) (دولتی) یعنی اصل و حقیقت (خود) کند و (باخبر) خبر (آن)
 اول (مباد) اولسونکه (مدد کا ر) معا و تنی ایشی (دولت) م (نبود) اولیه
 (معنای اشارتی) یارب بجمده الله سنک عشق بنی اصل و حقیقتدن و باعث
 خلقیدن خبر دار ایلدی یارب اول اولسونکه بوجضا عطا و احسانک اولان عشق
 جاء دنیا به و دولت و ساطنت ما سوا به سبب و معین اولیه و بزی افراض
 نفسا نیه به دوشورده

کر من از میکرده همت ظلم عیب مکن * ییر ما گفت که در صومعه همت نبود
 اگر بن میخانه دن همت طلب الیم همتله بزم مرشد من دبدیکه صومعه ده همت
 اولن (مزدات) (کر) اگر (من) بن (ز) من (میکرده) میخانه (همت) م (ظلم)
 طلب ایدم (عیب) م (مکن) ایلم (بیرما) بزم مرشد من (گفت) دبدی (در) فی
 (صومعه) عبادت اوی (همت) م (نبود) اولن (معنای اشارتی) ای صورت
 پرست اگر بن همتی و ارشاد حقیقی صورت عالی خراب ایدیمی و عشق خدا الیه
 مست و مستغرق اولان و ارثان محمد یلردن طلب الیم بنی تغیر و تمییز ایلد ز را بزم
 ییر آکا همز دیدی که بوضو معطر و عبادتخانه (مزدات) اولان عباد و زهاد صورت
 پرستنده همت و ارشاد اولن و انرا حیل نفندن نجات بوله من

حافظ علم و ادب و روز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
 ای حافظ علم و ادب سخی الیه ز را شاهک مجلسه هر کیک که ادبی یوقدر صحبت
 لایق دیکدر (مزدات) (حافظ) ای حافظ (علم) م (ادب) م (روز) چالش
 و سخی الیه (که) ز را (مجلس) م (شاه) م (هر کرا) هر کیک (نیت) یوق
 (ادب) م (لایق) م (صحبت) م (نبود) اولن (معنای اشارتی) ای حافظ

حافظ علم و ادب و روز که در مجلس شاه * هر گرانیت ادب لایق صحبت نبود
 ای حافظ علم و ادب سخی الیه ز را شاهک مجلسه هر کیک که ادبی یوقدر صحبت
 لایق دیکدر (مزدات) (حافظ) ای حافظ (علم) م (ادب) م (روز) چالش
 و سخی الیه (که) ز را (مجلس) م (شاه) م (هر کرا) هر کیک (نیت) یوق
 (ادب) م (لایق) م (صحبت) م (نبود) اولن (معنای اشارتی) ای حافظ

(وله ایضا) (همای اوج سعادت بدم ما افتد * اگر ترا کدزی بر مقلم ما افتد) همای اوج اضافتی لامیه در وسعاده
 اضافت یسایه اوجدن مراد رفعتدر بدم ما با حرف صله و اضافت لامیه در ترا حرف تخصیص کدزی یا حرف وحدت
 و یا تنکیر بر حرف صله مقام ما اضافتی
 لایه در * محصول بیت * اوج سعادت
 همای بزم دوزا غزه دوشر یعنی سعادت
 بزم او اور اگر بزم مقامه سنک بر کدزک
 یعنی مرورک و او غرامک دوشر سبه یعنی
 سن بزم مقامه او غررسن همای اوج
 سعادت بزم او اور مصرع ثانیه خطاب
 خدایه در دین خطای فاحش ایلشد
 و بیره دیک یوله خطای صد هزار ایلشد
 (حجاب و ابر اندازم از نشا ط کلاه *
 اگر زروی تو کسی بجمام ما افتد) حجاب
 حاکم فحیله هر یدر صوفی جفی دیکدر
 اما حاکم ضیله فره یلان دیر و ادا ت
 تشیه در نشاطونک فحیله مصدر در
 نشا ط بند - ط دن یعنی علم باشند اما نونک
 کسریله ناشطک چیدر حکمید با وحدت
 و یا تنکیر ایچو دیر * محصول بیت *
 حجاب کی سو نمکن کلاهی و تا کیدی
 کو که آثارم اگر سنک رو یکدن بزم جامه
 بر بر تو دوشر سبه یعنی سنک مجلسه مرده
 اولوب و رو یکد هکی جامه مرده دوشه
 کال فر حندن کلا همزی هوا به اثارن
 منه سنده حجاب ضم حالیه در دین علم
 لغتد عجب ما هرا عیش (شی که ما مراد
 از افق طلوع کند * بود که بر تو نوری بام
 ما افتد) ما مراد اضافتی یسایه در افق
 همز نک و ظنک ضیله سکو یله ده افتدر
 کوک کارینه دیر بود فعل مضارع غائب
 اوله که دیکدر معنی معنای افاده ایدر
 ایکی رده ده که حرف یسان بر تو نوری
 اضافتی لامیه در و یا حرف وحدت
 بجمام ما اضافتی لامیه و یا حرف صله
 * محصول بیت * بر کیکه که مراد آبی
 افق کوی جانندن طلوع ایلد یعنی
 بر کیکه که ما مراد کوی جانندن

علم تفسیری و علم حدیثی و فقها دن فقه ظاهری بی و ولیاء الیهدن فقه باطنی بی
 تحصیل ایدوب آداب شرعیه الیه مؤدب اولنده سخی الیه (الطریق کله آداب) سر نجه
 حضور رب العالمینده هر کیم آداب شرعیه الیه مؤدب اولد محرم اسرار الله اوله من
 و صحبت شاه حقیقی به لایق اوله من
 * وله ایضا *

همای اوج سعادت بدم ما افتد * اگر ترا کدزی بر مقام ما افتد
 سعادت و حاک همای بزم دوشر اگر سکا بزم مقامه بر کدزک دوشه
 (مزدات) (همای) عالی پرواز اولان قوش (اوج) عالی مقام (سعادت) م (با)
 لایه (دام) طوزاق (ما) بر (افتد) دوشر (ترا) سکا (کدزی) بر کدز
 (ر) علی (مقام) م (ما) بر (افتد) دوشه (معنای اشارتی) اهلا ی علیینده
 فی مقعد صدق عند ملک مقتدر (آیت جالبه سی سر نجه سعادت اوجنده اولان
 دوات عالیله و مسئول بولورز اگر توفیق خدا الیه عرش الله اولان قلیزه تجلی
 اتوار الهی واقع اولورده

حجاب و ابر اندازم از نشاط کلاه * اگر زروی تو کسی بجمام ما افتد
 سرور مدن حساب کی کلاهی هوا به آثارم اگر سنک بوز کدن بزم جامه بر عکس
 دوشه (مزدات) (حجاب) صوده اولان قیارجق (وار) ادا ت من (راندازم) آثارم
 (از) من (نشاط) سرور (کلاه) م (ز) من (زوی) بوز (تو) من (عکس) م (با)
 وحدتید (با) للملاویه (جام) فدح (ما) بر (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب کمال
 سرور مدن حساب کی کلاهی هوا به آثارم و برده پنداری رفیع ایدوب (ایس
 فی جتی سوی الله) مهر جلالی کی دم فر حشتن افشار ایلر مخصوصیله تجلی
 ذات لیهدن قلیزه بر تو اتوار احدیت ابریده

شبی که ما مراد از افق طلوع کند * بود که بر تو نوری بام ما افتد
 بر کیکه که مراد آبی فندن طلوع ایلد اوله که بر نور شعله سی بزم طامعه دوشه
 (مزدات) (شب) کیکه (با) وحدتیه (ما) آی (مراد) م (ز) من (افق) اطراف
 سما (طالع) م (کند) اید (بود که) اوله که (بر تو) شعله وضیا (نور) م (با)
 وحدتیه (با) للملاویه (بام) طام (ما) بر (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب باری
 اوله که یا اوله می که بر کیکه سنک اتوار ذاتیه که مستغرق اولمش ارواح قدسیه
 صا جباری محبوب یلر که اولان تجلی ذاتیک نورندن بر نور شعله سی بزم سطح قلیزه
 دوشه و نور قلیزه

ملوک را چور خاکبوس این در نیست * کی اتفاق بحال سلام ما افتد
 بادشاهلر چونکه بوقیونک خاکبوسه بول یوقدر بزم طامعه بجمام اتفاق قیجان دوشه
 (مزدات) (ملوک را) بادشاهلر (چو) چونکه (رد) بول (خاکبوس) طبعی اویچی
 (این) چو (در) قیو (نیست) یوق (کی) قیجان (اتفاق) م (بحال) م (سلام) م
 (ما) بر (افتد) دوشه (معنای اشارتی) تطلعات سلطنت دنیای دنیایله قلبی اذواق

ظاهر اوله اوله که بر تو نوری بزم طامعه دوشه حاصلی بر کیکه جانان افق کو یندن
 مشرف ایلد بامی ذکر ایدوب خانه مراد الملك مجاز مرسل قیلتد در

ظاهر اوله اوله که بر تو نوری بزم طامعه دوشه حاصلی بر کیکه جانان افق کو یندن
 مشرف ایلد بامی ذکر ایدوب خانه مراد الملك مجاز مرسل قیلتد در

(بیارگاه تو چون باد را بشمار کی اتفاق

بجای سلام ما افتد) بیارگاه تو با حرف ظرف
واضافت لامیه در بار بوند اجازت
معاشقه در اتفاق مجال اضافتی مصدرک
فاعله اضافت در سلامک مایه در مصدرک
فاعله در * محصول بیت * خواجه
جانانه خطاب ایدوب پیور سنک
بارگاهکد چونکه باده اجازت یوق بزم سلام
ایله من جن اتفاق مجال واقع اولور
یعنی بزم سلامه مجالز واقع اولور یعنی
بوا اتفاق دوشم که بزم سلامه مجالز اوله
(چو جان فدای لب شد خیال می بستم
که قطره زلالش بکام ما افتد) فداد
فامکسور اولد فده الفده مدوقصر جازدر
امامقنوح اولد فده مقصود در انجی لبه
اضافتی مصدرک مفعولش اضافت فیدر
قطر شد یا حرف وحدت زلال افتد طلوع
صوبه در بار اما بونک کبی پرده شربت
جنسی مراد در بکام ما با حرف صله
* محصول بیت * چونکه جان سنک لبک
فدا اسی اولدی خیال باغدم یعنی خیاله
کنوردمک لبک زلالند دماغه بر قطره
دوشه حاصلی جان ورمک سبیله امید من
وارایدی که لبک زلالند متع اوله وز
(خیال زلف تو گفتا که جان وسیله ساز
کزین شکار فراوان بدام ما افتد) افتاد کی
الف تکمیل و زنجیر کلشدر که حرف
پساز جان مسازک مفعول اولی و وسیله
مفعول ثانیه کزین که حرف تعلیل ازین
ادات تشبیه در بونک کبی دیکدر فراوان
چوق دیکدر * محصول بیت * اولی بونک
مضمونی ردایدوب پیور سنک زلفک خیال
دیدیکه زلال ای میسر او فچسون جانی
وسيله ایله زباجان کبی شکار بزم دایم
چوق دوشر یعنی زلال لیدن اوتوری
جان نذر ایله که اعتبار که آن کبی شکار
برده چوقدر جانن هنر برنده کدر

۶۰۲

روحانیه دن و انوار معرفه الله دن غافل اولان جهان بادشاهلر شنه حرم قدس
الهیة قیوسنک خاکبوسنه بول یوقدر یا خود دوجها ندن فارغ قلب اولش
بادشاهان حقیقت اولان محبو بان خدایکده و حقیقت ذات بیچونک تجلیسته حجاب
کبریا سز عدم تحمل زدن (ماعر فک حق معرفتک یا معروف) (انهم زدنی تحیر افک)
پیوروب (وخر موسی صفا) مرتبه سنده مقبر و مسترق محو و تلاشی اولفته تجلی
ذاته بو بادشاهان حقیقتک تحملی اولیچ بزم سلامه مجال اتفاق قیجان دوشه
و بزم کبی اسیر نفس اولوب قیودات بشریه عرق قطع ایلیان بیچاره تجلی ذاته
قیجان ابر شنه متعالی بیرکات العالی رفیق قدس الله ارواحهم واحسن الینا
بشفا نهم آمین

بیارگاه تو چون باد را بشمار کی اتفاق

بجای سلام ما افتد) بیارگاه تو با حرف ظرف
واضافت لامیه در بار بوند اجازت
معاشقه در اتفاق مجال اضافتی مصدرک
فاعله اضافت در سلامک مایه در مصدرک
فاعله در * محصول بیت * خواجه
جانانه خطاب ایدوب پیور سنک
بارگاهکد چونکه باده اجازت یوق بزم سلام
ایله من جن اتفاق مجال واقع اولور
یعنی بزم سلامه مجالز واقع اولور یعنی
بوا اتفاق دوشم که بزم سلامه مجالز اوله
(چو جان فدای لب شد خیال می بستم
که قطره زلالش بکام ما افتد) فداد
فامکسور اولد فده الفده مدوقصر جازدر
امامقنوح اولد فده مقصود در انجی لبه
اضافتی مصدرک مفعولش اضافت فیدر
قطر شد یا حرف وحدت زلال افتد طلوع
صوبه در بار اما بونک کبی پرده شربت
جنسی مراد در بکام ما با حرف صله
* محصول بیت * چونکه جان سنک لبک
فدا اسی اولدی خیال باغدم یعنی خیاله
کنوردمک لبک زلالند دماغه بر قطره
دوشه حاصلی جان ورمک سبیله امید من
وارایدی که لبک زلالند متع اوله وز
(خیال زلف تو گفتا که جان وسیله ساز
کزین شکار فراوان بدام ما افتد) افتاد کی
الف تکمیل و زنجیر کلشدر که حرف
پساز جان مسازک مفعول اولی و وسیله
مفعول ثانیه کزین که حرف تعلیل ازین
ادات تشبیه در بونک کبی دیکدر فراوان
چوق دیکدر * محصول بیت * اولی بونک
مضمونی ردایدوب پیور سنک زلفک خیال
دیدیکه زلال ای میسر او فچسون جانی
وسيله ایله زباجان کبی شکار بزم دایم
چوق دوشر یعنی زلال لیدن اوتوری
جان نذر ایله که اعتبار که آن کبی شکار
برده چوقدر جانن هنر برنده کدر

چو جان فدای لب شد خیال می بستم

چونکه جان سنک لبک فدا اولدی خیال باغدم که آن زلالند بر قطره بزم طراغره
دوشه (مفردات) (چو) چونکه (جام) م (فدا) م (لب) طوداق (تا) خطایه
(شد) اولدی (خیال) م (می بستم) باغدم (قطره) م (همز) وحدتیه (ز) من
(زال) خوش سرکچی صو (ش) ضمیر (با) للایه (کام) طساق (ما) بز (افتد)
دوشه (معنای اشارتی) یارب چونکه جان سنک غدای روح و باعث انواع فتوح
اولان کلام فی نظیر که فدا اولدی خیال باغدم که کلامک آب حیات ابدینک
زالندن جاتم دماغه بر قطره دوشه و جاتم غدای روحانیت بولفته حیات
ابدیه و ارواح قدسیه سرمدیه میانه ابر شنه ارب بسرو لا تمسرب نم یانخیر

خیال زلف تو گفتا که جان وسیله ساز

سنک زلفک خیالی دیدیکه جانی وسیله ایله زباجان کبی شکار بزم دایم وافر دوشه
(مفردات) (خیال) م (زلف) م (تو) سن (گفتا) دیدی (جان) م (وسيله) رده
و حجاب (مساز) دوزمه (که) زیر (ز) من (این) بو (شکار) صید (فراوان)
وافر (یا) ظرفیه (دام) طوزاق (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب
سنک رحسان و رحیم و فیاض و کریم اولان صفات جلله رک زبان حال ایله دیدی
و بشیر ایله که ای عاشق صادق بوجانگی پرده ابدنه زباجان کبی شکار
برده چوقدر جانن هنر برنده کدر

ایره مز

(بنا امید ی ازین در مر و زن قالی * بود که قرعه دولت بنام ما افتد) بنا امید ی ازین
دردن مراد در جاناندر مر و فعل نهی مخاطب کینه دیکدر بزم با حرف تأکید قالی یا حرف وحدت و با تکبر فال اور مقصدن
مراد فال آچقدن نهایی عجم بر قاج لفظی زدن لفظیه تعبیر ایدر بودادات معنی که حرف بیان قرعه دولت اضافتی بیاتیه
قرعه مشهور نشه در که رمالر قو لنور * محصول بیت * امید سز لکله یوقودن کینه یوقال آج اوله که دولت قرعه سی
بزم آدمزه دوشه یعنی وصال جانانن تا امید اولوب قیوسن ترک ایدوب کینه و یوقال آج اوله که دولت وصال
قرعه سی بزم آدمزه دوشه حاصلی اوله
که بزم دولت وصال جانان میسر اوله
(زخاک کوی تو هر که که دم زند حافظ *
نسیم کلشن جان در مشام ما افتد)
خاک کوی تو اضافتی لامیه در نسیم
کلشن جان اضافتی لامیه و بیاتیه
* محصول بیت * هر که که حافظ سنک
خاک کوی یکی ذکر ایدوب مدح و تعریف
ایله جان کلشن نسیمی بزم دماغه
دوشر یعنی دماغه جان فو قوسيله
بر اولور زیرا سنک خاک کوی مسک
و عبودر آنک ذکر جان دماغه * دوش
ایله که کفایت ایدر (وله ایضا) (دوش
وقت سحر از غصه نجاتم دادند * و اندران
ظلت شب آب حیاتم دادند) روایت
اولور که خواجه ک جانانی بر سحر
خانه نشسته * کلوب مشرف ابلر
خواجه دخی یوقزل نظمه کنور
غصه دن مضایق الیه محذوفدر تقدیری
غصه عشق در ضرورت و زنجیر
حذف اولندی ظلت شدن مراد ظلت
هیراندر آب حیاتن مراد آب و الصادر
حیات قرآن شریفه رسم عثمانی اولی
سبیله الف و او شکارنده یاز باور اما غبرارده
الفله یازمق جازدر خصوصاً که کتب
نعلیه ده * محصول بیت * دون کچه
سهر و قشده و بکا غصه دن نجات و بر دبلر
بمعنی غصه و غم عشق دن بکا خلاص
و بر دبلر حاصلی جانان یعنی غم هیراندر
قورناردی و اول ظلت شب هیراندر بکا
آب حیات وصال و بر دبلر حاصلی جانان
خانیه کلک سبیله جمیع غصص و غم
مضمحل و مشدر رس اولدی (بخود
از شمشه بر تو فاتم کردند * باده از جام
نجلی صفا تم دادند) شمشه بر تو فاتم
اضافتی لامیه در تقدیری بر تو روی
ذات جاناندر شمشه کولکه ک

۶۰۳

ایره مز ی ازین در مر و زن قالی * بود که قرعه دولت بنام ما افتد

بنا امید ی ازین در مر و زن قالی * بود که قرعه دولت بنام ما افتد

بوقودن امید سز لکله کینه یوقال اوله که دولت قرعه سی بزم نا مزه دوشه
(مفردات) (با) الحلابه (تا امید) م (با) مصدریه (از) من (این) بو (در)
قبو (مرو) کینه (بزم) اور (قالی) برغافل (بود که) اوله که (قرعه) م (دولت)
م (بنام ما) بزم آدمزه (افتد) دوشه (معنای اشارتی) ای تضرع و نیاز ایله
درگاه حق ملازم اولان اوکل صافق قطع ابدیه بر نفس درگاه حقندن شطع اوله
(و لا یضیع اجر المحسنین) اولان حضرت الیهک رحیق قیوسندن تا امید لک
جانبه کینه همان حسن ظنکده دائم اول اوله که دولت قرعه سی بزم نا مزه دوشه
و کوکل جمیع مقصودینه ابر شنه

زخاک کوی تو هر که که دم زند حافظ

سنک کوی خاکندن هر جان که حافظ دم اورده جان کاشنک رابعه سی بزم دماغه
دوشه (مفردات) (ز) من (خاک) طبراق (کوی) محله (تو) سن (هر که) هر جان
(دم) نفس (زند) اور (حافظ) م (نسیم) رابعه (کاشن) م (جان) م (در) فی
(مشام) دماغ (ما) بز (افتد) دوشه (معنای اشارتی) یارب محض سنک فیض
واحسانک حافظ قولک هر نه زمان سنک اسرار عشقندن و غذای روحانی اولان
مصارف لدیه کدن مسو بلسه باذن الله جان کاشنک اطیب من الیسک اولان ریح
رحماندن جانلر دماغه صفر منوی ابر بشوب روحه غذا جانیه حیات بخش ایدر

وله ایضا

دوش وقت سحر از غصه نجاتم دادند

دون کچه سهر و قش غصه دن بکا نجات و بر دبلر و اول ظلت شده بکا آب حیات
و بر دبلر (مفردات) (دوش) دون کچه (وقت سحر) م (از) من (غصه)
م (نجات) م (بیم) ضمیر (دادند) و بر دبلر (اندر) فی (آن) اول (ظلت) م (شب)
کچه (آب حیات) م (بیم) ضمیر (دادند) و بر دبلر (معنای اشارتی) روز و شب طاعات
و تضرع و نیاز ایله سحر و مجاهده ایدوب جذبه رحمانه و نفعه بر دانه عدم وصولدن
غشاک ایدم محمد الله دون کچه وقت سهره ارحم الراحمین اولان فیاض مطلق
بنی اول غصه دن خلاص ایدوب آب حیات ایدی اولان جذبه رحمانی و شراب
لا یزالی اولان فیض الهی و نفعه بردانی صوبدیلر و انوار خدا ایله دل و جاتم مذور
اولوب ظلت بشریه دن نجات بولدم

بخود از شمشه بر تو فاتم کردند

بر تو فاتم شمشه سندن بنی بخود ایدیلر نجلی صفات جانان بکا باده و بر دبلر
(مفردات) (بخود) ضمیر (از) من (شمشه) ضیا (بر تو) عکس (ذات) م (م)
بنی (کردند) ایدیلر (باده) شراب (از) من (جام) قدح (نجلی) صفات (م) م

یوققه سته درل یعنی قوی اولیان کولکه اما بونده کونش ضیاسی مراد در و بر تو فاتم بونده مراد نور در یعنی نورروی
ذات جاناندر شمشه سی جام نجلی صفات اضافتی بیاتیه در تقدیر کلام جام نجلی صفات جانان صفاتن مراد
لطف و کریم و احساندر * محصول بیت * خواجه پیور که جانان خانه به کلچسک بنی نورروی ذات جانان ضیاسندن بخود
ایلد یاز و جام نجلی صفات جانان باده و بر دبلر بنی جانان صفات لطیفی و ظواهر اولی سبیله کیفیت عشقه
تکلف اولدم حاصلی مست جام نجلی صفات جانان اولدم

(چه مبارک سحری بود و چه فرخنده می) آن شب قدر که این ناز را دادند (سحری ویدی یاری تنگتر ایچسوند) * محصول
یت * نه مبارک معروئه مبارک وقت ایدی اول قدر کجه سی که بکا بوتازه برای و ردیلر نازه رات بیوردینی جاناک کلوب یوق
بلیسه فرادن خلاص ایلدیکدر (هاتف آن روزین مژده این دولت داد * که بر آن جور و جفا صبر و شایم دادند) مژده این
دولت پیور دینی جانانی خانه سته

بکا (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) اول نجلی اتوار ذات الهیه ک برتوندن
وضیاستدن بی (وخر موسی صدها) آیت جلیه سی سرینجه میچوسر کردان ایلدیلر
یت که ما نجلی صفات جانندن بکابده و ردیلر

چچه مبارک سحری بود و چه فرخنده شی * آن شب قدر که این ناز را دادند *
نه مبارک بر سحر و نه فوت و برش ایدی او قدر کجه سی که بکا بوتازه برای و ردیلر
(مفردات) (چه) نه (مبارک) م (سحر) م (یا) وحدتیه (بود) ایدی (چه) نه
(فرخنده) فوت و (شب) کجه (یا) وحدتیه (آن) اول (شب قدر) قدر کجه سی
(این) بو (نازه رات) م (م) بکا (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) اول نجلی
اتوار ذات و نجلی صفات کرم و احسان اولان سحر و نه مبارک بر سحر ایدی و کجه سی
نه فوت و بر کجه ایدی که هر یقوله بوسمادت و برلشدن لکن اول قدر کجه سی
بحمد الله بکا بوتازه برای و باعث نجات ایدی و ردیلر

چچه هاتف آن روزین مژده این دولت داد که بدان جور و جفا صبر و شایم دادند *
هاتف اول کون بکا بود دولت مژده سنی و پردی که راه عشقه اولان اول جور
و جفا بکا صبر و ثبات و ردیلر (مفردات) (هاتف) ملک ملام (آن) اول (روز)
کون (بن) بکا (مژده) م (این) بو (دولت) م (داد) و پردی (بدان) اول
(جور و جفا) م (صبر و ثبات) م (میم) صبر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی)
کرم بر کرمی کور که بکا اول کون هاتف غیب بود دولت و بوسمادت مژده سنی دخی
و پردی که ای عاشق صادق سماولت وارض و جباله عرض اولوب تحملدن خوف
و ابا ایلدکری راه عشقه اولان جور و جفا و تحمل امانت خدایه سکا صبر و ثبات
و ردیلر بو که استیذ بالله (ثبت الله الذین آمنوا بالقول الثابت) لجن

بعد ازین روی من و آینه وصف جلال * که در آنجا خبر از جلوه دهم دادند *
بوند نصکره بنم یوزم وصف جلال آینه سیله در زربا کاند، جاوه ذاتدن خبر و ردیلر
(مفردات) (بعد ازین) بوند نصکره (روی) یوز (من) بن (واو) مع (وصیف) م
(جسالت) م (که) زرا (در آنجا) اند (خبر) م (از) من (جاوه) م (ذات) م
(میم) صبر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) درد عشقه صبر و ثبات نصکره
و مظهر تجلیات صفات الهیه اول قدر نصکره بنم قلیا و قلیا توجه و اقبال آینه وصف
جسالت الهیه در زرا مظهر تجلیات صفات اولان نجلی ذمه واصل اولور دیو پیران
طریقت بکا خبر و مژده و ردیلر

چچه من اگر کام روا کشتم و خوشدل چه عجب * مستحق بودم و اینها بزرگام دادند *
آر بنم مرادم حاصل اولدیه و خوشدل اولدمه نه عجب مستحق ایدم و یونلری
بکازکات و ردیلر (مفردات) (من) بن (کام) مراد (روا) لایق (کشم) اولدمه
(خوشدل) کولکی خوش (چه عجب) نه عجب (مستحق) م (بودم) ایدم (اینها)
یونلر (یا) للملا بیه (زکات) م (میم) صبر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی)

چچه من اگر کام روا کشتم و خوشدل چه عجب * مستحق بودم و اینها بزرگام دادند *
مستحق ایدم یونلری بکازکات دیو و ردیلر سنی جور و جفا صبر اولدیم ایچون بکا یونلر منبر اولدی صلات و زکات و حیات
قرآن شریفه و سم عثمانی الف و او صورتند بازلقدر اما ساز کشیده الف کشیدی شکله کتب اولتور و علی الخصوص قافیه زده

(این همه شاهد و شکر کز محکم میرزد * اجر صبر است کزان شاخ نیام دادند) این همه بود در دیکدر کز که حرف رابط
صفت میرزد بوند فعل لازمدر ریزیدنن دو کاور معنای صبر است اضافتی لامیه در و یا حرف وحدت این همه مبتدا
اجر صبر است خبری کزان ککه حرف رابط صفت و یا حرف تعلیل زیر معنی ایکی و جمله متصور در و جا زدر که
که حرف بیان اوله و زان ادات تعلیل شاخ نبات اضافتی یا نیمه در نبات بوند شکر معنای صبر است در شاخ نبات قلم اولوب واضعدر
و تشبیه طریقله جانان اولوب نمکندر * محصول یت * بود قدر شاهد و شکر نیم کلا آمدن دو کاور یعنی شاهد و شکر کبی
اشعار که بشدن صادر اولور بر صبرک

اجر زدر که بکا اول صبردن او توری شاخ
نبات و ردیلر یعنی شاخ نبات کی قلم
و ردیلر یا خود بر صبرک اجر زدر که جانان
ایچون و ردیلر یعنی جاناک جور و جفا سته
صبر ایچون و ردیلر خواجه اگر محکم
بر بنه قلم دیسه شاخ نباته نسبت انب
اولور دی صبر بوند ایهام طریقله ذکر
اولش تأمل تدبر (من) همان روز بدیدم
که ظفر خواهم یافت * که بر افسوس عدو
صبر و شایم دادند) بدیدم بوند افعال
قلوبند در دانستم معنای صبر که حرف بیان
ظفر عدویه قادر و غالب اولوب که حرف
بیان همان روز در افسوس بوند جور
و جفا معنای صبر و عدو به اضافتی مصدرک
قاعانه اضافتیدر * محصول یت *
بن اول کون بکا مکده دشمنه غالب و قادر
اولیسم که دشمنک جور و ظلمه بکا صبر
و ثبات یعنی تحمل و ردیلر یعنی عدوت
جفا سته تحمل ایلدیکدر بیلدم اگا غالب

اوله جفمی (همت حافظ و انقاس سحر
خیران بود * که زبند غم ایام نجات
دادند) انقاس سحر خیران اضافتی
لامیه در سحر خبر وصف ترکیبدر
خبر بدیدن صباح ایرکن شافندن قالقان
کیمده در بر حاصل منتهی در بر بدیدم
ایام اضافتی بیانه و لامیه در * محصول
یت * خواجه تجرید و لغات طریقله
بیور حافظک همتی و سحر خبر لک من
نفس ایدی که بکا بدیدم یعنی بدیدم
ایامدن نجات و ردیلر بعضی نه سخته ده
مخلص یعنی بوله و اقدردر (حافظ) ایدم
که به بدیدم سر زلف توفساد * گفت
کز بدیدم و غصه نجاتم دادند) بدیدم سر
زلف تو اضافتی لایمه لدر بدیدم
اضافتی بیانه در * محصول یت *
حافظ اولوقت که سناک سر زلفک بدیده

چچه همت حافظ و انقاس سحر خیران بود * که زبند غم ایام نجاتم دادند *
حافظک همتی و سحر خبر لک من نجاتم دادند *
(مفردات) (همت) م (حافظ) م (انقاس) م (سحر) م (خیران) م (رفت)
سهره آکا اولتور (بود) ایدی (ز) من (بند) م (غم) م (ایام) م (نجات)
م (م) صبر (دادند) و ردیلر (معنای اشارتی) بوسمادت لک یهودات مؤبد لک
احسان اولنسی حافظک سنی و همتی و سحر لدر در کاه حقه مناجات الهیه آکا
اولان مردان خدایک نظری و انقاس مبارک عیسی واری بر کاتیه ایدی که حودات
ایام و مقامات ماسوای تا فرجام غمک قیددن بکا نجات و ردیلر * و له ایضا *

دوشیدی دیدیکه بدیدم و غصه دن بکا خلاص و ردیلر یعنی سناک زلفک بدیده و شکله غدن خلاص یو ایدم
و بعضی نه سخته ده مخلص یعنی بوله و اقدردر (شکر شکر بشکرا نه بیفشان حافظ * که نکار کش شیرین حرکاتم دادند) شکر
شکر اضافتی یا نیمه در بشکرا نه با حرف سبب شکرا نه سیله دیکدر که حرف تعلیل نکار کش اضافتی یا نیمه در کش کافی
بعضی انعام عریله و بعضی بیجمله او قدر دیلر و معنای کیمی کوزل دیدی و کیمی نازی * محصول یت * ای حافظ
شکر شکر کنی بشکرا نه اله صانع زربا بکا شیرین حرکات بر نازی کوزل و ردیلر یو بدیده تجرید و لغات طریقله واقعدر

(وله ايضا) (کوهر بخزن اسرار همانست که بود * حقه مهر بدان مهر و نشانت که بود) کوهر بخزن اسرار اضافت لری
لامبه و بیانیست در حقه مهر بیانیست * محصول بیت * اسرار عشق بخزنیت کوهی اولکی کیدر یعنی عشقن هیچ
نقصان نگاشد برقرار در محبت حقه سی دخی اولکی مهر و نشانه در حاصی مهر و بخزن هرگز نقصان نگاشد (عاشقان زمره)

﴿ ٦٠٦ ﴾

کوهر بخزن اسرار همانست که بود * حقه مهر بدان مهر و نشانت که بود *
بخزن اسرار کوهری همان اولدر که ایدی محبت حقه سی اول مهر و نشانت در که
ایدی (مفردات) (کوهر) م (بخزن) م (اسرار) م (همانست) هم اولدر
(بود) ایدی (حقه) م (مهر) محبت (با) (لا لامبه) (آن) اول (مهر) م
(نشان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی) عالم الله حق سجدت و تعالی
خزینت اسرار زدن بخش و کرم و احسان پیور دینی عهد و پیمان کوهری بحمد الله
بلا نقصان مودن بار به اولکی کیدر و حقه قلبه و دیعه پیور دینی امانت و محبت
و فیض بلا واسطه فی علت یث اولکی مهر و نشانت ثابت و مقرر در

عاشقان زمره از باب امانت باشند * لاجرم چشم کهر بار همانست که بود *
عاشقان از باب امانت زمره سید لاجرم کهر باغد ریچی چشم همان اولدر که
ایدی (مفردات) (عاشقان) م (زمره) جاعت (از باب) اهل (امانت) م (باشند)
اولدر (لاجرم) ثابتند (چشم) کوز (کهر بار) جواهر باغد ریچی (همانست)
اولدر که (بود) ایدی (معنای اشارتی) استیذ بالله (اناعر ضنا الامانة علی
السماوات والارض والجبال) آیت جلله سی سر بجه انسانک ملائکه دن افضل
اولفاته باعث اولان و کتدو سبیله مراتب عالیه ره ترقی حاصل اولان بخن و در
و لای عشق و محبت و نکاح و شافه اهل معرفت اولر الانجی مبتلا اولان بهیار
انسان ایچون اولور کرچه ملائکه قدسیان ایچون فی الجله محبت وارد امارد
ولا و محبت یوقدر بلکه درد عشق صورت پرست اولان زاهد و عابد لده دخی
یوقدر انجیچون عاشقان از باب امانت زمره سید و درد عشقه مایه سعادت اولان
چکر فانی چشک زدن کهر بار اولان و روز و شب نالان و گریان اولان همان یته انلدر

از صبارس که مارا هم شب تادم صبح بوی زلف تو همان مونس جانست که بود *
باد صبادن صور که جله کجه صبح و فتنه د کین به سنگ زلف تو ایچو سی همان جالت
مونسیدر که ایدی (مفردات) (از) م (صبا) م (پرس) صور (مارا) یز (همه)
جله (شب) کجه (تادم صبح) صبح و فتنه د کین (بوی) رایحه (زلف) م (نو)
سن (همان) انجی (مونس جان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی)
بارب سن عالم السر و اخفیات سین و سنگ احسانکاء مرشد کامل قلدیغ عارف بالله
قوللرک دخی آشتا در که بحمد الله درد عشقه کجه نیماقی عن المضاجع ایدوب
جله کجه دم صبحه د کین سنگ انوار تجلی صفاتک و لذات مناجات و فیوضاتک
(روایح مسکده لری بنم همان جانم مونسیدر و روحم تحفه سیدر

طالب لعل و کهر نیست و کهر خورشید * همچنان در عمل معدن و کانست که بود *
لعل و کهر طالیی یوقدر یوخه خورشید انجیلین معدن و کان علقده در که ایدی
(مفردات) (طالب) م (اصل و کهر) م (نیست) بوق (و کهر) یوخه
(خورشید) کونش (همچنان) انجیلین یعنی اولکی کبی (در) فی (ع-ل) م

﴿ معدن ﴾

یوقدر یوخه کونش اولکی صبحی معدن و کان علقده در یعنی کونش دائم ال و یاقوت تریه ایله ده در اما طالب لعل
و یاقوت یوقدر حاصلی الله تعالی فیاض مطلقدر و عام عالم فیضیه مملو و پر در و فیاضه بخل یوقدر

(رنگ خون دل مارا که نهان میکردی * همچنان در لب لعل تو عیانست که بود) رنگ خون دل ما اضافت لری لامبه در را ادات
تخصیص که حرف رابط صفت رنگ خون میگردیشک مفعول اولی و نهان مفعول ثانی یعنی میگردی حکایت حال ماضی مفرد
مخاطب در لب لعل اضافتی بیانیست در عیان عینک کسر به مفادله باشند مصدر در عینک قهقهه اوقبا نلر غلط ایدر ل
* محصول بیت * یز یور کز فانی که نهان ایدرک یعنی کز رنگ سنگ لب لعل کده آشکاره در اولکی کبی یونین معلومدر که
ایده حیرت معتبر در حاصلی سنگ لعل کده

﴿ ٦٠٧ ﴾

(معدن و کان) م (است) در (بود) ایدی (معنای اشارتی) صدق
واخلاص الیه فیض و تجلی الهی طالیی یوقدر یوخه استیذ بالله (الله نور السموات
والارض) آیت جلله سی سر بجه منور عالم اولان فیاضه بخل یوقدر ازادن ایدر قدر
معدن الذهب والفضه کبی خالص و مستعد اولان طالب حقه نفحات و فیوضات
الهی احسان انیتک علقده خدا دائمر

رنگ خون دل مارا که نهان میداری * همچنان در لب لعل تو عیانست که بود *
یزم خون دلرک رنگینی که نهان طوتار سین انجیلین سنگ لعله بکر فرمزی لبلکه
عیاندر که ایدی (مفردات) (رنگ) م (خون) فان (دل) کوکل (مارا) یز
(نهان) کبزلو (میداری) طوتار سین (همچنان) انجیلین (در) فی (ب)
طوداق (لعل) م (نو) سن (عیان) م (است) (بود) ایدی (معنای اشارتی)
بارب درون دلده کتله امر پیور دیک درد عشق و اسرار و معارف لندیک انجیلین
اسراردر که کلام قدیم کده عارف بالله قوللرکه کشف البلبک معانی باطنه لده و حقایق
اسرار فرآیدر اهل حقیقت اولان لره عیاندر و یوا احسان عارف بالله لره عظیم احساندر

کشته غمز خود را زیارت می آید * زانکه بهیار همان دل نکرانست که بود *
کتدو غمز که مقولتک زیارتیه کل زیرا که بهیار همان قلبه منتظر در که ایدی
(مفردات) (کشته) مفعول (غمز) کوز توجه نظر (خود را) کتدو کلک (با)
للملا بیه (زیارت) م (می آید) کل (زانکه) آتدک (بهیار) م (همان) م
(دل نکران) قلبه ناظر و منتظر (بود) ایدی (معنای اشارتی) بارب نظر
عنایتکاه (موتو اقل ان نموتوا) سرینه مظهر قلدیغ عاشق و عارف قوللرکی محو
وجود و مطلوب الاراده اولدر ایچون ثابت قدم ایدوب جیع حائرنده زین و خلاص
حفظ و امانکده ایله زیرا که اراده لری سنگ اراده کده محو اولش همان قلبه
سنگ کر مکه منتظر بهیاره ل در

حافظ باز نماند خونا به چشم * که درین جوی نه آن آب روانست که بود *
ای حافظ چشمک قانلو باش قصه سنی کبرو کوسر زیرا بوا بر ما قده اول آب روان
دکلددر که ایدی (مفردات) (حافظ) سی حافظ (باز) کبرو (نا) کوسر (قصه) م
(خونا به) قانلو باش (چشم) کوز (که) زیرا (درین) بوند (جوی) ابرماقی (نه)
نی (آب) صو (روانست) آقچیدر (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای حافظ
در که حقه بر مر تبیه امن و غرور یوقدر لغا الله و اصل اولجیه عصمت و شاک
ایچون دایما اولقدر کثرت بکاده اولکه اگر چشمکده آب قلدیغ قان اغنه و بورا
حقه قان اغلبان عاشقارک قصه سنی چشمکده کبرو کوسر عصمتنا الله فی کل حال

﴿ وله ايضا ﴾

درخت دوستی بنشان که کام دل بهار آرد * نوال دشمنی رکنی که در نیچی شمار آرد *
دوستاق درختی دیک که کوکل مرادی میوه سنی کتور عدوت مدانی قو بار زیرا

رنگ خون دل مارا که نهان میکردی * همچنان در لب لعل تو عیانست که بود *
ایده حیرت معتبر در حاصلی سنگ لعل کده
کرلدیگ جزیت یزم خون دلرک عکسیدر که
ایده پیدا اولمشدر (کشته غمز خود را
زیارت می آید * زانکه بهیار همان
دل نکرانست که بود) کشته غمز خود
اضافت لری لامبه در را ادات تخصیص می
حرف تا کید و آید لعل امر مفرد مخاطب
کل دیکدر زیارت مفعول غیر صریحی
زان ادات لعل که حرف بیان نکرانست
مشبهه در ناظر و ملتفت معناسنه
* محصول بیت * کندی غمز که کتدو
سنگ زیارتیه کل یعنی مفعول غمز می
زیارت ایله زیرا بهیاره دل اولکی کبی
دل نکراندر یعنی کوکل سنگ کلکه
ناظر و ملتفت در (زلف هندوی تو کتم
که در کره زند * ساهارفت و بدان
سیرت و سادست که بود) زلف
هندوی تو اضافت لری بیانیست و لامبه در
در کردنی دیکدر زلف بول اورمز یعنی
خرامیاق الیز سیرت خاق معناسنه در
وسان رسم و عادت * محصول بیت *
دیدم ایدیکه سنگ هندوی زلفک دخی
بول اورمز یعنی شمد نصکره حرا مینق
ایله اما یلدر واقع اولدیکه اول سیرت
و اسلوب اوزره در که اراده ایدی یعنی
خرامیاق عادتنی ترک ایدیدی مصراع
ثانیست معناسنی بهیار لعل که اول سیرت
و شاندر که ایدی دین عندی معنی و برمش
(حافظ باز نماند قصه * خونا به چشم
* که درین چشمه همان آب روانست که
بود) باز بوند حرف تا کیدر مخاف ل امر
مفرد مخاطب صکوسر دیکدر قصه
خونا به چشم اضافت لری لامبه در در خواب
و خونا به جرا حندن افان قانلی صویه
دیر که حرف تعلیل چشمه دن مضاف
ایله حذف اولمشدر چشمه چشم تقدیرده
* محصول بیت * ای حافظ خونا به چشم

قصه سنی کوسر یعنی قانلی باش اغلذ بکی کوسر ز را یو چشمه چشمکده اولده روان اولان آب شمدی همان رواندر
یعنی هیچ کس لیدی کوز ملک قانلی باشی طور من افار ایددی کوسر که اینانسونلر بعضی نسخده ده مصراع ثانی یوبله واقعدر
* که درین جوی نه آن آب روانست که بود * زیرا بوی جوی چشمه اول آب روان دکلددر که اولده ایدی یعنی اولده آب
افار دی اما شمدی خونا به حاصلی آب خونا به تبدیل اولدی ایددی کوسر که کوروب اینانسونلر (وله ايضا)

(درخت دوستی) نشان که کام دل ببار آرد نهال دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد) درخت دوستی اضافتی بیانی و بشکاف مقدم مغولی نشان فعل امر مفرد مخاطب بوند افاج دیک مناسب در نشاندن که حرف تعلیل در تاسمانه کام دل اضافتی لامیه در بار با حرف زائد بار افاج حاصل در فعل مضارع مفرد ثابت بوند کتوزه دیکدر کام دل مقبول اولی و بار مقبول تا نیستی نهال دشمنی اضافتی بیانیه در برکن بر حرف تأکید و کن فعل امر مفرد مخاطب بوند دیکدر اصله مشرک در فاز مق و قو بار مق و یوسفی بونده نهال دشمنی مقدم مقبول صریح در که حرف تعلیل رنج بی شمار اضافتی بیانیه در و آرد که مقدم مقبول * محمول بیت *

عدد سزنج کتوز (مفردات) (درخت) (افاج) (دوستی) (دوستی) (بشان) (دک) (کام) (مراد) (دل) (کوکل) (با) (للا) (بسه) (بار) (میوه) (آرد) (کتوز) (نهال) (فدان) (دشمن) (م) (با) (مصدربه) (برکن) (قویار) (که) (زرا) (رنج) (م) (بی شمار) (عدد سز) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (قدیم) (ولا) (زال) (اولان) (حتی) (نسی) (به) (دوست) (مقدم) (دائم) (اول) (وهدالسه) (وقایله) (که) (کوکل) (مرادی) (نرسنی) (کتوز) (و حاصل) (اولور) (وعارضه) (میلا) (اولدیک) (نفس) (و شیطان) (دشمن) (شک) (عرقی) (قطع) (ایلوب) (اعراض) (ایله) (که) (اندر سنی) (حقن) (دور) (ایدوب) (حساب) (سزنج) (والم) (کتوز)

چو مهمان خرابی بخت باش بازندان که در دسر کشی جاناکر این سنی خوار آرد چونکه میخانه ک مهمان بین رندله عزله اول زرا باش اغریسی چکر سین ای جان اگر بوستک خوار کتوز (مفردات) (چو) (چونکه) (مهمان) (مسافر) (خرابات) (میخانه) (با) (خطایه) (با) (للا) (بسه) (عزت) (م) (باش) (اول) (بازندان) (مستانه) (له) (که) (زرا) (درد) (م) (سر) (باش) (کشی) (چکر سین) (جاناکر) (ای جان) (کر) (این) (بو) (مستی) (باصدربه) (خار) (سر خوشاق) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (ای عاشق صادق) (بوعشق و محبت) (و معرفت) (الله) (تحصیلی) (ایچون) (کدیگر) (مرحله) (خراب) (دنیاده) (سن) (مهمان) (نفس) (و هوا) (و شیطان) (اعدایه) (تبعی) (تک) (ایلوب) (سلطنت) (دنیایی) (نیم) (چو) (آلبان) (قادران) (حقیقت) (وستان) (شراب) (عشق) (و محبت) (اولان) (رندله) (عزت) (و حرمله) (همان) (طلب) (ایله) (بوخه) (اگر) (بو هوای) (نفس) (سر خوشاق) (قادر) (ایسک) (چوق) (باش) (اغریسی) (چکر سین) (و درگاه) (حقن) (مهمان) (اولور سین)

(شب صحبت غنیمت دانکه بعد از روزگار ما بسی کردش کند کردون بسی ایل و نهال آرد) صحبت کجه سین غنیمت بیل زرا بزم زمانه زنده صکره فلک چوق دور ایلر چوق لیل و نهال کتوز (مفردات) (شب) (کجه) (صحبت) (م) (غنیمت) (م) (دان) (بیل) (که) (زرا) (بند) (صکره) (از) (من) (روزگار) (زمان) (ما) (بسی) (چوق) (کردش) (دور) (کردون) (فلک) (بسی) (چوق) (لیل) (کجه) (نهال) (کتوز) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (مردان) (خدا) (صحبتی) (و کجه) (زده) (حضرت) (الاهک) (ذکر) (و مناجاتی) (قلبه) (و روحه) (انیم) (و مصاحب) (اولسق) (دولتی) (غنیمت) (بیل) (زرا) (اذامات) (الانسان) (انقطع) (له) (خبری) (سرنجه) (بزاخره) (کتدکه) (صکره) (فلک) (چوق) (دور ایلر) (و چوق) (کجه) (و کوندزل) (کتوز) (امایزه) (فاند) (سی) (بو قدر)

(عجاری دار لیلی را که مهدها در حکمت خدا یاد دل اندازش که بر بختون گذار آرد) لیلیک عجاری داری که ماه مهدی آنک حکمت درای خدا آنک قلبه اقلایله که بختونه اوغرایه (مفردات) (عجاری) (دار) (محفه) (لی) (دو) (بی) (دن) (کجه) (لیلی) (م) (را) (ادات) (مفعول) (مهد) (بشک) (ماه) (آی) (در) (فی) (حکم) (م) (است) (در) (خدایا) (ای) (خدا) (در) (فی) (دل) (کوکل) (انداز) (آت) (والقایل) (ش) (ضیر) (بر) (علی) (بختون) (م) (گذار) (اوغرایه) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (ایلی) (ماه) (منور)

غنیمت بیل که بزم زمانه زنده صکره فلک چوق دور ایلر چوق کون و کجه کتوز غنیمت بیل که بزم صکره دنیا بجه زمان ثابت اولور و بجه کون و کجه کلوب کتوز کرک (عجاری دار لیلی را که مهدها در حکمت خدا یاد دل اندازش که بر بختون گذار آرد) عجاری عینک فقیهه محفه اقسامند بر فقیهه عجاری دار و صف ترکیب در یادیدن عجاری طویلی یعنی صاحب عجاری لیلی را را اادات تخصیص که حرف رابط صفت مهدها اضافتی لامیه در اندازش انداز فعل امر مفرد مخاطب برقی دیکدر شین خبر عجاری داره راجع در

دوستی درختی دیک یعنی هر کتبه دوست اول تا که کوکل مرادی حاصل کتوز یعنی تیجه سی کوکل مرادی اوله حاصلی هر کتبه دوست اول کجه کوکل مرادی ال و بر در دشتک فدائی قو بار یعنی هیچ کتبه دشتک ایل زرا نهال سزنج بختانی کتوز یعنی دشتک اوزر اول کجه به حضور اولوب بختان اولور سین خواجه بو بونده دوستی رفیق و دشتک کدن ترغیب چورر (چو مهمان خرابی بخت باش بازندان که در دسر کشی جاناکر این سنی خوار آرد) چو اادات تعلیل مهمان خرابات اضافتی لامیه در و با صبر خطاب بخت با حرف مصاحبت بازندان با حرف صله که حرف تعلیل درد سر اضافتی لامیه در مستبدن مراد رندله عزت سزنج کتوز و چهاردن ایلر که به حضور لیلی و خاطر مایه لکری * محمول بیت * چونکه میخانه قو نو غنیمت رندله عزله اول یعنی رند اولان باده نوشله تعظیم اوزر اول زرا ای جان باش آغریسی چکر سین اگر رندلی حرمت سزنج کتوز و بجه خاطر ایلر سه یعنی رندله حرمت و رعایت اوزر اولوب بجه خاطر اولور سه سن چوق زجت چکر سین دیکدر زرا اده واران ایلر انصاف و امتزاج اوزر اولی کرک (شب صحبت غنیمت دان که بعد از روزگار ما بسی کردش کند کردون بسی ایل و نهال آرد) شب صحبت غنیمت دان که بعد از روزگار ما بسی کردش کند کردون بسی ایل و نهال آرد و مقدم مغولی غنیمت دان عبارتت که تعال روزگار ما اضافتی لامیه در روزگار د مراد ایام و زمانه کردش اسم مصدر در دوش معانیه کردون بونده فلک معانیه در آرد فعل مضارع مفرد مخاطب فاعلی نمکنده کر دونه راجع ضمیر در و مفعول صریحی لیل و نهال * محمول بیت * خواجه خطاب

که حرف بیان گذار آرد گذار کتوز یعنی اوغرایه * محمول بیت * لیلی عجاری دار یک که ماه بشکی قصه فیده و حکمته در یارب کوکلنه برقی که بختون اوزر بده اوغرایه یعنی یارب کوکلنه الهام ایل که محسوس اسیر کیوب ناه سنی اوزر بده اوغرایه لیلی بی ماهه و عاریسی بشکه تشبیه ایش و عاری دار اول محفه بی کتوزن دوه بی ضبط ایدن کتونه در (بهار عر خواه ای دل و کره این چمن هر سال * چون سزین صد کل رعنا و چون بلبل هزار آرد) بهار عر اضافتی بیانیه در خواه فعل امر مفرد مخاطب ایتد دیکدر و کره والا معانیه در این چمن یعنی چمن دنیا جوادات تشبیه سزین نوک قهی و کسریه عجم استعمال ایلر

اماعر بده کسرتوله در سزین دیکلری آق چیکدر معلوم اوله که اادات تشبیه آرد قید در کل رعنا به دکل یعنی سزینی کتوز دیک کی بوز کل رعنا کتوز و بللی کتوز دیک کی بوز هزار کتوز بونده هزار بلبلدن غیری قوش مراد اول کجه سنی بویه اولور اما جازدر که هزاردن عدد مراد اوله پس معنی بویه اولور که بلبل کی یک قوش کتوز * محمول بیت * ای کوکل سن عر بهارن ایتد یعنی همان عرایشه والادیا چنی یعنی دنیا هر یل سزین چیک کی کتوز دیک کی بوز هزار قوش کتوزر بهمنی دنیاده فصول ار بهمه متوالی و متعاقب کلوب کتددن خال دکل صاغ اولان نیجه بهار و نیجه خزان سرباید (خدارا) چون دل ریشم فراری بست بازافت * بفرمالسل نوشین را که حالش با فرار آرد) خدارا حرف تخصیص دل ریشم اضافتی بیانیه و لامیه در فراری با حرف تنکیر اعل نوشین اضافتی بیانیه در که حرف بیان حالش ضمیری دل ریشه راجع در با حرف مع * محمول بیت * خدا ایچون چون دل ریشم سنک زانفکه قرار باغلدی یعنی اتحاد و اتصال و امستراج باغلدی لب نوشین بیکه یور که دل ریشک حالی قراره کتوز سون یعنی زانفکه قرار ایدوب ثابت قدم اولسون حاصلی زانفک کی بریشان و یفرار اولسون (زکار) افشاده ای دل که صدمن بارشم داری برویک * جرعه می در کش که در حالت بکار آرد) که حرف تعلیل صدمن یوز بطحمان بارشم اضافتی بیانیه در یار بونده بولک معانیه در یک جرعه می بر جرعه شراب در کش در حرف تأکید ایچ دیکدر که حرف تعلیل تاسمانه در

(بهار عر خواه ای دل و کره این چمن هر سال * چون سزین صد کل رعنا و چون بلبل هزار آرد)

عک بهارنی ایتد ای کوکل بوخه بو باغ هر سه سزین کی بوز کل رعنا و بلبل کی هزار کتوز (مفردات) (بهار) (م) (عر) (م) (خواه) (ایسته) (ای دل) (ای کوکل) (و کره) (بوخه) (این) (بو) (چمن) (باغ) (و باغچه) (هر سال) (هر یل) (چو) (مثل) (سزین) (بیاض کل) (صد) (بوز) (کل) (م) (رعنا) (کوزل) (چون) (م) (بلبل) (م) (هزار) (یک) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (ای کوکل عر بهساری) (فر صتی) (غنیمت) (یلوب) (سایه) (مرد) (خداده) (ریاضات) (و مجاهدات) (و عبادات) (و طاعات) (ایله) (منشرح) (الصدر) (را) (اولوب) (اتوا) (الله) (بیک) (و اسرار) (دنیه) (ک) (زایدیه) (و صلوات) (الی) (الله) (و مشاهد) (چال) (الله) (بر قدم) (قدم) (و صوله) (سی) (و غیرت) (ایله) (بوخه) (بو) (آدم) (دنیق) (فانی) (دنیا) (باغی) (هر یل) (تغیر) (و تجدد) (طریق) (ایله) (نیجه) (بوز) (بیاض) (و دلکش) (کل) (رعنا) (و نیجه) (یک) (خوش) (السان) (بلبل) (کتوز) (بختابه) (کیدر) (فیه) (کوکل) (و برک) (عقل) (کاری) (دکدر)

خدارا چون دل ریشم فراری بست بازافت * بفرمالسل نوشین را که زودش با فرار آرد

چونکه بنم مجروح کوکل سنک زانفکه قرار باغلدی الله ایچون بال کی لذیذ لیکه یور که اتی تبر قراره کتوز (مفردات) (خدارا) (الله) (ایچون) (چون) (چونکه) (دل ریشم) (یاره) (لی) (کوکل) (قرار) (م) (با) (وحدیه) (بست) (باغلدی) (با) (مع) (زانف) (م) (ت) (خطایه) (بفرما) (یور) (اعسل) (طوداق) (نوشین) (باله) (منسوب) (ت) (خطایه) (زود) (تیر) (ش) (ضمیر) (با) (للا) (بسه) (قرار) (م) (آرد) (کتوز) (معنای اشارتی) (یارب) (محمد) (الله) (سنک) (توفیق) (کله) (بنم) (ماسواد) (دن) (منقطع) (اولوب) (درد) (عشق) (کله) (مجروح) (اولان) (کوکل) (سنک) (نجلی) (صفا) (کله) (مظهر) (بته) (قرار) (باغلدی) (ذات) (پاک) (حقیر) (چون) (مقرب) (قولر) (یکه) (نفس) (واحد) (ایسک) (فیض) (بلا) (واطه) (ایله) (بر فیض) (و بر لذت) (روحانی) (دخی) (بش) (ایله) (که) (اول) (مجروح) (کوکل) (سنک) (تجلی) (کله) (قراره) (کتوز) (و ثابت قدم) (ایله)

(زکار افشاده ای دل که صدمن بارشم داری برویک جرعه می در کش که در حالت بکار آرد)

عاند ن قاش سن ای کوکل که بوز بطحمان غم یو کنی طو تارسن بوری بر جرعه می جک که سنی فوری ایتد کتوز (مفردات) (ز) (من) (کار) (ایش) (افتاده) (دوشش) (سن) (ای دل) (م) (که) (زرا) (صدمن) (بوز) (بطحمان) (بار) (بولک) (غم) (م) (داری) (طو تارسن) (رو) (بوری) (یک) (بر) (جرعه) (م) (می) (شراب) (در کش) (جک) (در حال) (اوساعت)

در حالت عریضه فی الحال معانیه در و تاغیر خطا بدر * محمول بیت * ای کوکل ایشندن دوشش سن یعنی برایشه قادر اولوب * مطل قالمش سین زرا بوز بطحمان غم یو کل واری سنی بو قدر غم بوی سکا غیری ایشندن ماقدر ایدمی و بر جرعه می عشق جانان دن نوش ایله که سنی فی الحال ایتد کتوز یعنی دنیا غندن خلاص ایدوب محبت جانانه مشغول ایلله حاصلی باده عشق جانان عاشق دلی محبت جانانه مشغول ایدوب غم ماسواد دن منع ایدر

(درین باغ از خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ * نشیند رباب جوی و سروی در کنار آرد) درین باغ یعنی دنیا باغده دگر بونده بنه مناسبت در دخی مناسبت

(ت) خطاب (بکار) ایش (آرد) کتوره (معنای اشارتی) ای کوکل ما خلق لاهک اولان کمال معرفه الاهدن و مستعد اولدیفک فیض بلا واسطه خدادن جدا دو شمش سن و علسدن قاش سن ز را هنوز دماغه محبت ماسوی اثری اولدیفندن یوز بطمان غم یوکسی طونارسن یوزی بر سر شد معویدن بر جرحه شراب لدنی نوش ایتمک سخی ایله که اوساعت صنی ایشه کتوره و مقصود که تنوره (درین باغ از خدا خواهد دگر پیرانه سر حافظ * نشیند رباب جوی و سروی در کنار آرد)

بو باغده کبرو خدادن ایستیر یولک و قشده حافظ برابر می کنانده اوتوره و سروی کناره کتوره (مفردات) (در) فی (ابن) بو (باغ) م (از) من (خدا) م (خواهد) ایستیر (دگر) کبرو (پیرانه سر) یولک و قشده (حافظ) م (نشیند) اوتوره (بر) علی (اب) کنار (جوی) ابرقی (یا) وحدتیه (سرو) م (یا) وحدتیه (در) فی (کنار) قوجاق (آرد) کتوره (معنای اشارتی) بو باغ عالمده و روضه تنوید ده جافظک مقصودی و معلی بلا عات اولان خدای لم برادن دلیکی وابستدنی بود که یولک زمانده و بقایه رحلت آوانده در بای حقیقت کنانده کله و کمال معرفه الهه نازل اوله و محبوب حقیقتک جال باکالی مشاهدسی ذوقله جانی جانانه تسلیم ایدوب انوار جلال الهه استغراق ایله حضرت الهه واصل اوله منما الله بنور جلاله بحر مدح جید محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم و علی سائر الانبیاء والمرسلین و اختتم لنا بنور الابحان یارب العالمین * وله ایضا *

در نظر بازی مایه بصران حیرانند * من چنینم که نمودم دگر ایشان دند * بزم نظر باز لغزده بی بصرل حیرانل درین بویه یم که کوسوتم کبر و انلر یلورل (مفردات) (در) فی (نظر بازی) نظر اوشایب سلقی (ما) بز (بی بصران) کوزسزل (حیرانند) حیرانلرد (من) بن (چنینم) بویه یم (نمودم) کوسوتم (دگر) کبر (ایشان) آنلر اوانند (یلورل) معنای اشارتی بحمد الله و بعون الله زم اهل بصیرت اولوب اسرار غیبیه الهیه فی و انوار قدسیه لاهوتیه فی مشاهده ایتمک کمه حجبیات بشریه ده محبوب و بی بصر اولان اهل صورت حیرانلرد بحمد الله بن بویه شفیقم که رغبیا لاطالبین بواره عشقی و نشسته اسرار توحیدی کوسوتم کرک اعتقاد ایدونلر کرک ایتمونلر

عاقلان نقطه پرکار وجودندولی * عشق داند که درین دایره سرگردانند * عاقلار وجود پرکار نک نقطه سیدر اما اهل عشق بیاور که بودایره ده سرگردانلرد (مفردات) (عاقلان) عاقللر (نقطه) م (پرکار) دایره (وجود) م (اند) ذات جمع (ولی) اما (عشق) م (داند) یلور (در) فی (این) بو (دایره) م (سرگردانند) مفسر زدر (معنای اشارتی) نظام عالمه سبب اولان کرچه عقل معاش صاحب بر اما عشق الهیه دن بختلر درزیر عشق الهی ظهور اید که عقل جاموره و شمش خرا بقم کی او اور

عنده جاهل درزیر یولک معنایی کتبه یازلر بوعلم خالدر یونی قال اهللی یاز

(لاف) عشق و کله از بارزهی لاف دروغ * عشقبازان چنین مستحق حیرانند (کله کاف عجبینک کسر یله شکایت معانسته در لاف دروغ اضافتی بیانه در عشقبازان محبوب دوستلر جنبه اضافتی بیانه در * محصول بیت * عاشق لاق یعنی بن عاشقم دیولاف اورمی و یاردن اظهار شکایت اینک عجب لاف دروغدر یعنی عاشق اولان یاردن شکایت ایلرلر بر عاشق صادق یارک هر وضعی مقبولدر پس یاردن شکایت مدیم عشقندن کلور ایدمی یولک کی عشقبازلر هجرانه مستحقلر در (عهد من یالب شیرین دهان بست خدای * ماهمه بنده و این قوم خداوندانند) عهد من اضافتی لایه در * محصول بیت *

عشق لاف و کله از بارزهی لاف دروغ * عشقبازان چنین مستحق حیرانند * عشق لاق و یاردن شکایت عجب یلان لافدر یونجیلر عاشقلر هجرانه مستحقلر ولایقلرد (مفردات) (لاف) عشق (م) کله (شکایت) (از) من (یار) م (زهی) عجب (لاف) م (دروغ) یلان (عشقبازان) عاشقلر (چنین) یونجیلر (مستحق) م (حیرانند) هجرانه لایقلرد (معنای اشارتی) عشق الهی لافنی اوروب (ن) لم برض بقضائی ولم یصر علی بلانی فایطلب ر باسوائی) حدیث شریف سر نیجه یلارلر صبر ایتموب شکایت اینک عجب لاف دروغدر یونجیلر لافن عاشقلر هجرانه لایقلرد و یحیو برلرد و وصله ایقنلری بوقدر

عهد مایالب شیرین دهان بست خدا * ماهمه بنده و این قوم خداوندانند * الله تعالی حضرتی شمرین دهانلرک لبه باغدی بزجیمون بنده یز و یوقوم افندیلرد (مفردات) (عهد) م (ما) بز (با) لعلایه (لب) طوداقی (شیرین) لذیذ (دهان) اغز (بست) باغدی (خدا) م (ما) بز (همه) جمله (بنده) قول (این) بو (قوم) م (خداوندانند) مالاکلرد (معنای اشارتی) ای لافن اولان اهل هوا (کل الطریق سدوده) الامن افندی از رسول صلی الله علیه وسلم) سر نیجه الله تعالی حضرتی بزم عهد من اول مداللم واللم واللمکله اولان انبیاء و اولیاءک وحی والهام ایله بیان یوردقلری کلمات حکمت آبرلرینه و شیرین دهانلرک ظهور ایدن اسرار الهیه ره تبیه باغدی بزجیمون بنده لوزو انبیا و اولیا بزم محموم جائز ایدیلر بزم در ایته رزه نیجت و اطاعت لازمدر

مکر چشم سیاه تو یار و زرد کار * درنه مستوری و منی همه کس نتواند * مکر سنک سیاه چشمک بکایش او کرده بوخسه مستورانه و مستلکه کیمه قادر اولر (مفردات) (مکر) بلکه (م) بک (چشم) م (سیاه) م (نو) م (سیاهموزد) او کرده (کار) (یش) (ورنه) بوخسه (مستوری) برهبر کارلق (منی) لا بالبالک (همه) جمله (کس) کیمه (نتواند) قادر اولر (معنای اشارتی) اللهم انا الحق حق وارزقنا ابتاعه) الخ حدیث شریفی سر نیجه یارب سنک نظر رحمتک و توفیق و عنایتک بزم یار اولوب سکا واصل اولان راه مستقیم بزم او کرده و مرضاکه موافق خاص اوجده الله اولان اعمال صلحه لری ایتمکله عون و نصرت ایله بوخسه توفیق ربانی اولدیف زاهد که و عاشقانه آینه قادر اولر

رخ جلوه کاه اودیده من تنه ایست * ماه و خورشید همین آینه یکراند * انک رخی جاو اید چنک برالک بزم چشم دکلدر ماه و خورشید دخی بو آینه بی دوندورلر (مفردات) (جاو) کاه (جلوه) بری (رخ) یکانی (و) خورشید (دیده) کوز (من) بن (تنه) بالک (نیست) دکل (ما) آبی (خورشید) کوش (هم) دخی (این) بو (آینه) م (یکراند) دوندورلر (معنای اشارتی) اول منور و محسن اولان ذات یارب سنک احسانه متظرو و اطف و کرکک نظهری بالک بزم ذنم دکلدر آو

الله تعالی بزم عهد من عهد می ش برین دهانلر لبه باغدی یعنی خلقنی یونلرک محبتیه باغاسدی حاصلی یونلر محبت از ایدر بزجیمون بنده و یوطافند یونان خداوندلر دخی زقو لرو یونلر ایدیلرد مصرع اولک معنای بزم عهد می طانو آغز لیلرینه باغدی الله تعالی دینلر طاسلر لقی ایشلر (مکر از چشم میبیه تو یارموزد کار * درنه مستوری و منی همه کس نتواند) چشم سیاه تو اضافلری بیانیسه و لایه در مستوری بونده برهبر کاراقدرا اما ایهام طریقه ذکر اوانندلر لیرا چشم ایکی فیکر الله مستور در * محصول بیت * مکر کیمه سنک چشم سیاه کس برین و صفت او کرد بوخسه هر کس برهبر کارلنی و مستلکی بر به جمع ایله من مستور لادن مراد صفت استغنا در که هیچ کیمه نظری و انفعالی یوق و مستلک ن مراد معلومدر که بعضی دایره مستانه چشم اولور یعنی نظر ندیده نو عاقبت واقع او اور حاصلی سنک چشمک مستورانی و مستلکی جمع ایلمدر متضادان لیکن مصرع اولک معنای مکر سنک قاره کوزلک بکایش او کرده دینلر عجب تخصیص بی تخصیص یور و مشلر مکر بعضی نسخه ده مکر چشم سیاه تو یارموزد کار واقع اولش اوله پس بو وجه له تخصیص یوانور ورد صحیح اولر (جاو) کاه رخ او دیده من تنه ایست * ماه و خورشید همین آینه یکراند (معنای اشارتی) اول منور و محسن اولان ذات یارب سنک احسانه متظرو و اطف و کرکک نظهری بالک بزم ذنم دکلدر آو

آینه دلیده یونک رخک جاو کاهیدر حاصلی انلر ده یونک رخنه ناظرلرد بزم کی معلومدر که دیار عجمده و عریده بعضی هند یاردمشقی بر آینه بی اله آلوب کزدرلر کر چار شورده و اگر غمیری برلده و کیمه ملاقی اولور سه اول آینه بی صواری اولده راز باقور و هندی به نسه آینه بی صواری و راجحه و یار قاج منقر احسان ایدر بو اسلوب اوزره آینه بی کزدرانه آینه کردان دیرلر خواهه نکه آینه مکر داند دیکدن مرادی بوعی در اشعار عجمده بو معنی فی چوق پرده کوز مشرپس مصرع تاتیک معانسته آی و کون شویه آینه به دوزلر دین آیین واملو بدن خارج موبلش

(گروند که از اندیشه مافیکان بعد ازین خرقه صوفی بگروستانند) اندیشه ما اضافتی لامیه در اندیشه فکر بکر و یا حرف صله کرو کاف بجمینک کسری و زائد قتی و واک سکونیه زائد طوقی متناسنه نستاندن فصل فی مستقبل جمع غائب المنزل دیکدر بعضی قبول ایلرل * محصول بیت * اگر مفعول برزم فکر مردن آگاه او اور زسه یعنی خاطر مردن کچن قصد و عن برمی طو یار زسه بوند نصکره

و کونش بلکه جمیع اشیاء عالم اول کرم و رحیم اولان حضرت الهک کرم واحد سانه منظر و محت جلد روح حسن جمال الهه آینه (دروهر کس استعدادنه کوره مشاهده ددل در

گروند که از اندیشه مافیکان بعد ازین خرقه صوفی بگروستانند * اگر مفعول برزم فکر مردن آگاه اولر بوند نصکره صوفیک خرقه سنی رهنه آکرل (مفردات) (کر) (اگر) (شوند) اولر (آکه) (خیر) (از) (من) (اندیشه) (فکر) (ما) (یز) (مفیکان) (کافر) (چقری) (بعد ازین) (بوند نصکره) (خرقه) (م) (صوفی) (ما) (با) (للابسه) (کرو) (رهن) (نستاندن) (آکرل) (معنای اشارتی) (حق سبحانه و تعالی اتیان بر سر و او ایاده بر سر و طافرد بر سر و عاشرده بر سر متفاوت و یمندر که معاشر طافرا کر طایار شراب میخانه عشق اولر برزم فکر مردن و سر مردن آگاه اولر لایدی بوند نصکره اهل صورت اولان صوفیک و زاهد لک فی مفر اولان عبادات صوریه وجودیه زینی رهنه آکرل و خرقه وجودیه اعتبار ایدوب الدان زایدی

مفلسانیم و هوای می و مطرب داریم * آه اگر خرقه بشین بگروستانند * مفلسار زوی و مطرب آرزوسن طو تارزاه اگر بشین خرقه فی رهنه آله (مفردات) (مفلسانیم) (م) (هوا) (آرزو) (می) (شراب) (مطرب) (م) (داریم) (طو تارزاه) (آه) (اگر) (خرقه) (م) (بشین) (یوکه) (منسوب) (با) (للابسه) (کرو) (رهن) (نستاندن) آله (معنای اشارتی) (المفلس فی ایمان الله) سر نجد بوجلس دیباده حضرت الهک غیریدن منقطع اولوب بسد ثبوت الافلاس اتجی شراب عشق آله و نظر کیمای عارفان بالله و می شدن آگاه آرزوسن طو تارزاه اگر انلرد برزم خرقه وجود عنده مره می کند و ربه نسبت فی مفر و دیواعتبار قبول ایمنه لودستگیر اولوب دخی عالی مرتبه (له) ایمنه ل

کر بزهت کاه ارواح بر دیوی تو باد * عقل و جان کوه هستی بخار افشانند * اگر باد سنک راجحه می روح برک سیرانگاه ایمنه عقل و جان وارلق کوه برنی شار اسلوبه صاچرل (مفردات) (کر) (اگر) (للابسه) (نزهتگاه) (سیرانگاه) (ارواح) (م) (برد) (ایمنه) (بوی) (رایحه) (تو) (سن) (باد) (اولسون) (عقل) (م) (جان) (م) (کوه) (م) (هستی) (وجود) (با) (للابسه) (نثار) (اشار) (افشانند) (صاچرل) (معنای اشارتی) (بارب سنک بوی رجان نمیر اولان فیض اقدسک و نفعات انک ینه سنک توفیق و عنایتک و کرم و هدایتک روزگاری اسسوب دماغ جانلره و ارواح پاکره کنوروب ابصال ایده عقل و جان جلله و ارانی کوه برنی اشار طریقه صاچرل و فانی فی الله و باقی بالله اولور

وصل خورشید بشیره اعنی نه رسد * که درین آینه صاحب نظران حیرانند * آفتابک وصالی کور براسه به ابرشمن زبرا بواشده ده صاحب نظرلر حیرانلردن (مفردات) (وصل) (م) (خورشید) (گوش) (بشیر) (براسه) (به) (اعنی) (کور) (نه) (رسد)

آینه دین می ادخورشید در * محصول بیت * اگر نشد واصل اولاق کور پرده به لایق دکل یعنی وصال جانان هر بی سرو پاء عشق و محبت دعواسنی ایدن مدعی به لایق دکل زبرا بواشده یعنی گوش آینه سنده صاحب نظرلر حیرانلر حاصلی ماهیت خورشید روی چانانده اصحاب نظر واریاب بصیرت حیراندر پس هر کوردلنی تمیز و تشخیص آتک خورشید رویی فنده درک اید و یلور

ا برشمن

زاهد ارندی حافظ نکند فهم چه شد * دیو بکر زرد از ان قوم که قرآن خوانند (اراکردن محققدر دیولفت عجمه شیطاندر بکر زرد فعل مضارع مفرد غائب یچار دیکدر که حرف بیان قرآن خوانند بو ترکیب ایکی وجهه محملمدر بریمی خوانند فعل مضارع مفرد غائب اوله و قرآن مقدم مفعول بر سیده وصف ترکیبی قرآن او قیچی معناسنه * محصول بیت * زاهد اگر حافظ نکند لکنی فهم ایلر زه

نه اولدی یعنی تعجب بری دکل زبرا شیطان یچار اول قومدنگه قرآن او قورلر و باقرآن او قیچیلردر یعنی زاهد اگر حافظه مغرب ایدوب رندلکدن مراد بی فهم ایلر زه غریب دکل زبرا شیطان قرآن او قبان قومدن یچار حافظ ایسه قرآن ایله مقیددر زاهدی شیطانه وصف ایدر تعریض طریقله (وله ایضا) (دوش دیدم که ملائک در میخانه زدند * کل آدم بسر شستند و به میخانه زدند) خواجده از منسه سابقه دن دوش لفظیه تعبیر ایدر نشه * که الف قافیه سنده * دوش از مسجد سوی میخانه آمدیم * یسور مش ایدی پس دوش دون کیجه دیکدر دیدم بونده فعل قلبدر دانتم معناسنه که حرف بیان ملائک و ملائکه تائله ملکک جمعدر عجم فرشته به دیردر میخانه یعنی در عشق و محبت ذکر محل و اراده حال قیاسدند زبرا عشق و محبتدن شرابه و باده ایله تعبیر ایدرلر زدند اور دیر یعنی قافیلر حاصلی دعوی عشق و محبت ایلدیلر کل آدم اضافتی لامیه در بسر شستند با حرف تاکید سر شستند یو شردیلر دیکدر به میخانه با حرف صله میخانه افنده او یکددر اما بونده شول قافیه مراد در که ایمنه آدمک ماده جسدی اولان زرا و بالحنی تخمیر ایلدیلر بعضی کتابه یاز مشرکه الله تعالی آدمی خلقی ایلک مراد ایلدی زمانده فرشته لره بیورمشکه طیراشک انوا عنندن بر مقدار کتوره یعنی آق طیراق و قرل و صاری طیراقدن جمع ایدوب و مذکور قافیه طولدورال و یو غرار بوجهتند که انسانک کیسی آق و کیسی قره و کیسی یغدا رنگلدر پس آدم مخلوق او اوب ذی روح اولدو نصکره محبت الله ده آمده حسد

ا برشمن (که) زبرا (در) فی (این) (بو) (ایمنه) (صاحب نظران) (م) (حیرانند) حیرانلردن (معنای اشارتی) اول خورشید حقیقی اولان ذات یچونک انوار جمال بی مثال وصالی اعنی القلوب اولان عوام مد صیار کاه و امه چیان میسر اولور و اول مالچا هه چیان الری ابر بشور که بواشده معنویه تک اسرار نده اولوا الابصار اوللردن دخی محیرلردن

زاهد ارندی حافظ نکند فهم چه شد * دیو بکر زرد از ان قوم که قرآن خوانند * زاهد اگر حافظ نکند لکنی فهم ایلر زه اولدی شیطان قاجر اول قومدن که قرآن او قورلر (مفردات) (زاهد) (م) (ار) (اگر) (رندی) (عاشقانی) (حافظ) (م) (نکند) (ایله) (فهم) (م) (چه) (نه) (شد) (اولدی) (دیو) (شیطان) (بکر زرد) قاجر (ازان) (اندرن) (قوم) (م) (قرآن) (م) (خوانند) (او قورلر) (معنای اشارتی) او ظاهر برست اولان زاهد و عوام معاند حافظک اسرار عشقندن و درد و شوقندن فهم ایتجوب ظاهر خرابا نیکنه نظر ایله احوال پستیده ریشه طعن و دق ایدوب حر مستغره کبی اندن فرار ایتسدر بعد دکلدر زبرا شیطان ذکر و کلام الهی او قوبوب مظهر معنی قرآن اوللردن قاجر و خیت ایله مصرع اولوب مردان خدایک باندن فرار ایدر

دوش دیدم که ملائک در میخانه زدند * کل آدم بسر شستند و به میخانه زدند * دون کیجه کور دمکه ملائکه میخانه قیر سنی اور دیرلر آدمک طینی یوغور دیرلر و میخانه به اور دیرلر (مفردات) (دوش) (دون) (کیجه) (دیدم) (کوردم) (ملائک) (م) (در) (قبو) (میخانه) (م) (زدند) (اور دیرلر) (کل) (چامور) (آدم علیه السلام) (م) (بسر شستند) (یوغور دیرلر) (با) (للابسه) (میخانه) (قدح) (زدند) (اور دیرلر) (معنای اشارتی) (استغذ بالله) (واذ قال ربک للملائکه انی جاعل فی الارض خلیفه قالوا انجعل فیها من یفسد فیها و یفک الدماء و یخس نبیح بمحمدک و نقس لک قال انی اعلم ما لا تعلمون) آیت جلله سی سر نجه بواسباب علندن اولان خیر صادق ایله یلمدکه ملائکه عالم ازاده نفس هوا ایله و شیطان و دنیا ایله و انواع درلو بلا ایله و سموات و ارض و جبالک تحمل ایده میوب خوف ایتدکلری امانه الله تحمل و یونک امشانی لایحی و لایمه بلاله ابتلا ایله مبتلا و نمخن اولوب جای سلامنده اکل و شرب و عیال و اولاد و سایر قیودات بشر به دن سالم مجرد بر زمین اولند قلمی تسبیح و عبادت فی توفیق و نظر عشق و محبت دعواسنی طو توب خلافتیه بر احقارلر دیکله کند و رده فضل و قدوسیت اظهار ایلدیلر استغذ بالله (وله) کر متبانی آدم) آیت کریمه سیه بنی آدمک مظهر تجلیات الهی و منبع علوم ربانی و اسرار معنوی * ملائکهای اولد قلمی به آشنا اولدیلر خصوصاً خلیفه الله قلشان تسبیح علوم لدنی آدم علیه اسلامک محل ایمان اولان قلبی و محمل تو حید اولان لسانی و محمل سجده اولان دماغی من نور الله اولان طینت محمدی به دن حلق اولد یعنی

۱۵۴

ایلدیلر ایدی * محصول بیت * بکاملونم اولدیکه از لده ملکر محبت دعواسنی ایلدیلر یعنی آدم دن محبت غایدر الله دیدیلر و آدمی تخمیر ایدوب دیدیلر که خیار غنی بزطا شیدق و قابله طولدروب یا لحنی بزوغر دق پس مجنده اول برمله فنده اوله یلور یعنی اولن

(ساکنان حرم ستر و عفاف ملکوت * بامن خاك نشين يادۀ مستانه زدن) حرم ستر اضافتی بيابند و ساکنان اکا اضافتی لا ميسه در و او حرف عطف و عفاف ستره معطوف ستر سبك قهقهه مصدر در و عفاف عيك قهقهه حرامدن مصافحه در برل زاهد و عابد کتی به عقیق درلر ملکوت لغتله ملك مناسبه در ملکوت عراق دیر لر ملك عراق مناسبه در اما اصطلاحده ملائکه مقامه در برل با حرف مصاحبت من خاك نشين اضافتی بيابند در يادۀ مستانه بيابند در يادۀ مستانه قال شرابه درلر مراد يادۀ عشق و محبت در زدن اورديلر معنی ايجاديلر * محصول بيت * ملکوتك ستر حرميك ساکنلری معنی حرامدن اجتناب ايلين فرشته لر بن خاك نشينله معنی کرۀ ارضه ساکن اولان ذليله عشق و محبتده بار اولديلر (آسمان بارامانت نتوانست کشيد * قرعۀ کار بنام من ديوانه زدن) بارامانت اضافتی بيابند ولا ميه در مجازا باراما نتدن مراد عشق و محبت در قرعۀ کار اضافتی لا ميه در بنام من ديوانه اضافتی لا ميه و بيابند در زدن بونده آيديلر و صالديلر مناسبه در * محصول بيت * آسمان بارامانت نتوانست کشيد * قرعۀ کار بنام من ديوانه زدن معنی عشق يوکنی چککه قادر اولدی پس عشق ايشی قرعه سنی بن مجنونك آدینه صالديلر معنی عشتی بلبه سيله انسان قبول ايدوب يوکنسدي حاصلی افلاك و عناصر مهمل اولديني درد و بلاي انسان مهمل اولدی ديوانه ديدکی انکچوندر که بولر بو عظمتله قبول ايلدکري قبول ايلدی (شکر ايزد که میان من و او صلح فتاد * حور يان رقص کتان ساغر شکرانه زدن) شکر ايزد اضافتی مصدرک مفعوله اضافتيدر که حرف بيان اولمشدر رقص کتان رقص ايله رک مناسبه در ساغر شکرانه اضافتی لاميه در شکره * زوب قدح دیکدر مراد يادۀ در ذکر محمل و ارادۀ حال طریقه زدن اورديلر معنی ايجاديلر * محصول بيت * اللهه شکر که بمله جانان اورده سنده صلح واقع اولدی و حور يان رقص ايله رک ساغر شکرانه ايجاديلر معنی بن جانانله مصالحه ايلدکمر ايجون جيع داي لر يو شکرانه به طلور ايجاديلر دیکدر

بيديلر انکچون غيرت الله ظهور ايدوب عشق و محبت ايله ذات شريف نور ندن فیض واخذ بيور دينی نور مجدي به دن و طيبت احدی به دن آدم عليه السلام طيبت مزج ايدوب حضرت الله يدقورتيله يوغورديلر و شراب عشق لا زالی بيابنه سته طالديلر و انوار ذاتيه سته استغراق ايله مست و مستغرق ايلديلر بوسيدن و مروت بدر اولان شراب عشق نوش ايدوب انوار قدسيۀ ذات الهیه به سترغ اولان درد و بلاك مبتلا می بن آدم لری ملائکه دن افضل ايلديلر

ساکنان حرم ستر و عفاف ملکوت * بامن خاك نشين يادۀ مستانه زدن

عالم ملکوتك ستر و عفاف حرمك ساکنلری بن خاك نشين ايله يادۀ مستانه اورديلر (مفردات) (ساکنان) م (حرم) م (ستر) م (عفاف) باکک (ملکوت) عالم ملکوت (بامن) بمله (خاك نشين) طبراقده او توريجی (يادۀ) شراب (مستانه) م (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) استغی بالله (لا يهصون الله ما امرهم و يغفلون ما يؤمرون) آيت جليله سيله موصوف اولان ملائکه کرام سبب اجتناب معصيت اولان نفس و شيطان ايله عدم ابتلا ندن موصوم حرم ستر و عفاف اولوب مأمور اولد قلری عبادتده و محبتده ثابت اولد بلر بحمد الله بن خاك نشين دخی حق تعالى تاو بیات بشری به دن پاك ايدوب صفات ملائکه ايله منصف عبادتده و شراب عشق و محبت ايله مستانه لکده برابر بلکه ترقيله انلردن افضل المشردر

آسمان بارامانت نتوانست کشيد * قرعۀ کار بنام من ديوانه زدن

آسمان اما نت يوکنی چککه قادر اولدی کار عشق قرعه سنی بن ديوانه تک نامنه اورديلر (مفردات) (آسمان) کوک (بار) يوک (امانت) م (نتوانست) فا در اولدی (کشيد) چککه (قرعه) م (کار) عمل (بنام من) بنم آدیمه (ديوانه) م (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) استغی بالله (اناعرضنا الامانة على السموات والارض والجبال الى انه كان ظالوما جهولا) آيت کریمه سی سرچمه و مبتلا و بچاره انسان عذره و عشتی و محبتده ترقيله افضل و محرم اسرار الله اولديفته سبب استعداد فطره سيله بوقدر اجرام عاليلرک تحمل ايله مديکي و اعراض و خوف ايدوب چککه فا در اولديني بارامانۀ الله ظلم و جهول ايله رق تحمل و قبول و بوقدر لا يحصي موانع و تعاقبت ايله برآن و بر حفظه قلبي حقدن غافل اولوب توجه الى الله و انبت حقدۀ ثابت اولد بفتند ندر انکچون حافظ قدس سره قرعۀ عشق و معنی بن ديوانه تک نامنه اورديلر نمير بن بيور شددر

شکر ايزد که میان من و او صلح فتاد * حور يان رقص کتان ساغر شکرانه زدن

خدایه شکر که بمله آلت اور تاسنده صلح بوشدی حور يان رقص ايلد رک شکرانه ساغری اورديلر (مفردات) (شکر) م (ايزد) اسم خدا (میان) اورده (من) بن (او) هو (صلح) م (فتاد) دوشدی (حور يان) م (رقص) م (کتان) ايديجی (ساغر) قدح (شکرانه) م (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) حق تعالى به

شکر * شکر

(ما بصد خرمن پندار زره چون زويم * چون ره آدم بيدار يك دانه زدند) بصد با حرف سبب خرمن پندار اضافتی بيابند در سبب خرمن پندار بای مجمينك کسر يله ظن مناسبه در چون و او اصليله ايله كيف معناه سته در نيجه دیکدر زويم کتيه لم چون بونده ادات تعليلدر چونکه معناه آدم بيدار اضافتی بيابند او يانق دیکدر عدم غفلندن کتابتدر يک دانه با حرف سببدر * محصول بيت * بز يوز خرمنه بولدن نيجه کتيه لم واريمه لم چونکه بيدار آدم عليه السلام يواني بردانه ايله اورديلر (مفردات) (ما) يز (با) (اللايه) (صد) (يوز) (خرمن) م (پندار) ظن (ز) من (ره) بول (چون) نته (زويم) کتيه لم (چون) چونکه (ره) بول (آدم) م (بيدار) اوفانق (با) (للايه) (يك) بر (دانه) م (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالى (اناعند ظن عبدي بي و انامنه اذا ذكرني) بيور مش ايکن يز يوز درلو بلکه بي حساب حضرت الله حسن ظن نعمتي اليمده و اربکن نيجه بر نفس وهو بولارندن طشره کتيه لم و دنيا و آخرت مانشهيه الانفس اولان ادنی نعمته قاصر هملك ايدوب الدانه لم يز که خليفة الله زاده يز در بر عزيمه کتسک ناخلف اولمش او اورد چونکه دانای عشق اولان بدرعز آدم عليه السلام نسيم روايح رحانيه لم مع الله دماغ جاسته ايريشوب استغراق انوار جمال الهك دوايچون دشت آباد اولان درد و بلاي عشتی اختيار ايدوب سکر چتک نعمتي بردانه به فروخت ايتکله آدم بيدارک يواني بردانه ايله اورديلر باغ مانشهيه الانفس (ونسوز النعيم اذا راوه) سرچمه روضه لذت مشاهده جمال الله ابر کورديلر معنای الله بآباده

شکر اولسونکه بته کندی توفيقه توبه و تدارك و رياضات و مجاهدات و کره و آه و قلب آگاه ماسوا دن و نفس و هوا دن قطع علاقه ايله حضور معنويه سنده داهم نضرع و انتحال نميرن بخش و احسن الملك ايله دل پردر ديمري خانه نجلی و الهام و انجيله و انوار قدسيته معنی ايلوب بمله تک اور تاسنده صلح و آثار قبول اولدی انکچون جسته بزيم ايجون مقصودات في التليسم اولان حور يان سرور زدن رقص ايله رک شکرانه شراب محبت ساغری اورديلر و نوش ايلديلر و وصلتری معنی ايلديلر

ما بصد خرمن پندار زره چون زويم * چون ره آدم بيدار يك دانه زدند

بز يوز ظن خرمنه بولدن نيجه کتيه لم واريمه لم چونکه بيدار آدم عليه السلام يواني بردانه ايله اورديلر (مفردات) (ما) يز (با) (اللايه) (صد) (يوز) (خرمن) م (پندار) ظن (ز) من (ره) بول (چون) نته (زويم) کتيه لم (چون) چونکه (ره) بول (آدم) م (بيدار) اوفانق (با) (للايه) (يك) بر (دانه) م (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) حق سبحانه و تعالى (اناعند ظن عبدي بي و انامنه اذا ذكرني) بيور مش ايکن يز يوز درلو بلکه بي حساب حضرت الله حسن ظن نعمتي اليمده و اربکن نيجه بر نفس وهو بولارندن طشره کتيه لم و دنيا و آخرت مانشهيه الانفس اولان ادنی نعمته قاصر هملك ايدوب الدانه لم يز که خليفة الله زاده يز در بر عزيمه کتسک ناخلف اولمش او اورد چونکه دانای عشق اولان بدرعز آدم عليه السلام نسيم روايح رحانيه لم مع الله دماغ جاسته ايريشوب استغراق انوار جمال الهك دوايچون دشت آباد اولان درد و بلاي عشتی اختيار ايدوب سکر چتک نعمتي بردانه به فروخت ايتکله آدم بيدارک يواني بردانه ايله اورديلر باغ مانشهيه الانفس (ونسوز النعيم اذا راوه) سرچمه روضه لذت مشاهده جمال الله ابر کورديلر معنای الله بآباده

چک هفتاد و دومت همه راعذرنه * چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند

نمش ايکی ملک جله سنک چکی عذری قبول ايله چونکه حقیقتی کورمديلر افسانه بولن اورديلر (مفردات) (چک) م (هفتاد و دومت) نمش ايکی مات (همدرا) جله سنک (عذرنه) عذری قبول ايله (چون) چونکه (ندیدند) کورمديلر (حقیقت) م (ره) بول (افسانه) حکايه (زدند) اورديلر (معنای اشارتی) حضرت آدم عليه السلام اسرار حقیقت و مذاق روحانيته واقف اولوب نفسی و مشتهای نفسی رک ايلدی کذاک افتغای از رسول الله اولان مؤمنين متبعين ذوق ايمان و اصل اولوب اخلاص قلب ايله شريعت مجدي به به تابع اولوب نفس و هواری و مشتهات نفسانيلر بنی ترک ايتکله اسرار حقیقتده دخی و اصل اولوب فرق ناجيه دن اولديلر لکن فرق ضاله اولان هفتاد و دومت اثر ييمبری به به و شريعت احدی به به تابع اولوب هفتاد و دومت اولان عقل معاشلر به غرور احسن و قبح عقليدر شرعه احتياجز بوقدر ديوب اعمی القلوب اولغله اسرار حقیقتدن

چک هفتاد و دومت همه راعذرنه * چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند

(آتش آن نیست که بر شعله او خندد شمع * آتش آنست که در خرمن پروانه زدند) خرمن پروانه ایضا فنی
 ﴿ ٦١٦ ﴾

محرم اولدیلا انکچون دهری اولوب اهل اسلامه جنک ایله عدوی معارض اولدیلا
 سن انارک کور لکنی مدد و رطوبت (واذا خاطبهم الجاهلون قالوا سلاما) سرنجیه
 انار ایله مجادله ایلله زیرا انار حقیقی کور مدبر افسانه یولن طوبدیلا

﴿ آتش آن نیست که بر شعله او خندد شمع * آتش آنست که در خرمن پروانه زدند ﴾
 آتش اول دکلدر که شمع آنک شعله سی اوزره کله آتش اولدر که پروانه آنک خرمنه
 اوردیلا (مفردات) (آتش) م (آن) اول (نیست) دکلدر (شعله) م (او) صبر (خندد)
 کوله (شمع) م (آتش) م (آنست) اودر (در) فی (خرمن) م (پروانه) م
 (زدند) اوردیلا (معنای اشارتی) کرچه فرق ضاله حضرت الهه عشق و محبت
 دعوا سین ایدر استیذ بالله (قل ان کتم نجون الله فاجعونی الخ) آیت کریمه سی
 سرنجیه حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه وسلم افتدیز اتباع کلی اولدیجه
 انارک حضرت الهه عشق و محبت دهواری صادق دکلدر و شعلری معتدیه دکلدر
 انکچون شمع انوار الهیه آنک مظاهری وارث پیغمبر انارک نجیب و تحقیق ایدوب
 انار کورلر حقیقته مقبول اولان عشق اولدر که عاشق صادق وجودی خرمنی
 ونفسی و تعلقات ماضی آتیه اوروپ احراق ایلله یو عشق ملائکه آنک عشقند ن
 دخی مقولدر

﴿ نقطه عشق دل گوشه نشین خون کرد * همچو آن خال که بر عارض جانانه زدند ﴾
 عشق نقطه سی گوشه نشین کون کونلی خون ایلدی اول خال کبی که جانانه آنک
 عارضه اوردیلا (مفردات) (نقطه) م (عشق) م (دل) کوکل (گوشه نشینان)
 خلوت گوشه سنده اوتور بچیلر (خون) فان (کرد) ایلدی (همچون) مثل
 (آن) اول (خال) آنک (بر) صلی (عارض) یکانی (جانانه) محبوب (زدند)
 اوردیلا (معنای اشارتی) زیرا اسرار توحید نقطه سنده واصل قلبی عشق
 صادق دردی گوشه نشین اولان عشاق کوکلنی خون ایلدی شون نجیسات
 ذات الهی کبی که سجده و جهندن انکشاف واقع اولدقه (لا تحزنتم السموات
 والارض) سرنجیه عاشق وجود بشر به سین محو ایدوب انوار جمال الهیه بی
 مشاهده ده منبر و سرگردان اولوب (فلان تجلی به الجبل جمعه دکا و خر موسی
 صفا) سرنجیه موسی علیه السلام کوکلنی خون و منبر ایلدی کبی ونجه ر
 وادی حیرته مستغرق قالدر

﴿ کس چو حافظ نکشد از رخ اندیشه نقاب * نامر زلف عروسان سخن شانه زدند ﴾
 حافظ کبی کیسه فکر بوژندن نقاب چکدی تا که سوز کلینارینک زلفی اوجیه
 شانه اوردیلا (مفردات) (کس) کیسه (چو) مثل (حافظ) م (نکشد) ید
 چکدی (از) من (رخ) یکانی (اندیشه) فکر (نقاب) پرده (تا) حتی (سر)
 اوج (زلف) م (عروسان) کلینار (سخن) سوز (شانه) طراقی (زدند) اوردیلا
 (معنای اشارتی) بحمد الله و بعون الله حافظ کبی کیسه فکر بوژندن و بصیرت

﴿ قاب ﴾

بیانیه در * محصول بیت * آتش
 اول دکلدر که شمع آنک شعله سنده کور
 یعنی شمع فتنه سنده بیان آتش کیسه آنک
 جان و تنی یا قوب یا ندر من بلکه آتش
 اولدر که خرمن پروانه به اور دبلر یعنی
 ایکسی بر آتشدر اما شمع نسبت مضی
 و پروانه به نسبت محر قدر ایلدی آتش
 اول دکلدر بودر یوردی بی بومعنا به در
 (نقطه عشق دل گوشه نشینان
 خون کرد * همچو آن حال که بر عارض
 جانانه زدند) نقطه عشق ایضا فنی
 بیانیه در دل گوشه نشینان لایحه در
 گوشه نشین وصف ترکیبدر بوجاقده
 اوتور بی معنای سنده یعنی اهل عرات
 * محصول بیت * عشق نقطه سی
 گوشه نشین و اهل عزتک یورکنی خون
 ایلدی یعنی عشق آتشندن مضطر
 و متضرر در اول خال کبی که عارض
 جانان اوزر به قوسلر یعنی وضع ایشلر
 حاصلی عشق گوشه نشینلر یورکنی خون
 ایلدی عارض جانان اوزرند اولان
 خال عشاق یورکنی خون ایلدی کبی
 (کس چو حافظ نکشد از رخ اندیشه
 نقاب * نامر زلف عروسان سخن شانه
 زدند) رخ اندیشه اضافی بیانیه در
 سر زلف عروسان سخن لایحه و بیانیه در
 شانه طرا قدر * محصول بیت * کیسه
 حافظ کبی رخ اندیشه دن نقاب
 چکدی سوز کلینار سر زلفه طراقی
 اورد قارند نبری که شعری عجم نظم
 کلامه باشد بلر حافظ کبی کیسه لطیف
 نظمه مالک اولدی خواجه آنک غدی
 محله در که کیسه انکار اید بمن بعض
 نخنده مصراع ثانی بویه واقعه نامر
 زلف سخن راقم شانه زدند * محصول
 مصراع اولوقده بی که سوزک سر زلفه
 قلله شانه اوردیلا یعنی قلله کلمات
 یاز بلندنبری حاصلی کلام موزون قلله کلندنبری

(وله ایضا) (یاری اندر کس نمی بینم باران را چه شد * دوستی کی آخر آمد دوستداران را چه شد) یاری
 یا حرف مصدر در یولدا شایق معاشه دوستی یاسیده بویه در آخر آمد در کندی و عنام اولدی دیکدر دوستداران
 الف و نونه جمع اولدی ذوی الف و نونه
 ﴿ ٦١٧ ﴾

قاب ایلله مشاهده بوژندن اسان غیب ایلله اسرار توحید محبو بلرینک نقاب ایلرینی
 چکدی و کیسه کشف حجاب ایلدی کرچه مفاتیح السعیه شعرا خزان غیبتن نیجه
 نیجه قبح یاب ایلدیلا و اسرار توحیددن بیان ایلدیلا لکن یوقدر اطافله اظهار ایلدیلا

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ یاری اندر کس نمی بینم باران را چه شد * دوستی کی آخر آمد دوستداران را چه شد ﴾
 کیسه ده یاق کورمز بارانه نه اولدی دوستلی قیام نهایت بولدی دوستلره
 نولدی (مفردات) (یاری) یار بلیق (اندر) فی (کس) کیسه (نمی بینم) کورمز
 (باران را) بارانه (چه شد) نه اولدی (دوستی) دوستلی (کی) قیام (آخر آمد)
 نهایت بولدی (دوستداران را) دوست طوبدیلا (چه شد) نه اولدی (معنای
 اشارتی) یو حال انقباضه کیسه دن آماون و نظاهر کورمز زجب اهل
 همت اولان بارانه نه اولدی عجا دوستلی قیام نهایت بولدی و قالدیکه دوست
 طوبدیلا نه اولدی

﴿ آب حیوان تیره کون شد خضر فرخ بی کجاست * کل بکشت از رنگ خود باد بهار زجه شد ﴾
 آب حیوان بولادی مبارک ایزلو خضر فنده در کل کندو رنگندن دوندی بهارلر بلنه
 نه اولدی (مفردات) (آب حیوان) م (تیره کون) بولانق (شد) اولدی (خضر)
 م (فرخ) مبارک (بی) ایز (کجاست) فنده در (کل) م (بکشت) دوندی (از)
 من (رنگ) م (خود) کندی (باد) بل (بهارا را) بهارلر (چه شد) نه اولدی
 (معنای اشارتی) انکشاف و تجلی انقباض و احتجاب مبدل اولدی اول نجیسات
 بشر به بی ازاله ایدوب قلبه افتتاح وینایح حکمته انقباض و بیرجی مرشد فرخ
 بی فنده در کل کبی خوش رونق و نور خدایه مستغرق اولان قلب مکدر اولدی
 و رنگی تغیر بولدی اول باد بهار کسکی نشو و نما و رونق و بیرجی توفیق خدایه
 نه اولدی و فنده قالدی

﴿ کس نمیگوید که باری داشت حق دوستی * حق شناسان را چه حال افتاد باران را چه شد ﴾
 کیسه دیمز که بر بار دوستلی حقی طوندی حق شناسلره نه حال واقع اولدی
 بارانه نه اولدی (مفردات) (کس) کیسه (نمیگوید) دیمز (بار) م (با) وحدتیه (داشت)
 طوندی (حق) م (دوست) م (با) مصدر به (حق شناسان) حق اکلیمیلر (چه حال)
 نه حال (افتاد) واقع اولدی (باران را) بارانه (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 ار باب غرض اولان دنیا دوستلرینر بیسی حفته کیسه دیمز که بر بار دوستلی حقی
 طوندی و پرته کنوزدی زیر اهل دنیایی و فاندلر لکن حق شناس اولان آخرت دوستلرینه
 نه حال واقع اولدی تعاون علی البر و اتقوی الله جنک سالک آخرت بارانه نه اولدی
 ﴿ کوی توفیق و کرامت در میان افکنده اند * کس بمیدان در نمی آید سواران را چه شد ﴾
 توفیق و کرامت طوبی اورتیه راقشدر کیسه میدانه کلز سوارلر نه اولدی
 (مفردات) (کوی) طوب (توفیق و کرامت) م (در) فی (میدان) اورتیه (افکنده اند)

﴿ ١٥٥ ﴾

﴿ ل ﴾

کوی اورتیه به ایشلر در اما کیسه میدانه کورمز ایللره نه اولدی یعنی توفیق و سعادت اورتیه ده حاضر و مهیا در
 اما توفیق و سعادت طالع بوق که چوکان اراده قیوب کندی به تخصیص ایلله حاصلی هر خصوصه و هر حاله اولکی
 طالع و صاحب ارا دتار قالدی

(صد هزاران کل شکفت و بانگ مرغی برنخاست * عند لیبا ترا چه پیش آمد هزارا ترا چه شد) * محصول بیت *
 یوزیک صاحب حسن کوزل ظهور ایلدی اما حال یوکه برما شق بانگی وآ ونا له سی پیدا اولدی یعنی یوزیک
 محبوب ظاهر اولدی اما برما شق ظاهر اولدی بلبلارک او کته نه کندی و هزارا نه اولدی یعنی بلبلار و هزارا که عاشقین کنایه و نیمه
 اولدی که بر اثری ظهور اینجی به صلیب

۶۸

براقشدر (کس) کیسه (با) للابله (میدان) م (در) زانده (غی آید) کلز
 (هزاران را) آتالوره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) قیاض مطلق
 بلا علت اولان حضرت الله تعالی و فیوضات و توفیق و کرامات بی نهایت
 طوبی این میدان محبت براقشدر عید که کیسه طالب اولوب میدانه کلز و توفیق
 طوبی قایم دیز عجب سواراق دعواسن ایدن و سلم الیقین یلین علماء
 رسیده زنه اولدی

(صد هزاران کل شکفت و بانگ مرغی برنخاست * عند لیبا ترا چه پیش آمد هزاران را چه شد)

نیمه یوزیک کل آجلدی و بر مرغ صوت و نغمه ایلدی عند لیبلارک او کته نه کندی
 هزارا نه اولدی (مفردات) (صد) یوز (هزاران) بکار (کل) م (شکفت)
 آجلدی (بانگ) صدا (مرغ) فوش (با) وحدتیه (برنخاست) بوقاری قائم دی
 (عند لیبا را) بلبلار (چه) نه (پیش) اولک (آمد) کادی (هزاران را) صوتی
 کوزل بلبلار (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) حلق صالحینک رباضات
 و مجاهدات الهی سبی ایدن طالبان صادقلندن نیمه یوزیک کشف و کرامت و اسرار
 معرفت و اصل اوایوب کل کی آتش و آتالوری عالم ظاهر اولمش در عجب شمدی
 بویه بر طالع ظهور کندی عجب عند لیبلر کی صوت خوش بلبلار کی سلوک
 دعواسن ایدن نتیجه سزاخلا صبر و ذکرین و مجاهدین اولان درویشان

و صوفیان صورت پرستار نه اولدی
 زهر ساز خوش می سازد مکر خودش بسوخت
 کس ندارد ذوق مستی میکساران را چه شد

زهر لطیف دوزن دوزمن وار ایسه ائک عوددی یاندی کیسه مستاک ذوقی
 طومر می پرستار نه اولدی (مفردات) (زهر) سازنده فاک (ساز) دوزن (خوش)
 م (نمی سازد) دوزمن (مکر) واریسه (عود) خوش قوقولو برافاجدر باخود
 مشهور بر سازک سمیدر (ش) ضمیر (بسوخت) یاندی (کس) کیسه (ندارد)
 طومر (ذوق) م (مستی) میکساران را می پرستار (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 بوجه دوزن زهر کی مرثیه سی طایه و جمال الهک عشق و ذوق مشاهده سی
 دعواسن این عشاق الهی بلبلر دخی دوزنی خوش دوزن دکلسر و احوال
 پسندیده ری معتبر مکراراده لری آتش عشق یا قمش اوله بوسیدن عاشقین
 صافیدن بر کیسه اذواق روحانیت الهی تواریذات الهیه الهی است و معتز قلاک
 ذوقی طومر شراب عشق نوش ایدن عاشقانه اولدی

اولی از کان مر و ت بریامد سالهاست * تابش خورشید وسی بادو یاران را چه شد *
 نیمه یار در مروت معتمدین برمل ظهرا اولدی آفتابک یاندر امینه و باد و یارانک
 سعینه نه اولدی (مفردات) (لعل) م (از) من (کان) معدن (مروت) م
 (برنیامد) ظاهر اولدی (سالهاست) نیمه سته لرد (تابش) بلبلر اقم (خورشید)

کونش

دیکدر تابش خورشید اضافتی لامیه در سعی بادو یاران اضافتیه بویه در * محصول بیت * مروت کان نشدن
 برامل جیغماز اولدی یار در پس کنش ضیاسی و باد و یاران سعی و کوششی نه اولدی یعنی اهل عالمه مروت
 واحسان دو کندی قائم دی ایلدی صاحب مروت واحسان نه اولدی

(شهر یاران بود و خاک مهر بانان این دیار * مهر بانی کی سر آمد شهر یارا ترا چه شد) (شهر یارا ندن مضایف محذوف و قد
 تقدیری جای شهر یاران بود ایلدی ضرورت وزن ایچون و خاک قرینه سیچون حذف اولتدی خاک محذوف و جابه
 معطوف و مضایف مهر بانانه اضافت لامیه این دیار یعنی دیار یاران مهر بانی یا حرف مصدر سر آمد دو کندی دیکدر
 شهر یارای اولک سکونیه یاد شاه دیکدر * محصول بیت * بود یار شیراز یاد شاهلری پری ایلدی و شفق تلویزانی
 و اهل محبت طبرانی پس مهر بانلی
 فچن دو کندی و یاد شاهلری نه اولدی
 یعنی بود یار ندن یاد شاهلری پیدا اولن
 اولدی و اهل مروت و محبت دو کندی
 و ملک خالی بوسه کونه دخی اولدی
 شهر یار و ایلدی و شفق تلویز طبرانی
 بود یارده دین و بود یار یعنی شیراز یارل
 و مهر بانلری یاد دین عجب عند یچیلرد
 (حافظ اسرار الهی کس نمیداند
 خوش * از که میبرسی که دور و زکار
 از اچه شد) * محصول بیت * ای
 حافظ اسرار الهیه کیسه بیلز اسم
 اول طند کیسه بدن صور رس که روزگارل
 دورینه نه اولدی یعنی مملکت تغییرات
 و تبدلاتی الهی کبرلی ایشیدن بر سر
 غریب و امر عجب یلویب سکوت ابله
 زیرا بولک حقیقت خدا دن غیر کیسه
 واصل و واقف دکل دنیا بویه کلوب
 کشد و عالم متغیر قضیه سی اوقومادکی
 (وله ایضا) (راهی) زن که آهی بر ساز
 آن توان زد * شری بخوان که با آن رطل
 کران توان زد) راهی یا حرف وحدت
 را هندن بونده مراد ساز پرده زدن
 بر پرده در پرده چال دیکدر که حرف
 رابط صفت آهی یا حرف وحدت و تکیه
 ساز بونده دوزنر توان زد بحسب لغت
 اور مقیمکندر دیکدر که حرف رابط
 صفت زیرا زد بونده زدن معنایه در
 شری بخوان یا حرف وحدت بر سر
 اوقود دیکدر که حرف رابط صفت با مع
 معنایه رطل را نلک قنی و کسر یله
 و طالع سکونیه یارم بطمنه دیر اما
 بونک کی برده یارم بطمن شراب آاور
 قد حدر * محصول بیت * خواجه
 بر سازنده تجزیه ایدوب بدور بر پرده
 چال که ائک دوزنی اوزده آه ایلک ممکن
 اوله یعنی بر مؤثر ساز چال که ایشیدن بی

۶۹

کونش (سعی) م (یاد) بل (باران) بعموره (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 شفقت خلق الله ایدن خلق عظیم صاحبی کان کرم و مروت و معدن علم و کرامت
 اولان اولیه کرام و عارفان ذوی الاحترامدن بخوبین اولنلری ارشاد ایچون نیمه
 یار در اسرار و کرامت دخی ظاهر اولدی صدقین اولان اهل کرامت و کرامت لری
 دخی مستور اولوب مدعیان و مزوران بی حیلر مدانه پیغمدی عجب آفتاب حقیقک
 انوار قد سیه سی کندوردن تابان اولان مظهر توفیق ربانی و منبع علوم ایلدی
 صاحب کرامت عارف بالله زنه اولدی

شهر یاران بود و جای مهر بانان این دیار * مهر بانی کی سر آمد شهر یاران را چه شد *

بود یار یارلک شهری و مهر بانلر کی ایدی مهر بانلی قیچان نهایت بولدی شهر
 بارز نه اولدی (مفردات) (شهر) م (باران) م (نود) ایلدی (جای) محل
 (مهر بانان) محلیلر (این) بود (دیار) م (مهر بانی) محبت اولک (کی) قیچان (سر آمد)
 نهایت بولدی (شهر یاران) اولوب بکار و سلطنتلر (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی)
 بو عالم دنیایاری خلق عالمه بار و معدن و عالم کند و ز ایله قائم و ثابت اولان اولیه
 معدودین واقعاتب ظاهر دین و مهر بانان مؤمنین اولان ذوات عایلم کی و محلی
 ایلدی بود و تلورک مهر بانلری قیچان نهایت بولدی و نیمه اولدی و منصرف عالم اولان
 سلطانلر و اقطاب دور انلر نه اولدی

حافظ اسرار الهی کس نمیداند خوش * از که میبرسی که دور و زکار را چه شد *

ای حافظ اسرار الهیه کیسه بیلز خواهش اول کیمن سؤل ایلر سکه روزگارلک
 دورنه نه اولدی (مفردات) (حافظ) م (اسرار الهی) م (کس) کیسه (نمیداند)
 بیلز (خوش) ساکت اول (از که) کیمن (می برسی) سؤل ایلر سن (دور و زکار را)
 زمانلرک درینه (چه شد) نه اولدی (معنای اشارتی) کرچه استعبد بالله (ان الله
 لا یغیر ما بقوم حتی یغیروا ما بقولهم) سری کور نورلکن بوقدر تغییرات و بوقدر
 قابضیت و مستور بنده نه کوتا اسرار عجبیه خدا وارد کیسه بیلز همان خاموش اوایوب
 سمع رعد الله امید و کرم احسانه العبادن غیر طریق بوقدر کیمن سؤل
 ایلر سن که روزگارلک دورینه نه اولدی دیو بر سر میگرد که علی خدای تعالیه
 مفوضدر عصمت الله تعالی و رجتا بکرمه و بجاه حبیب محمد صلی الله تعالی علیه وسلم
 آمین یا حبیب السالین
 (وله ایضا)

راهی زن که آهی بر ساز آن توان زد * شری بخوان که با آن رطل کران توان زد *

بر پرده دن اور که اکامتساب برآه اور مقیم ممکن اوله بر شرع اوقیکه آنکه رطل کران
 اور مقیم ممکن اوله (مفردات) (راهی) بر پرده و مقیم (زن) یعنی سرعاز و ایلر
 باشلق ایل (آهی) برآه (بر علی) (ساز) (آن) اول (توان) ممکن (زد)
 اور مقیم (شهر) م (یا) وحدتیه (بخوان) اوقو (با آن) آنکه (رطل کران) شراب ایل
 طوایجیم ثقیل (توان زد) ممکن اوله (معنای اشارتی) ای مرشد مشفق راهدانم

اختیار آچه و بر شرع اوقو که ائک شوقیه آخر قد حار اور مقیم ممکن اوله یعنی برما شفا نه شری ساز که همراه ابله که
 استماع ایلدی بی اختیار یاد نوش ابله حاصلی هم سازک بنظر اوله و هم شریک بی بدل مصراع ثانیک معنای بر شرع اوقو
 آنکه آخر طویله اور مقیم اوله دین ضریب بلور مش بورای

(برآستان جانان کرم تو توان نهادن * کلبانک سر بلندی بر آستان تو از زد) کلبانک سر بلندی اضافتی لامیه در مجازا کلبانک

﴿ ٦٣٠ ﴾

اسرار طریقت و مقامات سلو کردن نفس صیسی وار کزله مرده دلار عزی احیا
ایچون براز کلات قدسیه جانفرازه شروع و بیان بیورک که آتشک اولان کله طیه نك
تأثیرندن دل سوزان ایله بزه آکا مناسب شوقله برآه اورمق ممکن اوله واسرار
مثنای قرآندن والهامات ادبیه عرفاندر شعر صورتده پرازدن مکتون منظومه
او فوکه انك عشق و دردنن مت مدام ایدمچك شراب عشق و رطل کرائی نوش
ایك ممکن اوله

﴿ برآستان جانان کرم تو توان نهادن * کلبانک سر بلندی بر آستان تو از زد ﴾

جانانک آستانق اوزره اگر بانی قومق ممکن اوله آستان اوزره سر بلندك صداسنی
اورمق ممکن اوله (مفردات) (بر) علی (آستان) ایشك (جانان) م (کر) اگر
(سر) باش (توان نهادن) قومق ممکن اوله (کلبانک) صداسنی (سر بلندی) حال
قدرلك (بر) علی (آستان) م (توان زد) ممکن (مثنای اشارتی) اگر عون
بارله و همت پیرایه شراب عشق نوش ایدوب انوار ذات الهیه به استغراق ایله
قانی فی الله باقی بالله دولته ابرسم کال سرور ایله (بحسنی ما اعظم شانی)
دعنی اوروب بلا اختیار آستاندن بلکه عرش اعظم ن قدر عالیک کلبانک
اظهار ایتك ممکن اوله

﴿ اهل نظر دوعالم در يك نظر بازند * عشقت وداو اول برنقد جان تو از زد ﴾

اهل نظر ایکی عالمی برنظر ده ترك ایدرول عشق قدر واول داوی جان نغدی اوزره
اورمق ممکن اوله (مفردات) (اهل نظر) م (دوعالم) ایکی عالم (در) فی (ك)
بر (نظر) م (بازند) اوینار (عشق) م (است) در (داو) قمار بازك بر کره دن
اوینا دقلری افجه و پول (اول) م (بر) علی (نقد جان) م (توان زد) ممکن
(مثنای اشارتی) تجلی انوار ذات الهیه به استغراق و قانی فی الله باقی بالله دولته
نائل اواقه همتی عالی اولان اهل نظر ایکی عالمی برنظر ده و برخطه ده ترك ایدرول
بلکه شرط عشق صادق بودر که اندن اول جان برجه ده و برآند
مشوقه فدای ایلر

﴿ در خانه تکبید اسرار عشق و مستی * جامی مغانه هم باغان تو از زد ﴾

عشق و مستی سرری خانه اده صغیر مغانه منسوب اولان می جامی هم مغانه
اورمق ممکن (مفردات) (در) فی (خانه) تکبید (تکبید) صغیر (اسرار عشق)
م (مستی) م (جام) قدح (می) شراب (مغان) کافور (ها) نسبه (با) مع
(مغان) م (توان زد) ممکن (مثنای اشارتی) بواسرار عشق و شراب عشق
ایله مست و مستغرق اقمه ایچون خانه بکیان صوفی صورت پرستارده و فلا شلق
ایله کر بسته اولان درویشان بدبختلره اولر عشاقه لایق و واجب اولان بودر که
ستارینه و صوف اولان مردان خد انك اسرارنی عوامندن ستر ایدوب
مستعد و عاشق صادق و شراب عشق نوشه لایق اولانر سو بلك ممکن ولازمد

﴿ بر عزم ﴾

بری دکل مغانه مخصوص جام می ینه مغانه
اورمق اولور یعنی هر نشه لك مغام و مسکائی و از در داده نوشلر و رندلر مقامی مغانه در و صطحا انك مسجود و مرایی
صوفیلرک خانه و عاشقارک کوی جانان

(بر عزم کامرانی ظالی بزن چیده دانی * شاید که کوی فرصت از این میان توان زد) عزم نیت و قصد معنائستند رکامرانی
وصف ترکیب و مراد سورجی معنائستند و با حرف مصدر ظالی با حرف وحدت و قال برك مقدم مفعولیدر
شاید لایق و جاز معنائند در * محصول بیت * کامرانی نیت بر قال اور یعنی بقال ایله نه یلور سن جازدر که فرصت
طوبی بواراده اورمق اوله یعنی سن وصال جانان نیت بر قال آج نه یلور سین جازدر که کوی فرصت وصالی
بومیدان عشق * بچمک اوله حاصلی سن بو نیت قال ایله جازدر که خدای تعالی حالی قاله مطابق و موافق ایلید
و وصال میسر اوله دیمکدر (درویش را
تباشند نزل سرای سلطان * ماییم و کهنه
دلای کا آتش دران تو از زد) درویش را

﴿ ٦٣١ ﴾

﴿ بر عزم کامرانی ظالی بزن چیده دانی * شاید که کوی فرصت در این میان توان زد ﴾

کامرانی قصدیه بر قال اوزره یلور سین شاید که بو اورناده فرصت طوبی اورمق
قدرت اوله (مفردات) (بر) علی (عزم) قصد (کامرانی) مراد سورجی (با)
مصدر به (خال) م (با) وحدتیه (بزن) اور (چیده دانی) نه یلور سین (شاید که)
امیددر که (کوی) طوب (فرصت) م (در) فی (این) بو (میان) اوزره (توان زد)
مکن اوله (مثنای اشارتی) ای سالك صادق بورا عشق غیری هنر کی موجب
حرمان دکلدر صاقین بن بومر تبه عشق تحصیله قادر دکام دیو قطع ایدیلید
جسج مراد انك حصول قصدیه حضرت الله حسن ظن ایله وسیع و طاب بدن
منه مع اوله نه یلور سین شاید که حضرت الله فرصت طوبی اورنادن قابله
سکافرت و بره و مرادك حاصل اوله همان درگاه حقه لازم اوله سین

﴿ درویش را بشد بر سرای سلطان * ماییم و کهنه دانی کا آتش دران تو از زد ﴾
درویش سلطان سرایشک ملی و قدرتی اولر بزرگ کهنه دانی ایله بزرگ آتش
اورمق ممکن (مفردات) (درویش را) م (نباشد) اولر (برك) میل
و قدرت (سرای سلطان) م (ماییم) بزر (داو) مع (کهنه) اسکی (دانی)
با مه لی خرقه (با) وحدتیه (آتش) م (دران) آکک (توان زد) ممکن
(مثنای اشارتی) (انام الفقر فها الله) حدیث شریفست سر بی طاب اولان
درویش حقیقک مال وجاهه و سرری و نخت شاهه میلی و رغبتی اولر بحمد الله
بر لباس ایتیا کی برکهنه و مرقع بر عباسی ستر ضرورتی ایچون اختیار ایلدک اگر
اول دخی حساب اولش اوله ائی دخی آتشد اورمق ممکن که دنیا و مافیها نك
بقای یوقدر

﴿ عشق و شباب و رندی مجموعه مرادست * چو جله کشت حاصل کوی از جهان تو از زد ﴾

عشق و جوانی و رندلک مراد مجموعه سیدر چونکه جله سی حاصل اولدی
جهاندرن طوب آتمق ممکن (مفردات) (عشق) م (شباب) کججک (رندی)
لا بالیک (مجموعه) م (مراد) م (امت) در (چون) چونکه (جمله) م
(کشت) اولدی (حاصل) م (کوی) طوب (از) من (جهان) م (توان زد)
اورمق ممکن (مثنای اشارتی) ما و ابی احراق ایدمچي عشق و طاعتده شوق
و نشاط و بریجی کججک و اخلاص و بریجی رندلک بو جله مرادك حصوانه
بر مجموعه در عون بارله بوجه حاصل اولورسه جهاندرن طوب اورمق جهانی
کلی ترك ایتك ممکن و سعادت ابدی حصوانه دخی سیدر

﴿ کردوت وصال خواهددری کشودن * سر هایدن نخیل بر آستان تو از زد ﴾

اگر ستك وصال دولتی برقبو آچق ایتیه باشلری بو نخیل ایله آستان اوزره اورمق
ممکن (مفردات) (کر) اگر (دولت) م (وصال) م (ت) صبر (خواهد)
ایتیه (دری) برقبو (کشودن) آچق (سرها) باشلر (بدن) بونکه (نخیل)

﴿ دل ﴾

﴿ ١٥٦ ﴾

صبر بچیدر بدن با حرف سبب بر آستان تقدیری بر آستان جا ناندن * محصول بیت * اگر جا ناک وصالی دولتی برقبو آچق
دیارسه یعنی اچاق ایله و آچسرایسه بو نخیل ایله آستان جانل اوزره باشلر اورمق او اور یعنی آستانق بالین ایدوب با صدق
او اور حاصلی در دولت وصال جانان آچق میسر و مقدر ایدوب نخیل و امید ایله آستان جا نانه باشلر قوبوب با صدق
او اور یعنی وصال ایدیلید نیجه یلار ایشکنی یا صدق ممکن دیمکدر

(شدره زن سلامت زلف تووین عجب نیست * کر را هنر تو باشی صد کاروان توان زد) دهرن وصف

﴿ ٦٢٢ ﴾

امید (بر) علی (آستان) ایشک (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی)
بارب اگر شک کرم واحسانکه وصلاک دولتی بره برانشراح صدر وحصول
مراد ایچون بر قیو آجق ایسته به وانوار ذاتیه که الله قلب متفتح و متفتح اوله
باشلری بواهد الله آستانه معنویه که اوزره اورمق نمکندر ووصال انوار ذاتیه که بوانده
نیجه بیک جانلر فدا اولغه لایقدر لکن ینده سنک توفیقکه محتاجدر

﴿ شدره زن سلامت زلف تووین عجب نیست * کر را هنر تو باشی صد کاروان توان زد ﴾

سنک زلفک سلامت بولنی اورمق اولدی و یو عجب دکلدر اگر را هنر سن اوله سین
بوز کاروان اورمق نمکندر (مفردات) (شد) اولدی (دهرن) بول اورمق
(سلامت) م (زلف) م (تو) سن (وین) بودنی (عجب) م (نیت)
دکلدر (راهنر) بول اورمق (تو) سن (باشی) اوله سین (صد) بوز (کاروان)
م (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی) بارب سنک اطف و عنائتک و توفیق
و هدایتک مسافرتیک تجلیسی عاشقک عافیت و سلامت بولنی اورمق و کلی حظوظ
نفسانیه دن کچوروب دردو بلای عشقه کرفتار اوله عجب دکلدر و عاشقه محض
هون و عنائتک زرا (یک ذره عنائتک است ز صد ساله عبادت) اگر را هنر سن اوله سین
عاشقک نیجه ییلاز بجایده الله قلبدن اخراج ایدم بیک بوز بیک درلو علاقه
کونیه کاروانک بوان اورمق نمکندر و خانه تجلی اولان قلب سالم اولوب لذت
مشاهده انوار جمال الله مینه اولور

﴿ از شرم در حجام ساقی تاطنی کن * باشد که بوسه چند بر آن دهان توان زد ﴾

حیادن عجبده م ای ساقی بر اطف الله اوله که اول دهان اوزره برقاج بوسه اورمق
مکن اوله (مفردات) (از) م (شرم) حیا (در) فی (حجاب) م (م) ضمیر
(ساقی) م (تاطنی) بر اطف (کن) الله (باشد که بوسه) م (چند) برقاج (بر)
علی (آن) اول (دهان) اخراج (توان زد) مکن اوله (معنای اشارتی) ی
مدن اطف و کرم اولان فرشته شریف و ساقی شراب وحدت اولان پیم بشریت
حسیله اولان نقص بر آمدن غایت حیادن عجبده م بزه اطف و همت الله که وجود
بشریت عجباندن خلاص اولم اوله که اذواق روحانیه الله و لذات مشاهده انوار
جمال الله الله برقاج کون ذو قباب اولوب اول لذات روحانیات الله
لقاء الله واصل اولم

﴿ رجو یار چشم کرسایه افکند دوست * رخک رهگذارش آب روان توان زد ﴾

چشم رجو یاری اوزره اگر دوست سایه رافه انک کدر ابتدایی بولک خای اوزره
آب روان اورمق نمکندر (مفردات) (بر) علی (جو یار) ایرماقی (چشم) کوز
(میم) ضمیر (کر) م (سایه) کولکه (افکند) رافه (دوست) م (بر) علی
(خالک) طبرانی (رهگذار) کچه جک بول (ش) ضمیر (آب) سو (روان) اخیلی
(توان) مکن (زد) اورمق (معنای اشارتی) (اغتموا الرقة فان عتدها
تنزل الرحه) حدیث شریف سر نیجه همت پیرایه و ذوق عشقه ایرماقی کچی چشمندن

﴿ روان ﴾

﴿ ٦٢٣ ﴾

روان اولان آب حسرت اوزره اگر نظر رجح الهی واقع اولور سه قلب خالصدن
نیجه بنایح حکمت و نیجه علوم لدنیه و معرفت ظهوره کلوب مستعدین اولان طالبین
صادقین خاکبار اوزره روان اولق نمکندر و نیجه کیمه لری اهدا و ارشاد دخی نمکندر

﴿ با عقل وفهم و دانش داد سخن توان داد * چون جمع شده معانی کوی بیان توان زد ﴾

عقل وفهم و علم الله سوزدادنی و یرمک نمکندر چونکه معانی جمع اولدی بیان
طوبین اورمق نمکندر (مفردات) (با) مع (عقل) م (نهم) م (دانش) علم
(داد) عدل (سخن) سوز (توان داد) و یرمک نمکندر (چون) چونکه (جمع) م
(شد) اولدی (معانی) م (کوی) طوب (بیان) م (توان زد) اورمق نمکندر
(معنای اشارتی) اگر توفیق ربانیله برسد به عقل معاد و اشبایی کاهی ادرک ایدر فهم
مصیب و علوم لدنیه ربانیه حق تعالی کرم واحسان ایدر سه بومایه سعادت سرمدیه
اولان معانی لطیفه بر برنده جمع اولد یسه (کلاوا الناس علی قدر عقولهم)
سر نیجه وارث پیغمبری اولوب شریعت و طریقت و حقیقت اسرارنی بیان الله هر شخصی
استعدا دنیجه ارشاد ایتمک نمکندر

﴿ قد خبیده ماسهلت نماید اما * بر چشم دشمنان تیراز این کان توان زد ﴾

بزم بولکش قدیم سکا سهل کورینور اما دشمنلرک چشمه بولکندن تیرا و میق نمکندر
(مفردات) (قد) بوی (خبیده) بولکش (ما) بر (سهل) حقیق (تا) خطابه
(نماید) کورینور (اما) م (بر) علی (چشم) کوز (دشمنان) م (تیر) اوق
(از) م (این) بو (کان) بای (توان زد) اورمق نمکندر (معنای اشارتی)
ای مردان خداتک حالات سینه زنی منکر اولان اهل صورت کرچه حضرت بازید
قدس سره نک (عظمت ذل الیهود) کلام حکمت آمیزی سر نیجه راه بجایده
برقیسمی خور و حقیق ایدوب و خوف الله بیلیم بولکدن بیک سکا رحیم مرتبه
کورینور اما بومر تبده یلاک بولکدن کچه و محو و فنا اولد بجه نفس و شیطان کچی
قوی عدولرک کوزی کور اولوب مهور اولر و سندی انلردن خلاص اولوب فیض
و تجلی خدایه و مقام ارشاده و صل اوله مزمین

﴿ حافظ بحق قرآن کر زرق و شید باز آی * باشد که کوی دولت با مخلصان توان زد ﴾

ای حافظ قرآن حقیقون که تذب و ریادن فراغت الله اوله که مخلصاره دولت طوبین
اورمق مکن اوله (مفردات) (حافظ) م (با) قسمیه (حق) م (قرآن) م (از)
من (زرق) ریا (شید) کذب و سفاهت (باز) کبرو (آی) کل (باشد که)
اوله که (کوی) طوب (دوات) م (با) مع (مخلصان) م (توان زد) اورمق
مکن اوله (معنای اشارتی) ای حافظ حضرت قرآن مبین حقیقون اول صورت
پرست اولان زاهد خشکر کچی عجب و ربایی و کذب و سفاهتی ترک الله و یو وجود
بشریه و وجود حقه و محو و فانی ایتمکله مرتبه اخلاص تحصیل الله اوله که عباد
مخلصاره دوات ابدی و سعادت سرمدی طوبین طایق مکن اوله ﴿ و له ایضا ﴾

﴿ با عقل وفهم و دانش داد سخن توان داد ﴾

چون جمله کشت حاصل کوی از میان
توان زد * محصول یت * عقل وفهم
ودانش منبیه کلام حدی و روئی
و یرمک اولور یعنی بولر واسطه منبیه
سوز عدالت و انظام و یرمک اولور بر
چونکه بوجمله حاصل اولدی ارادن
کوی مرادی و مقصودی جنگ اولور
یعنی بواسباب حاصل اولیق چبع
مرادات حاصل اولیق نمکندر
(قد خبیده ماسهلت نماید اما * بر چشم
دشمنان تیراز این کان توان زد) قد خبیده
ما افاضلری پسانیه و لامیه ذر سهل لغتده
آسان معنایه در یعنی قولای اما بولک کچی
بر رده حقیق معنایه در مایه بونده فعل
لا ز مدر کورینور دیکدر اما مصراع
ثانی به مرهوندرا ز این کان ابکی معنایه
مخلصدر بری بو کاندن دیکدر و بری
بولک کچی کاندن یعنی آشپیه طریقه
* محصول یت * بزم بولکش قاتر سکا
حقیق کورینور خطاب عامدر اما دشمنلر
چشمه بولکندن تیرا و میق اولور یعنی
بولکندن حقیق تیرا و عدولرک حقیق کوزینه
طوفیق نمکندر حاصلی قدیمه مزمین
حقیق تیرا و عدولرک چشمه کور ایدر
(حافظ بحق قرآن کر زرق و شید باز آی
* باشد که کوی دولت با مخلصان
توان زد) حافظ منادی بحقیق
قرآن با حرف قسم کز که حرف بیان
زرق و شید عطف تیرا و آزای کبر و کل
یعنی رجوع الله که حرف بیان سکوی
دوات اضافتی پایدرد * محصول یت *
ای حافظ قرآن حقیقون زرق و ریادن
دون یعنی فراغت الله اوله که کوی دوات
مخلص عاشقانه اورمق مکن اوله یعنی
ریادن کچ اوله که مخلص عاشقانه و دولت
اوله سین

(وله ايضا) (مراحي دكر باره از دست برد * بمن باز نمودی دست برد) مرا را ادات مفولدر مرا پردك مقدم
۶۲۴

مفعول صریحی می مبتدا و برد خبری
وازد دست مفعول خبر صریحی بمن یا حرف
صله بنموده متعلق کوسزدی دیکدر فعل
متعدیدر دست ردیونده غلبه معنایند در
اکثر فاعله مستعملدر مابقا مفصلا بیان
اولشده * محصول بیت * بنی شراب
بر کره دخی الدن ابلدی یعنی بنه باده
بنی الدن آلدی حاصلی بنه دست اولدم
و بنه بکا شراب غلبه کوسزدی کانه که
اولده غلبه کوسزدش ایش بنه غلبه ابلدی
(هزار آفرین بری سرخ باد * که از روی من رنگ زردی ببرد)

فرمزی شرابه هزار تحسین اولسونکه بنمروز مدن صاریق رنگی ابلدی (مفردات)
(هزار) يك (آفرین) تحسین (بر) علی (می) شراب (سرخ) فرمزی (باد)
اولسون (که) زیرا (از) من (دوی) بوز (من) بن (رنگ) م (زردی) صاریق
(برد) ابلدی (معنای اشارتی) اول صبغة الله الله آینه قلبی بجلا وژنکار
ماسودن دل محبوبی پاک ابدوب مشاهده انوار جمال الله مستعد و مدعا
قلبی شراب عشق خدایه صد هزار تحسین اولسونکه صورت حقده کور بن
حیل نفسانیه زم بکا بیلدوب یعنی پرده بندار و عجب و غرور کی اوصاف رد به
وساربد افکار دن خلاص ابدوب بمحمدالله حضور رب العالمینده اوله حق جمالندن
بنی امین ابلدی و انس حق ايله بنی مطمئن و اهل بیتین ابلدی

بنام بدستی که انکور چید * مرزاد پایی که در هم فشرد *
کوونه هم خول الله که انکوری دیردی چور یوب دوگلگون شول باقی که آتی صفدی
(مفردات) (با) صله (نازم) کوونه هم (بدستی) که (براله) که (انکور) اوزوم
(چید) دیردی (مرزاد) دوگلگون (پایی) ربابی (درهم) بر رسته (فشرد)
صفدی (معنای اشارتی) کوونه هم و امیر و اوله هم شول شراب عشق حصولك
اسباب قویسی اولان ریاضات و مجاهدات و نفسی و ماسوایی ترك ايله اولان لذات
عبادته زیرا فیاض مطلق کرم بی علتیه نسبت بوزل موجب حرمان دکلدر و عین
اطفدر چور یوب دوگلگون و صراط مستقیم طشره چور یوب شول قدمکه طریق
محمدی اولان از رسول الله اقتدا ایلده

مرا از قضا عشق شد سر نوشت * قضای نوشته نشاید سترد *
بکا قضادن عشق الهی سر نوشت اولدی باز لاش قضای محو ایلک ممکن دکلدر
(مفردات) (مرا) بکا (از) من (قضا) م (عشق) م (شد) اولدی (سر نوشت)
باشه باز بلان یعنی تقدیر ربانی (قضا) م (نوشته) باز لاش (نشاید) کرکز (سترد)
فازعق و محو ایلک (معنای اشارتی) بمحمدالله بوعشق آلهی بکا قضای ازلی ربانیدن
آتم باز لاشی و نصیب ماسبقم اولدی باز لاش قضای و تقدیر زلیله خدایی علم و حکمت
بر کیمه محو و تغییر ایلک ممکن دکلدر

بنی پاشه از لده باز بلان عشق و محو ایلک ابلدی تمین اولوب باز بلان قضای تراش ابدوب کیدرمک اولن یعنی از لاهسی ممکن دکل
۱۵۷

(مرن دم ز حکمت که در وقت مرن * ارسطو دهد جان چو بیچاره کرد) مرن دم نفس اورمه یعنی تکلم اتمه حاصلی
سویله که حرف تدبیل وقت مرنک اضافتی
۶۲۵

حکمتدن دم اورمه زیرا مرنک وقتده ارسطو بوقدر حکمتله بیچاره کرد کسی جان
و پر (مفردات) (مرن) اورمه (دم) نفس (ز) من (حکمت) م (که) زیرا (در)
ق (وقت) م (مرن) موت (ارسطو) بر حکیم استعد (دهد) و پر (جان) م (چو)
مثل (بیچاره) م (کرد) شول مشهور طایفه در که اکثریسی جاهلدر بودند کرد
جاهل معنایند در شیخ ابوالوفانک (است کرد با و اصیبت عربی) کلامنده واقع
اولدینی کی (معنای اشارتی) ای حقیقت عشق الهیه دن و اسرار معرفه الله دن
بی خبر اولان مدعی ریاضات خاصه بی اولان کشف ایله تحصیل ایلد بکک علم
و حکمتدن دم اورمه و اول بی ثبات اولان علم و حکمت مفور اوله زیرا موت وقتده
حق و خاصان حنك صناعتی اولد قبحه ارسطو بلکه لك استاد ی افلاطون وانك
استادی بقراط اولسه دخی بوقدر علم و حکمتله بیچاره کرد جاهل کی معرفه الله دن
بی خبر جان و پر

چنان زندگانی مکن در جهان * که چون مرده باشی بگویند مرد *
جهانده انجمن بر درك ايله که چون اولش اوله سن اولدی دیه ل (مفردات)
(چنان) انجمن (زندگانی) درك (مکن) ايله (در جهان) جهانده (چون)
وقتا که (مرده) اولش (باشی) اوله سن (بگویند) دیه ل (مرد) اولدی (معنای
اشارتی) ای عاشق صادق کل ابلدی سن حالات صوریه زدن بر حال ايله مفور
اولیوب جهانده انجمن بر درك ايله و عمر نازنین پوش بره بگورمه که چون اولش
اوله سن اولدی دیه ل یعنی اولوم وقتده سازو برک و باقی دوات قانی فی الله و باقی
بالله اولقدروانوار تجلیات ذات الهیه به متغرق اولقدروجر بد عالمده نامک
ثابت اولوب مظهر صفات اولان روح پاکمکنن الی یوم القیامه خلق عالم
روحانیت بولقد

بروز همدار خرد بر ما مکر * که کار خدایی نه کار بست خرد *
بودی ای زاهد بزم اوزر عزمه خرد طومعه زیرا خدایه منسوب اولان ایش خرد
ایش دکلدر (مفردات) (برو) بودی (زاهد) ای زاهد (خرد) طومعه طعن
و تعیب (بر) علی (ما) بز (مکر) طومعه (که) زیرا (کار) م (خدایی) خدایه
منسوب (نه) نفی (کار) م (یا) وحدتیه (است) در (خرد) اوفق و کوجک
(معنای اشارتی) ای بی مغر اولان و صورت عبادته الداتان قاصر همت و زاهد
صورت هست من که بود هشت آباد اولان راه عشق دن و نتیجه عشق اولان اسرار
توحیددن و لذات و روحانیتدن خبردار دکلدن باری کند و کی بر کالدمطن ابدوب بن بونجی
و خردوات کی بی قدر اولان عبادات و کراماتکی صامعه و غرور اتمه زیرا حضرت
اللهك عشق و معرفتی ایشی بو کوجک ایش دکلدر و بونجیه صغری و عالم کبری
اولان عارفین و عاشقین سماوات وارضینک تحمل ابلده مدبکی نبیلی و فیض بلا واسطه

و عاقل (قطعه) بند همان به که ز تقصیر خویش * عذر بدکار خدای آورد * ورنه سزاوار خدای و ندیش * کش نتواند که بجای آورد *
۱۵۷

بنی پاشه از لده باز بلان عشق و محو ایلک ابلدی تمین اولوب باز بلان قضای تراش ابدوب کیدرمک اولن یعنی از لاهسی ممکن دکل

شود مست وحدت زجام البت * هر آن کو جو حافظ می صاف خورد مست وحدت اضافتی بیانی در صافدن مضاف الیه
محدود قدر تقدیری می صاف عشق در حصول بیت * جام السندن وحدت مستی او اور یعنی اهل وحدت اولور هر اول کیمه که حافظ
کبی می صاف عشق ایجدی یعنی عشق باده سنی ایچن کسه مقام وحدته واصل اولور (وله ایضا) (کی شعر را نکند
خاطر که حزین باشد * یک نکته ازین

خدای حامی در و انوار ذات الهیه که مظهر در کندک کی محبوب ظنیه قیاس
نفس ایچده سن عسنا الله من شرورنا فست وسبنا اعمالنا الله الله
شود مست وحدت زجام البت * هر آن کو جو حافظ می صاف خورد
جام السندن وحدت مستی او اور هر اول کیمه که او حافظ کی صافی شراب نوش ایلدی
(مفردات) (شود) (او اور) (مست) (م) (وحدت) (رک) (ز) (من) (جام) (قدح
(الست) (م) (هر آنکه) (هر اول کیمه که) (جو) مثل (حافظ) (م) (می) (شراب
(صاف) (م) (خورد) (ایجدی) (معنای اشارتی) (اسرار توحید بر امر معنوی
و بر ذوق روحانیدر که هر کیم حافظ کی فضل خدا الیه تعلقات کونیه دن صافی
قلیجی شراب عشق جام السندن نوش ایلدی اول کیمه مظهر احسان ازلی اولور
شراب وحدت الهیه دن مست او اور که تا حشر صبا حنه دک آیلدی ممکن دکلدر
وله ایضا

کی شعر ترا فکرت خاطر که حزین باشد * یک نکته ازین معنی کفتم و همین باشد
خاطر که حزین اوله قیام تازه شعر ظهوره کنور بو معنی دن بر نکته دیدک و انجیق
اولور (مفردات) (کی) (فچمان) (شمر) (م) (ز) (تازه) (و انجیق) (انکدر) (قو پار
و ظهوره کنور (خاطر) (م) (خزین) (م) (باشد) (اوله) (یک) (بر) (نکته) (اسرار) (ازین)
بوئدن (معنی) (م) (کفتم) (دیدک) (همین) (انجیق) (باشد) (اولور) (معنی اشارتی)
بین العقلا حزین خاطر الیه منتظم شعر وجوده کز دینور اکن (انا عند التکسره
قلوبهم) حدیث شریقی سر نجه زحزین قلب الیه اسرار لی مع الاهدن شعر
صورتنده براز قلات حکمت آبر سو بدک که بو کلام انجیق لسان غیب الیه و فیض
خدا الیه ظهوره کاور بو خسه عقلا نک عقلی بوئده مخیردر

از لعل تو کر بایم انکشتی زنهار * صد ملک سلیمان در زین نیکین باشد
اگر سنک لبکدن امان یوز کنی بولم یوز سلیمان ملکی بنم نیکین و حکم الله اولور
(مفردات) (از) (من) (لعل) (لوداق) (نو) (من) (کر) (اگر) (ایم) (بولم) (انکشتی)
یوزک (زنهار) (امان) (و صحت) (سد) (یوز ملک) (م) (سلیمان) (م) (بیم) (ضمیر) (در) (فی
(ز) (تحت) (نیکین) (یوزک) (قاشی) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی) (بارب) (استبذ) (الله
(لذین) (احسنوا الحسنى) (و زیاده) (آیت) (جلیله سی سر نجه اگر سنک مشاهده انوار
ذاتک و فیض بلا واسطه تجلیاتک عصمت و امانی یوز کنی بولورسم سلیمان علیه
السلام ملکی کی نیجه یوز ملک بنم حکم و تصرف نیکین الله اولور

غندک نباید بود از طعن حسود ای دل * شاید که جو وایی خبر تو درین باشد
حسودک طعنیدن ای کوکل غشاک اولیق کرکز شاید که امان نظر ایده سن سکاخیر
بوئده اولور (مفردات) (غشاک) (غلی) (نباید) (کرکز) (بود) (اولیق) (از) (من) (طعن) (م
(حسود) (م) (ای دل) (ای کوکل) (شاید که) (اوله که) (و کرک) (جو) (چونکه) (وا) (کبرو
(بنی) (کور سن) (خبر) (م) (نو) (سن) (درین) (بوئده) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی)

محمضول بیت * ای کوکل حسود طعنیدن علی اولوب بحضور اولماق کرکز را جازدر که چونکه ای مشاهده
ایله سن سنک خبرک بوئده اوله یعنی کر چسک نظر ایدوب فکر اید نیجه سنک حقکه بوخیر لدر را اگر سنده طعنه
محمل واستحقاق وار ایسه سکا تر کنه تنیه در واکر افترا الیه سو یلر سه سکا ثواب باز یاور واکا کناه

هر کو نکند فهمی زین کلک خیال انکیز * نقشش نخرام ار خود صور تکر چین باشد
اضافتی بیانی در نقش شین ضمیر هر کو که او یه راجع در زیر اصیلی هر که او در او ضمیر نائب نخرام فعل فی مستقبل
صاتون الم دیمکدر بو عبارت شیرازه مخصوص بر دل اوزره واقع سدر که اول ده اولزنده تات دلی دیرلر تکیم خواجه نک
یاقافیه سنده اول دل اوزره نیجه ایساتی کسه کرک ان شاه الله تعالی نخرام دیرل صاتون آورم دیه جیک برده و نخرام دیرل
صاتون المزم دیه جیک برده اکثر دواوئده

انباء عظام علیهم السلامه وحی الهی ظهور ایتدیکی کی ای کوکل سنده
الهام ربانی ظهور ایتدی که حسدا مکرک انکاری زیاده اولور حسودک طعنیدن
غشاک اولیق کرکز (ناصر) (ناصر) (اصبر اولوا العزم من الرسل) آیت کریمه سی سر نجه
کر کدر که اثر ایساده اولدیقکی نامل الیه امان نظر ایده سن که سکا خیر انجیق
بوئده اولور

هر کو نکند فهمی زین کلک خیال انکیز * نقشش نخرام ار خود صور تکر چین باشد
هر کیمه که او بوخیال انکیز قلدن بر فهم ایلله انک نقشنی آلم و التفات ایللم اگر
کند و چین نقاشی او اور سده (مفردات) (هر که) (م) (و) (ضمیر) (نکند) (ایله) (فهم)
م (با) (وحدت) (زین کلک) (بو قلدن) (خیال انکیز) (خیال قو پار یچی) (نقش) (م
(ش) (ضمیر) (نخرام) (آلم) (ار) (اگر) (خود) (کند و) (صور تکر) (نقش) (چین) (بر نکته
اسمیدر (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (بر کیمه که) (انک قلی کالجاره) (اواخه) (قسوه) (اوله
بلکه فلسفی اوزره اجتماع زنگار مساوا الیه اعنی القلوب دن اولوب کلاب السده کی
فلک حرکتی کند و دن اولدیقکی کی (قلب المؤمن بین اصبعین من اصابع الرحمن)
حدیث شریقی سر نجه بد قدرت الهیه ده کاک معنوی اولان اولیا الهک
اسرار الله دن عقول عوامی عاجز قلیجی خیال انکیز و مکر حلال آبر کلات
قدسیلر بی فهم ایلله اول حسودک نقش کلا می وحالات فیجیه بی دوا می بر بوله
آلم وائی اصفا و التفات ایللم اسکر کندوسی چین نقاشی کی خون شنی الیه
کلا منه صورت و پر رسده زیرا اسیر نفس اولان کیمه که کلا می اعمالک
الواندن یحیی کیدر

جام می و خون دلی هر برینی بر کیمه و بر دیر قسمت دانه سده اسو بار بوله او اور
(مفردات) (جام) (قدح) (می) (شراب) (خون دلی) (کوکل) (قانی) (هریک) (هر برینی
(بکسی) (بر کیمه) (دادند) (و بر دیر) (در) (فی) (دانه) (م) (قسمت) (م) (اوضاع)
اسو بار (چین) (بوله) (باشد) (اولور) (معنای اشارتی) (من آمن بالله قدر امن
من الکدر) سر نجه قیام ازل تقدیر نحن قسمنا سده هر شخصی بر حال الیه منلی
فلتدر (کل) (بمعل) (علی) (شاکتیه) (نظم) (جلیلی) (سر نجه) (هر کس) (کند و) (طریق) (ساک
اولشدر و حق تعالی بعضی قوله عشق و محبت و بعضه درد و محنت و بعضه
سعادت و بعضه شقاوت و بر دیر قسمت دانه سده اسلوب بوله در

در کار کلاب و کل حکم ازل این بود * کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد
کلاب و کل ایشنده حکم ازل بو اولدی که اول کلاب شاهد بازاری و بو کل پرده
نشین اوله (مفردات) (در) (فی) (کار) (ایش) (کلاب) (کل) (صوبی) (کل) (م
(حکم ازل) (م) (این بود) (بو اولدی) (آن) (اول) (شاهد بازاری) (بازار محبوبی
(این) (بو) (برده نشین) (برده ده) (اوتور یچی) (باشد) (اوله) (معنای اشارتی) (حق

القه واقعدر اما به ضنده الفسز و علی
الخصوص که عجم دیارند یازیلان
اسکی نسخه دره صور تکر چین نقاش
چین دیمکدر * محصول بیت * هر اول
کیمه که بنم بوخیال انکیز قلمیدن معنی
فهم ایلیسه یعنی بنم بوخیال و مصنع
شهر مدن مرادی اکلله انک نقشنی هیجه
الم اصکر چین نقاشی ایسه ده یعنی
صور تکر لکه هر تقدیر استاد ماهر ایسه ده
معنای مراده واصل اولیچن انک صورت
و نقشه اعتبار الیزم زیر صورت بی معنایه
اعتبار بو قدر نقشش نخرام یازوب معناسنی
انک نقشنی صالندر دین مذکور تفصیلدن
غافل ایش و نخرام اولده صالین دیک
او اوردی زیرا لازمدر تعدیسی نخرامان
کاور الف و نون زیاده سیله حاصلی
بو کیمه فایده لازمه متعدی بینشی
تخصیص الی ایش (جام می و خون دلی
هریک بکسی دادند * در دانه قسمت
اوضاع چین باشد) دانه قسمت اضافتی
بیانی در قسمندن مضاف الیه محدوددر
نقدیری قسمت از ایدر * محصول بیت *
جام می و خون دلی هر برینی بر کیمه
و بر دیر یعنی کیمه ذوق و صفا و کیمه
درد و بلا و بر دیر قسمت ازل خداده
اوضاع و احوال بو نیچلین او اور حاصلی
هر نشنده که تقدیر ازلیده تعیین اولدی
ایسه هر کسک بوئده باشد اول کاسد کرک
(در کار کلاب و کل حکم ازل این بود *
کان شاهد بازاری وین پرده نشین باشد)
خواجه بو بینی بیت سانه تنور طریق
ذکر ایش * محصول بیت * کلاب و کل
کارنده و حائنه یعنی انک حقتند حکم
ازل و امر تقدیری بو ایدی که کلاب
بازاره مذوب محبوب اوله و کل پرده نشین
اول بازار محبوبی اولمی هر نشنده

مستعمل اولیدر و پرده نشین اولمی خنجه پرده سنده مستور اولیدر اما اسکر آن و این اسم اشارت برینی غیر مرتب
اعتبار ایلک شاهد بازار کل او اور آشکاره الله و باشد که درلد بکشدن اوتوری و کلاب پرده نشین اولور
قومعه زده اولور ایچنده محفوظ اولد یعنی و کل وجهه

(آن نیست که حافظ را زندی شد از خاطر * کان سابقه پیشین تا روز پسین باشد) حافظ را را ادات تخصیص بشد بوده رفت
مناسبت در کان که حرف تعلیل وان اسم اشارت در سابقه و سابقه پیشین اضافتی بیانه در که حکم ازلی و قضا و قدر در عبارت
تا انتهای غایت ایچوندر الی مناسبت روز پسین در مراد صول کونیدر که موث کونیدر * محصول بیت * اول دکلدر که حافظ
خاطر در نذالک و عشق و محبت کیده یعنی حافظ یونلری فرا موش ایدوب نسیا منسبازک ایدر دکلدر زیرا بحکم ازلی
و مثبت الهی ناو اوجه یعنی موت و فوت
کوته دك سور یعنی اول نسته که قضا
وقدر و قدرند ارادت خدا الیه ثابت اوله
تخیر قبول ایمن حافظك عشق و رندگی
خود مشیت الله در پس تغییر پذیرد كل
(وله ایضا) (آن بار کزو خانه ماجای پری
بود * سرناقد مش چون پری از عیب
پری بود) ملا مصلح الدین لاری روایت
ایدردی که بوقرل خواجده ك خانوشه
مرثیه سیدر دیو کزو که حرف رابط صفت
اوضه پری یاره راجعدر خانه ماوجای
پری اضافتری لامیه در قدس مش ضمیریده
یاره راجعدر * محصول بیت * اول
یار که اندن بزم خانه من پری پری ایدی
یعنی اول یار که پری کی کوزل ایدی باشند
ایاقد دك پری کی عیدن پری ایدی یعنی
خانه کوزل ایدی (منظور خرد مند
من آن ماه که اورا * باحسن ادب شیوه
صاحب نظری بود) منظور خرد مند
من اضافت شری بیانی و لامیه در منظور
یاردن بدادر که حرف بیان نظری
یا حرف مصدر * محصول بیت * بنم
حافل و نانا منظور و محبوب اول ماه که امك
حسن ادب صاحب نظری شوو یعنی
و صفتی و ارایدی یعنی هم حسن ادب
مالك و هم صاحب نظر ایدی (دل گفت
فروکش کیم این شهر بویش * پیچاره
ندانست که یارش سفری بود) فروکش
کیم قو زم و مقیم او اورم * مناسبت در
فروکش کرد قوندی فروکش کندقونار
مناسبت در حاصلی قونقی و اقامت امك
مناسبت در این شهر یعنی در این شهر
شیرازده بویش یا حرف مصاحبت و بوی
بوده امید مناسبت در ندانستك فاعلی
دله راجع ضمیردر یارش ضمیریده بویله در
سفریده یا حرف نسبت برزیده مقیم
اولیاسنه سفری درل محصول بیت *

محبوبان خسدا اولان رجال الله دخی حکم ازلی و حکمت لم یزل اقتضا بجه کلاب
ایله کلاک احوال پسندیده سی کی متفاوتر بعضی کشف و کرامتله و علم و معرفتله
و فیض و تجلیات حضرتله آراسته و بعضی پرده پندارده علوم و عبادات
و ریاضات و مجاهدات ایله پیراسته در

آن نیست که حافظ را زندی رود از خاطر * کان سابقه پیشین تا روز پسین باشد *
اول دکلدر که عاشق حافظك خاطرن کیده زیرا اول روز زانده احسان اولان
نصیب اولتجه دك او اور (مفردات) (آن) اول (نیست) دکل (حافظ) م (را)
ادات مفصول (زندی) عاشق (رود) کیده (از) من (خاطر) م (که) ز را
(آن) اول (سابقه) روزازل (پیشین) اولک (تارو ز پسین) صول کسوته دك
(باشد) او اور (معنای اشارتی) اولور باشند دکلدر اولکه عاشق لایزالک و جذبات
عشق ایله مناسبت لک حافظك خاطرن کیده زیرا اول روز زانده و سابقه علم الهیه
احسان اولان حفظ و نصیب تارو ز خانه به دك بلکه ازندن ایددک بعون الله تعالی نایندر

آن یار کزو خانه ماجای پری بود * سرناقد مش چون پری از عیب پری بود *
اول یار که زم خانه من اندن پری پری ایدی باشند ایاقه اول یار پری کی عیدن پری ایدی
(مفردات) (آن) اول (یار) م (زو) اندن (خانه) م (ما) بز (جای) محل (پری) جندن
برطافته در (بود) ایدی (سرناقد مش) باشند ایاقه (ش) ضمیر (چون) مثل (پری)
م (از) من (عیب) م (پری) پاک (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول مرشد
کامل واسطه سیله خانه قلبده ظهور ایدن او ار تجلی الهی بر یار باقیدر که اندن
خانه قلبه نیجه لطافت معنوی و نیجه اسرار اندیشه ره محمل اولشدی و خانه قلب
سرنا قدیم پری کی عیب نفسانیه دن و اوصاف بشریه دن پری و خالی
- و انوار الهیه ایله مالی ایدی

منظور خرد مند من آن ماه که اورا * باحسن ادب شیوه صاحب نظری بود *
بنم عاقل محبوب اول ماه که امك حسن ادب صاحب نظری شیوه سی و ارایدی
(مفردات) (منظور) محبوب (خرد مند) عقلی (من) بن (آن) اول (ماه) آی
(اورا) امك ایچون (با) مع (حسن ادب) م (شیوه) ناز (صاحب نظر) م (با)
مصدر به (بود) ایدی (معنای اشارتی) بنم عاقل یعنی خانه قلبده متصرف
محبوب اول ماه که او اورا میجدیدر که امك ایچون جیع آداب شرعیه منصفه
ایله صاحب نظری شیوه سی و قوی و ارایدی

دل گفت فروکش کیم این شهر بویش * پیچاره ندانست که یارش سفری بود *
کوکل اشدی بوآی امك امیدله اقامت ایده بم پیچاره دل بتدی که امك یاری
سفری ایدی (مفردات) (دل) کوکل (گفت) دیدی (فروکش) اقامت (کیم)
ایده بم (این شهر) بوآی (با) مع (بوی) امید (ش) ضمیر (پیچاره) م (ندانست)

کوکل دیدیکه مذکور یارک امیدله یعنی امك امك امیدله بوشهر ده قرار ایدوب مقیم اوله اما پیچاره کوکل
بتدی که یاری سفری او او اقامت ایدیکه یعنی آخرت سفریه از محال ایده چکنی بتدی شهری بود آی مناسبت اووب
کیم معنی دله صرف ایلین روستایی امش شهری دکل

کیم معنی دله صرف ایلین روستایی امش شهری دکل

کیم معنی دله صرف ایلین روستایی امش شهری دکل

(از چنك منش اختریدمهر بدر کرد * آری چه کیم فتنه دور قمری بود) بویت بیت سابقه مقدم اولوق مناسب ایدی اما اشارت
بورتی رعایت ایلد کار ایچون ایلر تابع اولوق چنك لغتده رنجی حیوان چنك قیغدر اما بونک کی برادره پیچره مراد در
منش ضمیری یاره راجعدر اختریدمهر اضافتی بیانیه در بدر کرد طشره ایدی معنای لازمی چیقاردی دیکدر آری
نیم مناسبت در یعنی اوت دیکدر بدر کردی
نا کید ایدر فتنه دور قمری اضافتری لامیه
و بیانیه در قردور بنه منسوب فتنه دیکدر
حاصلی قردورنده واقع اولان خلک
اعشاری یعنی عمری و باشلر او زون
اولر اول زماندره اولان کی بود بودند
ادات خبردر در مناسبت دور فتنه سیدر
دیکدر * محصول بیت * مذکور
باری بنم پیچمدن شفته سطر طالع چیقاردی
یعنی المدن آدی بی نیجه ایده بم دور
قمر فتنه سیدر یعنی بودورده واقع اولانک
عمری کوتاه اولور سائر اوارده کی دراز اولر
(تنها نه زرازدل من پرده بر افتاد *
تا بود فلک شیوه او پرده دری بود)
رازدل من اضافتری لامیه لدر تا بودند
ابتدای غایت ایچوندر زمانده مندی کی
عربیده پرده در وصف ترکیبدر در بدندن
برده رنجی * مناسبت و با حرف مصدر
* محصول بیت * بالکر بنم کو کلک
رازدن پرده دوشمدی یعنی همان بنم
کوکل اسرار ی قاش او اووب رسوای
اولدی بلکه فلک مخلوق اولدنی پشه سی
و شیوه سی پرده در لدر یعنی وفات ایلین
جانانه محبت مخفی ایدی و موت و فوتیه
آشکاره اولدی پس کو یا که فلک پرده
سر دل چاک ایلدی و آشکاره اوادی
(خوش بود لب آب و گل و سبزه و لیکن
* افسوس که آن کنج روان رهگذری بود *

بیتدی (بار) م (ش) ضمیر (سفری) سفره منسوب (بود) ایدی (معنای اشارتی)
کوکل کال انکشاف و تباطن اول تجلی الهیه ک و لطائف ربانیه ک دوام
و ثبات امیدله بوشهر آئی خانه قلبده مقیم قله بم دیدی پیچاره دل بتدی که
(قلوب الاحرار بین التجلی والاستقرار) درواک یاری سفریدر و بونشد ده
عارفان تجلی دائمی امر عبودر

از چنك منش اختریدمهر بدر کرد * آری چه کیم فتنه دور قمری بود *
محبت ستره م اتی بنم المدن چیقاردی بی نیجه ایده که دور قمره منسوب فتنه
ایدی (مفردات) (از) من (چنك) ال (من) بن (ش) ضمیر (اختر) یلدر
(بدمهر) محبتدر (بدر) طشره (کرد) ایدی (آری) بی (چه کیم) نه ایده
(فتنه) م (دور قمر) زمان (با) نسبیه (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول
فیض الهیه بی و تجلی ربانیه بی محبتده نقصان اولان اخترم و طالع پریشتم
المن چیقاردی بی بوقض و استار نیجه ایده اختیاری دکلدر دور قمره ک
ونشد * بمر به ک فتنه و حکیدر و بونقصان و حساب بوم تبلی السرا و دن اول
بوعالده وقت موند هر یکیمه حالی آشکاره کورسد کر کرد

تنها نه زرازدل من پرده بر افتاد * تا بود فلک شیوه او پرده دری بود *
بالکر بنم کوکل رازندن پرده دوشمدی تا که فلک اولدی امك ایشی پرده بر تیغیاق
ایدی (مفردات) (تنها) بالکر (نه) فنی (ز) من (راز) سر (دل) کوکل
(من) بن (پرده) م (بر) زانده (افتاد) دوشمدی (تا) مادام (بود) اوادی
(فلک) م (شوه) ایش و عل (او) ضمیر (پرده در) پرده رنجی (بود) ایدی
(معنای اشارتی) بوبرده کشف او اووب اسرار قلب و احوال ارواح مذهب
آشکاره اولوق بالکر بنم کوکل رازی حفته واقع اولدی حکمت خدا منصفه
افراد انسانک و چنك و لا شککک حاصلی جله ذوی القه و لاک احوالی
بونشد ده اولوا الابصاره آشکاره ایلشد در تا که فلک خاق اوله لیدنی فاکت
ایشی پرده رنجی بیلدر

خوش بود لب آب و گل و سبزه و لیکن افسوس که آن کنج روان رهگذری بود *
آب کناری و گل و سبزه خوش ایدی ولیکن حیف که اول کنج روان رهگذری
و کیدیمچی ایدی (مفردات) (خوش) م (بود) ایدی (لب آب) صو کناری
(کل) م (سبزه) بثلک (ولیکن) م (افسوس) حیف (آن) اول (کنج روان)
آنجیمی خزینه (رهگذری) بونده بولجی مناسبت (بود) ایدی (معنای اشارتی)
کرچه عاشقین و عارفین مراد و مقصودی اولان علوم لدنیه ربانی و مشاعده
جمال سبحی و انواع فیوضات و تجلیات حقایق ک دنیا و آخرتده دوام اوزره
ظهوری زیاده خوشدر و امر لطیفدر ولیکن فسخ عزائم و تنقیر تدبیر باقی و دام
اولان حضرت الهک حکمتی منصفه آه و حیف که اول کنج روان اراسته پرده

اول مال رایج بکنجی ایدی یعنی قرار ایلدوب بکنی و کنیدی یعنی جاناله صو کنارنده کل و سبزه اراسته اوتوروب
طور مق لطیف ایدی اما نیجه ایده عا بر سبیل کی قرار ایلدوب کشتندی منه سنده لفظ رهگذری پای اصلیه ایله
بولجی دیکدر دین پای اصلیه بتدی

اول مال رایج بکنجی ایدی یعنی قرار ایلدوب بکنی و کنیدی یعنی جاناله صو کنارنده کل و سبزه اراسته اوتوروب

اول مال رایج بکنجی ایدی یعنی قرار ایلدوب بکنی و کنیدی یعنی جاناله صو کنارنده کل و سبزه اراسته اوتوروب

(اوقات خوش آن بود که باد و سست بسر رفت * باقی همه بخصاصی و بخیبری بود) اوقات خوش اضافتی یا بیشه در که حرف بیان بسر رفت نهایشه واردی یعنی تمام اولدی بخصاصی و بخیبری یاری مصدر به زرد * محصول پیت * کوزل اوقات اول ایدیکه دوسنه کچوب کندی یعنی جاناله کچن اوقات ایو اوقات ایدی باقیسی جمعا حاصل سزاق و خبر سزاق ایدی یعنی غفلت ایدی حاصلی معصده دکل ایدی (عذری بشه ای دل که تو درویشی و اورا * در ملکات حسن سرتاجوری بود) بوییت بیت سابقین مقدم بازلق کرک ایدی اما سروری شه سنده مؤخر باز د بیخون

وغین کے بھی اولیٰ دی

اطیف و قتل اول ابدی که دوسنه باشه کندی باقی جمیع و قتل حاضر املی و خبر
سزاق ابدی (مفردات) (اوقات) م (خوش) م (آن) اول (بود) ابدی (با)
مع (دوست) م (بسر) باشه (رفت) کندی (باقی) غیری (همه) جله
(بجاصلی و بخیری) م (بود) ابدی (معنای اشارتی) بو و عربی بغداد، اطفاف
و شریف اولو قتل که حضرت الهک ذکر و طاعتی و انوار تجلیات و معرفتی ایله
باشه چقاندر حق تعالی به توجه و انیس و ذکر و طاعتی کچن عمرک جله سی
پنجا اصل و فائده سز لکدر و باعث خلقت اولان معرفه الهی خیر سز لکدر
و هابه کشمدر

بر انصاف ایله ای کوکل که سن درویش سین وآک حسن ملکته بر تاجا و باشی
وار ایدی (مفردات) (عذر) انصاف (یا) وحدتیه (نه) قو (ای دل) ای
کوکل (تودرویشی) سن درویش سین (اورا) آک (در) فی (ملکت) . (حسن)
م (سر) باش (ناج) م (ور) ادات نسبیہ (یا) وحدتیه (بود) وار ایدی
(معنای اشارتی) ای کوکل کرچه بوآنه قدر جوهری بها اولان عمر نازتینی هباه
و بردک ایسه ده ثواب و رحیم اولان حق سبحانه و تعالیک در کامی غلته عذر
قبولدر سن بر ذلیل و حقیر و محتاج درویش سین کندک کندیکه بر جکر انصاف
و مسرحت ایدوب محمد انصکره توبه و نذارکله و نضرع و نیاز ایله در گاه خدایی
لازم اول و محو بته نضرع و نیاز کده ثابت اول زیر حق سبحانه و تعالی بر حسن
و بر نور اعظم بی مثل صاحبی و پادشاه حقیقیدر که جمیع عالین مستغنیدر و جمیع عالم
کندو و محتاج رهلو شان صاحبی قادر بیکوندر

بلبل کند و سنی یو غیر بدن هلاک ایا که کلک باد صبا ایله سحر وقتی جاو و ابدی بجاکی
وار ابدی (مفردات) (خود را) کند و سنی (بکشد) هلاک ایدر (بایل) م (از)
من (این) بو (رشک) کونی و غیرت (کل را) کلک (یا) مع (باد صبا) سحر بلی
(وقت سحر) م (جاو، کر) جلو و ابدی بجاکی (یا) مصدریه (بود) ابدی (مضای
اشارتی) بورا، حقه، همت مال صحیحی اولان عاشق عارف بالله لک وقت سحرده
حق تعالی بک فضل و تجلیسی ایله جاو، ل رین کوروب یو مرتبه به برنجیون و اصل
اولادق دیو مجاهده سین آرزوب قطله و غیر تشدن کند و سنی هلاک مرتبه سته
النتوب روز و شت نضرع، اغتال ایله بخو و فنا اولمشدر

چهار معارف حزن به سنی که خدای تعالی حافظه و بر دی آنچه دتا سنک و سحره

کچھ دعا سی و سحر ورد نیک رکند از این کچھ لایعہ و سحر اور ایہ مشغول اولدینک برکت دندر

(وله ايضا) بخت از دهان دوست نشاتم نمی دهد. دولت خبر راز نهانم نمی دهد. قافیه ده واقع اولان میم متکامل معنی جهت ندن فقه مقید در خبر منصوب متصل معنائیه. محضول بیت. بخت دهان دوست ندن بکا نشان و بر مرز بر کال خرده لکندن ناپیدا در ابعادی بختند امید مرز اول ابدیکه دهان یاری بر بیان ابلییدی اما ایلز دولت دخی بکار از نهان ندن خبر و بر مرز یعنی دهان دوست که راز نهانند آیدن ﴿ ۶۳۱ ﴾

منسوب اولان وردك مباركلكتندن اولدى (مفردات) (هر) (جمله) (كنج) خزينه (سعادت) م (خدا) م (داد) و یردی (با) للملا بسة (حافظ) م (از) من (غن) مبارك (دعا) م (شب) كچه (ورد) م (سحر) م (با) نسبه (بود) ابدی (معنای اشارتی) جمله اسرار كنج سعادت و علم و معرفت كه حق تعالی حافظه و یردی كچه (صبحانه) دك بیدار اولوب انواع مجاهد ايله دعا و نیاز ایتسی بر كاتندن و وقت سهرده توجه تام ايله اوراد واذكار، دوا نمندن حاصل اولمشدر

بخت از دهان دوست نشانم نمی دهد ■ دولت خیر را زانها نم نمی دهد
 بخت دوستك دهاندن بكا نشان ورمز دولت بكا رازانها نم خبر ورمز (مفردات)
 (بخت) طالع (از) من (دهان) اغرض (دوست) م (نشان) م (م) ضمیر
 (نمی دهد) ورمز (دولت) م (خبر) م (ز) من (راز) سر (فهان) كبر تاو
 (م) ضمیر (نمی دهد) ورمز (معنای اشارتی) نه عجب نتیجه زماندن بخت
 و طالع بكا كوكام مقصودی اولان دوست و محبوب حقیقك فیض بلا واسطه شدن
 بر نشان ورمز و دولتم بكا امرا رانها الهیدین بر خیر ورمز

اشتیاقدن اولدم و یو پرده ده یول بوقدر یا وارد و پرده دار بکانشان ویرمن (مفردات)
(مردم) اولدم (ز) من (اشتیاق) م (در) فی (این) بو (پرده) م (راه)
یول (نیست) یوق (یاهست) باخود وارد و (پرده دار) پرده طوئیچی (نشان)
م (م) ضمیر (می دهد) ویرمن (معنی اشاری) باعث قرینت کامله اولان
بعض بلا واسطه وانگش فی پرده اسرار فیهان ذات الهی بو ایکی مرادک اشتیاقدن
اولدم و عدم حصولندن ایچون مرتبه هلاکه وارده که یو پرده وجود بشریه ده
نجلی ذات الهیه به یو یول بوقدر یا وارد اما بنیم عدم استدادمدن بکار نشان ویرمن

الک لیندن پر بوسہ دن اوتوری دائم جان و پر دم یونی بندن آرزو آئی و پر مرز
(مفردات) (از) من (بهر) نعلیل (بوسه) م (ز) من (اب) طوداق (ش)
خنبر (جان) م (همی) دائم (دهم) و پر دم (این) یو (م) خنبر (نمی ستاند) المز
(آب) او (م) خنبر (نمی دهد) و پر مرز (معنای اشارتی) ذوق روحانیه نیکی
ذات الهیه دن واستغراق انوار قدسیه له و تیددن بر ذوق المی ایچون دائم جان
و پر دم اما نیجه ایدیم اول حکیم و رحیم بوضیف جائی قبول ابدوب المز
اول مرا دمی و پر مرز

باد صبا آنک زلفی چکدی مسفلہ فلکی کور کہ آند، بکاسیجی دل مجالی و برمن
(مفردات) (زلف) م (ش) ضم (کشید) چکدی (بانصبا) م (چرخ) ذلک

بکا خبر و رمز ز پرا دهان یار معدومدر
 اندن نه وجهه خبر و نشان و پرسون
 (مردم زاشتیق و درین پرده راه نیست)
 با هست و پرده دار نشاتم می دهد) مصراع
 اواده می و احوالیت مناسبی افتاده ایدر
 در حرف ظرف و این اسم اشارتد پرده به
 مضایق البه « ذ فیه » تقدیری پرده
 و صالدر پرده دار وصف ترکیب در
 محصول بیت « اشتباقدن اولدم حال بو که
 رده و صاله یول بوقدر یعنی امکان بوق
 و با امکان وار اما پرده دار امکانه نشان
 و علامت و بر رمز یعنی و صاله طریق و سبب
 بود در معن حاصلی قضیه ای یکیدن خالی
 دکل یا و صاله هیچ بروجله امکان بوق
 و با امکان وار اما پرده دار ماندر وصوله
 (از اهر بوسه زایش جان همی دهم *
 اینم می ستاند و آنم می دهد)
 بوسه ده یا وحدت ایچون و همزه
 توسل ایچوندر این جانه اشارتدر
 و آن بوسه به اف و نشر مرتب طریقله
 محصول بیت « ایندن بر بوسه ایچون
 جان و برم اما جان الوب بوسه و بر رمز
 یعنی نه جان آورونه بوسه و بر
 (زافش کشید باد صبا چرخ سهله بین *
 کانبجا مجال باد وزانم می دهد) چرخ سهله
 اضافتی بیایه در و بینک مقدم « فول
 صر میخسدر وجهه مصراع ثانی به
 می روند که حرف بیان آتجای یعنی آستان
 و گوی جانان ده مجال بادوزان اضافه تفری
 لایه و بیایه در بادوزان وصف ترکیبدر
 وزیدنن بل اسمک معنای سه پس وزان
 صفت مشبهدر اسجی مناسبه * محصول
 بیت « جانانک زلفی باد صبا چکری یعنی
 زلفه ال اوروب بریشان ایلدی الحق
 فلکی کور که بکا اسجی بل مجالتی یعنی باد
 صبا مجالتی و رمز که اول زلفه آن اورور
 و بن یاننه وار مخه قادر الوبوب ابراقدن
 دیوب و مصراع ثالثک معنای سخی که اول

حسرت چکرم مصراع اولک منسا سنی آنک زلفنی چکدی صبا دنی کور بجی ذلک
 برہنہ امر تلہ بحال و برہنہ دین ابکی مصراع اک بیلہ منسا سنی اکلا مش

(چند آنکه بر کنار چو پر کار میروم * دوران چو نقطه ره میبایم نمی دهد) دوران سر پیده واول ورا ک فقه زبده
 ۶۳۲

(فله) دنی و الحقی (بین) کور (آبجا) انده (بجل) قوت (بادوزان) اسپی بل
 (م) منیر (نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) بحمد الله فیض الهی
 واسطه سبیله تجلی صفات الهی فی اله کنور مکمل ابدی لکن مقتضای نشأ
 فلیکة سفلیه و اوصافی بشریه بحجاب اولوب اول مجله سعی و مجاهده فی فائده اولی
 بکاسر عنده مقصود حاصل اولوب قوت روحانیت بحالتی ویرمن

چند آنکه در کنار چو پر کار می دوم دوران چو نقطه ره میبایم نمی دهد
 اول قدر که بر کار کبی کناره یلم دوران نقطه کبی بکا اورتابه یول ویرمن (مفردات)
 (چند آنکه) اول قدر که (در) فی (کنار) م (چو) مثل (پر کار) م (دوم)
 بلم (دوران) زمان (چو) مثل (نقطه) م (ره) یول (بجانب) اورتابه (م)
 بکا (نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) ظاهره پر کار کبی اول قدر حصول مراد
 ایچون تمام سعی ایدوب آرام و روز و شب طوره یوب بدم لکن فی صلیات حق
 دوران غیور نقطه کبی بکا میان اسرار توحید و احوال پسندیده به یول ویرمن

شکر بصیر دست دهد ماقبت ول بدعهدی زمانه می دهد
 شکر ماقبت صبر الیه حیر اولور لکن زمانه ک وفا سزانی بکا زمان ویرمن
 (مفردات) (شکر) م (با) للملابسه (صبر) م (دست) ال (دهد) ویر
 (ماقت) م (ول) لکن (بدعهدی) وفا سزانی (زمانه) م (زمان) مهل (م)
 منیر (نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) استعجابه (والذین جاهدوا فینا
 لنهذبهم سبلنا) آیت کریمه می سر نبجه بهون الله و توفیقه راه حقه صبر و سعی
 و مجاهده الیه لذت روحانیت و مشاهده انوار جلال الله الیه انست حضرت میر
 اولور لکن زمانه ک وفا سزانی بکا مهل ویرمن و نبجه زمانه محتاجا چدر مکر
 صلیاته الله بار اوله

دیدهم خوابه واره و دوستک خیالی کوره یم حافظ آه و ناله در بکا امان ویرمن
 (مفردات) (آه) دیدهم (روم) دیدهم (خواب) او یغویه (بینم) کورم (خیال)
 م (دوست) م (حافظ) م (ز) من (آه و ناله) م (امان) خلاص (م) بکا
 (نمی دهد) ویرمن (معنای اشارتی) کمال جبرئیل و علو همعدن دیدهم اصحاب
 کشف کبی ماسوائک کلیندن کوز یوموب خوابه واره یم وجود و مساوی بلایم
 و خیال دوستی و انوار قدسی مشاهده ابد یم و مقام تمکینه اوله یم حافظ غیبه
 عشقه آه و ناله دن بکا امان و خلاص ویرمن مقتضای تجلیات متضاده زدن
 تاو بناندن امین اوله من بوجه محویت و عجز واضطاری بناندن و ناله ایضا

سحر دولت بیدار باین آمد گفت برخیز که آن خسرو شربین آمد
 سحر وقتی دولت بیدار بنم بالینه کلدی اشدی قاتی که اول خسرو شربین کلدی
 (مفردات) (سحر) م (دولت) م (بیدار) او یافق (با) للملابسه (بالین)

یا صدق

بیدار یا صدق کلدی ویدی قاتی که
 اول طنلو یا دشا کلدی یعنی دولت ثابت و قائم باشم او چند کلوب تنبیه ابدیکه نه یا تور سین قاتی که جانار کلدی دیو

(قدسی در کش و سرخوش بنامش باخرام * تابینی که نکارت بجه آیین آمد) قدسی یا حرف و خدند در حرف تا کید کش
 چک بنی ایچ بنامش با حرف صله تا حرف تعلیل که حرف بیان * محصول بیت * بر قدح ایچ دخی سرخوش نمایشه صالین
 تا کوره سین که نکارت نه اسلوب و نه

یا صدق (آمد) کلدی (گفت) دبدی (برخیز) قالی (آن) اول (خسرو) پادشاه
 (شیرین) محبوبه خسرو یا خود طالتاو مضاعفه در (آمد) کلدی (معنای اشارتی) فیض
 اقدسک زولی وقتی اولان سحر و قنی طاعات و مجاهدات الیه مشغول ابکن توفیق ربانیه
 دوایم بیدار اولوب بکاسی اشدی قاتی فرحیاب اولکه عاشقی الیه مشغول آراسته
 باعث اتصال اولان فیض و تجلی الهی سکا کلوب سنجیون انکشاف کلی
 و اسرار لدی حاسد دیو محمد الله بنی آکا ابدی

قدسی در کش و سرخوش بنامش باخرام * تابینی که نکارت بجه آیین آمد
 بر قدح چک و نمایشه سرخوش صالین تا کوره سین که نکارت نه اسلوب اوزده
 کلدی (مفردات) (قدح) م (با) وحدتیه (در) ادات تحسین (کش) چک
 (سرخوش) مستانه (با) للملابسه (نمایشه) م (بخرام) صالین (تا) حتی (باینی)
 کوره سین (نکار) محبوب (تا) خطایه (بجه آیین) به اسلوب الیه (آمد) کلدی
 (معنای اشارتی) بوقعت عظمایه شکر او فرح حشراب عشق الهیه دن بر قدح
 چک و اظهار شوق نعم الله ایدوب مستانه نمایشه اسرار عالم ابدی درک صالین تا کوره
 سین که محبوب حقیقی اولان حضرت الهک تجلی جمال و اشباح کاهی اولان
 اسرار لدیه سعی نه اسلوب اوزده ظاهر کلدی

مژدگانی بده ای خاوتی ناله کشای * کز صحرای ختن آهوی مشکین آمد
 مشتوق و برای ناله آجی خلوق که ختن صحر استدن مشکین آهوی کلدی (مفردات)
 (مژدگانی) مشتوق (بده) ویر (ای خلوق) خلوت منسوب (ناله کشای)
 ناله آجی و کوبک مسکی را بجه سین ویرجی (که) زرا (ز) من (صحرای) م (ختن)
 مسک جبرائی اولان اقلیدر (آهوی) جبران (مشکین) مسکه منسوب (آمد)
 کلدی (معنای اشارتی) ای مقام عزتیه سعی و مجاهده الهیجات بشریه فی رفیع
 ایدوب فیض و تجلیات خدایه مظهر اولان طسالب بزه پریشری و مزده ویر که عالم
 غیبین نفعات انبیه روایح مسکدسی و ربخ رحمان و بوی اسرار وصال محبوب
 حقیقه سی کلدی و بوی که فرحیاب اولان از زیاده اوله

کر به آبی رخ سوختن باز آورد ناله فریادری عاشقی مشکین آمد
 کر به باغش عاشقک بوزینه بر صو کنوردی ناله مشکین عاشقه فریاد رسالت کلدی
 (مفردات) (کر به) اغلق (آب) صو (با) وحدتیه (با) للملابسه (رخ)
 بکاف (سوختن) باغش (باز) کبرو (آورد) کنوردی (ناله) م (فریادری)
 فریاده بقیی و معین (با) مصدریه (عاشق) م (مشکین) م (آمد) کلدی
 (معنای اشارتی) رقت قلب الیه یا خود فرح وصال الیه حاصل اولان کر به
 آتش مشقه باغش عاشقک بوزینه بر صو کنوردی و عند الله حرمت و عزت لرب
 آتوردی و آرزو و حیرت اولان ناله و آه آشناسک عاشق مشکین فریادیه بشوب
 وصال الی الله و مشاهده جمال الله ایرمه معین و ناصر او شدر

دل

۱۵۹

امان و هجران در دینه در مان ویردی یعنی بزم ناله و التی و صدق توجه من مذکور دوستی دیار غریب شدن کنور دیکه آرام
 فراق و درد اشتیا قدس خلاص بوارق

(ساقیایاده بدغم بخور از دشمن و دوست ■ که بکام دل ما آن بشد و این آمد) تقدیری از بهر دشمن و دوست در که حرف تطیل
آن یعنی دشمن و این یعنی دوست ■ محصول بیت ■ ای ساقیایاده ویر و دشمن و دوستن غم چه زیار بزم مراد مزجه دشمن کنیدی
و دوست کلدی یعنی دشمن کنیدی و دوست

ساقیا یادیده غم بخور از دشمن و دوست ❀ که کلام دل ما آن بشد و این آمد ❀

ای ساقی باده ویر دشمن و دوستن غم به زرا بزم کو کلز مرادیه او کندی بوکلدی
(مفردات) (ساقیا) الف نداءیه (باده) شراب (بده) ویر (غم بخور) غم به
(از) من (دشمن) م (دوست) م (که) زرا (با) للملابسه (کلام) مراد (دل)
کو کل (ما) بز (آن) اول (این) بو (آمد) کلدی (معنای اشعار) ای
ساقی شراب باقی اولان پر مشفق کر مکنن همان بزه وحدت شرابن ویر ماسوادن
اولان دشمن و دوستن غم به زرا بحمدالله کو کلز مرادی اولان امرار وحدت
و مرتبه ملی مع الله ایرشد که ماسوی کندی یارکلدی و خانه قلیده باردن غیری به
محل قائدی و کو کل اسم شیطانی مرتبه سین بولدی

◆ ◆ ◆

(چون صبا گفته حافظ بشنید از بلبل * صبر افشان بپاشای ریا حین آمد) صبر افشان وصف ترکیب در افشا بسندیدن
صبر صا جچی دیکه در ریا حین جمع و محال در ﴿ ۶۳۵ ﴾

علي (سمن وسنبل) م (نسرین) بیاض کل (آمد) کلدی (مهناي اشراق).
 ابريمارکي خوف الهمدن کوزلندن ياش دوکن عاشق جگر سوزيام وزمانک
 وجيع ماسوانک بی وفا وفای وزائل اولدین کوروب کوزياشبه نفسی وعقلی وروحی
 تارینات تعلق ماسوادن یوقی و نطهیه ایتک ایچون بونلرک اوزرینه آتیلدی وباقی
 ولازل اولان درگاه حق ملازم اولوب چورک ایشلرن مساعلدی

عشر افشان وصف تر کیندر افشایندند
عشر صاچی دیگدرد راجین جمع و محاور
عریده بونده مراد خوش قو قوی
او تدر اگر چه ریحان فلیکنه ده دیرل
محصول بیت * چونکه صبا بلادن
حافظک کلمات طیبه سنی ایشندی
افشان ریاچین تماشاخانه کلدی ذرا کلات
حافظ خوش بویدر مسک و صبر کبی
یعنی بلادن ایشندی یکی کلمات حافظدن
استنهام بوی خوش ایادی صباه کلدیکه
انلردن اول بودن بر مقدار کتساب ایله
(وله ایضا) (در محازم خم ابروی تو
بایاد آمد * حالتی رفت که محراب بفریاد آمد)
محازم مہم معنی چشدن باده مقدس در
بابادم آمد نقد برند رفت واقع اولدی
معنا سته در که حرف بیان * محصول
بیت * نمازده مسک ابروک باده کلدی
بر حالت واقع اولدیکه محراب فریاد کلدی
یعنی فاشک خاطر به کلدکن بکار حالت
حاصل اولدیکه بی اختیار آه و ناله
ایلدیم محرابده بکا موافقتله فریاد
ایلدیکه اکا صدا دیرل یعنی بنم نداده
صد اسی موافق کلدی که عادت بویله
جاری اولشد (ازمن انکون طمع صبر
ودل و خوش مدله * کان نجمل که نویدی
همه بر با آمد) طمع صبر اضافتی
مصدرک معقولنه اضافتدر ایکی برده
واو حرف عطفدر کان که حرف تعلیل
نجمل جہم عریله بونده صبر ودل
وهوشدن کثابتدر اصلده فعل باخندن
مصدر در کثی بی کوزلندن نسنه
اما بونک کچدرده اسباب و افعال می اددن
محصول بیت * خواجه خطاب عام
طریقہ پیور شدن شمدی صبر ودل
وهوش طمعن طوئه زیرا اول نجمل
واسباب جمال که سن کوردک هب یله
کتندی یعنی عشق جامان بونلری ججا
هباء منشور ایلدی نجملی بونده های
مہملہ الله باز نلر محاک نجملن انکا مشلر

(باده صافی شد و مرغان چمن مست شدند * موسم عاشقی و کار به بنیاد آمد) موسم عاشقی اضافتی لامیه در ویا حریف
صدر کار بنیاد آمد کار دن مراد عشق و محبت در بنیاد دن مراد ظهور در * محصول پیت * باده صافی و خالص
اولدی و مرغان چمن مست شدند

(آمد) کلدی (معنای اشارتی) استعبد بالله (فلما تجلی ربه للجبل جعله دكا
وخر موسی صفا) آیت جللیه سی سرچیده ای حالات عشق در خیرولان زاهد
خشک وقت تجلی بر مقام حیرت که شمع بود حلقه بدن صبر دل و هوش آمدنی
طوتمه زرا (ان الملوك اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة)
آیت جللیه سی سرچیده بو تحولات صورت به وجود بشر به فانیه که سن کوردک
تجلی انوار عشق ظهور ایدیک چله سی باده کندی واندن برار ظلدی

چو باده صافی شد و مرغان چمن مست شدند * موسم عاشقی و کار بنیاد آمد
باده صافی اولدی و چک مرغی مست اوایل عاشقانی موسمی وایشه شروع
اینگم موسمی کلدی (مفردات) (باده) شراب (صافی) م (شد) اوادی
(مرغان) قوشلر (چمن) باغ (مست) م (شدند) اولدیلمر (موسم) وقت
(عاشق) م (یا) مصدر به (کار) ایش (یا) للابیه (بنیاد) عمل (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) بحمدالله توفیق خدا ایل تجلی ظهور ایدیک خانه فایند غل
و غش ماسوا و حوفا اوافله شراب عشق الهی صافی اوادی و باغ و حیدنه
اولان مرغان حقیقت مست مدام اولدیلمر شمدی عاشق موسمی و هنوز خالص
لوجه الله طاعت شروع ایگم موسمی کلدی که بویدن اول اولان طاعت
چله منشو شد

چو بوی بهبود زاوضاع جهان می شوم * شادی آوردکل و باد صبا شاد آمد
جهانك اوضاع عین فایده رایحه سین ایدیرم کل شادلق کنوردی باد صبا شاد
اوادی (مفردات) (بوی) رایحه (بهبود) فایده و صحت (ز) من (اوضاع)
اطوار (جهان) م (می شوم) ایدیرم (شادی) شادلق (آورد) کنوردی
(کل) م (باد صبا) م (شاد) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی) بوم رفوب
آمیراوتان جهان بی بقا اوضاع عین تحصیل عشق ایل صحت قلب و نیل انوار معرفت الله
و قرینت نام و مشاهده جمال الله فایده سی رایحه سی و امیدنی و وفو معنی مردان خداوند
ایدیرم بحمدالله محبوب خدا را دماغ چانه اول ریح رحمانی اشعاع ایل شادلق
کنوردی و فیوضات الهی ایل دخی قلبه شاد کلدی

چو ای عروس هزارنخت شکایت منای * چله حسن بیارای که داماد آمد
ای هزارنخت شکایت کوسترمه حسن کرد کخانه سی زینت الله که کو بکو
کلدی (مفردات) (عروس) کابین (هزار) معرفت (از) من (نخت) طالع (شکایت)
م (منای) کوسترمه (چله) کردک اوی (حسن) م (بیاری) زینتند (داماد)
کو بکو (آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای معرفت الله و انوار قدسیه الهیه ایل کلین
کی مزین اولان عاشق نخت کردن شکایت کوسترمه همان سعی و غیرتله خلوت خاص
محبوب حقیقی اولان خانه قلبی بعد از تجلیه امرار لدنیه خدا ایل تجلیه و تزین
ایل که مقلب القلوب و الابصار اولان حق نه ایل فیض و تجلیه کشف حق یق
ایچون ایچق ماسوی الهدن خالی اولان قلبه کلدی واندن غیرید بولندی

دل

اول که طالب و خردار جواهر کلدی (پیت) اگر قینی کوهری غم مدار * که ضایع نکرد دانت روز کار * ظاهر داماددن مراد غزل
سابقه مذکور اولان خواجه ک دوستیدر

(دلبر پیمان بیانی همه ز پور بستند * دلبر ماست که با حسن خدا داد آمد) دلبر پیمان بیانی اضافتی پانیه در زور زینت
معناست در حسن خدا داد اضافتی پانیه در حسن خدا داد زور و زینتله مکتوب اولیوب ذاتی اولان و کوردلکدر
محصول پیت * بانه مکتوب دلبر پیمان زینت بقیدیلر یعنی نباتات هب کوزلندی دور او در او چیکرله همان پیم
دلبر پیمدر که حسن ذنبله کلدی یعنی چیکرله زینت و بهار کسب ایلدی اباریم چانانز کسب حسنه احتیاجی یوق
زرا حسنی ذاتیدر (زیر بارند در خشان که تعاق دارند * ای خوشا سرو که از بارغم آزاد آمد) بار پیمده اناج حاصلیدر که
اکاده بوک درلدر در خشان الف و نوله

دل فر بیان بذقی همه ز پور بستند * دلبر ماست که با حسن خدا داد آمد
شانت کی کزیده محبو بلر چیمی مزین اولدیلمر زیم دلبر پیمدر که حسن خدا داد ایل
کلدی (مفردات) (دلبر پیمان) کوکل الماد بیلر (نبات) فیر (یا) فیه (همه)
چله (زور) زینت (بستند) باغدیلمر (دایره) زیم دلبر پیم (است) در (یا) مع
(حسن) م (خدا داد) خدا و یردیک (آمد) کلدی (معنای اشارتی) انواع
طاعت ناقصه و زهد و تقوی و خلوت صورت به کاسده لاله بین الناس نبات کبی
کزیده محبوب کور بین مشایخ و زهاد چیمی مزین اولدیلمر لکن زیم کو کزیمچو بی
اولان پیر خرابانی و وارث محمدی صورت ملکینی خراب ایدوب خانه خاص تجلی
خدا اولان قلینی تعلقات ماسودن قطع ایگمکله حسن خدا داد اولان فیض
بلا واسطه ایل کلدی

چو زربارند در خشان که تعاق دارند * ای خوشا سرو که از بارغم آزاد آمد
بوک التسه درلدر خشان که میوه و پر که تعاق طوتارلر ای نه خوش سرو که غم
بو کنند ن آزاد کلدی (مفردات) (ذیر) الت (بار) بوک (اند) جمع است
(درختان) آغاجلر (تعاق) م (دارند) طوتارلر (ای) ندا (خوش) نه کوزل (سرو)
م (از) من (بار) بوک (غم) م (آزاد) م (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
مشایخ و عباد و زهاد صورت پلردر خشان کی نفس اماره ک و تعلق ماسوائک بوی
التسه ز بولندر اول عاشق خرابانی که سرو کبی مستقیم و بر حال اوزره توجیه
وانسبت خداده ثابت اولدیلمر چون ایکی جهسائک غمی بو کنندن آزاد و تجلیات
خدا ایل داشت کلدی

چو مطرب از گفته حافظ غزل نقد بخوان * تا بگریم که ز عهد طربم یاد آمد
ای مطرب حافظ کفته شدند براضیف غزل او قوتا اغلیک شوق و سرور
زمانتندن بنم یاد مه کلدی (مفردات) (مطرب) م (ز) من (گفته) سو بلفش
(حافظ) م (غزل) م (با) وحید (قد) رایج و اطیف (بخوان) اوقو (تا) حق
(گریم) اغلام (ز) من (عهد) زمان (طرب) سرور (م) ضمیر (یاد) خاطر
(آمد) کلدی (معنای اشارتی) ای اسرار معارف الهیه خبریله فرجیش اولان
پیر دلیرم حافظه زبان غیب ایل غزل صورتند اولان واردات الهیه شدن بر اطف
غزل او قوتا که الیم و عرض اشتیاق ایدمه عالم التسه آزاد لک ایل لذت خطبات
خدا ایل بولندیم ذوق و سرور خاطر یله کلدی

چو معاشران کره از زلف بار باز کنید * شی خوشست بدین وصله اش دراز کنید
ای معاشران بارک زلفندن دوکی ایچق ایدک بر اطف کچه درای بو باره ایل دراز
ایلیکر (مفردات) (معاشران) عشرت اهلا ری (کره) دوک (از) من (زلف)
م (بار) م (باز) ایچق (کنید) ایلیکر (شب) کچه (با) وحیدیه (خوش) م
(است) در (بدین) بو (وصله) باره (ش) ضمیر (دراز) اوزون (کنید) ایلیکر

۱۶۰

دل

چوز سن اوزانور جو شخص قضیه در شی یا حرف وحدت و با تکر و صله باره بونده مراد دوکی چوز مکن حاصل اولان
اوزونلقدر شیدن بونده مراد زلفدر تشبیه طریقه شین ضمیر زلفه راجع دراز کنید اوزادک * محصول پیت * ای
یاران معاشران بارک زلفندن کرهی چوزک زرا زلف بر کوزل کچه در بو باره ایل آئی دراز ایلک یعنی بارک زلفندن و کره شدن
مصاحبت ایلک و بومصا حتی تطویل ایلک زرا بر اطف قضیه در قدر مطول اواسه صفا و بر حاصلی زلف یاردن
کره ایچقن غرض زلف جانندن مصاحبه اوزانلقدر

(معنای اشارتی) ای عاشقان و انوار تجلیات الهیه دن واسرار معارف لدیه دن
بواضیاردن خالی اولان مجلس عشرتند کشف حجاب ایدوب آشنا اولان بارله
مصاحبت ایلکین و صحبت برکاتیله بری بریکزه مساوت ایلکین معرفه الله و مشاهده
جمال الله چنتک لذتی کیجه رده در بونک کی اطراف اولان هر بریکجه لری اسرار
الهییه مصاحبتله احیا ایلکین

حضور مجلس انسست و دوستان جعند * وان یکاد بخوانید و در فراز کنید *
انس مجلسک حضور بدر و دوستان جعند وان یکاد بالذین کفروا آیت کریمه سن
اوقو کزوقبو فی قیسا کر (مفردات) (حضور) م (مجلس) م (انس) م (است) در
(دوستان) م (جعند) جعند در (وان یکاد) اصابت عین دفعی ایچون اوقسان
آیت کریمه به اشارت در (بخوانید) اوقو کز (در) قیو (فراز) قیامق (کنید) ایلکین
(معنای اشارتی) (اناجلس من ذکرني و انیس من آتسني) خبری سر بجه شول
وقتکه محبوب حقیقی ایله انسبت و انوار تجلیاته استغراق ایله کال قریت مجلسک
حضور بدر و دوستان جعند و بکرک اولان ارواح قدسیه لر بجمار بدر اضرارین
حالی کزی ستر ایدوب تفسیرک و غیر بکرک اصابت عینی دفع ایچون وزلقی اقدامدن
تحفظ ایچون هر رنفسده حضرت الله رجوع ایله استغیذ پالاه (وان یکاد بالذین
کفروا بالرفقونک با بصارهم لسا سموا الذکر) آیت کریمه سن تلاوت ایله انجیق
حضرت الاهدن عصمت و مردان خدادن استعانت طلب ایلکین

میان عاشق و معشوق راز بسیارست * چو بار ناز نماید شمایاز کنید *
عاشق و معشوق اور تاسنده راز چوقدر چونکه بار ناز کوستره سز نیاز ایلکین (مفردات)
(میان) اورته (عاشق) م (معشوق) م (راز) سر (بسیار) چوقی (است) در
(چو) چونکه (بار ناز) م (نماید) کوستره (شما) سز (نیاز) م (کنید) ایلکین
(معنای اشارتی) دائما حضرت الله رجوع ایلدن عاشق صادق ایله حافظ
وناصر و رحیم و کریم اولان معشوق حقیقی اور تاسند عقل ادراک انجیدکی نیجه
اسرار عجیبه لر واردی عاشق لر اگر اول یار غنی عن العالمین اولد یقندن استمار
واحتجاب ایله ناز و شیوه صورتن کوستره سز نضرع و نیاز ایلکین که
* چون در معنی زنی بازت کنند * بر فکرث زانکه شهبازت کنند *

رباب و چنک بیاک بلند میگویند * که گوش هوش پیغام اهل راز کنید *
رباب و چنک اعلی صوته لر که گوش هوشی اهل رازک خبر بنه ایلکین (مفردات)
(رباب) کانه (چنک) نغیر (یا) للملا یسه (یاک) صوت (بلند) بوکک (میگویند)
دیر (گوش) قولاق (هوش) عقل (یا) للملا یسه (پیغام) خبر (اهل راز)
اهل سر (کنید) ایلکین (معنای اشارتی) امرا متان دن آگاه اولان پیران طریقت
صادق و معتد اولان طایباره ارشاد ایچون اسراری کتم ایچوب بلکه صوت
اصلی ایله آشکار اسرار معنی به لذن خبر و بهشارد رای طایلسر سز لدخی سنی

ایدوب

(حضور مجلس انسست و دوستان جعند * وان یکاد بخوانید و در فراز کنید)
حضور مجلس انس اضافتی لامیه لر در
وان یکاد دن مراد (وان یکاد بالذین کفروا)
آیت کریمه سیدر بو آیت کریمه فی
کوز دکنک ایچون اوقو لر در بونده
قیو معنای در فراز بونده قیامق
معنای در * محصول بیت * مجلس
انس حضور بدر یعنی محرم اهل راز
مجلس حضور بدر دوستان جعند
یعنی دوستان پانده کیسه بوقی پس
بویه اولجه وان یکاد آیتنی اوقو بوککه
بومجلس شریفه عین کان ایشید زرا
بومجلسی کورن البسه رشک ایدر پس
بواضی اوقو بوک و قیو قیسا کر ارماز
کوز دکنون (میان عاشق و معشوق
فرق بسیارست * چو بار ناز نماید شمایاز
کنید) چو ادات تعلیل ناز فخر معنای در
نیاز عرض احتیاج معنای در * محصول
بیت * عاشق و معشوق پیسنده فرق
چوقدر ایدمی چونکه بار ناز کوستره
سز که عاشق سز نیاز کوستره یعنی
بارک حالی ناز و عاشق حالی نیز در بعض
تسخیرده فرق بسیارست برینه راز
بسیارست واقع در بویه اولجه رازی
بسیار مضاف اوقوب یازان سر فرسه
مطلع دکل ایش (رباب و چنک بیاک
بلند میگویند * که گوش هوش پیغام
اهل راز کنید) که حرف رابطه مقبول
قولدر گوش هوش اضافتی لامیه در
مجازا پیغام خبر اهل راز اضافتی مصدرک
معنای اضافت در * محصول بیت *
رباب و چنک بلند آواز ایله سو بلر که
عقل قولافتی اهل راز خبر بنه ایلکین
یعنی اهل رازک سوزنی دکلک اهل راز
اولیا به اعتبار ایلکین

ایدوب اهل رازک خبری گوش هوش ایله استماع و قبول و عمل ایلکین ناکه سز
دخی فیضیا ب اوله سز

هر آنکسی که درین حلقه نیست زنده بعشق * را و نمرده بقنوی من نماز کنید *
هر اول کیجه که بو حلقه عشقه دری دکلدر اولمش ایکن بنم فتوا له انک اوز بنه
نماز ایلکین (مفردات) (هر آن کسی که) هر اول کیجه که (درین حلقه) بو حلقه
(نیست) دکل (زنده) دیری (بعشق) عشقه (را و) انک اوز بنه (نمرده)
اولمش ایکن (بقنوی من) بنم فتوا له (نماز) م (کنید) ایلکین (معنای اشارتی)
هر اول کیجه که بود و عالمده با خصوص حلقه مردان خدادن عشق الهیه ایله
قلبی حی او اوب نفسی میت اولیه فتوای عشق ایله اول کیجه فی میت فرض
ایدوب انک نمازی قبلکین که اول کیجه اولزدن اول اولیدر زرا عشق
الهییه دن بی بهره در

نخست موعظه پیر مجلس این حرفست * که از مصاحب ناچس احتراز کنید *
مجلس پیرنک اول موعظه سی بوکله در که ناچس مصاحبدن احتراز ایلکین
(مفردات) (نخست) اول (موعظه) م (پیر مجلس) م (این) بو (حرفست) کله در
(از) من (مصاحب) م (ناچس) م (احتراز) م (کنید) ایلکین (معنای اشارتی)
پیران طریقتک و مرشدان حقیقتک مرید صادق لر بنه اول نصیحتی بودر که
اولیا الله بونه سالک اولوب ریاضات و مجاهدات ایله عشق الهیه دن ذوق
اولیان کیجه لر هنر قدرد هر بلر کی علوم ظاهره ده علامه عصر اولد ر دخی
راه عشقه ناچس لر و قطاع طریق اهل الله در داندن احتراز ایلکین کوسم قائل
اولان صحبت بارده لر بنه حاضر اولکین که (من لساوکه لا ایمان له) و (من لایعین له
(لا ایمان له) دینشدر

بجان دوست که غم پرده بر شاندرد * که اعتماد بر الطاف کار ساز کنید *
دوستنک بقاسی حقیچونکه غم سز پرده کری بر نماز اگر حق تعالیک لطف لر بنه
اعتماد ایدر که (مفردات) (با) قسیمه در (جان) بقا معنای در (دوست) م
(غم) م (پرده) م (بر) علی (شما) سزک (ندرد) بر نماز (کر) اگر (اعتماد)
م (بر) علی (الطاف) لطف لر (کار ساز) ایش دوز بچی مراد حق تعالی در (کنید)
ایلکین (معنای اشارتی) ای سالک راه عشق اولان قدس لر اگر نصیحت قبول ایدوب
ناچسدن احتراز ایله و صحبت تغییردن تجلی خانه سی اولان قلبی حفظ ایله و دوام
و استقامتله اتبیا و اولیا بونه اتباع واقفا ایدر که غرقه الله خبیچون دنیا و آخرت
غم سز پرده کری بر نماز و وعد کریم خدای تعالی سر بجه هیچ بریکزی مراد
اولماز اگر حق تعالیک لطف لر بنه اعتماد ایدر که

اگر طلب کند انعامی از شما حافظ * حوالش بلب باردن تراز کنید *
اگر حافظک سزدن بر انعام طلب اید آتی دلتواز بارک لبه حواله ایلکین (مفردات)

(هر آن کسی که درین خانه نیست زنده بعشق * را و نمرده بقنوی من نماز کنید)
اولماش یعنی دیری ایکن بقنوی من با حرف مصاحبت و اضافت لامیه در * هر اول کیجه که بو خانه دنیا ده عشقه
دیری اولدی یعنی بر جانانه عاشق اولدی بنم فتوا له اول کیجه اوز زنده اولماش ایکن نماز قبلک یعنی انک کی کیسه بی موندن
عد ایلکین دیکدر مصراع ثانییه روچو
مرده بازوب معنای انک اوز زنده میت
کی دین لفظه و معنای خبط صوا
ایش (نخست موعظه پیر مجلس این
حرفست * که از مصاحب ناچس احتراز
کنید) نخست اول موعظه عینک
کسرله نصیحتدر پیر و پیرک مجله
اضافتی لامیه لر در حرفدن بونده کلام
مختصر مفید مراد در که حرف بیان
مصاحب ناچس اضافتی بیانه در
* محصول بیت * پیر مجلسک اول نصیحتی
بو حرفدر یعنی مصراع ثانییک
مخونیدر که ناچس مصاحبدن احتراز
ایلکین زرا روحه صحبت ناچس عذاب
البدن (بجان دوست که غم پرده
بر شاندرد * که اعتماد بر الطاف کار
ساز کنید) بجان دوست با حرف تخصیص
و اضافت لامیه در که حرف بیان غم
مبتدا ندر فصل مستقبل خبری پرده
مفعول صریحی و بر شامه صریحی
و مجموع مصراع شرط مؤخرک جزای
مذهب اهل منطق اوزره کر حرف
شرط و مایه دی جمله شرطیه اعتماد
طبیعتی و سونکینک الطاف لطفک جعیدر
کار ساز، اضافتی لامیه در تقدیری خدای
کار ساز در کار ساز وصف ترکیدر
سازیدن ایش دوز بچی دیکدر
* محصول بیت * دوستک جانچون که
غم سز پرده کری بر نماز یعنی غم سز
ظفر بولماز اگر خدای کار سازک لطفانه
اعتماد ایلر سز یعنی هر خصوصده که
خدایه متوکل اوله سز غمدن امان بواور سز
(و کر طلب کند انعامی از شما حافظ *
حواله اش بلب باردن تراز کنید) و کر
بو شرطیه بیت سا بقده شرطیه به
مطوف قدر انعامی با حرف وحدت و ابتکیر
حواله اش شین ضمیر حافظه راجعدر

باردن تراز اضافتی بیانه در دلتواز وصف ترکیدر نوازیدن * محصول بیت * و اگر حافظ سزدن انعام طلب ایدر که آتی بار
دلتوازک لبه حواله ایلکین یعنی انعام و احسانی لب باردن آلون

(وله ایضا) (پیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد * وان راز که در دل نهفته بدر افتاد) پیرانه سر پیرک و تشنه
دیمکدر ویم مشکام معنی چهل و نه سر

۶۴۰

(اگر طلب) م (کنند) اید (انعام) م (یا) وحدتیه (از) من (شما) سز (حافظ)
م (حوالت) م (ش) ضمیر (با) لاملا به (ف) طسوداق (بار) م (دلنواز) کوکل
او خشایی (کنند) ایلکز (معنای اشارتی) ای مردان خدا اگر سزین حافظ
بر انعام طلب ایدر سه اول انعام بود که اتی حق تعالی که اراده شده حواله
ایله کزری و بزمر اراده مزی کنند و اراده شده محو ایستکه مقام حیرت
مستغرق انوار ذات الهی اولی القلین همت علیه پیور سز

وله ایضا

پیرانه سرم عشق جوانی بسر افتاد * وان راز که در دل نهفته بدر افتاد
پیرک وقتی بر جوانک عشقی بنم باشد دوشدی و اول راز که فاجده نهان ابد
طشهر دوشدی (مفردات) (پیرانه سر) پیرک وقتی (م) بنم (عشق) م (جوان)
یکت (با) وحدتیه (بسر) باشد (افتاد) دوشدی (آن راز) اول سر (در) فی
(دل) کوکل (نهفته) کیر لدم (بدر) طشهر (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی)
رأبت ربی علی صوره شاب امر د خبری سر نجه بحمد الله پیرک وقتی بر نجات
و نجات مجده و متعاقبه و ذاتی صاحبی و بذات بیعونی اضافات و قیودادن
مزه اولی محبوب حقیقی عشق بنم باشد دوشدی و اول راز که وضع خدا
ایله فاجده نهان ابد م سلطان عشق غلبه سیه طشهر دوشدی و ظاهر اولدی
از راه نظر مرغ دلم گشت هوا کیر * ای دیده نکه کن که بدام که در افتاد
کوکل قوشی نظر یولدن هوا طوینی اولدی ای دیده نظر ایله کور که کیمت دانسته
دوشدی (مفردات) (از) من (راه) پول (نظر) م (مرغ) قوش (دلم) کوکل
(گشت) اولدی (هوا کیر) محبت طوینی (ای دیده) ای کوز (نکه) نظر (کن)
ایله (بدام که) کیمت طوزا غنه (دراختاد) دوشدی (معنای اشارتی) استیذ بالله
(وجوه) یومئذ ناظره الی ربه ناظره آیت جلیله سی سر نجه جمال محبوب
حقیقی بی مشاهده ابدیله کوکل قوشی حال همت اولوب بو عالمه بصیرت قلبه
اولان نظر یولدن مشاهده ایچون هوا طوینی اولدی ای دیده نظر ایله کور که
کیمت دانسته دوشدی و نه گونه عالی محبو ک عشق افشاده اولدی (هوا الهمة
من الامان)

دردا که از آن آهوی مشکین سیه چشم * چون ناله بسی خون دلم در جگر افتاد
حیف که اول سیه چشم مشکین آهوی ناله کی چوق کوکل قاتی جگر نه دوشدی
(مفردات) (دردا که) حیف که (از) من (آن) اول (آهوی) جیران (مشکین)
سکه منسوب (سیه) م (چشم) کوز (چون) مش (ناله) کوکل (بسی) چوق
(خون) قان (دل) کوکل (میم) ضمیر (در) فی (جگر) م (افتاد) دوشدی
(معنای اشارتی) آه و حیف اول نظر در غائب و آنارو ایچ مسکه قوشانی مالده
ظاهرو باهر محبوس مانع الیدن آه که (اشد البلاء علی الاتیاء ثم الاولیاء) الخ سر نجه

راه

(از رهگذر خاک سر کوی شما بود * هر ناله که در دست نسیم مهر افتاد) رهگذر کجید مصرع اولده واقع اولان
اضافه لایمه لری در که حرف رابط صفت در دست نسیم مهر اضافت لری لایمه لری * محصول بیت * سزک
سر کوی که طیرا خاک او را غنند و کجید نند

۶۴۱

راه عشقش انواع بلایه گرفتار قلله ناله کی چوق کوکل قاتی جگر نه دوشدی
و شیوه عشق اولان جنود بلا و وفود چقا باشد

از رهگذر خاک سر کوی شما بود * هر ناله که در دست نسیم مهر افتاد

سزک سر کوی بکزن خاک کنه گذر اندیکدن ایدی هر ناله که نسیم مهر که الله دوشدی
(مفردات) (از) من (رهگذر) کجید بولی (خاک) طیراق (سر کوی) محله باشی
(شما) سز (بود) ایدی (هر) جله (ناله) کوکل (در) فی (دست) ال (نسیم
مهر) سحر بلی (افتاد) دوشدی (معنای اشارتی) آدم علیه السلام آهوی
مشکین فریت و انیسیت ایستی سبیل ناله خوش بوی آنار و حایقتر بنه نازل
اولدینی کی ای محبوب سزک دهشت آباد و پردرد و بلا و فریاد اولان راه عشق کورده
خاک ایله بکزن و محو و فنا اولغه مظهر احسان اولش بلاکش عاشق بکزه قریب
و انیسیت ایستکه اولدی ناله کی رواج طیبه نجات رجایه ایله دماغ جانری مظهر
اولنر که الله نسیم سحر که الله دوشدی و قیوضات مهر بلایه ذواق روحانیه ایرشدی

مژگان تو نایغ چه انکیر بر آورد * بس کشته دلزنده که بر بکد کر افتاد

سزک مژگان که تا که جهان طوینی تیغی قالدردی چوق زنده دل مقول عاشق که
ری بری اوزده دوشدی (مفردات) (مژگان) کبرک (نو) سن (تا) حتی (تیغ)
قلج (جهان کیر) جهان طوینی (بر) یوقارد (آورد) کتوردی (بس) چوق
(کشته) مقول (دلزنده) قلبی دبری (بر بکد کر) بری بری اوزده (افتاد) دوشدی
(معنای اشارتی) ای محبوب سزک قهر و جلالک اضف و جلالک واصل اولدی
ایچون تا که استیذ بالله (خافتلوا انکم ان کتم صادقین) تیغ چه انکیر قالدردی
و میدان عشقه قویدی چوق علومت صاحبی عاشقین صادقین عشق و شوق
ایله بلاتیرینه جان صر زنی هدف ابدوب نفس بدخواهی قتل ایستکه قلبی حیات
ابدی بولد ایچون مقول بری بری اوزده دوشدی و (افتاد) قاتونی باغات * آن
فی قنلی حیات فی حیات) سر بنه اولاشدی و شراب ادنی ایچدی

این باده که پرورد که خار خرابات * از بوی بهشتیش چنین بهر افتاد

بو باده بی کیم تربیت ابدی که میخانه نک باده فروشی انک بهشتیه منسوب لطیف
راجه سندن بوبله بهر دوشدی (مفردات) (این) بو باده (شراب) کیم
(پرورد) تربیت ابدی (خار) باده فروش (خرابات) میخانه (از) من (بوی) راجه
(بهشت) جنت (با) نسیم (ش) ضمیر (چنین) بوبله (بهر افتاد) بهستی خبر سز
دوشدی دوشمن استهلام از کار بدر (معنای اشارتی) (آن الله شرابا اعده لاولیائه
اذنشر بوا طابوا و اذاطوا طربوا و اذاطوا بوا) الخ حدیث شریفی سر نجه
بو حضرت الهلک تربیت و مهیا ابدیکی شراب ادنی معنویه که میخانه ادنیسه نک
باده فروشی بهستی خلفا الله اولان عارف بالله و مرشدان آگاه اول شراب باده اولان
رج رجایه لطیفه دن خبر سز اولدی ممکن میدر دکدر لکن بهر اولان ایچدی
عوام سزک لاند

۱۶۱

دل

هر ناله که سحر الله در بهستی نسیم مهر
سزک سر کوی بکزن خاک کنه گذر اندیکدن ایدی هر ناله که نسیم مهر که الله دوشدی
یعنی سزک محاک او جنگ طیرا غنه
او را دیغنددر هر ناله که بهی هر کوزل
قوفو که الله در حاصلی نسیم یوقدر
کوزل قوفی سزک سر کوی خاک کنه گذر
کیمکدن اسکند ابلسدر زیر سر
کوبک خای ملک و عنبر و نسیم هر نه
جنس قوفویه که او را به اول قوفوی
اکتساب ایلر (مژگان تو نایغ چه انکیر
بر آورد * بس کشته دلزنده که بر بکد کر
افتاد) تابونده ابتدای غایت ایچوندر
زمانه مذکری تیغ چه انکیر اضافتی
بستانه در جهان کیر و صف ترکیبدر
کیر یلندن جهان ملو نجی معناسنه
بر آورد قالدردی دیمکدر کشته دل زنده
اضافتی بیانیسه در کشته دن مراد
عاشق در که حرف پسان بر بکد کر بری
بری اوزرینه * محصول بیت * سزک
مژگان جهان طوینی قلی قالدردی
یعنی جهان قلی ابدی قلی ایله آهول
چوق کشته دل زنده یعنی عشق محبت
قلی حیا اولان مقول که بری بری اوزرینه
دوشدی یعنی سزک تیغ کنن چوق عاشق
هلاک اولدی (این باده که پرورد که خار
خرابات * از بوی بهشتیش چنین بهر
افتاد) این باده که پرورد یعنی باده عشق
و محبت که اعدر کیم معناسنه خار میخانه
ایله اسم قاعل خر صا بهی دیمکدر
بهستی یاسی حرف نسبت و شین ضمیر
باده به راجه در * محصول بیت * بوباده
عشق کیم تربیه ابدی که میخانه باده فروشی
آنک بهشته منسوب قوفو سندن بوبله
بهر دوشدی یعنی ایچک سزین همان
قوفو سندن بوبله مست او کار اولدی حاصلی بوبله قتال باده بی کیم تربیه ابدی بکه بوقدر سورتی وار که میخانه جیلر
قوفو سندن مست اولور بهشت لفظی بونده ایهام طریقه مذکور در

(کر جان بد همد سنک سیه اهل نکرده) باطنیت اصلی چه کند بد که افتاد) کز حرف شرط جان بد همد ک مقدم
مفعولید رو سنک فاعلی مجاز سیه اضافتی بیانیته در بد همد فصل شرط نکرده جزای اسمی تحتند مستتر سنک سیه
راجع ضمیر و خبری مقدم اهل با حرف صاحب طینت بر سنک ناک ماده جسمی اولان بالجهته درلر اما طینت مطلق بالجهته
اصلی به اضافتی بیانیته اما بونده مراد طیندن خلقت را افتاد واقع اولدی * محصول بیت * قاره طاش جان و بر سه
یعنی هر قدر سعی و کوشش ایله اهل
اولر ز را خلقت اصلیه نیجه ایلسون
بد که هر واقع اولدی یعنی بر شئت خلقت
اصلیسی بر اما ز اودا قد فصره اول سعی
و کوشش ایله ابو اولق احتمالی یوق
مصراع اولک مناسنی اگر حق تعالی
حضرتی سنک سیاهه جان و بر اهل اولر
بو وجه دخی جائزدر اگر سنک سیاهه
جان و بر اهل اولر دین ایکی توحید بیندن
بله سنک سیاهه اظهار انباش و مصراع
ثانیته معنا سنک خلقت اصلی سن
تلسون که بد اصل واقع اولدی دین
بد اصلق ککو سترش (بس نجر به
کردیم در بن دبره کافات * بادر کشان
هر که در افتاد بر افتاد) مکافات مفاصله
پایندن مصدر در جزا و مواضع مناسنه در
مکافاتن مراد دینار و اضافت لامیه در
افتاد بونده جدال و نزاع ابلدی دیگر
بر افتاد بقلدی و دوشدی و اولدی دیگر
* محصول بیت * چوق نجر به ابلد ک
بود نیاده که هر کیسه که باده عشق و محبت
نوش ایلین عشاقله عداوت و خصومت
ایلسدی اول کیسه بیفادی و اولدی
یعنی عشاقه عداوت اوزره اولان فلاح
بو ایوب اهلاک اولدی دیگر مصراع
ثانیته مناسنی درد کشار ابله هر کیسه
دوشدی یوقاری دوشدی دین مذکور
تحقیق اکلامد بیندن قتی الحق دوشدی
(هم درد دلی عافیت راه بکیرد * زین
آتش دلسوز که در خشک و تر افتاد)
هم بر افتاده می تپدر درد دلی اضافتی
لامیه در و با حرف وحدت و با تکبیر در
عافیتش شین ضمیر رافتا دک فاعله
راجع ضمیر در زین آتش دلسوز یعنی
عشاقک کوکلی آتشدن در حرف صله
خشک قوری و تر باش * محصول بیت *

﴿ کر جان بد همد سنک سیه اهل نکرده * باطنیت اصلی چه کند بد که افتاد ﴾

اگر حضرت الله سنک سیاهه جان و بر اهل اولر طینت اصلیه تلسون که
بد که دوشدی (مفردات) (کر) اگر (جان) م (دهد) و بره فاعلی خدا در
(سنک) طاش (سیه) م (اهل) م (نکرده) اولر (با) للایسه (طینت اصلی) خاکدر
یامایه از لدر (چه کند) نه ابلر (بد که) جوهر فیج (افتاد) دوشدی (معنای
اشارقی) (فصل من قبل فی الازل ورد من رد فی الازل) خبری سر نیجه حق سبحانه
و تعالی اگر سنک سیاهه جان و بر سه اصل و با قوت اولدینی کی ازاده محجوب و بی
بهره اولوب قلبی حالا کالجهان اواشد قوه اولش عوام سنگدلان ریج رجانبه دن
ولذات روحانیه دن خبردار اوله من ز بر کنوده عشق الهیه و معرفت ربانیه به
استمداد اولیان کیسه طینت آدمین خلق اوافله یا خود روح حیوانیه ابله حی
اوله صدهزار ریاضات و مجاهدات دخی آتش اولسه آهن بد که هر میقل قول
ایغزو قابل فیض اوله من با خصوص منکر اهل الله اصلا فلاح بوله من

﴿ بس نجر به کردیم در بن دبره کافات * بادر کشان هر که در افتاد بر افتاد ﴾

بود بر مکافات اولان دنیا ده چوق نجر به ابلد که هر کیسه شراک طور تپدی
چکیجه لار خصوصه دوشدی هلاک دوشدی (مفردات) (بس) چوق (نجر به) م
(کردیم) ابلدک (در) فی (ان) بو (دیر) کابسا (مکافات) اجر (با) للایسه
(درد کشان) طوری چکیجه (هر که) هر کیسه (در افتاد) خصوصه دوشدی
(بر افتاد) هلاک دوشدی (معنای اشارقی) بواجر و ثواب و رفع حجاب و وصالت
رب الارباب تحصیل اولنه حق دینیه بزحوق نجر به ابلدک و نیجه خبر صادق ابله
یلدک که حق تعالی بر قوی رسوای و هلاک ابلدی تا که انبیا و اولیادن بر مرد خداک
قلبی انجمند کجه هر کیسه درد و بلای عشقه و جفای خفته حول اولان مرد خدایه
خصوصه دوشدی البته او کیسه هلاک دوشدی

﴿ هم درد دلی عافیتش راه بکیرد * این آتش دلسوز که در خشک و تر افتاد ﴾

هر بدل دردی عافیت ابلدی طوتار بو کوکل با فحی آتش که خشک و تر دوشدی
(مفردات) (هم) دخی (درد) م (دل) کسوکل (با) وحدتیه (عافیت) م (ش)
ضمیر (راه) بول (بکیرد) طوتار (این) بو (آتش) م (دلسوز) کوکل با فحی (در) فی
(خشک) قوری (تر) باش (افتاد) دوشدی (معنای اشارقی) و هم اول
بر مرد خداک درد دلی و انجمنی عافیت اول خصوصه و عداوت ایدن کیسه سنک
خدایه و اصل اوله حق بولی طوتار و کندوسنی ضلالت دوشوروب اتی عری قلب ابله
هلاک ایدر ز بر مرد خداک قلبنک آتشی و دردی بر آتش دلسوز در که عوام
و خواصی با قوت مجرور و فاعلی بکیرد

﴿ فریاد که بازیری آن مرغ سخن سنج * بنادر زدن راه و بدم خطر افتاد ﴾

فریاد که زیر کاکله اول سخن طاریجی مرغ ظن ابلدی بولی آوردی و خطر طوزاغت

﴿ دوشدی ﴾

عشاقه عداوت اوزره اولان سور چوب دوشد بکندن خبری هم عافیت ابلدی بر بودک اغریسی بولی طوتار بو دلسوز
آتشدن که خشک و تر دوشدی خشکدن مراد صدود رانی آتش بقار و تریدن مراد دوس ستر که ابلک حرارت عشق
و محبتی از تر (فریاد که بازیری آن مرغ سخن سنج * بنادر زدن راه و بدم خطر افتاد) فریاد خفا که حرف بیان با معنی
مناسنه در زیری با حرف مصدر مرغ سخن سنج اضافتی بیانیته در سخن سنج وصف ترکیدن سنجیدن سوز طاریجی دیگر
یعنی حکم تکبیر مرغ قافیه سنج دیر زنده ایدیمی مناسنه بنادر ظن مناسنه در زدن سخن سنج یعنی جهندن راه غیبه در

راهش زدن قدرند * آن مرغ مبتدای اول بنادر زدن راه خبر ثانی و بوجه خبر مبتدای اول و او حرف عطف
بدم خطر با حرف صله دام خطر اضافتی بیانیته در خطر افتاد موده قریب اولغه درلر اما بونک کی برلر هلاکک مناسنه
مستحضر * محصول بیت * حیف که بوقدر ز کاوزر کسلکه بنم مرغ سخن سنج کی کوکلک بنادر بولی آوردی و دام
خطره دوشدی یعنی وصال جاتانه مالک اولورم بنادر بولی آوردی و دام خطر عشقه دوشدی حاصلی وصال جاتانه
مالک اولق ظنیه عاشقی اوادی و دام
بلا به دوشدی (حافظ که سر زلف
بشان دست کش بود * بس طرفه
حریفست کش اکنون بسر افتاد)
که حرف رابطه صفت سر زلف نشان
اضافتری لامیه در در دست کش وصف
ترکیدن کشیدن نشان بدیجی به درلر مثلا
کوزلری بدن کیسه دست کش و آتلی
بدن کیسه چیت کش درلر هر پیسه
فاند درلر طرفه عجب دیگر ر حرف
لغته * بیانیته یعنی صفتش دیگر ر
اما اصطلاحده باده صاحب درلر کش
کاف مفتوح و مکسر و اوفتی جا زدن
و شین ضمیر حافظه راجه در بسر
افتاد دپسی اوزرینه دوشدی دیگر ر
* محصول بیت * حافظ که محبوبلر زانی
اوچی ابلد کیسی ایدی زیاد * عجب
حریفدر که شیمی دپسی اوزرینه
دوشدی یعنی اولان منظم احوال
و صاحب سر و سامان ایدی اما شادی
برایشان حال و مضطرب البال اولدی
دست لفظی کشش افزنده مضاعف
و کشش جذبه مناسنه اسم مصدر در
دین عجب خوب تصرف مالک ایش
عفا الله عنه مصراع ثانیته مناسنی اس
عجب حریفدر که اول شدی باشه
دوشدی دین مصراع ثبوت معنای
عجب دوشوروش (وله ایضا) (کرمن
از باغ تو یک میوه بچینم چه شود *
پیش بانی بچراغ تو بینم چه شود) باغ تو
اضافتی لامیه در تقدیر کلام از باغ حسن
تو یک میوه بونده میوه بوسه دن کتابندر
بچینم با حرف تاکید و چینم فعل مضارع
نفس منکام درم و دیو شرم مناسنه در
بانی با حرف تنکیر بچراغ تو با حرف سبب
چراغ شمع فتنه سنده اولان پاره آتشی
درلر توبه اضافتی لامیه در بینم با حرف

﴿ ۶۴ ﴾

دوشدی (مفردات) (فریاد) حیف (بازیری) عافیت (آن) اول (مرغ) فوش
(سخن سنج) سوز طاریجی و صولجی (بنادر) ظن (زد) آوردی (ش) ضمیر
(راه) بول (با) للایسه (دام) طوزانی (خطر) م (افتاد) دوشدی (معنای اشارقی)
فریاد و فغان شول قلب مضطرب الندن که فصل معاشک غروریه و حادثه واقفکار
تعلقات عاشقانه (ان القنن لا یفنی من الحق شیاً) سر نیجه مرادن خدایه سوه ظن
انک بولی آوردی وانی در او خطرله و مهالکله القابلدی

﴿ حافظ که سر زلفشان دست کش بود * بس طرفه حریفست کش اکنون بسر افتاد ﴾

حافظ که محبوبلر زانی اوچی انک دست کشی ایدی زیاد * عجب حریفدر که شیمی
اول باشی اوزره دوشدی (مفردات) (حافظ که) م (سر) اوج (زاف) م
(بشان) محبوبلر (دست کش) ال چکیجه (ش) ضمیر (بود) ایدی (بس) چوق
(طرفه) عجب (حریف) مصاحب (است) در (ش) ضمیر (اکنون) شیمی (بسر)
باشی اوزره دوشدی (معنای اشارقی) مظاهر اسماء الله اولان محبوبان
خدانک خلق عظیملری و شفقت خلق الله اوچندن اولان کرم عظیملری حافظک
دست کشی و معین و ناصری ایدی اول اهل کرمکرمت جانتزالی بر کانه شیمی
حافظک مریدی و زیاده عجب حریف حریفی بحمد الله فیض بلا واسطه خدا و فضل لدنیه
ماشطه بی حرف و نداد که بد قدرت نقاش از لیدن حافظک باشی اوزره دوشدی

﴿ وله ایضا ﴾

﴿ کرمن از باغ تو یک میوه بچینم چه شود * پیش بانی بچراغ تو بینم چه شود ﴾

اگر بن سنک باغکدن بر میوه درم نه او اور باغم او کتی سنک چراغکدن کورم نه او اور
(مفردات) (کر) اگر (من) بن (از) من (باغ) م (تو) سن (یک) بر (میوه) م
(بچینم) دیو شیم (چه) نه (شود) او اور (پیش بانی) باغم او کتی (با) للایسه
(چراغ) م (تو) سن (بینم) کورم (چه شود) نه او اور (معنای اشارقی) بی ذات
بچوننه قلب ان فی مرات و سر لا موجد الا الله حکمیجه وحدت وجود حقیقه سنک
ظاهره شمه مظهر انوار تجلیات قلبی کرم بلا عت اولان الهه و لطیف و رحیم
کر مکدن سنک باغ اسرار وحدتکدن بر فیض افسد سک و بر انوار تجلیات ذات
مقد سک میوه سنکدن بر میوه درم نه او اور استغذ بالله (فی مقدمه صدق عند ملک
مقددر) مر اجهت پایه پایه کرمکه عروج ایدر مکملک الله خطا و خطردن حفظ
ایچون هر بر پایه ده باغم او کتی سنک چراغکدن و آن اولان اطیفته انوار ذات ابله
وعون و عنایتکله کورم نه اولور

﴿ یارب ایدر کشف سایه آن سرو بلند * کرمن سوخته یکدم بنشینم چه شود ﴾

یارب اول سرو بلندک معانیت و محافظه سایه می حولیستد اگر بن باغش بر نفس
او کورم نه اولور (مفردات) (یارب) م (ایدر) فی (کشف) عون و حفظ و حول
مناسنه (سایه) کوکلک (آن) اول (سرو) م (بلند) بو کک (کر) اگر (من)

تأکید * محصول بیت * اگر بن سنک باغ جا لکدن بر میوه اسم نه اولور یعنی سگانه نقصان کاور دیگر سنک ضیاک
سبیله اینی او کتی یعنی کندی باغم او کتی کورم سم نه اولور یعنی سنک جالک ضیا سبیله مستغنی اولسم نه اولور حاصلی
سنک کوزلکندن بهر مند و متع اولسم نه اولور (یارب ایدر کشف سایه آن سرو بلند * کرمن سوخته یکدم بنشینم
چه شود) سایه آن سرو بلند اضافتری لامیه و بیانیته در من سوخته بیانیته * محصول بیت * عجا اول سرو و بلندک

بن (سوخته) یاغش (یکدم) بر نفس (بشتم) اوتورم (چه شود) نه اولور
(معنای اشارتی) ای بنم کریم ورحیم ریم اول علی الاعلی اولان ذات مقدسک
سایه سی مثابه سنده اولان ارفیقش و انوار ذلک مساوت و محافظه سی جوابنده
اگر بن سوخته دل بو بر نفس مقداری عرده محض الطاف و احسانکله سکا واصل
اولجه سنک عصمتکده اوتورم نه اولور که (المصوم من عصمه الله) بپورشد اگر
فیض بلا واسطه به لایق دکل ایسم ظل الله فی العالم فیلدیفک غیب و حضر اولان
اولیا و اقطابلرک و عزیرا حبابلرک سایه جابه سنده فیلک نه اولور

آخرای خاتم جشید همایون آثار * گرفتد عکس نور لعل نکیم چه شود *
آخرای اثری مبارک جشید خاتمی اگر بنم لعل نکیم اوزره سنک عکسک دوشده
نه اولور (مفردات) (آخر) م (ای) ندا (خاتم) م (جشید) م (پادشاه) م (بشید)
(همایون) مبارک (آثار) اثر (کر) (کرد) دوشده (عکس) م (نور) سن
(بر) علی (لعل) م (نکیم) بوزک قاشی (میم) ضمیر (چه شود) نه اولور (معنای
اشارتی) آخرای ارهاصات و مہجرات بی فہائیات الہ (کا لبحار ماو اشد قوۃ)
اولان بی حد مرده داری (افق شرح الله صدره الاسلام فهو علی نور من ربه)
آیت جلیله سی سرچہ احیاء و انوار الہیہ الہ منشرح وینا قلبی بلکہ مظاهر
اسماء الله اولان وجود ماله باعث اولیجی همایون آثار و حبیب مختار پادشاه حقیقی
اولان حضرت الہیک خلیفۃ الله حقیقی وادی فی السر و العلانیۃ خاتم النبیین
ورجۃ للعالمین فیلدینی عین نور ذات حق و رحمت مہدات فیاض مطلق شہدم
و رسول و ابی جہانده امیدم اوف ورحیم اولان افندم کرما و شفقت خصوصه سن
بو عاجز و پر قصور اتلرکی سایه مر جتکده حفظ ایدوب اگر بزم لعل نکیم کی
محمد رسول الله الہ منقش و ثابت و مزین قابو مشتاقه من اوزره سنک نه نور ذات الله
اولان اتوار محمدیہ ذاتیک عکسک دوشده و بی (نور هم یسی بین بدیہم و بایمانہم)
زمره سندن قیاسه نه اولور افندم معنا الله نور جلاله صلی الله تعالی علیہ وسلم

زاهد شهرچوہر ملک و شہنہ کزید * من اگر مہر نکاری بکزنم چه شود *
شہرک زاهدی چونکہ پادشاہک و صواباشک محبتی اختیار ایلدی بن اگر دابرک
محبتی اختیار ایدم نه اولور (مفردات) (زاهد) م (شہر) م (چو) چونکہ
(مہر) محبت (ملک) پادشاہ (شہنہ) صواباشی (کزید) اختیار ایلدی (من)
بن (اگر) م (مہر) محبت (نکار) محبوب (با) وحدتیہ (بکزنم) اختیار ایدم
(چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) شہرک صورت اوغریسی اولان زاهد
و واعظی ظاہر پرست مرآت و مشرکری حضرت الہیک و حضرت رسول
محبتی ترک ایدوب (الایمان لمن لا محبۃ لہ) حدیث شریف سرچہ ذوق ایمانندن
محروم اولدقاری ایچون مال و مناصب امیدلہ مقسم اوزاقی زعم ایدرک پادشاہ
صورتک و صواباشک محبتی اختیار ایلوب باب حقدن و ناجنار اولدبار

سایه سی صغنه جغنه اگر بن سوخته دل
بر سافت اوتور سم نه اولور یعنی ال
اورم اول جانانک وصالی بناھندہ بر نفس
آرام و قرار ایلسم نه لازم کاور (آخرای
خاتم جشید همایون آثار * گرفتد عکس
نور لعل نکیم چه شود) آخر بونده
نکیم کلام ایچون کلشدر خاتم جشید
اضافتی لامبدر و همایون آثار اضافت
بیانیہ در همایون آثار وصف ترکیبدر
همایون مبارک و آثار اثرک جعیدر نشانلر
دیگدر خاتم جشیددن بونده مراد دھان
جاناندر کھانندن مبارک آثار الفاظ و کلمات
صادر او اولر لعل نکیمدن مراد کولیدر
* محصول بیت * ای مبارک آثار خاتم
جشید اگر سنک عکسک بزم لعل
نکیمز دوشرسه نه اولور یعنی عکس
سنک همایون آثار و الفاظ و کلمات عکسی
و پرتوی بنم خون آکو ذ قلب حزینہ
دو شوب سرور ایدرسه نه اولور حاصلی
شیرین تکام ایدوب دل محزونہ سرور
و برک سکانفسان کلز (زاهد شهرچو
مہر ملک و شہنہ کزید * من اگر مہر
نکاری بکزنم چه شود) مہر ملک اضافتی
مصدرک و مفعولہ اضافتدر و او حرف
عطاف و شہنہ ملکہ معطوف کزید
فعل ماضی مفرد فاعل اختیار ایلدی
دیگدر مہر نکار اضافتیہ مصدرک
مفعولہ اضافتدر و یا حرف وحدت
بکزنم یا حرف استقبال کزنم فعل مضارع
مفرد متکلم اختیار ایدرسم * محصول بیت *
زاهد چونکہ ملک و شہنہ محبتی اختیار
ایلدی یعنی اتلر محبت ایدوب ملازمت
ایدرا اگر بن بر نکارک مہر و محبتی اختیار
ایدرسم نه لازم کاور

بحمد الله من بی دل (قل ان کنتم تحبون الله فاتبعونی بحبکم الله) آیت کریمه سی
سرچہ محبتی عین محبة الله اولان بر بی نظیر محبوب خدائک محبتی اختیار ایدم نه اولور
اول ظاهر بر سنلر زعمه آتک عشق یوانده جانم فدا ایدم نه اولور

عقل از خانه بدر رفت و کرمی اینست * دیدم از پیش که در خانه دینم چه شود *
عقل خانه دن طشره کندی و اگر شراب بوائسه اولدن کوردم که دینم خانه سنده
نه اولور (مفردات) (عقل) بنم عقل (از) من (خانه) م (بدر) طشره (رفت)
کندی (می) شراب (اینست) بوائسه (دیدم) کوردم (از) من (پیش) اول
(در) فی (خانه) م (دینم) بنم دینم (چه شود) نه اولور (معنای اشارتی)
اول محبوب حقیقیک عشقی و محبتی غلبه سیله جذبہ رحمان بنشوب عقل دائره
عقلدن طشره کیدوب چاموره دوشمش حیوان کبی مہجور و سرگردان قالدی
و کولک دخی محبوندن غریبدن منقطع اولدی اگر نشسته شراب عشق بوائسه
کرفار اولمازدن اول کوردم که دینم خانه سنده نه اولور کفر و بدینن عاری همان
انجیق درد الہی بولور

صرف شد عمر کرائیہ بمشوقہ وی * نالزائم که بیش آید از بنم چه شود *
آغر بهالو عمر مشوقہ و بید صرف اولدی عجب اندن بنم او کومد کیم کاور
بوندن بکانه اولور (مفردات) (صرف) م (شد) اولدی (عمر) م (کرائیہ)
آغر بهالو (با) للملابسہ (مشوقہ) م (می) شراب (تا) عجب (ازان) ندن
(م) بنم (که) کیم (پیش) او کومد (آید) کلسه (از بن) بوندن (م) بکا
(چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) بحمد الله جیع قطع مرا تب و قربت کاملہ
الی الله کند وسیله کتب و تحصیل اولکہ جق عمر کرائیہ مشوق مشوق حقیقیک و شراب
عشق الہیک نک بولہ صرف اولدی عجب اول کرم صاحبک ازینسہ اول مشوق
طرفندن بزی ارشاد و وصات الی الله الہ دلش دانتک ایچون طیب الہیدن او کومز
کیم کاور و بومسا هدہ اتوار جمال الله الہ مہجور و سرگردان قلبی شراب
عشق الہیدن بکانه حاصل اولور همان امیدم فضل الہیدر

خواجہ دانست که من عاشقم و هیچ نہ گفت * حافظ از بنم بداند که چنیم چه شود *
خواجہ بیلد بکه بن عاشقم و هیچ دیدی اگر حافظ دخی سیله که بولیم نه اولور
(مفردات) (خواجہ) افندی (دانست) بیلدی (من) بن (عاشقم) م (هیچ)
قطعا (نکفت) سولیدی (حافظ) م (ار) اگر (نیز) دخی (بداند) که (بیلد) که
(چنیم) بولیم (چه شود) نه اولور (معنای اشارتی) مرشد طریقت و خواجہ
حقیقت عالم الخیب و التها ده اولان حق تعالیک بیلدر سیله بنم نهاسدمده وضع
الہی اولان عشقی و بن کرم حق الہ عاشق الله اولدیم بیلدی دینی غرور و عجب
نفسانیدن حافظ ایچون بکا هیچ دیدی اگر حافظ دخی بوحال اوزره او ایغنی
و مظهر عطاء الله ازلی اولد یعنی بیلد که بولیم عصمت خدا اواد جہه نه ضرر

(عقل از خانه بدر رفت و اگر می اینست
دیدم از پیش که در خانه دینم چه شود)
از خانه یعنی خانه تن و پاخانه سر دیگدر
و او حرف حال محصول بیت * عقل خانه تن
و سردن طشره کندی اگر شراب بوائسه
یعنی شراب بوائیکم کبی ایسه ایلریدن
کوردم که خانه دینده نه اولور در حاصلی
شراب عشق بئی اولدن لایق اولدی
اس معلوم اولدیکه دل و دینم خانه سنده
عاقبت نه اولور در یعنی غفلدن آرد یعنی کبی
دل و دینم دندہ آبر (صرف شد عمر
کرائیہ بمشوقہ وی * نالزائم چه به پیش
آید و بنم چه شود) عمر کرائیہ اضافتی
بیانیہ در کرائیہ آغر بهالو عمر دیگدر
تا بوند عجب دیگدر آن اسم اشارتدر
مشوقه و بن اسم اشارتدر مبد
* محصول بیت * بنم آغر بهالو عمر مشوق
و بید صرف اولدی یعنی می و محبوب
هواسنده یکدی عجب دلبردن او کومز
کلیمردر و باده دن بکانه حال او ایدرسر
یعنی بوندن نه نتیجه حاصل اوله جقدر
(خواجہ دانست که من عاشقم و هیچ
نکفت * حافظ از بنم بداند که چنیم چه
شود) خواجہ دن بوند مراد وزیر اعظمدر
* محصول بیت * خواجہ بیلدیکه بن عاشقم
و هیچ نشہ دیدی یعنی سکوت ایدوب
طنیندی حافظده بیلور سه که بویابیم
نه اولور یعنی وزیر یا بوب طنینجسه
حافظ بیلور سه نه پروا (وله ایضا)

اولور عصمتا الله من سرور انفسنا وميثاقنا انا آمين يا حبيب السائلين

وله ايضا

دلایبوز که سوز تو کارها بکند نیازیم شی دفع صد بلا بکند

ای کوکل یان که سنک یا مقلک ابشار ایلر بر نصف الیل نیازی یوز بلایی دفع ایلر (مفردات) (دلا) ای کوکل (بوز) یان (سوز تو) سنک یا مقلک (کارها) ابشار (بکند) ایلر (نیازی) م (نیم) یارم (شب) کجه (یا) وحدتیه (دفع) م (صد) یوز (بلا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) ای عالی همت اولوب طالع الله اولان کوکل (العشق تارقی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) سر نجه آتش عشق الهیه الله باب زرا سنک درد و جذب به رحمان الله بر نفس یا مقلک زاهد خشک الی بیل غفلت اله اولان عبادتدن زیاده ابشار ایلر خصوص الیل اهله جنت اذنی اولان بر نصف الیل نیازی و کوز یاشله و جگر آتشله اولان بر لذت سناجانی صدهزار بلایی دفع و جان یاردن بجایی رفع ایلر

اعتباری چهره عاشقانه بکش که یک کرشمه تلافی صد جفا بکند

پری یوز او محبو یک عتایی عاشقانه چک زرا بر ناز ایلر یوز جفاک تدارکن و عوضن ایلر (مفردات) (عتاب) درد و بلا (بار) م (پری چهره) کوزل یوز او (عاشقانه) هفت و یاقوت معنانه در (بکش) چک (که) زرا (یک کرشمه) بر ناز (تلافی) تدارک و عوض (صد) یوز (جفا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) ای کوکل اول ذات بجزئی نظر و ادراکدن غائب و حجاب عز و کبر یاده دستور اولان محبوب حقیقتیک درد و بلا سنی و مایه سعادت ابدی اولان قهر و عتایی جان و دل ایلر و عشق و محبت ایلر عاشقه لایق او اور جبینده چک و تحمل ایلر و فرحناک اولکه اول محبوب کرشدن بر ناز ایلر و بر نظر عتایی یوز جفاک عوضن بر آنده ایلر

ز ملک ناملکونش حساب بردارند هر آنکه خدمت جام جهان نمای بکند

ملکدن ملکوته دکن اکه بجایی رفع ایلر هر اول کیمه که جام جهان نمای خدمت ایلر (مفردات) (ز) من (ملک) عالم ملک (تا) دلا (ملکوت) عالم ملکوت یعنی عالم اجسام و عالم ارواح (ش) ضمیر (حجاب) م (بردارند) یوقاری طوتارز (هر آنکه) هر اول کیمه که (خدمت) م (جام) قدح (جهان نما) جهان کوستریمی (بکند) ایلر (معنای اشارتی) استمده بالله (و علم آدم الاسماء کلهها) آیت کریمه می سر نجه اسرار و خواص عالم اجسام و جسامت یکندن و اسرار و احوال عالم ارواح و روحانیتدن بجایی رفع ایلر کاهی طلیها کوسترز هر اول کیمه به که مظهر تجلیات اسماء الله اولقه خلیفه الله فی الارض اولان بصیرت صاحبی ارباب قلوبه که اخلاص و جهی اوزره خدمت ایلر

طیب عشق مسیحا دست و مشق لیك جو درد در تو بیند کرا دوا بکند

عشق طیبی عیبی نفس و مشق قدر لکن چونکه سنده درد کوریه کیمه علاج ایلر

(مفردات)

(مفردات) (طیب عشق) م (مسیحا) صبی علیه السلام (دم) نفس (است) در (مشق) م (لیك) لکن (جو) چونکه (درد) م (درو) سنده (نبیند) کوریه (کرا) کیمه (دوا) علاج (بکند) ایلر (معنای اشارتی) استعید بالله (دبرئ الاکله والارص و احی الموتی) آیت جلیله سی سر نجه طیب عشق الهی اولان امر شد کامل صاحب بصیرت صدهزار مرده دلا احیا اید بجی بر عیبی نفس و خلق عظیم محمدی اوزره جمیع ناسه مشق و رحیمدر لکن طابع و مخلص اولان درد اهله شفق و شفاعتی زیاده در که انلر سوخته در و نلر دریده که بکادرمان ایتمکدی چونکه سنده درد کوریه کیمه علاج ایلر مقام نبوتدن ماعداده جمیع اولیاء کلین بویه در معنای الله بیر کانهم

تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار کدرم اگر نکند مدعی خدا بکند

سن ابشکی کند و خدا که تفویض ایلر و قلابی خوش طوت زرا اگر مدعی رحیم ایلر خدای تعالی حضرتی رحیم ایلر (مفردات) (تو) سن (با خدای خود) کند و خدا که (انداز) آت (کار) ابشکی (دل) کوکل (خوش) م (دار) طوت (که) زرا (رحم) م (اگر) م (نکند) ایلر (مدعی) دعوی کاذب اید بجی (خدا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) چونکه درد عشقه و سوخته جانلق ایلر طیب الهی اولان مرشد کاملک خد متبه موفق اولدک مرشد ظاهر ا و باطن ا تسلیم اولوب همان ابشکی حضرت الله تفویض ایلر و درست اعتقاد ایلر قلبی خوش طوت و محو وجود ایدوب قانی فی الله بولن طومغه نفس بد کامی خور و ذلیل ایلر اگر مدعی سکا رحیم الهیه خدای تعالی رحیم ایلر زرا رحمت خدا عاجز و در ماندلر ایچوندلر و بویوده پستلک عین ارتقادر

ز تحت خفته ملولم بود که بیداری بوقت فائحه صبح یک دعا بکند

او بوش بختمدن ملولم اوله که بر بیدار صبح فائحه می وقتنده بر دعا ایلر (مفردات) (ز) من (تحت) دولت (خفته) او بوش (ملولم) م (بود که) اوله که (بیداری) بر او بانی (با) للابسه (وقت فائحه) م (صبح) م (یک) بر (دعا) م (بکند) ایلر (معنای اشارتی) کرچه بیون الله راه عشقه خور و ذلیل و درمانده اولدق اما هنوز کمال معرفت و بلا حجاب مشاهده جلال الله ایلر اولان دولت وصلت بولمندی بو جهندن او بوش بختمدن ملولم اوله که نازنین خدادن بر بیدار و مقبول کرد کار کندوبه فیض و انکشاف زیاده ظهور ایلدیکی سر کاهده و صبح فائحه سی وقتنده کرشدن یزه همت و بر دعا ایلر

بسوخت حافظ و بوی زلف یارنبرد مکر دلالت این دولت صبا بکند

حافظ یادی و یارک زلفندن بر بوی ایلندی مکر باد صبا بی بودونه دلالت ایلر (مفردات) (بسوخت) باندی (حافظ) م (بوی) بر قوقو (ز) من (زلف یار) م (نبرد) ایلندی (مکر دلالت) م (این) بو (دولت) م (ش) ضمیر (صبا) م

(تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار کدرم اگر نکند مدعی خدا بکند) انداز لغتده آت دیمکدر اما بوتده اصمرله دیمکدر محصول بیت سن کندی ابشکی الله اصمرله یعنی کندی خالفکه تسایم ایلر که اگر مدعی سکا رحیم ایلر سه خدا ایلر یعنی هر کیمه که الله مشوکل اولوب ابشکی اکا اصمرله خدا انک ابشکه کافیدر (ز تحت خفته ملولم بود که بیداری بوقت فائحه صبح یک دعا بکند) بیداری با حرف وحدت فائحه بونده ابتدا معنانه در صبحه اضافتی لامیدر محصول بیت خفته بختمدن ملول و بوضو ورم اوله که بر بیدار دل یعنی اصحاب فلو بدن بر کیمه ابتدای صبا حده بنم ایچون بر دعا ایلر ابتدای صبی تعیین انکچوندلر که اول وقتنده دعا مقبول اولور تحت خفته بی تحت بدله تفسیر اباین بدبخت تحت خفته بی بطز امش (بسوخت حافظ و بوی زلف یارنبرد) مکر دلالت این دولت صبا بکند) واو حرف حال بوی با حرف وحدت دلالت این دولت اضافتی مصدرک معنانه اضافتی در شین ضمیر حافظه راجعدر محصول بیت حافظ یادی حالو که یارک زلفندن بر قوقو ایلندی یعنی بر قوقو ایلدی مکر بودولته آک صبا دلالت ایلر یعنی زلف یاردن بر قوقو مکر باد صبا کتوره حافظه بو خسه مخروم فالور بودولندن

(دلایبوز که سوز تو کارها بکند نیازیم شی دفع صد بلا بکند) نیم شی بایی حرف لبندر حرف وحدت طوتان ظن فاسد ایلدی دفع صد بلا اضافتی مصدرک معنانه اضافتی در محصول بیت ای کوکل یان که سنک یا مقلک ابشار ایلر یعنی عجب تأثیرات اظهار ایلر در دون یار بستی نیازی ده یوز بلایی دفع ایلر یعنی سوز و کدازدن خالی اوله که هر نه مقصود ایلر و در صد حاصل اوله و یوز بلا بیده دفع ایلر (عتاب یار پری چهره عاشقانه بکش که یک کرشمه تلافی صد جفا بکند) عتاب یار پری چهره اضافتی لایه و بیانه در عتاب آزارانه دیر کرشمه کوزله و فاشله اشارته دیر اما بونک کبی برلده نازدن صبارتدر تلافی مصدردر تساهل یازدن تدارک معنانه محصول بیت کوکله خطاب ایدوب یور یار پری چهره تک عتایی عاشقانه چک ای کوکل زرا بر ناز یوز جفاک تدارک ایلر یعنی یار سکا بر کرشمه ایلر سه یوز جفا سنی اودر (ز ملک ناملکونش حساب بردارند هر آنکه خدمت جام جهان نمای بکند) ملکدن مراد دنیا در و ملکوتدن عالم علویدر شین ضمیر مصراع ثانیه که به راجعدر جام جهان نمادن بونده مراد قلب عاشق قدر محصول بیت عالم ملکدن عالم ملکوته دکن بجایی قالدیرلر هر اول کیمه که قلب عاشقه خدمت ایلر یعنی عشاق دلتسته لک قلوب شه رعایت اوزره اوله نک دنیاچه بجایی و ارایسه رفع ایدوب وصال جانانی مبر ایلر (طیب عشق مسیحا دست و مشق لیك جو درد در تو بیند کرا دوا بکند) طیب عشق اضافتی بیانه مسیحا دم عیبی نفسی یعنی احیای موتی ایلر محصول بیت عشق طیبی عیبی نفسی و مشق قدر اما چونکه سنده درد کوریه کیمه علاج ایلر یعنی درد کدر کادوا اوله درد اولیجه دوا به معنی ضایعدر

(ز فکر تفرقه باز آید ناشوی مجموع * بحکم آن که چو شد اهرمن سرش آمد) فکر تفرقه اضافتی بیایه در تفرقه مصدر در

۶۵۰

طریقت و نامحرّم اصرار شریعت کلدی حضرت مولاناقدس سره گفت
هر کر اصرار دین آموختند * مهر کردندش دهانش دوختند *

ز فکر تفرقه باز آید ناشوی مجموع * بحکم آنکه چو شد اهرمن سرش آمد *
پراکنده وجدانی فکرن در فارغ اول تا مجموع اوله سن اول سبیل که چونکه
دیو کیندی ملک کلدی (مفردات) (ز) من (فکر) م (تفرقه) آریاق (باز) کبرو
(آی) کل (نا) حتی (شوی) اوله سن (مجموع) م (بحکم آنکه) اوله سبیل که
(چو) چونکه (شد) کیندی (اهرم) شیطار (سروش) ملک (آمد) کلدی
(معنای اشارتی) ماضیه بکن معاصیر و تفرقه اثرات ایدیه جنگ احوال پریشان
و انزال خوفی فکرن و یکدمش کاهمی آکوب آغاق اندیشه سندن و مستقبله
کله جنگ پریشانلق و خوف و عذاب و عقاب ایل اولان جدا شدن دخی فکرو اندیشه
ایستادن فارغ اول ماضی و مستقبلی ترک ایدوب اولدیفک حالتی مراف و محاف
اولوب رحمت واسعه حضرت الهی ملاحظه ایل بر آن توجه الی الاهدن و حضور
باریده اولان لذات روحانی و انبیت جناب حقن بر نفس فلبکی جدا ایتمه
و محبوب اولفده سعی ایدیه سن ناجیه قنب تحصیل ایدیه سن اول سبیل که چونکه
بو حضور داعیه (قداسم شیطانی) حدیث شریعی سرینجه نصرف شیطانیه کیندی
واللهامات ملک ملهمه آنک بر بنه کلدی زیر اجهت قلب کرم خدا ایل
واعانه ملک ایل در

چو بگویم معنی خوش بیا باده ناب * که زاهد از بر مارت وی فروش آمد *
سکا بر اطفاف سوز و سوزیدیم صافی شراب کنور که زاهد بزم قنیز کنوری و میفروش
کلدی (مفردات) (بگویم) سو بایم (ت) سکا (معنی) بزم (خوش) اطفاف
(یار) کنور (باده) شراب (ناب) صافی (زاهد) م (از) من (بر) هند (ما)
(رفت) کیندی (می فروش) شراب صافی (آمد) کلدی (معنای اشارتی)
ای سالک صادق بوجیه قلب حصوله و انبیت و توجه دائمی جناب حق
سبب اوله جق سکا بر اطفاف سوز و سوزیدیم قبول ایل ماضی الهی قنیز کلایا اخراج
و ذوق روحانیت بخش ایدیبی غل و غشیدن و ریا و سمه و دن آری و خلص شراب
عشق الهی بی کنور و بلا خوف و اجتناب نوش ایل زاهد خشت درد عشقه عدم
تخلاندن بزم یا کنور کیندی و بر قوری دعوا ایل مدعی و میفروش کلدی لکن
آه و رات بشر به دن خلاص اولدی

ز خاتمه میخانه می رود حافظ * مکر زمستی زهد و بادهوش آمد *
حافظ خاتمه میخانه کید و اراید ریا ایل اولان زهد مستلکندن هوش کلدی
(مفردات) (ز) من (خاتمه) تکیه و میخانه (یا) للالباسه (میخانه) م (می رود)
کیدر (حافظ) م (مکر) وار ایدیه (ز) من (مستی) یا مصدریه (زهد) م
(ریا) م (یا) للالباسه (هوش) عقل (آمد) کلدی (معنای اشارتی) (الخریه)

سوه

(ارازاری برآمد یاد نوروزی دید * وجهی میخواستم و مطرب که میگوید رسید) ارازاری اضافتی بیایه ارازالف ضرورت
وزن ایچوندر اصادنه آرد ایدی یونانیجه مارت دید کاری آیدر ککه نوره و زحمانی بویک اون بر بی کوشده اولور آخر نه
یا حرف نسیندر و نوروزی یا سید بویله در
دید بونده اسدی دیکدر بعضی نسخه ده
وزید و اقدیر بنده و منایه و جده دن بونده
خرج مراد در شراب بها دیکدر و او
حرف عطف و مطرب به معطوفه ر که
حرف رابط صفت میگوید ک فاعلی
مطربه راجع ضمیر در معنی معطوف مطرب
محصول بیت * مارت ماهان بلودی
فانقدی یعنی پیدا اواندی و نوروزی
اسدی یعنی اول بهار ایشدی باده
و مطرب خرجی استرم انجلین مطرب
که وجهی ایشدی دبه مطرب میسه
معطوف اولجده معنی بویله اولور اما وجهی
معطوف اولجده بویله اولور که وجهی
استرم دخی مطرب استرم میگوید رسید دن
مراد حسن طبع در افاط ارازی ذال ایل
یا زار ایلادن ظافلا ایش (شاهدان
رجلوه و من شرمسار کیده ام ای فلان
شره ساری نابکی خواهم کشید) شره سار
سار بویک کبی برده به الفسه افاده ایدر
رخسار کبی اوتا نچی دیکدر کیده به
اضافتی لایه در تقدیری شرمساری
تمی شدن کیده ام در ناته های غایت
ایچوندر محصول بیت * محبوب لر جلوه ده
بن ایدیه بوش کیددن اوتا نیمه یعنی
خرجه اولد بقتدن اوتا نورم زرا فقر
و ادالسه ایلر تقریب ممکن دکل پس ای
فلک بو اوتا معنی نیمه دیکدر چکی کرم
بویله ده حسن طلب ملو ظدر
(فقط جود دست آب روی خود نمی باید
فروخت * باده و کل از بهای خرقه می باید خرید)
خرید (فقط جود اضافتی لایه در
فقط قنیز در سخا و کرم قنیز در ذمک
اولور * محصول بیت * سخا و کرم
قنیز یعنی دباده کرم و معنی
کینه یوقدر که زرقه طه و بار غزل و یار
قصدیه سو یا بوب صله و جاز سن امید
ایله سن پس ایدی اولور اولان نادانه

۶۵۱

سوه الظن (خبری حکمیه خلق بکا حسن ظن ایدونلر دیو ربا و سمه و مشار
بالبانلق و شهرت شایعه ایله نفسی ورطه اهل که دوشوره جک تکیه و مسجد و مدرسه
کی خاتمه ایلدن حافظ کیندی و ربا دن و آفت نشهرت دن حفظ و ضبط و تدارک
ایچون سوه ظن محلی اولان میخانه به کیدر وار ایدیه سن بار بیله ربا ایل اولان زهد
سر خوشلقدن آگاه اولوب عقلی باشد کلدی * وله ایضا *

ارا زری برآمد یاد نوروزی دید * وجهی میخواستم و مطرب که میگوید رسید *
آزاری اولان بولت ظهر اولدی و نوروزی اولان بل اسدی شراب و مطرب خرجی
استرم کیم ایشدی در (مفردات) (ار) بولت (آزار) مارت آبی (یا) تسبیه (بر)
بوقاری (آمد) کلدی (باده) بل (نوروز) م (یا) تسبیه (وزید) اسدی (وجه)
خرجات (می) شراب (میخواستم) استرم (مطرب) م (که) کیم (میگوید) در
(رسید) ایشدی (معنای اشارتی) ارازاری کبی منوالی و مزارک قلب ضمیمه
اوزره قین و قبض و استار کیش ایدی بجهده ایل یاد نوروزی کبی طراوت و نشو
و نما و برنجی توفیق ربانی و تجلیات سبحانی روزگاری اسوب انکشاف و انفساح
نما صل اولدی خلق عظیم محمدی ایل رؤف و رحیم اولان اولیاء اللهدن شراب
عشق الهی و نظر مرشد حقیقی اخلاص وجهی اوزره تراب و ثابت اوانده همت
و مدد و عون و عنایت استرم عجا کفی پیر بن ضامن دیر و قنیزی بوزندن
فتح باب اولور

ز شاهدان در جلوه و من شرمسار کیده ام ای فلان شرمساری نابکی خواهم کشید *
محبوب لر جلوه و در بن کیده نك اودند و حیاسته ام ای ملک بو خجالتی فیضانه دك
چکیم کرک (مفردات) (شاهدان) محبوب لر (در) فی (جلوه) صانوب ناز ایتق
(من) بن (شرمسار) اوط و حیا (کیده) م (م) بن (ای فلک) م (این) بو
(شرمساری) و طامق (نابکی) فیضانه دك (خواهم) استرم (کشید) چکیم
(معنای اشارتی) پیران طریقت و عارفان حقیقت اولان محبوب خدایا خلق
محمدیه اولد فکر چون شفت خلق الله ایدوب دایم رزه جلوه و اطفاف و کرم و حسن
همت اوزرینه در لکن بن سرمایه معادت اولان عمل و عبادت و عشق و محبت
و مردان خدایه خدمه فصورم اولدینچون شرمسارم ای فلک اعظم و اسرار
ملکوت صاحبی ریم بو خجالتی فیضانه دك چکیم کرک مکر سنک کرک اوله

(فقط جود دست آب روی خود نمی باید فروخت * باده و کل از بهای خرقه می باید خرید)
سخا قنیز کند و بزم صوبین صامق اولن شراب و کلی خرقه بهاندن صاتون
المق کرک (مفردات) (فقط) قنای (جود) کرم و معنی (ست) در (آب روی)
بوز صوبی (خود) کندو (نمی باید) کرکز (فروخت) صامق (باده و کل) م (از)
من (بها) م (خرقه) م (می باید) کرک (خرید) المق (معنای اشارتی) ریاضات
و مجاهدات و اعمال صالحات ایل کندو کندو جود و سخا فقط علی وارد بوش

شر سوبوب کندی یوزم صوبینی صامق کرکز یعنی آیدیه شرمساریه سن و اعتبار ایل عرضی تلف ایل کدر پس ایدی
باده و کلی خرقه بهاندن صاتون آتی کرک یعنی خرقه فی صانوب انک بهایه کل و مل المق کرک

(غالباً خواهد کشود از دواتم کاری که دوش * من همی کردم دعا و صبح صادق مید مید) غالباً بونک کی بر زده کانه
مقامش در کاری یا حرف وحدت که حرف تعلیل دوش مصرع ثانی به مر هوند صبح صادق اضافتی بیاید در

۶۵۲

مید مید بلورردی یعنی طالع ایدردی

برینه کند و بوزم صوبین دو کک اولی استعید بالله (ومن ینق الله بجهله یخرجها و یرزقه
من حیث یشاء) آیت کریمه سی سر نبجه شراب عشق و جنت و جالی (ولباس
التقوی ذلک خیر) آیت جلله سی حکمجه خرقه وجودی و رضا الله بولنه صرف الله
مشتری اولان حضرت اللهدن صابون التی کرک

(غالباً خواهد کشود از دواتم کاری که دوش * من همی کردم دعا و صبح صادق مید مید)

اکثر ظن دواتدن بکار ایش قبح او لبسرد ز برادون کیجه بی دایم دعا ایدردم
صبح صادق ظاهر او اوردی (مفردات) (غالباً) اکثر یا (خواهد) استر (کشود)
اچق (از) (من) (دوات) (م) (میم) ضیر (کاری) (بر ایش) (که) (زیا) (دوش)
دون کیجه (من) (من) (همی) (دایم) (کردم) (ایدردم) (دعا) (م) (صبح صادق) (م)
(می مید) (ظاهر او اوردی) (معنای اشارتی) (حضرت الله) (بنم)
حسن ظن غالب بود که دولت عظمای ایدی اولان انوار معرفه الله و علوم اسرار
ادبیه حضرت اللهدن (انا دخل النور فی القلب انتفخ و انتفخ) حدیث شریفی
سر نبجه قلبه بر انتفاح و انتفاح ایشی اولسرد ز برادون کیجه بی دایم دعا و توجده
ایدردم قلبه انوار تجلیات الهی بر صبح صادق نمایان و بر سطوه نور خدا
رخشان او اوردی

بالی و صد هزاران خنده آمد کل بیاغ * از کریمی کو یار کوشه بویی شنید *

رب اله و یوزیک خنده الله کل باغه کلدی کو یا بر کوشه بر کریم بدن بر کرم راجحه سی
ایشیدی (مفردات) (یا) (مع) (لب) (دوداق) (یا) (وحدتیه) (صد) (بوز) (هزار)
بیک (خنده) (کولک) (آمد) (کلدی) (از) (من) (کریم) (م) (یا) (وحدتیه) (کو یا) (کانه
(در) (فی) (کوشه) (بوجاق) (همزه) (وحدتیه) (بوی) (راجحه) (یا) (وحدتیه
(شنید) (ایشیدی) (معنای اشارتی) (سطوت و غلبه سلطان عشقه خانه تجلی اولان
قلبه وجود و دهشت و هیمن ظهور به قلب حق از حاجی و ذوق و دهشتدن
عقل و صبر مغلوب او ابوب قلب عدم نمکدن وجود ظاهر به کاه صق و کاه غنی
و کاه اضطراب و کاه خنده پیدا اولی سبیله کو یا عاشق صادق بر کوشه بر کریم بدن
بر کرم و صلات راجحه سی ایشیدی رب اله و یوزیک خنده الله بر باغ معرفه و صد
گونه جنون اله روضه حیرنه کلدی

خرقه کر چاک شد در عالم زندی چه باک * جامه در نیک نامی نیمی باید در بد *

زنداک غالتنه اگر بر خرقه جنک اولد بیه نه خوف نیکنا قلده دخی بر جامه بر معنی
کرک (مفردات) (خرقه) (م) (کر) (کر) (چاک) (بر معنی) (شد) (اولد بیه) (در) (فی) (عالم)
(م) (رند) (عیار) (یا) (مصدریه) (چه) (نه) (باک) (خوف) (جامه) (لباس) (همزه)
(وحدتیه) (در) (فی) (نیک) (ابو) (نام) (آد) (یا) (مصدریه) (نیز) (دخی) (می باید) (کرک
(در بد) (بر معنی) (معنای اشارتی) (غلبه عشقه رنداک مالده و عشق مجازی
مر تبسته مجنون کی و زانجا کی جامه وجودی چاک ایدوب جال مجنون غیر بدن

تجربید

۶۵۳

تجربید و تجربید الله هر یان اولد یسد تمقور قیکه عافیت عاشقی معشوقه واصل قیلیدر
یا خصوص راه عشق حقیقه دخی نائل سعادت ابدیه و سیادت سرمدیه اولان
حضرت اللهک عاشقی و محبتی ادینی طافق نیک ناملقنه (فلسفجلی ره به لیلجل جمله
دکا و خر موسی صفا) آیت کریمه سی سر نبجه ظهورات تجلیات خدا الله جانه
وجودی یزوب باره باره ایلاک کرک و هیچ خوف یوقدر

(آن لطافت کز لب لعل تو من کفتم که گفت * وین قطاول کز سر زلف تو من دیدم که دیدم)

اول لطافتی که سنک فرمزی لبکدن بن دیدم کیم دیدی و بوطلی که سنک زلفک
اوجندن بن کوردم کیم کوردی (مفردات) (آن) (اول) (اضافت) (م) (از) (من
(لب) (دوداق) (لعل) (مروف فرمزی طاش) (تو) (من) (بن) (کفتم) (دیدم
(که) (کیم) (گفت) (دیدی) (این) (بو) (قطاول) (ظلم) (از) (من) (سر) (اوج) (زلف)
(م) (تو) (م) (من) (بن) (دیدم) (کوردم) (که دیدم) (کیم کوردی) (معنای اشارتی)
بارب اول لطافت معنویه (و اسرار ادبیه) که سنک فیض والهیا مکدن بن کوردم
بونک کی احسانی عجب دخی کیم کوردی و سنک تجلیات صفتیه که و انوار عشق ذاتیه که
ایر مکک اوجندن و واصل اولی امید به راه عشقه کده درد و بلاد بن کوردم کیم
عجبادخی کیم کوردی

تیر عاشقی کش ندانم بر دل حافظ که زد * این قدر ینم که از شعر ترش خون میچکید *

بیزم عاشق هلاک ایدبجی تیری حافظک کولک کیم اوردی یوقدر کوردم که آنک
تازه و لطیف شرندن فان طامار (مفردات) (تیر) (اوق) (عاشق کش) (عاشق
اولد بر بچی (ندانم) (بیل) (بر) (علی) (دل) (کولک) (حافظ) (م) (که) (کیم) (زد)
اوردی (این) (و) (قدر) (مقدار) (ینم) (کوردم) (از) (من) (شعر) (م) (تر) (تازه
و اطیف (من) (ضیر) (خون) (فان) (میچکید) (طامادی) (معنای اشارتی) (قتلوی
اقتلوی باثفا * ان فی قتی حیاة فی حیاة) سر نبجه بیزم بو عاشقه موتنی طلب
اشد بر بچی غلبه شوق اله حاصل اولان قلق و اضطراب تیری حافظک قلبی اوزره
کیم اوردی یوقدر کوردم و یا ورم که آنک لسان غیب اله و واردات الهیه اله
ظهور ایدن شعر کزینی تأثیردن کوزردن چکر قانی طامار بو تأثیر اچق آثار رحمة
اللهدن و توان ظهورات انوار تجلیاتدن

عدل سلطان کر نیرمد حال مظلومان عشق * کوشه کبرار از آسایش طبع باید برید *

سلطانک عدل اگر عشق مظلوملر ینک حاتی صوریه عاشقانه راحت و حضوردن
امید قطع ایلاک کرک (مفردات) (فضل) (عدل) (سلطان) (م) (کر) (کر) (نیرمد)
صوریه (حال) (م) (مظلومان عشق) (م) (کوشه کبران) (بوجاق طو تجلیات
(را) (ادات مقول) (ز) (من) (آسایش) (راحت) (طبع) (م) (باید) (کرک) (برید)
قطع ایلاک (معنای اشارتی) (بادیا ضیق علی اولیائی و توفیقی و توفیقی علی اعدائی)
خبری سر نبجه بادشاه حقیقی اولان حضرت اللهک عدل مقتضای معادوب عشق

دل

۱۶۱

(آن لطافت کز لب لعل تو من کفتم که گفت * و آن قطاول کز سر زلف تو من
دیدم که دید) قطاول تفا عل بایندن
مصدر در اوزونلق معنایه اما اکثرال
اوزونلقده مستملدر * محصول بیت *

اول لطافتی که سنک لب لعلکدن بن
سویلدیم کیم سویلدی و اول ظلی که
سنک سر زلفکدن بن کوردم کیم کوردی
(تیر عاشق کش ندانم بر دل حافظ که زد *
این قدر دانم که از شعر ترش خون
میچکید) تیر عاشق کش اضافتی بیاید در
عاشق کش وصف تر کیدر عاشق
اولد بر بچی بر حرف صله که اسدر کیم
مضامنه شعر ترش اضافت لری بیاید
ولا میسه در میچکید فعل حکایت حال
ماضی اما بونده ماضی کنیدی مراد در
طرحه دی دیمکدر * محصول بیت *

تیر عاشق کش یعنی عاشق اولد بر بچی اوقی
حافظک یورکنه کیم اوردی اما یوقدر
بیلور مکه تر و تازه شرندن فان طامار
خواجده شرفی کال اطافقه وصف بیلدی
(عدل سلطان کر نیرمد حال مظلومان
عشق * کوشه کبرار از آسایش طبع
باید برید) عدل سلطان اضافتی لامیه در
حال مظلومان عشق اضافتی لامیه در
کوشه کبران الف و نونه جمع اولدی
ذوی القوله صفت اولد یعنی یوقدری
عشاقی کوشه کبراندر آسایش اسم
مصدر در آسایشیدن دیکنش معنایه
برید بونده بریدن معنایه در * محصول
بیت * بادشاهک عدل عشق مظلوملر ینک
حالی صور مزسه یعنی بادشاه عدالت
ایدوب حال لری برش ایلز سه کوشه
کیر عاشقانه لازم و واجبدر آسایش
و حضور دن طبعی کسک (و له ایضا)

عمر بکروب بر قفان باره ملک ککر کدر حاصلی بر زمان زنداک و بر زمان عاشق ایلاک کرک

(صوفی ار باده باندازه خوردنوشش باد * ورنه اندیشه این کار فراموشش باد) باندازه حدنجه و مقدارنجه دیگر یعنی حدنجه و مقدارنجه نوشش شین صغیر صوفی به راجعدر * محصول نیت * صوفی اگر باده بی حدنجه و مقدارنجه ایچر سه اکانوش یعنی صمدل و سکر اولسون والا یعنی حدنجه و مقدارنجه ایچر سه صفت و او کار اولور سه حاصلی سرخوش و او کار اولجه ایچر سه بواشک فکری یعنی باده ایچک فکری فراوشی اولسون (و آنکه یک جرعه می از دست تواند دادن * دست با شاهد مقصود

﴿ ٦٥٤ ﴾

اولان عاشقنیزنك اخواندن سوال ایچوب بو عالدله انلری درد و بلاسه کر خشار ایئت تقدیر اولدیه شاهقاره راحت و حضور دن امید قطع ایلوب بلای بی بالانه تحمل کر کدر

﴿ صوفی ار باده باندازه خوردنوشش باد * ورنه اندیشه این کار فراموشش باد ﴾

صوفی اگر شرابی حدنجه ایچد آک نوش اولسون بوخسه بواشک فکری آک فراموش اولسون (مفردات) (صوفی) م (ار) اگر (باده) شراب (باندازه) حدنجه (خورد) ایچد (نوش) بال (ش) صغیر (باد) اولسون (ورنه) بوخسه (اندیشه) فکر (این) و (کار) ایش (فراموش) نسیان (ش) صغیر (باد) اولسون (مثنای اشارتی) استیذ بالله (وان من شی الا عندنا خزائنه وما ننزله الا بقدر معلوم) آیت جلله نی سرنجه عطای حق مقدار معین و عدل و مبران اوزره اولجه سن الله وجهی اوزره صوفی بحق و عاشق صادق و طالب حق دخی اگر شراب عشق الهیه بی معرفه الله و اسرار وحدانیه بی کتدو استعدادنجه و کتدو حدوده مقدارنجه نوش ایله و طالب ایله و مدعی کذاب اولیه اکانوش اولسون و مرادی حاصل اولسون بوخسه بو عشق و معرفه الله و وصول فکری کافر اموش اولسون و بودعوی بی قائده بی اونوسون

﴿ آنکه یک جرعه می از دست تواند دادن * دست با شاهد مقصود در آغوشش باد ﴾

اول کیمه که اندن بر جرعه می و برمه که قادر در آنک الی مقصود محبوبه آغوشده اولسون (مفردات) (آنکه) اول کیمه که (یک جرعه) بر قطره (می) شراب (از دست) اندن (تواند) قادر در (دادن) و برمه (دست) ال (با) لایله (شاهد) محبوب (مقصود) م (در) فی (آغوش) فوجاق (ش) صغیر (باد) اولسون (مثنای اشارتی) (رحم الله امرأ عرف قدره ولم يتعد طوره) خبری سرنجه اول کیمه که ریاضات و مجاهدات الهی فانی ماسوی اللهدن خالی قلمقله اندن بر جرعه می و برمه که قادر اولور سه یعنی آیه قلبی مجلا اولفله تجلی الهی دن قلبه و روحه بر جذب و انکشاف و بلا تأمل بر سرور حاصل اولدقه کور مدیکی حالات ظهور ایدیک ضروری بر بکار و بر دفع و حرکت و بار صوفی و نین و بار صفت کاور بونک کی حالات کرم الهیه ایله پیدا اولور سه اول سالک صادق الی مقصود محبوبه آغوشده اولسون و بر درلو خوف و نجاشی ایچسون بو حالات وجد صادق علامتدیر بو معنی اهل صورتک به چکی اموردن دگکدر (من لم یذق لم یعرف) واستعداد متفاوتدر

﴿ پیر ما گفت خطا بر قلم صنع زنت * آخرین بر نظر پاک خطا پوشش باد ﴾

بزم پیر یز قلم صنع اوزره خطا واقع اولدی دیدی آک خطا ستر ایدیکی پاک نظریته تحسین اولسون (مفردات) (پیر) م (ما) بز (گفت) دیدی (خطا) م (بر) علی (قلم) م (صنع) م (زنت) کتمدی (آخرین) تحسین (بر) علی (نظر پاک) م

﴿ خطا پوشش ﴾

دیدی دعا کوی خا کیا یلرینه مذکور تلخیصی عرض ایلمم بر مقدار می اقبیه پیوردی بده باشین ظالم پروب ایکی تلخیصه یله مساع و از دیو پیوردی و ایکی تلخیصی یله فی نظیر تاویل و توضیح ایدوب دعا کویه زیاده التفات پیوروب خیر دعا ایدوب و مادامکه امام علی ده مجاور ایدم مجلس شریفه مشرف ایدم اول پیور دیار که حضرت خضره موسی تلخیصده پیورن مراد خضر علیه السلام و خواجه حضرت موسی مقامشده قائم اولوب پیور بزم پیر یز یعنی صنع قلبی اوزره خطا جاری

اولدی یعنی بنم ایشله یکم جیما قضا و قدر دفتد مکتوبدر و بنم ایشلیدیکم جیما لوح محقق بده مکتوبه موافق و مطابقتد زرا بن بونی کتدیمدن ایلمم بلکه آله امر یه ایلمم و هراش که الله امر یه ایشله اول محقق صوابدر محصول مصرع ثانی آخرین پیر خضرک نظر خطا پوشنه یعنی خطایی انکار ایدیکنه حاصلی قلم صنع اوزره خطا جاری اولدی پیور دیشنه بونده خطا پوشلق خطایی انکار ایلمدن کتدیمدن یعنی قلم صنع اوزره خطا جاری اولدی دیکم الزاما خطا پوشلقدر و اما تلخیص نایسه پیورن مراد شیخ صنعاندر و خواجه بعض مرید لری جانبدن پیور بزم پیر یز قلم صنع اوزرینه خطا واقع اولدی دیدی

﴿ ٦٥٥ ﴾

(خطا پوش) خطا ستر ایدیکی (ش) صغیر (باد) اولسون (مثنای اشارتی) استیذ بالله (فهم ظالم لنفسه ومنهم مقصد ومنهم سابق بالخیرات) آیت جلله سی سرنجه طریق ابرار و طریق اخبار و طریق شطار در بای عده و بحر وحدته نیت نفس واحد اولوب بر وجودده بونظریته نیت نیت فساد صانع بیچون تعالی هر کسه قابلیت واستعدادده کوره بر حصه تعیین پیور مشدر (کل یعمل علی شاکلته) انکیچون بزم پیر یز اسرار وحدته و طرف مناسیه نظرا و ظهورات جمیع اشیا صانعه نیت حکمت و اظهار کمال قدرت اولدیشنه بده حاشا که قلم صنع اوزره خطا واقع اولدی جمیع ظهورات مقتضای مظهریت اسماء اللهدر دیو پیوردی اول پیر مظهر اسرار تو حیدک خطا ستر ایدیکی پاک نظریته تحسین اولسون که همه احوال ناس صنع حق ایله در جله دن کفاسان لازمدر دیکه اشارت پیور مشدر

﴿ شاه ترکان سخن مدعیان می شنود * شرمی از مظلله خون سیاوشش باد ﴾

ترک کرک شاهی مدعیلک سوزنی استماع ایلر سیاوشن قانی مظلله سندن بر شرم اولسون (مفردات) (شاه ترکان) که افراسیاد در دشتلرک افزاسیه کتا هسز سیاوشی هلاک ایددی (سخن) سوز (مدعیان) م (می شنود) دیکر (شرم) حیاء (از) من (مظلله) عذاب و ظلم (خون) قان (سیاوش) بر صالح شاهدر (ش) صغیر (باد) اولسون (مثنای اشارتی) اظلم وجود ده شاه ترکان اولان افراسیاب کی متصرف وجود اولان ظالم نفس و شیطان و سوء افزان و هوای هوان کی اعدا و مدعیان الهی اتحاد ادوب انلرک و سوء و اغوالرینی استماع الهی سیاوش شاه صالح کی عدل و انصاف صافی و سمادت ابدی کتدوره راه حقه تبعیت الهی حاصل اولان عقل و روح بلکه عقل و روح پاک صافی مر د خدایه مخافت و سوء ظن الهی ظلم و عداوتدن و انلرک قانی مظلله سندن بر جیا ایدون و حذر ایدون که طاعت و عداوت باکان رسو ایلفه و هلا که سیدر

﴿ چشم از آینه داران خط و خالش کشت * ام از بوسه ربان بردوشش باد ﴾

چشم آنک خط و خالک آینه داران ایددی ایم آنک سینه سنک و اموزنک بوسه فایچیلرندن اولسون (مفردات) (چشم) کوزم (از) من (آینه داران) آینه سنک طونجیلر (خط) تازه گلش یق و صفال (خال) یک (ش) صغیر (کشت) اولدی (ایم) دوداغ (از) من (بوسه ربان) بوسه فایچیلر (بر) سینه (دوش) آموز (ش) صغیر (باد) اولسون (مثنای اشارتی) لکن بنم مولا ده حسن ظنم و ایدم بودر که بیچاره عبد عاجز و مشتاقی کتدو ذات نورنه مستغرق ادوب نفس ظالمندن و کلی علاقه ماسودان بزی خلاص ایدوب دائما قلبی کتدوبه متوجه ایچکله مظهر اتوار تجلیاتی ایله زرا قلبا و قابا اقبال و نظرم بمده آله اول حق تعالی نیک تجلی ذات و تجلی صفات مر اف اولدی دایم که لب روح دخی دائم حق تعالی نیک

زرا بعض مریدلر یک قیصر بیه کندیله بیه وار مشلر ایددی کور دبلر پیر بر کافر زاده به عاشقی اولوب انکله شرب خر ایلر دبلر که ای پیر خطا ایدیک شریعتنه تخفیف ادوب بخلاف ایشلر ایشلر سیرین دیدیکه قضا و قدر دفتد بو ایشلر عیب مکتوبدر و هر نسنه که آله مکتوبدر الهک امر یه در پس قلم صنع که قضا و قدر قیدر آنک اوزرینه خطا و فساد جاری اولدی و مصرع ثانیک محصول تلخیص اول کیدر یعنی قلم فضا و قدر اوزرینه خطا جاری اولدی دیکم الزاما خطا پوشلقدر و الهی عدا الله (شاه ترکان) سخن مدعیان مینشود * شرمی از مظلله خون سیاوشش باد) شاه ترکان مراد افراسیاب در خون سیاوش فریخته سبیل مدعیانندن بونده مراد حساد و اعدادر شرمیده یا حرف تنکیر در مظلله لایم کسر یله مصدر در حمده و زنی اوزره ظلم معاشنه اما لایم قحویه ظالمه انسان نسنه به دیرلر سیاوش اعلام رجالدندر کیکاوس پادشاهک اغویسدر و کیکاوس نیک توران پادشاهی ایددی توران جیچون ایرماغندن رنسنه دیرلر و مذکور کیکاوس غایله زنیار پادشاه ایددی شویله دیرلر که او جیوز الشمس خاتونی و ارا بدیکه یلده هر بر سبیل بر کره مجاهدت ایدز ایش و اغوی سبببوش زیاده کوزلردن ایش و بوخاتونلرک بر یسی بوکا عشق ایدوب بوندن موصله ایشلر ایش و بودخی امتناع اوزره اولور ایش هر تقدیر که اول خاتون مکر و حبسه ایدر هیچ بر طریقه بوکا ظفر بوله من حضرت بوسغه زاینا ایلدی کی ماقبت بوکا در که سکار نسنه افزا ایدر که باباک سنی قتل ایلسون بوده یلدی یکدن قائله سن بنم انا مسن بن

سکا بواشلی ایشلم دیدی آخر هورت با یاسنه دیدیکه بکا کوجه زنا ایلدی بوده انکار ایلدی و دیدیکه بکا بو قدر زماندر که طالبدر اما بن بونی ایشلمه اول پادشاه و ابایی آتش بر ستر ایددی پس سیاوشه دیدیکه کوره آتسه کربب یا نمر سنک کر جکین اولده کوره آتسه کربوب یا نسی پس با یاسی سوزنی تصدیق ایلدی اما بوکا رعایت ادوب بر انعام و احسان ایلدی بوده کواکلب ایران پادشاهی افراسیابک بانه واردی بوده اکا کلی رعایت ادوب قزینی نکاح ایلدی پس سیاوشک اول فردر کیخسرو نام بر اغوی طوغندی پس پادشاهک بوکا زیاده رعایت و تعلیقن و زرا حسن ایلدی

و بوی افراسیاب سلطنت که قصدی وارد دیو غریب را بدید اولده بانی و توفیقش بوی را تون لکن اوزرتده دنج ایلدی و اوغلی
 اکبر سوری بیرون نام برخاک ترجه سته و بر دیار صکره یو یوب بیکت اولد قند صکره افراسیاب باصوب باشین کندی و برته
 پادشاه اولدی * محصول بیت * خواجه بولمچی تمبیل طریقه ایراد ایلش زیر اساطین منصور که سلاطین ایلخانیته ک
 برینسیدر اند نام پراوغلی وزیرا و ارکان سلطنت اغوا حیل فی کناه قتل ایلدی که خواجه ک زیاد اجاستدن ایدی پس
 بونده شاه ترکاندن مراد شاه منصور در که نسل هلاکودندر و سیاوشدن قتل ایلدی که اسد نام اوغلیدر پس اعدی معنی سلطان
 منصور عدول و حیدر سوزی دکلیوب قبول ایلرا کاشم اولسون اسد قاتلین که فی کناه دو کدی یعنی اول ظلی که اکا ناحق
 ایلدی بشیمان اولوب اندن اوتا نسون
 (چشم از آینه داران خط و خال کشت
 * ابر از بوسه ربان پرو دوش باد)
 آینه دار وصف ترکیدر آینه طوخی
 دیکدر سابقا ذکر ایلد که آینه دار
 و آینه کردان اول کیمه در که آینه بر آینه
 آلوب خاقه صون پس بونده چشم
 آینه دار لیدن اولدی دیکدر مرا
 به فی کوزمدن کتر بوسه ربان الف
 و نوله جم اولدی ذوی الله و له صفت
 اولدی بچون تقدیری ما شفا ن بوسه
 رباندر بدن بونده سته مراد در و دوش
 اسوز در اما بونده کردن مراد در
 * محصول بیت * کوزم جانانک خط
 و خالی آینه دار لیدن اولدی یعنی کوزم
 آینه سندن کتر لجه سینه سی و کردنی
 بوسه ربان لیدن اولسون حاصلی بوس
 و کساری بکا بوس اولسون دیکدر
 (کرچه از کبر سحن یامن درویش نکفت)
 جان فدای شکر بن بستم خاموشش باد
 کبر تکبر معناسنه در فدای شکر بن
 اضافتی مصدر که مفعولنه اضافتیدر
 یا حرف نسبت و نون حرف تاکید بستم
 خاموش اضافتی بیانیه در بستم دن
 بونده جلب فستی مراد در که دهائی
 اکا تشبه ایدر * محصول بیت * کرچه
 جانان کبریدن بن درویش * بیج سوز
 سوز ایدی جان آنک شکر بن بستم خاموشنه
 فدا اولسون یعنی بکا عدم التفاتیدن
 هر کس کلام ایلدی جان آنک بستم
 شکر بن کبی خاموش دهانته فدا اولسون
 (ترکس مست نوازش کن مردم دارش *
 خون عاشق بقدر ک بخورد نوشش باد)
 مصراع اولک اضافتی بیانیه در نوازش
 کن و صفا ترکیدر نوازش اسم مصدر در
 نوازیلیدن اوخشیش و کن کیندن اسم
 فاعل کننده دن مر خدز مردم دارد

انوار ذایه سندن و اسرار معنویه سندن مثلاً ذومستم اولسون آمین یا معین

کرچه از کبر سحن یامن درویش نکفت * جان فدای شکر بن بستم خاموشش باد *
 اگرچه کبریدن بن درویش سوز سوز ایدی جان آنک شکر کبی لذت خاموش دهانته
 فدا اولسون (مفردات) (کرچه) م (از) م (کبر) م (مضن) سوز (یامن
 درویش) بن درویش (نکفت) سوز ایدی (جان) م (فدا) م (شکر بن) شکره
 منسوب (بسته) فستی دهان دایره استاره فلجشدر (خاموش) ساکت (ش)
 ضمیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) (ابن الزبای و ابن رب الارباب) کلامی
 سر نجه کرچه حق سبحانه و تعالی کمال استغنا سندن بن درویش و محتاج قولنه بذاته
 کلام و فیض بلا واسطه پیوریدی لکن کرمدن امید می که جان عالم السند
 شکر بن لذت اولان خطاب عزت و کلام نفسینه و تجلیات انوار ذایه سته
 فدا اولون

ترکس مست نوازش کن مردم دارش * خون عاشق بقدر ک بخورد نوشش باد *
 آنک مردم طوخی عشاقه رعایت ایدیمی مست چشمی اگر عاشق فانی قدح ایل
 ایچره آنک نوش اولسون (مفردات) (ترکس) چشم (مست) م (نوازش کن)
 اوخشایمی (مردم دار) آدم طوخی (ش) ضمیر (خون) فان (عاشق) م
 (با) نکه لایسه (قدح) م (کر) اگر (بخورد) ایچره (نوش) عمل (ش)
 ضمیر (باد) اولسون (معنای اشارتی) اول غنی بالذات والصفه اولان حضرت
 الهیک کرمدن و اطاعتدن عاشق قولارینه نظر عنایتی عاشقاری اوخشایمی وجج
 مراد لینه ابرشدر بچیدر و احدانه قهر ایل نظری اعداسنی دخی الیم و شدید اولان
 اخذ ایل اخذ ایلد بچیدر اسکر عاشق صورت فهرده انواع بلاله گرفتار ایدوب
 فانی دخی دو کرسه اول دخی سندن اطقدر که عاشق لذت روحانیه سی و اتصال
 و فریتی زیاد اولی ایچوندر و معدن وجود لنده اولان خرائی اسرار ظهور
 کل ایچوندر

بغلامی تو مشهور جهان شد حافظ * حلقه بندی زلف تودر کوشش باد *
 سنک فلامک اولی سبیل حافظ جهانک مشهوری اولدی سنک زلفک قولانی
 حلقه سی آنک قولانده اولسون (مفردات) (با) سبیل (غلام) م (نو) سن
 (مشهور) م (جهان) م (شد) اولدی (حافظ) م (حلقه) م (بندی) قولانی
 (زلف) م (نو) سن (در) فی (کوش) قولانی (ش) ضمیر (باد) اولسون
 (معنای اشارتی) یارب بحمد الله سنک بنده بخاک و عاشق سرگردان اولی
 سبیل حافظ جهانک مشهوری اولدی (بیت الله الذین آمنوا) بانقول اثبات الخ
 آیت کریمه سی سر نجه سنک صفات جلیله اولان ایمان حقیق قولانی حلقه سی
 آنک قولانده کر مکله ابد الایاد ثابت اولسون

وله ایضا *

بکوی *

وصف ترکیدر دار لیدن مردم دار مردم طوخی یعنی رعایت ایدیمی دلدار کبی کوکل رعایت ایدیمی معناسنه بونده
 مردم دار ایهام طریقه واقع اولش زیر کوز صاحب مردم * محصول بیت * اول جانانک نوازش ایدیمی مردم دار
 چشم مستی یعنی عشاقی اوخشایوب رعایت ایدیمی ترکس مستی عاشق فانی قدح ایچره اکا کوش اولسون یعنی سکر
 و صل اولسون حاصلی اکا حلال اولسون دیکدر عاشقاری رعایت ایلد بچون اکا فانی نوش جان اولون معناسنه
 (بغلامی تو مشهور جهان شد حافظ * حلقه بندی زلف تودر کوشش باد) * بغلامی تو یا حرف سبب مشهوره متعلق

واضافت لامیه مشهور جهن اضافتیده لامیه در وشدک مقدم خبری و حافظ اجعی حلقه بندی * زلف تو اضافتی لامیه در
 معلوم اوله که عجمک دایم سندر قولار سنک قولانده حلقه بکوز مک انکچون حلقه بندی دیدی با حرف مصدر در
 * محصول بیت * حافظ سنک قولانی سبیل مشهور جهان اولدی پس ایلدی سنک زلفک قول اولی
 حلقه سی قولانده اولسون زلفینه قول اولی حکمی کنایه طریقه در زیر انلرک یعنی عجمک قولاری اسکتری
 هندیلدر زیر آق جنسی انلرده آفر
 ۶۵۷ *

بکوی میکده یارب سحر چه مشغله بود * که جوش شاهد وساقی و شمع و مشغله بود *
 میخانه محله سنده مهر وقتی عجب نه غوغا و ایلدی که محبک ظهوری وساقی و شمع
 و مشغله وار ایدی (مفردات) (با) لایسه (کوی) محله (میکده) میخانه (یارب)
 عجب (سحر) م (چه) نه (مشغله) غوغا (بود) وار ایدی (که) زیر (جوش)
 ظهور (شاهد) محبوب (ساقی) م (شمع) م (مشغله) م (بود) وار ایدی
 (معنای اشارتی) بحمد الله وقت سحرده و میخانه کاشات و تمبنا سنده اسرار
 توجیددن بر قیاب اولوب اسقاط اضافتله حق سبحانه و تعالی صور مختلفه ده
 تجلیات متعاقبه ایل و اسماء و صفات متو عه ایل ظهور ایتدکده نچیا دیدم که ذات
 حقندن غیری بر وجود ظاهر بوق ایکن بوشمه و شاهد وساقی و شمع
 و مشغله ظهوری وار ایدی دیک ندر و تمیزی ممکن اولیانی تا و بله و قبل و قاله
 کتور مک ندر

حدیث عشق که از حرف و صوت مستغنیست * ناله دف و نی درخروش و ولوله بود *
 عشق سوزی که حرف و صوتدن مستغنیست در دف و نی ناله سبیله خروش و ولوله ده
 ایدی (مفردات) (حدیث) سوز (عشق) م (از) م (حرف) م (صوت) م
 (مستغنی) م (است) در (با) لایسه (ناله) فغان (دف) م (نی) م (در) فی
 (خروش) ناله (ولوله) م (بود) ایدی (معنای اشارتی) و رای عقلده اولان
 حدیث اسرار عشق حرف و صوتدن مستغنیست اشراقیون کبی قلبی ژنکار
 ماسوا دن پاک و منجلی اولان ارباب مکاشفه ظاهر در حتی دف و نی و اصوات
 و تسبیحات هر پرشی اول اسراری خروش و ولوله ایل بیاند ایدی که استغنی بالله
 (وان من شی الا بسج بحمد و لکن لا تنف هون اسبجهم) آیت کریمه سی
 سر نجه اهل مکاشفه نیک غیری به مستور در بو اسرار بخشیر اولان عارف
 باللهلره مخصوص صدر

دل از کرشمه ساقی بشکر بودولی * ز نامه بختش اندی کاه بود *
 کوکل ساقیک کوشه چشمه نظرندن شکرده ایدی لکن بختک عدم مساعد سندن
 براز جق شکایتی وار ایدی (مفردات) (دل) کوکل (از) م (کرشمه) کوز
 اوجیسه باقی (ساقی) م (با) لایسه (شکر) م (بود) ایدی (ولی) لکن (ز) م
 (نامساعد) قدر نرسناک (بخت) م (ش) ضمیر (کله) شکر (بود) ایدی
 (معنای اشارتی) کوکل ساقی کوثر اسرار لدنی اولان حضرت الهیک (مالاعین
 رأی و لادن سمعت و لا خضر علی قلب بشر) اولان لذت مشاهده جمال الله نعم
 فی همنا سنک شکرده ایدی لکن وجود بشریت حجابی سبیل بختک عدم
 مساعد سندن نچیل دائمیه مانع واردر دیو بر آرزق شکایتی وار ایدی

قیاس کردم و آن چشم جادوا نه مست * هزار ساحر چون سامرین در کله بود *
 اول مست جادوا نه چشمی قیاس ایلدم یک سامری کبی ساحرانک شکایتده ایدی

۱۶۵ *

ل *

ایندی یعنی مدرسه لده سولتور و قبل و قال مشغله داخل دکل ایدی (دل از کرشمه ساقی بشکر بودولی * ز نامه بختش اندی * بخت
 اندی کاه بود) کرشمه ناز و شیوه و کوز و قاشقه اشارتدر و ساقی به اضافتی مصدرک فاعله اضافتیدر بشکر یا حرف مصاحبت
 بوده متعلق ولی مصراع ثانی به مرهوندر مساعد بونده معاون معناسنه در یا حرف مصدر بختنه اضافتی و بختک میمه
 لامیه در اندی بابونک کبی بر لده تصغیر معناسنه یعنی بر معنی افاده ایدر از اجق دیکدر کله کافی عجمک کسریله شکایت

مدرسه دن و قبل و قال مشغله دن اکاری
 اندی کاه بودی دیکدر و راه آرد و اکاری
 معناسنه در * محصول بیت * شون
 میخانه مجلس میخانه ده واقع اولوردی
 مدرسه دن و قبل و قال مشغله دن اکاری

معناست در * محصول بیت * کوکل ساقی ک کریمه و نازیدن شکره ایدی بستی شکر و راضی ایدی اما طالع ملک عدم سعادته شدن از اجاق شکایت و ارادیدی یعنی ساقی ک نظر ندن کوکام راضی ایدی اما بختک نام و افتادن بنم بر مقدار شکایت و ارادیدی (قیاس کردیم و از چشم شوخ شیده باز * هزار ساحر بخون سامریش در کلاه بود) قیاس کردن رفتن به اورا نقد در و او حرف حال حرف زائد دین زائد سوبلش چشم شوخ شیده باز اضافتی بیاید در شیده باز بوند حبله باز معنای در و بر را مقدر در تقدیری شیده باز را

۶۵۸

دیکدر مناسرتك چون لفظه اضافتی بیاید در یعنی مشك اذات تشبیه اضفیدر ساحری مشبه به بوند ساحری سامر بازوب و معنای سامری کبی يك سامر دین عجب سامری الطبع امش سامریش شین ضمیر شمشه راجه در و معنی چه شده کلاه به مقید در کلاه اش خندیده و کلاه افتد سوری به مثلاً قون و یکی وغیری سوری در در بعض نسخه ده تله دوشده قوش اوله قاری فی معنای مقصود طوز قد بوند کلاه کاف عجمیک قهی و تخفیف لاله در کاف عجمیک کسر به بازوب شکایت معنای اخذ ایابن کیمه بی مواخذه کرک حاصلی بوند اوچ رده سهو انش و او زائد طومش و ساحری سامر بازوب و کلاه بی فتح کافه کلاه انش کسر کافه معنای اوله قدن غیری تکرار قافیه فسادیده مقرر * محصول بیت * قیاس ایدم حال بو که اول حبله باز و حقه باز چشم ساحری کبی يك ساحر انك سور بوند و با طوز از غده ایدی یعنی سامری کبی يك معصوری و ارادیدی معنای تله به یغن معنای سستی و برن تله بی بطن امش (بگفتش باهم بوسه حوائت کن * بخنده گفت کیت پامن این معنای بود) بگفتش شین جانانه راجه در بلم میم معنی جهندن حوائت معنای مقید در کیت قین سیک دیکدر * محصول بیت * جانانه دیدم لکه بی بوسه به حواله ایله یعنی لکدن بوسه آلفه بی حواله ایله یا خود لکی بکار بوسه و بر مکه حواله ایله خنده ایله یعنی کواه ایله دیدی سیک بگفته قین بومعنا لکه اولدی یعنی بنله بوبله معنای ایلد بکک و اریدر که شمدی ایلد سین (زاختم نظر سدر در هست که دوش *

(مفردات) (قیاس) م (کبر دم) ایدم (آن) اول (چشم) کوز (جادوانه) جادویه منسوب (مست) م (هزار) يك (ساحر) م (جون) مثل (سامری) بر ساحر کاسی (ش) ضمیر (در) فی (کلاه) شکایت (بود) ایدی (معنای اشارتی) (ان من الیسان اسحر) حدیث شریفی سر نبی جده اول غیب انقیده بخزون و مستور اولان نظر عشاق ربانی بی جدا بخازده شوبله معجز قیاس ایلد مکه صد هزار سامری کبی ساحر انك شکایت ایدی یعنی حق تعالی ک نظری عصمت معصوم اولان کیمه نفس و شیطان و وجود بشر به وعوا و سوء اقران اضلال و راه حقیدن اخراج ایلد میوب بر برلینه شکایت ایلد اولد اول معصوم دخی بر نفس اذات نجایات روحانید دن جدا اولامشدر

چو گفتش باهم بوسه حوائت کن * بخنده گفت کیت پامن این معنای بود چو اکادیم بکاکدن بر بوسه و برخنده ایلد دیدی سیک بنله قیاس بو معنای ایلد اولدی (مفردات) (چو) چونکه (اقتم) دیدم (ش) ضمیر (باب) دوداقی ایلد (م) بکا (بوسه) (حوائت) احسان (آن) ایلد (بخنده) کولرک (گفت) دیدی (کیت) قیاس سیک (پامن) بنم ایلد (این) بو (معنای م) (بود) اولدی (معنای اشارتی) دیدم یارب بکا فیض و تقصیر بلا حجاب بر ذوق روحانیت بخش ایلد لطف ایلد بیوردی که بو بلا حجاب معنای مشاهده بنم ایلد قیاس اولدی و قیاس اولسه کرک که مقبول اولان ایمان بالغیب و آرزو منقطع اولامشدر و دوش و شوق زیاده اولمقدر

زاختم نظر سدر در هست که دوش * میان ماه ورخ نارمن معنای بود ستاره دن بکا بوند سدر نظری و اردر ز را دون کیمه ماه ایلد بنم یارمک رخی اورا تاسنده معنای ایدی (مفردات) (ز) من (اخر) یارمن (میم) ضمیر (نظر سدر) م (در) فی (ر) یول (است) در (که) ز را (دوش) دون کیمه (پامن) اورنه (ما) ز (رخ) یکانی (پامن) بنم یارم (معنای م) (بود) ایدی (معنای اشارتی) بنم مولام حسن ظنم بود که حضرت علی رضی الله تعالی عنهمک (لا اعبه ربالم اره) کلام شریفی سر نبی طاهر و ستارم و اماره ظاهر مقتصاسی راه سلوکده بکا مشاهده جمال الله سعادتی آری و اردر ز را دون کیمه بلکه هر کیمه (نور الفهر) متعادم من الشمس سر نبی در کاه حقه نوحه و مناجات و فتنه ماقیم آفتاب جمال الله مقابل اولوب نور الهیه ایلد قابم منشرح اولوردی

دهار بار که درمان در حافظ داشت * فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود یارک دهانی که حافظیک در دینه درمان طو تاردی فغان که مروت و قستی نه عجب تنک حوصله اولدی (مفردات) (دهان) اغز (بار) م (درمان درد) م (حافظ) م (داشت) طو تاردی (فغان) فریاد (وقت مروت) م (چه) نه (تنک) طار (حوصله) معنای ایدی (معنای اشارتی) خطاب الی ربانی و فیض و نجلی سیمانی حافظیک

چو درد دینت * میان ماه ورخ نارمن معنای بود (زاختم نظر سدر در هست که دوش * مصرع ثانی به هر هوندر میان ماه اضافتی لامبه در و او حرف عطف رخ نارمن اضافتیه لامبه در معنای اصطلاح معین دندر ایکی بلدن مثلاً ایلد کونش ری بریشک راست فارشونده اولسه بوججه که هر جاتر بوند فلکدن بشر رج واقع اوله اکا معنای دیر پس تثبیت و تزیین و تسدیس بوسه قیاس ایلد * محصول بیت * اختر دن یعنی طالع دن

یولده نظر سدر و اردر یعنی طالع دن طر سدر سعادته وار ز را دون کیمه ماه ایلد بنم یارمک رخی بوند معنای و ارادیدی یعنی آی جانک یوزی کونشینه مقابل ایدی پس سعادته دلیل ز را ایکی کوکب سعادته دلیل سعادته (دهان) بار که درمان در حافظ داشت * فغان که وقت مروت چه تنک حوصله بود) که حرف را بط صفت درمان علاج در ده اضافتی مصدر که معنای اضافتی قیلنددر و در دک حافظه لامبه که حرف بیان وقت مروت اضافتی ظرفیت ایلد ایلد حوصله لفته قوش قور سخته دیر ز که سار حیوانانک معده سی رینه واقعه در ترکیده حوصله سی طارد برل یعنی هیچ نشنه به تمهیل دکل دیکر برده بوند تنک حوصله کمال مر و نسز لکدن عبارتدر * محصول بیت * یارک دهانی که حافظیک دردینه درمانه مالک ایدی یعنی انک دردینه آمده درمان و ارادیدی حیف که مروت و احسان و فتنه نه عجب تنک حوصله ایدی یعنی حافظیک دردینه درمان ایلد که زیاده مضایقه کوسر دی دهانه نسبت تنکک بخنده واقعه (وله ایضا) (یکدو جامم در سحر که اتفاق افتاده بود * وزلب ساقی شرابم در مذاق افتاده بود) جامم می معنی جهندن سحر که مقید در سحر که مقید در و شرابم می معنی مذاقه مقید در مذاق افرد لذت الا جق پر دیر کتابلر باز بشی اوزره دلدر اما بونک کبی برلده آخر مراد دن * محصول بیت * بکا سحر و فتنه اتفاق بر ایکی قدح واقع اولدی دخی ساقی لکدن مذاقه شراب دوشمش ایدی یعنی ساقیک لبی شوقله سحر و فتنه باده ایچدم ایدی (از سر مستی دکر باشاده عهد شباب رجعتی معنای بخواستم لیکن طلاق افتاده بود) مستی با حرف مصدر در شاهد عهد شباب اضافتی بیاید در شاهد محبوب عهد زمان شباب بیکتن رجعت راک قهی و کسر لفته را قهی افقد در دو تنک معنای و با حرف تکبیر حرف وحدت دین وحدت تکبیر معنای تشکیص ایلن امش طلاقدن مضایقه الیه محذوفدر طلاق بان و با طلاق ثلاث تقدیرنده * محصول بیت * مستلک جهندن یعنی سر خوشاق اوچندن بنه جوانلق زمانی محبوبه رجعت ایلک دیلدم اما طلاق

۶۵۹

دردینک درمان از لیبی ایدی و افکار قریب روحه بوهالم غریبه مروت و کرم یو ایدیکه تجلی دائمی ایلد هر برتفده نوازش و مرور بخش ایتک ایدی نه عجب که قلوب الاحرار بین النجلی والاستاردر

وله ایضا

چو یک دو جام دی سحر که اتفاق افتاده بود * وزلب ساقی شرابم در مذاق افتاده بود * دون مهر وقتی بکا بر ایکی قدح اتفاق دوشمش ساقیک لکدن بنم مذاقه شراب دوشمش ایدی (مفردات) (یکدو) بر ایکی (جام) قدح (میم) ضمیر (دی) دون (مهر که) سحر وقتی (اتفاق) م (افتاده بود) دوشمش ایدی (ز) من (لب) دوداقی (ساقی) م (شراب) م (میم) ضمیر (در) فی (مذاق) بحر ذوق (افتاده بود) دوشمش ایدی (معنای اشارتی) دون فیض و نجلی الهیه که زیاده اولدی سحر وقتی و سهر لالیله سحر و مجاهده و قلب آگاه ایلد مراقب ایکن ناکاه و بالاتفاق محض فضل الهی اولدرق بر ایکی قدح شراب عشق الهی و فیض و نجلی ربانی ظهور ایتش ایدی استبذاته (بجهنم و مجبونه) آیت کریمه سی سر نبی اول ساقی شراب وحدت اولان حق سبحانه و تعالی عنیت معنوی سندن اولان بنم مذاقه و دماغ جائه اول شراب معنوی لذتی دوشمشدی

چو از سر مستی دکر باشاده عهد شباب رجعتی معنای بخواستم لیکن طلاق افتاده بود * مستلک اوچندن کیر و جوانلق زمانی شاهدینه بر رجعت ایستدم لیکن طلاق واقع اولمشدی (مفردات) (از) من (سر) اوج (مستی) مستلک (دکر) کیر و (با) لامعابه (شاهد) محبوب (عهد) زمان (شباب) کجلاک (رجعت) عدت ایچنده قائم اولان نکاح دامن طلب ایتک (با) وحدتیه (بخواستم) دیلدم (ایکن طلاق) م (افتاده بود) دوق اولمش ایدی (معنای اشارتی) اول دماغ جائی روش و منور فلیحی شراب عشق الهیه لذتی اوچندن هر در لوکا لکند و ایلد حاصل اولان عروس کبی لطف کجلاک زمانک کیر و به دونوب چون عمر عشق ایلد حق تعالی به مناجات لذتی اوزره کیمه سنی ایستدم اکن طلاق ثلاثه ایلد مطلقه اولان عورت شرعاً رجعتی ممکن اولدی کبی کچن عمر دخی کیر دوشمی ممکن اولدی

دوش می بستم که کیرم کوشه زان چشم مست طاق صبر ازخم اروش طاق افتاده بود * فکر ایدرم که اول جهندن بر کوشه طوم صبرم طاقی آنک محراب کبی ابروی بوکلندن طاق دوشمشدی (مفردات) (نفس) م (می بستم) باغلام (کیرم) طوم (کوشه) بر کوشه (ز) من (آن) اول (چشم مست) م (طاق) قدرت (صبر) م (از) من (خم) بوکام (ابرو) قاش (ش) ضمیر (طاق) کر (افتاده بود) دوشمش ایدی (معنای اشارتی) بود و فتنه و جفا ستم نهایت اولوب کوکلرک و برلک تحمل ایلد میوب خوف ایلد کیری نظر حق ایلد حاصل امانت الله الان مشقندن

بان و با طلاق ثلاث واقع اولمشدی یعنی سر خوشلق ایلد جوانلق زمانی مراد ایدم اما بو طلب و بومراد امر محالدر بر ایکی قبضه سندن چقان اولک رجوع عینی دیکل کیدر (نفس میستم که کیرم کوشه زان چشم مست * طاق صبر ازخم اروش طاق افتاده بود) نشندن مراد تصور در کوشه با حرف وحدت زان اذات تعلیلدر طاق قدرت و قوت و وسعت معنای در طاق تک معنای در بر طاق معنای یعنی زبون * محصول بیت * تصور باغلام که اول چشم مستک

فراغت ایلم دیوفکر ایلم محمدالله فیض وفضل الهی بنسب و اراده می سلب ایله
بنی بی جمال ایدوب بی اختیار امانه الله بولنی محله بکا طاققت بخش ایدوب بحراب کی
ظهرم مخنی ایدوب و بنی اول جال اوزره ثابت و برقرار ایدوب

ای معبر مرده فرما که دوشم آفتاب در شکر خواب صبحی هم وثاق افتاده بود
ای معبر بر بشارت یور زرا دون کجه آفتاب بکا صباح شرابنک لذت خوانده
هم حجره واقع اولشدی (مفردات) (معبر) دوشم تعمیر ایدوبی (مرده) بشارت
(همزه) وحدیه (فرما) یور (که) زرا (دوش) دون کجه (م) بکا (آفتاب)
کونش (در) فی (شکر خواب) طبعی او یقو (صبحی) صباح ایچیل
شراب (هم) معارن (وثاق) حجره (افتاده بود) واقع اولشدی (معنای اشاری)
ای جاسوس القلوب اولوب حال دروندن تعمیر و خبر ایدوبی پیرم بر بشارت و بر
مسرت یور که دون کجه وقت صبح اده داخل اولدقه شراب عشق الهیه نک
وحضرت الله مناجاتک لذتدن قلبک ما سوی اللهدن رفود ولذت مراقبه
خوانده ایکن حجره قلیده آفتاب معنوی و آوار ذات الهی بکا مشکف اولشدی
بودنی امانته تحمل آثار عیدر

در مقامات طریقت هر کجا کردیم سیر عاقبت را ناظر بازی فراق افتاده بود
طریقت مفاصلند هر قنده که سیر ایلدک عافیه عاشقانی ایل فراق دوشمش ایدی
(مفردات) (در) فی (مقامات) م (طریقت) م (هر کجا) هر قنده (کردیم)
ایلدک (سیر) م (عاقبت) م (را) ادات مفعول (یا) للملا یسه (نظر باز) عاشق
(یا) مصدر به (فراق) م (افساده بود) دوشمش ایدی (معنای اشاری)
(اشد البلاء علی الانبیاء الاولیاء ثم الامثل فالامثل) حدیث شریفی سر نبجه اول بی نهایت
اولان عشق حضرت الله و صلت بولنک منازل و مقاماتده و هر قندی مریده ده
سیر ایلدک ایسه عاقبت ایلدک عاشقانی پینه افراق دوشمش ایدی خاصه عشق بودر که
هر مریده ده عاشقه در دو بلاد و علت و ابتلا دن خلاص یو قدر و محبوبک در د
و بلاسی عاشقه ذوق و صفا و اختیار در

ساقیا جام دما دم ده که در سیر و ساوکه هر که عاشق و ش نیامد در فراق افتاده بود
ای ساقی بکا جام دما دم و بر که ساوکه و سیرده هر کیم که عاشق کی کلدی نفاغه
دوشمشدی (مفردات) (ساقیا) م (جام) قدح (دما دم) ری بری آردنبجه (م)
ضمیر (ده) ویر (که) زرا (در) فی (سیر و ساوکه) م (هر که) هر کیم (عاشق)
م (وش) مثل (نیامد) کلدی (در) فی (فراق) م (افتاده بود) دوشمش ایدی
(معنای اشاری) ای ساقی شراب وحدت اولان پیر همت حیات بخشکده بکا قدح
قابکدن لذت شراب دائمی بخش ایلدک اول ذوقه درد و بلایه تحملده مرد کامل
اولم زرا ساوکه و سیرنده و عشق بولنده هر کیم که عاشق صادق کی بلایه صابر
کلدی اول کیمه نفاغه دوشمش مدعیار دندر و کذاب متاقددر

جور و جفا شدن او توری بر کوشه طوم
یعنی اختیار ایدم انصیرمک قوت و وسعتی
انک خم ابروسدن یکتا یعنی زیور دوشمش
ایلی خم ابروسی میلی بر کوشه اختیار
ایلکه مانع اولدی (ای معبر مرده فرما که
دوشم آفتاب در شکر خواب صبحی
هم وثاق افتاده بود) دوشم معنی معنی
جهتده وثاقه مفیددر * محصول بیت *
ای معبر دوشمش تعمیر ایچون مرز ده
یور ادا ایدیم زرا دون کجه آفتاب
صبح وقتنک طناو او یقو سنده حجره
دشمن او داشتم واقع اولشدی یعنی
دوشده کونش بکله * معناه اولشدی
یس بودوش دلالت ایدر که جانانه وصال
واقع اولور ایدی مش تواق ایسته بدن
ادا ایدیم بکله خبری دوشدر (در مقامات
طریقت هر کجا کردیم سیر * عاقبت را
ناظر بازی فراق افتاده بود) عاقبت
بر هر کار قی نظر بازی محبوب دوستلق
* محصول بیت * طریقت مقاماتده
هر یرده که سیر ایلدک ایسه عافیه نظر
باز لغتک افراقی واقع اولشدی یعنی
مشقه زهد و تقوی مفرق در حاصلی
بر هر له محبوب دوستلق بر یرده جمع اولم
(ساقیا جام دما دم ده که در سیر طریق *
هر که عاشق و ش نیامد در فراق
افتاده بود) دما دم یساقی دیکدر عاشق
وش عاشق کی یعنی عاشقانه * محصول
بیت * ای ساقی بکا جام یساقی ویر
یعنی متصل باده و بر زرا سیر و ساوکه
طریق عشقده هر کیم که عاشقانه
کلدی یعنی عاشق اولدی نفاغه دوشمشدر
حاصلی بر جانانه کوکل و بر مین متاقددر

حافظ آن ساعت که این نظم بر نشان مینوشت * طائر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود (نظم بر نشان اضافتی بیایه در
طائر فکرش اضافتی بیایه و لامیه در بدام اشتیاقی با حرف صله دما اشتیاقی اضافتی بیایه در * محصول بیت * حافظ
اول ساعت که بونظم بر نشان بازار دی

حافظ آن ساعت که این نظم بر نشان مینوشت * طائر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود
حافظ اول ساعت که بونظم بر نشان مینوشت * طائر فکرش بدام اشتیاق افتاده بود
دوشمش ایدی (مفردات) (حافظ) م (آن) اول (ساعت) م (این) بو (نظم
بر نشان) م (مینوشت) باز دی (طائر فکرش) فکری قوشی (ش) ضمیر (بدام)
طوزغه (اشتیاق) م (افتاده بود) م (معنای اشاری) حافظ اول ساعتکه
واردات الهیه ایلدک بوحکمت تمیز نظمی باز دی فکر قوشی اشتیاق دما دوشمش که
کال قرینت الهی درد و بلایه تحملی مقداری اولدین یابوب درد و بلایه بلکه
اطف و قهر خدایه جان و دلدن عاشق و مشتاق اولدی * و له ایضا *

اگر آن طائر قدسی زدرم باز آید * عریکده شته به پیرانه سرم باز آید
اگر اول طائر قدسی بنم فو مدن کبرو کله کیمش عریکده وقتنده کبرو کله
(مفردات) (آن) اول (طائر قدسی) فیض و تجلی (ز) من (در) فو (م)
بنم (باز) کبرو (آید) کله (عری) م (بگذشته) کیمش (یا) للملا یسه (پیرانه سرم)
بیرک و فقی (م) بنم (باز آید) کبرو کله (معنای اشاری) بعد الانقباض والاعتبار
اگر فیض و تجلی و کشف و افتتاح کبرو کله کیمش عریکده وقتنده کبرو کله و وفای
منو بکله حاصل اولور

دارم امید بدین اشک چو بار آنکه در * رقی دولت که برت از نظرم باز آید
امیدم طو تارم بو باران کی کوز یاشی سبیه که نکرار دولت برقی که بنم نظر مدن
کشدی کبرو کله (مفردات) (دارم) طو تارم (امید) م (بدین) بو (اشک)
کوز یاشی (چو) مثل (باران) بضمور (در) تکرار (رقی) یور (دولت) م
(برفت) کندی (از) من (نظر) م (م) ضمیر (باز آید) کبرو کله (معنای
اشاری) (اغتبنوا الرقة فان عند هاترزل الرحه) حدیث شریفی سر نبجه مرده
رفت اولان بو کثرت بکا ک ظه و زدن و کوزم باشک بشمور کی دو کلسی سبیه
حق نمالیدن امد ایدم که باعث دولت ایدی اولان پرتو انوار الهی که نظر مدن
کندی کبرو کله نور حق ایلدک قلم منقح و منسج اوله

آنکه تاج سرمن خاک کف پایش بود * پادشاهی بآنم کر بسرم باز آید
اول کیمسه که بنم باشک تاجی آنک کف پایش خاکی ایدی پادشاهی ایلدک اگر کبرو
بنم طرفه کله (مفردات) (آنکه) اول کیمسه که (تاج) م (سر) باش (من)
بن (جناک) طبرانی (کف) آیه (پای) ایاقی (ش) ضمیر (بود) ایدی (پادشاه)
م (یا) مصدر به (بکنم) ایلدک (کر) اگر (با) للملا یسه (سر) طرف (م)
ضمیر (باز آید) کبرو کله (معنای اشاری) اول ذات باری تعالی که آنک آثار قدری
و آنک مظهر تجلی انوار معرفتی اولان هر دان خدا ک کف پایش بنم باشک تاجی ایدی
اگر کبرو بکا انوار تجلیدین: ظهور ایدر من پادشاه حقیقی اولورم که ایکی جهانده
منصرف پادشاهی ایدم

طیراغی باشم تاجی ایدی پادشاه عالم اولورم ایاضی طیراغی باشم کاور سه و یا کندی بکا کاور سه و یا پاشم اوزر سه کاور سه
کاور سه یعنی اول جانان که ایاضنک

کرنشار قدم یار کرامی نکتم جوهر جان بچه کار دکریم باز آید

اگر یار عزیزك قدمه نثار ایلم جان جوهری غیری کیو بنم نه ایشمه یار (مفردات) (کر) م (نثار) ضایق وفدا ایتمک (قدم) م (بار) م (کرام) م (عزیز) یا (نسبه) (نکتم) ایلم (جوهر جان) م (بچه) نه (کار) نیش (دکر) غیری (م) بنم (باز آید) کیو کله (منای اشارتی) بنی آدم خای بی اکرم مخلوقات و خلیفه الله فی الارض والسماوات و مظهر انوار تجلیات و ذات بیخوشه مرآت قلبی و قابل و مستعد ایدیمی یونک کی عزیز و کریم و لطیف و رحیم یارک قدرت باهره سی بولنه سرمایه سعادته اولان جان جوهری نثار وفدا ایلم اول جان کیو بنم نه ایشمه یار صد هزار جامه دخی اوورده حضرت الهامک بولنه فدا اولسون تقبل منایا ارحم الراحمین

خواهم اندر عشق رفت یاران عزیز شخصم ارباز نیاید خبرم باز آید

عزیز یار زله آتک اردنجه کتک ایستم شخصم اگر کیو کله خبرم کیو کله (مفردات) (خواهم) ایستم (اندر) فی (عقب) اردنجه (ش) ضمیر (رفت) کتک (با) (للاطلاسه) یاران عزیز م (شخصم) ذاتم (ار) اگر (باز) کیو (نیاید) کله (خبر) م (م) ضمیر (باز) کیو (آید) کله (منای اشارتی) اول کرم و رحیم اولان حضرت الهامک ایستم و درمکه یز انوار تجلی ذاتیه سده مظهر و مستغرق ایلوب عقبجه ارواح قدسیه اولان یاران عزیز زله لقاسنه واصل ایلنه اگر شخصم وجودم بوالدن کیدوب کله عنایت حق اولنجه آثار جبهه لره خبرم کیو کله و نام جریده عالمه ثابت اوله

مانعش خلقل چنگست و شکر خواب صبح ورنه کر بشود آه سحرم باز آید

اول عزیزك گلشنه مانع چنگ صدای صبح شرابك لذیذ خوابدر بوخسه اگر بنم آه سحری اشیده کیو کله (مفردات) (مانع) م (ش) ضمیر (خلقل) صدا (چنگ) آتک لهو (است) در (شکر خواب) طاتلی اوفو (صبح) صباح ایچانی شراب (ورنه) بوخه (بشود) اشیده (آه سحر) م (م) ضمیر (باز آید) کیو کله (منای اشارتی) اول فیاض مطلق اولان حضرت الهامک ذات بیجو نیک و صفات ازلیه سنک معرفت و مشاهده سده مظهر و آیة تجلی قبلدینی اکرم مخلوقات اولان انسانه و هد کریمی مقتضای سنجده فیض و تجلیسی لایقطع و بی در بند لکن بومبتلا اولد یقین نفس اماره باله و هواسه تابع اولنجه اکل و شرب چرب و شیرین و خواب لذیذ نوشینه مشغول و غفلته کر فشار اولسی ظهور انوار تجلیاته مانعدر بوخسه (ادعوی استجب لکم) وعد کریمی بیرون حق تسالی و عدنده خلقی ممکن و منصور دکلدر البته قولک دعا و نیازنی ایشدوب قبول ایدر و جیع مراداته نازل قیام

(کرنشار قدم یار کرامی نکتم جوهر جان بچه کار دکریم باز آید) نثار قدم یار کرامی اضافتی لایمه و پیانیه در کرامی کاف بچمینک کسری و ضعیفه عزیز دیمکدر جوهر جان اضافتی پیانیه در کار دکریم اضافتیده بولنه در محصل بیت * یار عزیزك قدمه نثار ایلم جان جوهری دخی بنم نه ایشمه کسور یعنی جوهر جان یار عزیزك پیانیه نثار ایلمک ایچو ندر بوخسه نیه یارردی (خواهم اندر عشق رفت و یاران عزیز * شخصم ارباز نیاید خبرم باز آید) عقب صینک قحی و غافلک کسریله لغتده اوکجه به دیور اما یونک کی برلده آرد مناسنه در وقت بونده مصدر مناسنه در و او حرف صراط با خود حرف حال بیارن با حرف صله مصراع آید نیه نیه متعلقدر * محصل بیت * جانانک آردنجه کتک ایستم حال بوک یاران عزیز اگر شخصم کیو کله سده خبرم کیو کله و یا خبرم کیو کله یعنی آردنجه کتک بکمد نصکر بن کیو کله سده خبرم کیو کله مصراع اولده و او ی ترک ایدوب بیارانی رفته تعلیق ایدنر پیانیه کفشار مانعش خلقل چنگست و شکر خواب صبح * ورنه کر بشود آه سحرم باز آید) خلقل چنگ اضافتی لایمه در بونده خلقل مراد آواز در و صبح و صبح مراد در * محصل بیت * اول جانانه مانع اولان چنگ آواز بدر و صباح و وقتک طنلو او یقوسیدر بوخسه بنم آه سحر می ایشنسه البته کلور دی بنم آه سحر می یوانکی نسته در ایشندر مین بوخسه ایشنه بی اختیار کلور دی

کوس نود و لئی از بام سعادت بزم * کریمیم که نه نوسفرم باز آید

سعدت طامتنن بر یکی دولت کوسنی اوردم اگر کورمکه بنم نوسفر ما هم کیو کله (مفردات) (کوس) م (نوی) یکی (دولت) م (یا) وحدتیه (از) من (بام) طام (سعدت) م (بزم) اوردم (کر) م (بینیم) کورم (منوی) یکی آی (سفر) م (م) ضمیر (باز آید) کیو کله (منای اشارتی) شکر النعم الله و تحمدیشا بنم الله سعادت طامتنن بر یکی دولت کوسنی اوردم یعنی اسرار تجلیاتی و فیض و کراماتی خلق عالمه اظهار ایدرم اگر اقتضای معنوی اولان نور الهیدن مستفاد حساب بشمرته مستور اولش انوار محمدی و اسرار دین اجدی عالم ارواحده ظهور ایدینی کی بنم کیو کله و قلیزنی منور قیله

آرزومند رخ شاه چو ماه حافظ همی تاب سلامت زدم باز آید

ماه کی شاهک رخنه مشتاق ای حافظ بر همت الهه تاسلامت الهه قبولدن ایچو کله (مفردات) (آرزومند) مشتاق (رخ) بکاتی (شاه) م (چو) مثل (ماه) آی (م) ضمیر (حافظ) م (همت) م (یا) وحدتیه (یا) لاهلاسه (سلامت) م (ز) من (در) فیو (م) ضمیر (باز آید) کیو کله (منای اشارتی) اول نور الهی اولان شاه حقیقک جلاله مشتاق ای حافظ (عالم الهه من الاعیان) در کتندو کتندو که عالی همت ایدوب سعی و غیرت ایلنه تا که خانه تجلی اولان قلبه انشراح و افتتاح حاصل اولوب تجلیات انوار الهی قلب ایچنه کله سعادت ابدی بولنه سین

وله ایضا

ستاره بدرخشید و ماه مجلس شد دل ریمیده مارا رفیق و مونس شد

بر ستاره بلدرادی و ماه مجلس اولدی بزم صراط مستقیم خروچ ایش کولگره رفیق و مونس اولدی (مفردات) (ستاره) بلدر (همزه) وحدتیه (بدرخشید) بلدرادی (ماه) آی (مجلس) م (شد) اولدی (دل) کولک (ریمیده) اورکش (مارا) بزم (رفیق) م (مونس) م (شد) اولدی (منای اشارتی) (کتک کتک) تحفیه قاحیت ان اعراف فقبضت قبضه من نوری قفلت لها کونی حییی محمدی حدیث قدسی سر سیمه اول انوار ذات الهیه دن مأخوذ اولان نور محمدی عالم خلقی اوزره طلوع ایلدی و ماهتاب حقیقت اولوب مجسمع مؤمنین و مجالس عاشقینه رحمت مهدت اولدی و بزم صراط مستقیم خروچ ایش کولگره رفیق و مونس اولدی و نور محمدی ایل قلیز منور و شرفیاب اولدی

نکار من که بکب زفت و خط نوشت بغیر مسئله آموز صد مدرس شد

بنم مجسوم مکتبه کندی و خط یازمدی غزه و نظر ایلله یوز مدرسه مسئله تعلیم ایدیمی اولدی (مفردات) (نکار) مجبوب (من) بن (بکب) م (زفت) کندی (خط) م (نوشته) یازمدی (یا) لاهلاسه (غزه) نظر (مسئله آموز) مسئله اوکر دیمی (صد) یوز (مدرس) م (شد) اولدی (منای اشارتی) (جمع مخلوقات

(کوس نود و لئی از بام سعادت بزم * کریمیم که نه نوسفرم باز آید) کوس نود و لئی اضافتی لایمه در با حرف مصدر معلوم اوله که بنم یا دشا هری بر کیمیه بر منصب و پر سره ز بادشاهاک مهترلی اویشک طامی اوزر نیه چیقوب کوس چلازلر رومده قیوسنده طاول و صورتای چالده قلیز کی بوده معلوم اوله که اولیشک اوستی مستطدر یعنی دوزدر نودوات یکی دولته ابریشن کیمیه در بر بام سعادت اضافتی پیانیه در که حرف بیان نوسفر ناز سفره کتک کیمیه به دیور * محصل بیت * یکی دولتیک کوسنی سعادت طامتنن چلازم یعنی زیاده مسرور اولورم اگر کورم که بنم یکی سفره کتک ما هم کیو کله سفره کتک یعنی بنم تازه سفره کتک ما هم کورمکه سفره کتک اوله کال سرورله مسرور اولورم (آرزومند رخ شاه چو ماه حافظ * همی تاب سلامت زدم باز آید) مستد ادات نیشدر آرزومند رخ شاه چو ماه اضافتی لایمه در و پیانیه حافظ منادی همی با حرف وحدت و یا تکبر تقدیری همی کن تا حرف فعلیل سلامت با حرف مصاحبت * محصل بیت * ماه کی شاهک رخی آرزومندیم ای حافظ همت ایلنه تا کیم سلامت قبولدن ایچری کله بیت سحر حلال طریق اوزره واقعدر (وله ایضا) (ستاره بدرخشید و ماه مجلس شد * دل ریمیده مارا رفیق و مونس شد) ستاره بدرخشید و ماه مجلس اولدی بزم صراط مستقیم خروچ ایش کولگره رفیق و مونس اولدی (دل) کولک (ریمیده) اورکش (مارا) بزم (رفیق) م (مونس) م (شد) اولدی (منای اشارتی) (کتک کتک) تحفیه قاحیت ان اعراف فقبضت قبضه من نوری قفلت لها کونی حییی محمدی حدیث قدسی سر سیمه اول انوار ذات الهیه دن مأخوذ اولان نور محمدی عالم خلقی اوزره طلوع ایلدی و ماهتاب حقیقت اولوب مجسمع مؤمنین و مجالس عاشقینه رحمت مهدت اولدی و بزم صراط مستقیم خروچ ایش کولگره رفیق و مونس اولدی و نور محمدی ایل قلیز منور و شرفیاب اولدی

نکار من که بکب زفت و خط نوشت بغیر مسئله آموز صد مدرس شد بنم مجسوم مکتبه کندی و خط یازمدی غزه و نظر ایلله یوز مدرسه مسئله تعلیم ایدیمی اولدی (مفردات) (نکار) مجبوب (من) بن (بکب) م (زفت) کندی (خط) م (نوشته) یازمدی (یا) لاهلاسه (غزه) نظر (مسئله آموز) مسئله اوکر دیمی (صد) یوز (مدرس) م (شد) اولدی (منای اشارتی) (جمع مخلوقات یازمدی غزه ایلله یوز مدرسه مسئله اوکر دیمی اولدی یعنی ذکا و قابلیتی بر مرتبه در که امی لکله علمیه مسائل علم اوکر در

(طرب سرای محبت کنون شود معمور * که طاق ابروی یارمنش مهندس شد) طرب سرای ترکیب منتهی شاداق سرایی دیمکدر محبت اضافی لامیه در که حرف تعلیل طاق ابروی یارمنش اضافتاری بیایه ولایه در طاق

کر مهندس دخرج باندن اسم فاعلدر
 علم هندسه یکن گیسده درلر * محصول
 بیت * محبت طرب بخانه سی شمدی معمور
 اولور که بنم بارمک طاق ابروسی اکامهندس
 و معمار اولدی یعنی بنم جانانم محبت
 طرب بخانه سی معمور ایدر ز طاق ابروسی
 طرب بخانه نیک مهندس و معمار اولدی یعنی
 جانانک چشم و ابروسی طرب و سرور باعث
 اولدی (کر شمه نوشنای بهاشقان
 پیود * که علم یخبر افشاد و عقل بی
 حس شد) کر شمه تو اضافتی لامیه در
 شرابی با حرف وحدت بهاشقان با حرف
 صله پیود افنده اولدی مناسبه در
 اما مراد ایچوردی دیمکدر که حرف رابط
 صفت هلدن و حلدن مضایف الیه محذوفدر
 نقد بری علم عاشقان و عش عاشقان دیمکدر
 * محصول بیت * جانانک خطاب ایدوب
 پیور که سنگ ناز و شو به عاشقانه بر شراب
 ایچوردی که عاشقانه علمی چهل اولدی
 و عقلاری احساسدن قادی یعنی
 عشاقی مست لایمقل ابلدک حاصلی
 شراب دشته کله مست لایمقل اولدیلر
 (پیوی اولدیلر بهار عاشقان چو صبا * فدای
 عارض نسرین و چشم زکس شد)
 پیوی با حرف سبب پیوی لفظ مشترک در بدله
 قوقو و اور ناسنده بونده ایهام طریقه ذکر
 اولمش دل بیار عاشقان اضافتاری بیایه
 ولایه در چو اوقات تشبیه چو صبا
 مصراع ثانی به مره و در فدای عارض
 اضافتی مصدرک مقوله اضافتدر
 و عارض نسرین بیایه چشم زکس
 بویه در * محصول بیت * جانانک
 قوقوسی سبیل و یا ایدیلر عاشقانه بیار
 کوکلی صبا کی عارض نسرین و چشم
 زکس فدای اولدی یعنی نسرین عارض
 جانانک و زکس چشمه مشابه اولدی یعنی چون
 عشاقک دل بیاری صبا کی بونلره فدای

نور محمدی به دن خلق اولفته اصل وام موجودات اولان حضرت حبیب الهی غیرت
 حق غیرک اوکنه دیزچو کوپ اتم علم پیور منی زوا کور منی حق تعالی بذاته
 حبیب بر نظاره اولین و آخر نیک علنی اعلیم ایتمک سبیل مکتبه کندی و بازی بازندی
 لکن نیجه یوزیک مدرسین وجیع علمه متعبرنه مسائل شریعت و طریقت
 و حقیقی او کردیچي امت دکل اولدی بلکه جله شرایع اندن ظهوره کلدی

طرب سرای محبت کنون شود معمور * که طاق ابروی یارمنش مهندس شد *
 محبت سرور اوی شمدی معمور اولور زیرا بنم بارمک طاقه بکر بن ابروسی که
 مهندس اولدی (مفردات) (طرب) (سرور) (سرای) (او) (محبت) (م) (کنون) شمدی
 (شود) اولور (معمور) (م) (که) (زیرا) (طاق) (کر) (ابرو) (فاش) (بار) (م
 (م) (بن) (ش) (صبر) (مهندس) (معمر) (شد) (اودی) (معنای اشارتی)
 (لایسعی ارضی و لاسعانی و لکن یعنی قاب عبدی المؤمن النبی) حدیث قدسی
 سرشده بیت محبت الله اولان قلب اوی اصنام سوادن پاک اولوب انوار و اسرار
 خدا ایلر شمدی معمور و سرور اولور که بنم یارم و سیدم و زولم حبیب خدا
 محمد المصطفی صلی الله تعالی علیه وسلم حضرتک ابروسی عجمانی اول قلبه مهندس
 و معمار اولدی و قلبک توجه تاجی و اعتقاد کلیدی اولسید کاشته درست اولدی
 و نشیق و محبتی اکا نیت ایلر اولدی

پیوی اولدیلر بهار عاشقان چو صبا * فدای عارض نسرین و چشم زکس شد *
 آنک راجحه طیه سبله عاشقانه بیار کوکلی صبا کی نسرینک عارضنه و زکس
 چشمه فدا اولدی (مفردات) (با) (لایسعی) (بوی) (راجحه) (او) (صبر) (دل)
 کوکلی (بیار) (خسته) (عاشقان) (م) (چو) (مثل) (صبا) (م) (فدا) (م) (عارض)
 یکاق (نسرین) (بیاض کل) (چشم) (کوز) (زکس) (م) (شد) (اولدی) (معنای
 اشارتی) اول مصطلح انوار الهی و منبع اسرار نامتناهی سیدکاشته و مغیر
 موجودات صلی الله تعالی علیه وسلم فقیه بزرگ (فی لاجریع الرحمن من قبل الین)
 حدیث شریفی سرشده دماغ جاننده اشکام پیور دینی فیض و بجلی رحمانی راجحه
 طیه سبله عاشقانه بیار کوکلی یاد صبا کی اسوب عشق و شوق ایلر اول
 سیدالکونینک کل نسرین مثال جانانک عارضنده لسان ایدن نور نیرنه و چشم
 زکس معجز نمای حضرت فدا اولدی

کر شمه نوشنای بهاشقان پیود * که علم یخبر افشاد و عقل بی حس شد *
 سنک کوز اوچله نظرک عاشقانه بر شراب اولدی که علم ظاهری یخبر دوشدی و عقل
 معاش بی حس اولدی (مفردات) (کر شمه) ناز و کوز اوچله نظر (عمره) وحدتیه
 (نو) (سن) (شراب) (م) (با) (وحدتیه) (با) (لایسعی) (عاشقان) (م) (پیود) اولدی
 یعنی ایچوردی (علم) (م) (یخبر) (خبر سنز) (افشاد) (دوشدی) (عقل) (م) (بی حس)
 (شد) (اولدی) (معنای اشارتی) ای در بای علوم ربانی و محزن اسرار حکم

طرب سرای محبت کنون شود معمور * که طاق ابروی یارمنش مهندس شد *
 و خا کساری اولوب بولرینه فدا اولدی یعنی کبی دل بیار عاشقانه بویه در

لدنی اولان رسول الثقلین صلی الله تعالی علیه وسلم سنکه (انامینه العلم و علی بابها)
 پیور بیت شریفین اسرار معراجیدن و علوم مکتومه دن و شراب معنوی دن
 حضرت علی رضی الله تعالی عنیه خاصه تعلیم و ابتکار پیور دنده حضرت علی دست
 و مستغرق اولدی یعنی کبی اول اسرار معراجیدن علم ظاهر اهللسی یخبر دوشدی و عقل معاش
 ایچوردی که اول شرابک اسرارندن علم ظاهر اهللسی یخبر دوشدی و عقل معاش
 اهل بی حس و بی ادراک اولدی مثلا یازیک (سبحانی ما اعظم شأنی و لاله الا انا
 فاعبدونی) کلامنده یخبر اولد قلمی کبی

لب از ترشح می پاک کن ز بهر خدا * که خاطریم هزاران کنه موسوس شد *
 الله ایچون لبی شرابک و لاشغندن پاک ایلر زرا خاطریم هزاران کنه و موسوسه
 ایدیی اولدی (مفردات) (لب) (دوداقی) (از) (من) (ترشح) (صنفی) (بولاشغی
 (می پاک) (م) (کن) (ایلر) (ز) (من) (بهرا) (تعلیل) (خدا) (م) (که) (زیرا) (خاطر) (م
 (م) (صبر) (با) (لایسعی) (هزار) (بیت) (کنه) (م) (موسوس) (موسوسه) ایدیی
 (شد) اولدی (معنای اشارتی) ای طیب الهی و مرشد کامل معنوی زوف
 و رحیم اولان محبوب تازنین خدا صلی الله تعالی علیه وسلم افندم (اللهم اعظمی شوق
 لقاک من غیر ضراء مضرة و لا فتنه مضلة) پیور دینک حدیث شریف سرشده
 سلطان شفق غلبه سبله آثار اسرار عشق و رشحات جوشش در بای شوق ظهور
 ایدر که حضرت الله عشقند بوعاشق پیچنده امنکی حجر نیوند تریه ایدوب
 عجمانی راه عشقند نری حفظ و جل نفسانیه دن پاک ایتکله ضراء مضرة اولان
 قیودات شرعیه یک فعل اولسندن و فتنه مضلة اولان چو هر عقلک زوالدن امین
 ایلر س زیرا بود هشت آباد اولان راه مشکله خاطریم هزاران کنه و موسوسه
 ایدیی اولدی

بصدرمیکده ام می نشاند اکنون دوست * کدای شهرنکه کن که میر مجلس شد *
 دوست بی شمدی میخانه نیک صدر بنه بکوردی شهرک کداسنی کور که میر مجلس
 اولدی (مفردات) (با) (لایسعی) (صدر) (م) (میکده) (میخانه) (م) (بی) (نشاند)
 دیکدی (اکنون) شمدی (دوست) (م) (کدای) (فقیر) (شهر) (م) (نکه کن) (کور
 (میر) (پادشاه) (مجلس) (م) (شد) اولدی (معنای اشارتی) استیضای الله (واجهانی
 لائقین اناما) آیت جلیله سی سرشده بمحمد الله نظر و تریه حبیب الله بزی شریعت
 و طریقت و حقیقت طریق مستقیمند و کدوبه وارث ایلوب اقوال و افعال
 و اسرار حال ایلر شمدی بزی مقام ارشاده نصب ایلدی شهر عشق کداسنی کور که
 نظر و اعتبار رسول الله ایلر مجلس عشاقده امیر اولدی و شاء حقیقت اولدی

چرا که حافظ ازین راه رفت و مفلس شد *
 ای یاران میخانه یولندن عنانی دوند بکر نیچون زیرا حافظ بو یولدن کیندی
 و مفلس اولدی (مفردات) (ز) (من) (راه) (یول) (میکده) (میخانه) (یاران) (م
 و بردی

(لب از ترشح می پاک کن ز بهر خدا * که خاطریم هزاران کنه موسوس شد)
 که خاطریم هزاران کنه موسوس شد
 ترشح تفعل یا بشدن مصدر در بر نشه
 صنفی صومعه و غیره نشه میسه
 اضافتی لامیه در که حرف تعلیل موسوس
 اسم فاعلدر دخرج یا بشدن و موسوسه
 صاحبی دیمکدر * محصول بیت * لبی
 باده ترشحندن پاک ایلر الله ایچون زرا
 خاطریم بیک کنه و موسوسه صاحبی
 اولدی یعنی عجب باده بی نه جنس ادهله
 نوش ایلدی دیو خاطریم و موسوسه به
 دوشدی خواجه کنه یقینه ترشح مبدن
 لبک حرتی مراد ایدینور (بصدر
 مصطبه ام می نشاند اکنون دوست *
 کدای شهرنکه کن که میر مجلس شد)
 بصدر با حرف ظرف مصطبه صنفه
 غریبای حرف تاکید نشاند فعل مضارع
 مفرد غائب نصب ایلر دیکدر دوست
 فاعلی * محصول بیت * شمدی بی
 مصطبه صدرنه نصب ایلر دوست یعنی
 بی غریب مجلسنک صدر نه بکوردی شهر
 کداسنی نظر ایلر کیم میر مجلس اولدی
 حاصلی غریب مجلسنک صدر رنده
 او نورق میر مجلس غریب اولددر (زرا
 میکده یاران عنان بکر داتید * چرا
 که حافظ ازین راه رفت و مفلس شد)
 عنان بکر داتید یعنی اعراض ایلک
 دیمکدر چرا ادات تعلیل که حرف
 بیان * محصول بیت * ای یاران میکده
 یولندن اعراض ایلک یعنی میخانه به
 وارمک زیرا که حافظ بو یولدن کیندی
 و مفلس اولدی یعنی وارلغی هب باده به
 و بردی

(خیال آب خضر است و جام بخسرو * بجزعه نوشی سلطان ابوالقوارس شد) بستک فاعلی حافظد رواو
حرف عطسف جام بخسرو جام جدر که بخسرو البته کبردی ایدی بجزعه نوشی باحرف صه وای اول
حرف مصدر وائی اضافت ایچون کش جرحه نوش وصف ترکیبدر جرحه ایچونی مناسنه سلطانیه اضافتی لایه در
ابوالقوارس شاه شجاع کتبیدر که

(مندان) جامک دیرکینی (بگردانید) دوندرك (جرا) نیچون (که) ذرا
(حافظ) م (ازین راه) بویولدن (رفت) کیتی (مغلی) م (شد) اولدی
(منهای اشارتی) ای درد وبلای عشقه تحمل اولسان یاران پورده عشقندن
و نحو وفسا بولندن زمام اختیار بکر دوند ریکز و جان بازارینده کبر مکر نیچون
دیرسک ز باحافظ بویولدن کتدی جانندن وجهه سندن مغلس وکلی محو وفسا
اولدی کرچه افلاس ثابت اولیان کیمده آزادک و قاتی اولیاند بهقا اولن
لکن هر کیمده بودده تحمل ایچی زیاده مشکلدر

خیال آب خضر بست و جام بخسرو * بجزعه نوشی سلطان ابوالقوارس شد
آب حیات و جام بخسرو خیالی باغادی سلطان ابوالقوارس جرحه نوشلکنه
کتیدی (مفردات) (خیال) م (آب خضر) آب حیات (بست) باغادی
(جام) فدیح (بخسرو) بر پادشاه اسمیر (با) للملابسه (جرحه نوش)
جرحه ایچینی (با) مصدر به (سلطان ابوالقوارس) م (شد) کیتی (منهای اشارتی)
(علو الهیه من الاذان) سرینجه عای عمت حافظ آب حیات ایدی و جام شراب
پادشاه حقیق امیده سلطان ابوالقوارس ورت حقیق محمدی اولان غوث اعظمک
جرحه نوشلکنه کیتی و درد عشق الهیه بی اختیار ایدی

چو زرعین وجودست نظم من آری * قبول دولتین کیمی این مس شد
ز کیم عز وجود در بنم نظام بی صاحب دولتک قبول بویاقرک کیمسی اولدی
(مفردات) (چو) ش (زر) التون (عزین) اعنیف (وجود) م (است)
در (نظم) م (من) بن (آری) بی (قبول) م (دولتین) دولته منسوب او انر
(کیما) م (این) و (مس) باقر (شد) اولدی (منهای اشارتی) بنم لسان غیب الیه
نظم غزل صورتده بیان ایلدیکم امرار حقیقت خالص التون کیم عزین وجود در
واظفدر بی یو کلامده اولان اطافت اولیاه الهه قبول آثار در زیر دولت ایدی
صاحبی اولان اولیاه الهه قبول بویاقر وجودک کیماسیدر و انلر قبول قبول در
ردلی ردر

آن کبست کز روی کرم بانی وفاداری کنده * رجای بدکاری چون یکم نکوکاری کنده
اول کیمدر که کرم یوزندن بکا وفاداری ایده بچاین قبیح ایشلونک حقد و ردم
نکوکارلک ایده (مفردات) (آن) اول (کبست) کیمدر (از) من (روی) یوز (کرم)
م (باز) بکا (وفادار) وفاطونچی (با) مصدر به (کند) ایده (بر) بی (جاء)
محمل (بدکار) قبیح ایش (باصدر به) چون (بچیلین) یکدم (برفس) نکوکار
ایو ایشلاوا (با) مصدر به (کند) ایده (منهای اشارتی) یارب ستک مظهر اطافک اولان
مردان خدادن عجب کیم واردر که (احسن کاحسن الله البک) آیت جلیله سی سرینجه
بکا وفادارلک ایده وعون نصرت ایده که بچیلین بریشان و بیچاره لک بدکارلنی
برینه نکوکارلک واحسان ایده (احسن لن اساء البک) سرینجه آثار اخلاق

نکوکار ایده ده کار کافی عجمله اولسق قیاسدر ایلک مناسنه قافیه ده واقع یار حروف مصدر در الابریشده حرف
نبتدر * محصول بیت * اول کیمدر که کرم جهندن بکا وفاداری یعنی بکا کرم واحسان ایلده بنم کیم بر بدکار برنفس
و بر ساحت ایلک ایلده حاصلی ایلکجیلک ایلده

(اول بیتک چنک وئی آرد بدل پیغام وی * وانکه ییک بیانی می بامن وفاداری کنده) بوفزک مطلقه سندن
غیری ایسانی هب معط واقع اولمش معط اولدر که برینتی اوج فقر و یاز یاده ایلدیلر بر قافیه اولدر شده صکره اصل
قافیه بی ایراد ایلدیلر آردلک فاعلی بیت
سابقده کی اولان کیمده در بدادن
مضاف الیه محذوف و قدر نقدیری بلم دروی
ضمیری جاتانه را جمدیر وانکه و او حرف
عطفر * محصول بیت * اول چنک
وئی آواز یله کوکله جاتان خبرین کتوره
آندنصره بر پیغامده ایلده بکا وفاداری
ایلده یعنی استغهام طریقه سور که
وحالری کیمد رابابین (دایر که جان
فرسود ازو کام دلم نکشود ازو * نوید
نشان بود ازو باشد که دلداری کنده) که
حرف رابط صفت فرسود فاعلی ماضی
مفرد غائب آشنندی دیکدر اما بونک
کی برلده الم واضطرارین کتایشدر
نشان بود بودن مناسنه در * محصول
بیت * دلبر که جان اندن آشنندی
اولدی کوکله مرادی اندن نوید اولیق اولان
کشایش بولدی اندن نا امید و ما یوس
اولیق اولان اوله که دلدارلک ایلده یعنی
کوکله الیه کتوره و خاطر مرزی تسلیم ایلده
(کتم کره نکشود ام زان طره نامن بودام
کفتاشن فرموده ام تابو طراری کنده)
طرافتده بان کیمچی به دیر زلفه طرار
دیدیکی کسلوب فرقد نیچو ندر * محصول
بیت * دیدم که طره جا ناندن بن بن
اوله دو کیم چوزمدم یعنی طره جاناندن
بنم بر منکام آجیلوب بکا فتح باب اولدی
جانان دیدیکه بن کایورمدم ناسکا طرارلک
وجفا کارلک ایلده حاصلی زانقه بن
تعلیم ایلدیکه سکا طرارلک و جوارلک ایلده
(بشیمه پوشنده خواز عشق نشید دست
بو * از مستیش رمنی بکو نازک
هشیاری کنده) بشیمه پوش وصف
ترکبیدر یو کن اثواب کیم کده عبا کی
مستیش بانی حرف مصدر در رمنی
بامی حرف وحدت * محصول بیت *
کسکین و باوزخوبی بشیمه پوش عشقندن

حیدر سن اظهار ایده

اول بیتک چنک وئی آرد بدل پیغام وی * وانکه ییک بیانی می بامن وفاداری کنده
اول چنک وئی آواز یله آنک خبری کوکله کتوره واندنصره بر پیغامده شرابه بکا
دوستلق ایده (مفردات) (اول) م (با) للملابسه (بانک) آواز (چنک)
غیر (فی) م (آرد) کتوره (بدل) کوکله (پیغام) خبر (وی) ضمیر (آندنه) دخی
اندنصره (با) للملابسه (بک) بر (پیغامده) او بک (می) شراب (بامن) بکا
(وفاداری) دوستلق (کند) م (منهای اشارتی) (کلاو التباس علی قدر
عقواهم) سرینجه مرته اولده مقتضای شرع اوزره وعظ و تکلیف شرعیله
پسین ایلده صراط مستقیم و عشق و محبت الهیه تک خبری کوکله کتوره اندنصره
نشیجه شریعت اولان شراب عشق الهیه دن و جذبات ربانیه دن بر جرحه شرابه
بکا دوستلق ایدن

دلبر که جان اندن آشنندی کوکله مرادی اندن نوید اولیق اولان
باشد که دلدارلک ایده (مفردات) (دلبر) م (جان) م (فرسود) اوزادی و آشنندی
(کام) مرادم (دلم) کوکله (نکشود) اچادی (ازو) آدن (نوید) امید سز
(نشان) کیم دکل (بود) اولیق (ازو) اندن (باشد که) واه که (داداری) کوکله
طونچیلک (کند) ایده (منهای اشارتی) اول محبوب حقیقه جانم آنک وصلتی
اشقیافتدن و آتش عشقندن از بلوب واریوب محو و فنا اولددر هنوز کوکله
مرادی اندن حاصل اولدی و آنک رحمت واسعه سندن امیدم دخی کیم که اوله که
برکون دلدارلک ایده و کوکله مرادینه بزی ایشدره

کتم کره نکشود ام زان طره نامن بودام * کفتاشن فرموده ام تابو طراری کنده
دیدم اول طره دن کره چوزمدم مادامکه بن اولشم جانان ایدی اکابن بیورمدمکه
ناسکا طرارلک ایده (مفردات) (کتم) دیدم (کره) دوک (نکشودام) چوزمدم
(ز) من (آن) اول (طره) اولک ساج (تا) مادام (بن) بن (بودام) اولشم (کفتا)
دیدم (من) بن (ش) ضمیر (فرموده ام) چوزمدم (ز) حتی (تا) سکا (طراری)
بان کیمجیلک (کند) ایده (منهای اشارتی) حق تعالی به نیاز ایدوب دیدمکه یارب
سن کرمکدن بی وجود یرده زدن خیلاص الیه زیرامادامکه بن نلاک ایلده اولد فحشه
وقبودات بشریه دن خلاص اولد فحشه اول غیب حوشده اولان اوار تجلیات
صفیات قدیمه لادن رفع حجاب انتمش حق تعالی بیوردمکه ای عاشق صادق
بن مستغنی الذات اولدیم ایچون بیوردمکه اگر بنم عشق و تجلیمی اسمرسک عشق
آتش منی باقوب واریدوب محو کلی ایتدیکه مرادکک حصولی صمدیر

بشیمه پوش تند خواز عشق نشید دست بو * زمستیش رمنی بکو نازک هشیاری کنده
بیا کیمچی بدخوی صوق عشق الهیه دن بوی اشتیمدر مستلکدن اکا بر رمنی سوبله

فوقو ایشته مشدر یعنی عشقندن خبر دارد کل مستلکندن اکا بر رمنی سوبله یعنی عشق مستلکندن آتی اکا ایلده تا کیم آیتلنی
توک ایلده حاصلی عشق مناسنه اولوب زده هشیارلک ترک ایلده

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند) بی نشان تقدیری بی نشان ادرنا

۶۶۶

تا که هشیارانی ترک اید (مفردات) (نخینه پوش) عبا کجی (تندخو) بداخلای (از) من (عشق) م (نشیند ست) ایستمدن (رو) رایحه (از) من (مست) م (با) مصدریه (ش) ضمیر (رمز) اشارت (با) وحدتیه (یکو) سوبه (نا) حتی (ترک) م (هشیار) غافل (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) (الهی) اتقاق لاید خل الجنة ولوکان عابدا خبری سرخیه تغییر شکل لاجل الاکل ایدوب صاپوش و بداخلای صوفی خشک عشق الهی بدین برانیت و ررایحه ایستمدن ای عاشق صادق شوقه سن اول بچاره شراب عشق مستکنیدن و لذت روحانیه شدن بر رمز و بر اشارت سوبه که هشیارانی ترک اید و راه عشقه عاشقانه اقتدا اید که (المنزل عقال المرء) دینشدر

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند)

بجلیین نمانسز بر کدا آنجاین بر یار مشکلدن سلطان رند بازاری اید فتنه نهان حبش اید (مفردات) (چون) مثل (من) بن (کدا) قهر (بی نشان) م (مشکل) م (بود) در (بار) م (با) وحدتیه (چنان) آنجاین (سلطان) م (کجا) فتنه (عیش نهان) کبر لو مبعث (با) مع (رند) عیسار (بازاری) مشهور (کند) اید (معنای اشارتی) بجلیین بی نشان و بریشان پر صوب بر کدایه آنجاین مقدس و منزله و محبوب حقیقتیک وصلتی مشکلدن زیر سلطان فوق اید مشهور اولان عیار اید حبش نهانی و صحبت جان فتنه اید ایتمز مکرینه کندی اطفیه قابل استمداد اید و صلته لایق کوره

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند)

اگر بیج و خیم اید بر طره دن ظلم کورم آساندر هر کیمه که عباراتی اید آکانشد و زنجیردن نه غم (مفردات) (ز) من (آن) اول (طره) اوک صاج (پر) طولو (بیج) طولا شق (خیم) بوکام (سهلست) آساندر (بیم) کورم (ستم) ظلم (از) من (بشد) م (زنجیر) م (ش) ضمیر (چه غم) نه غم (هر کسکه) م (عیار) لا ابالی (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) اول ذات مقدس اولان حق سیهانه و تعالیاتک ازلی اولان صفات متضاده رند و تجلیات متضاده رند کرک قهر و کرک لطف و کورم بکا آساندر که راه عشقه بود و یو العجب اولان اطف و قهر که جدایه عاشقین ز راه هر کیمه که جانی جانانه فدا ایتکده لا ابالی اوله اکابت و زنجیردن غم و الم و فقدر بلکه (کل ماجاء من المحبوب محبوب) در (شد) مکر غمی عدد و زنجیردن غم و فخر دین عبدالصمد باشد که غمخواری کند

غم اشکری بی عدد اولدی و بخندن مرد استرم تافخر الدین عبدالصمد اوله که غمخواری کند اید (مفردات) (شد) اوادی (لشکر) م (غم) بی عدد (سایب) (از) من (بخت) طالع (بخرام) استرم (مرد) معاوت (نا) حتی (فخر الدین عبدالصمد) اولور دن بر کیمه در (غمخوار) غم بی (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) حضرت

الله

۶۶۶

الله جد او اسونکه اسباب غم و جفا و المک ظهورینه شکر م بی حساب اولدی شمدی بخت و دوام و شرف طالع ارتقا عندن ایچون و مظهر لطف الهی اولاق ایچون هر دان خدادن معاوت ایسترم اوله که عندالله ذوی قدر و وسائل حق اولان فخر الدین عبدالصمد و سایر مشایخ عظام کمال شوقندن بزه غمخواری اید همت و بر معاوت اید که سعادت دارن اید مظهر اطف الهی اوله و عصمت خدای اید لقا الله و صلت بوله لم

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند)

آک زباده حیل کار چشمه ای حافظ اکا قصد اید ز بر آتک سیه طره سی جوق مکاره ای ایلر (مفردات) (با) للابسه (چشم) کوز (پر) طلو (نیرک) حیل و صحر (او) ضمیر (حافظ) م (مکن) اید (آهک) قصد (او) ضمیر (که) زرا (آن) اول (طره) اوک صاج (شیرک) کیمه رنگلی (او) ضمیر (بسیار) جوق (مکار) م (با) مصدریه (کند) اید (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقتیک اطفندن امید کیمه و قهرندن امین اوله زرا آتک صحر و حیل کیمه عقول مظهر فایحی اطف صورتسده قهر و قهر صورتسده اطف نظر به ای حافظ اکا خوف و رجا سز و صلت قصد بی و فریت نیتی اید که آتک غیب هوینده و علم از اینسده اولان مقتضیات تجلیات صفات جلایه سی (والله خبر الما کرین) آیت کریمه سی سرخیه عقولری تغییر قلبی جوق مکر ل ایلر سوری و معنوی احسانسده مفرور اولوب قهرندن امین اولاق محضا غرور و عجبدر و وله ایضا

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند)

اگر کوکام باده مشکینه چکه و میل اید لایق زرا اید اولان زهد دن خبر رایحه سی کلز (مفردات) (اگر) م (با) لاملایسه (باده) شراب (مشکین) مشکلی (دلم) کوکام (کند) چکه (شاید) لایق (که) زرا (بوی) رایحه (خبر) م (ز) من (زهد) م (ریا) م (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) رایحه طیبه سی غماز اولان مسک کیمه سقری ممکن اولوب عاشق عالم رسوای اید بیجی عشق مسکینی کوکام چکه و دلم اکا میل اید لایق زرا زهد که عشقه سز با اید اولان زهد و صلا خندن خبر رایحه سی کلز

(چون من کدای بی نشان مشکل بود یاری چنان سلطان یکا حبش نهان یارند بازاری کند)

اگر جمیع جهان خلق بی عشقند منع ایدل بی اتی ایلر مکه حق تعالی حضرتی بیود (مفردات) (جهانیان) جهسانه مندوب اولانلر (همه) جله (کر) م (منع) م (من) بن (کند) ایدل (از) من (عشق) م (من) بن (آن) آتی (کنم) که (ایده مکه) خداوند کار (حق تعالی) فرماید بیورر (معنای اشارتی) اگر جمیع خلق جهان بی عشق و محبت الهیه دن منع ایدل بن آتی ایلر مکه حق سبحانه و تعالی (فوق) آتی الله بقوم محبهم و محبوبه) آیت جلایه سده

ل

۱۶۸

با چشم پر نیرنگ او حافظ مکن آهک او کان طره شیرک او بسیار مکاری کند (نیرک) نونک کسر به حیله دیمکدر آهک قصد شیرک کیمه رنگلی یعنی سیه مکار مبالغه اید اسم فاعلدر الدایجی مناسبه محصول بیت * جانانک حیله سی جوق چشمه ای حافظ اکا قصد اید اید یعنی جانانک و صلاله طبع اید زرا آتک طره شیرکی جوق مکاره ای حیله بازا ای ایلر یعنی حیل و افرونی جوقدر سکا و صوبه مانع اولور (وله ایضا) (اگر باده) مشکین دلم کداید * که بوی خبر زهد دور باقی آید (مشکین) با حرف نسبت و نون حرف نا کید کشد بونده معنای مغفویت افاده ایدر چکاور دیمکدر چکر دینار معنای پانه واصل اولما شکر که حرف اعلیل بوی خبر اضافتی بیاید * محصول بیت * اگر بنم کوکام مسک شرابه چکاور مانع اولورسه لایقدر مسک شراب مسکت او زومندن حاصل اولاندر زرا زهد و ریادن بوی خبر کلز یعنی خبر کلز دیمکدر (جهانیان همه کر منع من کنند از عشق * من آن کنم که خداوند کار فرماید) جهانیان با حرف نسبت و الف و نون ادات جمع جهسانه مندوب اولان خلق دیمکدر منع من اضافتی مصدر رک مفعولاه اضافتدر که حرف بیان کنم خداوند کار و خداوند صاحب و مالک معناسده در افتدی دیمکدر * محصول بیت * جیمه جهان خلق بی عشقند منع ایدلر سه بمنوع اولم بلکه بن اول نسته بی ایلر مکه انقدم بکاپورر حاصلی بن جانانک فرمانبر وفر مانعیرم خلقک دکلم بس ایسدی جانانک بیورر غنی طورم غیرتک طوغم

ضرورت وزن و رعایت سمیط ایچون حذف اولدی یاری با حرف وحدت عیش نهان اضافتی بیاید در بازاری با حرف نسبت * محصول بیت * بنم کیم کدای بی نشان آنجاین یعنی جانان کیم بر یاری اولاق مشکلدن یعنی ممکن دکل مصراع ثانی بی ارسال مثل جکمنده اجرا ایدوب بیورر پادشاه کیم بی ذوق و صفاتی بازاره منسوب رندله فتنه ایدر یعنی جانان پادشاهدر بن ایسه رند بازاریم هر کز اول بسکایار اولاق نمکیندر (زان طره) بر بیج و خیم سهلست اگر بنم ستم از بند و زنجیرش چه غم هر کسکه عیاری کند (طره) الف تافید سنده مفصل ذکر اولنشدر بر بیج و خیم عطف تغییر ی قیلندندر سهل قولای دیمکدر اما جزئی دیمکدر برده استعمال اولور عیار لغتده جوق حرکت ایدن کندی به دیر اما استعمالده کیمه کرن کیمه به دیر اوغر یار کیمه * محصول بیت * اول بر بیج و خیم طره سندن جوق و ستم کورم سهلدر یعنی جزئی ایشیدر نسته لازم کلز زرا بند و زنجیردن نه غم اول کیمه که عباراتی طریقه داخل اولور یعنی اول کیمه حبس و زنجیردن غم چکمن بر بیج و خیم و جوی زنجیره تشبیه مشهوردر (شد) اشکر غم بجدد از بخت میخواهم مدد * فخر دین عبدالصمد باشد که غمخواری کند تا حرف تعلیل فخر دین و عبدالصمد ایکسده بر صاحب دولتک اقبایدر که حرف بیان غمخوار وصف ترکیبدر غم بیجی یعنی تدارک ایدوب فایز بی دیمکدر * محصول بیت * غم اشکری حد سز و حساسی سز اولدی طالعدن مدد دیمکدر فخر دین عبدالصمد اوله که غم بی سوب بی فایز یعنی حالته نظرا ایدوب بی تدارک ایلله ارباب دولتک برندن حسن طلب بیورر

(طعم زفیض کرامت مبر که خلق کریم * کتبه بخشد و بر عاشقان بخشد) فیض کرامت اضافتی مصدر که فاعله اضافی فاعله فیض ضویک آینه در بر اما بونگ کی برده ورود و آیان معنای در کتبه بخشد کرامت مصدر در ایلیک معنای مبر فعل نهی مفر د مخاطب کتبه بخشد خلق کریم اضافتی لامه در تقدیری خلق ذات کریم کتبه بخشد مقدم مفعولیدر و فاعلی تختنده خلق ذاته راجع ضمیر در بخشد فاعلی تختنده مستقر ضمیر در که خلق ذات راجع مصدر * محصول بیت * جانانک ایلیکی و کرامتی کلکشدن طمع کتبه ای عاشق صادق زیر ذات کریم خلق کتبه ای باغش و عاشقانه مر جت ایلی یعنی عاشقاری اسیر کرامت ذات کریم شدن جانانک و عاشقانه اسناد معنای عاشقانه در بخارا

یوردر همان حق تعالی که عشق و طاعت در غیری بر نشسته ایلیزم و راه و ضامنند
جامعی فدا ایلم

طعم زفیض کرامت مبر که خلق کریم * کتبه بخشد و بر عاشقان بخشد
کرامت فیضدن اید قطع ایله زیرا کریم خلقی کاهی عفو اید و عاشقانه احسان ایلم (مفردات) (طعم) م (ز) من (فیض کرامت) م (مبر) قطع ایله (که) زیرا (خلق) صفت (کریم) م (کتبه) م (بخشد) باغش (بر) علی (عاشقان) م (بخشد) احسان ایلم (معنای اشارتی) ای عاشق جرم گذشته کی اکوب کندو که حجاب ورده ایدنه همان عشقه درگاه حق ملازم اول فیض کرامت حقندن ایدر که قطع ایله زیرا کریم رحیم اولان الله (ان الله بغفر الذنوب جبارانه هو افور الرحیم) آیت جمله سی سرنجه مقتضای صفات غفور و رحیم جمله کاهی عفو ایدر و عاشقانه مالا نهیای احسان ایلم که کریمدن جالی مشاهده شده لایق ایلم

مقیم حلقه ذکر ست دل بدان اید * که حلقه زسر زلف بار نکشید
دل ذکر حلقه سنک مقیدر اول اید ایله که بارک زانی اوچندن بر حلقه آچه (مفردات) (مقیم) م (حلقه) م (ذکر) م (است) در (دل) کوکل (بدان) اول (اید) م (حلقه) م (همزه) وحدتیه (ز) من (سر) اوج (زلف) م (بار) م (بخشد) آچه و چوزه (معنای اشارتی) کوکل اول اید ایله مردان خدایک ذکر حلقه سنک مقیمی و روز و شب ذکر حلقه ملازمیدر که استعجاب الله (فا ذکر وی اذکر کم) آیت کریمه سی سرنجه دفع حجاب ایله اسرار الله کندو به متکشف اوله و انوار تجلیات صفات الهیه به مظهر بک مشاهده جمال الله سنده و لایق اوله

ترا که حسن خداداده هست وز یور بخت * چه حاجت که مشاطه یار آید
سنک که حسن خداداد و بخت زینت و آرد نه حاجت و آرد که سنی مشاطه زینت اید (مفردات) (ترا که) سنک که (حسن) م (خدا داده) خدا و پر مش (هست) و آرد (زور) زینت (بخت) دولت (چه حاجت) نه حاجت و آرد (مشاطه) کلین بوزن دوز بچی (یار آید) زینت اید (معنای اشارتی) ای مردان خدا سز در دخی بزه هست و عون و نهایت ایلی که حق تعالی بر بچاره بی دخی سز که کی صوب بدن و حیات بشریه دن پاک و خلاص ایلی که وصلت ذاتیه سنده و مشاهده انوار جمال قدسیه سنده لایق و مستعد اید به زیرا حق تعالی سز دن سز دن هر روز لیکر رحمن و پرورد دولت و پرشدر که مشاطه تک عروس بوزن دوز ب زینت و پردیگی کی سز خداداده اولان حسنکره غیری بر کیمه زینت ایسته حاجت یوقدر

چون خوشست و هوا دکنست می بی غش * کنون بجز دل خوش هیچ در نمی آید
باغ خوشدر و هوا دلکشدر و شراب صافیدر شادی خوش کوکلدن غیری هیچ

فرق ایلمش (چون خوشست و هوا دلکشست و می بی غش * کنون بجز دل خوش هیچ در نمی آید) دلکش و صف ترکیبدر کشیدن کوکل چکیب یعنی کوکل جذب اید یعنی بیغش صافی کنون شادی کنون بخشددر دل خوش اضافتی بیایه در نمی آید در حرف تا کید نمی آید فعل نفی استقبال کریمدر * محصول بیت * چون خوشدر هوا ده دلکشدری ده صافیدر شادی کوکل خوششدن غیری هیچ نیست کریم یعنی اسباب عیش و عشرت هب مهیا همان صفای خاطر کرک

(عقیم حلقه ذکر ست دل بدان اید * که حلقه زسر زلف بار نکشید) معنی که حلقه اضافتی فی معنای در و حلقه تک ذکره لامه دل فاعل مقیدر اید نشدید ضرورت وزن ایچوند که حرف تعلیل حلقه با حرف وحدت و همزه حرف توسل سر زلف یار اضافتی لامه در بکشید فعل مضارع مفر د غائب فاعلی تختنده دله راجع ضمیر در و مفعول صریحی حلقه و غیر صریحی زسر * محصول بیت * کوکل حلقه ذکر ده مقیم و ثابت و اول اید ایله که سر زلف باردن بر حلقه فتح ایله یعنی حلقه ذکر ملازم اید ایلیکی اول اید ایله در که سر زلف بار دن بر حلقه فتح اید و بوی زلف جانی تحصیل ایله (ترا که حسن خداداده است و بخت) چه حاجت که مشاطه ات یار آید (ترا که اوقات تخصیص سنک دیکدر که حرف بیان و یا رابط صفت حسن خدا داد اضافتی بیایه در حسن خداداد حسن ذاتدر که اسباب خا رجه دن مکتسب اولیه جمله بخت اضافتی بیایه در که حرف بیان مشاطه سابقا مفصل بیان اولشدر دوز کوکبی خاتون دیکدر یار آید با حرف تا کید آید فعل مضارع مفر د غائب بزه به یعنی زینت ایله * محصول بیت * سنک که حسن خداداد و بخت ملائک و آریه سنی ابو طالع و آرتنه حاجت که سنی مشاطه بزه به حاصلی سنی خدا کوکل بر ادوب و اسباب ذاتیه مزین ایلی در پس مشاطه زینت احتیاجک یوق جمله بی طامه اضافت اول اعتبار در که طامه جمله مزین او لور پس گانه که آرایش بخت دیش او لور مصراع اولک معنای سنده سکا که الله و بر دیکر حسن و آرد در دین فاعلیت و مفعولیت معنای

(جمله ایست عروس جهان ولی هشدن * که این بخند در عقد کس نمی آید) عروس سابقا ذکر اولدی کرد که اولمزدن اول اید و عورنه شاد در جهان اضافتی بیایه در هشدن در هشدن عروس معنای دار فعل امر مفر د مخاطب دار بدندن طومق معنای اول دیچک برده استعمال ایدر که حرف تعلیل بخند اسم مفعول در تعبیل باندن خردن مستقدر که معنای پرده در پس بخند شول خاتونه در لور که پرده دن طشره جبهه و خاتونه کورنیه در حرف ظرف و با حرف صله عقدانده بخنددر

نسبه کرکن (مفردات) (چن) باغ (خوش) م (است) در (هوا) م (دلکش) کوکل چکیب (است) در (می) شراب (بی غش) طور نیسز (کنون) شادی (با) للملا بیه (چن) غیر (دل) کوکل (خوش) م (هیچ) قطع (در) زائد (نمی آید) کلز (معنای اشارتی) حق تعالی که مظهر لطیفی اولان حسن بی بهانه صاحبزنی کور که باغ وحدتیه جلاسه الله فی الارض اولوب دانعا انسیت حق ایله حالاری خوشدر و ابوالوقت اولوب زنجیر محبت کندولر بی دانعا جانب حقه چکیبدر و عشق و محبتی دنی و آخرت مفعول زدن بی غرض (و همارا همان علی اهل الله) حدیث شریفی حکیمانه خالص لوجه المهدر شادی و کرملره مظهر اولیعنی خدا ایله ایس و جلیس صافی و خوش کوکلدن غیری بر نشسته کرکن و ما وادن برشی کندولر خوش کلز

عروس جهان ولی هشدن * که این بخند در عقد کس نمی آید
عروس جهان بر جبهه در اما نعل ایله بو مستوره کیمه تک نکا حنده اکلن (مفردات) (جمله ایست) بر جبهه در (عروس) کلین (جهان) م (ولی) لکن (هش) عقل (دار) طوت (ان) بو (بخند) مستوره (در) فی (عقد) نکاح (کس) کیمه (نمی آید) اکلن (معنای اشارتی) ای طالب حق عقلی باشد که جمع به صاقین بوقای دنیا تک زینتی سنی الدائمسون بنی آمده اولان کرانه لردن سنی محروم ایتمسون بو حال و خضر کور نشان عروس دنیا کندو به میل اولنجیق بر جبهه عورت کیدر لکن کیمه تک عقد و نکا حنده اکلن بر مستوره و مکاره و مهلکه مجوزه در

نخواهد این چن از سرو و لاله خالی ماند * یکی همی رود و دیگری همی آید
بو باغ دنیا سرو و لاله دن خالی فالسه کرک دائم ری کیدر و بر غیر بی کلور (مفردات) (نخواهد) ایستز (این) بو (چن) باغ (از) من (سرو و لاله) م (خال) بوش (ماند) خالق (یکی) بری (همی) دائم (رود) کیدر (و دیگری) بر غیر بی (همی) دائم (آید) کلور (معنای اشارتی) ای طالب عاقل بوسریه از وال اولان دنیا نچددا سرو و لاله سی دو کتروا کسک اولمزد باغ و بکر یعنی اولیه الله ال یوم القیامه اکسک اولمزد خصوصا معدود بلکه قیام سزنده مستور اولان اولیسا الله دن جهان خالی فالسدر در دائم ری کیدر و بر غیر بی آنک بر بته کلور سن همان دنیا زینت باقیب مردان خدایه قرینه خدایه قرینت محصله سنی اید سین

بلا به گفتش ای ماه رخ چه باشد اگر * یک شکر زود نطقه بیاساید
نضرع ایله اکا دیدم ای ماه رخ اولور اگر نطقه بروسه ایله سندن آسوده اوله (مفردات) (با) للملا بیه (لایه) یا وارقی (کتم) دیدم (ش) ضمیر (ای ماه رخ) ای آی یوزلو (چه باشد) نه اولور (اگر) م (یک شکر) بر بروسه ایله (زود) سندن بلا به گفتش ای ماه رخ چه باشد اگر * یک شکر زود نطقه بیاساید (بلا به با حرف مصاحبت لایه بوند اطفیه معنای سنده در ماه رخ و صف ترکیب اقسامنددر

آی یوزلی دیکدر اصغر مصراع ثانی به مر هوند یک شکر با حرف مبب شکر دن مراد بوسه در و نطقه وصف ترکیبدر یا ماید با حرف تا کید آساید فعل مضارع فاعلی دلخسته به راجع ضمیر در * محصول بیت * جانا نه اطفیه طریقه دیدم ای آی یوزلی نه اولور اگر بروسه سینه سندن بر نطقه راحت اولور سینه عاشق دلخسته به بروسه و رسک نه لازم کلور (بخند) گفت که حافظ خدا را پسند * که بوسه نورخ ماه را بیاساید (بخند) با حرف مصاحبت که حرف رابط مفعول قول

خدا را را ادات تخصیص الله ایچون دیگر نیستند فعل نهی مفرد مخاطب بکنه مناسبه یعنی لایق کورمه که حرف بیان بوسه تو اضافتی لامینه در رخ ماهده بویه در را ادات معواذیر بالا بد با حرف تا کید آید فعل مضارع مفرد غائب بولاشدیره دیگر * محصولیت * بن جانندن بوسه طلب ایچونه خنده ایله جانان دیدیکه ای حافظ الله ایچون جائز کورمه که سنک بوسک ماهک رخی بولاشدیره یعنی بنم بوسه سکالایق دکل زیر بن شاهم وسن برکدا (وله ایضا) (از سر کوی تو هر کو عیالات برود * نرود کارش و آخر بحیالات برود) ملاک کوسکه دیر لا وظالمول بودند کوسکن

﴿ ۶۷۲ ﴾

(دل) کوکل (خسته) م (همزه) وحدیه (یا ساید) دکنه (معنای اشارتی) مردان خندان قطب زمانه و مرشد و برهانه تضرع و نیاز ایله دیدم ای مظهر نور الهی و ما هر خ اولان محبوب ربانی کرم و شفقتگر نسبت به اولو اگر رذلخته و قلبی شکسته بر طاب سنک نظر و همکندن بر لذت روحانیه آسوده اوله و اطمان قلبه و انبیت حق ایله دکنه و سکونت بوله

﴿ بخنده گفت که حافظ خدا را میبندد که بوسه تورخ ما را ایلا بد ﴾

خنده ایله دیدیکه ای حافظ الله ایچون بکنه که سنک بوسک ماهک بکافنی بولاشدیر (مفردات) (با) للملا یسه (خنده) سکولک (گفت) دیدی (حافظ) م (خدا را) الله ایچون (میبندد) بکنه (بوسه) اوکل (تو) سن (رخ) بکافی (ماه) آی (را) ادات مفرد (یا ساید) بولاشدیر (معنای اشارتی) ای حافظ فیاضه بخل یوقی کرچه اطمانان قاب و انبیت حق ایله سکونت حصول ممکندر لکن جریان عاده الله مسیباتی اسباب ربط ایچوندر نیجه مدت سعی و طلب کرکدر ناکه فریبت خدایه مستند اوله سین بوخده بلا سنی و لاطب حصول مقصود ممکندر دیور ایکی نحدین ایله زیرا دعوی مجرد ایله سعی سن طلب بودخی مشا هده انوار جمال حقه بربرده در

﴿ از سر کوی تو هر کو عیالات برود * نرود کارش و آخر بحیالات برود ﴾

هر کیم که اوله عیالات سبیله سنک سر کو بکدن کیده آنک کاری حاصل اولان و عاقبت خجالتله کیده (مفردات) (از) من (سر کوی) عیله باشی (تو) سن (هر که) هر کیم (او) ضمیر (با) سبیله (عیالات) م (برود) کیده (نرود) کیز (کار) ایش (ش) ضمیر (آخر) عاقبت (با) للملا یسه (خجسات) م (برود) کیده (معنای اشارتی) بابر هر کیم که نفس و هوا سنه تابع اوادب ملاک و کسلانلق سبیلله صراط مستقیم و راه شریعتین طهره کیده اول بیچاره نک دنیا و آخرت بر مرادی حاصل اولوب عاقبت حضور یاری به خجالتله کیده

﴿ سالک از نور هدایت طلبد راه بدوست * که بجایی نرسد از بضالات برود ﴾

سالک نور هدایت نرسد دوست بول طلب ایله زرا برره ایشز اگر ضلالتله کیده (مفردات) (سالک) م (از) من (نور) م (هدایت) م (طلبه) م طلب ایله (راه) بول (با) للملا یسه (دوست) م (که) زیرا (بجایی) برره (نرسد) ایشز (ار) اگر (با) للملا یسه (ضلالت) م (برود) کیده (معنای اشارتی) کرچه سالک آخرت نور هدایتله حق تعالی به وصلت بولن طلب ایله لکن مقام فریتدن بر مرتبه به ایشز اگر ضلالتله کیدرسه اگر عقائد اهل سنتی و خلاق و اعتدال علی بیلر به یاخود یلوب عمل ایتمه سد فرض و واجب و سنت رسول الله علیه السلامدن برینی ترک ایدرسه اول کیمه اهل ضلالتله راه حقه بهره باب اوله من

﴿ کروی آخر عمر از می و مشرق بکیر * حیف اوقات که بکسر بطالت برود ﴾

﴿ ۶۷۳ ﴾

ایلد کاری نرسه و او کدل که قوشی آنلر شیه تعیین اولتور بونده بهره و منصب مراد در و با حرف وحدت و یاتنیکر ایچوندر آخر عمر اضافتی فی معنای سینه در عمر آخرتله دیگر حیف مقدم خبر اوقات مؤخر میتا بکیر بر او غور دن و بر کره دن بطالت با حرف مصاحبت بطالت ضایع بره یعنی بی فایده به عمر صرف ایله که دیر * محصولیت * آخر عمر کده می و معشوقدن بر نصیب و رفایده اخذ ایله یعنی نازه لکن کده می و معشوقدن حظ المذکبه یرک و فتنه آل افعال الله حیفدر که وقتلر را غور دن یعنی بنون بنون ضایعه کیده مصراع اولک معنای سنده بر او کدل آخر عمر دهره شرم ایدن و معشوقدن طوت دین

و غر آخرینی می و معشوقدن برهن طوت دین مقصوده و اصل اوله مشار (ای دلیل دل کم کشته خدار مددی * که غریب از نبرد بدلات برود) دلیل دل

﴿ ۶۷۳ ﴾

غر آخرینی می و معشوقدن برهن طوت اوقات حیفه جبهه بطلانله کیده (مفردات) (کرو) رهن (با) وحدیه (آخر) م (عز) م (از) من (می) شراب (معشوق) م (بکیر) طوت (حیف) ندامت (اوقات) م (بکسر) جیسا (با) للملا یسه (بطالت) م (برود) کیده (معنای اشارتی) ای سالک اگر راه ضلالتلر دین خلاص اولیم دیر سنک اول عرک هر نه قدر هوای نفس ایله هبیه کندیسه ده ناسف ایله هسان آخر عمری و حالا اولدینک هر نفسکی عشق الهی و فریت محبوب حقیقی بوله صرف ایله حیف شول وقتلر که حق تعالی ک عشق و محبتی و عبادات و طاعتی بوله صرف اولنیه بلکه جمله بطالت و غفلت ایله هبیه کیده

﴿ ای دلیل دل کم کشته خدار مددی * که غریب از نبرد بدلات برود ﴾

ای کم وضایع اولش کو کلک دایلی الله ایچون برمدد ایله زرا غریب اگر بول ایلتیه دلالت ایله کیدر (مفردات) (ای دلیل) م (دل) کوکل (کم) ضایع (کشته) اولش (خدارا) الله ایچون (مددی) برامداد (که) زیرا (غریب) م (ار) اگر (نبرد) ایلتیه (ره) بول (با) للملا یسه (دلالت) م (برود) کیدر (معنای اشارتی) ای پیر کال و شیخ و اصل سندن رجائز بودر که سن بزم هوا و غفلت ایله ضایع اولش کو کلک دایلی و رهبر بن الله ایچون برمدد و نصرت ایله زرا بو غریب روح خود بخودانه فریت حقه بول بویه ایله همت و دلالت پیرایله کیدر و فریت حقه بول و اور

﴿ حکم منوری و مستی همه برخاسته است * کس ندانست که آخر بچه حالت برود ﴾

مستورافک و مستلک حکمی جمله خاتمه اوزره در کیمسه بلدی که آخر نه حالتله کیدر (مفردات) (حکم) م (مستور) زاهد (مست) عاشق بالر مصدر به (همه) جمله (بر) علی (خاتمه) م (است) در (کس) کیمسه (ندانست) بلدی (آخر) عاقبت (بچه) نه (حالت) م (برود) کیدر (معنای اشارتی) زهد و صلاحات و عشق بی فلاح حکمی جمله خاتمه اوزره در یعنی اعتبار خاتمه به در کیمسه بلدی که آخر کار نه حالت اوزره کیدر یعنی کرک عابد کرک فاسقه حسن خاتمه ایله یاخود سوء خاتمه ایله حکم بودر که حق تعالی کبر لشدر

﴿ کاروانی که بود بدرقه اش اطف خدای * بجهل بنشیند بجلالات برود ﴾

بر کاروانک خدای اطفی آنک قول اغوزی اوله بجهل ایله او نور جلالته کیدر (مفردات) (کاروان) م (با) وحدیه (بود) اوله (بدرقه) قول اغوز (ش) ضمیر (لطف) م (خدای) م (با) للملا یسه (بجهل) بجهل (بنشیند) او نور (بجلالات) عضمتله (برود) کیدر (معنای اشارتی) کرک اهل معاد کرک اهل ضلالت بر جاعتکه آنک رهبری و قول اغوزی حق تعالی ک اطفی و توفیق و عنایتی اوله اول جهت بو عالم دنیا بجهل ایله یعنی حق تعالی ک طاعت و انبیتله و ذوق روحانیتله او نور و بودیدن آخرت دخی لقا الله واصل اوله رفی عظمت و جلالتله کیدر

﴿ ۱۶۹ ﴾

﴿ ۱۷۰ ﴾

سالم و امین اولور بجهل برینه جمیله نجهل یازان حایله وضع نقطه ده اجال ایش

که غریب از نبرد بدلات برود) دلیل دل اضافتی لامیه در و دل کم کشته اضافتی بیانه خدا را را ادات تخصیص مددی با حرف وحدت و یاتنیکر که حرف بیان حرف تعلیل طوتان معلول ایش بدلات تقدیری بدلات تودر * محصولیت * ای دل کم کشته نک دلیلی الله ایچون مدد ایله ضرب اگر مقصوده بول ایلتیه سنک دلالتله ایله یعنی برمدد ایله که غریب سنک دلالت سبیلله وصال جانانه بول بوله (حکم منوری و مستی همه برخاسته است * کس ندانست که آخر بچه حالت برود) حکم بونده امر و شان معنایه در * محصولیت * مستور افق و مستلک حکمی یعنی صامک و طامک امر و شتی آخر و عاقبت محمول و وقوفدر یعنی بودنیاده زهد و تقوی کیمه فیه و فسق و فجور کیمه مضرر معلوم دکل بلکه آخرتله معلومدر زیرا کیمسه بلدی که اخر الامر دیدن نه حالتله کیدر حاصلی عمل و عبادت نافع و فسق و فجور مضر بوند معلوم دکل آخرتله معلوم او اور (کاروانی که بود بدرقه اش حفظ خدا * بجهل بنشیند بجلالات برود) کاروانی با حرف وحدت که حرف رابط صفت بدرقه بوند قول اغوز معنایه در شین ضمیر کاروانه را جدر حفظ خدا اضافتی لامیه در بجهل با حرف مصاحبت بجهل جمیله تفعل بایندن مصدر در کوز الحث معنایه اما اکثر اسباب و انقاده استعمال اولور خصوصاً سفر آخرتله بجلالات بایتنه مصاحبت ایچوندر جلالت عظمت معنایه در * محصولیت * بیت * بر کاروان که قول اغوزی الله ک حفظی اوله یعنی الله انی حفظ ایله اول کاروان بجهلله قولار و عظمتله کو چر حاصلی خرا میلردن و او غر ایدن

(حافظ از چشمہ حکمت بکف آوری جای * ہو کہ از او رخ دلت نقش جہالت رود) بعض تمثیل دہ جای پر شہ آبی واقع اولمب فی الواقع چشمہ بہ آب مناسبہ ہو کہ اصلند ہ بود ابدی رسالہ مر دہ ہو تحقیق تمام تفصیل ایشتر لوح دلت اضافتی بیانیہ نقش جہالت اضافتیدہ بیانیہ در * محصول یت * ای حافظ حکمت چشمہ سندن الکہ بر آب ویا بر جام کتوز بہ معنی حکمتدن بر معنی الہ کنہ وراولہ کہ لوح دلکن جہالت نقشی و شکی کیدہ حاصلی شراب حکمت الہ کتوز نوش اید نچہ کو کلکدہ اولان چہل وضلات ہو او اور کیدہ در ہوندہ حکمتدن مراد حکمت الہیہ در (ولہ ایضا) (صداقت سحر ہونی

﴿ حافظ از چشم حکمت بکف آور آبی * که ز لوح دل نوشتش جهالت برود ﴾

ای حافظ حکمت چشمه سدید بر صواله کتور اوله که سنک دلك لوحندن جهالت
نقشی کیده (مفردات) (حافظ) م (از) من (چشمه) م (حکمت) علوم لدیه
(بکف) اله (آور) کتور (آبی) بر صو (که) اوله که (ز) من (لوح) نخسه (دل)
کوکل (نو) سن (نقش) م (جهالت) م (برود) کیده (مناهی اشارتی)
ای حافظ صا قن سرمایه عری پوش پره خرج المیه همان جسد وسی
ای ایوب چشمه حکمت الهیه دن بر بنده ویر قطره آب حیات ابدی اولان
علم و معرفدن اله کتور اوله که سنک لوح دلکدن نقش جهالت و اثر ضلالت زائل
اولوب کیده طهر ناله من الدنس المنوی بیجا حبیبه محمد صلی الله تعالی علیه وسلم

﴿ صبا وقت سحر بوی ز زفاف باری آورد ۵ دل غم دیده ما را از نو در کاری آورد ﴾

باد صبا سحر وقتی بارک زلفش بدین بر رانجده کنوردی بزم غم کوردهش کو گلزی بکیند
ایشه کنوردی (مفردات) (صبا) م (وقت سحر) م (بوی) برانجده (ز) من
(زاف) م (بار) م (هی آورد) کنوردی (دل) کوکل (غم دیده) غم کورمش (مارا)
بزم (زا) من (نو) بکی (درکار) ایشه (هی آورد) کنوردی (معنی اشارتی) قبض
واستار عالنده دل پردرد بزمی غم وآلام احاطه ایمن ایکن بحمد الله بر سحر وقتی
کرم الهی بشوب برنجلی صفات ربانیه و برافعه رحانیه ابر بشوب بزم غم کوردهش
و منقبض اولمش کو گلزی بکیند شوق و انشراح کنوردی و یشه ماطسان
عشق خانه تجلی اولان قلب نخبه کما عنی ضبط الیوب انقباضا مارا - وای
اخراج انشد

بن اول صنو بر شاخنی سینه باغدن فو پاردم ز بر هر کله که آت غندن آجلدی
 محبت بمشنی کنوردی (مفردات) (مر) بن (آن) اول (شاخ) بوداق (صنو بر)
 چام اغامی (را) ادات مفعول (ز) من (باغ) بم (سینه) کوکس (رکندم) فو پاردم
 (هر کل که) م (ز) من (غم) م (ش) ضمیر (بکشف) آجلدی (محبت) م (بار) بمش
 (می آورد) کنوردی (معنای اشارتی) اول محبوب حقیقک آتش عشق شفا قلبی
 احاطه الیدیچک اول قلبده صنو بر کبی ثابت اولش هر نغدر نملقات کونیه و محبت
 مجازیه و ارایه سینه باغدن جمله منی فو پاردم و آتش عشقه احراق ایلدم ز بر
 هر بر کل و هر بر چمک که اول ماسوی محبتدن آجلدی و حاصل اولدی محبت یعنی
 کنوردی و می مکدر ایلدی

آنک شقی غارتہ خوفندن پر خون کو کلی ترک ایلدم لکن پوادی قاتی دوکلدی
آنکاه هنجور کنوزدی (مفردات) (ز) من (بیم) خوف (غارت) بغما (عشق) م

حاصلان کتور حاصلی غم جائن دن هر نتیجه که حاصل اولور بخت بوکن و ور
اکردم * ولی میر بخت خون در ره بدان هنجاری آورد) بهم غارت عشقش
ساگردم صالی و بردم یعنی فاجردم میر بخت دو کردی حکایت حال ماضی طریقه
ان دو که که هنجار بول بوند * از مراد در که راسته نک ازن سورزل * محصول بیت
رکی صالی و بردم یعنی فاجردم که بغض المقتد ن قوربانه دیو اما بولند، فان دو کردی

و بولك سبيله دل خو نيك ايزن سورردى يعنى قان دو ككله عشق غارتكرى قنده ايسه آنى بولور دى بعض نسخه ده * ولى ميرنخت خون ورده بدان هجاري آورد * محصول مصراع * دل خونين قان دو كر دى و لول هيجاره يعنى ايزله غارتكر عشق اكايول كتور دى يعنى قنده ايسه آنى بواوردى مصراع نائيك معنائى ولى دو كر دى قاني بولد * بو ايجمه بول ايله كتور دى دين يتك معنائيه ايزسوره مش واما بولده قاني دو ككلى اتكله هيجار كتور دى دين هيجار البته مش (فروغ ماه مبدبدم زبام قصر اوروشن * كه روى از شرم آن خورشيد در ديوارى آورد) فروغ ضياما هه اضافى لاميه بام قصر او ده بولده در كه حرف بيان فروغ ماه و ما حرف رابط صفت

(ش) ضمیر (دل) کوکل (پرخون) طواووقان (رها) ترك (کردم) ایلدم (ولی) لیکن
(میرخت) دوکلدی (خون) قان (دوره) یولده (بدان) آنکله (ههتار) اینجه یول
وقصه (می آورد) کتوردی (معنای اشارتی) اول بخت انکیر اولان محبت ماسوی
وہاقت غیر خدا عشقتک بماسی خوفندن پرخون کوکلی ترك ایلدم لیکن یولده
قانی دوکلدی و آثاری ظاہر اولدی اول میدان بڑہ فہم و قصہ کتوردی و اخلاص
قلب ایچون عوامدن مستوز بر اینجه یول و رزہ مقول اختیار ایلدم

آنک فصری طاعتین آشکاره کوردم ماهک فروغنی که اول آفتاب شمرندن بوزنی
دیواره کنوردی (مردات) (فروغ) شعله (ماه) آی (میدیدم) (کوردم) (ز) (من
(بام) طام (قصر) م (او) ضمیر (روشن) آشکاره (روی) بوز (از شرم) حیادان
(آن خورشید) اول کونش (در) فی (دیوار) م (می آورد) کنوردی (معنای
اشارتی) اول نور وضیا بمحض اولان آفتاب عالی مقامه نسبت کوردمکه نوری
آفتابان م متفاد اولان ماهتابک شعله سی آفتابک ظهورند. حیاسندن محو و تلاشی
اولدینی کبی صانع تعالیان قدیم و باقی اولان نوری و نفعه و فیوضات عشق
ظهور ایند کده مصنوعاتک حسن و نوری و محبت فایده یری و عبوری محو و تلاشی
و وجود مصنوعات مودوم و تلاشی در

مطرب و ساقینک سوزله وقتلو وقتیز طشره کتدم ز برا اول صعب یولدن
رسول دشوار خبر کتوردی (مفردات) (یا الله لا یسه) (قول) سوز (مطرب) م
(ساقی) م (برون) طشره (رفتم) کتسم (که) وقت (بیگه) وقتیز (که)
ز برا (من) (آن) اول (کران) صعب (فاسد) رسول (خبر) م (دشوار)
مشکل (می آورد) کتوردی (معنای اشارتی) واعظ و مرشد کلمات و نصایح طشره
رباضات و مجاهدات یولده دوشوب وقتلو وقتیز جد و سعی الیه بحمد الله اوصاف
بشر ییدن طشره کتدم ز راعشق اول صعب و خطر ناله یولدن رسول اکرم
صلی الله تعالی علیه و سلم نجه دشوار و مشکل خبر لیان ابندی حاصلی جانین
یکدم بیکه جانانه وصلت ز ناده مناسر و مشکله ددی

چنانک بخششی باشدن باشه لطف واحسان طریقیدر اگر تسبیح بیوردی اگر
زبان کتوردی (مفردات) (سراسر) باشدن باشه (بخشش) م (چنان) م
(طریق) م (لطف) م (احسان) م (اعت) در (اگر تسبیح) م (می فرود) بیوردی
(اگر زبان) م (می آورد) کتوردی (منای اشاری) اول محبوب حقیقی اولان
حضرت الهک صراط مستقیم و عشق و محبت بولند راهی اولان عبادینه
بخششی من کل الوجود لطف واحسان طریقیدر که ظاهر او باطن رسول علیه
السلامه کمال متابعت و وصول بولوب کامل و مکمل طایفه صوفیه اولسون و کرک

شهره جیوقوب فاصدجانان کلجک جانیه ناظر او اووردم که آتی استقبال ابدیم زیر منزل جانان بعید و کلجک بولده صرب
س فاصداندن خبری زجت و مشغله کتور دی ابدی استقبال لازم اووردی (سرا صرب بخشش جانان طریق لطف
احسان بود * اگر تسبیح میفرمود اگر زناری آورد) بخشش اسم مصددر بخشیدن * محصول پخت * جانانک
شدن * باشه بخششی لطف و احسان طریق ابدی اگر تسبیح و اگر زنار کتور دی یعنی طریق عشقه جانانیدن هر نه
طور سه خوشدر اگر کفر و اگر ایمان (عفا الله بین ابرویش اگر چه ناتوانم کرد * بعشوه هم پیای بر سر بیماری آورد)

آن خور شید اضافتی لامبه در
آن سم اشارت در یا خور شید، که چنانند
کنا یا تدر و با فروغ ماه آورده
فاعلید، یا فروغ ماه اوله یا خور شید
* محصول یت * اول چنانک قصری
باشدن ماهک ضیائی واضح و روشن
کورر دمکنه اول چنانک شرمندن
بوزینی دیواره کتوردی زرا خوا تین
جنسی بوزی اورتول اولسه یعنی بوزی
منور اولسه و بر کجه دن اوتانسه
بوزینی دیواره و بر پس بوئده فروغ
ماه خور شید روی چنانندن اوتا نوب
بوزینی دیواره کتورر اما که حرف را بط
صفت اولدینی تقدیرجه و آن افطی
فروغ ماه اشارت اولدینی تقدیرجه
محصول مصرع ثانی انجلین فروغ ماه
که الگ شرمندن خور شید فلک بوزینی
دیواره کتوردی یعنی روی کوسرتردی
حاصلی اول ماهک فروغی کوروب
خور شید کندی ضیائی شرمندن
اخفا ایدردی مصرع ناینک معنای
اولی اوژه قصرا بدنلر تقصیر ایشلر زرا
امان نظر اوانسه حقیقت یعنی ایکجه بدرد
اولکسی دکل (بقول مطرب و ساقی
رون رقم کویکه * کران راه کران فاصد
خبر دشواری آورد) بقول مطرب
بحرفی سبب و اضافت مصدرک فاعله در
کویکه وقتلی و وقتیز دمکنر اما مراد
وامد یعنی دانا طشره کیدرم کران
ش حرف تعیلل راه کران اضافتی
باینه در فاصد مبتدای آورد خبری
خبر مفعول اولی و دشواری مفعول
نیمسی وزان راه مفعول غیر صریحی
محصول یت * مطرب و ساقی قولله
وقتلی و وقتیز طشره کیدرم زرا اول
غریبولدن پیک کوچ کلوردی و خبری
کوچ کتوردی یعنی گاه و بگاه محاسن

زلف باری آورد * دل دیوانه مارا
ز نوذر گامی آورد) وقت سحر اضافتی
فی مضاعفدر بونی با حرف وحدت زلف
یار لایبہ صبا مبتدا می آورد خبری
وما ینھما خبر متعلق دل دیوانه
ما اضافتری سیانہ ولایبہ در ورا ادات
تخصیص زانو یکیدن در حرف صلہ کار
ایشدر بودند کاردن مراد عشق و محبتدر
بوغرنده ردیف وافسح اولان می آورد
حکایت حال ماضی معناسنی افادہ ایدر
مکر کہ می حرفسنی نا کید ایچون زائد
اعتبار ایا یوز پس ماضی خالص معناسنی
افادہ ایدر * محصول بیت * صبابیلی
سحر و قتنده زلف باردن بر بوی کتوردی
ویا کتوردی بزم دل دیوانہ مزی یکیدن
ایشہ کتوردی و با کتوردی یعنی
بوی باری کتور مک سبیلہ کوکلری
یکیدن عشق و محبتہ کتوردی (من آن
شاخ صنوبر راز باغ سینہ بر کشدم *
کہ هر کل کز غش بشکفت بخت باری
آورد) صنوبر افتدہ چام اناجئہ درل
اما بودند سر و مراد در شاخ صنوبر
اضافتی لایبہ در را ادات مفعول باغ
سینہ اضافتی بیانبہ بر حرف نا کید کشدم
قوباردم کہ حرف تہلیل و با حرف رابط
صفت اولکی کہ حرف تہلیل اولنجہ
ایکجیبسی حرف رابط صفت او اور اما
اولکسی رابط صفت اولنجہ
ایکجیبسی حرف بیان او اور غفلت
اولنجہ بودند کلدن چچک مراد در غش
خبری شاخ صنوبر راجہدر بشکفت
فعل ماضی مفرد غائب غافلئہ تختہ کله
راجع ضمیردر بخت آوردک مفعول اولی
وبارہ مفعول ثانیسی حکمدہ جائز بلکسہ
عکسی اولی در بودند بار حاصل مضاعفدر
* محصول بیت * بن اول شاخ صنوبری
یعنی جانانی باغ سینہدن قوباردم زیرا
ہر چچک کہ شاخ صنوبرک نمندن آجاہور

عفو الله جلله دعایه در چین ابرویش اضنا فخری لایه زرد * محصول بیت * الله تعالی جاناك چین ابروسی
عفو الله جلله اگر چه بینی زار و ناتوان ابلدی اما عشو ایله بن بیمارک باشی اوجه یعنی بصد بخت خیرتی ده کنوردی یعنی
جانان چین ابرو خشم و غضب نشاندید اما ناز و شویو علامتی اولفته بن بیمارک باشی اوزرینه پیام بخت
کنوردی حاصلی چین ابروی جانان هم بیمار ایدرم بخت باغتر چین برینه چشم یازان بیتك معنایه امان نظر اظالمش
بیمار بوند ایهام طریقه ذکر اولمش ذرا
چشم جانانده بیماردر (خوش آن وقت
و آن ساعت که از زلف کره بنش * بدر
میرد دل کاری که خصم اقراری آورد)
خوشا الف حرف * باله در که حرف بیان
کره بند و کلی دیمکدر شین ضمیر جانانده
راجمدر بدر * برد طاهر ابلتوردی یعنی
چهارردی دل میردك فاضلی و کار مفعولی
و یا حرف وحدت و که حرف رابطه صفت
خصم مبتدا و ما بهدی خبری * محصول
بیت * نه خوش در اول وقت و اول ساعت
که آنک دو کلی زانفندن کوکل برایش
اخراج ایدر دی که خصم بوقدر انکار له
دله اقرار کنوردی زلف کره بند ندن
برایش اخراج ایلکدن مر داندنی
آنک دامنن نجای ایلکدر یعنی رسته له
کند و بی اندن تخلص ابلدی که خصم
بکندنی (زرشك تار زلف بار بر باد هوا
میداد * صبا هر ناده مشکین که از ناتار
می آورد) رشك تار زلف بار اضنا فخری
لا میده در میدادك فاضلی صبا در ناده
مشکین اضنا فخری بیاید در * محصول بیت *
بارك زلفك تانه رشك و غیرت ایلکدن
باد هوا به و پردی باد صبا هر ناده مشکینی
که ولایت تاناردن کنوردی یعنی ناده تار
زلف باره نیت ناده تانار هیچ نشه دکار
دیو کنور دیکی ناه بی باد هوا به و پردی
(عجب میداشتم دی شب زحافظ جام
و بیامه * ولی بختی نمیکردم که صوفی
واری آورد) بختی یا حرف تکبیر که حرف
تعلیل صوفی واری صوفی کی دیمکدر
* محصول بیت * دون کجه حافظدن
جام و بیامه بی عجب طوناردم یعنی باده
نوشانی عجب ایدرم اما مذور طونوب
بخت ایلزدمکه صوفی کی کنوردی یعنی
جام و بیامه بی بختی کنورد بکندن
صوفی کی کسی اکا تعرض ایلزدم ذراق

فائدة اخلاصه رحابت ایچون اعمال صالحه دن ردیفه فارغ دکل ایکن و آداب
شرعدن برینی ترك ابرایکن عمارتینی خلقدن کبر لیلی ملایه طائفه سی اولسون
(الملا می هو الذی لا یظهر خیر اولایضه شرا) ایله بین الاولیا مرفلدر حاصل
تجلیات متفاوتد لکن جله سی لطفدر

عفو الله چین ابرویش اگر چه ناتوانم کرده بشوهر پیامی بر سر بیماری آورد
الله عفو ایلسون آنک ابروسی بوکلی اگر چه بینی ناتوان ابلدی بیمارک باشی اوزره
هم رخبر کنوردی (مفردات) (صفاته) الله عفو ایلسون (چین) بوکلم (ابرو)
قاش (ش) ضمیر (اگر چه) م (ناتوانم) بینی قدرتسر (کرد) ابلدی (بمشور)
نازیده (هر پیامی) رخبر (بر) علی (سر) باش (بیمار) خسته (می آورد)
کنوردی (معنای اشارتی) حق بهانه و تعالی کرشدن بزم بحسب البشر به قصور
و فرط تمزی عفو ایلسون کر چه خداك آثار تجلیات صفات جلالی یز عاشقی خور
و ضعیف و ناتوان ابلدی لکن کبر و جمالی و لطیفی تجلیاتی آثار یله بزی کشف
وجود بشری بدن خلاص ایدو خسته و کوی و کوی و عد افساسی خبرین
کنورمکه احیا ایلادی

خوش آن وقت و آن ساعت کران زلف کره کبرش بدری بردل کاهی که خصم اقراری آورد
نه لطف اول وقت و اول ساعت که آنک کرهلو زانفندن کوکل برایش بچر دیکه خصمی
اقرار کنوردی (مفردات) (خوش) نه خوش (آن) اول وقت (آن) م (ساعت) م (ز)
من (آن) اول (زلف) م (کره کبر) دوک طونوبی (ش) ضمیر (بدر) مشوره (می برد)
ابلدی (دل) م (کاری) برایش (خصم) م (اقرار) م (می آورد) کنوردی
(معنای اشارتی) نه خوش اول وقت و اول ساعت که بمحمد الله سعی و مجاهدات ایله
حق تعالیك غیب هویتدن واسرار مکتونه شدن کوکل برایش بچر دی و برانکشاف
حاصل ایدیکه استیضایه (الاصباط منهم المخاصین) مرتبه سن بولفه خصم قوی
اولان شیطانی اقرار و اسلامه کنوردی (فدا ل شیطانی) دولت بمحمد الله بولدی

عجب می داشتم دی شب زحافظ جام و بیامه * ولی بختی نمی کردم که صوفی واری آورد
دون کجه حافظدن جام و بیامه بی عجب طوندم لکن بر بخت و بر و زسو بلام ذرا
صوفی کی کنوردی (مفردات) (عجب) م (می داشتم) طوندم (دی) دون (شب)
کجه (ز) من (احاف) م (جام) قدح (بیامه) اولجک (ولی) لکن (بختی) بر بخت
(نمی کردم) ایلدم (که) ذرا (صوفی) م (وار) مثل (می آورد) کنوردی
(معنای اشارتی) دون کجه شراب عشفه مست و لا یعقل اولان حافظدن
عشفه و واسرار عشقك کمیتی عجب طوندم لکن سو بلام و سووال ابلدی
زیرا مرای صوفی کی مستورا کنوردی و ندن بر سره و بر حکمت اشارت بیوردی

هر آنکو خاطر مجموع و یار نازنین دارد * سعادت همدم او کشت و دولت همشین دارد
هر آنکو خاطر مجموع و یار نازنین دارد * سعادت همدم او کشت و دولت همشین دارد

زاهد و عابد کسی (و له ایضا) (هر آن کو خاطر مجموع و یار نازنین دارد * سعادت همدم او کشت و دولت همشین دارد)
خاطر مجموع و یار نازنین اضنا فخری بیامه * محصول بیت * هر اول کیمه نك که مجموع خاطری و نازنین باری واردر یعنی
خاطری بریشان اولیه و یاریده نازنین و بی نظیر اوله سعادت اول کیمه نك همدمی اولدی و همشین دولتی وارد زبعتی
دولت کندویه یازدر حاصلی بوایکی وصفك صناعی کا مین و کما مر اندر

(حرم عشق را در که بسی بالاتر از عقلست * کسی آن آستان بوسد که جان در آستین دارد) حرم عشق
اضا فخری بیامه را حرف تخصیص کی یا حرف وحدت آن آستان یعنی درگاه عشق که حرف رابطه صفت جان
در آستین ترك جانندن کنایتدر * محصول
بیت * عشق حریتمك یعنی حولیستك
درگاهی و قوسی درگاه عقلمدن بالار قدر
ایمدی درگاه عشق آستاننی بر کیمه
بوس ایدر که جانی بکند اوله یعنی نقد جانی
انکیچون بذل و ترك ایلکده فا در اوله
حاصلی آستان مکرم عشقه بر کیمه واصل
اولور که بولنه جانی روان ایلکده مالک اوله
(دهان نك شیرینش مکره سلیه نیت *
که نقش خاتم اعلمش جهان زرنکین
دارد) دهان نك شیرین اضنا فخری
بیامه در مکرگاه معنایه در مهر سلیه
اضا فخری لایه در که حرف تعلیل نقش
خاتم امل اضنا فخری لایه و بیامه در شین
ضمیر دهانه راجمدر جهان داردك مفعول
اولی و زرنکین مفعول ثانیه و فاعلی
نخستنده مستقر نقش خاتم راجم ضمیر در
نکین بوزك فاشدر * محصول بیت *
جانانك نك شیرین دهانی کانه مهر
سلیه اندر که اول دهانك نقش ختم املی
جهانی نکتی یعنی حکمی البته طونار
یعنی تمام جهان محکومیدر نقش ختم
اعلمدن مراد لایری تقدیر و ختم امل
دهانیدر حاصلی دهانی خاتمك نکتك
عالم محکومیدر نکتك نکتك مهر سلیه بولدر
(اب امل و خط مشکین چو آتش هست
وایش هست * بنارم دلبر خود را که
حسنش آن و این دارد) آله اب امله وایله
خط مشکینه اش رتدر لطف و شمرط بقیله
بنارم قربان اوله بم دلبر خود اضنا فخری
لایه در و را حرف تخصیص که حرف
تعلیل حسنش شین ضمیر دلبره را جمدر
آن کو زلکدن کنایتدر وایله مذکور له
اشارتدر قیاس اینها ایدی وزن و قافیه
ضرورتدن این دیدی * محصول بیت *
بزم جانانك اب امل و خط مشکینی واردر
یعنی چونکه هم اول واردهم بوزار

هر اول کیمه که مجموع خاطر و نازنین یار طونار سعادت اکا همدم اولدی و دولتی
مصاحب طونار (مفردات) (هر آنکو) هر اول کیمه که (خاطر مجموع) م (بار)
م (نازنین) م (دارد) طونار (سعادت) م (همدم) یو ادش (او) ضمیر
(کشت) اولدی (دولت) م (همشین) مصاحب (دارد) طونار (معنای
اشارتی) هر کیمه قلنی تفاق ماسوی الاهدن تجرید و پاک ایلوب (انا جلیس
من ذکرنی و انیس من آنس) خبری سر بجه غنی عن المالین اولان حضرت اللوک
ذکر تو وجود دایمستده اوله سعادت ابلدی و دولت سرمدی کاه همدم و مصاحب اولور
(حرم عشق را در که بسی بالاتر از عقلست * کسی این آستان بوسد که جان در آستین دارد)

عشق حریتمك درگاهی عقلمدن چوق بوکک رکدر بو آستینی شول کیمه او به که
جانی بکند طونار (مفردات) (حرم عشق) م (را) ادات مفعول (در که)
حضور (بسی) چوق (بالا) یوکسك (ز) زیاده (ز) م (عفل) م
(است) در (کسی) بر کیمه (این) بو (آستان) نیشك (بوسد) او به (جان)
م (در) فی (آستین) بك (دارد) طونار (معنای اشارتی) محبوب حقیقك
عشق و اسرار حریتمك حریتم عقل مرتبه شدن زیاده برعالی مفعول در که عشق
انهی ظهور ایدر کده عقل محو و متلاشی اولور بو نك کی عشفه مشوقه و صلت
شول کیمه به مبر اولور که جانی الله الوب جانانده فدا ایلده

دهان نك شیرینش مکره سلیه نیت * که نقش خاتم اعلمش جهان زرنکین دارد
آنک شیرین حقه دهانی واریسه مهر سلیه اندر که آنک املی خاتمك نقشی جهانی
نکین التندن طونار (مفردات) (دهان) اغز (نك) طار (شیرین) طانابو (ش)
ضمیر (مکر) واریسه (مهر سلیه) م (است) در (نقش خاتم) م (امل) م (ش)
ضمیر (جهان) م (زرنکین) تحت (نکتك) بوزك فاشی (دارد) طونار (معنای
اشارتی) اول محبوب حقیقك کیفیت و یکیدن مزه اولان کلمات قدسیه می
و خرنش قلب عاشقه اوریلان سکه عشق نیت سی اگر دنیاده مثلی واریسه
سلیه علیه السلام مهری کیدر که آنک املی خاتمك نقشی جهانی نکتك شده
یعنی حکم و حکومتی جهانده بلکه ایکی جهانده نازدر

لب امل و خط مشکین چو آتش هست نیت نیست
بنارم دلبر خود را که حسنش آن و این دارد

محبوب مجاز نك لب املی واریسه خط مشکینی بوق خط مشکینی واریسه اب املی
بوقدر کوه نه بم کندو دلبره که آنک حسنی آتی و بونی طونار (مفردات) (لب)
دوداق (امل) م (خط) م (مشکین) مسکار (چو) چونکه (آن) اول
(ش) ضمیر (هست) واریسه (این) بو (ش) ضمیر (نیت) بوق (بزم)
کو هم (دلبر) م (خود را) کندیك (که) ذرا (حسن) م (ش) ضمیر (آن) اول

قربان اولیم کنیدی جا ناکدم آتی واره هم بود کور لی و صراع اولده آتش هست وایش نیست تون نایه ایله بازوب معناسنی
ظاهر محبوبك اب امل و خط مشکیندن بری واریسه بری بوقدر دینار واری و بوضی فرق ایلر ایش

(چو پروی زمین باشی توانای غنیت دان * که دوران ناتوانیها بسی زیر زمین دارد) توانای بای تاقی حرف
مصدر در اول کیسی اصلی که حرف تعلیل ناتوانیها یا حرف مصدر قدر نسر لکر دیگر * محصول بیت * خواجه خطاب

۶۷۸

(این) بو (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای محبوب مجازی به وفای
و متغیر اولان صورت عاشق اولان صورت پرست اول محبوب مجاز شک حسنه
بهانه سی بود قدر دیوزم ایدر سگ اما ظاهر در لب لعلی و ارایسه خط مشکینی یوقی خط
مشکینی و ارایسه اب اعلی یوقی بهر حال نقصان و تغیران و حسنی زائل اولقدن
بر آن خال دکلدر اما بن کتدو محبوب حقیقه کوی نه بم و فریان اولیم اول بر صانع
قدیم پیچوند که آتک حسن ذاتی سی و حسن صفاتی سی و تجلیات الوار قدسی سی
فناندن و تغیرات و تبدلاتدن بریدر و باقیدر بلکه حرم قدسیه سنده کتدو به اینس
و مجلس ابتدایی عاشقاری دخی تغیراندن بریدر و باقیدر زیرا (المؤمنون لا یغترون
الخ) پیور نشدر

چو پروی زمین باشی توانای غنیت دان * که دوران ناتوانیها بسی زیر زمین دارد

و فنا که پروی اوزده اوله سین توانای غنیت پیل زیر دوران برالتده چوق
ناتوانیها طوتار (مفردات) (چو) چو نکه (بر) علی (روی) یوز (زمین) بر
(باشی) اوله سین (توانایی) قادرلک (غنیت) م (دان) پیل (که) زیر (دوران)
م (ناتوانیها) قدر نسر لکر (بسی) چوق (زیر زمین) برالتده (دارد) طوتار
(معنای اشارتی) استعذ بالله (کل من علیها فان) آیت کریمه سی سر نجه
بر یوزنده حیانه اولد بک مدته ماسوی اللهه محبتن قلبی باک ادوب عشق
و محبت الهی تحصیلته قدر تکی غنیت یلایوب صرف الیه زیر دور زمانه عمر عمام
اولوب قانی اولد قدده علدن منقطع اولوب چوق زمان برالتده عاجز و قدر نسر
بانور سین و پیشان اولور سین

چو بخواری منکرای منم ضعیفان و نجیفان * که صدر مجلس عزت فقیر رهشن دارد

ای غنی ضعیفان و نجیفان حقه حقه نظر الیه زیر عزت مجلس صدق بولد
او تور یچی فقیر طوتار (مفردات) (بخواری) حقه حقه (منکر) باقه (ای منم)
دنیا ما الیه نعمتلمش کیمه (ضعیفان) م (نجیفان) آرقار (را) م (که) زیر
(صدر مجلس) م (عزت) م (فقیر) م (رهشن) بولد او تور یچی (دارد) طوتار (معنای
اشارتی) استعذ بالله (خار بخت نجار هم و ما کاتوا مهتدین) آیت جللیه سی
سر نجه دنیا ما نه نعمت و نعمت صور به به مغرور اولد فلر چون کتدوره موقی تصویران
اختیار زمان و نعمت دنیا سر خوشاری صافیک اختیار الیه دنیایی ترک ایدن ضعیفان
و عشق و محبت الهیه تحصیل ایچون ریاضات و عبادات الیه وجود ناز یتلری
نجیف و لاغر اولان عاشقان و اولیاره حقه حقه نظر الیکر زیر عزت مجلس اولار
جنتک صدق و عالی مقاملری صراط مستقیم و عشق و معرفت الهی بولی ملازم
اولان فقرال طوتار بلکه جنت فقرایه مکن اولنه افتخار ایدر

بلا کردان جان و تن دعای درد مندانت

که بپند خیر زان خرم که تنک از خوشه چین دارد

درد

مصراع ثانی فی حکم مثله اجرا ایدوب پیور کیم خیر کور اول خرمندن که خوشه چیندن عار ایدر یعنی فقرادن عار ایلین
اغنیاء اموال و نعمتسارندن خیر کور من ل پس مستند لدن استمداد ایدوب خیر دعا لک آتی کرک

۶۷۹

درد مند لک دعای جان و تن بلا سی دفع ایدر یچیدر اول خرمندن کیم خیر کورر که
خوشه چیندن عار طوتار (مفردات) (بلا کردان) بلاد و ندیر یچی (جان) م (تن) م
(دعا) م (درد مند) درد لو (امت) در (که) کیم (پند) کورر (خیر) م
(ازان) اندن (خر من) م (تنک) عار (از) من (خوشه چین) بشاق
دیوشر یچی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (اذم الفقر فهو الله) حدیث
شریفی سر نجه ضعیفان و اذلاء صوری و صفات الله الیه موصوفیه اقویاء معنوی
فقراء فی الله اولان درد مند لک دعای لایرد عند الله اولوب بوصورت مالکده بلکه
عالم آخرتده جان و تن بلا سی دفع ایدر یچیدر اول خرم من کیم مال دنیایی جمع ایلوب
آنکله مغرور اهل دنیا خرمند لذن بلکه اول جر مستغفر لدن کیم خیر کورر که
بونک کیم فقره فی الله و مقبولان در کاعلمه مصاحب اولقدن عار ایدر کفره
و فقره لک فقره اصحاب رسول الله عار ایدر بیکی کیم نمود بالله تعالی

صبا از عشق من رمزی بگو با آن شد خوبان

که چون جشید و کخسرو غلام کتقرن دارد

ای صبا بنم عشق من اول خوبلر شاهن بر رمزی دی که جشید و کخسرو کیم
زیاده ادنی بنده سی واردر (مفردات) (صبا) م (از) من (عشق) م (من)
بن (رمز) اشارت (با) وحدتیه (بگو) سوله (آن) اول (شاه خوبان) م
(چون) مثل (جشید و کخسرو) ایکی پادشاه اسملدر (غلام) م (کتقرن)
ادنی (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای فقر تام الیه و کمال تجتبت شرع
رسول الله الیه کامل و مکمل مظهر فضل الهی و وسیله ره سعادت یبر دلبزم بنم
عشق و حاملدن نیاز طریقه اول خوبلر شاهن بر رمز سوله که نیجه جشید و کخسرو کیم
آتک مظهر احسان ایدر بیکی ادنی بنده زی واردر و واسطان معنوی قیلد یعنی
دخی نیجه اصلی بنده زی هم واردر که استعذ بالله (تسبیح من نشاء و ثل من نشاء
بیدک الخبر الخ) کتدو لک صفات جللیه سیدر

و کر کوید نمی خواهم چو حافظ عاشق مفلس

بگو یدش که سلطانی کدایی همشین دارد

و حافظ کیم مفلس عاشق ایستزم دیه اکا دیکر که بر سلطان بر کدایی مصاحب
طوتار (مفردات) (و کر) م (کوید) دیه (نمی خواهم) ایستزم (چو) مثل
(حافظ) م (عاشق) م (مفلس) م (بگوید) سوله کز (ش) ضمیر (سلطان)
(با) وحدتیه (کدایی) بر فقیر (همشین) مصاحب (دارد) طوتار (معنای اشارتی)
اگر اول و اهب العضا یلو کریم و رحیم اولان محبوب حقیقی حافظ کیم علدن مفلس
عاشق ایستزم دیه ای مقبول در گاه اولانلر سرزم ایچون بر شفاعت و انجاء ایدوب
اول غنی محبوبه دیگر که بر سلطان بر کدایی مصاحب طوته ورمفلس بنده سنی
بلاعت دولت دارینه مظهر ایلله اول سلطان کرم و احسانه بر ذره نقصان کل بلکه

(صبا از عشق من رمزی بگو
با خسرو خوبان * که صد جشید
و کخسرو غلام کتقرن دارد) صبا
شادی رمزی یا حرف وحدت یا حرف
صله که حرف رابط صفت کتقرن ذات
تفضیلدر ویا ونون احداث نسبت * محصول
بیت * ای صبا بنم عشق من اول شد
خوبانه بر رمز سوله آتجین شد خوبان که
ایلی قوللری یوز جشید و کخسرو در
یعنی لک آتکلی قوللری بونلر کیدر
(و کر کوید نمی خواهم چو حافظ عاشق
مفلس * بگو یدش که سلطانی کدایی
همشین دارد) و کر کوید اما اگر درسه
عاشق مفلس اضافتی بیاندر بگو یدش
فعل امر جمع مخاطب شین شد خوبانه
راجمدر اول شد خوبانه سوله
دیگر که حرف رابط مقول قولدر
سلطانی و کدایی یازی تنک ایچون اولی
روشندر همشیندن بوند مراده صاحبدر
* محصول بیت * اگر شاه خوبان درسه که
حافظ کیم مفلس عاشق ایستزم که سوله کز
پادشاه کدایی همشین طوتار یعنی مصاحب
ایدنر حاصلی پادشاه لک کدالره مصاحب
ایده کتدو سوله بر پادشاه سین بی مصاحب
ایفسک غریب دکل سلطانی و کدایی
یازی حرف وحدت طوتوب بر سلطان
بر کدایی همشین طوتار دینلر خیلی ایهام
پیور مشلر (وله ایضا)

درست که دلدارایی نرستاند * نوشت کلامی و سلامی نرستاند (در لفظ مشترک کج و چو فدن مناسبه در که حرف بیان نرستاند فعل فی ماضی کوندر مدی
 * محصول بیت * چوقنددر که دلدار
 * چوقنددر مدی باز مدی و سلام
 کوندر مدی حاصلی چوق زماندر که
 زنه کلامی کادی و نه سلامی و نه بیای
 (صدنامه فرستادم و آن شاه سواران *
 بیکی ندوانید و بیای نرستاند) فرستادم
 کوندر دم دیکدر و او حرف حال شاه
 سواران اضافتی لا میسه در بیکی با حرف
 وحدت ندوانید فعل فی ماضی بلدیر مدی
 یعنی سکرندیر مدی دیکدر بیای بیای
 بیت سابق یاری کی وحدت ایچوندر
 * محصول بیت * بن یوز نامه کوندر دم
 حالبو که اول سواران پادشاهنی بریک
 سکرندیر مدی و بر خبر کوندر مدی یعنی
 نامه مه عقید اولوب جواب کوندر مدی
 (سوی من وحشی صفت عقل ریده *
 آهور وشی کیک خرامی نرستاند)
 من وحشی صفت اضافتی لامیه و بیایه در
 وحشی با حرف نسبت وحشی صفت
 وصف تر کبیدر عقل ریده به اضافتی
 بیایه در عقل ریده وصف تر کبیدر
 عقلی اورکش مناسبه یعنی جنون غلبه
 ابلیش دیکدر آهور وشی وصف تر کبیدر
 روش اسم مصدر در و با حرف وحدت
 کیک خرامده بوله در بیسته * محصول بیت *
 بن عقلی اورکش وحشی صفت کجانبه
 بر آهور وشی کیک صفت کجانبه
 یعنی بو صفتی بر یک کوندر مدی
 (دانست که خواهد شد م مرغ دل
 از دست * و آن خط چون سله دای
 نرستاند) که حرف بیای شدیم میم
 معنی جهندن دله عقید در دلم تقد برند
 و آن و او حرف حال * محصول بیت *
 یسلد بیکه مرغ دل الدن که یسر در
 حالبو که اول سله کی خطدن بر طوزاق
 کوندر مدی خطدن بونده مرادنامه ده
 یاز بلان خطدر که سطر سطر سلسله در یعنی کند و خطیه به برنامه ارسال ایلمدیکه آنکه مرغ دل تسلی بواب آرام آید

جمع بنده زین امیدوار و مسرور و فرحدار ایلم
 * و له ایضا *
 درست که دلدارایی نرستاند * نوشت کلامی و سلامی نرستاند
 چوق زماندر که دلدار بر خبر کوندر مدی و سلام کوندر مدی
 (مفردات) (دیر) کج (است) در (دلدار) محبوب (بیای) بر خبر (نرستاند)
 کوندر مدی (نوشت) یاز مدی (کلامی) بر کلام (سلامی) بر سلام (نرستاند)
 کوندر مدی (معنای اشارتی) هی واد نه عجب بوقض و عجب زما ندنیرو
 مشکف اولمدی و جذاب القلوب اولان محبوب بر خبر کوندر مدی و بر فیض و تجلی
 ابر کورمدی ولوح دلده بر نفعه الهی یاز یلوب ثابت اولدی و خانه تجلی اولان قلبه
 بر سلامت بخش ایلمدی
 * صدنامه فرستادم و آن شاه سواران * بیکی ندوانید و بیای نرستاند
 یوز نامه کوندر دم و اول سواران شاهنی بر یک بلدیر مدی و بر خبر کوندر مدی
 (مفردات) (صد) یوز (نامه) بی (فرستادم) کوندر دم (آن) اول (شاه)
 م (سواران) بیچیلر (یک) زیاده سکر در کیمه (با) وحدتیه (ندوانید)
 سکرندیر مدی (بیای) بر خبر (نرستاند) کوندر مدی (معنای اشارتی) بیجه
 درلو ریاضات و سحر و مجاهدانه یوز کونه طلب و عرض اشتیاق ابدام اول فعال
 لما برید اولان شاه حقیقت سر بر یک و بر جذب رجائی بلدیر مدی و احوال
 دروندن بر خبر یاز مدی
 * سوی من وحشی صفت عقل ریده * آهور وشی کیک خرامی نرستاند
 بن عقلی اورکش وحشی صفت کجانبه بر آهور وشی کیک صفت کجانبه
 (مفردات) (سوی) جانب (من) بن (وحشی) م (صفت) م (عقل) م
 (ریده) اورکش (آهور وشی) جیران یوز یشلو (کیک خرام) کیک صفت کجانبه
 (نرستاند) م (معنای اشارتی) غیرتندن و کمال آرزو و اشتیاقندن عقلی کندودن
 ضایع اولش و وحشی حیوانلر کی خلقدن منقطع اولوب گوشه خراباندره عزات
 اختیار ایش غریب عاشقی کجانبه انوار قدسیه ذاتیه سنه مظهر قلقله (۱۶) الم
 من یوسف (علیه السلام) یورن اطیب من المسک و العنبر آهوری معنوی صحرائ
 عالم لا هوئی حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم اخسد یزک روشی ملا جتدن
 بر ملاحت و معراج معنویه الله غایب وصاله واصل اولغه کیک خرام اولان وارث
 محمدی به لک و مردان معدن امرار الهیه لک کمال سرورندن ظهور ایدن خرامندن
 بر خرام و صلت کوندر مدی و ظهوره کتسور مدی
 * دانست که خواهد شد م مرغ دل از دست * و آن خط چون سله دای نرستاند
 یلدیکه کوکلم مرغی الدن کنسه کر کدر و اول زنجیر کی خطدن بر دام کوندر مدی
 (مفردات) (دانست) که (یلدیکه) (خواهد) ایدر (شدن) کتک (م) بنم

مرغ *
 یاز بلان خطدر که سطر سطر سلسله در یعنی کند و خطیه به برنامه ارسال ایلمدیکه آنکه مرغ دل تسلی بواب آرام آید

(فریاد که آن ساقی شکر لب سر مست * دانست که مخمورم و جامی نرستاند)
 بیایه در سر مست مستحق دیکدر م مرغ خوشه ده دیور * محصول بیت * فریاد که اول مستحق شکر لب ساقی
 یلدیکه مخمورم و بکا بر جام کوندر مدی یعنی عشق و محبتی بی اختیار ایلمدیکه
 (چندان که زدم لاف کرامات و مقامات *
 هیچم خبر از هیچ مقامی نرستاند)
 * محصول بیت * اولقدر که طریق
 عشقه کرامات و مقامات لافنی اوردم
 یعنی اولقدر دیدیکه سنک عشقه
 بر مرتبه به واصل اولدم که بدن صادر
 اولان هب ولایت و کرامت و کرامت و مقامات
 بر مقامدن هیچم خبر کوندر مدی یعنی
 بنم لافه هیچم بر وجهه التفات ایلوب
 اعتبار ایلمدی (حافظ بادی باش که
 و اخواست نباشد * کر شاه بیای بیغلامی
 نرستاند) بادی با حرف مصاحبت باش
 فعل امر مفرد مخاطب که حرف مقابل
 و اخواست صوری حساب معنا سنده
 مستعملدر یعنی تقبیل و تقصص * محصول
 بیت * ای حافظ ادله اول که سؤال
 و جواب اولم یعنی نه ایچون و ندانم و ندانم
 دینلر اکر پادشاه بر قوایشه بر خبر
 کوندر مژمه یعنی پادشاه سن قولکه
 پیام کوندر مدک دیو خطاب سکادوشن
 مصراع اولک معنای ای حافظ ادله
 اول که قصص ایتک و دینک اولم و دین وای
 حافظ ادله اول که الحاح و ابرام ایتک
 کر کزدین و اخواستک معنای بیملر ایش
 (و له ایضا) (ای بسته تو خنده زده
 بر حدیث قند * متناقم از برای خدایک
 شکر بخند) ای حرف ندا متادی بخند
 تقدیری ای جانلدر بسته تو اضافتی
 لامیه در بسته دن مراد دهاندر تشبیه
 طریقله حدیث قند اضافتی لامیه در
 بخند با حرف تا کید و خند فعل امر مفرد
 مخاطب کول دیکدر * محصول بیت *
 ای جانان سنک دهانک قند سوزنده
 کولشدر یعنی شکر اکله قند خنده
 ایلوب مژمه افش حاصلی شکر یکنمش
 پس ابدی متناقم الله ایچون بر طناو
 خنده الله که متناقد اولم و دخی شکر
 سوزنی سوزیلیم یعنی سنک طناو کولک سبیله شکرک سوزنی سوزیلیم و آدینی اکیه لم مصراع ثانیه معنای
 متناقم الله ایچون بر بوسه خنده دین کوله جک معنی و بر مش

(مرغ دن) کوکلم قوشی (از دست) الدن (ز) من (آن) اول (خط) تازه ریش
 (چون) مثل (سله) زنجیر (دامی) بر طوزاق (نرستاند) کوندر مدی (معنای
 اشارتی) (لایعوب عنه) مثقال ذره (اولان) محبوب یلدیکه بوقض و عجب زما ندنیرو
 کوکلم قوشی الدن کیتسه کر کدر و حال بریشان ایلمدیکه کر کدر یلم حکمتی نه در که اول
 دائم و باقی اولان زنجیر بلکه جیل متین کی هادی و باسط صفات جلیله ری تجلیاتی
 اثر لیدن بر اثر ظاهر اولمدی
 * فریاد که آن ساقی شکر لب سر مست * دانست که مخمورم و جامی نرستاند
 فریاد که اول عالی جناب شکر لب ساقی یلدیکه مخمورم و بر جام کوندر مدی
 (مفردات) (فریاد) مد (آن) اول (ساقی) م (شکر لب) شکر دوداقی
 (سر مست) عالی جناب (دانست) یلدی (مخمورم) م (جامی) بر قدح
 (نرستاند) کوندر مدی (معنای اشارتی) فریاد و مدد که اول ساقی
 کوثر حقیقت و مدد طبعی شراب عشق و محبت و واهب اذانت سکر روحانیت و نول
 عالی جناب حضرت یلدیکه کندودن بی عرض خرامی و شراب معنوی
 طلالی مخمورم کر مندن بر جام کوندر مدی و قلم قدحند ظهور ایلمدی
 * چندانکه زدم لاف کرامات و مقامات * هیچم خبر از هیچ مقامی نرستاند
 اول قدر که کرامات و مقامات لافنی اوردم هیچم بر مقامدن بکا هیچم خبر کوندر مدی
 (مفردات) (چندانکه) اول قدر که (زدم) اوردم (لاف) کلام بی معنی
 (کرامات) م (مقامات) م (هیچم) قطعا (م) بکا (خبر) م (از) من (هیچم)
 م (مقامی) بر مقام (نرستاند) کوندر مدی (معنای اشارتی) اول قبض
 و عجب کتف سندن و آثار نقصانندن اولقدر کرامات و مقامات لافنی اوردم که
 هیچم بر مقامدن بکا هیچم خبر کوندر مدی و ارباب مقامات احوال پسندیدلر سنک
 حقیقتندن بکا بر حقیقت ظهور ایلمدی
 * حافظ بادی باش که و اخواست نباشد * کر شاه بیای بیغلامی نرستاند
 ای حافظ ادب الله اولکه راحت و شاد لایق دینک اولم اکر شاه بر غلامه بر خبر
 کوندر مدی بسته (مفردات) (حافظ) م (بادی) ادب الله (باش) اول (و)
 راحت و شاد لایق (خواست) دینک (نباشد) اولم (کر) اکر (شاه) م (بیای)
 بر خبر (بیغلامی) بر غلامه (نرستاند) کوندر مدی (معنای اشارتی) ای حافظ
 همان کندو که عالی همت ایلوب سحر و غیره که آداب شرع شریف الله مؤدب
 اول کذب و دریایی و لاف و دعوی ترک ایلوب جان و تنکی حق بولنه خدا الله شمول
 بر قولکه کندو به شاعندن بر خبر و بر اعتبار و احسان ظهور ایلمدیکه اول قوله بر آن
 راحت و شاد لایق ایتک اولم
 * و له ایضا *
 * ای بسته تو خنده زده بر حدیث قند * متناقم از برای خدایک شکر بخند
 ای محبوب سنک دهانک قند سوزنی اوزره خنده اورمشدر متناقم الله ایچون

سوزنی سوزیلیم یعنی سنک طناو کولک سبیله شکرک سوزنی سوزیلیم و آدینی اکیه لم مصراع ثانیه معنای
 متناقم الله ایچون بر بوسه خنده دین کوله جک معنی و بر مش

(جایی که بار من بشکر خنده دم زند * ای پسته کیستی تو خندار بخود بخند) جایی با حرف وحدت که حرف بیان و با حرف رابط صفت دم زند نفس اوره یعنی سوز سوز بلیه کیستی تو سن کیستین معنای استغفار می متخندد بخود با حرف صله بخند فعل نفی مفرد مخاطب کند و که کوله * محصول بیت *

بر پسته نیجه به در (مفردات) (ای) حرف ندا (پسته) فتنی (تو) حسن (خنده) کولک (زده) اوردش (بر) علی (حدیث) کلام (قد) سوزش شکر (مشاقم) م (از) من (برای) تایل (خدا) م ((یک)) بر (شکر) پسته (بخند) نیجه به در (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی سنک فیض بلا واسطه ذوقی و کلمات قدسیه لذتی قد صورتک و حظوظ نفسیه نک سوزی اوزر خنده اوروب ای تایل و تحفیر و تقیج بخندد محمد الله بن اول لذت روحانیتک مشتقیم ای مرشد عال جاه و آگاه الله ایچون خبر و بر پرنده اول لذت روحانیتک و فیض الهیه نک حصول نه قدر جان و بر مکله وسیع اله حاصل اولور

جایی که بار من بشکر خنده دم زند * ای پسته کیستی تو خندار بخود بخند * شول رده که بنم یارم بشکر خنده اله سوز بلیه ای فتنی من کیستین الله ایچون کندیکه کوله (مفردات) (جایی که) بر (که) بار من (بنم یارم) (شکر خنده) شکر کی کولیجی (دم) نفس (زند) اوره (ای پسته) ای فتنی (کیستی) کیستین (تو) سن (خندار) الله ایچون (بخود) کندیکه (بخند) کوله (معنای اشارتی) شول بر رده که حق تعالیتک فیض و تجلی و لذت روحانیه اولور انوار قدسیه می ظهوره کله ای طام می معنی وای زاهدی مفر من کیستین که حظوظ نفسانی اولان علم و عبادتکله کندیکه اهل قبضه بار طوئار سن الله ایچون فوری دعوی اله کندیکه میخیزه ایدوب کندیکه کوله

طوی ز قنات تو یاردم که دم زند * زین قصه بگذرم که سخن میشود باند * طوی قادر اولز که سنک فامتکدن دم اوره بوقصه دن فراغت ایلرم زرا سوز بوکک اولور و اوزار (مفردات) (طوی) م (با) وحدتیه (ز) من (فامت) م (نیارد) قادر اولز (دم) نفس (زند) اوره (ز) من (ان) بو (قصه) م (بگذرم) بکرم (سخن) سوز (میشود) اولور (بلند) بوکک (معنای اشارتی) شجره علم و معرفت و مدن اسرار و حکمت اولان انبیا و کلین اولیا ای محبوب سنک ذات بیچونکدن بلکه ذوقیات اولان فیض و تجلیاتکدن خبر و بر مکله قادر اولز مدعی نه ردن خبر دار اوله ییلور بن بوقصه دن و بو اسراری بیاندن فراغت ایلرم و لاف اولورم زرا سوز اوزار ریشه کنه و حقیقتی ادراکه عجز تابندر که (من عرف الله کل لسانه) دینلندر

کر طره میانی و کر طعه میرانی * مانیتیم معتقد مرد خود نیست * اگر غضب کوستره سین و اگر طمه اوره سین بز خود پسند و معجب کیستیمه معتقد دکلز (مفردات) (کر) اگر (طره) غضب (میرانی) کوستره سین (و کر طعه) م (میرانی) اوره سین (ما) بز (نیستیم) دکلز (معتقد) اینیجی (مرد) آدم (خود پسند) کندیکه بکلیجی (معنای اشارتی) ای لذت روحانیتدن و اسرار حکمتدن بخبر اولان مدعی کرک بز غضب اله و کرک طعن اله بر اسرار الهییدن بخبر اولان معجب

و خود *

بر برده که بنم یارم بشکر خنده اله تکلم ایله یعنی طوئلو کولمکه سوز سوز بلیه ای فتنی من کیستین الله ایچون کند و که کوله یعنی کندیکه رسوای ایلره زرا سینه دهان و ارایه شکر خنده اله تکلم بوقدر (طوی ز قنات تو یاردم که دم زند * زین قصه بگذرم که سخن میشود باند) نیارد قادر اولز که حرف بیان دم زند تکلم ایله معنا سنه در میشود بلند بوکک اولور یعنی اوزار * محصول بیت * طوی سنک فامتکدن سوز سوز بلیه قادر دکل یعنی سنک فامتکه او بکثوب کند و ی اکا بکرده من بوقصه دن بکلم که سوز بلند اولور یعنی طوی و سنک فامتک بخندن بکدم که سوز اوزار حاصلی طوی و سنک فامتک قصه می بره طول قصه در آنک تطویلندن بکرم کرک بونده بلند زیاده خوب واقع اولش (کر طره می میانی و کر طعه می زنی * مانیتیم معتقد مرد خود پسند) بعضی نسخه ده طره بریشه طوئ و اقدرد میخیزه به معنای سنه طیره فاقه در غضب معنای سنه معتقد مرد خود پسند اضافی طری اسم فاعلک مفعولنه و بیایه در معتقد اصطلاح عجمه محب معنای سنه در خود پسند و صفاتر کیددر کندن بکلیجی معنای سنه * محصول بیت * خواجه خطاب عام طریقه ییلور طوئ و غضب ده کوستره سنک طعه ده اوره رسک بز خود پسند کشینک محی و معتقدی دکلز یعنی سنک بز طوئ و طعه و غضب کوستره بکک کندیکه بکثوب خود بین اولدیشک ایچوندر اما زمر دخود بین و خود پسندی سوز ز حاصلی زمکری سوز ز صراع ثابینک استغفار معنای مخاطبه تخصیص ایدوب سن خود بین کیستیمه محب دکلز دین طریق تعریفی ترک ایدوب نصیر یجه سلوک الملم

ز آشتنکی حال من آگاهی شود * آرا که دل نکشت گرفتار این کند * آشتنکی اصلی آشفته ابدی یا مصدری کلک سیله های رسمی کاف عجمی به تبدیل اولمندر معنای قارش مورش اوافندر پریشان معنای ده کلور دلوور مکده ده مستملدر حاله اضافی و حالک منه لایه در * محصول بیت * بنم حالک آشفته لکندن و پریشانانندن قیچن آگاه اولور اول کیسه که آنک کولکی بوککد عشته گرفتار اولمیش اوله یعنی عاشق اولیان بی درد اهل در دکل حالندن آگاه اولور زرا عشق و محبت دردنی چکن ییلور چکن بن نه ییلور من لم یبق لم یعرف (خواهی که برنجیردت از دیده رود خون * دل درو فای صحبت رود کسان میند) خواهی فعل مضارع مفرد مخاطب معنای استغفار می متخندد بخود با حرف صله بخند فعل نفی مفرد مخاطب کند و که کوله * محصول بیت *

و خود بین کیستیمه نک کلامی و حالنی معتقد دکلز * ز آشتنکی حال من آگاهی شود * آرا که دل نکشت گرفتار این کند * بنم حالک پریشانانندن چنان آگاه اولور اول کیسه نک که کولکی بوککد گرفتار اولدی (مفردات) (ز) من (آشتنکی) پریشانان و تحفیرک (حال) م (من) بن (آگاه) م (کی) چنان (شود) اولور (آرا که) اول کیسه نک که (دل) کولکی (نکشت) اولدی (گرفتار) طوئسق (این) بو (کند) م (معنای اشارتی) بن مضطرب الحاک و گرفتار درد عشق و بلا نک پریشانانندن و تحفیر اسرار لایه سندن اول اعی القلب اولان مدعی چنان آگاه اولور و اول کیسه نک که کولکی بوککد عشته طوئیه بودرد و بلا صورتند اولان عین ذوق و صفای دن چچسان ییلور که (من لم یبق لم یعرف) دینلندر

خواهی که برنجیردت از دیده رود خون * دل درو فای صحبت رود کسان میند * ایسترسک که کوز کدن فال ابرماغنی افغیه سین کیسه لک فرزندک مصدا حینه کول باغله (مفردات) (خواهی که) ایسترسک که (بر) یوفاری (بخیرد) فاقعه (ت) سنک (از دیده) کوزدن (رود) جانی (خون) فان (دل) کولکل (در) فی (دفا) م (صحبت) م (رود) فرزند (کسان) کیسدر (مند) باغله (معنای اشارتی) ای عاشق صادق ایسترسک که قبض و جبابدن و درد فرافدن کوز کدن فان ابرماغنی جاری اولیده مدعیان عوام طریقتدن و اسیر نفس اولان انبی دینان و محبوب مجازیدن و کیسه نک مصدا حینه کولکل باغله به سین زرا عشق الهی ماسوایی احراق ایدوبیجی رآنلندر

بازار شوق کرم شد آن شمع رخ بکاست * تاجان و دل در آتش رویش کتم پسند * شوق بازاری کرم اولدی اول شمع رخ قنده در تاجان و دل آتش پوزی آتشته بوزرک ایدم (مفردات) (بازار) م (شوق) م (کرم) قیرمش (شد) اولدی (آن) اول (شمع) چیره (رخ) بکافی (بکاست) قنده در (تا) حتی (جان) م (دل) کولکل (در) فی (آتش) م (روی) پوز (ش) صبر (کم) ایدم (پسند) بوزرک (معنای اشارتی) محمد الله نظر اهل الله بر کاتبه عشق الهی بازاری قز شدی و شوق اله کرکلم حرارتی زیاده کندی اول تجلی انوار ذاتیه الهی و فوضات نامتاهی قنده در ناکه جان و دل اول محبوب حقیقتک آتش عشتقده بوزرک کی احراق ایدم و انوار تجلی بولسه جانی فدا ایدم

حافظ چو ترک غمزه خوبان می کنی * دانی بکاست جای تو خوارزم باخند * ای حافظ چونکه خوبان ترک غمزه سنی ترک ایلر سین ییلور مسین سنک برک قنده در خوارزمده در باخنددر (مفردات) (حافظ) م (چو) چونکه (ترک) م (غمزه) کوز اوجله نظر (خوبان) م (می کنی) ایلر سین (دانی) ییلور مسین (بکاست) قنده در (جای تو) سنک برک (خوارزم و خجند) ابکی شهرک اسم لر در

بر مضائق نقد برله یعنی شهر خوارزم و شهر خند ماوراء النهره بر شهرک اسمی در که انراک ملک کنایدر یعنی اوز بک و چغنتای دیار در * محصول بیت * ای حافظ چونکه محبوبلر غمزه سنی ترک ایلر سین ییلور مسین سنک برک تره در شهر خوارزم و یاشهر خنددر ترکان عبارتیچون خوارزم و خجندی ذکر ایلدی بو خسه انراک محبوبلر سنک آرقق صفاسی بو قدر (وله ایضا)

(دست از طلب ندارم تا کام من بر آید * یاقین رسید بجانان یاجان زتن بر آید) ندارم طوع و تمام یعنی چکم نالی معاشه در

﴿ ٦٨١ ﴾

(منهای اشارتی) ای حافظ چونکه من عین حق ایله محبو بلر محبو بی اولان حق سبحانه و تعالی تک عشق و محبتی و نظر و عنایتی اولم یی ترک ایلر سین و در مقابل او قایل بدرکاه حق ملازم اولور سین یلور سین سنک یرک و مقامک قدرد یا شهر عظیم معنوی اولان شهر لامکانه در ویا شهر (فی مقدمه صدق عند ملک مقدر) اولان مقام اولیله الله در

﴿ دست از طلب ندارم تا کام من بر آید * یاقین رسید بجانان یاجان زتن بر آید ﴾

طلبیدن بر آن فارغ اولم تا بنم مرادم حاصل اولم فیه بان جانانه اریشه یاجان شدن چیغه (مفردات) (دست) ال (از) من (طلب) م (ندارم) طوتم (تا) حتی (کام من) بنم مرادم (بر آید) حاصل اوله (یا) تردید ایچوند (تن) م (رسد) اریشه (یا) اللایسه (جانان) م (یا) زدید ایچوند (جان) م (ز) من (تن) م (بر آید) چیغه (منهای اشارتی) ان شاء الله کرم و عنایت حق ایله فریت و وصالت و مشاهد جلال حضرت طلبیدن بر آن فارغ اولم تا که مرادم حاصل اولم فیه استعید بالله (و امید برک حتی یا نیک الیقین) آیت جلایه سی سر نبجه یانده اولان روح مستند جانانه اریشه و باصل اوله یاجان شدن طوتم طوتم چنه

﴿ هر دم جوئی وفایان توان گرفت باری * ماییم و خاک کویش تاجان زتن بر آید ﴾

و فاسزلر کی هر دم بر بار طوتم میکن اولم ز آنک خاک کوی ایله یاجان شدن چیغه (مفردات) (هر دم) هر نفس (جو) مثل (بی وفایان) و فاسزلر (نتوان) میکن دکل (گرفت) طوتم (یا) م (یا) وحدتیه (ماییم) یز (واد) مع (خاک) طبراق (کوی) محله (ش) ضمیر (تا) حتی (جان) م (ز) من (تن) م (بر آید) چیغه (منهای اشارتی) ان شاء الله عهد الست و ایتیمانلر کی هر دم ماسودن بر باره کوکل و یرک میکن دکا در کرم و عین حق ایله بزرگه حتی و درگاه اولیله الهی ملازم لر در تاجان شدن چیغه یه درک

﴿ جان را بست و حسرت در دل که از دهانش * نکرخته هیچ کامی جان از بدن بر آید ﴾

جان لب اوزره در و حسرت کوکاده در که آنک دهانندن هیچ بر مراد حصص ایتمش ایکن جان بدندن چیغه (مفردات) (جان) م (بر) علی (اب) دوداق (است) در (حسرت) م (در) فی (دل) کوکل (از) من (دهان) آخر (ش) ضمیر (نکر فتنه) طوتمش (هیچ) قصه (کامی) بر مراد (جان) م (از) من (بدن) م (بر آید) چیغه (منهای اشارتی) جان آرزوی مشاهده انوار جلال الله ایله چیغی اوزره اضطرار اید و کوکل دخی حسرت که عرکسیدی و کیدی حق تعالی تک فیض و تجلی بنده و امرار کلا متندن هیچ بر مراد حاصل ایتمدن جان بدندن چیغاری دیو

﴿ از حسرت دهانش آید تک جانم * خود کام تنک دستان کی زان دهن بر آید ﴾

﴿ آنک ﴾

﴿ ٦٨٥ ﴾

آنک دهانی حسرتندن جانم طارافه کلور فقیر لک مرادی خود اول دهانندن قیام حاصل اولور (مفردات) (از) من (حسرت) م (دهان) آخر (ش) ضمیر (آید) کلور (تنک) طارافه (جانم) م (خود) کندی (کام) مراد (تنک دستان) فقیر ل (کی) قیام (زان) ندن (دهن) آخر (بر آید) حاصل اولور (منهای اشارتی) اول محبو بک فیض و تجلی سی و کلام جانفرا سی حسرتندن جانم طار لفتوب چیغه کلور فقیر جان اولان لک مرادی عجب اول فیاضندن قیام حاصل اولور

﴿ یکشای تربت من بعد از وفات و بکر * کز آتش دروغ دود از کفن بر آید ﴾

و فاعندن صکره بنم قبری آج و نظر ایله که دروغ آتشدن کفندن تون چیغه (مفردات) (یکشای) آج (تربت من) بنم قبری (بعد از وفات) و فاعندن صکره (بکر) نظر ایله (از) غنی (آتش) م (دروغ) ایچرم (دود) تون (از) من (کفن) م (بر آید) چیغه (منهای اشارتی) اول محبو حقیقندن مرادم حاصل اولم فیه کوزم یاشی و حکرم آتشی اول قدر بسیار واجب دارد که وفاعندن صکره قبری آج و نظر ایله که دروغ آتشدن کفندن تون چیغه

﴿ برخیز تا چن را از قات قیات * هم سرور بر آید هم نارون بر آید ﴾

قالی سنک قیامت فاعندن تا چنک هم سرور طابو قیله هم نارون یوقاری فافه (مفردات) (برخیز) قالی (تا) حتی (چن را) یاغسک (از) من (قیامت) م (قیامت) م (هم سرور) م (در بر آید) طابو قیله و قولفده اوله (هم نارون) بر اوزون قاره اغاجدر (بر) یوقاری (آید) کاه یعنی قیام ایله (منهای اشارتی) ای واهب و معطی حقیق اولان محبو بی مثل کرم و عنایتکله بو جبل وجوده رب نبجلی ذاتک اظهار ایله که فلانجلی ره لیل جمله دکا و خر موسی سعفا) آیت کریمسی سر نبجه بو ظاهر و تجلیدن عاشق مشتاقک باشه قیامت قائم اولوب ضمیر و سر کردن اولسندن تا که باغ عالمده هم سرور کی ثابت قدس اولان عارف بالهک یعنی زبانه اوله هم قاره اغاج کی اظهار وجود ایدوب قامی انقب اولان عالم غافل انصافه کاب مردان خدا یوانه با باغایه و عشق و محبت تحصیلنه سی ایلله

﴿ بر روی آنکه در باغ باید کلی جو رویت * آید نسیم و هر دم کرد چن بر آید ﴾

اول امید اوزه که باغده سنک بوزک کی بر کلی بوله باد نسیم و هر دم چنک اطرافنی دور ایلر (مفردات) (بر) علی (بوی) امید (آنکه) اولکه (در) فی (باغ) م (باید) بوله (کلی) بر کل (جو) مثل (روی) بوز (تن) ضمیر (آید) کلور (نسیم) سر بلی (هر دم) هر نفس (کرد) اطراف (چن) باغ (بر آید) دور ایلر (منهای اشارتی) اسد الله اولان حضرت علی رضی الله تعالی عندهک (لا اعبد ربالم آره) کلام شری سر نبجه بو باغ عالمده انوار تجلی ذات الهی یعنی یواق امید یله مظهر فیوضات معری اولان عارف بالله دخی هر دم سعی و همت ایلله

﴿ دل ﴾

﴿ ١٧٢ ﴾

(یکشای تربت من بعد از وفات و بکر * کز آتش دروغ دود از کفن بر آید)

﴿ تربت من مراد قبر در * محصول

یت * بنم قبری و فاعندن صکره آج

و نظر ایله صکره دروغ آتشدن

کفندن تون چیغه یقین سنک

عشقتک آتشی که کوکله مر کوز

و فاعندن صکره بنم قبری

یشه دله ثابت و فاعندن

از قات و قیامت * هم سرور بر آید

هم نارون بر آید (تا حرف تعلیل چن را

را حرف تشخیص قیامت تاسی ضمیر

خطابدر سرور بر آید سرور حاصل کله

یعنی بوی و بر * محصول یت * ایاق

اوزره فاقو بوی کوسرتا که چنک سنک

بو بکر ن وقیا مکن به سی باغ اوزره

طور مکن هم سرور و ذوق و شو قدن

حاصل و میوه به کله یعنی میوه دار اوله

هم قره اغاج فاقو بوی و بر یعنی بوی

چکه حاصلی سنک فاعندن و قیامت

او یکشای تربت من بعد از وفات و بکر

مصرع اولک مناسنی قالی تا چنک

سنک قیامت فاعندن و مصرع ثانیک

مناسنی هم سرور و طابو قیله هم نارون

باغ اوزره فافه دین یتک مناسنی

برخونجه رفع اید و مش مصرع ثانیه

اولکی بر سینه مناسنه در دین عجب نه

ملا حظسه ایلدی (بر روی آنکه در باغ

باید کلی جو رویت * آید نسیم و هر دم

کرد چن بر آید بوی بونده امید مناسنه در

* محصول یت * اول امید اوزه که باغده

سنک روی کی بر کلی بوله باده نسیم

کلور و هر دم چن اطرافنی طولانور یعنی

زیارت ایلر

(بنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید) خلق با حرف وحدت بر بلوک خلق دیکند و محصول بیت * رویی کوسر که بر بلوک خاق واله و حیران اولی و نایلی آج و تکلمه کل که کلامک لذتند مر دوزن فریاد و فتنه چندی یعنی آه و ناله به کلال (هریک شکست زلفت بچاه شست دارد * چون این دل شکسته بآن شکن بر آید) شکستن مراد چسبند در یعنی زلفن بوکلی بچاه الی شست لغته اوله یعنی باقی اوله سی که زلفک او جی بوکوند که اکا تشبیه ایدرل شکسته چسبند معنایه در بر آید بونده چشمر معنایه در یعنی مقومت و مقابله ایدر * محصول بیت * سنک زلفک هر بر بوکلیک الی اوله سی

یعنی الی خرم و نای وار در بی اعدی بو صتی کوکل اول شکن زلفه نیجه چشمر یعنی نیجه مقاومت و مقابله ایدر بلور مصرع اولک معنایه زلفک هر بر بوکلیک الی عقی کیش وارد بین و سنک زلفک هر بر بوکلی الی آغ طوتار دین اولکی هم افطه خفا ایش و هم معنایه و ایکیجی معنی در زلف شست اوله به درل آغ دینر لکه سوزنی بیور (بیت) * جهان بکام و مرادش زما تاما می * بکام حاسد او چون بکام ماهی شست * و مصرع ثانیک معنایه بر صتی کوکل اول شکن یوفاری کاور دین و یوشکسته کوکل اول شکن نیجه غلبه ایدر دین ایکیجی بیتک معنایه شکست و بر مشر (کویند ذکر خیرش در خیل عشق بازان * هر جا که نام حافظ در انجمن بر آید) ذکر خیر اضافی بیاید و شین ضمیر مصرع ثانیه حافظه را جودر اخبار قبل الذکر طریقه خیل هم داند بلو که درل عشق بازان اضافی بیاید در انجمن درلک معنایه در * محصول بیت * عشق بازان باو کند ذکر

خوبنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید * بوز یکی کوسر که پروا فر خاق واله و حیران اوله تکلم الیه که مر دوزن فر یاد قافه (مفردات) (بنای) (کوسر) (دو) (بوز) (خانی) (و خلق) (واله) (مخبر) (شوند) اوله (حیران) (م) (بکشی) (آج) (لب) (دوداق) (فریاد) (م) (از) (من) (مردوزن) ذکور و ناک (بر آید) قافه (معنای اشارتی) بارب ذات بیجیون نجلی ذلت اظهار الیه که عارف عاشق قولر کن رجاعت لذت اتوار نجلی * ذاتی که مستغرق اولوب واله و حیران اوله و رفیق بلا واسطه کرم الیه که بنم فریاد مد مر دوزن فریاد و ناله و فغانه کلال

هریک شکست زلفت بچاه شست دارد * چون این دل شکسته بآن شکن بر آید * سنک زلفک هر بر بوکلی الی آغ طوتار بو شکسته دل اول شکن نیجه غلبه ایدر (مفردات) (هریک) (مهر) (شکست) (بوکام) (زلف) (م) (ت) (ضمیر) (بنیجه) (الی) (شست) (آغ) (دارد) (طوتار) (چون) (م) (این) (بو) (دل) (قلب) (شکسته) (فیراش) (با) (لعلایه) (آن) (اول) (شکن) (بوکام) (بر آید) (غلبه) (ایدر) (معنای اشارتی) (بارب) سنک صفات منفی سادله که نجای سادله نیجه حکمتلر و نیجه اسرارل وارد که انی ادرا که عوالم طوتار یوب مخبر اولمشدر بو شکسته کوکل اول حکمت و اسراره نجایات ذات الهی اولدقیه نیجه مظم اوله بلور و اسرار اندیه نیجه متکشف اولور

خوبند ذکر خیرش در خیل عشق بازان * هر جا که نام حافظ در انجمن بر آید * عشق بازان زمره سنده الی ذکر خیرن درل هر رده که حافظک نامی مجلس کترده باد اوله (مفردات) (کویند) (دیر) (ذکر خیر) (م) (ش) (ضمیر) (در) (فی) (خیل) زمره (مشق بازان) عشق او یا نجیر (هر جا که) هر رده که (نام حافظ) (م) (در) (فی) (انجمن) (دیر) (بر آید) یاد اوله (معنای اشارتی) (اسان غیب الیه حافظ اسرار عشقی بیسان ابتد بیکجیون هر رده که حافظ نامی مجلس کترده ذکر اوله عاشقتر جماعتی ایچنده آید ذکر خیرن سو بلور و خیر الیه باد ایدر

خوبنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید * اگر چه سنک بوز یکی ماه و پروغه تشبیه ایشلردر کورلمش صورتی تشبیه الحاق ایشلردر (مفردات) (نسبت) (م) (روی) (بوز) (ت) (ضمیر) (اکر) (م) (ایماه) (آه) (پروین) (اولکر) (کرده اند) ایشلردر (صورت) (م) (نادیده) کورلمش (لحاق) (م) (با) (لعلایه) (تخمین) (م) (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (ای لادر) که الابصار و هویدرک الابصار اولوب تعالی شانه عایق و لون و تنزه ذات عابشرین اولان خالق بیجیون اگر چه عشاق عجزلر بی اعتراف الیه یله سنک ذات شریف

که شد لای او پروین زبان * از دیده اهل نظر در خوشاب انداخته * صورتی با حرف وحدت و یا تشبیه نادیده با حرف ترتیب کور میوب دیکدر نسخه لبویه واقع را ماقیاس صورتش نادیده اطلاق تخمین کرده اند با حرف تخمین با حرف مصاحبت کرده اند معنای تخمین رننه بی اورا بقدر قیاس معنایه * محصول بیت * سنک رویی اگر ماه و پروینه تشبیه ایدر لکه شکل و صورت رویی کور میوب تخمین و قیاسه اطلاق ایشلردر یعنی رویی که ماه و پروین دیدگری حقیقه دکلر ر بلسکه تخمین و قیاسه در زیر رویی کور مدن سولشلردر و الارویکی آفتابه تشبیه

الیز روی دکل که ماه و پروینه مصرع ثانیک معنایه کورلمش صورتی تخمین بر اطلاق ایشلردر دین تخمین سولشدر (شبه) از داستان عشق شورانگیر ماست * آن حکایه ها که از فرهاد و شیرین کرده اند (شبه) ده یا وحدت و همزه توسل ایچوندر عشق شورانگیر ماست * آن حکایه ها که از فرهاد و شیرین کرده اند

بیمونکی غلبه شوق الیه ماه و پروینه بلکه در یله و آفتاب برینه تشبیه ایشلردر لکن کورلمش صورتی تخمین الحاق ایدر کی کلام ایشلردر و بین الیه وائتریه ایمان تحقیق طلب ایشلردر بو خسته سنک ذاتی ملک جله شدن مر زهدر

خوبنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید * بزم غوغا و بار بجی هشتمز دانستنن بر شمد در اول حکایتلر که فرهاد و شیریندن ایشلردر (مفردات) (شبه) (رذره) (از) (من) (داستان) (م) (عشق) (م) (اشورانگیر) (غوغا) (مضطرب) (قویار بجی) (ما) (یز) (است) (در) (آن) (اول) (حکایت) (م) (ها) (ادات) (جمع) (فرهاد و شیرین) (م) (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (استعدبالله) (لوتلنا هذا القرآن علی جبل رأیته خاشعا متصدعا من خیشه الله) آیت کریمه سی سر نیجه وجود ضعیف انسان نیجه عاجز و مضطرب اولسونیکه بزم اسرار قرآن اولوب شورانگیر اولان عشق الهی حقیقیز دانستنن (الحجاز فطره الحقیقه) سر نیجه فرهاد و شیرین و لایلا و مجنون کی عاشق صد ادقلری عشق مجزی مضطرب ایدر بطن غلره دوشور و خلق عالمه رسوای ایتیمی حکایه سی بر شمد و پر زدر

خوبنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید * ای ساقی شراب ویر که حکم ازله تدبیر بوقدر تغییر امکان اولر آتی که تدبیر ایشلردر (مفردات) (ساقی) (م) (ی) (شراب) (ده) (ویر) (با حکم) (از) (تدبیر) (ازله) (تدبیر) (نیت) (یوق) (قابل) (امکان) (تغیر) (م) (نمود) (اولر) (آنجده) (اول) (نشد) (که) (تغیرین) (م) (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (ای ساقی) (شراب) (کوثر) (عشق) الهی اولان پیرم و می شدم سن کر مکدن بزم عسان شراب ویر هر چه بادا باد که حکم ازله تدبیر بوقدر ازله بزم تقدیر بحمد الله شراب عشق اولمشدر زرا حق تعالی ک آیین پور دیننی آتیسره امکان اولر و بوند اعظم دوات و سعادت دخی بوانز

خوبنای روی که خانی واله شوند و حیران * بکشی لب که فریاد از می دوزن بر آید * هیچ مرکان دراز و غزه جادو نکرد * آنچه آن خال سیاه و زلف مشکین کرده اند * هیچ دراز مرکان و ساحر غزه ایلری ای که اول سیاه خال و مشکین زلف ایشلردر (مفردات) (هیچ) (قطعا) (مرکان) (کیپر کلر) (دراز) (اوزون) (غزه) (کوز) (اوجیه) (شارت) (جادو) (ساحر) (نکرد) (ایلدی) (آنجده) (آتی) (که) (آن) (اول) (خال) (بک) (سیاه) (م) (زلف) (م) (مشکین) (مسلو) (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (مصنوعانده) و محبوب مجازیده اولان تیر مرکان دندوز و آتش غزه جادوی جکر سوز و سائر محسنات صوری هیچ ایلدی اولر نسته بی که صانع بیجیونک غیب القیسده اولان نجلی ذاتی سی و مظاهر اسماء الله اولان نجلی صفتیه سی ایشلردر زرا حضرت موسی علیه السلام نجلی ظهور ایدر که هر قدر بلای عشقه گرفتار اولدیده ده اون سکرینک عسلک اسرار ی کند و به متکشف اولمشدر

منکرید فعلی نهی جمع مخاطب نظر ایلین دیکدر کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر حر فغانه خدمت جام جهان بین کرده اند خدمتک جامه اضافتی مصدرک معنایه اضافتدر و جامک جهان پینه بیانه جهان بین وصف

ترکیده جهان کور یحیی معنایست جهان بین اصلند اکا نظیر اولاد انوار جام جهانی کور مکه سبب اولد یحییون جهان بین دید بلر مسی سبب اطلاق قبیلند ندر مجاز مرسل طریقه * محصول بیت * رند لک متعبدین کاشه سنه حقارتله نظر الینن برابوطاشه جام جهان نمایه خدمت المثلشردر جام جهان نماد مراد کولکدر ورنلردن مراد عاشقدر یعنی عاشقار فقیر اولوب اوائی و ظروقی سفالین اولد بنه حقارتله بقمک زرا بوحر خضر کولکدر به سخی و کوششله تصفیه و ربوب صفای قلبه

۸۸۶

(در سفالین کاسه نرندان بخواری منکریده کین حرقار خدمت جام جهان بین کرده اند) اولیاء الهی کاسه سفالین کاسه سنه حقارتله نظر الیک زرا بوحر خضر جام جهان بین خنده تن ایشلردر (مفردات) (در) فی (مقالین) صافسی به منسوب (کاسه) م (رندان) اولیاء الله (بخواری) حقارتله (منکرید) باقکر (که) ذرا (این) بو (حریقان) صاحبسار (خدمت) م (جام) قدح (جهان بین) جهانی کور یحیی (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (ماله هذا الرسول یا کل الطعام و عشی فی الاسواق) دین ظاهر بین کافر کی نسخه صغری و عالم کبری مخزن علوم ربانی و معدن اسرار ادبیه روحانی اولان اولیاء الهی کاسه وجود خدای بر اتوار الهیدر بنه کندیکن کی بشرطیه حقارتله نظر الیک زرا بوحر خضر روحانیلر (ما زاغ البصر و ما طغی) نافه بصیر (ارنا الاشیاء) و جام جهان بین اولان قلب نازنین بر اتوار اسرار اندیشه لری مظهر (ان هو الاوحی یوحی) سید الکونین و رسول اللهین حضرت حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم افندیمر بکماله تبعیت خدمتینی ایشلردر اول سیدین یونلردن کشف و کرامت دولته ایشلردر

از خرد بیکانه چون داند اندر بر کشید دخترزرا که نقد عقل کابین کرده اند

بر عقادن بیکانه سینه به چکمه نیجه قادر اولور اوزم چو غی فزینی که عقل نقدینی اکا کابین ایشلردر (مفردات) (از) من (خرد) عقل (یکانه) یاد (هرز) و حدیسه (چون) نه (داند) یلور (اندر) فی (بر) سینه (کشید) چکدی (دختز) فز (رز) اوزم چو غی (را) ادات مفصول (نقد) م (عقل) م (کابین) نکاح (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) استنباط الله (قل ان کتم تجبون الله فاجبونی بحبکم الله) آیت کریمه سی سر نیجه عقل معاد صابری قلبا و قالبا بشر اشره کمال تبعیتله عشق و محبت صادق تحصیل ابدوب و اصل الی الله اولدیلر اما عقل معادن بیکانه وجد اولان صورت برست بلانیت مجرد عقل معاشله شراب عشق نوش ابدوب و اصل الی الله اولغه نیجه قادر اولور نکاحی باکره قری قوجاقلتی ممکن اولدینی کی تبعیت عز و عقل معاد سر و صلت و کرامت ممکن دکادر

(خاکیان بی بهره اند جرعه کاس الکرام) بن تطاول بین که عاشق مسکین کرده اند

خاکیر کرملر کاسه سنه جرعه سندن نصیب سزر در بو ظلی کور که مسکین عشاقه ایشلردر (مفردات) (خاکیان) طیرافه مشوبلر (بی بهره اند) نصیب سزر در (از) من (جرعه) م (کاس) کاسه (الکرام) م (این) بو (تطاول) ظم (یککه) کور که (باشقار) عاشقار (مسکین) م (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (ان الله شرابا اهدى لاولیائه) الخ حدیث شریفی سر نیجه سفیدن بطن سعادت لریه شراب بخار پیورن حبیب الله صلی الله تعالی علیه و سلم سنت سینه سی اولان ریاضت و مجاهدات الهی غذای روحانیت و استعداد شراب عشق و محبت بو لبوب (یا کونون یا تأکل الانعام) آیت جلیله سله مذموم مجرد غذای

نفسانیه

ظلم معنایست در که حرف بیان و با حرف صله عشاق مسکین اضافتی بیانه در * محصول بیت * عشاق خاکساران کرملر کاسی جرعه سندن بی فائده و بی نصیب در یعنی مستند عاشقار کیمه اطف و احسان اوزره دکل بو ظلی کور که مسکین عاشقار ایشلردر یعنی جرعه کاس کرامتدن خاک نصیب وار و خاکسار لری یوق زرا عاند جرعه بی خاک که سیر لری حاصلی اغنیای فقر ایه التفات ایلد کلر ندن شکایتدر

شهرزاد و زغن زباید و قید نیست * این کرامت همه شهرزاد و شاهین کرده اند * شهرزاد و شاهین مخففدر اصلند قتاد چلکیدر اما بونیه قتاد مراد در زاغه اضافتی لامیه در زباید و راشقی دیکدر صیده اضافتی اسم فاعلک مغفولند اضافتدر همه شهرزاد اضافتی لامیه در شهرزاد چار طوفان * محصول بیت * چلاق و قوز غون قتادی صیده و قیده لایق دکل یعنی بونری صیده ایچون صاف لبوب ایا قریبه قید و بند اورمز بلکه بو کرامت و بویالک شهرزاد و شاهینه فریشتدر یعنی بو کرامتی بویالکسته مقارن ایشلردر حاصلی عشق و محبت جاتان هر دنی الطبع ناخس و رذیله لایق دکادر بلکه بلند همت و خوش طبع عاشقار

۶۸۹

نفسانیه به فاضله قلی القلب اولان خاکیان بی حیلر کرام الناس اولان اولیاء الهی شراب عشق جرعه سندن نصیب سزر در (و منهم ظالم انفسه) آیت کریمه سینه اشارت اولان ریاضت و مجاهدات الهی نفس اماره بد کام اوزره غالب اولوب شراب عشق نوش ایتمک و غذای روحانیت بولق دولتی مسکین عشاقه نصیب ایشلردر

(شهرزاد و زغن در خور صید و قید نیست * این کرامت همه شهرزاد و شاهین کرده اند)

زاغ و زغنک قتادی صید و قیده لایق دکادر بو کرامتی شهرزاد و شاهینه بولداش ایشلردر (مفردات) (شهرزاد) قتاد (زاغ) فارغه (زغن) چلاق (در خورد) لایق (صید) او (قید) م (نیت) دکل (این) بو (کرامت) م (همه) بولداش (شهرزاد) اعلی طوفان (شاهین) م (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (الدیبا جیفه و طایبها کلاب) خبری سر نیجه زاغ و زغن کی جیسف دنیای اکل و بلعه میل و محبتی اولان دنی همت و بی حیت اعنی القلوب اولان اهل دنیا تا بنجه اولان ضعیف قلبه مرغ لاهوتی اولان فریت و وصلت الی الهی صید و قیده لایق دکادر بو کرامتی حق تعالی (علو الهمة من الایمان) دیوب عشق و محبت بولنده جاننی فدا ایدن قوت قدسیه صاحبی شهرزاد و شاهین کی عالی پروا و طای همتله و بر مشلردر

نکته جان بخش دارد خاک کوی دلبران * عارفان اینجا شام عقل مشکین کرده اند

دلبرانک محله سی خاکی حیات بخش ایدیمی رابحه طونار عارفان بونده عقل مشکین مشامنی مظهر ایشلردر (مفردات) (نکته) رابحه (جان بخش) جان و بر یچی (خاک) طایق (کوی) محله (دلبران) م (عارفان) م (اینجا) بو محله (شام) (مشام) (عقل) م (مشکین) معطر (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (راه حقه) جان فدا لبوب قوت قدسیه تحصیل ایلین اولیاء الهی مجلس فردوس بر بلری خاکی بلکه اقام وجود لند خانه نبلی الهی اولان قلب خاکیسی حیات بخش رابحه طونار عارفان و عاشقار بولایه الهی حیات جاودان بخش ایدیمی نفس روحانیت لند و رونق مسکینه حقانیت لند عذاک و جاک مشامنی مظهر ایشلردر

(شعر حافظ را که بکسر و صفاحسار شامت * هر یکا بشنیده اند از صدق تحسین کرده اند)

جا فظک شعر یکد باشد ن باشد سزک احسانکن و صغیر عرفنده که ایشلردر صدقه تحسین ایشلردر (مفردات) (شعر حافظ را که) م (بکسر) باشند باشد (وصف) م (احسان) م (نیت) سز (است) در (هر یکا) هر قنده (بشنیده اند) ایشلردر (از) م (صدق) م (تحسین) م (کرده اند) ایشلردر (معنای اشارتی) (یارب حافظک لسانی غیب الهی شعر صورتده بیان ایلدیکی جمله سزک احسانکن و صغیر هر قنده که ایشلردر اندن لذت روحانیت بولوب صدق

و اخلاص الی تحسین ایشلردر

وله ایضا

۱۷۳

نقش لیدن مراد صورت و شکلدر و اضافت * صدقک مغفولند در جان شیرین بیانه * محصول بیت * ای نکر سنک صورت خوبی کوزل آیین واسلو به بلامشلردر یعنی وجود کتور مشلردر و خلق المثلش کویا لبک نقشی جان شیریندن خلق ایشلردر بسته اندک فاعلی خلاق عالددر و جعیت تعظیم ایچوندر (خط سیر) و عارضت بس خوب و دلکش باقم * سایبان از کرد صبر کردن بیسته اند (خط سیر) بیانه و عارضت خطه مطوف تقدیری خط سیرن در سایبان کولکه لکدر زرا سایه کولکه در و بان ادات فاعلدربی معنا سسته در بیان و باغبان کی قیوچی و باغبی دیکدر کرد کاف عجمینک

فصله تیز دیگر صبره اضافی لایه در کرد کافی عجمیک کسر به چوره اطراف مشتاقه در نرسیده اضافی لایه در کرد صبر در مراد خط سبز در و نرسیدن عارضه درلف و نشر طریقه * محصول بیت * سنگ خط سبز و عارضه زیاده خوب و لطیف بودیم گانه که صبر تو زدن نرسیدن اطرافه سایبان بفلا مشال (از برای مقدم خیل خیالت مردمان * زاشک رنگین در دیار دیده آیین بسته اند) بعضی نسخه ده آیین پر بنه آذین واقدر اینک سیده آرایش و زینت مناسبه در اما آذین اخصد رو بو مقامه انبدر زیر آذین اول آرایش دیور که بر پادشاه بر بلده به کیر ماو اولسه شهر خلق چغوب کیره جگ بودند کوشکل دوزوب اول

کوشکل انواع زینتله تیزین ایدر

پس اول زینته آذین دیور اما زم پادشاهلر عده عادت بولنه قاش دوشکله تیزیندر و اول قاشلر رکابدار افلاک دوشکلر اما آیین مطلقا زینت مناسبه کلور امیرمفری پیور شددر (بیت) کرچه فردا وعده کرد سننددر عقی بهشت * اوهمی امروز دیار بهشت آیین کند * بونده آیین تیزین مناسبه در دیشلر اگرچه اسلوب و ترتیب مناسبه اولفده ممکندر برای مقدم خیل خیالت لایه و بیایه و لایه در مقدم مصدر میگرد

قدوم مناسبه در بونده خیلدن مراد هسکر در و خیالندن پادشاهلر در دمان مراد بیکاردر اشک رنگین و دیار دیده بیایه در * محصول بیت * سنگ خیالک پادشاهی هسکری کلک ایچون کوز مر دملری اشک مر خیدن دیده دیارنده آیین و آذین بفلا مشالدر مقصود جاناتک خیالی آرزو سننده کوزلر شک خونین اولسیدر یعنی فان اغلیدر (کار زلف تست مشک افشانی اما حالیا * مصلحت رانه حقیر نافته چین بسته اند) کار زلف تست اضافی لایه در در

شک افشان وصف ترکیبدر مشک صاچچی مناسبه و باحرف مصدر اما حروف استدر الک حالیا شمدیکی حالیه دیگر الا آن مناسبه مصلحت را راحرف ایل تهمتی باحرف تکبر نافته چین اضافی لایه در * محصول بیت * مشک افشانی سنگ زلفک ایشیدر یعنی مشک صاچچی اکا مخصوص صدر اما حالیا بر مصلحت ایچون نافته چین مشک افشانی تهمت بفلا مشالدر یعنی تستر حال ایچون نافته چین مشک افشاندردر

تا که هر نامرزا سنگ بوی زلفکه طالب اولسون دیو (یارب آن رویت ودر پیرامش بند کلاه * بایکد ماه تابان عقد پروین بسته اند) یارب عجا مناسبه در و مابعدی تمام مصراع استغهای متضدیر پیرامون اطراف و چوره مناسبه در بند کلاه عجم بعضی کندولر به مخصوص کلاه بر باغ ایدر لوزم ایل یلکنلر بنه ایلدکاری کی و اول باغی صاحب مکت و قدرت بعضی جواهرله تیزین ایدر یعنی دلش جواهرلر کچوردر اول جهتدر که مصراع نایه بایکد ماه تابان آه پیور شددر حاصلی روی ماه تلباه و اول باغی عقد پروینه تشبیه ایشیدر عقد پروین اضافی بیایه در عقد عجمیک کسر به چوره اطراف و چوره نوبلر بنه طاقار * محصول بیت *

عطار

عطار (یا) مصدر به (مشک) م (افشاندن) م (صفت) م (را) نماییه (تهمت) افترا (یا) وحدتیه (بر) علی (نا نه) کوک مسکی (چین) مکت (بسته اند) باغشالدر (معنای اشارتی) ای خلیفه الله فی الارض اولوب متصرف عالم اولان غوث اعظم پیرم شاهلرک دماغ جتنه عطر معنوی ولذا اندرو حاتی بخش ایتک و اطراف عالم علوم لدنی و اسرار حکمی مسکنی صاچچی سنگ خلق عظیمک و شفقت خلق الله اولان اوصاف جیلاک آثار بدر لکن تستر مصلحتی ایچون چین نافته سنه بر نهمت نسبت ایشالدر

یارب آن رویت ودر پیرامش بند کلاه * بایکد ماه تابان عقد پروین بسته اند * یارب عجب اول روی میدر و آنک اطرافنده کلاه باغی میدر باخود ماه تابان اطرافنده عقد پروینی باغشالدر (مفردات) (یارب) عجب (آن) اول (رویت) یوزمیدر (در) فی (پیرامون) چور و اطراف (ش) صبر (بند) باغ (کلاه) م (با) زردبیه (با) لایلا بنه (کرد) اطراف (ماه) آی (تایان) یار لیچی (عقد پروین) اولکر بلدی (بسته اند) باغشالدر (معنای اشارتی) یارب عجب اول روح مصور پیرم بر ذات میدر با نور محض میدر با عجم شاهلری کلاک بتدینی جواهرله مزین قیلدقاری کی استیذ بالله (وافد کرمانی آدم و حانانهم فی البر و البص) آیت جلیله سی سر بنجه دوللو داشته کیدر بلن تاج کرمانسیله علوم ظاهر و علوم باطنه جواهرله مزین بر جوهر یکتا میدر باخود ذات شریفی ماه تابانی (اصحابی کالجموم باهم افندیتم) حدیث شریفی سر بنجه انجم سعادت اولان اوصاف جلیله و جلیله لری جله کندو ذاتند عقد پروین کی مجتمع و باغشالدر میدر حاصلی بنم پیرم عجا صانع الهی کندوده مجتمع اولش بر کبریت اچدر در متعانه ببرکات فیضه آیین

جمله وصف عشق من بودست و حسن روی او آن حکایتها که بر فرهاد و شیرین بسته اند (جمله بنم عشقک و آنک یوزی حننک و صغیر اول حکایتیکه فرهاد و شیرین اوزره باغشالدر (مفردات) (جمله) م (وصف عشق) م (من) بن (بوده است) اولشدر (حسن) م (روی) یوز (او) صغیر (آن) اول (حکایت) م (ها) ادات جمع (بر) علی (فرهاد و شیرین) عاشق الله مشوقدر (بسته اند) باغشالدر (معنای اشارتی) بوقدر شیخ و پیر جیل المصالح اوصاف حقیقه زدن پیران جمله حق تعالیک بر باعث سعادت دارین عطای عظیمی اولان عشقمرک و صغیر دخی نقشی مدح نقاشه راجع اولق اسلوبی اوزره حسن الخالقین و اکرم الاکرمین اولوب (المؤمن مرآة المؤمن) حدیث شریفی سر بنجه مؤمن کامل اولان انسانی ذات بیچونک عشق و معرفته هر آن مجلی قلبی صانع پرورد کارک حسن ذاتک و صنع عجمیک و احسان عظیمک و صغیر قطره حقیقت اولان فرهاد و شیرینک عشق مجازیسی حکایتی دخی جیل اولان حق تعالیک حسن جمالک و صغیر

عجب ای نانه تک روی و اطرافنده بند کلاهیدر بو خسته ماه تابان اطرافنده اولکر کی جواهر بو عجمی بی بفلا مشالر استغهای نجاهل طرف طریقه واقدر (جمله وصف عشق من بودست و حسن روی او * پیش ازین آنها که بر فرهاد و شیرین بسته اند) وصف عشق اضافی مصدرک معنوله اضافی و منه اضافت لایه در حسن روی او لایه در آنها تقدیری آن حکایتها که حرف رابط صفت * محصول بیت * جیبا بنم عشق و سنگ حسن روی و صغیر ایش اول قصه روحکیتلر که بوندن اول فرهاد و شیرین بفلا مشالدر یعنی جیج اوصاف که ایلرک حقیقه واقدر بزم خمرده واقدر (حافظ محض حقیقت کوی یعنی سر عشق * غیر ازین دیگر خیالاتی بخندین بسته اند) حافظ شادی محض حقیقت اضافی بیایه در محض ترکیده چغیج دیمکله تعبیر ایلدکاری معنای معنای خالص و صافی دیمکدر یعنی سر عشق محض حقیقتی تعبیر در غیر ازین بوندن خبری دیگر خیالاتی اوز که بر بنجه خیالدر بنجه بن با حرف مصاحب تخمین قیاس دیمکدر * محصول بیت * ای حافظ چغیج یعنی صافی و خالص حقیقت سوله که اول حقیقت سر عشق در یعنی اسرار عشق سوله دیمکدر بو سر عشق در خبری اوز که بر بنجه خیالدر که تخمینله بفلا مشالر و کتابلره یازمشالدر در حاصلی سر عشق سوزدن خبری سوزل خیالات من خرفه در که دکلکه لایق و مناسب دکل بو غزل و صافی غزل اون بر بوندن برنده بولدی انجق پس ظاهر بودر که خبری دیوانلردن بود یوانه الحاق اولشدر (وله ایضا) (بوی مشک از خنق باد صبا می آید * این چه بادست کز بوی شامی آید) خنق باد صبا اضافی بیایه در خنق مشک حاصل اولان مکتلرک بر بسک اسیدر بوی شما اضافی لایه در * محصول بیت *

باد صبا خنندن مشک قوقوسی کلور بونه بادر ای جانان که قوقو کز کلور مسکک بعضی خنندن کادیکچون و باد صبا کوزل قوقولر کنور دیکچون اکا خنق استماره ایلدی (نکته مشک خنق می دمدا زجیب نسیم * کار وانی مکر از ملک خطای آید) نکته مشک خنق اضافی لایه در در نکته آفریدن ظاهر اولان طانلو قوقویه در بر بعضی اطفالک کی اما یونک کی پرده مطلق قوقو مراد درمی دمد فصل حال مفرد غائب یل استک مناسبه در جیب نسیم اضافی بیایه در جیب یقه نسیم خوش قوقول کار وانی باحرف وحدت مکر کانه معنای در خطا خنق کی مسک حاصل اولان ماکدن بر بسک اسیدر * محصول بیت * جیب نسیم مسک خنق قوقوسی اسر کانه که ملک خطادن مسک کار وانی کلور (برندارم دل از و نازود جان زنت * کوش کن کر سنجیم بوی و فای آید) برندارم دلمدیمد دیمکدر دل معقول صریحی از و غیر صریحی تا حرف توبیت مادام مناسبه در کوش کن دکلکه دیمکدر کز که حرف تعلیل * محصول بیت * ککو کلی اول جانانک مجتهدن قالدردم یعنی مهر و محبتی ترک

عجب ای نانه تک روی و اطرافنده بند کلاهیدر بو خسته ماه تابان اطرافنده اولکر کی جواهر بو عجمی بی بفلا مشالر استغهای نجاهل طرف طریقه واقدر (جمله وصف عشق من بودست و حسن روی او * پیش ازین آنها که بر فرهاد و شیرین بسته اند) وصف عشق اضافی مصدرک معنوله اضافی و منه اضافت لایه در حسن روی او لایه در آنها تقدیری آن حکایتها که حرف رابط صفت * محصول بیت * جیبا بنم عشق و سنگ حسن روی و صغیر ایش اول قصه روحکیتلر که بوندن اول فرهاد و شیرین بفلا مشالدر یعنی جیج اوصاف که ایلرک حقیقه واقدر بزم خمرده واقدر (حافظ محض حقیقت کوی یعنی سر عشق * غیر ازین دیگر خیالاتی بخندین بسته اند) حافظ شادی محض حقیقت اضافی بیایه در محض ترکیده چغیج دیمکله تعبیر ایلدکاری معنای معنای خالص و صافی دیمکدر یعنی سر عشق محض حقیقتی تعبیر در غیر ازین بوندن خبری دیگر خیالاتی اوز که بر بنجه خیالدر بنجه بن با حرف مصاحب تخمین قیاس دیمکدر * محصول بیت * ای حافظ چغیج یعنی صافی و خالص حقیقت سوله که اول حقیقت سر عشق در یعنی اسرار عشق سوله دیمکدر بو سر عشق در خبری اوز که بر بنجه خیالدر که تخمینله بفلا مشالر و کتابلره یازمشالدر در حاصلی سر عشق سوزدن خبری سوزل خیالات من خرفه در که دکلکه لایق و مناسب دکل بو غزل و صافی غزل اون بر بوندن برنده بولدی انجق پس ظاهر بودر که خبری دیوانلردن بود یوانه الحاق اولشدر (وله ایضا) (بوی مشک از خنق باد صبا می آید * این چه بادست کز بوی شامی آید) خنق باد صبا اضافی بیایه در خنق مشک حاصل اولان مکتلرک بر بسک اسیدر بوی شما اضافی لایه در * محصول بیت *

باد صبا خنندن مشک قوقوسی کلور بونه بادر ای جانان که قوقو کز کلور مسکک بعضی خنندن کادیکچون و باد صبا کوزل قوقولر کنور دیکچون اکا خنق استماره ایلدی (نکته مشک خنق می دمدا زجیب نسیم * کار وانی مکر از ملک خطای آید) نکته مشک خنق اضافی لایه در در نکته آفریدن ظاهر اولان طانلو قوقویه در بر بعضی اطفالک کی اما یونک کی پرده مطلق قوقو مراد درمی دمد فصل حال مفرد غائب یل استک مناسبه در جیب نسیم اضافی بیایه در جیب یقه نسیم خوش قوقول کار وانی باحرف وحدت مکر کانه معنای در خطا خنق کی مسک حاصل اولان ماکدن بر بسک اسیدر * محصول بیت * جیب نسیم مسک خنق قوقوسی اسر کانه که ملک خطادن مسک کار وانی کلور (برندارم دل از و نازود جان زنت * کوش کن کر سنجیم بوی و فای آید) برندارم دلمدیمد دیمکدر دل معقول صریحی از و غیر صریحی تا حرف توبیت مادام مناسبه در کوش کن دکلکه دیمکدر کز که حرف تعلیل * محصول بیت * ککو کلی اول جانانک مجتهدن قالدردم یعنی مهر و محبتی ترک

ایلم جام نندن کنجیسه دکه که سوزیدن وفا قوفوسی کلور یعنی عشقی ترک ابلدیکمک سبی وفا دار فخر حاصلی
برندارم دل ازو کلا نندن بوی وفا کلور (پیش تر غش ای دل سپراز سینه مساز * دیده بر بند که پیکان زهوا می آید) پیش
تر غش اضافتری لایه و پیایه در سپر سازک مفعول صریحی مساز قل نهی مفرد مخاطب ابله دیکدر دیده بر بندک
مقدم مفعول صریحی در بحر حرف نا کید بند فعل امر مفرد مخاطب بنیدندن که حرف تلبیل پیکان می دای آید خبری
وزهوا خبره متعلق * محصور و لیت * ای کوکل اول جانانک تیرغی اوکنه سینهی سپرایله یعنی سینه به غم جانانی کتور مه
بلکه کوزی بقله که پیکان هواندن کلور

۶۹۲

حافظا محض حقیقت کوی یعنی سر عشق * غیر ازین دیگر خیالاتی بنشین بستاند
ای حافظ صافی حقیقت یعنی سر عشق سوله بودن غیری باقی برخیلاندر که
نخمن ابله باغیله در (مفردات) (حافظا) م (محض) صافی (حقیقت) م (کوی)
سوله (یعنی سر عشق) م (غیر ازین) بودن غیری (دیگر) باقی (خیالاتی)
برخیلاندر (با) لایله (نخمن) م (بستاند) باغیله در (معنی اشارتی)
(قل الحق والافاست) حکمجه ای حافظ عون بار یله صافی حقیقت اولان
اسرار عشق الهیدن سوله بودن غیری هر نه سولتور سه اوهم و خیالاتی که
ظن و تخمین ابله سولتور (ان الظن لا یغنی عن الحق شیاً)

وله ایضا

روز وصل دوستداران باد * یاد بادن روز کاران یاد باد

دوستلرک وصالی کوئی اکسون اکسون اول روز کارل اکسون (مفردات) (روز)
کور (وصل) م (دوستداران) دوست طوطیله (یاد باد) اکسون (یاد باد) م
(آر) اول (روز کاران) (زمانلر کونلر) یاد باد اکسون (معنای اشارتی) (الارواح
چون یحیة الخ) حدیث شریفی سر بجه عالم ارواحده و روز الستة انبیا و اولیای
ارواح مقدسه یله وصلت و انسبت و قنبل نور الهیله مشاهده انوار محمدی به ابله
حاصل اولان عشق و محبت کونلری اکسون و اول اشرف زمان
اکسون خاطر دن کمنسونکه تاکه وطن اصلیده به ارواح قدسه یله وصلت شوق
و محبتی ز باده اوله

کام از لطفی غم چور زهر کشت * بانک نوش خاد خوران باد باد

بنم طماغم غم قلع اشدن زهر کی اولدی شراب نوش اید بچیلرک آوازی اکسون
(مفردات) (کام) طماغم (از) من (لطفی) آجلیق (غم) م (چون) مثل
(زهر) م (کشت) اولدی (بانک) آواز (نوش) اچمک (شاد خواران)
شراب اید بچیلر (یاد باد) اکسون (معنای اشارتی) اول عالم الستون تالیده قدر
عهد میثاقی شکست ایتوب شراب عشق الهیدی دایم نوش واذواق روحانیتله
جوش و خروش اید بچی مردار خدایک آواز * کرمانی ووجد و حالانی استماع
اولدجه غیر موعظه بر بچون افتراقه محجوب و علاقه ماموری سبیله انسبت حقدن
و ذوق روحانیتدن مهور اولدی دیوغم و الم آجیلندن جام طماغمی زهر کی
اولدی بوا آواز نوش و حالات اکسون خاطر دن کمنسون

کرچه یاران فارغند از یاد ما * ازمن ایشارا هزاران یاد باد

اگرچه دوستلری یاد اشدن فارغلردن بدن اثره هزاران یاد اولسون (مفردات)
(کرچه یاران) م (فارغند) فارغلردن (از) من (یاد) ذکر (ما) بر (ازمن)
بندن (ایشارا) اثرلر اچون (هزاران) نیجه یک (یاد) م (یاد) اولسون
(معنای اشارتی) اگرچه عهد و میثاقه و قدار اولان مردان خدایک قلوب

نخزن

یونکده هر بر بنه جواز وارد * محصور و لیت * ای حافظ باده دن رهز ابله که کل بنه باغه حبش اچون یوز ترک و نوا یله
کلور یعنی کاک غلبی سبیله جیع اسباب حبش یله کاور محبتله پس ایددی باده دن رهز زمانی دکل (وله ایضا) (دو وصل
دوستداران یاد باد * یاد بادن روز کاران یاد باد) روزک و صله اضافتی لایله و وصلک ما بعدنه مصدرک مفعوله اضافتی
قبیلندن دوستداران وصف تر کیددر روز کاران الف و نوله جیع اولدی بنی شدو ذله در ایام دیکدر اید بچی یاد باد
نا کید اید * محصور و لیت * دوستلرک وصالی کوئی یاد اولسون یعنی اثرله وصاله اولدیم کون اکسون اکسون اول ایام اکسون

اکسون بعضی ظرفا صله سته ارسنال ایلدیکی مکتوب کتارنه بوی بی بازاری (کام از لطفی غم چور زهر کشت * بانک نوش
یاده خواران یاد باد) کام کاف عریله طماغم معنای سته در تنکه حضرت مولانا بیاضیک بویشتن مفهومیست * کسی که کام
درین بحر می نهیدی کام * بکام میرسد آخر اول بکام نهک * و آصفیک بویشتن (بیت) بسی خود را در آب دیده چون ماهی وطن دیدم
* که انقلاب زلفش را بکام خویش دیدم * دقائق الحقایق صاحبی کامی کاف بجهله آمده طماغمی بشتند مشترک طوطش اما انلردن
بوسه و زیاده چوقدر تنگم مواضع متعدد ده اول کتاید بویله غفلت واقع اولشدر لطفی غم اضافتی لایله بانک نوش یاده خواران
اضافتری پیایه و لایه در یاد خواران

۶۹۳

وصف تر کیددر الف و نوله جیع اولدی ذوی
العقوله صفت اولدی بچون تقدیری
رندان باده خواراندر * محصور و لیت *
دماغم غم اچیلندن زهر کی اولدی
رندلرک و باده نوشلرک بانک نوشا نوشی یاد
اولسون یعنی باده بخاشده خوش و نوش
آوازی اکسون ز را اهل بحالک
عادتند ز کدسی بر بسی اکندر سه خوشیم
دیک تنگم رومده اچمک دیول منده سده کام
کاف بجهله طماغمی معنای سته در دین
فار سیده هنوز کامه واصل اولسا مش
(کرچه یاران فارغند از یاد من * ازمن
ایشا هزاران یاد باد * یاد من اضافتی
مصدرک مفعوله در یاد باد بونده اسرار
یعنی مجموع مرکب بر معنای دن عبارتدر
محصول بیت * کرچه یاران بی اکندن
فارغلردن اما بنشن اثره یک یاد باد اولسون
یعنی یک کره اکی و تندر اولسون دیکدر
(مبتلا کستم درین بند بلا * کوشش
آن حق کاران یاد باد) بند بلا اضافتی
پیایه در حق کاران حق ادا اید بچی
مناسنه در تقدیری یاران * کتاراندر
محصول بیت * بویلا بنسبینه مبتلا
اولدم یعنی دوستلرک دن فراق و هجران
بنسبینه کتار اولدم اول حق ادا
اید بچی دوستلرک سبی یاد اولسون
یعنی اکسون اثرلرک زم حقمی ادا
ایلمکده سه بلری کتارانی بونده ذالاله از انلر
حق کاران اید مش (کرچه صدر و دست
در چشمم مدام * زند رود باغ کاران
یاد باد) رود ابرق زند بعضی لایله زای
منته و حده ابراد ایلدیلر و بشتند
مکوره ده حاصلی اصفهان چاپنده
اولو ارمقدیر باغ کاران اگر باغکاران
مراد باغسازلر اید کاف بچی اولدی
قیاسدر و اگر باغ اکوب دیکلر مراد
ایده کاف عربی اولدی قیاسدر وصف

نخزن اسرار الهیدی انوار تجلیات خدایه مستغرق اولوب ما سوا این قلبلری
خال و عشق خدا ایلد مالی اولد بختدن اولد و سنلری یاد اشدن فارغلردن
لکن بر منکسر البسال اولان بچاره ل * لایق اولان انلردن استمداد اچون زدن
اثره نیجه یک کره یاد اولسون

مبتلا کستم درین بند بلا * کوشش آن حق کاران یاد باد

بویلا بنسبینه مبتلا اولدم اول صادق دوستلرک سبی یاد اولسون (مفردات)
(مبتلا) م (کستم) اولدم (بدین) بوی (بند) باغ (بلا) م (کوشش) سبی (آن)
اول (حق کاران) حق اوده بچی (یاد باد) یاد اولسون (معنای اشارتی) نیجه
مردان خدای اخله و بنه اولدی صدمه طالع وجوده کلیدک و مبتلا اولدی
دیو کو زلندن قائلو بنش دو کدورن استبداد بالله (انا خلقناه من نطفة امشاج
بنسبینه الخ) آیت کریمه سی سر بجه بوعالم کون و فساد ده نفس و شیطانه اهل
و اولاد و اموال ابله یونک کی بلا بنسبینه مبتلا اولدی و ابتلال کسور بنی حقدن
غافل ایتوب جان و باشی حق بونده فدا ایدن اول صادق دوستلرک
سبی و محبتله سبی یاد اولسون

کرچه صدر رودست در چشمم مدام * زند رود باغ کاران یاد باد

کرچه بنم چشمم بوز رود وارد دایم باغده حبش و نوش ایدنلرک زند رودی
یاد اولسون (مفردات) (کرچه) م (صد) یوز (رود) چای (در) فی (چشم)
کوزنده (مدام) دایم (زند) رود (اصنه) بر باغ کاران (باغ کاران)
باغده حبش و نوش اید بچیلر (یاد باد) یاد اولسون (معنای اشارتی) کرچه
بمحمد الله اول دوستلرک و انلرک سبی و مقاما نلرک و عسل و معرفت ابله
حده قرینلرک آرزو و حشریله هر نه فسر انلرک سبی و علی کی عمل اید مدک
ایسده یارب اول صادق قولرک اچون بزه احسان ایلدک محبت بر کاتنه (لره مع
من احب) حدیث شریفی سر بجه دنیا و آخرتده بزی انلردن آبرمه دیو درگاه حقدن
نضرع و نیازله اگرچه چشمم دایم یوز ابرمانی وارد باغ و حقدن * انسبت
حق ابله حبش و نوش ایدن عارفلرک علوم ربانی و اسرار دینی واذواق روحانیتلری
یاد اولسون مناسله بیکر کاتهم آیین

نیک در تدبیر غم درمانده ام * چاره آن غمکاران یاد باد

غم تدبیرنده زیاده عاجز قالم اول غمکارلرک چاره سی یاد اولسون (مفردات)
(نیک) زیاده (در) فی (تدبیر) م (غم) م (درمانده) ام (عاجز قالم) (چاره) م
(آن) اول (غمکاران) غم اوز بچیلر کیستندن وصف تر کیددر (یاد باد)
یاد اولسون (معنای اشارتی) اول حسبات جانی بخش اید بچی نخزن علوم ربانی
اولان عارف باللهلرک حشری غمینی و انلرک اعمال و احوالربنی عدم اتیان غمینی
ازاله ایتک تدبیرنده زیاده عاجز قالم اول غمعلری ازاله اید بچی و قلوبه فرح

۱۷۱

دل

رکی اولدی اعتبارله کار بندن اکین اکسک معنای سته * محصور و لیت * کرچه کوزنده هر دم و هر زمان کوز
باشلری یوز ابرق اولور پس ایددی باغیله زند رودی یاد اولسون یعنی بنم کوزم باشی زند رودی اکدر سون
کوزم بن نیجه زند رود کی ابر مقلر آقد بچون (نیک در تدبیر غم درمانده ام * چاره آن غمکاران یاد باد) نیک
یونک کی یوز ده محکم معنای سته در * محصور و لیت * محکم غم تدبیرنده عاجزم یعنی غم و غصه تدبیرنده چاره
یوقدر اول مهور غمکارلرک چاره سی یاد اولسون یعنی یاران غمکاران که بزم هر در دمن چاره ایدر دی اکسون اول چاره

(رازحافظ بعد ازین ناکفته ماند * ای دریغ آن رازداران بادباد) رازحافظ اضافتی لامید در ناکفته سو بلندك ماند خالدی ای حرف ندا منادی بخند و قدر تقدیری ای باراندر رازداران و صف ترکیب راز صفیچیلر دیکدر * محصول بیت * حافظك رازی شده نصکره سو بلندك خالدی یعنی کیمسه قالدیکه رازی صقار پس ابدی رازی سو بلندك مخفی خالدی ابدی ای باران جیف اول * هود رازداران را کلسون زیرا راز مزی صیانت ابدی دی (وله ایضا)

(مطرب عشق عجب ساز و توانی دارد نقش

وانوار تجلیات الهی بخش ابدی شغی و رحیم اولان مردان خداك همشتری چاره سی باد اولسون

رازحافظ بعد ازین ناکفته ماند * ای دریغ آن رازداران بادباد

حافظك رازی بودند صکره سو بلندك خالدی ای دریغ اول راز طوئجیلر باد اولسون (مفردات) (راز) (سز) (حافظ) م (بعد ازین) بودند صکره (ناکفته) سو بلندك (مانند) خالدی (ای دریغ) ای حیف و تأسف کل (آر) اول (رازداران) سرطوئجیلر (یاد باد) یاد اولسون (معنای اشارتی) (الما شق اوسکت هلك وانكارف لونطق هلك) کلامی سرنبجه حافظك سری بوغز واضطرار دن صکره سو بلندك خالدی وظهوره کلدی ای دریغ سن کلکه اول سرطوئجیلر وصاحب انزار اولر باد اولسون

مطرب عشق عجب ساز و توانی دارد نقش هر نغمه که ز دراه بجای دارد

عشق مطربی عجب ساز و توانا هر نغمه نقشی که آوردی بر ره راه طوتار (مفردات) (مطرب) م (عشق) م (عجب) م (ساز) دوزن (نوا) نغمه (دارد) طوتار (نقش) م (هر نغمه) م (زد) آوردی (راه) پول (بجایی) بر ره (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (گفت که تا بخفیا فاجیت ان اعرف فجات الخاق لاعرف) حدیث شریفی سرنبجه مقاب قلوب العشاق اولان حضرت الله اکرم مخلوقاقد اولان انسانی کندی صورتی اوزده خلق ابدوب کال عجیب منمنی اند اظهار پورده عشق و معرفت و فیض و تجلیات مظهریله ذات بیچونه مرآت مجلا قلندر و ذوی القولك ذات شریفی معرفت و ادرا که عجز بی اظهار اعلی ایچون هر رز یك صورت و معنای نقشی و فیض و تجلیاتی و معرفتی نقشی متفاوتا بری برینه عدم مشابهاه ابله کندو به انابت و فریت و وصلت بوالربنی کرم و احسان ایلندر (تعلی الله عما یسرکون)

عالم از ناله عشاق مبادا خالی * که خوش آهنگ و فرح بخش صدایی دارد

عالم عشاق ناله مسندن خال اولون زیرا عشاق ناله سی لطیف آهنگ و فرح بخش بر صدای طوتار (مفردات) (عالم) م (ناله) م (عشق) م (مبادا) اولسون (خالی) م (که) زیرا (خوش) م (آهنگ) قصد و خوشنخوان (فرح بخش) فرح و ریجی (صدا) م (با) وحدیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (الانسان انسان العالم) خبری سرنبجه بقا عالم ناسوته وجود معبودی حبیب اولوب نظر کا خدا و مظهر نعمات و فیوض حق تعالی اولان عاشقین و عارفینك ناله و علوم و اسرارندن عالم خالی اولسون (ان من اشراط الساعة ان یرفع العلم) ای اهل العلم حدیث شریفی سرنبجه حالت خراب و انهدامی انلرك تو کیمسه در ز را انلرك توجه قلبی دانما الله ابله در و هر ایشلری الله در و دائم خفته فرح و راحت و بریجی علم شریفی و علم طریقت و حقیقی بی ان ابدیچیلر در و علوملرك احکامی اجرا اولند قیه عالم

ناسون

قیلند ندریت سابقه نیت عشاق لفظی ایها م دار واقع اولش نامل تدیر (پیردردی کش ما کرچه ندارد ز روز و * خوش عطا بخش و خطا پوش خدایی دارد) پیردردی کش ما اضافتی یایه و لامیه در دردی کش وصف ترکیب در مراد باده نوشدر و بونده پیردردی کشدن مراد شیخ محمود کلرک در که سابقا یانی یکدی خدایی

با حرف تنکیر * محصول بیت * بزم دردی کش یعنی باده نوش پیرمرز کرچه ز روز و طوئجیلر یعنی صاحب مال و منصب دکلدر اما احسان و عطا بفضلی و خطا و معصیتی ستر ابدیجی کوزل افندی واری یعنی مال و منصبی بوغنیسه خدای ذوالجلاله استظهاری و ارادر خدایینك یاسنی حرف وحدت طوئجیلر بخدای واری یعنی خدای بیلر ایش (مختتم دار دلم کین مکس قند پرست * تاهوادر توشد فرهای دارد) مختتم اسم معقول صیغه سی اوزره عجم معجز معنایسته استعمال ابدی یعنی حر متلو و عزتلو معنایسته دار قندل امر مفرد مخاطب دلم معقول اولی و مختتم ثانیدر کین که حرف تعلیل این اسم اشارتدر کس قند پرست که دلدن عبارتدر اضافتی لامیه در قند پرست و وصف ترکیبدر پرستیدن قند شکره دیرلر شکره طریقی سکک دیکدر یعنی شکره مائل معنایسته تالبدای غایت ایچوندر زمانه منذکی هر پیده هوادر وصف ترکیبدر عجب معنایسته فر بونده رانك تشدیدیه در اثر و رونق و وضیا معنایسته همای بر مبارک فوشدر دشت قیاق و هند جانلرند، اولور هر بار که پیدا اولوب کورنه اول پرلر آده بی سکر در کولر کدنه داخل اولغه ز بر هر کیک اوسته که کولر سی دوشه با پادشاه اولور و بالولو دولتلر اخرنده ای با حرف تنکیر در * محصول بیت * بزم کولکی حرمتلو و عزتلو طوت ز بر اوقند پرست مکس سلك هوا دارك اولادنبی فرهما طوتریه یعنی آنده همالری وار که هر کیمه که توجه ابدوب همت ابلسه با پادشاه اولور و باعالبخساب بردوئللو حاصلی سلك مهر ك اسکا بر شرف و بر مشدر که اندن آثار غریبه صا در اولور همایینك یاسنی حرف مصدر طوتان باز معنایستن بلدیکندن ظیری قافیه دن دخی خبردار دکل ایش (زه دالت نبود دورا کرش پرست حال * پادشاهی که بهمسایه کدایی دارد) اگر ش مسیری معنی جهستن حاله مقید و ضمنا قبل الذ کر طریقیه کدایه راجعدر پادشاهی و کدایی بالی وحدت ایچوندر که حرف رابط صفت بهمسایه با حرف زائد * محصول بیت * عدالتدن پیرد دکلدر اگر انك حالی صورار سه یعنی پیر پادشاه بر کدا قو کشینی اوله اول کدایی تققد ابدوب حالی صورار سه عدالتدن دور و عدالتی مثاتی دکل حاصلی پیر پادشاه بر کدانك حالی صورتی

ناسون باقیدر والا دوم اولور

پیردردی کش ما کرچه ندارد ز روز و زور * خوش عطا بخش و خطا پوش خدایی دارد

بزم دردی کش پیرمرز اگرچه التون وقوت طوئجیلر اما عطا احسان ابدیجی و خطا ستر ابدیجی بر لطیف خدای و ارد (مفردات) (دردی) (چو کک و هر شیشک خرابی و تقی هر پیردر (دردی کش) طورتی چکیجی (ما) بز (کرچه) م (ندارد) طوئجیلر (زر) التون (زور) قوت (خوش) م (عطا بخش) احسان ابدیجی (خطا پوش) خطا ستر ابدیجی (خدا) م (با) وحدیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) (اشد البلاء علی الانبیاء) الخ حدیث شریفی سرنبجه بزم انفسی و آفاق بلالره محمدل ابدیجی و علم و معرفتیه خلق احیا و فرحیاب و عاله رونق و بقا و بریجی پیرمرز و وارث پیرمیردر کرچه التون و مال و قوت جاه طوئجیلر (رب اشدت اغیر لوافهم علی الله لایر) حدیث شریفی سرنبجه حق تعالی به کال قریت و انسانی بیبسه کندوبه قوت قدسیه احسان ابدیجی عطا بخش و خطا پوش بخدای و اردر که قطعا دعا و نیازی ردایتز و مستنده بار فلجیدر

مختتم دارد دلم کین مکس قند پرست * تاهوادر توشد فرهای دارد

کولکی حرمتلو طوت ز بر اوقند پرست مکس تا که سلك و سلك اولد قیه همدان قوتنی طوتار (مفردات) (مختتم) حرمتلو (دار) طوت (دلم) کولکی (که) زیرا (این) بو (مکس) سکک (قند پرست) شکره طریقی (تا) مادام (هوادر) محبت طوئجی (نو) سن (شد) اولدی (فر) قوت (همدا) عطا فوشی (یا) مصدریه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) یارب کر مکله بنم کولکی دخی خانه انوار تجلی ذاتیک فلفله محترمه ابله زیرا مکس قند جاه طاب اولد یعنی کبی بونده ناچیرلر دخی جان و دل ابله لذت عشقک لذت روحانیتک ط لیدر مادام سلك هاشفت اولد قیه و لذت طاعتک بولد قیه عما کبی عالی پرواز اولنلرك قوت قدسیه سنی طوتار و انلرك مرتبه سنه بتر

از عدالت نبود دورا کرش پرست حال * پادشاهی که بهمسایه کدایی دارد

عدالتدن پیرد دکلدر اگر آتک حالی صوره بر پادشاه که بر کدا همسایه سی ابله (مفردات) (از) من (عدالت) م (نبود) ابله (دور) پیرد (اگر) م (ش) خبر (پرست) صوره (حال) م (پادشاه) م (با) وحدیه (یا) للابسه (همسایه) فو کشی (کدا) فقیر (یا) وحدیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) عدل و احسان صاحبی لطیف بالعد اولان حضرت الله اکرم فی نهاده نسبت پیرد دکلدر که در کاهنی ملازم و انجیق کندیشک محتاجی بنده فقیر ناچیرینك حال پرستیدن سوال ابدوب سعادت دارن ابله معبود و محصول جمیع مراد ابله مسرور پیرمرسته حسن طنز بلکه بختیواردر

اشک خونین بنمود بطیلسان گفتند * درد عشقت و جگر سوز دوا بی دارد

عدالتدن خارج دکل (اشک خونین بنمود بطیلسان گفتند * درد عشقت و جگر سوز دوا بی دارد) گفتنك معقول مصراع ثانیدر و او حرف حال جگر سوز و وصف ترکیبدر سوز بدندن جگر باندر بیجی دیکدر جگر سوز مبددا و دارد خبری و دوا مقدم معقول دوا بی یاسنی حرف وحدت و یاتنکیر * محصول بیت * کندی قانی یاشمی طیبیلر کومتر دم دبدلر سلك دردك عشق در دیر حال بو که جگر سوز دوا سی و بادوا سی واری یعنی عشق دردینك دوا سی صبردر اول ایسه جگر سوزدر نمله مجال بوق واری حرف عطف طوئجیلر معنای درد عشقتدر و جگر یا قیدر دوا سی واردر

طیلسره اشك خونینی کوستردم دیدبار عشق دردی و جگر یاقچی درد در بردوا
طوتار (مفردات) (اشك خونین) قانی کوزیاشی (بنموده) کوستردم (با) لایله
(طیلسره) (طیلسره) (کفتند) دیدبار (درد عشق) م (است) در (جگر سوز) جگر یاقچی
(دوا) م (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) طیلسره بان الهی
و وارثان محمدی اولان مردان خدادان سوزال ایدوب دیدبار که بزم کی بنده کینه
روسیاه و برکنانه مشاهده انوار جمال الله ازجان و دل آرز و و محبت ابلدیکم
وصات لقضاء الله ممکنیدر و جگر م قانندن حاصل اولان اشك خونینی
کوستردم اول کریم الطبع اولان طیلسره الهی دیدبار که بوجگر یاقچی عشق الهی
دردیدر جدم و ثنا و حسن ظن غالب الله که البته بود در سنی دوا به و بو عشق سنی
وصات و بر وثبت جمال الله ابرشدر (رای قلبی ری) الخ در سن دیدبار

ستم از غمره میاموز که در مذهب عشق هر عمل اجری و هر کرد جزایی دارد
غمره کدن ظلم او کریمه زیرا عشق مذهبند هر عمل بر اجر و هر ایش بر جزا طوتار
(مفردات) (ستم) ظلم (از) من (غمره) کبریا و کوز فقی (میاموز) او کریمه
(در) فی (مذهب عشق) م (هر عمل) م (اجری) بر اجر (و هر کرده) هر
ایشان (جزایی) بر جزا (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای عاشق صادق
صفتین صورت پرست اولان صوفی خشکار کوز قیوب طریق باس کوستردم لردن
سودظن و ظلم شایه سی او کریمه و انلردن قلبی مضطرب و محجوب قیله و عشق بولدن فایده
زیرا اهل عشق مذهبند عشق بر فنی شریفه در که آخر هر زکی موجب حرمان دکلدر
هر عمل بر اجر و هر ایش بر جزا طوتار لکن عاشق عشق اجر و جزای و صفت مشوقه
نفر گفت آن بت ترسایچه باده فروش شادی روی کسی خور که صفای دارد

اول شراب صافی ترسانه نه کوزل دیدی شرابی شول کیسه اشک بوزی شوقه
ایچ که بر صفا طوتار (مفردات) (نق) کوزل (گفت) دیدی (آن) اول (بت)
محبوب (ترسا) نصرانی (بچه) باوری (باده فروش) شراب صافی (شادی)
مسرور (روی) بوز (کسی) بر کیسه (خور که) ایچ که (صفا) م (با)
و حدتیه (دارد) طوتار معنای اشارتی اول شراب صافی ترسانه نه کوزل سوز و بادی
شرابی شول کیسه اشک بوزی شوقه ایچکه صفا اهل اوله آن کی مستعدین اولن شراب
عشق الهی بخش ابدی و امرا عشق حقیقه واصل اولی صافی کوز عشق
الهی اولان مرشد کامل دخی بولدن کوزل بر سوز دیدی ای معاشر عشاق شراب
عشق (سقت رحنی ضعیفی) حدیث سر بی سر بجه در حن و رحیم اولان
حق نما لیک رحمت واسعه سده اعتماد کلی ایدوب قلبیک انشراح و صفا شدن
داعی منشراح الصدر خلق عظیم صاحبی فخر کائنات علیه افضل التحیات اخذین
کبی پشاست و بسامت اوزده اولان مردان خدای کی حسن ظن اوزده ایچکر اول
سوء ظن صاحبی صوفی خشک کی عبوس الوجه و ما یوس الطبع و تقبل بدخواه اولن

دین بی درد و عشق دردی و جگر یاقچی
درد در بردوا طوتاری یعنی بو که علاج
میسرد کل دین بی درد و جگر یاقچی باطل تصرف
ایشان (ستم از غمره) میاموز که در مذهب
عشق هر عمل اجری و هر کرده جزایی
دارد (ستم میاموز که مقدم مفعول
سر بی و از غمره غیر سر بی که حرف
تعلیل مذهب عشق اضافتی لایله در
بجای و صراع ثانی به هر هوند اجری
یا حرف وحدت و یا تکر جزایی بامیده
بویله در کرده عمل معنایست در
محصل بیت غمره کدن ظلمی
او کریمه که عشق مذهبند هر عمل
اجری و هر ایش جزای و یا یعنی
عدالت ایلنک اجری و جزای اطف
و احسان و ظلم ایشلنک جزای عذاب
و صفا بدر پس ایمنی غمره کدن ظلم
او کریمه که مکافات و پاداش عذاب
و عقاب اوله (نفر گفت آن بت ترسا بچه
باده فروش شادی روی کسی خور که
صفای دارد) نفر کوزل که دیکدر ابو
معنایست ترسا بچه باده فروش اضافتی
پایله در گفتن مفعولی مصراع ثانیک
مضمونیدر شادی روی کسی اضافتی
لایله در خورد تقدیری باده خور در که
حرف رابط صفت صفای دارد یا حرف
تکبر صفای وارد دیکدر محمول بیت
باده فروش ترسا بچه بت یعنی محبوب
مغیبه ایوسو بادی که شرابی بر کیسه اشک
بوزی شوقه ایچ که صفا سی اوله یعنی
کند اشک صفا سی اوله و یاریده اشک
صفا سی اوله دیکدر

(خسرو حافظ درگاه نشین فایده خواند و ز زبان توغشای دعایی دارد حافظ درگاه نشین اضافتی پایله در درگاه)

دل من معتك زلف تو شد نیکو دار بلبل عشق تو شد پرک و نوا ای دارد
بنم کو کلم سنك زلفك معتك اولدی ای ابوطوت سنك عشقك بللی اولدی
بر پرک و نوا طوتار (مفردات) (دل) (کوکل) (من) (بن) (معتك) م (زلف)
م (تو) سن (شد) اولدی (نیکو) ابو (دار) طوت (بلبل) م (عشق) م
(تو) سن (شد) اولدی (پرک) (نوا) (نغمه) (با) وحدتیه (دارد)
طوتار (معنای اشارتی) ای رحمن و رحیم و اطف و جیل اولان ریم بنم کو کلم
سنك رحمت واسعه لك وصفات جیلدرك معتدی و معتك اولدی (المصوم)
من عصمه الله (خبری سر بجه ای مقابل القاب اولان ریم سن اول بپساره کوکلی
کندی محبت و رضاك اوزده ثابت و منشرح قیوب قوئل نفسانیه دن و محبت ماسودان
محفوظ و مصوم ایچکه ابوطوت زبانه کر مکله سنك عشقك بللی اولدی
سنك ذکر و فکر کاه بر پرک و نوا لذت روحا بشکاه بر نوا و لشدر

خسرو حافظ درگاه نشین فایده خواند و ز زبان توغشای دعایی دارد
ای پادشاه درگاه نشین حافظ فایده او فودی و سنك زبانه کدن بر دعا کناسنی طوتار
(مفردات) (خسرو) ای پادشاه (حافظ) م (درگاه نشین) قیو او کندن
او تور بچی (فایده خواند) فایده او فودی (ز) من (زبان) دل (تو) سن (نغمه)
(دعا) م (با) وحدتیه (دارد) طوتار (معنای اشارتی) ای اهل نفس خاك
و کادن غذا و اهل روحه انوار ذاتیه کدن غذا و بر بچی رزاق عالم اولان پادشاه
حقیق سنك باب رحمتی ملازم و سنك جیم کتب منزله لك معنای جامع اولان
فایده سمع المناهی اوفیوب و آنك واسطه سبله شدن انشراح و افتتاح طلب ابدی
حافظك سنك فضل و احسان کدن بر اجات دعا کناسنی طوتار سن آنك دعاسنی
قول و مرادنی حاصل ابله بکر مك با اکرم الا کرم من و بحیب السائین آمین

وله ایضا

نیست در شهر نکاری که دل مایرد بختم اربار شود رختم از بجا ببرد
شهرده بر محبوب بوقدر که بزم کوکلی ایمنه بختم اگر یار ابله اسبابی بوردن
بلیتور (مفردات) (نیست) بوق (در) فی (شهر) م (نکاری) بر محبوب (دل)
کوکل (ما) بوز (بورد) ابانه (بختم) طاسلم (ار) اگر (بار) م (شود) اوله
(رختم) اسبابی (از بجا) بوردن (بورد) ابلیتور (معنای اشارتی) شهر
وجود ظاهریده بر محبوب خدا و بر مرشد خوش ادا بوقدر که بزم پریشان کوکلی
جذب ایدوب بالواسطه درگاه حقه ابلیت توفیق و عنایت ربانی بشوب اگر بکاختم
یار اوله اول شهر لامکاندن بر طیب الهی و بر مرشد بانی کلوب بو عالم وجود دن
اسباب و علاقه مری قطع ایدوب بزی عالم معنایه ابلیتور

کو حرفی کش مست که پیش کرمش عاشق سوخته دل نام نمائید
فنی بر کوزل عاشق مصاحبه آنک کرمی او کندن بر سوخته دل عاشق نمائنی ابلیت

اولور بچی غشای دعا اضافتی مصدره
مفعولته اضافتی و یا حرف وحدت
و یا تکر ایچو بذر محمول بیت ای
پادشاه حافظ درگاه نشین فایده او فودی
و سنك دل کدن دعا کناسنی طوتار یعنی
حافظه دعا و یا کندی حقه دعا فایده
ضرورت ایچون دعا بیور مشدر والا آمین
مقامی ابدی تقدیری و زبانی توغشای
آمین دارد (وله ایضا) (نیست در شهر
نکاری که دل مایرد) بختم اربار شود رختم
از بجا ببرد نکاری یا حرف وحدت که حرف
رابط صفت و یا حرف پسان دل مضافتی
لایله و بوردن مقدم مفعولی محمول
بیت شهر شیراز ده بر نکار بوقدر که
زدن کوکلی ابلیت یعنی بزی کندن و به
عاشق ابلیت پس طالع بکار اولور سه
رخت و اسبابی بوردن ابلیت یعنی
دلبری اهل کاله اعتبار اباین عملکنه
و ارام حاصلی شاهر اعتبار ابلد کلمی
دیاره کیده م (کو حرفی کش
سر مست که پیش کرمش عاشق سوخته
دل نام نمائید) حرف بی یا حرف
وحدت کش ایچا دن و به معنی اقتلردن
معنوع اولان کاف هر پیک فایده در
و به معنی افت کاف بحسب سنك کسر بله
بازدی نازل و شادان و فرحان معنایست
سر مسته اضافتی بایله در که حرف رابط
صفت پیش کرمش اضافتی لایله در
و مصراع ثانی به مرهون عاشق سوخته
دل اضافتی بایله در سوخته دل بوری
یا غش دیکدر نام نمائیلد در و بوردن
مقدم مفعول سر بیدر محمول بیت
فنی بر و شادان و فرحان بر باده نوش
مصاحب که آنک کرمی قنده و یا او کندن
یعنی کرمی او کندن کرمه اضافتی مجاز در
مراد کندن بر سوخته دل عاشق نمائنی
آدینی اکا یعنی اندن بر آسته نمائیلد

یعنی خطام دنیادن بر نسته عرض ایلده و اگر حرمندن مراد جانا ایلده نهای وصال ایلده دیکدر (باغبان ناز خزان بخیرت می بینم * آه ازان روز که پادشاه کل رعایا ببرد) پادشاه ناسی معنی جهنمدن رعایا به مقید در رعایت تقدیرده * محصول یت * ای باغبان خزان

۶۹۸

(مفردات) (زکو) فنی (حرفی) بر مصاحب (کش) کوزل (سرست) عاشق مستغرق (یش) اولک (کرم) م (ش) ضمیر (ماشق) م (یا) وحدتیه (سوخه) یاغش (دل) کوسکل (نام) آد (مناس) عرض احتیاج (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) (الدین بدأ غریبا وسعود غریبا) حدیث شریفی سرنجیه دیکه وسلو که معین ومظاهر فنی کوزل صادق شراب عشق الهیه ایلده وانوار تجلیات ربانیه ایلده مست ومستغرق بر مصاحب که آنکری اوکنده بر قلبی بانق عاشق اکا اعلام حال ایدوب عرض احتیاج ایلده حصول مرادیه کندودن عون وفصرت طلب ایلده یوزمانده یوزمه مصاحب دخی کبریتا حرد ووقیل الوجوددر

باغبان ناز خزان بخیرت می بینم * آه ازان روز که پادشاه کل رعایا ببرد

ای باغبان سنی خزانندن بخیر کوردم آه اول کوندنکه پادشاه کل رعایا کلکی ایلته (مفردات) (باقبسانا) ای باغبی (ز) من (خزان) م (بخیر) خبرسز (ی) بینم (کوردم) (آه) م (از) من (آن) اول (روز) کون (پاد) بل (ت) ضمیر (کل) م (رعنا) کوزل (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) ای فانی وخیالات اولان دنیا باغنی تعمیراید چکه دیو عمر ناز نینی غفلته وهوا وهوسه بوش به صرف ابدن عاقل سنی خزانندن وموتندن بخیر کوردم اولم قور قوسی هیچ خاطریکه غلز اکرم آه من الملوک قبل حصول المراد که آه اول کوندنکه پادشاه کل رعایا کلکی ایلته (معنای اشارتی) ای فانی وخیالات اولان دنیا باغنی تعمیراید چکه دیو عمر ناز نینی غفلته وهوا وهوسه بوش به صرف ابدن عاقل سنی خزانندن وموتندن بخیر کوردم اولم قور قوسی هیچ خاطریکه غلز اکرم آه من الملوک قبل حصول المراد که آه اول کوندنکه پادشاه کل رعایا کلکی ایلته

در رهن دهر نختست مشو این ازو * اگر امر وزنبر دست که فردا ببرد

دهر رهنی او یومشدر آئین اوله اگر بوکون عمرک اسانی ایلتمش ایلته بارین ایلشور (مفردات) (رهن) بول اورچی (دهر) زمان (نختست) او یومشدر (مشو) اوله (این) م (ازو) آئین (اکرم) م (امروز) بوکون (نبردست) ایلتمشدر (فردا) بارین (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) استبد باقه (ان الشیطان لکم عدو فاتخذوه عدوا الخ) آبت جلله سی سرنجیه شیطان امین صراط مستقیم اوزره اوتوروب خلقک وعباد اللهک بولنی اورمقل ایچون بون عرنده کیچه وکوندز او یومشدر آنک شروافواستندن وسنی فقردن قور قودب وفتشا ومنکر ایلده امر ایدوب دنیا به رغبتی زیاده قیامغه اولان مکر وحیله سندن امین اوله اگر من الم موی فکر ایتوب دنیا به رغبت ایتدیکه وشیطان بولته کند که سنی بوکون هلاک ایتز ایلته بارین هلاک ایتسی محققد که (ایجاد وحرزه لیکونوا من اصحاب النیر)

در خیال این همه است بهوس می یازم * بود که صاحب نظری نام تماشا ببرد

خیالده بودو کلی لبتی هوسه ظهوره کتوردم اوله که بر صاحب نظر تماشا نامنی ایلته (مفردات) (در) ق (خیال) م (این) بو (همه) جه (لبت) او یونجی (با) لملایه (هوس) محبت (می یازم) او یازم (بود که) اوله که (صاحب نظری)

براهل

(علم وفضلی که بجل سال دلم جمع آورد * ترسم آن ترکس مستانه یغما ببرد) علم وفضلی تقدیری علی وفضلی در باروحدت نوبیه لرد بر دلو علم وفصل دیکدر که حرف رابط صفت بجل باحرف طرف چل فرق دیکدر جمع آورد دیوشردی دیکدر یغما باحرف مصاحب * محصول یت * بر علم وفضلی که فرق یلده دیوشردم یعنی قزاندیم قور فرمکه اول بر کس مستانه یغما ایلته ویا بیلور

۶۹۹

براهل کرم (نام) اسم (تماشا) سیراتک (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) (الا من عصه الله) سرنجیه حضرت الهمدن عصمت وحر دان خدادن همت ایلده خیال واندیشه مد کلان بوجه اصرار شریعت و توحید و معرفت متعلق بریشان کلامری کرکرحانی و کرک تقلیدی سعی ایلده و محبت ایلده نظما و نثر ظهوره کتوردم اوله که بر صاحب نظر و بر اهل کرم تماشا ایدوب عصمت وسلاطین ایچون بر همت ایلته

علم وفضلی که بجل سال دلم جمع آورد * ترسم آن ترکس مستانه یغما ببرد

شول علم وفصل که کوسکل فرق یلده جمع ایلدی قور فرم اول مستانه چشم یغما ایلته (مفردات) (علم وفصل) م (یا) وحدتیه (یا) ظرفیه (چل) فرق (سال) یل (دلم) کولم (جمع) م (آورد) کتوردی (ترسم) قور فرم (آن) اول (ترکس) کوز (مستانه) م (با) لملایه (یغما) م (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) استبد باقه (ان الله لا یضیع اجر المحسنین) آبت کریمه سی سرنجیه کرچه رحمن ورحیم اولان حضرت الهمدن عصمت ایلنده ایم امارق سنده در علم وفصلدن تحصیل وجع ایلدیکمی هوای نفسه مقارن قیامغه اول لایال عدوئک یغما به و یوب امکاری ضایع ایتسندن خوف ایدرم لکن حضرت اللهک کریمه اللهک دوستلریشک نظری وهمتی اولدیکجه آئین دخی خوفز یوقدر

سحر با مجره پهلو زند این باش * سامری کبیت که دست از بدیضا ببرد

سحر مجره ایلده مقابله ایتکه قادر اولز این اول سامری کبیر که بدیضا دن ایلته (مفردات) (سحر) م (با) لملایه (مجره) م (پهلو زند) مقابل اوله من (این) م (باش) اول (سامری) م (کبیت) کبیر (دست) ال (از) من (بدیضا) مجره موسی علیه السلامدر (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) زرا سحر مجره به و باطل حقه غالب ومقابله ایتکه که قادر اولز ای سایه ونظر اهل الاهده اولان طایب امین اولکه سحره موسی علیه السلام عصمائی موسی علیه السلام اوکنده مغلوب وز بون اولدینی کی وسامری کافر حلی نی ابر ایلدن سحر ایلده (بجلا جسداله خوار) باغش ایکن بدیضی موسی علیه السلام اوکنده بون ومقابله ومردود اولدینی کی مردان خداک کرامتی وقوت قدسیه سی اوکنده نفس وشیطان کی عدولک سحری ووساوسی دخی مغلوب ومردود در

راه عشق ارچه کینکا، کانداز است * هر که دانسته رود صرفه زاعدا ببرد

طریق عشق ارچه کاندازک کینکا هیدر هر کیکه علم ودار کلسه کیده اعدادن زیاده ایلته (مفردات) (راه) بول (عشق) م (ارچه) م (کینکا) پوصوری (کانداران) بای و اوق طویحیلر (است) در (هر که) م (دانسته) (بلش) (رود) کیده (صرفه) زیاده (ز) من (اعدا) دشمن (ببرد) ایلته (معنای اشارتی) یوعشق بولی اقرب طرق الی الله وموجب عدم حرمان اولدیتندن

یعنی مقتضای علم وفضاله بکا عمل ایتدیر محبوب یعنی بخون لایه قل ایلده ویا بیلر (سحر با مجره پهلو زند این باش * سامری کبیت که دست از بدیضا ببرد) بعض نسخه ده * بانک کاوی چه صدا باز دهد عشوه غر * با مجره باحرف صله پهلو زند شاشین و برابر اولز معاشنه در سامری کبیت سامری کبیر که حرف بیان دست بونده غلبه معاشنه در تنکیم برابکی برده بیان اولشدر بدیضا ضاف حذفه تقدیری صاحب بدیضا در که حضرت موسی یقمیرد * محصول یت * سحر مجره به شاشین برابر اولز سنین امین اول خطاب عامدر سامری کبیر که حضرت موسی دن ال ایلنوب اکا غلبه ایلده یعنی الحق یعلو ولا یولی باطل حقه غالب اولز یعنی سامری * سحر موسی کی صاحب مجراته برابر اولق احتمال یوقدر اما محصول مصرع نهضه بانک کاری اضافتی لایه در و باحرف وحدت نوعیه چه بونده استنهام انکار طریقیه کلشدن بازادات تا کیده عشوه بخیر مقدم مفعولیز بحر نیک قحی وخانک قحی وکسری جار قیل نهی مفرد مخاطب صائون آله یعنی قبول ایلده محصول مصرع بوضغزک آواز بنه صدوبر آلدانه یعنی سامری حلی قبطدن پیدا ایلدیک بو زانغینک نه صبت وصداسی او اور آنک خوا رسته یعنی صفر بو زانغی آواز بنه الدانه سحر در اونه سی باطلدر حقیقی یوقدر دیکدر حاصلی سامری هر نه ایشلر سه سحر در آنک سحری حضرت موساک مجره سیله برابر اوله من (راه عشق ارچه کینکا، کانداز است * هر که دانسته رود صرفه زاعدا ببرد) سابقا بیان اولدیکه صرفه عجم اصطلاحلر زیدیه درل

* محصول یت * راه عشق کرچه کانداز کینکا هیدر اما هر کیمه که دانسته یعنی حاقلا نه کیده اعدا دن صرفه ایلور یعنی دشمنانه غلبه ایدر حاصلی طریق عشق جاتاه بی تمارک وتدبر ایلده سلوک ایلین رفیلردن امین اولوب انلر غلبه وقهر ایلر

(جام مینایی می سدره تنگ نیست * منه از دست که سیل غمت ازجا برود) مینایی یا حرف نسبت و مینا یسبل صریحه به دیر از تشبیه طریقه فلک ده دیر لرزیده یسبل صریحه در قدح می آید در مینه اضافی لامیه در وسره اضافی مصدرك مفعول نه اضافی فیدر تنگ دلی وصف ترکیبی اضافی اندر و یا حرف وحدت که حرف تعلیل سیل غم اضافی یا نه در سیل غمت ببردك مقدم مفعول صریح ببرد و از جا غیر صریحی * محصول بیت * شرابك یسبل صریحه قدسی کوکل طارلنی

یوانك سندر هیدر یعنی کوکل طارلنه مانع در ایدنی الدن قومه که سیل غم سنی بر کدن ایلنور یعنی غم سنی تلف ایدر ایدنی جام باده بی الدن قومه که غم یانکه اوغرا می ریته من زبان من ایله می فرق ایلر ایمن (حافظ اوجان طلبه غم) مستانه یار * خانه از غیر پرداز و بهل تاید (حافظ منادی پرداز خالی ایله بیدر بردا خن و پردا زیدن افض مشر کدر تمام ایلک و خالی خلق بینده بهل فعل امر مفرد مخاطب هیلدن صالی و یرمک و ترک ایلک معنایه در بونده قود بیدر ترک ایله معنایه نابونده حتی معنایه در * محصول بیت * ای حافظ اگر یارک غم * مستانه می جان طلب ایدر * خانه بی اختیاردن خالی ایله و قوتا ایلنور یعنی درون دله غیره رفو مه تاجانی

جام مینایی می سدره تنگ نیست * منه از دست که سیل غمت ازجا برود

شرابك صریحه رنگو جامی تنك دلك بولنك سیدر الدن قومه که غم سنی بر کدن ایلن (مفردات) (جام) (قدح) (مینایی) صریحه رنگو (می) شراب (سد) (باغ) (ره) (بول) (تنگدل) کوکل طارلنی (یا) (مصدربه) (است) (در) (منه) (قومه) (از دست) (الدن) (سیل) (م) (غم) (م) (ت) (ضیغ) (از) (من) (جا) (بر) (برد) (ایله) (معنای اشارتی) عالم عالم رقیق و شفیق و شراب عشق الهیه ایله ملو مظهر فیض الهی اولان جام قلبی و دل پر شوق طالع سالكك کوکل طارلنی بولنك سیدر و قلب طالبدن نیم توجه ایله تعلق ما سوا المانی ازاله اید بیدر عشق و اهل عشق الدن قومه و ترک ایله بوخسه ماسوی غمك سبلی سنی خراب ایلر و تملکی ازاله ایلر

حافظ اوجان طلبه غم * مستانه یار * خانه از غیر پرداز و بهل تاید

ای حافظ اگر یارک مستانه غم * می جان طلب ایله خانه بی غیردن خالی ایله و قوتا ایلن (مفردات) (حافظ اوجان) (م) (جان) (م) (ایلد) (ایسترسه) (غمزه) (مستانه یار) (یارک) (مستانه کوز قبیسی) (خانه) (م) (از) (من) (غیر) (م) (پرداز) (دوز و خالی ایله) (بهل) (فوت) (نا) (حتی) (برد) (ایله) (معنای اشارتی) ای حافظ اگر اول معین و ناصر اولان بار حقیقک غمزه مستانه می و نظر اعتنائی سندن جالك طلب ایدر سه اول خانه قلبی غیردن و ما سوی الله سندن خالی ایله و جانکی فدا ایله زرا جاندن کچمیان جانانه واصل اولمشدر

جهان براروی عید از هلال و سعه کشید * هلال عید دراروی بار بید

جهان عیدك ابروی اوزره هلال و سعه چكدی هلال عیدی بارك ابرور سندر کورمك كرك (مفردات) (جهان) (م) (بر) (علی) (ابروی) (قاش) (عید) (م) (از) (من) (هلال) (م) (وسعه) (راستی) (کشید) (چكدی) (هلال عید) (م) (در ابروی) (بار) (م) (باید) (كرك) (دبد) (کورمك) (معنای اشارتی) خالق جهان و غرور اولان حضرت جهان و تعالی مظهر تجلی انوار الهی صفای بخش قلوب طالبدن اولان عارف باللهك هلال آسوده وجوددن نور ضیغ اوزره و بهجابه چكدی حال بو که صفای بخش اولان انوار الهی اول یارك جهاننده ظاهر و اندن مشاهده ایلک کر کدر

شکست کشت چو پشت هلال قامت من * کان ابروی یارم چو سعه باز کشید

محصول بیت * هلال آرقه سی کی بنم قائم ضندی بنم یارمك کان ابروی که کندوبه و سعه چكدی یعنی بنم یارمك ابروی که و سعه کی سیاه اولدی و کانه مشابه اولدی بنم قائم هلال کی دوتا ایلدی اسم مفعول ظاهره کشت و یا شد صیغیل به ترکیب اولور بونده شکسته کشت اولدی یعنی کی حاصلی مصراع ثانی یارك ابروی کان و سعه کی سیاه اولدی و کانه کشت

(میوش روی و مشودر خط از تفرج خلق * که خواند خط نو بر روی وان یکا دودمید) در خط شستن کلاه جابده و کلاه اضطراریده استعمال اولور

هلالك ارقه سی کی بنم قائم ضندی بنم یارمك کان ابروی که کندوبه و سعه چكدی (مفردات) (شکست) (ضندی) (بنم) (یارمك) (کان) (ابروی) (قاش) (بارم) (م) (چو) (هلال) (م) (قامت) (م) (من) (بن) (کان) (یای) (ابروی) (قاش) (بارم) (م) (چو) (چونکه) (وسعه) (راستی) (باز) (کبرو) (کشید) (چكدی) (معنای اشارتی) (اللهم انی اعوذ بك من الخور بعد التور) خبری سر بجه اول یار حقیقی انوار تجلی جسال معنویه سن اظهار یار پیور دقه نصکره و سعه جابانی کبرو چكوب قبض بهد البسط پیور می هلالك ارقه سی کی بنم تجلی بو کدی و بینی وادی حیره و در یای غم و لد دوشردی

میوش روی و مشودر خط از تفرج خلق * که خواند خط نو بر روی وان یکا دودمید

یوزك اورغمه و خلقك تفرجندن جابده اوله زراستك خطك یوزك (وان یكا دالذین كفروا) آتینی اوفودی و اوفوردی (مفردات) (میوش) (اورغمه) (روی) (یوز) (مشو) اوله (در) (فی) (خط) (جباب) (از) (من) (تفرج) (سیران) (خلق) (م) (که) (ز) (برا) (خواند) (اوفودی) (خطو) (سنگ) (چالکده) (اولان) (خط) (بر) (علی) (روی) (یوز) (وان یكا دالذین كفروا) الخ کوزد کامت ایچون ایدر (د مبد) اوفوردی (معنای اشارتی) ای یاروای مرشد دل بیدار حضرت الله عشقنه جسال معنویك وانوار قدسیك یزدن اورغمه و بوضیف خلقك تفرج و مشاهده سندن جابده اوله زرا سنگ من خنده اولان عصمتك سنگ ذك اوزره سنی بد نظردن حفظ ایچون (وان یكا دالذین كفروا) آبت کریمه سن اوفودی و اوفوردی و سنی حق تعالی عصمته قلوب بو خلق عالمه مرشد و هادی بهت ایلدی داهی الی الله اولان ذات محترمك ظهوری عین کرمدن لکن اول سراج غیرك دعوت و اهدا سی اذن خدا ایل اولشدر

مکر نسیم نت صبح در چن بگذشت * که کل بیوی تو برن چو صبح جامه درید

مکر سنگ سنگك رایحه سی صباح وقتی باغه کدر ایلدی که کل سنگ یوزك ایله تی اوزره صبح کی جامه سنی برندی (مفردات) (مکر) (م) (نسیم) (رایحه) (ن) (م) (ت) (ضیغ) (صبح) (م) (در) (فی) (چن) (باغ) (بگذشت) (چكدی) (که) (ز) (برا) (یا) (لایله) (بوی) (رایحه) (تو) (سن) (بر) (علی) (ن) (م) (چو) (مثل) (صبح) (م) (جامه) (لباس) (درید) (برندی) (معنای اشارتی) یارب مکر سنگ ذات شریفك فیض و نفعاتی رایحه سی ازل صباحنده روضه قلوب عارفانه کدر ایلدی و ابرشیدی زرا اول سنگ کل کی ارواح مسکینه روحابه صاحبی محبو بارك انجبار صبح آفاقه نور اناضه آبتیک کی انلردخی انوار قلوب بارینی کشف استار ایله اهدای خلق ایچون تن اوزره اظهار ایلشدر

نبود چنك و رباب کل ونیز که بود * کل وجود من آغشته کلاب ونیز

بولر بوق بو ایدیکه بنم وجودم بالحنی کلاب و شرابه اصلنش ایدی بودك معنای

بونده جباب معنایه در که حرف تعلیل پر و اصلنده پر و بیت ایدی ضرورت وزن ایچون ضیغ خطاب حذف اولنش وان یکا دودمید مراد وان یکا دالذین كفروا آیدر که یارمن کوزد کامت ایچون اوفوردی * محصول بیت * بوزی اورغمه و محبوب اوله خلقك تفرجندن و سیرندن زراستك خطك رویکه وان یکا دالذین اوفودی و اوفوردی یعنی خطك کادی تعدنکر و خلقدن بوزی کرله که سکا کوزد کز حاصلی بونده کره عشق غاودن قاورل بوزی کرک ستر ایله کر که ایله جانك خطی رویت وان یکا دوفوق رویت کیمسه عدم التفاتدن ایهام وار تأمل تدبر (مکر نسیم نت صبح در چن بگذشت * که کل بیوی تو برن چو صبح جامه درید) مکر کلاه معنایه در نسیم بونده کوزل فوق معنایه در نجرید اولشدر تنه اضافی لامیه در صبح ظروف زمانیه دندر بگذشت لفظنه که حرف تعلیل کل مبتدا و در بد خبری و باقیسی خبره مه ق برن تقدیر بری برتنش در جامه در بدك مقدم مفعولیدر * محصول بیت * کانه که سنگك تنک نسیم صباح وقتی چنه اوغرای که کل سنگ یوزك سبیله نی اوزرنده صبح کی جامه سنی چاك ایلدی کلاب و صبحك جامه سنی چاك ایلکسندن مصفود آچله لیدر (نبود چك و رباب وکل ونیز که بود * کل وجود من آغشته کلاب ونیز) کل وجود اضافی پائنده در آغشتن اصلی و بوغرمق بونده اصلنش دیمکر کلابه اضافی لامیه در بونده نیددن باده مراددر * محصول بیت * چنك و رباب وکل ونیز دنیا ده یوق ایدی که بنم وجودم بالحنی کلاب ونیزه آغشته ایدی یعنی ازلده بنم طیمت کلاب و یاده ایله بنجر در

(بیا که با تو بگویم غم و ملالت دل چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید) بیا خطاب جانانه در چرا بونده
۷۰۲

مصرع ثانی به قید اولدی (مفردات) (نمود) یوق ایدی (جنگ) تا فردی کلری
آت اهور (رباب) کانه (کل) م (نیز) خرماض و بی و شراب (بود) ایدی
(کل) چاورد (وجود) م (من) بن (آفتنه) ایصلش (کلاب) کل صوبی
(نیز) شراب (معنی اشارتی) زاهد پریاز و عاشق جان باز و محبوب صاحب ناز
و عشق کار ساز بوجه عالم وجود و کزیدن اول استعداد فطریه من سبیه محمدالله
در پای عسل الهی آب خوش کوزاندن بنم و وجود م بالخی کلاب هم معرفت و نیت
شراب عشق احدیت آیه ایصلش و بوغرلشدر حاصلی شدی زده ظهور ایدن
عشق و معرفت عطای از لیدر بلکه جعب اشیا و ریلان حالت از لیدر

چرا که با تو بگویم غم و ملالت دل چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

کلیک سکا دییم او کلک غم و ملالتی نییون زرا سمنز سولیکه و اینک که مجال
طونیم (مفردات) (یا که) کلیک (باتو) سکا (بگویم) دییم (غم) م (ملالت)
م (دل) کسول (چرا) نییون (که) زرا (بی تو) سمنز (ندارم) طونیم (گفت)
سو بلك (شنید) ایشتک (معنی اشارتی) ای محبوب حقیقی کل و بوخانه قلبی
بر نور و کشاد و پر سرور الیه که سنک افتراتی و انقباض کدن حاصل اولان کوکاک
غم و ملالتی سکا سولیم نییون دیرک زرا سمنز سولیکه و اینک که مجال بود که
جان و دلک حباتی سنکه در

چرا که با تو بگویم غم و ملالت دل چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

سنک و صلاک بهاسی اگر جان ایسه دخی مش-تریم زرا مبصر خوب متاعی هر نه
بهاسی که کوردی ساتون الیدی (مفردات) (بهاس) م (وصل) م (تو) سن
(کر جان) م (بود) اوله (خریدارم) مش-تریم (که) زرا (جنس) متاع (خوب) م
(مبصر) تاجر حاذق (بهرجه) هر نه بهاسی الیه (دین) کوردی (خرید) الیدی
(معنی اشارتی) ای محبوب سنک و صلاک بهاسی اگر جان ایسه دخی مش-تریم
زرا تاجر حاذق و صادق براطیف مناهی کور بچک هر نه بهاسی الیه الوره ساتون
الیدی سنک بی بهاس اولان حنکه صد هزار جانم دخی اولور سده فدا اولسون
کاشکی کر مکدن نری جالک نویدن آبریه سن

چرا که با تو بگویم غم و ملالت دل چرا که بی تو ندارم مجال گفت و شنید

بنم کوزم باشی صوبی دوکه زرا سمنز سندن ابراق ادا کی اولدی و خاک راهنده
بولالیدی (مفردات) (مریز) دوکه (آب) صو (سرسک) کوز باشی (میم)
ضیر (بی تو) سمنز (دور) ابراق (از تو) سندن (چو) شل (باد) بل (بی شد)
اولدی (در) فی (خاک) طبراق (راه) بول (بی غلطید) بوالیدی (معنی اشارتی)
ای بنم ارحم الراحمین اولان محبوب حقیقی کرم الیه بر بنده شکسته بالکی لثت
روحانیدن و جمال شریفکی رویدن و مجبور و محبوب استکل کوزم باشی آبروان کی
آیدوب برزه دوکه و سنک تو جه کسز بر ساعتی کجورمه سندن افتراتی زدن ابراق

اولسون

ادانت تهلیدر زرا مناسسته که حرف
بازان * محصول بیت * کل که سکا کر کلک
غم و ملالتی سولیکه بن زرا که سمنز
دیده و اینک که مجال بود و نیت کوکل
ضیرتی سن اولجه سو بلرم اما سن اولجه
فادر دکام اعزیم آجوب سوز سولیکه
زرا بنم وارلیم سنک وارلیمه مقیدر
(بهاسی وصل تو کر جان بود خریدارم
که جنس خوب مبصر هر چه دیدیدر)
بهاسی وصل اضافتی لامیه در ونویه
اضافت مصدرک مقولده در خریدارم
فعل مضارع سنکام وحده که حرف تهل
جنس خوب اضافتی بیانه در جنسیدن
هر ادقماشدر مبصر تیار آرا زده آلوده
صافده کوزی آچی اولوب هر سنه نک
قدرو قیمنی به سسارده در خرید فعل
ماضی مفرد فاعل صا تون آلدی دیکدر
محصول بیت * سنک و صلاک بهاسی
جان ایسه ده مش-تریم زرا مبصر خوب
متاعی نیجه کور سه ساتون الیدی یعنی
ابو متاع و قماش نیجه اولور سده آور سنک
وصلکده بر متاع کرا نیها در بهاسی جان
ایسه ده آورم (هر بزآب سر شکم که بی
تو دور از تو * چو باد میشد و در خاک راه
می غلطید) میشد کیدردی و می غلطید
بولالیدی * محصول بیت * کوزم
باشی دوکه زرا سمنز سندن ابراق باد
کی کوردی و بول طبراق غنده بولالیدی
یعنی سندن ابراق دوشجه بل کبی
بول طبراق غنده بولالیدی چاورد که بونده
میشد و می غلطید ماضی * خالص مناسسته
اوله یعنی کندی و بولالیدی دینک اوله
دور از تو بونک کی بولالیدی دینک اوله
ابراغ اولسون دیکدر و تکیم ترکیده
خاضر زدن ابراق اولسون در مصرع
ثانی که مناسستی بل کی اولدی دین
معنای اولدی * مش

(چوماه روی تو در شام زلف مید بلم * ششم روی تو روشن چور و میگردند) ماه روی تو اوضا فکری بیانه ولایسه دین
شام زلفه بیانه روی با حرف سبب میگردید وی دید چاورد که حکایت حال ماضی اوله * محصول بیت * چونکه سنک ماه
روی کی شام زلفکده کوردم و با کوردم
سنک رویک سبیه کجه بکار و کی
روشن اولور دی و با اولدی یعنی سنک
روی کونش اولوق سبیه آتی کور مکده
کجهم کوندوز اولدی (بلب رسید مرا
جان و بر نیامد کام * بسر رسید امیدم
طلب بسر رسید) مرا بنم دیکدر
بر نیامد حاصل اولدی کام فاعلی بسر
رسید حده و غایبه ابر شدی دیکدر
محصول بیت * جام دودا غه ابر شدی
و مراد حاصل اولدی امیدم حده
و غایبه ابر شدی اما طایم حده و غایبه
ابر شدی یعنی امیدم دو کندی اما طایم
دو کندی یعنی طلب وصال جانانه حده
و پایان یوق (ز شوق روی تو حافظ
نوشت حرفی چند * بخوان بنظمش
و در گوش کن جوهر وارید) * شوق
روی تو اوضا فکری لامیه در حرف با حرف
و حدت بنظمش شین صبر حرفی چند
راجه در مر و اید اینجو به دیل * محصول
بیت * سنک رویک شوقدن حافظ بر نیجه
حرف بازدی ایدی اول حرفی نظم
اوقو و قولک طاق اینجو کی یعنی
نظم حافظدن اینجو کی قوافله
چک (وله ایضا) (حافظ خاوت نشین
دوش به خفا شد * از سر بیانه رفت
بامر بیانه شد) بعضی نسخه ده خاوت
بر بنده سبیه واقع اولش دوش دون کجه
دیکدر شد رفت مناسسته در سر بونده
سودا و جهت معنای به اولوق دیکدر
بیان عهد مناسسته در با حرف صله بیانه
قدح شد رفت مناسسته در * محصول بیت *
خاوت نشین و مسجد نشین حافظ دون
کجه میانه به کندی زهد و تقوی عهد
و بیانی سودا سندن کندی و بیانه هوا سنه
کندی یعنی زهد و تقوی بول ترک ایدوب
یاده بیاق هوا سنه دوشدی مصرع
ثانی که معنای عهد باشند کندی
قدح باشیله اولدی و زهد و صلاح

۷۰۳

اولسون زرا بو بچاره عاشق سنک وصلت و رضا طالبند میل کی سخی ایدوب
خاک راهکده نیجه مذات و حقارتله برزه یوز سوب بوالشدر

چوماه روی تو در شام زلف مید بلم * ششم روی تو روشن چور و میگردند

چونکه سنک ماه کی بوز یکی شام کی سبیه زلفکده کوردم ششم سنک بوز کله روز کی
روشن اولدی (مفردات) (چو) وقتاک (ماه) آتی (روی) بوز (نو) سن (در)
فی (شام) اخشام (زلف) م (میدیدم) کوردم (ششم) بنم کجه م
(روی تو) سنک بوز کله (روشن) م (چور و ز) کوندز کی (میکردید) اولدی
(معنی اشارتی) ای محبوب سنک مظاهر اسماء صفاتیله اولان ظلت کونیده
خالش ایدم محمدالله آفتاب انوار نیلی * ذلک مشرق قایده * طلوعی کوردم ظلت
حیجاب بشریه بدن نیلی * ذلک سبیه زائل اولوب ششم سنک جیالک نور یله
روز کی روشن اولدی و خانه قلبم منور و منبسط اولدی

بلب رسید مرا جان و بر نیامد کام * بسر رسید امید و طلب بسر رسید

جام لبه ابر شدی و مراد حاصل اولدی امید باشه ابر شدی و طاب باشه ابر شدی
(مفردات) (بلب) دودا غه (رسید) ابر شدی (مرا) بنم (جاب) م (بر)
بقاری (نیامد) کادی (کام) مراد (بسر) باشه (رسید) ابر شدی (امید) م
(طلب) م (بسر) باشه (رسید) ابر شدی (معنی اشارتی) ای محبوب سنک
وصلت کامله اولان فیض بلا واسطه ک آرزو سبیه جان لبه کادی و موم قریب
اولدی هنوز مراد حاصل اولدی امید باشه ابر شدی طلب باشه ابر شدی یعنی
بدالموت دخی سنک رحمت واسعه کدن امیدم قطع ایتم و طلبدن فارغ و اقلیم منصور دکاد

ز شوق روی تو حافظ نوشت حرفی چند * بخوان بنظمش و در گوش کن جوهر وارید

سنک بوزک شوقدن حافظ بر قاج کله بازدی فی نظم له افوه اینجو کی کوشکده
الیه (مفردات) (ز) من (شوق) م (روی) بوز (نو) سن (حافظ) م (نوشت) بازدی
(حرفی چند) بر قاج کله بخواب اوقو (نظم) نظم الیه (ش) انی (در) فی (کوش)
فولاق (کن) الیه (چو) من (مر و اید) اوقو اینجو (معنی اشارتی) ای محبوب
حافظ سنک انوار جمال شریفک مشاهد می شوقدن راز کلمات جکر سوز و حکمت
آمیز و مسارف دل و زو شوق انکیز بازدی و بیان ایلدی تاروز قیامت سن آتک
نظمی حفظ ایلوب خالق عالم کوشنده مر و اید کی ماکوش ایلوب معانی
حقیقیه زنی ملاحظه الیه باعث حیات قلوب عاشقین ایلیمه سن و بزی دعادن
فراموش ایندیر میه سین آیین با محجب السادین

وله ایضا

حافظ خاوت نشین دوش به خفا شد * از سر بیانه رفت باسر بیانه شد

خاوت نشین حافظ دون کجه میانه به کندی زهد و صلاح عهدنه و قاهر سندن
کندی بیانه سودا سبیه اولدی (مفردات) (حافظ) م (خاوت نشین) خاوتده او تو ریجی

عهدی هوا سندن کندی بیانه هوا نی الیه اولدی دینلر معنای اولدی ره مش

کتنز (مفردات) (هرگز) قطعاً (م) ضمیر (نفس) م (تو) سن (از) من (لوح) نخته (دل) کوکل (جان) م (زود) کتنز (هرگز) م (از) من (یاد) خاطر (من) بن (آن سرو) م (خرامار) صالتی (زود) کتنز (مضای اشارتی) ای دل و جانم محبوبی رحمن رحیم بجهه داله محضاً سنک عون واحسانک هرگز خیال نقوش اسرارک و فکر و اندیشه مشاهده انوارک بنم دل و جانم او خندان کتنز و هرگز اول بانی لایزال و مستغنی عن الفکر و الخصال اولان ذات پیچونک قرینت و وعد کرک اولان (مالا عین رأی و لا اذن سمعت و لا خطر علی قلب بشر) پیوردینک نم جلجلیکه و لقا کریمکه و صلت ابدی یاد من کتنز

از دماغ من سر کشته خیال رخ تو * بجفای فلک و غصه دوران زود * بن سر کشته نک دماغدن سنک رخ خیال فلک جفا سی و دورا نک غصه سله کتنز (مفردات) (از) من (دماغ) م (من) بن (سر کشته) ضمیر (خیال) م (رخ) یسکانی (تو) سن (با) لاملا بسه (جفا) م (فلک) م (غصه) دوران م (زود) کتنز (مضای اشارتی) (ماوودی نی مثل ماوودیت) حدیث شریفی سر بنجه جوفلکه بجفای خاقه و تعافات کوبه غصه سله و اشدا ابلا الوا هنک ظهور ایه بن سر کشته و درد عشقه دل بسته نک دماغ جاندن سنک ذات کریمک خیال و تو جهی کتنز

در ازل بست دلم با سر زلفت پیوند * تا بد سر نکشد مهر نواز جان زود * از لده بنم کوکام سنک سر زلفک ابله عهد باغلدی تالیدی باش چکمه سنک محبتک جاندن کتنز (مفردات) (در) فی (ازل) م (بست) باغلدی (دلم) کوکام (با) مع (سر) اوج (زلف) م (ت) ضمیر (پیوند) عهد (تا بد) ابله (سر) باش (نکشد) چکمه (مهر) محبت (تو) سن (از) من (جان) م (زود) کتنز (مضای اشارتی) یارب عالم السند بنم بچاره کوکام سنک صفات از لده آتاری مقتضاً سله عهد و ایمان باغدی بنه سنک کریمکه اول عهد و میثاقه ثابت ابدی م و سنک اذت خطابک و آثار محبتک دخی ابدی جاندن کتنز اما سنک اولان درد عشقه دخی تحمل کشیده م

آنچه از بار غمت بردل بر خون منست * برود این دل من وز دل من آن زود * اول نسته که سنک غمک بو کنند بنم پر خون کوکام او زره در بو بنم کوکام کیدر و بنم کوکام اول کتنز (مفردات) (آنچه) اول نسته که (از) من (بار) بوک (غم) م (ت) ضمیر (پر) علی (دل) کوکام (پر خون) قاتله طلو (من) بن (است) در (برود) کیدر (این) بو (دل) کوکام (از) من (دل) کوکام (من) بن (آن) اول (زود) کتنز (مضای اشارتی) بجهه داله اول قدر ثابت قدمکه اول عهد و ایمان و محبت و آتش عشق سوزان بنم دل پر خونم لوسی اوزره

نفس اولشدر و مقرر در اگر بومالمن کوکام کتنز اولسه دخی دل و جانمده اول عهد و اول محبت ثابتدر

آنچه آنچنان مهر تو در جان و دلم جای گرفت * که اگر سر برود از سر من آن زود * سنک محبتک جان و دلمده آنچنین قرار طوندی که اگر باشم کیده بنم باشم اول کتنز (مفردات) (آنچه) آنچنین (مهر) محبت (تو) سن (در) فی (جان) م (دل) کوکام (م) ضمیر (جای) پر (گرفت) طوندی (سر) باش (برود) کیده (از) من (سر) باش (من) بن (آن) اول (زود) کتنز (مضای اشارتی) بجهه داله یارب سنک محبتک جان و دلمده آنچنین قرار طوندی که اگر بو عشق و محبت یوانم باشم کیده سعادتملو باشم اول سودای محبت کتنز قهره و محشرده دخی اول محبت بنم کتنسی ممکن دکلددر

کرود از بی خوبان دل من معذور ست * درد دارد چه کند کر بی درمان زود * اگر بنم کوکام خوبلرک ارد بنجه کیده معذور در دردی وارد نیلسون اگر در مان ارد بنجه کتبه (مفردات) (کر) م (رود) کیده (ز) من (بی) از و خلف (خوبان) محبوبلر (دل) کوکام (من) بن (معذور) م (است) در (درد) م (دارد) طونار (چه کند) نیلسون (کر) اگر (بی) ارد (در مان) م (زود) کتنز (مضای اشارتی) اگر بنم کوکام محبوبان خدا و طیبیان الهی برود اولان اولیه الهک مقدم سعاد تشریفه تبعه یوینی باغسوفول کی ارد بنجه کیده و صد هزار ذل و حقارتله خاکبار بنه یوز سر و پقطمبر اصحاب کشف کبی ایشکر بن بکلیوب خدمتارینی جانشه منت بیه معذور در دردی وار در درمان ارد بنجه کتنسونه نیلسون البته کیدر و جانی دخی فدا ابد

هر که خواهد که چو حافظ نشود سر کردان * دل بخوبان نه دهد و بی ایشان زود * هر کیم ایتره که حافظ کبی سر کردان اولیه خوبلر کوکل ورمیه و آنلرک ارد بنجه کتبه (مفردات) (هر که) م (خواهد) ایتره (چو) مثل (نشود) اولیه (سر کردان) محبوسراسمه (دل) کوکام (بخوبان) م (نه دهد) ورمیه (از) من (بی) خلف (ایشان) آنلر (زود) کتنز (مضای اشارتی) هر کیمکه جانه قیوب عرض و وقاری و نفس و هوا سی ترک ایتموب اولیه الاهد ذل و حقارتله سنده حلقه بکوش اولیوب و حافظ کبی سر کردان اوانی ایسترسه محبوبان خدا اولان اولیه الهه کوکل ورمیه و آنلرک ارد بنجه کیدوب انلر نایم اولیه اول کیمده اهل دنیا کلابلرنددر و می دود قلوب اهل الاهد نعوذ بالله من شرور انفسا

عشق تو نهال حیرت آمد * وصل تو کال حیرت آمد * سنک عشقک حیرت نهالی کلدی سنک وصلک کان حیرت کلدی (مفردات) (عشق) م (تو) سن (نهال) فدان (حیرت) م (آمد) کلدی (وصل) م

(آنچه) آنچنان مهر تو در دل و جانمده * کرفت * که اگر سر برود مهر تو از جان زود (تو) م (مهر) معنی جهشتدن دل و جانمده معنی حریفی بیان * محصول بیت * دل و جانمده سنک محبتک آنچنین بر طوندی و قرار ابله بکه اگر باشم کیدر سه سنک مهرک دل و جانمده کتنز (کرود از بی خوبان دل من معذور ست درد دارد چه کند کر بی درمان زود) بی بوند ارد و از معنا سده در * محصول بیت * اگر بنم کوکام خوبلر ارد بنجه کیدر سه معذور در زیا دردی وار در بنجه ابلسون که در مان ارد بنجه کتبه یعنی بنه قادر در که در مان ارد بنجه کتبه حاصلی اهل درد در مان ارد بنجه کتبه قادر دکل (هر که خواهد که چو حافظ نشود سر کردان * دل بخوبان نه دهد و بی ایشان زود) نه دهد و بی زود فعل غایبدر و برسون و کتنسون دیمکدر * محصول بیت * هر کیم دبلر سده که حافظ کبی حیران و سر کردان اولیه کوکامی خوبلر ورمیه و آنلرک ارد بنجه کتبه حاصلی حافظ کبی واله و حیران و لوق ایسترسه خوبلر کوکل ورمیه و آنلرک ارد بنجه او یوب کتنسون (وله ایضا) (عشق) تو نهال حیرت آمد * وصل تو کال حیرت آمد * محصول بیت * سنک عشقک حیرت فدائی کلدی یعنی سنک عشقکدن حیرت متفرع و متشعب اولور حاصلی حیرت اصلی و کو کیدر سنک وصلک دخی کال حیرتدر یعنی وصلک محض حیرتدر زیرا سکا و اصل اولان حیرتدوشتر

(بس غرقه بجزر وصل کاخر * هم باسر
حال حیرت آمد) غرقه دهی هادر سبی
شکلی علامت نقلدر یعنی حیرت در
تفک علامت در بحر اضافتی فی معاشه در
و بحر وصله بیاید در بابوند حرف صله در
و سرجهت و اوج معاشه در حال حیرت
اضافتی بیاید در * محصول بیت *
نجد وصل بهرینه طالش کیمسه که
ماقت حال حیرت جهته کادی یعنی وصل
حالتده حیره دوشدی حاصلی وصول
سبب حیرت کادی زیر وصاله فراق
قورقوسی وار (نه وصل بماند و نه وصل
آنجا که خیال حیرت آمد) * محصول
بیت * نه وصل فالور نه وصل اول
برده که خیال حیرت کادی یعنی خیال
حیرت اولان برده واصل و وصل اعتبار
اواز زیر بونری خیال حیرت بونری که
یکتالی اقتضا یلر بونده خیالیدن بدل
وصل بازوب منه سند وصال مضاف
دکندر دین مسکن هم قافیه ده خطا
انلش وهم معشاده زیر وصال مضاف
اولیحق معنی مستقیم اولر قافیه دن قطع نظر
(از هر طرفی که کوش کرم * آواز سوال
حیرت آمد) طرفیده با حرف وحدت
که حرف بیان کوش کر دن دکندر اما
بونده ایشک معاشه در آواز سوال
حیرت اضافتی لامه * محصول بیت *
هر جانبیدن که دکلده دم وایشتم حیرت
سوالی آوازی کادی یعنی حیرت ندن
عبار تدر دیو سوالک آوازی کادی
(یک دل بیا که درده او * برچهره مخال
حیرت آمد) بنافدل امر مفرد مخاطبدر
یک دل مقدم معقولدر که حرف بیان
و با حرف رابط صفت ره و اضافتی لامه در
اوضیری چانه راجددر خاندن بونده
مراد علامتدر * محصول بیت *
بر کوکل کوسر جان بونده که آنک
چهره منده علامت حیرت اولیه یعنی
هر عاشق کوکلنده حیرت نشانی واردر

(تو) سن (کال) م (حیرت) م (آمد) کادی (معنای اشارتی) ای خلق
عالم ذات بچونکی ادرا که عاجز باخصوص جیم عالم کند حرمته خلق اولسان
حبیب الله صلی الله علیه و سلم (ما عرفناك حق معرفتك) بیور دینی خالق بی شبیه
و بی نظیر اولان محبوب حق بی رم سنک عشقک (اللهم زدنی تحیرافیک) حدیث
شریفله معنای حبیب الله افتدین اولان حیرت عالی مرتبه نك نهالی واصلدر و سنک
وصلتک کال حیرتدر ذات الهی ادرا که حیرت عین وصلدر

اس غرقه بجزر وصل کاخر * هم باسر جان حیرت آمد

وصل در باسده غرق اولش چوق عاشقکه طاقت هم حال اطرافنه حیرت کادی
(مفردات) (بس) چوق (غرقه) م (بحر) دریا (وصل) م (آخر) م (هم)
دخی (با) لاملاسه (سر) طرف (حال) م (حیرت) م (آمد) کادی (معنای
اشارتی) در بای حقیقت وصاله غرق و بحر اولش چوق عاشق واردر که طاقت
عقلک و راستنده اولان حالات عشقی طرفنه حیرت کادی و حیرت کادی

نه وصل بماند و نه واصل * آنجا که وصال حیرت آمد

نه وصل نه واصل فالور آمده که وصال حیرت کادی (مفردات) (نه) ننی (وصل)
م (نه) ننی (بماند) فالور (واصل) م (آنجا که) اول محله که (وصل حیرت)
م (آمد) کادی (معنای اشارتی) اول محله که وصال حیرت کادی و عاشق
انوار نیلی ذاتیه الهیه ده بحر و مستغرق اولدی نه وصل واصل فالور اما واصل
وماومن کلی بحر و تلاشی و مرید و مراد یکسان اولوب سر لا موجود الا الله ظهوره
کلوب آمده متصرف هو الهدر

از هر طرفی که کوش کردم * آواز سوال حیرت آمد

هر بر طرفدن که کوش ایلدم جواب سوال حیرت کادی (مفردات) (از) من (هر طرف)
م (یا) وحدنیسه (کوش) قولاق (کردم) طوئدم (آواز) جواب (سوال) م
(حیرت) م (آمد) کادی (معنای اشارتی) عشق و مقام عشقک نهالیدن
عاشقک معشوقه و صلتک کفیت حالتدن و ذات بچون معشوق حقیقیدن و در کا
بی نهایت اسرارندن انبیا و اولیاء کلیدن هر بر طرفدن سوال اید نلر دن قولاق
طوئدم وایشتم سالتیک سواله جواب حیرت کادی حقیقت مذکور لک کنه
و حقیقتی ادرا که انبیا و اولیا دخی عجز و حیرت اولوب (الجز من درک الادراک
ادراک) بیور دیلر

یک دل بیا که درده عشق * برچهره نه خال حیرت آمد

بر کوکل کوسر که عشق الهی بونده چهره سی اوزره حیرت بکی کادی (مفردات)
(یک) (دل) (کوکل) (بنا که) کوسر که (در) فی (ره) بول (عشق) م
(بر) صلی (چهره) صورت (نه) ننی (خال) یک (حیرت) م (آمد) کادی
(معنای اشارتی) قلبی عرض و کرسیدن واسع نسخته صغری عالم کبری و معدن

(شد منهرم از کال عزت * ارا که جلال حیرت آمد) منهرم انفعال یاندن اسم غافلدر * محصول بیت * کال عزتندن
منهرم اولدی یعنی مغلوب اولدی اول کیمسه به که عظمت حیرت کالی حاصلی عظیم حیرت طاری اولان کیمسه حیرتک
کال عزتندن منهرم و مغلوب اولدی

اسرار خدا اولان عزت اعظم واقضاب متصرف عالم کبی اهل دالر دن بر کوکل
صاحبینی کوسر که عشق الهی بونده آنک چهره سنده حیرت مشاهده اولغیه
خلاصه هر کس و هر مرتبه حیرتدن خلاص دکندر

شد منهرم از کال عزت * ارا که جلال حیرت آمد

کال عزتندن منهرم اولدی اول کیمسه به که حیرت جلال کادی (مفردات)
(شد) اولدی (منهرم) برتسار و جدا (از) من (کال عزت) م (آرا که) اول
کیمسه به که (جلال) عظمت (حیرت) م (آمد) کادی (معنای اشارتی)
(من من قلع دل من طمع) حدیث شریفی سر نبیه اول کیمسه به که طلب و طمع
البد بکی عین و صلت اولان حیرت سلطانک عظمت و جلالی کادی و احسان
اولندی حضرت یازید قدس سره نك (عطال ذل الیهود) کلامی سر نبیه اول
عاشق دخی نفس و دنیا جهتندن اولان کال عزتندن منهرم و برتسان و خور و ذلیل
اولدی و سلطان حقیقت اولوب سلطان دنیایی ابراهیم قدس سره کبی ترک ایلدی

سر تا قدم وجود حافظ * در عشق نهال حیرت آمد

باشدن اباضه حافظک جیم وجودی عشقه حیرت نهالی کادی (مفردات)
(سر تا قدم) باشدن اباضه (وجود) م (حافظ) م (در) فی (عشق) م
(نهال) فدان (حیرت) م (آمد) کادی (معنای اشارتی) حافظک وجود
ظاهری و وجود باطنی بجهت الله و کرامه من عندالله جله سی عشق الهیه
شجره موسی علیه السلام کبی نور الهیه به مستغرق بر نهال حیرت کادی

وله ابضا

دوش می آمد و رخساره بر افروخته بود * تا کجا باز دل غمزه * سوخته بود
دون کیمه کادی و عذار ی شمله لشم ایدی عجب فنده کبرو بر خسته کاک کو کلنی
بافش ایدی (مفردات) (دوش) دون کیمه (می آمد) کادی (رخساره) یکانی
(ر) زاندا (افروخته) شمله لشم (بود) ایدی (تا) عجب (کیمه) فنده (باز)
کبرو (دل) کوکل (غمزه) غم اوزم (همزه) وحدتیه (سوخته) بافش
(بود) ایدی (معنای اشارتی) ره زاننده اول محبوب حقیقیک بجلی انوار جلال
شمله لشم و ظهور ایش ایدی عجب بو عالم کون و فسادده کبرو فنده بر غمی
کوکلنی آتش عشقه بافش و اون روزانده مشهده اولنان انوار جلالک آرزو به
فتنی بیجیره نك کوکلنی درد عشقه بافش ایدی

رسم عاشق کنی و شیوه شهر آشوبی * جامه بود که بر قامت او دوخته بود
عاشق کنالک عادی و شهر آشوب بلق شیوه سی پر جامه ایدی که آنک قامتی اوزره
دیکلمش ایدی (مفردات) (رسم) عادت (عاشق کنی) عاشق اولدر بجهتک
(شیوه) تاز (شهر آشوبی) شهره اضطراب و فتنه بر ایشاق (جامه) بر لبس (بود) ایدی
(ر) علی (قامت) م (و) ضمیر (دوخته) دیکلمش (بود) ایدی (معنای اشارتی)

راجعدر دوخته بونده اسم مفعولدر دیکلمش معشاده بود حکایت حال ماضیدر * محصول بیت * عاشق اولدر بجهتک
قانونی و شهر آشوب بلق قاعده سی بر خاعت ایش اول جاناک فاشته دیکلمش حاصلی آنک فنده بجهتک دیکلمش بر خاعتدر

(جان عشاق سیندرخ خود میدانست * و آتش چهره بدین کار برافروخته بود) جان عشاق اضافتی لامیه در سیندرخ خود اضافتی در جان عشاق

۷۱۰

حضرت حلاج (اقلونی اقلونی یا نفاة) ان فی قلی حیاة الحیاة) کلامی سرنجه اول عشوق ازینک عاشقانی حیات ابدیه به وسعادت سرمدیه به واصل قلی ایچون عاشق کشتاک عادی و خانه قلبی درد عشق ایله مضطرب قلوب تعاق ماسودان انقطاع کلیه اله فتنه مسدوده به دوشمک شیوه سی هرکسک فامته لایق برجامه سی اولدینی کی اول عشوق ازینک ذاتیه لایق کرمی و شیوه و نازی دخی و در

جان عشاق سیندرخ خود میداندست * آتش چهره ازین روی برافروخته بود *

عشاق جاننی کندونک رخنه یوزرک یلوردی چهره سی آتشی بوسیدن شعله لندرمش ایدی (مفردات) (جان) م (عشاق) م (سند) یوزرک (رخ) یکافی (خود) کندو (میدانست) یلوردی (آتش) م (چهره) صورت (ازین) بوندن (روی) یوز (برافروخته) شعله لغش (بود) ایدی (معنای اشارتی) اول عشوق حقیقی علم ازلیه سنده یلور دیکه یوزرک اوتسک آتشد نحملی اولوب رآند. بانوب و قوتونی عالمه ظاهر اولدینی کی امتیاز بالله (فلانجلی ربه الجبل جده دکا و خر موسی صغفا) آیت کریمه سی سرنجه آتشد عاشقونک جانی دخی نیجی ذاتیه سی نورنک برق و سطوتنه نحملی ایچون فانی فی الله و باقی بالله ارمایه حکمتدن ایچون ذات شریفنک عشق آتشی شعله لندرمش ایدی و نیجی آتشد جاننری احراق ایش ایدی

کفر زافش ره دین میردو آن سنگین دل * در رهش مشله از چهره برافروخته بود * کفر

آلک سیاه زلفی دین یوانی آوردی و اول سنگین دل آلک بولنده یوزندن مشله شعله لندرمش ایدی (مفردات) (کفر) سیاه (زلف) م (ش) ضمیر (ره) ول (دین) م (میرد) آوردی (آن) اول (سنگین دل) طاش کوکالی (در) فی (ره) ول (ش) ضمیر (مشله) م (از) من (چهره) یوز (برافروخته) شعله لندرمش (بود) ایدی (معنای اشارتی) استعید بالله (ان الانسان فی خسر الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات) آیت کریمه سی سرنجه غیب هویت ذات شریفله قائم صفات جليلة الهیک مظاهری اولان کون و فساد ظلماتیه تعاق سبیل ظلمت کونیه و ظلمات بشریه بلکه حکمة جليلة انسانیه فطرت اسلامیه سی وار ایکن برله اندا نک دینی یوانی اوروب خسرا نده و ضلالتنه قومش ایدی لکن اول مستغنی بالذات و لطیف بالعباد اولان حضرت الله توفیق و عتایق احسان ایچکله اول بیچاره انسانک اول قرانلق بولنده ذات شریفی نورندن بر چراغ و بر مشعله شعله اندر ووب حق باطلدن و ظلمتی نوردن نمیز بخش ایچکله استعید بالله (افمن شرح الله صدره للاسلام فهو علی نور من ربه) آیت شریفه سی سرنجه قلبی نور ایمانله متفتح و منشرح ایشدر بلکه فیض بلا واسطه سیله و نیجیسی نوریه اگر مینی اظهار ایشدر

دل بسی خور بکف آوردولی دبد، بر بخت * الله الله که ناف کردو که اندوخته بود *

کوکل

(یار مفروش بدینی که بسی سود نکرد * آنکه یوسف بزنا سره برافروخته بود) یار مفروشک مقدم مفعول صریح بدینی غیر صریحی که حرف تعلیل آن که اصله آنکس که ایدی

۷۱۱

کوکل چوق فان اله کتور دی لکن دیده دوکدی الله الله کیم تلف ایلدی و کیم قرانمش ایدی (مفردات) (دل) کوکل (بسی) چوق (خون) فان (بکف) اله (آورد) کتوردی (ولی) لکن (دیده) کوز (بر بخت) دوکدی (الله الله) عجب عجب (که) کیم (تلف) م (کرد) ایلدی (که) کیم (اندوخته) قرانمش (بود) ایدی (معنای اشارتی) بحمد الله ترک تعلقان دنیای دنیه و نیجه زمان ریاضات و مجاهدات کشیده و نیجه غم و آرزو و اشتیاق ایله اول نور ایمان قلبه داخل اولوب امتیاز بالله (لوانزلنا هذا القرآن علی جبل رأیتنا شامتنا صعدا من خشبة الله) آیت جلایه سی سرنجه سموات و ارض و جبالک نحملی ایده مدبکی عشق و معرفت و نیجیات الهیه ایله خانه قلب متفتح و متفتح اولقی ایچون کوکل جکر فاندن چوق فان جمع ایدوب اله کتورمش ایدی لکن اول جکر فانی درد عشق و اشتیاق ایله آب رحمت اولوب دیده غمازانی طمشره دوکدی الله الله اسرار انهی عجبیه کور که کیم قرانندی و کیم تلف ایلدی اسرار عشق و رای مقلده برامه معنویدر

یار مفروش بدینی که بسی سود نکرد * آنکه یوسف بزنا سره برافروخته بود *

یاری دنیایه صامه زرا چوق فاند ایلدی اول کیمسه که یوسف علیه السلامی نکیم اتونه صامش ایدی (مفردات) (یار) م (مفروش) صامه (بدینی) دنیایه (که) زرا (بسی) چوق (سود) فاند (نکرد) ایلدی (آنکه) اول کیمسه که (یوسف علیه السلام) م (زر) اتونه (ناسره) کیمز (برافروخته) صامش (بود) ایدی (معنای اشارتی) ای سسالت راه عشق اول یار باقی و محبوب حقیقی فی سنی حقدن غافل و اسرار عشقندن محروم اید، چک جیفه دنیایه صامه و دکنه زرا چوق کیمسه استعید بالله (فما ربحتم تجارتهم و ما کانوا مهتدین) آیت کریمه سی سرنجه دینی و یار با قسینی دنیایه صانلر نیجا رتلندن فاند ایلوب عاقبت نادم و پشیمین اولدیلر استعید بالله (و شروه یمن بخش دراهم معدوده) آیت کریمه سی سرنجه شول کیمسه کی که یوسف علیه السلامی عند الله مفعول اولیان دنیایه و دراهم معدوده به صامش ایدی

کرچه می گفت که زارت بکشم می دیدم * که نهانش نظری بامن دل سوخته بود *

کرچه در ایدیکه سنی زار ایله قتل ایدرم کوردم که آنک بن دل سوخته به نهانی بر نظری وار ایدی (مفردات) (کرچه) م (می گفت) دیدی (زار) م (ت) ضمیر (بکشم) قتل ایدرم (می دیدم) کوردم (نهان) کبر لو (نظری) بر نظر (بان) الله (دل سوخته) کوکلی یا تمش (بود) ایدی (معنای اشارتی) استعید بالله (فاقلوا انفسکم ان کتم صادقین) آیت کریمه سی سرنجه (و موتوا قبل ان تموتوا) حدیث شریفی سرنجه اول یار حقیقینک وصلت جالنده و کرم و احسانه مظهرنک اول سینی و شرطی بود که اول عاشق صادق روز و شب سنی و غیبت ایدوب ریاضات و مجاهدات ایله اول نفسنی هلاک ایدوب وجودندن

کس حذف اولوب که بریده انا مت اولدیدی یوسف برافروخته نك مقدم مفعول صریحی و بزنا سره غیر صریحی زنا سره اضافتی چنانچه برافروخته بود صامش ایدی دیکدر * محصول بیت * یاری دنیایه صامه زرا چوق فاند ایلدی اول کیمسه که حضرت یوسفی نکیم صامش ایدی بیکه قرندا شلری ایدی که حضرت یوسفی بر نیجه پراماز نکیم اچیه به صامش ایلدی نکیم قران شریفه کلسدر (و شروه یمن بخش دراهم) یوزرک بخش پراماز نکیم اچیه به و غیری به دراز ایلدی باری دنیا خطا منه صانلر انلر کیدر که یوسف و شرادن هیچ فاند کور مرز زرعیم دکنه سکه او اتونه و اچیه به شاملدر نکیم موارد استعید بالله و مودر و استعید بالله بتلین بوندن بعضی تأویلات و توجیهات بهیسه بی ارتکاب ایشدر (کرچه می گفت که زارت بکشم می دیدم * که نهانش نظری بامن دل سوخته بود) که حرف رابط مفعول قول زار ذلیل و حقیر متناسنه در و تاضیر خطاب می دیدم حکایت حال ما ضیعدر کوردم دیک اولور که حرف بیان نهانش شین ضمیر می گفت فاعلی اولان جانا نه راجه در نظری یا حرف تنکیر بامن با حرف صله من دل سوخته اضافتی بیاندر * محصول بیت * کرچه جانا دیردی که سنی ذلیل و حقیر قتل ایدرم یعنی ذاتله و حقارتله اولدیرم لکن کوردمکه نهانی بن دل سوخته به نظری وار بدی یعنی اگر چه صورتانخوب و زیبار ایدردی اما نهانی بکالتغای وار ایدی مصراع اولک معناسی اگر چه ایدر ایدی سنی ترجمه دیرم دین معناسی عسندی سربلش

(گفت و خوش گفت برو خرقه بسوزان حافظ * یارب این قلب شناسی ز که آموخته بود) گفت یعنی جانان و او حرف حال خرس
 گفت ایو دیدی دیگر خرقه مقدم

و ما نسوی الله بن نجرید و موافقا اولغه تفرید مرتبه منی تحصیل و نیکون
 پیور کرچه اول بار در دیکه اگر بنم عشقه له عمو اولوب سنده سلاک و آثار وجود
 آورسم سنی آه و زار ایله اوله و درم اما یوانه جان قدا ایشد بکچون نهائی بن
 داسوخته به نظر رحمتی و عتابی و ارایدیکه عشق بولنده نفسی هلاک ایتک حقیقته
 نظر واحسانه مظهر یتدیر

گفت و خوش گفت برو خرقه بسوزان حافظ * یارب این قلب شناسی ز که آموخته بود *
 دیدی و لطیف دیدی پوری خرقه کی باقی ای حافظ عجب بوقلب شناسی کی کن
 او کرشم ایدی (مفردات) (گفت) دیدی (خوش) م (گفت) دیدی (رو)
 کیت (خرقه) م (بسوزان) باندیر (حافظ) م (یارب) عجب (این) بو (قلب
 شناسی) قلب اکلچینی (ز که) کیمین (آموخته) او کرشم (بود) م (معنای
 اشارتی) اول بار دیدی اما خوش صوبیدی ای حافظ طوره بر قدم اقدم خرقه
 وجودی آتش شسته باقی بزم بوسه استغفار بوق ایکن عجب اول بار
 بو قلب شناسی و بو کریمی فنی مرد خدا ک همت و شفا عینه ایتدیدی

وله ایضا *
 قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود * ورنه از غره جادوی تو تصرف نبود
 بوخته نك قتل سنی تیکله مقدر اولدی بو خسته سنی جادو غره کدن تصرف
 اولدی (مفردات) (قتل) م (این) بو (خسته) م (بشمشیر تو) سنی قلیچکله
 (تقدیر) م (نبود) اولدی (ورنه) بو خسته (از) م (غره) کوز قلیچ (جادو)
 سحر (تو) سن (تصرف) م (نبود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب
 حقیق سنی عشق و معرفت بولنده ریاضات و مجاهدات قلیچله قتل اولوب
 (مونا قبل ان تموتوا) سرینه مظهر یتله شهداء معنویدن اولوب اجواف طیور
 خضر ایچنده غذای روحانی اولان انوار ذات بیچونکه استغفار قینه مرز فی اولوب
 حیات ابدیه به واصل اولتی ایچون بیچاره جائی قدا ایدوب مهیا اولمش ایدم آه که
 بو مشق انوار جالک خسته سنی قتل سنی درد عشق قلیچله مقدر اولدی
 بو خسته سنی نقاری عاجز قلیچی نظر عینیکه جان قدا ایتدکدن یتله سنی دون
 و تصرف تیکله تصرف اولدی

یارب آینه حسن توجه جوهر دارد * که دروآه مرا قوت تأثیر بود *
 سنی حینک آینه سی عجب نه جوهر طوتار که بنم آهنگ انده تأثیر فنی اولدی
 (مفردات) (یارب) عجب (آینه) م (حسن) م (تو) سن (چه) نه (جوهر)
 م (دارد) طوتار (درو) آینه (آه) م (مرا) بنم (قوت) م (تأثیر) م (نبود)
 اولدی (معنای اشارتی) (الو من مرآة المؤمن) حدیث شریفی سر نبی ای
 عجب م و درجه نده مقصود م سنی حینک آینه سی و انوار جال بی نشانک

رونق *
 آهنگ قوت تأثیر بو قدر یعنی آینه
 آهنگ منار اوله غندر با سنی آینه

معقول صریحیدر بسوزانک خرقه بی
 باندیر دیگر حافظ حاضری حرف ندا
 حذف اولش بر یارب عجب قلب شناس
 وصف ترکیب قلب اکلچینی دیگر با حرف
 مصدر که استدر کیم مناسبه آموخته
 بولنده فعل لازمدر او کرشم مناسبه
 محصول بیت * جانان دیدی حال
 بو که ایو دیدی و ابر خرقه بی باندیر ای حافظ
 یعنی کسب بک خرقه دن بوی ریا کلور
 پس ای باندیر که خالص و پاک صوفی
 اوله سبب خواجده پیور که عجب جانان
 بو قلب شناسی کیمین او کرندی یعنی بن
 اهل حسیله و ریا اولوب قلب اولد یعنی
 کیمین او کرندی و یاخود او کرندی
 حاصلی بن زرق و مرانی اولد یعنی زردن
 پیلدی و کیمین او کرندی (وله ایضا)
 (قتل این خسته بشمشیر تو تقدیر نبود *
 ورنه از غره جادوی تو تصرف نبود)
 قتل این خسته ایضا معنای مصداق و اینه
 اضافتدر این اسم اشارتدر خسته به
 بشمشیر قتل متعلق قتل مبتدا تقدیر
 خبری غره جادوی تو اضافتدر بیایه
 ولایه در * محصول بیت * بو خسته نك
 قتل سنی شمشیر کله تقدیر دکل ایدی
 یعنی مقدر دکل ایدی بو خسته سنی غره
 جادو کسن هیچ نقص بر بوق ایدی غره
 جادو کبی قتل ایدوبی عدم تقدیر دندر
 بو خسته احوال و تصرف بندن دکادر
 (یارب آینه حسن توجه جوهر دارد *
 که دروآه مرا قوت تأثیر بود) یارب
 عجب دیگر آینه حسن تو اضافتدر بیایه
 ولایه در که حرف بیان آه مر اضافتی لامیه در
 ورا حرف تخصیص قوت تأثیر بیایه
 * محصول بیت * عجب سنی آینه
 حینک نه جوهری وار در که آینه بنم
 آهنگ قوت تأثیر بو قدر یعنی آینه
 آهنگ منار اوله غندر با سنی آینه

(من دیوانه چوزلف تورهایم کردم * هیچ لایق تر از حلقه زنجیر نبود) من دیوانه بیایه چو حرف لایق را می کردم صال و پردم
 و با صالی و پردم یعنی ترک ایدردم و یارب ایلسم لایق تریم معنی جهشیدن نبود مقیددر حلقه زنجیر اضافتی لامیه در
 * محصول بیت * بن دلی چون سنی زلفکی ترک ایدردم یعنی سنی محبتکدن چکر دم حلقه زنجیر دن غیری به لایق رق
 دکل ایدم یعنی حبسه و قیده لایق ایدم
 یاخود بکا حلقه زنجیر دن غیری لایق رق
 دکل ایدی یعنی بکا حلقه زنجیر لایق ایدی
 (نازنین تر زلفت در چمن ناز ترست *
 خوشتر از نقش تودر عالم تصور نبود)
 چمن ناز اضافتی بیایه در ترست بخندی
 نقش تو اضافتی لامیه در عالم تصور بیایه
 * محصول بیت * سنی قد کدن ناز لایق
 ناز چمنه بر سر و بتدی یعنی سنی سرو
 قدک زیاده اعلا و ز بادر و سنی نقشکدن
 یعنی نقش روی کدن عالم تصور در
 خوشتر فی بر صورت بو قدر یعنی سنی
 رویک نقش کبی صورت خانه عالیه
 بر نقش بو قدر حاصلی سنی شکاک کبی
 بر شکل بو قدر دیگر (نامر همچو صبا
 باز زلف نورسم * حاصل دوش بجز ناله
 شبگیر نبود) نا حرف تعجب مکراتات
 محنی زلف تو با حرف صله و اضافت لامیه در
 رسم فعل مضارع و تکلم وحده ابر بشم
 بجز یا حرف زائد ناله شبگیر کجه ایله
 اولان ناله و جازدر که شبگیردن چرخدی
 مراد اوله یعنی او جاقدر ایچنده کجه ایله
 اوتن بوچک اوله پس اضافت لامیه در
 * محصول بیت * تا اوله کم صبا کبی سنی
 زلفک ابر بشم بودون کجه حاصل
 و نتیجه ناله شبگیر ایدی ایکی معنی ایله
 یعنی صبا سده دک فریاد و فغان ایدی
 (سر زخیرت بدر یکد هار کردم * چون
 شناسای تودر صومعه بک پر نبود)
 سر بر کردم مقدم مفعول صریحیدر
 و زخیرت غیر صریحی و بدر مفعول
 فیهی بر کردم قالدردم یعنی مخته ده
 کندی اظهار ایدم حاصلی مخته ده
 واردم شناسافت مشبهه در علم
 و دانا معنای توبه اضافتی اسم فاعلک
 مفعول اضافتدر * محصول بیت *
 حیرتدن باشی مخته زده قالدردم
 یعنی مخته ده واردم چونکه اهل صومعه سنی و سنی کیفیت عشقی
 اکلدی ایدی مخته ده واردم که انار سنی و سنی کیفیت عشقی خوب اکلشدر مصرع اولک معنای باشی حیرتدن مخته ده
 قیوسه طولا ندر دم دین و باشی حیرتدن مخته ده قیوسی اوزره ایدم دینش خوب معنای و بر مشاعر

رونق و شبیه سی عجب نه جوهر طوتار ای ادرا کده عقول عاجز در که بنم آهنگ
 انده تأثیر قوتی اولدی و مرادم وجود بولدی

من دیوانه چوزلف تورهایم کردم * هیچ لایق تر از حلقه زنجیر نبود *
 بن دیوانه چونکه سنی زلفکی ترک ایدردم هیچ بکا زنجیر حلقه سندن لایق تر اولدی
 (مفردات) (من) بن (دیوانه) م (چو) چونکه (زلف) م (تو) سن (رها)
 ترک (میکردم) ایدم (هیچ) قطعا (لایقتر) زیاده لایق (م) بکا (از) م (حلقه)
 م (زنجیر) م (نبود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب سنی ذات بیچونکه
 وصلت و انوار جالکی رویت ایدیلنه بن دیوانه چونکه مظاهر صفاتک اولان اشیایه
 نظری ترک ایدردم لکن بکاتک انوار تجلیات صفاتک دائره سندن زیاده لایق هیچ اولدی
 نازنین تر زلفت در چمن ناز ترست * خوشتر از نقش تودر عالم تصور نبود *
 ناز باغده سنی قد کدن زیاده نازنین عقی عالم تصور در سنی نقشکدن زیاده
 لطیف اولدی (مفردات) (نازنین) نازلی (تر) زیاده (ز) م (قد) بوی (ت)
 ضمیر (در) فی (چمن) باغ (ناز) م (ترست) بتدی (خوش) م (ز) زیاده
 (از) م (نقش) م (تو) سن (در عالم) م (تصور) صورت (نبود) اولدی
 (معنای اشارتی) بو حکمت و مصلحت و تحصیل معرفت و مرتبت باغده و لم رقوب
 تمیز اولتان دنیا اوند ای محبوب حقیقی سنی ذات شریفک و رضای کریمک طلبیدن
 زیاده نازنین و مفعول بر مطلوب بو قدر کرچه عالم تصور در سنی نقشکدن و صنایع
 عجبیه رکدن زیاده لطیف اولدی و جذبات اقلوب برام بولندی

نامر همچو صبا باز بکوی نورسم * حاصل دوش بجز ناله شبگیر نبود *
 اوله که صبا کبی کبر و صنی محله که ابر بشم دون کجه حاصل ناله شبگیردن غیری اولدی
 (مفردات) (نامر) اوله که (همچو صبا) صبا کبی (باز) کبر و (یا) لامیه (کوی)
 محله (تو) سن (رسم) ابر بشم (حاصل) م (م) ضمیر (دوش) دون کجه (بجز)
 غیری (ناله) م (شبگیر) کجه طو بچی (نبود) اولدی (معنای اشارتی) وطن اصلیدن
 و سنی لذت خطایک دماغ جائی مظهر قلید یعنی عالم ارواح قدسیدن بو عالم کون
 و فساد و طام غریب و اغیاره کلد که نصکر اوله که صبا کبی سرعت و سبی و غیرت
 بره کبر و فی مقصد صدق عند مالک مقدر (آیت کریمه سی سر نبی سنی قریب
 معنویه کامله کتوده بولتان مقام عالی به و محل مرتفعه ابر بشم بو آز و ایله دون
 کجه بنم حاصل و افعال پسندیدم ناله شبگیردن غیری اولدی و خود بخودانه مراد
 اله کبر محبوب حیرتدن زیاده نتیجه م بولندی

سر زخیرت بدر یکد هار کردم * چون شناسای تودر صومعه بک پر نبود *
 حیرتدن باشی مخته قیوسی اوزره ایدردم چونکه صومعه سنی اکلچینی بر پیر اولدی
 (مفردات) (سر) باش (ز) م (حیرت) م (یا) لامیه (در) قیو (میکده)
 مخته (ها) ادات جمع (بر) علی (کردم) ایدم (چون) م (شناسای) اکلچینی

۱۷۹ *
 یعنی مخته ده واردم چونکه سنی اکلچینی صومعه در پیر بوق ایدی یعنی ای جانان چونکه اهل صومعه سنی و سنی کیفیت عشقی
 اکلدی ایدی مخته ده واردم که انار سنی و سنی کیفیت عشقی خوب اکلشدر مصرع اولک معنای باشی حیرتدن مخته ده
 قیوسه طولا ندر دم دین و باشی حیرتدن مخته ده قیوسی اوزره ایدم دینش خوب معنای و بر مشاعر

۱۷۸ *
 یعنی مخته ده واردم چونکه سنی اکلچینی صومعه در پیر بوق ایدی یعنی ای جانان چونکه اهل صومعه سنی و سنی کیفیت عشقی
 اکلدی ایدی مخته ده واردم که انار سنی و سنی کیفیت عشقی خوب اکلشدر مصرع اولک معنای باشی حیرتدن مخته ده
 قیوسه طولا ندر دم دین و باشی حیرتدن مخته ده قیوسی اوزره ایدم دینش خوب معنای و بر مشاعر

آن کشیدیم ز توای آتش هجران که چو شمع * جز فتنی خودم از دست تو تندی نبود که چو شمع مصراع ثانی به سر هوند
فتنای خود اضافتی مصدر رک مفعول نه

۷۱۴

(تو) سنن (در) فی (صومعه) عبادتخانه (یک) بر (پیر) م (نبود) اولدی
(معنای اشارتی) کال خبر تمدن اول شراب عشق لایزالک و شایع حکمت
فی زوالینک معدنی پیر کامل خرابانک قیومی اوزره باش قیوب استعبد بالله
(و عتساء من لدنا عتساء) آیت کریمه سی سرنبه عتقاء و صورت شرعک و راسته
اولان علوم لدنبری مقتضاسته بلا انکار کال تبعیده اولم چونکه صومعه
وزاویه لده خلوت کزین اولوب معرفت الله و لذت روحانیتدن فی خبر مشایخ
صور بلردن ای محبوب سنک شیوه طریقتکی و اسرار لدنیه کی اکابری پیر اولدی
چو آن کشیدیم ز توای آتش هجران که چو شمع * جز فتنای خودم از دست تو تندی نبود

انی چکدم ای فراق آتشی سندنکه شمع کی کندیمی افنا نکدن غیری سنک الکن
خلاصه تدبیر اولمادی (مفردات) (آن) انی (کشیدم) چکدم (ز تو) سندن
(ای آتش هجران) م (چو شمع) شمع کی (جز) غیر (فتنا) م (خودم) کندیمی (از) من
(دست) ال (تو) سن (تدبیر) م (نبود) اولدی (معنای اشارتی) اول طایفی دایم
اولان پیر خرابانک همتله فانی فی الله باقی بالله دولته اربوب آتش هجرانه و داع ایدوب
دیدمکه انی چکدم ای فراق آتشی سندن که شمع کی کندیمی افنا نکدن غیری سنک
الکن خلاصه تدبیر اولدی

چو آیتی بود عذاب آتده حافظ بی تو * که بر هیچکس حاجت تفسیر نبود
حافظک قصه سی سنمیز بر عذاب آیتی ایدی که هیچ کیمه فتده انی تدبیر انکه
حاجت اولمادی (مفردات) (آیتی) بر آیت (بود ایدی) (عذاب) م (آتده) قصه
(حافظ) م (بی تو) سنمیز (بر) عند (هیچکس) هیچ کیمه (ش) ضمیر
(حاجت) م (تفسیر) بیان (نبود) اولدی (معنای اشارتی) ای محبوب
حافظک قصه سی سنمیز بر عذاب آیتی کی الم و بر بچی ایدیمه هیچ کیمه باندن انی
تفسیر و بیان حاجت اولمادی یعنی نص اولان آیت کریمه شبهه اولمادی یعنی کی سنک
افترافکده عین عذاب الم اود بفرده شبهه یوقدر * وله ابضا *

دل شوقی آیت مدام دارد * یارب زبنت چه کام دارد
کوکل دایم سنک لبک شوقی طوتار عجب سنک لبکدن نه مراد طوتار (مفردات)
(دل) کوکل (شوقی) م (لب) دوداق (ت) ضمیر (مدام) دایم (دارد) طوتار
(یارب) عجب (ز) من (لب) دوداق (ت) ضمیر (چه) نه (کام) مراد (دارد)
طوتار (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی تجلیکه خانه قیادینک کوکل دایم سنک
فیض بلا واسطه که الله فرحتک اولمقی شوقی طوتار عجب سنک تلام نفسیکدن
و تجلی صفاتکدن و لذت خطاب مستطابکدن نه مراد طوتار یارب کر مکدن بزی کوکل
مرادینه سنن نازل الله آمین

جان شربت مهر واده شوق * درسا غر دل مدام دارد
جان محبت شربتی و شوق یاده سنی کوکل ساغر نده مدام طوتار (مفردات) (جان)
م (شربت) م (مهر) محبت (یاده) شراب (شوق) م (در) فی (ساغر) قدح

دل

محبت شربتی و شوق یاده سنی کوکل ساغر نده مدام طوتار یعنی جالک یونان مراد نبجه حاصل در

۷۱۵

(دل) کوکل (مدام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) وطن اصلیندن
جدا اولان غریب جان محبت شربتی و شوق یاده سنی استعبد بالله (قدشفها حبا)
آیت کریمه سی سرنبه کوکل ساغر نده مدام طوتوب قلی و سویدای قلی شوق
و محبت احاطه ایدوب پرومالا مال ابلندر

سودایی زلف یار دایم * در دام بلا مقام دارد
یارک زلفک سودایی دایم بلا دوزاغنده مقام طوتار (مفردات) (سودایی) سودابه
منسوب (زلف) م (یار) م (دایم) م (در) فی (دام) دوزاق (بلا) م (مقام)
م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) تجلی صفات ربانی و عشق و محبت سبحانی
سودایی عاشق صادق (ایندبالا علی الانبیاء ثم الاولیاء) الخ حدیث شریفی
سرنبه بلا دوزاغنده مقام طوتار یعنی شیوه محبوب اولان بلای بی پایان کاسدیکه
نحمل بلکه تلذذوا فخر ایدر

ناصب کنت دل بشوخی * بر کل زبغشه دایم دارد
تاشو خلق ایل بر کوکل صید ایدن کل اوزره بغشه دن دوزاق طوتار (مفردات)
(نا) حتی (صید) آور (کنت) ایدن (دل) بر کوکل (با) للابسه (شوخی) مطبوع
و منوزون (با) مصدر به (بر) صلی (کل) ورد (ز) من (بغشه) م (دام)
دوزاق (دارد) طوتار (معنای اشارتی) جور و جفا و درد و بلا نم و ولادن زیاده
باعث قرینت الهی اولد بخی اجلدن اول کریم و رحیم اولان محبوب دخی عاشقی
صادق قلنی بر قدم اقدم کندوبه جور و جفا و درد و بلا ایل جذب و تحویل
اینگ ایچون ذات شریفه قرینت و موصله عبادات و طاعات و ریاضات و مجاهدات
زحمتارینی دایم و سبب وصول مرام قشدر

آخر رسدم که باز پرسم * کان دلبر ما چه نام دارد
آخر بکا ایشوری که کبر و صوم که اول بزم دلبر مننه نام طوتار (مفردات) (آخر)
م (رسدم) بکا ایشوری (باز) کبر و (پرسم) صوم (آن) اول (دلبر) م (ما)
بر (چه) نه (نام) آد (دارد) طوتار (معنای اشارتی) کرچه حتی بهجانه و نهالی
حضرتک بنه کند و توفیق ایل امرینه امثال و نهیندن اجتناب اوزره بر اما عاقبت
کار بلکه عمل ازل عزیز و جبارنه کونه در معلوم دکادر عجب بر محبوب خدایه ابر بشوب
صومقی مبر اولوری که اول بزم محبوب از لیمز سعادت و شفا و لذت بزم حقیرده
نه نام طوتار یا خود کند و ذات شریف هادی و مصل و غفار و قهار و سار سندن بزم
حقیرده نه نام طوتار بلقر همان بزم تبه ده مفرور اولوب بین الخوف و الرجا اولمندر

بیار بکانشیند آنکو * اندیشه زخاص وعام دارد
یارله فنده اوتور اول کیمه که خاص و عامدن اندیشه طوتار (مفردات) (با) مع
(یار) م (بکاش) فنده (نشیند) اوتور (آنکو) اول کیمه که (اندیشه) فکر (ز) من
(خاص) م (عام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) قلی ماسوی اللهدن خالی محرم

(سودایی) زلف یار دایم * در دام بلا مقام دارد
(دارد) سودایی یا حرف نسبت و اضافتی
لامیل در و دایم مصراع ثانی به سر هوند
دام بلا اضافتی بیانیه در * محصول بیت
یار زلفک سودایی سودایی یعنی دیوانه سی
دام بلا، مقام طوتار یعنی مقامی دام
بلا در (تاصیف کنت دل بشوخی)
بر کل زبغشه دایم دارد (نا حرف تعیل
دل یا حرف وحدت بشوخی یا حرف
مصاصبت و یا حرف مصدر * محصول بیت
حانان شوخخانه بر کوکل صید ایلک
ایچون یعنی تا که بر کوکل شوخخانه صید
ایله دیو کل کی عارض اوزره بغشه کی
خطدن طوتار یعنی وار (آخر رسدم که باز
پرسم * کان دلبر ما چه نام دارد) آخر
ادات تا کید رسدم فعل مضارع نفس
متکلم و حده بونده اخباره و انشایه تحمل و از
یعنی بکا لا قدر و بالا یتیمدر که بیانیه باز
ادات تا کید پرسم فصل مضارع متکلم
و حده صورت و یا صورت دیمکدر
کان که حرف بیان آن اسم اشارت در دلبر
* محصول بیت * بکالا قدر و بالا یتیمدر
که صورت که بزم دلبر مننه نامی ندر یعنی
اسم شریفی صورت بکا دو شر و یا
دو شری مصراع اولک * معنای آخر
اکاد کرم که صورت و آخر بکا ایشوری
کبر و صوم دینلر معنای قصودی ادا
ایله مملک (بیار بکانشیند آن کو
اندیشه خاص و عام دارد) بکا فنده
آن کو اصلنده آنکه او ایدی که حرف بیان
واو ضمیر غائب انگه مشار البهی اولان
کسه راجه در نقد بری آنکس که او ایدی
* محصول بیت * یاری ایل فنده اوتور و
مصاب اوله یا اول کیمه که خاص و عام
اندیشه سن طوتار یعنی خاص و عامدن
قاریان و روا چکن یعنی خاص و عام
طعنندن قور قان عاشقی اولوب یار یله
مصاحب اوله

اسرار لدنیة الهی اولان حرم قدسک جنبی و حیره انک انیسی محبوب خدایان
غیری یارایله قنده او نور و اسرار الهی به محرم اولور اول کیمسه که خاص و عام دن
اندیشه طوتار و فکر ماسوا ایله قلی منقول اولور

خرم دل آنکی که صحت * یار علی الدوام دارد *

مسرور در اول بر کیمسه ک کوکلی که یارایله دوام اوزره صحت طوتار (مفردات)
(خرم) مسرور (دل) کوکلی (آنکی که) اول بر کیمسه که (صحت) م (یار)
یارایله (علی الدوام) دوام اوزره (دارد) طوتار (معنای اشارتی) انس حقه
و محرم اسرار الله اولغه شول کیمسه ک کوکلی مسرور اولور که خدا ایله دوام
اوزره صحت طوتار

حافظ چه دی خوشست مجلس * کاسب طرب تمام دارد *

ای حافظ به لطیف پردمدر مجلس که طرب اسبابی تمام طوتار (مفردات) (حافظ)
م (چه) نه (دی) ردم (خوشست) لطیفدر (مجلس) م (که) ز برا (اسباب) دیار
(طرب) مسرور (تمام) م (دارد) طوتار (معنای اشارتی) حافظ (ناجلیس من ذکر فی)
حدیث قدسی سربچه حق تعالی ایله صحت و پردم مجلس اولی نه خوش مجلسدر
ونه کوزل سعادتمند بر اول سعادتمند مجلس اسباب مسرور تمام طوتار یعنی انواع ذکر الله
ایله باخصوص حضرت قرآن تلاوتیله حضرت الله ایله صحت و مکالمه سعادتمند دارینک
و مسرور اینک اسباب قویسی اولدینده شک و شبهه یوقدر * و له ایضا *

خو زمن صلاح و سلامت کس این کان نبرد * که کس بر خرابات ظن آن نبرد *

بندن صلاح و سلامت کیمسه بوطنی ایلتر زرا کیمسه میخانه رندینه اول ظنی ایلتر
(مفردات) (ز) من (من) بن (صلاح) م (سلامت) م (کس) کیمسه
(این) بو (کان) ظن (نبرد) (ایلتر) (که) ز برا (کس) کیمسه (با) للملابسه
(رند) فاسق و اوند (خرابات) میخانه (ظن) م (آن) اول (نبرد) ایلتر (معنای
اشارتی) سالکین صادقین شیویندندر که ملامه طماعه سی خلعین اعمال
صالحه ل بنی ستر و اظهار فسق کی صورت کوسبزو کائ و یان اوله رق مسجد
و میخانه عینلند برار اولغه خافت کندوره رغبت و اتفاتی مکرندن امین اولمشدر
اول سیدن حافظ ملای و او بیسی یورور که بندن صلاح و سلامت کیمسه بوطنی ایلتر
زرا کیمسه میخانه فاسقین صلاح و تقوی ظنی ایلتر و میخانه ده اولانه کیمسه
رغبت و اتفاتی ایلتر

خو من این مرفع دیرینه بهر آن دارم * که ز رخرفه کشم ی کس این کان نبرد *

بن بود برینه مرفعی اندن اوتری اوستمه طوتارم که خرقه التمه شراب چکم کیمه
بوطنی ایلتر (مفردات) (من) بن (این) بو (مرفع) میال (دیرینه) اسکی
(بهر آن) انکیون (دارم) طوتارم (که) زرا (ذیر) الب (خرقه) م (کشم)
چکم (مجد) شراب (کس) کیمسه (این) بو (کان) ظن (نبرد) ایلتر

معنای *

(معنای اشارتی) بو آدم خوار اولان عوام کالهوامدن اسرار عشق ستر و کم غیرتندن
ایچون بواسکی و مرقع (دناسه الضاهر من الايمان) مقتضای کیمی و باصلی
کسولری اوزرمده طوتارم کفارک ظاهر اصحاب رسول الله صلی الله علیه
وسلمدن فراری کبی بندن فرار ایشونلرنا که شرنندن امین اولم فراغت و سلامت
قلب ایله شراب عشق الهیدی نوش ایلم و اذواق ز حایتیه مستغرق اولم زرا
بو کره خرقه التمه کیمه بوطنی ایلتر و کیمه مطامع اولم

خو میاش غره بعل و عمل فقیه مدام * که هیچ کس ز قضای خدای جان نبرد *

ای فقیه دائم علم و عله مسرور اولم زرا هیچ کیمه خدایک قضاء سندن جان ایلتر
(مفردات) (میاش) اولم (غره) مسرور (با) للملابسه (علم و عمل) م (فقیه) م
(مدام) م (که) زرا (هیچ کس) هیچ بر کیمه (ز) من (قضا) م (که)
(خدا) م (جان) م (نبرد) ایلتر (معنای اشارتی) ای فقیه کل بوله دائم علم
و عله مسرور اولم عندالله مقبول اولان محوی و فقر تانی تحصیل ایله و غفلتیه فاسی
قلب اولفندن کندوی خلاص ایله بوخسه دهر بار کبی مجرد علم ظاهر و اعمال
ظاهر به به مسرور اولغه اثر رسول الله صلی الله علیه وسلم ظاهر و باطن و اتفاتی
و نبیت تامه بولغند فیه مکر و حیل ایله هیچ بر کیمه قضا و مکر خدا دن جان
قورتره من و سلامت بوله من

خو مشو فریفته رنگ و بوقدح در کش * که کس غمزدات جز می معان نبرد *

رنگ و بویه الدامش اولم شراب نوش ایله زرا سنک فلیکن غم پاسبانی مفارک شرا بندن
غیری ایلتر (مفردات) (مشو) اولم (فریفته) الدامش (رنگ) م (بو) رابحه
(قدح) م (در کش) چک (که) زرا (رنگ) ابس پاس (زبدل) کو کلدن
(ت) ضمیر (جز) غیر (می) شراب (مفان) کافر ل (نبرد) ایلتر (معنای
اشارتی) (الدنیا ملعونه و ملعون مافیه الاذکار الله و ما و لاه) حدیث شریفی
سربچه ای اهل دنیا سندی بو ملعون دینک مال و جاعنه و زخارف تباهنه الدانوب
مسرور اولم که غمی نعم و شرابی سراید و سر بیه الزوال بر محضار خرابدر همال
باعث خلقت اولان عشق و محبت و انوار معرفت تحصیلیه سعی ایله و شراب عشق
نوش اینک ایچون بر مر شد کمالک دمنی اخذ ایله زرا سنک آینه فلیکن تملقات
دنیا پاسبانی پیر کالک همتندن و شراب و حدیثن غیری برشی ازالها ایلتر

خو اگر چه دیده بود پاسبان توای دل * بهوش باش که نفع تو پاسبان نبرد *

اگر چه سنک پاسبانک کوزدرای کوکل عقل ایله اولکه سنک نقدی پاسبان ایلتر
(مفردات) (اگر چه) م (دیده) کوز (بود) در (پاسبان) بکچی و حافظ (تو)
سن (ای دل) ای کوکل (با) للملابسه (هوش) عقل (باش) اول (نقد) م
(تو) سن (پاسبان) م (نبرد) ایلتر (معنای اشارتی) (الانسان انسان عین
العالم) (الای سربچه اگر چه عین عالم و خلاصه نوع بنی آدم اولان مرشد کامل

معنای *

۱۸۰

(میاش غره بعل و عمل فقیه مدام * که هیچ کس ز قضای خدای جان نبرد) غره
ز بر غره نای نایله اسرار غفلت معنای *

بو ایسه صفت معابد زرا غرینک
کسر یله و غر بر قفله اوزر و زیاده بحراب
اولم کیمه به صفتدر بعل و عمل باحرف سبب
فقیه منادی که حرف تعلیل قضای خدای
اضافتی لامیه در جان نبردک مقبول
مسرور بیدر * محصول بیت * ای فقیه
علم و عمل سبیل مسرور و غافل اولم داغما
زرا هیچ کیمه اللهک قضا سندن جان
ایلتر یعنی قور نارمز یعنی علم و عمل آدمی
ولمکدن قور نارمز و موجب جنت اولم دیکندر
(مشو فریفته رنگ و بوقدح در کش) که
کس غمزدات جز می معان نبرد) مشو فر
نهی مفرد مخاطب فریفته رنگ و بوقدح
افنده الدامش دیکندر اما بونده مسرور
معنای که غافل اولم در قدح در کشک
مقدم مقبول مسرور بیدر در حرف ناکید
کش فدل امر مفرد مخاطب چک دیکندر
که حرف تعلیل رنگ غم اضافتی بیاید و نبردک
مفعول مسرور بیدر و زدن غیر صریحی
و فاعلی تحشده می معانیه راجع ضمیر
* محصول بیت * عالم رنگ و بوی رنگ مسروری
اولم و قدح چک یعنی باده ایچ زرا غم
پاسبانی کو کلدن می معانندن غیر بیسی
ایلتر یعنی کو کلدن غمی باده کیدر انجق
حق نو شیر و لک مجاسنده بعض حکما
باده صابون غم دیدی و نوشیروان دیدیکه
کرجک شراب صابون غمدر اما آندن
رفع غومده التون افواد (اگر چه دیده
بود پاسبان توای دل * بهوش باش که
نقد تو پاسبان نبرد) پاسبان تواضافتی
اسم فاعلک معنای اضافه اضافتی قبیلاندندر
بهوش باش دل امر در اوصالی اول دیکندر
که حرف بیان نقد تو لامیه و نبردک مقدم مقبول
صریحی و فاعلی تحشده پاسبانیه راجع
ضمیردر * محصول بیت * ای کوکل اگر چه
کوز سنک پاسبانک که عقل ایله اول که نقدی

پاسبان ایلتر یعنی کوز کوزی کوزوب شنی عشق بلاسنه دوشور میه حاصلی مالمککی عشق جانانه الدرمیه دیکندر

(خرم دل آنکی که صحت * یار علی الدوام دارد) دل آن اضافتی لامیه در
کیمی باحرف وحدت و یانیکبر که حرف
را بسط صفت صحت مصراع ثانی به
مسرور * محصول بیت * مسرور
اول کیمسه ک کوکلی که یارایله علی الدوام
صحت طوتار یعنی یارایله دائم مصاحب
اولان شاد و خرمدر (حافظ چه دی
خوشت مجلس * کاسب طرب تمام
دارد) حافظ منادی دی باحرف وحدت
کاسباب که حرف بیان طربه اضافتی
لامیه در * محصول بیت * ای حافظ
مجلس نه وقت خوشدر یعنی مجلس نه
دم صفا و پر اول دم که اسباب
طرب و شادی تمام طوتار یعنی مسرور
و فرح اسبابی تمام اولدنده مجلس صفا
بخش اولور (وله ایضا) (من و صلاح
و سلامت کس این کان نبرد) مصراع
کس بر خرابات ظن آن نبرد) اولم
اولم اولان و اول مقارنت و معیت افاده
ایدر که حرف تعلیل برند باحرف صله
خرابات اضافه اضافتی لامیه در ظن آن صدرک
مفعولیه اضافتی قبیلاندندر * محصول
بیت * بن و صلاح و سلامت کیمه
بوکائی ایلتر یعنی بنم حقمده صلاح
و سلامت معنای کیمه ظن انکار
زرا کیمه رند خراباته بوطنی ایلتر یعنی
رند میخانه حقمده که صلاح و سلامت
کجائی ایلتر (من این مرفع دیرینه
بهر آن دارم * که ز رخرفه کشم
کشم ی کس این کان نبرد) مرفع
دیرینه اضافتی پاسبانیه در که حرف
تعلیل زرا خرقه اضافتی لامیه در
* محصول بیت * بن بو میال خرقه
انکیون طوتارم یعنی مسرور که خرقه
التمه شراب طایم کیمه بنم حقمده
بوطنی ایلتر یعنی کیمسه فاسق الکیمه

(بسی کوش اگر مرد بایست ای دل * کسی که کار نکرد اجر ایکن نبرد) بسی با حرف صه کوش فعل امر مفرد مخاطب دورش دیکدر
مرد اجر نکرد اگر اعتنا منه بایست فعل مضارع مفرد مخاطب سکا اگر کاسبه دیکدر فعل شرط واقع اولش در مصراع ثانی مقام
تعطیل واقع اولش در اجر ایکن اضافتی باینه در ایکن ایلاق دیکدر مبتدأ مناسنه که عرب جرانی در کزافن عرب اجر ایکن
مقدم مفعول صر محیدر نبرد کوفاعلی نحتده

۷۱۸

کسی به راجع خبر در * محصول بیت *
عباده سنی ای که کوش ایله یعنی عمله
وعبادته سنی ایله اگر سکا اجر کر که
ای کوکل زیر بر کیمه که ایش ایله
مفت اجرت ایلتز یعنی ایلاق اجرت الماز
سختن بزد سختندان ادا مکن حافظ * که
نحفه کس در و کوهر بجر و کان نبرد
(مجن ادا مکن مقدم مفعول صر محیدر
و بزد سختندان غیر صریحی و ادا مفعول
ثانی صریحی حافظ منادی که حرف تعیل
نحفه نبرد مفعول ثانیه و در کوهر مفعول
اول و بجر و کان مفعول صریحی و فاعلی
نحتده که راجع خبر * محصول بیت *

ای حافظ سختندان باینه سوز ادا ایله ز را
کیمه در و کوهری بحر و گانه ارمغان ایلتز یعنی
دری بحر و کوهری گانه کیمه ایلتز پس
سختندان و سختن شانس باینه سوز ادا ایلتز
و ستانچی به طرخون صاعقه در (وله ایضا)
دی پیر فروش که ذکرش بخیر باد * کفتا
شراب نوش و غم دل پیر ز باد که ذکرش
بخیر باد جمله دعا به علمید بده خوش ملیح
دیرل مناسی ذکر خیره اولسون یعنی
اکلی خیره اوله پیرمندا و کفتا خبری شراب
نوش مفعول کفتا در و او حرف صطف غم
دل اضافتی لامیه و بیدر که مقدم مفعول
صریحی و زیاده صریحی * محصول
بیت * دون شراب صانعی پیرخانه بی که
ذکر خیره اولسون دیدی شراب ایچ
و کوکل غنی خاطر کردن کیدر (کتم بیاد مید
هدم باده نام و نک * کفتا قبول کن سختن
و هر چه بادیاد میدهدم می معنی جهندن
نام و نکه مقید در کفتاده الف اکثر و نک
جوابه داخل اولور از بی فرق ایچون
سختن نک مفعول اول و قبول مفعول
ثانیه و او حرف صطف هر چه بادیاد جمله
شرطیه * محصول بیت * پیرمندا بکا
باده نوش ایله که امر ایچید دیدیمکه باده نام
و نکمی باده و ربوئی رسوای ایچید دیدیمکه سوز قبول ایچید دیدیمکه اولون یعنی ذوقنده اولون نه اوله کرک ز را
طریق عشقه نام و نک و ناموس صیغار بونده بی نام و ناموس صلق متعبر در

بسی کوش اگر مرد بایست ای دل * کسی که کار نکرد اجر ایکن نبرد
اگر سکا مرد کر که ای کوکل سیه چالش بر کیمه که ایش ایله
ایلتز (مفردات) (با) للملاسه (سعی) (م) کوش (چالش) (اگر) (م) (مزد)
اجرت (باید) کر که (ت) خطابه (ای دل) (ای کوکل) (کسی) (بر کیمه
(کار) (ایش) (نکرد) (ایلتز) (اجر) (م) (رایگان) (مفت) (نبرد) (ایلتز) (معنای
اشارتی) (استعید بالله) (وان ايس لا انسان الا ماسی) (آیت کریمه سی سر نجه
اگر سکا لذت روحانیت و انوار معرفت مزیدی کر که ای کوکل ریاضات و مجاهدانه
و انواع عباداته سیه چالش ای کوکل بوخه بر کیمه که ایش ایله
اجرتی ایلتز و مراد و مقصود بینه نائل اوله مز

سختن بزد سختندان ادا مکن حافظ * که نحفه کس در و کوهر بجر و کان نبرد
سختن ان فتنه سوز سوله ای حافظ ز را کیمه بحر و گانه در و کوهر نحفه ایلتز
(مفردات) (سختن) (سوز) (با) للملاسه (نزد) (عند) (سختندان) (سوز) (بیلی
(ادامکن) (سوله) (حافظ) (م) (که) (ز را) (نحفه) (هدیه) (کس) (کیمه) (ش)
خبر (در) (ایچو) (کوهر) (م) (بهر) (در باده) (کان) (معدن) (نبرد) (ایلتز) (معنای
اشارتی) (استعید بالله) (واذا قرى القرآن فاستمعوا له وانصتوا لعلکم ترحون)
آیت کریمه سی سر نجه وارث محمدی و کلامی عین قرآن اولان معدن اسرار
احدی مرشد کامل فتنه بر سوز سوله همان کوش اول ای حافظ ز را مرشد کامل
اوکنده سوز سوله بحر و گانه در و کوهر نحفه ایلتز کیمه کیمی محیدر

وله ایضا

دی پیر فروش که ذکرش بخیر باد * کفتا شراب نوش و غم دل پیر ز باد
دون مبروش پیر که ذکر خیره اولسون دیدی که شراب نوش ایله و کوکل غنی
خاطر کردن کیدر (مفردات) (دی) (دون) (پیر) (مرشد) (می فروش) (شراب
صانعی) (ذکر) (م) (ش) (خبر) (با) للملاسه (خبر) (م) (باده) (اولسون) (کفتا)
دید (شراب) (م) (نوش) (ایچ) (غم) (م) (دل) (کوکل) (پیر) (ایلتز) (ز باد)
خاطر دن (معنای اشارتی) شراب عشق الهی و نشئه فیوضات ربانی بخش
ایچید مرشد کامل که ذکر خیره اولسون دون دیدی که همان بو عاده شراب
عشق الهیه بی نوش ایله و باعث حلفت اولان معرفه الهی تحصیل ایله و کوکل غنی
و ماسوی اندیشه سنی خاطر دکن کیدر که حافظی ندامت

کتم بیاد میدهدم باده نام و نک * کفتا قبول کن سختن و هر چه بادیاد

دیدم شراب بنم نام و نکمی باده و بر دیدی سوز قبول ایله و هر نه اولور نه

اولسون

اولسون

اولسون

اولسون

اولسون

اولسون

(سو دوزبان و مایه جو خواهد شدن ز دست * کو بهر این معامله غمکین مباحش و شاد)
عام طریقله پیر ز باد و مایه جو خواهد شدن ز دست * کو بهر این معامله غمکین مباحش و شاد
تد غمکین اول و نه شاد حاصلی چونکه دنیا ک اوتسی فادرنه فائده سینه سون و نه زیانته وین (باید بدست باشد کردل نهی هیچ *
در معرضی که تحت سلیمان رود بباد)

۷۱۹

اولسون (مفردات) (کتم) (دیدم) (بیاد) (ایله) (میدهدم) (و بر) (م) (بنم) (باده)
شراب (نام) (آد) (نک) (عار) (کفتا) (دیدی) (قبول) (م) (کن) (ایله) (سختن)
سوز (هر چه) (هر نه) (بادیاد) (اولور نه) (اولسون) (معنای اشارتی) (اول مرشد
کا مله دیدیمکه اول عشق الهی شرابک مقتضای ملامت و خرابی قدر بنم
خلق ایچنده نام و نکمی و عرض و وفاری به و ربوب بنی عندالوالم متفور ایله
اول پیر آگاه دیدیمکه انسانی دینا ک عندند مقبول اولان عندالله مر دود در
و دنیا ک جاه و دولتی بی بقا و باعث هلاکدر سوز قبول ایله همان قرآن ایله
اول هر نه اولور نه اولسون

سو دوزبان و مایه جو خواهد شدن ز دست * از بهر این معامله غمکین مباحش و شاد
فائده و زبان و سرمایه چونکه الدن کنسه کرک بو معامله دن ایچون غمی و شاد
اوله (مفردات) (سو دوز) (فائده) (زبان) (م) (مایه) (سرمایه) (چو) (چونکه
(خواهد) (ایست) (شدن) (کنک) (ز) (من) (دست) (ال) (از) (من) (بهر) (ایچون
(این) (بو) (معامله) (م) (غمکین) (غلی) (مباحش) (اوله) (شاد) (مسرور) (معنای
اشارتی) (بو غدار دنیا ک فائده سی و زبانی و مالی و سر مایه سعادت اولان
مدت عمری چونکه الدن کنسه کر کادر و سرمایه الزوالدر بویکی و نک
معامله دن ایچون غم و الم چکمک و مال و جاه و عیال و اولاد نه مسرور اولوق
عاقل کاری دکلدر بلکه مجنون قدر

باید بدست باشد اگر دل نهی هیچ * در معرضی که تحت سلیمان رود بباد
سنگ الیکه یل اولور اگر هیچه کوکل قویه سین بر محله که سلیمان پیغمبر علیه السلام
تختی یله کیدر (مفردات) (یاد) (یل) (ت) (خطابه) (بدست) (الیکه) (باشد)
اولور (اگر) (م) (دل) (کوکل) (نهی) (قویه سین) (بهر) (بوضه) (در) (فی) (معرض)
محل (یا) (وحدیه) (تخت) (م) (سلیمان) (م) (زود) (کیدر) (بباده) (یله) (معنای
اشارتی) (ای) (سالك) (صادق) (اگر) (چو) (اله) (کی) (وار) (کور) (نبوت) (حقیقه) (یوق) (اولان
سحاره دنیا به کوکل باغلیوب حقن غافل اولور ایست سنگ الیکه یل او او و حسرت
و ندامت ایله بودنیسان الی بوش کیدر سین ای بیچاره بوفانی و زائل اولان مال
و دولت دن مغرور اولور سین بر محله که سلیمان پیغمبر علیه السلام تختی
یل کو توروب انیس وجه و و حوش و طیوره حکمی نافذ اولش و شفق للناس
(رب) (هیل) (ملک) (لایق) (لاحد) (من) (بهدی) (شند) (پوراش) (بر ملک) (سلطنت) (عظیم
بی نبد ایکن اول دخی فتابه و بیه کمتدر * مان سلطنت یاقی ایله فالشدر

حافظ کرت زبند حکیمان ملائت * کوته کنیم قصه که عرت دراز باد

ای حافظ عاقل شدن اگر سکا ملائت و ارایسه قصه بی قیصه ایده لم که سنگ
عرت دراز اولسون (مفردات) (حافظ) (م) (کر) (اگر) (ت) (خبر) (ز) (من) (بند)
نصبت (حکیمان) (عاقل) (و عاقل) (ملائت) (م) (است) (در) (کوته) (قصه) (کنیم)

(حافظ کرت زبند حکیمان ملائت * کوته کنیم قصه که عرت دراز باد)
حافظ مصادی کرت تاخیر خطاب و ار الله
اصبر لدی دیچک برده عرت دراز باد دیر روز مره لر نند * محصول بیت * ای حافظ اگر بند حکیمان ملائت و سامتک
و ارایسه یعنی نصبت کردن ملول و بحضور ایستک اوزا کیه لم قصه بی وار صاغ و آسن اول سکا نصبتدن بکند (وله ایضا)

باید بدست تاخیر معنی جهندن
دسته مقید در بدست تقدیرده هیچ
بونده دنیای فانیدن عبا رتدر معرض
میک کسری و عین سکونی و زان فقیله
شول عاقل بیه لایسه دور که چاره ی آنک
ایچنده صتارل کوزل کور نسون دیو اما اکثری
عمل و مقام معاشنه استعمال ایدر لرتکه
بونده اوله در و با حرف وحدت که
حرف رابط صفت بادیاد حرف صله و با حرف
مصاحبت حاصلی مقام ایها مده واقعه در
* محصول بیت * سنگ الیکه یل اولور
اگر کوکل هیچه قویه سین یعنی اسباب
دنیا که فانی محضدر و هیچ مده سنده در
اگا کوکل بغلیوب غلی ایدر سک الیکه
یل اولور یعنی حاصلک هیچ اولور بر مقامه که
تخت سلیمان یله وارد یعنی فانی اولور
و یل ایله کیدر یعنی یل آتی کو نور
ایستدیک بر حاصلی فانی به کوکل
بغلیوبک انده تیجه هیچدر بونده معرضی
میک فقیله اسم مکان اکین اصابت ایلمش
(بی خار کال نباشد و بی نیش نوش هم
* تدبر جیت وضع جهان این چنین فناد)
نیش بونده آر شک دیکیدر و نو شدن
مراد بالدر * محصول بیت * کل دیکسز
باله دیکسز اولور نه تدبیر جهاتک
وضعی بونجاین واقع اولدی یعنی هر شی
ضدیه متبند (بیت) * در بن چن کل بخار
کس نچیداری * چراغ مصطفوی باشرار
بولهست) (بر کن زباده جام دما دم
بکوش هوش * بنوا و حکایت جشید
و کفتاد) (دمادم بکوش هوش مصراع
ناتی به مر هوتر * محصول بیت *
باده دن جای طو بطلو ایله دامتاق قیل
قولا غله اندن جشید و کفتاد حکایه سین
ایست یعنی بکن پادشاهلر عیش و نوش
ایلدیلر فاقبت ز را خا کده یاندیلر دیکدر

(حافظ کرت زبند حکیمان ملائت * کوته کنیم قصه که عرت دراز باد)
حافظ مصادی کرت تاخیر خطاب و ار الله
اصبر لدی دیچک برده عرت دراز باد دیر روز مره لر نند * محصول بیت * ای حافظ اگر بند حکیمان ملائت و سامتک
و ارایسه یعنی نصبت کردن ملول و بحضور ایستک اوزا کیه لم قصه بی وار صاغ و آسن اول سکا نصبتدن بکند (وله ایضا)

(آرا که جام صافی صهباش میدهند * میدان که در حرم حرام جاش میدهند آنرا که تقدیری آنکس را که ابدی ضرورت وزن ایچون حذف اولدی جام صافی)

۷۲۰

ایدم (قصه) حکایه (عمر) م (ت) ضمیر (دراز) اوزون (باد) اولسون (منهای اشارتی) (من عرف الله کل اسانه) خبری سرچیه عبارات و اشارات ایله حکیم و مافکار بند و کلامدن ای حافظ اگر سکا ملات و دولت استراق انوار احدیتکه نقصانیت واریه قصه مشقدن بیانی کوتاه ایدم لم وسکوت و مراقبه ملازمت ایدم لم که سنک عرک دراز اولسون و ذوق زوفا نیتک من داد اولسون

وله ایضا

آرا که جام صافی صهباش میدهند * میدان که در حرم حرام جاش میدهند

اول کیمیه که اکا صهباشک جامنی و پرور یلکه حرم قدس حویلینده اکا پرور (مفردات) (آرا که) اول کیمیه که (جام) قدح (صافی) م (صهبا) قرمزی شراب (ش) ضمیر (میدان) ییل (در) فی (حرم) حول (حرم) م (جای) پر (ش) ضمیر (میدهند) و پرور (منهای اشارتی) اول جام قلابی کسورات ماسوادن صافی و پاک اولان سنک صدقه موهبه الهی اوله رفی چکرری خون ایدم یچی شراب عشق الهی و پرور (فی مقصد صدق عند ملک مقدر) آیت کریمه سی سرچیه حرم قدس حویلینده اکا پرور و چناب حقه قرینت کاله ایله اتی مقبول درگاه و مجرم اسرار ایدر

صوفی مباح منکر رندان که سر عشق * روزازل مردم فلاش میدهند

ای صوفی رنداره منکر اوله زرا عشق سرینی روزازل خرابات کیمیه و پرور (مفردات) (صوفی) م (مباح) اوله (منکر) م (رندان) ملائم (سر عشق) م (روز) کوندز (ازل) م (با) لاملاسه (مردم) آدم (فلاش) پیکار و آزاده (میدهند) و پرور (منهای اشارتی) ای ظاهر پرست صوفی اعمال ظاهره که مغرور اولوب حالتی و اسرارنی عوام ناسدن سزایمچی رندان و ملائم منکر اولوب طاقن ایله زرا عشق سرینی روزازلده تعاقبت ماسوادن پیکار و آزاده اولان کیمیه و پرور و حرم قدسه انلری لایق کوردر

صافی یار باده کل رنگ مشکبوی * کار باب عقل زجت او باش میدهند

ای صافی مسک راحه اوکل رنگو شرابی کنور زرا ارباب عقل او باشه زجت و پرور (مفردات) (صافی) م (یار) کنور (باده) شراب (کل رنگ) م (مشکبوی) راجدلو (که) زرا (ارباب عقل) م (زجت) م (او باش) اوند طاقنه سیدر (میدهند) و پرور (منهای اشارتی) بی کاشف سز اولوب شراب عشق الهی بی بخش ایدم یچی پیکار و مکمل اول مسک نفس رجان ایله دماغ جانی معطر قلیچی و رنگ اوصاف محمدی به ایله موصوف قلیچی شراب عشق کنور و بزیکاره کرم و احسان ایله زرا ارباب عقل اولان صوفی اسرار عشقندن خبر دار اولوب اول آینه و آزاده اولان عشاق ملائمیه ره انکار ایدوب زجت و پرور

از

بوصفتی بادی کنور که ارباب عقل نوش اینسون نا که داره عقلدن خارج اولوب او باشه زجت و پریمیه

صهبا اضافتری لایه و پسانیه درشین ضمیر آنک مشارالیهی اولان کسه راجه در صهبا قرمزی شرابه درل حرمدن مراد حرم قدس در حرم حول جاش شین ضمیر کسه راجه در * محصول بیت * اول کیمیه که صافی قرمزی شراب قدح و پرور یعنی خالص قرمزی شراب جامنی صوفی سن ییل که قدس حرمک حولینی اکا مقام پرور یعنی ملائکه مقادیر اتصال ایدر (صوفی مباح منکر رندان که سر عشق * روزازل مردم فلاش میدهند) صوفی منادی مباح قل نهی مفرد مخاطب اوله دیگدر منکر رندان اضافتی اسم فاعل مفعولنه اضافتیه که حرف تعابیل سر عشق اضافتی لامیه در و مصراع ثانی به مرهون روزازل اضافتی فی * ملائمیه در مردم فلاش باحرف صله مردم فلاش اضافتی پسانیه در فلاش خراباتی دیگدر * محصول بیت * ای صوفی رنداره منکر اوله که عشق سرینی روزازلده مردم خراباتیه و پرور یعنی منظور حق اولان رند عاشق در بی درد مرایله دیگدر (صافی یار باده کل رنگ مشکبوی * کار باب عقل زجت او باش میدهند) صافی منادی باده کل رنگ مشکبوی اضافتری پسانیه در کار باب که حرف تعابیل ارباب عقل اضافتی لامیه در زجت او باش اضافتی مصدرکه مفعولنه اضافتیه در او باش بوشک جعبدر اخلاط ناس یعنی درونی او شاد ده درل اما بونده مراد رنداندر * محصول بیت * ای صافی مسک قوفولی کل رنگی باده کنور زرا عقل صاحبتری او باشه یعنی ارباب عشق زجت و پرور حاصلی عقل مجانبین عشقنه اضطراب و پرور ایدم باده و پرور که لایعقل اولم که زخم زبانی بزه تأثیر ایلید یا خود معنی بویله اوله ای صافی

(از لذت حیات نذار دمنی * امروز هر که وعده بفردهند لذت حیات اضافتی فائده لایق معاشنه و باحرف تکبیر هر که اصلنده هر کس که ایدی کس بونک کبی پرورده حذف و اتصال طریقه ترک اولور بفردهند باحرف صله و شین ضمیر کسندن نائب اولان که به راجه در * محصول بیت * دنیا حیاتی لذتدن تمنع طوعن یعنی تمنع اولر حاصلی حیاتدن بهر مایه اولر هر کیمیه که بونک اکا ایدم وعده سنی و پرور یعنی جانانه وصولی بونکدن ایدم به ناخبر ایدم (حافظ بونک جنت فردوس میکند * کردر حرم وصل تو ایش میدهند) بونک باحرف زائد جتنه اضافتی مصدرک مفعولنه اضافتیه و فردوسه اضافت پسانیه حرم وصل تو اضافتری پسانیه ولائمدر ماوا مقام ملائمیه درشین ضمیر حافظه راجه در * محصول بیت * حافظ جنت فردوسی ترک ایدر اگر سنک و صلاک حرمینده اکا پرور و پروریه یعنی سنک حرم حرمکی جتنه دیگدر (وله ایضا) (کارم ز دور چرخ بامان بمرسد * خون شد دم ز دور و بدرمان بمرسد) بامان باحرف صله بامان بونده صلاح ملائمیه در و بدرمان و باحرف حال * محصول بیت * بنم ایشم دور فلکدن صلاحه ایشم یعنی انتظام حال بولمزدرددن بونک قان اولدی حال بوکه درماهه ایشم یعنی بوقدر درد و زجت چکریم بونک در دینه چاره بوناق ایچون حال بوکه در دینه درمان بونق مصراع ثانی بده و او حالیه بی ترک ایدنلر حالدن بختیر ایدم (با آنکه خاک کوی شدم همچو مک هنوز * آب رخ همی رود و نان بمرسد) با آنکه باحرف مع خاک کوی اضافتی لامیه در همچو سنک هنوز مصراع ثانی به مره بونده اولمکی به ده قید اولاق نمکندر بهر حلال طریقه آب رخ یعنی آب روی عرض معاشنه در * محصول بیت * بونک

۷۲۱

از لذت حیات نذار دمنی * امروز هر که وعده بفردهند

حیات لذتدن بر فائده طوعن بونک هر کیمیه اکا فردا وعده سین و پرور (مفردات) (از) من (لذت) م (حیات) در بونک (ندارد) طوعن (تمنع) فائده (با) وحدتیه (امروز) بونک (هر که) هر کیمیه (وعده) م (فردا) بونک (ش) ضمیر (میدهند) و پرور (منهای اشارتی) (هک الم سو فون) خبری سرچیه هر کیمیه نقد عمر بی و سرمایه حیاتی بر قدم اقسام عشق و محبت الهیه به و عبادات و طاعات ربانیه به صرف ایلوب فریاده مغرور اوله اول کیمیه عمرندن بر فائده بولوبوب خسر الدنیا و الآخرة اولوب (وما له فی الآخرة من نصیب) زمره سندن اولور

حافظ بونک جنت فردوس میکند * کردر حرم وصل تو ایش میدهند

حافظ فردوس جنتی ترک ایلر سنک و صلاک حرمینده اکا مقام و پرور (مفردات) (حافظ) م (با) زائد (ترک جنت) م (فردوس) م (میکند) ایلر (کر) اگر (در) فی (حرم) حول (وصل) م (تو) سن (ماوی) مقام (ش) ضمیر (میدهند) و پرور (منهای اشارتی) (از هک جنة عاجله من دخلها لا یشاق ال جنة آجلة) قالوا وما هی یا رسول الله قال معرف الله (حدیث شریفی سرچیه حافظ دخی جنت فردوسی ترک ایلر اگر سنک و صلاک حرمینده اکا عشق و معرفه الله ایله بر مقام و بر حظ و نصیب و پرور

کارم ز دور چرخ بامان بمرسد * خون شد دم ز دور و بدرمان بمرسد

بنم ایشم چرخ دورندن آسانلغه ایشم کوکلم در ددن خون اولدی و در ماهه ایشم (مفردات) (کارم) بنم ایشم (ز) من (دور) م (چرخ) فاک (با) لاملاسه (بامان) آسان و صلاح (بمرسد) ایشم (خون) قان (شد) اولدی (دم) کوکلم (ز) من (درد) م (با) لاملاسه (درمان) م (بمرسد) ایشم (منهای اشارتی) بنم ایشم و حق تعالی به فریم به فاک اعظمی مدور اولان حق تعالی و مخلصان خلق عون و عناشن آسانلغه و صلاحه ایشم بونک زودن و بودرددن کوکلم خون اولدی و مرادک عدم حصولدن چکریم قان اولدی لکن به حضرت الهک عناشن درماهه دخی ایشم

با آنکه خاک کوی شدم همچو مک هنوز * آب رخ همی رود و نان بمرسد

آک ایله که کاب کبی آنک محله سنک خای اولدم هنوز بوزم صوبی دایم کسدر و نان ایشم (مفردات) (با آنکه) آنک ایله که (خاک) طبراق (کوی) محله (شدم) اولدم (همچو) مثر (سک) کاب (هنوز) شادی (آب) صو (رخ) بکاف (م) ضمیر (همی) دایم (رود) کسدر (نان) آنک (بمرسد) ایشم (منهای اشارتی) بوعشقی و محبت و معرفت و قرینت بونده (عقل ذلی ذل اليهود) سرچیه کاب کبی صد هزار محلق و تذلل ایدوب نظر ایله خای جوهر

ل

۱۸۱

بره که خاک کوی و فاولدم سک کبی الان عرضم کیدر و بکا آنک ایشم یعنی خاک کوی جانان اولدم سک کبی بوزم صوبی کیدر و بکا بر فائده مغرب اولر

(بی باره) نمیکند از هیچ استخوان * تا صد هزار رخ پنداندن نمیرسد (بی سکر باره) یا حرف وحدت و همزه حرف ت و سل می کتم قل

۷۲۲

ایدهی سالک آگاهانندند خاک ایل یکسان اولدم هنوز بود قدر ذل و حقارت بوزم
صوین دو کوب پا بمال و بی قدر اولش ایکن نه عجب که برتان و بر غذای جان ایشین

بی باره نمی کتم از هیچ استخوان * تا صد هزار زخم بدندان نمیرسد

هیچ استخواندن بر سکر باره سنی قو پار مزم تا که دیشمه بوز یک زخم ایشیه
(مفردات) (بی) سکر (باره) م (همزه) وحدتیه (نمی کتم) قو پار مزم (از)
من (هیچ) م (استخوان) کت (تا) حتی (صد هزار) بوز یک (زخم) زجت
والم (با) للملابسه (دندان) دیش (نمیرسد) ایشین (معنای اشارتی) و نه عجب که
مظاهر اسماء الله اولان اجزای عالمین بو کاب نفسم ایل هیچ بر باره عبرت و بر باره
غذای روحانیت قو پار مزم و الهی تا که باضات و مجاهدات وجود خلل زده مد
بوز یک زجت و مشقت ایشیه

سیرم زجن خود بدل دوستان ولی * بیچاره راجه چاره چو فرمان نمیرسد

دوستانک قلبی حقیقون جامدن طویمش لکن بیچاره به نه چاره چونکه فرمان
ایشین (مفردات) (سیرم) طویم و پیرازم (ز) من (جان) م (خود) کتدو
(با) قسمیه (دل) قلب (دوستان) م (ولی) لکن (بیچاره) م (را) ادات
مفعول (چه) نه (چاره) م (چو) چونکه (فرمان) امر (نمیرسد) ایشین
(معنای اشارتی) حاصلی بود قدر زجت و آرزو چکمش ایکن عون و عنایه الله ایل
افتتاح و انکشاف انوار جمال الله ظهور ایشیه جویم جام مرادی حاصل اولدیفندن
دوستانک مظهر نجلیات انوار الهی و عرش و کرسیدن اوسع واعظم اولان قاب
شریفی حقیقون جامدن پیرازم لکن بیچاره به نه چاره چونکه امر الهی و عون
ربانی ایشیه که بر مراد وجود پذیرد کلدن

یعقوب را د و دیده زحمت سفید کشت * و آوازه زمر بر بگمان نمیرسد

یعقوب علیه السلام حسرتدن ایکی کوزی سفید اولدی دخی مصردن کتنامه
بر آوازه ایشین (مفردات) (یعقوب) علیه السلام (را) ادات مفعول (دو) ایکی
(دیده) کوز (ز) من (حسرت) م (سفید) یاض (کشت) اداری (و) دخی (آوازه)
خبر (همزه) وحدتیه (ز) من (مصر) م (با) للملابسه (کتان) م (نمیرسد)
ایشین (معنای اشارتی) (و) یاض عینا من الحزن آیت جالبه سی سر بجه یعقوب
علیه السلام یوسف علیه السلام کمال شریفند ظاهر اولان انوار تجلیات
الهیة فی مشاهده آرزو سنبه و آنک حسرت و افتراقیه بیت الاحزانده نیجه مدت
کریه و بکا ادوب دودیده شاهان لری سفید و مکشوق اولش ایکن امر الهی
و عون ربانی اولدیفنده مصردن کتنامه بر خبر ایشیه و بشیر کلدی بوز یک کی
جان من بز عالم ارواحده مشاهده ایلدیکی انوار جمال الهی حسرت و افتراق
و آرزو سنبه نیجه کریه و افسان الملکده در اما اکا دخی به عون باری ایشیه که
وصلت و مشاهده ممکن دکلن

از

فی مستقبل قویارم دیکدر کتدندن

مشتق که قویار قویار و قویار و قویار
مشتق کدر * محصول بیت * خواجه
بوی پتی روز کاردن شکایت طریقه
پیور که هیچ بر کتدن بر سکر باره سنی
قو پارم تادیشلر که بوز یک زخم و زجت
ایشیه یعنی دینان بر جزئی فائده
کوزم بوز یک بلا و مشقت کوز نیجه
(سیرم) زجن خود بدل دوستان ولی *
بیچاره راجه چاره چو فرمان نمیرسد
سیرم بجهول ایل طویق متاسفند بدل
دوستان با حرف تخصیص و یافسم دل
دوستان اضافتی لامه ولی ادات استدر کلدن

بیچاره رازا ادات صله چو حرف تعلیل
فرماندن مضاف ایل محذوفدر تقدیری
فرمان خدا در کتاندن مراد موثر
* محصول بیت * کندی جامدن طویم
دوستانک دل ایچون و بادلی حقیقون یعنی
جامدن اوصاندم و پیراز اولدم دوستان
چانیچون اما بن بیچاره به نه چاره چونکه
فرمان خدا ایشین یعنی جامدن اوصانقی
فائده و بر من موت ایشیه حاصلی
ملک الموت قبض روح ایشیه جامدن
پیرازلی فائده ایلز (یعقوب) را د و دیده
زحمت سفید کشت * و آوازه زمر
بگمان نمیرسد (یعقوب) را د ادات
تخصیص یقه بوز یک دیکدر و آوازه
و او حرف حال آوازه صبت یعنی چا و
متاسفند درو با حرف تکبر * محصول بیت *
یعقوب پیغمبر ایکی کوزی بو سفید
حسرتدن انقار دی حال بو که مصردن
کتنامه بوسه مصرده اولدیفنی آوازه سی
ایشین یعنی بن که یعقوب مقام شده یم
و جانان یوسف مرتبه سنده بنم فراق
و هجرانده ایکی کوزم کریه و بکادن اغار دی
حال بو که بکا جانان و احوال و اطوارندن
بر خبر کلدن دیکدر

(از آرزو کشته کرانبار غم دلم * آوخ که آرزو بن ارزان نمیرسد) آرزو آرزو و القصد و ده ایل هوا و هووس و مراد متاسفند مستملد
و تاضیر خطاب کرانبار وصف ترکیدر آخر بوز یک متاسفند غم اضافتی لامه در دل کشته نک اسمی و کرانبار خبری
آوخ الف بمد و ده اسماء اضافتدیر تاضیر متاسفند بوز یک کپی زده حیف دیکدر که حرف یشان ارزان اوجوز دیکدر بونده
آسان متاسفند در * محصول بیت * خواجه بخانا نشه خطاب ادوب پیور سنی آرزو الملکدن کواکم غم آخر بوز یک کلدن
یعنی غدن آخر بوز یک حیف که بکا آرزو قولای ایشین یعنی مراد م زجت و مشقت سزال و بر من حاصلی غدن
خورنق آسان دکل (تاضیر) هزار خار نمی روید از زمین * از کلینی کلی بکستان نمیرسد (تا بونده مادام متاسفند در
نمی روید فعل فی مضارع بزرگابن کل

۷۲۳

از آرزو کشته کرانبار غم دلم * آوخ که آرزو بن ارزان نمیرسد

سنگ آرزو کدن کواکم غمی بوی آخر اولشدر ای واهکه آرزو بکا ارزان ایشین
(مفردات) (از) من (آرزو) م (ت) ضمیر (کشته) اولش (کران) آخر (بار)
بوز یک (غم) م (دلم) کواکم (آوخ) ادات تحسیر ای واهکه (آرزو) م (بن) بکا
(ارزان) اوجوز و آسان (نمیرسد) ایشین (معنای اشارتی) ای محبوب حقیقی
بمحمد الله سنگ آرزو و اشتیاقدن کواکم غمی بوی زباده آخر اولشدر و بی ماوی
غدن خلاص ایشیدر ای واه نیجه ایدیم که اول دام لغو مانده شدی اولان آرزو
و درد و غم بکا ارزان و آسان طریق ایل ایشین بومایه سعادت اولان آرزو و غم
جان و رملکه حاصل اولشدر

تا صد هزار خار نمی روید از زمین * از کلینی کلی بکستان نمیرسد

مادام که پردن بوز یک خار بقیه بر کل فدانندن کستانه بر کل ایشین (مفردات)
(تا) مادام (صد هزار) بوز یک (خار) دیکن (نمی روید) لغد بجه (از)
من (زمین) بر (از) من (کلین) کل فدائی (با) وحدتیه (کل) م (با) وحدتیه
(با) للملابسه (کستان) م (نمیرسد) ایشین (معنای اشارتی) کوزم میسین بو عالم
مصر رنده مادام که پردن اول کل فداننده بوز یک خار بجه کستانه بر کل
بشوب ظهوره کلر آنک کی جمال الهی مشاهده سی آرزو سنبه در دوش عشق الهی
مظهری اولان ذات عالی لری دخی انفسی و آفاقی نیجه در او بلالرحمل ایشیه
ریاضات و مجاهدات و جانب خلفدن اولان اذال و زحمتلر کی بوز یک خار ایل
دافغنه فیه و جانندن بکوب محو و فنا اولدیفنده بوز یک کل جمال پر ده غیبدن
ظهور ایشیه مشاهده اولشدر

از دست برد چور زمان اهل فضل را * این غصه بس که دست سوی جان نمیرسد

زمانک چوری اهل فضل الدن ایلدی بو غصه بیز که جان چایده ال ایشین
(مفردات) (از) من (دست) ال (رد) یلدی (چور زمان) م (اهل فضل) م
(را) ادات مفعول (این) بو (غصه) م (بس که) بیز که (دست) ال (سوی)
جانب (جان) م (نمیرسد) ایشین (معنای اشارتی) (ما او ذی نبی مثل
ما او ذیت) حدیث شریفی سر بجه عادت مستره در که بوقدر انیا و اولیای و اهل
فضل اولان علماء بالهی زمانک خلق صد هزار چور و اذاله مضطرب قلوب
اندر دخی جفای خلقه تحمل ایل معدن پاکترنده اولان جوهر کرامت ظهور
کلوب سنده الله قدر و عزت لری تر اید ایشیدر اهدار بو غصه بیز که جان
چایده الاری ایشین

از حشمت اهل جهل بکیوان رسیده اند * حافظ زلم و فضل بکوان نمیرسد

عظمت و شوکتدن جاها کوانه ایشیدر حافظ علم و فضلدن کوانه ایشین
(مفردات) (از) من (حشمت) عظمت و شوکت (اهل جهل) م (با) للملابسه

دیزل * محصول بیت * حشمت و عظمتدن اهل جهل فلک سایه ایشین اما اهل فضلك چور دوردن فلکه آهی ایشیدر
و کندی اسفل ساقینده در (بیت) فلک بچرم نادان دهد زمام مراد * تو اهل فضل و دانش همین کتاهت بس * حاصلی دائما
اهل فضل محروم و اهل جهل و نقص من زوقدر (حافظ صبور باش که در راه حاشی * هر کس که جان نداد بجانان
نمیرسد) حافظ منادی که حرف تعلیل در راه حاشی مضراع ثانی به میروند * محصول بیت * ای حافظ زیاده صابر
اول که حاشی طریقه هر کس که جان و بر منی جانانه ایشیدر حاصلی جانندن بکجه جاناتان اله کرمز (وله ابضا)

(زهی نجسته زمانی که یار باز آید) بکام غمزدگان غمگسار باز آید (زهی نجیب و نجیبین مقامده مستحضر نجسته قوتی یعنی مبارک معنای سینه در زمانی با حرف تکبیر که حرف رابط صفت و یابان غمزدگان غمزدگان جمیدر غم اورمشار مناسبه یعنی مفهوم و غمناک غمگسار آکلیجه و غم آچیکی مناسبه * محصول بیت * عجب مبارک زماند که یار کبرو کله یعنی یار کلدیکی زمان عجب مبارک زماند مصرع

(کیوان) فلک سابعده اولان کوکب اسیدر (رسیده اند) ابرششدر (حافظ) م (ز) من (علم و فضل) م (با) للملا بس (کیوان) اسم زحل (نجمد) ابرشش (منای اشارتی) بوعالم صورت امر معکوس اولوب عزتی حقیقده مذلت و منذل عزت اولدنی چون نظری قاصر اولان عوام کالهام زعده عظمت و شوکت اوج فلک جاهله جاهل قدم باصوب بلکه فلک سابعده اولان زحل بلد زینه ابرششدر لکن حافظ بوقدر علم و فضل ایله کیوان دیدکاری بنده نک مریدنه ایشه مدی و مرتبه هبو دینی کتوره مدی زیر ارباب کالک زیر فلکده پری بوقدر

وله ایضا

زهی نجسته زمانی که یار باز آید * بکام غمزدگان غمگسار باز آید * عجب مبارک بر زمانکه یار کبرو کله غمگسار مراد ایله غمگسار کبرو کله (مفردات) (زهی) عجب (نجسته) مبارک (زمان) م (یا) وحدتیه (یار) م (باز) کبرو (آید) کله (با) للملا بس (کام) مراد (غمزدگان) غم اورمچیلر (غمگسار) غم کیده و بجی (باز) کبرو (آید) کله (منای اشارتی) عالم ارواحده مشاهد اولنان انوار جمال الله بعد الحجابات انشیره یا خود بعد انقباض القلبیه عجب مبارک زماند که بنده کرم حق ایله اول مشاهد اول انبساط کبرو ظهوره کله غمگین کوکالک مراد نک حصول ایچون و غلبه ازاله ایچون اول انوار تجلیات ذات الهیه کبرو ظهوره کله

به پیش شاه خیالش کشیدم ابلق چشم * بدان امید که آن شهسوار باز آید * چشم ابلق آن خیالی شاهنک او که چکدم اول امید ایله که اول شهسوار کبرو کله (مفردات) (با) للملا بس (پیش) اوک (شاه) م (خیال) م (ش) ضمیر (کشیدم) چکدم (ابلق) اسب مجید (چشم) کوز (بدان) اول (امید) م (آن) اول (شهسوار) آتای (باز آید) کبرو کله (منای اشارتی) احسان و کرم امید ایله شاه او که جلالی آن چکر کی قبا و قلابا فکر و خیالی تعلقات ماسوادر نچرید ایله نظری جانب حقه توجه قصر ایدوب انتظارده اولدم اول امید ایله که شهسوار حقیقت و مغلب القلوب و الابصار اولان حضرت الله انوار تجلیات ذاتی کبرو ظهوره کتوروب انبساط قلب ایله بونده لری مشاهده و استراق ایله مظهر احسان اوله

در انتظار رخد نکش همی پرددل صید * خیال آنکه بعزم شکار باز آید * آنک خدنی انتظارده اکامید اولش کوکل بشور اول خیال که شکار قصدینه محبوب کبرو کله (مفردات) (در) فی (انتظار) کوزنک (خندک) فوش اوقی (ش) ضمیر (همی) دایم (پرد) بشور (دل) کوکل (صید) آو (خیال) م (آن) اول (با) للملا بس (عزم) قصد (شکار) آو (باز آید) کبرو کله (منای اشارتی) حق تعالی ک نظر عنایتک تأثیر و ظهوری انتظارده فیض و نیلی مخدیه

صید

اصنافی قیلند تندر شکار آو مناسبه در * محصول بیت * جانانک نیر خدنی انتظارده دل صید و یا صیدک دلی بکر اول خیال ایله که شکار قصدینه کبرو کله یعنی دل صید طایر اول خیال ایله که جانان بنه آو جوقوب کشیدی شکار ایلله دیو بونده می پرد سکر و طایر مناسبه در بواشترای بیله او چار دیشدر

(مقیم بر سر راهش نیست ام چون کرد * بدان هوس که بدین رهگذار باز آید) چون ادات تشبیه کرد توز بران هوس با حرف مصاحبت که حرف بیان بازگاه اوور که غرض تا کید افاده ایدر هر یرده کبر و مناسبه کلت لازم دکل * محصول بیت

جانانک بولی اوچسده مقیم او تور مشم * توز کی اول هوسله که بوره گذاره کله * یعنی بولی اوچسده او غرق امید ایلله بونده مقیم او تور مشم توز کی اول هوسله

(اگر نه در خم چوکان آوردم سرمن * ز سرچه کویم و سر خود کار باز آید) در حرف صله خم چوکان چو کانت بوکلی واکمی * محصول بیت * اگر جانانک چوکانی خند وارمن سه بنم باشم یعنی باشی کری کی چوکانه او بنمزمه باشند نه سو بدیم و باش بوند غیری دخی نه کاور یعنی نه یار ارونه ایشه کاور حاصلی باشم کوی چوکان اولمندن غیری نه ایچوندر (دلی که با سر زلفین او فراری داد * کان

اگر بنم باشم آن چوکانی بوکله کتیه سزمن نه دم و سر خود کبرونه ایشه بارار (مفردات) (اگر) م (نه) نفی (در) فی (خم) یوکام (چوکان) م (او) ضمیر (رود) کیده (سرمن) بنم باشم (ز) من (سر) باش (چنه) نه (کویم) دیم (سر) اش (خود) کندو (چه کار) نه ایش (باز آید) کبرو کله (منای اشارتی) اگر بنم باشم وجود خلل زدم اول حق تعالی ک دائرة شریعتده و راه عشق و محبت فدا اولیه و فیه کتیه اول باشی نه ایدیم و اول ماخلق اینه صرف اولمیان باش کندوسی نه ایشه یار هزار باشم و بلکه صد هزار جلم دخی اوورسه حضرت اللهک عشق بونده فدا و سون

دلی که با سر زلفین او فراری داد * کان مبر که دران دل قرار باز آید * بر کوکل که الیک ابکی زلفی ارجسه بر فرار و بردی ظن ایله که اول کوکله قرار کبرو کله (مفردات) (دل) کوکل (با) وحدتیه (با) للملا بس (سر) اوج (زلفین) ابکی زلف (او) ضمیر (فرار) م (با) وحدتیه (داد) و بردی (کان) ظن (میر) ایلته (در) فی (آر) اول (دل) کوکل (قرار) م (باز آید) کبرو کله (منای اشارتی) بر کوکل که راه عشقه لطف و قهرله و قبض و بسطه اولان نیلی صفات متضاده الهیه بونده بر فرار و بر شیات و پردی یعنی (کل ماجاه من المحبوب محبوب) دیوب درونی خندار اولرق بو نیلی ذوق جاناندر دیو توجه خسدان و ذوق روحانیدن بر آن جسا اولیه ظن ایله که اول کوکله غیرک خیالی کبرو کله و قرار اید ایتر

سرشک من زنده موج در کنار چو بحر * اگر میان ویم در کار باز آید * بنم کوزم باشی کنساره بحر کی موج اور من اگر انک میسائی کبرو بنم کنساره کله (مفردات) (سرشک) کوز باشی (من) بن (زند) اورمن (موج) طالعده (در) فی

کلورسه حاصلی میان جانی در اغوش ایلک میسر اوورسه کرب و بکادن خلاص اولورم فضل مضارعی مثبت یازوب مناسبه بنم کوزم باشی موج اورر کنسار اوورده ذکر کی دین مناسبه اخلاصی یوق ایش

۱۸۲

دل

(چه جورها که کشیدند بلبلان از دی بیوی آنکه در کتوبهار باز آید) بی دالک قحی و بانک سکوتیه قبشک اولی آنک استیدر بوی بوند امیدمقا سینه در دگرینه دیمکدر * محصول بیت * نه جفال که بلبلان چو کد بلردی صوغندن اول امیدله که بنه نو بهار کاور دیو یعنی عشاق نیجه زجت و مشقت چکد بلر هجرانن اول امیدله که هجرانک پالانده وصال جانان میسر اوله (زنقش بند قضا هست امید آن حافظ * که همچو سر ویدم تنم نیکار باز آید) نقش بند و صفت ترکیب در نقش بغلی یعنی نقاش قضایه اضافتی سینه در قضایه استاد محرزیدر حقیقتده مراد صانعدر امید آن اضافتی لامیه در حافظ شادی که حرف بیان نکاردن مراد جاناندر * محصول بیت *

ای حافظ قضا نقاشندن اول امیدم * اردر که سر و کپی بالا بلند نیکار الله کبر یعنی خدادن اول امیدم * وارد ر که بکا کلی اکاچیه سی بر جان میسر ایله (وله ایضا) (بر سر بازار جانبازان منادی می زند) بشویدای ساکنان کوی جانان بشوید * بوظم دو این خوابده کمال اعتداله مستند در و واقع اولد یعنی برده قطعه شکند و واقعه پس بونی طرز غزله ادخال قصیده مصراع اولک قافیه سنی فعل امر مفر مخاطب ایدر یعنی زید و میکید ابایلر قافیه ده و مناده خطا ابیلر جانبازان الف و نوله جمع اولدی ذوی القوله صفت اولد یعنی چون تقدیری عاشقان جانبازانر جانبازان صفت ترکیبدر باز بدند جان اویشایی یعنی جزن فدا ایدیمی مقنا منده اضافتی لامیدر در منادی میگوید و دالک قحیه مصدر میسر در ندا * مناده می زند فعل مضارع جمع غائب ندا اوردر یعنی ندا ایدر بشوید فصل امر جمع مخاطب ایشیدک دیمکدر * محصول بیت * جانبازان بازار می اوچند * منادی اوردر یعنی ندا ایدر ایشیدک ای جانان

معه سناک ساکنلری ایشیدک منادادن مقصود اولان بوند نصکره کلن ایماک مضمر اولدر (دخترز چنر روزی شد که ازما کم شدست * رفت تا کبرد سر خود هان و هان حاضر شوید) دخترز اضافتی بیاتیه مرادشرا بدروزی باحرف وحدت که حرف بیان کم شدست اصلی شده است ایدی ضرورت وزن ایچون حذف و ایصال واقع اولدی نه که سنا بقیان اولدی تابونده تعلیل ایچوندر حتی مناسه کبرد سر خود کنیدی باشن طوره یعنی باشی قیدک کوره هان اسماء افعالندن تنبیه مقانده مستعیدر

نه چوق جورها که کشیدند بلبلان از دی بیوی آنکه در کتوبهار باز آید * (کنار) (چو بحر) (دکری) (اگر) * (میان وی) (تک بلی) (م) (نم) (در) (فی) (کنار) (چو بحر) (باز آید) (کبرکاه) (منهای اشارتی) (یوحاک دوامیه وصال الی الله واستغفری بانوار الله آرزویه اول قدر بکا و کر به ایلد مکث بکادن بنم کوزم باشی کنتریمه بلان اید ب دریاکی موج اورم شد شول وقتکه اول محبوب حقیقی به وصال و فریت کامله میسر اوله اول وقت کثرت بکادن خلاص اولوب حکرم جزاوتی و قلم اضطرابی منقطع اولور

نه چوق جورها که کشیدند بلبلان از دی بیوی آنکه در کتوبهار باز آید * (مفردات) (چه جورها) نه چوق جورل (کشیدند) (چکدیار) (بلبلان) (م) (از) (من) (دی) (قش) (یا) (لاملاسه) (بوی) (مید) (آنکه) (اولکه) (دگر) (دخی) (نوبهار) (م) (باز آید) (کبرکاه) (منهای اشارتی) (بلبل) (کپی) (آ) (و غر باداله سحر خیز اولان عاشق صادق بوراه عشته قش کپی بارد طبیعت اولان عوام ناسدن نیجه حساس بسم اذال و جور و جفال چکدیار که حساب کلز اول امیداله که ایچوندرن قلبه حیات و بریجی و روحه ترقی و نشو و نما و بریجی نوبهار طبیعت بر سر شد کامل کبر و الله کاه و کندوی واصل الی الله ایله

نه زنقش بند قضا هست امیدای حافظ * که همچو سر ویدم تنم نیکار باز آید * (ز) (من) (نقش بند قضا) (بند قضا نقاشی) (هست امید) (امید) (وارد) (ای حافظ) (م) (همچو سر ویدم) (سر و کپی) (بدستم) (بنم الله) (نیکار) (محبوب) (باز آید) (کبرکاه) (منهای اشارتی) (نقش ازل اولان حق سالدن امیدم) (وارد) (ای حافظ) (که سر و کپی ازل محبوب الیه کاه و وصال الی الله اطف و اکر حق ایله میسر اوله

بر سر بازار جانبازان منادی میکند * بشویدای ساکنان کوی جانان بشوید * جان اویشایی عاشق طر بازار می طرفه ندا ایلکز ایشیدک ای جانان محله سناک ساکنلری ایشیدک (مفردات) (ر) (علی) (س) (طرف) (واوچ) (بازار) (م) (جانبازان) (جان اویشایی) (منادی) (ندا) (میکند) (ایشیدک) (بشود) (ایشیدک) (ای ساکنان) (م) (کوی) (محله) (جانان) (م) (بشود) (ایشیدک) (منهای اشارتی) (حق تعالینک عشق و رضایی بونده جاننی فدا ابیلن عاشق طر بازار می طرفه ندا و اعلام ایلکز و دیگر که ای درگاه حق ملازم اولان عاشق طر ایشیدک و بصیرت اوزره اولک

دخترز چنر روزی شد که ازما کم شدست * رفت تا کبرد سر خود جلکی حاضر شوید * بر قاج کون اولدیکه دخترز بزدن یوز چوریدی کنیدی تاکیدی باشی طونه جله کر حاضر اولکز (مفردات) (دخترز) (اوزم) (جووخی) (قری) (یعنی) (شراب) (چندر روزی) (بر قاج کون) (شد که) (اولدیکه) (ازما) (بزدن) (ره) (بوز) (بناف) (چوریدی) (رفت) (کنیدی)

(جامه دارد زلفش و نیم تاجی از حجاب * عقل و دانش میرد تا این ازوی نفوذید) جامه یا حرف و خدیت تاجی باحرف تنکیر حجاب حاک فحیه صوقیر چغیر

تاجی تاجیه ایمن همزه تک کسرله امین دیمکدر نفوذید قول فی جمع مخاطب غشودندن او یومیا سز یعنی قافل اولید سز غشودن و غشودن مصدر لر در امر غنی معنانه * محصول بیت * دخترزک لعلدن برقشانی و حجاب بدن یارم تاجی وار عقل و دانش ابیلور آگاه اولک آدن امین او یومک یعنی امین اولک عقل و دانش کزی آاب ابیلورسون (هر که آن تلخم دهد حوا بهها جانش دهم * وریود پوشید و پنهان بدوزخ دروید) بدوزخ پوشیده و پنهان معنانه مستعیدر یعنی دخترز جهنمده کز انورسه دروید داخل اولک یعنی دوزخک ایچنه کبرک * محصول بیت * هر کیسه که بکا اول آجی ویر سه بن اکا جان شبر یعنی حلوانی و بررم تنکیم عادتدر کم اولش نسه بی بولانه حلوانی و برر و اگر دخترز طاموده کز انوب خالدیسه طامو به داخل اولک آتی پسدا ایلک ایچون (دخترز شکر و تلخ و نیز و کلر نکست و مست * کر پیایدش بسوی خانه حافظ برید) دخترز باحرف وحدت شکر و صفت ترکیبی کیسه دولانیجی معنانه تلخ آجی کلرک قرمز می مست قتال پیایدش آتی بولور سکر باییدن مشتق که بولق معنانه در برید فصل امر جمع مخاطب ابیلورک دیمکدر * محصول بیت * دخترز دیدیکم بر کیسه کز بیجی و آجی و کسکین و کار نکلی و قل قزدرانی اگر بولور سکر حافظک اوی جاتنه ابیلورک یعنی آتی حافظک نکاحنه داخل ابیلن که اکا زیاده طالب و راغبدر مصراع اولده مذکور اولان اوصاف هیجاده شاملدنر پس معلوم اوله که مذکور اسلوب قطعه

(تا) (حتی) (کبرد) (طونه) (سر خود) (کنیدی) (جلکی) (جمله کر) (حاضر) (م) (شوید) اولکز (منهای اشارتی) لذت شراب عشق الهی و وحایت حالات عشق نامشاهی انقباض بشریه سبيله اطوار سلو کده کر چدردن صورنا کنیدی پردخی کبرو بز کلز ظن ایچونر اقباض ایله معنی کره او حالانک کنیدی نچملات قوت روحانیت زیاده اولوب سالک تیر و فتنه قطع مراتب ایچویندر همان کسلانلق ایدوب قطع امید ایچونر و جله کر دوام وجهیه حاضر قلب اولکز ز راه عشته کلان قبض عین لطفدر

جامه دارد زلفش و نیم تاجی از حجاب * عقل و دانش میرد تا این ازوی نفوذید * امدادن رجامه و حجابدن برارم تاج طر عاقل و علم کیدر زنده اندن امین او یومیه سز (مفردات) (جامه) (لباس) (همزه) (رحمیه) (دارد) (طونار) (ز) (ن) (لعل) (قرمز) (نیم) (یارم) (تاج) (م) (با) (وحدیه) (از) (من) (حجاب) (فسارجی) (عقل) (م) (دانش) (م) (میرود) کیدر (تا) (حتی) (ایمن) (م) (ازوی) (اندن) (نفوذید) (او یومیه سز) (منهای اشارتی) (شراب قرمز) (بلغه) (واوچ) (تاج) (کپی) (فارجی) (پیدا) (اوله) (ز) (بند) (بولدینی) (کپی) (عاشق دخی) (حالات) (اسرار عشق) (کندون) (طهور) (غیرله) (ز) (بند) (و شهرت) (بولوب) (خلق) (کندوسته) (رغبت) (والتفات) (نیمتی) (سبيله) (آئنده) (و عقبات) (هلاکده) (واقع) (اولق) (خوفی) (اولد) (ایچونر) (ای) (مشرع) (عشق) (بو خطر ناک) (بولده) (غلبه) (عشقه) (عقل) (و علم) (قیدلی) (محل) (اولوب) (هلاک) (اولق) (خوفیده) (وارد) (اندن) (امین) (اولوب) (غفات) (او یومیه سز) (و انباه و بصیرت) (اوزره) (اوله سز) (حصنا) (الله) (من الضلالة) (بعد الهدایة

هر که آن تلخم دهد حوا بهها جانش دهم * وریود پوشید و پنهان بدوزخ دروید * هر کیم که اول آجی بی بکا ویر جانی اکا حلوا بهها و بررم اگر دوزخده مستور و پنهان اولومه دخی کیدک آدن بکا کنورک (مفردات) (هر که) (م) (آن) (اول تلخ) (آجی) (دهد) (ویر) (حلوا بهها) (حلوانی) (جان) (م) (ش) (ضمیر) (دهم) (ویرم) (ور) (داکر) (بود) (اوله) (پوشیده) (مستور) (پنهان) (م) (با) (ظرفیه) (دوزخ) (جهنم) (روید) (کیدیکز) (منهای اشارتی) (هر کیم که تعلق ماسوا علترندن قلبی صحیح و بانک ایدیمی و غفلت مرضی ازاله ایدوب آگاه ایدیمی اول شراب عشق الهی اولان داروی تلخی بن بیچاره کر مندن احسان ایله و ویر اول کیسه به جانی و حلوا بهها و بررم اگر اول شراب تلخ دوزخده مستور و پنهان اولورسه دخی کیدک آدن بکا کنورک هر نه قدر رخنی و جفایی اولورسه چکریم و نجهل ایدرم ز را جمع دردیگ درمائی عشقدر

دخترز کز بیجی و کسکین و آجی و قرمز می و مستدر اگرانی بولورسه کز حافظک خانه سی طرفنه ایلکز (مفردات) (دختر) (قر) (با) (وحدیه) (شب کرد) (کیسه) (کز بیجی) (تیر) (کسکین) (تلخ) (آجی) (کلرک) (قرمز) (است) (در) (مست) (م) (کر) (اگر) (بیاید) (بولورسه) (کر) (ش) (ضمیر) (با) (لاملاسه) (سوی) (طرف) (حافظ) (م)

اسلوب غزل اسلوبی دکلز ایدمی بوی غزل اسلوبی قویانر زیاده اسلوب سراق ابیلوردر

(وله ايضا) (بفشفه دوش بکل کفت و خوش نشانی داد * کتاب من بجهان طره فلانی داد) بکل یا حرف صله و او حرف عطف نشانی یا حرف وحدت و یا تنصیر که حرف رابط مقول قول تاب بودند بوکلم و بوکم و بومر معنایند اسد در منه اضافتی مصدرک معنایند اضافتی معنایند و معنی جهنم شدن داد لفظنه مقید در فلان الفاظ کنایه دندر و یا تنصیر و طره نك فلان اضافتی لامیه در

۷۲۸

(برید) (ایلتکن) (معنای اشارتی) اول د خنر زاله نصیر اولن شراب عشق الهی آج و صومر و قو بقوسز کچه زده تضرع و یا زاله حاصلدر (نار فی القلوب تحرق ماسوی المحبوب) فحشا و منکر کردن نهید صوفی خشک صوم و صلاتندن کسکیندر و نفسی هواسندن منع ایدوب جفا و المری و انواع بلاری چکدر دیکچون آجدر ستمند بالله (اولث بدل الله سبائهم حسنات) آیه جلیله ستم مظهر ایدوبکچون کلر نکدر و صاحبی انوار ذات الهیه به مستغرق قلدر بچون مستدرای پیران طریقت حضرت الله عشقه بولک کبی مایه سعادت دار بن اولان شراب عشق کرم و همت ایلد حانظک خانه قلبه کتورک وائی سعادت دار بند توروک

وله ايضا

(بفشفه دوش بکل کفت و خوش نشانی داد * کتاب من بجهان طره فلانی داد) بشفه دون کچه کاه دیدی و طریف بر نشان و بریدی که جهانده بولکلی بکا فلانک طره سی و بریدی (مفردات) (بفشفه) م (دوش) دون کچه (یا) للملابسه (کل) م (کفت) دیدی (خوش نشان) م (یا) وحدتی (داد) و بریدی (تاب) بولکم (من) بن (یا) ظریفه (جهان) م (طره) اولک صاحب (فلان) م (یا) نسبه (داد) و بریدی (معنای اشارتی) ماسوی الهیدن فخر دایله نفس رحمانه و روایح سبکه تجلیات سبانه و اصل اولان بر سالک صادق دون کچه کل کبی محبوبیت مقامنده اولان عارف بالله دیدی و اسرار غریبه دن خوش بر نشان و بریدی که جهانده بوجیب مراقبه اسرار الهیدری و انوار تجلیات نامشایدی مشاهده ایتمکی بکا ذات بیچونی غیب القیود مسنور اولان بر محبوب حقیقتک تجلی اسماء و صفایه لری و بریدی

(دلم خزینه اسرار بود و دست قضا و درش پست و کایدش بدستانی داد) کوکلم اسرار خزینه سی ایدی و قضا الی انک قیوسنی باغلدی و نك مفتاحنی برداستانک الیه و بریدی (مفردات) (دلم) کوکلم (خزینه) م (اسرار) م (بود) ایدی (دست) ال (قضا) م (در) قیو (ش) صبر (یا) زائد (بست) باغلدی (کلید) مفتاح (ش) صعبه (یا) للملابسه (دستان) کوکلم الیه (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) بخواه قلم اسرار الله خزینه سی ایدی لکن دست قضا اول خزینه نك قیوسنی باغلوب مفتاحنی بر مفتاحی کبی جذاب القلوب اولان مرشد کامل الله و بریدی یعنی خلیفه الله اولان پیر کامل کتم اسرار الله امر ایلدی و لستم اوزره مهر اوردی

(شکسته وار بندر کاهت آدمم که طیب * بومیانی لطف توام نشانی داد) شکسته کبی سنک در کاهکه کادم زیرا طیب سنک لطفک مومیا لفته اشارت ایلدی و بریدی (مفردات) (شکسته) قیواس (وار) کبی (یا) للملابسه (در کاه) حضور (نا) صبر (آدمم) کاسم (که) زیرا (طیب) م (یا) للملابسه (مو) قل (میان)

بل

یا حرف تنصیر * محصول بیت * سنک در کاهکه شکسته کبی کادم زیرا طیب بکلک لطفک مومیا لفته اشارت ایلدی یعنی طیب دیدیکه جانانک اطفی هیران کمرینه مومیا در جاصلی جانانک مومیا و صبا ل فراق صفتیه دوا در

محصول بیت * بفشفه دون کچه کاه سویلیدی و بر خوش نشانه و بر دیکه جهانده بکا فلان کیمسه نك طره سی تاب و بریدی معنی عالمه بینی بو کوکب بوران فلان جانانک طره سیدر زیرا بفشفه نابدار در معنی بو کاش و بورلشدر (دلم خزانه اسرار بود و دست قضا * درش پست و کایدش بدستانی داد) خزانه خانک کمرینه خزینه معنایند در اسرار اضافتی لامیه در و او حرف حال دست قضا اضافتی بیانیسه و مصرع ثانی به مرهوندر و مبتدا و مصرع ثانی خبری درش صبر خزانه به راجعدر و او حرف عطف کاید کاف هر بیک فحیه مفتاحدر و شین صبر جازدر که در راجع اوله و جازدر که خزانه به بدستانی یا حرف صله بدستانی و صفت ترکیدر کوکلم الیه معنایند و یا حرف وحدت * محصول بیت * بنم کوکلم خزینه اسرار عشق جانان ایدی حال بود که قضا الی قیوسنی باغلدی و مفتاحنی بر محبوب داستانک الیه و بریدی یعنی کوکلم خزینه سنده اسرار مهر جانانی محزون ایدوب و قیو سنی مقبول ایدوب مفتاحنی دست جانانه طایفدری حاصلی محبت جانانی قلمده شویله صفایه که اتی جاناندر ظری به اعلام و اشعار ایلدی (شکسته وار بندر کاهت آدمم که طیب * بومیانی لطف توام نشانی داد) و ادات تشبیه در که حرف تملیل طیب مصرع ثانی به مرهوندر و مومیا یا حرف صله مومیا مشهور دوا در که اورلش و یا بر عضوی صفت کیمه ایچر در الله امریه شفا بو اور برقاج قسمدر اما احسنی بشریدر که نانی مومیا ایدر لری اول کلاه به لازم اولان یادر و یای ثانی حرف مصدر در لطفه اضافتی بیانیسه در نشانی

(گذشت بر من مسکین و بار قیاس کفت * درین عاشق مقول من چه جانی داد) بار قیاس کفت مصرع ثانی به مرهوندر و مصرع ثانی مقول قولدر چه جانی داد

۷۲۹

بل (لطف) م (نو) سن (م) بکا (نشان) م (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) (انا عند المنکمره قلوبهم) حدیث شریفی نمونجه یارب شکسته لکله و محزون قلب ایلد نام سنک در کاهکه کلوب حضوره نمونجه قرار ایدم و ماسودن مقطع اولوب انوار جمال با کالکه مستغرق اولاق امید به ثابت قدم اولدم زیرا اول طیب الهی اولان مرشد کامل سنک راه عشق و معرفت (ادق من الشعر واحد من السیف) بر راه اطفی و ذره مقداری تعاقب ماسوا فی قبول ایتر بر مطلوب شریفدر دیو بکا بر نشان و بر خبر و بریدی

(گذشت بر من مسکین و بار قیاس کفت * درین عاشق مقول من چه جانی داد) بن مسکین اوزره اوغرا دی و رفیقار دیدی حیف بنم مقول عاشقم نه عجب بر جان و بریدی (مفردات) (گذشت) اوغرا دی (بر) علی (من) بن (مسکین) م (یا) للملابسه (رقیان) م (کفت) دیدی (درین) حیف (عاشق) م (مقول) م (من) بن (چه) نه (جان) م (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) اول پیر طریقتک ایرشادیه سعی بلع ایدوب ریاضات و مجاهدات راه حقه نفس سر کنی قتل ایدوب (موتوا قبل ان تموتوا) سرینه مظهریت به قنا مرید سین بولندقه بنده الله بن مسکین اوزره بر فیض الهی و بر تجلی روحانی ارشدیکه رقیبان نفس و شیطانه بجانب حقندن دیندیکه حیف بنم مقول عاشقم کورک و اندن اوراق اولک بنم محبتم بوانسده نه عجب بر جان و بریدی

(نمش درست و دلش شادباد از دولت که دست دادش و باری ناتوانی داد) آنک ننی در ست و آنک کوکلی دولتدن شاد اولسون که بر ناتوانه احسان و معاونت اتی و بریدی (مفردات) (تن) م (ش) صبر (در ست) بنون (دل) کوکلی (ش) صبر (شاد) م (باد) اولسون (از) من (دوات) م (که) زیرا (دادش) احسان (باری) یاردم (ناتوان) قدر نسز (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) حق تعالیک تجلی ظاهر یس و تجلی باطنی دولتک ظهوری دلم اولسون که بر ضعیف و ناتوانه احسان و معاونت ایلد اعدای مین اوزره غالب اولد قدرت و بریدی

(برو معالجه خود کن ای نصیحت کوی * شراب و شاهد شیرین کرا زمانی داد) ای نصیحت سوبلیجی کیت کندو که علاج ایلد شراب و شیرین محبوب کیمه بر زمان و بریدی (مفردات) (برو) کیت (معالجه) م (کندو) کن (ایله) نصیحت کوی (نصیحت سوبلیجی) شراب (م) شاهد (محبوب) شیرین (م) کرا (کیمه) زمان (یا) وحدتی (داد) و بریدی (معنای اشارتی) ای ظاهر بین اولوب احوال دروندن و اسرار عشق الهیدن بچهر و محبوب اولان ناصح و واعظ بوشهرت و زینت ظاهریه القلوب قاصر همت اوله کیت کندو و نفس سرکشک

ل

۱۸۳

و شاهد شیرین کیم زبان کور دیکه بری بولردن منع ایدر سین

استهزام تعجیدر نه عجب جان و بریدی دیکدر یعنی جان و بریده زجت چکدی * محصول بیت * بن مسکینک اوستده اوغرا دی و رفیقار دیدی حیف بنم عاشق مقولم نه عجب کوچ جان و بریدی معنی بکا زاده املقندن جانی بدندن اوراق استزدی (نمش درست و دلش شاد باد و خاطر خوش * که دست دایش و باری ناتوانی داد) نمش و دایش صبر لری اضافتی قبل الذکر طریقه مصرع ثانی به راجعدر تقدیری آن که در اصلی آن کس که در حذف و ابصال طریقه انکس ترک اولنوب و که بریند اقامت اولندی دایش صبری کیمه به راجعدر و او حرف عطف باری ناتوانی اضافتی مصدر نك معنایند اضافتی زیرا باری نك باسی حرف مصدر در و ناتواند یا حرف وحدت بر ناتوانه بولداشقی دیکدر * محصول بیت * ننی درست و دلش شاد اولسون و خطری خوش اولسون اول کیمه که اکال و بریدی و بر ناتوانه معاونت و بولداشقی و بریدی یعنی صحت و رفاهیند اولسون اول که قادر اولوب بر ضعیفه مرحمت ایدوب خاطر بینی نههد و نفقه ایلد مصرع ثانی نك معنایند که بن ناتوانه احسان و معاونت اتی و بریدی دیوب منته سنده دایش مصدر در که دست اکا مضافدر دین علی و طبعی ناتوان عجب ترز یق سوبلیجی که کور چیز دیوانه سوبلیجی (برو معالجه خود کن ای نصیحت کوی * شراب و شاهد شیرین کرا زمانی داد) کرا که اسددر کیم معنایند و را ادات مقول زبانی یا حرف تنصیر * محصول بیت * ای واعظ وار کندیکه معالجه ایلد که سنک دماظک فاسد اولشدر یعنی بری شراب و شاهددن منع ایلد شراب ایلد طنا و کوزل محبوب کیمه زبان و بریدی یعنی شراب

قلته بر علاج الیه و هوای نفسی ترک الیه قوت پیغمبری حاصل ایدوب فانی فی الله و باقی باقی مرتبه سین بولغه سعی و غیرت الیه

خزینة دل حافظ ز کوه اسرار * بین عشق تو سرمایه جهانی داد *
حافظت کوکلی خزینة سی اسرار کوهنیدن سنگ عشق بر کشته جهان خلقه سرمایه و پردی (مفردات) (خزینة) م (دل) کوکل (حافظ) م (ز) م (کوه) م (اسرار) م (با) لعلابسة (یعنی) رکت (عشق) م (نو) سن (سرمایه) م (جهان) م (با) نسبیة (داد) و پردی (معنای اشارتی) محمد الله فانی فی الله اولی سبیل حافظت کوکلی خزینة سنده اولان اسرار و فوضات الهیه کوهنیدن برب سنگ عشق بمن و بر کشته جهان خلقه سرمایه سعادت اولان فیض و جذبات رحانبه بی و پردی و دل حافظ فیض بخش بر خایفة الله اولدی

عشق نه سرسریست که از دل بدر شود * هرت نه عارضیست که جانی در شود *
سنگ عشق قولایه بر نسته دگلدر که کوکلان طشره اوله سنگ محبت عارضی بر حال دگلدر که رغبری پرده اوله (مفردات) (عشق) م (ت) ضمیر (نه) نی (سرسری) قولای و سهل (با) وحدتیة (است) در (از) م (دل) کوکل (بدر) طشره (شود) اوله (مهرت) سنگ محبت (نه) نی (عارضی) م (است) در (جای) محل (با) وحدتیة (دگر) ضمیر (شود) اوله (معنای اشارتی) برب سنگ عشق عشق محازی کبی صو کسز و ازاله سی آسان بر نسته دگلدر که کوکلان اخراجی ممکن اوله (الا لایمان لمن لایحبه له) حدیث شریفی سر نجه سنگ محبت روز الستة عهد و بیعتله روحانک التزام و قبوله در عارضی بر حال دگلدر که بی ثبات اولان ماسوادن رغبری پرده و رکت ممکن اوله (یت) (حق تعالی ایدیر خورودنی) ماسوی الله محبت ایدنی

عشق تودر وجودم و مهر تودر دلم * باشاندرون شد و باجان بدر شود *
سنگ عشق وجودمده و سنگ محبت فلیده سود الیه ایچری و کندی و جانله طشره اوله می اولز (مفردات) (عشق) م (تو) سن (در) فی (وجود) م (م) ضمیر (مهرتو) سنگ محبت (در دلم) کوکلده (با) مع (شر) سود (اندرون) ایچرو (شد) کندی (بدر) طشره (شود) اوله می (معنای اشارتی) محمد الله برب سنگ عشق اجزای وجودی احاطه ایلوب سکا طبع ایلشدر و محبت خانه قلبی احاطه ایلوب (فدشتهها حبا) آیت جليلة سی سر نجه تعلقات ماسوادی عوالمشدر محبة الله بر شریف نسته در که طفل شیر خواره لکده قلبا و قالسا بشر اشره سود الیه تخمیر اوله و بولتری احاطه ایلایه اول محبت عاشق جانندن طشره اولوب زائل اولی ممکنیدر دگلدر

دردیست درد عشق که اندر علاج او * هر چند سعی بیش نمایی بتر شود *
عشق دردی پردرد در که آتک علا جنده هر نه قدر که زیاده سعی کوسره سین بتر

(خزینة دل حافظ ز کوه اسرار * بین عشق تو سرمایه جهانی داد) خزینة دل حافظ اضافتی بیانیة و لامیه در کوه اسرارده بیانیة بین عشق تو با حرف سبب و اضافتی لامیه در فاعل مضامنه و با مفعول مضامنه یعنی جهانک فائده سی و یا جهان فائده با حرف تنکیر در * محصول بیت * حافظت کوکلی خزینة سی یعنی قوت شاعر به سی اسرار کوهنیدن سنگ عشق یعنی بر کتی سبیل جهان سرمایه سی و پردی یعنی تمام عالم آندن استفاده و استفاده از اسرار عشق و محبت ایلر یعنی اشعاری اسرار عشق جانانه عاودر هر کس آندن مهر و محبت رسم و آیینی استفاده ایدر دیکدر (وله ایضا) (عشق نه سرسریست که از سر بدر شود * مهرت نه عارضیست که جای در شود) سرسری قولایه دیکدر * محصول بیت * سنگ عشق قولایه دگلدر که باشند طشره کیده یعنی باشند چینه محبتکده عارضی دگلدر که رغبری پرده کیده یعنی رغبری به نقل ایلایه (عشق تودر درویم و مهر تودر دلم * باشاندرون شد و باجان بدر شود) بوغرلده شد رفت و شودرود * مضامنه در * محصول بیت * سنگ عشق درویم و محبت کوکله سود الیه ایچری کندی و جانله طشره چیتار یعنی زائل اولور دگلدر زیرا تمام وجود به سرایت ایلشدر (در دیست درد عشق که اندر علاج او * هر چند سعی بیش نمایی بتر شود) در دیست با حرف وحدت که حرف بیان با حرف رابط صفت علاج و اضافتی مصدرک مفعول اضافتدر * محصول بیت * عشق دردی پردرد در که آتک علا جنده هر قدر که سعی زیاده کوسره سنگ بزاوور حاصلی درد عشق دوا ایدر دگلدر

اول یکی منم که درین شهر هر شی * فریاد من ز عشق با فلاک بر شود * یک بر یکی بریسی یعنی عشاقک بریسی شی با حرف وحدت و یا تنکیر با فلاک بر پرورنده حرف صله دریایی تا کید ایدر * محصول بیت * عشاقک اول بریسی بنم که بو شهر ده هر کجده بنم فریادم افلاک کیدر یعنی درد عشق در آن و ناله م افلاک که صود ایدر (کرزانکه من سر شک فشتیم رنده رود * کشت عراق جله بیکار تر شود) کرزانکه اگر شویله که دیکدر بر نده روز با حرف صله سا بقا یسان اولیدی که زنده رود زانک قهی و کسریله اصفهان ایرما غنیه دیرل عراقدن مراد عراقی عجمدر که اصفهاندر جله چیه دیکدر ادات تا کید در بیکار بر کره دن و براو غور دن دیکدر تریاش دیکدر در شود بونده اوور معاشنه در افعال ناقصه دندر کشت احمی و ترخبری و جله کشتی تا کید ایدر * محصول بیت * اگر شویله که بن کوزم باشی زنده روده صاحب و دویم یعنی اشک چشمتی زنده روده ایدم اصفهان اکینی جیمار کره دن و براو غور دن تراوور یعنی تمام صولور حاصلی اگر بنم کوزم باشی زنده روده منضم اواسه مزارع عراق و فارسی تمام صو آوردی (دی در میان زلف بدیدم رخ نگار * بر هیاتی که ابر محبت فر شود) محیط فر اضافتی اسم فاعلک مفعول اضافتدر * محصول بیت * دون زلف اوردی سنده نکارک رخنی کوردم بر هیاتده که بو لوط ماهی محیط اوله زانی ابره و روی جانی قره نشیه انش (کفتم که ابتدا کنم از یوسه گفت فی * بگذار تا که ماه زعقرب بدر شود) ابتدا کنم معنای استفهامی مضمتدر ابتدا ایدم یعنی معلوم اوله که ماه برج عفر بدیه ایکن شریف ایشلره مباشرته اذن یوقدر زیرا اول وقت نخوسته مشهوردر * محصول بیت * رخ نکاری میان زلفنده اول هیاتده کور بچک دیدم که ذوق و صفایه یوسه دن ابتدا ایلایه یعنی نکار دیدم که بوق فو که آی برج عفر بدین طشره چیه یعنی

و زیاده رک اولور (مفردات) (درد) م (با) وحدتیة (است) در (درد عشق) م (اندر) فی (علاج) م (او) ضمیر (هر چند) هر نه قدر (سعی) م (یش) زیاده (نمایی) کوسره سین (بن) زیاده (شود) اوور (معنای اشارتی) حضرت الهک مایه شادی و سرمایه سعادت ایدی اولان درد عشق پردرد در که آتک علا جنده و او کولسند هر قدر سعی زیاده کوسره سین اول اسطرلاب اسرار خدا اولان درد عشق دخی زیاده اولور زیرا بومبارک عات عشق جله عللردن جدار

اول منم که در غم آن ماه هر شی * فریاد من ب عشق ز افلاک بر شود *
اول منم که اول ماهک غنیه هر بر کجده عشقه بنم فریادم افلاکدن یوقاری اوور (مفردات) (اول منم که) م (در) فی (غم) م (آن) اول (ماه) آی (هر شب) هر کجده (با) وحدتیة (فریاد) م (من) بن (با) لعلابسة (عشق) م (ز) م (افلاک) م (بر) یوقارو (شود) اوور (معنای اشارتی) اول علو شان صاحبی حضرت الهک درد عشق دوتنی تحصیل نموده اول و سابق بنم که عشقه بنم فریادم و آه و انیم افلاکدن یوقاری اولش ایدی زیرا ناله عشاقی معشوقه زیاده خوشدر

کرزانکه من سر شک فشتیم بزندرود * کشت عراقی و فارس بیکار تر شود *
اگر اندن که بن زنده روده کوز باشی صاحب عراق و فارس ملکک اکینی جله سی باش اوور و غرق اوور (مفردات) (کر) اگر (زانکه) آندن که (من) بن (سر شک) کوز باشی (فشام) صاحب (با) ظرفیه (زندرود) اصفهاندر بر ایرما غک اسجیدر (کشت) اکین (عراق و فارس) ملکک اسجیدر (بیکار) جله سی (تر) باش (شود) اوور (معنای اشارتی) اگر درد عشقه و جذبه رحانبه جگر یاقوت شایع حکمت اولان قلبک حرارتدن کوز باشی صاحب دنیا و آخرتک تعلقات حاصلاتی غرق و محو ایلوب آینه قلبک انجلا سیله مشاهده جمال محبوبه استعداد حاصل اولور

دی در میان زلف بدیدم رخ نگار * در هیاتی که ابر محیط فر شود *
دون محبوبک بکاشنی زانی اوردی سنده کوردم بر هیاتده که سحاب قمری محیط اوله (مفردات) (دی) دون (در) فی (میان) اوردی (زلف) م (بدیدم) کوردم (رخ) بکافی (نگار) محبوب (در) فی (هیئت) صورت (با) وحدتیة (ابر) یواوت (محیط) م (قر) آی (شود) اوله (معنای اشارتی) یومظاهر اسماء الله اولان ظلمة کونیه اوردی سنده محمد الله تعالی ذات الهیه فی مشاهده ایدم بر هیاتده که ابر قمری محیط اولد یعنی کبی اتوار ذات الهیه اقلیم وجودی احاطه ایلدی

کفتم که ابتدا کنم از یوسه گفت فی * بگذر که ماه زعقرب بدر شود *
دیم یوسه دن ابتدا ایدم یوق بدی قو که ماه عفر بر جندن طشره اوله (مفردات) (کفتم) بدیم (ابتدا) م (کنم) ایدم (از) م (یوسه) م (کفتم) بدیدی (نی) یوق (بگذر) قو (ماه) آی (ز) م (عقرب) سنده بر رجک اسجیدر

زمان نخسندن فور تو لام آندن صکره ماهدن مراد رخ و عفر بدین خم زلفیدر شکم بیت سا بقده ذکر انش ایدی

(بدر) طشره (شود) اوله (معنای اشارتی) (سترن ربکم کاترون القمر
الله البدر) حدیث شریفی مرتب شده درگاه حقه نیل از ادب و بدیم یارب حساب
نشریه بی بدن کلی رفع ادب انوار جلال مشاهده سی لذت مند یعنی پردوام اله
حق تعالی (لن ترانی) آیت کریمه سی سرینی اظهار پیروپ دیدی که جبل وجود
رفع اولجه به دکن صیرالیه تا که ماه روح غفر وجود دن طشره کله و پوشش
عنصره تبد بل اوله که پوششده بلا حجاب مشاهده دائمی ممکن دکانر

حافظ سیاد امایش اگر باده بخوری * مکذار هان که مدعیان را خبر شود *
ی حافظ اگر آتک لب املی باده باده ایجه سین آگاه اول قومه که مدعیان خبر اوله
(مفردات) (حافظ) م (با) تملایسه (یاد) ذکر (امل) مراد اباجر (ش)
صنبر (اگر) م (باده) شراب (بخوری) ایجه سین (مکذار) قومه (هان) آگاه
اول (مدعیان را) مدعیان بخون (خبر) م (شود) اوله (معنای اشارتی) ای
حافظ اگر فیض و نیلی * بلا واسطه الهیه ظهور ادب آنک شوقیه شراب عشق
نوش ادب اسرار عشق پیدا اولور سه آگاه اول قومه که حوام ناسک خبری
اوله زیر اسرار عشق عوامدن ستر و اجدر *
و ایضا *

اگر خدای هر کتا هله بر کیمه بی طوته زمین ناله به کلور زمان آه طونار
(مفردات) (اگر) م (خدا) م (کسی را) بر کیمه بی (با) سببه (هر کتا) م
(بکیرد) طوته (زمین) بر (با) للملاسه (ناله) فریاد (در آید) کله (زمانه) م
(آه) م (بکیرد) طونار (معنای اشارتی) اگر ارحم الراحمین و واسع المغفره اولان
خدایم یزل بر کیمه بی هر بر کتا هندن ایچون اخذ و واخذ ایلله حله و عفو ایلله اول
کنه کارک وجودی زمینی دائم عذاب الله ایلله ناله واقفانه کلور و اهل زمانی دخی
اول پیچاره ترجاه آه و فریاد ایلله بکا و کره طونار لکن حضرت الله کرم و لطافتدن
بر نیجه کتا ایلله حدی تجاوز ایلر سه اخذ و رسوای ایلر

برابرست که و کوه پیش حضرت مولی * کهی بکوه بخشد کهی بکاه بکیرد *
حق تعالی حضرتی قنده کاه و کوه برابر کاهی طاع قدر کتا هلی باغش کاهی
صمان قدر کتا سببه اخذ ایلر (مفردات) (برابر) مساوی (است) در (که)
صمان (کوه) طاع (پیش) اوک (حضرت مولی) م (کهی) بوقت (بکوه)
طاع (بخشد) احسان ایلر (کهی) م (با) سببه (کاه) صمان (بکیرد) طونار
(معنای اشارتی) استعذ بالله (دعای لما یرید) آیت کریمه سی مرتب شده حق تعالی
حضرتک حضور معنویه سنده حکمت صمان چوبی کی حقیق اولاله عظیم
طاع کی کور نشان کیمه قدر یوتندن برابر دردخی (لایسل عما یفعل) آیت کریمه سی
مرتبه کاه طاع قدر عظیم کتا کیمه زی بقدر امکانه یله جسته ادخال ایلر کاهی
صمان چوبی قدر بلکه ذره قدر کتا سببه جهنم ادخال ایلر و عذاب ایلر

(حافظ سیاد امایش اگر باده بخوری * مکذار هان که مدعیان را خبر شود)
حافظ منادی هان اسماء افعالند آگاه
اول دیکدر که حرف بیان مدعیان
مراد رفیق در * محصول بیت * ای
حافظ اگر جانانک لعلی بادینه باده ایچرسک
آگاه اول قومه که رفیقانه خبر اوله یعنی
باده لعلی بادینه و شوقیه ایچجه کیمه
واقف اولماق کرک (وله ایضا) (اگر
خدای کسی را بهر کتا بکیرد * زمین
بناله در آید زمانه آه بکیرد) بهر کتا
با حرف سبب بناله با حرف صله زمانه
تقدیری زمانه را در بکیرد مقدم معنوی
واقع اولش و آ فاعلی * محصول بیت *
اگر الله تعالی بر کیمه بی هر کتا ایچون
مواخذ ادب عقوبت ایلله یعنی
هر کتا اشد بکجه عذاب و عقاب ایلله
کره خا ناله به کلور زمانه بی دود آه
بخرمین طونار یعنی زمان و زمین بو حاله
محمل ایلله دیوب فریاد و فغانه کلور لکن
خدا صابر در عذاب و عافی آخرت تاخیر ایلر
(برابرست که و کوه پیش حضرت مولی *
کهی بکوه بخشد کهی بکاه بکیرد)
* محصول بیت * حضرت الله یاننده
صمان و طاع برابر یعنی خدایه نسبت
صفا و کبار برابر در حاصلی عبادتک
صفا و کباری اکا ضرر ایلر کاه
طاع بجه کتا هلی عفو و مغفرت ایلر و کاه
صمان دکا و کتا ایچون عذاب و عقاب ایلر
ایندی کتا سببه فراندن ایلر و صفا
سببه عذاب و عقابدن امین اولماق کرک

(کتا روی زمین میکی نمیدانی * که ماه برفک از شوی کتا * بکیرد)
نمیدانی فعل فی حال استهزام انکاری متضد بر زمین یعنی باور سین که حرف بیان ماه
یعنی خسوف اولور * محصول بیت * روی بک کتا هلی ایلر سین یعنی دنیا چه کتا ایلر سین بک کتا
شنو ملقندن و قیاحتندن طونیلور یعنی کسوف شمس و خسوف قمر جرایم ناسدن واقع اولو (تو پاک دامنی آری ولی شودیدا *
کتا هلی او فردا که داد خواه بکیرد) با کتا من وصف ترکیبی اقتضائند پاک اتکلی دیکدر و با حرف وحدت اری اود

کته روی زمین میکی نمی دانی * که ماه برفک از شوی کتا بکیرد *
بر یوتنده کتا ایلر سین بطرسن که فاک اوزره آی کتا شومافتندن طونیلور (مفردات)
(کتا) م (با) ظرفیه (روی) یوز (زمین) بر (میکی) ایلر سین (نمی دانی) بطرسن
(ماه) آی (ر) علی (فاک) م (از) من (شوم) شروقیج (با) مصدر به (کتا) م
(بکیرد) طونیلور (معنای اشارتی) استعذ بالله (وما یریل بالا یات الا نحوفا) آیت
جلیه سی مرتبه وقت خسوفه و کسوفه معصنه حدی تجاوز ایتک سببه خوف
من عذاب الله دعاوتوبه واستغفار و صدقه و صلاته النجا واستغاثه ایتک لازمدر
ای عاصی پیچاره بر یوتنده سن کتا ایلر سین و بطرسن که فاک اوزره ماه کتا
شومافتندن طونیلور

شی زشرم کند من چنان بکرم زار * که سجد کاه من آن شب همه کتا بکیرد *
بر کیمه کتا شرمندن بن انجیلین زار اغلیم که بنم جیع معصنه استبد بکرم بری اول
کیمه اوت طوته (مفردات) (شی) بر کیمه (ز) من (شرم) حیا (کتا) م (من)
بن (چنان) انجیلین (بکرم) اغلیم (زار) فریاد ایلله (سجد کاه) سجد بری (م)
بن (آن) اول (شب) کیمه (همه) جله (کتا) اوت (بکیرد) طوته (معنای اشارتی)
بمحمد الله حیا من الله و خوف من عذاب الله ایشان کتا هلی شرمندن هر بر کیمه
بن فریاد ایلله اواقدر و افر اغلرم که بنم سجد کاه کیمه جله سنی اول کیمه اوت طونار
و کوزم باشند اوتلر برتر زرا کوز باشی کتا جر کتی نطهر ایلر بکیرد

که وداع بکرم بدان شبه کبار * بهر طرف که رود آب دیده راه بکیرد *
وداع و فتنی اول مرتبه ده کره ایدم که باز هر طرفه که کیده کوزم باشی انک یوانی
طوته (مفردات) (که) وقت (وداع) م (بکرم) اغلیم (بدان) اول (شباهه) مرتبه
(کبار) م (بهر طرف که) م (رود) کیده (آب دیده) کوز باشی (راه) بول (بکیرد)
طوته (معنای اشارتی) قبض و استنار و فتنی باخود کون و فساد و وداع و فتنی اول
مرتبه کره و نیاز فراوان ایدم شول امید ایلله که استعذ بالله (ان الله یغفر الذنوب
جمعا انه هو الغفور الرحیم) آیه کریمه سی مرتبه اول غفور و رحیم اولان
حضرت الله و محبوب حقیقی ایشان کرمندن هر طرفه که کوزم باشی کیده نظر
رحمت ایلله نظر پیور و جیع کتا هلی عفو و مغفرت ایلله که (ان الله یغفر الذنوب)
و ان الله یغفر الذنوب (یور شد)

چو شوه فصد دل بی دل کتا ساقط * کراست زهره بار که پیش شاه بکیرد *
ای حافظ چونکه شاه بر عاشقک کو کتا فصد ایلله کیک زهره و قدرتی وارد در که
شاهک او کتی طوته (مفردات) (چو) چونکه (شه) م (فصد) م (دل) کوکل
(بی دل) عاشق (با) وحدتیه (کند) ایلله (حافظ) م (کراست) کیمه ایچوندر
(زهره) اود (بار) قدرت (پیش) اوک (شاه) م (بکیرد) طوته (معنای اشارتی)
اول غفار الذنوب و ستر الذنوب اولان حضرت الله محض کرمندن بر عاشقک

دیکدر ولی ادات اضراب شودک فاعلی
کتا هلی تو به اضافتی لامیه در که
حرف بیان داد خواه وصف ترکیبدر
منظوم معصنه یعنی ظلمدن شکایتی بکیردک
فاعلی معصنه داد خواهه راجع ضمیردر
و معنوی مصرع اولک معصنه اولان
داند * محصول بیت * بن پاکدامن
سین اودا ماسنک کتا هلی اول زمان
پیدا اولور که شکایتی انک سبب طوته
یعنی شمرده که سندن ظلم کورن انکته
پایته کتا هلی ظاهر اولور اگر چه که
بوده پاکدامن کیمور سین (شی زشرم
کند من چنان بکرم زار * که سجد کاه
من آن شب همه کتا بکیرد) شی با حرف
وحدت شرم کند اضافتی لامیه در که
حرف بیان معصنه کاه سببه بری کتا
اوت یعنی چن معصنه * محصول بیت *
بر کیمه کتا هلی اوتانده بکندن انجیلین
زار اغلیم که سجد بری هلی اوت
طوته یعنی اول کیمه سجد بری کثر
کره و بکادن چار چن اوله (که
وداع بکرم بدان شبه کبار * بهر زمین
که رود آب دیده راه بکیرد) که وداع
اضافتی فی معصنه در شباهه بوند مرتبه
معصنه در که حرف بیان بار مصرع
ثانی بهر هوندر بکندن و مابندی خبری
بهر زمین با حرف صله که حرف بیان
رود فعل مضارع مفرد غائب فاعلی یاره
راجع ضمیردر راه بکیرد تقدیر ایلر
ایندی ضمیر حذف و ابصل طریقیه ترک اولندی
ضروت وزن ایچون * محصول بیت * وداع
و فتنه اول مرتبه ده اغلیم که هر ره که
کیده کوزم باشی بولن طوته یعنی کوزم
باشی در بار اولوب یوان بقلیه که هیچ
بر ره کیمه (چو شاه فصد هلاکسی
کند حافظ * کراست زهره و بار که پیش
شاه بکیرد) فصد هلاک اضافتی مصدرک

معنای اضافتی هلاک کسی به ده بویه در و با حرف وحدت کراست کیمدر که زهره اود یار قدر زهره لفظی بکیرد
کیمی برده قدرت معصنه استعمال ایلر نشه که بویده بویه در (بیت) * زهره ندوم که بیوسم لب * تیروکان دارد
اروی تو * محصول بیت * چونکه پادشاه بر کیمه بی هلاک ایتکم فصد ایلر ای حافظ کیک قدرتی وار که پادشاهک
او کتی طوته یعنی اکابو فصد مانع اوله حاصلی پادشاه دیکدی ایتلر (وله ایضا)

(سر سو دای تواند رسد مایگر دد)

بین که اندر سرشوریده چها میگردد *
سر سوادی تو اضافی لامیه لردر سر
شوریده بیایه چها جمع چه در نلر دیکدر
محصول بیت * سنگ عشق و محبت را از
وهری زم باشد داورد و با خود باشد
اولور یعنی ثابت قائم در نظر ایله زم شوریده
باشورده نلر چکن شور و نلر اولور مصراع
اولک * مناسنی سنگ سود که باشی زم اشورده
طولار دین و سنگ سود که هواسی زم باشورده
دور ایله دین سر پندن آگاه دکلر باش
(کر چه بیداد و جفا میکند آن دلبر من
* همچنان در پی اودل بوقا میگردد)
محصول بیت * کر چه زم دلبر من بزم
بیداد و جفا ایله یعنی کر چه دامن از جور
و جفا اوزده در امانه کوکل انک اردنجه
وفا ایله چکن شور یعنی هر قدر که بکا
جفا ظلم ایله و فاسدن امدنی قطع
ایلم (از جفای فلک و غصه دوران
صد بار * بر تم پیر من صبر فیا میگردد)
جفای فلک و غصه دوران اضافی لامیه
لردر پیر من صبر بیایه فیا چاک مناسنه
محصول بیت * فلک جفا سندن
ودوران غصه سندن بوز کره تم اوزرنده
صبر پیر منی چاک اولور حاصلی کسرت
جور زمانن طاعنور (در ضعیفی و نزاری
تن بیچاره من * چون هلاکت که انکشت
نما میگردد) ضعیفی و نزاری یاری
مصدر یلدر تن بیچاره اضافی بیایه در
هلاکت باحرف وحدت انکشت نما
وصف ترکیبدر بر مقله کو سزین انسه
نمایندن کورنگ و کوسرتک مناسنه
محصول بیت * ضعیفکده و آرقلقده
بنم بیچاره تم بر هلال کیدر که بر مقله
کوسرتک یعنی کال انجه اسکن
بر مقله در بنم تم که دکه کسه آبی
کوره مزبله که هلال کی کورن کورینه
کوسرتک

۷۳۴

و بر من عاصی و بیچاره قوتک جیع کت هنی عفو و مغفرت ابدوب خانه قسبی
کدورات ماسوی الله دن پاك ابدوب تجلیات انوار قاجسته مظهر واتی مقبول درگاه
عزت ابد کده ای حافظ حضرت الهک مجانا و بلا استحقاق البید استدیکی کرم
واحسانه مانع اولفته کیک زهر سی و قدری وادراستمدی الله (الله لطیف بعباده
برزق من بشاء و هو الفوی العزیز) آید کریمی سر نجه لاراد لغضه و لامانع
ملکمه عطا در * * *
سر سوادی تواند رسد مایگر دد * بین که اندر سرشوریده چها میگردد *
سنگ سودا که هوسی زم باشورده دور ایله کور که شوریده باشد نلر دور ایله
(مفردات) (سر) هوس (سودا) محبت (تو) سر (اندر) فی (سر) باش
(ما) یز (میگردد) دور ایله (بین) کور (اندر) فی (سر شوریده) دیوانه باش
(چها) نلر (میگردد) دور ایله (معنی اشارتی) ای محبوب حقیقی صد هزار جوار و او که
سنگ عشق و محبت هوسی زم سعادتی باشورده دور و قرار ایله کور که بودیوانه ک
باشد نه عظیم دوللو دور و قرار ایله
کر چه بیداد و جفا میکند آن دلبر من * همچنان در پی اودل بوقا میگردد *
کر چه اول بنم دلبر ظلم و جفا ایله آنجیلن کوکل انک اردنجه و فایه دور (مفردات)
(کر چه) م (بیداد) ظلم (جفا) م (میکنند) ایدر (آن) اول (دلبر من) بنم
محبوب (همچنان) آنجیلن (در پی او) انک اردنجه (دل) کوکل (با) للملابسه
(وفا) م (میگردد) دور (معنی اشارتی) کر چه اول بنم محبوب رحیم ظلم و جفایک
غابی اولان قهر و محبت و بلا و مشقت تحمل ایدر اما لطف و فخری جله سی عاشقه
این لطف اولدیفندن آنجیلن جفا و اشد بلا اردنجه کرم فی نهایی سی محقق
اولدیفندن بیچاره کوکل محبوبندن و فایه دور و لطف واحسانه اسید اوزره در
از جفای فلک و غصه دوران صد بار * بر تم پیر من صبر فیا میگردد *
فلک جفا سندن و دوران غصه سندن بوز کره تم اوزره صبر پیر منی قبا اولور
(مفردات) (از) من (جفا) م (فلک) م (غصه) م (دوران) زمان (صد بار)
بوز کره (بر) علی (من) م (میم) صبر (پیر من) کوکل (صبر) م (قبا) قفتان
(میگردد) اولور (معنی اشارتی) چو فاکده مانع و صلت اولان مقامات
ماسوی جفا سندن و آرزو و حسرت ایله و محبت ایله کچن زمانک غصه سندن
بوز کره تم اوزره صبر پیر منی قبا کی چاک اولور مجنون کی عربان و بران اولدم
در ضعیفی و نزاری دل بیچاره من * چون هلاکت که انکشت نما میگردد *
ضعیفکده و لاغر افده بنم بیچاره کوکل بر هلال کیدر که انکشت نما اولور
(مفردات) (در) فی (ضعیف) م (با) مصدر به (نزار) لاغر (با) مصدر به
(دل) کوکل (بیچاره) م (من) بن (چون) بن (هلال) م (با) وحدتیه
(است) ارد (انکشت نمای) از خانه کو سزین دور (میگردد) اولور (معنی اشارتی) اول

محبوب

۷۳۵

محبوب حقیقک حسرت و اشتیاقندن و مرد عشقندن ضعیفکده و لاغر افده بنم
بیچاره کوکل و نازان وجودم بار منله کو سزین بر هلال کی اولدر
بلبل طبع من از فرقت کلزار زخمش * درگاه هست که بی رک و نوا میگردد *
بنم طبع بللی اول محبوبک یکافی کلزار بک فرشتن چوقی زماندر که قدر تسر
و نفه سز دور ایله (مفردات) (بلبل) م (طبع) م (من) بن (از) من (فرقت) م
(کلزار) کل بحلی (رخ) بکافی (ش) صبر (درگاه) چوقی زمان (است) در (بی)
ننی (رک) قدرت (نوا) نفه (میگردد) دور ایله (معنی اشارتی) توفیق ربانیه ایله
شب تا بکسر عشق الهیه ایله و آرزوی شاهه جلال الله ایله بلبل کی فریاد و اذکار
و اوراد ابدیچی طبع سلیم و قلب حزینم چوقی زماندر که قبض و استنثار ایله
قدر تسر و نفه سز دور ایله
چند که م مروای دل زنی نفس و هوا * که هواییت که در عین خطا میگردد *
نیجه بر دم کوکل نفس و هوا به تابع اولد زربا بر هوا در که عین خطا دور ایله
(مفردات) (چند) نیجه (کو) دم (مرو) کینه (ای دل) ای کوکل (ز)
من (بی) ارقه (نفس) م (هوا) م (که) زربا (هوا) م (با) وحدتیه (است)
در (در) فی (عین خطا) م (میگردد) دور ایله (معنی اشارتی) تجلیسز
و ذوقی روحا بتسز نیجه بر مجاهد و تو بیخ ایله بیچاره کوکل دم ای کل نفس و هوا به
تابع اولد زربا بر هوا در که سنی راه حقن اضلال ایدر و بعدیت برات ایدر
عین خطا و واقع فایر
بجوادر بت ای سر و قد و لاله عذار * بس کس آشفته و سرشته چوما میگردد *
سنگ عاشقانه سینه ای سر و بول و لاله بکا قلو چوقی کشته بزجان پریشان
و مخیر دور ایله (مفردات) (با) للملابسه (هوادار) عاشق (با) مصدر به
(ت) صبر (ای سر و قد) م (لاله) م (عذار) بکافی (بس) چوقی (کس)
کیسه (آشفته) پریشان (سر کشته) مخیر (چوما) زکی (میگردد) دور
(معنی اشارتی) ای هادی راه مستقیم وی مطی * نوا بقیان اولان مشوق
لازال سنگ عاشقانه سینه چوقی کیسه بین العجلی و الاستنثار و از سرار حکمت
یشمار بزجان پریشان و مخیر و سرگردان قالندر
هر که دل در خم چوکان سر زلف تو بست * لاجرم کوی صفت بی سرو پای میگردد *
هر کیسه سنگ سر زلف چوکانی خنه کوکل باغدی البته طوب کی باشور و باقسنز
دور ایله (مفردات) (هر که) هر کیسه (د) کوکل (در) بن (خم) کوکل (چوکان) م
(سر) اوج (زلف) م (تو) سن (بست) بقلدی (لاجرم) البته (کوی) طوب
(صفت) م (بی سر) باشور (با) ایانی (میگردد) دور (معنی اشارتی) بارب هر شول
عالی همت کیسه که سنگ تجلی صفات غیبه که و نوار ذات بیخونک مشاهده کوکل
بقلدی البته اول کیسه طوب کی باشور و باقسنز عشق بولنده بواراوب صد هزار

(بلبل طبع من از فرقت کلزار زخمش * درگاه هست که بی رک و نوا میگردد) بلبل طبع من اضافی بیایه و لامیه در
کلزار زخ میانه درگاه روزمره (رند) چوقی زمان معنی است که در حرف پسان رک و نوا بونک کی بر زده عطف تفسیری
واقع اولور براق و ازق مناسنه میگردد اواق و دو تک معنی است اواق ممکندر * محصول بیت * بنم طبع بللی
جنانک رخی کلزار بک فراقندن چسوقی زماندر که بر اقسز و آرز قسز اولور یعنی کینور و با طولانور یعنی چوقی
زماندر که بی سرو سامان وی ذوق
و صفا در زرافوا لطفی گاه انتظام حال
مناسنه استعمال ایدر (چند کو) م
مروای دل زنی نفس و هوا * کین
هواییت که در عین خطا میگردد) بی بوند
آردو این معنانه در کین که حرف تملیل
هوا بی باحرف وحدت که حرف رابط
صفت عین خطا اضافی بیایه در
محصول بیت * نیجه بر دم ای کوکل
نفس و هوا اردنجه کینه یعنی نفس و هوا به
متا بت ایله زربا بر هوا در که محضا
خطا و واقع اولور یعنی هوای غصه تابع
اواق خطا میگردد اولدر و با وادی
خطا دوران ایله کدر (بجوادر بت
ای سر و قد لاله عذار * بس که آشفته
و سر کشته چوما میگردد * جوادر بت
باحرف سبب هوادر و وصف ترکیبدر
و عاشق مناسنه باحرف مصدر در
و تا صبر خطا بر سر و قد لاله عذار
اضافی بیایه در و ایکسده و وصف
ترکیبی افسانند پس که اصلنده بس کس
که ابدی حذی و اصل طریقه ترک
اولدی آشفته پریشان و به حضور
مناسنه در سر کشته بونک کی بر زده
مخیر مناسنه در چوما ابهام طریقه
واقع در زرافوا و آب مناسنه در
میگردد اولور و در مناسنه اولدی جا زرد
محصول بیت * سنگ محبت سینه ای
سر و بول و لاله بکافی چوقی کسه بزم کی
پریشان حال و مخیر کدر یعنی نیجه کیسه
بزم کی عاشق آشفته و آشفته و سرگردان کدر
(هر که دل در خم چوکان سر زلف تو
بست * لاجرم کوی صفت بر سرو پا
میگردد * که اسخدر کیم مناسنه
دل بستن مقدم مفعول اولی و فاعلی
که در در خم چوکان سر زلف تو اضافی
بیایه و لامیه و لردر مفعول ثانیه در

لاجرم لابد و لامیه در کوی صفت کوی کی دیکدر بر سر و بیایه و باقی اوزرنده کوی صفت مبتدا و مابعدی خبری
محصول بیت * هر کیسه که کوکلی خم چوکان کی سر زلفک بقلدی شبهه بوقی که کوی کی باشی و باغی اوزرنده
چکرینور یعنی گاه باشی اوزره و گاه باغی اوزره چکرینور طوب کی بوادادن من ادحیرتد و الا کوی سر و با تصور دکلدر

(دل حافظ جو صبا بر سر کوی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد) * مقیم مصراع ثانی به مر هوند و او حرف حال
محصول بیت * حافظك كوكلى صبا

دل و حمارتله * مهر و سر گردان و درد عشقه نالان اوله کر کبر

دل حافظ جو صبا بر سر کوی تو مقیم * دردمندست و باید دوا میکرد

حافظك كوكلى سنك سر کوبكه باد صبا كی مقیم درد لودر دوا امیدیه دور
ایلا (مفردات) (دل) (کوکلی) (حافظ) م (جو) مثل (صبا) م (ر) صلی (سر) باش
(کوی) محله (تو) سن (مقیم) م (دردمند) درد لودر (است) در (یا) (لابسته) (امید)
م (دوا) درمان (میکرد) دور (مثنی اشارتی) بارب بودرد عشقك اسیری
اولان حافظك كوكلى باد صبا كی سنك درگاه عزت و باب رحمتك مقیم
و ملازمند و دردمند در که دام سنك قبوکه محضا کرم و احسانكله قریت
و وصلك امیدیه طولاتور انجیق شدن سنی اسنوب بر غیری قیو به کیتمشدر

وله ایضا *

می زیم هر نفس از درد فراق فریاد * آه اگر ناله و آهم رساند بنیاد

هر نفس سنك فراقك دردندن فریاد اوردم آه اگر بنم ناله و آهمی سکا باد ارشد ریه
(مفردات) (می زیم) اوردم (هر نفس) م (از) من (درد فراق) م (ت) ضمیر
(فریاد) م (آه اگر ناله و آهم) م (رساند) ارشد ریه (بنو) سکا (باد) بل (مثنی
اشارتی) (محمد الله) بارب هر نفس سنك درد عشقكدن و انوار قدسیه ذاتك فراقكدن
فریاد اوردم آه اگر ناله و آهم خالص لوجه الله دكاسدر دیو درگاه عزتكدن مقبول
اولیه و توفیق و ضایك اربشوب بگاد سکی اولیه و مر ادم حاصل اولیه

چو چکنم کر نکتم ناله و فریاد و فغان * کز فراق تو چنانم که بداندیش مباد

نیلم اگر ناله و فریاد و فغان ایلم که سنك فراقكدن انجیق که حسود اولسون
(مفردات) (چکنم) نیلم (کر) اگر (نکتم) ایلم (ناله و فریاد و فغان) م (از فراق)
م (تو) سن (چنانم) انجیق (بداندیش) حسود (مباد) اولسون (مثنی اشارتی)
ای لطیف و رحیم ناله و فریاد ایلمده نیلمکه سنك آتش افراقتكدن و آرزو
و اشتیاقكدن آنجیق مسرورمکه حسودك کم نظری اولسون و بودرد فراقك
و آرزوی اشتیاقك دولتی باشمکن اسک اولسون

چو روز و شب غصه و خون بخورم و چون نخورم * چون ز دیدار تو دورم بچه باشم دلشاد

کیچه و کوندز غصه و خون برم و نیچه بیم چونکه سنك دیدار کدن ابراهیم ایله
دلشاد اولیم (مفردات) (روز و شب) م (غصه) م (خون) فان (بخورم) برم
(چون) نسه (نخورم) بیم (چون) چونکه (ز دیدار تو) سنك دیدار کدن (دورم)
ابراهیم (بچه) نه ایله (باشم) اولم (دلشاد) کوکلی مسرور (مثنی اشارتی) ای مثل
و نظیری اولسان محبوب حقیق سنك درد عشقكله و آرزوی مشاهده
انوار جلالکله کیچه و کوندز آج و صومر و او یغ و سزغم و غصه و خون
چکر برم نیچه بیم چونکه سنك دیدار کدن ابراهیم اولم نه ایله دلشاد
اوله بکه لا محجوب الا الهدر

تا *

نه ایله دلشاد اولیم یعنی سنك دیدارك فراقكده دلشاد اولوب غم و غصه نك منوریدر

تا نواز چشم من سوخته دل دور شدی * ای بسا چشمه خونین که دل از دیده کشاد *
منذ کبی بر پیده سوخته دل کوکلی و یورکی یا آتش ای حرف ندا منسا دی محذوفدر تقدیری ای یار بسا چوق دیمکدر خونین
قانی دیمکدر یا نسبت و نون تا کید ایچوند

۷۳۷ *

تا نواز چشم من سوخته دل دور شدی * ای بسا چشمه خونین که دل از دیده کشاد *

تا که سن بن کوکلی یا منک چشمندن ابراق اولدک ای چوق فان چشمه سنی که کوکل
کوزدن اقتدی (مفردات) (تا) حتی (تو) سن (از) من (چشم) کوز (من)
بن (سوخته) یا منک (دل) کوکل (دور) بسید (شدی) اولدک (ای) محبوب
(بسا) چوق (چشمه) م (خونین) قانه منسوب (دل) کوکل (از دیده)
کوزدن (کشاد) آچدی (مثنی اشارتی) ای محبوب کریم شول وقتکه سنك
انوار قدسیك بو عاشق داسوختهك چشمی جانی او کندن محبوب و ابراق اولدی
ای دوست چوق فان چشمه سنی که کوکل کوزدن اقتدی و جکر م فانی دیده دن روان
ایلمکه (نار الفرفه) اشد من نار الحرقه (دینشدر

ازین هر من صد قطره خون بیش شود * چون برآرد دلم از روز فراق فریاد *

هر کبرک دیدندن یوز قطره قاندن زیاده اولور چرنکه کوکلام سنك فراقك سوزندن
فریاد کتور (مفردات) (از) من (بن) دبب (نزه) کبرک (صد) یوز (قطره)
م (خون) فان (بیش) زیاده (شود) اولور (چون) چونکه (بر) یوقاری
(آرد) کتوره (دلم) کوکلام (از) من (سوز) یا نغالی (فراق) م (ت) ضمیر
(فریاد) م (مثنی اشارتی) شول وقتکه سنك فراقك آتشك حرارتندن کوکلام
بر کره فریاد و فغان کتوره کوزمین ماعدا هر بر کبرکرم دیدندن یوز قطره دخی
زیاده فان روان اولور

حافظ داشته مستغرق شفت شب و روز * نوازی بنده دل رفته بکلی آزاد *

کوکلی کتیش حافظ روز و شب سنك عشقه مستغرقدر سن یو کوکلی کتیش
و عاشق بنده دن بالکلیه فارغ سین (مفردات) (حافظ) م (داشته) کوکلی
کتیش (مستغرق) م (عشق) م (است) در (شب) کیچه (روز) کوندز (تو)
سن (از) م (این) یو بنده (قول) دل رفته کوکلی کتیش (بکلی) م (آزاد)
فارغ (مثنی اشارتی) کوکلی آتندن کتیش و سلطان عشق اراده سین محو انش
حافظ کیچه و کوندز سنك درد عشقه مستغرقدر لکن سن غنی عن العالین
اولدیکدن یو کوکلی کتیش و خراب اولش عاشق بیچاره بنده کدن بالکلیه
فارغ سین و کا بر چکر نظر عنایت یوروب حصول مرادله آتی مسرور البر سین
وله ایضا *

مر اوصول تو کر زانکه دسترس باشد * دکرز طالع خورشیم چه ملتس باشد *

اگر آندکه سنك وصلکه بکا قدرت اوله کبرو کتوسط امدن بکا نه مطاوب اولور
(مفردات) (مر اوصول) بنم ایچون (بوصول تو) سنك وصلکه (کر) اگر (زانکه)
آندکه (دست رس) ال ابریشیچک یعنی قدرت (باشد) اوله (دکر) دخی (ز)
من (طالع) م (خویش) کتد و (م) ضمیر (چه) نه (ملتس) مطلوب
(باشد) اولور (مثنی اشارتی) ای محبوب حقیق اگر سنك اطف و کر مگاه بکا

۱۸۵ * دل *

بنم سنك وصلکه اگر دسترس و قدرتم اولور سه بوندن آرقی کندی طالعیدن دخی نه ملتسم اولور مصراع اولك مناسقی
بکا سنك وصلکه اگر ال ابرمک اوله دین و اکر آندن که سنك وصلکه با که ال ابرمک اوله دین حق مثنی ادالده ممشلر

که حرف بیان دل میدا کشاد خبری نسته بی
خبره متعاق کشاد آفتده فیه و خبری نسته بی
آچیق مناسقه در اهابونک کی پرلده آفتیق
مناسقه استعمال ایدرار * محصول بیت *
سن بن دل سوختهك کوزندن دور اوله لی
یعنی کوزندن ابراق اوله لی جانان نه چوق
فان چشمه سنی کوکل کوزدن فتح ایلدی
یعنی اقتدی یعنی فراقکده چوق فان اشلدم
دیمکدر (ازین هر من صد قطره خون
بیش چکد * چون برآرد دلم از دست
فراق فریاد) بن بانک غمیله دبب دیمکدر
چکد فعل مضارع مفرد غائب طهر دیمکدر
برارد قالدیر مناسقه در * محصول بیت *
هر کر پکک دیدندن یوز قطره قاندن زیاده
طهر چونکه کوکلام سنك فراقك آتندن
فریاد و فغان ایله یعنی کوکلام سنك
فراقکده ناله و زاری پیدا ایلده کوزلمدن
فان ابرماقولی قار (حافظ داشته مستغرق
یاد شب و روز * نوازی بنده دل رفته
بکلی آزاد) حافظ داشته مناسقی بنیه در
مستغرق یادت لایبه در دل رفته کوکلی
کتیش یعنی عاشق آزاد بونک کی پرلده
فارغ مناسقه در * محصول بیت * دلشاده
یعنی عاشق حافظ کیچه و کوندز سنك باد که
مستغرقدر یعنی سنی اکفله مقید در سن
یو بنده دل رفته دن کایا فارغ سین یعنی سن
انی هیچ اکز سین ایکی مصرعه ایله
ادان خبرمقدر (وله ایضا) (مر اوصول
تو کر زانکه دسترس باشد * دکرز طالع
خورشیم چه ملتس باشد) مر احراف
تخصیص بنم دیمکدر بوصول تو با حرف
صله و اضافت لایبه در کر زانکه اگر
شوبله که دیمکدر دسترس وصف ترکیبدر
نغده ال ابریشیچی مناسقه در اما قدرت
و وسعت مناسقه در مستعملدر دکر دخی ملتسم
بونده مطلوب مناسقه در * محصول بیت *

(بر آستان توغوغای عاشقان چه عجب * که هر یک شکرستان بود مکس باشد) غوغای عاشقان اضافتی لامیه رد که حرف
تعلیل مکس قاره سنک * محصول پیت * چانه خطاب ایدوب پوررک اشکده عاشق غوغای عجب دکل زیر

سک و صلکه ایشک قدرتم اوله دخی کندو بخت و طالع دن بکا طلب اوله جن
اندن زیاد، مقبول نه مطالب اولور اولور

بر آستان توغوغای عاشقان چه عجب * که هر یک شکرستان بود مکس باشد *

سک آستانک اوزره عاشقارک غوغا سی نه عجب عجب دکل که هر فنده که
شکرستان اوله مکس اولور (مفردات) (پر) علی (آستان) ایشک (نو) سن
(غوغا) م (عاشقان) م (چه) نه استغمام انکار بدر (که) زیر (هر یکجا)
هر فنده (شکرستان) شکر محلی (بود) اوله (مکس) سنک (باشد) اولور
(معنای اشارتی) یارب سنک درگاه عز تنکده بی حساب و بی شمار عاشقارک
جبال باکالک مشاهده سی آرزو و اشتاقه تضرع و نیاز و فر باد و فغان اوزره
اجتماعی عجب دکل زیر هر فنده بال و شکر محلی اوله اند مکس جمع اولدینی کبی
(وینسون التهم اذا راوه) آلامی سرنبه لذت مشاهده انوار جلاله مستغرق
اوله فله جمع اولشدر

چه حاجت بشیر قتل عاشق را * که نیم جان مرایک کرشمه بس باشد *

عاشق قلیج ایل قتل ایلکه نه حاجتد زرا نیم یارم جائد بر کوز اوجله نظر کفایت
ایدر (مفردات) (چه حاجت) نه حاجت (است) در (با) للملابه (شمشیر)
قلیج (قتل) م (عاشق) م (را) ادات مفعول (که) زیر (جان) م (مرا)
نیم (ک) بر (کرشمه) کوز اوجله نظر (بس) کافی (باشد) اوله (معنای اشارتی)
(موتوا قبل ان تموتوا) سرنبه مظهر اولش و لذت روحانی به جان فدا قلیج
عاشق شمشیر ایل قتل ایلکه نه حاجتد زرا نیم یارم جائد بر کوز اوجله
نظر کفایت ایدر

اگر بهر دو جهان یک نفس زخم بادوست * مر از هر دو جهان حاصل آن نفس باشد *

اگر هر ایکی جهانده دوسته بر نفس اورم هر ایکی جهاندن نیم حاصل
بر نفس اولور (مفردات) (اگر) م (با) ظرفیه (هر) جله (دو) ایکی (جهان)
م (ک) بر (نفس) م (زخم) اورم (با) مع (دوست) م (مرا) نیم ایچون
(ز) من (هر دو جهان) م (حاصل) م (آن) اول (نفس) م (باشد) اولور
(معنای اشارتی) اگر ایکی جهانده مقصودم اولان فیض بلا واسطه ربانی
و استقرانی انوار تجلیات ذات سبحانی نیم ایچون دوست ایله بوقریبت بر نفس
حاصل اوله هر ایکی جهانده نیم حاصل ایچون اول بر نفس اولور

ازین هوس که مرادست بخت کوتاهست * کم بسرو بلندت دوست رس باشد *

بو هوسدنگه نیم بختک الی قیصه در سنک بلند سرو که جن بکا ایشک اولور
(مفردات) (ازین هوس) بو هوسدن (مرا) بکا (دست) ال (بخت) دولت
(کوتاه) قیصه (است) در (ی) جن (م) بکا (سرو) م (بلند) بو کسک
(نو) من (دست رس) الی ایشی (باشد) اولور (معنای اشارتی) کین اولیه

و بو سبیدن که نیم بختک الی قیصه در سنک سرو بلند که جن قدرتم اولور یعنی طالعده مساعده اولنجه سنک
وصله که جن مالک اولورم دیکدر

هر یرده که شکرستان اوله سنک اولور
حاصلی چنانی شکرستانه و عاشق مکسه
تشبیه ایشدر (چه حاجت بشیر
قتل عاشق را * که نیم جان مرایک کرشمه
بس باشد) قتل عاشق اضافتی مصدرک
مفعولده اضافتد ورا ادات مفعول
و یا ادات تخصیص عاشق قتلده و با عاشق
قلیچون که حرف تعلیل جان مرا اضافتی
لامیه در نیم جان مرا یارم جائد نیک
یعنی سکون ایله و قتی کرک ادات تخصیص
کرشمه افنده کوز ایله و قاش ایله اشاره
دیر اما بو کبی یرده ناز و شیوه مرادد
بس بوند بزد بکدر یرده بکی معنای
محصول پیت * عاشق قتل ایلک
ایچون نه حاجت قلیج زرا نیم یارم جائد
یعنی جان ضعیفه بر کرشمه بزد حاصلی
بن عاشق پیچاره بی قتل ایلکه براغه
پساده احتیاج بو قدر بلکه بر کرشمه
و بر تر غزه کافیدر (اگر بهر دو جهان
یک نفس زخم بادوست * مر از هر دو جهان
حاصل آن نفس باشد) بهر دو جهان
با حرف ظرف بادوست با حرف مع * محصول
پیت * اگر ایکی جهانده دوسته بر نفس
اورم یعنی بر نفس و بر ساعت یله کینم
آنکه نیم ایکی جهاندن حاصل اول
بر نفس یعنی بکا ایکی جهاندن حاصل
و نتیجه اول بر ساعت یعنی اول بر ساعتده
یارله بکندمدر (ازین هوسکه مرادست
بخت کوتاهست * کم بسرو بلندت
تود سترس باشد) بعضی نسخه ده هوس
برسته جهت دوشش فی الواقع معنایده
الامدر که حرف بیان مرادست بخت
اضافتی لامیه در مجازا کم کافک و یالک
قچه لیه چنان نیم دیکدر نیم متکام
معنی جهشندن دسترسه مقیدد بسرو بلند
تو با حرف صله و اضافتی سیایه
ولامیه در * محصول پیت * بوجهندن
و بو سبیدن که نیم بختک الی قیصه در سنک سرو بلند که جن قدرتم اولور یعنی طالعده مساعده اولنجه سنک
وصله که جن مالک اولورم دیکدر

الهه احسان اولان بو کبی قریبت کامله هوسدنگه نیم بختک اکا الی قیصه در
و نیم ایلک کبی دولت ایشکده استغمام بوقدر سنک (فی مقصد صدق * اند ملک
مقتدر) معنایه نجلی * دائمی ایله انوار قدسیه که مستغرق اولان مراد قولارک
عالی مقامد نیم کبی پیچاره ایشک جن ممکن اولور مکره سنک کرم واحسان
بی عتک اکا یار اوله

خلاص کجا باشد آن غریبت را * که سبیل بخت عشقش زیش و پس باشد *

سنک اول غریقه قنده خلاص بولی اولور که ایلک اوکنده و آردنده عشق
بختک سبلی اوله (مفردات) (ره) بول (خلاص) م (کجا) قنده (باشد)
اولور (آن) اول (غریقی) م (تا) ضمیر (را) ادات مفعول (که) زیر (سبیل) م
(بخت) م (عشق) م (ش) ضمیر (ز) من (پیش) اولک (پس) آرد (باشد)
اوله (معنای اشارتی) نجلی * دائمی اولان عارف بالله قولارک انوار ذاتیه که
استراقدن جن وقتده خلاص بولی بوله یلور که ایلک اوکنده و آردنده عشق الهی
درد و بختک سبلی احاطه ایلوب بحر حیرته مستغرق قلیدر

هزار بار شوم آشنا و دیگر بار * مرا بیند و پرده که این چه کس باشد *

یک کره آشنا اولور و پرده دخی بی کور و صورار که بونه کیمده در (مفردات)
(هزار) یک (بار) کره (شوم) اولورم (آشنا) م (دیگر) غیری (بار) کره (مرا) بی
(بیند) کورر (پرسد) صورار (این) بو (چه) نه (کس) کیمده (باشد) اولور
(معنای اشارتی) حضرت الهک اول عارف بالله واسرار لدنیه الهیه دن
قلبی آگاه قولری بحر حیرته و نجلی * انوار ذات وحدنه اول قدر مستغرق در که
اندر دن بهضینه یک کره آشنا اولورم و خند متلرده نیمه زمان حضور لنده
طورم پرکره دخی بی کور و هر کور دیکد سوال ایدر و صورار که بونه کیمده در
واسمی نه در پیما قلی عرفانه سرشار و خانه قلی نجلی * ربانیه ایله اول قدر برانوار
اولشدر که ماسوی الاهدن برسته صیغه جن رقالمه شدر متناقه بر کانههم آدین

هوس باد بهارم بسر صحرا برد * باد بوی تو یارورد و قرار ازما برد *

باد بهار هوسی بی صحرا طرفه ایلندی باد سنک راجه طبعه کتوردی و بزدن
قراری ایلندی (مفردات) (هوس) سودا (باد) بل (بهار) م (م) ضمیر
(با) للملابه (سر) طرف (صحرا) م (برد) ایلندی (باد) بل (بوی) فوقو
(نو) سن (یارورد) کتوردی (قرار) م (ازما) بزدن (برد) ایلندی (معنای
اشارتی) (انی لاجد نفس الرجن من قبل الین) حدیث شریفی سرنبه باد
بهار کبی تشو و نما و مرده دلری احیا ایلدی شمع حبسی نفس بوزندن قلب پریشان
بر فحه الهی و ریاض نجلی * ربانی ایشوب بی صحرای سلامت اطرافنه ایلندی
استعذ بالله (انی لاجد ریح یوسف) آیت جلیله سی سرنبه ای محبوب حقیقی اول

(خلاص کجا باشد آن غریبت را * که سبیل بخت عشقش زیش و پس باشد) غریبت
ناخبر خطاب اولمق جائز و جائزدر که
ناه نقل اوله عریضت کبی ضرورت
وزن ایچون های رسمی شکلندن نای
مطوله ص - ورتنه چیهش اوله حاصلی
السیاسدن خالی دکل که حرف رابط
صفت سبیل بخت عشقش اضافتی قتلری
بیایه ولامیه رد * محصول پیت *
خلاص بولی قنده اولور اول غریق که
و یا اول غریقه که عشق بختی سبلی
اوکنده و آردنده اوله بی اوکنی واردنی
بخت سبیل عشق احاطه ایلیه حاصلی
عاشق اولان راه سلامت بولر (هزار
بار شوم آشنا و دیگر بار * مرا بیند
و کوید که این چه کس باشد) بار بونده
کره معنای سنه در ایکی یرده یله که حرف
رابط مفعول قولدر * محصول پیت *
یک کره جانانه آشنا اولورم نه پرکره که
بی کورر دیکر بونه کیمده در یعنی نجاهل
ایدر بو پیت جانا ناک کال استغمامی
بیان ایدر بو غزلک مخلص بیی یا نکرده
اولان دیوانلرده بولندی و شاعرانده
شرح الالبته اشرطهرا بولسه ل شرح
ایدر دی (وله ابضا) (هوس
باد بهارم بسر صحرا برد * باد بوی تو یارورد
و قرار ازما برد) هوس باد بهارم
اضافتی لامیه در سر صحرا با حرف
صله و اضافتی لامیه در سر بولک کبی
برلده جهت و جانب معنایده در باد بهار
یارورد خبری بوی تو اضافتی لامیه و یاروردک
مقدم مفعول صریحی و ازما غیر صریحی
محصول پیت * باد بهارک هوسی و آرزوسی
بی صحرا جانانه ایلندی باد سنک بوی
کتوردی و بزدن قراری ایلندی یعنی سنک
بولک کتورمک سبیله بزی بی قرار ایلدی

(هر کجا بود ذی چشم تو ز داز راهش * نه دل خسته و نیاز مرا تنها برد) دل با حرف و حدیث چشم تو اضافتی
 لایه در راهش ضمیری دله را جود دهنه حرف نئی دل خسته اضافتی بیانیه و او حرف عطف بپار خسته به عطف مفید
 ۷۴۰

فیض الهی دماغ چانه سنک راجحه طبعی کنوردی و زدن فراری کیدودی
 هر کجا بود ذی چشم تو ز داز راهش * نه دل خسته و نیاز مرا تنها برد

هر قنده که بر کوکل واریادی سنک چشمک اتی بولدن اینتدی یالکر بنم مجروح
 و نیاز کوکلی اینتدی (مفردات) (هر کجا) هر قنده (بود) ایدی (دلی) بر کوکل
 (چشم) کوز (تو) سن (برد) اینتدی (از راه) بولدن (ش) ضمیر (نه) نئی
 (خسته) مجروح (نیاز) خسته (مرا) بنم (تنها) بالکر (برد) اینتدی (معنای
 اشارتی) استعذ بالله (دلک ذکر لایه کان له قلب اوالی النعم وهو شهید) آیت
 کریمه سی سر نجه و (فیض حق ناکه آید * اما بر دل آگاه آید) حکمتی ای محبوب
 هر قنده که بر دل آگاه واریادی سنک نظر صباکت اتی نفحات و فو ضات ذایه که
 ابرش و بوب اول لذت روحانی به ارمک سینه جیع لایه ماسودن منقطع اینتدی
 بحمد الله بو کرم بالکر بنم درد عشق الهی به مجروح و نیاز اولش کوکلی اینتدی
 و لطف عمیق بالکر بکا اینتدی (لایضیح اجر المحسن)

آمد و کرم بر آب رخ اشک چوسیم * ز بر داد کسی کاند و این کالارد

سبب کبی کوزم باشی کادی و فوی و بوزم صوب اینتدی التونی التونه ویدی
 شول کیمه که کادی و بومای اینتدی (مفردات) (آمد) کادی (کرم)
 حرارله (برد) اینتدی (آب) صو (رخ) بکا (م) ضمیر (اشک) کوز باشی
 (چوسیم) کومش کبی (ز بر) التونی التونه (داد) ویدی (کس) کیمه
 (آمد) کادی (این) بو (کال) متاع (برد) اینتدی (معنای اشارتی)
 بحمد الله مایه سادات اولان آتش عشق جکر قائم ایدوب سیم کبی کوزیم
 باش اولوب حرارله کادی و فودی بوزم صوب اینتدی و صد هزار ذل و حقارله
 بین الناس قد ریمی با یمال ایدوب منور خلق قلیقه مقبول درگاه حق اینتدی
 بولک کبی التونی التونه ویدی شول کیمه که بولاله کادی و بومای عشق و جودنی
 و جانی فدای اینکله صحتون الدی

دل سنکین تراشک من آورد پراه * سنک راسیل تواند بلب دربارد

سنک سنک کبی فلیکی بنم کوزم باشی بوله کنوردی سنکی سبل در یا کنار به اینکله قادرد
 (مفردات) (دل) کوکل (سنکین) طاشه منسوب (ترا) سنک (اشک) کوز باشی
 (من) ن (آورد) کنوردی (راه) بوله (سنکرا) طاشی (سبل) م (تواند)
 قادرد (بلب دریا) د کز کنار به (برد) اینتدی (معنای اشارتی) ی مستغنی
 عن المسالین اولان فنی دیم بحمد الله (اغتوا الرقة فان عند هاتزل الرحه)
 حدیث شریفی سر نجه کرم و ابطکله ز احسن ایدیلک رفت قلب آثاری اولان
 کوزم باشی سنک در بای رحمتی جوشه کنوردی ز را سبل طاشی در یا کنار به
 کنوردی کبی کزت بکادخی در بای رحمتی جوشه کنوردی رفع حجاب اینکله سیدر

دوش

کنوردم مصراع ثانی فی تمثیل طریقه ایراد اینش یعنی طاش کبی بور ککی بنم کوزم باشی طریقی ملائمه کنوردم
 غریب دکلدن ز را سنکی سبل دریا کنار به اینکله قادرد

(دوش ذوق طریقه سلسله شوق تو بست * بای خیل خردم لشکر غم از جبارد) ذوق طریقه اضافتی لایه در سلسله شوق
 تو بیانیه و لایه در بای خیل خردم اضافتی بده بویه در خیل فارسیده بولک مناسبه در لشکر غم بیانیه * محصول بیت * دوش
 کیمه شلکم ذوقی سنک شوق سلسله سی بفا دی یعنی شلکه شوق مانع اولدی علق بلوی ایاضی غم و غصه عسکری برندن
 اینتدی یعنی غم بنده عقل و ادراک قومدی حاصلی شوق و عشق شلکم ذوقه مانع اولدی و غمک عقل و صبرم الدی
 مصراع اولک مناسبی دوش کیمه شلکم ذوقی بکاسک شوق زنجیر بن باغدی دین و دوش کیمه طرب ذوق بی سنک
 شوق زنجیر بنده بفا دی دین زنجیر
 ۷۴۱

دوش ذوق طریقه سلسله شوق تو بست * بای خیل خردم لشکر غم از جبارد

دوش کیمه طرب ذوق بی سنک شوق زنجیر بنده باغدی غم لشکر بنم عقل
 خیانت ایاضی برندن اینتدی (مفردات) (دوش) دوش (کیمه) (ذوق طرب)
 سرور (میم) ضمیر (سلسله) زنجیر (شوق) م (تو) سن (بست) باغدی (بای)
 ایاق (خیل) آت (خرد) عقل (میم) ضمیر (لشکر غم) م (ازجا) برندن (برد)
 اینتدی (معنای اشارتی) دوش کیمه اول دفع جاک و نجلی خدا ک سروری
 ذوقی ای محبوب بی سنک شوق زنجیر بنده بفا دی حال بو که استنار غمک
 لشکر عقل خیلک ایاضی برندن کسب آئی چو کرمش و دوشورمش ایدی

راه ماغمره آن ترک کار ابروزد * رخت ماسبل آن سروسهی بالارد

زم بولری اول کان ابرو عبوبک غمره سی اوردی بزم مشاعری اول بلند سرو
 سببک سبلی اینتدی (مفردات) (راه ما) بزم بولری (غمره) کوز ایل اشارت
 (آن) اول (ترک) محبوب (کان) بای (ابرو) فاش (زد) اوردی (رخت) متاع
 (ما) بزم (سبل) زلف (آن) اول (سرو) م (سهی) قد (بالا) بولک
 (برد) اینتدی (معنای اشارتی) اول لطف و کرم صا حی اولان محبوب
 حقیق بر نظر رخت و برنجلی عسابت بیور مغله بزم بولری اوردی و ماسوا به
 زامان قلمری میل و اقبالنی قطع ایلوب و توجه منم ایضی کندو جانب عزت به
 حصر ایلدی و انوار تجلی تیله قلمری اصلاح اینتدی صکره اول علی الاعلی
 اولان الله تجلیات صفایه بزم وجود منم متاعی دخی اصلاح ایدوب راه مستقیمه
 هدایت کرم اینتدی

جامی دی بیت دم زرو اینتدی زد * آبی رابجا بخش و روان افزارد

شراب قدسی دوش سنک لیکله روان بخشیدن دم اوردی جان بخش و روان افزا
 لک شراب اضافتی اینتدی (مفردات) (جام) قدح (می) شراب (با) تملایه
 (لب) دوداق (ت) ضمیر (دم) نفس (ز) من (رو) اینتدی (جان بخش)
 ایدیمی (زد) اوردی (آب) صو (می) شراب (لب) دوداق (جان بخش) جان
 و ریخی (روان افزا) جان از ریخی (برد) اینتدی (معنای اشارتی) استعید
 بالله (و ابری لایه و الارض و احي الموی) آیت کریمه سی سر نجه فیض بلا واسطه
 ربانی و تجلیات انوار الهی ایله آینه قلبی مجلا اولان عارف بالله سنک اکا قرت
 قدسبه احسان اینکله سببه بولک به سنک صفات جلله ک ایله موصوف اولوب
 (میخی و بیت) دمی اوردی و مرتبه عشقه اولان عاشقک شراب عشقه
 جان بخش و روان افزا لکی رونق کیده روب اندن زیاده عالی مقامه ابرشدی

بخت بیل بر حافظ مکن از خوش معنی * پیش طوطی نتوان نام هزار آوارد

خوش معنی خلدن حافظ قنده بلی وصف ایل طوطیک قنده بابلک نامی یاد
 ایلک مکن دکلدن (مفردات) (بخت) وصف (بلی) م (بر) عند (حافظ) م (مکن)

۱۸۶

پیش طوطی نتوان نام هزار آوارد (بخت بیل اضافتی مصدرک معنای لایه در مکن فعل نهی
 مخاطب بخت بیل مقدم مقول از خوش معنی بخت بیله متعلقدر یعنی بلیک خوش معنی خلدن سولک دیکلدن پیش طوطی
 یانده دیکلدن نتوان برده متعلقدر هزار آوا ببله دیرل آوا از مناسبه در * محصول بیت * حافظ قنده بلیک خوش معنی خلدن
 بخت ایلک ز را طوطی قنده هزار آواک نامی ایلک اولز یعنی طوطی او کنده بلیک آتی اولز دیکلدن ز را حافظ کبی
 طوطیک قنده بلیک نه چار بلیک دلی چار

معنی و برده بری برینه عیب پیر وک
 ایشلر و مصراع ثانیه خیل برینه نل
 بازوب مناسبی غم لشکر بنم عقل
 ارمغانی برندن اینتدی دین بیل ارمغانی
 دکلو فاحش خطا ایلک (راه ماغمره)
 آن ترک کار ابروزد * رخت ماسبل آن
 سرو سهی بالارد (راه ماغمره)
 آن ده بویه در ترک کان ابرو وصف ترکیبی
 رخت ماسبل آن لایه در سروسهی
 بالای بیانیه سهی طوغری مناسبه
 سهی بالاطوغری فانیلی دیکلدن
 * محصول بیت * بزم بولری اول
 کان ابرو عبوبک غمره سی اوردی
 یعنی بزی وادی عشقه دوشورب
 بلاره کر قمار ایلن انک سبل زافدر
 (جامی دی بابت لاف روان بخشی زد
 * آبی رابجا بخش روان افزا برد)
 بلیت با حرف مصاحبت لاف مراد
 تکلمدر روان بخش وصف ترکیبی در روان
 روح انسانیدر و بخش بخشیدن
 یعنی متاع در و با حرف مصدر آب
 می اضافتی لایه در ایدن مراد بولک
 کبی برده رونق و لطافتد رادات مقول
 اب جان بخش اضافتی بیانیه در و جان بخش
 روان بخش کبی وصف ترکیبی در روان
 افزا اضافتی بیانیه در روان افزا
 وصف ترکیبی در روان از ریخی بولک کبی
 معانی شمرادن ادعاید * محصول بیت *
 دوش باده قدسی سنک لیکله روح بخشیدن
 لاف اوردی یعنی ایلک دیدیکه سنک کبی
 روان بخش حاصلی جان فاعله
 سنک کیمه بس بویه دیدیکه بولک
 عرض و لطافتی سنک اب جان بخش روان
 افزا اینتدی حاصلی جزاسین و بر دیکه
 بر دخی بویه خاص دسوی ایلسون
 (بخت بیل بر حافظ مکن از خوش معنی)
 بخت بیل بر حافظ مکن لایه در مکن فعل نهی
 مخاطب بخت بیل مقدم مقول از خوش معنی بخت بیله متعلقدر یعنی بلیک خوش معنی خلدن سولک دیکلدن پیش طوطی
 یانده دیکلدن نتوان برده متعلقدر هزار آوا ببله دیرل آوا از مناسبه در * محصول بیت * حافظ قنده بلیک خوش معنی خلدن
 بخت ایلک ز را طوطی قنده هزار آواک نامی ایلک اولز یعنی طوطی او کنده بلیک آتی اولز دیکلدن ز را حافظ کبی
 طوطیک قنده بلیک نه چار بلیک دلی چار

(وله ايضا) (سحر چون خسرو خاور علم بگو سازان زد * بدست مرحت باز در آمد واران زد) سحر یعنی مهر و قنده زرا ظروف زمانه دندر چون واور سیمه اذات تعلیل در خسرو خاور مشرق پادشاهی یعنی کوش علم بوند سنجی مراد را اگر چه طاعنه در دل کوه سازان الف و نوله بجی خلاف قیاس اوزره در کوه ساز طاعنی زیر اسار اذات کز تر سکار کی اگر چه بمضار سار سر معنای سار در دیدار ماغندی سو بلند بار بدست با حرف مصاحبت مرحت اضافه لاجه در مجزا یارم مبتدا میم اضافه لامیه در وزد خبری در امید واران اضافتی لامیه در و خبرک مفعول صریحی و بدست غیر صریحی امید واران الف و نوله جمع اولد یعنی ذوی العقوله

۷۴۲

ایله (از) من (خوش سخن) لطیف سوز (با) صدر به (پیش) اولک (طوطی) م (توان) ممکن دکل (نام) آد (هزار آوا) بیل (رد) ایلتک (معنای اشاری) درگاه و نهایی خداده مر دان الهیک مرتبه ری متفا وتدر تمکینه اولان عارف بالله مرتبه می تاوینده اولان عاشق خداتک مرتبه سندن عاید که عارف خلیفه الله و تصرف عالم انکی چون حافظ بیل کی هزار آواز اولان عاشق خوش مختلفه وفوت قدسیه اله بنم قنده و اهل همتار قنده وصف ایلمک زرا طوطی کی لذت و حایه به و اسرار لایه به ظاهر اولان عارف بالله قنده بلالک نامی باد ایلتک مقل دکلدر که (علاوه من الايمان) در

وله ايضا

سحر چون خسرو خاور علم بگو سازان زد * بدست مرحت باز در آمد واران زد * سحر وقتی چون مشرق پادشاهی کوه سار اوزره علم آوردی مرحت الله بنم یارم امید واران قیوسنی آوردی (مفردات) (سحر) (چون) چونکه (خسرو) پادشاه (خاور) مشرق (علم) سنجی (بر) علی (کوه سازان) طغر (با) للملابسه (دست) ال (مرحت) م (یارم) م (در) فیه (امید واران امید اور (زد) آوردی (معنای اشاری) فیوضات الهیه کثرت نزول اولان سحر وقتی چونکه لاشرقی ولا غربی اولان آفتاب معنوی و اراهی پادشاهی کوه ساز قاب ثواب عاشق اولان اوزره علم آوردی واسطه و مستغرق ایدای اول مفتوح الابواب اولان حضرت الله درگاه عزتک ملازمینک و امید واران بنک رحت واسعه سندن بد قدر نیله معنی قبولین مفتوح و بولنی مشرح الماشدر

چو پیش صبح روشن شد که حال مهر گردون چیست

بر آمد خنده خوش بر غرور کاکاران زد

چونکه صبح قنده روشن اوادی فلک آفتابک حالی نه در اول صبح دنیا دوانی صاحب بک غروری اوزره بر خوش خنده آوردی (مفردات) (چون) (پیش صبح) صبح قنده (روشن) ظاهر (شد) اوادی (حال) م (مهر) کوش (گردون) فلک (چوبست) نه در (بر) وقار و آمد کادی (خنده) کزک (خوش) م (بر) علی (غرور) م (کاکاران) مراد ابشیر و مراد سور بیل (زد) آوردی (معنای اشاری) اوار انابه ک مشی و آفتاب معنوی ک مطلبی صبا حلو و جاعلومر دان خدان قنده فانی اولان فلکک و آفتابک احوال نه اوادی فانی و غدار اولان دنیای دنیه نند و اذات مفروز ابواب لذت روحانیت و مشاهدت اواز جمال الهی محروم و غافل دنیا صاحب لری اوزره بر خوش خنده ایلد بر و نجب ایلد بر

نکارم دوش در مجلس بزم رقص چون رخاست

کره بکش و داز کبوس و بردهای یاران زد

نکارم

استهرا طریق به هر بنک اوتی زوال اولد یعنی بلوب و نلرک غفنه استهرا ایله خنده ایلدی (پیش) * چرخ مر دم خسوارا کز روژی دوم مر دم پرود * نیست از شفقت مکر پرور * اول غرور * مصراع اولک معنای چون صبح او کنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلکک کوششک حالی ندر دین و چونکه صبح قنده روشن اولدیکه فلکک آفتابک حالی ندر یعنی اولدنی زوالدن خلاص بولزد دین مقصودیت و اصل اوله شار مصراع ثانی معنای خوش کولک ظاهر اولدی کاکار غرور بنه آوردی دین و صبح ظاهر اولدی دنیا صاحب دولتیشک غرور بنه بر خوش خنده

صفت اولد یعنی دندر وار اذات نسبت و امید واران ایلی دیکدر امید تشدید ضرورت وزن بچوندر * محصول بیت * سحر وقتند چونکه خورشید سنجانی طاعنه در کدی یعنی کوش طلوع ایلدی حاصلی صباح وقتی که کوش مشرقدن طلوع ایلدی کوشک و کوشک شده سنی سنجانه تشبیه اباش و کوهه نسبت صبح خوب واقع اولش مرحت ایله یارم امید واران قیوسنی آوردی یعنی دق السباب ایلدی امید واران مرادی کند بدر صبه * امید واری جمع ایدایی ناد بادر یعنی سحر وقتند یارم بن امید واره مر حله کادی حاضر بکار رحم ایلدی (چو پیش صبح روشن شد که حال مهر گردون چیست * بر آمد خنده خوش بر غرور کاکاران زد) چو حرف تبدیل پیش صبح صبا ح قنده روشن شد واضح و معلوم اولدی حال مهر گردون اضافه لری لامیه در مهر ابهام طریقه مذکور در شاعرک مرادی اما محبت در و گردونه اضافتی مصدرک فاعله اضافت فاعله بر آمد جبهه سی فاعلی صبحدر یعنی طلوع و ظهور ایلدی خنده خوش رخوش خنده استادن مراد تمام انکشاف در غرور کاکاران اضافه لری لامیه در غرور غفات کاکاران کاکارک جمعین الف و نوله جمع اوادی ذوی العقوله صفت اولد یعنی چون خلاصی کاکاران دیکدر کاکار مرادی یعنی صاحب مراد * محصول بیت * چونکه صبح قنده واضح اوادی که فلکک اهل دنیا به محبتک حالی ندر طلوع و ظهور ایلد اهل دنیا صاحب مراد بک غرور بنه بر کوزل خنده آوردی یعنی غرور بنه استهرا طریق به هر بنک اوتی زوال ایله خنده ایلدی (پیش) * چرخ مر دم خسوارا کز روژی دوم مر دم پرود * نیست از شفقت مکر پرور * اول غرور * مصراع اولک معنای چون صبح او کنده روشن اولدی یعنی اولدن ظاهر اولدی که فلکک کوششک حالی ندر دین و چونکه صبح قنده روشن اولدیکه فلکک آفتابک حالی ندر یعنی اولدنی زوالدن خلاص بولزد دین مقصودیت و اصل اوله شار مصراع ثانی معنای خوش کولک ظاهر اولدی کاکار غرور بنه آوردی دین و صبح ظاهر اولدی دنیا صاحب دولتیشک غرور بنه بر خوش خنده

اوردی یعنی اناری سحر ایلدی فلکده اولان آفتاب زوال مقرر ایکن دنیا منصبه مغرور اولور دین خطابی کون کی روشن ایلد (نکارم دوش در مجلس بزم رقص چون رخاست * کره بکش و داز کبوس و بردهای یاران زد) بزم رقص با حرف مصاحبت عزم رقص اضافتی مصدرک معنای اضفیدر عزم قصد معنای در کره دو کدر کبوس اورلمش صانع بلوئی و او حرف صاف بر حرف صبه دلهای یاران اضافتی لامیه در ردهای یاران زدک مفعول غیر صریحدر * محصول بیت * دون کجه مجلسه یارم چونکه رقص قصد بنه فاعله رقص قصدیه و بارقص قصدیه فاعله کبوس سندن دوکی چوزدی و یاران کبوس کلر بنه آوردی یعنی باراق کبوس سندن کفر ایلدی حاصلی داری کبوسیه معید اولدی و یا کبوسنه معید ایلدی کره بکش و داز کبوس یوردی زرا رقص رقصه صبا شر اواسه کبوسنی آچار (من ازونک صلاح آدم بخون دل بشستم دست * که چشم یاده ییش صلابرهو شیا ان زد) رنگ صلاح اضافتی پائیه در که حرف بیان چشم یاده ییش اضفیری پائیه و لامیه در صلابرهو شیاران آفتاب صلابه یعنی افلری و عاقلر دست او کار ایلمک صلابه خراب و بیاب ایلمک صلابه آوردی * محصول بیت * بن اولدم رنگ صلاحدن یعنی صورت صلاحدن بولرک فاعله ال بودم که انک یعنی جانانک شراب اولیجی یعنی شراب ایچجی چشمنی هو شیارله صلابه آوردی یعنی هو شیارلری باده نوش ایلمک صلابه آوردی حاصلی جانانک چشمی رستی عاقلری می رست ایلمک صلابه آوردی بندن بنم زهد و صلاحه فدا کلجی بیلدم زرا بندن هو شیارلر دم (کدام آهن داش آوخت این آیین عیاری * که اول چون برون آمده شب زنده داران زد) کدام قخی آهن دل وصف کبی اقساستندر دور بورکلی دیکدر آیین عیاری اضافتی لامیه در که حرف تبدیل و یا حرف بیان برون آمد مغروری چون با آیین عیاری برون آمد دره شب زنده داران اضافتی لامیه در ورده زدک مقدم مفعول صریحدر شب دار احیای لیل ایلد بر لفته کجی دری طوبجی دیکدر یعنی او بومایجی * محصول بیت * قخی دهمور بورکلی اکا بو عیاری رسم و قانونی او کزده بکه اول عیاره چقیدی احیای لیل ایلد بر

۷۴۳

نکارم دون کجه مجلسه چونکه رقص و سماع قصدیه فاعله کبوس سندن کرهی حوزدی و یاران قلبه بارینه آوردی (مفردات) (نکارم) (مجموع) (دوش) دون کجه (در) فی (مجلس) م (با) للملابسه (مزم) قصد (رقص) م (چون) چونکه (رخاست) فاعله (کره) دوک (بکشود) ایلدی (از) م (کبوس) زلف (بر) علی (دلها) کولر (یاران) م (زد) اوردی (معنای اشاری) اول بنم قوی و عزیر اولان مجموع دون کجه مجلس ذکرده نیلی بیورب خلی وجود مر بلا اختیار رقص و سماعه قالدیری زرا جاندن حصصی رفع ابواب بزم و یاران کولر بزم نیلی صفات انواردن شعله آوردی و منعکس اولدی

من ازونک صلاح آدم بخون دل بشستم دست

که چشم یاده ییش صلابرهو شیاران زد

بن صلاح رنگندن اولدم خون دل ایله ان بودم که انک دست چشمنی هو شیارله صلابه آوردی (مفردات) (من) بن (از) من (رنگ) م (صلاح) م (آدم) اول نفس (بخون دل) کولر فاعله (بشستم) بودم (دست) ان (چشم) کوز (یاده ییش) باده او لیجی (صلاح) م (بر) علی (هو شیاران) عاقلر (زد) آوردی (معنای اشاری) وقتسا که بر توانوار صفات الهی سندن اسرار لدنی اولان خانه قلبه اورب روحانی ظهور ایلد بک بن صلاح و نقوی صوری رنگندن اول نفسده خون دل ایله و درد عشق خدا سببه ال بودم و قطع امید ایلد مکه اول محبوب حقیقتک نظر عنایتی و اوار نیلانی عاقلره مقتضیات عقلی ترک ایلد و طور هشده انوار قدسیه الهیه مکه مست و مستغرق اولمده صلابه اورمشر

کدام آهن داش آوخت این آیین عیاری

که اول چون برون آمده شب زنده داران زد

بو عیاری عادتت اکانتی آهن دل او کزیدی که اول چونکه طشره کادی احیای لیل ایلد بولنی آوردی (مفردات) (کدام) قخی (آهن) عیاری (دل) کولر (ش) ضمیر (آوخت) او کزیدی (این) بو (آیین) عادت (عیاری) دفعی الامر (با) مصدر به (که) زرا (اول) م (چون) چونکه (برون) طشره (آمد) کادی (ره) بول (شب) کجه (زنده داران) دری طوبجی (زد) آوردی (معنای اشاری) عجب بوورای عقلده اولان برامر که درد و بلای عشقه فاعله و نیجه مرث صبر ایتمک بزم قربت و وصلت و اوار نیلانی استغراقشک حصول جربان عادت الله اولسته حکمت دقیقه نه در و عدم ظهوری نه در دندر که عالم ارواحه یا خود عصر اوئلده نیجه عاشق و عارف قوللری بلا علت انوار نیلیات ذنبه سببه مست و مستغرق قلندر و نیجه احیای لیلی و زهد و تقوا ده ایکن اندن بکیروب جانی توایته مستغرق بیلد

(خیال شه واری بخت و شدنا که دل مسکین خداوندانکه دارش که رقب سواران زد)

بولنی آوردی یعنی اول عباد و زهادی عاشق و مبتلا ایلدی حاصلی اول برهبر سکار لری درد عشقه گرفتار ایلدی (خیال شه واری بخت و شدنا که دل مسکین خداوندانکه دارش که رقب سواران زد) خیال شه واری اضافتی لامیه در و یا حرف جندت بخت فصل ماضی مفرد غائب بشوردی دیکدر شد رفت معنای در نا که یعنی بی اختیار دل مسکین اضافتی پائیه در خدا و ندا منادی نکا دارش ضمیر دل مسکینه راجعدر که حرف تعلیل قلب سواران اتلی بولکک اوردی سی عسکر صفیک اوردی سینه که پادشاه طور قلب دیر و صبا جابند میته وصول جابنده میسر دیر * محصول بیت * بر شه واری خیالی بشورد

4 viii 4

مسکین کوکل شہسوار ارق فکری بندی و کندی ای خداوندانی حفظ الہ کہ
کند و سنی شہسوار لقلبنہ اوردی (مقدرات) (خیال) فکر (شہسوار) آنالو (یا)
صدریہ (بخت) بشوردی (شد) کندی (ناکہ) آکسزین (دل مسکین)
م (خداوند) ای مالک الملک (نکہ دار) حفظ الہ (ش) ضمیر (بر) علی (قلب)
اورتہ (سواران) آتیلر (زد) اوردی (معنی اشارتی) ای بنم بلا علت و اہب
العطایا اولان رحمہم واللہم بوسکین و بیضاہ کوکل سنک در بایر حکدن امید الہ
مستند و لایق دکل ایکن رلہ (علو الہمة من الامان) حدیث شریفہ تعینا و سنک
اغیاف بعبادہ و رؤف و رحیم صفات جلیلہ لریکہ اعتقادا بوسکین و بیچارہ بی دخی
شہسوار اولان دوستاریک ار اسندہ و معہ علیہم اولان انبیا و اولیا و صدیقین
و شہدائہ حشر و جمع انکملک فکر و امیدی بندی و بوحسن ظن الہ حضور
معنوی بہ کندی ای بنم مالک الملک اولان رحمہم (بیت اللہ الذین آمنوا بالقول
الثابت) آیت کریمہ سی سر نبجہ بویچارہ نک ایمانی حفظ ابدوب و نور ایمانہ
ختم ایلوب و انحق رحتکہ یار لغوب لقا کہ واصل و جمیع خیر اومی ادریتہ نازل
ایلوب جو ارفر بکدہ حبیب اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بزی دار خلد کندہ یار
و همجو ار الہ کہ سکا انحق حسن ظن بوردو بوسیدن شہسوار لقلبنہ
اور مشر در

بنانی خرقہ پہننے الہ فندہ کنندہ کنور رم برزہ موی کہ انک مژگانی پہلو انلک
بولی اوردی (مفردات) (من) بن (ش) ضمیر (با) مع (خرقہ) م (پشین) یو کہ
منسوب (لجنا) فندہ (اندر) فی (کنند) م (آرم) کنور رم (زرہ) پولاد تیموردن
پایلان زرخ (موی) قل (با) و خدیتہ (مژگان) کپرکلر (ش) ضمیر (رہ) بول
(خبر گذران) خبر کپر بچار (زد) اوردی (معنی اشارتی) بن بو خراب و عین حجاب
اولان حقیر و ذلیل وجود الہ و بوقدر پریشان حالہ اول محبوب حقیقی فندہ الہ
کنور و ب وصلت کاملہ سنہ ثانی اول لکن رجعت واسعہ سندن امیدم دخی کسمیوب
بین الخوف والرجا حضور معنویہ سندہ دائم نضرع و انتہال الہ (ربنا لا تزغ
قلوبنا بعد اذھدینا و ہب ثامن لدنک رجعت انک الوہاب) آیت کریمہ سبیلہ دعا
و نیاز ادب (لائعظوا من رحمۃ اللہ ان اللہ یغفر ذنوب جمیعاً انہ ہوالقہور الرحیم)
وعدہ جلبلہ سبیلہ امید وارم ویتہ خوفناکم زبرا اول بر فوی و مین خدمت ادر کہ قہر
و جلالی صفات عظیمہ سی مقتضایہ فیجہ خبر کنار اولان پہلو انلک و مردان
خدا لک قہر الہ ولز اور شد

آنک رخسارنک آب ورنکنده نه قان بدک ونه جان وپردک چونکه نقش اکال وپردی

﴿اول﴾

جان و یروب زجت چکنسار دیمکدر * محصول یت * جانانک آب روئک و لطافت رخسارنده یسنی رخسارینه لطافت و صفا و یرمکده نه جانلر و ردکونه قانلر یوتدی یعنی رخسارینه روئق و صفا و یرمکده زجت و مشقت جکدک پس چونکه اکامی ادا لوردی اول رقم جور و جفائی یولنده جان و یروب وقان یودوب زجت و مشقت چکنلره اور دی یسنی وفادار عشاقی رد الندی حاصلی دوستلره دشمن ایشی ایشلدی

4 450 4

اول جان سپارل او زره رقم اوردى (مفردات) (در) فى (آب) صو (رتك) م
(رخسار) يلكا (ش) ضمير (چه) نه (خون) قان (خوديم) يدك (جان) م
(داديم) ووردك (چو) چونكه (نقش) م (ش) ضمير (دست) ال (داد)
ووردى (اول رقم) م (بر) عنى (جان مباران) جان اصمريانلر (زد) اوردى
(مضى اشارتى) بحمدالله توفيق ربانيه ايله اول عيم الاحسان اولان ذات پيچونك
رحمت واسعه سندن اولان علوم لدنييه سن وفيوضات واسرار خفييه سى تحصيلايه
(الذ بن جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا) آيت كريمة سى سرمنجه رياضات
ومجاهدات ايله نيجه قان يدك وجان ووردك چونكه حق سبحانه وتعالى بنوقوش
ماسوايى ايجاد واظهار مراد عظيمه سى اولدقده كلام قدسي مقتضا نيجه
اول هدايت وكرم وعنايت رفيعى جان اصمريانلر او زره اوردى ووصلت ذاتيه سندن
هدايتى مجاهده ايله جان فدا ايدن قولرينده وعد كرم بوردى

نظر توفیق قرعہ سی و شاہک دولتی یعنی اوزرہ در حافظک کوکلی مرادنی ویر
 زیرا بختیارک فانی اوردی (مفردات) (نظر) م (بر) علی (قرعہ) م (توفیق)
 م (بمن) برکت (دولت) م (شاء) م (است) در (بدہ) ویر (کام) مراد
 (دل) کوکل (حافظ) م (کہ) زیرا (فال) م (بختیاران) بختی کند و بہ یار
 اولش دونوز (زد) اوردی (معنای اشارتی) ای عاشق صادق اول و جوب
 و ابجابدن منز اولان معنی "حقیق کرچہ مجاہدینی ہدایتہ سبب قیلدی اما
 علی طریق الایجاب دکلدرا لایق اولان بروجہ الیہ غرور ہو قدر همان نظر و اعتبار
 اول شاہ حقیق توفیق و بمن و برکت دولتی احسان ابجسی اوزرہ در ای بمن فاعل
 بختیار اولان رہم سن محضاً کر ممکن حافظک کوکلی مرادنی احسان الیہ کہ
 بختیار اولان دہ ستر برکت فانی و حسن ظنی کی سکا حسن ظن کاملہ انشا لہ در

مظفر شوکت و ملاک و دینک شجاعی منصور شهنشاه که آنک منمسر جودی بهار
 باوقی اوزره خنده اوردی (مفردات) (شهنشاه) پادشاهلر پادشاهی (مظفر) غائب
 (فر) فوت و شوکت (شجاع) بهادر (ملاک) م (دین) م (منصور) اسم شاه
 (جود) کرم و احسان (بی دریغ) منمسر (ش) ضمیر (خنده) ضحک (بر) علی
 (ار) بولت (بهاران) م (زد) اوردی (معنای اشارتی) خلیفه الله فی الارض
 اولان قطب الاقطاب و غوث اعظم قوت قد سیه و شوکت سلطنت مغویه الله
 مظفر ملاک دینک و دنیا و آخرک بهادر بهلوانی منصور و مؤید من عند الله شهنشاه
 متصرف عالم که آنک جود و احسان بی دریغی بهار باوقی اوزره خنده اوردی
 یعنی خلیفه الله احسانه نهایت او ایحق حق تمالیک احسانی بی حساب
 او لسنده شهنشاه بود

(۱۸۷)

◀ J ▶

مراد همدو قرعه توفیق اضافتی بیاید در
واو حرف عطف بمن دوات شاه اضافت لری
بیاید و لامیه در تقدیر کلام قرعه
توفیق شاه و بمن دولت شاه در کام دل
حافظ صافتری لایم در که حرف تعلیل
فال بختیار ان اضافتیده بوبله در بختیار
تر کب مزجی قیلندندر یعنی طالع کدبته
یا ربی مساعد مناسب در * محصول بیت *
خواجده انتفات طریقه پیورر رزم همتر
شاهک قرعه توفیق و بمن دولتیه در
بسی نظر مز و همتر توفیق خدا اکا بار
و بمن دوات اکا مساعد اولده در حاصلی
اکا خدادن بو ایکی حالی استر ز امدی
حافظک مراد بی و بر زیر اطالی مساعد
اولد لک فانی آچدی سکا یعنی بو ایکی
حال که ذکر ابندی تغاؤل طریقه در
ایمدی مراد نبوبنی ور که سکا بختیار لک
فانی اوردی حاصلی مبارک فال آچدی
(شهنشاه مظفر شرجاع ملک و دین
منصور * که جود بی دریش خنده
برابرهاران زد) مظفر مطلوبه غالب
مناسبه در اکثر بونده دوات و ضیا
و اثر معنای بنده معتمد شرجاع بونده
ایهام طریقه ذکر اولمشد زیر امدوسی
اولان پادشاهک اسمجدر بهادیر دد بر لری
منصور عطف بیان طریقه مذکور در
زیر امدوسی اولان پادشاه شرجاع الدین
منصور بر لری که حرف رابط صفت جود
معا مناسبه در بی در بغه اضافت
بیاید در بی در بیغ قسقیج سز دیکدر
خنده گولمه مناسبه اسمدر ابر بهاران
اضافتی لایمدر بهار لک الف و نوله جمع
ولسی شاذ در * محصول بیت * اولده
دیده بکرم مطلوبه غالب شهنشاه
شرجاع الدین منصور در که آنگ بی در بیغ
معا و کرمی بهار زمانلو به لایم دته خنده

اور یعنی یہاں بولونی یوفدر باران کہ دو کر آک مخسی انی آرز غنور حاصلی آتک مخصا سنہ نموت جزیدر

(از آن ساعت که جام می بدست او مشرف شد * زمانه ساغر شادی پاد میکساران زد) از آن ساعت اول ساعتین بری دیگر که حرف رابط صفت جام می اضافی لامیه در بدست او با حرف مصاحبت و اضافت لامیه زمانه مبتدا وزد خبری ساغر شادی اضافی بیانه و خبرک مفعول صریح و نیاد میکساران غیر صریحی میکساران الف و نوله جمع اولدی ماعده سابقه اوزرینه باده نوشه یعنی مدمن الطهره میکساردر * محصول پیت * اولوقندن بریکه جام می شاه شجاعک الیه مشرف اولدی یعنی الیه شراب قدحن الدنبری زمانه سرور طلوسنی باده نوشه عسکه اورر یعنی انارک عشقه سرور طلورینی ایچر کال فر حندن که زمانه ده بویه

۷۱۶

عاش و باده نوش پادشاه ظهور ایلدی دیو سابقا بر ایکی برده ذکر اولدی بکه شاه شجاع باده نوش پادشاه پیش که کندی زمانه هیچ کسیده باده ایچمه منع یوقیش یوندر نصرکرینه یومعتابه دلالت ایدر ایست کلچکر ان شاه الله تعالی (زخمشیر زرافشان ظفر آن روز بدرخشید * که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زد) زرافشان وصف ترکیبدر افاضلیدن التون سبش قلیچ زرافشان قلیچری زرافشان ایدرلر خصوصاً که سلاطینک قلیچلرینی ظفر یوندر دشته غالب اولوق معنایه در بدرخشیدن باحرف تا کید درخشید فعل ماضی مفرد فاعل بدر ایدی دیگر که حرف بیان چون ادات تشبیه خورشید انجم سوز وصف ترکیبدر سوز یوندر انجم یاقیجی دیگر که کونش طلوع انجم اشته سی کوا کبی - تر ایدوب ناپیدا ایدر یعنی هزاران یوندری ناپیدا ایدر یوندره بهادر لقی اولوقدر در که پیک آنایه اوره جه سنی فایه و پروب ناپیدا ایدر * محصول پیت * شجاعک زرافشان شمشیرندن ظفر اول کون ظاهر و هویدا اولدی بکه انجم سوز کونش کبی کندی بالکنزیک آنایه اوردی یعنی پیک آنایوندر یوز دوندنر حاصلی شجاعک بهادر لقی مشهور در حتی تیورله جنگ ایلد کده اوتوز پیک اره حالت ایش و تیور ایلکوز پیک حکایت اولور که تیور عسکریشک ایشی هلاک ایلدی شویله ککه تیور بهادر لقی یسند ایدوب قصد ایدر که یونی دیری گرفت ایلد حاقبت میسر اولوب کورر که عسکرینی قیر یور بو که بغور کبی ادق یاغدرلر پس آنکه هلاک اولور پس یومعتابه نسبت خواجه نک تنها بر هزاران زد دیدیکی برنده اولور زیر بوندن اول تر کاله صواش ایش ترکان

اول ساعتین که جام می آنک الله مشرف اولدی زمانه سرور ساغری شوقه شراب نوش ایدر بیلرک دینه اوردی (مفردات) (از) من (آن) اول (ساعت) م (جام) قدح (می) شراب (با) للملابسه (دست) ال (مشرف) م (شد) اولدی (زمانه) م (ساغر) قدح (شادی) سرور (میکساران) شوقه شراب ایچمیلر (زد) اوردی (معنای اشارتی) اول قطب زمانک فیض و همی و نظر عنایتی سبیلله آنک الله طالب صادق شراب عشق الهیه به مستد اولان جام قلی اتوار تجلیات ربانیه الیه بجلی و مشرف اولدی یعنی ساعت اهل زمانه دن نیجه طاب لبر بوکرا متی مشاهده ایدر بیک سرور و محبت الیه قلبری ساغری نظیر ایدوب شوقه شراب نوش ایدر بیلرک باده شراب عشق نوش ایچمه مشغول وسی ایلد بلر که صحبت مؤثره در

(زخمشیر زرافشان ظفر آن روز بدرخشید * که چون خورشید انجم سوز تنها بر هزاران زد) آنک زرافشان سیفتندن ظفر اول کون یلد برادی که یلدز محو ایدر بیلر خورشید کبی بالکنز کیندو سنی نیجه سوار له اوردی (مفردات) (ز) من (شمشیر) قلیچ (زرافشان) التون صراحی (ش) صبر (ظفر) نصرت (آن روز) اول کون (بدرخشید) یلد برادی (چون خورشید) کونش کبی (انجم سوز) یلدز یاقیجی (تنها) بالکنز (رسواران) ایدر اوزره (زد) اوردی (معنای اشارتی) اول بهاولان میدان حقیقت اولان شیخ کامل منصورک شمشیر همت نور افشانندن و اکبر نظر عنایتندن مرید صادق قلبنده اتوار عشق الهی ظاهر اولوقه مریدک نفس و سلطان اوزره ظفر و نصرتی اول کونده ظاهر اولور که شجک خورشید انجم سوز کبی اولان اتوار آفتاب قلبی بالکنز مریدک قلبی نور اوزره سوار اولوب نور علی تور دمنی اوره و مریدک نور ایمانی تقویت بوله

۷۱۷

(دوام عمرو ملک و بخواجه از اطف حق ای دل * که چرخ این سکه دولت بدور و زکاران زد) ای کوکل اللهک لطیفندن آنک عمر و ملکک دوامنی ایست زرا فلک بود دولت سنی روز کارل دورینه اوردی (مفردات) (دوام) م (عمر) م (ملک) م (او) صبر (بخواجه) ایست (از) من (لطیف حق) م (ای دل) ای کوکل (که) زرا (چرخ) فلک (این) بو (سکه) م (دولت) م (با) للملابسه (دور روز کاران) زمانلر دوری (زد) اوردی (معنای اشارتی) ای کوکل یونک کبی مرده دلاری احیای ایدر بیلر و عباد الهی حضرت الله ایشد بر بیلر فیض و کرم بخش اولان قطب زمانک و شیخ سعادت رسالت بو عاقله عمر و ملکک دوام و بقای ایچون حضرت الله دعا و نیاز الیه زرا بو چرخ دخی دولت و بقاست سنی اول ذات محترمک زمانی دورینه اوردی یعنی بو عاقله ارض و سماک ده ای دخی انارک بو عاقله وجود مسعود لیک بقاسی سبیلله در

ایسته زرافلک بودک دولتی ایلم مدتیجه اور مشدر یعنی ایلمک دولم و تیوریه موقدر حاصلی دیبیطور دجه یونک سکه دولتی طور خواجه نک یونک مضمونی تقاؤل طریقیه در مصراع اولده عمری ملک مضاف ایدوب معنای آنک ملکی عربشک دوامنی ایست لطف حقندن ای کوکل بیین اضافت ایش (وله ایضا) (پسا که رایت منصور پادشاه رسید * نوبد فتح و بشارت بمهر و ماه رسید) یا خطاب طامد که حرف بیان رایت منصور اگر منصور پادشاه مضاف اولور سه رایتک منصوره اضافتی بیانیه اولور و منصور دن مراد اسم مفعولدر اما ساکن اوقدوره سه اضافت لامیه در و منصور لقب شاهدر نوبد مشتق فتحه اضافت لامیه در و او حرف عطف بشارت بانک کسریه فتحه معطوف قدر بمهر نوبد و بشارته تعلقی فایلد * محصول پیت * کل ای شاه شجاعک دوستی و محبی که پادشاهک رایت منصور و مظفری ایشدی و با سلطان منصورک رایت ایشدی فتح و ظفر بشارتی مهر و ماهه ایشدی یعنی تمام عالمه حاصلی عناصر و ادلا که فتح و ظفر مشتق ایشدی (جبال بخت زروی ظفر نقاب انداخت * کال عدل بفریاد داد خوا رسید) جبال بخت اضافتی بیانیه در روی ظفره بویه در و با خود لامیه در در جبال نقاب یوز اورتیسی کال عدل بیانیه بفریاد باحرف صله فریادک داد خواهه اضافتی لامیه در داد خواه وصف ترکیبدر خواهه سندن مظالم دیگر که معنی ظلمدن شکایتی * محصول پیت * بخت و دولت کوزللیکی فتح و ظفر دن نقاب انداخت یعنی طالع کوزللیکی فتح و ظفر یوز بی کو سزدی یعنی شاه شجاع دشته غلبه ایدوب شهر شرازه ایشدی سابقا بیان اولک دیدیکه تر کاله کلی بحار به و فایله ایلدر کال عدل الله مظلمک فریادینه و شکایت ایشدی یعنی ظلمک ظلمی مظلومدن دافع عدل پادشاه ایشدی (سهر دور خوش اکتون زند که ماه آمد * جهان بکام دل اکتون رسد که شاه رسد) سهر فبدا و زند خبری و دور خوش خبرک مفعول صریحی اکتون ظرف زمان زند در دور خوش اضافتی بیانیه جهان مبتدا رسد خبری بکام دل رسدک مفعول غیر صریحی اکتون یشه معهود که حرف تعلیل * محصول پیت * فلک کوزل دوری و سهری شمدی اورر که ماه کلدی یعنی فلک هر کسک مراد نیجه حرکت ایدر که

۷۱۷

پسا که رایت منصور پادشاه رسید * نوبد فتح و بشارت بمهر و ماه رسید * کل که منصور پادشاهک شجاعی ایشدی که فتح و بشارت مشتق مهر و ماهه ایشدی (مفردات) (پسا که) کل که (رایت) شجق (منصور پادشاه) م (رسید) ایشدی (نوبد) مشتق و نوله معنای کاور (فتح) م (بشارت) م (با) للملابسه (مهر) کونش (ماه) آی (رشید) ایشدی (معنای اشارتی) ای طالب حق کل و ارشاد و حصول مراد اوزره مهیا اول که اول پادشاه حقیق منصور و مؤید من عند الله اولان پیر معنوی مجدد دین ارشاد ارباب یقین ایچون شجق سعادته طرف حقندن کاسی تبلیغ احکام الله ایچون بز ایشدی کانه فتح قلوب و بشارت کشف اسرار علام الغیوب مژده سی مهر و ماهه واعلی و ادنایه ایشدی و غذای روح یولی آچلدی

جبال بخت زروی ظفر نقاب انداخت * کال عدل بفریاد داد خوا رسید * بخت جبال ظفر یوز ندن تقای آندی کال عدل شکایتیک فریادینه ایشدی (مفردات) (جبال) م (بخت) دوات (ز) من (روی) یوز (ظفر) م (نقاب) برده (انداخت) آندی (کال عدل) م (با) للملابسه (فریاد) م (داد خوا) شکایتی (رسید) ایشدی (معنای اشارتی) اول پیر کمالک نظر و همیتله سعادت ابدی به دولتی جبال عاشقین صادقینک مشاهده سندن ایچون تقای آندی اول شاه حقیقک کال عدل واحسانندن حال پریشانندن اشک ایدرک فریادینه ایشدی یعنی که دور انقباض کسبب زمان انبساط ظهوره کلدی

سهر دور خوش اکتون زند که ماه آمد * جهان بکام دل اکتون رسد که شاه رسد * هلاک شمدی لطیف دور اورر که ماه کلدی جهان شمدی کوکل مراد بده اولور که پادشاه کلدی (مفردات) (سهر) فلک (دور) م (خوش) م (اکتون) شمدی (زند) اورر (که) زرا (ماه) آی (آمد) کلدی (جهان) م (با) للملابسه (کام) مراد (دل) کوکل (اکتون) شمدی (شود که) اولور (که) شاه) م (رسید) ایشدی (معنای اشارتی) اول شاه حقیقت اولان مرشد و منصور افایم وجودک نظری عنایتی سبیلله فلک شمدی لطیف دور اورر و ثابت اولور که اول اتوار خدامک مظهری اولان عارف باللهک نورله سموات و ارض بلکه جمیع خلق عالم منور در شمدی جهان بزم دخی مرادمن اوزره اولور که حالا عالم یونک کبی شاه کلدی و بزم کبی بیچاره لک دادینه ایشدی

ز قاطعان طریق این زمان شوند این * قوا فل دل و دانش که مراد رسد * قضا ع طریق یوندرن بوزمان امین اولور دل و علم قاطع لری که بول اری ایشدی (مفردات) (ز) من (قاطعان طریق) یونک کبیلر (این) بو (زمان) م (شوند) اولور (این) سعادت (قوافل) قاطع لری (دل) کوکل (دانش) علم (که) زرا (مرد) آدم (راه) یون (رسید) ایشدی (معنای اشارتی)

شمدی اکایی آی کلدی جهان یعنی جهان خلقی کوکلی مرادینه شمدی ایشدور که پادشاه عادل ایشدی حاصلی شاه شجاع شرازه پادشاه اولوق سبیلله مملکت تازه انوب صفا بولدی (ز قاطعان طریق این زمان شوند این * قوا فل دل و دانش که مراد رسد) قاطعان طریق اضافتی اسم فاعلک مفعولده انضا فبدر شوند فل مضارع جمع غالب فاعلی قوا فلدر که ده اضافتی بیانیه در مراد اضافتی لامیه بوند ایهام طریقیه و اقصدر زرا بروجهی بودر که عالم طاهر ده سفر دن کلدی بروجهی در مراد اضافتی طریق صوفیه ده رشیدی وار * محصول پیت * یولی

کسیچیزندن بوزمان دل و دانش فافله ری
برغم برادران غیور * زعفر چاه برآمد
بر اوج ماه رسید (عزیز مصر اضافتی
لایه در مراد حضرت یوسف در غم
با حرف صله رنم رانک ضعی و قوی و کسر به
لغته، برونک بر کیمه نک یره سو رنگدر
اما استعماله کور لک وحسد مناسبه در
برادرانه اضافت لایه در و غیوره اضافت
بیانیه غیور مبالغه ایه غیبت اید مجیدر عزیز
مبتدا و برآمد خبری برغم و زعفر چاه خبره
متعلق بر اوج ماه زعفر چاه همدن بدلدر
* محصول بیت * حضرت یوسف اهل
غیبت قرندش لربنک کور لکنه زندان
قبوی دیندن اوج ماهه یعنی آیک اوسته
ارشدی یعنی قول ایکن پادشاه اولدی
برادران غیور پیور دینی انگیزندر که
حضرت یعقوب یوسفی عابها السلام
سائر قرنداشلرندن زیاده سود یکچون
حسد و غیبت ایدیلر و یوسف علیه السلامی
پوشه و بلال کر خنار ایدیلر بویست
اول مناسبی مشردر که شاه شجاعک
برادر لری کندو فی سلطنتدن منع ایدوب
حسن ایلیر لری صکره مرور ایا له سر بر
ساخته عروج ایا له بعض نسخه ده ماه
بر پنه چاه واقع اواش یعنی منصب که
ساختندن کنایتدر (کجاست صوفی دجال
شکل ملحد کش * بکو بسوز که مهدی
دین پناه رسید) صوفی دجال شکل
اضافتی برادر دجال صورتنی صوفی دیکدر
ملحد کشه دجال شکل اضافتیه بیانیه در
کش مذ هب دیکدر بکو خطاب عامتر
صوفی به سوله دیکدر بیان یاقل که مهدی
دین پناه کادی ارشدی مهدی دین پناه
اضافت بیانیه در دین پناه وصف ترکیبدر
دین صیغی یعنی اکا دین صیغی و یادین
صیغندر یحیی یعنی دینی حفظ وصیانت
ایدر معاشنه * محصول بیت * دجال شکلی
ملحد مذهبی صوفی قنده در صوفی به دی
یان یاقل که مهدی دین پناه ارشدی حاصلی
بر پادشاه مؤمن و و وحد ارشدی دیکدر

اول شیخ کالک سایه سنده (لاقدن لهم صراطک المستقیم) دعوا مین اورن
و (اما رة بالسوء) ایه تعمیر اولتان قطاع طریقتدن بوزمان امین اولور ل شول
اهل دل و اهل علم فافله ری و جاعلری که اولوا الامر اولان مردان خدایه
وشاهان حقیقه نایاب و حاضر اطاعت و صدق و محبت اوزره اولور زیرا یورولاری
اولان مارفان جوایس القلوبدر یوعالم خفنی اهدا و ارشاد ایچون کلشدر
عزیز مصر غیور برادر لربنک رنم قیود یندن چغدی اوج ماهه ارشدی
(مفردات) (عزیز مصر) مراد یوسف علیه السلام (یا) لایه (رغم)
کراحت (برادران) فردا شلر (غیور) غیبت ایدیحی غیبت بر کیمه سه عرضه خال
و یرن بردن احتراز ایمن (ز) من (قصر) دیب (چاه) قیو (بر) یوقارو (آمد)
کادی (اوج) اعلی (ماه) آی (رسید) ارشدی (معنای اشارتی) یوسف
علیه السلام محبت اشتراک قبول ایچد بکنندن و آیین محبت حجره قلیده محبوب ایه
غیرک جمع اولسی محبت خال و یردیحی اجلدن غیبت محبتدن ایچون اظهار غیبت
ایدن غیور برادر لربنه اهل صورت عند نه کریمه کچی کورند بکنندن (لا تزیب
علیکم الیوم یغفر الله لکم الخ) آیت کریمه سی سرین بیان یوروب برادر لربنک
احوال حکمت آمیز حکیمه رنم و تواضع ایه قمر چاهدن اوج ماهه رفیع و عرق
صفات نفسانیه لری قطع ایه ذروه علای اسرار لدینه الهیه و روحانیه
انصاعد پیور مشلدر

کجاست صوفی دجال فعل ملحد شکل * بکو بسوز که مهدی دین پناه رسید
ملحد شکل دجال فعل صوفی قنده در سوله بانسونکه دینک حافظی مهدی ارشدی
(مفردات) (کجاست) قنده در (صوفی) م (دجال فعل) م (ملحد) منکر صانع
(شکل) م (بکو) سوله (بسوز) بانسون (مهدی) آل رسول علیه السلام
(دین) م (پناه) حافظ (رسید) ارشدی (معنای اشارتی) هد هدی فغان ایه
ونو رسز قلبی کی سیاه صسا ایه و یا خرقه سی اولان ازرق قام ردا ایه خلق
الدا دن و نیمه صفاق دل اولان طابری جهل و ضرور ایه فتنه واضطرابه راغن
دجال فعلالو واعتقاد فاسده به دوشورن ملحد شکل صوفی صورت پرست
قنده در شجره یقین اولان انبیاء عظامک نبات حسنه لری پسر لربنک رو پوش
دست خدا اولان افعال و اسرار حکمت خفیه الهیه رنمی حیده جل ایدوب
اولاد به قیوب علیه السلام برادران حسود سوء تمیز و سائر انبیا و اولیایه
نحاشیمزنی ادبانه سه یقین سوء امیر و حر منسزلک ایتکله اسرار اولیایه الهی
واحوال عشق الهیدن محروم اولان ملحد صوفی به سوله بولاردن خلاص اولتی
ایچون آتش عشقه بانسون و کندیو محو و فساد بانسون زیرا هر عصره مهدی
آل رسوله شیه دینک حافظی و عارف بالله و رشیخ کامل آگاه ظهور ایدوب کال

غیرتدن

(حجابکوی که چهار بر سر درین غم عشق * ز آتش دل سوزان و دود آه رسید) صیغه منادی که حرف بیان مفعول قول
چهار چنه تک جیدر نلر دیکدر و آتش سوزان اضافتی لایه و بیانیه در و او حرف عطف دود آه اضافتی بیانیه در
و آتش مطوق * محصول بیت * ای صبا سوله که یو عشقی غنمه بنم باشه آتش دل سوزان و دود آه شدن نلر
ارشدی یعنی غم عشق و محبت باشه
نلر کدیکنی بر ترقریر ایه که جانان یلویب
رحم ایلسون (ز شوق روی تو شاها
یدین اسیر فراق * همان رسید کر آتش
بروی کاه رسید) شوق روی تو
اضافتی لایه ل در شاها منادی
اسیر فراق اسم فاعلک فاعله اضافتیه
کز که حرف بیان روی کاه با حرف صله
روی کاه اضافتی بیانیه در * محصول
بیت * شاه سیک بوزک شوقدن
بواسیر فراقه اول نسته ارشد بکه آتشدن
صمانه ارشدی یعنی یانیب یانوب و یا فلوب
کل اولتی (مرو بخواب که حافظ یار کاه
قبول * زور دینم شب و درس صبحکاه
رسید * مرو خطاب عام که حرف تعلیل
یار کاه قبول با حرف صله اضافت بیانیه در
و دینم شب و درس صبحکاه اضافتی
فی معاشنه در * محصول بیت * او یقویه
وارمه که حافظ یار کاه قبوله کیمه یارسی
وردندن و صبحا و وقتی در سندن ارشدی
یعنی مقصود بنی استن کیمه او یوموب
خدایه نصیر ع ایلک کک (وله ایضا)
(داد کر اتر افلاک جرعه کش بیاله باد * دشمن
دلسیاه تو غرقه یخون جولا له باد) داد کر ا
منادی و ایتک جرعه کش وصف ترکیبدر
جرعه چکیمی یعنی ایچیمی بیاله
اضافت اسم فاعلک مفعولته اضافتیه
یاد فعل امر غالب اکثر مو ضمع دعا ده
واقع اولور بوندی کی دشمن دلسیاه
اضافتی بیانیه در دلسیاه وصف ترکیبدر
کوکلی قره توبه اضافتی لایه در غرقه
های رسمی شکلی علامت نقلدر یخون
با حرف صله چون حرف تشبیه * محصول
بیت * یوقر لده غزل سابق کی شاه
شجاعه دینشدر خواجه پیور ککه
ای عادل پاد شاه فاک سیک بیاله نک
جرعه کشی اولسون یعنی فاک سیک

غیرتدن یعنی یوزندن نیمه دجال صفت و ملحد شکل صورت او فرو سی بی ادب
صوفیهی هلاک ایشلر عصفه الله من شهرهم و شهرور انفسا

* صبا بکو که چهار بر سر درین غم عشق * ز آتش دل سوزان و دود آه رسید
ای صبا بکو که یو عشقی غنمه بنم باشه یانیب کوکل آتشندن و آه توتندن نلر ارشدی
(مفردات) (صبا) باد صبا (بکو) سوله (چهار) نلر (بر سر) باشم او زر
(در) بی (این) یو (غم عشق) م (ز) من (آتش) م (دل) کوکل (سوزان)
یانیب (دود) توتون (آه) م (رسید) ارشدی (معنای اشارتی) ای واسطه و دستگیر
اولان پیور سن سوله که بورفع حجاب و تحصیل ادب بولنده و عشق للهیه نک در
و غنمه و راه و نحو و قناده ریاضات و مجاهداته یانیب کوکل آتشندن و آه در و نم
توتندن بنم باشه نلر کلسی تمیزی ممکن دکلدر که (من لم یبق ابرعرف) دینشدر

* ز شوق روی تو شاه ایدین اسیر فراق * همان رسید کر آتش روی کاه رسید
سک بوزک شوقدن ای شاه یو فراق اسیرنه همان اول ارشدیکه آتشندن صمانک
یوزنه ارشدی (مفردات) (ز) من (شوق) م (روی) یوز (ن) سن (شاهها) ی
پادشاه (بدین) یو (اسیر) م (فراق) م (همان) هم اول (رسید) ارشدی (از آتش)
آتشندن (یا) للملابه (روی) یوز (کاه) صمان (رسید) ارشدی (معنای اشارتی)
ای شاه حقیقت اولان محبویم سک انوار جمال بی مثاک مشاهده سک عشق
و شوقدن بواسیر فراق اولان بنده کک باشه محو و فنا ایتک ایچون بمحمد الله آنجلین
بلار و مصائب ارشدیکه آتشندن صمان چو پی لوزره ارشدیکه کی بر آند
یا قوب محو و نابود ایلدی

* مرو بخواب که حافظ یار کاه قبول * زمین درس شب و ورد صبحکاه رسید
او یومه ز را حافظ قبول یار کاهنه کیمه در سک و صبحا و وقتی وردینک ینندن
ارشدی (مفردات) (مرو) کیمه (بخواب) او یقویه (که) ز را (حافظ) م (یا)
للملابه (یار کاه) حضور شاه (قبول) م (ز) من (بنی) پرکت (درس) م
(شب) کیمه (ورد) اوراد و اذکار و استغفار (صبحکاه) صبحا و وقتی (رسید)
ارشدی (معنای اشارتی) ای یحیاه کوکل غفلت او یقوسته کیمه و کیمه زده
غافل اولوب باشه ز را حافظ درگاه حقه مقبولتی و محرمیت اسرار معرفتی طاعات
و مناجات ایه احبیه لیسالی و وقت سحر زده اذکار و استغفار ایه همت عالی ایتک یمن
و برکاتندن بولدی و بوسه دانه نفسی ترک ایدوب سعی و مجاهدات سبیله ارشدی

وله ایضا

* داد کر اتر افلاک جرعه کش بیاله باد * دشمن دل سیاه تو غرقه یخون جولا له باد
ای عادل پادشاه فاک سیک بیاله کک جرعه کشی اولسون سیک قلبی سیاه دینک
لا له کی فانه غرق اولسون (مفردات) (داد کر) عادل الف تدلیسه (زرا) سیک
(فک) م (جرعه کش) جرعه چکیمی (بیاله) قدح (باد) اولسون (دشمن) م

ل

۱۸۸

زیردینک و سکا محتاج اولسون دیکدر حاصلی یاده ککک و یاده نوشک اولسون نقره کوکلی دینک لاله کی فانه غرق اولسون
یعنی هلاک اولسون لاله یوانکی صفت موجوددر ککه هم دلسیاه و هم خانه غرقدر

(حافظ تودرین غزل بخت بندگی بداد * لطف عید پرورت شاهدان قبله باد) حافظ تو اضافتی لامیه بخت بندگی
اضافه بویه در بندگی قول اولی بخت بندگی عید اولی بخت بداد با حرف تأکید داد و بر دی لطف عید پرور
اضافتی بویه در قول بستی لطف ناصر خطاب شاهد این اضافتی اسم فاعل مفعول اضافتی قبله
فاضل در حقش مسک بخت کبی و بخت کبی بوند * بخت مراد در * محصول بیت * شک حافظک
بوغزله سکا قول اولدینی بختی بر دی یعنی قولی کاغذی بر دی سکت بندل توبه ایدیمی لطف واحسانک بوجته
شاهد اولسون یعنی بنم سکا قولی
بخت سکت قولی در باب ابد بختی لطف
واحسانک شاهد اولسون ز یاد اندر
هر جسته البسه شهود باز بخت
اندر اولن معلوم اوله که بوند کور
ظلم و ساقا مذکور اولن * خسرو
کوی فلک در رخ چونان تو باد * و دخی *
سرای دگر باز از دست برد * و دخی *
بر سر باز از جایان منادی میرشد *
نیکم سابقا اشارت اولدینی بونار
بعینا قطعه از انانده مسطور در هیچ
برستک بختی مذکور و مسطور
دکدر نهایی بعضی متصرفین بخت
بختارین پیدا ایدوب غزل شکانه قوعشار
(وله ایضا) (سپیده دم که صبا بوی
لطف جان کبرد * چن ز لطف
هوانکنه بر چنان کبرد) طک آلفه
سپیده دم دیر یعنی هر وقتی که حرف
پیان صبا میشد و کبرد خبری بوی لطف
جان اضافتی لامیه لیدر و کبرد مقدم
مفعول صریحی یعنی جان لطفانی
قو قوسنی چون صبا دن بدلدن ز لطف
هوا کبرد مقدم مفعول غیر صریح
و اضافت لامیه و نکته مفعول صریحی
بر چنان کبرده متعلق چنان عریده چیک
اکسیر به چشک چیدر * محصول
بیت * شک آلفی وقتند که صبا
جانک لطفانی قو قوسک طونه یعنی
حیات و ریختی کوزل قو قوس صاحبی
اوله چن لطف هوا دن چن طن
ایلیه یعنی لطف هوا چنی حیات افزا
وصف بخش ایلیه حاصلی بویات
بر مکاه چن پیشه وارنجه بری برندن
بدلدن (هر از نکته کل در چن تنق
بندد * افق زعکس شفق رنگ کلان
کبرد) نکته خوش قو قو کله اضافتی
لامیه در تنق بدیه دیر افق کسوک
کثاری مبتدا کبرد خبری زعکس شفق
* محصول بیت * صبا وقتند که یک کل
شفق رنگ کلان کلستان رنگی طوله یعنی
شفقتن مراد اما مان مذهی اوزره فرقتند که افق اندن مکره افق فلکده ظاهر اولور که امام ابو حنیفه مذمیدر
یعنی ابو حنیفه حضرت نری شفق افق سماده جردن مکره ظهور ایلمین یا شفق در عیش

ریاضات و مجاهدات غلبه بعد العیة بواب نفس و شیطانی که تصر فتن امین و سلامت
اولان بکر فکرم شک اسرار لدینه دن اولان صحت که محرم اولدی آنجلین اوصاف
جند ایله موصوف اولان عروصک کاپینی یعنی شک کرم و احسانکدن لولان لانی
به شک ید بیضای کلچنه که و همت و نفس عینی واریکه حواله و تفریح اولسون
سن سلور سین متع الله بکر مکم آمین

حافظ تودرین غزل بخت بندگی بداد * لطف عید پرورت شاهدان قبله باد *
حافظ بوغزله سکا بختی و بر دی سکت بندل بستی لطفک بوقباله شک
شاهدی اولسون (مفردات) (حافظ) م (در) فی (این) بو (غزل) م (بخت) م
(بندی) قولک (بداد) و بر دی (لطف) م (عید پرور) و لولر بستی (ت) صبر
(شاهد) م (این) بو (فصله) قاضی بختی (باد) اولسون (معنای اشارتی)
ای شیخ عقیق حافظ بوغزله سکا بختی بختی و بر دی و سکا حلقه بگوش بندد
اولدینی اعتراف ابدی شک حقیقت بندل بستی بستی لطفک بوجتک شاهی
اولسون

سپیده دم که صبا بوی لطف جان کبرد * چن ز لطف هوانکنه بر چنان کبرد *
صباح و فیکه باد صبا جان لطفک راجحه سن طونه هوانک لطفاندن چن جنتلر
نکته طونار (مفردات) (سپیده دم) صباح وقتی (صبا) م (بوی) راجحه (لطف)
م (جان) م (کبرد) طونه (چن) باغ (ز) من (لطف) م (هوا) م (نکته)
طن و عیب (بر چنان) جنتلر اوزره (کبرد) طونار (معنای اشارتی) عاشق
مر تاضک آینه بجلا اولان قلند * ظهور صبح دولت و طلوع غیر اتوار معرفت
و فیکه نجات و فیض الهی اول قلد * ارواح قدس بک لطفک راجحه مکیده سنی
و آثار رجته الله اولان ذوق روضه سنی طونه روضه قلب و دل خانه بختی رب
عشق و بخت الهی شک لطفاندن و مشاهده الوار جلال الهی لذتدن (وینسون
الشم افکار آوه) کلای سرنجه (عاشقته الانفس) اولان باغ چنان اوزره
نکته و عیب طونار که لذت روحانیت باشد لذت نفسانی لاشی * شاهد بندد

هوا ز نکته کل در چن تنق بندد * افق زعکس شفق رنگ کلستان کبرد *
هوا کلک راجحه سندن چنده پرده باغراق شفق عکسندن کلستان رنگی طونار
(مفردات) (هوا) م (ز) م (نکته) راجحه (کل) م (در) فی (چن) باغ
و باغچه (تنق) پرده (بندد) باغراق (افق) جواب سما (ز) من (عکس) م
(شفق) کونش حیاتک بقیه سنی و چرنی (رنگ) م (کلستان) م (کبرد) طونار
(معنای اشارتی) هوای عشق و بخت الهی نفس راجحه دن و راجحه طیه شعلات
سجایه دن عاشقک روضه قلند (قد شفقها انبیا) آیت کریمه سنی سرنجه جکر
فاندن شفاف و پرده باغراق حاشقک قلبی احاطه ایلدکنه (اذا صلی القلب
صلی الجسد کلک) حدیث شریفی سرنجه اول آفتاب معنوی اولان اتوار عشق

الهی *
کثاری مبتدا کبرد خبری زعکس شفق
* محصول بیت * صبا وقتند که یک کل
شفق رنگ کلان کلستان رنگی طوله یعنی
شفقتن مراد اما مان مذهی اوزره فرقتند که افق اندن مکره افق فلکده ظاهر اولور که امام ابو حنیفه مذمیدر
یعنی ابو حنیفه حضرت نری شفق افق سماده جردن مکره ظهور ایلمین یا شفق در عیش

(نوی چنک بدان سان زند صلا صبح * که بر صومعه راه در معان کبرد) (نوی چنک اضافتی لامیه در بوند نوادن
آوا زونعه مراد در بدان سان آنجلین دیکدر صلا صبحی اضافتی مصدرک مفعول اضافتی صباح وقتند
ایجلن شرایه صلا دیکدر که حرف بیان بر صومعه اضافتی لامیه و مبتدا و کبرد خبری راه در معان مفعول صریحی
واضا فتر لامیه لدر * محصول بیت * چنک اوزی آنجلین اورر صومعه صلا که صومعه شخصی میخانه بی قیوسی بولی
طونار یعنی صبح ایچمکه آنجلین اغرا
واغوا ایدر که عباد و زهاد بختی بختانه ل
جانبته میل ایدر (شده سپهر جزر بن
سپر کشد بروی * بنخ صبح و عودافق
جهان کبرد) شده سپهر اضافتی لامیه در که
مراد کونشدر واکا زرن بن سپر استعاره
ایلدی زبرا کونشی اتون قافله نشسته
ایجلن بنخ صبح با حرف استعانت و اضافت
بیانیه در عودافق * بویه در عود
لفتنده دیر کدر بوند مراد افق
آغرمیدر شده سپهر مبتدا و کبرد خبری
جهان مفعول صریحی و بنخ مفعول
غیر صریحی * محصول بیت * سپهر
بادشاهی یعنی کونش چرنکه بونش
لشونلی قلغان چکه یعنی مکره کبره
صبح قاجیله وافق عودله یعنی مظهرله
جهانی طونار یعنی کونش طلوع ایدنجه
صبح ظهور یله وافق آغرمیده تمام
جهانی فلان منده شده سپهر اولان
اضافت بیانیه در دین شده سپهری بختاریمش
(برغم زاغ سیه شاهباز زرن بال * درین
مقرنس زنگاری آشیان کبرد) برغم با حرف
صلا برغم حسد و کور لیکدر زاغه اضافتی
لامیه و زاغک سیاهه بیانیه در
شاهباز مبتدا زرن باله اضافتی بیانیه
زرن بال اتون فتنی کبرد خبر مبتدا درین
مفعول فیه کبرد در مقرنس زنگاری مقرنس
اسم مفعولدر در جرح باشند بوند فلاک
مراددر اما اصله جوامع قبولارنده
و متاره لشرقه لری الشده و بحار بیده
اولان مصنع ایشلدر که طاشدن لاهار
و بعضی طونار اوبارلر اول ایشلدر
مقرنس دیر زنگار تونکی رنگلی
برنشددر که بقردن و اوزوم جبر سندن
دورلر زنجی چوقدر اما با قدر لازورد کبی
فلکی کانشیه ایدر پای حریف فتندر
آشیان کبرد مقدم مفعول صریحی
حاصلی زاغ سیه دن کینه و شاهباز

الهی درون عاشقده ظهور و جولان ایتک سیده آن قلبک اتوارینک ضیاسک
عکسندن افق اجزای وجودی دخی صالح اولوب رنگ کلستان و طاعت امر
رجان صورتی طونار و آثار اتوار بخت اجزی وجودنده ظهور و لسان ایدر

نوی چنک بدان سان زند صلا صبح * که بر صومعه راه در معان کبرد *
چنک صداسی صبح سلاسی آنجلین اورر که صومعه پیری شوقندن مفرق و شک
بولی طونار (مفردات) (نوا) صدا (چنک) بر ساز آتی (بدان) با آن (سان)
ادات تشبیه بدان سان آنجلین (زند) اورر (صلا) ندا (صبح) صباح ایچلین
شراب (پیر) م (صومعه) عبادتخانه (راه) بول (در) قیو (معان) کا فر
(کبرد) طونار (معنای اشارتی) اسرار عشق الهی دن عارف بالله اولان شیخ
کامل خبر و روبرو کجه اوبانقلیه فیض خدایک فیضان وقتی اولان وقت سهر رده
لذت شراب عشق الهی صبر خنی طایمان و بذل جان ایچن اول اسرار و بختی
اتواره و اصل اولیه جفتی آشکاره و صوت اعلی ایله آنجلین بیان ایلدکنه کجه
مدت خاوند و صومعه رده لذت روحانیت و درد عشق سز عرافنا ایدن باید
وزاهد قیاب مرزده مستور اولان و عشق و درد ایله خراباتی اولش ملا میه
و مظهر اسرار لدینه اولان مر دان خدارک قبولک بولانی شوقله ارامه سنی ایدلر
شده سپهر چو زرن سپر کشد بروی * بنخ صبح و عودافق جهان کبرد *

ملکک شاهی چونکه یوزنه اتون قلغان چکه صبح نیخی وافق عودیه جهان
طونار (مفردات) (شده) م (سپهر) فلاک (چو) چو نکه (زرن) اتون
(سپهر) قلغان (کشد) چکر (بروی) یوزنه (با) لامیه (بنخ) صبح
م (عود) دیرک (افق) اطراف سما (جهان) م (کبرد) طونار (معنای اشارتی)
شده سپهر وجود اولان روح مزناون کبی خالص اتوار بختی الهی قلغانی و عهت
توفیق ربانی سبزی یوزنه چکه و مظهر اوله اتوار بختی ذات الهیه صبحی قلیله
و صلاح و تقوی وجود عودیه جهانی طونار و لطف و قهر ایله جهان خلقه
مصرف اولوب مرتبه خلافت واصل اولور

برغم زاغ سیه شاهباز زرن بال * درین مقرنس زنگاری آشیان کبرد *
سیاه فارغه شک رخنه اتون قناد لو شاهباز یوزنگاری جار دافده آشیان طونار
(مفردات) (با) لامیه (برغم) اوج المی و کره کورک (زاغ) فارغه (سید)
م (شاهباز) شاهین (زرن) اتون (بال) قناد (در) فی (این) بو (مقرنس)
چاردق (زنگاری) مائی (آشیان) بویه (کبرد) طونار (معنای اشارتی)
عصر رسول الله صلی الله علیه و سلمه و صحابه کزین رضوان الله علیه اجماعدر
بولنجان توتون و تار کله و اغیه کبی و سائر کراحت و بد عتدن اجتناب ایتسوب
بلکه بو اشیای مستکره لری اهل سلا که خبری بوقدر دیو زعم فاسد ایلن
زاغ سیه کبی قلبی غامی عوام طریقت اولان اباطله زه رغنا و اسکر ارا ظاهری

زرن بالدن کونش مراد در و مقرنس زنگاریدن فلاک * محصول بیت * زاغ سیه رخنه اتون قنادی شاهباز بو مقرنس
زنگار بده آشیان طونار یعنی کونش فلکده کونش نمایان او اور حاصلی کجه کیدوب کونش کلور معلوم اوله که مذکور
بش بیت آتی به مرهون و موقوف حکمنده در یعنی سپیده ده که مذکور احوال ظهور ایلدیه پیر مکاه چن آه

(بیرمکه چمن رو که خوش تماشا بیست)

* که لاله کاسه نسرين وارغوان کبرد

بیرمکه با حرف صله زمکه چمن اضافتی

بیاید در که حرف نعلیل تماشا بی با حرف

وحدت که لاله که حرف بیان لاله مبتدا و کبرد

خبری و باقی مفعول غیر صریح کبرد در

* محصول بیت * چمن برمکه و ار که

برخوش تماشا در که لاله کاسه نسرين

وارغوان طوتار کاسه نسرين مراد

اق لاله در و کاسه ار غواندن قرمزی

لاله در اگر چه غیر وجهه نوجه ممکن

اما بو توجه اوچه در (چه حالت که

کل در چمن نما بدرخ * چه آتش که در

مرغ صبح خوان کبرد) که حرف بیان

ایکی مصرعه بیه مرغ صبح خوان

اضافتی بیاید در صبح خوان وصف

ترکیب در صبح و فتنه او تو بیچی یعنی

بلبل کبرد بونگ کبی بر رده تأثیر مناسب در

* محصول بیت * نه حالت که کل چنده

پوز کوسه زدی یعنی کل چنده بردخت

خشک ایکن الهک امر به بیراق کوب

خوش قوفولی چیچک و بر مک نه حاند

اللهک صحنی استغراب در نه آتش در که

بلبله تأثیر ایدوب و با قوب و باندیروب کل

ایدن یعنی آتش عشق نه آتش در در که بوله

ایشلر ایشلر مصرع نایده آتش برینه

غلغل بازوب معناسی نه غلغلدر که بلبله

طوتار دین هم افطده خطا ایشلر هم معناد

(چه برتوست که نور چراغ صبح دهد *

چه شعله است که در شمع آسمان

کبرد) چراغ صبحدن مراد آفتابدر شمع

آسمان دن شعله فرده مراد اولی جا زدر

* محصول بیت * نه ضیاء در که صبح چراغک

نوری و بر یعنی کونشک نوری و بریدی

ضیاء در نه شعله در که شمع آسمانه ایشلر

یعنی شمس و فر آسمانده واقع اولان شعله

نه شعله در مصرع نایده نه شعله در که شمع

آسمانده طوتار دینلر معنای استادن طوتار شلر

آداب شریعت ایلر آراسته و باطنی انوار تجلیات الهیه ایلر پیرامنه اولان شاه باز

حقیقت زربین بالار علوم نه بوژنکاری فلک چاردا فک فوقتده (فی مقصد صدق

هند ملک مقتدر) مقامده آشیان و ماوای سکونت طوعشدر

* بیرمکه چمن رو که خوش تماشا بیست * که لاله کاسه نسرين وارغوان کبرد

چمن برمکه و ار که بر اطفاف تماشا واردر که لاله نسرين وارغوان کاسه سنی

طوتار (مفردات) (با) (لاله) (زمکه) شراب مجلسی (چمن) (باغ) (رو) (کیت) (خوش)

م (تماشا) سیران (با) وحدتیه (است) در (لاله) م (کاسه) م (نسرين)

بیاض کل (ارغوان) قرمزی سوکت و چیچک (کبرد) طوتار (معنای اشارتی)

ای بوی نهایت اولان در کاهده و بو دهشت آباد اولان راهده ثابت قدم اولان

عاشق صادق حالی همته باغ معرفت و روضه وحدت شراب مجلسی برینه کیدوب

اول دو نسیان و قائلان شراب لد نیه عشق الهیه بی دایم نوش ایتمکه سعی ایلر که

آنده لطیف تماشاوار واردر که عفاک و راسنده در بیاض لاله کبی قلبی نور حقه منور

اولان عارف بالله و قرمزی لاله کبی جگری و قلبی درد عشقه پر خون اولش عاشق

آگاهلر بر مرتبه شراب عشق الهیه به قانیوب قلبی کاسه لری اول شراب

لازال جای نه طوتوب (اللهم زدنی تحیر فیک) بیور مشلدر

* چه حالت که کل در چمن نما بدروی * چه آتش که در مرغ صبح خوان کبرد

نه حاند که کل چنده یوزن کو سترنه آتشدر که صبحا و فتنه او تو بیچی بلبل

فوشنه تأثیر ایلر (مفردات) (چه حالت) م (است) در (کل) م (در) فی (چمن)

باغ (نماید) کوستر (روی) یوز (چه) نه (آتش) م (است) در (در) فی

(مرغ) (فوش) (صبح خوان) صبحا و فتنه او تو بیچی (کبرد) طوتار (معنای اشارتی)

حضرت عمر رضی الله عنک (رأی قلبی ری قال من انت قلت انت) حدیث

شریعی سر نه حاند و نه اسراردر که روضه فیلده کل کبی اول محبوب حقیق

حاشنه انوار جسا ان کوستر و نه آتشدر که وقت سحرده یک بر اسماء حسنی ایلر

حضرت الهی ذکر ایلین در دل بلبل کبی درد عشقه شب تاب سحر آ و انین و فر باد

و نغان ایلر درگاه حقه مناجات ایدن در دل عاشق قلبه تأثیر ایلر و کلی وجودی

احراق ایلر

* چه برتوست که نور چراغ صبح دهد * چه شعله است که در شمع آسمان کبرد

نه بر تو در که صبح چراغک نورنی و بر نه شعله در که آسمان شمعند طوتار

(مفردات) (چه) نه (برتو) عکس (نور) م (چراغ) م (صبح) م (دهد)

و بر (چه) نه (شعله) م (است) در (در) فی (شمع) م (آسمان) کوک (کبرد)

طوتار (معنای اشارتی) صبح چراغی اولان آفتابک نوری کبی حاله و قلوب

عاشقانه نور الهی و نور محمدی بخش اید بیچی عارف باللهک و شیخ وارث محمدینک

قلبی آفتابک نورینک بر تو نه عجب برتودر و آسمان معنوی اولان قلبی نورینک

* شعله *

شعله سنی نه عجب شعله در که محاورات و ارضک ضیاسی و نوار و بغاسی اندندر

* صبا نکر که دما دم چورند شاهد باز * که لب کل و کزلف ضحیران کبرد

باد صبا بی کور که دایم محبوب دوست رند کبی کاهی کاک لینی و کاهی ضحیرانک زلفی طوتار

(مفردات) (صبا) م (کر) کور (دما دم) اتصال و دایما (چو) مثل (رند) عیار و فاسق

(شاهد باز) محبوب دوست (که) روقت (اب) دوداق (که) وقت (زلف) م (ضحیران)

فلکن (کبرد) طوتار (معنای اشارتی) اول باد صبا کبی یک و وسیله اولان شیخ

متصرف القلوبی کور که دایم محبوب دوست اولان رند لایالی کبی مقتضیات تجلیات

خدا اوزره کاهی کل کبی محبوب و مراد اولان ذاتک روح قدسیه سی اوچنده تصرف

ایدر و کاهی ضحیران کبی مرید اولان کیسه نک تبدیل صفاتی اوزره تصرف ایدر

* زانجامده هیولی و اختلاف صور * خرد زهر کل نو نقش صد بیان کبرد

هیولانک انجاندن و صورتلرک اختلافندن عقل سیک هر بر کاکندن یوز بیان

نقشی طوتار (مفردات) (ز) من (انجام) برک (هیولی) جسمه صور نه محل

اولان ماده در (اختلاف) م (صورت) اول ماده ده حال و ظاهر اولان هیئتدر

(خرد) عقل (ز) من (هر کل) م (نو) سن (نقش) م (صد) یوز (بیان)

م (کبرد) طوتار (معنای اشارتی) کرچه اجزای عالم هر یوزده سی معرفت الهیه

بر دفتر لکن کمال قدرت الهیه ایلر ماده وجود انسان معقد اولوب صورتی و هیئتی

مختلف اولدینی کبی بنه انسان معنی یوزدن بشر بنده کرچه معقد و اما هیئت

معنویه لری مختلف و متفاوتدر بوسیدن خلق عالمین نیجه کیسه انبیا و اولیای

کندولی کبی ظن ایدوب (ما لهذا الرسول یا کل الطعام و یحیی فی الاسواق) آیت

کریمه سی سر نیجه برده انلر کبی بشر ز دیکله کراه و کافر اولد بر بیلدیلر که معنی

جهتندن پیشلرند بی مشها فرق واردر مشلا شیر و شیر انظاری بازیده برادر

اما معناده بری سود و بری ارسال معناسنه در اما و فرق معنویه بی عقل معناد

و شیخ صاحب ارشاد اولان یلوب هر بر زدن یوز بیان نقشی طوتار یعنی هر بر کیسه بی

استعداد بنه کوره تربیه ایدر (ذک فضل الله بؤ نبیه من بشاه)

* من اندران که دم کبست این مبارک دم * که وقت صبح در بن تبره خا کدان کبرد

بن اول فکده یم که بو مبارک نفس کیچک نفسیدر که صبحا و فتنه او تو بیچی خا کدانه

ظاهر او اور (مفردات) (من) بن (اندران) که اول فکده یم که (دم کبست)

کیچک نفسیدر (این) بو (مبارک) م (دم) نفس (وقت) م (صبح) م (در)

فی (این) بو (تبره) بو لائق وظلت (خا کدان) طایر قاق (کبرد) طوتار (معنای

اشارتی) بجمده الله اول شیخ کرم بخشک نفس عیبی وارندن حیات قلب بواوب

کمال سرور مدن بن اول فکده یم که بو مبارک نفس کیچک نفسیدر که وقت صبحده

یونا مستعد وجود خا کدان ظلالی ایچنده و دیمه الله اولان قلبه حیات و انشراح

و روحه غذا و انشراح بخش ایشلدر

* محصول بیت * بن اول فکده یمکه کیچک نفسیدر بو مبارک نفس که صبحا و فتنه او تو بیچی

بر یوزنی روشن ایلین صبحا و فتنه کیچک مبارک نفسیدر مراد کو نشدر که صبا حندن طالی روشن ایلر بو بنده کبرک

معناسی طوتار دین و ظاهر او اورین د ظاهر معناسی و بر مشدر

(صبا نکر که دما دم چورند شاهد باز * که لب کل و کزلف ضحیران کبرد)

ضحیران فلکن چندان بر نو عدر * محصول بیت * صبا بی سیر ایلر که محبوب دوست رند کبی کاه لب کلی و کاه زلف

ضحیرای طوتار ز را صبا اسند بکه یوزلر حرکت کور کانه که صبا یوزلرک لب و زلفه یا بشور که حرکت ایدرلر (ز انجامده هیولی

و اختلاف صور * خرد زهر کل نو نقش صد بیان کبرد) انجامده هیولی اضافتی لایمه در هیولی حکما اصطلاحلرند ماده به دیو

یعنی هر شیک کوزه کور یوزن نشنه سسته

صورت دیو و صورت اساطیر ایلدی

شی هیولادر مثلا انسانک بشره سی یعنی

در شیک یوزی صورتدر و بوسورت

قام اوئدی یعنی شی هیولادر ایلدی اشیا

صورتله مختلفدر هیولایله ذک انکیون

خواجه اختلاف صور حکم ایلدی

و انجامده هیولایه کل تواضافتی بیاید

و کندن مراد مطاق چیچکدر نقش صد

بیان اضافتی بیاید در خرد مبتدا و کبرد

خبری و زهر کل نو مفعول غیر صریحی

و صد بیان صریحی * محصول بیت *

انجامده هیولادن و صورتلرک اختلافندن

عقل هر تازه چیچکدن یوز بیان نقشین

طوتار بیاندن مضاف الیه محذوفدر

تقدیری بیان صنع الله در یعنی جیح

اشیاک هیولایه بر و صورتلری مختلف

اولدیفندن عقل هر تازه چیچکدن

الله تعالی نک صحنک یوز بیان نقشین طوتار

یعنی هر چیچک اللهک صحنی بیان ایدر

ز را چیچک ماده سی بر در ککه

عناصرار بعده و صورتی مختلف کینک

صورتی بشل و کینک قرمزی و کینک

آق و کینک صاری و کینک بر جانی

قرمزی و بر جانی صاری حاصلی الله تعالی

هر برینی بر صورتده و بر قوفیده

و بر خاصده خلق ایشلر فتنار الله احسن

الخالقین (من اندران که دم کبست این

مبارک دم * که وقت صبح در بن تبره

خا کدان کبرد) من اندران یعنی اندران

فکر و ملاحظه بودم که حرف بیان دم

کبست اضافتی لایمه در کیچک نفسیدر

دیکدر که حرف رابط صفت وقت صبح

اضافتی لایمه در درین در حرف صله

خا کدان چو پلاکدر که بونده مر ایدردر

یعنی زمین کبر الیشر آتشده استعمال

ایدرلر مثلا آتش پیله به آلیشدی دیو

* محصول بیت * بن اول فکده یمکه کیچک نفسیدر بو مبارک نفس که صبحا و فتنه او تو بیچی

بر یوزنی روشن ایلین صبحا و فتنه کیچک مبارک نفسیدر مراد کو نشدر که صبا حندن طالی روشن ایلر بو بنده کبرک

معناسی طوتار دین و ظاهر او اورین د ظاهر معناسی و بر مشدر

چرا بصدم و حسرت شهر دانه شکل * مرا چون قطعه پرگار در میان کبر (سهر دانه شکل اضافتی بیانه در حرا بی چو حرف تشبیه قطعه پرگار اضافتی لامید در * محصول بیت * بیچون یوزغم و حسرت دانه شکل سیهر یعنی دگر می گویند بی پر کار نقطه سی کی اوزده طوتار یعنی غم و حسرت بی احاطه ایدوب اوزده زنده طوتار حاصلی بی غم و حسرت دانه شده نقطه طوتار (ضمیر دل نکشایم بکس مرا آن به * که روزگار غیورست نا کهان کبر) ضمیر لغت شده فکر معاشنه در اما بونده راز مراد در ده اضافتی لامیه در که حرف تعلیل روزگار مبتدا و غیور خبری نا کهان مفاعله دیکبر کبر مؤاخذه ایلر دیکبر * محصول بیت * کوکل خبری کیده به اچسم بکا اول یکدر زرا روزگار غیورست در فحشاء مؤاخذه ایلر یعنی خبرک بو غیور بر کون سنی قبض ایلر پس کیسه به کشف راز ایلر یکدر بویست کتمان راز نه تبیه ایلر (چو شمع هر که با فحشای راز شد مشغول * شبش زبانه مراض در زبان کبر) چو شمع مصراع ثانی به نفی در با فحشای راز با حرف صله و اضافت مصدر که مؤاخذه در شبش شبین خبری که به راجه در زبانه مراض اضافتی لامیه در زبانه آتش بالکنه دیور و طوقه دیکنه و سائر نشانه نک دیکنه دیور بونده مراضک اویجی دیکبر در زبان در حرف تا کیده یعنی جهشتن کبردی تا کیده ایلر * محصول بیت * هر کیسه که افشای راز مشغول اولدی کیسه شمع کی زبانه مراض آنک دیکن طوتار یعنی دیکن کسر بویست بهی نشانه ده بویله بولندی و بهشتند بویله واقعه در (بش زمانه چو مراض در زبان کبر) پس چوقی معاشنه در زمانه زمان مناسبه در در حرف صله دیکنه آلور یعنی الم و محنت و پر دیکبر (محصول معنی) زمانه اول کیسه بی مراض کی دیکنه آلور یعنی زمانه چوقی زجت و مشقت و پر مذکور نشانه رک ظاهر ا معنای بویله در اما هیچ برسی طبعک مراضی دکل بلکه بونسخه اوزدن خبری بر نسخه البستر حاصلی خواجه نک هنری همان غراده در قصیده کو بک غیور باره مستلر (بجاست ساقی مهر روی من که از سر مهر * به نیم دست خودش ساغر کران کبر) ساقی مهر روی اضافتی بیانه و غیور

چرا بصدم و حسرت شهر دانه شکل * مرا چون قطعه پرگار در میان کبر

مستدر شکل فلک بیچون یوزغم و حسرت دانه شکل سی کی بی اوزده ده طوتار (مفردات) (چرا) بیچون (یا) للعلایسه (صند) یوز (غم و حسرت) م (سهر) فلک (دانه) م (شکل) م (حرا) بی (چو) مثل (نقطه) م (پرگار) برکل (در) فی (میان) اوزده (کبر) طوتار (معنای اشارتی) یعنی اول فکر دهیم که بو افتتاح و انشراح سرور یله یله اول محبوب دانه شکل فلک ایچنده بی بیچون یوزغم و حسرت دانه شکل پرگار ایچنده نقطه کی یعنی بر بندن خبری بوغی و حسرتی چکر یوق کی طوتار مکر معلوم اوله که بو چو فلکک سروری غیله تو املرد

ضمیر دل نکشایم بکس مرا آن به * که روزگار غیورست نا کهان کبر

کو کلام ضمیری کیسه به کشف اچسم بکا اول یک زرا روزگار غیورست نا کهان طوتار (مفردات) (ضمیر دل) کو کلام کبر لو اولان (نکشایم) آچسم (بکس) کیسه به (مرا) بکا (آن) اول (به) یک (که) زرا (روزگار) زمان (غیورست) فیرتو در (نا کهان) اکسزین (کبر) طوتار (معنای اشارتی) لکن کو کلام مضمر اولان بو اعطاف فکری کیسه به کشف اچسم بکا اول اسرار عشقندن و احوال طریقتن کو کلام ظهور ایدن افکاری خبر و پر یکدر زرا صاحب زمان غیور در اسرار بی کشف ایدنی اکسزین طوتار که (ان اخذه الیم شدید) خونی وار در

چو شمع هر که با فحشای راز شد مشغول * بش زمانه که مراض در زبان کبر

هر کیسه شمع کی راز افشا آنکه مشغول اولدی چوقی اولور که زمانه آنک زبانه مراض طوتار (مفردات) (چو) مثل (شمع) م (هر که) هر کیسه (یا) للعلایسه (افشا) اظهار (راز) سر (شد) اولدی (مشغول) م (بش) بتر (ش) آکا (زمانه) م (مراض) م (در) فی (زبان) دل (کبر) طوتار (معنای اشارتی) هر کیسه شمع کی طرف حقندن ظهور ایدن اسرار دینی خلق حالدن نا مجرمه افشا آنکه مشغول اولدی عفو بت بوندن آکا بتر که صاحب زمانه فیرتندن آنک علی و حکمت بیان ایدن دینی مراض غضب ایلر قطع ایدوب اتی خسرا نده قویوب بیان علم و حکمتدن لال ایلر

بجاست ساقی مهر روی من که از سر مهر * به نیم دست خودش ساغر کران کبر

بیم ساقی مهر ویم فنده در که محبت اوچندن کندونک نیم دسته آغر ساغر طوتار (مفردات) (بجاست) فنده در (ساقی) م (مهر روی) می یوزلو (من) ن (از) من (سهر) اوج (مهر) محبت (بیم) م (مست) م (خود) کندونک (ش) ضمیر (سناغر) قدح (کران) آغر (کبر) طوتار (معنای اشارتی) نیم مظهر انوار نجایات الهی و ساقی شراب عشق نامتاهی شفیق رحیم اولان شیخ عالی جاهم فنده در که محبت و سر حجت اوچندن کندونک بوییم دسته فیض و شوق الهیدن

و شراب

اضافت لامیه در مهر روی وصف تر کیدر آی یوزلی دیکبر که حرف بیان از سر مهر مصراع ثانی به مهر هوندرب نیم دست با حرف صله نیم دست وصف تر کیدی قضا مستلر خود و خودک شینه اضافتی لامیه در ساغر کران اضافتی بیانه در کبر طونه یعنی صونه تر کیده ده طوقی صونقی معاشنه مستلر * محصول بیت * نیم آی یوزلی یعنی محبوب ساقیم فنده در که محبت جهشتن کندونک یازم سر خوشینه آغر قدح طونه یعنی وافر یاده ایچور

اما بونده راز مراد در ده اضافتی لامیه در که حرف تعلیل روزگار مبتدا و غیور خبری نا کهان مفاعله دیکبر کبر مؤاخذه ایلر دیکبر * محصول بیت * کوکل خبری کیده به اچسم بکا اول یکدر زرا روزگار غیورست در فحشاء مؤاخذه ایلر یعنی خبرک بو غیور بر کون سنی قبض ایلر پس کیسه به کشف راز ایلر یکدر بویست کتمان راز نه تبیه ایلر (چو شمع هر که با فحشای راز شد مشغول * شبش زبانه مراض در زبان کبر) چو شمع مصراع ثانی به نفی در با فحشای راز با حرف صله و اضافت مصدر که مؤاخذه در شبش شبین خبری که به راجه در زبانه مراض اضافتی لامیه در زبانه آتش بالکنه دیور و طوقه دیکنه و سائر نشانه نک دیکنه دیور بونده مراضک اویجی دیکبر در زبان در حرف تا کیده یعنی جهشتن کبردی تا کیده ایلر * محصول بیت * هر کیسه که افشای راز مشغول اولدی کیسه شمع کی زبانه مراض آنک دیکن طوتار یعنی دیکن کسر بویست بهی نشانه ده بویله بولندی و بهشتند بویله واقعه در (بش زمانه چو مراض در زبان کبر) پس چوقی معاشنه در زمانه زمان مناسبه در در حرف صله دیکنه آلور یعنی الم و محنت و پر دیکبر (محصول معنی) زمانه اول کیسه بی مراض کی دیکنه آلور یعنی زمانه چوقی زجت و مشقت و پر مذکور نشانه رک ظاهر ا معنای بویله در اما هیچ برسی طبعک مراضی دکل بلکه بونسخه اوزدن خبری بر نسخه البستر حاصلی خواجه نک هنری همان غراده در قصیده کو بک غیور باره مستلر (بجاست ساقی مهر روی من که از سر مهر * به نیم دست خودش ساغر کران کبر) ساقی مهر روی اضافتی بیانه و غیور

(بیای آورد از بار و زیش جای * بشادی رخ آن یار مهر بان کبر) بیای با حرف و حذت و جای مصراع ثانی به مهر هوندرب و کبرک مقدم مفعول صریحیدر و بشادی مفعول غیر صریحی بشادی با حرف صله شادونک رخ و رخک آن یار اضافتی لامیه زرد و یارک مهر بانه بیایه کبر بونده ا یکی معنای محذرت بر بی ساقی طونه یعنی ایچه بریده طونه یعنی بکا صونه * محصول بیت * مذکور ساقی یاردن خبر کتوره و آردنجه بر قدح اول یار مهر بانک رخ شوقه و شاد بایفته طونه یعنی اول جانانک عشقند بر جام ایچه و یار جام صونه دیک اوله (نوی مجلس مارا اگر کشد مطرب * کهی طریق عراق و که اصفهان کبر) (نوی مجلس مارا نوادن مرا دنده در و اضافت لامیه زرد را ادات تخصیص عراق و اصفهان ایهام طریقله ذکر اولنش * محصول بیت * اگر بزم مجلس اصفهانی مطرب چکر سه یعنی مجلس زده نغمات ایدر سه کاه طریق عراق و کاه طریق اصفهان طونه و ن یعنی بو مقاماتی نغمه کتور سون کبر بونده فعل امر فایندر کبر لفظی بونده طوتار دیکله نمیر ایلرلر یرامان مهر ایشلر (سکندری که مقیم حربم اوچون خضر * زفیض خاک درش عمر جاودان کبر) نشانه رو بویله بولندی اما بو ینک ماقبلی بو که مناسب دکل زرا ماقبلی کر ز کاه شکسته بر بیت کرک ایدی سکندری با حرف و حذت که حرف رابطه صفت مقیم حربم اضافتی اسم فاعلک مفعول فیهش اضافتی قییدند و او به اضافت لامیه چون ادات تشبیه چون خضر مصراع ثانی به مهر هوندرب فیض خاک درش اضافت لایحه زرد عمر جاودان بیایه * محصول بیت * بوفصیده ده مذکور مدوح بر اسکندردر که آنک حریمنده مقیم اولان خضر بی کی قبوسنک طریقی فیضندن عمر ابدی طوتار یعنی عمر ابدی کسب ایدر حاصلی تنکیم حضرت خضر اسکندردک قبوسنه ملازم سبیلله آب حیات و اصل اولوب عمر ابدی کسب ابدی مدوحک قبوسنی بکایوب انده مقیم اولان کیسه ده طریقی فیضندن حیات ابدی بولور (جال چهره تأیید شیخ ابواسحاق * که ملک در قدش زیب بوستان کبر) (جال چهره تأیید اضافت لایحه در تأیید تمهیل با بندن مصدر در محکم ایلر معاشنه شیخ مدوحک اقییدر ابو اسحق کنتی جال مبتدا شیخ ابو اسحق خبری که حرف

و شراب لا یرالیدن بزه بر عظیم ساغر صونه که کندومری و افکار یزی اونودوب مست و مستغرق انوار تجلیات خیدا اولوب بحریمده ثابت قدم اولیدق ثبت الله بالاقول اثبات فی ابدار بن آمین

بیای آورد از بار و زیش جای * بشادی رخ آن یار مهر بان کبر

اول ساقی یاردن رخبر کتوره و آنک اردنجه اول مهر بان یارک یکافی شوقه بر جام طوتار (مفردات) (بیای) رخبر (آورد) کتوره (از) من (یار) م (وزیش) آنک اردنن (جای) بر قدح (یا) للعلایسه (شادی) سرور (رخ) یکافی (آن) اول (مهر بان) محبتلو (کبر) طوتار (معنای اشارتی) داول ساقی شراب و حذت اول محبوب حقی اولان یارک اسرار و حذتندن و انوار معرفتدن رخبر کتوره و آنک اردنجه اول محبتلو یارک جالی شوقه بر قدح شراب دخی صونه که آنک مستلکله کلی ماسوایی بیلوب فانی فی الله باقی بالله و لهلم و جللاه الله اوله لم

نوی مجلس مارا اگر کشد مطرب * کهی طریق عراق و که اصفهان کبر

مطرب اگر بزم مجلسک تو اسی چکه کاه هی عراق و کاه هی اصفهان طریق طوتار (مفردات) (نوی) نغمه (مجلس) م (مارا) بزم (اگر) م (کشد) چکه (مطرب) م (کهی) بروقت (طریق) م (که) وقت (عراق و اصفهان) علم موسیقیدن بر مقامک اسم ایلر (کبر) طوتار (معنای اشارتی) اگر بر معاشر عشاقک محبتند محکم عشق اولان مطرب بزم حاله موافق نغمه و ایلخان ایلک ایسترمه صاحب اسرار مراج اولان سید بزم و سادکیم بر محمد الصدفی صلی الله تعالی علیه وسلم افندیروک کاه (ارحمت ابلال) کاه (تلکی یا حیرا) مقامندن سوباسون زرا انس حق ایلر مطامحن اولان کیسه به اسرار عشق و مقام عالیده اولان شیو محبوبک غیرتی سوبک عذاب ایلر و حجاب مطییر

چو سکندری که مقیم حربم اوچون خضر * زفیض خاک درش عمر جاودان کبر

بر اسکندردر که آنک حریمک مقیمی خضر کی آنک قبوسنی خاکنک فیضندن ابدی عمر طوتار (مفردات) (اسکندر) ذوالقرنین (مقیم) م (حربم) م (او) ضمیر (چون) مثل (خضر) علیه السلام (ز) من (فیض) م (خاک) طریقی (در) فیر (ش) ضمیر (عمر) م (جاودان) ابدی (کبر) طوتار (معنای اشارتی) اسکندر ذوالقرنینک طغنه آب حیات طلبنه کند کده مقدم جیشی و ک حرم انس و اسرار ایش مقیمی حضرت خضر علیه السلام آنک صحبتی بر کاتندن و قبوسنی خاکنک فیضندن ابدی و باقی عمر طوندی کی بزم وارث محمدی اولان شیخنک صحبتی ملازم اولان دخی مظهر فیض الهی اولوب حیات ابدی بولسی محققدر

جال چهره تأیید شیخ ابواسحاق * که ملک در قدش زیب بوستان کبر

توفیق و سعادت چهره شک جال شیخ ابواسحاق که آنک قد منده مملکت بوستان زینتی طوتار (مفردات) (جال) م (چهره) صوت (تأید) توفیق و سعادت (ابواسحاق) شامی مشیح عظامک کابر ننددر (ملک) م (در) فی (قسم) م (ش) ضمیر

جال چهره تأیید شیخ ابواسحاق * که ملک در قدش زیب بوستان کبر

رابطه صفت ملک دیک غیله مملکت معاشنه در قدش اضافتی لامیه در تقدیری در قدش سعادتش در ضرورت وزن ایچون تخفیف قانندی یا خود قدس سعادت معاشنه اوله تنکیم سابق بیان اولدی زیب زایک کسر یله زینت و زک معاشنه در * محصول بیت * خواجه بیت اولده ذکر ایلدی اسکندره بویسته عطف بیان ذکر ابدوب در یعنی اسکندر دیدیکمز تأیید و توفیق چهره سنک کوزلکی شیخ ابواسحاق قدر که مملکت آنک سعادت قدسده اول بهارده بوستان زینتی طوتار یا خود سعادتند آه یعنی مملکتی وجودش رفیله بهار ایلانده بوستان کی عدالتی سبیلله آراسته و پیرا منه در

(فلک جو جلوه گنان بنکر دسمند ترا * کینه پاکهش اوج کهکشان کرد) جلوه گنان ابدی یعنی سیر ابدی بنکر نظر ایلایه ستمند تراست که آنکی دیکدر کینه الی اکسک یعنی آلیقراق پاکهش طور اوجی بری یعنی آخری اوج کهکشان کهکشان اوسیدر کهکشان کوکده برهیدر که ترکیب اکا حاجیلر بول و صمان اوغری بی دیرلر کوسر لکه موقوف قدر * محصول بیت *

سکوا به دور ملک (ر) علی (حدود) م (عدو) م (ت) ضمیر (معارف) ملک نامند بر کو کسک اسمیدر (ازان) اول سیدن (روز) کوندز (شب) کجه (سنان) مرزاق (کبر) طوتار (معنای اشارتی) (من بارزلی ویا فقد بارزلی و من بارزلی فقد بارزاقه) حدیث شریفی سرینجه اولیاء الله حدیثی حضرت اللهک عدوسیدر انکچون سنک حدود و عدوک اوزده طعن و زخم اوردی اردنجه در قهر خدا و سناک راحه اول عدونک قلب قاسیه سنه طعن اوردی قندن طبع قلب و مرض قلب حاصل اولوب لذت روحا نیدن محروم قالیدر اول سیدن سناک راح الله روز و شب سنان طوتار

چو ملامتی که کشیدی سعادت دهدت * که مشتری سبق کار خویش ازان کرد * شول بر ملامتی که چکدک سکا بر سعادت و بر زیر امتیازی کندو ایشک در سنی اعدن طوتار (مفردات) (ملاط) م (با) وحدتیه (کشیدی) چکدک (سعادت) م (با) وحدتیه (دهد) و بر (ت) ضمیر (مشتری) بر کو کبر (سبق) درس (کار) ایش (خویش) کندو (ازان) نیدن (کبر) طوتار (معنای اشارتی) ای آفتاب معنوی اولان مرشد راه حق خفاش کی ضیف بصیرت سنده اولان انوار تجلیات الهیه بی کور میوب سن ذات محترمه ایندکاری اذیت و ملامتی چکوب تحمل ایتدک اول تحمل سکا بر رفت و سعادت و بر که مشتری کی عالی همت و عاقبت حسیده صاحبعلری کندو ایشک در سنی اعدن طوتوب و اعتبار ابدوب راه حقه جفا به تحمل ایتدک ایل نورانیست تحصیل ایشکدر

چو از امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد * سنی امتحان ایتدکن ایامک غرضی بودر که ریاضت صفاندن قلبک نشان طوتار (مفردات) (از) من (امتحان) م (نو) سن (ایام را) کونارک (غرض) م (نیت) بودر (از) من (صفای) م (ریاضت) م (دل) کوکل (ت) ضمیر (نشان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی) سنی امتحان وجود و جفا ایتدکن ایامی زمانک غرضی بودر که ریاضت صفاندن قلبک نشان طوتار یعنی خانه تجلی اولان قدکک ایدور ایدن و غل و غشیدن و ذمایم اخلاق سن صافی بر معدن پاک اولدیفکی ظ هر قبلی ایچوندر

چو و کره پایه عزت ازان بلند ترست * که روزگار بر حرف امتحان کرد * بوخسه سنک عزتک پایه سی اعدن زیاده عالیدر که زمانه آنک اوزرینه امتحان حرفی طوتار (مفردات) (و کره) بوخسه (پایه) مرتبه (عز) عزتک (ت) ضمیر (ازان) اعدن (بلند) عالی (تر) زیاده (است) در (روزگار) زمانه (ر) علی (او) ضمیر (حرف) نکته (امتحان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی) ای پیرم اول امتحانات سنک معدن پاکده اولان جوهر اسرار ایلدیه (پایه) اظهار ایچوندر بوخسه سنک عزتک مرتبه سی اعدن عالی ر کدر که زمانک خلق ای فهم ابدوب

چو واکا * بوخسه سنک عزتک پایه سی اعدن زیاده عالیدر که زمانه آنک اوزرینه امتحان حرفی طوتار (مفردات) (و کره) بوخسه (پایه) مرتبه (عز) عزتک (ت) ضمیر (ازان) اعدن (بلند) عالی (تر) زیاده (است) در (روزگار) زمانه (ر) علی (او) ضمیر (حرف) نکته (امتحان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی) ای پیرم اول امتحانات سنک معدن پاکده اولان جوهر اسرار ایلدیه (پایه) اظهار ایچوندر بوخسه سنک عزتک مرتبه سی اعدن عالی ر کدر که زمانک خلق ای فهم ابدوب

فلک چونکه سنک آنکی سیر ابدی کوره الی حق طور اوجی برینی کهکشان اوسیتی طوتار یعنی جولانده نسبت مقامی براق کی عرش عظیمدر (ملاط) که کشیدی سعادت دهدت * که مشتری نسق کار خود ازان کرد (ملاط) با حرف وحدت که حرف رابط صفت سعادت با حرف تنکیر که حرف تعلیل نسق اسلوب نسق کار خود اضافی فخری لایه در ازان آن اسم اشارت در مصراع اولک مضعونه مشتری التبیحی فلکک یلدزیدر که علماتک و مشایخک یلدزیدر * محصول بیت * برملات و سلمات که چکدک آنک سبیلله الله سکا سعادت و بر و بیا اول ملالت و مشقت سعادت و بر و بیا اول اسناد مجازی طریقیه زیرا مشتری یلدزیدر کندی ایشک دوزنی آیدن طوتار یعنی مشتری یلدزینک اسلوی بودر که آکا منسوب اولنر اول زجت و مشقت چکر صکر سعادت و رفاهیه واصل اولور اکثر علما کی که اول محصول زمانده زجت و فقر ایچنده اولور صکر مناسبه واصل اولده حضوره دوشیر پس خراجیه نک بویتک معنوی بوی و بر که شیخ ابو اسحاق اول فید و جس چکمش اوله صکر سعادت سلطنته واصل اولش اوله (ازا امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد) امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد (امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد) امتحان تو ایام را غرض اینست * که از صفای ریاضت دات نشان کرد

و کا امتحان حرفی و نجر به نکته سنی طومق ممکن دکلدر بر ایتیا و اولیایه اولان اذی و مشقت و امتحانات همان مدن قللدره مخزون اولان اسرار الهیه نک ظهوری حکمتدن ایچوندر بوخسه انار کجه نک الی اربشی دکلدر

چو دلبر در خرد آنکس بود که در همه حال * تخت بنکر د آنکس طریقی آن کرد * عقلده قوی و بهادر اول کیمه اوله که جیع حالده اول نظرایده اندنصره انک طریقی طونه (مفردات) (دابر) پهلوان (در) فی (خرد) عقل (آنکس) اول کیمه (بود) اوله (در) فی (عمه) جله (حال) امور (نحست) اول (بنکر) نظرایده (آنکس) اندنصره (طریقی) م (آن) انک (کبر) طونه (معنای اشارتی) عقل قوی و اهل حق بهادری اول کیمه در که جیع امورده عاقبت اندیش اولوب اول ایمان نظرایده اندنصره انک طریقی طونه خصوصاً اولیاء اللهی امتحان و انار اذیتک عاقبتی سوء خاقه به سبب اولدیفن تفکر ایلوب طعن و سوء ظندن خدر اوزره اولی قاهر کارنددر

چو مذاق جانف زلفی غم شود این * هر آنکه شکر شکر تو در دهان کرد * انک جانی مذاق غم ایچلندن این اولور هر اول کیمه که سنک شکرک شکرینی اغزند طونه (مفردات) (مذاق) ذوقی (جان) م (ش) ضمیر (ز) من (نلم) ایی (با) مصدریه (غم) م (شود) اولور (این) سلامت (هر آنکه) هر اول کیمه که (شکر) م (شکر) م (نو) سن (در) فی (دهان) اغز (کبر) طونه (معنای اشارتی) ای جواسیس القلوب اولان اولیاء الله بنه سزک همت و عیان کزایله لذت ایمان و ذوق روحانیت بولان جانک مذاق ایکی جهاند غم ایچلندن امین و سلامت اولور که سنک شکر کی لذت نعمت معنویه و عطای غدا ی روحانیه لک شکر و شانی اظهار و اعتراف ایلده

چو زهر پر خور د آنکس که در جیع صفات * بخویش بنکر د آنکس طریقی آن کرد * عزین مشفع اول کیمه اولور که جیع صفاتده کندوسنه نظرایده اندنصره انک طریقی طونه (مفردات) (ز) من (غر) م (ر) ثمر و میوه (خورد) بر (آنکس) اول کیمه که (در) فی (جیع صفات) م (بخویش) کندوسنه (بنکر) نظرایده اندنصره (طریقی) م (آن) اول (کبر) طونه (معنای اشارتی) عزین شول کیمه شفع کور و سعادت اهل اولور اول کیمه که جیع صفاتده و جیع امور و حالده کندوسنه نظرایده و نفسی دائم حساب چکوب اندنصره شریعت و طریقت بولنی طوتوب صراط مستقیم طشره جیعیه و کیمه به حقانیه باقمیه

چو چو جای جنگ نیند بجام داود دست * چو وقت کار بود تیغ جانستان کرد * چونکه جنگ محلی کوریه جامه ال طونه چونکه کاروقی اوله جان ایی تیغ طونه (مفردات) (جو) چونکه (جای) محل (جنگ) م (نیند) کوریه (با) للابسه

چو واکا * قلج البه اله حاصل عشرت زمانه ذوق و صفای مشغول اوله و جنگ وقتده جنگه

(دلبر در خرد آنکس بود که در همه حال * تخت بنکر د آنکس طریقی آن کرد) دلبر بها در دیکدر * محصول بیت *

بها در عقلده اول کیمه در که جیع احوال و اطوارده یعنی هرایشه و هر کارده اول ایشک صوکی تکر و ملا حظه ایلده آندنصره اول کار طریقتده مشر اوله حاصلی بر ایشک عاقبتی فکر ایلدیه اکا مباشر اولیه (مذاق) جانف زلفی غم شود این * هر آنکه شکر شکر تو در دهان کرد (مذاق) جانف اضافی فخری لایه در ازان لایه در مذاق دبلک اوزرینه لذت آن پردر اسم مکاندر ذاق یذوق دن نصر بانک اجوفندن شین ضمیرک ماقبلنده ی تون ضرورت و زن ایچون ساکنی اوفقی کرک و شین ضمیر ضمیر قبل الذکر طریقیه مصرع ثانیه که به راجعدر شکر شکر اضافی بیایده در * محصول بیت * جان مذاق غم ایچلندن این اولور یعنی غم کورمن و غدن خلاص اولور هر اول کیمه که سنک شکرک شکرینی اغزند طونه یعنی دایما سکا شاکر اولوب سنک مذاحک اولان هر روز کار دن غم کورمن (زهر) پر خور د آنکس که در جیع صفات * بخویش بنکر د آنکس طریقی آن کرد (بخویش بنکر د آنکس طریقی آن کرد) کبر) طونه (معنای اشارتی) ای جواسیس القلوب اولان اولیاء الله بنه سزک همت و عیان کزایله لذت ایمان و ذوق روحانیت بولان جانک مذاق ایکی جهاند غم ایچلندن امین و سلامت اولور که سنک شکر کی لذت نعمت معنویه و عطای غدا ی روحانیه لک شکر و شانی اظهار و اعتراف ایلده

چو واکا * قلج البه اله حاصل عشرت زمانه ذوق و صفای مشغول اوله و جنگ وقتده جنگه

(ز لطف غیب بسختی رخ از امید متاب که من نغمه مکان اندر استخوان کبر) ز لطف غیب اضافتی پیانید در تقدیری

۷۶۲

ز لطف غیب خدادار بسختی با حرف سبب

(جام) قدح (داد) طوبه (دست) ال (چو) م (وقت) م (کار) م (بود) اوله
(تیغ) قلیج (جانستان) جان الی (کبر) طوبه (معنای اشارتی) بر عاشق
صادق که جله خلقه صلح اولوب جمع اشیای مظاهر اسماء الله وحکمت و قدرت
الله کورب و کیمه ده جنک و معارضه محلی کورمیه همان شراب عشق الهی نوش
ایتمکه دائم ست و مستغرق اواز تجلیات الهی اوله اول کیمه مستجاب الله صوره
ر بهادر مرد خدای جلایسر که جلالی وقتی جان الی تیغ کبی دعای کبرین
و مقبولدر حذر لازمدر

ز لطف غیب بسختی رخ امید متاب که من خوش مقام اندر استخوان کبر

بلا و مشقت سبیل حضرت الله دن امید یوزینی چو بر سه زرا لطیف ایلک
استخوانده مقام طوتار (مفردات) (ز) من (لطف) م (غیب) مراد الله تعالی در
(با) سبیه (سخت) قنی و بلا و مشقت (یا) مصدر به (رخ) یکلی (امید) م
(شباب) چو بر سه (که) زرا (مغز) ایلک (اندر) فی (استخوان) کلک (کبر) م
طوتار (معنای اشارتی) ای طالع و صلت خدا بوحش و محبت یولنده کلان بلای
بی پایانه صبرایله بلکه درونی خندان اولکه بلادام اقدار صافن بلا و مشقت سبیل
حضرت اللهک لطف و احساندن امیدک قطع ایله زرا لطف مغز و ایلک استخوان
سخت ایچنده و لطیف کل خار ایچنده مقام طوتار

شکر کمال حلاوت پس از ریاضت یافت تخت در شکن تنک ازان مکان کبر

شکر حلاوتک کانی ریاضتدن صکره بولدی اوسیدن اول طار شکنده مکان طوتار
(مفردات) (شکر) م (کمال حلاوت) م (بس) صکره (از) من (ریاضت) م (یافت)
بولدی (تخت) اول (در) فی (شکن) بولدی بولدی قاش مراد در که تنکدر
(تنک) طار (ازان) اول سیدن (مکان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی)
استیع بالله (ان مع العسر یسرا) آیت کریمه سی مرتبه یسر بعد العسر ایدوکن
کور که لذت شکر دخی کمال حلاوتی ریاضت و بلا و مشقتدن صکره بولدی اول
سیدن اول شکر طار قشک بولکند مکان طوتار بعد سوز بلوب لذت و قیمت
حاصل ایلر

دران مقامه سبیل حوادث زجب و راست چنان رسد که امان از میان کران کبر

اول مقامه که حوادث سبلی صوادن و صاغدن انجیلین ایشور که امان اورته دن
کنار طوتار (مفردات) (در) فی (آن) اول (مقام) م (سبیل) م (حوادث) م (ار)
من (چپ) صول (راست) صاغ (چنان) انجیلین (رسد) ایشور (امان) فریاد
(از) من (میان) اورته (کران) کنار (کبر) طوتار (معنای اشارتی) بوفهشت
آباد اولان راه عشقه و مقام قرینده ابتلاء من عند الله اول قدر چپ و راستدن
سبیل حوادث انجیلین ایشور که صد هزار امان و فریاد و فغان اورته دن کنار
طوتار یعنی اول مرتبه و مقام تلویذ اول عاشق زاره ابتلا نیجه دور و بلار کتدو بی

آه

(چشم غم بود به حال کوه ثابت را که موجهای چنان قلزم کران کبر) بهمه حال با حرف ظرف کوه
ثابت اضافتی پیانید در که حرف بیان موجهای چنان پیانید و کبر دک مقدم مقول صریحی قلزم مبتدا کرانه
اضافتی پیانید در کبر خبر مبتدا در

۷۶۳

آهه وزاره دوشور

چشم غم بود به حال کوه ثابت را که موجهای چنان قلزم کران کبر

جبل ثابت جیع حاله نه غم اولور که انجیلین عظیم دریاک موجازی طوتار
(مفردات) (چشم غم) نه غم (بود) اولور (یا) ظرفیه (هسته) جله (حال) م
(کوه) طاع (ثابت) م (را) ادات مقول (موجها) موجار (چنان) انجیلین (قلزم)
در با (کران) عظیم (کبر) طوتار (معنای اشارتی) سبل حوادث دهر دن و تراکم
علاقه ماسوادن اول جبل را سبک کبی ثابت و مرتبه تمکینه ممکن اولان عارف
بالله نه خوف و غم اولور که انجیلین عظیم حوادث در یاسک سبلی اول جبل
ثابت طوتار و محو ایلوب خانه تجلی اولان قلی هدم ایتمکه بول و بر من انکچون
تجلیده دشم و ثابتدر

اگر چه خصم تو کسناخ میروند حالی نوشاد باش که کسناخ عیان کبر

اگر چه سنک دشمنک شمدی بی ادب و بی خوف کیدرسن شاد اول زرا کسناخ خلق
ایک عسائی طوتار (مفردات) (اگر چه خصم) م (تو) سن (کسناخ) بی ادب
(میروند) کیدر (حال) شمدی (تو) سن (شاد) مسرور (باش) اول (که) زرا
(کسناخ) ادب سزلک (ش) ضمیر (عیان) بولار (کبر) طوتار (معنای اشارتی)
ای شیخ عالی جاء اولان شاه حقیقت اگر چه سنک دشمنک شمدی ادب سزلک ایدوب
سزلک کبی مایه سعادت و عداوت و خصومت ایدرسن شاد اول زرا ای یک بی ادبکی ای
لطف حقندن محروم ایدوب بر بلاه اوفرادر

اگر چه بدحق این خاندان دوات گفت جراثش از زن و فرزند و خاندان کبر

اگر چه دشمن بود دولت خاندانی حقه بد سولدی آک جراثشی زن و فرزند
و خاندان طوتار (مفردات) (اگر چه) م (بد) قبیح (حق) م (این) بو
(خاندان) اهل بیت (دولت) م (گفت) سولدی (جراثش) ضمیر (از) من
(زن) عسورت (فرزند) اوغل (خاندان) اوبارق و مال و ملک (کبر) طوتار
(معنای اشارتی) اگر چه دشمن بود دولت خاندانی و جلاسه الله روحانی حقه
جسارت و جهالت ایدوب طعن و بد کوباق ایلدی و قبیح سولدی ای یک جراثشی
اولا دنیاه اهل و اولادند و مال و املا کنند طوتار و مشاهده ایدر و سوء خاتمه سه
دخی سبب اولوب خسره الدنیا والاخرة اولور

زمان عمر تو پائنده باد کین دولت عطیه ایست که در جان انس و جان کبر

سنک عمر زمانی باقی اولسون زرا بود دولت بر احساندر که انس و جنک جائه تأثیر
ایلر (مفردات) (زمان عمر) م (تو) سن (پائنده) باقی (باد) اولسون (که) زرا
(این) بود (دولت) م (عطیه) م (یا) وحدتیه (است) در (در) فی (چنان) م
(انس) م (جان) م (کبر) طوتار (معنای اشارتی) ای وارث پیغمبری اولان
شیخ دین و کزیده اهل یقین سنک عمرک زمانی باقی اولسون زرا بوعالده سنک

افس و جانک جائه تأثیر و قائده منی واردر حاصلی باد شاهلرک سعادت و دولتی طالع سعادت و دولته سیدر

(سرملوک سخن حافظت از آن هر دم * بذوالفقار سخن عرصه بیان کرد) سرملوک سخن اضافتی لامیه در سرملوک حافظت خبری از آن ادات تعلیل بذوالفقار با حرف مصاحبت دو صاحب معاشه در فقار فایده قبیله لغتد چنان معاشه در معروف قلمه * چندین چقمچه ایکی چنان اولور دی در اول جهتدن ا کا ذوالفقار درلر هخته اضافتی بیایه در عرصه میداند

۷۶۱

وجود معبودك طرف جفدن بزه برصطیه دولتر که بودولدن انس وجن وسائر مخلوقاتك جانی مستفید اولور

سرملوک سخن حافظت از آن هر دم * بذوالفقار زبان عرصه بیان کرد

سوز یادشاهارنگ باشی حافظدر اول ربیب در زبان ذوالفقار یله بیان عرصه سنی طوتار (مفردات) (سر) باش (ملوک) م (معنی) سوز (حافظ) م (است) در (ازان) اول سیدن (هر دم) م (با) للملاسه (ذوالفقار) سیف صلیدر (زبان) دل (عرصه) میدان (بیان) مافی الضمیری اظهار (کرد) طوتار (معنای اشارتی) امرار غیبیه الهیه بی عوام کاله و آمدن ستر بچون شرب مجازی صورتده و غیره کلامی ضمیمه سوبلدیکی بچون سوز یادشاهارنگ باشی حافظدر اول سیدن هر نفسده زبان ذوالفقار یله بیان میدانی طوتار و طارف بالله اولان ذات طالبرصندند مقبول اولور

خیال شاهی اگر نیست در سر حافظ * چراییع زبان عرصه جهان کیرد

حافظك باشندد اكر یادشاهلی خیالی بوقی ایده نیچون زبان سربله جهان عرصه سنی طوتار (مفردات) (خیال) فکر و اندیشه (شاهی) م (اگر) م (نیست) بوقی ایده (در) فی (سر) باش (حافظ) م (چرا) نیچون (با) للملاسه (نیغ) قلیج (زبان) دل (عرصه) میدان (جهان) م (کیرد) طوتار (معنای اشارتی) حافظك باشندد طارف بالله اولان مشایخ کبی و خلیفه الله کبی یادشاه حقیقت اولوق خیالی و علوه می اولده نیچون زبان تبغله جهان میدانی طوتار و لسان غیب الله بوقدر اسرار دینی بیان ایدر میدی

وله ایضا

تم زنج دی نیاساید * دلم زانده بی حد می بفرساید

تم وافر نیچدن بر نفس راحت اولور توکم حد سزغصه دن دائم آشور و مضطرب اولور (مفردات) (تم) م (بیم) ضمیر (ز) من (زنج) الم (فراون) وافر (دی) بر نفس (نیاساید) دکنز و راحت اولور (الم) کوکام (ز) من (انده) غصه (بی حد) حسابسز (همی) دائم (با) زانده (فرساید) آشتی معاشه اولان فرسودندن مضارعدر (معنای اشارتی) بحمد الله اول محبوب حقیقک عشق و محبتدن و آرزو و حسرتدن ریاضات و مجاهدات بولند تم زنج و مشندن بر نفس راحت اولور کوکام حد سزغصه و المدن دائم مضطرب و متکسر اولوب آتش اوزره اولان مر جمل یعنی چولک کبی قینابوب جوش و خروشده در

بخار حسرت اوچون رود زدل بسرم * زدید کان تم باران غم فروید آید

آنک بخاری حسرتی کوکلدن باشه کیده کوزلر مدن غم بزمورنگ می آشافه کاور (مفردات) (بخار) توتون (حسرت) م (او) ضمیر (چون) چونکه (رود) کیدر (زدل) کوکلدن (بسر) باشه (ز) من (دید کان) کوزلر مدن (تم باران غم) غم بزمورنگ باشی (فرد) آشافه (آید) کاور (معنای اشارتی) اول محبوبك

حسرتی

اول جاناتك حسرتی بخاری چونکه ذلندن باشه صعود ایله کوزلر مدن غم بزموری

می اینزته که بخار تصاعد ایدوب صحاب منعقد اولور اندنسر که سحابدن باران اینز دوکاور

بویله در * محصول بیت * سوز یادشاهارنگ باشی حافظدر انکیچون هر دم سوز ذوالفقار یله بیان میدانی طوتار یعنی سوز میدانی تحت تصرفند آید و کندوبه شخص ایلر (وله ایضا) (خیال شاهی اگر نیست در سر حافظ * چراییع زبان عرصه جهان کیرد) خیال شاهی اضافتی لامیه در و یا حرف مصدر عرصه جهان اضافتی بیایه در * محصول بیت * اگر حافظك باشندد یادشاهلی خیالی بوغیه نیچون تیغ زبانه عرصه جمعیاتی طوتار یعنی قوت شاعر به سبیل جهان میدانی طوتار یعنی دماغده یادشاهلی خیالی اولور نیچوندر یعنی مرادای سلطان شرا اولقددر (تم زنج فراون دی نیاساید * دلم زانده) بجمده می بفرساید (فراون) چوق دیکدر دی یا حرف وحدت نیاساید فعل فی مستقبل دیکنیز یعنی راحت اولور آید و وندن محضه در غصه معاشه همی ضرورت وزن نیچون کلددر بفرساید یا حرف استمرار فرساید فعل مضارع مفرد غائب فرسایدندن لغتده آشتک معاشه در اما بونک کبی برده لاخر لقندن و تحافدن کنایندر * محصول بیت * تم چوق زچندن بر ساعت راحت اولور کوکلدن نهایتسز غصه دن آشوب ذلیل وزبون اولور یعنی زیاد مضطرب اولور ترکیده از لنگله تعبیر ایدر (کوکام از اولور دیرلر) بخار حسرت اوچون رود زدل بسرم * زدید کان تم باران غم فروید (بخار) بانك ضمیمه بوغدر یعنی صودن قالقار و صحاب اولور حسرتیه اضافت بیایه و او به اضافت لامیه در ضمیر غائب جاناته راجعدر دید کان دیده نك جعیدر خلاف قیاس اوزره تم باران غم اضافتی بیایه لردر تم لغتده باش معنا سینه در فروآید اینز دیکدر * محصول بیت * اول جاناتك حسرتی بخاری چونکه ذلندن باشه صعود ایله کوزلر مدن غم بزموری می اینزته که بخار تصاعد ایدوب صحاب منعقد اولور اندنسر که سحابدن باران اینز دوکاور

(دوچشم من رخ زردید نتوانست * ازان بخون دل آراهمی بپنداید) دیدن معنای در حال صلی نتوان دیدن معنای در ازان ادات تعلیل انکیچون دیکدر بپنداید یا حرف استمرار انداید فعل مضارع مفرد غائب انداید دیدن صیوائی یعنی کرجله و غیره نیست ایله رسته صیوائی * محصول بیت * بنم ایکی کوزم رخی صاری کورم که قادر اولدی یعنی بکری صاری کورم که تحمل ایدم مدی انکیچون بوزک فایله رخی صیوائی بکرم صاریغ سقایلک ایسه (که کر بپندید خواه روی من روزی * بچشم اورخ من زرد رنگ بپنداید)

۷۶۰

حسرتی آنشك بخاری کوکلدن باشه کیدر و آتی توتونلر حاصل اولور و کوزلر مدن غم بزمورنگ باشی آشافه کاور و جکر مافی باش اولوب کوزلر مدن باران کبی روان اولور

دوچشم من رخ زردید نتوانست * ازان بخون دل آراهمی بپنداید

بنم ایکی کوزم صاری بکاغنه نظر ایچکه قادر اولدی اول سیدن ایکی کوزم بکاغنی کوکل فایله صیوار (مفردات) (دوچشم) ایکی کوز (من) بن (رخ) بکاغنی (زرد) صارو (دید) نظر (نتوانست) قادر اولدی (ازان) اول سیدن (بخون) دل (کوکل فایله) (ازا) آتی (همی) دائم (پنداید) اندودندن صیوائی معنای مضارعدر لکن مستقبلا تده و او الفه قاب اولوب بر باز یاده سبیل انداید دیرلر (معنای اشارتی) اول محبوبك وصلت جبهه آله آرزو و حسرت و درد عشق و محبت المی اول حده ابرشده علامت عشق اولان آ پرورد و رنگ زرد و چشم ترخون آلودم و فرت و ظهورندن بنم ایکی کوزم صاری بکاغنه نظر ایچکه قادر اولدی اول سیدن ایکی کوزم بکاغنی و وجه می کوکل فایله صیوائی ابوب قانولباش یوزمی احاطه ایشدر

زمانه خود برود ازم آنچه بود مرا * بجز محبت جاناتان که اوهمی باید

زمانه خود بنم و ارایه قایدی محبوبك محبتك غیره که اول دائم و ثابتدر (مفردات) (زمانه) م (خود) کندو (برود) قایدی (ازمن) بشندن (آنچه بود مرا) اول نشه که بنم ایچون ایدی (با) للملاسه (جز) غیر (محبت) م (جاناتان) محبوب (او) ضمیر (همی) دائم (باید) ثابتدر (معنای اشارتی) اول صفات الهی اولان عشق و محبت بدولت ایدی و بره عبادت سرمدیدر که عبارات و اشارتدن و دنیا و آخرتدن تم و ارایه حوادث و آفات و غمات موت اول نشندی قایدی و محو ایلدی لکن همان محبوبك محبتك غیره قایدی که اول فی علت اولان بحمد الله لوح داده دنیا و آخرت دائم ثابتدر

فلک چوشادی من دیدان همه بشرد * کنون که می دهم غم می نیاید

فلک چونکه بنم سرور می کوردی اول جله سروری صایدی شمدیکه بکاغنی ویرد اولچمز (مفردات) (فلک) م (چو) چونکه (شادی) سرور لئی (من) بن (آن) اول (همه) جله (بشرد) صایدی (کنون) شمدی (می دهد) ویرد (م) بکا (غم) م (همی نییاید) اولچمز (معنای اشارتی) استعجز بالله (ان السمع والبصر والفؤاد کل اوشك کان عنه مشو لا) آیت کریمه سی سر نهج زائل و بی ثبات اولان تعلق ماسوانك ضرورتی کور که اول مرتبه بحمد الله ایل قلب مطعق اولد بقتدن خالق الفلک و عالم السرو الخفیات اولان الله قلیده دنیانك و تعلق ماسوانك سرور و محبتی کوردی اول کند و نك غیری به اولان محبتی و سروری ذنب عد ایلوب دفتر عالمه قید ایلدی شمدیکه حاله بکا حسابسز غم و رر اول سرور و رر اول تعلق ماسوانك

دل

۱۹۲

بر رهب صایدی یعنی بکا شادلنی قلته و حسابله و پردی اما شمدی که بکاغنی ویرد اولچمه بیلله اولچمز یعنی بکاغنی به حساب و پرورتنه که اوزی شکایت نامه سنده بیورر (قطعه) * آسمان در کشتی عمرم کند دائم دوکار * وقت شادی باد بانی وقت انده لکری * کر بچشم و آن بهر عمر بست کوید زهر خند * و بکرم و آن بهر روزیست کوید خون کری

(چرا نکرید چشم چرخ افلاک) چه کوه که نشود صبر و غم نغزاید • محصول بیت نیچون اغلیه کوزم نیچون انگلیه جان یعنی جام نیچون ناله انگلیه صبرم نیجه آکلیه غم نیجه ارمیه (چو دوستدار من از من گرفت یزازی • چه کوه دشمن من برتم بخشاید) • محصول بیت • چونکه بنم دوستم بدن یز اراق طوندی یعنی بدن یز اولدی یا دشمن بنم نه وجهه مرحت ایلر یعنی بکا دوستدن وفا کلیمجه یاد شمدن نه وفا کایسردر (اگر نالم کو بند نیست حاجتد • و کر نالم کو بند از میخاید) • محصول بیت • اگر شکایت ایدوب اغلیوب ایکنم سم دیر که محتاج دکادر انکیون عرض حاجت ایلر و اگر ایکیوب شکایت ایدوسم دیر که حاجت سوبیلر یعنی شکایتی کیمه دیکنم و دیر که یسه سوبیلر بو فلان مرانی حاصلی خفتدن هیچ بر طریق ایلر خلاصه مجال یوقدر خواجه کندی زمانی خفتدن شکایت ایدوب عدم مرحتلرین بیان ایدر یوندنصره کلن بیله کندیوه تسلی و یروپ پیور (غی نباشد ازان که خدای عزوجل • دیری ناندن دیکری نکشاید) • محصول بیت • خواجه پیور که فلانک واخوان زمانک ایلدکاری و فاسزاق و مرحتلرینک غم دکل یعنی غم و مرمن نکیمونکه عزیز و جلیل الله برقیو بی باطل رفیری قیو اجتنجه بو نظم بعض دیوانک مقطعاتی ازا سنده بولندی اول جهتنددر مخلصی یوقدر اما اشار حلر بوراده ابراد ایلدکارندن انله تابع اولوب یوند شرح ایلدک زده و له ایضا (کتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود) • کفنا چو تدبیر چنین بود • و جواب دیر • محصول بیت • خواجه جاناتنه خطا سب ایدوب پیور دیدمکه خطا ایلدک حال بو که تدبیر بود کل ایدی جاناتن دیدمکه نه ایلدک اولور که تدبیر خدا بوله ایدی یعنی بدن بدن صادر اولان اختیاری دکادر تدبیر یزادیدر (کتم که بسی خطا یز نو کشیدند • کفنا هم ازان بود که بر لوح جبین بود) خطا خطا اضافتی بیایه در ازان ادان قلمبل لوح جبین اضافتی بیایه در جبین عریده آشدن پیشانی معناسنه • محصول بیت • دیدمکه سنک اوزریکه چوق خطا چکد یلر یعنی اوستکه چوق خطا اثبات ایلدیلر دیدی بو خطا آدن ایدیکه آفند ازل بوله زلش ایدی یعنی بدن صادر اولان خطا انده

چو دوستان من از من گرفت یزازی • چه کوه دشمن من برتم بخشاید • چونکه بنم دوستم بدن یز اراق طوندی بنم دشمن بنم تم اوزره نیجه احسان ایدر و نیجه تریم ایدر (مفردات) (چو) چونکه (دوستان) (دوستر) (من) (ن) (از من) (بدن) (گرفت) (طوندی) (یزاز) (نفرت) (یا) (مصدریه) (چه کوه) (نه درلو) (دشمن) (من) (ن) (بر) (علی) (تم) (م) (بخشاید) (عطا) (احسان) (ایلر) (معنای اشارتی) (بنم حال پرشاه نظر ایدوب چونکه دوستم بدن بدن نفرت ایلدی بنم عدومین اولان شیطان و نفس بکا نیجه ترجمه و احسان ایلر ایلان مکر حبه الله قلبه ثابت اولدجه عون و عتاب خدا یز یار اولوب بنه کندی کرندن بزی کندیوه قریب و کرم و احسانه مظهر ایلدی

کتم که خطا کردی و تدبیر نه این بود • کفنا چو تدبیر چنین بود • دیدمکه خطا ایلدک و تدبیر بود کل ایدی دیدی نه ایلدک • کتم که تدبیر بوله ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (خطا) (م) (کردی) (ایلدک) (تدبیر) (نه) (نی) (ان) (بو) (بود) (ایدی) (کفنا) (دیدی) (چه) (نه) (توان) (ممکن) (کرد) (ایلدک) (تدبیر) (م) (چنین) (بوله) (بود) (ایدی) (معنای اشارتی) (عقل) (ماد) (روح) (آزاد) (فردن) (مر) (کرامت) (بی) (هیا) (وما) (خلق) (اهی) (ترک) (و عتب) (ره) (هوا) (تابع) (اولان) (عقل) (معاش) (بد کردار) (ایله) (نفس) (اماره) (بالسوء) (تویض) (و تیزر و عتاب) (طریق) (بیله) (پند) (مارضه) (و مباحثه) (ن) (بیان) (ایدوب) (دیر) (که) (روح) (و عقل) (جانبندن) (نفس) (و عقل) (معاشه) (دیدمکه) (خطا) (ایلدک) (و عمری) (هیا) (وردک) (تدبیر) (و راه) (عبودیت) (بود) (کل) (ایدی) (اولدخی) (جبر) (طرفه) (کیدوب) (دیدی) (نه) (ایلدک) (ممکن) (که) (تدبیر) (خدا) (بوله) (ایدی)

کتم که بسی خطا یز نو کشیدند • کفنا هم ازان بود که بر لوح جبین بود • دیدمکه سنک اوزریکه چوق خطا خطی چکدیلر دیدی هم اتدن اولدیکه جبهه م لوحنه باز لاش ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (بسی) (چوق) (خط) (م) (خطا) (م) (بر) (علی) (تو) (سن) (کشیدند) (چکدیلر) (کفنا) (دیدی) (هم) (دخی) (ازان) (بود) (که) (اندن) (اولدیکه) (در) (فی) (اوح) (نقشه) (جبین) (ان) (بود) (ایدی) (معنای اشارتی) (دیدمکه) (ای) (نفس) (سنک) (اوزریکه) (گراما) (کاین) (ملکری) (چوق) (خطا) (خطی) (چکدیلر) (دیدی) (اولدخی) (اندن) (اولدیکه) (تدبیر) (ازلده) (التمه) (بازلش) (ایدی)

کتم که قرین بدت افکند بدن روز • کفنا که مر ایت بد خویش قرین بود • دیدمکه سنی سوء قرین بو کونه بر اقدی دیدیکه قبح بتم بکا مقارن اولدی ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (قرین) (بولدش) (بد) (کونو) (ت) (ضمیر) (افکند) (بر اقدی) (بدن) (بو) (روز) (کون) (کفنا) (دیدی) (مر) (بکا) (بخت) (بد خویش) (کندیک) (کونو) (بختی) (قرین) (بود) (مقارن) (ایدی) (معنای اشارتی) (دیدمکه) (ای) (نفس) (سوء) (اقران) (وهو) (و شهوت) (بو کونه) (قدر) (سنی) (ضلاله) (بر اقدی) (آخرت) (ایچون)

کتم که قرین بدت افکند بدن روزی • کفنا که مر ایت بد خویش قرین بود • دیدمکه سنی سوء قرین بو کونه بر اقدی دیدیکه قبح بتم بکا مقارن اولدی ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (قرین) (بولدش) (بد) (کونو) (ت) (ضمیر) (افکند) (بر اقدی) (بدن) (بو) (روز) (کون) (کفنا) (دیدی) (مر) (بکا) (بخت) (بد خویش) (کندیک) (کونو) (بختی) (قرین) (بود) (مقارن) (ایدی) (معنای اشارتی) (دیدمکه) (ای) (نفس) (سوء) (اقران) (وهو) (و شهوت) (بو کونه) (قدر) (سنی) (ضلاله) (بر اقدی) (آخرت) (ایچون)

کتم زمن ای ماه چرا مهر بریدی • کفنا که فلک با من بد مهر بکین بود • دیدم ای ماه بدن محبتی نیچون کسدک دیدیکه فلک بن محبتسزه کین ایل ایدی و یا کینده ایدی یعنی فلک بکا کیندار اولدی نیچون و بنه کین اوزره اولدی نیچون جمع عالیدن بی اوصاف دی پس محبتی سندن انکیون قطع ایلدیکه هیچ کیمه ایلر عسلاقمه قالمسون (کتم که بسی جام طرب خوردی ازین پیش • کفنا که شفاور قدح باز پسین بود) (جام طرب اضافتی یا شفاور باز پسین صکره کی دیدمکه قدح بکا بوکه اضافتی یا شفاور • محصول بیت • دیدمکه چوق جام طرب ایچدک بوندن اول یعنی چوق ششکر ایلدک جاناتن دیدیکه شفاور کی قدحده ایدی یعنی اولده اولان جام طربیز کدردن خالی دکل ایدی اما آخر طربیز کدردن صاف و خالص اولدی یعنی اول نازک غرور بوله اولان ذوق و صفا کدردن خالی دکل ایدی اخرا یام بی پنجه ایلدی شمدی ذوق و صفا کدردن خالیدر (کتم که تونی عمر چرا زبرفتی • کفنا که فلاخی چه کتم عمر همین بود) توبیده بای خطا سب معنی جهتندن عمره مصر و قدر تو عمری تقدیرند در باز بونده تا کید ایچودر فلاخی یا ضمیر خطا سبدر معنای ای فلان دیدمکه همین بود همان بویادی دیدمکه بوقدر ایلدی ایچق معناسنه • محصول بیت • جاناتنه دیدمکه سن عریه نیچون کسدک دیدیکه ای فلان عریه همان بویادی یعنی زمان عمر بود کلا و ایدی یعنی عمر یا بند و باقی دکادر تیز کچر (کتم که نه وقت سمرت بود چنین زود • کفنا که مکر مصلحت وقت درین بود) • محصول بیت • دیدمکه بوله تیز سمرت وقتی دکل ایدی یعنی سفره کشک اودک دیدیکه کانه مصلحت وقت بوند ایدی یعنی سفره بوله عیله ایلر و ارمق خبرن اوله مام اوله که بوغرل بینه دیوان سلانده موجوددر اما انده مختص بیتی موجود دکل دیوان حافظه ده اگر مختص بیتی

برندارک کوردهک دیدیکه نه پیام قبح بتم بکا مقارن ایدی بنم المده و اوردر بوده تقدیر ازل و قضای لم یلدر دیدی • کتم زمن ای ماه چرا مهر بریدی • کفنا که فلک با من بد مهر بکین بود • دیدم ای ماه بدن محبتی نیچون قطع ایلدک دیدیکه فلک بن محبتسزه کین ایل ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (زمن) (بدن) (ای ماه) (ای قمر) (چرا) (نیچون) (مهر) (محبت) (بریدی) (کسر سین) (کفنا) (دیدی) (فلک) (م) (بامن) (بدمهر) (بن) (محبتسزه) (بکین) (بود) (کین) (ایلر) (ایدی) (معنای اشارتی) (دیدم) (ای) (محبوب) (نفس) (بنه) (یله) (حق) (بولدک) (کیدوب) (نعم) (لا) (بیمصای) (خدا) (بمظهر) (اوله) (حق) (ایکن) (بدن) (نیچون) (محبتی) (قطع) (ایلوب) (بوله) (هلاک) (بولدک) (کیدر) (سین) (دیدیکه) (خالق) (الفلک) (حق) (تعالی) (بد مهر) (اولان) (ماسوا) (بیمصای) (کینه) (شید) (آثار) (قهری) (بشده) (ظهوره) (کتور) (مش) (ایدی) • کتم که بسی جام طرب خوردی ازین پیش • کفنا که شفاور قدح باز پسین بود • دیدمکه بوندن اول چوق سرور جامی نوش ایلدک دیدیکه شفاور کی قدحده ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (بسی) (چوق) (جام) (قدح) (طرب) (سرور) (خوردی) (ایچدک) (ازین) (پیش) (بوندن) (اول) (کفنا) (دیدیکه) (شفاور) (م) (در) (فی) (قدح) (م) (باز) (پسین) (صکره) (کی) (بود) (ایدی) (معنای اشارتی) (دیدمکه) (بوندن) (اول) (هوا) (که) (ایوب) (دنیاده) (چوق) (سرور) (جامی) (نوش) (ایلدک) (شمدن) (کبرو) (انصافه) (کل) (و تدارک) (ایلر) (دیدم) (دیدیکه) (ترک) (ایده) (م) (زیرا) (شفا) (صکره) (کی) (قدحده) (ایدی) (مکر) (توفیق) (خدا) (اوله) (بو) (خس) (نفس) (اندن) (خلاص) (اولی) (زیاده) (مشکادر)

کتم که تونی عمر چرا زود رفتی • کفنا که فلاخی چکتم عمر همین بود • دیدمکه سن عریه نیچون تیز کسدک دیدیکه ای فلان نیلیم عمر ایچق بویادی (مفردات) (کتم) (دیدم) (تونی) (سنین) (عر) (م) (چرا) (نیچون) (زود) (تیز) (رفتی) (کندک) (کفنا) (دیدی) (فلاخی) (ای کشی) (چکتم) (نیلیم) (عر) (م) (همین) (ایچق) (بو) (بود) (ایدی) (معنای اشارتی) (ای) (غافل) (نفس) (سریمه) (الزوال) (اولان) (عمری) (باقی) (ظن) (ایلوب) (اکا) (اعتماد) (ایدردک) (یا) (نیچون) (تیز) (کندک) (ویر) (لکه) (شدک) (دیدم) (دیدیکه) (ای) (فلان) (کیمه) (نه) (ایلیم) (عمر) (ایچق) (بویادی) (بو) (هوا) (و شهوت) (لکه) (بکین) (عمری) (مر) (ظن) (ایدردم) (و معیشت) (دنیا) (په) (راضی) (اولش) (ایدم) (لکن) (شمدی) (بشما) (مکدر) (جوعی) (ممکن) (دکادر)

کتم که نه وقت سمرت بود چنین زود • کفنا که مکر مصلحت وقت درین بود • دیدمکه بوله تیز سنک سمرت وقتی دکلدی دیدیکه واریسه وقت مصلحتی بوند ایدی (مفردات) (کتم) (دیدم) (نه) (نی) (وقت) (م) (سمرت) (م) (ت) (ضمیر) (بود) (ایدی) (چنین) (بوله) (زود) (تیز) (کفنا) (دیدی) (مکر) (واریسه) (مصلحت) (م) (وقت) (م) (درین) (بود) (بوند) (ایدی) (معنای اشارتی) (بنه) (نفسه) (تویض) (دیدمکه) (ای) (ظالم) (نفس) (نعمی) (نعم) (اولان) (لذت) (دنیا) (به) (الذات) (کدک) (زحمکجه) (بوله) (تیز) (آخره) (سمرت) (وقتی)

موجود دکل اما بعضنده بوییت بولندی پس بیان اولسی لازم اولدی

دکلمی بانجیون بشیمان اولوب قوال صغیتله دبانک لذل قالدقدنصره عزم
آخرت ابلدک دیم دیدیکه نه ایشلم وار ابد بنم ایچون مصط و طاعت و قی
یوقصد سایدی دیوب ما قیت خسا رتی اعتراف ابدی اما بعد خراب الهمیره
نه فائده ابقظنا الله قبل التدا به

﴿ کتم که زحافظ بجه موجب شده دور ﴾ کفتاک همه وقت مراداعیه این بود

دیدمکه نه سبیله حافظدن دور اولمشین دیدیکه جله وقت بکا داعیه بوایدی
(مفردات) (کتم که) دیدمکه (ز) من (حافظ) م (بجه موجب) نه سبیله
(شده) اولمشین دور بعد (کفتاک) م (همه) جله (وقت) م (مرا) بکا
(داعیه) سبب واقضا (این بود) بوایدی (مثنای اشارتی) دیدمکه ای نفس
حقه اتابت و رجوعده حافظک روحیه اتحاد انبیوب نه سبیله اندن دور اولمشین
دیدم دیدیکه جله وقت بکا بی اتحاد داعیه سی کلور ابدی لکن تغییر تقدیر
موافق اولیوب توفیق و عنایت خدایار اولیحق بعد بدن خلاص یوقدر
و مکن دکلمه و قنا الله تعالی ما یحب و برضا و هدایا ال صراط مستقیم
صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا الضالین آمین

بجاء سیدنا و سیدنا محمد المصطفی المسمی بطه

و یرسل الله تعالی علیه و سلم

و علی آله و صحبه

اجمعین

آمین

م

(تم الجزء الاول من شرح دیوان حافظ بعون من السبع الثانی و تلاوه الجزء الثانی)

مطبعة طاهره ده طبع و تمیل اولمشدر فی محرم ۱۷ سنه ۱۲۸۹

(کتم که زحافظ بجه موجب شده دور)
کفتاک همه وقت مراداعیه این بود
داعیه بوند مقتضا و مطلوب و مقصود
معنا سنده در محصول یکت دیدمکه
حافظدن نه سبیله ابراق اولمشین دیدیکه
جیع اوقات بجه داعیه بوایدی یعنی
مقتضا و مقصود بوایدی که حافظدن
دور اولام

